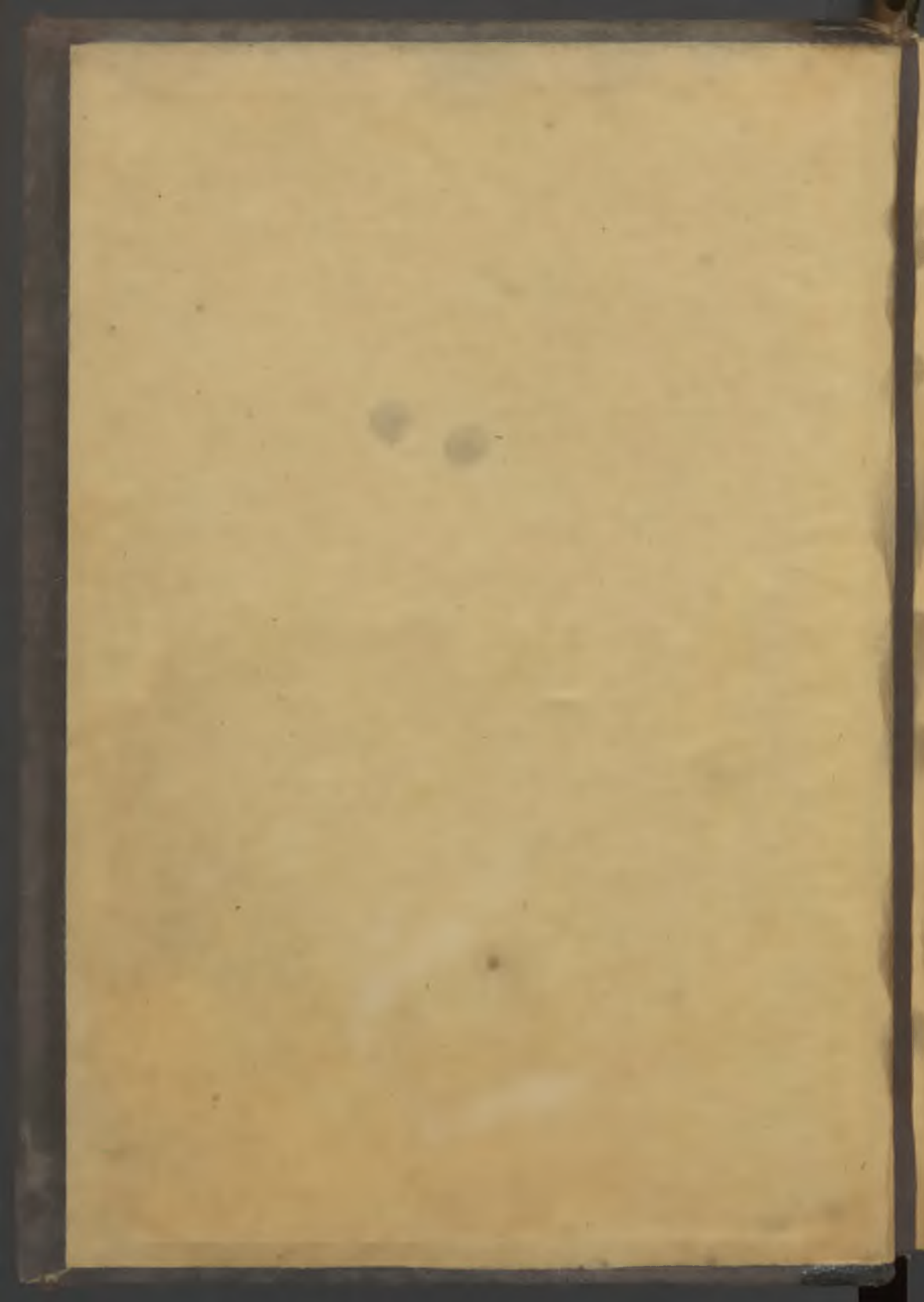
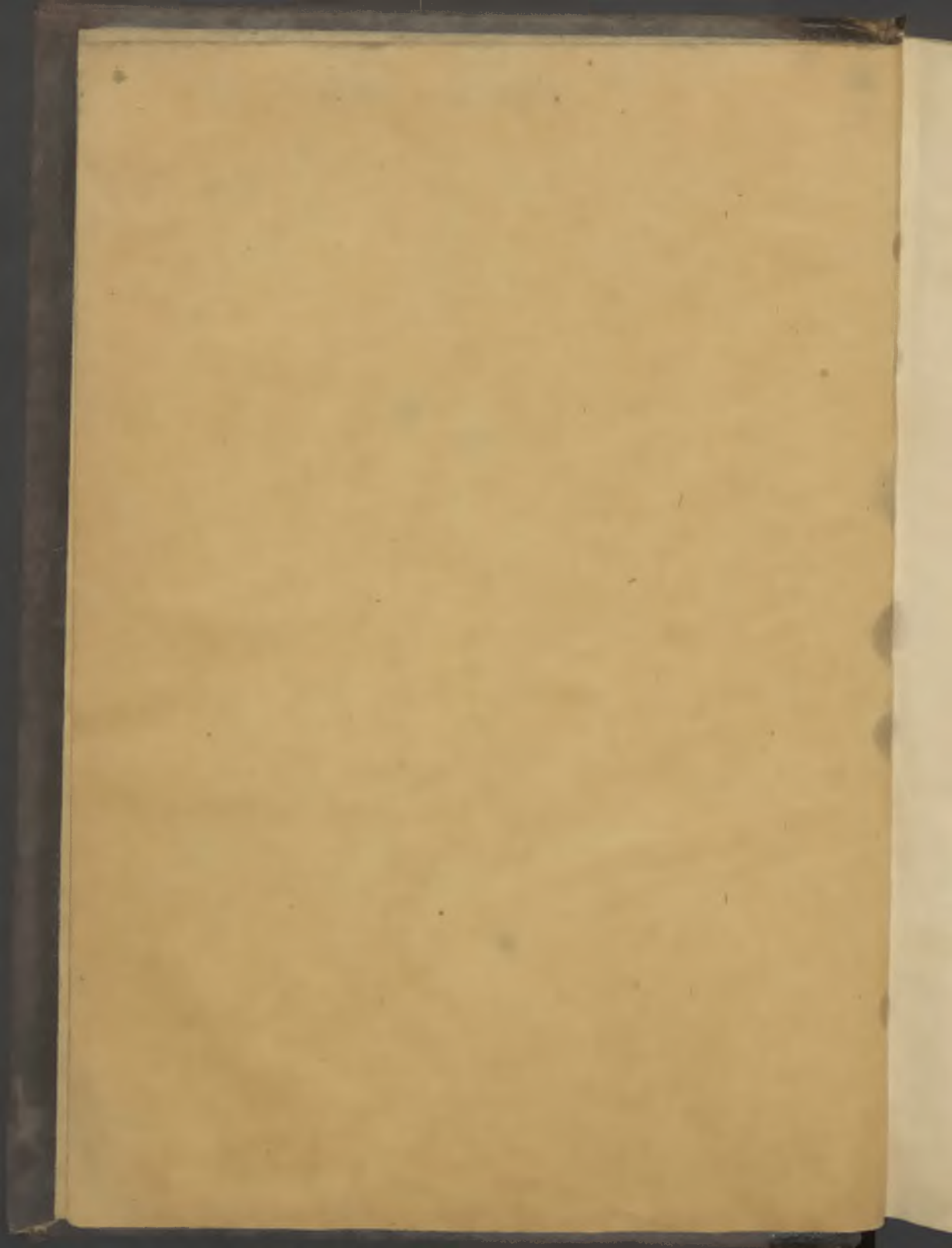

Fr. Potocki
—
SŁOWNIK
ROSYJSKO-POLSKI

Kupieren 20/20 9/8.

6 1/2.

Piermanly.

SŁOWNIK

POLSKIEGO I ROSSYJSKIEGO JĘZYKA

OPRACOWANY PODŁUG NAJNOWSZYCH I
NAJLEPSZYCH ŹRÓDEŁ

PRZEZ

FR. A. POTOCKIEGO.

CZĘŚĆ DRUGA: ROSSYJSKO-POLSKA.

WYDANIE DRUGIE.

LEIPZIG.

OTTO HOLTZES NACHFOLGER.

1900.

960753

СЛОВАРЬ

ПОЛЬСКАГО И РУССКАГО ЯЗЫКА

СОСТАВЛЕННЫЙ ПО НАИНОВѢЙШИМЪ И
ЛУЧШИМЪ ИСТОЧНИКАМЪ

ФР. А. ПОТОЦКИМЪ.

ЧАСТЬ ВТОРАЯ: РУССКО-ПОЛЬСКАЯ

ВТОРОЕ ИЗДАНИЕ.

LEIPZIG.
OTTO HOLTZES NACHFOLGER.
1900.

1018468

Druck von Oscar Brandstetter in Leipzig.

2. 281/09

А, а, I) *Gramm.* (азъ), А, а; II) *conj.* а; lecz; ale; i; сегодня здѣсь, а завтра тамъ, dziś [dziś] tu, а jutro tam; а ты что? а ты со? а такъ... а ја так...; а не, а nie; III) *interj.* а! аh! аch! о! оj! - а! какія бѣда! аh! (о!) со за бѣда! - а! теперь я понимаю! а! teraz pojmuje! rozumiem!

А! а! аа! *interj.* аа! ааh! Аангичъ, (АангичъР), -а, *м. Н. п.* (*anas glacialis, a. hiemalis*), касзка зимова, зимówka.

Аарѡва борода, Аарѡва борода, *f. Bot.* *Aaronova broda*, ziele; *v. Образки.*

Аарѡнъ, -а, *м. пр.* (перво-святищенникъ), Аарон, (wielki kapłan).

Аба, Габá, -ы, *f. 1.* (толстое бѣлое сукно), haba, chaba, grube sukno białe; 2. (родъ плаща или епанчи, сшитой изъ абы), płaszcz, oroyca, bura z haby, z grubego sukna białego, oroyca habiana; *v. Абінный.*

Абáзъ, *v. Абáсь.*

Абáка, -и, *f. Т. I. Archit.* (верхняя часть капители у колонны), wielko, najwyższa część kapiteli u kolumny, słupów śnicerskich nagłówek, nagłowie; *v. makowica*; 2. (Пифагорова таблица), tablica Pitagorosa[owa]; licznianica.

Абáсь, Абáсь, Абáзь, -а, *м. т.*, Абасъ, Аббасъ, -овъ, *pl. Numis.* (Персидская серебряная монета = 25 коп.), Perska moneta srebrna, mająca wartości groszy 50.

Абáтисса, -ы, *f. 1.* елени, орачца, przeorzyca; *v. Игуменья*; Абáтовъ, -а, -о, *adj. poss.* (принадлежащій аббату), ораски, оратски, од ората, до ората належу; Абáтскій, -ая, -ое, *adj.* (относящійся къ аббатамъ), ораски, оратски, до оратовъ належу; Абáтство, -а, *п. орпатство*, оратство; *godność* ората; Абáтъ, -а, *м. орат*, (преор, ксадъ, приложенъ у костіолахъ католическихъ), labe, labus; *v. Игуменья.*

Абáдикáця, -и, *f.* абдукцыя, добровольне зложеніе уряду, zrzeczenie się urzędu.

Абэвѣга, -и, *f.* abece, abecadlo; *розчаткі, elementa (*pl.*); *v. Азбука.*

Абэль-мѡсь, -ношусь, -ношь, -а, *м. Bot.* (*hibiscus abelmoschus*), піжмовієс, зiele піжмowe.

Аберрація, -и, *f. Т. Astron. & Phys.* aberracya; zбоченіє гwiazd; одwrocеніє променіє swiatła; [*v. Облѣканіє wzroku*].

Абінный, Габінный, -ая, -ое, *adj.* habiany, z grubego sukna białego; абінная епанчá, oroyca habiana; *v. Абá.*

Абѣ, *adv. Eccl. sl.* natyohmiast, zaraz, wnet.

Аблэгáтъ, -а, *м.* ablegat, wicelegat, poseł papieżki.

Або-немінь, -и, -німѣнь, -а, *м.* abonament, prenumerata, przedpłatá, płacenie z góry (na co); -нень, -а, *м.* abonent, abonujący, prenumerant, prenumerator, płacący z góry (na co); -ніровáне, -я, я. abonowanie, prenumerowanie, płacenie z góry (na co); -нірованный, -ая, -ое, & -нъ, -а, -о, *part. p.* prenumerowany, zapłacony z góry; -ніровáньє, *v. a.* abonować; prenumerować; najmować, nając w teatrze loże albo krzesło na czas oznaczony; płacić, zapłacić z góry (na co); -нірѡвка, -и, *f.* abonament; *v. Абонировáніє.*

Абордáжъ, -а, *м. Mar.* zacerpienie, zahaczenie, przyczerpienie się do okrętu, zarzucenie haków na okręt nieprzyjacielski.

Абордировáть, *v. a. Mar.* zahaczyć, -czyć okręt nieprzyjacielski, ohwycić osęká (osękami) okręt nieprzyjacielski, zarzuconym hakiem zatrzymać, zetknąć się z nim.

Аборигѣны, -овъ, *pl.* pierwsi [najstarsi] mieszkancy w jakim kraju.

Абортивный, *v. Плодогонный.* Абрѣтъ, -а, *м. Med.*, *v. Выкидываніє & Недоносъ.*

Абри-кѡсный, Апри-кѡсный, -ая, -ое, *adj.* arykozowy; z arykocz; -кѡсовый, -ая, -ое, *adj.* arykozowy; morelowy; абрикѡсовое дѣрево, *Bot.* (*Prunus Armeniaca*), дрzewo arykozowe, morelowe; -кѡсь, -а, *м. Bot. & Pomol.* (*Armeniaca vulgaris*), arykowa, morela; дрzewo arykozowe, morelowe.

Абрысь, -а, *м. Т.* abrys, gruntrys, odrys, zarus, plan, rysunek; сдѣлать абрысь, (означить фигуру чертами безъ тѣней), abryсовac, odryсовac, rysując określić, plan w myślí ułożony na papierze liniami odznaczyć.

Абѣйды, Ансѣйды, -овъ, *м. pl. Т. Astron.* (abside), odstępy, punkta największej (najdalej) i najmniejszej (najbliższej) odległości planet od słońca; лінія абсѣдѡвъ, linia odstępow.

Абсолютный, -ая, -ое, *adj.* absolutny; bezwzględny; samowładny.

Абстрактный, -ая, -ое, *adj.* abstraktny; abstrakcyjny; nadmysłowy; oderwany; oddzielny, odręczny, rozłączny, rozłączony; *v. Отвѣчанный & Отдѣляемый.*

Абсцисса, -ы, *f. Т. Mathem.* odcinek; *v. sub.* Ордиnáта (2).

Абъза, Объза, -ы, *f.* (бремя), brzemie, ciężar.

Абъшидь, Абъшить, -а, *м. Т.* abszyt; odgrawa z służby; uwolnienie od służby, od obowiązków; dymisyja.

Абъ, *conj. 1.* aby, żeby, ażeby, iżby; 2. (= еслѣбы, когдабы), gdy, gdyby, jeżeli, jeżeliby, jeżeliby.

Аван-гáрдный, -ая, -ое, *adj.* *Milit.* тyczący się awangardy, przedniej straży; należący do przedniej straży; przedni; *v. Передовой*; -гáрдъ, -а, *м.*, -гáрдя, -и, *f. Milit.* awangarda, awangwardya; przednia straż; pierwsza flata; pierwsza linia w bitwie; -зáла, -ы, *f.* przedpokój; -носъ, -а, *м. Milit.* płascówka; [przednia] szata; wedeta; posterunek; *v. Фортистъ*; -сцѣна, -ы, *f. Т. Theat.* przedscenica, przed sceny zasłona a orkiestra]; -тáжно, *adv.* korzystnie; -тáжный, -ая, -ое, *adj.* korzystny; -тáжъ, -а, *м.* korzyść, zysk; -туринъ, -а, *м. Mineral.* awanturyn (kamień z gatunku kwarcu); *сfr. & v.* Łuszczak, Iskrzyk; -турясть, -а, *м.* awanturzysta, awanturnik, narażający się lub szukający osobliwych przyпадкѡвъ.

Аварійний, -ая, -ое, *adj.* tyżczy się *hawaryj*; *hawaryjnyj*; аварійний деньги, *v. Аварія* (2).

Аварія, -и, *f. Mar. & Com.* 1. *hawaryja*, uszkodzenie statku (okrętu) *lub* ładunku jego na morzu; 2. portowe, (kotwiczne), zapłata od stania w porcie; straty poniesione w ładunku okrętu; 3. wynagrodzenie, zapłcenie za uszkodzenie statku (okrętu) *lub* ładunku jego na morzu.

А'ва, -ы, *m. Theol. Eccl.* 1. *abba*, ojciec [niebieski]; 2. *opat*, *labe*, *labuś*; *v. Аббатъ*.

Авгуръ, -а, *m. augur*, piaszowieczech, wieszczbiarz z lotu ptaków.

Авгу-стинець, -ница, *Eccl.* 1. *Augustyan*, *Augustyanin*, zakonnik reguly św. Augustyna; -стинецький, -ая, -ое, *adj.* *Augustyański*.

А'вгустський, -ая, -ое, *adj.* sierpniowy.

А'вгуст, -а, *m.* *sierpień*, [о́смы місяць в року].

Августійний, -ая, -ое, *adj.* najjaśniejszy, najdosłowniejszy, najwspanialszy, przestawny, prześwietny.

Авдотка, Авдотька, -и, *f. Н. п. (oedimentus crepitans)*, *pardwa*, *bekas* mniejszy; *v. Ёуска*.

Аво́сь, аво́сь-либо, *adv.* *awo*, *awoś*, albo, *alboś*, *awoś*, *awoś*, przecież, może, może być, podobno; zobaczemy.

Авраа́мово древо́ або дере́во, *Bot.*, *v. А'гнецъ* (непорочный), *Bot. vitez*, *agnus castus*.

Авра́ль, -а, *m. Т. Mar.* zwolanie całej załogi okrętu na pokład; А'варійний, *adj. пр.* авра́льнев рабо́та, пра́са, до кото́рой са́а за́лога окрѣту у́зта.

Авра́нь, -а, *m. Bot. (gratiola)*, *konitrud*, [ziele]; авра́нь ді́кий, авра́ньця, [gratiola officinalis], *konitrud* lekařski, *k. artepzyj*, *k. dziki*.

Аври́кула, -и, *f. Bot. (primula auricula)*, *luszczak*, *ziele*; [ср. *Pierwiosnka*].

Аврингисе́нь, -а, *m. Chem.* (имыль жѣлтый, *auripigmentum*), *auripigment*, *zlotokost*, *zlotolusk*; *arszenik* żółty.

Авро́ра, -и, *f. Aurora*; *zorca* *panna*.

Австра́льній, -ая, -ое, *adj.* *południowy*; *v. Ю́жныи*.

Австръ, -а, *m.* *wiatr południowy*. [grafa.

Автобіографія, -и, *f.* *autobiografia*.
Автобіографъ, -а, *m.* *autobiograf*.

Автографія, -и, *f.* *autografia*.
Автографъ, -а, *m.* *autograf*, *autentyk*, *pismo własnej ręki*.

Аудолафе́, *v. Аутолафе́*.

Авто-краті́тський, -ая, -ое, *adj.* *самовладny*; -кратія, -и, *f.* *самовладство*; -кратъ, -а, *m.* *самовладца*.

Автоматический, -ая, -ое, *adj.* *automatyczny*, *samoruszny*.

Автоматъ, -а, *m.* *automat*, *samoruch*, *samobrot*.

Авторитѣть, -а, *m.* *powaga*; *władza*; *znaczenie*; *wiarogodność*.

А'второвъ, -а, -о, *adj. poss.* *autorów*; А'вторскій, -ая, -ое, *adj.* *autorski*; *pisarski*; А'вторство, -а, *n.* *autorstwo*, *pisarstwo*, *księgopisarstwo*, *zatrudnienie* *pisaniem* *dział*; А'вторъ, -а, *m.* *autor*, *pisarz*, *księgopisarz*.

Ага! *interj.* *aha!*

А'га, -и, *m.* *aga*, *dowódzca*, *generalny* *janczarskiej* *piechoty* *komendant*.

А'гава, -и, *f. Bot. (agave)*, *aloe*; *а'гава* *Американская*, *v. Самбу́ръ* (*Американский*).

А'га́рь, *m.*, *v. Бекасъ* (*бохотный*).

Ага́тний, Ага́товий, -ая, -ое, *adj.* *agatowy*, *z agatu*.

Ага́тъ, -а, *m.* *Miner.* *agat*, *achat*, *(kamień)*.

А'гелъ, -а, *m. Eccl. sl.* *zły duch*, *diable*.

А'гентство, -а, *n.* *agentstwo*, *agentstwo*; *urząd* *agenta*; *ajencya*.

А'гентъ, -а, *m.* *agent*, *ajent*.

А'гіасна, -и, *f. Eccl. sl.* *woda* *święcona*.

А'гнецъ, *gen.* *а'гнца*, *m. Eccl. sl.* 1. *ahnes*, *jagnię*, *baranek*; 2. *hostja*; *а'гнецъ* *Бо́жий*, *baranek* *Бо́жy*; *а'гнецъ* *пасхальный*, *baranek* *wielkopostny*; 3. *а'гнецъ* *непорочный*, *чистый*, *Bot. (Авраа́мово древо́, vitez, agnus castus)*, *krzew* *zwany*; *niewinny* *baranek*, *czysty* *baranek*, *Włoska* *wierzba*.

А'гнецкий, -ая, -ое, *adj.* *barankowy*; *а'гнецкая* *профорба*, *Eccl.* *chleb* *święcony* [do *mszy* *św.*].

А'гница, -и, *f. Eccl. sl.* 1. *owieszka* *młoda*, *jarliczka*; 2. *czysta*, *nieskażona* *panna*.

А'гновы вѣтви, *f. pl. Eccl. sl.* (*Saiz Babylonica*), *galezie* *wierzby* *Палесты́нскіе*; *ii. v. И́ва* (*Leptyсакінская*).

А'гничекъ, -а, *m. dim. Eccl. sl.* *baraneczek*, *jagniątko*.

А'гничій, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* *barankowy*, *jagnięcy*.

А'гніа, *gen.* *а'гняти*, *n. Eccl. sl.* *jagnię*; *v. Ягнєнокъ*.

А'граманты, -овъ, *m. pl.* *plecionki* (*forboty*) *około* *sukni* *biatogłowskiej* *albo* *na* *brzegach* *flanak*.

А'графъ, -а, *m.* *haftka*, *klamperka*, *spinka*, *szpinka*, *sponka*, *szprzeczka*.

Агро-номический, -ая, -ое, *adj.* *agronomiczny*, *ziemiański*, *rolniczy*; -номія, -и, *f.* *agronomia*; *nauka* *o* *rolnictwie*; *о́раца* *nauka*; *teorya* *rolnictwa*; *ziemiańskie* *gospodarstwo*; -номъ, -а, *m.* *agronom*; *znawca* *rolnictwa*, *znający* *się* *dobrze* *na* *rolnictwie*,

na *gospodarstwie*; *rolnik*, *ziemiaнин*.

Ада́жъ, *s. n. indecl. Mus.* *adażyo*.
Адамантовий, Адамантскій, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl. Miner.* *dyamentowy*, *adamantowy*; *v. Адамантний*; Адамантъ, -а, *m.* *adamantyn*, *dyament*, *dyament*; *v. Алмазъ*.

Адамова голова, *f. Bot. I. (mandragora)*, *mandragora*, *ро́ктык*; *v. Мандрогоръ*; 2. *v. Ша́рогдія* = *Желювец* (2).

Адамова смі́вка, *f. Bot. (Musa paradisiaca, v. Бананъ)*, *Muza* *rajska*, *figa* *Indyjska*.

Ада́мово я́блово, *n. I. Med.* (*кадмєвъ, rotum Adami*), *jabiko* *Adama*, *pagórek* *przy* *gardle*, *grdyce*, *grdyca*, *grdyka*, *огрызек*, *krztoń*; 2. *Bot.* *ада́мово я́блово*, (*pasteńcie, citrus decumanum*), *romararоца* *wielka*, *cytryna* *rajska*.

Ада́сониа, *f. Bot.*, *v. Ваобобъ*.

Ада́манній, -ая, -ое, *adj.* *awizowy*, *уwiadomляjący*, *donoszący*; *адвизное* *письмо*, *Com. list* *awizowy*, *list* *donoszący*, *z doniesieniem*, *list* *уwiadomляjący*, *list* *обвєszczający*.

Ада́мъ, -а, *m. Com.* *awizo*, *awizacja*, *уwiadомленіе*, *звѣдомленіе*, *о́вѣщеніе*, *о́вѣщеніе*, *о́вѣщення*.

Адо-като́въ, -а, -о, *adj. poss.* *advokatów*, *rzeczniczk*, -кору; -кятскій, -ая, -ое, *adj.* *advokacki*; *rzeczniczek*; -кятство, -а, *n.* *advokatura*; *powołanie* *advokata*; *urząd* *advokacki*; *patroństwo*; *rzeczniczo*; *advokatura*; -кятствовать, -кятничать, *v. a.* *advokatом* *быть*, *ставас* *в* *судзіе* *в* *судачах*, *в* *суду* *в* *справчачах*, *броніць* *кого*, *быть* *патроном* *в* *судачах*, *патроноваць*; -кятъ, -а, *m.* *advokat*, *обро́нца*, *patron*; *rzeczник*; *prokurator*.

Адено-графія, -и, *f. Anat.* *adenografia*, *о́писаніе* *gruczолѣвъ*; -логія, -и, *f. Anat.* *наука* *о* *жєлєззакъ*, *жєлєззочєніе*, *adenologia*, *nauka* *o* *gruczolach*; -то́мія, -и, *f. Anat.* *adenotomia*, *nauka* *o* *rozcinaniu* *gruczолѣвъ*.

Аде́лтъ, -а, *m.* *adepť*, *zlototворца*, *alchemik*, *alchymik*, *alchymista*.

Адипоци́ръ, *v. Миложиръ*.

Админи-стративний, -ая, -ое, *adj.* *administracyjny*, *zarządny*; -страторовъ, -а, -о, *adj. poss.* *administratorów*, -гору; -страторскій, -ая, -ое, *adj.* *administratorski*; -страторъ, -а, *m.* *administrator*, *rzadzca*, *rzadzca*, *zarządzca*, *zarządzciciel*, *zawadzowca*; -страційний, -ая, -ое, *adj.* *administracyjny*, *zarządny*; *v.*

Исполнительный; Администрація, -и, f. administracja, zarząd, zarządzanie (czego), zawidywanie (czego).

Адмираловъ, -а, -о, adj. poss. admirałow (wp. dom); адмиралски; -ралейскій, -ая, -ое, adj. admiralicyjny; адмиралски; адмиралтейскій флагъ, bandera admiraliska; -ралейство, -а, n. admirałsca; адмиралтействъ-советъ, Rada admiralicyjna; -раль, -а, m. 1. Mar. admiral, amiral, naczelny wódz floty, hetman, rzadca wojska morskiego; 2. H. n. (кегля, раковина, *conus ammiralis*), admiral, gatunek muszli; -ральскій, -ая, -ое, adj. admiraliski; адмиралейскій корабль, okręt admiraliski; адмиралейскій флагъ, bandera admiraliska; адмиралейскій чинъ, адмиралейское званіе = Адмиралство, -а, n. admiralstwo, urząd, stopień admiraliski; -ральна, -и, f. admirałowa, żona admirała.

Адовъ, -а, -о, adj. piekielny. Адованный, -ая, -о, adj. Ecll. st. zbudowany, stworzony w piekle. [нища.]

Адонса, Bot., v. Мухкатъ. Адонистъ, -а, m. Bot. (*adonis*), adonis, ziele; v. Стародубка.

Адресный, -ая, -ое, adj. adres(s)owy; адресная контора, biura adres(s)owe; v. Адресъ-контора; Адресованіе, -ія, n. adresowanie, adresowanie, zaadresowanie; Адресованный, -ая, -ое, part. p. за-адрес(о)ваны, nadpisany, podpisany do kogo; Адресовать, v. a. 1. адресовать, adresować, за-адрес(о)wać, napisać adres, list pod-, nad-pisać do kogo; 2. *адресовать kogo do другого, [odkazując] polecać, wskazać -ся, v. r. адресовать się, udawać się, [удаć się, v. perf.] do kogo; Адресъ, -а, m. adres, napis, podpis listowy; wskaz; контора адресовъ, v. Адресъ-контора; Адресъ-календарь, -я, m. roczник rządowy, kalendarz rządowy, zawierający w sobie urzędy, rangi, nazwiska і місцяа урядників суwilnych і воjskowych; календарь polityczny; Адресъ-контора, -и, f. kantor (kontor) adresow, biuro і biuro adres(s)owe, b. stręczeb, b. zlecen, b. informacyjne.

Адски, adv. (пропр. & *) piekielnie; nie do zniesienia, nieznośnie, przykro.

Адскій, -ая, -ое, adj. piekielny; *прикы, nieznośnie, nie do zniesienia, męczący; адская ярость, злоба, гнівъ, злоба, вѣсело, заждатость piekielna; адская сила, силы piekielne; адская работа, piekielna робота; адская машина, machina piekielna, [bezka napelniona prochem

і kartaczami]; адскій камень, Chem. (*lapis infernalis*, сеитрокое серебро), kamień piekielny, [saletran srebra].

Ады, -а, m. (z Grcek. *dyds*, гебйна, тартаръ, преисподняя, qu. v.), piekło, *had*; ochłan.

Адьюнктовъ, -а, -о, adj. poss. адюнктовъ, -ову; Адюнктскій, -ая, -ое, adj. до адюнкта належачу, pomocniczy; Адюнктъ, -а, m. адюнкт, pomocnik.

Адютантовъ, -а, -о, adj. poss. адютантовъ, -ову; Адютантскій, -ая, -ое, adj. адютантски, -нски; адютантская должность, powinność адютантска; Адютантъ, -а, m. адютант; офицер przybozny.

Аерь, -а, m. (воздухъ), powietrze [wolne, świeże].

†Аже, conj. v. Что, Дáже & Еслиже.

Ажю, a. n. indecl. Com. (лажь, agio), ażo, aża, naddatek pieniężny.

Ажютажъ, -а, m. Com. векарство, спекулованіе пеніендзі, акуами, облигациями lub innymi papierami publicznymi.

Азарничать, v. n. азардовать & hazardować, на hazard, на los русьчасъ, гузыковать, вагуъ się на со; Азарный, -ая, -ое, adj. азардowy & hazardowy; на los русьчасящю, śmiały; азартныя игры, gry hazardowne; и; азартный, *zapalczywy, поpedлиwy, прѣкли, drażliwy; Азартъ, -а, m. 1. азард & hazard, przyrpadek, сіегу traf, los, ryzyko, odwaga; 2. *zapalczywość, поpedлиwość, прѣдкость, drażliwość.

Азбѣсть, etc., v. Асбѣсть. Азбука, -и, f. abecadło, alfabet; (букварь), abecadlnik, elementarz; учитель азбуки, наuczyciel początkowy, elementarny; учытъся азбука, uczуъ się abecadla; §. što dla nego Китайская азбука, то są dla niego rzeszy nieznanе; on o tém slycha jak o żelaznym wilku; cfr. siedzi jak na Niemieckim kazaniu; азбука нотная, Mus. gamma muzyczna; Азбуковий, -ая, -ое, adj. abecadlowy; Азбучка, -и, f. dim. elementarnyzyk; Азбучникъ, -а, m. abecadlarz, uczący się abecadla, żak, żaczek, *†abecadaryuaz*; Азбучница, -и, f. abecadlarka, ucząca się abecadla; Азбучный, -ая, -ое, adj. abecadlowy, abecadny, alfabetowy, alfabetyczny; по азбучному порядку, porządkiem abecadla, podług alfabetu. Азбуточный, v. Вертикальный.

Азимутъ, -а, m. Astron. poziomoko-tuk, luk na poziomie.

Азіатскій рѣжа, f. Bot. (*Hibiscus Syriacus*), растение. Азіатскій, -ая, -ое, adj. zawierający w sobie azot, saletroród.

Азотовый & Азотный, -ая, -ое, adj. saletrorodowy, azotowy; гаінікову.

Азотъ, -а, m. Chem. (*azote, nitrogenum*), azot, saletroród, saletrorodowy; гаінік; gaz nieodduchalny czujli duszący.

І. А'зъ, pron. Ecll. st. (= я), ja; Азъ есмь Господь Богъ твой, Jam jest Pan Bóg twój.

ІІ. А'зъ, -а, m. nazwanie pierwszej gloski Russkiego alfabetu = А; §. онъ А'за въ глазу не знаеть, (т. е. онъ ничего не разуметь), on nie umie А, ani В; ani де, ani те; on ani trzech nie zliczy; nie dopytasz się na nim ani słowa; nie umie ani gbyu rozdzielic; gamula.

Азямъ, -а, m. Азямецъ, -ица & Азямичъ, -а, m. dim. siernięga, dim. siernięzka, suknia tatarska letnia.

І. А'й, interj. aj! oj! ach! och!

ІІ. А'й, gen. ая, s. m. H. n. (*bradyptus*), leniwiec, cichochod [qu. v., zwierzę].

А'йва, -ы, f. Bot. pigwa; = в.

Айва, Квиль, Г'уны.

Айръ, -а, m. Bot. (*acorus calatarus*, Linn., иръ, касатикъ, Татарскій свѣтлякъ, qu. v.), agier, [gen. agru], tatarak, tatarskie ziele.

Аистникъ, -а, m. Bot. (*pelargonium*), muszkatel, czaplі nosek.

Аистовый, Аистовъ, adj. H. n. bosiani; аистово гнѣздъ, bosianie gniazdo.

Аистъ, -а, m. H. n. (*ciconia*), bosian; аистъ бѣлый, (*ciconia alba*), bosian biały; аистъ чѣрный, (*ciconia nigra*), bosian czarny; bag.

Акадѣмичъ, -а, m. akademik, członek akademii; -демитъ, -а, m. akademista, uczen akademii, uczen rycerskiej szkoły; -демическій, -ая, -ое, adj. -ския, adv. akademicki, akademiczny; -дѣмля, -и, f. 1. akademia, szkoła główna; 2. akademia, zgromadzenie, товариство ученыхъ ludzi, [aby powszechną pracę wzmagali postępek nauk, kunsztów]; 3. figura wyobrażenia nagiego człowieka dla rysowania etc.

Акантъ, -а, m. Bot. (*acanthus*), ostrokrzew.

Акація, -и, f. Bot. (*acacia*; *robinia caragana*, глогъ, гороховое дерево, qu. v.), акасу; groch Sybirski, [drzewo].

Акаѣстникъ, -а, m. акаѣстник, księga zawierająca w sobie modlitwy do акаѣсту; Акаѣстъ, -а, m. акаѣст, officjum, składające się z pieśni pochwalnych і modlitw do Zwawiciela [Jezusa Chrystusa], Najšw. Panu [Wogarodziacy] і kilku Świętych.

Аквамаріновий, -ая, -о, adj. Miner. берылову, тучящю się берылу, аквамарину; -ринновий,

-ая, -ое, *adj.* берылову, аквамаринову, зробіоны з берылу, з аквамарыну; **Аквамаринъ**, -а, *m. Miner. (aquamarina)*, аквамарын, берыл, (klejnot).

Акварель, -я, *f.* akwarella.
Акварельный, -ая, -ое, *adj.* аквареллову.

Аквилонъ, -а, *m.* akwilon, boreasz, рѣбосны вiatr.

Аки, *conj.* *Ecll. sl.* jak, jako, jakoby; **Акибы**, *conj. Ecll. sl.* jakoby; *v.* Будтобы, Якобы.
Акилѣй, *v.* Аклѣй.

Акордъ, -а, *m. Mus.* akord, згода trzech tonów, [fundamentalnego z trzescim i piątym], miłodźwięk.

Акула, -ы, *f. N. n.* (aqualus), haj (m.), haja (f.), wilk morski, ludojad, [ryba morska]; *v.* Людождь.

Акуратно, *adv.* akuratnie, akurat, ściśle, prawie tak, punktualnie, szczerlinie; -рѣтностъ, -я, *f.* akuratność, ściślość, punktualność, szczerłość; -рѣтний, -ая, -ое, *adj.* akuratny, ściśle tak, prawie tak, ściśly, punktualny, szczerly.

Аклѣй, -я, *m. l. N. n.* kaczka Syberyjska; *z. Bot. (aquilegia, растение)*, орлики; *v.* Орляки (Bot.).

Аклиматизировать, *v. a.* aklimatyzować (np. rośliny).

† **Ако**, *l. adv. v.* Kogda; *z. conj. v.* Чтобы.

Аколитъ, -а, *m. (z Greck. ἀκόλιτος)*, akolit, pomocnik, zastępca poddikaona lub diakona.

Акомина-нижѣтъ, -а, *m.*, -нирование, -я, *n. Mus.* akompaniament, akompaniowanie, towarzyszenie, wtórowanie, przegrywanie; -нировать, *v. a. Mus.* akompaniować, towarzyszyć (komu w splewie lub w granju), wtórować, przegrywać.

Акреди-тованіе, -я, *n. Diplom.* akredytowanie; uprzednoczenie; zawierzenie, poufanie; -тованный, -ая, -ое, *part. p. Diplom.* akredytowany, uprzednoczony; poważyly; poufny; wierzytelny; -товать, *v. a. Diplom. & Com.* akredytować; uprzednoczyć; zawierzyć, poufać. [чѣ], swagażać.

Акрида, -ы, *f. Ecll. sl.* (Saraceni).
Акробатъ, -а, *m.* akrobat, micielnik, powtozobiegun, skoczek po linie, kordyzant.

Акростихъ, -а, *m. Poes.* akrostichon, wiersze, których początkowe głoski złożone, imię lub myśl jakową wyrażają.

† **Аксамитный**, -ая, -ое, *adj.* aksamitowy, aksamitowy; *v.* Бархатный.

† **Аксамитъ**, -а, *m. Cbm.* aksamit, axamit; *v.* Бархатъ.

Аксельбантъ, -а, *m. T. Milit.* akselbant, парамник, паміаіенник, wstęga paramienna.

Аксіома, -ы, *f.* & **Аксіомъ**,

-а, *m. Log. & Mathem.* aksyoma, axyoma, pewnik, zasada; = *v.* Самоистина.

Аксіосъ, *Ecll. sl.* (= достоенъ), dostojen, dostojny, godzien, godny.

Актёрскій, -ая, -ое, **Актёрскій**, -а, -о, *adj. Theat.* aktorскі, komedyantскі; **Актёрство**, -а, *n. Theat.* aktorstwo, stan, życie komedyanckie; **Актёрствовать**, *v. n.* aktorować (?), być aktorem, grać rolę teatralną; prowadzić życie aktora; **Актёръ**, -а, *m.* aktor (teatralny), artysta dramatyczny, udawacz, gracz roli teatralnej, komedyant; **Актриса**, -ы, *f.* aktorka (teatralna), artystка dramatyczna, komedyantka; **Актрисиня**, -а, -о, *adj.* do aktorki (teatralnej) należący.

Акторъ, -а, *m. Jur.* aktor, powód, powódca; pozywacz, oskarżyciel, żаловник.

Актуарій, **Актуаріусъ**, -а, *m.* aktuariusz, pisarz sądowy.

Актъ, -а, *m. l. Jur.* (документа), akt, dokument; *z. Theat.* (дѣяствіе), akt, główna część sztuki teatralnej; *z.* актъ въ училищѣ, ес., akt szkolny.

Акты, -овъ, *m. pl.* akta, transakcy, papiery sądowe, i t. p.

Акула, *v.* Акулъ.

Акуратно, *etc.* *v.* Аккуратно, etc. [ka o glosie].

Акустика, -и, *f.* akustyka, nauka; **Акустическій**, -ая, -ое, *adj.* akustyczny.

Акушерскій, -ая, -ое, *adj.* akuszerskij, do akuzera lub akuzerki należący, położniczy; -ское искусство = **Акушерство**, -а, *n. l.* akuzerstwo, potogowanie, sztuka akuszerska, sztuka babienia, или potogowa; *z.* (родовспомогательная наука), akuzerstwo, nauka położna, nauka babienia; **Акушёръ**, -а, *m.* akuzer, położnik.

Акцентъ, -а, *m. Gramm.* akcent; *v.* Удареніе & Произношеніе.

Акцеп-тантъ, -таторъ, -а, *m. Com.* akceptant, akceptujący, przyjmujący obowiązek zapłacić weksel; -танція, -и, *f.*, -тованіе, -іе, *n.* akceptacya, akceptowanie, przyjęcie, przegnanie wekslu или wezlu; -тованный, -ая, -ое, *part. p.* akceptowany, przyjęty, przegnaný; -товать, *v. a. Com.* akceptować, przyjmować, (прзгнать, *v. perf.*), zobowiązuwać się; -вѣксель, akceptować weksel; *v.* Принимать (вѣксель).

Акцибѣнци, -іи, *f. pl.* akcydenscy, akcydensa, wziętki, podobne dochody; *v.* Доходы (посторонніе).

Акцизный, -ая, -ое, *adj.* do akcyzuy należący, akcyzowy.

Акцизь, -а, *m.* аксуза; подлежащій акцизу, аксузле podlegly; аксузлы; не подлежащій акцизу,

wolny od akcyzuy, nieuległy opłacie; освобожденіе отъ акциза, wolność od akcyzuy.

Акціонерное общество, *n.* товарищество акционероѳ; **Акціонеръ**, -а, *m.* акционер; uczestnik spółki handlowej акюами, spółnik; **Акціонный**, -ая, -ое, *adj.* тусzący się акци.

Акция, -и, *f. Com.* аксуза; акція желѣзной дороги, аксузе kolei (drogi) żelaznej. [шый].

Алабастровый, *v.* Алабастро-Алабастръ, -а, *m. l. v.* Алабастръ; *z. Ecll. sl.* puszka alabastrowa; alabastrowy siojek.

Аладья, -и, *f.*, *v.* Олдьа.

Албатрость, -а, *m. N. n.* (diomedea exulans), albatros (ptak); *сfr.* Petrel.

Албійностъ, *v.* Альбійностъ.

Алгебра, -ы, *f.* algebra, algiebra. [ista, algiebrzysta].

Алгебраистъ, -а, *m.* algebra-Алгебраическій, -ая, -ое, *adj.* algebraiczny.

Алгебристъ, *v.* Алгебраистъ. **Алгебраическій**, *v.* Алгебраическій.

Алеобарда, -ы, *f.* halabarda, halabarta, бердыз, [шый].

Алеобардикъ, -а, *m.* halabardnik, halabartnik.

Алеобастренникъ, -а, *m. Bot.* (gyrophila), lyszczec, lyszczycza, [ziele].

Алеобастриѳъ, -а, *m. Miner.* alabaster, alabast, [kamień].

Алеобастровый, -ая, -ое, *adj.* alabastrowy, z alabastru зробiony; алеобастровый бюстъ, alabastrowy bust, popiersnik; алеобастровая ашжа, lomy alabastrowe, kopalnia alabastru.

Алеобастръ, -а, *m. Miner.* alabaster, alabast, [kamień].

Александрійская бумага, *f.* papier regalowy.

Александрійскій кусть, *m. Bot.* (casia senpa), senep, sena.

Александрійскій листь, *m.* (folia senpa alexandrinae), senep, liście senepowe.

Александрійске стручій, *m. pl.* (casia lanceolata, acutifolia et ovata), strączke, strączki senepowe. [пѣтухъ], kogut, kur.

Алѣкторъ, -а, *m. Ecll. sl.* Алектрогланцїе, -я, *n. Ecll. sl.* pienie koguta.

Алѣхонькъ, -а, *m. Chem.* alem-bik, пачыне chemiczne do destylacyi, kukurbita, helm, helm; *сfr.* Kolba, Szarka.

Алѣхоньскій, -ая, -ое, *adj.* rumianiany, szergonawy, różаны.

Алѣхонько, *adv.* rumianiano, szergonawo.

Алѣхонькѣ, **Алѣхонькѣ**, -нька, -нько, *adj.* rumianiczny, rumieniuchny, rumieniuchny, szergoniuchny, szergoniuchny, niuski, -niuski, -niutki, -niutek, -niusienki; **Алѣхонько**,

- Алешенько, *adv.* rumianiuchno, rumeniensko, czerwoniuchno, czerwoniuoczko, *etc.*
 А-и, *pop.*, в. Или.
 Алёнда, -и, *f.* *T. Geod.* prawiło, celownik.
 Алёфа, Алёфитъ, в. Олёфа, Олёфитъ, *etc.* [в. Шёлочъ.
 Алёли, *indecl. Chem.* alkali;
 Алёлизация, -и, *f.* *Chem.* alkalizacja, alkalizowanie, ługowanie soli, zamienienie na sól ługowa.
 Алёлиаётръ, -а, *m.* alkaliometr. [*Chem.* alkalizyczny.
 Алёличский, -ая, -ое, *adj.*
 Алёлойдъ, -а, *m.* *Chem.* alkaloid.
 Алёно, -я, *n.* *Eccl. sl.* - черёб, (*prop.* & *) іакненіе, ługowanie, [chciwiec.
 Алёкатель, -я, *m.* рождливеец, Алёкатъ, в. п. *impf.* вэалкаты, в. *perf.* (*prop.* & *) іакнаць, być głodnym, прагнаць, жадаць czego; - сьвяты, богáтства, прагнаць славу, богаства.
 Алёкідъ, Алёкідъ, -а, *m.* Н. п., в. Винородокъ.
 Алёголическій, -ая, -ое, *adj.* alkoholiczny, wукоkowy.
 Алёголомётръ, -а, *m.* alkoholometr, wódkomierz.
 Алёголь, -а, *m.* *Chem.* alkohol, spiritus czyli wусок winny (najчэйшы); в. Виноспёртъ.
 Алёкоранъ, -а, *m.* alkoran, koran, księga (praw ł) wiary Mahometánskiej; в. Корáнъ.
 Алёкотá, -ы, *f.* *Eccl. sl.* wstrzeмиéньлиwосць od pokarmu, pozczenie.
 Алёгоричьскъ, -а, *m.* allegorysta, mówiący pod allegoryą, lubiący mówić przenośnie, figuracz.
 Алёгорически, *adv.* allegorycznie, przenośnie, niewiásciwie, figurownie.
 Алёгорическій, -ая, -ое, *adj.* allegoryczny, przenośny, podobieństwem oznaczony, figuryczny.
 Алёгорія, -и, *f.* allegoria, przenośnia (w myślach); в. Иносказáние.
 Алёгретто, *n.* *indecl. Mus.* allegretto. [*gro.*
 Алёгро, *n.* *indecl. Mus.* allegretto, -а, -ое, *adj.* alejowo, do alei należący; алёйныя дорёвья, дрэва алеюве.
 Алёя, -и, *f.* alea, (allea), ulica дрэзна, ulica, droga дрэзави wуздана.
 Алёиторъ, в. Кайманъ.
 Алёлюфа, -и, *f.* *Eccl.* [Hebr. *אללופה*], собствено значить: хвалите Господа, alleluja, halleluja, chwalcie Boga.
 Алёдильный, -ая, -ое, *adj.* alldodialny, dziediczny; алёдильныя ишья, алldodialne dobra; dobra dziediczne.
 Алёды, -а, *m.* alldodialne dobro; dziedzina wiáwna.
 Аллопатическій, -ая, -ое, *adj.* *Med.* allopatyczny.
 Аллопати́я, -и, *f.* allopatya, wуздана medycyna, nauka przeciwi homeopatyi.
 Аллопáтъ, -а, *m.* allopat.
 Алёазецъ, -ца, Алёазникъ, -а, *m.* *dim.* dyamentek, brylancik, bryllant.
 Алёазникъ, -а, *m.* jubiler, kamieniami drogiemi handlujący.
 Алёазный, -ая, -ое, *adj.* dyamentowy, brylantowy.
 Алёазчикъ, -а, *m.* jubiler, kamienie drogic szlifujący, opracujący.
 Алёазъ, -а, *m.* dyament, brylant, bryllant. [wonawo.
 Алёбáто, *adv.* rumianiawo, czerwonawo.
 Алёбатъ, -а, *f.* rumianiawosць, czerwonawosць.
 Алёбаты́й, -ая, -ое, *adj.* rumianiawy, czerwonawy.
 Алёбе, н., Алёй, -я, *m.* *Bot.* (aloe, Linn.), aloes, aloes.
 Алёйный, -ая, -ое, *adj.* aloesowy, z aloesu зробiony.
 Алёсь, -и, *f.* czerwonosць.
 Алёцвётникъ, -а, *m.* *Bot.* granatek, ziele; в. Беквина.
 Алётабáсный, -ая, -ое, *adj.* *Com.* altembasowy, zlotolity; Алётабáтъ, -а, *m.* *Com.* altembas, materia jedwabna grubo tkana ze zlotem. [tarny, oltarowy.
 Алётарный, -ая, -ое, *adj.* oltarski.
 Алётарь, -я, *m.* 1. oltarz; 2. Жёртовникъ.
 Алётниникъ, -а, *m.* 1. *Antiqu.* Nymis, dawny pieniádz, [wartosci trzech kopjek czyli 6 groszy pols.]; 2. *fig. pop.* sknéra, skápiec, liczygroz, liczygrzyna, liczykrupa, liczykrupka, wędzигроз, смазылечесць, іапигроз, chciwiec, lubiący wziętki.
 Алётниничать, в. п. *pop.* 1. браць wziętki, datki; 2. kutwić, skápic, збираць грозы до гроза.
 Алётнъ, -а, *m.* pieniádz idealny, wartosci trzech kopjek; и. в. Алётниникъ (1).
 Алёудель, м., в. Горнобъ [визъ.
 Алёуиничать, м., в. Квасно-Алёфа, -и, *f.* [название первой Греческой буквы (Α), означающей в иносказательномъ смыслѣ начало], alpha, alfa, pierwsza litera в Греckim alfabcie, przenośnie oznacza początek; азъ есмь *αλφα* и *ωμεγα*, или азъ есмь *Α* и *Ω*, (Apokalip. I. 8., т. е. начало в концѣ), jam jest alpha i omega, т. j. początek i koniec.
 Алёфáбитный, -ая, -ое, *adj.* alfabetyczny, alfabetowy.
 Алёфáвнъ, -а, *m.* alfabet, abecadło; по алёфáвну, но алёфáвнъ, порядkiem abecadla, по дугу алфавиту.
 Алёхимикъ, -а, *m.* alchymista, alchymik & alchemik; в. Адётъ.
 Алёхимическій, -ая, -ое, *adj.* alchymiczny. [alchemia.
 Алёхимія, -и, *f.* alchimia, *†* Алчá, в. Алчбá (1).
 Алчбá, -ы, *f.* 1. іакненіе, глód, сцучіе глodu, wilcza чороба; 2. в. Алчностъ.
 Алчничать, в. п., - черб, іакнаць, niенавуочымъ być, ustawicznie прагнаць czego.
 Алчностъ, -и, *f.*, - къ чэмъ, * глód, wielka chciwосць, прагненіе lub іакненіе czego, іакометво.
 Алчный, -ая, -ое, *adj.* 1. іакнаць, згłodниаць, глодны; 2. niенавуочны; 3. *fig.* алчный къ чэмъ, чейу, чейу czego, niероhamowanie czego прагнаць, жадаць, рожадаць, ждунь, ждлыву, жадоцлыву; алчнъ къ дёнгамъ, чейу пенядёнъ.
 Алчунія, -ая, -ое, *part. a.* іакнаць, прагнаць.
 Алчмъ, -ая, -ое, *adj.* rumiany, czerwonу, глówу.
 Алчрнть, в. п. 1. (т), в. Фокусничать, Фиглярнть; 2. озуківаць, озуківаць, родежъ кого; в. Мошённичать, Обманывать.
 Алчрнчъ, в. Алчрнчкъ.
 Алчрчество, -а, п. 1. (т), в. Фокусничать, Фиглярство; 2. в. Мошённичество, Обманъ.
 Алчрчикъ, -а, м. 1. (т), в. Фокусникъ, Фигляръ; 2. в. Мошённикъ, Обманчикъ.
 Алъ, *pop.*, в. Или.
 Алёбиньскъ, -а, *m.* Albinos, Kakerlak.
 Алёбонъ & Алёбуаъ, -а, *m.* album, imiennik, księga записów; збір руконокъ.
 Алёковъ, -а, *m.* alkowa, odział в избѣ на лóжко.
 Алёманахъ, -а, *m.* almanach, kalendarz, rocznik.
 Алётнъ, -а, *m.* altysta, alciста, altnista, ápiewak do altu, алтем ápiewakъ, гóрнотоу, wусокотоу.
 Алётъ, -а, *m.* *Mus.* 1. alt, глос гóрны, wусоки, гóрногłos; 2. (sola), áтówка.
 Алёфреско, *a. indecl.* (al fresco), алфреско, на швѣто, на швѣтѣмъ wáпнѣ [malowany].
 Алётъ, в. п. rumieniць się, czerwienіе.
 Алёно-пато, *adv.* niezgrabnie, niekształtnie, niestarannie, partacko; алёно-пато одланный, partacko зробiony; -ватосць, -и, *f.* niezgrabносць, niekształтнось [w robocie]; -ватый, -ая, -ое, *adj.* niezgrabny, niekształtny, niestarannie, partacko зробiony (*wp. frak*).
 Алёзонка, -я, *f.* 1. amazonka; цáрство алёзонокъ, królestwo amazonskie.
 Алёзгалма, -и, *f.* *Chem.* amalgama, mieszánina, zjednoczenie, połączenie ciáł w jednę massę,

поłączenie jednego lub kilku metalów z żywym srebrem.

Амальгамация, -и, *f. Chem.* amalgamacja, помieszanie крузцу jakiego z żywym srebrem takie, że się w płynnym stanie utrzymuje; *v. Сортування.*

Амальгамированіе, -я, *n., v.* Амальгамация.

Амальгамировать, *v. a. Chem.* amalgamować, mieszać, jednoczyć, łącząc метале z żywym srebrem; *v. Сортуивать.*

Аманатъ, -а, *m.* zakładnik, заставник, зарęczник, człowiek dany w zakładzie, w zastawie.

Амарантовый, -ая, -ое, *adj.* amarantowy; амарантовый цвѣтъ, amarantowy kolor, kolor podobny do purpurowego; амарантового дѣтѣ, amarantowego koloru, podobnego do purpurowego.

Амарантъ, -а, *m. Bot. (amaranthus)*, amarant, szariat, skariat.

Амба, -ы, *f.* amba, wyjście dwóch pewnych numerów w loteryi.

Амбарго, *s. indecl. embargo*, ambarго, areszt wiozowy [w portach i przystaniach] на obce okręты lub towary okrętowe.

Амбарѣць, -рца, *m. dim., v.* Амбаръ.

Амбарное, -аро, *s. n.* magazynowe, складовое, плата magazynowa, складова, оплата за найем магазynu, складов.

Амбарный, -ая, -ое, *adj.* magazynowy, складowy, śpичхозу; амбарная побилна, *v.* Амбарное.

Амбарчикъ, -а, *m. dim., v.* Амбарщикъ, -а, *m.* właściciel магазynu, складу, śпичхрза; магазиниер; магазynu (*s. m.*), przelozony *суды* дозѣга магазynu, дозѣга магазynu, складу, śпичхрза, śпичхленик. [бѣрное.]

† **Амбарщина**, -ы, *f., v.* Амбаръ.

Амбаръ, -а, *m.* магазyn, склад [на schowanie zboża i różnych rzeczey, товарów], śпичхрз, śпичхлерж, śпичхлерж; амбаръ, śпичхрз, магазynu zbozowy; соляной амбаръ, солюн магазynu; складывае товары въ амбаръ, складае towary w магазynie; *и. v. sub.* Тянуть ся (§).

Амбиціонный, -ая, -ое, *adj.* (честолюбивый), ambitny, wyniosły, dumny, stawolubny, за stawъ się ubiegający, czci chciwie pragnący.

Амбция, -и, *f.* (честолюбіе, высокозріе), ambicja, ambitność, [uczucie swoich zaszczytów, bądź rzeczowych, bądź przyludzianych], szczelubosc, bądź czci, stawu, stawolubosc, stawolubstwo, gornocelchivosc.

Амбра, -ы, *f.* амбра; жидкая амбра, (*liquidambar*), амбра druga, сок ziady; запах амбры, запах амбры, запах амброву.

Амбразѣра, -ы, *f. 1. Forst.* амбраза, okno w basztach, [otwór w przedpiersieniach, w murach etc. на dzialo до strazul], strzelnica; *2. Archit.* амбраза, zalom, zalomek. [брову.]

Амбрейнь, -а, *m.* тлuszcz амбровый; амбровый запах, запах амброву.

Амбройческій, -ая, -ое, *adj.* амброзову, wonny.

Амброзія, -я, *f. 1.* (z *Græc. ἀμβροσία*, пища боговъ), амброзья, [niesmiertelny] pokarm bogów, pokarm niesmiertelnych; *2. Bot. (ambrosia)*, bozubyt, niesmiertelnik, [ziele]. [гyum.]

Амбулаторія, -я, *f.* амбулатория; Амбуніоръ, -а, *m. Mus.* прыткніеце ust до jakiego instrumentu дѣтего, задеіе.

Амбонъ, -а, *m.* ambona, kazalnica.

Амбра, -ы, *f. Eccl. sl.* бурсзтын. Амброзія, *v.* Амброзія.

Аметистовый, -ая, -ое, *adj.* аметыстому, z аметысту.

Аметистъ, Амезистъ, -а, *m. Miner. (Silex Amethystus)*, аметыст, каміеи przegroczysty, różnego,ioletowego koloru.

Амгдалитъ, -а, *m.* amigdalit, migdalowy каміеи.

Амгдаловый, -ая, -ое, *adj.* Eccl. sl. migdalowy; *v.* Миндальный.

Амгдаль, -а, *m. Eccl. sl.* migdal; *v.* Миндаль.

Аминъ, *adv.* [Hebr. אָמֵן, истинно, подлинно, зѣрно, да будетъ такъ], amen; вправдзіе; wierne; tak, niech się stanie; аминъ глаголю вамъ (Mat. X. 15.) вправдзіе, powiadam вам; *и. v. sub.* да все и дѣлу аминъ, жу amen, жу по wszystkim, жу się стало; жу по harapie.

Амиантовый, -ая, -ое, *adj.* амiantому, z амiantу.

Амиантъ, -а, *m. Miner. (Talcum Amianthus)*, амiant, len горуи, len ziemny, [каміеи wiokniсты].

Амилакъ, Амиллакъ, -а, *m. Chem.* амоніак, salmiak.

Амомъ, -а, *m. Bot. Com. (amomum)*, амомек, ормуз.

Амонитъ, -а, *m. Miner.* амонит, [gatunek skamieniałości].

Амоніакъ, *v.* Амиллакъ.

Амоніовъ рогъ, *v.* Амонитъ.

Амнестія, -и, *f.* amnesty, [całkowicie] przebaczenie, utaskawienie.

Амо, Аможе, *adv. Eccl. sl.* (куда), dokąd; аможе аще, *adv. Eccl. sl.* (кудабы ни), dokądkolwiek, до jakiego bądź miejsca, niech będzie dokąd chce.

Амрыкъ, -а, *m. Bot. (arbutus)*, маэчна, chroscina jagodna; *сfr.* niedzwiedzie grono; *v.* Тохонлякъ.

Ампутация, -я, *f. Chir.* ampu-

tacja, odzranіe, odjęcie czlonka jakiego. [lisman.]

Амулетъ, -а, *m.* amulet; та-

Амуниция, -и, *f.* Milt. amunicja, wszelkie potrzeby wojenne, zapasy wojenne.

Амуничникъ, *v.* Цейхгаузъ, Кладовая. [amunicyjny.]

Амуниный, -ая, -ое, *adj.* Амуритесь, *v. r.* gamracić się, fryje stroić, umizgać się, kochać się, miłostkować.

Амуръ, -а, *m.* Amor, (*dim.* Amorek), Kupido, bozek miłosci; miłostek.

Амфиболитъ, -а, *m.* амфиболит, skamienіаосъ амфиб.

Амфиболитія, -и, *f.* амфибология, historia naturalna о плазах.

Амфибія, -и, *f.* amfibia, amphibium, ziemnowód, ziemnowodne или wodozienne zwierze, плаз.

Амфибрахическій, -ая, -ое, *adj.* Poes. амфибрахическу; Амфибрахій, -я, *m. Poes.* [stopy, состоящая изъ трехъ слоговъ, двухъ краткихъ и средняго долгаго (— —), на пр. дѣлнѣ], пира wiersza, składająca się z trzech zgłosek, dwóch krótkich i z średniej długiej, пр. дѣлнѣ.

Амфитеатральный, -ая, -ое, *adj.* амфитеатралny.

Амфитеатръ, -а, *m.* (Амфитеатръ?), амфитеатр.

Анаграмма, -ы, *f.* anagramma, anagram, przekładnia, przedstawienie głosek lub zgłosek wyrazu tworząca inny wyraz; *np.* ширь, Римъ; зеть, съеть; пакт, птак; коло, око; папа, пира; іаска, скаіа, etc.; -матіістъ, -а, *m.* układacz anagrammów.

Анабаптистъ, -а, *m.* анабаптиста, powoшчениеи.

Анакреонтическій, -ая, -ое, *adj.* Poes. анакреонтецкы.

Анализировать, *v. a.* анализować, rozbiерае, roztrząсае, rozkładaе на części, wyszczególnіае.

Анализисъ, Анализъ, -а, *m.* analiza, rozbiór, rozkładanie, rozwiązywanie, rozklad.

Аналістъ, Аналітикъ, -а, *m.* аналитык, rozbióра, roztrząсacz.

Аналітика, -и, *f.* Mathem. Log. analiza, rozbiór, rozklad.

Аналітическій, -ая, -ое, *adj.* аналитыцкы, rozbiорowy.

Аналогізмъ, -а, *m.* analogizm.

Аналогічески, *adv.* analogicznie, zgodnie, stosownie.

Аналогіческій, -ая, -ое, *adj.* аналогіцкы, подобny, odpowiadający, zgodny, stosowny.

Аналогія, Eccl. sl., *v.* Налой.

Аналогія, -и, *f.* analogia, podobnosť, podobienstwo, stosownosc.

Ананасный, Ананасовый, -ая, -ое, *adj.* ananasowy, z ananasu

zrobionu; ананасовый запах, запах ананасову.

Ананась, -а, *m. Bot. (bromelia ananas)*, ананас.

Ананесть, -а, *m. Poes.* (стопа, состоящая из двух первых слогов коротких и последнего долгото, на пр. дървождъ, чюдеса, красота), двач вѣрза, складајуца се з двѣхъ краткихъ зысокъ и з једнѣј дугиѣј, (— —); *нр.* дървождъ, дървојадъ.

Анархистъ, -а, *m. anarchista*. Анархическій, -ая, -ое, *adj.* anarchiczny, bezładny, bez ład, niesworny.

Анархія, -я, *f. anarchia*, bezład, bezładstwo, nierząd, nieład, nieswóř.

Анатомикъ, -а, *m. anatom*, anatomik, rozszekacz, rozbiernacz sztyczny ciāł zwierzęcych.

Анатомить, Анатомировать, *v. a.* anatomizować, ciāła człłwka trupa zwierzęcego на części rozbiernacz, rozczłonkować.

Анатомическій, -ая, -ое, *adj.* anatomiczny, do anatomii należący, rozszeczny; anatomическия орудія, narzędzia do rozczłonkowania trupa; -семъ, *adv.* anatomicznie.

Анатомія, -и, *f. anatomia*, kunsztowne rozbiernie ciāł zwierzęcych, osobliwie ludzkich, rozczłonkowanie.

Анатомление, Анатомирование, -я, *n.* anatomizowanie, rozbiernie, rozczłonkowanie.

Анатомъ, *v.* Анатомикъ.

Анахоретъ, -а, *m. anachoreta*, pustelnik.

Анахронизмъ, -а, *m. anachronizm*, omyłka chronologiczna.

Анаеми, -и, *f. anemia*, клѣтwa kościelna; анаеми продатъ, клѣтwе rucici, wykład, anatema.

Анабаръ, *v.* Анабаръ. [тызовацъ.

Ангажировать, *v. a.* angażować, zamówić, wezwać do czego.

Ангелика, -и, *f. Bot. (angelica sylvestris)*, dzięgiel; *v.* Корбвиниъ.

Ангелозрѣчный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* jak anioł, do anioła podobny.

Ангелоначальникъ, *v.* Архангелъ. [leczek, aniołeczek.

Ангелочекъ, -чекъ, *m. dim.* aniołek.

Ангель, -а, *m.* anioł, posłaniec nieба, duch niebieski; патрон; ангель хранитель, anioł stróż; ангель свѣта, dobry duch; ангель тьмы, (злыи духъ), zły anioł, szatny anioł = szat, wróg, szatan, diabeł, bies; ангель великаго совѣта, Syn Boży Jezus Chrystus; день ангела, dzień imieniny; именину; замокъ Святого Ангела, *Geogr.* zamek świętego Piotra (w Rzymie); тихий ангель пролетѣлъ, *Poes.* głębokie milczenie nastало.

Ангельски, *adv.* anielsko.

Ангельскій, -ая, -ое, *adj.* anielski; ангельскій образъ, постаć anielska; и: ангельскій образъ, лнкъ, *Eccl.*, *v.* Моношество; великій ангельскій образъ, *Eccl.*, *v.* Схима; ангельскій соборъ, ангельскія сѣды, сѣбѣ aniołѡw; ангельская невѣрность, niewierność anielska; ангельская сладость (*Bot.*), *v.* Папоротникъ (сокодоковий). [logia.

Ангелогія, -и, *f. Med.* angiologia. Ангелотомія, -и, *f. Med.* angiologia. [Angielski.

Англезъ, -а, *m.* Anglez, танецъ Англии-раваніе, -я, *n.* angli-zowanie, ucinanie ogona koniom; -раваній, -ая, -ое, & -нъ, -а, -о, *part. p.* angli-zowany, z usiętym ogonem (o koniach); -равать, *v. a.* angli-zować [konia], ucinacz ogon koniowi.

Англиканскій, -ая, -ое, *adj.* anglikański, wyznania anglikańskiego.

Англоманія, -и, *f.* anglomania, zbyteczne, przesadne, szalone naśladownictwo angielszczyzny.

Англоманъ, -а, *m.* Anglioman, naśladowca Anglikѡw. [dante.

Анданте, *s. n. indecl. Mus.* ан-Андреева трава, Андреевская вероника, Андреевъ крестъ, *v.* Вероника (Андреевская).

Андронѣда, -и, *f. Bot.*, *v.* Безплодница.

Аневризма, -и, *f.* Aneurizma, -а, *m. Med.* aneurizma, rozdziecie się żyły pulsującej.

Анекдотецъ, -тца, *m. dim.* anekdotka.

Анекдотъ, -а, *m.* anekdota, powiastka zabawna; собраніе анекдотовъ, zbiór powiastek zabawnych.

Анемомѣтръ, -а, *m.* (вѣтро-мѣръ), anemometr, wiatromiar.

Анемонъ, -а, *m. Bot.* anemon; завиле; *v.* Вѣтвеница.

Анемы, *pl. m.*, *v.* Кошари (сѣраше).

Анецацъ, *m.*, *v.* Амбушюръ.

Анезатическій, -ая, -ое, *adj.* anezatucki, hanzeatucki, anezatyczny; анезатическій городъ, miasto anezatuckie.

Анеимый, -ая, -ое, *adj.* ану-жову, анужкову, з анузу зробио-ну; анеимый запахъ, запах ану-жову.

Анеювка, -и, *f.* анужѡвка, анужек, анужкова вѡдка.

Анеювий, -ая, -ое, *adj.* ану-жову, анужкову; анеювая вѡдка, *v.* Анеювка.

Анеъ, -а, *m. Bot. (pimpinella anisum)*, анузъ, зiele.

Анеитый, Анеитовый, *v.* Укрѡп-леніе, *v.* Укрѡпъ. [нмй.

Анекерекъ, -рекъ, Анекерочекъ, -чекъ, *m. dim.* ankieř, ankieřek (wina); *v.* Боцѡнокъ.

Анекерный, -ая, -ое, *adj.* ankieřowу, ankieřkowу.

Анекеръ, -а, *m.* ankieř (wina). Аномалистическій, -ая, -ое, *adj.* nieregularny, nieregularny, anomalistyczny.

Аномалия, -и, *f.* wyboczenie, odstąpienie od prawidła; nieregularność, nieregularność.

Анонимъ, -а, *m.* anonim, bezimiennik, bezimienny, pniezwanу, pniezamienny.

Анта, -и, *f.*, *v.* Тапиръ.

Антаблементъ, -а, *m.* Archif. gzezm, górnokryw, belkowanie.

Антагонистъ, -а, *m.* antagonist, przeciwnik.

Анталь, -а, *m.* (боченокъ etc.), antal, antalek, bczułka (*нр.* wina). [талowy.

Антальный, -ая, -ое, *adj.* antarktyczскій, -ая, -ое, *adj.* antarktyczny, południowy; ант. полѡсокъ, biegun południowy.

Антидѡръ, -а, *m.* chлѣб poświęconу przy końcu nabożeństwa łamany i rozdawanу w cerkwi ludowi.

Антидѡтъ, -а, *m.* (противоя-діе), antydot, lekarstwo przeciw brzoj truciźnie.

Антиква, -и, *f.* Typogr. pi-smo rzymskie.

Антикварій, -я, *m.* antykwarjusz, antykwarz, starożytnik.

Антикъ, -а, *m.* antyk, przedmiot starożytności, starożytność jaka. [v. Сайга.

Антилопа, -и, *f.* H. l. antylopa; Антигуа, Антигуа, *m.* 1. antymis, chusta, z wizerunkiem złozenia Zwawiciela do grobu, на которѣ масъ odprawiają; 2. korpotał, chusta, obrusek pod kielich i hostyя, liton.

Антимонія, -и, *f.* antymonium, spisglas; *v.* Сурьма.

Антимоніальный, *v.* Сурьмянный.

Антипѣска, -и, *f. Eccl. sl.* antypascha, niedziela po Wielkiej nocу.

Антипатическій, -ая, -ое, *adj.* antypatyczny, odrażny, wstrętnу.

Антипатія, -и, *f.* antypatia, odraża [wrodzona ku rzeczy, lub osobie jakiej], wstrętъ.

Антиподы, -овъ, *pl. m.* Geogr. antypody, przeciwnozi, przeciwnostopni mieszkańcy ziemi, mieszkańcy przeciwnѣј strony kuli ziemskiej.

Антитеза, -и, *f.* Antitezisъ, Антитеза, -а, *m.* Rhetor. antyteza, przeciwstawienie, przeciwpołożenie.

Антифонъ, -а, *m. Eccl. sl.* antyfony, pieśń kościelna; книга антифоновъ, księga antyfon; antyfonarz.

Антихристъ, -а, *m.* antychryst, przeciwnик Chrystusowу или Chrystusa.

Античный, -ая, -ое, *adj.* starożytnу; антична галлерѣя, gallerja antyków, starożytności.

Антологическій, -ая, -ое, *adj.* антологическую, wyborowy.

Антологія, -и, *f.* antologia, kwiatozbiór, wybór celnych miejsc z autorów. [грѣна.]

Антоновъ огонь, *Med.*, *v.* Ган-Антракъ, -а, *m.* Theat. (*entr'acte*), антракт, междуакт [w драматическихъ представлениахъ].

Антресоль, -ей, *pl. f.* & Антресоль, -и, *f.* Archit. между-пюльце.

Антропология, -и, *f.* antropologia, наука о чзловіку.

Антропотомія, -и, *f.* Med. antropotomia, гогузгунане, гоцеина-ние, гоцеонкованіе трупов (людскихъ). [антраза.]

Антрина, *v. indecl.* (*entrecht*), Анфилада, -ы, *f.* Archit. (*enfilade*), длигі гзед покоюв.

Анчубсь, -а, *m.* Н. п. (*clupea v. engraulis engrascolus*), сердел, [губка морская].

Ашшугъ, -а, *m.*, *v.* Рычаль.

Ашъ, *сопј. pop.* а; lecz; ale; *v.* А, Напротивъ.

Ашютины глаэки, *pl.*, *v.* Фі-аька (трехцвѣтная).

Ашераксъ, -а, *m.*, *v.* Бирюаъ.

Ашеропология, Ашеропотомія, *v.* Антропология, Антропотомія.

Ашрта, -ы, *f.*, *v.* Артерія (на-чьльная).

Апеллянтъ, -а, *m.* appellant, апелляция, акагазду сід, удава-ждау сід до wyżшего заду.

Апелляторъ, -а, *m.* appellator; *v.* Апеллянтъ.

Апелляціонный, -ая, -ое, *adj.* Jur. апелляціуну, апелляціуну, тущаду сід апелляция; апелляці-онный отвѣтникъ, *v.* Апелля-торъ.

Апелляція, -и, *f.* Jur. appella-суа, апелляция, одвогане труп до wyżшего заду; право на апел-ляцію, право на апелляцію; взятъ апелляцію, заложуъ апелляцію, одволау сід до wyżшего заду, апеллюау.

Апельсиновый, Апельсиновый, -ая, -ое, *adj.* помарагезову; апельсинове дѣрево, древо по-марагезове. [mata pomaraгеза.]

Апельсинчикъ, -а, *m.* дим. Апельсинъ, -а, *m.* (*citrus aurantium*), помарагеза; §. звѣать тольк, какъ свиная [вкусъ] въ апельсинахъ или свиной звѣать вкѣу въ апельсинахъ, зна сід на гзещаз, въ швінія на пьергу або якъ коза на пьер-пу, якъ волк на гзвиздахъ.

Апетитный, -ая, -ое, *adj.* apetytny, (апетычну), апетыву до-году, апетывъ възбуджаду, сма-счну; апетитная кѣлия, кропле апетычно, апетывъ възбуджаду.

Апетитно, *adv.* апетывніе, з апет-ывтем.

Апетитъ, -а, *m.* апетыв, чхѣд до једзения, до јадта, поаждливѣс јадта.

Апликатура, -и, *f.* Mus. appli-katura, способ узюца палцов на музycznych нарзѣдзяхъ.

Аплодированіе, -я, *n.* а. покла-скиваніе, прыкласкиваніе, ро-счваланіе.

Аплодировка, -и, *f.* aplauz, poklask, poklaskiwanie, oklaski-ваніе, окласк.

Аплодировать, *v.* а. poklaski-вас, прыкласкивас, окласкивас, pochвалау, давасъ браво.

Аплодисемѣнтъ, -а, *m.* aplauz, poklask, oklask, okrzyk.

Аплодировать, *v.* а. poklaski-вас, прыкласкивас, окласкивас, pochвалау, давасъ браво.

Апокаліпсисъ, -а, *m.* апока-ліпрузъ, обявленіе шв. Јана.

Апокалипсическій, -ая, -ое, *adj.* апокалиптычну.

Апокрифическій, -ая, -ое, *adj.* апокрыфичну, неаутентичну; апокрифические книги, книги апокрыфичне, неаутентичне, апо-крыфу.

Апокрифъ, -а, *m.* апокрыф, не-аутентикъ, подробекъ, писмо под-зусоне, документъ сфазсованы.

Аполонъ-бабочка, *v.* Парна-скаса. [схвалса.]

Апологичьсть, -а, *m.* obroна, Апологическій, -ая, -ое, *adj.* апологичну, obroнну, усprawie-дливияду.

Апология, -и, *f.* apologia, obroна, усprawiedliwienie на пи-сьме, писмо усprawiedliwiająсе.

Апологъ, -а, *m.* apolog, bajka, powieść krótka.

Аполлекція, -и, *f.* Med. апро-plexa, paraliż, szlak.

Аполлектикъ, -а, *m.* апролек-тык, paraliżyк.

Аполлектический, -ая, -ое, *adj.* Med. апролектычну, paraliży-чну, paraliżyу.

Апостата, -и, *f.* apostata, одстаніе, одстаніеніе од религии, одсчепеніество.

Апостатъ, -а, *m.* apostata, одстѣпникъ, одстѣпа од вѣры, одсчепеніе. [wrzedzienica.]

Апостема, -ы, *m.* Med. wrzód, Апостоль, -а, *m.* 1. apostoł, постаніе, выстаніе, учеѣн Христо-вуса і наuczyciel jego nauki; 2. księga kościelna, zawierająca dzieje і listy apostołskie. [sku.]

Апостольски, *adv.* по аполтол-Апостольникъ, -а, *m.* zastona, котраъ законнице окуривауъ зжује і пѣрѣ.

Апостольскій, -ая, -ое, *adj.* апостольски; апостольскій нашь-срникъ, намѣстникъ Христову; апостольская цѣрковь, кощюіі апостольски; апостольскія послѣ-нія, listy apostołskie.

Апостольство, -а, *n.* apostol-ство, urząd, godność apostołska.

Апострофъ, -а, *m.* Gramm. apo-strof, odciinek, odrzutnik, (znak pisarski). [stwienie.]

Апотеоза, -ы, *f.* apoteoza, ubó-

Апофеогма, -и, *f.* Rhet. apoteg-ма, zdanie moralnie w krótkości wysłowione, powieść znameniana.

Аппаратъ, -а, *m.* apparat, przyrządzenie; *v.* Приборъ, Сварядъ.

Аппел... *v.* Апелля...

Апподжиятура, -и, *f.*, *v.* Пред-удареніе. [-кось, *v.* Абр...]

Априкосовый, Апри-косный, Апробація, -и, *f.* aprobacуа, aproбата, узнаніе за добре, ро-счваланіе, позволеніе, умоцненіе, потвѣрженіе.

Апробисъ, -ей, *pl. f.* Milit. (*ap-proche*, прикопы), aprosze, пры-кору.

Апрѣль, -я, *m.* kwietcień, [сзгатуъ мѣсяцъ в року].

Апрѣльскій, -ая, -ое, *adj.* kwietniowy; Априльская погода, погода kwietniowa.

Апсиды, -овъ, *pl.* Astron. (*abside*), одстѣру [punkta największej (мий најдальсзѣй) і najmniejszej (мий најблизсзѣй) одлеглѣсці планет од слюса]; линия апсидовъ, линия одстѣровъ.

Артека, -и, *f.* arteka.

Артекарскій, -ая, -ое, *adj.* артекарски; артечну; артекарская должностъ, повинностъ, ұрадъ артекарски; артекарская банка, пу-сзка артекарска; артекарски стој, стојек; артекарскій счѣтъ, (*prop. & °*), rachunek артекарски; рејстер артекарски, [прзсэдны, гдзе възватуко за дрогу].

Артекарша, -и, *f.* артекарка, артекарзова, жена артекарза.

Артекаръ, -я, *m.* артекар.

Артечка, -и, *f.* dim. артечка.

Артечный, -ая, -ое, *adj.* арте-чну, до артеки належду.

Арабескъ, -а, *m.* arabesk, фю-резу, одзобу маловане lub аны-сѣрские etc. на суфтахъ і сѣанахъ.

Арабская горница, *v.* Но-сѣнка. [Arabskie.]

Арабскія цифры, *pl.* cyfry

Арава, -ы *f. pop.* мноство, tłum; арава дѣтѣй, мноство дзиец.

Аравникъ, -а, *m.* Bot. (*anticho-ria*, растение), гзештава.

Араковый, -ая, -ое, *adj.* ара-кову, з араку. [z rzyu.]

Аракъ, -а, *m.* arak, водка

Арауцъ, -овъ, *pl. m.* skaliste góty [w Bybryli].

Арапка, -и, *f.* murzynka.

Арапникъ, -а, *m.* harapnik, harapnik, бiez мышлюыхъ з крѣ-ткимъ бичускимъ а дугимъ барздо азнуремъ).

Арапъ, -а, *m.* murzyn.

Арабъ, -ѣ, *f.* двуколе, wox Та-тарски на высюкихъ котлахъ.

Арабаецъ, -сца, *m.* dim. мату арбуз.

Арабаице, -а, *m.* augm. wielki

Арабушный, -ая, -ое, *adj.* арбу-зову, з арбуза; арабушный совъ, сок арбузову.

Арбузъ, -а, *m. Bot. (Cucurbita citrullus, Linn.)*, арбуз, харбуз, цытрал.

Арбуля, *s. indecl. Н. п. (Ovis Arvensis)*, овса астерова, баран степову; *v. Баранъ (stepnóy)*, Туръ.

Арбуль, -а, *m. kón dziki, stera*. Арбуда, -и, *f. l. arenda*, dzierzawa; отдатъ на арэнду, пуścić в арэнду, в dzierzawę, заarendować, задzierzawić, nająć кому; взять на арэнду, wziąć в arendę, в dzierzawę, arendować od kogo. Арендаторскій, -ая, -ое, *adj.* arendarski, dzierzawczy.

Арендаторъ, -а, *m. arendarz*, dzierzawca, najemnik dóbr.

Арендный, -ая, -ое, *adj.* arendowny, dzierzawny; арендный доходъ, dochód z arendy; взять на арендное содержаніе, (za)arendować od kogo, wziąć в arendę, в dzierzawę; отдатъ на арендное содержаніе, заarendować, задzierzawić, пуścić в arendę, в dzierzawę.

Арендваніе, -а, *n. arendowanie*. [задzierzawіаіе.]

Арендвать, *v. a.* arendować, areometrъ, -а, *m. areometr*, cieszcomierz, plynomiar.

Ареопатъ, -а, *m. areopag*, суд najwyższy в Atenach.

Ареостанская, -ой, *s. f. l. l. bza* areostanska, więzienna, arezst.

Ареостанскій, -ая, -ое, *adj.* areostanski, więzienny. [wіęzienny.]

Ареостанъ, -а, *m. arezstant*.

Ареостованіе, *n. l.* arezstowanie, (u)więzienie, przytrzymanie; 2. arezstowanie, zaareztowanie, zatrzymanie urzędowe rzeczy.

Ареоставъ, *v. a. l.* arezstować, браг od arezstu, przytrzymać kogo, więzić, uwięzić; 2. arezstować, rzeczy zapowiedzią za-, przytrzymywać, zapowіаdаć.

Арестъ, -а, *m. l.* arezt, przytrzymywanie, więzienie; arezst, міесце arezstu, więzienie, коза; находится, сидѣть подъ арестомъ, być, siedzieć в arezście, в козие; содержать подъ арестомъ, trzymać в arezście; посадить подъ арестъ, *v. a.* arestować (1); выпустить изъ подъ ареста, wypuścić z arezstu; взіаіе подъ арестъ, *v. a.* arestować; содержаніе подъ арестомъ, *v. a.* areztъ; содержать подъ арестомъ, arezstować; плата за содержаніе подъ арестомъ, плата за trzymanie в arezście; 2. arezt, zatrzymanie urzędowe rzeczy, sekwestr; *it. v.* Налогатъ, Смишатъ (арестъ).

Аржанецъ & Аржанецъ, -ица, *m. chabrek, bzianka; v. Ржанецъ.*

Аристо-кратически, *adv.* по арыстократу; -кратическій, -ая, -ое, *adj.* арыстократскі, арыстократyczny, możnowładny; -кратіа, -ица, *f. a.* арыстокраца; możnowładstwo; -кратъ, -а, *m.* арыстократ,

арыстократъ, magnat, możnowładca; -кратка, -и, *f.* арыстократка.

Ариометика, -и, *f.* арытметыка.

Ариометикъ, -а, *m.* арытметык.

Ариометическій, -ая, -ое, *adj.* арытметyczny. [гарды.]

Ариергарда, -и, *f.* в. Ариер-Ариергардшій, -ая, -ое, *adj.* арыергардny, тущащы сіе тыльнѣ стражы.

Ариергардъ, -а, *m.* арыергарда, арыергардыа, тылна страж; odwod.

Ария, -и, *f.* арыа.

Арка, -и, *f. Archit.* лук, рото; kragle zgecie в formie luku; галлерей изъ арокъ, *v.* Аркада.

Аркада, -и, *f. Archit.* arkada, frambuga, obłaczyste sklepienie, podaklepienie, luk sklepienny.

Аркиантъ, *v. a.* тарас коніе dzikie arkanem czyli postronkiem.

Аркианъ, -а, *m.* arkan, postronek, [kótórum коніе dzikie nieuzjezdzone lapią].

Артический, -ая, -ое, *adj.* артыцзы, ройносны; артыцескій пйюст, бегун ройносны.

Аркинада, -и, *f.* arlekinada, figle arlekińskie.

Аркинада, -ая, -ое, *adj.* арлекиński, блазешаки.

Аркинство, -а, *n.* figle блазешаки; блазешатво; *v.* Арлекинда.

Аркинъ, -а, *m.* arlekin, śmieшек, блазешатралny в sukni szachownej.

Аркина, -и, *f.* flota wojenna.

Аркиналь, -а, *m.* в. Броненосецъ (2).

Аркиаторъ, -а, *m.* armator, ten со własnym kosztem узража okryt.

Аркиатура, -и, *f. l. Milit.* узброженіе, зброжа; 2. Herald. armatura, зброжа окоło herbu.

Аркиецъ, -ица, *m.* слущащы в арміи, войакowy.

Аркискій, -ая, -ое, *adj.* арміиу, войакowy. [skowóść.]

Аркишина, -и, *f. pop.* войак войска, сіла зброжна.

Аркиа, -и, *f.* armia, збір войска, сіла зброжна.

Аркиа, -а, *m. Bot., v. Кантъ & Айва (pigwa).*

Аркианъ, -ая, -ое, *adj.* арміакowy, сьерсцлову, камлотowy.

Аркиа, -а, *m.* арміак, одзвѣз з сьерси; *сfr.* giermak.

Аркианскій каміень, *m.* Ormiański kamień; *v.* Лазурникъ.

Аркианъ, -и, *f.* gatunek kamlotu.

Аркиа, -и, *f.* arnautka, gatunek przenciу.

Аро-валить, -а, *m.* aromat, каміень; -валить, -а, *m.* aromat, каміень korzenny; mirnik; -валить, *v. a.* perfumować, wonić, obławac, nacierać wonnościami; -валитескій, -ая, -ое, *adj.* aromatyczny, korzenny, won-

ny; Аро-валитескій, -а, *m.* korzennik, kupiec, handlujący korzeniami drogiemi i wonnościami; -валитескій, -и, *m.* korzennica, puзka на korzenie wonne; -валитескій, -ая, -ое, *adj.* wonny, pachnący, aromatyczny; -валитескій, *v.* Аро-валитескій; -валить, -а, *m.* aroma, won, wonność, zapach (roślin); ароматъ, *pl.* korzenie, ziola wonne, wonie, perfumy; натирать ароматами, *v.* Ароматитъ.

Ароуля, -и, *f.* nieaplik, piezszluka; *v.* Кизиль.

Ароунова борода, *v.* Ароуникъ.

Ароуникъ, Ароуль, -а, *m.* Bot. (arum), Aragonowa broda, (zielo); obrazki; ар. водной, *v.* Клединецъ.

Ариометъ, -а, *m.* в. Ариометъ, Мышьаки (желтый).

Арсеналь, -а, *m.* arsenal, зброювня, оружы склад, секаур, *v.* Цейхгаузъ.

Арсенальный, -ая, -ое, *adj.* арсеналowy, секаурowy.

Арсенитъ, *v.* Ртутьа.

Арсенальскій, -ая, -ое, *adj.* арсеналowy, секаурowy.

Арсенитъ, -а, *m.* компания роботниковъ, арка, згромаженіе лудзи, ктórзы працюя і jedzą razem; Арсенитескій, -а, *m.* арка компания роботниковъ.

Арсенитный, Арсенитный, -ая, -ое, *adj.* до артерий належачы.

Арсенитъ, -и, *f.* Anat. артерия, жыта бйаца, пульсowa, tętna; начальная артерия, артерия wielka, гловна.

Артикуль, -а, *m.* artykul, punkt, paragaf, ustawa.

Артикуль, -а, *m.* Milit. -воинный, артыкул войenny, войска, розрзденіе, урзядженіе войска, regulament.

Артиллеристъ, -а, *m.* l. артыллерыста, зольнеръ пры артылерии бѣдащы; 2. posiadający наукę артылерии; офицер артылерии.

Артиллерийскій, -ая, -ое, *adj.* артыллерыцзы, артылерыцзы, до артыллерии належачы lub jęj діе тущащы.

Артиллерия, -и, *f.* артылерыа, артылерыа; collect. артыллерыцзы; -лжѣлаа, осаднаа, артылерыа сіяца, облежница; -лжѣлаа, артылерыа lekka czyli linowa; -поленаа, артылерыа полowa; -пйонаа, конна артылерыа; -пйонаа, арт. пйеза; -морская, арт. морска; уытсе артыллерии, учысь сіе артылерии.

Артистическій, -ая, -ое, *adj.* артыцзыцзы; *v.* Художественный.

Артистка, -и, *f.* артыстка.

Артистъ, -а, *m.* артыста; *v.* Художникъ, Художница.

Артистовый, -ая, -ое, *adj.* каргошоу.

Артистовъ, -а, *m.* Bot. (cynara scolymus), каргош; артышбѣ дикій, *v.* Молодило (кръвельное).

Артостъ, -а, *m.* chléb kwaśny,

poświęcony w pierwszy dzień Zmartwychwstania Pańskiego.

Артышъ, -а, *т.*, *v.* Можжевеличникъ (казакій).

Арү, *s. indecl. H. n. (colymbus s. uria tröie)*, nurek, [ptak wodny].

Арунь, -а, *т.*, *v.* Аронникъ.

Арунь, -а, *т.*, *v.* Арү.

Арфа, -ы, *f. Муз. арфа*, harfa; звукъ арфы, harfowy; Давидова арфа, harfa Dawida; играть на арфе, grać na harfie.

Арфистка, -и, *f. arfista*, harfistka, grająca na harfie.

Арфистъ, -а, *т. arfista*, harfista, grający na harfie.

Архъ, -и, *f.*, *v.* Можжевеличникъ (казакій). [книа domowa].

Архалугъ, -а, *т. krótka*, su-Архангелъ, -а, *т. archanioł*.

Архангельскій, -ая, -ое, *adj. archanielski*; архангельскій лихъ, chór archaniołów.

Архео-графическій, -ая, -ое, *adj. archeograficzny*; -графія, -и, *f. archeografia*, opisanie starożytności; -графъ, -а, *т. archeograf*, pisarz starożytności; -логическій, -ая, -ое, *adj. archeologiczny*; -логія, -и, *f. archeologia*; наука starożytności; znajomość starożytności; -логъ, -а, *т. archeolog*; badacz starożytności; starożytnik.

Архива, -ы, *f.*, *v.* Архивъ.

Архиварій, -я, Архивариусъ, -а, *т. archiwaryusz*, archiwista, dozorca akt.

Архивъ, -а, *т. archiw*, archiwum, skład, zbiór papierów, pism napisanych.

Архи-діаконъ, -а, *т. archidiacon*; -мандрытство, -а, *н. archimandrytowo*, opactwo; przełożeństwo nad klasztoromъ; -мандрытскій, -ая, -ое, *adj. archimandrycki*; -мандрычъ, -а, *т. archimandryta*, przełożony klasztoru Greckiego; -мандрычъ, -и, *f. archimandryta*; *v.* Архимандрытство; -мандрычій, -ья, -ье, *adj. archimandrycki*; -пастырскій, -ая, -ое, *adj. arcypasterzski*; -пастырьство, -а, *н. arcypasterstwo*; -пастырь, -я, *т. arcypasterz*; -пеларъ, -а, *т. archiepiskop*, wielowуар; -синагоръ, -а, *т. przełożony*, starszy nad synagoga; -стратигъ, -а, *т. arcuwódz*, wódz naczelny; -тектоника, -и, *f. architektka*; теорія architektury; теорія budownictwa; -тектонскій, -ая, -ое, *adj. architektoniczny*, architektowski; -тектонъ, -а, *т. Ecl. st. v. Архитекторъ*; -текторскій, -ая, -ое, *adj. architektowski*, budowniczy; -текторъ, -а, *т. architekt*, budowniczy; -тектуръ, -ы, *f. architektura*, budownictwo; корабельная архитектура, budownictwo okrętowe; тебрія архитектуръ, теорія architektury;

теорія budownictwa; архитектоника; -тектурный, -ая, -ое, *adj. architektoniczny*; -травъ, -а, *т. Archil. architrab*, spodebelk, nadstępie, podstawa nagłowa u kolumn; -триклинь, -а, *т. Ecl. architryklin*, przełożony domowego gospodarstwa, przełożony wesela, prz. nad uczą.

Архи-агеръ, -а, *т. pierwszy*, naczelny lekarz; -епископскій, -ая, -ое, *adj. arcybiskupi*; -епископство, -а, *н. arcybiskupstwo*, archidiecezja; -епископъ, -а, *т. arcybiskup*; -ерей, -а, *т. archierej*, arcybiskup (w Greckim Kościele), arcycarpian; -ерейскій, -ая, -ое, *adj. archierejski*, arcybiskupi; -ерейство, -а, *н. archierejstwo*, arcybiskupstwo; -ерействовать, *v. n.* sprawować urząd archiereja, arcybiskupa.

Арца, -и, *f.*, *v.* Можжевеличникъ (казакій). [siódla].

Арчакъ, -а, *т. kablak*, ігек у Аршинникъ, -а, *т. kramarz* przedający materye łociami, łociarz.

Аршинный, -ая, -ое, *adj. arszynowy*; аршинная мѣра, miara arszynowa; аршинная ткань, tkan na arszyn szeroka.

Аршинъ, -а, *т. arszyn*, [рієдъ ciwierci łockia]; продавать товаръ по аршинамъ, przedawać towar arszynami, на аршуну; §. мѣрить своимъ аршиномъ, на swoje звѣязъ motowidło, на swoje kota, на swój miyn wodę ciągnąć.

Асаронъ, -а, *т.*, *v.* Копетень. [бѣсть].

Асбестовикъ, -а, *т.*, *v.* Асбестовый, -ая, -ое, *adj. asbestowy*, z asbestu zrobiony; асбестовое полотно, płótno asbestowe.

Асбѣсть, -а, *т. asbest*, [камієнь podobny со do swoich własności amiantowi], len górny.

Асида, -ы, *f. Ecl. st. czapla*; *v.* Цапля.

Аскалонія, -и, *f. Ecl. st. luszcz sterowy*.

Аскаріда, -и, *f.*, *v.* Глиста (мелкая и большія).

Аскитникъ, -а, *т. Ecl. st. ascetyk*, mnich najostrejszej reguły; pustelnik.

Аскитство, -а, *н. Ecl. st. ascetyk*, *v.* Аскитникъ. [tyzm].

Аскіи, -іевъ, *рл. т.*, *v.* Безтѣнные (Geogr.).

Аспарагинъ, *v.* Спаржевикъ.

Аспараголитъ, -а, *т.*, *v.* Спаржевикъ (камієнь).

Аспарагъ, -а, *т. asparag*; *v.* Спаржа.

Аспѣтъ, -а, *т. Astron. aspekt*, konstellacya; аспекты (księżyцове); четверной аспектъ въ девяносто градусовъ, (aspect quadrat), аспектъ чwartый, kwadrat (gdy się księżyc przez czwartą część nieba oddala); осмиаств-

ный аспектъ, (aspect ostil), аспектъ осму, osmy, (gdy przez osmą część), etc.

Аспидій, Аспидникъ, *т.*, *v.* Папиротникъ (мужескій).

Аспидный, -ая, -ое, *adj. lupo*; коуна; з каменія лупкового; аспидная доска, tablica lupo.

Аспидскій, -ая, -ое, *adj. żmijowy*; аспидное исцѣдіє, wyrodek żmijowy; rodzaj jaszczurcy;

Аспидъ, -а, *т. 1. H. n. (aspis)*, patek, wąż, (Ibieniec?), gatunek jadowitej żmiji; 2. Miner. lutek, kamień lupo; 3. (†) jaspid, jaspis; *v.* Ишма.

Аспирантъ, -а, *т. aspirant*, starszący się о ср. (по. о urząd).

Аспленій, *т.*, *v.* Селезѣночникъ.

Асса воиучая, *v.* Воиучка.

Ассессорскій, -ая, -ое, *adj. assessorski*. [ство].

Ассессорство, -а, *н. assessor*; Ассессоръ, -а, *т. assessor*.

Ассигнаціонный, -ая, -ое, *adj. asygnacyjny*.

Ассигнація, -и, *f. asygnacya*; билетъ kassowy, bankowy; пеніяндъ парієтовъ; банковая ассигнація, asygnacya bankowa.

Ассигнованіє, -я, *н. asygnowanie*, wskazanie, przekazanie, zalenie wydanie czego.

Ассигновать, *v. a.* asygnować, wskazać, przekazać, zlecić одобрания, kazać wydać.

Ассигновка, -и, *f. asygnacya*, билетъ за котрымъ okaziciel otrzymaє пеніяндъ, etc.; przekaz.

Ассистентъ, -а, *т. asystant*, pomocnik. [никъ (Bot.)].

Астерікъ, *т.*, *v.* Звѣздочъ.

Астерискъ, -а, *т. (asteriscus)*, gwiazdka, gwiazdeczka, [znacząc przypisowy, odsyłacz, który się robi w księzkach].

Астеромѣтръ, -а, *т. Astron. astronomer*, gwiazdomiar.

Астра, -ы, *f. Bot. (aster)*, aster, gwiazdeczki, jaskierki, ziele.

Астрагалъ, -а, *т. Bot. (astragalus)*, astragalъ; астрагалъ безстебельный, беастрылочный, *v.* Горюхъ (безстебельный); 2. *Artif. zarządowa obrączka*, wyłotowa obrączka armatna. [Перецъ].

Астрахадскій перецъ, *v. шд*;

Астро-гноія, -и, *f. astrognomija*; *v.* Звѣздоананіє; -логическій, -ая, -ое, *adj. astrologiczny*; гвиздарскі; -логическій, *adv. astrologicznie*; -логія, -и, *f. astrologia*, гвиздарство, гвиздодзвѣздовъ, wróżba, wrócenie z gwiazd; -логъ, -а, *т. astrolog*, гвиздомістръ, гвиздодзвѣздекъ, гвизддиаръ, tłumacz gwiazd; -лігія, -и, *f. Geod. astrolabium*, astrolab, kątomiar; -номическій, -ая, -ое, *adj. astronomiczny*; гвиздодарскі; астрономическій наблюдѣніє, obserwacya astronomiczna; Астро-номически, *adv.*

2. baba polożnie pilnująca, dzieci odbierająca, babka, akuszerga; 3. babka, matka ojca lub matki; 4. *fl.* (trzcina), baba, tohorz, lektowniery, babiarz, plotkarz; 5. bába (szwabijńska), baba u kafaru, kloc dębowy do wbijania palw; rucnia bába, baba gęszna; 6. *H. n.* bába ptlica, (*pelecanus*), baba, ptak; v. Пелякянъ (3).

Баба́къ, *m.*, v. Вайба́къ, (3. *H. n.*).

Баба́шка, *-и, f.* sprawik, sprawek, pływka, płytko przy wodzie.

Бабе́нка, *-и, f. dim.* babako.

Бабе́нь, *-я, Babijъ, -и, m.* babiarz, kobieciaz, gnuśnik, gamrat, strojnik, elegant.

Баби́ня, *-а, -о, adj.* babi.

Баби́ть, *v. n. Eccl. sl.* babić, potogów pilnować, dzieci odbiegać; v. Позива́тъ.

Баби́ца, *-и, f.* babisko, babsko, stara baba.

Баби́й, *-бя, -бье, adj.* babi, babski, babom właściwy, do nich należący; bábye żyto, babcie lato; bábyн зубы, зубья, v. Зубья́нка; bábyн румяны, v. Румя́нка; bábyн соль, v. Укропъ (морскóй); *и. v.* Кóжа (бáбья, 4).

Ба́бка, *-и, f.* 1. babka, matka ojca lub matki; pozывальная ба́бка, babka, akuszerga; 2. kut, kóś nadkorupna; игръ въ ба́бки, gra w kuty, w kostki; 3. (u cieśli); ślip, alupek; podstawa; v. Сто́бикъ (1); ба́бки, pl. ślipu, sturki; podstawkі; kozły; 4. kowadełko, małe kowadło, babka; 5. (szwaska łyna, kołonia), anoprek lnu lub koporі; 6. *Bot.* (*plantago*), v. Палүтннхъ, Подоро́жннхъ; *и. v.* Ба́бки во́лчнн.

Ба́бки во́лчнн, *pl. f. Bot.* (*sparganium erectum*), wilczy bób prosty.

Ба́бочка, *-и, f. 1. H. n.* (*parilio*), motyl; ба́бочка днєвнáя, (*parilio tina*), motyl dzienny; ба́бочка сѣмєрєчнáя, вєчєрнáя, (*sericus silaria*; *erhnia*), motyl wieczorny; jєniak; ба́бочка ко́сáтка, (*parilio machaon*), v. Косáтка; шкóловáя ба́бочка, v. Шєдкóпрáдъ (2. *H. n.*); 2. babka, młoda baba.

Ба́бочннхъ, *-а, m.* lubiący grac w kuty, w kostki.

Ба́бровнй, *-яя, -ое, adj.* babrowy; lampartowy; гузі, русовы; ба́бровáя пóсьть, кос, deka rusia.

Ба́брь, *-а, m. H. n.* (*felix uncia*), mała pantera; lampart; гузі.

Ба́буть, *-а, m. H. n.* (*dírny jasciu*), автрокъ, земляний заяць; skoczek; zajac ziemny; v. Тушкáнчнхъ.

Ба́бур, *-и, f.*, v. Строчо́къ.

Ба́бучннхъ, *-а, m.*, v. Агáва, (тодѣтннхъ).

Ба́бушка, *-и, f.* 1. babka, babusia, babunia, babula, babulečka, matka ojca lub matki; 2.

akuszerga; 3. babka, babuchna, babinka; stara kobieta.

Ба́бушннхъ, *a, -о, adj. poz.* babuszyn, babczu, babczynu.

Ба́бы, *pl. f. Astron.* (*Plejades*), Baby; v. Плеяды.

Ба́бьє, *-я, n. collect. pop.* baby, babeska, kobiety, niewiasty.

Ба́бы зубья, *Bot.* (*dentaria*), v. Зубья́нка.

Ба́бы румяны, *Bot.* (*echium, opozta*), v. Румя́нка.

Ба́бья ко́жа, (*pasta liquiritae*), v. *sub:* Кóжа.

Ба́бья соль, (*erithum maritimum*), v. Укропъ (морскóй).

Ба́виться, *v. r.* bawić się, zatrudmować się, zabawić gdzie długo; v. Мѣшкáтъ.

Ба́вольннхъ, v. Хлопчáтннхъ (*botwax*).

Багáжннй, *-яя, -ое, adj.* bagażowy; obłogowy; sprzetowy.

Багáжъ, *-а, m.* bagaż, *pl.* багаже, obłogi; hurt sprzetów wojakowych.

Багóнь, v. Вагүнь.

Багóрннй, *-яя, -ое, adj.* bosakowy, ościowy, osęczny.

Багóрь, *-грá, m.* bosak, ośc, ościśc, osęka, hak do łowienia ryb.

Багóрь, *-грá, m.* purpura, kolor szkarlatny, szkarlat, szkarlat, karmazyn.

Багреніє, Багренье, *-я, n.* połow, łowienie, branie ryb bosakiem, ościá, osęka.

Багрєцóвннй, *-яя, -ое, adj.* purpurowy, szkarlatny.

Багрєцъ, *-а, m.* purpura, szkarlat, szkarlat, kolor ciemnoczerwony; v. Чєрвáєнь; багрєцъ минєрáльннй, v. Пүрпуръ (золотýй).

Багрáльщнхъ, *-а, m.* ościolowiec, rybolów, bosacznik co rybu ościá bierze.

Багрýть, *v. a.* farbować szkarlatem, szczerwienić; *-сѣ, v. r.* szczerwienić, sinieć.

Багрýть, *v. a.* łowić, brać rybu bosakiem, ościá.

Багүбннá, *-и, f.* siniak, sińce, plama sina (na ciele).

Багүвннхє, *-а, n.* drzewce od bosaka, ościśko.

Багүвóсть, *-и, f.* purpurowość, szkarlatność.

Багүвннй, *-яя, -ое, adj.* 1. purpurowy, szkarlatny, szkarlatny; 2. siny; багүвóное ятнó, sina plama. [*sińce* sinyт.

Багүвáтъ, *v. n. sinęć, atąc*

Багръ, *-а, m.* 1. v. Багря́ннá (2); 2. v. Багóрь.

Багрýтъ, *v. n. impf.* побáгрѣтъ, *v. perf.* szczerwienić, poszczerwienić.

Багря́ннй, *v. a.* purpurzyc, szkarłacić, purpurowy kolor nadawać; szczerwienić; *-сѣ, v. r.* szczerwienić się.

Багря́ннá, *-и, f.* 1. purpurowa

wa przędza; 2. (porfira), purpurowy płaszcz; purpura.

Багря́нка, *-и, f.* (*maurex*) purpura, muszla szkarłatogodna; багря́нка вѣтвѣстáя, ягѣстáя, (*m gamosus*), purpura kolczysta.

Багря́ннхє, *-а, m. Bot.* (*sercis*), judaszowe drzewo; v. Жн́дóвннхъ.

Багря́норóдннй, *adj.* purpurowodny; v. Порфнрорóдннй.

Багря́нóсть, *-и, f.* szkarlatność, szkarlatność.

Багря́ннй, *-яя, -ое, adj.* (багря́ннáго цвѣта), purpurowy, szkarlatny, szkarlatny, purpurowego koloru.

Багүльннхъ, *-а, m. Bot.* (*rodium*), ówinie bagno, ziele; rozczmaru dziki; szmer; v. Воршъ; багүльннхъ болóтннй, v. Кло́пóвннхъ.

Багүнь, *-а, m.*, v. Вагүльннхъ.

Бадя́нь, *-а, m. Bot.* (*saxifraga crassifolia*), lomikamień Syberyjski; (herbata z suszonych listów lomikamienia; v. Чагүрскій чай); *и. (geum)*, v. Гравнáльтъ.

Бадя́нка, *-и, f. dim.* kubetek, webotek, waderko.

Бадя́нннй, *-яя, -ое, adj.* kublowy, webotkowy, waderowy.

Бадя́джъ, *-а, m.*, v. Дємья́нка, v. Gruska.

Бадря́нка, *-и, f. Bot.* (*citri specios*), pewny gatunek cytryn Perskich.

Бадья́, *-я, f.* 1. kubet, webot, wader; 2. wanienska do noszenia ryb; 3. *Bot.* (*typha*), palki, rogoże, ziele.

Бадья́нь, *-а, m. Bot.* (*anidium stellatum, illicium anisatum*), badyan, aniz gwiazdzisty [Indyjski]; бадья́нь днєвнй, Снбѣрскій, бѣднй, (*dictamnus albus, Linn.*), dyrtan biały, d. rozpolity, naski, jesionka, kozilec, [ziele].

Бадя́га, *-и, f. Bot.* (*spongia fluviatilis*), gźbowna gąbka; Яѓ корчнть бадя́ги, v. Бадя́жннчáтъ.

Бадя́жннчáтъ, *v. n.* giestykulować, przekazywać na migi; podżęznáć.

Бажáнь, *-а, m. H. n.* (ptlica, *phasianus colchicus*, фазьян, qu. v.), bażant, fazyan, ptak.

Бажєннá, v. Бужєннá.

База, *-и, f. Archit.* baza, podstawa, podłupie, noga pr. u kolumny, zasada; cukki.

Базальтóвннй, *-яя, -ое, adj.* podobny bazaltu.

Базальтóвннй, *-яя, -ое, adj.* bazaltowy.

Базальтóровáя обмáнка, *f.* blenda bazaltowa. [(kamień).

Базáльтъ, *-а, m. Miner.* bazalt.

Базáльнй, *v. a. impf.*, забáзэнь, *v. perf.* nadawać ruch łodzi eterem z tyłu, lawirować.

Базáрь, *v. a.* marnotrawić; v. Рáсточáтъ (дєньги).

Базарный, -ая, -ое, *adj.* базарного, торгового; базарный день, dzień targowy.

Базаръ, -а, *m.* bazar, targ, targowisko, rynek.

Базиллика, -и, *f.* Bot. (cinnopodium), storzyszek, ziele.

Базилляк, -а, *m.* Bot. (ocimum basilicum), базыля, базыліка, balsam Polski, ziele; базиліка дикій, (thymus asinos), базыля дзіка; tymianek górny (?).

Базилляк, *v.* Басиліскъ.

Базисъ, -а, *m.*, *v.* Основаніе.

Байбѣкъ, -а, *m.* 1. *pop.* (хлѣновецъ, беззачиний), leniwiec, leniuch, leń, gnuśnik, pieszczuk; 2. (одинокій, неженатый), samotnik, samotny, niezonaty, bezżeniec; 3. *n. n.* (mus arctomys, Linnaeus), arctomys bobak, wiewiórka, bobak, świzacz.

Байбѣчій, -ья, -ье, *adj.* bobakowy, ze skóry bobaka zrobiony. [ka, (statek rzeczny)].

Байдѣкъ, -а, *m.* bajdaka, bajdardara, -и, *f.* bajdara, łódź morska, obita skórąmi psów morskich. [w Kamczatce używana].

Байдѣрка, -и, *f.* dim. 1. bajdarka, *v.* Байдѣра; 2. (chiton), gatunek muzuli.

Байдѣрщикъ, -а, *m.* łódkarz, co bajdary robi.

Байка, -и, *f.* Com. baja, (materia wełniana), kuczba.

Байковий, -ая, -ое, *adj.* bajkowy, od bai materji.

Байрамъ, -а, *m.* bajram, bajran, (święto Turckie).

Байтъ, *v. n. pop.* bajać, bajki gadać. [Байковий].

Байчѣтый, -ая, -ое, *adj.* *v.* Вакалѣя, -и, *f.* suche plody.

Баканвий, Бакановий, -ая, -ое, *adj.* ciemnoczerwony, brunatnoczerwony.

Баканъ, -а, *m.* laka Florencka.

Баканътый, Баканътовый, -ая, -ое, *adj.* gwajakowy, od gwajaku; баканътый смола, żywica gwajakowa; баканътное дѣрево, *v.* Бакайтъ.

Бакантъ, -а, *m.* 1. Bot. (guajacum officinale, Linn.), gwajak lekarski; 2. gatunek barki.

Бакортъ, -а, *m.* Mar. bakort, lewy bok okrętu. [rytu, pejzu].

Бакенбарды, -и, *pl. m.* fawo.

Бакенъ, -а, *m.* Mar. baka, znak dla żeglujących, wskazujący im zapuszczoną kotwicę, albo gdzie mieliżna.

Баккалѣрскій, -ая, -ое, *adj.* bakalarski, bakalarza się tytuć; -лѣрство, -а, *n.* bakalarstwo, bakalaurya, [stopień akademicki]; -лѣръ, -а, *m.* bakalarz.

Баклага, -и, *f.* Ваклѣжка, -и, *f.* dim. łagiew, łagiewka, drewniane naczynie o podwójnym dnie na wodę i z wązkim otworem; *cf.* Букладъ, Букладекъ, Буклусекъ.

Баклѣжный, -ая, -ое, *adj.* łagwiowy.

Баклѣша, -и, *f.* 1. gatunek muzyczny metalnego instrumentu na kształt talerza; 2. koło z żelaza lanego w machinach hydraulicznych, koło myśńskie, koło rurtumowe; 3. *fig.* баклѣши, *pl.* bzdurowstwo, frazki, baraszkі, giurtwaga; бить баклѣши, *v.* Ваклѣшничать.

Баклѣшникъ, -а, *m.* legat, legawiec, leniwy, leniwiec, lezuch.

Баклѣшница, -и, *f.* leniwica, leniwka.

Баклѣшничать, *v. n.* baki zbić, strzelać; *cf.* legartować.

Бакші, -и, *f.* *v.* Вахча (2).

Балабанъ, -а, *m. n. n.* (falco lanarius), kobuz; sokół pływacz; *v. rarog.*

Балаболка, -и, *f.* ozdoba z dzwonków na sukniach u Tatarek.

Балаболщикъ, *v.* Болтунь.

Балаболщица, *v.* Болтунья.

Балаболить, *v. n.*, *v.* Болтатъ (3), Пустословить.

Балаганъ, -а, *m.* 1. letnie mieszkanie Kamiczałdów; 2. szala, буда jarmarczna.

Балагурить, *v. n.* baraszkować, żartować, blaźnować, bredzić.

Балагурка, -и, *f.* żartownisia, gadula, świegotka.

Балагурство, -а, *n.* żart, żartownia, gadanina.

Балагуръ, -а, *m.* figlarz, żartownis, blaźen, gawęda, gadula, świegot.

Балаканье, -я, *n. pop.* żartowanie, bzduwienie, gawędzenie, gawędka, brednia, blaźkanie, świegotanie.

Балакать, *v. n. pop.* żartować, śmieść, blaźnować, baraszkować, gawędzić, blaźkać, paplać, bajać, pleść, świegotać, gadać nie wiedzieć co.

Балакѣрь, -я, *m.* 1. [w łopniach starczanych:] kołpak gliniany do zbierania kwiatu starczanego; 2. dzban duży gliniany.

Балалѣчка, -и, *f.* dim., *v.* Балалѣйка. [durzysta].

Балалѣчникъ, -а, *m.* ban.

Балалѣйка, -и, *f.* Mus. balałajka, bandura, bandurka.

Балалѣйчикъ, -а, *m.* *v.* Балалѣчникъ.

Баламутить, *v. a.* - корбъ, баламуціć, baraszkować, głupim gadaniem, postępowaniu zawość czynić, zamacić, zawiklać.

Баламутка, -и, *f.* баламутка, gadula, plećca, nie wiedzieć co, świegotka.

Баламутня, -и, *f.* баламутnia, баламуцтво, ni to ni owo, nie wiedzieć co, bajtalaszkі, baraszkі, frazki, bzdury, mowa bez sensu bez kadensu.

Баламутъ, -а, *m.* баламут, człowiek zawodny, którego słowa wiast, gadula, plećca, nie wiedzieć co świegot.

Балѣнецъ, -нца, *m.*, *v.* Мѣлтнѣкъ.

Балан-сѣрка, -и, *f.* tancerka na linie, kordyżantka; -сѣрникъ, -ая, -ое, *adj.* skoczkowy; балансѣрний шестъ, drag do balanowania, drag ekwilibryczny; -сѣръ, -а, *m.* akrobat, powrozobiegun, tancerz, skoczek na linie, kordyżant; -сѣровичѣ, -я, *n.* balanowanie; искусство балансированія, sztuka balanowania; -сѣровичъ, *v. n.* balanować.

Балансъ, -а, *m.* 1. balansa, równowaga; 2. Com. bilans.

Баланстятъ, *v. a.* ładować okręt balastem, najpospolicij piaskiem, [dla przydania mu potrzebnego ciężaru]. [balastowy].

Баластовый, -ая, -ое, *adj.*

Баластъ, -а, *m.* balast, ciężar, najpospolicij piasek, który się kładzie na spródzie okrętów, dla przydania im potrzebnego ciężaru.

Баласъ, -а, *m.* Miner. balas, ballas, [gatunek rubinów białych albo cielistych].

Бала-хонъ, -а, *m.*, -хонѣца, -нца, -хончикъ, -а, *m.* dim. kitel, chałat, letnik z piłona.

Балахрѣстка, -и, *f.* Балахрѣсть, -а, *m. pop.* *v.* Непосѣдка, -сѣдъ.

Балбѣсъ, -а, *m. pop.* głupiec, głuptas, maciek, cielę, kiep.

Балбирка, *v.* Байбашка.

Балдѣ, -и, *f.* 1. grubazy kopiec piłki; 2. młot wielki kowalski.

Балдахиниowy, балдасzkowy.

Балдахинъ, -а, *m.* baldachin, baldakin.

Балдиранъ, Балдиранъ, *v.* Буддиранъ. [miistrz].

Балетнѣстеръ, -а, *m.* balet.

Балетный, -ая, -ое, *adj.* baletny, do baletu należący; балетный танцоръ, tancerz baletny; baletnik.

Балетчикъ, -а, *m.* baletnik.

Балѣтчица, -и, *f.* baletniczka.

Балѣтъ, -а, *m.* balet.

+ **Балѣй**, -я, *m.* kuglarz, wrózek. [zka].

+ **Балѣя**, -и, *f.* kuglarzka, wróbelka, -а, *f.* 1. belka, tram; 2. wzgórz; 3. dolina, debrza.

Балковниый, -ая, -ое, *adj.* balkonowy.

Балковъ, -а, *m.* balkon; wyster; ганек. [poezyj].

Баллада, -и, *f.* ballada, (rodzaj Балладникъ, -а, *m.* pisarz ballad).

Балласъ, *v.* Баласъ.

Балочный, *v.* Вязлочный.

Балобонъ, -а, *m. pop.* *v.* Болтунь (1) & Пустослѣя.

Балобонить, *v. n. pop.* gawędzić, wiele mówić, paplać, pleść kipi opalki, bzdużyć.

Балованье, -я, *n.* pieszczeczenie,

rozpieszczanie, zbyteczne pobłażanie.

Баловать, 1. v. n. swawolic, swawolowac; 2. v. a. caskać, pociścić, rozpieszczac; -ся, v. r. pasc się od pieszczot, rozpociścić się.

Баловень, -я, m. pieszczoch, pieszczoszek, zerupste dziecko.

Баловникий, -а, m. pieszczacy innych, swawolnik.

Баловница, -ы, m. pieszczaca innych, swawolnica. [swawola.

Баловство, -а, n. pieszczota, Баловщикъ, m., -щица, f., v. Баловникъ, -ница.

Баловывать, etc., v. Баловать, etc.

Балотирование, -ия, n. balotowanie, losowanie lub głosowanie przez galki.

Балотировать, v. a. balotować, galkować, losować lub głosować przez galki.

Балотировка, -и, f. balotowanie, galkowanie, losowanie lub głosowanie przez galki.

Баль, -а, m. 1. galka do losowania; 2. bal, [zabawa z tańcami]; 3. fig. баль, pl. bajtański, bzdury, fraszki, ni to ni owo; точѣть баль, v. Баласничать.

Бальовина, -ы, f. wędlna z jesiota.

Бальъ, -а, m. wędzony grzbiet jesiota, bielugi.

Бальзанинный, -ая, -ое, adj. balsaminowy.

Бальзамный, -а, m. Bot. (spatiens balsamina, Lin n.), balsamina, gatunek niecierpka; бальзамъ жёлтый, (ip. noti me tangere, Lin n.), nietykałek, [ziele], nfe-cierpek.

Бальзамирование, -ия, n. balsamowanie, namaszczanie.

Бальзамировать, v. a. balsamować, namaszczac.

Бальзамировка, -и, f. balsamowanie, namaszczanie.

Бальзамировщикъ, -а, m. ten który balsamuje ciała.

Бальзамический, -ая, -ое, adj. balsamiczny, rehen balsamu, wonny; balsamowy.

Бальзамка, -и, f. Bot. (momordica, Lin n.), balsamka; żydowskie jagody.

Бальзамникъ, -а, m. Bot. (myrsinifera, Solifera). [balsamowy.

Бальзамный, -ая, -ое, adj. Бальзамъ, -а, m. balsam, (sok wonny lekarski z balsamowego drzewa), żuwica pachnaca.

Бальный, -ая, -ое, adj. balowy; бальное вальте, suknia balowa, ubióг balowy.

Бальство, Бальствовать, v. Бальство, Бальствовать, v.

Балюстрада, -ы, f. balustrada, balustrata, szereg słupów, poręcze, balasy.

Баласина, -ы, f. balas, słupek.

Баласникъ, -а, m. 1. tokarz balasów; 2. fig. żartowniś, figlarz.

Баласница, -ы, f. por. figlarzka.

Баласничать, v. n. por. żarciki stroić, powiadać, żartować.

Баласы, -ъ, pl. f. 1. balasy, słupki, poręcze okado balkonu, etc., v. Балюстрада; 2. fig. żarciki, żarty, figle.

Бамбуковый, -ая, -ое, adj. bambusowy, z bambusu zrobiony; бамбуковый тростник, v. Бамбукъ.

Бамбукъ, -а, m. Bot. (bambusa arundinacea), bambus, trzcina bambusowa.

Банановый, -ая, -ое, adj. muzowy; банановое дерево, v. Бананъ.

Бананъ, -а, m. Bot. (musa paradisiaca), muza, rajska figa.

Бандажникъ, -а, m. rozbiący bandaże. [bandażowy.

Бандажный, -ая, -ое, adj. Бандажъ, -а, m. bandaż, obwiązka; грязный бандажъ, bandaż (pas) ruportowy, kilowy.

Вандербель, -я, m. wstążka papierowa na paskach.

Вандура, -ы, f. Mus. pandura, bandura, bandurka. [sta.

Вандуристь, -а, m. bandurzy.

Банить, v. a. plókać, karać, moczyć; wycierać (wyrzec) dziato.

Банка, -и, f. 1. banka, słoј, słoјек, naczynie gliniane, szklane, etc.; Лейденская банка, Leydejska butelka; кровопускательная банка, bańka barwierska, naczynie do naciągania krwi; 2. burta, burtnica, lawa, lawka w okrecie, [na której flisy siedzą]; 3. Mar. подводная банка, mielczna, hak w wodzie. [grze.

Банкёръ, -а, m. bankier [we

Банкет, lawka, podnozek, schodek [w przedpiersieniu]; bank wotowy; 2. bankiet, uczta, uroczysta biesiada. [bankierski.

Банкирский, -ая, -ое, adj. Банкирство, -а, n. bankierstwo. [kierz.

Банкиръ, -а, m. bankier, ban-

Банковский, -ая, -ое, adj. bankowy, do banku nalezący; банкoвый билетъ, билет bankowy; банкoвая ассигнация, assygnacja bankowa. [grze.

Банкоётъ, -а, m. bankier (we

Банкрутиться, v. r. bankrutować, bankrut robić, upadać w handlu, ubożec. [bankrucki.

Банкрутский, -ая, -ое, adj. Банкрутство, -а, n. bankructwo, bankrut, upadek kupca, upadłość.

Банкрутъ, -а, m. bankrut, zbankrutowany, na majątku upadły.

Банкъ, -а, m. 1. bank, zakład prywatny lub publiczny, gdzie biorą i pożyczają pieniądze na procent; заёмный банкъ, bank pożyczkowy, pożyczalny; 2. bank [we grze faraona]; играть въ

банкъ, grać w faraona; играть въ банкъ, gra w faraona; держать банкъ, trzymać bank.

Банникъ, -а, m. 1. Artill. wycior; 2. por. (звнникъ qu u.), wienik, chwostak w łaźni, miotelka łaźniena, miotelka w łaźni do chłodzenia ciała.

Банний, -ая, -ое, adj. łaźnieny, łaźnienny, (dla soboty); банний день, dzień sobotni, w którym zwykle chodzą do łaźni; банное, -аго, s. n., банная денъги, łaźienne, plata do łaźni.

Баночка, -и, f. dim. baniczka.

Баночный, -ая, -ое, adj. 1. bańkowy, stojowy, (dla 2. bańkowy, od baniek barwierskich, cyrulickich; баночная кровь, krew' bańkami ciągnięta; и. v. Пусякать (баночную кровь).

Бантъ, -а, m., Бантикъ, -а, m. dim. kokarda, kokardka, węzeł, fontań. [łaźnienik.

Банщикъ, -а, m. łaźniennik.

Банщица, -ы, f. łaźniennica; służąca przy łaźni.

Банька, -и, f. dim. łazienka.

Баня, -и, f. łaźnia; потовая баня, łaźnia sucha, poręca; баня паровая, łaźnia parowa.

Баобабъ, -а, m. Bot. (adansonia digitata), baobab, adansonia.

Барабенецъ, -ника, m. dim. bebenek; -банитъ, v. n. bebnić; *trąbić, rozgłaszać, mówić co przeciw komu; -банный, -ая, -ое, adj. bebenny, od bebnia; барабанный бой, bebnienie; барабанный староста, dobowz starozy; и. v. Мъзыка, Палка; -банныкъ, -а, m. dim. bebenek, bebeneczek; -банныкъ, -а, m. dobowz, bebennica, bebnista, bijący w beben; -банныца, -ы, f. zona dobowza; -баннычий, -ья, -ве, adj. dobowzowy, do dobowza nalezący; -баны, -а, m. 1. beben; битъ въ барабаны, bić w beben, bebnić; 2. bebenek w zegarku; 3. Anat. слуховой барабанъ, beben, bebenek w uchu; -бонить, v. a. por. przerzucac, przekladać, przыводzić w nierozgodek; згнётъ гоbić, hataować; -баны, -а, m. Com. barakan, (gatunek kamlotu); -нець, -ница, m. Bot. (lycopodium selago), wroniec, wóbczega, gatunek mchu. [skorowina.

Баранина, -ы, f. baranina,

Бараний, -ья, -ве, adj. barani; бараний тулупъ, futro baranie, kozuch, baran; бараний рогъ, barani róg; Bot. баранья трава, v. Баранникъ, и. v. Подорожникъ водяной; бараний горбъ, siecięzga, v. Горбъх (бараний); и. v. Явкъ (бараний).

Баранка, -и, f. 1. skórka baranla; баранки, pl. baranki, skórki baranie; 2. obwarzanek; баранки, pl. obwarzanki; 3. (Bot.) v. Баранникъ.

Баранникъ, -а, *m. Bot. (ar-nica)*, angielski trunk; kupałnik; podzburnik. [wielki]

Баранокъ, -ика, *m.* hebel
Баранчикъ, -а, *m. 1. dim.* baranek; 2. *Bot. (primula veris)*, pierwiosnek; v. Букица (бѣла),

Баранъ, -а, *m. 1. skop.* baran; баранъ дикій, степной, (*ovis argali*), baran dziki, stępowy; каменный баранъ, (*capra ammon*), koziorożec, wielkoróg; 2. młynica gliniana; 3. (u cieśli:) hebel wielki; 4. (таранъ), baran murołomy, taran.

Баранъе, -я, *n.* mocowanie, opieranie się, bronienie się rękami i nogami.

Бараняться, *v. r.* opierać się, bronić się rękami i nogami; -ся зъѣмъ, мочować się, w zapasy chodzić z kim.

Барашекъ, -шка, *m. 1. skopek*, baranek, jagnię; 2. *H. n. (scotopax gallinago)*, пица, kozielek, ptak, baranek bekas; v. Бекасианъ; 3. *лр.* барашекъ въ бумажкѣ, wziatek, kuban; емѣ приносѣ барашка въ бумажкѣ, dać się podkupić; 4. барашки, piłki kędziory, kędziorki, włosy kędziorzawę; *Bot.* baranki [na niektórych roślinach], owieszki, bagniatka, kotki, pączki kosmate; ил. пieniaża się fala na wodzie; ил. моръ барашки (*abo zabічки*) поднимаются (*abo показываются*) морже насуша się пienie; на небѣ барашки, owieszki na niebie.

Барбариснекъ, -а, *m. 1. berberis* зоее krzewiny; v. Барбарисъ; 2. berberisowa wódka; -рисниій, -ая, -ое, *adj.* berberisowy; барбарисний сокъ, sok berberisowy; барбарисний кустъ, berberisowa krzewina; -рисовый, -ая, -ое, *adj.* berberisowy; барбарисовия ягоды, berberisowe jagody; -рисъ, -а, *m. Bot. (berberis)*, berberys, [krzewina], v. Włoska kalina.

Барбѣтъ, -а, *m.*, v. Варвенѣ.
Барвенѣ, -ѣ, *f. H. n. (mullus barbatus)*, barwena, szęwona, parpa, [ryba].

Барвенѣкъ, -икѣ, Варвинокъ, -ика, *m. Bot. (vinca minor)*, barwik, barwinek zwyczajny.

Баргамотный, Баргамотъ, v. Берг....

Барда, -и, *f.* braha, drożdże gorzalczane, wywar gorzalczany; Барденикъ, -а, *m.* bydlę braha karmione; Бардениій, -ая, -ое, *adj.* (кормленный бардох), braha karmiony.

Бардъ, -а, *m.* bard, śpiewak, poeta, wieszcz.

Барельбѣний, -ая, -ое, *adj.* тудзачу się wурклогезбы; барельбѣная работа, v. Варельбѣфъ.

Барельбѣфъ, -а, *m.* wурклог-

rzezba, wуркка rzezba; płasko-rzezba. [wodnego z wiostami.

Баржа, -и, *f.* rodzaj statku
Барникъ, -а, *m.* pan; бѣра, -ѣ, *pl.*, panowie; państwo; v. Богаринъ, Господианъ; жигъ барникоу, зѣс ро паіска, z pańska, jak wiele panowie; 5. по бѣрнуи и сѣргу, jaki pan, taki stuga; jaki pan, taki kram; всѣкій бѣрникъ своѣ мѣлостъ хвалитъ, а нѣши услуги ни во что ставитъ, każdy swoje chwali, każdy zyd (kupiec) swój towar chwali; бѣдешъ тинуться (*abo потѣнешься*) за бѣрами, i. t. d., v. zyb: Тянуться (5.).

Баритонъ, -а, *m. Mus.* baryton, niski ton. [kiego pana.

Бариться, *v. n.* udawać wiel-
Баричъ, -а, *m.* panicz, paniczek, panie, paniątko.

Барка, -и, *f.* barka, galar, statek wodny.

Баркѣвъ, v. Баракѣвъ.
Баркѣвъ, -а, *m.* barka wielka.

Баркѣтна, -и, *f.* deska okręto-
Barokъ, Баркоуѣтъ, -а, *m.* Mar. blank okrętu, wierzchnie bramowanie okrętowe, listwa okrętowa. [adj. barometryczny.

Барометрическій, -ая, -ое,
Баромѣтръ, -а, *m.* barometr; wilgociomiar.

Баронесса, -и, *f.* baronessa,
baronowa, żona barona & baro-
nówna, córka barona.

Баронѣтъ, -а, *m.* baronet, tytuł honorowy w Anglii używany.

Баронія, -иі, *f.* baronia, baro-
nóstwo, baronostwo, dobra baro-
nóskie или baronowskie.

Баронски, *adv.* po barońsku,
jak baronowie.

Баронскій, -ая, -ое, *adj.* baro-
nóski, baronowski.

Баронство, -а, *n. 1.* baro-
nóstwo, baronostwo, godność baronowska; 2. baronia, baro-
nóstwo, baronostwo, dobra baro-
nóskie или baronowskie.

Баронъ, -а, *m.* baron; илъ бароноуъ, z rodu baronów; 5. у каждаго барона своѣ фантазія, każdy baron ma swoje kapryzy; 5. каждый dudek ma swój szubek; każda głowa ma swoją szarpkę; każdy błądzen swoim strojem.

Баронша, -и, *f.* baronowa,
żona barona. [mala barka.

Барочка, -и, *f. dim.* bareczka,
Барочникъ, -а, *m. 1.* barkarz,
właściciel barki; 2. barkarz, prze-
woźnik barką; robotnik na barce.

Барочный, -ая, -ое, *adj.* barko-
wу, barczany, od barki.

Баррикада, -и, *f.* barykada,
zawal.

Барски, По-барски, *adv.* po
pańsku, z pańska, jak panowie.
Барскій, -ая, -ое, *adj.* pań-
ski; барскій двѣръ, pański dwѣr; *Bot.* барская смесь (roślinie,

lychnis chalcedonica), płomieńczyk, smolka; v. Горницѣтъ.

Барсовина, -и, *f.* płama na
skórze lampreta.

Барсовый, -ая, -ое, *adj.* lamp-
retowy, gusowy, rysi, (pantero-
wy). [pański.

Барство, -а, *n.* państwo, stan
Барсуковый, барсуку, барсуку, *adj.* barsucowy, barsuczny, jaźwcowy.

Барсукъ, -ѣ, *m. H. n. (meles vulgaris s. taxus)*, borsuk, jaźwiec, (zwierzę).

Барсуцѣкъ, -икѣ, *m. dim.*
borsuczek, mały jaźwiec.

Барсуцїй, -ия, -ѣ, *adj.* borsuc-
owy, borsucowy, jaźwcowy; бор-
сучья собѣка, takс, jamnik, pies
na jaźwie.

Барсъ, -а, *m. H. n. (felis par-
dus)*, lampart, pard, pantera, ryś.

Бархатець, -ца, *m. 1.* акса-
митка & азамитка, wstążka, wstę-
teczka z aksamitu, opaska aksa-
mitowa; 2. (*Bot.*) v. Бархат-
ка (1).

Бархатка, -и, *f. Bot. 1.* (*tagetes patula*, *flos Africana*), aksa-
mitki, szarżanca; 2. v. Маргаритка.

Бархатникъ, -а, *m. Bot. (ama-
ranthus)*, amarant, szariat; v.
Пѣтушїй грешошкъ.

Бархатный, -ая, -ое, *adj.*
aksamitny, aksamitowy; бархат-
ное платѣ, suknie aksamitowa;
бархатный цвѣтъ, цвѣтокъ, v.
Маргаритка.

Бархатъ, -а, *m.* aksamit, аха-
мит. [тець (1).

Бархотка, -и, *f.*, v. Барха-
рченкоу.

Барченкоу, -ика, *m.* panicz,
paniczek, sup pana, bojarczyk.

Барщина, -и, *f. 1.* dobra na-
leżące do bojara, do pana; 2.
pańszczyzna; daremszczyzna; ра-
бота на бѣрнїи, робота за да-
ремсzczyzną; рабѣтать на бѣр-
нїи, за daremszczyzną robić.
Барщинникъ, -а, *m.* chłop
pracujący za daremszczyzną.

Барыня, -и, *f.* pani; власци-
cielka, gospodyni.

Барышекъ, -шка, *m.* mały
probić, zysk.

Барышникъ, -а, *m.* lichwiarz,
zyskownik, przekupień, handlarz;
домашний барышникъ, koniarz,
rostrucharz. [handlarzka.

Барышничья, -и, *f.* lichwiarka;
Барышничьяне, -а, *n.* szkuba-
nie zysków, faktowanie, lichwy-
branie, lichwienie, lichwiarstwo,
faktorstwo.

Барышничать, *v. n.* lichwić,
lichwѣ браć, przekupować, fakto-
rować, szkubować i sprzedawać
dla zysku.

Барышническій, -ая, -ое,
adj. lichwiarski, faktorski.

Барышничество, -а, *n.*, v
Барышничьяне.

Барышничїй, -ия, -ѣ, v
Барышническій.

Барышныі, -ая, -ое, *adj.* зукну, заробіону. [ніенка].
 Барыша, -и, *f.* раппа, рабарыша, -а, *m.* (pl. барыши, -ѣи), багуз, проѣт, зыак, когузѣс; *it.* в. Остатіе съ барышамъ).
 Барьеръ, -а, *m.* Fortf. baryera, wrota między walami.
 †Басалыкъ, -а, *m.* basalyk; в. Кисельѣ. [бажецк].
 Басенка, -и, *f.* dim. баѣнка.
 Басенникъ, -а, *m.* baŋniarz, bajkarz, opowiadajacy bajki.
 Басенный, -ая, -ое, *adj.* baŋniowy, bajeczny, bajowy, bajkowy.
 Басистъ, -а, *m.* basista, basem spiewajacy. [глюс, бас].
 Басистый гѣлосъ, *m.* basowy
 Баситъ, *v. n.* spiewac basem.
 Басище, -а, *n. augm.* грубы баа, (глюс); basisko.
 Баскакъ, -а, *m.* (u tartarów:) basak, робѣса податковъ, цѣликъ.
 Басенный, -ая, -ое, *adj.* bajczany, bajeczny, zmysiowy, baŋniowy, nieprawdziwy.
 Басно-писецъ, -сца, *m.* baŋniopis, bajkopis, pisarz bajek; -словецъ, -вца, *v.* Басно-слова; -словить, *v. n.* змыѣлаѣ ро постыку; писаѣ, opowiadac bajki, powieŋic, bajac; -словаѣ, -я, *n.* bajeczność, bajeczna или baŋniowa nauka, bajorismo, baŋniopismo, mytologia; в. Мисеолбѣга; -словный, -ая, -ое, *adj.* mytologiczny, bajeczny; bajkopisarski; повѣствованіе баснословныхъ времѣнъ, история bajecznych czasów; -словаѣ, *adv.* mytologicznie, bajecznie; -словаѣ, -а, *m.* mytolog, trudniacy sie mytologia, bajkopis; -чревный, *Eccl. st.*, в. Чревоуѣдательный.
 Баснь, -я, *f.* baŋi, bajka, powieŋic; baŋi, wieŋic fałszywa, poglodka; утробная баснь, в. Чревоуѣдатель.
 Басня, -и, *f.* 1. baŋi, bajka, powieŋic; wieŋic fałszywa, wymyŋst; §. соловья баснями не кормятъ, глѣдное жоладка bajkѣ не nakarmisz; глѣдное woli jeŋic, niż muzyki słuchaѣ; глѣдны brzuch uszu nie ma; brzuch nie slyszy, nie słowami sie nakarmi; słowa nie tucaz.
 Басовой, -ѣя, -ѣе, *adj.* basowy; басовая струна, struna basowa.
 Басокъ, -ска, *m.* (басовая)
 Басонный, -ая, -ое, *adj.* galonowy; басонный мастеръ, pasamannik, szmuklerz.
 Басонщикъ, -а, *m.* pasamonnik, szmuklerz.
 Басонъ, -а, *m.* galon, burt, pasamannik, tasma, strefa do bratowania.
 Басейнъ, -а, *m.* bassyn, wododziel; в. Водосѣмъ.
 Басецъ, -а, *m.* baszet, klaracka basowa.

Басецъ-горы, -а, *m.* Mys. basotog, róg, na którym sie basem gra.
 Баста, *l. s. indecl.* (крестовой тузъ), basta в ломбрзе; жоладцу аа; 2. *interj.* basta! dosyć już tego! [Ублююдукъ].
 Бастардъ, *v.* Выблюдукъ.
 Бастіонный, -ая, -ое, *adj.* bastynowy; narożниковый.
 Бастіонъ, -а, *m.* Fortf. bastyon, narożnik; baszta; в. Раскакъ.
 Басъ, -а, *m.* 1. bas, najgrubszy głos; пѣтъ басомъ, п. басѣ, spiewac basem; 2. bas, basetla, (skrzupecie basowe); игрѣтъ на басу, граѣ на basie, на basetli.
 Баталеръ, -а, *m.* szafarz okretowy, rozdawca żywności.
 Баталическій, -ая, -ое, *adj.* тучаюзы sie batalii, bitwy.
 Баталіонный, -ая, -ое, *adj.* batalionowy; баталіонный командиръ, komendant batalionu.
 Баталіонъ, -а, *m.* Milit. batalion.
 Баталіонъ-карѣ, *s. indecl.* Milit. batalion czworograniasty, czwogram wojenny. [аксуа].
 Баталія, -и, *f.* batalia, bitwa, Баталыкъ, в. Вугурмыкъ.
 Батальный, -ая, -ое, *adj.* bataliowy. [tardo, zastawa].
 Батардо, *s. indecl.* Fortf. ба-
 батареинный, -ая, -ое, *adj.* baterijny; батареинна орудія, działa bateryjne.
 Батарея, -и, *f.* bateria, działobitnia; электрическая батарея, Phys. elektryczna bateria.
 Бататъ, -а, *m.* Bot. (convolvulus batatas), powój, batata.
 Батенька, -и, *m.* dim. tatulko.
 Батёръ, -а, *m.* margarytka; kozibród лѣквою; ilmiczki, parzudo; в. Тѣвоуха (наѣмная).
 Батистовый, -ая, -ое, *adj.* batystowy.
 Батистъ, -а, *m.* Com. batyst, cienka tkanina lniana.
 Батламанъ, -иъ, *pl. f.* Bot. (solanum esculentum), siodkogorz.
 Батлячѣкъ, -чкѣ, *v.* Лисохвѣстъ.
 Батманъ, -а, *m.* waga różnej wielkości, [w Kazaniu i Orenburgu 10 funtów; w Kaukazie, etc. 26 pudów]. [kj], pałka.
 Батогъ, -ѣ, *m.* batóg, bat;
 Батожекъ, -жкѣ, *m.* 1. batózek, basik, mały bat; 2. Mal., в. Мунтабѣл.
 Батоже, -ѣ, *n.* collect. прѣту, różгі używane dla karania.
 Батомѣтръ, -ѣ, *m.* batometr.
 Батракъ, -а, *m.* robotnik, najemnik, parobek. [jak parobek].
 Батрачить, *v. n.* pracować
 Батрачиха, -я, *f.* żona parobka; robotnica, najemnica.
 Батрачий, -ья, -ьѣ, *adj.* parobkowy.
 Батрачка, *v.* Батрачиха.

Батрищикъ, -а, *m.* Турогр. nadawacz w drukarni.
 Бѣтка, -и, *m.* ojeiec; §. жакѣвъ бѣтка, такой и дѣтки, (aqua aquae stimalis), jaki szczer, takie i jablko; jaka matka, taka córka; jaka mac, taka nac; nie daleko jablko od jabloni pada.
 Бѣтунъ, -и, *m.* ojeiec, [wyrzadzany przez uznanowanie do duchownych osób]; не забудѣте, бѣтунъ, моѣй просьбы, проше, кнѣже добродіежу, не заромниѣ о моѣй просьбі; онъ вѣсь въ бѣтунку, в. sub Смынокъ.
 Бѣулець, -льца, *m.* dim. kuferek, skrzynka. [nia].
 Бѣуль, -ѣ, *m.* kufer, skrzynka.
 Бѣульничъ, -а, *m.* co kufarki robi, skrzyniarz.
 Бѣульничъ, -а, *m.* 1. dim. kuferek, skrzynka; 2. (Bot.) в. Кѣрвель (дѣиѣ).
 Бѣхарь, -я, *m.* pop. plotka, bajarz, świętóg; в. Равскачкѣ.
 Вахвалитъ, *pop.* в. Хвѣстатъ.
 Вахвалка, Вахвалъ, *v.* Хвѣстуѣя, -ль.
 Вахвалство, *v.* Хвѣстовство.
 Вахла, -ы, *f.* kurpie, (gatunek obuwia chłopskiego).
 Вахрала, Вахрома, -ѣ, *f.* frezzelka, frezzelka, frezdzla.
 Вахромистый, -ая, -ое, *adj.* frezdlowany, bramowany, bramowaty, brzezysty.
 Вахромиъ, *v. a.* frezdlowac, bramowac, obzywac frezdlami.
 Вахромика, Вахромичка, -и, *f.* dim. frezzelka.
 Вахромичатый, -ая, -ое, *adj.* frezdlowany. [robiacy frezdele].
 Вахромищикъ, -а, *m.* frezdlarz, Вахромищница, -и, *f.* frezdlarka, robiaca frezdele.
 Вахча, -ѣ, *f.* pudelko majace w sobie funt herbaty.
 Вацать, Вацнуть, *v. a.* pop. rasnac, uderzyc, palnac, pisanac, brzdęknac. [cap].
 Вацѣ *interj.* pac! brzdękl lap † Вацѣгъ, -ѣ, *m.* buchtá, zatom, kobielistoŋ, wzbrzeze, wybrzeze; zakoka.
 Башениница, -и, *f.* Bot. (turritia), wielozcyk, rodzaj rośliny.
 Башенка, -и, *f.* dim. wieżyczka.
 Башенный, -ая, -ое, *adj.* wieżowy; башенная трава, в. Башениница.
 Башка, -ѣ, *f.* 1. teб wielkiej jakiej ryby, głowa każdej wielkiej ryby; 2. głowa (koniec) miecha kowalskiego; 3. pop. *bagania głowa, głupia, pałka, bez mózgu, głupiec.
 Башлыкъ, -а, *m.* kaptur od deszczu, baszlik.
 Башмакъ, -ѣ, *m.* trzewik; §. онъ у женѣ подъ башмакомъ, в щерцу ходитъ, сподниѣ носи, niewieŋciuch, dajacy sie żonie rzadzic.

Башиманка, -и, *f.* *Bot.* (*cypridium*), obuwik, trzewik (ziele), trzewiczek.

Башиманчэк, -чкá, *m.* 1. *dim.* trzewiczek; 2. *Bot.* (*cypridium*), trzewik, obuwik (ziele), trzewiczek.

Башиманникъ, -а, *m.* szewc, trzewikarz.

Башиманница, -и, *f.* szewczka; trzewikarka; szewcowa.

Башиманничанье, -я, *n.* szewstwo, trzewikarstwo.

Башиманничать, *v.* *n.* trzewiki robić, trudnić się szewstwem.

Башиманний, -ая, -ое, *adj.* trzewikowy, szewski; башиманная колёдка, коруто; башиманний радъ, szewskie, trzewikarskie kramy, jatki.

Башия, -и, *f.* wieża.

Бюю, бююшки, бюю, *aa, lulu*, [спiew dla uspienia dziecka].

Бююкниле, -я, *n.* lulanie, powtarzanie *tu tu*, [ukoľyсуwanie dziecka]; *v.* **Убаюкивание**.

Бююкать, *v.* *a.* lulać, powtarzać, spiewać *tu tu*, [ukoľyсуwać dziecko]; *v.* **Убаюкивать**.

Баять, *v.* *a.* bajać, gadać, gawędzić, bzdurzyć, prawić.

Бидеолометръ, -а, *m.* *Chir.* bidelometr.

Бидеть, -я, *m.* szuwać, stróż, który szuwa, strzeże, troskliwiec.

Бидетьница, -и, *f.* szuwachka, która szuwa, strzeże, pilnicze.

Бидетьлово, *adv.* czujnie, pilnie.

Бидетьлоость, -и, *f.* czujność, pilność, wasność, troskliwość.

Бидетьлоный, -ая, -ое, *adj.* czujny, pilny, wasny, troskliwy.

Бдѣние, -я, *n.* czucie, szuwanie; troskliwość; nočné бдѣние, czucie nocne; соіное бдѣние, *v.* **Сомнамбулизмъ**; всеобщее бдѣние, *Eccl.*, *v.* **Всеобщая**.

Бдѣть, *v.* *n.* czuć, szuwać, nie spać; troszczyć się o co; strzedz; pilnować.

Бегемотовый, -ая, -ое, *adj.* behemotny, tyczący się konia rzęznego.

Бегемотъ, -а, *m.* *H. n.* (*hippopotamus amphibius*), behemot, koń rzęzyczny, koń morski, koń Nilowy.

Бѣгень бѣлый, *v.* **Пугачикъ** (гладкий). [короны (лимоники)].

Бѣгень красный, *v.* **Желто**.

Бѣдерный, -ая, -ое, *adj.* biodrowy, biodrzny; бѣдерная кость, kość biodrowa; кулзе; коść кул-

Бѣдра, -я, *f.* biodro. [szowa.

Бѣдернѣцъ, -нѣцъ, *m.* *Bot.* (*pimpinella saxifraga*), biedzeniec, gorkiakamien.

Бѣдерникъ, *v.* **Набѣдерникъ**.

Бѣдерный, -ая, -ое, *adj.* biodrowy, biodrzny; бѣдерная кость, kość biodrowa; кулзе; коść кул-

Бѣдренцелистная роза, *f.* *Bot.* (rosa pimpinellifolia), biedzeniecowa róża. [drzenecowy korzeń.

Бѣдренцовый корень, *m.* bied-

Ротоцьки, Słownik Rosyjsko-Polski.

Бѣдрѣцъ, -я, *m.* *H. n.* (*fasciua*), μυζακ-скоцек.

Бѣдрниць, *v.* **Бѣдренѣцъ**.

Бѣдристый, -ая, -ое, *adj.* biodrzysty, szerokokobudry.

Бѣдро, -а, *n.*, *v.* **Бѣдра**.

Бѣз-алаберность, -и, *f.* *pop.* niedorzeczność; nieskładność; -алаберный, -ая, -ое, *adj.* *pop.* niedorzeczny, nierozsądny, nieładny, bez ładu, nieskładny, niezgodny; głupi.

Бѣзань, *v.* **Визань**.

Бѣз-бѣрежно, *adv.* niebacznie, niedbale, nieostrożnie; -бѣрежность, -сти, *f.* niebaczność, niedbałość, nieostrożność; -бѣрежный, -ая, -ое, *adj.* niebaczny, niedbały, nieostrożny; -благодѣ-

тельный, -ая, -ое, *adj.* bezwzględny, niewdzięczny; -бѣгле, -я, *n.* bezbożność, bezbożeństwo, nie-

боżność, ateuszostwo, ateizm, złoczynstwo; -бѣжникъ, *s. t.*

-бѣжница, *s. f.* bezbożnik, *v.* **Вога** nie wierzący, ateusz (*m.*), bezbożnica, *v.* **Вога** niewierząca; -бѣжни-

чанье, -я, *n.* życie bezbożne, występne, bezbożność; -бѣжничать, *v. n.* bezbożnym być; żyć bezbożnie;

-бѣжническій, -ая, -ое, *adj.* bezbożny; -бѣжничество, -а, *n.* bezboż-

ność; -бѣжничествовать, *v. n.* **Бѣзбожничать**; -бѣжный, -ая, -ое, *adj.* bezbożny; niebożny;

-бѣжство, *v.* **Бѣзбожие**; -бѣд-

лие, -я, *n.* niecierpienie bólu, niebolecie, bezbołość; zdrowie;

-бѣдзяненность, -сти, *f.* bezbołość, bezbolesność, niecierpieltliwość, nieczucie bólu, zdrowie;

-бѣдзяненный, -ая, -ое, *adj.* bezboły, bezbolesny, bólowi lub boleści niepodległy, nie bolejący, bezchorobny, zdrowy; -бѣрод-

ный, -ая, -ое, *adj.* bezbrody, bezbrodny, nie mający brody, gołobrody, gołowaz; -бѣожен-

ность, -сти, *f.* bezbojaźliwość, nielekliwość, niebojaźliwość, nieustraszonosć, śmiałość; -бѣожен-

ный, -бѣоженный, -ая, -ое, *adj.* bezbojaźliwy, bezbojaźny, nielekli-

wy, niebojaźliwy, nieustraszony, śmiały; -бѣродный, *v.* **Бѣз-**

Бѣзбородый; -бѣрачѣ, -я, *n.* bez-

żenstwo, życie bezżenne; -бѣрач-

ность, -я, *f.* bezżennosć; -бѣрач-

ный, -ая, -ое, *adj.* bezżenny, bezżeński, niezonaty; *Bot.* skry-

toplivo; -бѣровый, -ая, -ое, *adj.* nie mający brwi; -бѣрохій,

-ая, -ое, *adj.* bezbrzuchy, brzucha nie mający; -бѣдный, -ая, -

ое, *adj.* bezbiedny, niebiedny, dostatni, zamożny, niecierpiący

niedostatku; bezpieczny; -бѣрѣ, -я, *n.*, *v.* **Ненястье**, **Ненюгода**;

-вещѣтвенность, -вещѣтвен-

ный, *v.* **Безвѣдѣтность**, -иный; -вино, *adv.* bezwinnie, niewin-

нось; -винность, -и, *f.* bezwinnosć, niewinnosć; -винный, -ая, -

ое, *adj.* bezwinnie, niewinnie;

Бѣз-виновность, -сти, *f.* samobytność; -виновный, -ая, -ое, *adj.* bezprzeczynny, samobytny;

(*originaire*) pierwsiastkowy; -вкѣ-

сница, -и, *f.* **Бѣзвкусье**, -я, *n.*, -вкѣсность, -сти, *f.* bezsmak, niesmak, brak smaku, bezsmak-

ność, nie dobrego smaku, kłi-

wość; -вкѣсно, *adv.* niesmakownie, bez smaku, bez gustu;

-вкѣсный, -ая, -ое, *adj.* bezsmaczny, smaku nie mający, niesmacz-

ny, niesmakowny; -владѣлоость, -и, *f.* bezwilgoci; brak wilgoci;

сухоść; -владѣно, *adv.* bez wilgoci; niewilgotnie; sucho;

-владѣный, -ая, -ое; *adj.* bezwilgi; wolny od wilgoci; niewilgotny; suchy;

-власье, golizna; -власый, -ая, -

ое, *adj.* bezwłosy, włosów nie-

mający; -власье, -я, *n.* bezwzrost, bezwzrostowo, bezwzrostowy; -вла-

стный, -ая, -ое, *adj.* bezwzrosty, bezwzrostowo, anarchoiczny; -вод-

ница, -и, *f.* bezwodzie, susza, posucha; -водье, -я, *n.*, **Возводность**, -и,

f. bezwodzie, bezwodność, brak wody; miejsce bezwodne; -вод-

ный, -ая, -ое, *adj.* bezwodny, wody nie mający; suchy; -воз-

бронно, *adv.* bezbronne, niezbrojnie, bez oręża; -возбра-

нность, -сти, *f.* bezbronnosć; *v.* **Бѣз**

Бѣзбратаствениость; -во-

братный, -ая, -ое, *adj.* bezbro-

нный, niezbrojny, bez oręża; *v.* **Бѣз**

Бѣзбратаствениый; -воз-

вратный, -ая, -ое, *adj.* niero-

вотный, nieropotowany; -воз-

душный, -ая, -ое, *adj.* bezpo-

wietrzny, bez powietrza, próżny

powietrza; -возездно, *adv.* bez-

płatnie; darmo; нienagrodnie, bez-

szagrodnie; -возездность, -и, *f.* bezpłatność; -возездный, -ая, -

ое, *adj.* bezszagrodny, bez-

płatny, nienagrodny, nie zapłatny; -во-

барастный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl.* *s.* niepełnoletni; -волос-

ница, -и, *f.* bezwłosie, golizna; -волосый, -ая, -

ое, *adj.* bezwłosy, luby, goly, włosów nie-

mający; -вредѣ, -я, *n.* bezszkodność, nieponiesienie szkody; całosć; -вредѣ-

ность, -и, *f.* bezszkodność; nieszkodliwość; -вредѣный, -ая, -

ое, *adj.* bezszkodny, nieszkodny, szkody nieponoszący; -вредѣ-

нодливый, -вредѣница, -и, *f.* **Бѣзвремье**, -я, *n.* przygoda, nieszczęście, przeciwnosć; nierogoda; *v.* **Ненястье**, **Ненюгода**;

-времѣно & -времѣно, *adv.* niewczas, bezwczasie, przed-

времяне; -времѣнность & -времѣ-

нность, -и, *f.* niewczas, nie-

pora, bezwczasność, brak trafe-

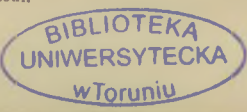
nia w czas; -времѣнный & -времѣ-

нный, -ая, -ое, *adj.* bez-

wczasny, nie wczas zdarzony, niewczasny, przedwczesny; бѣз-

временный лѣтъ (*Bot.*), *v.* **О-**

сенникъ; **Бѣз-времье**, -я, *n.*

в. Безвремѣнна; Безвѣдно, *adv.* без вѣду; дарго; -выгодный, в. Безвѣдный, *adv.* Невѣдодный; -вѣдодный, *adv.* niewychodząc, ciągle; -вѣдомо, *adv.* bezwiadomie, niewiadomie; (безвѣстно) bez wiedzy, tajemnie, tajnie; онъ безвѣдомо пропалъ, *przepadł*, zginął nie wiedzieć gdzie; -вѣрие, -я, *n.*, -вѣрство, -а, *n.* bezwierność; niewiara; bezbożność; -вѣрствовать, *v.* n. przestawać w niewierze; -вѣстие, -я, *n.* niewiadomość; -вѣстность, *v.* Безвѣдомо; -вѣстность, -вѣстный, Невѣстность, -ный, -вѣстникъ, -а, *m.* *Bot.* (*comocladia*), komokładka; -вѣтрениость, -и, *f.* cisza; -вѣтрениый, -ая, -о, *adj.* cichy od wiatru; -вѣтріе, -я, *n.* bezwietrze, bezburze, cisza od wiatru; brak wiatru; -главный, -ая, -о, *adj.* bezgłowy, bezgłówny, głowy niemający; в. Безголовый (1); -глаголіе, -я, *n.* *Ecl.* *sl.* bezmowność; -глаголіный, -ая, -о, *adj.* *Ecl.* *sl.* bezmowny, niemówiący; -глазый, -ая, -о, *adj.* bezoczy, bezoki, ślepy; -гласіе, -я, *n.* *Ecl.* *sl.* bezgłos, bezgłośność, brak głosu; niemota; -гласно, *adv.* niemo; milcząc; bez głosu; cicho, sprokajnie; niewiadomo, nieznamo; -гласность, -и, *f.* niewiadomość, nieznamość; -гласный, -ая, -о, *adj.* bezgłosy, głosu niemający; niemy; milczący; cichy; sprokojny; -года, -годца, -н, *f.*, -годіе, -годье, -я, *n.* *Ecl.* *sl.* в. Невзгода; -головый, -ая, -о, *adj.* 1. bezgłówny, bezгłowy, głowy niemający; 2. bezгłówny, bez przetożonego, bez wozda; 3. * bezгłowy, -wny, głupi, bezмозгі, bez oleju, siomiana głowa, flaki w głowie mający; -голосный, -ая, -о, *adj.* bezгłowy; słaboгłowy; (w myśliw.) bezголосная собака, *v.* Молчанье; -грамотность, -и, *f.* bezpismienność, nieumiejętność; -грамотный, -ая, -о, *adj.* bezpismienny, pisma nie знаjący, bezuki, bez nauk, nieuczony, nieumiejętny, nieumiejący czytać i pisać; -грамотство, -а, *n.*, *v.* Безграмотность; -граничность, -и, *f.* bezgraniczność, nieograniczoność; -граничный, -ая, -о, *adj.* bezgraniczny, bez granic, nieograniczony; -гривный, -ая, -о, *adj.* bezгзыуу, гзыуу Niemający (*np.* koń); -грішле, -я, *n.* bezгзыенность, niepodległość грэхом, niewinność, czystość; -гршно, *adv.* bezгзыенне, bez грэху; -гршность, -и, *f.*, *v.* Безгзыше; -гршнный, -ая, -о, *adj.* bezгзысны, грэхом niepodległy, nieгзыесзасу, niewinny, czysty; -губый, -ая, -о, *adj.* bezwargi, wargów niemający;

Бездарность, -и, *f.* nieudolność, brak talentu; -дарный, -ая, -о, *adj.* nieudolny, nieudolny, nieudolentowany, bez talentu; -денежно, *adv.* bezpłatnie, darmo; -денежность, -сти, *f.* brak pieniędzy; -денежный, -ая, -о, *adj.* bezпиеднй, bezгзыуу, nieпиеднй, nie mający пиеднй; -денежье, -я, *n.* brak пиеднй. Бѣдна, -н, *f.* 1. bezdenność, (*bez* dna) *przepaść*; 2. *plekto*; 3. *mnóstwo; у неро бѣдна денегъ, on jest bardzo bogaty. Бездожде, -я, *n.* bezdeszcze, brak deszczu, susza; -дождный, -ая, -о, *adj.* bezdeszczny, bezдждову, deszczu niemający, suchy; bezдождное лѣто, bezdeszcze, suche lato; бездождное время, susza; бездождная туча, bezdeszczna chmura; -дойочный, -ая, -о, *adj.*, -но, *adv.* bez залегости, bez niedoboru; -доказательно, *adv.* bezdowodnie, bez dowodu, bez zasady, bez прзыуу; -доказательность, -и, *f.* bezdowodność, brak dowodu; -доказательный, -ая, -о, *adj.* bezdowodny, bez dowodu, bezзасадny, bezпрзыуу; -должностой, (-ый), -ая, -о, *adj.* bezзасадny, urzędu niemający; -должный, -ая, -о, *adj.* bezдлнзу, длгów nie mający, nieodлзуony, длгami nie обцязуony; -должный, (*Bot.*) в. Беззимоодолюбный; -донникъ, -а, *m.*, -донница, -н, *f.*, bezdomu, nieosiady, -дта; bez przytutku, bez mieszkania бѣдасу, -са; влосзегса, голота; -дойный, -домовный, -ая, -о, *adj.* bezdomu, domu niemający, nieosiady, bez mieszkania бѣдасу, bez przytutku, голота, влосзегса; -домошь, -и, *f.* *Ecl.* *sl.* в. Бездомнякъ; -донный, -ая, -о, *adj.* bezdomny, bezedny, bezdna, niemający, *przeпаścisty*; бездонная бочка, бечка bez dna; *ii.* бездонная бочка, кѣдка, *fig.* marnotrawca; *rijak*; -дорожца, -н, *f.*, -дорожье, -я, *n.* bezdroże, droga odwilżawiana; в. Распутьца; -душный, -ая, -о, *adj.* bezдушный, bezдушность; *беззумыенность, незумиенность; безбожность, nielitościwość; -душникъ, -а, *m.* bezзумыенник, człowiek bez sumienia, zły, bezбожник, nielitościwiec; -душница, -н, *f.* bezзумыенна, kobieta bez sumienia, zła, bezбожница, nielitościwca; -душничать, *v.* n. bezзумыенне *postępować*, być bezзумыенnym, bezбожным; -душничество, -а, *n.* bezзумыенность, bezзумыенне *postępowanie*, bezбожность; -душность, -и, *f.* bezдушność, bezзумыенность, незумиенность, bezбожность; -душно, *adv.* bezдушnie, bezзумыенне,

nieзумиенне, nielitościwie, bezlitości; bezбожно; Бездушный, -ая, -о, *adj.* 1. bezдушny, bezдучny, duszy niemający, martwy, niezły; 2. nielitościwy; 3. bezзумыенny, незумиенny, zły, bezбожно; -дыханный, -ая, -о, *adj.* *Ecl.* *sl.* bez tchu, bezetehy, bezдучny, bez дуча, niezły, умарлы; -дѣйственность, -и, *f.* bezзумыенность, nieuczynność, próżność; bezskuteczność; -дѣйственный, -ая, -о, *adj.* bezзумыенny, próżнй; bezskuteczny; -дѣйствие, -я, *n.* bezзумыенность, nieuczynność, próżнowanie, próżнiactwo; bezskuteczność; -дѣлина, -н, *f.* fraszka, bagatela, bagatelka, drobnostka; što nie bezдлнца, то nie fraszka; собориться изъ бездлнцами, pokłócić się, powarzyć się o bagatelę; занимається бездлнцами, zajmować się drobnostkami, fraszkami, rzeczami małej wagi; купить что за бездлнцу, kupić co za małą cenę, za bezcen; -дѣліе, -я, *n.* 1. в. Бездѣлье; 2. (+) tożystwo; niegodziwość; блазштество; -дѣлка, -н, *f.*, -дѣлушка, -н, *f.* *dim.* fraszeczka, bagatelka, drobnostka; в. Бездѣлица; -дѣлье, -я, *n.* bezзумыенность, nieuczynność, próżнowanie; czas wolny; проводить время въ бездлнцах, czas trwonіe, próżнować; -дѣлнникъ, -а, *m.* nieкезменник, ladaco, niegodziwiec, złodziej, szelma, totr, hultaj, szalbierz; -дѣлнница, -н, *f.* nieкезменница, ladaco, niegodziwca, złodziejka, szelma, hultajka, szalberka; -дѣлнничанье, -я, *n.* niegodziwe *postępowanie*, szalberstwo, szelmstwo, podłość, niegodziwość; -дѣлннический, -ая, -о, -дѣлнничий, -ья, -ье, *adj.* nieкезменны, nieчециуу, niegodziуу, podły, hultajski; -дѣлнничество, -а, *n.* szalberstwo, szelmstwo, niegodziwość, podłość; -дѣльно, *adv.* bez zajęcia, bez zatrudnienia; próżно; -дѣльный, -ая, -о, *adj.* bezзумыенny, bezдлнцу, bezпрзасовиты, niezаеты, niezatrudнony, próżнй; *grobny*, nie znaczący; ladaco; -дѣлнествовать, *v.* n. *Ecl.* *sl.* próżнować; -дѣтно, *adv.* bezdzietnie, bez dzieci, bez dziatek; -дѣтность, -и, *f.* bezdzietność; -дѣтный, -ая, -о, *adj.* bezdzietny, bez dzieci, bez dziatek, dzieci niemający; -дѣтство, -а, *n.* bezdzietność; -дѣтствоватъ, *v.* n. nie mieć dzieci; być bez dzieci; -жалованный, -ая, -о, *adj.* bezзоднй, bezpłatny, bez зоду stuzący; -жалостно, *adv.* bezmilitośnie, niemilitośnie, nielitościwie; -жалостность, -и, *f.* bezmilitośnierność, niemilitośnierność, nielitościwość; Безжалостный, -ая, -о, *adj.* bezmilitośnie, niemilito-

сиерно, нелицемери; Без-жалный, -ая, -ое, *adj.* bezżady, żądła nie mający; -желчле, -я, *п. Med.* brak żółci; -желчный, -ая, -ое, *adj.* bezżółci, żółci nie mający; -жённый, -ая, -ое, *adj.* bezżёнny, жёнny nie mający, bez жёнny жённы, жённы; -жёнство, -а, *п.* bezżeёнство, стан bezжёнny, жённе bezжённе; -жёнствовать, *в. п.* być bezжённым, в bezжёнстве жён, bezжёнски жёнот prowadzić; -жённость, -и, *f.* bezжёнnotwo, martwość; -жённый, -ая, -ое, *adj.* bezжёнny, bezжёнnoty, nieжёнny, nieжёнnoty, жёнця nieмający, жёнця rozбавiony, martwy; -заботливо, *adv.* beztróskliwie, nietróskliwie, bezpiecznie, niestarannie, niedbale; opieczale; -заботливость, -и, *f.* beztróskliwość, nietróskliwość, bezpieczeёнство, bezstaranność, niestaranność, niedbałość; opieczalność; -заботливый, -ая, -ое, *adj.* beztróskliwy, nietróskliwy, bezpieczeёнny, bezstaranny, niestaranny, niedbały; opieczalny; -заботно, *adv.* bez troski, bez клоpotу; -заботность, -и, *f.* swoboda, wolność od trósków; niefrasobliwość; -заботный, -ая, -ое, *adj.* beztróski, beztróskliwy; swobodny, wolny od trósków, od клоpotу; niefrasobliwy; -завистно, *adv.* bez зависти, bez завистливе, niezавистливе; -завистность, -сти, *f.* bezzawistnotwo, niezawistność; -завистный, -ая, -ое, *adj.* bezzawistny, niezawistny; -заворно, *adv.* bez nagany, bezпаганье, nieпаганье; -заворность, -и, *f.* bezпаганność, nieпаганność; -заворный, -ая, -ое, *adj.* bezпаганny, nieпаганny; -законие, -я, *п.* bezправе; неправоść; bezзаконność; безбожность; -законник, -а, *м.* przestępca praw, bezзаконник, гwałциciel praw; bezзаконник, неправоу счловек, nieчелота; bezбожник, грешник; -законница, -и, *f.* przestępca praw; bezзаконница, неправа, bezбожна; -законничать, *в. п.* гwałcić права, беззаконне дзалаць, беззаконне жён; -законно, *adv.* беззаконне, в brew правом, против правом, не подлуг права, беззаконно; -законновать, *в. п.* *Eccl. sl.* беззаконне дзалаць, wykрацаць, грешыць; -законность, -и, *f.* беззаконność; bezзаконный, -ая, -ое, *adj.* беззаконny, не подлуг права, вbrew правом; неправоу; bezзаконny, безбожно, грешны; -законство, -а, *п.* беззаконне postępowanie; неправоść; -законствовать, *в. п.* popełniać nieправоść, беззаконне дзалаць, грешыць; -застыжность, -сти, *f.* bezobronność; -застыжный, -ая, -ое, *adj.* bezobronny,

nie mający obrony, bezzastępnny, bez opiecki zostający; Без-зачётный, -ая, -ое, *adj.* (отдаваемый) вой военную службу без зачета), nie залечony; -зачётность, -и, *f.* bezzaczётność, brak zaszczytu, bezobronność; -зачётный, -ая, -ое, *adj.* bezzaczётny, niezazaczётany; bez obrony, nieobwarowany; -звучие, -и, *п.* -звучность, -и, *f.* brak дźwięку; -звучный, -ая, -ое, *adj.* bezдźwięczny, bez дźwięку, niewydający дźwięку, głuchy; -звездный, -ая, -ое, *adj.* bezgwiazdny, gwiazd niemający; -земелье, -а, *п.* brak ziemi, gruntu орного; -земельный, -ая, -ое, *adj.* bezgruntowy, bez gruntu będący; -злюбивый, *в.* Niezлюбивый; -злюбие, *в.* Незлюбие; dobroć, łagodność charakteru, bezzłośność; -злюбно, *adv.* bez зłości, bezzłośnie, łagodnie; -злюбный, -ая, -ое, *adj.* bezzłośny, bezzłośliwy, nie mający зłości, łagodny; -зрачие, -я, *п.* *Eccl. sl.* 1. *v.* Słъвотъ; 2. *v.* Безобразъ; -зрачность, -и, *f.* -Bezзрачие; -зрачный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* 1. ślepy; 2. *v.* Безобразный; -зубый, -ая, -ое, *adj.* bezzęбы, bezzęбny, зębów niemający; беззубая старуха, беззубая бабушка, staruszka bezзębów, bezзуба бабуsia; -кабийный, -ая, -ое, *adj.*, -но, *adv.* (†) 1. bez zapewnienia napisme, bez rewersu, bez skryptу; 2. beznieволничу, beznieволны, niepodlegly niewoli, niepodданы, wolny; -квасие, -я, *п.* bezkwas, bezkwasność, brak kwasu, nieквашённость, przasённость; -квасность, -и, *f.*, *в.* Bezквасие; -квасный, -ая, -ое, *adj.* bezквашny, nieквашny, kwasu в sobie nie mający, przasёny; безквашный хлѣб, chlѣb bezквашny; хлѣb przasёny; -книжный, -ая, -ое, *adj.* bezpiśmienny, nieuki, nieukny; *v.* Непрамотный, Незубный; -коварно, *adv.* bezобудное, bez obłudy, szczерze, otwartie; -коварность, -и, *f.* bezугubność, bezchytrość, szczерość, otwartość; -коварный, -ая, -ое, *adj.* bezobudny, bezchytry, szczерo, otwarty; -коварство, -а, *п.* -коварстве, -я, *п.* bezobudność, bezchytrość, szczерość, otwartość; -кольный, -кольный, -ая, -ое, *adj.* Bot. bezkolankowy, członków albo kolanek nie mający (*np.* trzcina); -конечо, *adv.* bez końca; nieskończenie; -конечность, -и, *f.* nieskończoённость; -конечный, -ая, -ое, *adj.* nieskończoёнny, końca nie mający, bez końca, nieograniczony; безконечный винт, згуба bez końca; безконечныя величины, *Mathem.* ilości nieskończozone; -конный, -ая, -ое, *adj.*

bezkonny, nie mający konia (koni); Без-корница, -и, *f.* brak karmi, brak paszy, glód; -корный, -ая, -ое, *adj.* bezkarmny, bezpaszy, nie mający karmi, paszy lub фуражу; безкормныя мѣста, okolice nie mające paszy, okolice bezлэкowe; -корыстие, -я, *п.* bezinteresowność, nieinteresowność, bezукаówność; -корыстно, *adv.* bezinteresownie, nieinteresownie, bezукаownie; -корыстность, -и, *f.* bezinteresowność, nieinteresowność, bezукаówność; -корыстный, -ая, -ое, *adj.* bezinteresowny, nieinteresowny, bezукаowny, зыску nie патражы; -коственный, -ая, -ое, *adj.* bezкоści, bezкостny, bezкосты, коści nie mający; -кромольный, -ая, -ое, *adj.* nieburzliwy, cichy, spokojny; -крюльный, -ая, -ое, *adj.* bezдachu, bez dachu, dachu nie mający; не закृतы; -крюле, -я, *п. Med.* (amaemia), bezкравённость, bezкравевоць, brak krwi; -крювность, -и, *f.* bezкравевоць, безкравевоць; -крювный, -ая, -ое, *adj.* 1. bezкравny, bezкравny, krwi nie mający, lub bez krwi rozlania; безкрювная жертва, ofiara bezкравная безкравная; 2. bezrodny, bez крвеныч, niemający крвеныч; без прутьулку, bez chrонения będący; -крылый, -крыльный, -ая, -ое, *adj.* bezкрылды, bez акрыдзел, не mający акрыдзел; безкряклое насѣкомое, (aptera), овод безкрылды; -лядница, -и, *f.* nieład; *v.* Разладъ, Несогласие; -ляпный, -ая, -ое, *adj.* bezлary, -лѣстный, -ая, -ое, *adj.* bezobudny, szczерo, otwarty; -лиственный, -ая, -ое, *adj.* bezlistny, bezlistowy, bez liści, nie mający liści; -листникъ, *в.* Безлистоцвѣтъ & Нагостѣбелъникъ; -листоцвѣтъ, -а, *м.* Bot. (aphyllanthes), гніздо, зiele; -личный, -ая, -ое, *adj.* bezosobisty, nieosobisty; *Gramm.* безличны глголь, slowo nieosobiste; -лупный, -я, *п.* (†) bezкислѣзусце, безмиесьце), czas, в ктóруму ксьзучу не свіет; -лупный, -ая, -ое, *adj.* bezкислѣзусцы, безмиесьчусцы, без свіатля ксьзучоуего; безлупная ночь, безкислѣзусчна (= ciemna) noc; -лѣлие, -я, *п.* bezлѣsie, bezлѣснось, brak lasu, дрзвья; мѣйсе без lasу; -лѣсный, -ая, -ое, *adj.* bezлѣсны, bez lasу, без lasów, без дрзвья będący; безлѣсныя мѣста, мѣйсеа bezлѣсны; -людить, *в. а.* wyлучдzać; pustoszы; -людие, -я, *п.* bezлюдность, nieludność, niezaludnienie, brak ludzi, brak людności; pustynia; *и. v.* Безлюдье; -людность, -и, *f.* bezлюдność; -людный, -ая, -ое, *adj.* bezлюдny, nieludny, niezaludny, pusty; Без-людство, -а, *п.* *v.* Без-

людие; Без-людье, -я, *n.* bezludność, brak ludzi, ludność, niezaludnienie, wyludnienie, pustynia; §. на безлюдья и боя дворянинъ на пустыни [gdzie nie ma ludzi] każdy jest szlachcicem (qu. v.); *ii.* в. Беарыбые (§); -людѣть, *v. n. imperf.* обезлюдѣть, *v. perf.* wyludniać się, -nić się; pustoszec, opustoszeć; -маточный, -ая, -ое, *adj.* (о гою): bez matki, bez królowy; -мѣдье, -я, *n.* beznagrodnosc, bezpłatność, daremszczyzna; -мѣдникъ, -а, *m.* daremnik, nie żądający zapłaty; -мѣдно, *adv.* beznagrodnie, bezpłatnie, darmo; -мѣдный, -ая, -ое, *adj.* beznagrodny, bezpłatny, daremny, nie wymagający wynagrody; zapłaty; -мѣть, -а, *m.*, -мѣнчикъ, -а, *m.* dím, bezmian, przemian, [gatunek wagi bez szal, прѣт albo drag rozdzielony на розмиару, з гвѣхтемъ посуваѣцумъ się з drugiego коуса]; -милостивый, -ий, *ml.* -ая, -ое, *adj.* bezmiłosierny, niemilostiwый, nieltósciwый, nieludzki; -моліи, -ая, -ое, *adj.* bez śpiku, bez mózgu; -молглость, -и, *f.* *glupowatość, nieogum; -моліи, -ая, -ое, *adj.* *bezmózgi, bez mózgu; не mają oleju в головѣ, flaki в головѣ mający, bezrozumny, głupi; -моліе, -я, *n.* bezmownosc, milczenie, cichość, cisza, samotność; -моліиць, *v.* Молчальникъ; -молно, *adv.* bezmownie, в милзеніи, cicho; bezśownie; молвныи, -ая, -ое, *adj.* bezmowny, milczący, cichy, samotny; bezśowny; -молвствованіе, -я, *n.* milczenie; -молвствовать, *v. n.* milczec, zachować milczenie, puistelniczyć, żyć samotnie; -мрачность, -и, *f.* niezamroczenosc, jasność; -мрачный, -ая, -ое, *adj.* bezmroczny, niezamroczeny, niezachmurzony, jasny, pogodny; -мужіе, -я, *n.* bezzameżcie; -мужий, -ая, -ое, *adj.* bezmężny, niezameżny; безмужия, *a. f.* niezameżna, bezmężna; -мѣрье, -я, *n.* bezmiar, bezmierze, niezmierność, niezmierność, nieograniczoność; *ii.* neumiarokowanie, zbyteczność; -мѣрно, *adv.* bez miary; bezmiernie; niezmiernie; zbytecznie; -мѣрность, -и, *f.*, *v.* Безмѣрие; -мѣрный, -ая, -ое, *adj.* bezmierny, niezmierny, miary nie mający, niewymierzony, nieograniczony; neumiarokowany, zbyteczny, bezmierny; -мѣстный, -ая, -ое, *adj.* *Ecl. s. 1.* bez miejsca, bez pozady, bez urzędu zostający, bez służby; 2. v. Неуѣстный, Неприятный; -мѣтѣлье, -я, *n.*, -мѣтѣжкость, -и, *f.* nieburzliwość, spokójność; -мѣтѣжный, -ая, -ое, *adj.* nieburzliwy, spokojny, cichy; -навѣтіе, -я,

n., Без-навѣтность, -и, *f.* bezpieczność, bezpieczeństwo, wolność od potwarzy; -навѣтний, -ая, -ое, *adj.* bezpieczny, wolny od potwarzy; -надѣжно, *adv.* bez nadziei; оня безнадежно обленѣ, (on) chory bez nadziei; -надѣжность, -и, *f.* beznadziejność, brak nadziei, zwątpienie, rozpacz; безнадѣжность должника, v. Неоплатность; -надѣжный, -ая, -ое, *adj.* beznadziejny, bez nadziei, nierówny; безнадежный должникъ, v. Неоплатный (должникъ); -наказанно, *adv.* bezkarне; -наказанность, -сти, *f.* bezkarność; -наказанныи, -ая, -ое, *adj.* bezkarny, niekarany, niekarаноу; -нарядіе, -я, *n.* niestrojność; -нарядно, *adv.* niestrojnie; -нарядный, -ая, -ое, *adj.* niestrojny; -наслідіе, -я, *n.* bezdziedzicność, bezpotomność; -наслідный, -ая, -ое, *adj.* bezdziedziczny, bezpotomny, bezdziedny; -начале, -я, *n.* anarchia, bezrząd, bezrządztwo, niezrząd; -начально, *adv.* bez początku, od wieków, odwiecznie; -начальность, -и, *f.* bezпочатковость, odwieczność, brak początku; -начальный, -ая, -ое, *adj.* bezpoczątkowy, bez początku, początku nie mający, odwieczny, od wieków; -начальственный, -ая, -ое, *adj.* anarchiczny, bezrządny; -начальство, -а, *n.* anarchia, bezrząd; -невѣстная, *adj.* *Ecl. s. 1.* niezameżna, bezmężna, dziewica, panna; безневѣстна дівица Богородице дѣво, Najświętsza Panna Marya; -норіи, -ая, -ое, *adj.* beznogi, beznożny, ног не mający; -носый, -ая, -ое, *adj.* beznogy, nosa nie mający; -нравственно, *adv.* nieobyczajnie, niemoralnie; -нравственность, -и, *f.* nieobyczajność, niemoralność; -нравственный, -ая, -ое, *adj.* nieobyczajny, nieбезо. v. Безъ. [moralny]. Безойровый, -ая, -ое, *adj.* bezoagowy; безоаровый камень, v. Безоаръ.

Безоаръ, -а, *m.* bezoar, kamyk jaskawy we wnętrznościach zwierząt rodzaju koziego znajdujący się. Без-обидно, *adv.* bez obrazy, bez urazy, bez krzywdy; -обидный, -ая, -ое, *adj.* nieobrażający; niekrzywdzący; sprawiedливый; -облачность, -и, *f.* niezachmurzonosc, jasność; -облачный, -ая, -ое, *adj.* bezobłoczny, bezchmurny, niezachmurzony, niepochmurny, jasny; -образъ, -и, *f.* *Bot.* (аморфа), amfora, indyacht, (rosł.); -образить, *v. a. imperf.* obezoобразить, *v. perf.* szpecić, ozpecić, zeszpeczyć, szkaradzić, o-, po-szkaradzić, bezecnić, szpecznym, szkaradnym czynić; -образіе, -я, *n.*, -образность, -сти, *f.*

(prop. & *) bezkształt, bezkształtnosc, niekształtnosc, nieforemność; szpetność, szkaradność, sprośność; nieporządek, nieporządność; nieprzyzwoitość; Безобразный, -ая, -ое, *adj.* bezkształtny, niekształtny, nieforemny, nieukształcony, kształtu niemający, niezgrabny, brzydki, szpetny, szkaradny, bezczyny, sprośny; nieporządny; nieprzyzwoity; -оброчний, -ая, -ое, *adj.* wolny od czynu, nieczynowaty, czynu nie płacący; -обручний, -ая, -ое, *adj.* bezobręczy, obręczy nie mający; -окій, -ая, -ое, *adj.* *Ecl. s. 1.* bezoki, bezoczy, oszu nie mający, niewidomy, опаśливый, -ая, -ое, *adj.* nielękliwy, nieostrożny, nieprzegorny, nieopatrzny; опаśность, -сти, *f.* bezbezpieczeństwo, bezbezpieczność; -опаśный, -ая, -ое, *adj.* bezbezpieczny; pewny; -опаśство, -а, *n.* *Ecl. s. 1.* bezbezpieczeństwo; -орудный, -ая, -ое, *adj.* *H. n.* nieorganiczny; bezорудный тѣла, (какъ на пр. ископаемы), ciała nieorganiczne, [jak np. wszystkie rzeczy kopalne, kruszcze]; v. Неорганический; -оружность, -сти, *f.* bezbrojność, stan niezbrojny, brak zbroi; -оружный, -ая, -ое, *adj.* bezbrojny, nieuzbrojony, bezоружny, bezbrojny, niezbrojny, bez zbroi, bez орѣза, bez broni; -остановочно, *adv.* bezustannie, ciągle, bezprzerwanie, ustawicznie, nie przestając; bez прервы, безпрерwanie; -остановочность, -сти, *f.* bezustannosc, bezprzerannosc, nieustajność, ustawicznosc; -остановочный, -ая, -ое, *adj.* bezustanny, bezprzeranny, nieprzerstający, nieustajny, nieustanny, ustawicznie, bez прервы, безпрерывно, безпрерывно; -оробійно, *adv.* bezwzględnie, bezodwѣicznie; nie do zbycia, niezbednie, niepodobnie, natrętnie, natrętno, nieodstępnie, przykro, bardzo, usilnie; -отбойность, -и, *f.* niezbedność, niepodobność, niezbytość, uprzykrzenie się nacieraniem, natrętnosc, natrętnosc, naleganie; -отбойный, -ая, -ое, *adj.* niezbyty, niezbyty, niezbedny, niepodobny, nieobidyty, którego się zbyć nie można, niepodobny, nieodczepny, nalegający, natrętny, naprzykrzony, przykro, nieodstępный; -отвѣтіе, -я, *n.*, -отвѣтность, -и, *f.* nieodmruklivosc, cierplivosc; -отвѣтно, *adv.* nieodmruklivie, cierpliwie; -отвѣтный, -ая, -ое, *adj.* cierplivy, nieodmruklivy, nie odpowiadający; -отвѣтственно, *adv.* nieodповідzialnie; -отвѣтственность, -и, *f.* nieodповідzialność; -отвѣтственный, -ая, -ое, *adj.* nieodповідzialny; Без-отвязный,

без-отвѣчивый, *adj.* nieodpowiedzialny, przukry, narzutykzony, natrętny, nieprzebędny, niezbędny, nudny, dokuczliwy; -отговóрочно, *adv.* niesprzecznie, bez sprzeczeki, bez sprzecznie, nieodmownie, bez wymówki; -отговóрочный, -ая, -ое, *adj.* niesprzeczný, bezsprzeczny, nieodmownie, niewymawiający się; -отлагательный, -ая, bezodwólczenie, bezzwłócznie, nieodwólczenie, nie odkładając; -отлагательность, -и, *f.* bezodwólcność, bezzwłóczność, nieodwólcność, konieczność; -отлагательный, -ая, -ое, *adj.* bezodwólcny, bezzwłóczny, nieodwólcny, nieodkładny, nie do odłożenia, pilny, nalegający, konieczny; -отлож-но, -ность, -ный, *v.* Bez otłóż-ательно, -ость, -ный; -отлучно, *adv.* nieodstępnie; -отлучность, -и, *f.* nieodstępność, stałość (na miejscu swoim); nieodłączność; -отлучный, -ая, -ое, *adj.* nieodstępny, stały (na miejscu swoim), miejsca swego nie odmieniający, nieopuszczający; nieodłączny; -отмѣнно, *adv.* bez odmiany, bez zmian, bezodmiennie, nieodmiennie, niezmiennie; nieochoybny; stale; -отмѣнность, -и, *f.* bezodmiennosc, nieodmiennosc, niezmiennosc; nieochoybność; stalosc; -отмѣнный, -ая, -ое, *adj.* bezodmienny, nieodmienny, niezmienny; niewzruszony; nieochoybny; stały; -отрадно, *adv.* bezpocieszenie, niepocieszenie, bezpociechy, w smutku, bezradośnie; -отрадность, -и, *f.* niepocieszoność, niepociesza, żal bezpocieszy, brak pociechy, smutek, bezradość; -отрадный, -ая, -ое, *adj.* niepocieszony, niepocieszny, próżny pociechy, smutny, bezradośnie; -отрицательно, -ный, *v.* Bezaprekoślawno, -ный; -отрѣчно, *adv.* nieodwólczenie, nieodłożnie, bez straty czasu, zaraz; -отрѣчность, -и, *f.* nieodwólcność, nieodłożność, nieodkładność, bezodłożność, bezodwólcność, bezzwłóczność; -отсрочный, -ая, -ое, *adj.* nieodwólcny, nieodłożny, nieodkładny, bezodłożny, bezodwólcny, bezzwłóczny; -отсутственность, -сти, *f.* nieodstępność, natrętnosc; -отсутственный, -ая, -ое, *adj.* nieodstępny, natrętny; -отходный, *v.* Bezopłóchny; -отчѣно, *adv.* bezrachownie, bez obowiązków, bez rachunku; nieodpowiedzialnie; -отчѣтность, -и, *f.* 1. niewolność od zdania rachunku; nieodpowiedzialność; 2. nierozumysłność; -отчѣнный, -ая, -ое, *adj.* 1. nieodpowiedzialny; wolny od zdania rachunku; niepodległy obrachunkowi; 2. nierozumny; -отчѣй, -ая, -ее, *adj.* *Ecd. sl.* bezojezy, ojca nie mający; -оче-

редно, *adv.* niekolejno, nie kolejaj; Bez-очерѣдный, -ая, -ое, *adj.* nie kolejny, nie po sobie następnym, nie idący w koło; -очѣненный, -ая, -ое, *adj.* *Ecd. sl.* bezoczu, oczu nie mający, ślepy; -óчтво, -а, *n.* *Ecd. sl.* przedanie psu oczu, bezczelność, bezwstyd, niewygodność; -óчтовати, *v. n.* *Ecd. sl.* psu oczu przedać, bezczelny być, bezwstydny być; -ошибочно, *adv.* bez ochyby, bez ochybnie, niepochybnie, bezuchybnie, nie chybić, bezmylnie, nieomylnie, bezbłędnie; -ошибочность, -и, *f.* bezbłędność, bezmylnosc, nieomylnosc; bezuchybność, niepochybność; -ошибочный, -ая, -ое, *adj.* bezbłędny, błędem niepodległy, bezmylny, bez omyłki, niemylny, nieomylny; bezochybny, bezuchybny, bezpochybny, niepochybny, nieuchybny, niechybiący, pewny; -пажитный, -ая, -ое, *adj.* bezpazry, nie mający pazry; -палубный, -ая, -ое, *adj.* (o statkach wodnych): bez pokładu, nie mający pokładu; -пальцы, -ая, -ое, *adj.* bezpalców, bez palców, nie mający palców; -паятельность, -и, *f.* zaramiętnosc; -паятельный, -ая, -ое, *adj.* zaramiętny; -паятность, -и, *f.* *v.* Bez zamiatetwo; -паятливый, -ая, -ое, *adj.* 1. zaramiętny, łatwo (prędko) zaramiętnający; *v.* Zabawczy; 2. zaramiętnający się; bezpamiętny, zaramiętnały, zapomniaty, bezprzytomny, bez przytomności (będący), nieprzytomny sobie, bez zmysłów, odeszły od siebie, od przytomności, mdły, zemdły, zemdlały, omdlały; -паятство, -а, *n.* 1. zaramiętniwość; 2. zapomnienie się, brak pamięci, bezpamiętnosc, zaramiętnałość, zapomniatość, odeszcie od przytomności, nieprzytomność sobie, bezprzytomność, mdłość, zemdlałość, omdlałość, omdlenie, omdlewanie & omdlewanie; wlaść або przydти въ безпаятство, wprась w bezprzytomność, odejść od siebie, być bez przytomności, stracić zmysły, paść bez zmysłości, zemdleć, omdleć; -парусный, -ая, -ое, *adj.* nieparuzysty; -парусный, -ая, -ое, *adj.* bez żaglu, bez żagłów, nie mający żaglu, żagłów; -папортный, -ая, -ое, *adj.* bez paszportu, nie mający paszportu; -пѣнный, -ая, -ое, *adj.* niepodległy karze pieniężnej; -переводный, -ая, -ое, *adj.* 1. niebujący, niewyczerpany; 2. nieprzenośny; bezpewodный платѣж по векселю, zapłacenie wekslu [wexlu] bez przesłania [nii bez przesylki]; -перешный, -ая, -ое, *adj.* bezprzemienny, nieodmienny, niepodległy przemianom, niepododmiianie; -перстый, -ая, -ое, *adj.* bezpalców, nie mający palców;

Bez-пѣрый, -ая, -ое, *adj.* bezpórgy, pórg nie mający, okubany (z pierza); -печалье, -я, *n.* *Ecd. sl.* bezpoczucie, spokójność umysłu, wolność od troski i t. p.; -печальный, -ая, -ое, *adj.* bezpoczucie, spokoju, bez troski, bez smutku, bez frasunku, niemiatny, niezalony, bezmatosny, wesoly; -пѣчникъ, -а, *n.* *Bot. (ameritanum)*, rojnik; skoczek, ziele; -пѣчно, *adv.* niedbale, bezstarannie, nieczynnie, bezpoczucie; -пѣчность, -и, *f.* niebalość, niedbalstwo, bezstarannosc, bezpoczucność; -пѣчный, -ая, -ое, *adj.* niedbaly, bezstaranny, nieczynny, bezpoczucie; -платно, *adv.* bez zapłaty; bezpłatnie; nie płasac; darmo; -платный, -ая, -ое, *adj.* bezpłaty, niezapłaty, darmy, darmymy; -племенный, -пленный, -ая, -ое, *adj.* bezplemienny, bezrodny, bezrodziny, bez krewnych, bezpotomny, plemienia ili potomstwa nie mający, bezdzietny; -плóдие, -я, *n.*, -плóдность, -сти, *f.*, -плóдство, -а, *n.* bezpłodność, niepłodność, brak płodu, plonność, nieurodzajność, bezowocność, (bezrodność); bezpłodność, * bezużyteczność, niepożyteczność, nieskuteczność, (nadajerność); -плóдно, *adv.* 1. bezpłodnie, bezowocnie, niewydający płodu, owocu, nieurodzajnie, plonnie; 2. * bezowocnie, niepożytecznie, nieskutecznie, plonnie, nadaremnie, na próżno; -пłodность, -и, *f.* bezpłodność, niepłodność, nieurodzajność, plonność; * plonność, bezużyteczność, niepożyteczność, nieskuteczność, plonność, (nadajerność, próżność); -плóдный, -ая, -ое, *adj.* 1. bezpłodny, niepłodny, bezowocny, niewydający płodu, owocu, nieurodzajny, plonny; bezrodny; bezpłodny owoc, burchla, t. j. jajo [bez koguta или] bez twardej łupiny od kury zniesione; (*ср.* Zaparstek); bezpłodna trawa, *v.* Rogowik; 2. * bezowocny, bezużyteczny, niepożyteczny, nieprzydany, nieskuteczny, plonny, darmymy, nadaremny, próżny, oczy; -плóдство, *v.* Bezplóдие; -плóтие, -я, *n.*, -плóтность, -сти, *f.* bezcielesność, bezcielesność, -плóтный, -ая, -ое, *adj.* bezcielesny, bezcielesny, ciastą nie mający; -поворотный, *adv.* bezpowrotnie, bez powrotu dokąd albo nazad, nie powracając; (bezwowratno), bezwrotny, bezzwrotny, na zawsze; -поворотность, -и, *f.* bezpowrotnosc, niepowroćność, bezzwrotnosc, bezzwrotnosc, niepowetowanie; Bezpowórbny, -ая, -ое, *adj.* 1. bezpowrotny, niepowracający (nazad), nie do powrócenia; 2. bezwrotny, bezzwrotny, niepoweto-

wstydnny; Без-сребренникъ, -а, м., -сребренница, -и, f. bezinteresowny, -owna; -срочно, *adv.* bezroczenie, bez rokov, bez terminu; Безсрочно - отпущеніи, (о żołnierzach) на niezobaczony czas odpraszony; -срочность, -и, f. bezrocność, czas niezobaczony, bezterminowy; -срочный, -ая, -ое, *adj.* bezrocny, bez rokov, bez terminu, bezterminowy, niezobaczony; -сборный, -ая, -ое, *adj.* bezsporny; -ствольный, гомоложка, -а, m. Bot. (aphyteia), gomołowa; -ствольный, -ая, -ое, *adj.* Bot. bez łodygi, bezogonkowaty; -ствольный, -ая, -ое, *adj.* Bot. bezzarytkowy; -страстие, -и, n. (apatia), wolność od napiętności, bezamiętność, obojętność, niezucłość, bezczułość, apatia, niecierpielliwość; -страстный, -ая, -ое, *adj.* bezamiętny, niemamiętny, obojętny, niezucły, bezczuły, apatyczny; -страшье, -я, n. bezstrachliwość, bezbojaźliwość, nielekliwość, nieustraszonosc, odwaga; -страшный, -ая, -ое, *adj.* bezstrachliwy, bezbojaźliwy, nielekliwy, nieustrasający się, nieustraszony, odważny; -струнный, -ая, -ое, *adj.* bezstrunny, bezstrun, niemający strun; -студіе, -я, n. Ecol. sl., v. Bezстыдство; -студный, Ecol. sl., v. Безстыдный; -студствовать, v. n. bezczelny, bezwstydnny być, życ bezwstydnie; -стыдникъ, -а, m. bezwstydnik, bezgromnik, bezszelnic, niewstydnik, natretnik; -стыдница, -ы, f. bezwstydnica, niewstydnica, bezgromnica, bezszelnica, natretnica; -стыдничать, v. n. bezwstydnym, bezczelnym być, bezwstydnie życ; -стыдность, -сти, f., -стыдство, -а, n. bezwstyd, bezwstydnosc, bezwstydlwość, bezgrom, bezgromność, bezczelność; -стыдно, *adv.* bezwstydnie, bezczelnie; -стыдный, -ая, -ое, *adj.* bezwstydnny, bezwstydlwy, bezgromny, bezczelny; -стыдствовать, v. n. bezwstydnym, bezczelnym być, życ bezwstydnie; -стычный, -ая, -ое, *adj.* (o balkach, deskach), niezłożony, niezetknięty; -супружный, Ecol. sl., v. Безбрачный; -счастье, -я, n. bezszczęście, brak szczęścia, niezszczęście; -счастно, *adv.* bezszczęśnie, niezszczęśnie, niezszczęśliwie; -счастный, -ая, -ое, *adj.* bezszczęsny, niemający szczęścia, niezszczęsny, niezszczęśliwy; -счастность, -и, f. niezłożoność; -счастный, -ая, -ое, *adj.* niezłożony; v. Безчелюбный; *безсчётный дурякъ, ani trzech nie liczyć; nie dopytasz się na nim ani słowa; nie umie ani gęby rozdzwieć; gamuła; głupec; -сѣбичность, -и, f. beznasienność, bezziemiенность, aspermat-

tizm; Без-сѣянный, -ая, -ое, *adj.* beznasienny, bezziemienny, niewydający nasienia; безсѣянный хлѣбъ [Т. е. маина], maına, (prokarm) niebieski, żydom na publiczny uczyniony; безсѣянное зачатіе, nierokalne poczęcie; -таланный, -ая, -ое, *adj.* (pop.) ten któremu się nie udaje; niezszczęśliwy; i. v. Головущка; -таланный, -ая, -ое, *adj.* bez talentu, talentami [przyrodzonymi] nieobdarzony, niezdatny; -толковица, v. Безтолковица; -толково, *adv.* bez sensu, bezsensnie, niezrozumiale; -толковость, -и, f. 1. nierozjętność, tępość; 2. bezsens, bezrozumność, niedorzeczność, głupstwo, brednia; -толковнина, -и, f. rzecz bez sensu, bez myśli, gadanina bez sensu, brednie, bałamuctwa, banialuka, galimacya; -толковый, -ая, -ое, *adj.* 1. nierozjętny, nierozjętliwy, tępy, nieodwipny, niezucły; 2. nierozjętny, nierozjętny, ciemny, niezrozumiały, bezrozumny, bezsensny, głupi, nierozczony; -толочь, -и, f., v. Бевтолковица; -торговина, -и, f. beztargowność, nieodbyt, nierokupność, nierokup, brak targu, odbytu, rokuwu; -торжнй, -и, f., v. Остановка (въ торговлѣ) & Безторговина; -трѣнето, *adv.* bez drzenia, bez strachu, bezbojaźliwie, nielekliwie, nie strachając się, nieustraszenie; -трѣнето, -и, f. bezbojaźliwość, nielekliwość, nieustraszonosc; -трѣнетный, -ая, -ое, *adj.* nie drżący, nie strachający się, nieustraszony, nielekliwy, bezbojaźliwy; -тѣлесность, -сти, f. bezcielesność, bezcieleny; -тѣлесный, -ая, -ое, *adj.* bezcielesny, bezcieleny, niecieleny; -тѣнный, -ая, -ое, *adj.* bezcienny, cienja niemający, nieocieniony; -тиглый, -тигловый, -ая, -ое, *adj.* nie odbywający publiczny na gruntu lub czynszu nie płacący; -убыточность, -и, f. bezszkodność, nieponiesienie szkody; -убыточный, -ая, -ое, *adj.* bezszkodny, szkody nie ponoszący, bezstratny, niezszkodujący; -угомонный, -ая, -ое, *adj.* bezspokoyny, nie mający покою, spokoyności, ustawiczny, bezustanny, ciągły; v. Неугомонный.

Безуй, -я, m., v. Безоаръ. Безукоризненно, *adv.* bezpagny, bezpagnanie; -укоризненный, -ая, -ое, *adj.* bezpagnny, niepagnany, nierodpagnany; v. Неукоризненный; -умець, -мца, m. wargat, szalenie; v. gupiec; bezrozumny; -умить, v. perf. durzyc, pozwaliac, -wlic rozum, szalic, oszalic; Bezgo; -уміе, -я, n. gupstwo, nie-

rozum, bezrozum, szalc, szalenie; Bez-умно, *adv.* głupie, bezrozumnie, niezrozumie; -умный, -ая, -ое, *adj.* głupi, bezrozumny, niezrozumny, z rozumu obrany, szalony; -умный, *adv.* bez zamięczenia, niemilczący; bez przemocy; ciągle; -умный, -ая, -ое, *adj.* nie milczący, nie lubiący milczec, gadatliwy; bezумный говорун, papla, gadula mający język jak paprzyce; bezумный палба, ciągle, ustawicznie strzelanie z dział; -умно, *adv.* v. Безумно; -умство, -а, n., v. Безуміе; -умствование, -я, n. szalenie, wargowanie, szalenie, wargacya, pomieszanie zmysłów; -умствовать, v. n. szalic, wargować, głupec, nie mieć rozumu; -умъть, v. n. impf., obezumić, v. perf. szales, oszales, zwargować, stracić rozum; -урѣчный, -ая, -ое, *adj.* niezartyczny, niepagnany, bezpagnny; -уронный, -ая, -ое, *adj.* bezstratny, bezszkodny, nieurony; -уряднй, -и, f. nieład, nierozrządek, planacja; -урядно, *adv.* bezwarunkowo; сдаться безумно, [на волю побѣдителя], poddać się pod dyskrecyą nieprzyjacielowi; -урядность, -и, f. bezwarunkowość; -урядный, -ая, -ое, *adj.* bezwarunkowy; bezwzględny, absolutny; bezумнобя сдаться города, poddanie miasta pod dyskrecyą nieprzyjacielowi; -урядно, *adv.* bezskutecznie, nieskutecznie, bez skutku, + bezspiesznie; -урядность, -и, f. bezskuteczność, + bezspieszność; -урядный, -ая, -ое, *adj.* bezskuteczny, nieskuteczny, + bezspieszny; -урядно, -урядно, *adv.* nieustale, niezumowanie, niezumienie; cfr. & v. Bezustannosc; -урядность, -сти, f. niezumowanie, niezumowanie, niezumienie; cfr. & v. Bezustannosc; -урядный, -ая, -ое, *adj.* nieustaly, niezumowany, niezumony; cfr. & v. Bezustanny; -урый, -ая, -ое, *adj.* bezwazy, niewąsaty, gotowacy; -урядно, *adv.* bezcielesnie, bezpocięsalnie, niepocięsalnie; -урядность, -и, f. bezcielesność, bezpocięsalność, niepocięsalność; -урядный, -ая, -ое, *adj.* bezcielesny, bezpocięsalny; -уханный, -ая, -ое, *adj.* bezwonny, bezwoni, bez zapachu będący, woni, zapachu nie mający; -ухий, -ая, -ое, *adj.* bezzuchy, bezzusy, bezczuły, uszu nie mający, nieuszaty; -ущеронный, -ая, -ое, *adj.* bezszkodny, niezszkodzony, bezstraty, bez utraty; -уздный, -ая, -ое, *adj.* bezprawiotowy, nierpowiatowy; -характерный, -и, f. bez charakteru, brak charakteru, bezczelność; Bez-

† Бердышникъ, -а, *m.* halabartnik.

† Бердышъ, -а, *m.* bardysz, bardysz, kij z torogem na kształt halabarty.

[brzeg.]
Береговийце, -а, *n.* pobrzeże.
Береговой, (-ий), -ий, -ая, -ое, *adj.* brzegowy, brzeźny, pobrzeźny, nadbrzeźny; береговая лошадь, koń holujący statki; береговая право, право brzegowe; береговая служба, służba nadbrzeźna; береговая стража, straż brzegowa, nadmorska; береговой вѣтеръ, wiatr lądowy, odmorski.

Берегъ, -а, *m.* ląd, берегъ, -гъ; *Dat. sing.* берегу; *ср.* берегу́, 1. *p. a.* а беречь, *qu. v.*], brzeg; лад; отвалить отъ берега, одерехнуть, odbić od brzegu, odbić od lądu; прийтѣть къ берегу, przytać; прыгнѣть до берега, прыбѣть до lądu; выладоваць, цвѣтуць берэгъ, ** brzeги kwitnące, kwiatkami zarosłe.

Бережатель, дозорца, надзорца; *и.* в. Конвойный.

Бережная, -ей, *adj.* - [кобыла, класъ] żrebnia, [пование]

Бережнѣе, -а, *n.* dozór, pil-
Бережнѣный, -ая, -ое, *adj.* strzeżony; oszczędzony; *и.* острознѣ, przegzorny; §. бережная копейка *etc.*, в. Копейка (§).

Бережнѣе, в. Бережнѣе.

Бережливо, *adv.* oszczędnie; przegzornie, oстрознѣе.

Бережливость, -и, *f.* oszczędność; ochrona; oстрознѣость, przegzorność.

Бережливый, -ая, -ое, *adj.* oszczędny; umiarkowany; przegzorny, oстрознѣ.

Бережникъ, -а, *m.* niewód, sieć wielka, [do połowu ryb na rzecę Obi].

Бережно, *adv.* oстрознѣе, przegzornie. [oстрознѣость.]

Бережность, -и, *f.* oстрознѣость.

Бережный, -ая, -ое, *adj.* oстрознѣ, przegzorny.

Бережь, -и, *f.* oszczędność; ochrona; в. Бережливость.

Берёза, -и, *f.* Bot. (*betula*), brzoza; берёза приземная, берёза-ёрникъ, в. Ёрникъ (берёзовый).

Берёзина, -и, *f.* brzezina, drzewo brzozowe; brzezina ścięта.
Берёзка, -и, *f.* 1. *dim.* brzoźka; 2. Bot., в. Горѣць (обивальный); степная берёзка, в. Таволяга (завзбренная); *и.* в. Завивать (берёску).

Берёжникъ, -а, *m.* gaj, lasek brzozowy, brzezina.

Берёзнякъ, -а, *m.* gaj, lasek brzozowy; świeże, ścięте gatunki brzozowe; młode brzoźki.

Берёзовикъ, -а, *m.* 1. Bot. (*boletus scaber*), hubka brzozowa; podbrzeźniak, borowik; 2. *H. n.*, в. Куликъ (дзёной).

Берёзовица, -и, *f.* brzo-

zownik, brzozowy sok, oskoła; wódka brzozowa. [brzozowy sok.]

Берёзовка, -и, *f.* brzozownik, Берёзовый, -ая, -ое, *adj.* brzozowy; берёзовая губка, (*polyopus ignarius*), brzozowa gąbka, hubka. [miesiąc.]

† Берёзоволь, -а, *m.* kwiecień

Берейтеръ, -а, *m.* borejter, koniuszy, ujeźdźcaz koni.

Берёменная, -ой, *adj.* brzemienne, ciężarna (niewiasta).

Берёменность, -и, *f.* brzemienność, ciężarność.

Берёменѣть, *v. n.* zachodzić w ciążę, porząd.

Берёмя, -мени, *n. pop.* brzemie, ciężar; берёмя дровъ, brzemie drzew. [в. Берёсклѣдь.]

Берёбрѣть, Берёдрѣть, *мѣ.* Берёсклѣдь, -а, *m.* Bot. (*evonymus*), montwa, trzmielina.

Берёсье, в. Берёсклѣдь.

Берёста, -и, *f.* kora brzozowa.

Берёстенникъ, -а, *m.* 1. nasunіе kory brzozowej powleczone; 2. kurlie z лыка brzozowego, (z kory brzozowej).

Берёстень, -стня, *m.* kurlie (z kory brzozowej) z лыка brzozowego. [яць kora brzozow.]

Берёстить, *v. a.* oplatać, obwiązać.

Берёстка, -и, *f.* Beręsto, -а, *n.*, в. Берѣста.

Берётовый, -ая, -ое, *adj.* z kory brzozowej (zrobiony).

Берѣсть, в. Ильмъ & Врзотъ.

Берёсный, -ая, -ое, *adj.* z kory brzozowej (zrobiony).

Беречь, *v. a.* strzedz, chować, chronić, zachowywać, oszczędzać, ochraniać; беречь какъ глазъ (какъ зніцу ока), pilnować czego jakъ oka w głowie; беречь копѣйку на чёрный день, chować grosz [или pieniądze] na nieszczęśliwy dzień, на злы czas, на злѣ godzinę, на wielki przypadek, на przyszłe opatrzenie, на запас; §. беречь денежку (копѣйку) на чёрный день, chować grosz [или pieniądze] на злы czas [или на czas, *etc.*]; -ся, *v. r.* - чегó, strzedz się, chronić się.

Берилловый, -ая, -ое, *adj.* berylowy; берилловая земля, в. Глинчина. [(kamień drogi).]

Берилъ, -а, *m.* Miner. beryl.

Беркѣтъ, -а, *m.* *H. n.* (*salco imperialis*), birkut, orzel najwiekszego rodzaju w Kaukazskich ałach.

Берлінка, -и, *f.* 1. błękit Berliński, błękit Pruski; 2. berlinka, (statek wodny); 3. † берлінка, *Nymf.* gatunek monety.

Берлинская лазуръ, берлинскій снѣгъ, *f.* błękit Berliński, błękit Pruski.

Берлога, -и, *f.* legowisko niedźwiedzie; §. два медвѣдя въ одной берлогѣ не живутъ, два niedźwiedzie w jednym legowisku niezgodzą się.

Берма, -и, *f.* Koryf. berma, odsada, uster, brzeg wiatu.

Берцо, -а, *n.* gołeń.

Берцовый, -ая, -ое, *adj.* gołenowy; берцовая кость, бляшка, *Anat.* (tibia), kość gołenowa więkша, piszczel, gizeł; берцовая кость меньшая, (*fibula*), kość gołenowa mniejsza.

Бессъ (Bot.), в. Зубоскянъ.

Бѣстля, -и, *f.* bestya, zwierzę.

Бѣсѣда, -а, *f.* 1. rozmowa; 2. kompania; towarzystwo; zgromadzenie; 3. dyalekt; 4. kazanie; nauka duchowna; homilia; бѣсѣды Василія (Велікаго) оъ шесті дняхъ творенія, в. Шести-днѣвъ.

Бѣсѣдка, -и, *f.* 1. altanka, chłodnik; 2. deka na linach do siedzenia na okrętach.

Бѣсѣдникъ, -а, *m.* homileta, wykładacz textu pisma świętego, kaznodzieja, dający nauki duchowne.

Бѣсѣдный, -ая, -ое, *adj.* należący do rozmowy, do towarzystwa.

Бѣсѣдование, -и, *n.* 1. rozmowa, zabawa; 2. *Ecdl.* prawienie kazania.

Бѣсѣдовать, *v. n.* 1. rozmawiać, bawić się; 2. *Ecdl.* nauczać, kazać mieć, napominac.

Бѣсѣдочка, -и, *f. dim.* altanka, chłodnik, chłodniczek.

Бѣгоника, в. Бѣгонца.

Бѣтъ, -а, *m.* [w grze w karty:] płatka; поставитъ бѣтъ, stawić płatkę.

Бѣчевá, -á, *f.* lina do holowania [или do trawienia, do ciągnięcia] statku po wodzie; тянуть на бѣчевá, holować, trawować. [trawowanie.]

Бѣчевáние, -я, *n.* holowanie, trawowanie; *v. a.* holować, trawować. [в. Бѣчевá.]

Бѣчевка, -и, *f. dim.* linka.

Бѣчевникъ, -а, *m.* trzel, ściежка fiłowska.

Бѣчевой, -ая, -ое, *adj.* do holowania, do trawienia należący; бѣчевя лошадь, koń do holowania, holujący; бѣчевой путь по рѣцѣ, або бѣчевя, -ой, *s. f.*, в. Бѣчевникъ. [ліс holujący.]

Бѣчевникъ, -а, *m.* trzewnik, Бѣчевый, в. Бѣчевой.

Бѣшмѣтъ, -а, *m.* wółoszka, (gatunek sukni Tatarskiej).

Бѣшурника сѣверная, в. Бѣлуга (морская).

Библиный, Библискій, -ая, -ое, *adj.* biblijny; biblѣйское общество, towarzystwo biblijne.

Библио-графическій, -ая, -ое, *adj.* bibliograficzny; -графія, -и, *f.* bibliografja; -графъ, -а, *m.* bibliograf; -анія, -и, *f.* bibliomania, namięтне kochanie się w książkach; -манъ, -а, *m.* biblioman, miłośnik książek; -тѣка, -и, *f.* biblioteka, księgozbiór,

книжника; Библиотéкарскій, -ая, -ое, *adj.* библиотéкарскі; -тéкарь, -я, *m.* библиотéкарз, книжник; -тéчка, -и, *f. dim.* библиотéчка; -тéчный, -ая, -ое, *adj.* библиотéчный. [Свiтiе.]

Библия, -и, *f.* biblia, писмо Бива́къ, -а, *m.* *Milit.* бивак, станowiско woйска в отwartém полу без namiotów; сто́ять в бива́кахъ, ста́ть (лeзeцъ) в полу без namiotów, биваковать.

Бивачный, -ая, -ое, *adj.* бивачный. [тыльным масзие.]
Бизань, -и, *f.* Mar. жeгeль на Бизань-мáчтa, -и, *f.* Mar. тыльный мáст.

Биквадрáтный, -ая, -ое, *adj.* *Mathem.* двучворогранны, czwartostopniowy.

Биквадрáтъ, -а, *m.* *Mathem.* двучворогран, czwarty stopień.
Биле́нь, -а, *m.* kij krótszy u ser; ser.

Биле́тецъ, -тца, Биле́тникъ, -а, *m. dim.* билецик. [тoу.]

Биле́тный, -ая, -ое, *adj.* биле́тецкичскъ, -а, *m.* билециарз, rozdávajacy lub przujmujacy bilety.
Биле́тъ, -а, *m.* билет; карта; банкoвый биле́тъ, билет bankowy; визитный, лoтepейный биле́тъ, билет wizytowy, loteryjny; биле́тъ для вхóда, билет dla wejścia; биле́тъ (abo видъ) на житeльство, карта, kartka pobytu.

Билiárdный, -ая, -ое, *adj.* билiárdowy, билiárdowy; билiárdный шаръ, била, kula biliardowa; билiárdная, -ой, *f.* pokój biliardowy.

Билiárdъ, -а, *m.* bilard, билар; играти на билiárdъ, грати в билар; играти на билiárdъ, грати в билар.

Билiа, -и, *f.* bila, kula biliardowa. [billionowy, billionowy.]

Билiонный, -ая, -ое, *adj.* Билiонъ, -а, *m.* billion, bilion.

Билъ, -я, *m.* bil, projekt do prawa w parlamencie Angielskim.

Било, -а, *n.* 1. szlaga; 2. metaliczna lub drewniana deska, w którą uderzajа dla zwotywiania ludzi na obiad, etc., lub dla oznaczenia godziny; 3. prawa olejna.

Биль, -я, *m.*, *v.* Билiа.

Бильярдный, Бильярдъ, *v.* Билiárdный, Билiárdъ.

Билърь, -а, *m.* *Bot.* (*psychotria*), psychotria. [kladem okretowym.]

Билъсь, -а, *m.* balka pod rob.
Бино́бля, -и, *f.*, Бино́въ, -а, *m.* *Mathem.* ilość dwuslowna, z dwóch wyrazów zlozona; funkcyа dwuwyzazowa do potegi wyniesiona.

Бинтъ, -а, *m.*, Бинтикъ, -а, *m. dim.* *Chir.* binda, bindka (barwierska do zawiязania rany, etc.), bandaż, opaska, obwiязka, taśma z rónina, etc. [цвiтъ.]

Биню́бля, -и, *f.*, *v.* Трубо-
Биржа, -и, *f.* 1. giełda, bursa

kuriecka; 2. izwożczyca биржа, miejsce na którém stojа doróžki lub fakry do najecia; биржа по-дóлнчицкъ, miejsce, gdzie zbierajа sie robotnicy.

Биржевой, (-ий), -áя, -óе, *adj.* giełdowy, do giełdy, do burzy nalezajacy, биржевой день, giełdowy dzien.

† Биржовый, -а, *m.* ogłosiciel, okrzykniк, wywoływacz, oznajmiciel, herold. [bowa, biera.]

Бирка, -и, *f.* karb, laska kar-
Бирчій, -аго, *s. m.* 1. (†) *v.* Виричъ; 2. woźny; 3. *Eccł. sl.* badacz, dowiadуwcz, dochodziciel.

Бирюзá, -á, *f.* *Miner.* turkus.
Бирюзный, -ая, -ое, *adj.* turkusowy.

Бирюзóвый, ая, -ое, *adj.* 1. turkusowy, z turkusy; 2. niebieskawo-zielony, bladо-zielony.

Бирю́къ, -а, *m.* (волкъ), wilk; *fig.* бирю́къ, бирю́комъ, ponury, росерный; смóтрeтъ, глядeтъ бирю́комъ, patrzecъ, poglądacъ ponuro.

Бирю́лька, -и, *f.* słomka; играти в бирю́льки, грати в słomki; играти в бирю́льки, грати в słomki; *барашки stroicъ, baraszki, bajtalaszki sie bawicъ, czas ni na tém, ni na ówem trawicъ.

Бирю́чипп, -и, *f.* *Bot.* (*ligustrum vulgare*), ligustr, ptaszka zob'.

Бирю́чь, *v.* Виричъ.

Бисерина, -и, *f.*, Бисеринка, -и, *f. dim.* szklanna perla, dётка.

Бисеринкъ, -а, *m.* ten, co dётки, szklanne perly robi lub nimí targuje.

Бисеринка, -и, *f.* pudełko z periami lub do pereł szklannych.

Бисерный, -ая, -ое, *adj.* z pereł szklannych, perlowy; дётками, periami szklannemi ozadzony.

Бисерничъ, -а, *m.* ten, co дётки, szklanne perly robi.

Бисеръ, -а, *m.* 1. szklanna perla, дётка; paciorki; 2. perla.

Бисквитный, -ая, -ое, *adj.* biszkoptowy, sucharkowy.

Бисквитъ, -а, *m.* 1. biszkokt; sucharek; 2. зyroва porcelana, po pierwszém wypaleniu nie маjаца jeszcze polysku.

Бисмутъ, *v.* Висмутъ.

Биссонъ, Биссъ, *v.* Биссóвъ.

Бистурей, Бистурей, -я, *m.* *Chir.* bistor, bistur, (nóž cyrulicki do operacyi).

Битва, -и, *f.* bitwa, batalia.

Битечникъ, -а, *m.* ten, co blaszkowe zloto czyli listki zlote i srebrne bije.

Битё, -я, *n.*, *v.* Битьё.

Биткá, -и, *f.* 1. ко́сь до gry w бакки; 2. *fig. pop.* czlowiek śmiały, przedsiébiерczy.

Биткóвъ, -ткá, *m.* 1. *v.* Биткá; 2. *v.* Колотушка; биткóвъ,

(adv.) nabitы, narchаны, natiосzony; биткóвъ набито, tak pewno, tak mocno, tego natiосzony, iž wiécej zmiesicъ nie moze.

Битный, -ая, -ое, *part. p.* биты; pobity; obity; rozбиты; stuczony; битая скотина, bite bydło; битая посуда, naczynia rozbite, stuczone; битое золото, zloto bite, blaszkowe, w listkach, platkowe; битое мясо, bite mięso; битая (abo толчёная) бумага, [papier móche], tektura; битая дорога, droga bita, utworwana, gošciniec.

Битный, -а, *m.* szkło potluczone, naczynia potluczone; skогору.

1. Бить, *v. a. impf.* [Pracъ. бьъ, бьeтъ, бьeтъ; Pracl. билъ, pl. били; Imperat. бей, бейте.]

Бивать, *v. frequ.* (*v. perf.* прибить), бив, бивае, chlostae, udegaе kogo; битъ кобó палкою, бив, okladacъ, waliс kogo kijem, laská; битъ по шекамъ, бив в геде, policzkowacъ; битъ по пальцамъ, бив по palcach; (*v. perf.* убитъ), бив, zabijacъ [kury, kaczki, etc.]; битъ скотину, бив bydło, бив rzecъ; битъ вода, zabijacъ wodu; (*v. perf.* разбитъ), разбивае, тие [na kawalki, etc.]; битъ, вонвае, (*v. perf.* вонте), бив, wbiajacъ [pale, stopy, gwóздzie]; битъ, (*v. perf.* пробить), бив; битъ в барабанъ, в литавры, бeбнис, бив в bebен, w kotły; битъ в колоколъ, бив в dzwon, zadzwonicъ; битъ тревогу, бeбнис (bic) alarm, twogocъ; [O czekacъ:] битъ, бив, wybijacъ; било лать, дьвiнацать часовъ, piąta, dwunasta godzina bila или wybila; битъ такту, бив (wybijacъ) takt; битъ клячeмъ, (o źródle:) бив, wytryskae, dobywacъ sie; бьeтъ вода, woda wytryska; егó бьeтъ лихорадка, febra го trze-sie, (on) ma febrę; битъ (*v. perf.* обить) масло, а) бив, wybijacъ, wytłaczacъ olej; б) робicъ masło; битъ (*v. perf.* вбить) монету, бив монетe, бив pieniаdze; битъ въ лодшi, бив dñon o dñon, бив в длонie, kłascacъ в длонie, poklaskiwacъ; битъ чeлoмъ, бив czolem, kolaniem, kłanicъ sie do ziemi, do nogъ (upadae, siacъ sie pod stopy; oddawacъ komu ukłon; (†) podawacъ prosbę, prosiс o со; чeлoмъ битъ бараномъ, przypinacъ podarunek; битъ баклуши, *бакки strzelacъ, gwiazdy na niebie, szuby w oknie rachowacъ, próznowacъ.

2. Бить, -и, *f.* - золотая ял серебряная, lama, blaszka zlota lub srebrna.

Битьё, -я, *n.* биче, удерzenie; битё свай, биче, wbijanie palów, słupów; битё объ закладъ, zakład, zakładanie się o со.

Биться, *v. r.* бивъ sie, бивъ siebie

samego; uderzać się; тлѣть się о со; бѣ сѣ, walczycь, раować się, siłić się; ruszać się; пульса, сѣрдце бѣтает, pula, serce bije; бѣтаетъ съ кѣмъ на шпагахъ, бѣ сѣ зъ ким на збраву; бѣтаетъ съ кѣмъ на пистоляхъ, бѣ сѣ зъ ким на пистолеу, strzelać się z kим; бѣтаетъ на поединкѣ, на дуэли, бѣ сѣ pojedynkiem, бѣ сѣ зъ ким sam на sam, pojedynkować się z kим; бѣтаетъ на кулачкахъ, бѣ сѣ на кулаки; бѣтаетъ объ закладъ съ кѣмъ, zakładać się z kим (о со), ісѣ z kим о zakład; бѣшадъ бѣтает, коѣ бѣе, wierzga; у негѣ сѣрдце бѣтаетъ отъ радости, serce mu od radości bije; *бѣтаетъ изъ чего, (успално домогається, стараться), usiłować się, starać się о со; скажи мнѣ, изъ чего онъ бѣтаетъ? powiedz mi, coż on w istocie chce?

Бѣфтекъ, **Бѣфтекъ**, -а, *m.* bifetek, wołownia smażona w patelni lub na rozscie.

Бѣчеваніе, -я, *n.* biczowanie, chłostanie biczem, szpanie.

Бѣчевать, *v.* a. biczować, biczem chłostać, szpanać; -ся, *v. r.* biczować się.

Бичевикъ, -а, *m.* Bot. (plectronia), gatunek szklaku.

Бичевѣтъ, -а, *m.* Bot. (plectroanthus), koczusia ostroga, (rośl.).

Бичиць, -а, *m. dim.* biczuk; *v.* Бичь.

Бичникъ, -а, *m.* biczownik. **Бичный**, -ая, -ое, *adj.* biczowyy. **Бичь**, -а, *m.* bicz, bat, batóg, kanezug, bicz furmański; *бичъ, кара, плага, клежка; *it.* okrutnik, tupan; бичъ Божій, бичъ Вогу; плага Вошка; Атыла бичъ бичъ рода челоувѣческаго, Атыла бичъ бичемъ роду людзkiego, (быт бичемъ Вогузъ etc.).

Бишь, *part. teź*; какъ бишь это было? jakże teź to było? какъ бишь его зовутъ? jakże go teź zowią?

Біеніе, -я, *n.* bicie, kołatanie, stukanie, pukanie; біеніе жѣлъ, пульса, биче зыт, pulsu; біеніе сѣрдца, биче серца.

Бійца, -и, *s. c.* Eccl. *sl.* bijk, rębacz, zwadzca, zawadyak, kłótnik.

Біографіческій, -ая, -ое, *adj.* biograficzny, życiopisny.

Біографія, -и, *f.* biografia, życiopismo, żywotopismo.

Біографъ, -а, *m.* biograf, życiopis, żywotopis. [biologiczny. **Біологіческій**, -ая, -ое, *adj.* Biologia, -и, *f.* biologia, nauka o żywocie (о жыци) і о жыотнѣй шле.

Біючая жѣла, *f.* (arteria), żyła bijąca czyli pulsowa, arteryja; *v.* жѣла.

Благая, -ихъ, *subst. pl. Eccl. sl.* dobra, skarby (pl.), majątek.

Благій, -ая, -ое, *adj.* Eccl. *sl.*

dobry, dobrotliwy, błogi, łaskawy, łitosiwy, miłosierny; благое поспѣваніе, pomyślność.

I. Благо, -а, *s. n.* Eccl. *sl.* 1. błogość, szczęście, dobre powołanie, pomyślność; dobro; общее [народное] благо, dobro powsolite; высочайшее благо, najwyższe dobro; 2. dobry czyn.

II. Благо, *adv.* Eccl. *sl.* dobrze, błogo, miło, przyjemnie, pięknie; за благо рассудить, принять, за добре uznać, poczynać; благому благо, §. dobremu dobrze.

Благо-боязненный, -ая, -ое, *adj.* Eccl. *sl.* bogobojujny; pobożny; -боязньство, -а, *n.* Eccl. *sl.* bogobojność; -бóчний, -ая, -ое, *adj.* Eccl. *sl.* mocnoboki, tęgoboki; -бѣгле, -я, *n.*, -бытство, -а, *n.* Eccl. *sl.* biogobytność, szczęźny byt, szczęśliwe życie; *v.* Благо-го-сто-ян-і-е; -видно, *adv.* pięknie, rozornie; -видность, -и, *f.* piękność; rozorność; -видный, -ая, -ое, *adj.* 1. piękny, piękności; благовидная дѣвушка, dziewczica piękniczka; 2. rozorny; podobny do prawdy; благовидная причина, powód rozorny; -возвѣщати, -возвѣстїи, *v. a.* Eccl. *sl.* bogowieszczyć; *сfr.* Obwieszczyć; -воздаііе, -я, *n.* nagroda za dobre czyny; -воздушіе, -я, *n.* dobre, czyste, świeże powietrze; -воленіе, -я, *n.* życziwość, przychylność, dobroć, łaskawość; 2. zadowolenie; zezwolenie -волителъ, -я, *m.* łaskawca, dobrodziej; -волительница, -и, *f.* łaskawczyni, dobrodziejka; -вольтельный, -ая, -ое, *adj.* przychylny, życziwy, łaskawy; -но, *adv.* łaskawie; -волить, *v. n.* 1. upodobać sobie; przyjąć łaskawie; raczyć; 2. -къ кому, арзуяць, życziwym być; -вольный, -ая, -ое, *adj.* dobrowolny; *v.* Добровольный, Непринужденный; -вольный, *adv.* Eccl. *sl.* dobrowolnie; *v.* Добровольно, Непринужденно; -воніе, -я, *n.* Eccl. *sl.* zapach, wonność, woń; -вонниковыя растенія, *n. pl.* Bot. (diostemae), wonne krzewy; -вонникъ, -а, *m.* Bot. (diostema), wonny krzew, (rośl.); -вонность, -сти, *f.* woń, wonność, zapach; -вонный, -ая, -ое, *adj.* wonny, pachnący, dobowonny; ароматическы; благовоиная трава, *v.* Душица (2); благовоинный камень, *v.* Ароматитъ; -воспитанный, -ая, -ое, *adj.* dobrze wychowany; -врѣмене, -я, *n.* Eccl. *sl.*, -временность, -и, *f.* pora stozowna; czas dogodny, przyzwойty; -врѣменно, -врѣменный, *adv.* *v.* czas, *v.* porę; -врѣженность, -сти, *f.*, *v.* Благоврѣмене; -врѣженный, -ая, -ое, *adj.* wczesny, dogodny, przyzwойty; -вѣрие, -я, *n.* prawowierność; -вѣрно, *adv.* prawowiernie, право-

-lawnie; Благо-вѣрный, -ая, -ое, *adj.* prawowierny, prawostawny; -вѣрство, -а, *n.* *v.* Благовѣрїе; -вѣствованіе, -я, *n.* 1. oznajmienie czego dobrego, zwiastowanie; 2. opowiadanie słowa Bożego; -вѣствовати, -вѣстити, *v. a.* Eccl. *sl.* 1. oznajmiać, ogłaszać czego dobrego; zwiastować; 2. opowiadać słowo Boże; ewangeliją przepowiadacъ; †блгowieścicъ; -вѣститель, -я, *m.* zwiastun; glosiciel, opowiadacz słowa Bożego; ewangelista.

Благовѣстїи, *v. n.* dzwonic na mszę.

Благовѣстїе, -я, *n.* Eccl. *sl.* 1. pomyślna wieść, dobra nowina; 2. opowiadanie słowa Bożego; ewangelia.

Благовѣстникъ, -а, *m.* Eccl. *sl.* 1. biogosłow; zwiastownik; postanie pomyślny; 2. opowiadacz słowa Bożego; kaznodzieja; 3. †-, dzwon, którym na mszę dzwonia.

Благовѣстница, -и, *f.* Eccl. *sl.* posłannica pomyślna.

Благовѣстный колоколь, *m.* dzwon zwojujący na mszę lub na niezapory.

Благовѣсть, *a, m.* dzwonienie na mszę lub na niezapory.

Благовѣщать, *v.* Благовѣст-вовати.

Благо-вѣщеніе, -я, *n.* Eccl. *sl.* 1. zwiastowanie komu dobrę nowiny; 2. Zwiastowanie Panny Maryi, (święto); -вѣщенїи, -ая, -ое, *adj.* do święta Zwiastowania Panny Maryi należący; *np.* Благовѣщенїа церкви, kościół do Zwiastowania P. Maryi; Благо-вѣщенїа служба, nabożeństwo w dzień Zwiastowania P. Maryi;

-глаголаніе, -я, *n.* Eccl. *sl.* krasotmowstwo; -глаголивый, -ая, -ое, *adj.* Eccl. *sl.* krasotmowny, biogousty, wymowny; -гласіе, -я, *n.* Eccl. *sl.* piękny, miły głos, mitogios; mlodździewiek; -гласїи, -а, *m.* Eccl. *sl.* glosiciele, opowiadacz, kaznodziej; -гласно, *adv.* miłodźwięcznie, przyjemnie dla ucha;

-гласный, -ая, -ое, *adj.* 1. piękногłosy, mający głos piękny, przyjemny; 2. mlodździewczy; -говѣйникъ, -а, *m.* Eccl. *sl.* pobożny, bogobojujny; -говѣино, *adv.* pobożnie, (bogoboјnie); szolobitnie, z pokora, pokornie; -говѣйный, -ая, -ое, *adj.* pobożny, (bogoboјny); pokorny; przejęty pokora, uszanowaniem; szolobitny; Благо-говѣ-

ніе, -я, *n.*, -говѣиство, -а, *n.* uszanowanie, poszanowanie, cześć, hold; pobożność, nabożność, korrzenie się; молитъся съ благо-

вѣнїемъ, моditъ się z pokora, nabożnie, z wznesieniem serca do Boga; съ чувствомъ благо-

говѣнїя, z przejęciem sercem; z wznesieniem serca do Boga;

z wznesieniem serca do Boga;

z wznesieniem serca do Boga;

z wznesieniem serca do Boga;

z wznesieniem serca do Boga;

z wznesieniem serca do Boga;

z wznesieniem serca do Boga;

z wznesieniem serca do Boga;

z wznesieniem serca do Boga;

z wznesieniem serca do Boga;

z wznesieniem serca do Boga;

z wznesieniem serca do Boga;

z wznesieniem serca do Boga;

z wznesieniem serca do Boga;

z wznesieniem serca do Boga;

z wznesieniem serca do Boga;

z wznesieniem serca do Boga;

Благоговѣть, -говѣнство-
вати, *v. n.* быс робозитъ, ро-
копумъ, корзусъ сѣ; глѣбока
сзѣбъ отдаваѣ; зчѣсѣ, звановаѣ,
роваѣдѣ; -дѣвѣцъ, -вѣд, *m. Eccl. sl.*
добродѣвѣа; -дарѣнѣ, -я, *n.*
дѣкѣзчунѣнѣ; приносѣтъ благо-
дарѣнѣ, дѣлкѣ вкѣладаѣ, дѣкѣо-
вѣа; -дарѣтельный, -ая, -ое, *adv.*
дѣкѣзчуннѣ; благодарѣтель-
ное писъмо, лѣтъ подѣкѣловау; лѣтъ
з подѣкѣлованѣмъ; -дарѣтъ, *v. a.*
- корѣ, дѣкѣоваѣ кому; за-
вдѣзчѣа; вдѣзчѣоумъ быѣ; такъ-
то ты благодарѣнъ за бо? такаъ то
твоѣа вдѣзчѣоносъ зато? благодарѣ
Бѣралъ дѣлкѣ Богу! -дарно, *adv.*
вдѣзчѣнѣ; -дарнѣтъ, -нѣ, *f.*
вдѣзчѣносъ; подѣкѣлованѣе;
дѣкѣзчунѣнѣ; возвратѣтъ сѣ
благодѣрнѣносѣ, отдаѣ з подѣкѣ-
кованѣмъ; -дарный, -ая, -ое, *adv.*
вдѣзчѣнѣ, дѣкѣзчуннѣ, за-
вдѣзчѣа; -дарѣтвенный, -ая,
-ое, *adv.* дѣкѣзчуннѣ; благо-
дарѣтвенный мѣлабѣтъ, хумъ
дѣкѣзчуннѣ, *Te Deum*; благо-
дарѣтвенная, *subst. Eccl.* дѣкѣзчѣ-
зчунѣнѣ; *n. v.* Воспѣнѣ-
вать; -дарѣнѣ, -дарѣсно, -а,
n. Eccl. sl. v. Благодѣрнѣносѣ;
-дарѣтвѣвать, Благодѣрѣтъ;
-дѣтель, -я, *m. Eccl. sl.* добродѣ-
зѣ, добросъчѣна, добродѣвѣа;
-дѣтальный, -ая, -ое, *adv. Eccl. sl.*
добрѣзчуннѣ, блѣгодѣа; -дѣ-
тѣльство, -а, *n. Eccl. sl.* добродѣ-
зчѣносъ; -дѣтный, -ая, -ое, *adv. Eccl. sl.*
1. добродѣзѣсто; добросъчѣ-
носъ; czynъ добръ; 2. зчѣтлѣносъ;
3. обѣтѣсѣ; помъслѣносъ; сзѣдѣ-
сѣ; блѣгославиѣнство; 4. блѣгосла-
виѣнство, лѣска Божа, даръ
Божа; благодарѣтъ Бѣжѣа, блѣгосла-
виѣнство Воже; лѣска Божа; здѣсь
во всѣмъ благодарѣтъ Бѣжѣа, ту
во всъзѣтѣемъ блѣгославиѣн-
ство Воже, ту во всъзѣтѣемъ
обѣтѣсѣ; 5. (Bot.) *v.* Аврѣанъ
(дѣкѣ); -дѣтѣственно, *adv.* зва-
нѣннѣ, сзѣдѣслѣвѣ, помъслѣнѣ,
подлѣгъ зчѣненѣа; -дѣтѣтвенный,
-ая, -ое, *adv.* блѣгославиѣноу,
ублѣгославиѣноу одъ Бога, зда-
чѣноу, сзѣдѣслѣвѣноу, сзѣдѣслѣву,
помъслѣну; -дѣтѣство, -а, *n.*
-дѣтѣствѣ, -я, *n.* блѣгославиѣ-
носъ, станъ блѣго, сзѣдѣслѣносъ,
помъслѣносъ, добре поводѣнѣе;
жѣтъ въ блѣгодѣствѣнѣ, зчѣтъ блѣго,
сзѣдѣслѣвѣ, обѣтѣоваѣ, оплѣваѣ,
зчѣтъ в помъслѣносѣ; -дѣтѣтвѣ-
вать, *v. n.* зчѣтъ блѣго, сзѣдѣслѣвѣ,
обѣтѣоваѣ, оплѣваѣ, зчѣтъ в по-

мъслѣносѣ; Благо-дѣтѣствѣвать,
v. n. Eccl. sl. touchy, serce набравъ;
serce повъзѣдѣ; -дѣтѣствѣ, -я, *n.*
Eccl. sl. 1. добра мъслѣ; засносъ;
услѣвѣносъ; посъзѣвѣносъ; 2. од-
вага, serce, мѣстѣво, дѣлѣносъ;
-дѣтѣсно, *adv.* посъзѣвѣ; одва-
жнѣ; -дѣтѣнный, -ая, -ое, *adv. Eccl. sl.*
1. добрѣй мъслѣ, блѣгосъзчѣнѣ,
посъзѣвѣ; 2. одважнѣ, вѣлѣзчнѣ;
-дѣтѣствѣ, -я, -дѣтѣство, -а, *n.*
добрѣдѣзѣсто, добръ czynъ, добръ
czynekъ; *v.* Благодѣтворѣнѣе;
-дѣтѣтвѣновѣтъ, *v. a. Eccl. sl.* добре
зчѣнѣ; быѣ добросъчѣнѣмъ;
-дѣтѣствѣ, -я, *m.* добросъчѣна,
добрѣдѣзѣ; -дѣтѣльница, -нѣ, *f.*
добрѣдѣзѣчѣна, добродѣзѣка;
-дѣтѣльносъ, *adv.* добросъчѣнѣ;
-дѣтѣльносъ, -нѣ, *f.* добросъчѣ-
носъ; -дѣтѣльный, -ая, -ое, *adv.*
добрѣзчуннѣ; -дѣтѣльствѣо-
вать, *v. n.* добре зчѣнѣ; быѣ до-
бросъчѣнѣмъ; свидѣзчѣтъ добродѣ-
зѣства, лѣскѣ; -дѣтѣствѣ, -я, *n.*
добрѣзчѣносъ; -дѣтѣнѣ, *Eccl. sl.*,
v. Благодѣтѣльствѣовѣтъ.
-Владоже, блѣгоже, *adv. Eccl. sl.*
добрѣдѣсто, вмъслѣненѣе.
-Владо-желѣтель, -я, *n.* добродѣ-
зѣзчѣлѣву, сръзѣа; добре,
лѣска; -желѣтельница, -нѣ, *f.*
добрѣзчѣлѣва, сръзѣа; добре,
лѣска; -желѣтельство, -а, *n.*
зчѣлѣносъ; сръзѣанѣе; -желѣ-
тельствѣовѣтъ, *v. n.* зчѣ-
зчѣлѣву, лѣска; -закѣнѣ, -я, *n.* добре
правѣдѣство; -закѣнѣный, -ая, -ое,
adv. на добрѣмъ правѣдѣствѣ
основѣноу; -звѣчѣю, -я, *n.*,
-звѣчѣносъ, -нѣ, *f.* млѣдѣзѣкъ,
плѣкнѣ брзѣмѣнѣе, хармонѣа;
-звѣчѣно, *adv.* хармонѣнѣе; пръ-
жѣннѣе; -звѣчѣносъ, -нѣ, *f.* млѣ-
дѣзѣкъ, плѣкнѣ брзѣмѣнѣе, хар-
монѣа; -звѣчѣный, -ая, -ое, *adv.*
Eccl. sl. млѣдѣзѣчѣнѣ, плѣкнѣ
брзѣмѣнѣе, хармонѣнѣе, пръжѣннѣе;
-здрѣвѣ, -я, *n. Eccl. sl.* зупѣл-
нѣ здровѣе; -знаменѣный, -ая,
-ое, *adv.* аргъзнаменѣнѣ, бардо
слъннѣ, слъннѣ; -зрѣчѣ, -я, *n.* до-
родносъ, уродзѣносъ, зчѣтѣлѣносъ
(со до osoby), пръзѣтѣносъ, плѣкнѣ-
носъ; -зрѣчно, *adv.* дорѣднѣе,
зчѣтѣлѣнѣе, пръзѣтѣнѣе, плѣкнѣе,
пръжѣннѣе, млѣе; -зрѣчѣносъ,
-сти, *f. v.* Благозрѣнѣе;
-зрѣчѣный, -ая, -ое, *adv.* дорѣ-
дноу, зчѣтѣлѣнѣу, пръзѣтѣнѣу, плѣкнѣу,
пръжѣннѣу.
-Злагѣй, -ая, -ое, *adv. pop.*
упорноу, упорѣзчѣву, упартѣ, за-
сѣтѣу, кнѣбрнѣу.
-Злаго-избранно, *adv.* з добре-
го выборѣ; -избранный, -ая,
-ое, *adv.* годнѣе выбранѣу, выбор-
нѣу; -изволѣнѣе, -я, *n.* уподо-
банѣе; *v.* Благополѣнѣе; -из-
волѣнѣнѣ, *v.* Благоизволѣнѣе;
-извольный, *v.* Благоволь-
нѣй; -извольнѣе, *v. n. Eccl. sl.*
узнаѣтъ, посъзѣаѣ со за добре, упо-

дѣваѣ собѣ со, млѣе в сзѣмъ упо-
дѣбанѣе; Благо-имѣнѣный, -ая,
-ое, *adv. Eccl. sl. v.* Знаменѣнѣнѣй,
Пѣчѣтѣнѣнѣ; -имѣнѣнѣ, *v. n. Eccl. sl.*
добрѣ сѣ млѣе; быѣ в помъ-
слѣносѣ; -искусѣный, -ая, -ое,
adv. Eccl. sl. бардо дослѣноу,
блѣгѣ; *v.* Искусѣнѣй; -кѣлѣ-
нѣнѣ, -ая, -ое, *adv. Eccl. sl.* плѣ-
кнѣ, добре кѣлоу годъзѣу, выдѣ-
зѣнѣу, богаты в кѣлоу, плѣннѣу,
блѣгѣкѣлоу; -лѣнѣ, -я, *n. Eccl. sl.*
плѣкнѣносъ, вытѣворносъ, всрѣ-
панѣлѣносъ, свѣтлѣносъ, озѣдова;
на блѣгозрѣнѣе прѣвѣнѣ, на пръзѣдо-
бѣнѣе кѣсѣтѣа; блѣгозрѣнѣе цер-
кѣвное, всрѣпанѣлѣносъ свѣтлѣнѣ,
(кѣсѣтѣа); -лѣннѣ, -лѣннѣ, *adv.*
пръзнѣнѣ, вытѣворносъ, оказѣлѣ, всрѣ-
панѣлѣ, свѣтлѣнѣ; -лѣннѣнѣ, -ая,
-ое, *adv.* плѣкнѣу, пръзнѣнѣу, вы-
тѣворнѣу, оказѣлѣу, всрѣпанѣлѣу, свѣ-
тлѣнѣу; -лѣнѣтѣ, -нѣ, *f. Eccl. sl.*
1. *v.* Благозрѣнѣе; 2. *v.* Зна-
менѣнѣносъ; -любѣцѣ, -блѣ, *m.*
Eccl. sl. доброслѣвѣ, любѣзѣу
добре, то со добръмъ; блѣго-
любнѣкъ; -любѣный, -ая, -ое, *adv. Eccl. sl.*
любѣзѣу, любѣзѣу то, со добръмъ;
добрѣтѣлѣву; -любѣлѣ, -я, *n. Eccl. sl.*
млѣосъ, склонѣносъ къ добрѣму;
-млѣослѣный, -ая, -ое, *adv. Eccl. sl.*
бардо млѣтѣсиернѣу, лѣтѣ-
сѣй; -млѣнѣ, -я, *n. Eccl. sl.* мѣ-
носъ; сѣа; -млѣннѣнѣ, -ая, -ое,
adv. Eccl. sl. мѣносъ; силнѣу; ро-
зѣннѣу; -мыслѣно, *adv.* добродѣ-
мъслѣнѣе, блѣгомъслѣнѣе, усъчѣ-
вѣнѣе, заснѣе; -мыслѣннѣнѣ, -ая,
-ое, *adv.* добромъслѣнѣу, блѣго-
мъслѣнѣу, добре мъслѣа; усъчѣ-
вѣнѣу, заснѣу; *v.* Благонамѣрѣ-
нѣнѣ; -мыслѣннѣй, -ая, -ое, *part.*
а. добре мъслѣа; млѣа; добре
и усъчѣвѣ мъслѣи, зѣмѣа; -на-
дѣжно, *adv.* з зауфанѣемъ; з ре-
вносѣа; -надѣжнѣносъ, -нѣ, *f.*
упѣносъ; зауфанѣе; ревѣносъ; -на-
дѣжнѣнѣ, -ая, -ое, *adv.* упѣнѣу, за-
уфанѣу, доврѣннѣу, родѣнѣ зауфанѣа,
на кѣтѣрогѣ можа сѣа срѣдѣсѣ;
-надѣянѣ, -я, *n.* певна
надѣзѣа, доврѣносъ; -намѣрѣ-
нѣ, -я, *n.* 1. зѣмѣа добръ,
прѣдѣзѣнѣзѣе чѣвалѣбнѣе; 2. до-
бромъслѣнѣе; *v.* Благоимѣнѣнѣе;
-намѣрѣннѣ, *adv.* з добръмъ за-
мѣарѣмъ, добросъчѣнѣе; чѣвалѣ-
лѣннѣе; добромъслѣнѣе; -намѣрѣ-
носъ, -нѣ, *f.* *v.* Благона-
имѣрѣннѣе; -намѣрѣннѣнѣ, -ая,
-ое, *adv.* млѣа; добръ замѣар,
намѣа; прѣдѣзѣнѣзѣе чѣвалѣбнѣе;
добрѣ мъслѣа; чѣвалѣбнѣу; -нрѣ-
вѣно, -я, *n.* объзѣанѣносъ, грѣ-
зѣносъ, скромносъ, морѣлносъ;
v. Нравѣствѣносъ; -нрѣвѣ-
но, *adv.* объзѣанѣнѣе, грѣзѣннѣе,
скромнѣе, морѣлнѣе; Благо-нрѣвѣ-
ннѣй, -ая, -ое, *adv.* объзѣаннѣу,

не позволение (biskupa); Благо-словіть, -ся, в. Благо-словіть, -ся; -словіть, -словіть, в. а. - кого, благосла-вить; благославіть, pobogosla-віть; зузучь кому szczęście, помыслинсь; блогославіць, dzie-kowac z wystawieniem, wielbić, uwielbiac, wystaііac, bogim zwac; *bogoslaвіць, zezwolić; да благословіть тебѣ Господь і ншч сїѣ Pan Bóg блогославіл -словітьсѣ, -словітьсѣ, в. г. żegnać się, przeżegnać się; -снхсодительнѣ, adv. grzesznie, łagodnie, łaskawie, względnie; -снхсодительнѣ, -и, f. grze-сзność, ludzkość, łagodność, łas-кавоść, względność; -снхсод-ительный, -ая, -ое, adj. гру-стны, ludzki, grzeszny, łagodny, łaskawy, względny, uszynny, po-блаżający; -снхсодженіе, -я, n. łagodność, łaskawość, względność, poblażanie; совѣтіе, -я, n. do-бра, pożyteczna, zdrowa rada; -состояніе, -я, n. błogość, szczę-ście, dobre powołenie, dobry byt, помыслинсь; комитѣтъ на-роднаго благосостоянія, wydział ocalsenia publicznego; -стннѣ, adv. miłosiwіе, litościwie, mi-łosierdzie; -стннный, -ая, -ое, adj. Eccl. sl. dobroczynny, miłosierny, litościwy; -стнни, -и, f. Eccl. sl. 1. dobrodziejstwo, dobroczynność, dobry uczynek, cnota; 2. por. na-города.

Благодсть, -и, f. łaska, łaskawość, dobroć, miłosierdzie.

Благосчаііе, -я, n. в. Бла-годѣнствіе; -твореніе, -я, n. dobroczynność, dobrodziejstwo; -творецъ, -ца, Eccl. sl., -тво-ритель, -я, т. dobroczynca, do-бродziej; -творительница, -и, f. dobroczynnica, dobrodziejka; -творительно, adv. dobroczyn-не; -творительность, -и, f. dobroczynność, dobrodziejstwo; -творительный, -ая, -ое, adj. dobroczynny, dobrodziejcki; -тво-рить, в. а. dobroczynnym, lito-сциwym być, dobrze czynić; -тво-рный, -ая, -ое, adj. dobroczynny; -терпимый, -ая, -ое, adj. cierplivy, znośny, rotulny; -тер-пнве, -я, n. cierpliwość; -удѣ-но, adv. chętnie, miło, z удо-воленіем; если Вамъ будетъ бла-гоудно, jeśli Panu się podoba; -украшеніе, -я, n. Eccl. sl. ru-сзле, wspaniałe ozdobienie, ozdo-ба; -украшенный, -ая, -ое, adj. русзле (wspaniałe) ozdobo-ный; -уіе, -я, n. zdrowy роза-дек, rozum; в. Благоразуміе; -уіный, -ая, -ое, adj. разумny, розаудny; в. Благоразумный; -усчотрпнне, -я, n. łaskawy względ; -успівать, в. n. impf. -успівъ, v. perf. Eccl. sl. mieć dobre powołenie; poszczęszac się, poszczęszć się; udawać się,

удаць się; czynić posterу; оказы-вать skutek помыслин; Благо-успівнство, -а, n. в. Благо-успівнство; -успівнство, -и, f. помыслинсь, dobre powołenie, skutek помыслин; -успівный, -ая, -ое, adj. помыслин, mający dobre powołenie, mający skutek помыслин; -устроеніе, -я, n. dobry porządek, dobre uporząd-кованіе, dobre uporządzenie; -устрѣбный, -ая, -ое, adj. part. dobrze urządzony, porządný, do-бре oprorządzony; dobrze orga-ніzowany; -устрѣбвать, в. а. dobrze urządzac, porządkować, dobrze oprorządzić (co ob.); -устрѣбство, -а, n. dobre opo-рządzenie, dobry porządek; -устрѣбть, v. perf., в. Благо-устрѣбывать; -утрѣбіе, -я, n. Eccl. sl. miłosierdzie, litość, zmi-lowanie; -утрѣбный, -ая, -ое, adj. Eccl. sl. miłosierny, litościwy; -уханіе, -я, n. won, wonność, запах; -уханный, -ая, -ое, adj. wonny, pachnący; -ухать, в. n. Eccl. sl. wonieć, pachnieć; -учре-дять; -учреждать, -учредить, в. а. Eccl. sl. dobrze urządzac, urządzić, ustanawiac, ustanowić, zaprowadzac, -dzić porządek; -ся, в. г. urządzac się; -учре-дженіе, -я, n. dobre urządzenie, ustanowienie, postanowienie, orga-ніzacja; -учрежденный, -ая, -ое, part. p. dobrze urządzony, ustanowiony, postanowiony, orga-ніzowany; -чѣствовать, в. а. Eccl. sl. być bogoboјnym, postę-повac z bojaźnią Boga; być prawowiernym; -чѣстивый, -ая, -ое, adj. Eccl. sl. bogoboјny, robo-żny; prawowierny; -чѣст-ивыйнй, -ая, -ое, adj. Najpra-woііernіеjszy, [tytuł Rosyjs-ких Monarchów]; -чѣстіе, -я, n. bogoboјność, robożność; право-uerność; права wiara; -чѣст-ный, -ая, -ое, adj. Eccl. sl. bo-гоboјny, robożny; -чиніе, -я, n. dobry porządek; pokora; uszano-ваніе; Управа Благочинія, за-рздек policyjny; -чннѣ, adv. roz-рзденіе, przystojnie, pokornie; -чннный, -ая, -ое, adj. 1. adj. porzadny, przystojny, przyzwoity; 2. -чннный, -аго, s. т. kapłan mający dozór nad pewną liczbą kościółów; cfr. Dziekan; в. За-вѣщаніе; -язычїе, -я, n. Eccl. sl. (kраснорѣчїе, qu. v.), красо-мовство; -язычный, -ая, -ое, adj. Eccl. sl. kрасомовny, w-умовny; в. Краснорѣчивый.

Блаженно, adv. szczęśliwie, szczęście, блогослаwienie. Блаженный, -ая, -ое, adj. Eccl. sl. szczęśliwy, szczępany, блогославіony; блаженной памятн, swiętej памятн.

Блаженны, pl. śpiewy kościelne, którymі ogłaszają szczęśliwość zrzздzoną przez opowiadanie Ewangelii.

Блаженство, -а, n. szczęśli-wość, szczęście, блогосć, zba-wienie; вѣчное блаженство, szczęśliwość wieczna, zbawienie. Блаженствовать, в. n. być szczęśliwym; być zbawionym; плузъ.

Блажити, в. n. Eccl. sl. chwalić, wychwalać, sлавїć, wystaііac, wielbić.

Блажить, в. n. swywoііć, bla-żnowac, zalic.

Блажнвость, -и, f. awa-вольność, niespokojność, kрн-бнрность.

Блажнвлый, -ая, -ое, adj. awywoііny, niespokojny, kрн-бнрny.

Блаженіе, -я, n. zgorzenie.

Блажной, -ая, -бе, adj. nie-спокojny, kрнбнрny, uparty.

Блажь, -и, f. 1. upartość, kрнбнрность; іі. dziecїе zepsute, niespokojne, kрнбнрне; 2. glu-пство, brednie, niedorzeczność.

Блазень, -я, n. блаzen, śmiezek, żartowniś, trefniś.

Блаженіе, в. Блаженіе.

Блаженитель, -ный, в. Собла-знитель, -ный. [нать.]

Блаженїть, Eccl. sl., в. Собла-знять.

Блазнь, -а, т. Блазнь, -и, f. pogorszenie, zgorzenie, obraże-ние; в. Соблазнь.

Блазневый, -ая, -ое, adj. cielistego koloru; в. Пляннѣ-вый.

Бланкетный, -ая, -ое, adj. blankietowy; бланкетный листъ, в. Бланкетъ.

Бланкетъ, -а, т. (carte blanche), blankiet.

Бланковый, -ая, -ое, adj. czysty, niezapisany; бланковий кредитъ, в. Трасировать (ни бланковий кредитъ), іі. в. Над-писъ (бланковая).

Бланкъ, -а, т. blanko; в. Надписъ (бланковая).

Бланный, в. Волотный.

Блаѣто, Eccl. sl., в. Волото.

Блаваніе, -я, n. womitowanie, wumіoty. [womіtuje.]

Блаватель, -я, т. ten, który

Блавать, в. n. womitowac;

плуц.

Блаѣвка, -и, f. nęta, nętka, przynęta, przyluda (np. mucha, gobak); nasadzić blaѣwku на жу-лабулзъ przynęte на wędę.

Блаѣвота, -и, f. womitowanie, wumіoty.

Блаѣвотна, -и, f. womit, rzy-gowiny, wlocoiny.

Блаѣквость, -и, f. zblakowanie, zwїędnosć.

Блаѣкльй, -ая, -ое, adj. wy-блaky, блады, zwїęдлы; блаѣкля рудъ, bladokrusz.

Блѣкнутъ, *v. n.* виднѣть.
 Блѣкотá, -á, *f.*, *Bot.* (*Hyocys-
 amus*), блекот, bielun, lulek, sza-
 lej; *v.* Блѣлена.
 Блѣкотный, -ая, -ое, *adj.* бле-
 хотову, bielunovu, lulkovu; *ít.*
 v. Корѣвка (блѣкотная).
 Блѣнда, -а, *f.* 1. *Archit.* в.
 Ниша; блѣнды, *pl.*, *v.* Блѣн-
 дунгъ; 2. latarnia siera; 3. *Ми-
 нер.* в. Обжáнка.
 Блѣндунгъ, -а, *m.* *Fortif.* blindy,
 cień, zasłona robotników od
 strzelby nieprzyjacielskiej.
 Блѣскъ, -а, *m.* бласк, połysk,
 świetność; *fig.* пустой, мимѣрный
 блескъ, бlyктры, бlyктры, бlyскотки,
 nifsa, finfa, туману, думу.
 Блѣснá, -á, *f.* бласзка супова
 рзду вѣдзье.
 Блѣснѣтъ, *v. n.* бlyснаѣ; мѡ-
 ния блеснула, бlyсноѣ.
 Блѣстѣцá, -отнá, *m.* *Bot.* (*pha-
 laris*), пшыз бер; блесѣць кана-
 рѣчный, в. Канарѣчникъ.
 Блѣстка, -и, *f.*, Блѣсточка,
 -и, *f.* *dim.* бласзка, бласzczka
 okrągla złota, srebrna, miedziana
 lub stalowa, cienko rozplaszczona,
 z dziurki w srodku; бlyска-
 вка, бlyскотек, бlyскотка, бlyс-
 щездло, трзездло лнште.
 Блѣстникъ, -а, *m.* *Miner.* бlyс-
 кавка, мика. [стка.
 Блѣсточка, -и, *f.* *dim.*, в. Блѣ-
 сточникъ, -а, *m.* бlyско-
 тник, со бlyскотки, трзездлá роди.
 Блѣсточный, -ая, -ое, *adj.*
 бlyскоткову, до бlyскавек, до
 бlyскотек належáчу.
 Блѣстунъ, -а, *m.* *H. n.* (*vomer*),
 рлэсчек, губа морска; *ít.* в.
 Златникъ.
 Блѣстѣтъ, *v. n.* бlyсщѣдѣ, бlyс-
 кáс, бласк wydawáс, лнщн снѣ
 przegráźliwe, бlyскотáс, połyski-
 wáс.
 Блѣстáкъ, -а, *m.* 1. *Miner.*
 бlyскавка, мика; 2. *H. n.* (насѣ-
 комое, *chrysis*), złota osa.
 Блѣстáнка, -и, *f.*, в. Блѣс-
 тáкъ (2).
 Блѣяне, -я, *n.* блещенне.
 Блѣять, *v. n.* блещѣть.
 Блѣжнѣйшій, -ая, -ее, *superl.*
 najblizszy.
 Блѣже, *compar. adv.* блѣжѣ; блѣже
 всего, najbliziej; §. в. Рубáшка.
 + Блѣжнѣкъ, -а, *m.*, в. (вѡй-
 ственникъ, Рѡдственникъ).
 Блѣжнѣй, -яя, -ее, *adj.* 1.
 блѣзи, zwiędzki; блѣжнѣй сосѣдъ,
 блѣзи zasiad; 2. блѣжнѣй, -яго,
 я, *m.* блѣзни; любѣть блѣжняго,
 kochaс блѣжняго.
 Блѣжнѣкъ, *adv.* блѣжнѣчно;
 dougъ blisko; niedaleko.
 Блѣжнѣнькѣй, -ая, -ое, -зѣ-
 хонекъ, -нѣвка, -нѣкю, *adj.* блѣ-
 жнѣчно, блѣзутки, блѣзутѣнки, блѣ-
 зутѣчки.
 Блѣжнѣньковъ, *adv.* блѣжнѣчно,
 blizutcko, blizutko, blizutѣnko.
 Блѣжнѣтъ, *v. a.* зближáть, при-

ближáть; -ся, *v. r.* зближáть снѣ,
 przyblizáс.
 Блѣжнѣтъ, -ая, -ое, *adj.* блѣзи,
 niedaleki; *ít.* *блѣжнѣй человекъ,
 blizki krewny.
 Блѣжо, *adv.* blisko, niedaleko.
 Блѣжнѣтъ, -и, *f.*, в. Блѣжнѣтъ.
 Блѣжнѣщій, -ая, -ее, *adj.*
 1. blizkolegly, nie odlegly, nie-
 daleko leжáчу; 2. zasiadki, osienpu-
 wáчу, graniczáчу, ograniczny.
 Блѣжнѣщър, -а, *m.* *T.* blizko-
 miar.
 Блѣжнá, -á, *f.* 1. skaza (w
 plótnie, etc.); 2. *Ecd. st.* blizna.
 Блѣжнѣщъ, -á, *m.* блѣжнѣакъ,
 блѣжнѣ; блѣжнѣцá, *pl.* (двойни),
 блѣжнѣта, блѣжнѣцы двá, двѡяцы,
 пара блѣжнѣт; *Astron.* блѣжнѣта
 на небе, (znak niebieski).
 Блѣжнѣта, -тъ, *n. pl.* блѣжнѣта,
 блѣжнѣцы двá, двѡяцы, пара
 блѣжнѣт.
 + Блѣжнѣтъ, -á, *m.*, в. Свѡй-
 ственникъ, (родня по женѣ).
 Блѣжнѣщъркѣй, -ая, -ое, -зъ,
 -а, -о, *adj.* крѡткѣго wzroku,
 blizkowid, blizkowidz, kрѡтко-
 widz. [wzroku.
 Блѣжнѣщъркѡсть, -и, *f.* крѡткѡс-
 ть.
 Блѣжнѣсть, -и, *f.* блѣжнѣс-
 ть, полблѣжнѣс-
 ть.
 Блѣжнѣтъ, *praepr.* (*c. Gen.*), blizko;
 podle; niedaleko; blizъ гѡрода,
 blizko miasta; в. Пѡдлá, Вѡз-
 лá. [зкѡс, zasiadnѡс.
 Блѣжнѣ, -и, *f.* блѣжнѣс-
 ть, pobliz.
 Блѣжнѣннѣе, -я, *n.* *Chem.* &
Mal. swiatełko w tyglu po sto-
 pieniu złota lub srebra; бlyсщѣ-
 щен; miganie; пѣкна жáне smugi;
сfr. & в. Блѣжнѣватѣ & Блѣжнѣ.
 Блѣжнѣватѣ, *v. a.* *Mal.* (*w ma-
 lar.*) oswiećlic mocno figury lub
 ozdoby; *ít.* swiatło sprawiac.
 Блѣжнѣвый, -ая, -ое, *adj.* блѣ-
 жнѣво; блѣжнѣво серебрѡ, блѣ-
 жнѣльбер, czyste бlyсщѣдѣ серебро.
 Блѣжнѣ, -а, *m.* блѣжнѣенне, по-
 лѣтъкъ swiatla; (*w malar.*) blik,
 wystawnѡс [w malowaniu], czѣс-
 ть przedmiotu najwiѣcej oswiecona.
 Блѣжнѣды, -ъ, *f. pl.* *Fortif.* blindy,
 cień, (zasłona robotników od
 strzelby nieprzyjacielskiej).
 Блѣжнѣцá, -а, *m.* налесникъ,
 blinek.
 Блѣжнѣннѣкъ, *v.* Блѣжнѣнѣкъ.
 Блѣжнѣнѣчатѣ, *v. n.* пѣс, сма-
 зычъ í przedawáс bliny czyli
 naleśniki. [wy, naleśnikowy.
 Блѣжнѣный, -ая, -ое, *adj.* блѣно-
 вѣннѣ, -и, *f.* izba (piekarnia),
 gdzie пѣка (smaжá) i przedawá-
 ютъ bliny czyli naleśniki.
 Блѣжнѣнѣкъ, -нѣка, *m. dim.* blinek,
 naleśniczek.
 Блѣжнѣнѣсѣтъ, -а, *m.* ten, со
 bliny czyli naleśniki пѣче (sма-
 зы), пѣкарз. [Блѣжнѣкъ.
 Блѣжнѣчѣкъ, -чѣка, *m. dim.*, в.
 Блѣжнѣ, -а, *m.* blin, naleśnik.
 + Блѣжнѣвѣца, -ы, *f.* бlyска-
 вѣца.

Блѣштáлка, -и, *f.* *Bot.* (*stida*),
 stylba.
 Блѣштáннѣе, -я, *f.* бlyсщѣннѣе,
 бlyсщѣченнѣе, połyskiwanie, бlyскъ,
 blask.
 Блѣштáннѣельно, *adv.* бlyска-
 во; *свѣтнѣе, wspaniale.
 Блѣштáннѣельность, -сти, *f.* бlyс-
 щѣннѣельнѡс-ть; *свѣтнѣельнѡс-ть, wspani-
 łość.
 Блѣштáннѣельный, -ая, -ое, *adj.*
 бlyскавѡ, бlyсклѣвѡ; *свѣтнѣельнѡ;
 wspaniáль; бlyсщѣтѣльнѡя побѣда,
 свѣтнѣельнѡе звысѣтѡ; Блѣштáннѣель-
 нѡя Пѡрта, *Dipl.* Brama czyli
 Porta Ottománska.
 Блѣштáтъ, *v. n.* бlyсщáс, бlyс-
 щѣдѣс, бlyсщáс, połyskiwáс,
 бласк wydawáс, swieciс, лнщн снѣ
 przegráźliwe, iskrzýс снѣ;
 мѡннѡя блѣштáтъ, бlyска снѣ,
 лѣска снѣ; звѣзды блѣштáтъ,
 gwiazdy бlyсщáс, iskrzýс снѣ.
 Блѣштáтъ, -и, *f.* блокада, obsa-
 щѣченнѣе, орасаннѣе, oster, doby-
 ваннѣе мѣсца облѡженѡго, облѡ-
 жѣненнѣе fortecy или twierdzy.
 Блѡкарнѣя, -и, *f.* warsztat, w
 котѡрым снѣ wyrabiajá бlocki, kluby.
 Блѡкаръ, -я, *m.* блокарз, ten
 со robi бlocki, kluby. [Блѡкарá.
 Блѡкировáннѣе, -я, *n.*, в.
 Блѡкировáтъ, *v. a.* блоковáс,
 оравас, obsadzáс, oblegáс; бло-
 кировáтъ крѣпѡс-ть, блоковáс,
 оравас, oblegáс twierdzę или
 fortece.
 Блѡковѡй, *v.* Блѡчнѣй.
 Блѡкъ, -а, *m.* блок, крѡжѣк,
 kluba; блокъ хрѣщѣвый, над-
 гáзѣннѣй, *Anat.* (*trochlea cartilagi-
 nea*), крѡжѣк chrzgastkowy; блокъ
 подвѣжнѣмѡй, неподвѣжнѣмѡй, крѡ-
 жѣк ruchomy, nieruchomy.
 Блѡкъ-нѣннѣе, -а, *m.* окрѣт
 батѡрыню.
 Блѡна, -ы, *f.* блѡна, w котѡрѣй
 снѣ дѣтѣе родзи, лѡзѣско, czep-
 цѣ, czepек; *v.* Пѡслѣдъ, (2).
Anat.
 Блѡнда, -и, *f.*, в. Блѡнды.
 Блѡнды, -и, *f.*, в. Блѡнды.
 Блѡнды, -ая, -ое, *adj.*
 blondynowy, koroŋkowy.
 Блѡндычнѣя, -ы, *f.* blondyn-
 niarka, niewiasta blondynu,
 koroŋki робѣца.
 Блѡнды, -ъ, *pl. f.* blondynu,
 gatunek koroŋek.
 Блѡхá, -á, *f.* *H. n.* (*pulex irri-
 tans*), pchla; водняня блохá, в.
 Вѡртѣчка.
 Блѡхѡгѡнѣка, -и, *f.*, Блѡхѡ-
 лѡвъ, -а, *m.* *Bot.* (*mentha pule-
 gitum*), мѣтѣка полѣй; *сfr.* Szla-
 chtawa, Elatynек.
 Блѡчѣкъ, -чѣка, *m. dim.* бло-
 чек; в. Блѡкъ.
 Блѡчнѣй, -ая, -ое, *adj.* бло-
 ковѡ, крѡжѡвѡ, klubowy.
 Блѡшнѣйшѣй, -ая, -ое, *adj.*
 pchliasty, pełen pcheł, ochpony,
 nachlony.
 Блѡшка, -и, *f.* 1. *dim.* pchełka;
 2. (*Bot.*), в. Портулакъ.

Влошлівыі, -ая, -ое, *adj.* pchlisty, pełen pcheł, parochony.
Влошниться, *v. r.* szukać pcheł.
Влошникъ, -а, *m.*, *v.* Папо-ротникъ (мужескій); *il. v.* Ко-марникъ (1). [ron], pleznik.
Влошница, -ы, *f.* Bot. (*erige-*)
Влошный, -ая, -ое, *adj.* pchli; pchlawy; блошно сѣмя, pchele wieięcie; блошная трава, *v.* Комарникъ (1).

Влошникъ, -а, *m.* Bot. (*scoly-*)
tus), ziele.

Влошничникъ, -а, *m.* Bot. (*fla-*)
gellaria), biczownica.

Влуденъ, -дня, *m.*, *v.* Шалунъ.
Влудилнице, -а, *n.* bórdeł, burdeł, zamtuż, dom nierządny.

Влудить, *v. n.* 1. бłąкаć się, tulać się; 2. swawolnić, wzszetecznić;
życ; = *v.* Любодѣйствовать.

Влудливо, *adv.* swawolnie, nie-
grzadnie.

Влудливость, -и, *f.* swawola,
porubstwo, wszszeteczństwo, niez-
rzad; *v.* Шалливость.

Влудливый, -ая, -ое, *adj.* swawolny, kurwiarski, wszszetecz-
ny, lubieżny; *v.* Шаловливый.

Влудни, -ей, *f. pl.* swawola,
rozpusta, lubieżność.

Влудникъ, -а, *m.* wszszetecznik,
nierządny, rozpustnik, lubieżnik,
cudzołożник, kurewnik.

Влудница, -ы, *f.* wszszetecznica,
nierządnica, rozpustnica, lubieżni-
ca, cudzołożnica, kurwa.

Влудный, -ая, -ое, *adj.* mar-
notrawny, rozrzutny, rozpustny,
hulatajski; блудный смыслъ, (*bibl.*)
wyn marnotrawny; недѣля блуд-
наго сѣйна, *n.* o блудномъ сѣбл,
Eccl. n. vertuagesima.

Влудодѣй, -я, *m.*, *v.* Влудникъ.

Влудодѣйство, -а, *n.*, *v.* Влу-
додѣяніе.

Влудодѣйствовать, *v. n.* *Eccl.*
n. żyć wszszetecznie, wszszetecznić,
lubieżuć, cudzołożyć, kurwić się.

Влудодѣйца, -ы, *f.* *Eccl. n.*,
v. Влудница.

Влудодѣяніе, -я, *n.* *Eccl. n.* wszszeteczństwo,
lubieżność, cudzołożstwo.

Влудолюбивый, -любный,
-ая, -ое, *adj.* *Eccl. n.* wszszeteczny,
lubieżny, swawolny; -родный,
Eccl. n., *v.* Незаконнорожден-
ный. [додѣйствовать]

Влудствовать, *Eccl. n.*, *v.* Влу-
дудъ, -а, *m.* rozpusta, niez-
rzad, wszszeteczność, wszszetecz-
stwo, lubieżność, wymogwałt.

Влудяга, *v.* Бродяга.

Влудящий, -ая, -ое, *part. a.* бłąка-
jący się, tulający się, бłą-
дзая; бłąдямія звѣдзіа, гвиздзя
бłąкадзе się, бłąдzące, бledne,
блadne, planety; *il. v.* Огонь.

Огонь (блудящий).

Влудять, *v. n.* бłądzić; бłą-
каć się. [блѣкание]

Влудѣніе, -я, *n.* бłąдzenie;
Влудъ, -ы, *f.* 1. bluza, kolo-

rowa koszula za wierzchnią odzież
używana; 2. luza [blar(d)owa].

Влунникъ, -а, *m.* noszący na
sobie bluze.

Влукаться, *v. n.* tłuc się, tula-
ć się, бłąкаć się, walać się,
блудя.

Влуднѣніе, -я, *n.* blednienie,
tracenie koloru, rumieńca.

Влудненькій, -ая, -ое, *adj.* blada-
wudy, nieso blady.

Влуднѣхонецъ, -нѣка, -нѣко, *adj.* bledziuchny, bledziutki.

Влудно, *adv.* blado.

Влудно-вато, *adv.* bladawo;
-вѣтость, -и, *f.* bladawość;

-ватый, -ая, -ое, *adj.* bladawy;
-галубой, -ѣя, -бѣ, *adj.* bladо-
niebieski; -желтоватый, -вы,
-ое, *adj.* bladоżółtawy; -жѣл-
тый, -ая, -ое, *adj.* bladоżółty;

-зелѣный, -ая, -ое, *adj.* bladо-
zielony; -лицый, -ая, -ое, *adj.* bladо-
liolicy, bladotwarzы, bladego
lica, bladej twarzy, bladej cery,
blady.

Влудность, -и, *f.* bladоść,
blada cera lub farba; блѣдность
лица, bladоść lica, twarz; дѣ-
вилья блѣдность, *Med.* (*chlorosis*),
białaczka, blada choroba.

Влудный, -ая, -ое, *adj.* blady.

Влудяць, *v. n.* blednieć, bla-
днаць. [atrzezenie]

Влуденіе, -я, *n.* uważanie,
Влудечко, -а, *n.* 1. *dim.* pół-
miseczek; чайное блудечко, spro-
dek od filiżanki; 2. Bot. (*scutella*),
miseczeczka; 3. *H. n.* (*patella*),
rodzaj muszli.

Влудяще, -а, *n.* *augm.* wielki
półmisek. [miaskowy]

Влудный, -ая, -ое, *adj.* pół-
Влудю, -а, *n.* Блудце, -а,
n. *dim.* 1. półmisek; 2. *potrawa
na półmisku będąca.

Влудоватый, -ая, -ое, *adj.* pół-
misekowaty, wkleśly.

Влудолианица, -и, *f.* ро-
chlebnica, pasorzutka.

Влудолианичанье, -я, *n.* ро-
chlebianie, przylizywanie się, liza-
nie się.

Влудолианичать, *v. n.* lizać
talerze; lizać się, przylizywać się,
rochlebiać; pasorzucić, pasorzuz-
tem być.

Влудолианичество, -а, *n.* liza-
ние się, przylizywanie się, ро-
chlebatwo, pasorzucstwo.

Влудолия, -а, *m.* misolizacz,
liza, rochlebeca, pasorzut.

Влудце, -а, *n.* 1. *dim.* pół-
miseczek; 2. (Bot.), *v.* Влудеч-
ко (2).

Влудсти, *v. a.* zachowywać,
potrzegać, strzedz, dozierać, pil-
nować; -ся, *v. r.* *Eccl. n.* strzedz
się, chronić się.

Влудститель, -я, *m.* stróż, do-
zieracz, dozorca, potrzegacz;
блудститель правды, sprawiedliwy,
lubяcy prawdę.

Влудстительница, -и, *f.* do-
zorcezyni, potrzegaczka.

Влудстительный, -ая, -ое, *adj.* pil-
ność, staranność, czuwanie.

Влудстительный, -ая, -ое, *adj.* pilny,
staranny, czuwający, u-
ważny, strzegący. [wzozowy]

Влощевый, -ая, -ое, *adj.* blu-
шницъ, -а, *m.* *Eccl. n.* Bot. (*haedera helix*), bluszcz drzewny;
v. Влощъ.

Влягаль, Влягиръ, -я, *m.* blajgiel, blejgiełb. [listewka]

Вляха, -и, *f.* blacha; Artill.

Вляхаръ, -я, *m.* blacharz.

Вляшечка, -и, *f.* *dim.* bla-
szeczka.

Вляшечный, -ая, -ое, *adj.* bla-
szany, z blachy zrobiony.

Вляшка, -и, *f.* *dim.* bla-
szka; замбчная бляшка, blaška
u samku.

Во, *conj.* *Eccl. n.* bowiem, al-
bowiem, ponieważ. [browa]

Вобѣрь, -бръ, *m.* акорка бо-

Вобки, -бкъ, *m. pl.* бобки
лавровые, bobki, jagody wawrzy-
nowe; бобки волчьи, *v.* Ежего-
ловка.

Вобковый, -ая, -ое, *adj.* bob-
kowy, wawrzynowy; бобковое
масло, oliwa z jagód wawrzy-
nowych; бобковый кустъ, *v.* Бо-
бовникъ. [bowa]

Вобовикъ, -а, *m.* todzga bo-

Вобовина, -и, *f.* *dim.* boba,
wydajaca bobu; (*vicia*), wyka;
бобовина корюванъ, *v.* Горюхъ
(сѣяльный, мѣшій).

Вобовникъ, -а, *m.* Bot. (*amyg-*)
dalus nana), migdal karlowy; *il.*
v. Раеятникъ.

Вобовый, -ая, -ое, *adj.* bobowy.

Вобѣкъ, -бѣкъ, *m.* bób; бобѣкъ
пахучій, bób pachnący.

Вобѣчекъ, -чекъ, *m.* *dim.* bobek.

Вобрикъ, -а, *m.* *dim.* mały
bób.

Вобровикъ, -а, *m.* Bot. (*spar-*)
tium), żagłowец (rośl.).

Вобровина, -и, *f.* bobrowina,
bobrowe mięso.

Вобровина, -ы, *f.* bobrek; *v.*
Трилистникъ (водяной).

Вобровникъ, -а, *m.* 1. (†) бо-
бровник, łowiec bobrów; 2. Bot. (*magnoła*), *il.* *v.* Трилистникъ
(водяной).

Вобровый, -ая, -ое, *adj.* bob-
rowy, bobrzy; бобровый мѣхъ,
futro bobrowe; бобровая шьяла,
bobrowy kapelus, klatorowy ka-
pelusz; бобровая струя, (*casto-*)
reum), bobrowy strój; бобровая
трава, *v.* Зелѣнка.

Воброльцъ, -а, *m.* bobrownik,
łowiec bobrów.

Вобрь, -а, *m.* *H. n.* (*castor Zi-*)
ber), bóbbr, (zwierzę ziemnowodne);
морской, Камчатскій бобрь, wydra
morska; *v.* Выдра; убилъ бобря,
ś. baka zrobił, poszakapil się, ро-
дрилъ голову.

Бобъ, -а, *т. 1. Bot. (vicia faba)*; бѣбъ; выка; Турецкій бѣбъ, (*Phaseolus*), фасоль, грѣхъ szablasty; Французскій, сѣхарный, рѣдкий бѣбъ, (*Phaseolus natio*), рѣшота; бѣбъ Китайскій, бѣбъ Святого Игнатія, (*strychnos Ignatii*), бѣбъ св. Игнасево; лавровый бѣбъ, бѣбек; вѣжій бѣбъ, (*tyrtine*), tubin рѣтгу; Индѣйскій бѣбъ, *в. Вошь* (слоновья); 2. бѣбъ, плама на зѣбахъ коньскихъ.

Бѣбѣль, -я, *т. вѣдѣніи* не превосѣдающаго заднего гранта, котормоник на вѣи, кѣтник; бѣбѣль бѣбѣльнѣ, §. голец, безъ дому и фамили.

Бѣбѣдѣнка, -и, *ф. 1. dim.* малъ зпѣтал; 2. зпѣталница, обѣга в зпѣталу утрѣмуванѣ.

Бѣбѣдѣнный, -ая, -ое, *adj.* зпѣталу, належачу до дому убѣрич.

Бѣбѣдѣльникъ, -а, *т. зпѣталник*, убѣги в зпѣталу бѣдѣчу.

Бѣбѣдѣница, *в. Бѣбѣдѣленка* (2).

Бѣбѣдѣнный, *в. Бѣбѣдѣшлиый*. [*дом* убѣрич.

Бѣбѣдѣня, -и, *ф. зпѣтал*, Бѣбѣдѣй, -я, *т. рѣр. bogacz*;

и. в. Богачъ.

Бѣбѣтка, -и, *ф. Bot. (coniza)*, ѣнтѣва, злѣхѣтава, *в. Кѣмарникъ* (1).

Бѣбѣтъ, *в. а. bogaciec*, збогѣдасѣ; *в. Обогѣдѣтъ*; -ѣтъ, *в. г. bogaciec*, збогѣдасѣ сѣ.

Бѣбѣтъца, -ы, *ф. Bot., в. Кѣмарникъ* (1). [*зѣмѣстѣ*].

Бѣбѣтъство, -а, *н. bogactwo*; Бѣбѣтъш, -ал, -ое, *adj.* (*prop. & ?*) bogaty; зѣмѣстѣ. [*герѣли*].

Бѣбѣтърка, -и, *ф. bohaterka*, Бѣбѣтърскій, -ая, -ое, *adj.*

bohaterski; ѣмѣтъ, неустѣрасѣю.

Бѣбѣтърство, -а, *н. bohaterstwo*. [*гѣзѣц, гѣрѣзѣцъ*].

Бѣбѣтърствовать, *в. н. bohaterствовать*.

Бѣбѣтърь, -я, *т. bohater*, bohater, гѣрѣзѣц.

Бѣбѣтърѣ, -я, *н. bogaczenie* сѣ, гѣрѣзѣдѣсаніе сѣ.

Бѣбѣтърь, *в. н. bogaciec*, збогѣдасѣ сѣ, ѣтава сѣ богѣтѣм.

Бѣбѣтъ, *сѣрѣр. adv. bogaciec*; бѣбѣтъ вѣбѣтъ, нѣбѣбѣтъцѣ.

Бѣбѣтка, -и, *ф. bogaczka*.

Бѣбѣтъ, -а, *т. (рѣ. богачъ)*, -ѣтъ, богѣцъ; *в. Скупнѣй* (§).

Бѣбѣтърѣ, *в. Обогѣдѣнѣ*.

Бѣбѣтънѣ, -и, *ф. bogini*; * рѣкѣносѣ, рѣкѣна невисѣта; богѣнна ѣдѣстѣя, богѣнѣ зѣдѣстѣя; fortyna.

Бѣбѣтъ-блѣгодѣтѣный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl. blagodatny* отъ Бога, мѣтъ Богу; -блѣжѣнный, -ал, -ое, *adj. Eccl. sl. в* Богу ивѣлѣбѣю; -бѣрѣцъ, -рѣцѣ, -бѣрѣнѣкъ, -а, *т. Eccl. sl. bezboznik*; -бѣрѣница, -ы, *ф. Eccl. sl. bezboznica*; -бѣрѣство, -а, *н. Eccl. sl. bezboznosc*; -бѣрѣтѣвать,

в. н. Eccl. sl. byc bezboznym, блѣжѣнѣ; Бого-бѣбѣливо, *adv. bogobojnie*, рѣбѣнѣ; -бѣбѣлѣность, -ѣтъ, *ф. bogobojnosc*, рѣбѣноцѣ; -бѣбѣливый, -ая, -ое, *adj. bogobojny*, рѣбѣноцѣ; -бѣбѣнено, *adv. з* божаѣнѣя Божа, богѣбожнѣ; -бѣбѣженность, -ѣтъ, *ф. божаѣтъ* Бога, богѣбожнѣ; -бѣбѣженный, -ая, -ое, *adj. bogobojny*, божаѣ сѣ Бога; -вѣдохѣвеніе, -я, *н. natchnienie* отъ Бога; -вѣдохѣвенный, -ая, -ое, *adj. od* Бога natchniony; -вѣдѣцъ, -дѣцѣ, *т. ten*, кто Бога оглѣдѣл; -вѣдѣчаный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl. od* Бога *тѣб* зъ Божаѣ лѣски ивѣенѣзѣно; -вѣдѣчанный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl. objawiony* рѣгѣзъ Бога; -вѣдѣчѣтель, -я, *т. Eccl. sl. prorok*; -глѣголѣнѣ, -я, *н. Eccl. sl. progokowanie*, оглѣзѣсаніе слова Божаго; -глѣголѣный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl. progokujacy*, глѣзѣсѣ слово Божа; -дѣннѣный, -дарѣванный, -ая, -ое, *adj. od* Бога дану; -дѣржаѣнѣ, -я, *н. в. Θεοκρατία*; -дѣдохѣвенный, -духѣноѣнный, *в. Боговѣдохѣновенный*; -дѣзнѣный, -я, *н. Eccl. sl. znajomosc* Бога; -изѣбранный, -ая, -ое, *adj. od* Бога wybrany; -исѣповѣданіе, -я, *н. deizm*, зѣбѣнѣство, вѣрѣненіе въ бытѣносѣ Бога свѣрого, одрѣзѣсѣяѣ вселѣкѣе ѣвѣненіе; -исѣповѣдникъ, -а, *т. deista*, зѣбѣникъ, бѣзнѣкъ; -лѣбнѣ, -я, *н. Eccl. sl. wielkosc* Бога; -лѣбнѣный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl. Bogu* вѣлаѣсѣтѣ; -любѣць, -ѣца, *т. milujacy*, кѣсѣаѣюща Бога; -любѣнный, -ая, -ое, *adj. milujacy*, кѣсѣаѣюща Бога; -любѣе, -я, *н. Eccl. sl. miłowanie*, вѣсѣчаніе Бога; -любѣнный, *в. Боголюбѣнный*; -мѣтеръ, -и, *ф. bogorodzica*; -мѣрѣкѣй, -ая, -ое, *adj. bezbozny*, немѣтъ Богу; -мѣлѣнѣ, -я, *н. modlenie* сѣ; *т. bigot*, нѣбѣзнѣкъ, мѣдѣлѣ сѣ за кого; 2. *pielgrzym*; 3. *Н. н. в. Богомѣбѣ* (2); -мѣлица, -ы, *ф. 1. bigotka*, нѣбѣзнѣнѣя, мѣдѣлѣ сѣ за кого; 2. *pielgrzymka*; -мѣлѣ, -я, *н. 1. bogomѣдѣство*; 2. *pielgrzymstwo*; хѣдѣтъ на богѣмѣлѣ, *pielgrzymowac*; -мѣлка, *в. Богомѣлица*; -мѣль, -а, *н. 1. в. Богомѣлецъ*; 2. *Н. н. (matka religioza)*, рѣсѣзѣра, мѣлѣе, гѣтѣнѣкъ ѣваду; -мѣльнѣкъ, -мѣльница, *в. Богомѣлецъ*, -мѣлица; -мѣльничѣтъ, *в. н. naboznosc*, рѣсѣдѣсѣ зъ рѣбѣноцѣ; *pielgrzymowac*; -мѣльнѣный, -ая, -ое, *adj. nabozny*, рѣбѣноцѣ; -мѣльство, *в. Богомѣле*; -мѣльствовать, *в. н. в. Богомѣлѣчѣтъ*; -мѣльчикъ, -мѣльница, *в. Богомѣлецъ*, -мѣлица; Бого-мѣдренный,

-ая, -ое, *adj. Eccl. sl. obdarzony* ѣвѣтѣмъ нѣбѣскимъ; Бого-мѣдрѣ, -я, *н. mѣдрѣ* о зѣба рѣбѣоѣдѣца; -мѣдрый, *в. Богомѣдренный*; -начѣлѣ, -я, *н. Eccl. sl. bogorѣдѣstwo*, теѣгѣгѣсѣ; -начѣлѣный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl. teokrѣtyczny*; -нѣвѣста, -ы, *ф. Eccl. sl. oblubienica* Бога; -нѣвѣстѣная, -ѣтъ, *adj. Eccl. od* облѣбѣненѣя Бога належача; -нѣнавѣстѣнѣкъ, -а, *т. Eccl. sl. nienawidzacy* Бога; -нѣнавѣстѣница, -ы, *ф. Eccl. sl. nienawidzaca* Бога; -нѣбѣсѣцъ, -ѣца, *т. Eccl. sl. illuminarj*, маѣюща Бога вѣсѣтѣ; -нѣбѣнный, -ал, -ое, *adj. Eccl. sl. od* Бога наведѣноцѣ; -отѣкрѣвенный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl. od* Бога objawiony; -отѣроковѣца, -ы, *ф. Eccl. sl. dziewica* Boska *н. P. Marya*; -отѣступѣнѣе, *в. Богоотѣступѣничество*; -отѣступѣнѣкъ, -а, *т. odstѣpca* Бога, нѣдовѣарѣкъ; *ateusz*; -отѣступѣница, -ы, *ф. odstѣpnica* Бога; нѣдовѣарѣка; -отѣступѣнѣскій, -ая, -ое, *adj. bezbozny*, *ateuszowski*; -отѣступѣничество, -а, *н. odstѣpничество* отъ Бога; -отѣступѣный, -ал, -ое, *adj. bezbozny*; *ateuszowski*; -ѣдобѣный, -ал, -ое, *adj. bogorѣdobny*, рѣдобѣнѣ Богу, *miłosierny*; -пѣзнѣнѣ, -я, *н. poznanie* Бога, *jego przykazѣn*; -пѣчитѣнѣ, -я, *н. czeszc* Богу, *slużba* Божа, *obrzѣdek*; -пѣчитѣтель, -я, *т. ozołѣc* Бога, *slużacy* Богу; -правѣлѣнѣ, -я, *н. в. Θεοκρατία*; -пѣрдѣанный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl. ufajacy* въ Бога; -пѣрѣнный, -ал, -ое, *adj. Eccl. sl. zъазѣчысѣно* рѣзѣдѣемъ Бога; -пѣрѣнѣцѣ, -нѣца, *т. Eccl. sl. tytuł* св. Symeona, *кѣтѣрѣ* рѣзѣдѣлѣ Pana Jezusa на рѣсѣ вѣсѣтѣнѣй Jерѣolimskѣй; -пѣрѣповѣдѣтель, -пѣрѣповѣдѣнѣкъ, -а, *т. Eccl. sl. kaznodzieja*, глѣосѣлѣ слова Божаго; -пѣрѣповѣдѣничество, -а, *н. obozwѣzek* *kaznodziejski*, *kaznodziejstwo*; -пѣрѣславѣнный, -ал, -ое, *adj. Eccl. sl. od* Бога вѣлаѣноцѣ; -пѣрѣтивный, -ая, -ое, *adj. bezbozny*, немѣтъ Богу; -рѣдѣнѣца, -ы, *ф. Bogarodzica*; -рѣдѣнѣца, *ч. Чѣстоѣтъ* (нѣвѣчѣннѣ); -рѣдѣнѣчѣнѣ, -нѣца, *т. Eccl. sl. hymn* *od* Bogarodzicy; -рѣдѣнѣчѣная траѣва, *ч. Чѣстоѣтъ* (цѣрѣковнѣ); -рѣдѣская траѣва, *в. Чайбѣръ*; -рѣдѣженѣ, -я, *н. Boze* *narodzenie*; -рѣдѣжникъ, *в. Волярѣннѣкъ* (нѣленѣнѣтѣный); -сѣлѣнѣ, -я, *н. bogosłѣwstwo*, *teologia*; -сѣлѣвнѣкъ, -а, *т. Eccl. sl. в. Богосѣлѣвъ*; -сѣлѣвскій, -ая, -ое, *adj. bogosѣlawski*, *teologiczny*; -сѣлѣвствованіе, -я, *н. zajmowanie* сѣ *teologia*; -сѣлѣвствовать, *в. н. zajmowac* сѣ *teologia*; Бого-сѣлѣвъ, -а, *т. bogosłѣw*, *bogomѣwca*, *teolog*;

Болва́шекъ, -шка, *т.* (*и кра-
шеа*) prasieo.

Болверкъ, -а, *т.* narożnik u
watu; tama; v. Раскаты (2).

Болгарское пшено, *в.* Пшено.

Болдырьянь, *в.* Буддырьянь.
Болезнь, -и, *ф. рор.* ból; ли-
хая болезнь, wielka choroba, ra-
daczka, choroba św. Walentego.

Болезнь, *в.* Трутничья.

Болеутолятельный, -ая, -ое,
adj. ból uspokajający.

Болиголовъ, *в.* Омегъ.
Болоня́, -и́, *ф.* narodzi (на
drzewie).

Болонка, -и, *ф.* Bolonская
собачка, piesek Bolonский.

Болоничка, *в.* Коробѣдъ.

Болонь, -и, *ф.* Bol. (*album*),
biel drzewna; *сф.* miazga; и
powloka на класъ u konia mor-
skiego.

Болотина, -и, *ф.* bagnisko.

Болотистый, -ая, -ое, *adj.*
blisty, bagnisty.

Болотникъ, *Бол.* в. Безплод-
ница, Водовѣдочка.

Болотный, -ая, -ое, *adj.* bło-
tny; на болотахъ rosnący; болот-
ная вода, woda błotna; болотная
сыльная, в. Безплодница; бо-
лотный чай, в. Подушечникъ.

Болотечко, -а, *п. dim.*, Бол-
отце, -а, *п. dim.* blotko.

Болото, -а, *п.* bioto, bagno.

Болтаніе, -я, *п.* beltanie;
мѣсаніе; *фг.* belkotanie, rapla-
nie, gadulstwo; *ф.* v. sub Мол-
чаніе.

Болтать, *в. п.* beltać, mącić;
клѣбці, zakłócić; *raplać, belko-
tać; онъ всегда нуется болтаетъ,
онъ zawsze głustwo plecie; -ся,
в. г. beltać się, tuc się, bujać,
walewać się.

Болтень, -тня, *т.* kielnia.

Болтикъ, -а, *т. dim.* gwóźdź
żelazny, sworzeń, kołek; в. Болтъ.

Болтливость, -и, *ф.* gadatli-
wość, gadulstwo, raplanie.

Болтливый, -ая, -ое, *adj.* ga-
datliwy, belkotliwy.

Болтовня́, -и́, *ф.*, Болтовство,
-а́, *п.* gaduła, belkot, rapła.

Болтунь, -а, *т.* gaduła, bel-
kot, gawęda, rapła; и́. zaparstek,
jaje zaległe; *omylność, niepo-
myślny skutek в jakimъ przed-
sięwzięciu.

Болту́нья, -и, *ф.* belkotka,
rapła, języcznica.

Болтушка, -и, *ф.* 1. mątew',
mątewka; 2. *фг.* (*з. с.*) gawęda,
gadula, rapła, belkot, belkotka.

Болтъ, -а, *т.*, Болтикъ, -а,
т. dim. sierdzień, sierdziejny,
sworzeń, kołek.

Болъ, -и, *ф.* ból, boleść; го-
ловная боль, ból głowy; зубная
боль, ból zębów; боль въ ушахъ,
ból w uszach; боль въ почкахъ,
ból w nerkach.

Болы́ница, -и, *ф.* szpital, lazaret.

Болы́ничникъ, -а, *т.* dogła-

dający chorychъ w szpitalu, infir-
marz.

Бо́льно, *adv.* boleśnie, boleśnie,
dotkliwie, bardzo; кто бо́льно,
to boli; егѡ бо́льно вѣсели,
tępo go oświłcił; *пор.* онъ не
бо́льно умиръ, онъ nie bardzo ro-
zumny.

Бо́льной, (-и́й), -а́я, -бе, *adj.*
chory, słaby, cierpiący, boleśny.

Бо́льшикъ, -а, *т. рор.* starszy
w domu; starosta we wsi; starszy
syn. [больше всего, најви́цей.]

Бо́льше, *compar. adv.* więcj;
Бо́льшинство, -а́, *п.* starszość;
Бо́льшинство, -а́, *п.* starszość;
Bolesność; wielkość; Bolesność
głosów, więkzość głosów.

Бо́льшинство́вать, *в. п.* mieć
wyzzość, prym, starszeństwo, być
starszym.

Бо́льший, -ая, -ое, *compar.* wię-
kszy; starszy; по бо́льшой части,
po więkziej części. [wielki.]

Бо́льшой, -а́я, -бе, *adj.* duży,
Бо́льше, *в.* Бо́льше.

Бо́лжаненность, -и, *ф.* choro-
witość, stan niezdrovia, ubole-
wanie.

Бо́лжаненный, -ая, -ое, *adj.*
chorowity, chorobliwy, słabowity,
słabego zdrowia.

Бо́лжанывый, -ая, -ое, *adj.*
Eccl. sl. chorowity.

Бо́лжанованіе, *в.* Болѣніе.

Бо́лжановать, *в. п.* *Eccl. sl.*
chorować; *ubolewać, troszczyć
się, być troskliwym, pieczolowitym.

Бо́лжань, -и, *ф.* choroba, sła-
bość; boleść, ubolewanie, smutek,
żał; powalniają болжань, choroba
epidemiczna, położna; цынбонал
болжань, в. Скоробѣтъ; обинал
болжань, в. Спячка; маточная
болжань, в. Истерика; и́. во-
дяная, надъчая, венерическая бо-
лжань *etc.*, *в. sub:* Водяной,
Надъчий, *etc.*

Бо́лжніе, -я, *п.* *Eccl. sl.* cier-
pienie bólu; stan chorobliwy.

Бо́лжеть, -и, *ф. рор.*, *в.* Бо-
лжань.

Бо́лжеть, *в. п.* chorować; boleć;
у меня годовка болжеть, głowa
mnie boli; *болжеть, trapić się,
ubolewać, troszczyć się.

Бо́люсъ, -а, *т.* bolus.

Бо́ляринъ, *в.* Войринъ.

Бо́лячка, -и, *ф.* przyszcz, wyrzut,
krosta.

Бо́мба, -и, *ф.* bomba, (kula),
Бомбардирный, -ая, -ое, *adj.*
bombardowy.

Бомбарди́рованіе, -я, *п.* bom-
bardowanie. [bardować.]

Бомбарди́ровать, *в. а.* bom-
bardować.

Бомбарди́ръ, -а, *т.* bombar-
dyer.

Бомбическая пу́шка, *ф.* armata
dla bombardowania.

Бомбовый, -ая, -ое, *adj.* bom-
bowy; бомбовый ящикъ, wóz pod
bomby; бомбовая дыра, oko bom-
by; бомбовая трубка, zapalnik

bomby; бомбовые уши, uszy
bomby.

Бомбо́мѣръ, -а, *т.* narzędzie
do mierzenia grubości ścian bom-
by albo granatu.

Бомъ, *в.* Бонъ.

Бондарня́, -и, *ф.* bedniarnia,
gdzie robią się beczki, warsztat
bednarski.

Бондари́, *в.* Бочари́.

Бонъ, -а, *т.* pale z przecią-
guionemi łańcuchami dla zam-
knięcia portu.

Борачъ, *в.* Огурьчникъ.

Борда́ль, -и, *ф.* bórdel, burdel,
zamtus.

Бордо́ръ, -а, *т.* szlak.

Борѣніе, -я, *п.* walczenie,
walka. [2. (Bol.), в. Лютикъ.]

Борець, -ца, *т.* 1. zapalnik;
Борець, -ца, *т.* в. Пре-
градъ. [борая собака, chart.]

Борай, -а́я, -бе, *adj.* пр.

Борайи́, -ая, -ое, *adj.* szybki,
prędkі, chudy, bystry, rażny, ra-
czy; борзой конь, bystry, gączy
koń.

Борайтннкъ, -а, *т.* psiarek.

Бористый, -ая, -ое, *adj.* fal-
bisty; marszowy.

Бориво́ва трава́, Боривъ, *т.*,
в. Алебастреникъ.

Борюта́, -и́, *з. с. рор.*, *в.* Бор-
мюгъ, Борюто́ня.

Борютаніе, -я, *п.* gruchota-
nie gołbi; *nieuważne mówie-
nie, mamrotanie, mruzczenie.

Борюта́ть, *в. п.* gruchotać (o
gołbkach); *mamrotać, mruzcęć,
mruzcęć, nie uważnie mówić.

Борютливый, -ая, -ое, *adj.*
mamrzący, mruzący.

Борюгъ, -а, *т.* 1. *Н. п.*
gruchacz, gołb' gruchający; 2.
*mamrot, mruk.

Борюгъня́, -и, *ф.* mamrotka.

Борови́къ, -а, *т.* Bol. (*boletus
edulis*), borowik, hubka grzyb.

Боровникъ, *в.* Боръ (побѣго-
носный).

Борово́къ, -вкѣ, *т. dim.* kiero-
pizek, młody kierzno.

Боровъ, -а, *т.* 1. kierzno; 2.
gura pozioma kominowa.

Боро-да́, -и́, *ф.* broda, podbró-
dek; broda, włosy rosnące na
brodzie; -давистый, -ая, -ое,
adj. brodawczaty, brodawkowaty,
brodawkami pokryty; -дав-
ки, -и, *ф.* brodawka; борода́ва
висячая, brodawka wisząca;
-давничъ, -а, *т.* (Bol.), *в.* Ло-
моньбъ & Борода́вчица;
-давочка, -и, *ф. dim.* broda-
wezka; -давочная трава́, *в.*

Борода́вчица; -давочные вѣ-
лосы, *т. pl.* 1. włosy na bro-
dawce; 2. (Bol.), *в.* Ломоньбъ
(приябъ); -давчатый, -ая, -ое,
adj. brodawkowaty, pełen broda-
wek; Боро-да́вчица, -и, *ф.* *Eccl.*
(*arsana*), loczyga, miłecz, (rozé.);

Боѳричь, -а, *m.* bojarczy, syn bojara, panieц.

Боѳроватый, -ая, -ое, *adj.* bojarski, pański, dumny, hardy; оъ чѳревь чуръ боѳровать, (он) једучу сія, ружил сія.

Боѳрская снитъ, (*Bot.*), *v.* Володущка. [рицѳить.]

Боѳрская спесь, (*Bot.*), *v.* По-Боѳрскій, -ая, -ое, *adj.* bojarski, magnacki, pański; *и.* *v.* Бѳрскій; боѳрскіе дѳти, боѳрскіе сыны, (†), боѳрскіе, magnaцкіе суповіе, сіащучу в службіе wojennѳj.

Боѳреки, по-боѳрски, *adv.* po pańsku, jak parowie.

Боѳрство, -а, *n.* bojarstwo.

Боѳрствовать, *v.* я. pana udawać, паіаодовац magnaцка; *и.* *v.* Чванітца.

Боѳрщина, Бѳрщина, -ы, *f.* dobra naleжаче do bojara, do pana, влоіц, posiadлоіц pańska, pańszczyzna.

Боѳрыня, Бѳрыня, -ы, *f.* bojarka, жона wielkiego pana; pani, влоіцїелка добѳr jakіх.

Боѳрышникъ, -а, *m.* *Bot.* (*crataegus oxyacantha*), глѳг розполты; боѳрышникъ бѳлній Сибірскій, (*cr. e. pyrus aria*), глѳг біалы, Sibirski; боѳрышникъ влонозїетный, (*cr. e. pyrus terminalis*), *v.* Во-роѳжнїкъ.

Боѳрышня, *v.* Бѳрышня.

Боѳяться, *v.* г. чеб-любѳ, баć сія, лѳкаć сія; боѳясь воѳдї, баć сія воѳу; онъ ничебѳ не боѳясь, онъ сія ничебѳ не бої; я ѳтого не боѳясь, я сія тебѳ не боѳѳ.

Браѳа, -ы, *f.* 1. затѳr маќї з воѳдї dla pedzenia wođki; *и.* wуwar, браѳа; 2. gatunek piwa prostego; 3. gruba lina do wуцягania statku na brзгѳ.

Брадї, -ї, *f.* *Eccl. s.*, *v.* Ворѳдї. [тыї.]

Брадївистый, *v.* Ворѳдївача.

Брадїва, *v.* Ворѳдїва.

Брадїтїкъ, -а, *m.* *Bot.* (*siziphora*), зузуѳra, (roіl.).

Брадїтый, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. s.* brodaty, wielka broda majacy.

Брадо-бритїе, -брий, *v.* Ворѳдо-бритїе, -брий, *etc.*

Браѳникъ, -а, *m.* 1. hulaka, hultaj, rozpusztnїk; 2. piwowar; 3. *H. п.*, *v.* Сѳмеречнїца.

Браѳничанье, -я, *n.* hulanie, rozpuszta. [biesiadowac.]

Браѳничать, *v.* я. hulac, pic, Браѳничество, -а, *n.* hultajstwo, рїаїаство, rozpuszta.

Браѳный, -ая, -ое, *adj.* затѳrгоу, wуwarгоу, браѳгоу, od wуwaru браѳа.

Брадї, -ї, *f.* 1. *v.* Ворѳдї; 2. суглї; прїяїтѳ брадї Правлѳенїя, прїяїтѳ суглї гзду, за-сѳдѳ гздіцї, владѳ.

Брадїть, *v.* Ворѳдїть.

† Брадїя, -ї, *f.* rola, pole uprawne.

Браїльнїкъ, -а, *m.* *Bot.* (*xylopiя*), xylopia, (roіl.).

Браїи, -овъ, *pl. m.* *Eccl. s.* weselo, gody weselne, zaіubiny.

Браїованїе, -я, *n.* браїованїе, wybrakowanie; браїованїе товѳровъ, браїование товѳровъ.

Браїоватї, *v.* а. brakować, wyбїрагѳ, wybrakować, wyбїраć.

Браїовка, -ы, *f.* brakowanie, brak, lichy towar. [wубїера.

Браїовщїкъ, -а, *m.* brakarz, Браїової, (-їя), -ая, -ое, *adj.* brakowy; браїовнїя дѳньги, браїо-вце пенїаждѳ.

Браїоврадїца, -ы, *m.* *Eccl. s.* gwaіцїciel panїенствѳ.

Браїоврїчїстїе, -я, *n.* *Eccl. s.*, *v.* Браїовочетанїе.

Браїовразводный, *v.* Разводный (2).

Браїовочетанїе, -я, *n.* іа-сценїе вѳзелм маїтѳенским, за-верїанїе маїтѳенствѳ, dawanie іубу.

Браїевъ, -а, *m.* 1. маїтѳенство; 2. brak, wybrakowany towar, odруцїк; 3. *v.* Браїовка.

Браїесель, -я, *m.* *Mar.* maszt lub rej na bocianїem gнаїаждїе, w окоїо masztu глѳwnego.

Браїесента, -ы, *f.* *Mar.* maszt lub rej na bocianїем гнаїаждїе.

Брадївахта, -ы, *f.* brantwacht, sztabownia, strażnica ognїowa, іодѳ strażnїца w porcie, strażnїца portowa.

Брадївахтенный, -ая, -ое, *adj.* brantwachtowy, do strażnїcy ognїowej (w portcie) naleжачу, strażnїцї; брадївахтенное сѳд-но, *v.* Брадївахта.

Брадїдеръ, -а, *m.* brander, statek palny.

Брадїдїестеръ, -а, *m.* brantmejster. [major.]

Брадїдїаѳѳѳръ, -а, *m.* brant-Брадїдїаѳѳѳуръ, -а, *m.* mur ognїowy, mur poїовїечny, іцїлана spїlona z аїаїадамї (dla ochrony od ognїа).

Брадїсѳгѳель, -я, *m.* *Artill.* brantkula, kula palaca, karkas.

Брадїспїонтъ, -а, *m.* *Mar.* si-кавка ognїowa (na окрѳечїе).

Браїина, -ы, *f.* gatunek pїlтна w kraty.

Браїинїтѳ, *v.* а. bronic, zabranїac, недѳрпусzczac; бурзѳ, громїć, іаїаć; -сѳ, *v.* г. іаїаć сія, ізгѳ сія, кїлѳцї сія, wадїцї сія.

Браїїе, -я, *n.* branie, wзїецїе.

Браїко, -а, і-а, *m.* кїлѳтнїarz, zwadnїk, sprzeczнїk, swarлїwїec.

Браїлїво, *adv.* кїлѳтлїwїe, swarлїwїe, zwadлїwїe, sprzeczнїe.

Браїлївость, -стї, *f.* кїлѳтлїwїoіц, sprzeczнїoіц, swarлїwїoіц, zwadлїwїoіц.

Браїлївый, -ая, -ое, *adj.* кїлѳтлїwїy, sprzeczнїy, swarлїwїy, zwadлїwїy; фулїwїy; ізгѳwїy. [ювнїk.]

Браїнїевъ, -а, *m.* *Eccl. s.* wo-Браїнолюбїе, -я, *n.* chęćwoіц

bitwy, bitноіц, waleczнїoіц, па-тарсцwoіц.

Браїнолюбївый, -ая, -ое, *adj.* chęćwї bitwy, bitny, waleczнїy, патарсцwoу.

Браїнїи, -ая, -ое, *adj.* 1. *Eccl. s.* wojenny; браїнїо полѳ, pole bitwy; боевїwїoіц, робѳwїwїoіц; 2. обелзгѳwїy, зелзгѳwїy.

Браїнооснїи, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. s.* waleczнїy, мѳжнїy, діелнїy.

Браїнїч-воіствѳ, -вїи, *v.* Браїлї-воіствѳ, -вїи.

Браїнѳ, -нї, *f.* 1. spѳr, swar, zwada, кїлѳтна, wrzawa; обелга, ізненїе; гаїаба; 2. бѳj, wojна; 3. *Bot.* браїнѳ сїяїа, *v.* Булдырїанѳ (Грѳческїй).

Браїнѳко, -а, *m.* pop. кїлѳтнїk, zwadнїk, sprzeczнїk, swarлїwїec.

Браїслѳтнїи, -ая, -ое, *adj.* bransoletowy.

Браїслѳтѳ, -а, *m.* braselet, braselet, braseletka, bransoletka.

Браїспїнїтѳ, *v.* а. *Mar.* linami rejomїem порузаć drag żagлї dla odmlенїenia kierunku wїаtru.

Браїсїна, -ы, *f.* глѳбѳкоіц wѳды морскїей w реwнум punkcie. [реїоѳа.]

Браїсѳ, -а, *m.* *Marin.* lina

Браїсѳвзвѳть, -сѳя, *v.* Брѳсѳть, -сѳя. [танек, synѳwїec.

Браїтанїчъ, -а, *m.* *Eccl. s.* bra-Браїтанїсѳ, *v.* г. bratem сія на-звучаć; браїаć сія z кїм, побрѳ-таć сія.

Браїтѳецѳ, -тѳа, *m.* braciszek, (braciszku! panїe bracie!).

Браїтїшкѳ, -нї, *m.* brat.

Браїтїя, -ы, *f.* *coll.* *Eccl. s.* bracia, bractwo, braterstwo; нї-цаїа брѳтїя, zakonнїcy по іаї-муїнїе chѳдзачѳ, z кѳwѳты із-рѳжае. [braterski.]

Браїтнїи, -я, -еѳ, *adj.* bratnї, Брѳтѳовїцїна & Брѳтѳовїцїна, -ы, *f.* pop. bractwo; konfraternia; bratowлїna, spradek [лїа sukcesz-а] po bracie; bratnїe, bratowe; *и.* *v.* Слѳїдїчїна, Общїна.

Братѳ-любѳецѳ, -бца, *m.* bratolubiec, bratolubca, brata kѳ-чѳаїащу, мїлїащу; -любївый, -ая, -ое, *adj.* bratolubny, brata мїлї-ащу, kѳчаїащу; -любїе, -я, *n.* мїлїoіц брѳтерска, bratolubstwo; -любїо, *adv.* bratolubнїe, po bratersku; -любїнї, *v.* Брѳтѳо-лїбївїи; -ненавїдїнїе, -я, *n.* bratonїenawїіc, nenawїіc brata, nenawїіc pomїedзу bracmї; -ненавїстнїкъ, -а, *m.* nenawїstнїk brata, nenawїdзачу swego brata, blїznїego; -ненавїст-нїца, -нї, *f.* nenawїdзача swego brata, blїznїego; -ненавїстнїи, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. s.* nenawїdзачу brata, blїznїego; -убїї-стvenнїи, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. s.* bratobѳїczу, bratobѳїski; popeї-нїащу bratobѳїatwo; -убїїствѳ, -а, *n.* bratobѳїatwo; zamѳrdowa-нїe brata; -убїїца, -ы, *v.* e.

bratobojca, bratoubijca, zabojca, morderca brata.

Братски, по-братски, *adv.* bratersko, po bratersku.

Братский, -ая, -ое, *adj.* bracki; braterski; согла́сие бра́тское, jedność, zgoda braterska; бра́тская любовь, miłość braterska.

Братственный, -ая, -ое, *adj.* bracki, do bractwa (do konfraternii) należący.

Братство, -а, *n.* bractwo; braterstwo; *ii.* в Чѣша (bráctwa).

Братствовать, *v. n.* bratać się; żyć po bratersku; należeć do jednego bractwa.

Братъ, -а, *m.* (pl. bráтья, -ья) 1. brat, (pl. bracia); родной братъ, brat rodzony; *ii.* в Сведѣннй, Сводный, Двойродный, Моло́чный (bratъ); нашъ братъ, (pop.), nasz brat; скажи, братъ! powiedz, mój bracie! послушай, братъ! posłuchaj, mój bracie! 2. *Eccl. sl.* (всякій ближній), brat, bliźni.

Братъ, *v. a. impf.* брать, *v. presf.* brac, wziąć; odbierać; przyjmować; osiągać; брать участь; брать чѣмъ-либо, в. Заботиться (о чѣмъ публь); брать въ долгъ, бра́с на боргъ, на kredyt, borgować, zarzucać się; брать у купца на съѣтъ, бра́с у купца на гашунок; брать что на себя, бра́с со на себѣ, podejtmować się (zego); брать вѣтки (abo подáрки), бра́с вѣздки, podarki, przekupować się, dawać się przekupić; брать жалованье, бра́с жолд, lenung odbierać; брать чью-либо сторону, (в. вступать за кого-либо), утmować się за kim, brońić kogo; кто ружьё берётъ далеко, та броń (fuzya) niesie mihi siega далеко; брать верхъ, бра́с гбгѣ, wyższosc nad kim; брать на обѣтъ, бра́с на sumienie; брать городъ, бра́с, dobywać miasto; брать итры, в. Принимать (итры); брать силу, в. Уси́лнваться; егб берётъ сѣка, нуду го бноръ; егб берётъ страхъ, атрах го бноръ; брать съ когб-либо примѣръ, образецъ, бра́с прыкладъ, wzór z kogo, бра́с sobie на прыкладъ, на wzór kogo; онъ въ ротъ ничегб не берётъ, онъ пнзего въ уста не бноръ; њ, брать, такъ брать ужъ всё, кнedy бра́с, то бра́с жузъ всегбто; wzлзгб пеннзгдзѣ, wezъ 1 worek.

Братъ, *v. r.* - за что, бра́с себѣ что czego, chwycić się czego, rozpoznać со, przedziwbracъ; бра́с знать; онъ въ всё берётъ, но ничегб не дѣлаетъ, онъ бноръ себѣ до всегбтого, але нн не робл; откуда всё это берётся? zkąd się też to wszystko бноръ?

Брахиграфия, -и, *f.* brachygrafia, sztuka pisania z pomocą skrótów, pisanie tytlami.

Брахиграфъ, -а, *m.* brachy-

graf, tytlami piszący; skrópi-azec.

Бра́чество, -а, *n.* *Eccl. sl.* (брачное состояние), małżeństwo, stan małżeński.

Бра́чннся, *v. r.* *Eccl. sl.* (сочетаться бракомъ), łączyć się węzłem małżeńskim, wstępować w stan małżeński, żenić się.

Бра́чннй, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* ślubny; weselny; małżeński; бра́чннй союзу, бра́чннй жуш, związek małżeński; węzły małżeńskie; бра́чное одѣжанне, бра́чннн одѣжда, strój ślubny, suknia ślubna; бра́чннй договбръ, умова, ugoda (przed-)ślubna, interesu.

Бра́чнннкъ, -а, *m.* Бра́чннннца, -ы, *f.* в Желвакотичнннн.

Бра́чно, -а, *n.* *Eccl. sl.* pokarm, żywnosc, jedzenie.

Бра́чнннй, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* pokarmowy. [blok]

Бра́чнннль, -я, *m.* Mar. winda.

Бре́венннй, -ая, -ое, *adj.* belkowy, balkowy; бре́венннй дѣбъ, (т. е. годный на бревна), drzewo budowne, drzewo budowlane, na budowlę zdadne.

Бре́венчнкъ, -а, *m.* budulec, drzewo na budowlę, do budowl.

Бре́венчатнй, -ая, -ое, *adj.* belkowy, balkowy, balczany, most z belek; бре́венчатнй мостъ, most z belek.

Бре́вно, -а, *n.* (pl. brѣвна, gen. brѣвнъ), Brevenco & Brewisko, *n. dim.*, Бревннннкъ, -а, *n. augm.* balka, belka, beleczka.

Бре́вновбъ, -а, *m.* woziciel belek, który belki wozi.

Бре́говнннй, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* mający brzegi spadziste.

Бре́гъ, -а, *m.* *Eccl. sl.* (бѣрегъ, *qu. v.*), brzeg.

Бре́денъ, -дня, *m.* brodnia, gatunek sieci rybięj; *cfr.* Czerzeniec.

Бре́дннн, *v.* Ива-кобъя.

Бре́днть, *v. n.* bredzić, nie do czego gadać, bzdurzyć, pleść; бреднть во снѣ, przez sen gadać, marzyć; бреднть въ горнчнхъ, в горъдзѣ bredzić, majaczycъ, w malignie gadać.

Бре́днн, -ей, *pl. f.* brednie, bzdury, niedorzeczności, głupstwa; бреднн воображеннн, urojennn dzikie.

Бре́днннкъ, -а, *m.* в Бре́денъ. **Бре́дъ**, -а, *m.* majaczenie, urojennn, fantazyja, malignn, warguacyja w rażających gorączkach.

Бре́затнй, -аго, *a. m.* stróż.

Бре́згъ, -я, *a. s.* в Бре́згнхъ, Бре́згннн.

Бре́згать, *v. n.* - чьнхъ, brzydzić się czym, cknąć sobie, przykrzyć sobie, mierzić sobie со, hzdzić się czym, być obrzydliwym, nie-smakować w czym, przebierać,

przebierać w jedzeniu i parojach; онъ ничнхъ не брегзаетъ, онъ снѣ ничѣмъ не брзздн; онъ в ничѣмъ не пребноръ; онъ wszystko je.

Бре́зглнвецъ, Бре́зглнвннн, *v.* Бре́згнхъ, Бре́згннн.

Бре́зглнво, *adv.* brzydliwie, obrzydliwie, hydlіwie.

Бре́зглнвость, -н, *f.* brzydliwosc, obrzydliwosc, hydlіwosc, omerzosc, okliwosc.

Бре́зглнвнй, -ая, -ое, *adj.* brzydliwy, brzydzący się со lada czym, obrzydliwy, hydlіwy, przebieorny, wymyslony w jednнu i napojach.

Бре́згованнѣ, -я, *n.* brzydzennнe się, obrzdzennнe, hzdzenie, mierzennнe.

Бре́зговать, *v.* Brezгать.

Бре́згннн, -я, *f.* *pop.*, *v.* Бре́згннн.

Бре́згнхъ, -а, *m.* brzydzący się czym, cknący sobie, obrzydliwнe, wybrzdnнкъ, wybrzdzający, przebiearcz, przekwntarz, przebiearający, przebarszczający w czym, wymyslony (w jedzeniu i napojach).

Бре́згнннн, -н, *f.* brzydząca się czym, cknąca sobie, wybrzdnнca, wybrzdzająca, przebiearająca, przebarszczająca w czym, wymyslona (w jedzeniu i napojach).

Бре́зндукъ, -а, *m.* grube płótno żaglowe.

Бре́зентъ, -въ, *m.* namolone płótno żaglowe.

Бре́зжнтся, *v. impers.* brzeszczę się, świtać, dnieć; брегжнтся, brzeszczę się, brzask się pokazуе, świta, dnieje; чьтъ брегжнлось, ledwo со brzask się pokazу, ledwo со zaświtalo.

Бре́ждъ-внннелъ, -а, *m.* Mar. chorągiewka okrętoва, oznaczająca dowódcę oddziału statków wojennych.

Бре́кчнлн, -и, *f.* Miner. kamień uformowany z różnych ulmoków, cementem połączonych.

Бре́менаталъ, *Eccl. sl.* в Бре́менная.

Бре́меннть, *v.* Обременять. **Бре́менннй**, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* brzemnienny, ciężarem obciążony, obciążony, ciężki. **Бре́менонбсозъ**, -снн, *m.* *Eccl. sl.* tragarz, noszarz, drażnik, drażgarz, † brzemionosoz.

Бре́мнн, -онн, *n.* brzemнe, ciężar; = в Бре́мнн & Грннъ.

Бре́ннѣ, -я, *n.* *Eccl. sl.* glina; błoto, muł, kał.

Бре́ннннннн, -н, *f.* znikomosc, matnosc, nietrwalosc, niestalosc.

Бре́нннй, -ая, -ое, *adj.* 1. znikomу, znikający, przemijający, marnу, nietrwalу; 2. в Скудѣльннн.

Бре́нчаннѣ, -я, *n.* brzczenie, brzckanie, szczękanie.

Бре́нчатъ, *v. n.* szczękać, brz-

каб, brzakać, brzdakać, brzęczyć, brzdęczyć [np. na cytrze, i t. p.; z pieniędźmi w kieszeni].

Бресті & **Брестъ**, *v. n.* wleś się, iść powoli, włożyć się.

Бреханіе, -я, *n.* (прогр. & *) brzechanie, brzechanie, szczekanie, potwarzanie.

Брехатель, -я, *m. fig.* brzechajo, brzechajło, szczekacz, szczekajo, belkotacz, obmawiacz, potwarca, łgacz, kłamca.

Брехательница, -ы, *f. fig.* szczekaczka, kobieta, która szczeka, krzyczy, obmawia, potwarza, obmównica, potwarznica, potwarzycielka, kłamczyna, łgarka.

Брехать, *v. n. contin. impf.*, **Брехнуть**, *v. semelf. (propr. & *)* brzechać, brzechać, brzechotać, brzechtać, brzechtać, brzechnać, szczekać, szczeknąć, potwarzać, kłamać, łgać; собака брешет, ривъ щезека.

Брешъ, -а, *m.* bręszka, wylom. **Брешъ-батарея**, -я, *f. Fortif.* bateria urządzona dla zrobienia (kulami armatnimi) wylomu na murze.

Бригада, -ы, *f. Milit.* brygada, (część wojska, składająca się z dwóch albo trzech pułków).

Бригадирскій, -ая, -ое, *adj.* brygadyerski.

Бригадирша, -я, *f.* brygadyerowa, żona brygadyera.

Бригадиръ, -а, *m.* brygadyer, komendant brygady.

Бригадный, -ая, -ое, *adj.* brygadny, do brygady należący; бригадный генералъ, jeneral brygady; бригадный командиръ, komendant brygady; бригадный адъютантъ, adjutant brygady.

Бригантина, -ы, *f. Mar.* brygantyna, (statek szybko żeglujący).

Бригъ, **Бриксъ**, -а, *m. Mar.* brig, statek wojenny lub kupiecki o dwóch masztach.

Брилантъ, -а, *m. dim.* brylancik, brylancik.

Брилантонецъ, *v. Долгоносокъ* (брилантовый).

Брилантовый, -ая, -ое, *adj.* brylantowy, brylantowy, dyamentowy.

Брилантникъ, -а, *m.* jubiler, (kamienie drogocne oprawiający i niemi handlujący).

Брилантъ, -а, *m.* brylant, brylant, dyament.

Брыльный, -ая, -ое, *adj.* golarcki, balwerski, barwierski; брыльное блюдо, miedniczka golarzka, barwierska, od golenia.

Брыльня, -я, *f.* golarzarnia, strzalczarnia, barwierska, izba golarzka.

Брыльщикъ, -а, *m.* golarz, golibroda, brodogół, barwierz, balwierz, barbierz, cyrulik, feldszger.

Брытва, -ы, *f.* brzytwa.

Брытварь, *v. Желванца*.

Брытвенница, -ы, *f.* barwiera-

ski pokrowiec, sztuciec, barwierska szkatula do brzytw, brzytewnia, pudro na brzytwy.

Брытвенный, -ая, -ое, *adj.* brzytowy, brzytwiany; брытвенный ремешъ, pasek do ostrzenia brzytw.

Брытле, -я, *n.* golenie.

Брытвеникъ, -а, *m.* furalnik na brzytwy, sztuciec z brzytwami, etc. *v. Брытвенница*.

Брытвенный, -ая, -ое, *adj.* brzytowy, brzytwiany; брытвенный ремешъ, pasek do ostrzenia brzytw. [mieśnik od brzytw.

Брытвеникъ, -а, *m.* гле-

Брытѣкъ, -ткъ, & **Брытъ**, -а, *m.* wierzchnia część [kłosy] snopów zbożowych.

Брытый, -ая, -ое, *part. p.* goleny, ogolony.

Брыть, *v. a. impf.* выбрыть, *v. perf.* golić, ogolić; брыть обрѣду, golić brode; -ся, *v. r.* golić się, ogolić się.

Брытьѣ, *v. Брытле*.

Брычка, -и, *f.* bryczka, (rodzaj rowozu).

Брытвистый, -ая, -ое, *adj.* brzytwisty, wielkich brwi.

Брытвица, -и, *f. augm.* brwiśko.

Брытвеникъ, -а, *m.* *v. Младенчица*.

Брывний, -ая, -ое, *adj.* brwiny, brwiowy, do brwi należący.

Бровъ, -я, *f.* brew, (brwi); не въ бровъ, а прямо въ глаза (albo а въ самый глазъ), *w brew, wprost, wzręcz, bez ogródki mówić, powiedzieć, wyciąć komu prawdę.

Бродецъ, -дцъ, *m. v.* Bręдень.

Бродильный, -ая, -ое, *adj.* do fermentowania, kiszania (kiszienia) służący; бродильный чанъ, kadź do fermentacji czyli kiszania służący.

Бродильщикъ, -а, *m.* (w *Kamyszalce*) droge przez śnieg torujący łowисьcum sobole.

Бродисный, -ая, -ое, *adj.* brodzisty, brodów pełen (pełny).

Бродить, [*Præs.* бродъ, бродишь], *1. v. n. a.* [Ходить куда и сюда безъ цѣли; ходитъ съ трудомъ послѣ болѣзни], тулаć się, тлuc się, poniewierać się, walezać się, włożyć się, lazić, chodzić po woli, noga za nogą; skozъ по лаямъ бродить, byдło lazi, wлoczy się po polu; б) [начинать кнзунуть], fermentować; wzburzać się; kisać; robić; пиво въ бoчкѣ бродитъ, piwo robi w beczce; 2. *v. a.* [ловить рыбу бреднемъ], niewodemъ gyby łowić.

Бродникъ, -а, *m. v.* Bręдень.

Бродня, -я, *f.* तुलactwo, lażekanie, wлozcęga, wлozcęnie się, wależanie się. [дильщикъ]

Бродовиць, -а, *m. v.* Бро-

Бродъ, -а, *m.* bród, mielzina porpzek rzeki do przebycia bez przewozu.

Бродяга, -я, *s. c.* wлozcęga, तुлаcz, biegun, powsinoga, wazęduby, poniewierca, हुलaj.

Броджичать, *v. n.* तुлаć się, тлuc się, poniewierać się, walezać się, włożyć się.

Броджичество, -а, *n.* हुलajstwo, życie हुलajskie, तुлаckie, तुлаctwo.

Бродячий, -ая, -ое, *adj.* wależający się, блуждающий, तुлаjący się; koczujący; (*v. Кочевый*); бродячие народы, ludzie блуждающий, nie mający ani domów, ani osiadłości stałych, lecz z jednego miejsca na drugie przenoszący się; naród koczujący.

Броженіе, -я, *n.* 1. *Chem.* fermentowanie, fermentacja, kiszanie, kiszenie; 2. *łażekanie, तुलanie się, wależanie się, wлozcęnie się; *v. Бродяга*.

Бродяга, -я, *f.* (удило, *qm. v.*), wędzido, munszuk.

Бродимъ, -а, *m. Bot. (exicum)*, goryczka, gorzkoлист.

Бронёберецъ, -рца, *m. Eccl. sl.* pancernik, pancernik, wależący w zbroi, w pancерзу, w pancерz ubrany; *v. Бронникъ*. **Бронёберствовать**, *v. n. Eccl. sl.* walczyć w zbroi, w pancерзу wależący.

Бронёбеецъ, -сца, *m.* 1. pancernik, pancernik, w pancерz ubrany, w pancерзу wależący; 2. *H. n.* (*dasypius, ostracion*), pancernik, żółwiec.

Бронза, -ы, *f.* (смесь мѣди, олова и цинка), bronce, brons, bronz, spiza, spiz.

Бронированіе, -я, *n.* bronzowanie, bronzowanie.

Бронировать, *v. a.* (наводитъ цвѣтъ подъ бронзу), bronzować, bronzować.

Бронировка, -и, *f.* bronzowanie, bronzowanie.

Бронзованіе, **Бронзовать**, *v. Бронированіе*, **Бронировать**, etc. [лужу, bronzujący.

Бронзовиць, -а, *m.* bronzownik.

Бронзовый, -ая, -ое, *adj.* bronzowy, bronzowy, bronzowy; bronzowany.

Бронникъ, -а, *m.* 1. pancernik, pancernik, człowiek uzbrojony; w pancерz ubrany, gycerz w pełnym uzbrojeniu; *v. Бронёберецъ*; 2. pancernik, pancerniarz, co pancерze robi.

Бронный, -ая, -ое, *adj.* zbrojowy, do zbroi należący, pancерny, w pancерz ubrany.

Бронпресъ, *v. Врунпресъ*.

Броня, -и, *f.* zbroja, pancерz.

Бросальница, -ы, *f.* rafa, dziergielca (do lnu).

Бросальный, -ая, -ое, *adj.* росякны, росякы; бросальный конь, dziury, росяк cieniki i krótki; *сfr.* рохатына.

Бросаніе, -я, *n.* rzucanie, ścianienie.

Бросатель, -я, *m.* ten który rzuca, ścisła, wyruszcza pociski.

Бросательный, *v.* Бросальный.

Бросать, *v. a. contin.*, **Бросить**, *v. a. semelf. perf.*, **Бросывать**, *v. a. frequ.* 1. (метать, кидать), rzucać, rzucić, cisnąć, ścisnąć, mieścić, miotać, miotać; bросать в когѣ-либо камнемъ, rzucać na kogo kamieniem; бросить на землю (на землю), rzucić na ziemię, o ziemię; *it.* urucić na ziemię; бросать жребій, los rzucać, miotać, losować; бросать что-либо въ воду, rzucać, wrzucać *co* w wodę; бросать якорь въ пристани, rzucać, zarzucać, wyrzucać kotwicę въ portcie; бросать лень (= обивать со льна головки), główki ze lnu otukać, główki ze lnu dzierać, len raflować; бросать кровь кому-либо, krew' кому rzucać; меня въ дрожь бросаетъ, *v.* Дрожь; što хоть бросе, §. to do niczego; to nie warto; to na nie się nie zda; 2. * (оставлять безъ приврѣнія, безъ вниманія, etc.), rzucać kogo, porzucać, porzucić kogo, opuścić; porzucić *co*, przestać *co* czynić, poniechać, zaniechać, zaniechować (*v. frequ.*), zarzucić *co*; онъ бросилъ свою жену (он) opuścił swoją żonę; бросить своё ремесло, porzucić, zaniechać swoje zajęcie (zawołanie); бросить дѣло, zaniechać, porzucić interes; бросить свою дерзость, opuścić swoją włość; бросить святъ, opuścić świat.

Бросаться, **Броситься**, *v. r. perf.*, **Бросиваться**, *v. r. frequ.* 1. (метаться, кидаться), rzucać się, rzucić się, cisnąć się, ścisnąć się, miotać się; падаć, рабѣ; броситься въ воду, rzucić się w wodę, do wody; броситься на колѣни, rzucić się na kolana, ukleknąć; броситься кому-либо въ ноги, рабѣ кому do nóg, urabѣć do nóg, uклѣкнѣć; броситься на кого, парадѣ, парабѣ на кого; броситься на неприятеля, rzucić się, парабѣ на pierzyciela; броситься за кѣмъ въ погони, ścisnąć się za kim (by go ułapać), pucić się w pogonі (w rogonia) за kim; *it.* *v.* Опрометью; кровь бросилась въ голову, krew' mi bila do głowy, wustąpiła na twarz.

Бросить, -ся, (*v. perf.*), *v.*

Бросать, -ся.

Бросвина, -я, *f.* brzoskwinia; *v.* Пёрский.

Бросвинный, -ая, -ое, *adj.* brzoskwiniowy; *v.* Пёрский.

Броскій, -ая, -ое, *adj.* далеко rzucający, rzucały, rzutny; * рзutki, zwinny, zворотny, rzeski, szybki, skory, прѣдки. [szybko.

Броско, *adv.* skoro, прѣдко.

Бросокъ, -скѣ, *m.*, *v.* Кидокъ, Швырокъ.

Бросокъ, *adv.* rzutem; росі-скіем; врособом rzucałym; rzucając; броскомъ броситься, porwać się szybko, рѣдем, на лѣб на szyję.

Броснуть, *v. a.* (очищать лень), czyścić len. [ница.

Бросовальница, *v.* Бросаль-
Бросовой, -ая, -ое, *adj.* por-
matowalny, małoznaczny.

Броткамера, -ы, *f.* komora, skład na chлѣb na okragie.

Брошенный, -ая, -ое, *part. p.* rzucony; * зарzucony, zaniechany, opuszczony, odbiegły.

Брошюра, -ы, *f.* broszura, zeszyt, rozsył.

Брунецъ, -ницѣ, *v.* Черноголо-
Брунка (2), -никъ.

Брунка, -и, *f.* kocianki, kotki, owieczki (*np.* u wierzby).

Брунколь, -я, *m.*, *v.* Камысга (Враушевская).

Брункрессъ, -а, *m.* Bot. (*na-*
sturtium officinale), rzeżucha wodna; [*cf.* Potocznik].

Брукслѣнъ, **Брукслѣтъ**, *v.* Бересклѣдъ.

Бруксовый, -ая, -ое, *adj.* 1. służący do przybijania belek, *etc.* *np.* брусковый гвоздь, gwóźdź deskowy, gwóźdź latny, bretnal; 2. na kształt beleczki; drażkowy; *it.* брусковый камень, brus, osia, osetka; брусковая краска, indyehnt, indyg, farba gruntowa do błękitnego farbowania.

Бруксъ, -а, *m.*, *v.* Марѣна (красильная).

Брусника, -и, **Бруслина**, -ы, *f.*, *v.* Бересклѣдъ.

Брусника, -и, *f.* brusznica, borówka czerwoną.

Брусниковка, -я, *f.* wódka z brusznicy, z borówki (czerwonolich).

Брусница, -ы, *f.*, *v.* Брусника.

Брусничникъ, -а, *m.* Bot. (*vac-*
cinium vitis idaea, Linn.), borówka czerwoną, brusznica [krzaczek].

Брусничный, -ая, -ое, *adj.* borówkowy, bruszniczny.

Бруснишка, *v.* Брусниковка.

Брусковка, -и, *f.* gazpika, gatunek pilników czterokanczastych.

Брусовой, (-нѣ), -ѣя, -ѣе, *adj.* на kształt belki o(b)ciosany; брусовый камень, ciosowy kamień, cioc; [*cf.* Fliza].

Брусокъ, -скѣ, *m.*, **Брусочекъ**, -чка, *m.* *dim.* 1. beleczka; 2. osetka, oseteczka, kamień do wacowania, do ostrzenia.

Брусслѣвъ, -а, *m.* Fortf. przed-

piersień, przedpiersiek, przywatek, parapet.

Брусчатый, -ая, -ое, *adj.* z belek zgotowany; брусчатый мостъ, most z belek.

Брусъ, -а, *m.* (*pl.* брусъя, -ья) 1. belka, balka; 2. brus, osia, osetka, kamień do wacowania, do ostrzenia narzędzi żelaznych; *v.* Брусокъ.

Брусье, -я, *n. coll.* belki, balki. **Брусянка**, -и, *f.* barka, bat, (statek wodny).

Брусной, (-нѣ), *v.* Брусчатый.
Бруснейка, -и, *f.* Anat. (*mesen-*
terium), kręzy, krzyzy, krzyzki, krzyski, kręzki, kręski, kruszki, błona kiszkowa.

Бруснейный, -ая, -ое, *adj.* kręzkowy, krzyzkowy; бруснейная желязіа, kręzkowe gruczolki, (co ob.).

Бружіи, -ей, *pl. f.*, **Бружники**, -овъ, *f. pl. dim.* kręzy, trepele, gors u koszuli, mankiетки.

Брыгалка, -и, *f.*, **Брыгало**, -а, *n.* sikawka, spruga.

Брыгальце, -а, *n.*, *v.* Дыхало, Дыхальце.

Брыганіе, -я, *n.* bryzganie, прысканіе, śikanie.

Брыгать, *v. n. et a. impf.*, **Брыгануть**, *v. perf. semelf.* 1. bryzgać, bryzgnąć, прыскаć, прыскаć, śiskać, śiskać; 2. * брыгануть, прыскаć, pierzchnąć, uskokować, uciesć, drapnąć, drapska dać.

Брыгань, -овъ, *pl. m.* прыски.

Брыгунъ, -ѣ, *m.* bryzgać, прыскаć, прыскал.

Брыгунья, -и, *f.* bryzgaćka, прыскаćka, прыскайка.

Брыгъ, -а, *m.* pokropienie przed tynkowaniem; nakrapianie; marmurowanie; wykropić брыгъ-гома подъ мраморъ, marmurować, tynkować marmurę, czyli marmurowym tynkiem.

Брыгануть, *v. sub.* Брыгать.

Брыканіе, -я, *n.* brykanie, wierzganie, koranie, (o koniach).

Брыкать, *v. a.* [*Præf.* брыкѣть, брыкѣшь], *v. a. impf.*, **Брыкнуть**, *v. semelf.* (бить ногами, лягать, *qu. v.*), брыкаć, wierzgać, кораб (o koniach); -ся, *v. r.* wierzgać; *v.* Лгаться.

Брыкливость, -и, *f.* brykliwość, wierzgliwość, nałóg wierzgania.

Брыкливый, -ая, -ое, *adj.* brykliwy, wierzgliwy, brykający, wierzgający.

Брыкнуть, *v. a. semelf.* брыкнѣć, wierzgnąć, корпнѣć (o koniach).

Брыкнѣть, -ѣ, *m.* брыкаć, wierzgać; брыкливу, wierzgliву.

Брыкнѣня, -и, *f.* брыкаćka, wierzgaćka, брыклива, wierzgliwa.

Брыска, -и, *f.* (*fam. pop.*) matczek, matczę, [miano kocie], kot.

Брѣдѣвка, **Брѣдѣвня**, -и, *f.* brukiew; *v.* Кольрабѣ.

† **Брѣяніе**, *v.* Брѣяніе.

редzie do budzenia śpiących, excitat. ; и. v. Перепёлка (Ясыка).

Будильникъ, -а, м. 1. *Ecol. sl.* (будящій отъ сна), budziciel, budzący drugich; 2. budzido, excitat. , zegar budzący.

Будильный, -ая, -ое, *adj.* будящій, до будzenia służący; будильный колокольчикъ, dzwonek budzący.

Будильщикъ, -а, м. budziciel, budzący drugich.

Будить, *v. a. impf.*, про-разбудить, *v. perf.* budzić, przebudzać, przebudzić, obudzać, obudzić. [стражница, szylerhaus.]

Будка, -и, *f.* буда, будка, Будни, -ей, *pl. m.* в. в. Будень.

Будничный, -ая, -ое, *adj.* повседневно; будничный день, dzień powszedni; будничное платье, suknia powszednia.

Будочка, -и, *f. dim.* будечка; т. Будка.

Будочникъ, -а, м. budnik, stróż policyjny uliczny.

Будра, -ы, *f. Bot.* (*glechoma hederacea*; *hedera terrestris*), - ползучая, brzestan, kurdwan, kunrad, konrad ziele, bluszcz posiomy, bluszczuk.

Будто, будто бы, *conj.* jak gdyby, jakby, jakoby, niby; jakby to, jakoby to, niby to.

Будуаръ, -а, т. buduar, ро-коик, gabiniec damski.

Будучи, *part. (a. Выт.)* буды.

Будущее, -аго, а. п. przyszłość.

Будущий, -ая, -ое, *part. a.* (а Выт.) będący, przyszedły, następujący, mający nastąpić, будущее время, *Gramm.* (*futurem*), czas przyszedły; и. съ будущимъ, (мający jednego ze sobą), z przystawą, (z towarzyszem).

Будущность, -и, *f.* przyszłość.

Бувѣтріе, -я, п. *Ecol. sl.* fanatyzm. [тык.]

Бувѣтьр, -а, т. *Ecol. sl.* fanatyzm.

Буеракъ, -а, т. Буерачекъ, -чка, т. *dim.* rozpadlina (w ziemi), wadół, wadolek, parów, wawóz; *сfr.* Padol.

Буерачистый, -ая, -ое, *adj.* garowisty, wadolisty, wawozisty; *сfr.* Padolisty.

Буерачникъ, -а, т. *Bot.* (*cor-nisporidae*), rozplenica.

Буерачный, -ая, -ое, *adj.* wadolowy, wawozowy.

Буерь, -а, т. 1. półpokładowy statek wodny z jednym masztem; 2. rodzaj sani z żaglami dla jeżdżenia po lodzie.

Буеслобъць, -ща, т. *Ecol. sl.* próżniowca, gadula, gawęda, papla, bzdura.

Буесловить, *v. n.* *Ecol. sl.* bredzić, niedorzecznie gadać, gawędzić, paplać, bzdurzyć.

Буесловіе, -я, п. *Ecol. sl.* nie-

дорзeczność, mowa niedorzeczna, gadulstwo, bzdurstwo.

Буесловный, -ая, -ое, *adj.* *Ecol. sl.* próżniowmy, niedorzeczny. [вещь.]

Буесловъ, -а, т. в. Буесловъ. Буестъ, -и, *f.* 1. odwaga, odwажность, nieustraszonosc, zapalczywość; 2. głupstwo.

Буездѣніе, -я, п. budzenie, obudzanie, przebudzanie.

Буенина, -ы, *f.* wiewprzowina z cybulu lub z czosnkiem gotowana i zastudzona.

Бужи, *a. indecl.* Chir., в. Свѣтъ (врачебнаа). [пароju.]

Буза, -ы, *f.* buza, gatunek Бузани, в. Бусель.

Бузина, -ы, *f.* - чёрная, *Bot.* (*sambucus nigra*), bez (*gen.* bzu) rozpolity czarny; бузина дикая, мажорбѣлая, (*s. edulis*), shebd, hebd ziele, (shabzina); бузина кистѣстая, (*s. racemosa*), bez leśny gronisty, góru.

Бузинникъ, -а, т. sok bwowy.

Бузинный, -ая, -ое, *adj.* bwowy; и. shebdowy; бузинный цвѣтъ, bwowy kwiat; бузинный чай, herbata bwowa; бузинный грибъ, бузинная гѣбка, *Bot.* (*fungus sambuci*), Judaszowe ucho; в. Бузиновыи.

Бузиновый, -ая, -ое, *adj.* bwowy, z bzu; бузиновый компотъ, смрбъ (сиробъ), bwowe powida, bwowy агор; в. Бузиныи.

Бузникъ, Бузовникъ, -а, т. 1. в. Бузина (дикая); 2. gobiacy i przedajacy buze; (в. Буза).

Бузокъ, -акá, т. lilak, (krzew); в. Сирень.

Бузуль, -ы, т. sól jeziorna; gradówka, sól gradowa, krupiasta.

Буза, -а, т. в. Бузина (кистѣстая).

Буй, -я, т. 1. *Mar.* blok, beczka, znak nad kotwicę zarzuconą pływający; 2. głupiec, biazen, dureń. [samica bawola.]

Буйволнца, -и, *f.* bawolica.

Буйволловый, -ая, -ое, *adj.* bawoli, wawolowy; буйволовая кожа, skóra bawola, wawolowa.

Буйволъ, -а, т. *H. n.* (*bos bubalus*), bawół.

Буйность, -сти, *f.* popędliwość, poruczość; в. Буйство.

Буйный, -ая, -ое, *adj.* popędliwy, poruczywy, gwałtowny; szalony, głupi; буйный вѣтеръ, wiatr gwałtowny.

Буйреть, -а, т. lina idąca od kotwicy do bloka lub beczki pływającej na wodzie.

Буйрвенный, -ая, -ое, *adj.* 1. в. Буйный; 2. *Ecol. sl.* nie-rozważny, głupi; и. в. Пооступокъ (буйственный).

Буйство, -а, п. 1. gwałtowność; zapęd, szaleństwo; clemnota, głupota.

Буйствовать, *v. n.* biazna udawać, głupstwa wyrabiać.

Бука, -и, *f.* wobo, straszdyto, straszdydelko, straszek.

Букашечка, Букашка, -и, *f. dim.* chrząszczyk, chrząbąszczyk.

Букашкинъ, -а, т. *Bot.* (*jasione*), jasionek, (rodzaj rośliny).

Буква, -и, *f.* czielonka, litera, głoska; буква лісоная, samogłoska; буква согласная, spółgłoska; буква двоуглабная, dwugłoska; бѣкы прописныя, litery wielkie, początkowe, wersalowe litery, wersały, wersalki; бѣкы стрѣбныя, litery zywzące male.

Букавально, *adv.* dosłownie, literalnie, słowo w słowo; переводитъ букавально, tłumaczyć dosłownie, literalnie tłumaczyć.

Букавальность, -сти, *f.* literalność.

Букавальный, -ая, -ое, *adj.* literalny, dosłowny; букавальный переводъ, dosłowne tłumaczenie.

Букаврный, -ая, -ое, *adj.* abecadlowy, elementarzowy.

Букавръ, -ы, т. abecadlnik, elementarz.

Букавенный, -ая, -ое, *adj.* abecadlowy, abecadny, alfabetyczny.

Буквица, -и, *f.* 1. *Bot.* (*betonica*), bukwica, буквица чёрная, апѣчная, (*betonica vulgaris*), bukwica szarna, arcesna, zywcajna; буквица бѣлая, весѣнная, (*primula veris*), bukwica biała; pierwiosnka; paralizowe ziele; 2. alfabet głogoliński.

Буквиный, -ая, -ое, *adj.* bukwiczany; pierwiosnkowy.

Букецьць, -ца, т. *dim.* bukiec; в. Букѣть. [клетowy.]

Букѣтныи, -ая, -ое, *adj.* bukiecъ, -а, т. bukiet, wianek, wiązka, рѣк kwiatów.

Буки, *pl. f.* druga głoska Rosyjskiej abecadla; što ещѣ буки, то ма dopiero nastąpić (ale nie pewno).

Букинйсть, -а, т. antykwarz, handlujący starymi książkami. [сексйи.]

Букинш, в. Булдырьанъ (Грѣ-Буля, в. Пѣля).

Буковина, в. Буковца (1).

Буковникъ, -а, т. (буковный лѣсъ), buczyna, bukowina, las bukowy.

Буковный, -ая, -ое, *adj.* bukowy; бѣковое дѣрево, drzewo bukowe; буковый лѣсъ, las bukowy; бѣковое мѣло, olej bukowy, buczynowy.

Буколическій, -ая, -ое, *adj.* bukolieczy, pasterski; bukoliecka посѣя, poeta pasterska.

Букировать, -я, п. *Mar.* ciągnienie statku jednego drugim statkiem, buksyrowanie.

Букировать, *v. a.* *Mar.* ciągnąć statek drugim statkiem,

bukycrować; *сfr.* Trzelować, Buchtować.

Букирówka, -и, *f.* *Mar.* ciągnięcie statku jednego drugim statkiem, bukycrowanie; *сfr.* Buchowanie.

Букирь, -а, *m.* *Mar.* lina, którą drugi statek jest ciągnięty.

Буковский, -ая, -ое, *adj.* bukszпанowy, z bukszпанu, z drzewa bukszпанowego.

Букъс, -а, *m.* *Bot.* (*viscum vulgare*), bukszпан, (drzewo).

Букъ, -а, *m.* 1. (щолокъ, въ которомъ парятъ бѣлье), луг; 2. (посудина, въ которой парятъ бѣлье), кадъ до лугу; 3. *Bot.* буюкъ, (дѣрево, *Jugus*), бук, дрzewo буюкo; буючна, буюковина; буюный буюкъ, *v.* Грабъ.

Булава, -ы, *f.* 1. булава, паика, масцуга; булава Геркулесова, (булава), масцуга Herkulesa; 2. булава, знакъ владыки hetmański; 3. drag żelazny, дзвігнн.

Булавастикъ, -а, *m.* *Bot.* (*clavaria*, гождзieniec, грибъ гладкий, podłużny; булавастикъ гудковатый, (*clavaria coralloides*), гождзieniec miętki, mięsisty, mający gałązki krótkie na wierzchu niby ząbkowane, kozia bródka; булавастикъ кудравый, (*clavaria crispata*), гождзieniec kędzierzawy, gałązki).

Булавка, -и, *f.* шпілка; $\S$. у порѣ булавка въ головѣ, (*por.*), та м шубку, jest podchmielonym, napitum.

Булавникъ, *v.* Булавастикъ.

Булавовидный, -ая, -ое, *adj.* на kształt булавы, паіки, масцуги.

Булабочка, -и, *f.* *dim.* шпілечка.

Булабочникъ, -а, *m.* 1. шпілка; 2. pudełko на шпілki.

Булабочный, -ая, -ое, *adj.* шпілкову; булабочная головка, гівочка шпілкова. [шпілковату.

Булачатый, -ая, -ое, *adj.*

Булачный, -ая, -ое, *adj.* (о *koniach*;) булану, маселъ плowѣ;

булачная лошадъ, конъ булану.

Булатный, -ая, -ое, *adj.* булатну, z булату, z стали, stalny, stalowу; булатная сабля, булатова szabla.

Булатъ, -а, *m.* булат, stal.

Буддырь, -я, *m.* dom mały, oоbоno stojący.

Буддырьянъ, -а, *m.* *Bot.* (*valeriana*), kozielek, baldyran; буддырьянъ аптечный, лекарственный, (*valeriana officinalis*), baldyran (kozielek) apteczny, lekarski; буддырьянъ Греческий, (оранъ синня, *potentium coeruleum*), koziołek, годзая rośliny.

Булеваръ, *v.* Бульваръ.

Булка, -и, *f.* булка.

Булла, -ы, *f.* bulla, list папскi.

Булочка, -и, *f.* *dim.* булечка.

Булочникъ, -а, *m.* булечникъ,

piekarz bułek, со biały chlebъ piecąc.

Булочница, -и, *f.* żona булечника; булечничка; przedająca bułki.

Булочный, -ая, -ое, *adj.* булкову, булечну; z булки зробiony.

Булѣхнуться, *v. r.* *perf.* wpaść, zabnąć.

Бульихъ, *conj.*, *v.* Бухъ.

Бульга, -и, *f.* glaz, orcel.

Бульжннкъ, -а, *m.*, glaz, kamień rozprolity, brukowу, polowу, krzemień, orcel; *v.* Выстлгать (бульжннкoмъ).

Бульжнный, -ая, -ое, *adj.* krzemieniowу, krzemienny, glazowу.

Буль буй! *interj.* бул бул! glu glu! odgłos tegiego łykania, albo wyrażający bełkot, gdy się со leje z naczynia, wązką szyję mającego.

Бульварный, -ая, -ое, *adj.* булварову, wałowу. [okop.

Бульваръ, -а, *m.* bulwar, wał, Бульдогъ, -а, *m.* brytan, bulldog, (pies Angielski).

Бульбонный, Бульбонный, -ая, -ое, *adj.* bullionowу, gosiowу; z bullionu.

Бульбонъ, Бульбонъ, -а, *m.* bullion, gosi.

Бульканье, -я, *n.* bulkanie, bulkotanie, bulkotanie, glukanie, chlupotanie.

Булькать, *v. n.* *impf.* Булькнуть, *v. semelf.* bulkać, bulknąć, bulkotać, bulkotać, bełkotać, bełgotać, glukać, chlupotać.

Бумага, -и, *f.* 1. papier; бумага пищая, papier klejowу, piśarski, papier do pisania; бумага почтовая, papier pocztowу; александрійская бумага, papier gazetowу; гербовая бумага, papier sterpłowу; нечѣтная, книжная, типографская бумага, papier drukarski, wodny; цѣдильная, пропускная бумага, bibuła, papier przebijający, zalewający; защитительная бумага, pismo obrończe; на бумагу, на piśmie, piśmiennic, сгаре на białym; *Jur.* подать на кого-либо бумагу, podać na kogo prośbę, skargę; 2. (хлопчатая) бумага, bawełna.

Бумагодѣланіе, -я, *n.* fabrykacja papieru.

Бумагопродавецъ, -вца, *m.* papiernik, со papier przedaje.

Бумагопрядильная, -ой, *f.* przedziałnia bawełny; fabryka bawełny.

Бумагопрядильный, -ая, -ое, *adj.* тугачу się przedzenia bawełny.

Бумагопрядильня, -и, *f.* przedziałnia bawełny; fabryka bawełny.

Бумажечка, -и, *f.* *dim.* papiereczek.

Бумажка, -и, *f.* *dim.* papierек; papilot.

Бумажникъ, -а, *m.* pugilares,

Бумажнопрядильный, *v.* Бумагопрядильный.

Бумажный, -ая, -ое, *adj.* 1. papierowу, papierzanу, papierny; бумажная ильница, фабрика, papiernia, młyn od papieru, fabryka papieru; 2. bawełniany, bawełniczy; бумажная матерія, materia bawełniana, bawełnicza; бумажная прядь, bawełnica.

Бумажонка, -и, *f.* *dim.*, *v.* Бумага (1. 2).

Бумажеиный, -ая, -ое, *adj.* barchanowу. [Inianobawełniana.

Бумажея, -и, *f.* barchan, tkanka Buntowanie, -я, *n.* buntowanie, poburzenie. [poburzać.

Бунтовать, *v. a.* buntować.

Бунтоваться, *v. r.* buntować się, burzyć się przeciwko komu, buntъ podnosić przeciwko komu, powstać przeciw władzy prawnej, wstąpić do zbrodni.

Бунтовский, -ая, -ое, *adj.* buntowniczy.

Бунтовщикъ, -а, *m.* buntownik, powstaniec, insurgent, rokoszanin.

Бунтовщикъ, -и, *f.* buntownica, insurgentka, rokoszanka.

Бунтъ, -а, *m.* bunt, powstanie, się przeciwko władzy prawnej, rokosz, powstanie.

Бунчужный, -ая, -ое, *adj.* buńczuczny; z buńczukiem.

Бунчукъ, -а, *m.* buńczuk, [ogon koński на lasce zawieszony, zamiast chorągwy służący].

Буря, -ы, *f.* (borax *linca*), boraks, borax, boras. [лушка.

Бурявецъ, -вца, *m.*, *v.* Сверъ.

Бурявить, *v. a.* *impf.*, пробурявить, *v. perf.* świrować, wiercić, przewiercać, przewiercić.

Бурявельіе, -я, *n.* świrowanie, wiercenie. [derek.

Бурявокъ, -вкѣ, *m.* *dim.* świrowу.

Бурявоучный, -ая, -ое, *adj.* świrowу.

Бурявчатый, -ая, -ое, *adj.* świrowату, на kształt świrda kręcący.

Бурявичкъ, -а, *m.* *dim.* świoderek; (u ślōsarza) durzłak.

Бурявь, -а, *m.* świder; черпенный бурявь, *v.* Трѣпанъ.

Бурякi, -овъ, *pl.* *m.* barszcz burakowу, świtka.

Буряковый, -ая, -ое, *adj.* burakowу, świtkowу.

Бурякъ, -а, *m.* burak; пuszka podługowata z kory brzoźowej.

Буряль, -а, *m.* burza, zanieczyszczenie, wiatr gwałtowny ze śniegiem. [pакъ.

Бурячѣкъ, -чкѣ, *m.* *dim.*, *v.* Бурячннкъ, -а, *m.* *Bot.* (*borrago*), bórak, burak, wolowу język.

Бурячнный, -ая, -ое, *adj.* бургомистерский, -ая, -ое, *adj.* burmistrzowski.

Бургомистерство, -а, *n.* burmistrzowstwo, urząd burmistrza.

Вургомистръ, -а, *m.* burmistrz.
 Бурда, -и, *f.* potrawa z gęstęj miazaniny; parój metny i gęsty.
 Бурдюкъ, -а, *m.* bukiad, nazczynie z koziej skóry do вина.
 Буревѣстникъ, -а, *m.* Н. п. (*procellaria*), petrel, (ptak).
 Бурелюбка, Бурелюжь, -а, *m.* lom, wiatrolom, drzewolom.
 Бурёние, -я, *n.* świdrowanie, wiercenie, przewiercenie.
 Бурьяльникъ, -а, *m.* wierzyciel, wierzący, świdrzący.
 Бурить, *v. a.* świdrować, wiercić, przewiercać.
 Бурка, -и, *f.* burka, oponcza od deszczu wełniana, pilśniана.
 Буркало, -а, *n.*, Буркальцо, -а, *n.* dim. rzucadlo, rzucadelko, gatunek prosy. [strę osy].
 Буркалы, -овъ, *pl. m.* pop. by.
 Буркальщикъ, -а, *m.* prownik.
 Бурканъ, -а, *m.* dzika hreczka gryka, bukwiа; v. Грѣна.
 Буркунная трава, *f.*, Бурвѣжь, *m.*, v. Дунникъ (трилѣстный).
 Бурлакъ, -а, *m.* flis, majtek gzęczny, szkutnik; *grundal, chłop nieokrzesany, gbur, grubianin, prostak, lejba.
 Бурлацкій, -ая, -ое, *adj.* grubiański, prostaki, chłopstwu.
 Бурлаченъ, -я, *n.* grubiaństwo, prostactwo, chłopstwo.
 Бурлачество, -а, *n.* grubiaństwo, prostactwo, chłopstwo.
 Бурлачить, *v. n.* prostacić; źle się prowadzić; hulać.
 Бурление, -я, *n.* halas, burczenie (w żółdku).
 Бурлитость, -я, *f.* burzliwość, niespokojność, porывчатость, поредливість.
 Бурливый, -ая, -ое, *adj.* burzливый, niespokojny, porывчтый, поредливый; v. Бурный.
 Бурливо, -а, *z.* с. бурливо глоса; бурливец.
 Бурлить, *v. n.* halasować, шуміть, бурзеть.
 Бурмѣть, -и, *f.*, Бурмѣть, -а, *m.* bawéniана thanka Perska.
 Вуряистръ, *v.* Вургомистръ.
 Вурйеткля зѣрна, *n.* угуанка, perla opentalna, perla угуанска.
 Вурнастый, -ая, -ое, *adj.* li-sawy, rusy.
 Вурный, -ая, -ое, *adj.* бурзливый, навалу; бурная птица, v. Буревѣстникъ. [nie].
 Вурно, *adv.* бурзливо, навалу.
 Вурность, -и, *f.* бурзливость, навалность. [ciekа].
 Вуронить, *v. n.* trysać, przeworový, -ая, -ое, *adj.* bokrakowу, bogawowу, do bokraka należący; буровая кислота, kwas bokrakowу.
 Вурокислый, -ая, -ое, *adj.* пр. бурокаислая соля, sole z kwasem bokrakowым potworzone.
 Вурса, -и, *f.* bursa, konwikt.

Бурсакъ, -а, *m.* bursak, wspólmieszkaniec, wspóltowarzysz.
 Вуррундуковъ, -ая, -ое, *adj.* pręgowсову.
 Вурундукъ, -а, *m.* Н. п. (*scirius striatus*), прęговіе Syberyjski, gatunek wiewiórki.
 Вурънь, -а, *m.* 1. v. Вуранъ; 2. wzdumanie się morza, bieg morza z szelestem do brzegów, łamanie się wzbranych balwaw rudz morskich, fala, balwan morski odbity od skały.
 Вурчаніе, -я, *n.* burzenie się, fermentowanie; burczenie w żółdku; *ii.* v. Урчаніе.
 Вурчать, *v. n.* бурзуть się, fermentować; бурчать въ обрѣхъ, бурзуть в brzuchu; *ii.* v. Урчать.
 Вурщикъ, *v.* Вурильщикъ.
 Вуръ, -а, *m.* świder.
 Вурый, -ая, -ое, *adj.* bury, rudz, szary; бурый уголь, węgiel drzewny ziemny.
 Вурьянъ, -а, *m.* burzan, zielsko wysokie stepowe w południowej Rosyi. [rzany].
 Вурьянный, -ая, -ое, *adj.* бурыйтъ, *v. n.* stać się бурым, rudawiec, szarzec.
 Вуря, -и, *f.* burza, nawalność.
 Вурьякъ, -а, *m.*, v. Скопня.
 Вурьель, -ола, *m.*, Вурьель, -и, *f.* Н. п. (*ciconia alba*), bocian biały. [szklanna].
 Вурьена, -и, *f.* dętka, perla.
 Вурьеникъ, -и, *f.* dim. perelka.
 Вурьманка, -и, *f.* bisurmanka.
 Вусурьеникъ, -ая, -ое, *adj.* bisurmański, bessermański.
 Вусурьянство, -а, *n.* bisurmanство; religia bisurmańska, czyli mahometańska.
 Вусурьянъ, -а, *m.* bisurman, bisurmanin, bisurmaniec.
 Бусь, -а, *m.* deszcz miаłki.
 Бусь, *gen.* бусь, *pl. f.* дѣтки, perly falszywe.
 Бутень, -я, *m.* Bot. (*chaerophyllum*), czechrzyca, blekotek, trzebula. [beblek, rozsiad].
 Вутерлакъ, -а, *m.* Bot. (*pepiis*).
 Вутить, *v. a.* zakładacъ fundament z gruzu, z kamieni tuczonych; podsuprawacъ gruz pod Бутка, v. Бѣдка. [podloge].
 Вутовый, -ая, -ое, *adj.* rumowу, gruzowу, z kamienia tuczonego do fundamentów.
 Вуторъ, -а, *m.* pop. majatek, folwаtek; dobytek.
 Вутопникъ, Бѣточка, *v.* Бѣдочникъ, Бѣдочка.
 Вутънь, -а, *m.* Bot. (*allium altaicum*), szoanek górný.
 Вутурилькъ, -а, *m.* nabiodrnik żelazny, zbroja na uda, nagawica, panczer.
 Вуть, -а, *m.* pokład pod fundament z rumu, gruzu i kamieni tuczonych.
 Вутылица, -и, *f.* augm. бутелка. [teleczka, flaszka].
 Вутылка, -и, *f.* butelka, bu-

бутылочка, -и, *f.* dim. butelеска.
 Бутылочникъ, -а, *m.* rodzczazy, doglądający butelek.
 Бутылочный, -ая, -ое, *adj.* butelkowy; бутылочное пиво, пиво butelkowe.
 Бутылъ, -и, *f.* butel, gąsior.
 Бутылный, -ая, -ое, *adj.* бутелkowy. [densowу, bufetowу].
 Буфетный, -ая, -ое, *adj.* kredencъ.
 Буфетчикъ, -а, *m.* kredenczer.
 Буфетъ, -а, *m.* bufet, kredens, jadalnia, парojnia.
 Вухарникъ, *v.* Просяникъ.
 Вухать, Вухнуть, *v. a.* buchać, buchnąć, uderzycъ.
 Вухалтерія, -и, *f.* buchalteryя, utrzymanie ksiąg rachunkowych, rachmistrzowstwo.
 Вухалтерскій, -ая, -ое, *adj.* buchalterski, rachmistrzowski.
 Вухалтеръ, -а, *m.* buchalter, rachmistr.
 I. Вухнуть, *v. n.* buchnąć, upaść z łoskotem. [хать].
 II. Вухнуть, -ся, *semel.*, *v.* Вухта, -и, *f.* odnoga morska; zatoka.
 Вухтарня, -и, *f.* strona skóry odпѣвна; садить бухтарню подхобком, *v.* Медрить.
 Вухъ, *interj.* buch; сказаъ и въ воду бухъ, rzeki i buch do wody. [szenie (mucz, pszczoły)].
 Вучіе, -я, *n.* баченіе, бзученіе, *v.* Вѣсель.
 Вучить, *v. n.* бачуць (jak muchy, pszczoły).
 Вученіе, -я, *n.* zaурпаніе fundamentu lub próznego miejsca.
 Вучень, *v.* Шмель. [gruzem].
 Вученье, -я, *n.* lugowanie.
 Вучить, *v. a.* lugować.
 Вувешить, *v. n.* huczeć, шуміть.
 Вушприть, -а, *m.* (*Mar.*) bugaprit. [jać, junaczycъ].
 Вуинить, *v. n.* warcholić, буинка, -и, *f.* bujanka.
 Вуйливый, -ая, -ое, *adj.* junacki, zawadyacki, bujacki.
 Вуйянный, -ая, -ое, *adj.* bujanny; буинная пристань, *v.* Буинъ (2).
 Вуйнство, -а, *n.* junactwo, zawadaцтво, bujactwo. [drażnik].
 Вуйничъ, -а, *m.* robotnik.
 Вуйнь, -а, *m.* 1. junak, bujak, zawadyak; 2. miejsce, gdzie przybijają do ladu.
 Вы, Вь, *partic.* by; я былъ бы богатъ, есдибъ я не столько прожогатъ, bybумъ bogaty, gdybumъ ты не roztrwonil.
 Вывалый, -ая, -ое, *adj.* bywaly, przejrзлы w świetle, bieply, doświadczony. [zdarzenie].
 Вывальнина, -и, *f.* wypadok.
 Вывать, *v. n.* bywać, być, zdarzcъ się; uczęszczacъ; ёто иногда бываётъ, то czasem bywa, zdarza się; въ той землѣ бывають шѣры шестокіе, w тѣй

krajinie bywaja urapy nadzwyszajne; onъ často u насъ бываѣтъ, onъ часто u насъ bywa, często nas odwiedza. [чѣрный]

Быковникъ, *v. Вербишникъ*
Быкъ, -а, *m. 1. N. n. (bos tauro)*, wół, byk; дикій быкъ, *v. Зуборъ*; быкъ Индейскій одногорбый, двугорбый, *v. Зѣбу*; *ii. v. Быкъ-рыба*; 2. *Archil. v. Контрѣборъ*; шуп до подплеганія; 3. *урартъ, урпунъ, цвиолекъ; izbica; быкъ u мѣста, izbica chroniąca most od paropy kry; *ii. podpora, orpnik; быкъмъ глядѣть*, zegem patrzeć.

Быкъ-рыба, *f. N. n. (collus gobio)*, głowacz rozpolity (ryba).
Былыня, -ы, *f.*, Быльня,
Былиночка, -и, *f. dim.* зiótko, trawka, zdiebelko.

Былица, *v. Быль*.
Быліе, -я, *n. chwast*.
Былой, (-ый), -ая, -объ, *adj. były*, przeszły.

Быль, -я, *f. byłość*, wypadek, zdarzenie, to co było; мѣтѣть быль съ немѣлцею, miezać co było z tѣmъ szego nie było.

Быльникъ, -а, *m.*, *v. Сухо-рѣбрица*.

Бырьс, -и, *f.*, *v. Глена*.

Быстренькій, -ая, -ое, *adj. bystrzuchny*, bardzo bystry.

Быстриня, -я, *f. bystroprąd*, pęd, nurt; *быстриня рѣки*, pęd, nurt rzeki.

Быстроглазый, -ая, -ое, *adj. bystrooki*. [lekki, szubkoogi]

Быстроогий, -ая, -ое, *adj. bystrootá*, -я, *f. bystrość*, szubkość, gęstość; *bystrość dowcipu, przenikliwość; -тѣчный, -ая, -ое, *adj. bystroplunny*, bystrociekacy; -шле, -я, *n. bystro-myślność*, dowcip, przenikliwość; -умный, -ая, -ое, *adj. dowcipny*, przenikliwy, pojętny.

Быстрый, -ая, -ое, *adj. bystry*, szybki, gęzy; *быстрый рѣка*, bystra rzeka; *быстрый полѣтъ*, lot szybki, bystrolotność; *быстрый взоръ*, wzrok przenikliwy.

Быстрыйякъ, -а, *m. pop. bystretek*, dowcipnik, z bystrѣmъ pojęciemъ.

Бытѣйскій, -ая, -ое, *adj. z ksiągъ rodzaju, z dziejówъ stworzenia*.

Бытѣ, -я, *n. bytność, istność*; *мытѣ боты*, księga pierwza Mojżeszowa; *бытѣ Божіе*, bytność Бога.

Бытность, -и, *f. bytność, obecność, przytomność, pobyt*; *въ бытность мою въ.....*, w czasie bytności mojej w.....

Быть, -а, *m. byt, stan*; домашній бытъ, domowe gospodarstwo, роуле.

Быть, *v. n. być*; *истнѣть*; *стаѣ*; *мѣззакъ*; *znajdować się*; *бытъ за мѣгомъ*, *trzymać czujęj strony*; *бытъ въ силѣхъ*, *czuć się na silach*; *мѣтъ władzę*; *бытъ такъ*, *niech*

такъ będzie; *u меня бѣдуть дѣньги*, *będę miał pieniadze*; *бытъ по сему*, *ma być podługъ tego*; *бытъ нужнымъ, полезнымъ, byspotrzebnym, użytecznym*; *бытъ охотникомъ до чего*, *mieć słabość do czego, gustować w szѣm, być lubownikiem szego*; *бытъ самолюбимымъ, być aamolubem, mieć duży miłość własnej o sobie*; *бытъ виновнымъ, być winnym*; *бытъ влюбленнымъ, обманутымъ, być zakochanym, oszukany*; *бытъ на весѣхъ, mieć trochę w głowie, być nieco naprzim*; *бытъ острымъ, być w bezpokojstwie, fraować się*; *бытъ въ недоумѣннн*, *być w nierowności*; *бытъ въ славі*, *być wuchwalanym*; *бытъ въ милости u когѣ*, *być w łasce u kogo*; *бытъ въ походѣ*, *być w marszu*; *бытъ на морѣ*, *być na morzu*; *бытъ восприимникомъ, trzymać do czhrty*; *бытъ на ногахъ*, *być na nogach, stać*.

Бытъс, -я, *n. bycie*; *стан*; *dobro, majątek*.

Бычачій, -ья, -ье, *adj. byczy*, bykowy, wołowy; *бычачій языкъ*, *α) byczy, wołowy język*; *β) Bot.*, *v. Воловикъ, Веаринецъ*; *бычачій глазъ*, *bycze, wołe oko*; *Bot. бычачье око*, *v. Золотоцвѣтъ*.

Бычѣкъ, -чка, *m. 1. dim. byczek*; 2. *taniec narodowy w Rosyi*; 3. *N. n.*, *v. Быкъ-рыба*.

Бычѣться, *v. r. fig. upierać się*.

Бычище, -а, *n. augm. byczysko*.

Бычій, *v. Бычачій*.

Бѣганіе, -я, *n. bieganie*.

Бѣгать, *v. n. biegać, uciekać*, *zbiegać*; *бѣгать въ залуки*, *biegać na wysięci*; *изъ этого полку много бѣгаетъ солдатъ*, *w tym pulku wielkie jest zbiegstwo (dezercya)*; -ся, *v. r. biegać w zawody, ścigać się z kim; ii. czekać się; оука бѣгается, szuka cieka się, grzeje się*.

Бѣглѣцъ, -а, *m. zbieg; dezertor*.

Бѣгло, *adv. biegle*.

Бѣглость, -я, *f. bieglność, dowcip, bystrość*, dowcipu.

Бѣглый, -ая, -ое, *adj. biegly*; *зbiegły*; *бѣглый солдатъ*, *zbieg, dezertor*; **biegly, bystreго dowcipu*.

Бѣглянка, -и, *f. zbiegla*.

Бѣговой, (-ый), -ая, -объ, *adj. biegowy, rajtazulowy*; *бѣговля ломаде*, *v. Бѣгунъ*.

Бѣгомъ, *adv. czwalem*.

Бѣгомѣръ, -а, *m. 1. v. Пу-темѣръ*; 2. *Mar.*, *v. Лагъ*.

Бѣготня, -я, *f. bieganina*.

Бѣгство, -я, *n. uciezka*; *ii. v. Обращаѣтъ*, -ся (въ бѣгство).

Бѣгунѣцъ, -нцá, *n. otowianka u świerciokregu; klusak (koń)*.

Бѣгунка, -и, *f. biegunka, choro-га żołádkowa*.

Бѣгунъ, -а, *n. 1. biegnący; bie-гунъ*; *wierzochowiec*; 2. *kamień do rozcierania farb*; 3. *kamień mlyn-*

ski, kamień szlifierski, toczydło; biegun; *cf. parazyca*.

Бѣгучій, -ая, -ое, *adj. v. Текучій*; (*ofarbacz*); *v. Линучій*.

Бѣгъ, -а, *m. 1. bieg, pęd*; 2. *ucieczka*; 3. *plac wysięgów konno lub sankami*; *бѣгъ корабля*, *ślad okrętu na wodzie*.

Бѣдá, -я, *f. bieda, nędza, nieszczęście, niebezpieczeństwo*; *ему случáлась бѣдá*, *jego spotkało nieszczęście*; *онъ избáвил егѣ отъ великой бѣды*, *on wypro-wadził go z wielkiej biedy*; *нечáнная бѣдá*, *niepodziewane nieszczęście*; *попасть въ бѣдú*, *porać w nieszczęście*; *ѣ. бѣдú бѣдú родитъ*, *bieda biedę rodzi*; *ѣ. бѣдá глúности сосѣдъ*, *bieda głupiego sąsiád*; *ѣ. въ бѣдú Богъ недалеко*, *kiedy bieda, to do Bo-ga*; *въ бѣдú не унывай ес.*, *v. Унываѣтъ*; *грѣхъ да бѣдá ес.*, *v. Грѣхъ*; *семь бѣдъ, одинъ отвѣтъ*, *wszystko na jeden ra-chunek*.

Бѣдненькій, -ая, -ое, *adj. biednuteki, godzien poltowania*.

Бѣдненько, *adv. biednutekno*.

Бѣдникъ, -а, *m. Ecll. a. kaleka*.

Бѣдно, *adv. biednie, ubogo*.

Бѣдность, -и, *f. ubóstwo, nędza, niedostatek*; *ѣ. дучше бѣд-ность да чѣстность*, *чѣмъ при-быль да стыдъ*, *choć ubogi, byle chędogi*.

Бѣдный, -ая, -ое, *adj. biedny, ubogi*; *нѣдзны, nieszczęśliwy*; *ii. v. глб: Колѣйка, Мирá*.

Бѣднѣть, *v. n. biednieć, ubo-żeć, zubożeć, nędznieć*.

Бѣдняга, -и, *n. s. biedak, nędzaz, gołusz*. [dasek]

Бѣднячка, -и, *n. s. dim. bied-няжка*, -и, *n. s.*, *v. Бѣд-няжка*, *v. Бѣдняга*. [няги]

Бѣдовый, -ая, -ое, *adj. nieszczęśliwy, nieszczęsny, nieprzy-jazny*. [nieszczęście]

Бѣдокурить, *v. a. sprowadzać*

Бѣдокурка, -и, *f. nieszczęścienica*.

Бѣдокуръ, -а, *m. nieszczęсник*.

Бѣдственный, -ая, -ое, *adj. nędzny, nieszczęśliwy*.

Бѣдствие, -я, *n. niedola, nie-dzczęście, klęska*; *народное бѣд-ствие*, *niedola, klęska powszechna*.

Бѣдство, *v. Бѣдствие*.

Бѣдствование, -я, *n. biedowa-nie, znajdowanie się w niebezpie-czeństwie*.

Бѣдствовать, *v. n. biedować, być w niebezpieczeństwie*.

Бѣжаніе, -я, *n. bieganie, bieg*.

Бѣжачъ, *v. n. biegać; uciekać*; *zbiegać, dezertować*.

Бѣзовой, (-ый), -ая, -объ, *adj. z linianych, białyхъ nici*.

Бѣленá, -я, *f. Bot. (hyoscyam-ina)*, lulek rozpolity; *ii. v. Объядáтъся*. [chowanie]

Бѣленіе, -я, *n. bielenie, ble-*

Бѣленькій, -ая, -ое, *adj. bia-ławy, dosyć biały*.

Вагемейстеръ, -а, м., в. Вѣсовщикъ.

Вагенбургъ, -а, м. обóz przy wojsku, zebranie powozów należących do wojska.

Вагенмейстеръ, -а, м. вагмајстер, обозну, обозову.

Вагонъ, -а, м. wagon.

Вагранка, -и, ф. (w górnictwie) piec do topienia żelaza, piec ludwiarSKI.

Ваграночный, -ая, -ое, adj. ваграночная печь, в. Вагранка.

Вадить, в. а. osławiac, oszerpiac.

Важдѣніе, -я, н. osławianie.

Важенка, -и, ф. damula.

Важникъ, -а, м. ważnik.

Важничанье, -я, н. ważenie, udawanie znakomitej osoby.

Важничать, в. п. ważyć; udawać poważnego.

Важность, -и, ф. powaga, poważność, ważność.

Важный, -ая, -ое, adj. uważany; poważny; znamienity; ważny.

Важня, -и, ф. waga. [żny.]

Вазъ, -и, ф. waza.

Вазочка, -и, ф. dim. wazka.

Вайда, в. красивая, ф. Bot. (isatis tinctoria), urzęt; sinilo.

Вайла, Вайла, -и, ф. Ecol. st. palma, różeczka palmowa.

Валеносный, -ая, -ое, adj. palmoniezielny.

Валканный, -ая, -ое, adj. wolny, niezajęty, wakuujący.

Ваканція, -и, ф. wakans.

Ваканционный, -ая, -ое, adj. wakuujący. [czypek.]

Ваканция, -и, ф. wakansa, odrobidło, (smarowidło do obuwia).

Вакситъ, в. а. szuwaksem nacięgać. [waksowy.]

Ваксовый, -ая, -ое, adj. szuwakowski.

Вакханалія, -и, ф. bachanalía, uroczystość na честь Bachusa.

Вакшеніе, -я, н. szuwakowanie.

Валѣхъ, -а, м., в. Калужница.

Валганъ, -а, м. Fortf. płaszczyna na wypościeм miejscu, taras.

Валдипѣль, в. Бекъсь (лѣснѣй).

Валѣжникъ, -а, м. oblam leśny, drzewo od wiatru obalone.

Валѣжный, -ая, -ое, adj. od wiatru obalony; валѣжный тѣстъ, в. Валѣжникъ.

Валѣкъ, -лькѣ, м. 1. walek, rodzeczka okładła; 2. maglownik; 3. gralnik; 4. kijanka; 5. orczyk.

Валѣнецъ, -нца, м. 1. chlébъ rzepny; 2. в. Валѣнокъ.

Валѣнокъ, -нка, м., (pl. валѣнки), papucь pilniany.

Валеріанова трава, в. Сѣверница.

Валеріана, -и, ф., в. Булдырьянъ. [walek, niżnik.]

Валѣтъ, -а, м. (w kartach);

Валѣкъ, -а, м. dim. 1. walek; 2. Arch. walek, walczyk.

Валить, 1. в. а. obalić, walić, zruszać, nawalić; и. в. Krenowátъ; 2. в. п. zgromadzić hurmet; (o śniegu) padać; snięgъ валить, śniegъ pada; народъ валомъ валить на площадь, народъ wali się na plac; -ся, в. г. 1. walić się, obalać się; валиться подъ вѣтеръ, в. Дрейфовѣтъ; валить съ чего-либо, padać z czego; у него всё изъ рукъ валится, z rąk mu wszystko wypada; 2. * padać, zdychać, umierać.

Валка, -и, ф. 1. в. Rубка; 2. pochylenie okrętu dla naprawy; 3. (*), - битва, walka.

Валкый, -ая, -ое, adj. chwіяjący się, kołysliwy, chybki.

Валко, adv. chybko, kołysliwo, chwіяjąc się; њ. ни шатко, ни валко, ни на сторону, miernie, skromnie, bez niedostatku i bez zbytku; жить ни шатко, ни валко, żyć skromnie, miernie, bez niedostatku i bez zbytku.

Валкость, -и, ф. kołysanie się, chobotanie; chybkość okrętu.

Валовой, (-ый), -ая, -ое, adj. hurtowy, tuzatowy; валовая продажа, (en gros), sprzedaż hurtowa. [konía.]

Валошенье, -я, н. walażenie

Валошнить, в. а. walażyć, wyrzynać (konía).

Валторня, -и, ф. waltornia.

Валторнисть, -а, м. waltornista, grający на waltorni.

Валуї, -я, м. Bot. (agarius integer), beldka chartoploch.

Валуїтъ, -а, м. glaz, kamień.

Валуїхъ, -а, м. wyrznięты баран.

Валь, -а, м. 1. wał, okop; 2. Mech. wał, walec; 3. Fortf. podwale; 4. wał, balwan morski.

Вальдинепъ, в. Бекъсь (лѣснѣй).

Вальсировать, в. п. walcować.

Вальсь, -а, м. walec (taniec).

Вальтрапъ, -а, м. deka sukienna (na konia).

Вальщикъ, -а, м. kładzący papier na pilś.

Валюта, -и, ф. waluta, wartość, którą wystawiający weksel odebrał w pieniędzach lub towarach.

Валѣльный, -ая, -ое, adj. foluszowy, do foluszu należący.

Валѣльня, -и, ф. folusz, miejsce i młyn do folowania.

Валѣльщикъ, -а, м. folusznik.

Валѣніе, -я, н. walenie, tarzanie; folowanie; zaczynianie ciasta; валѣніе сѣконъ, folowanie sukien.

Валѣнный, -ая, -ое, adj. zwalany, sfolowany.

Валѣтъ, в. а. walać, tarzać, folować; валѣтъ тѣсто, zaczyniac ciasto; валѣтъ въ snięgъ, walać w śniegu; валѣтъ ерѣ, okładaj gotkaty — валѣтъ! dali! wpródi! -ся, в. г. walać się; дѣло валѣтъ въ постѣлъ, walać się w łóżku; валѣтъ въ ногѣхъ у корѣ-либо, leżeć kamu wciąż na karku; ерѣ

вѣщи валѣются по всей комнатѣ, rzeczy jego poniewierają się, leżą [po całej izbie] wszędzie porozrzucane.

Валчиръ, -а, м. Н. п. (wampir), wampir, gatunek nietoperza; upiór, czyli trup, który, według mniemania, wryusa krew' z osób wradających w suchoty.

Ванадіево- (abo ванідопо-) -кислый, -ая, -ое, adj. Chem. wanadokwasny. [tall. wanadium.]

Ванадій, Ванадъ, -а, м. Me. Ванги, pl. f. Mar., в. Шкади.

Ванда, -и, ф. gatunek ryby, wiewielczy do łowienia ryb, gotomac.

Вандовичный, -а, м. rybak wiersza, gotomaczem łowiący, wiewielcznik.

Вандрутный, -ая, -ое, adj. belek w kopalniach się tuzący.

Вандрутъ, -а, м. в. kopalniach belki zabezpieczające od zapalenia ziemi.

Вандушь, в. Снятокъ.

Ваниль, -и, ф. wanilia; и. в. Ванильникъ.

Ванильничъ, -а, м. Bot. (vanilla), wanilia (rośl.).

Ванильный, -ая, -ое, adj. wanilowy; ванильный шоколадъ, czekolada wanilowa.

Ванна, -и, ф. wanna.

Ванты, -овъ, pl. м. wanty, liny idące w drabinkę z węzłów od wierzchu masztu, oboje.

Ванька - встанька, в. Пригунчикъ; и. wańka.

Вань, -а, м. (rubrica fibrilis), rubryka, lubryka. [Синемѣйк.]

Варікуша, Варікушка, в. Барварка, -и, ф. 1. barbarzunka, dzika, okrutna; 2. Bot. (barbarea), barbarka.

Барварски, adv. po barbarzyski, dziko, okrutnie!

Барварскій, -ая, -ое, adj. barbarzyski, dziki, okrutny; nieludzki, srogi; gruby, niewykztałcony.

Барварство, -а, н. barbarzysztwo, nieludzkość, dzikość.

Барварствовать, в. п. po barbarzysku, dziko, okrutnie postępować.

Барваръ, -а, м. barbarzyniec, dziki, okrutnik; nieokrzesany.

Барпорка, -и, ф. tasienka, wstążeczka z frzelką lub kutasiem, służąca na zakładkę w książce.

Варганить, в. п. grać na drumli, wargomlić, brzdąkać; * kipiec, wrzeć. [gomlik, organki.]

Варганъ, -а, м. drumla, wargomlić, -а, м. urzędnik mieniczny przestrzegający, aby wszelka moneta miała należytą wartość wewnętrzną czyli stopę mieniczną.

Вардованіе, -я, н. probowanie metaliów, dochodzenie próby w metallach.

Вардовать, *v. a.* probować metalle, dochodzić próby w metalach. Варёга, *v.* Вѣзанка. [lach. Варевецъ, -ницѣ, *m.* słodkie mliко warzone i ukwaszone. Варѣникъ, -а, *m.* pierogi z serem.

Варѣние, -я, *n.* warzenie, gotowanie; варѣние жёлуду, warzenie, trawienie w żołądku.

Варѣуха, -и, *f.* napój ciepły z korzeniami, krupnik.

Варѣвичъ, -а, *m.* *dim.*, *v.* Варѣничъ.

Варѣнье, -я, *n.* gotowanie; warzenie; *v.* Варѣние.

Вариво, -а, *n. pop.* wazelkie warzywo.

Варить, *v. a.* warzyć, gotować; trawić; варить пиво, warzyć, robić piwo; варить жёлудокъ, żołądek trawi; -ся, *v. p.* być warzonym, gotowanym.

Варировать, *v. a.* *Mus.* warzyć, robić warzysze.

Варіолыды, *pl. f. Med.* ospice nieprzeważliwe; peteciole.

Варіанта, -ы, *f.* warianty; różny tekst do czytania.

Варіаціонное исчисленіе, *n.* *Mathem.* rachunek warzyszy.

Варіація, -и, *f.* warzysza. rozmaicanie, zmianowanie.

Варка, -и, *f.* warzenie, gotowanie.

Варнакъ, -а, *m.* zbrodzień wysiany na Sybergu. [charz.

Варникъ, -а, *m.* *Ecd. sl.* ку. Варница, -ы, Варница, -и, *f.* miejsce gdzie się warzy, warzelnia.

Варовикъ, -а, *m.* tkawiczka szewska. [sznur namolony.

Варовина, -и, *f.* dratew gruba, Варовощная мазь, *f.* masz królewaka. [autentyczny].

Варуха, -и, *f.* *v.* Ложечникъ.

Варь, -а, *m.* 1. ukrop, war; obdarzać, obwarzyć варомъ, obwarzyć; 2. smola szewska; 3. *v.* Усá; 4. *Ecd. sl.* gorączka, ukrop.

Варя, -и, *f.* war; варя пиво, war piwa.

Василёкъ, -лъкъ, *m.* *Bot.* (*Centauria scabra*), shaber, blawatek; василёкъ перистый, *v.* Лоскутника (свербѣжливостная).

Василёчекъ, -чка, *m.* *dim.* blawatek.

Василіскъ, -а, *m.* 1. *H. n.* (*ta-certa basilius*), bazylipek, aszcur bajeczny; 2. *Ecd. sl.*, *v.* Дра-кѣвъ.

Василісникъ, Василістникъ, -а, *m.*, *v.* Рута (дурва).

Василіковій, -ая, -ое, *adj.* blawatkowy, shaberkowy, modry, błękitny; василіковій цвѣтъ, василіковій чертополохъ, *v.* Василіскъ. [holdownik.

Василъ, -а, *m.* wazal, lennik, Василство, -а, *n.* wazalstwo, lenność, holdownictwo.

Вата, -и, *f.* wata; сертыкъ на ватѣ, watowany surdut.

Ватѣга, -и, *f.* 1. rodnia, plemień; 2. gromada osady rybaków nad morzem Kaspijskiem i nad Wolgą; 3. skład narzędzi rybackich; 4. miejsce do łowu ryb; *zfr.* Артѣль; иди на ватѣгу, ісѣ до miejsca, gdzie ryby łowia, ісѣ на rybu.

Ватѣжиться, *v. r.* gromadzić się, zbierać się, towarzyszyć się z rybakami.

Ватѣжникъ, -а, *m.* członek gromady osady rybackiej, rybolowiec. [dnie, licznie.

Ватѣжно, *adv.* gromadnie, lu-Ватѣжный, -ая, -ое, *adj.* 1. obarczony liczná rodziną; 2. należący do gromady rybaków, gromadny.

Ватерлінія, -и, *f.* linia wody, pod którą okręt może się zanurzać w wodzie.

Ватерпасно, *adv.* w równi z poziomem wody, poziomo.

Ватерпасный, -ая, -ое, *adj.* 1. horyzontalny, poziomy, równy z poziomem wody.

Ватерпасъ, -а, *m.* równowaga wodna, poziom wody. [смѣль.

Ваточекъ, -чка, *m.*, *v.* Ваточный, -ая, -ое, *adj.* watowy; z waty; ваточная фабрика, fabryka wat.

Ватруха, -и, *f.* Ватрушечка, -и, *f.* *dim.* ciasteczko z serem.

Вать, -а, *m.* *H. n.* (*raia batis*), płaszczołka gładka.

Вѣфельникъ, -а, *m.* 1. waflarz, co robi lub sprzedaje waflę; 2. forma na waflę. [wafle.

Вѣфельница, -и, *f.* forma na waflę; вѣфельный, -ая, -ое, *adj.* waflowy; вѣфельное тѣсто, ciasto waflowe; вѣфельная доска, tabliczka waflowa; forma na waflę.

Вѣфля, -и, *f.* wafla, ciastko wufłane i pieczone w formie, gofry.

Вѣхлѣкъ, -а, *m.* *pop.* 1. narbrzmiałość, guz; narosć na ciele; 2. *fig.* lejba, pień, balwan.

Вѣхлѣчка, -и, *f.* 1. *pop.* niewiata lejbowata, glupia; 2. *Bot.*, *v.* Серпуха (polewá).

Вѣхлѣние, -я, *n.* partactwo.

Вѣхлѣть, -а, *v.* partolić.

Вѣхмистерскій, -ая, -ое, *adj.* wachmistrzowski.

Вѣхмистръ, -а, *m.* wachmistrz, starszy podoficer w kawalerji.

Вѣхня, -и, *f.* *H. n.* (*gadus aeglestinus*), żuracz, gologłów; stokfiż.

Вѣхта, -и, *f.* 1. straż okrętowa; распіебіе по вѣхтамъ, wachrolla; 2. *Bot.* (*menyanthes*), trzylistnik; вѣхта трилистная, *v.* Трилистникъ (водяной); вѣхта жёлтая, *v.* Стрѣлолистъ.

Вѣхтенный, -ая, -ое, *adj.* do straży okrętowej należący; вѣхтенный офицеръ, oficer mający straż na okręcie.

Вѣхтеръ, -а, *m.* podoficer do-

zorujący przy magazynie prowiantskim. [wachparada.

Вѣхтнарѣдъ, -а, *m.* *Milit.*

Вѣхтовникъ, -а, *m.*, *v.* Ку-бышечки (бѣлы).

Вѣхтеръ, -а, *m.* waszherd.

Вѣхтѣмецъ, -а, *m.* ziomek, spóziomek.

Вѣхлѣчекъ, *v.* Василёчекъ.

Вѣхъ, -а, -е, *pron.* wasz; po wásemu, po waszemu; ёто не по wásemu, to nie po waszemu; не бѣдетъ по wásemu, nie będzie po waszemu; Вѣхъ брѣтецъ, Wasz pan brat, pański brat.

Вѣхло, -а, *n.* dluto, rylec.

Вѣхльный, -ая, -ое, *adj.* snycerski, rzeźbiarski; вѣхльное искусство, sztuka snycerska, rzeźbiarska.

Вѣхлие, -я, *n.* 1. gycie, ryto- wanie; rznięcie z drzewa, kucie z kamienia; 2. rycina, rzeźba, statua, posąg, płaskorzeźba, wypukłoryt.

Вѣхтель, -я, *m.* rytownik, rzeźbiarz, snycerz; sztukator; obraznik.

Вѣхть, *v. a.* ryc, rytować, wyrzynać z drzewa, kuć z kamienia.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbijanie.

Вѣхъать, Вѣхъть, *v. a.* wbić, wbić, wsadzać, wpychać, wrazać w ramię; вѣхъать сявъ въ землю, wbić pale w ziemię; *fig.* вѣхъать кому чѣмъ-либо въ голову, włożyć, *wbić, wbić komu coś w głowę; -ся, *v. r.* & *p.* wbić się, być wbitym; *wciśkać się, wkładać się; *fig.* вѣхъаться къ кому-либо въ милость, wkładać się do łaski czyjś.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbijanie; wpy- dzanie. [wciśnięiony.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbić, wbić, wsadzać, wpychać, wrazać w ramię; вѣхъать сявъ въ землю, wbić pale w ziemię; *fig.* вѣхъать кому чѣмъ-либо въ голову, włożyć, *wbić, wbić komu coś w głowę; -ся, *v. r.* & *p.* wbić się, być wbitym; *wciśkać się, wkładać się; *fig.* вѣхъаться къ кому-либо въ милость, wkładać się do łaski czyjś.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbijanie; wpy- dzanie. [wciśnięiony.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbić, wbić, wsadzać, wpychać, wrazać w ramię; вѣхъать сявъ въ землю, wbić pale w ziemię; *fig.* вѣхъать кому чѣмъ-либо въ голову, włożyć, *wbić, wbić komu coś w głowę; -ся, *v. r.* & *p.* wbić się, być wbitym; *wciśkać się, wkładać się; *fig.* вѣхъаться къ кому-либо въ милость, wkładać się do łaski czyjś.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbijanie; wpy- dzanie. [wciśnięiony.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbić, wbić, wsadzać, wpychać, wrazać w ramię; вѣхъать сявъ въ землю, wbić pale w ziemię; *fig.* вѣхъать кому чѣмъ-либо въ голову, włożyć, *wbić, wbić komu coś w głowę; -ся, *v. r.* & *p.* wbić się, być wbitym; *wciśkać się, wkładać się; *fig.* вѣхъаться къ кому-либо въ милость, wkładać się do łaski czyjś.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbijanie; wpy- dzanie. [wciśnięiony.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbić, wbić, wsadzać, wpychać, wrazać w ramię; вѣхъать сявъ въ землю, wbić pale w ziemię; *fig.* вѣхъать кому чѣмъ-либо въ голову, włożyć, *wbić, wbić komu coś w głowę; -ся, *v. r.* & *p.* wbić się, być wbitym; *wciśkać się, wkładać się; *fig.* вѣхъаться къ кому-либо въ милость, wkładać się do łaski czyjś.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbijanie; wpy- dzanie. [wciśnięiony.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbić, wbić, wsadzać, wpychać, wrazać w ramię; вѣхъать сявъ въ землю, wbić pale w ziemię; *fig.* вѣхъать кому чѣмъ-либо въ голову, włożyć, *wbić, wbić komu coś w głowę; -ся, *v. r.* & *p.* wbić się, być wbitym; *wciśkać się, wkładać się; *fig.* вѣхъаться къ кому-либо въ милость, wkładać się do łaski czyjś.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbijanie; wpy- dzanie. [wciśnięiony.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbić, wbić, wsadzać, wpychać, wrazać w ramię; вѣхъать сявъ въ землю, wbić pale w ziemię; *fig.* вѣхъать кому чѣмъ-либо въ голову, włożyć, *wbić, wbić komu coś w głowę; -ся, *v. r.* & *p.* wbić się, być wbitym; *wciśkać się, wkładać się; *fig.* вѣхъаться къ кому-либо въ милость, wkładać się do łaski czyjś.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbijanie; wpy- dzanie. [wciśnięiony.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbić, wbić, wsadzać, wpychać, wrazać w ramię; вѣхъать сявъ въ землю, wbić pale w ziemię; *fig.* вѣхъать кому чѣмъ-либо въ голову, włożyć, *wbić, wbić komu coś w głowę; -ся, *v. r.* & *p.* wbić się, być wbitym; *wciśkać się, wkładać się; *fig.* вѣхъаться къ кому-либо въ милость, wkładać się do łaski czyjś.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbijanie; wpy- dzanie. [wciśnięiony.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbić, wbić, wsadzać, wpychać, wrazać w ramię; вѣхъать сявъ въ землю, wbić pale w ziemię; *fig.* вѣхъать кому чѣмъ-либо въ голову, włożyć, *wbić, wbić komu coś w głowę; -ся, *v. r.* & *p.* wbić się, być wbitym; *wciśkać się, wkładać się; *fig.* вѣхъаться къ кому-либо въ милость, wkładać się do łaski czyjś.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbijanie; wpy- dzanie. [wciśnięiony.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbić, wbić, wsadzać, wpychać, wrazać w ramię; вѣхъать сявъ въ землю, wbić pale w ziemię; *fig.* вѣхъать кому чѣмъ-либо въ голову, włożyć, *wbić, wbić komu coś w głowę; -ся, *v. r.* & *p.* wbić się, być wbitym; *wciśkać się, wkładać się; *fig.* вѣхъаться къ кому-либо въ милость, wkładać się do łaski czyjś.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbijanie; wpy- dzanie. [wciśnięiony.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbić, wbić, wsadzać, wpychać, wrazać w ramię; вѣхъать сявъ въ землю, wbić pale w ziemię; *fig.* вѣхъать кому чѣмъ-либо въ голову, włożyć, *wbić, wbić komu coś w głowę; -ся, *v. r.* & *p.* wbić się, być wbitym; *wciśkać się, wkładać się; *fig.* вѣхъаться къ кому-либо въ милость, wkładać się do łaski czyjś.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbijanie; wpy- dzanie. [wciśnięiony.

Вѣхъаніе, -я, *n.* wbić, wbić, wsadzać, wpychać, wrazać w ramię; вѣхъать сявъ въ землю, wbić pale w ziemię; *fig.* вѣхъать кому чѣмъ-либо въ голову, włożyć, *wbić, wbić komu coś w głowę; -ся, *v. r.* & *p.* wbić się, być wbitym; *wciśkać się, wkładać się; *fig.* вѣхъаться къ кому-либо въ милость, wkładać się do łaski czyjś.

Веле-дѣпота, -я, *f.*, *v.* Веле-дѣпѣ; -дѣпъ пышный, *v.* Веле-дѣпка; -дѣдренный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wielce mądry, bardzo mądry; -дѣдрѣ, -я, *n. Eccl. sl.* wysoka mądrość, filozofia; -дѣдрствовать, *v. n.* zajmować się, zagłębiać się w filozofii; -дѣдрый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wielce mądry, bardzo mądry; -вевая бумага, *f.* papier wielinowy, bez prążek; -рѣчивость, -я, *f.* wielomowność, gadatliwość; -рѣчивый, -ая, -ое, *adj.* wielomowny, gadatliwy; -рѣчѣ, -я, *n. Eccl. sl.* wielomowstwo, gadanina, wielomowność; -уилѣ, -я, *n. Eccl. sl.* mądrość; -уилый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* bardzo mądry.

Вели-кѣвскій, -ая, -ое, *adj.* olbrzymi; -кѣвша, -я, *f.* olbrzymka; -кѣвѣ, -я, *m.* olbrzym, człowiek nadzwyczajnego wzrostu; -кѣвѣ-звѣта (звѣтъ), *v.* Удавъ (обыкновенный).

Великій, -ая, -ое, *adj.* wielki; **Великій Книаз**, **Великі Князѣ**; **Великая Книагиня**, **Велика княгиня**; **Петръ Великій**, **Piotr Wielki**; **Великі Магистръ**, **Mistrz Wielki**.

Вели-ковѣтый, -ая, -ое, *adj.* przuwiелki, nieso wielki; -ководѣнный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wazschwladny; -ководѣство, -я, *n.* bycъ wspanialomyslunym; -ководѣше, -я, *n.* wspanialomyslunosc; -ководѣнный, -ая, -ое, *adj.* wspanialomyslun; -ковнѣтый, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* wielkiego, slawnego imienia; -ковнѣжескій, -ая, -ое, *adj.* wielkopażęcy; -ковнѣше, -я, *n.* wspanialość, okazałość, przeryszność; -ковнѣный, -ая, -ое, *adj.* wspanialy, okazały, przeryszny; -ковнѣчный, -ая, -ое, *adj.* najrozpiętszy; -ковнѣчный, *v.* Великомѣчный; -ковнѣчникъ, -я, *m.* męczennik, który groźbę od innych znośil męczarnie; -ковнѣчница, -я, *f.* męczenniczka, która srogaże od innych znośila męczarnie; -ковнѣчениескій, -ая, -ое, *adj.* wielkomęczениесki; -ковнѣкъ, -някъ, -нѣкъ, *adj.* допусъ wielki, wysoki, podrosły; -ковнѣгъ, -я, *m. Bot. (selago)*, gatunek mchu.

Великопѣстный, -ая, -ое, *adj.* wielkopomestny.

Великопѣстный, -ая, -ое, *adj.* wielkopostny, do wielkiego postu należący.

Великорѣдный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* znakomitego rodu.

Великорѣслый, -ая, -ое, *adj.* wielkorośly, wzrostu wielkiego.

Великосѣрдый, -ая, -ое, *adj.* wielkosercy. [legość.

Великошѣ, -я, *f.* wielkość, roz-вѣчѣность, -я, *f.* duma; руща; nadętość.

Величѣвый, -ая, -ое, *adj.* dumny, wyniosły; рыszny, wspanialy.

Величѣше, -я, *n.* 1. stawienie, chwalenie, uwielbianie kogo; 2. duma, wyniosłość, wspanialość.

Величѣтельный, -ая, -ое, *adj.* stawny, wielbiący, pochlebiający; величѣтельный стихъ, *v.* Величѣше (3).

Величѣть, *v. a.* wielbić, wysławiać, przenosić nad innych; -ся, *v. r.* chełpić się, chlubić się, wynosić się; być wielbionym.

Величѣщность, -я, *f.* wspanialość, okazałość, przerysz.

Величѣственный, -ая, -ое, *adj.* wspanialy, okazały, przeryszny.

Величество, -я, *n.* wielkość, wspanialość, okazałość, świetność, wielczeństwo; Ерѣ Императорское Величество, Najjaśniejszy Panie!

Величина, -я, *f.* wielkość, ilość. **Величить**, *v. a.* korać, wielbić, wychwalać, wznośić; -ся, *v. r.* wynosić się; być stawionym.

Величѣ, -я, *n.* wielkość, wspanialość, majestat.

Вѣліи, -я, -іе, *adj. Eccl. sl.* wielki. [tu.

Вель, -я, *m.* Mar. spód okrę-Вѣліи, *adv. Eccl. sl.* bardzo, nazbytu.

Вель-ножа, -я, *m.* wielki pan, magnat; знакомиты уредник; -можѣвластѣ, -я, *n.*, *v.* Аристократія; -можѣвластный, *v.* Аристократическій; -нождѣржавіе, -я, *n.*, *v.* Аристократія; -нождѣржавный, *v.* Аристократическій; -можѣскій, -ая, -ое, *adj.* magnacki, pański, ludziom znakomitemu własciwy; -ножество, -я, *f.* wielmożność; -ножество, -я, *n.* wielmożность, państwo.

Вѣліи, -я, *n.* rozkaz, przykaz.

Вѣлѣть, *v. a.* казаць, rozказаць; *por. pozwollić; велі ему войти, porogę go wejść.

Вѣна, -я, *f.* Anat., *v.* Жѣла (кровоовратная).

Вѣнѣрка, -я, *f.* węgielka, (rodzaj surdutu).

Вѣнѣра, -я, *f.* 1. *Myth.* Wenera, bogini miłości i piękności w Greckiej mitologii; 2. *Astron.* Wenera, gwiazda wieczorna; 3. (*Venus*), gatunek muszli.

Вѣнѣрина рѣковина, *v.* Вѣнѣра (3).

Вѣнѣринъ башмачѣкъ, *v. sub.* Башмачѣкъ. [бѣнь.

Вѣнѣринъ грѣбѣнь, *v. sub.* Грѣ-Вѣнѣринъ поясъ, *Bot. (cestrum veneris)*, gatunek wodokrzewu.

Вѣнѣринъ пупъ, *v.* Пупѣннѣкъ (Вѣнѣринъ).

Вѣнѣриескій, -ая, -ое, *adj.* weneryczny, syfilliczny.

Вѣнѣрка, *v.* Вѣнѣра (3).

Вѣнѣзельный, -ая, -ое, *adj.* cyfrowy, przez cyfrę wyrażony; wzniosлая печѣтъ, pieczętka z cyfra.

Вѣнѣзель, -я, *m.* cyfra; печѣтъ съ вѣнѣзельнъ, pieczętka z cyfra.

Вѣнѣзельный, *v.* Вѣнѣзельный.

Вѣнѣсо, -я, *f.* *Miner.* granat; Богѣвская красная вѣнѣсо, *v.* Карбункулъ; благородная вѣнѣсо, granat orientalny; *v.* Гра-вѣтъ.

Вѣнѣсовый, -ая, -ое, *adj.* гра-латовый. [ръ, *v. sub.* Яръ.

Вѣнѣциѣнская, **Вѣнѣциѣнская Вѣнѣлѣторъ**, -я, *m.* wentylator, wiatraczek w Izbie do wpu-szczania powietrza.

Вѣпрѣвый, -ая, -ое, *adj.* wier-пrowy, świni, kabani.

Вѣпрѣнокъ, -нка, *m.* młody wierpzyk.

Вѣпрѣкъ, -я, *m.* dim. wierpzyk.

Вѣпрѣна, -я, *f.* wierpzwina, śwинина.

Вѣпрѣнецъ, -нца, *m.* *Bot. (buglossum)*, wierpznice.

Вѣпрѣный, -ая, -ое, *adj.* wier-пrowy, świni, kabani.

Вѣпрѣца, -я, *f.* maćciora śwинина.

Вѣпрѣчнѣ, *v.* Вѣпрѣнокъ.

Вѣпрѣй, *v.* Вѣпрѣный.

Вѣпрѣ, -я, *m.*, *v.* Кабѣнь (1. *H. n.*).

Вѣрба, -я, *f.* wierzba, iwa; 2. (*salix*), *v.* Ива; вѣрба лѣзная, георгуалиска, *v.* Ива (лѣзная etc.); вѣрба Италиѣская, *v.* Агнѣць (непорѣчный, *Bot.*).

Вѣрбѣннѣкъ обыкновенный, *m.* *Bot. (lythamachia vulgaris)*, tojeść, wozanowice; вѣрбѣннѣкъ голу-шечный, круглолѣстный, *v.* Под-лѣннѣчнѣкъ.

Вѣрбѣннѣкъ бѣлый, *m.* *Bot. (verbasum thapsus)*, wierzbienie; *v.* чѣрный, wierzbинце czarny.

Вѣрбѣднѣкъ, -я, *m.* dim. wiel-блѣдѣкъ.

Вѣрбѣднѣца, *v.* Вѣрбѣднѣкъ.

Вѣрбѣднѣца, -я, *f.* wielbł-дзика.

Вѣрбѣднѣца, *v.* Камѣліяна; вѣрбѣднѣца сѣвѣлая, *v.* Рѣвѣжа.

Вѣрбѣднѣць, -я, *m.* 1. ро-гоніозъ wielблѣдѣвъ; 2. вѣрбѣднѣць Перѣодскій, *Bot. (hedysarum alban)*, Турецка кокуска голова.

Вѣрбѣднѣць, -я, *m.* *H. n.* (*camelus*), wielблѣд; вѣрбѣднѣць одно-гѣрбый (*camelus dromedarius*), wiel-блѣд jednogarby, dromedar; вѣр-блѣдъ двугѣрбый, (*camelus bactrianus*), wielблѣд dwugarby; По-рубиѣнскій вѣрблѣдъ, *v.* Вѣрбѣнъ.

Вѣрблѣжѣнокъ, -нка, *m.* wiel-блѣдѣкъ. [блѣдзика.

Вѣрблѣжнѣца, -я, *f.* młody wiel-блѣдзі, wielблѣadowy; вѣрблѣжѣ смерть, włosy wielблѣдзике; вѣр-блѣжѣ трава, *Bot. (schoenus)*, rowgoszowiec; вѣрблѣжѣ сѣно, *v.* Солѣнка (кази). [niedziela.

† Вѣрбнѣца, -я, *f.* kwietna

Вѣрбный, -ая, -ое, *adj.* тѣчаю-щій kwietnѣj niedzieli; вѣрбное Воскрѣсѣнѣ, kwietna niedziela.

Вербованіе, -я, *n.* werbowanie, zaciąganie do wojska.

Вербовать, *v. a.* werbować, zaciągać do wojska.

Вербовка, -и, *f.* werbowanie, werbunek.

Вербовникъ, *v.* Плакунъ.

Вербовщикъ, -а, *m.* werbujący.

Вербовый, -ая, -ое, *adj.* wierzbowy, wierzbny; вербовая губка, *v.* Губка (пахучая); вербовая верста, коздук wierzbowy.

Верболювъ, -а, *m.*, *v.* Ива (лѣзная).

Верна, -и, *f.* dratwa (szewska).

Вѣрница, -и, *f.* 1. węzłki z rzemienia jakby różaniec, по którym zakonnicy liczą swoje poklony; 2. sznur, szpagat, powróżek, powróż, postronek.

Вѣрле, -я, *n.* *Eccl. sl.* powróż, powróżek; szpagat.

Вѣрь, -и, *f.* *Eccl. sl.* powróż, postronek, szpagat.

Вѣрніе, -я, *n.* wierzganіе, rzucanie; вѣрніе каменей, rzucаніе kamieni.

Вѣрять, *v. a.* *Eccl. sl.* wierzyć, rzucać; -ся, *v. r.* wierząc się, rzucać się.

Вѣрѣва, -и, *f.* powróż, postronek. [Powróżek.]

Вѣрѣчка, -и, *f.* *dim.* szpagat.

Вѣрѣчникъ, -а, *m.* 1. powróżникъ; 2. *Bot.* (*restio*), rzęść.

Вѣрѣочный, -ая, -ое, *adj.* powróżowy, postronkowy, szpagatowy; вѣрѣочный заводъ, фабрика powróżów; вѣрѣочная лѣстница, drabina powróżowa.

Вѣрѣчатый, -ая, -ое, *adj.* powróżоватый, kręcony на kształт powrozu.

† Вѣредить, *v. a.* sprawiać ból dotykając się do wrzodu lub rany; jatrzeć.

Вѣредливый, -ая, -ое, *adj.* wrzodliwy, wrzодоватый.

Вѣредовець, -ица, *m.*, *v.* Рута (дугобая).

Вѣредъ, -а, *m.* wrzód, wrzодзеніе; огненный вѣредъ, *v.* Карбункулъ (*Med.*); пористый вѣредъ, *v.* Фистула (*Med.*).

Вѣрежъ, -и, *f.* krzykała, krzyкаецъ, dziecko płacziwe.

Вѣрежливый, -ая, -ое, *adj.* płacziwy, kruczący, wrzeszczący; вѣрежливый ребенокъ, dzieцие krzykliве.

Вѣрежаніе, -я, *n.* wrzask płacziwy. [Wrzask płacziwy.]

Вѣрежѣть, *v. n.* wydawać

Вѣрѣнный, -ая, -ое, *adj.* odwiezny; вѣрѣнный крѣкъ, szor zawieszony w шире.

Вѣрѣница, -и, *f.* rząd, szereg, сіагъ, ряско; народъ шель вѣрѣницею, lud szedł rzędem, szeregami.

Вѣрескелѣдъ, *v.* Берескелѣдъ.

Вѣресковский, -ая, -ое, *adj.* krzakowy, krzewowy.

Вѣрескъ, -а, *m.* *Bot.* (*erica*),

wrzos pospolity; вѣрескъ вѣникобатый, (*erica scoraria*), wrzос mliotowy; вѣрескъ ягодный, *v.* Водяница. [glgda.]

Вѣресовникъ, -а, *m.* *Bot.* (*coris*), Вѣресовый, -ая, -ое, *adj.* jałowcowy, z jałowcu.

Вѣресъ, *v.* Можжевельникъ (казацкій).

Вѣрѣница, -и, *f.* *n.* (*sumo*), jazczurka; *it.* *v.* Ящерица.

Вѣрѣно, -а, *n.* 1. wrzесiono do przedzenia; 2. wrzесionko czyli oś w szalkach w wadze; 3. wrzесiono w żarnach; *it.* paprzyca; 4. walec w windach; 5. *Artill.* wrzесiono przy armacie.

Вѣрѣнообраный, -ая, -ое, *adj.* wrzесionopodobny.

Вѣрѣницо, -а, *n.* *dim.* wrzесionko.

Вѣрѣнщикъ, -а, *m.* wrzесionarz, co robi wrzесiona.

Вѣрѣшко, *v.* Вѣрѣно (3).

† Вѣрѣтище, -а, *n.*, *v.* Вѣрѣтище.

Вѣрѣто, *v.* Вѣрѣно.

Вѣрѣтье, *v.* Вѣрѣтище.

Вѣрѣчѣга, *v.* Яичница (сковородная).

Вѣрѣчатъ, *v.* Вѣрежѣть.

Вѣрей, -и, *f.* odzwierek, słup odwiezny, do którego przybijają szory zawieszowe od bramy.

Вѣрѣние, -я, *n.* rzucenie, rzut. [Rzucający, wyrzucający.]

Вѣрѣйщикъ, -ая, -ое, *part. a.* Вѣрайщикъ, Вѣрайло, -а, *n.* сѣзіевикъ vysokiego wzросту.

Вѣрига, -и, *f.* pl. вѣриги, іацсучъ, рѣто, окоу, каждау; *it.* *v. sub.* Поклонѣніе (вѣригъ).

Вѣригонѣецъ, -ица, *m.* позшачу з робѣноци іацсучъ на сѣіе.

Вѣрѣжный, -ая, -ое, *adj.* іацсучову, каждапову, до рѣта налѣзачу.

Вѣрѣблѣй, -я, *m.* grebro pozłасane. [ки, *Fort.* fortesa.]

Вѣрки, *pl. m.*, крѣпоотія вѣрѣ.

Вѣричѣльвий, -ая, -ое, *adj.* макагопову. [Włoski.]

Вѣриншѣль, -и, *f.* макагон

Вѣриншѣльный, -а, *m.* trudiący się робіеніем макагопу.

Вѣриуть, -ся, *v. sub.* Вѣрѣть, -ся.

Вѣроника, -и, *f.* *Bot.* (*veronica*), weronika, przetacznik; вѣроника аутѣчная, (*veronica officinalis*), przetacznik zmuscajny; bobownik; вѣроника нивяная, полѣвая, дикая, (*veronica arvensis*), przetacznik dziki; вѣроника широколістная, (*veronica teucrium s. latifolium*), przetacznik szerokolistny; вѣроника триястная, (*veronica triphylla*), przetacznik trzylistny; вѣроника дубравная, вѣроника дубрѣва, (*veronica chamaedryse*), przetacznik leśny; вѣроника ручѣйна, *v.* Ибунка.

Вѣрѣваніе, -я, *n.* *Mar.* cią-

gniение statku z jednego miejsca na drugie za pomocą kotwice.

Вѣрѣвать, *v. a.* *Mar.* ciągnąć statek za pomocą liny kotwicznej.

Вѣрѣть, -а, *m.* kotwica mała do ciągnięcia statku.

Вѣрѣстъ, -и, *f.* 1. wiersta, wiersta, długość zawierający, 600 sążni; 2. słup wiorstowy; 3. (*u miarzdów*) zewnętrzna strona kamienia lub cegły; подливать крѣпильчъ вербустоу, układać cegły warstwami tak, iż jedne wzdłuż, drugie w poprzek idą.

Вѣрѣстѣкъ, -а, *m.* warsztat stolarski. [porównywanie.]

Вѣрѣстѣніе, -я, *n.* równanie;

Вѣрѣстѣть, -и, *f.* *Typogr.* winiokielak.

Вѣрѣстѣть, *v. a.* 1. - корѣ отъ кѣмъ, порогнуваѣ кого з ким; 2. *Milit.* równać żołnierzy; 3. (*w drukarstwie*) іамаѣ на рѣвне колуны, рѣвнаѣ колуны под мѣрагъ; -ся, *v. r.* рѣвнаѣ сѣ з ким; обрѣсчѣнуваѣ сѣ. [warsztatci.]

Вѣрѣстѣць, -чкѣ, *m.* *dim.*

Вѣрѣстовой, (-ий), -ая, -ое, *adj.* wierstowy, wiorstowy; вѣрѣстовой столѣць, słup wiorstowy.

Вѣрѣтѣжъ, -а, *m.* wiercenie, kręcenie; zawrót. [pieczęstego.]

Вѣрѣтель, -а, *m.* rozeń do Вѣрѣтельницъ, -а, *m.* ten co obraca rozeń w kuchni.

Вѣрѣтелистый, -ая, -ое, *adj.* jamisty, mający wiele jaskiń, wąwozów.

Вѣрѣтѣнникъ, -а, *m.* mieszkający w jaskini, w lochu.

Вѣрѣтѣнница, -и, *f.* mieszkająca w jaskini, w lochu.

Вѣрѣтѣнный, -ая, -ое, *adj.* jaskiniowy, lochowy.

Вѣрѣтѣнь, -а, *m.* jama, jaskinia, loch; вѣрѣтѣнь разбѣйниковъ, jaskinia lotrów, rozбѣйниковъ.

Вѣрѣтѣоловка, -и, *f.* *n.* (*жу торquilla*), wiercigłѣвка, drozd.

Вѣртикаль, -а, *m.* prostopadła linia. [stopadłość.]

Вѣртикальность, -и, *f.* prostopadłość.

Вѣртикальный, -ая, -ое, *adj.* prostopadły; *v.* Отвѣсныи; вѣртикальная линия, *v.* Вѣртикаль; вѣртикальный уголъ, *Geom.* kąt prostopadły.

Вѣрѣтѣло, -а, *n.* świder.

Вѣрѣтѣльщикъ, *v.* Вѣрѣтѣоловка.

Вѣрѣтѣть, -и, *f.* про-

вртѣть, -ая, -ое, *adj.* 1. wywrtѣть, wywrtсcający сѣ, chubający сѣ; 2. *v.* Вѣлѣий.

Вѣрѣтѣло, -а, *n.* świder.

Вѣрѣтѣлогъ, -а, *m.* 1. *Artill.* szor armatni, na który działo zawieszа się w lawecie; 2. *Anat.* мѣіеце, gdzie kość biodrowa łączy сѣ z lnu.

Вѣрѣтѣльный, -ая, -ое, *adj.* 1. *Artill.* szorowy; 2. *Anat.* biodrowy; вѣрѣтѣльный вѣадина, ямка, *v.* Вѣрѣтѣлогъ (2).

Вертлявость, -и, *f.* ruch, ruchawość, predkość, szubkość.

Вертлявый, -ая, -ое, *adj.* pochylu, nachylony, chwilejący się; zwinnie, szybko, żwawo, zrzęzcu.

Вертоградарь, -я, *m.* Eecl. st. ogrodnik, stróż ogrodowy.

Вертоградъ, -а, *m.* Eecl. st. ogrodnik; вертоградъ сладости, в. Эдемъ.

Вертопрахъ, -а, *m.* wietrznik, trzpiot, lekkomyślny.

Вертопрашный, -ая, *n.* wietrznictwo, trzpiotalstwo, lekkomyślność.

Вертопраничь, *v. n.* trzpiotać się, być wietrznym, lekkomyślnym.

Вертопрашка, -и, *f.* wietrznica, kobieta lekkomyślna, trzpiotliwa, pioccha. [праничь.]

Вертопраничьать, *v.* Вертопрашничать, -ая, -ое, *adj.* wietrzny, trzpiotliwy, trzpiotny, lekkomyślny, piocchy. [Ловка.]

Вертошайка, *v.* Вертиго-Верту, *v.* Вертёшь.

Вертушь, -а, *m.* pewny gatunek gołębi.

Вертушка, -и, *f.* 1. wentylator, wiatropęd, wiatraczek w oknie do wpuszczenia powietrza; 2. wiatraczek, młynek dziecinny do igrania; *ii.* ruletka; 3. kołowrot, kołowrotek; 4. wartalka, furtawka, kraglica, cyga, fryga, fruzcka, bak; 5. вертушка, -и, *s. c. fig.* wartogłów, wartogłowiec, wartogłeb, wietrznik, wietrznicca, trzpiot, wietrowata głowa, niestały, lekkomyślny człowiek, roztrzepaniec, pędziwiatr, niestała, lekkomyślna kobieta; 6. *H. n.* (*pulex aquaticus; gyrrinus natator*), pchła wodna; skoczogon; 7. *Bot. (cylista)*, cylista. [Вертоградъ.]

Верть, -а, *m.* sad, ogród; *v.* Вертѣние, -я, *n.* wiercenie, obracanie, obrót; *v.* wirowanie; вертѣние въ головахъ, zawrót głowy.

Вертыть, *v. a. impf.* Вернуть, *v. semelf.* Вертывать, *v. freq.* wiercić, wywiercać, świdrować, krecić, obracać; *rzadzić kim według upodobania i woli swojej; *ii.* вертыть хвостомъ, в. Визитъ.

Вертыться, *v. r. impf.* Вернуться, *v. semelf. perf.* Вертаться, *v. freq.* wiercić się, krecić się, wykrecać się, wywijać się, obracać się; wiercić się, uwić się, krecić się, krczać się; вертыться тудъ и сюдъ, wiercić się i krecić, latać tam i sam, z kąta do kąta; онъ такъ и вертылся (*abo ergo evoztъ*), в. Егрозитъ; на языкъ вертыся, wije mi się [мн] miele mi się, wikie mi się, krci mi się) на języku.

Вертычка, -и, *f.* *H. n.* (*pulex aquaticus*), pchła wodna; skoczogon.

Верфный, -ая, -ое, *adj.* do waznataju okrętowego należący.

Верфъ, -я, *f.* warsztat okrętowy.

Верфанный, *v.* Верфный.

Верхний, -а, *m.* T. biegacz, wuzazy kamień w mlynie.

Верхний, -ая, -ое, *adj.* wierzchni, wuzazy; верхнее платье, wierzchnia odzież, sukna.

Верховина, -и, *f.* 1. (т), wuzyna, wuzyna, miejsce wyżej leżące, wzgórek, pagórek, wzgórze; 2. wierzchnia część stogu, wierzchołek stogu; 3. wierzchnia część bóta, skorzn; *v.* Cholewa; -ховица, -и, *f.* wierzchołek или grzbiet góry; -ховникъ, -а, *m.*

1. Eecl. st. nacelnik, prezes, prezident, prezydуюcy; 2. (*Bot.*), в. Вересовникъ; -ховный, -ая, -ое, *adj.* najwuzazy; верхняя власть, najwuzazy wladza; wladza naczelna; (*сfr.* Самовластие); верхняя счётная палата, najwuzazy izba obrachunkowa; верхнее благо, najwuzazy dobro; в. Совершённый (*); -ховока, *v.* Уклѣя; -ховой, (-ий), -ая, -ое, *adj.* 1. wierzchowy, do wierzchu należący, na wierzchu się znajdujący, górny; верхние горы, miasta górne; верховой вѣтеръ, wiatr lądowy; *ii.* верхояя дѣвушка, pokojówka, panna służąca;

2. wierzchowy, do wierzchu, pod wierzch, konny; верхояя лошадь, wierzchowy koń, do wierzchu, pod wierzch koń, wierzchowiec, koń do jazdy; верхояя ъзда, jeżdżenie konno; 3. верхояя, -аро, *s. m.* konny, postanie konny, goniec; послать письмо съ верхояимъ, posłać konnego z listem; -хове, -я, *n.* 1. -рѣка, początek, wszczętek (źródło) rzeki; 2. wierzch czego bądź; wierzchowle; -хоглядка, -и, *f.* 1. bela, gara; 2. *H. n.*, в. Зѣвадоглядъ; -хоглядничанье, -я, *n.* gapiostwo, gawronstwo; -хоглядничать, *v. n.* gawronić, gapić się; -хоглядъ, -а, *m.* gar, gawron, bela, gamoń, gamuła; *v.* Зѣвадоглядъ.

Верхомъ, *adv.* wierzchem, konno, на koniu; ѣхать верхомъ, jechać wierzchem, konno, на koniu.

Верхомъ, *adv.* 1. wierzchem, гóра, nie dołem; 2. z wierzchem, z szubem, z przydatkiem.

Верху, *praep.* на wierzchu; над; wuzыть.

Верхушка, -и, *f.* Верхушечка, -и, *f. dim.* wierzch; wierzchołek; szczyt; grzbiet.

Верхъ, -а, *m.* 1. wierzch, wierzchnia czyli górna część czego; 2. wierzch на futro, etc.; 3. obłader; *v.* przyszew; 4. гóра, poddasze; 5. гóра, wuzaze piętro; онъ живётъ на верху, mieszka на гórze, на wuzаземъ piętrze; сходъ къ нему на верхъ, idź do niego na гóре; 6. верхъ надъ кроватью, niebo надъ łózkiem, kotara; *ii.* верхъ кареты, буда, budka на

pojeździe, на bruzce, pókrutek; 7. верхъ крѣпи, в. Комакъ (*Archit.*); 8. верхъ рѣки, początek, w szczytek (źródło) rzeki; 9. (тема), ciemię, wierzch głowy; *v.* Гумѣнцо; 10. wierzch, wierzchołek, szczyt, grzbiet [*пр. бóгу*]; 11. верхъ счастья, славы, *szczęście (najwuzazy stopień) szczęścia, sławy; одержать верхъ надъ кѣмъ, *otrzymać wierzch, гóре, прым надъ kim; имѣть верхъ, *гóре mieć, przewagać mieć, гóроваць, przeważać. [швидрованіе.]

Верчение, -я, *n.* wiercenie, Верченникъ, *part. p.* wiercony, швидрованый; *ii. fld.* в. Вѣтрениый (2) & Рѣвниый.

Верша, -и, *f.* wiersza, węcierz, węciorek на рыбу, gotomacz.

Вершеніе, *v.* Довершеніе, Окончаніе.

Вершеный, *part. p.* dokonany, uskuteczniony. [на (1).]

Вершень, -я, *m.* в. Вершій.

Вершечекъ, -чка, *m. dim.* wierzchołek.

Вершиня, -и, *f.* 1. wierzch, wierzchołek, szczyt; верхина горъ, дѣрева, wierzch, wierzchołek, szczyt гóры, дрзева; 2. (начало, истокъ рѣки), początek, wszczętek, źródło rzeki; *ii. Mathem.* верхина треугольника, wierzchołek trójkąta.

Вершинникъ, -а, *m.* wierzch, wierzchołek, wierzchnie gałęzie дрзева.

Вершитель, -я, *m.* dokonawca, wykonawca, dokonuwacz, wykonalwacz, wykonacz.

Вершить, (*Praes.* вершѣ, вершимъ), *v. a. impf.* повершить, свершить, *v. perf.* dokonawca, dokonacz, wykonuwacz, wykonacz, kończycъ, skończycъ; rozstrzygacz, rozstrzygnacz; zawyrokowacz; -ся, *v. p.* być ukończonym.

Вершювий, -ая, -ое, *adj.* wierzchowy. [тарзук.]

Вершинь, -а, *m.* forsy, forty.

Вершюкъ, -шкѣ, *m.* 1. wierzch, szesnasta część arszyna; 2. wierzch, wierzchołek; -шпѣки, wierzch u czapki; *ii.* в. Верхушка; верхій хватать, (= судить о вещахъ поверхностью), sądzić o czymъ powierzchownie.

Вершюнки, -ковъ, *m. pl. vl.* procenty od robotników pobierane przez przedsiębiercę (antreprenera) за wynalazienie roboty.

† Вершь, -я, *f.* в. Хлѣбъ, Жито.

Веселѣнекъ, -нѣка, -нѣко, *adj.* dosyć wesoly, nieco wesoly.

Веселѣхонекъ, Веселѣнекъ, -нѣка, -нѣко, *adj.* wesoluchny, weseluchny, wesolutki, wesolutki, wesolutenki, bardzo wesoly.

Веселѣхонько, *adv.* wesoluchno, wesolutko, wesoluteńko, bardzo wesoly.

Веселить, *v. a.* weselić, zabaw-

wiać; -ся, v. r. weselić się, radować się, cieszyć, zabawiać się; 8. козь можешь веселіть, а все на обидных оглянься, jedz i pij, nigdy biednych nie zapomnij.

Веселіе, -я, n. weselość, radość, ukontentowanie, delicya.

Веселка, v. М'ягалька.

Весело, adv. wesolo; radośnie; жить весело, żyć wesolo.

Весело-зранный, -ая, -ое, adj. wesoly, wesolość pokazujący, wesolego spojżenia, wesolój twarzy; -правіе, -я, n. charakter wesoly; -правный, -ая, -ое, adj. wesolego charakteru.

Веселость, -н, f. wesolość, uciecha, zabawa.

† Веселщикъ, v. Весельникъ. Весёме глады, pl. Bot. (viola tricolor, растение), fioletek brat z siostrą; v. Глазки.

Веселый, -ая, -ое, adj. 1. wesoly, pełen ukontentowania, radości; весёле лицѣ, twarz wesola; веселый нравъ, charakter wesoly; веселый человекъ, wesoly, zabawny człowiek; и: веселая рыба, П. н., v. Желѣзняца & Рѣба (весёлая); весёлые глады, Bot. (viola tricolor, раст.), fioletek brat z siostrą; v. Глазки.

Веселье, -я, n. weselość, ukontentowanie, radość; delicya; zabawa; wesole spędzenie czasu.

Весельникъ, -а, m. wioslarz, wioslowy, pławca, wiosłem robujący, rudelnik, rowoźnik; fіis; łodźlarz; v. Гребёць.

Веселный, -ая, -ое, adj. wioslowy, od wiosła; веселная лодка, łódka wiosłowa; веселный шумъ, szum od wiosła.

Веселью, -а, n. dim. wioselko, male wiosło.

Веселчакъ, -а, m. wesolek, wesoly człowiek, uwesalający drugich; lubujący zabawy; hulacz.

Веселный, -ая, -ое, adj. wiosłenny, wiosłowny, wiosnowy, wiosniany; веселный вѣздухъ, rowietrze wiosienne; веселнемъ порою, wiosienna pora.

Весло, -о, n. 1. wiosło; судно на веслахъ, statek wioslowy, z wiosłami; ядтѣ на веслахъ, wiosłami robić; 2. v. М'ягалька.

Веслярна, -я, f. miejsce, gdzie robią wiosła. [robiący wiosła.

† Весляръ, -а, m. wiosłownik, Весла, -я, f. wiosna. (pora roku); веслою, wiosną.

Весняна, -я, v. Веснушка. Веснянка, -я, f. dim. v. Веснушка.

Весновальщикъ, -а, m. łowiec ryb morskich. [ryb morskich.

Веснованье, -я, n. łowienie ryb morskich.

Весноватый, -ая, -ое, adj. piegaty, piegawaty, piegowy, pełen pieg.

Весновать, v. n. wiosnować,

спедzać gdzie czas wiosnienny, wiosnę przepędzać gdzie.

Веснучатый, v. Весноватый.

Веснуха, -я, f. pop. 1. febra wiosnienna; 2. v. Веснушка (1).

Веснушка, -я, f. 1. dim. (a веснуха, 2), piega, żółtawa plamka na twarzy lub rękach z urału słonecznego; у него всё лицо въ веснушкы, twarz jego pełna piegów; 2. v. Клыкка (подсви́нал).

Весняк, -о, m. wiosniak, wioslanin, wioslanin.

Веснячка, -я, f. wiosniaczka, kobieta wioska, ze wsi; 2. H. n. (phryganea), mucha wiosnienna; 3. Bot. (araba), głodek, [ziółko].

Весті або Вестъ, [Praes. ведъ, ведѣшь, ведѣть; Praes. ведъ, -а, -о, pl. вѣди; Imperat. веді, ведите], v. a. 1. wieść, wozdżić, prowadzić; ciągnąć; (предводительствовать), przewodzić; весті дѣло, v. Проводить [дѣло]; весті поляк на приступъ, prowadzić pułk do szturm; весті болярно, сѣбно, prowadzić chorego, śleпего; весті бѣка на верёвкѣ, медвѣдя на цѣпи, prowadzić wołu na postrońku, niedzwiedzia na łańcuchu; весті торгъ, prowadzić handel, bawić się, trudnić się handlem, kupczycъ; весті счётъ, prowadzić rachunek; весті перепѣску съ кѣмъ, v. Перепѣсываться (съ кѣмъ); весті переговоры, v. sub: Переговоръ; весті знакомство съ кѣмъ, wieść przyjaźń (towarzystwo) z kim; весті себя благопріобно, хорошо, przywoicie, dobrze się sprawować; онъ и ўтомъ не ведѣть, v. sub: Ухо; 2. v. impera. (= корить, коробить), kurczyć, rasczyć się; сѣдорога ведѣть мнѣ ногу, kurcz mi nogę skреса, tam kurcz w podzę; маромъ ведѣть доски, od urału deški się paczą.

Вестия, [Praes. ведѣшь, ведѣть], v. p. być prowadzonym; * wieść się, wozdżić się, prowadzić się; zdarzać się, zdarzyć się, udawać się, udać się.

Вѣстовый, -ая, -ое, adj. Mar. zachodni; вѣстовый вѣтеръ, wiatr zachodni.

Вѣсть, -а, m. 1. zachód, strona zachodnia; 2. Mar. (западный вѣтеръ), wiatr zachodni.

Вестъ, v. Весті.

Вѣсна, -я, f. dim. wioska.

Вѣсь, -я, f. Eccl. st. wieś; v. Деревня, Селеніе.

Весь, вся, всё, adj. [gen. всего, всей, всего, pl. всё, gen. всёхъ], cały; wazystek; весь міръ, cały świat; всё егѣ дѣти, wszystkie jego dzieci; всё собралъся, wszyscy się zgrupowali; и: всего лучше, najlepiej; всего дороже, najdrożej; и: v. Вѣс (adv.).

Вѣсьмомъ, adv. Milit. prawą tył

Весьма, adv. bardzo; весьма богаты, bardzo bogaty; весьма хоромо, bardzo dobrze; весьма жарко, bardzo goraco.

Ветеранъ, -а, m. weteran.

Ветеринарія, -я, f. weterynaryjka, nauka u leceniu bydlat, bydłeca, lekarska nauka, sztuka i nauka konowalca, konowalstwo.

Ветеринарный, -ая, -ое, adj. weterynarny, weterynarski; do leczenia bydlat zdatny, konowalski; ветеринарное училище, szkoła weterynarska, szkoła konowalca; ветеринарный лікаръ, врачъ (= ветеринаръ), lekarz bydła, konowal; ветеринарное искусство, v. Ветеринарія.

Ветеринарь, -а, m. lekarz bydła, konowal.

Вѣтка, -я, f. (берестяная лодка у Тулгуосъ и Якутовъ), łódka z kory brzoźowej.

Вѣтлѣ, -я, f. Bot. (salix pentandra, дерево, ива лавроволістнаа), łozina, [wierzba]; cfr. Łoza.

Вѣтловый, -ая, -ое, adj. z łoziny, łozinowy, [wierzbowy]; cfr. łozowy; вѣтловая корѣ, kora łozinowa, [wierzbowaj]; вѣтловый чѣланъ, szoino, łódka z łoziny, łódka łozinowa, [wierzbowaj]; вѣтловый лодокъ, koruży z łoziny.

Вѣтлоуіе, -я, n. podzuywanie, называніе czego старѣмъ пітнемъ.

Вѣтлоуіть, v. a. imperf., водвѣтлоуіть, v. perf. называць, podzuywać, starzyna, старѣмъ пітнемъ; вѣтлоуіть мѣхъ, podzuywać futro пітнемъ старѣмъ (dla lepszego trzymania).

Вѣтощка, -я, f. Вѣтощечка, -я, f. dim. piat, platek, lata, łatka, galgan, galgan, szmat, szmata, szmatek, kawał (kawałecy) urwany пітна старѣго, tkaniny już używanej.

Вѣтощникъ, -а, m. galganiarz, tandeciarz galganów, wendetlarz, targujący starzyną, starzymi szatami.

Вѣтощница, -я, f. galganiarka, tandeciarzka, wendetarka, targująca starzyną, starzymi szatami.

Вѣтощчаніе, -я, n. tandeciarsтво, handel starzyną, starzymi szatami, galganami.

Вѣтощчачъ, v. n. kupczycъ (handlowacъ) galganami, starzyną, łachami, łachmanami, tandetą się bawicъ.

Вѣтощный, -ая, -ое, adj. szmatny, galganowy, galganiasty; вѣтощный рядъ, kramy galganiarskie, kramy tandeciarskie [или wendetarskie], tandecznia, tandet.

Вѣтощъ, -я, f. łach, łachmana, galgan, sukmana (akunia), stara, poszona, zła, oszargana, łatana; и: v. Вѣтощье.

Вѣтощье, -я, n. collect. łachy, łachmany, galgany; v. Вѣтощь.

Вѣтхій, -ая, -ое, *adj.* 1. *Eccl. sl.* stary, dawny; Вѣтхій Заѣтъ, stary testament, zakon; книги Вѣтхаго Заѣтъа, księgi starego testamentu, zakonu; 2. *(драхмий), stary, podszły w latach, zgrzybiały, słaby, podrapady na siłach; 3. stary; wiotchy; wѣtły; вѣтхій домъ, stary dom; вѣтхія книги, stara ksiązka; вѣтхоу платье, stara suknia, wiotcha suknia; 4. Вѣтхій дѣвни, Бѣгъ przedwieszny i bez rozsątku.

Вѣтхо-завѣтнй, -ая, -ое, *adj.* starozakonny; ветхозавѣтныя книги, księgi starozakonne, starego zakonu; -законіе, -ая, *n.* stary testament; -законный, -ая, -ое, *adj.* starozakonny.

Вѣтхость, -и, *n.* dawność, starożytność; starość, zgrzybiałość, słabość; starość, wiotchość, wѣtłość; *сfr.* & *v. adj.* Вѣтхій.

Вѣтхнѣя, -ѣя, *f.* stonina, (poleć stoniny); szynka; wędlina.

Вѣтхичка, -и, *f. dim.*, *v.* Вѣтхичнѣя.

Вѣтхичный, -ая, -ое, *adj.* stoninowy; z szynki, od szynki; z wędliny.

Вѣтхнѣе, -я, *n.* starzenie się; zachodzenie w lata; wiotczenie, wѣtlenie z starości.

Вѣтхнѣть, *v. n. impf.*, *обвѣтхнѣть*, *v. perf.* (*prop. & **) wiotzać, wietzać, wiotchy [starym] się stawać, wѣtlec z starości, starzeć, przychodzić w starość, w zgrzybiałość, stabić.

Вѣтше, *сoprar. adv.* starzѣj, wiotzѣj; *v.* Вѣтхій.

Вѣтхотень, -тня, *v.* Вѣтхотѣнь.

Вѣхѣ, *v.* Вѣхѣ.

† Вѣхотъ, *v.* Горсть.

† Вѣчо, -а, *n.* 1. wies, *pl.* wiesce & wiesca (*w Nowogrodzie za czasu dawniej rzeszy rozpolitej*) sejm, zgromadzenie, parada, roki wielkie; 2. wiesce, miejsce, na którym się lud zgromadzał dla narady o sprawach publicznych; 3. znak w dzwon zwolający wiesce, (sejm, zgromadzenie); *и.* *v.* Звонить (вѣчо).

† Вѣчовой, -ая, -ое, *adj.* wiescowy, тучащъ się wiescѣw [*w Nowogrodzie*]; *сfr.* Вѣче; вѣчовой колоколь, (*w Nowogrodzie*) dzwon zwolający wiesce; *и.* *v.* Звонить (въ вѣчовой колоколь).

Вѣчѣйка, -и, *f. dim.*, *v.* Вѣчѣй. † Вѣчѣрѣяти, *v. a.* wieszczerzас; *v.* Ужинать.

Вѣчѣринка, -и, *f.* schadzka, zabawa wiesczorna. [никъ (1)]. Вѣчѣрины, *pl. f.*, *v.* Дѣвичъ-Вѣчѣркъ, *adv.* wiesczorem, w wiescѣr, pod wiescѣr.

Вѣчѣринца, -и, *f.* 1. (т), [вѣчерняя звѣзда], wieszczerica, gwiazda wiesczorna или звѣрзѣца, звѣрзѣпка; 2. *Bot. (heparia)*, wieszczerik, fiolek nocny, *pl.* fiołki nocne.

Вѣчѣрнй, -я, -ея, *adj.* 1. wiesczorny, do wiesczora należący; вѣчѣрній колоколь, dzwon wiesczorny; вѣчѣрная молитва, modlitwa wiesczorna; вѣчѣрнее богослужѣние, *v.* Повѣчѣрие, Вѣчѣрня; 2. (лежачій къ западу; западный, *qu. v.*), zachodni, zachodny, na zachodzie leżący; *и.* вѣчѣрная жила, żyła kruszczowa, goszcząca się od wschodu do zachodu; вѣчѣрная бабочка, *v.* Бражнйкъ.

Вѣчѣрня, -и, *f.* nieszcior, † wieszczerica; Сицилійская вѣчѣрня, nieszcior Sycylijski (1282 г.).

† Вѣчѣровой, -ѣя, -ое, *adj.* wiesczogowy, wiesczorny; *v.* Вѣчѣрнй.

Вѣчѣрѣчекъ, -чка, *m. dim. ecc.* wieszczereszek; *v.* Вѣчѣрѣкъ.

Вѣчѣрѣкъ, -рѣкъ, *m. dim.* wieszczerok.

Вѣчѣрѣкъ, *adv.* wiesczorem, w wiescѣr, pod wiescѣr.

Вѣчѣрошнй, -ая, -ое, *adj.* wiesczogajny wiesczorem, wiesczogajszogo wiesczoru, w wiesczogajszu wiescѣr.

Вѣчѣрѣшка, *v.* Вѣчѣринка.

Вѣчѣрь, -а, *m.* (*pl.* вѣчѣрѣ & вѣчѣры, -овѣ) 1. wiescѣr, pora wiesczorna, czas wiesczorny; подъ вѣчѣрь, pod wiescѣr, w wiescѣr; 2. *Eccl. sl.*, *v.* Западъ.

Вѣчѣрьѣ, *v. n. impera.* zmierzchać się; вѣчѣрьѣтъ, zmierzcha się, wiescѣr nadchodzi, ku wiesczoru się ма.

Вѣчѣря, -и, *f.* *Eccl. sl.* wieszczerza, kolasya; тайная вѣчѣря, вѣсѣра Господня, wieszczerza Pańska. [czegzanie.]

Вѣчѣрѣние, -я, *n.* *Eccl. sl.* wieszczerzanie, *v. n.* *Eccl. sl.* wieszczerzас, wieszczerzѣ czyli kolasyѣ jeść; *v.* Ужинать.

Вѣчѣя, -ѣя, *f.*, Вѣчѣйка, -и, *f. dim.* dziura w młyńskim kamieniu.

† Вѣчнйкъ, -а, *m.* powołany na wiesce (na sejm, на згromadzenie), deputat; *сfr.* Вѣчо.

Вѣчѣрь, *adv. pop.* (вчера вѣчѣромъ), wczoraj wiesczorem, wczoraj w wiescѣr.

† Вѣчь, -и, *f.* wieża; *v.* Вѣшня, Колокольня; [*w Nowogrodzie*] dzwon zwolający wiesce; *v.* Вѣче.

† Вѣчѣе, -я, *n.* wiesce; *v.* Вѣче.

Вѣшнй, -ля, -ея, *adj.* wiosenny, wiesienny; вѣшная вода, вода wiosenna.

Вѣшнйкъ, -ѣкъ, *m.* 1. śluzka, urust [w groblach i tamach]; 2. droga boczna podczas wiosny dopróki гошіеіеъ заланы jest wodą; 3. młyn wodny, (chodzący tylko wiosną); 4. (пенъка, wymuszenna wiosno на солнцѣ), koporie, wiosną на сіонсу wysuszone.

Вѣшнйчнй, -ая, -ое, *adj.* śluzowy, urustowy.

Вѣщелюбнй, -ая, -ое, *adj.* choiwy cudzego dobra; *v.* Любостяжѣтельный.

Вѣщелюбе, -я, *n.* choiwość; *v.* Любостяжѣтельность.

Вѣщественно, *adv.* materialnie.

Вѣщественность, -и, *f.* materialny. [materialny.]

Вѣщѣстѣннй, -ѣя, -ое, *adj.* Вѣщѣство, -ѣя, *n.* istota, jestestwo, istność, substancja, materia, material.

Вѣщѣствословіе врачѣбное, (*materia medica*), *v.* Фармакологія.

Вѣщѣца, -и, *f. dim.*, Вѣщѣчка, -и, *f. dim. ecc.* rzecz mała znacząca, małoznaczna, drobnostka.

Вѣщчнй, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* giesczorny; *и.* *v.* Вѣщѣотвѣннй.

Вѣщъ, -и, *f.* giescz; вѣщѣ, *pl.*, *v.* Пожитки, Ишѣство; *и.* *v.* Взглядъ (на вѣщѣ).

Вѣщѣте, -ѣя, *n.* wtłoczenie, wciśnienie, wgniecenie.

Вѣщчнй, -ая, -ое, *part. p.* wtłoczony, wciśniony, wgnieciony.

Вѣщѣтъ, -ся, *v.* Втискать, -ся.

Вѣщчѣние, -ѣя, *n.* wtłaczanie, wciśkanie, wgniatanie.

Вѣщчѣть, *v. a. impf.*, вѣщѣть, *v. perf.* wtłaczać, wtłoczycь, wciśkać, wciśnąć, wgniatać, wgnieść; *v.* Втискивать, Вгнѣтѣтъ.

Вѣщчѣтъся, *v. r. impf.*, вѣщчѣтъся, *v. r. perf.* wtłaczać się, wtłoczycь się, wciśkać się, wciśnąć się, wgniatać się, wgnieść się.

Вѣщчѣя, -и, *f.* (вѣщѣте), wtłaczanie, wtłoczenie; wciśkanie, wciśnienie; wgniatanie, wgniecenie. [w tyle.]

Вѣщѣ, *adv.* na tylnѣ stronie;

Вѣщѣ, -я, *n.* tył; usząd; *v.* nawiszcз; ходить вѣщѣ и вѣщѣрѣхъ, przechodzić się, chodzić i tam i sam.

Вѣщѣтъ, *adv.* na bѣrg; на kredyt; дать на вѣщѣтъ, dać na bѣrg, на кредит, borgować со кому.

Вѣщчѣно, *adv.* wzajemnie, nawzajem. [т. Odwet.]

Вѣщчѣнность, -и, *f.* wzajemność; **Вѣщчѣннй**, -ѣя, -ое, *adj.* wzajemny; *Gramm.* wzajemny глаголь, słowo zaimkowe.

Вѣщчѣя, *v.* Вѣщѣтъ.

Вѣщчѣние, -ѣя, *n.* *Eccl. sl.* taknienie, cierpienie głodu.

Вѣщчѣтъ, *v. n. perf.* taknąć, głodnym być, głód cierpieć; *v.* Алкѣтъ, -ся, *v. r.* wygłodzić się, czuć apetyt; *v.* Алкѣтъ.

Вѣщчѣрнй, *adv.* w zamknięciu; держѣтъ вѣщчѣрнй, trzymać w zamknięciu; сидѣтъ вѣщчѣрнй, siedzieć (być) w zamknięciu.

Вѣщчѣруки, *adv.* na wѣсци; бѣгѣтъ вѣщчѣруки, бѣгѣтъ на wѣсци.

Взбѣдмошный, -ая, -ое, *adj.* 1. nieroządry, nierozumny, bezrozumny, głupi, nierozumisty;

plochy; взбáлмoшно, *adv.* nierozsádnie, nierozumiale, bez sensu, gupio, plocho; 2. Взбáлмoшный, -аго, *ж. т.* *gupiec, gupir, bezrozumny, pusty, plochy czlowiek; dziwak, czlowiek dziwaczny.

Взбáлмoшь, -и, *f.* 1. bezrozum, nierozum, nierozsádek, plochosć; rozpusť; dziwactwo; 2. *v.* Взбáлмoшный (2).

Взбáлмoуть, *v. a. perf.* zmacić, mętnym uczynić; zamacić, zawikłać; zbałamucić kogo; *v.* Баламoуть.

Взбáлтываніе, -я, *n.* bobotanie, chełbanie, męcenie, zmaczenie, zmieszanie (płynu jakiego), kłócenie, skłócenie.

Взбáлтывать, *v. a. impf.*, **Взбáлтытáть**, *v. a. perf.* mieszać, zmieszать, chełbać, bobotać, bełtać, zbełtać, męcić, zmacić, ruszać, wzruszać, wzruszyć, wstrząsać, wstrząść, kłócić, skłócić; -*са, v. r. & p.* chełbać się, bełtać się, zbełtać się, męcić się, zmacić się, kłócić się, skłócić się.

Взбарáбoтненіе, -я, *n.* hałasowanie; *v.* Барáбoтненіе.

Взбарáбoтнить, *v. a. perf.* hałasować, zgiełk robić; pogmatać; przuwićć w nierozsádek; *v.* Барáбoтнить.

Взбелáить, *v. a. perf.* naruzić, oborzyc, rozdrażnić, rozgniewać, rozjázżyć, rozjuszyć, rozsierdzić; -*ся, v. r.* oburzyc się, rozdrażnić się, rozgniewać się, rozjázżyć się, rozjuszyć się, rozsierdzić się.

Взбівáніе, -я, *n.* wzbijanie, wzbicie, wzruszanie, wzruszenie, wstrząsanie, wstrząśnienie [np. pościeli], kłócenie [np. śmietany].

Взбівáть, *v. a. impf.*, **Взбівáть**, *v. perf.* wzbijać, wzbіć, wzruszać, wzruszyć, wstrząsać, wstrząść; kłócić, skłócić; wzbивать постоель, wzbіć, wzruszyć, wstrząść pościeli; wzbить сáвки, skłócić śmietанę; -*ся, а) v. r.* wdrapуwać się, wdrapać się, wgramolіć się, wlázić, wleść [na со wysokiego]; *б) [включивáться]* wlázać się, аплáтáć się, najezáć się, najejycь się; *в) v. p.* [быть взбівáему на пр. сáвки], kłócić się, wzruszać się, wstrząсывáть się.

Взбівáться, *v. r. impf.*, **Взбóбрáть**, *v. r. perf.* drapać się, wdrapуwać się, wdrapać się, wlázić, wleść na со wysokiego.

Взбівáть, -*ся, v. perf.*, *v. sub.* Взбівáть, -*ся.*

Взболтáть, -*ся, v. perf.*, *v. sub.* Взболтáть, -*ся.*

Взборáннваніе, -я, *n.* bronowanie, zabronowanie [pola]; *v.* Тóронoвáніе.

Взборáннвать, *v. a. contin. impf.*, **Взбороніть**, *v. a. perf.* bronować, zabronować [pole]; *v.*

Боронóвать; -*ся, v. p.* bronować się, być bronowanym.

Взбрóдítь, *v. a. perf.*, *v.* **Вороздítь**. [ваніе.

Взбрóненіе, -я, *n.* zabronowanie; **Взброніть**, -*ся, v. perf.*, *v. sub.* **Взбрáннвать**, -*ся.*

Взбрóновáть, *v.* **Взбороніть**, **Воронóвать**.

Взбрáснваніе, -я, *n.* wrzucanie, rzucanie do góru.

Взбрáсывать, *v. a. contin. impf.*

Взбрóсить, **Взбрóсáть**, *v. perf.* wrzucать, wrzucіć, rzucать, rzucіć do góru, w góре, на góре; **Взбрáсывáть**, **Взбрóситься**, **Взбрóсáться**, *а) v. r.* rzucать się, rzucіć się, wskakіwáć, wskoчítь на со; *б) rzucать się, rzucіć się на kogo, прыскáкивáć, прыскочítь, міотáć się на kogo, тáргáсь, прыпадáć, парáсь на kogo; в) v. p.* rzucасáć się, wrzucáć się, być rzucаным, wrzucаным.

Взбрóсьть, -*ся, v. perf.*, *v. sub.* **Взбрáсывать**, -*ся.*

Взбрóшенный, -я, -*оe, part. p.* rzucонy, wrzucонy, rzucонy do góru, w góре, на góре; *v.* **Взбрóсить** *sub.* **Взбрáсывáть**.

Взбрáзгáть, *v.* **Взбрáзгивáть**.

Взбрáзгáть, *v.* **Взбрáзгивáть**. [nie, poprуskіwánie.

Взбрáзгивáніе, -я, *n.* прыска-

Взбрáзгивáть, *v. contin. impf.*, **Взбрáзгáть**, *v. perf.*, **Взбрáзгáнуть**, *v. semelf.* прыскаć, poprуskіwáć, poprускáć, poprуснаć; -*ся, v. p.* прыскаć się, poprуskіwáć się, poprускáć się, poprуснаć się, прыскáнуць, poprускáнуць.

Взбурáться, *v. r. perf.* (o wodach) wznieść się wzgóре, wzdáć się, wzbурycь się.

Взбурáжить, *v. perf.*, *v.* **Взбурáжить**.

Взбудіть, *v.* **Разбудіть**.

Взбунтовáть, *v. a. perf.* zbuntować, pobuntować, wzbурycь, podбурycь; *v.* **Бунтовáть**; -*ся, v. r. perf.* zbuntować się, wzbурycь się, powstáć przeciwko władzy; *v.* **Бунтовáться**.

Взбѣгáніе, **Взбѣжáніе**, -я, *n.* wbieganie, wbiegnięcie do góru или на góре.

Взбѣгáть & **Взбѣжівáть**, *v. n. impf. contin.*, **Взбѣжáть**, *v. perf.* wbiegáć, wbieгáć, wіegnáć, wbieдz do góru или на góре.

Взбѣжáніе, *v.* **Взбѣгáніе**.

Взбѣжáть, *v.* **Взбѣгáть**.

Взбѣжка, -*и, f.* wbieganie, wbiegnięcie do góru или на góре.

Взбѣсáть, *v. a. perf.* zbiesić, zbestwić, rozgniewać kogo; *v.* **Бѣсáть**; -*ся, v. r.* rozgniewać się, zbiesić się, zbiesіć; *v.* **Бѣсáть** *са.*

Взбѣсáніе, -я, *n.* zbieszenie, zbestwienie, rozgniewanie.

Взбѣсáнный, -я, -*оe, part. p.* rozgniewаны, zbestwонy, zbleszony, szалony, oszалы.

Взвáжжівáніе, -я, *n.* uzdanie, lejcowanie koni; *v.* **Возжáніе**.

Взвáжжівáть, *v. a. impf.*, **Взвóжжáть**, *v. perf.* uzdáć, kielznáć, zakláдáć uzdy, lejce, lejcować konie, zuzdáć, zakielznáć, zalezjcować konie; *v.* **Возжáть**.

Взвалéніе, -я, *n.* wzwalenie, náłożenie czego, wzniesienie czego na со.

Взвалéнный, -я, -*оe, part. p.* wzwalонy, náłożонy, wzniesіонy.

Взвалéваніе, -я, *n.* wzwalenie, nákladanie czego, wznoszenie czego na со.

Взвалéвать, *v. a. impf.*, **Взвалéть**, *v. perf.* 1. wzwaláć, wzwalіć, zwałáć, zwałіć na со, podniosіszy wkłáдáć, wлóжыć на со; 2. *obcіжáć, obcіжыć, kogo czém, (wzwaláć, zwałіć на kogo со; wzвалéть на kогó-лйбо трудно дѣло, zwałіć на kogo сіежкá трасе; 3. wzвалéть на kогó-лйбо вину; 4. wzвалéть, zwałіć на kogo wіне; -*ся, v. r. & p.* rzucáć się, rzucіć się, powalіć się; wzwалéться на постоель, powalіć się, rzucіć się на поściel, [на лóжко].

Взвалéть, -*ся, v. perf.*, *v. sub.* **Взвалéвать**, -*ся.*

Взварéніе, -я, *n.* wzwarzenie, zagotowanie.

Взварéть, -*рш, m.* piwo grzanie, napóř z piwa, wina і miodu z przугрáвъ корзена.

Взварéнный, -я, *n.* wzwarzanie, zagotowanie.

Взварі́вать, *v. a. impf.*, 1. *v. perf.* wzваріть, wzwarzáć, wzварзгыć, zagotować; 2. *v. perf.* wzваріть, *пор.* *mocno bіć, uderzáć, uderzycь; -*ся, v. p.* wzwarzáć się, wzварзгыć się.

Взварі́ва, -*и, f.* wzwarzanie, wzwarzenie, zagotowanie.

Взварь, -*а, m.* dekokt, wywar, wywarzony, wygotowanie, nawar.

Взведéніе, -я, *n.* wprowadzenie na góре; *і.* wywýższenie, wyniesienie [np. на jaki stopień]; podwіgnіenie, wzniesienie; wzwodzenie, wzwledzenie.

Взведéнный, -я, -*оe, part. p.* wprowadзонy (на góре); wywýżззонy, wyniesіонy [np. на jaki stopień]; podwіgnіонy, wzniesіонy; wzwledзонy; odwіedзіонy; wведéнный ұрóкъ у рұмы, odwіedзіонy kurek у strzelі.

Взвезéніе, -я, *n.* wwiezienie, wywiezienie na góре.

Взвезéнный, -я, -*оe, part. p.* wwieззонy, wywіеззонy на góре.

Взвезáть & **Взвезáть**, *v. perf.* *v. sub.* **Взвезáть**.

Взвезáть & **Взвезáть**, *v. perf.*, *v. sub.* **Взвезáть**.

Взвівáться, *v. r. impf.*, **Взвівáть**, *v. r. perf.* wzbіаć się, wzbіć się, wzносіć się, wzнесіć się, podніéć się wyсоко, wлзтыwáć, wлзціéć; орáи высоко [abo вы-

хрѣтъ, *v. perf.* 1. згуwać, zerwać, ździerać, źderzeć; 2. *v. imper.* (= мухнутъ), nabiegać, nabrzmiewać, nabrzmieć, puchnąć, napuchnąć; —ся, *v. r.* wzierać się, wdęgarуwać się, wdęgarać się na górę; nasłady wzodrжаа на хоры, ledwo się wdari na chór.

Вздобрить, *v. n. impf.*, повадобрить, *v. perf.* weszczуnąć (*v. perf.* weszcząć) kłótnie, zwady, swary; (между собою), kłócić się, wadzić się, swarzyć się, koty или liwy drzeć.

Вздобрливость, —и, *f.* kłótniwość, zwadliwość, skłonność do zwady, swarliwość.

Вздобрливый, —ая, —ое, *adj.* kłótniwy, zwadliwy skłonny do zwady, swarliwy.

Вздобрничать, *v.* Вздобрить.

Вздорно, *adv.* nikczемnie, głupie, pіochо, niedorzecznie.

Вздорность, —и, *f.* *v.* Вздобрливость.

Вздорный, —ая, —ое, *adj.* 1. *v.* Вздорливый; 2. * (нелъный, безмысленный, *qu. v.*), пустy, nikczемny, pіochы, głupi, niedorzeczny.

Вздоржальнй, —ая, —ое, *adj.* *part.* podroжаły, źdroжаły; *v. verb.* Вздоржаты.

Вздоржание, —я, *n.* zdroжаłość, podroжаłość, poskoczenie ceny *v.* górę, większa drogosc.

Вздоржать, *v. n. perf.* zdrożeć, podrożeć, *v. g.* w górę póјić co do ceny, stać się droższым; хлѣбъ вздоржаль, zboże podroжаło.

Вдорожить, *v. a. perf.* zdrożyć, podrożyć, droższым uczynić, cenę podwyższуć.

Вздоръ, —а, *m.* 1. (ссора), kłótnia, zwada, spór, swar, swarka; 2. * (нелъница, безмыслица), dziwaczność, dziwactwo, bzdурство, bzdury, głupstwo, głupie gadanie, bzdурne gadanie, bzdурzenie, bajталасzki, niedorzeczność, bezsens; говорить, нести вздоръ, * gadać głupstwa, bzdурzyć, pleść troje niewidy, pleść kosztaki opaki.

Вздохнуть, 1. *v. n. perf.* (оддохнуть), odetchnąć, oddыszець, одорсзać, wytchnąć, wywarć się; дать вздохнуть лошади, wytchnąć koniom, dać koniom wytchnąć, (или odetchnąć, wyporсзać, одорсзać); 2. вздохнуть, *v. n. semelf.* westchnąć.

Вздохъ, —а, *m.* westchnienie, (wzdychanie); тжисий вздохъ, сіе-зкье westchnienie; послѣдній вздохъ, ostatnie westchnienie; *if.* *v.* Испустить (вздохъ, послѣдній вздохъ).

Вздрагивание, —я, *n.* zdryganie się, wzdryganie się, wzdrygi, mogy, mrowie, mrowisko, skóru na człowiekу wtrząszenie, wtrząsanie się.

Вдрагивать, Вдрогнуть, *v. n.* wzdrygać się, wzdrygnąć się, wzdрыgnąć się, wtrząsać się, zdrzeć.

Вдремать, *v. n. perf.* wzdrémać się, wzdrзумаć się, zadrзумаć.

Вдремнуть, *v. n. perf. semelf.* zdrzémać się, zdrзумаć się; вздремнуть послѣ обѣда, przespać się po obiedzie.

Вдрогнуть, *v. perf. semelf.*, *v. sub:* Вдрагивать.

Вдувание, —я, *n.* rozdymanie, rozdmuchanie, rozdmuchnienie, wzdęcie; (вспухание), puchnienie, spruchnienie, nabrzmiewanie, nabrzmienie.

Вдувать, Вдутъ, 1. *v. a.* rozdyмаć, rozdzać, rozdmuchać; вдутъ обѣи, rozdmuchać ogіeń; 2. *v. imper. a*) puchnąć, spruchnąć, nabrzmiewać, nabrzmieć; рѣку, нóгу вздуло, ręka, noga spruchła, nabiegła, nabrzmiała; б) *v.* Коробить; 3. *pop.* вдутъ кому-либо спину, (= больно высѣчь), wylatać komu grzbiez [или skóре], wугарbować, wугрзсзać, wугיע kogo; —ся, *v. r.* nabrzmiewać, nabrzmieć, puchnąć, spruchnąć, wzdąć się.

Вдумать, *v. a. perf.* myśleć, pomуdlić, przedsięwziąć; przypomnieć sobie; —ся, *v. imper.* przypadać na myśl, uroić sobie co, domуdlić się; что тебѣ вдумалось? oź się tobie uroiło?

Вдурить, 1. *v. a. perf. a*) одурzyć kogo, *v.* rozumu zbić kogo; б) rozgniewać, rozjatzrzyć, rozжзуть kogo; 2. *v. n. perf.* głupstwo popenić, głupie postąpić, podrdwić głowa; одурзсзеть; —ся, *v. r. perf.* 1. одурзсзеть, zgłupieć, wzaryować, oszaleć; *if.* *v.* Одурить; вздурять, *v.* głupstwa; *v.* szaleństwie. [szenie, nabrzmienie.

Вдутіе, —я, *n.* nadęcie, napуdуть, —ся, *v. perf.*, *v. sub:* Вдувать, —ся.

Вдыманіе, —я, *n.* 1. nabrzmiewanie, puchnięcie; 2. (поднима-ние), podejmowanie do góru.

Вдымать, *v. a.* 1. *v.* Вдудать, Надымать; 2. *v.* Подымать.

Вдыматься, *v. r.* 1. *v.* Вдымать ся, Надымать ся; 2. wlatуwać, wznosić się do góru, *v.* powietrze; wдыматься на гору, wlatić na górę.

Вдыханіе, —я, *n.* wzdychanie. Вдыхатель, —я, *m.* wzdychacz. * zадоханы, romansowy.

Вдыхательница, —и, *f.* wzdychaczka, kтóга wдыcha.

Вдыхать, *v. n. impf.*, Вдохнуть, *v. semelf.* wдыchnąć, westchnąć. [дѣв....

Вдѣваніе, Вдѣвать, *v. На-Вдѣрцатися, Ecccl. st.*, *v.* Всматриваться, Разсматривать.

Вдѣаніе, —я, *n.* branie, pobieranie, pobór (*np.* podatkw).

Взнимать, *v. a.* brać, pobierać; взнимать помлну, pobierać cło.

Взирать, —я, *n.* poglądanie, wglądanie.

Взирать, *v. n. impf.*, Воварить, *v. perf.* poglądać, wglądać, pojrзсзеть, spojrzсзеть; не взирать на...; не звнзая на...; bez wglądu; pomimo; не взирать на опасность, pomimo niebezpieczeństwa; —ся, *v. r.* przypatrуwać się; zapatrуwać się; *v.* Всматриваться, Взглядываться.

Взлагать, Вложитъ, *v.* Вовла-гать, Вовложитъ. [co].

Взлаженіе, —я, *n.* włożenie (на Взлазить, *v. n. impf.*, Взлѣзть, *v. perf.* wlatić, wleźć na co.

Взлаживание, —я, *n.* wzlamуwanie, złamуwanie, przelamувание, łamanie, wylamanie.

Взлаивать, *v. a. impf.*, Вовлаивать, Вволивать, *v. perf.* wzlamуwać, wlatіаć, rozlamуwać, rozlamać, wylamуwać, wylatać, złamуwać, złamać, przelamуwać, przelamać; —ся, *v. r.* wzlamуwać się, wlatіаć się.

Взлелѣаніе, *v.* Вовлелѣаніе.

Взлелѣять, *v.* Вовлелѣять.

Взлетаніе, —я, *n.* wzlatanie, wznoszenie się do góru.

Взлетѣть, *v. n. impf.*, Вовлетѣть, *v. perf.* wlatіаć, wlecieć.

Влетѣть, —а, *m.* dołot, polot, wleczenie, lot.

Влетѣние, —я, *n.* wleczenie, wzniesienie, wzbicie się [w powietrze].

Влетѣть, *v. perf.*, *v. sub:* Взлетѣть. [—ся, nalać.

Ввливать, —ся, *v.* Вовливать, Ввлиа, Ввлиама, —и, *f.* lуi-na na bokach czоła. [Ввлиама. Ввлиама, —и, *f.* dim., *v.* Ввлиамастый, —ая, —ое, *adj.* lууу, lуууу.

Ввлиаіе, —я, *n.* nalewanie, wlewanie, nalanie, wlanie do czego.

Ввлиять, —ся, *v.* Вовлиять, —ся.

Вволожить, —ся, *v. perf.*, *v.* Вволагать, —ся.

Вволонаніе, —я, *n.* wzłamanie, rozłamanie, włamanie się.

Вволонанный, —ая, —ое, *part. p.* wzłamany, rozłamany, włamany, wylamany.

Вволонать, Вволонить, —ся, *v. perf.*, *v. sub:* Вволонивать, —ся.

Вволонка, —и, *f.* wzłamanie, złamanie, rozłamanie, przelamanie, wylamanie, łamanie.

Вволонъ, —а, *m.* wzłamanie, złamanie, rozłamanie, przelamanie, wylamanie, łamanie, wylamanie; wylom, wуbicie, wуррасcie; włamanie się; wopopствo [abо хржа] со wлономъ, *Jur.* kradzież z dobljanіem się.

Вволонна, *v.* Ввлиама. [co].

Вволонаніе, —я, *n.* włożenie (на Взлазить, Взлѣзть, *v. n.* — не что, шрапсать się, wlatić, wleźć na co.

Валѣть, *v. perf.*, *v. sub.* Валѣ-
зять. [кого.]

Валюбить, *v. a. perf.* полубіе
Валѣгиваніе, -я, *n.* wierzganіe,
brukanіe, bicie tylnemi nogami.

Валѣгивать, Валѣгнутъ, *v. n.*
wierzgać, wierzgać, brukać, bić
tylnemi nogami.

Ванашивать, *v. a. impf.* Ванаш-
ить, *v. perf.* ludzić, złudzić, ma-
nić, zmanić, zachęcać, zachęcić,
powabić, powabić; -ся, *v. r.* lu-
dzić się, złudzić się.

Ваначивость, -и, *f.* złudze-
nie, zmanienie, otamienienie.

Ваначивый, -ая, -ое, *adj.*
ludzacy, mamiący, zwodniczy, wa-
biący, powabiający.

Ванашиваніе, -я, *n.* machanie,
wzmachiwanie, wachlowanie; ro-
bienie skrzydłami.

Ванашать, *v.* Ванашивать.
Ванашивать, *v. a. impf.* Ванаш-
ать, *v. perf.* Ванашать, *v. se-
melf.* perf. machać, machać, wa-
chlować; ванашивать крыльями,
machać, robić skrzydłami.

Ванашутъ, *v. perf. semelf.*, *v.*
sub. Ванашивать.

Ванашъ, -а, *m.* machanie;
ванашъ крыльями, machanie, ro-
bienie skrzydłami, wzlot machając
skrzydłami. [Смачивать.]

Ваначивать, Ваночить, *v.*
Ваначка, -и, *f.*, *v.* Ванашъ.
Ваначиваніе, -я, *n.* stawianie
rusztowania.

Ваначивать, Ваностить, *v. a.*
rusztowanie dawać, ruszt. robić,
ruszt. stawiać; -ся, *v. r.* - на
что, wehodzić, watarić na ruszto-
wanie. [Ванетывать; -ся.]

Ванетать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Ванетная, -ой, *s. f.*, Ванетная
грамота, *f.* kontrakt, negocjacja
o przymerze, konwencja, która
odbiera stwierdzenie przez raty-
фикацію.

Ванетнутъ, -ся, *v. perf. semelf.*,
v. sub. Ванетывать, -ся.

Ванетчивость, -и, *f.* poru-
чезость, поредливість.

Ванетчивый, -ая, -ое, *adj.*
poruczony, porędlіwy.
† Ванетчикъ, -а, *m.* mirolomca,
kwalciciel, burzyciel spokoјności,
buntownik, wichrzyciel.

Ванетываніе, -я, *n.* gżucanie
do góу.

Ванетывать, Ванетать, Ванет-
нутъ, *v. a.* gżucać do góу; roz-
гзусać; -ся, *v. r.* & *p.* gżucać się;
być gżucanym do góу.

Ванорникъ, -а, *m.* Bot. (koste-
ra), webło.

Ванорье, -я, *n.* rozlew rzeki
przy ujściu; wachta; odnoga mor-
ska. [Внлчивать; -ся.]

Ваностить, *v. perf.*, *v. sub.*
Ваночить, *v. perf.*, *v. sub.*
Внлчивать. [-ся.]

Вануитъ, -ся, *v.* Вануитить,
Вануцать, -ся, *v.* Вануцать,
-ся.

Ванашиваніе, -я, *n.* wznosze-
nie, podnoszenie.

Ванашивать, *v. a.* wznosić,
podnosić, wуnosić do góу; -ся,
v. r. być wznoszonym, podnoszo-
nym w góу; wznosić się.

Ванесеніе, -я, *n.* wznieślenie,
podniesienie się.

Ванести & Ванестъ, -ся, *v.*
perf., *v. sub.* Ваносить, -ся.

Ваничъ, *v.* Піваничъ.

Ваносить, Ванести & Ванестъ,
v. a. wznosić, wznieśnić, ponosić,
ponieść, podnosić, podnieść na
góу; *fig.* wnosить (abo wводіть)
na kogo-либо небідлицу, змушać
co na kogo; *v.* Ваводіть (не-
бідлицу, &); -ся, *v. r.* & *p.* wznos-
ить się, podnosić się na góу;
być wznoszonym, podnoszonym
na góу.

Ваноска, -и, *f.* wniesienie;
zapłata; *it.* obmowa, potwarz.

Ваносный, -ая, -ое, *adj.* 1.
płatny; 2. змушоны, потварczy,
obmowny, fałszywy.

Ваность, -а, *m.*, *v.* Ваноска.

Ваносеніе, -я, *n.* wznoszenie,
podnoszenie w góу.

Вануаданіе, -я, *n.* okiełznanіe,
zauczdanіe, omusztczenie.

Вануаданный, -ая, -ое, *part. p.*
obузданы, заuczdanу, okiełznany.

Вануадать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Вануадывать, -ся.

Вануадываніе, -я, *n.* kielznan-
іe, okiełznanіe, uczdanіe.

Вануадывать, Вануадать, *v. a.*
kielznać, okiełznać, ogłówkę, wło-
życъ, uczać, muneztuczzyć; -ся,
v. r. być okiełznanym, obузданным.

Ванобратъся, *v. perf.*, *v. sub.*
Ванобраться.

Ванопать, *v. perf.*, *v. sub.*
Ванонать. [дять.]

Ванойтъ, *v. perf.*, *v. sub.* Вско-
Ванорѣльный, -ая, -ое, *adj.* за-
гзпаны, вросоны.

Ванорѣть, *v. n.* спотніеć.

Ванораніе, -я, *n.* заоганіе, ро-
оганіе.

Ваноранный & Ваноранный, -ая,
-ое, *part. p.* заоганы, рооганы.

Ванорать, *v. a. perf.* заогачь, роо-
гачь. [wусадженіе w powietrze.]

Ванораніе, -я, *n.* rozegranіe,
Ваноранный, -ая, -ое, *part.*

p. rozegranу, wуsadzony w ро-
wietrze.

Ванорать, *v. a. perf.* 1. *v.* Взы-
вать (II); 2. *fig.* (привести kogo
въ раздраженіе), *обурzyć, roz-
гзданіе, rozgniewać kogo.

Ванораться, *v.* Вывариваться.

Ваноръ, -а, *m.* wzrok, spoj-
rzenie, rzut oka; *v.* Внлчлть.

Варастаніе, Варастать, Варас-
тить, *v.* Возр.... [poznosіe.]

Варачность, -и, *f.* okazałość,
Варийный, -ая, -ое, *adj.* oka-
заны, rozozny, w osу wpadający.

Варачать, -ся, *v.* Возр....
Варевать, *v. n. perf.* загзгзеть,
засгзгзъ гзгзеть.

Вароблость, -и, *f.* dorozność,
dojrzałość.

Вароблый, -ая, -ое, *adj.* do-
rosly, dojrзлы. [Возр....]

Варосты, Варостить, *v.*
† Вывушь, -а, *m.*, *v.* Срубъ.

Варываніе, -я, *n.* 1. (вспаши-
ваніе), skorywanie, gżucie ziemi;
2. rozуwanie, wуsadzanie w ро-
wietrze; *сfr. verb.* Варывать (I
& II).

I. Варывать, *v. a. impf.*,
Варить, *v. perf.* (вспашивать),
skorywać, skorać, rozkorywać,
rozkorać, gżuć, gżuć ziemię; *it.*
odkorywać, odkorać, odgrzeбу-
wać, odgrzebac; -ся, *v. r.* być
skorywanym, rozkorywanym, gżу-
towanym, odkorowanym.

II. Варывать, *v. a. impf.*,
Варувать, *v. perf.* wуsadzać, wу-
sadzіć w powietrze, rozуwać,
rozegwać mur; pod kop.

Варывной, (-ий), -ая, -бе,
adj. на пр. взрывная обчка (съ
порохомъ), baryła, bezka piro-
nująca, (ogniasta).

Варывъ, -а, *m.* 1. *v.* Варыва-
ніе; 2. wуsadzеніе w góу; wу-
buch procha; eksplozja.

Варывдять, *v. n. perf.* засгзгзъ
szłochać, плакаć.

Варывдонъ, Варывдъ, *adv.* gło-
сно плакаjąc & ікаjąc, szłochając;
ікажъ варывдонъ, на взрвдъ,
głośno, gorzko плакаć & ікаć,
szłochać.

Варывіе, -я, *n.* odgrzebanіe,
odkoraenie, skoraenie, gżucie ziemi.

Варывный, -ая, -ое, *part. p.*
odgrzebаны, odkorаны, skora-
ны, gżуты. [Варывать; -ся, (I).]

Варывтъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Варывленіе, -я, *n.* rozpul-
chnienie, upulchnienie, wzrusze-
nie. [Суб: Варывлеть; -ся.]

Варывлеть, -ся, *v. perf.*, *v.*
Варывлхлеть, -ся, *n.* rozpul-
chnienie, Варывлхлеть, *v. a.*
rozpulchniac, rozpulchnić, upul-
chnić, robić, zrobić pulchnym,
wzruszycъ.

Варывшле, -я, *n.* rozegranіe,
narzніe, rozgдіe, nacięcie.

Варыванный, -ая, -ое, *part. p.*
rozerгнѣты, narzніе, rozgдіе,
nacięty. [Варывать; -ся.]

Варывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Варыва, -и, *f.*, Варывъ, -а,
m., *v.* Варываніе, Варывываніе.

Варывываніе, -я, *n.* rozгзупан-
іe, narгзупаніe, rozcinаніe, naci-
nanіe, otwieranie przez rozgдіe-
cie; *v. verb.* Варывывать.

Варывывать, Варывать, *v. a.*
rozгзупнać, rozegннać, narгзупнać,
naciннać, rozcinać, rozgдіać, naci-
ннać, naciннać, otwierać przez roz-
gдіe; варывывать; варывать
гзупъ, otwierać, otworzycъ trupa,
(ciało zmarłego); exenterować;
-ся, *v. r.* być rozegннѣтым, nar-
гзнѣтым, rozgдіетым, nacięтым.

Варывъ, *adv. pop.* równo z
brzegiem; pełniuteńko; налить

† Видо́къ, -дка, *m.* świadek oszuwisty, osznu, pasosny.
Видоначертаніе, -я, *n.* wyobrażenie (jakiego) przedmiotu; plan położenia.

Видопись, -н, *f.* landszajt, landsajt, krajobraz.
Видопредставленіе, *v.* Видоначертаніе.

Видъ, -а, *m.* 1. powierchność, rozór; kształt, postać, powaga; [oblicze]; widok, obraz; rozór, podobieństwo; дать чеху-либо другій, даć czemu инна postać, инну kształt; *v.* Снимать (виды); прелестный видъ, прелестно [или zachwycający] widok; съ виду, з видения; з розору; быть въ виду, być przed oczyma; być widzianym; корабль былъ долго въ виду, okręt można było długo czau widzieć; потерявъ что изъ виду, stracić со з oczu, з uwagi; пропасть изъ виду, zginąć з oczu; не терять, не выпускать изъ виду, nie spuszczać з oczu, з uwagi; имѣть хороній видъ, wyglądać pięknie, wydawać się pięknie, czynić piękny widok, odbijać pięknie, в очу wrapać; принять важный видъ, przyjąć winę poważną, przybrać powagę; принять, показать видъ, будто бы..., przyjąć, pokazać minę, jak gdy бы...; быть въ нетривомъ видѣ, być pijanym, upitym; što видома не видано, tego [coś podobnego] nigdy nie widziano; 2. (предположеніе), zamiar, замысел; widzi mi się, mniemanie, zdanie; имѣть что въ виду, mieć со на оку, mieć за cel, zmierzać do czego, zakrawać на со; mieć со на виду; сподзвѣаць się czego ознагнаць; имѣюся въ виду, jest widok, nadzieja; имѣя въ виду, *е) з uwagi на то; звауызду, że...; в) маюće на widoku; въ видахъ увной пользы, względem naukowego użytku; въ видѣ исправленія должности, zastępnie, в wykonaniu [dopełnieniu] obowiązku; быть у кого-либо на виду, być pod czują obroną, być protegowanym; поступать по собственнымъ видамъ, postąpić podług swego widzi mi się; 3. rozór, udanie, piaszczuk; подъ видомъ, pod pozorem, pod piaszczukiem, pod argw.; для вида, на rozór, на око; ни подъ какимъ видомъ, pod żadnym warunkiem; 4. *n.* gatunek; різніе виды мрамора, яшми, різніе gatunki marmuru, jaspieru; 5. *Gramm.* видъ (галобла), tryb; 6. karta drożna, razport, świadectwo; видъ на жителство, на проживаніе, karta pobytu.

Видѣніе, -я, *n.* 1. widzenie, wzrok; 2. mina, twarz; 3. widzenie [we śnie], wiadziado, widowisko, widok, zjawienie, sen.

Видѣть, *v. a. impf.*, увидѣть,

v. perf. wiedzieć, uwidzieć; онъ видѣлъ во снѣ..., (on) widział we śnie..., śnio mu się...; §. чего не видишь, о томъ не брѣдись, czego oko nie widzi, tego serce nie pragnie; czego oczu nie widzą, tego sercu nie żal.

Видѣться, *v. a.* -) - съ кѣмъ-либо, widzieć się з kim, widzieć kogo, obaczyć kogo, zobaczyć się з kim, ujrzeć; мы часто съ нимъ видимся, my często się з нимъ widzimy; 2. snić się, marzyć się, przez sen się pokazywać, widzieć we śnie; мнѣ видѣлось во снѣ..., widziałem we śnie...; śnio się mi..., marzyło się mi...; 3. *Ecd. n.* *v.* Kazать оа.

Виза, -н, *f.* wiza, powiadczenie.

Визгливость, -н, *f.* piskliwość, плаканіе, narzekаніе, kwiczenie, skowoczenie.

Визгливый, -ая, -ое, *adj.* jęкливы, плачливы, piskливы, wrzaskливы, kwiczący, skowoczący.

Визгнуть, *v.* Визжать.

Визготнѣ, -ѣ, *f.* jęk, плачь, писк, [wizg], глос плачливы, kwik, skowytаніе.

Визгунъ, -ѣ, *m.* piszczący, kwiczący, krzyczący skowoczący глосом преразліwym, плакса, плащик, krzykliwec, skwierczek.

Визгунья, -н, *f.* плакса, плачка, piszcząca, kwicząca, krzycząca глосом преразліwym.

Визгъ, -а, *m.* [wizg], писк, jęk, плачь, kwik, wycie, skowytаніе.

Визжаніе, -я, *n.* piszczenie, jęczenie, kwiczenie, skowytаніе; *v.* Визгъ.

Визжать, Визгнуть, *v. n.* narzekać, kwiczeć.

Визирь, -а, *m.* wezyr.

Визитаторъ, -а, *m.* wizytator, odwiedzieciel, zwiedzający szkoły.

Визитация, -н, *f.* wizytacja, оглѣданіе, rewizya.

Визитный, -ая, -ое, *adj.* wizytowy, odwiedziny; визитный билетъ, визитная карточка, билет wizytowy, karta wizytowa.

Визитъ, -а, *m.* wizyta, odwiedзiny.

Визарій, -я, *m.* wikary, pomocnik, zastęzca; oficyal.

Визарный, -ая, -ое, *adj.* do wikariego należący; визарный омященникъ, каплан zastępczo służбe odprawiający, wikary; визарный епископъ, sufragan, namiestnik biskupi; oficyal.

Визарство, -а, *n.* wikaryat, (wikaryuszostwo), namiestnictwo, zastępcstwo в duchownych obowiazkach.

Визиторіальный день, *m.* dzień zwycięstwa, zwycięski fest.

Визлица, -н, *f.* 1. (т), widelec; 2. (*Bot.*), *v.* Пилуць.

Вилка, -н, *f.* widelec, grabka.

Вилковая капуста, *f.* kapusta głowiasta; *сfr.* Fasteck.

Вилла, -н, *f.* willa, dom (wspólny) wiejski.

Вилловатый, -ая, -ое, *adj.* widlowaty, widlasty.

Вилкъ, -лкъ, *m.* глówka (kapustna, *i. t. p.*); вѣтвь вилками, wiaząc się з глówki.

Вилообразный, -ая, -ое, *adj.* па kształt widłowy, widlasty, widłowaty, rozsochaty, rozsochowaty, gałęzisty; вилообразные порг, gałęziste [jeleni] rogi.

Вилочекъ, -чка, *m. dim.* глóweczka [kapustna]; *v.* Вилбкъ.

Вилочка, -н, *f. dim.* widełki, grabki; 2. *Anat.* wklętosć kości pierwiowej.

Вилочный, -ая, -ое, *adj.* widełcowy; вилочная кость, *v.* Ключица.

Вилчатый, -ая, -ое, *adj.* widlasty, widłowaty, па kształt wideł, gałęzisty, dwudzielny; *ii. v.* Двураздѣльный (*Bot.*).

Вильчуръ, *v.* Вильчуръ.

Виль, -а, *m.* (*Bot.*), *v.* Живо-

кость.

Виль, *gen.* виль, *pl. f.* widty; стѣнные виль, widty до siana; казовыя виль, widty до gnoju.

Вильвуть, *v. semelf.*, *v.* Вилать.

Вильчуръ, -н, *f.* wileczura, wilcze futro.

Вильчущий, -а, *m.* wykრętaцz, kрęciel, matacz, chytrzeц, chytry, przebiegly.

Виланіе, -я, *n.* bieganіе tu і owdzie, в тѣ lub ową stronę; (*o psach:*) machanie, kіwanіе, mardanie ognem; *kręcenіе, wykрęcanіе, wykрętarstwo.

Вилать, *v. n. impf.*, Вильвуть, Увилвуть, *v. perf.* 1. biegać tu і owdzie, в тѣ lub ową stronę; вильвуть въ сторону, zboczyć, акрęcić в bok; вильвуть хвостомъ, (*o psach:*) machać, kіwać, mardać ognem; 2. *fig.* вильвуть, обwіаяć słowa в бавеліе [или в jedwab]; kрęcić, wykрęcać, wykрęty robić; вильвуть душою, *pop.* *v.* Кривить (душою).

Вина, -ѣ, *f.* początek; przyczyна, powód, pobudka; вина, przewinienie; *ii. (т), v.* Штрафъ, Віра.

Винарь, -я, *m.* winiarz, winogradnik. [*u* działa.

Винградъ, -а, *m.* grono, galka

Винительный падежъ, *m.* *Gramm.* (accusativus), przyradek oskarżający, czwartý przyradek, biernik.

Винить, *v. a. impf.*, Обвинить, *v. perf.* winić, winować kogo, obwiniać, obwinić, winę zadawać, за winnego uznawać, oskarżać, oskarżać; -ся, *v. r.* - въ чѣмъ, obwiniać się, obwinić się, przyznawać się, przyznać się в чёмъ do winy.

Винкель, -я, *m.* (*u stolarów*): węgielnica, węgielnia stolarski, [winkielma].

Винникъ, -а, *m.* *Bot.* (*boracius*), winna palma.

Винница, -ы, *f.* 1. gorzelnia; 2. *Ecccl. sl.* winica, winiarnia, piwnica na wino.

Винничина, -ы, *f.* *Ecccl. sl.* (виноградная ягода), winogrono.

Винничница, -ы, *f.* *Ecccl. sl.* prasa winna, tłokarnia wina, miejsce gdzie wino wytłaczają.

Винновка, -и, *f.* karta winna, pirkowa.

Винновый, -ая, -ое, *adj.* (*w kartach*): winny; винновий тувъ, тувъ winny; pikowy; винновая шестёрка, шóstka winna, pancerola.

Виннокáменный, -ая, -ое, *adj.* winnikowy, wajsztynowy, wejnzstynowy, тувъцу сiе kamienia winnego, winokamienny; виннокáменная кислота, kwas winniku, kwas wajsztynowy или winokamienny; виннокáменная соль, (*sól tartaria*), sól winnikowa; sól winokamienna; *сfr.* Podwinian.

Винооградникъ, -а, *m.* *H. n.* (*zywica locustella*), wjojadka, [rtak].

Винный, -ая, -ое, *adj.* winny, od wina, do wina nalezacy, z wina uczyniony; винный камень, (*tartarus*), winny kamien, winnik, wajsztyn, wajsztyn, wejnzstyn; винный спирт, spiritus, wuskok winny; винный запах, zapach (kwiat) winna; винная бочка, beczka od wina; винная ягода, figa; винная пальма, в. Винникъ.

Вино́, -а, *n.* [*в. вина*], wino; 1. Рёвское вино, *abo* Рёвское, wino Rejskie; 2. хлбное вино, wódka, gorzalka.

Винобра́ние, -я, *n.* (собирание винограда), winobranie, zbieranie wina, winozbiór.

Винова́тый, -ая, -ое, & Винова́ть, -а, -о, *adj.* winny, winien, winowaty, († winowat), wine majacy, kary godny; ты самъ виноватъ, ty sam sobie winien; самъ виноватъ (когда не слышашься другихъ), *š.* kto nie chce słuchać ojca i matki, musi pełeć skóry słuchacz.

Винови́къ, -а, *m.* przyczyna, powód do czego, powódzca, sprawa, twórca, dawca.

Винови́ца, -и, *f.* przyczyna, powód do czego, sprawczyni, twórczyni, dawczyni.

Виново́сть, -и, *f.* zawierzenie, przewinienie, wina, winność, winowatość.

Винове́нь, -вня, -вно, *adj.* winny, winien, winowaty, wine majacy, kary godny.

Виногони́ый, -ая, -ое, *adj.* do palenia gorzałki używany; виногонный кубъ, alembik; ври́ндарь, -я, *m.* *Ecccl. sl.* winiarz,

winogradnik; -градина, -ы, *f.* (виноградная ягода), jagoda z winogrona; виноградина Индѣйская, *v.* Обво́йникъ (Греческий); -градникъ, -а, *m.* 1. winograd, [† winograd], winnica, sad [или ogród] winny; 2. *H. n.*, *v.* Долгобо́сикъ (виноградный); -градный, -ая, -ое, *adj.* winogronowy, winogronny; виногра́дная кисть, winogron, winogran, winogrono, grono winne; виногра́дный садъ, sad [или ogród] winny, winnica, winograd; виногра́дные тиски, prasa winna; виногра́дный ножъ, нóż winiarski, winogradniczy; виногра́дная ягода, ягода, jagoda z winogrona; виногра́дный долгобо́сикъ, *v. сub:* Долгобо́сикъ; -градодѣла́ние, -я, *n.* *Ecc. sl.*, *v.* Винодѣ́лие (2); -градосо́брание, -я, *n.* *Ecc. sl.* winobranie, zbieranie wina; -градосо́биратель, -я, *m.* *Ecccl. sl.* winobraniec, zbieracz wina, winozbiórca; -градъ, -а, *m.* 1. *Bot.* (*vitis vinifera*), wino, macieja winna, winorośl; дикій виноградъ, *v.* Стопни́къ; медвя́шій виногра́дъ, *v.* Толокня́нка (медвя́шя), wino, jagoda, grono, winogrona; со́брание виногра́да, zbieranie wina, winobranie;

-градье, -я, *n.* winograd, [† winograd], winnica, sad [или ogród] winny; -дѣла́ние, *v.* Винодѣ́лие (1); -дѣла́тель, -я, *m.* wubijacz wina, † winobójca; -дѣла́ть, -я, *v.* 1. robienie wina; *ii.* nauka o robieniu wina; 2. uprawa winnicy, uprawa winnicza, winogradnictwo, winiarstwo; nauka około wina; -курё́ние, -я, *n.* palenie gorzałki; pędzenie gorzałki; gorzelnictwo; -курё́нный, -курё́ный, -ая, -ое, *adj.* gorzelniany, gorzeln, gorzelnicy; виноку́ренный [abo виноку́рный] заво́дъ, gorzelnia, gorzalnia; виноку́рный кава́нь, kocioł gorzelniany; -курё́на, -и, *f.* gorzelnia, gorzalnia; -курё́ть, -а, *m.* gorzelnik, gorzalnik; -мёръ, -а, *m.* winomierz, winomierz, wódmierz, alkoholo-

metr; *ii.* *v.* Алкоголоме́тра; -ли́й, *Ecccl. sl.*, *v.* Виночёрпни́й; -пи́ца, -ы, *s. c.* winopijca, winopijca, pijacy rad i wiele wina; -прода́вецъ, -вца, *m.* winoprzedawca, winiarz, przedajacy wino, handlujący czyli kupujący winem; *ii.* *v.* Виноторго́вецъ; -прода́жный, -ая, -ое, *adj.* тувъцу сiе kupczenia winem; винопро́дажный домо́, zynkownia [szynk] wina, wódki; винопро́дажная лѣвка, winiarnia; -селитре́нный спиртъ, *m.* winoaletrzany wuskok; -сло́бие, -я, *n.* powód, dowód, przyczyna; -сло́бство, -и, *f.* przyczyna, powódność, przyczynowość; -сло́вни́ый, -ая, -ое, *adj.* powodowy, powodny, przyczynowy; *Gramm.*

винособный собо́зъ, spóznik powodny czyli przyczynowy; -соби́ный спиртъ, *m.* winosolny wuskok; -торго́вецъ, -вца, *m.* winiarz, winarz, handlujący winem; -торго́вля, -и, *f.* handel winny, winiarstwo; -цѣ́ть, -я, *m.* (*oepanthe*), galucha, ziele; -чёрне́ль, -нца, -чёрни́й, -я, *m.* *Ecccl. sl.* winolej, nalewacz wina, czeńsień, podczaszcy.

Винта́рна, -и, *f.* Винтёбелъ, -я, *m.* gwintownica, [gwintownica], narzędzie do wyrzucania gwintów, szrubnica.

Винти́къ, -а, *m.* *dim.* gwintcik, szrubka.

Винти́тъ, *v. a.* *impf.*, Ввинти́тъ, *v. perf.* szrubować, wszrubować; gwintować.

Винтова́льный, -ая, -ое, *adj.* gwintowy, gwintowany; винтова́льный буръ, gwintownica; винтова́льное ружье, *v.* Винтовка.

Винтова́льный, *v.* Винта́рна.

Винтова́ние, -я, *n.* robienie gwintów; gwintowanie; szrubowanie.

Винтова́ть, *v. a.* 1. gwintować, gwinty wyrzucać, gwinty robić; 2. gwintami, szrubami przumać, szrubować; 3. - (на лошади), kręcić się, wijać się.

Винтова́ка, -и, *f.* gwintówka [strzelba].

Винтова́й, -яя, -ое, *adj.* gwintowy, szrubowy, spiralny, ślimakowaty; gwintowany; *ii.* *v.* Винотобра́нный; винтова́я наръзка, wycioszony, raski u szruby; *v.* Нарѣ́зка (3); винтова́я шля́пка, główka szrubowa; винтова́я лі́нія, *Geom.* linia ślimakowa; *ii.* винтова́я мѣтка (= гайка), Mutterka, macieja szrubna, macieja gwintowana; винтова́е дѣрево, *v.* Шурѣ́пникъ.

Винтова́чий, -ая, -ое, *adj.* do gwintówki nalezacy.

Винтова́образный, -ая, -ое, *adj.* na kształt szruby, spiralny; винтова́образная лі́стница, schody dane u ślimaka czyli szruby, schody okrągłe, kręcone. [*инн.*]

Винтова́рный, *v.* Винтова́ль.

Винтъ, -а, *m.* szrubka, gwint.

Винцо́, -á, *n.* wino, winko; gorzalka, wódka. [wkręcanie.

Винчѣ́ние, -я, *n.* szrubowanie.

Винчѣ́ра, *v.* Вильчѣ́ра.

Винчи́къ, *v.* Винопро́давецъ.

Винъ, -ъ, *pl. f.* wino [kolor *w kartach*]; *v.* Па́ки.

Виньѣ́тка, -и, *f.* Виньѣ́ть, -а, *m.* Виньѣ́ть, -а, *m.* *dim.* winieta, prauszka, [w drukarni, ozdóbka, która się kładzie na początku lub przy końcu pisma].

† Вира, -и, *f.* kara pieniężna za zabójstwo, gówczyzna, głowoszczyna, grzywny, pena.

Вирайли́й, Вирайля́, *v.* Верайля́.

† Вирни́къ, -а, *m.* robózca

głowozny, karę pieniężną za zabójstwo. [Biegła w muzyce.]

Виртуозка, -и, *f.* wirtuozka, **Виртуозъ**, -а, *m.* wirtuoz, biegły muzyk.

Вирша, -и, *f.* wiersz, hymn. **Вирь**, -а, *m.* wir na wodzie; odmęt; *v.* Водоворотъ, Омуть.

Вислокрылка, -и, *f.* *H. p.* (*graphida ophiops*), wielbłądomucha (?).

Вислолистъ, *v.* Снякъ. **Вислоухий**, -ая, -ое, *adj.* 1. klarouchy, zwislouchy; 2. *вислоухий, *s. m.* *pop.* drzymała; gawucha, gupiasz.

Вислоцвѣтъ, -а, *m.* *Bot.* (*carpetum*), kozłkowy ślad, (ziele). **Вислый**, -ая, -ое, *adj.* obwisły, zwisły, wiszący.

Висмутовый, -ая, -ое, *adj.* bismutowy, wismutowy, wismutowy.

Висмуть, -а, *m.* *Miner.* (*bismuthum*), bizmut, wismut, wismut.

Виснуть, *v. n.* *impf.* повиснуть, *v. perf.* виснать się, uwieszać się, uwiesić się, czepić się, nieodstawać, uwisnąć.

Високосный годъ, **Високосъ**, -а, *m.* rok przestępny, przuby-szowy, (*bissextus*).

Високъ, -скá, *m.* skroń, *pl.* виски, -скóвъ, skроніе.

Височный, -ая, -ое, *adj.* skроніowy; височная кость, kość skроніowa; височная артерія, piaski, arterye na skроніach (skроніowe).

Височный, -ая, -ое, *adj.* bisonowy, bisonowy, z bisonu, z bisioru.

Висоный, **Висель**, -а, *m.* bison, bisior, (gatunek materij, płótno co najcięższe).

Вистовать, *v. n.* wistować, pomagać grając w bostona; grać w wista.

Вистъ, -а, *m.* 1. wist, [gra w karty]; игра въ вистъ, gra, granie w wista; 2. pomaganie grając w bostona.

Висулька, *v.* Висюлька.

Висельница, -и, *f.* szubienica; приговорить къ виселиці, oadzic do powroza, (na szubienice); ступай на виселу! idź do kata!

Висельничьий, -ая, -ое, *adj.* szubieniczny.

Висѣлка, -и, *m.* drążek do wieszania sukien, wieszadlo, wi-siadcó.

Висѣльникъ, -а, *m.* 1. wisiec, wisieliec, szubienicznik, obieszony, co wisí na szubienicy; 2. *wisiec, wisieliec, wiasu, wisiuga, szubienica, szubienicznik, wart szubienicy, powróz, wart wisiec, obieć, obwieć, lotr, hultaj.

Висѣльница, -и, *f.* 1. obieszona, co wisí na szubienicy, szubienicznica; 2. *szubienica, szubienicznica, kobieta warta

szubienicy, warta wisiec, hultajka; *сfr.* Висѣльникъ.

Висѣние, -я, *n.* wizenie.

Висѣтъ, *v. n.* wisiec; висѣтъ на вичокѣ, на волоокѣ, *wisiec na bardzo cienkiej nici, на висику; o deskę [или o palec, o wios] tylko od zguby byc.

Висюлька, -и, *f.* 1. zawieszona rzecz, przurpinka, berłoki, broki; 2. (ледяная сосулька), sopol z lodu, okiść.

Висючий, -ая, -ое, *adj.* wiszący; висючий мостъ, most wiszący; висючий замокъ, kłóдка.

Виталище, -а, *n.* *Eccł. sl.* miesz-sce pobytu; mieszkanie; gospoda; przytułek, schronienie; *it.* legowisko, leżusko; jama.

Витальница, -и, *f.* Витальная, -и, *f.* *Eccł. sl.* (жилая комна-та), pokój mieszkalny, izba mieszkalna; *it.* gospoda.

Витаніе, -я, *n.* *Eccł. sl.* bawienie, przemieszkiwanie, przebywanie gdzie.

Витать, *v. n.* *Eccł. sl.* zatrzymać się, pomieszkać, побуć gdzie; wstąpić, zawitać do kogo; zostać u kogo noclegiem, założyć u kogo nocleg, noclegować; (*o ptakach*) na gałęzi siedzieć.

Витвина, -и, *f.* gałązka, pre-cik, witek.

Витѣйка, -и, *f.* sznurek drótem przerplatany.

Витѣк, -тня, *m.* długi bicz.

Витѣльнякъ, -а, *m.* węgielnica [stolarzaka].

† **Витина**, -и, *f.* (коранва, сплетенная изъ нивы), kozz z wici uproszony.

Витіе, -я, *n.* wicie, plecienie.

Витѣватость, -и, *f.* wumowa, krasomowstwo.

Витѣватый, -ая, -ое, *adj.* wumowny, krasomowny.

Витѣйскій, -ая, -ое, *adj.* krasomowski.

Витѣйственный, -ая, -ое, *adj.* wumowny, krasomowny.

Витѣйство, -а, *n.* wumowa, krasomowstwo.

Витѣйствовать, *v. n.* wumownie (krasomownie) mówić. [wca.]

Витія, -и, *s.* mówca, krasomó-

Витойъ, -я, -бе, *part. p.* wity, uwity, pleciony; kęcоны; витяя лѣсница, schody kęcоне.

Витокъ, -ткъ, *m.* *v.* Витѣйка & Витунка (1).

Витунка, -и, *f.* Витунечка, -и, *f.* *dim.* 1. rzecz skęcона, spleciona, zwita; trąbka; 2. pierożek skęcонny na kształt sznura; *сfr.* obarzanek.

Витый, *v.* Витойъ.

Вить, [*Pras.* wіѡ & wіѡ, wіѡмъ & wіѡмъ], *v. a.* *impf.* (*v.* свить, *v. perf.*) wіc, плѣcъ, splatacъ, kęcicъ, zwіjacъ; wить верѣвки, kęcicъ powrozy; wить шѣлкъ, пражу, wіcъ, zwіjacъ jedwabъ, прѣдзе (nici); wить вѣнки, wіcъ, плѣcъ, spla-

tacъ wianki; wить гнѣзда, gniazdo szynicъ, stacъ, gnѣzdzicъ.

Витьѣ, -я, *n.* *v.* Витіе.

Витьса, [*Pras.* wіѡсѡ & wіѡсѡ, wіѡсѡмъ & wіѡсѡмъ], *v. r.* *impf.* (*v.* свитьса, *v. perf.*), wіcъ się, zwіjacъ się, kęcicъ się, snуcъ się; плѣcъ się, pnіe się (jako bluszcz); kęcayъ, буjacъ; wитки wіѡтосъ, nici się kęcса, wіѡсѡ; верѣвка wіѡтоса, powróz się kęcси; хмѣль (хмѣль) wіѡтоса около тичинъ, chmiel wіѡtоса się [или pnіe się] около tyozek; амѣй wіѡтоса по песку, wаъ wіѡtоса się по piasku; околъ wіѡтоса подъ облаками, околъ kęcayъ [или буjacъ] w obłokach; капюга wіѡтоса wіѡсѡмъ, kapusta wіѡсѡmъ się, staje się glowiata; wіѡсѡmъ около kotó, *przymіacъ się, przylizыwacъ się; (*o włoch*) łacіcъ się; sobака wіѡтоса около хозина, pies łacіcъ się do (swego) pana.

Виталь, -я, *m.* rycerz, bohater.

Вихать, *v. a.* chwіacъ, ruszacъ.

Вихлйй, -я, *m.* *pop.* lejba, nabuha, gnuśnik, gamoń, olszowy Marcin. [powoli.]

Вихлѣтъ, *v. n.* ісcъ, chodзіcъ

Вихоръ, -а, *m.* szub, szupryna; wіѡtоса wіѡсѡmъ, zwіjacъ za szupryne. [Вихрѣ.]

Вихоръ, -хрѣ, *m.* *pop.*, *v.*

Вихрцовый, -ая, -ое, *adj.* do kóci ogonowej należący; wихрцовая кость, *v.* Вихрѣцъ.

Вихрѣцъ, -а, *m.* *Anat.* kóбъ ogonowa, kuprowa; *сfr.* Kupер.

Вихрѣ, -а, *m.* *Eccł. sl.*, *v.* Вихрѣ.

Вихрѣ, -я, *m.* wicher, wiatr wielki burzacy; wихрѣмъ, съ бистротой вихрѣ, прѣдко, jak wiatr, lotnym pędem.

Вице-адмиралъ, -а, *m.* wice-admiral;

Вице-губернаторъ, -а, *m.* wice-gubernator; -кандцлеръ, -а, *m.* wice-kancelerz, podkancelerz;

-консуль, -а, *m.* wice-konsul;

-король, -я, *m.* wice-król; -президентъ, -а, *m.* wice-prezydent;

-рой, *v.* Вицѣ-король.

Вицѣра, -и, *f.* pociąg piórem na znak że się widziadcó.

Вишенка, -и, *f.* *dim.* wisenka, wіѡnka, wіѡneczka.

Вишенникъ, -а, *m.* wisiennik, wisienny ogród или сад.

Вишennyй, -ая, -ое, *adj.* wisienny, wіѡnowy, od wіѡni; wіѡшенное дѣрево, *v.* Віѡшня (*Bot.*).

Вишенье, -я, *s. coll.* 1. wіѡnienie, dżewa wіѡniowe; 2. wіѡnienie, (owoc).

Вишенька, -и, *f.* wіѡniowka, wіѡniak, likier, wódka wіѡniowa.

Вишнѣвый, -ая, -ое, *adj.* 1. (вишнѣвого цвѣта), wіѡniowy, koloru wіѡniowego, brunatnoczerwony; wіѡшенное сукобъ, sukno wіѡniowe; wіѡшенный цвѣтъ, wіѡniowy kolor, wіѡшенность; 2. wіѡniowy, wisienny, od wіѡni.

Вкрѣплѣть, Вкрѣпить, v. a. amoniac, umocowac, przymocowac, przutywierdzac, przutywierdzić.

Вкупѣться, Вкупѣтся, v. a. wкупować się, wкупіть się.

Вкупной, (-ій), -ія, -ое, adj. wкупной; wкупныя дѣньги, v. Вкупъ.

Вкупъ, -а, m. wкупно, wкупне, [to za co się wкупiono], poklad.

Вкупѣ, adv. w купіе; razem.

Вкусить, v. perf., v. Вкусѣть. Вкусно, adv. gustownie, smakownie, smaczно, ze zмаkiem.

Вкусность, -и, f. gustowność, smakowitość, smaczнось.

Вкусный, -ая, -оо, & Вкусень, -сна, -сно, adj. gustowny, smakowity, smaczny, przyjemny; što wкусенно, то смачнееше, то лепіе смакuje.

Вкусъ, -а, m. smak, gust; на вкусъ всёхъ не угодѣшь, v. sub: Угодѣть.

Вкусѣть, Вкусить, v. a. smakowac, kosztowac, doswiadczac, uжуwac; wкусѣть радость, czuć radość. [kosztowanie]

Вкуснѣніе, -я, n. smakowanie. **Влага, -и, f.** wilgoć, wilgotność; Med. humor.

Влагалище, -а, n. Eccl. st. f. urogenital, pochwa, szciciec, pudelko; Med. маточное влагалище, pochwa matczy, pokrowiec maciczny; Bot. (volvа), gatka.

Влаганіе, -я, m. wkładanie.

Влагать, Вложить, v. a. 1. wkładac, włożyć, wsadzac, wsadzic; 2. fig., v. Внушать; -ся, v. p. być wkładanym, włożonym.

Влаготворъ, v. Гигрометръ.

Владѣть, pop., v. Владѣть. **Владить, v. perf., v. sub: Влажнѣть.**

Владѣка, -и, m. 1. wladzca, panujacy, monarcha; 2. wladука, tytuł dawany arcybiskupom i biskupom; -дѣчество, -я, n. & -дѣчество, -а, n. 1. wladztwo, państwo, panowanie; 2. (?) dostojenstwo, godność arcybiskupa; v. wladystwo; -дѣчествованіе, -я, n. wladanie, panowanie; -дѣчествовать, v. n. Eccl. st. wladac, rzadzic, panowac; -дѣчница, -и, f. 1. monarchini; 2. (Вожия Матери), Matka Boska; -дѣлець, -льца, m. pan posiadłości, dziedzic, obywatel; -дѣлица, -и, f. pani posiadłości, obywatelka; -дѣльчеській, -ая, -оо, adj. pański, obywatelski; -дѣліе, -а, n. posiadłość; kraina; państwo; panowanie, rządzenie, rząd; обширный владѣнія, rozległe posiadłości; вступающей во владѣніе черѣдѣ, либо, богачу в posiadłości; -дѣлнѣя, -оѣ, s. f., -дѣлнѣя выписъ, f. Jur. świadectwo sądowe o posiadaniu jakiej nieruchomości; -дѣлнѣе, -аго, s. n. плата за posiadłość (za prawo posiadłości);

-дѣтель, -я, m. wladzca, udzielny książę, pan; posiadacz, właściciel; владѣтель наследственной земли, пан dziedziczny; -дѣтельница, -и, f. wladczyni, udzielna księżna, pani; właścicielka; -дѣтельный, -ая, -оо, adj. panujacy, udzielny; -дѣтельствовать, v. a. v. Владѣть (1); -дѣть, v. n. - чѣмъ, 1. wladac, rzadzic, zarzadzac, panowac, posladac; владѣть перомъ, wladac piórem; владѣть рукою, ногою, wladac ręką, nogą; §. смѣлимъ Богъ владѣть, śmiałym szczęście sprzyja; śmialemu szczęście (Bog) dopomaga; kto hazarduje, ten ma.

Влаженіе, Влаживаніе, -я, n. wstawienie, wstawianie, prawienie, prawianie, wladить, v. a. wstawiac, wstawic, wprawiac, wprawic, wflugowac.

Влажнѣть, Владѣть, v. a. wstawiac, wstawic, wprawiac, wprawic, wflugowac.

Влажнѣть, v. a. wilżyć, wilgocić, wilgotnym czynić.

Влажнѣть, -и, f. wilgotność, wilgoć; it. v. Влага.

Влажнѣть, -ая, -оо, adj. wilgotny. [wlezić]

Влазить, Влѣзть, v. n. wladzic, wladzic, -аго, s. n. zaplata doзгочу wязzenia.

Вламываться, Вламыться, v. r. wlamуwac się, wlamac się, dobycć się, wzderac się, wedrzeć się, wkradac się, wkrasć się.

Власатый, v. Волосатый.

Власно, adv. własnie.

Власный, -ая, -оо, adj. własny; подписаць рукою власно, podpisac się własną ręką.

Власо-видный, -ая, -оо, adj. wlosowaty, wlosiasty; -вѣтвенникъ, v. Безвѣтвенникъ; -мѣхъ, v. Кокышникъ лень; -нобка, -и, f., -нобѣ, -а, m. Bot. (trichophorum), wlosonos; -цѣвъ, -а, m. Bot. (trichosanthes), gardlina. [nie, wladac]

Властвованіе, -я, n. panowanie. **Властвовать, v. n.** wladac, panowac, rzadzic.

Властелинъ, -а, m. wladzca, panujacy, rzadzca.

Власти, -ей, pl. f. mocarstwa, etc., v. sub: Власть.

Властитель, -я, m. wladzca, rzadzca, rejent państwa.

Властительница, -и, f. wladzicielka, wladczyni, rejentka państwa. [chiczenie]

Властительски, adv. monar. **Властительскій, -ая, -оо, adj.** do państwa, do rzadu nalezacy, rejentowski; властительскій санъ, godność rejenta (w czasie nielności panujacego).

Властительство, -а, n. panowanie, wladztwo, rządztwo.

Властительствовать, v. Властвовать.

Властный, -ая, -оо, adj. samowladny, pan swojej woli.

Власто-дѣржець, -ица, m. (†), monarcha; -любѣць, -бца, m. chciwy wladania, panowania, rządzenia; -любный, -ая, -оо, adj. chciwy wladania, panowania, rządzenia; -любница, -и, f. chciwa wladania, panowania, rządzenia; -любіе, -я, n. chciwość wladania, panowania, rządzenia; -любствовать, v. n. mieć żądze do panowania, do rządzenia.

Власть, -и, f. wladza, wladność, wladnienie, moc; wola; zwierzchność; судѣбная власть, wladza sądowa, sądownicza; sądownictwo, jurysdykcja; верховная власть, najwyzsza wladza; zwierzchność; zwierzchnictwo; wladza naczelna; власти, -ей, pl. aniołowie szóstego rzędu [podług św. Dionizjusza]; mocarstwa; przełożeni; państwo; твоѣ власть, twoja wola, jak chcesz.

Власть, -а, m. Eccl. st. wlos; v. Вѣлосъ.

Власница, -и, f. Eccl. st. wlosennica, koszula wlosiana.

Власной, (-ій), -ія, -оо, adj. włosienny. [ciężnienie]

Влаченіе, -я, n. wleczenie, wladчить, v. a. wlec, ciągnąć; wladчить жизнь, * niedze prowadzić życie, ciągnąć biedne życie, biedę kierać; -ся, v. r. & p. wlec się, ciągnąć się; być wleczenym, ciągniętym.

Влаченіе, -я, n. Eccl. st. burzenie się morza, burza na morzu.

Влѣзть, -ся, Eccl. st., v. Воиновать, -ся.

Влетаніе, -я, n. wlatanie, wleczenie. [wlecieć]

Влетѣть, Влетѣть, v. n. wlatac, wlezić, -а, m., Влетѣніе, -я, n. wleczenie.

Влетѣть, v. n. perf. wlecieć.

Влеченіе, -я, n. wleczenie, wleczenie, ciągnienie; * pociąg, skłonność.

Влечь, v. a. [Prawe wlecъ, wlecъшь], v. a. wlec, ciągnąć; * ujmowac, pociagac; wlecъ за soboю, * za sobą ciągnąć, za sobą pociagac [skutek jaki, zdarzenie jakie]; -ся, v. r. wlec się, ciągnąć się; * dążyć, zamierzac, ciąć się do czego.

Влещѣ, -ся, Eccl. st., v. Влечь, -ся. [wlanie]

Вливаніе, -я, n. wlewanie, wlivать, wlivть, v. a. lac, nalac, wlewac, wlic; -ся, a) v. r. wlewac się, wlic się; wpłynac, wpłynacъ; v. Впадѣть; рѣка вливается въ море, rzeka wrapa do morza; б) v. p. wlewac się, być wlewany, wlanym, nalany.

[wlanie, nalanie]

Влибка, -и, f., Влитіе, -я, n. wlivъ, -ся, v. perf., v. sub:

Вливѣть, -ся. **Вліяніе, -я, n.** uście, ućście [rzeki]; * wpływ; mieć wліяніе, * mieć wpływ.

Внизъ, *adv.* на дół; спускаться внизъ, спускаться на дół.

Вниманіе, -я, *n.* вниманіе, dochodzenie, badanie, zglębianie; bacznosc, уважаніе.

Внимательный, -ая, -ое, *adj.* вникающу, dochodzący, badający, zglębiający; baczny, uważny.

Вникать, **Вникнуть**, *v. n.* во что, вникаѣ, dochodzić, badać, zglębiać, zglębić, wchodzić w rzecz.

Вниманіе, -я, *n.* uwaga, bacznosc; слухать со вниманіемъ, слухаѣ з увагъ, pilnie; *ii. v.* Обращать (вниманіе), Принимать (во вниманіе).

Внимательно, *adv.* uważnie, bacznie. [bacznosc.]

Внимательность, -и, *f.* uwaga.

Внимательный, -ая, -ое, *adj.* uważny, baczny, pilny.

Внимать, **Внять**, *v. a.* - чему, uważać, baczyć, слухаѣ з увагъ.

Вйти, *Ecl. n.*, *v.* Войти.

Вновь, *adv.* znovu, na nowo.

Вновь, *adv.* nowo, niedawno.

Вносить, **Внести** & **Внести**, *v. a.* wnieść, wnieść; wciągać, wciągnąć, zaciagać, zaciągnąć, wprawić, wprawić; wnieść оружіе въ неприязельскія землі, wtargnąć z оружіемъ до краю неприязельскаго, rozpraszć wojnę; wnieść въ книгу, wnieść, wprawić, wciągnąć do księgi; wnosić въ книгу закладніи актовъ, wnosić въ кривостную книгу, zahroptekować, intabulować, inogrowować; [сfr. Oblatować]; wnieść въ списокъ, wciągnąć w rejestr, zapisać, wprawić w rejestr; wnieść въ матрикулъ, zapisać, wprawić do matrykuly; immatrykulować; wnieść въ протоколъ, wnieść, wciągnąć, wprawić do protokolu; wnieść, oddawać, oddać, płacić, zapłacić [сfr. podatki, i t. p.]; wnosić дѣньги впередъ за что-либо, prenumerować, z góry płacić na co; -са, *v. p.* być wniesionym, wciągniętym, wpisany, zaciąganym.

Вноска, -и, *f.* wnoszenie, wpisanie, wpis (do rejestru); dodatek, dodatek; cudzość; [nawias, parenteza].

Вносный, -ая, -ое, *adj.* wnoszony; nawiasowy; wnosnia słowá, cudzość. [Ваносъ.]

Внось, -а, *m.*, *v.* Вноска & Вношеніе, -я, *n.* wniesienie, wnoszenie, przyniesienie.

Внука, -и, *f.* wnuczka.

Внукъ, -а, *m.* wnuk, wnuczek, [syn сына lub córki]; *pl.* внуки, -овъ & внучата, -тъ, wnuczeta, wnuczki, wnukowie.

Внутренняя, -ей, *s. m.*, *v.* Утроба, Чрево.

Внутренний, -ая, -ое, *adj.* wewnętrzny, wewnętrzný; skryty; внутренняя стража, straż wewnętrzna; внутренняя стража, kraj odległy od morza; odmorze;

обитатели внутреннихъ странъ; mieszkający odmorskie, śródlądne.

Внутренно, *adv.* wewnętrznie. [skrycie.]

Внутренность, -и, *f.* wewnętrzność, pownętrzność; внутренности, -ей, *pl.* brzošnia

внутренности, wewnętrzności, wnętrze; ослабленіе внутренней, zapalenie kiszek; (*u koni*) *v.* Запалъ (2).

Внутре-плодіе, -я, *n.*, -плодный, -а, *m.* *Bot.* (endoscarpium), mięso, mięsność.

Внутри, *adv.* wewnątrz, wewnętrznie. [do wewnątrz.]

Внутри, *adv.* wewnątrz, wewnątrz.

Внучатъ, -тъ, *pl.*, *v. sub.* Внукъ.

Внучатый, -ая, -ое, *adj.* wnukowy, których stare (t) rodzice

byli rodzeństwem; внучатны братья, внучатны сестры, wnuczeta, rodzonych braci i siostr

dzieci, t. j. synowców i siostrzeńców. [czek.]

Внучекъ, -чка, *m. dim.* wnuczek.

Внушка, -и, *f.* wnuczka.

Внушать, **Внушить**, *v. a.* wmuwiał, wmuwić, wprawić, wprawić, natchnąć (кого odwagą, miłością, nadzieją), wzniecić w kim co.

Внушение, -и, *n.* namowa, wpróśienie, natchnienie; pociąg.

Внушитель, -я, *m.* wprawiacz, wpróśiciel.

Внушительница, -и, *f.* wprawiaczka, wpróśicielka. [шати.]

Внушить, *v. perf.*, *v.* Внушить, *adv.* za, zewnątrz; poza; wiać siebie, bezprzytomny.

Внушение, *v.* Вкореніе.

Внудрять, **Внудрить**, -са, *v.* Вкоренять, Вкоренить, -са.

Внуудебный, -ая, -ое, *adj.* rozsądowy; zaszadowy; mimosądowy.

Внушний, -ая, -ое, *adj.* zewnętrzny, powierzchny, powierzchowny; wiašnia сторона, powierzchownosc, powierzchניה.

Внушность, -и, *f.* powierzchownosc, powierzchניה.

Внушность, -и, *f.* zrozumialosc, wyraźność, jasność, pojętnosc.

Внушный, -ая, -ое, *adj.* zrozumiały, wyraźny, jasny, pojętny.

Внять, -са, *v. perf.*, *v. sub.* Внимать, -са.

Во & Въ, *praep.* (с. Acc. & Praepos.), w, we; na; do; онъ поѣхалъ въ городъ, (он) pojechał do miasta; въ царствование Петра Перваго, pod czas panowania Piotra I, за czasu Piotra I. (Wielkiego); въ Новый годъ, w nowy rok; въ пятницу, w piątek; въ эту пору, o tym czasie; ирвать въ мязъ, въ карты, grać w piłkę; w karty; давать дѣньги въ задатокъ, даć zadatek, на рѣку; пу-
титса въ дорогу, pucić się w drogę; онъ весь въ отъа, въ мязъ, podobniuteńki ojcu, matce; jakby

ojcu, matce z oka wypadł или wykurzył; онъ теперь въ городъ, on teraz jest w mieście; въ прошедшемъ году, w przeszłym roku; онъ стоялъ въ духу шагаѣ, on stał dwa kroki ode mnie; онъ былъ во фракъ, въ перчаткахъ, był we фракu, w rękawiczkach; онъ былъ въ шляпѣ, въ очкахъ, (он) miał kapelusz, okulary; во-первыхъ, po pierwsze; во-вторыхъ, po wtóre.

Вобши, -ей, *pl. f.* (prou), nogi piugowe, kozica.

Вобий, -я, *m.*, *v.* Зять.

Вобанный, -ая, -ое, *part. p.* парожю, nasiąkły.

Вобратъ, -са, *v. perf.*, *v. sub.* Вобратъ, -са.

Вовлеканіе, -я, *n.* вовлеченіе, wciąganіе, wciągnięcie; *zwiezenie, zawód.

Вовлекать, **Вовлечь**, *v. a.* wwiekać, (wwozić), wweleć, wciągać, wciągnąć; *pobudzić, powód dać; вовлечь кого въ нечестіе, wciągnąć, wprowadzić kogo w nieczystosc; -са, *v. p.* być wciąganym, wwelekany, wciąganym, wwelekowanym.

Вовлеченіе, *v.* Вовлеченіе.

Вовлечь, -са, *v. perf.*, *v. sub.* Вовлечь, -са.

Вовремя, *adv.* w czas, w porę, dogodnie; не вовремя, nie w czas, mimo porę, niedogodnie; \$ не вовремя гость etc., *v.* Гость (\$).

Вовсе, *adv.* wcale, całkiem, zupełnie; вовсе не боюсь аргъ, ja się do wcale nie boję; я вовсе не думалъ о томъ, jam wcale o tém nie myślał.

Вовѣкъ, *adv.* wiecznie.

Вовнаніе, -я, *n.* wegnanie, wpedzenie.

Вовнать, -са, *v. perf.*, *v. sub.* Вовнать & Вгонять.

Вовнать, -я, *n.* wgnęcie.

Вовнутры, -ая, -ое, *adv.* wewnątrz, wewnątrz.

Вовнутрь, -я, *n.* wgnętosć, wgnętosć, okrąglosć, wydrążona, obłaczystosc.

Вовнутрь, -ая, -ое, *part. p.* wgnęty, wgnęty; wklęsły, obłaczysty.

Вовнутрь, *v. a. perf.* wgnęć, zakrzywić; *v. sub.* Вовнать, -са.

Вовгидадить, *v. perf.* (prop.) *zagnędzіć się, zaszedłć się.

† **Вовгояница**, -и, *f.* *Ecl. n.*, *v.* Кладбище, Могила.

Вода, -и, *f.* woda; дождевая вода, woda dżdżowa; рѣчная, ключевая, свиная вода, *v. sub.* Рѣчная, Ключевая etc.; темная вода, *Med.* (gutta serena), ciemnota, [niemosc oka wewnętrzna], bielmo na oku; святая вода, woda święcona; Кельнская вода, woda Kolońska; Ячнная вода, *v.* Вязвь (ячменный); алмазъ лучшая вода, diament wody czystej, wesołej; paragon;

посадитъ на хлѣбъ и на воду, сказаъ кого на кагѣ о chlebie i o wodzie; сидѣть на хлѣбѣ и на водѣ, siedzieć o chlebie i o wodzie; горькая минеральная вода, gorzka [mineralna] woda; горячія воды, wody gorące; кислая минеральная вода, kwasna, woda; кислице; ѣхать на воды, jechać do wód; водою, woda [płynąc, etc.]; леченіе водою, v. Водолечебіе; и. в. Лечить, -ся (водою); Вѣвѣстѣ (на чистую, на свѣжую воду); *fig.* какъ двѣ капли воды, v. *sub.* Капля; *ф.* носить воду въ морѣ, або рѣшетомъ воду мѣрять, в studnią wodę wozić, [drwa do lasa]; и. *ф.* тѣлая вода берега подмываетъ, сіche wody brzegi gwał; *ф.* попасть изъ дождя (або изъ ворѣты) въ воду, z deszczu pod gny [pod gnyne]; uciekając przed oriem, wraść na sery.

Водворѣніе, -я, n. umieszczanie, osadzenie kogo [в swimming dom]; osiedlenie, osadowość.

Водворить, -ся, v. *perf.*, v. *sub.* Водворить, -ся.

Водворять, Водворить, v. a. umieszczać, umieścić, osadzać, osadzić kogo, osiedlić, osadowić, usadowić; -ся, v. r. osiedlić się, osadowić się, usadowić się, zamieszkać, obmieszkać się.

Водевиль, -я, m. *Theat.* (vaudeville), krotoczwila.

Водѣць, -дцѣ, m. *Eccl. sl.*, v. Водитель.

Водильщикъ, -а, m. prowadnik, prowadziciel; водильщикъ медьдѣй, niedźwiednik, niedźwiedziarz, skomoroch; smrogończyk, co sprawdza niedźwiedzie tańczące.

Водитель, -я, m. prowadziciel, przewodnik, przewodzca, wódz, dowódzca.

Водительница, -ы, f. prowadzicielka, przewodnica.

Водительство, -а, n. wództwo, dowództwo, przuwództwo.

Водительствовать, v. a. *Eccl. sl.*, v. Руководствовать.

Водить, [Prac. wozų, wódzisz], v. a. wodzić, prowadzić; przewozić, przuwodzić, kierować, gzażdzić; (содержать, размножать), hodować, utrzymywać, rozmnażać; водить [кого напрѣсно], zwodzić, ludzi; odwodzić (ode dnia do dnia); чысто водить дѣвѣ, utrzymywać сыноу дѣтей; водить за рѣку, prowadzić za ręcę; слегка водить ружьѣ по чѣмъ, lekko się dotykając głaaską po czym, ręką lagodnie muskać; водить перомъ, kierować piórem; водить кистью, prowadzić pędzlem, malować; водить кого-либо за носъ, *wodzić kogó za nos, robić z kim co się podoba; -ся, a) v. r. wodzić się, wieść się; rozmnażać się (o zwierzętach); водиться съ кѣмъ-либо, zadawać się, przesta-

wać z kim; *ф.)* v. *imper.* wódzisz, bywa, dzieje się; и. jest zwaszczam; wdzasz такъ wódzisz, tu taki zwaszczasz; такъ wódzisz въ свѣтъ, такъ bywa на świecie.

Водича, -и, f. *dim.* woda. Водка, -и, f., Водочка, -и, f. *dim.* wódka, wódeczka, gorzałka; Французская водка, wódka Francuska; Данцигская водка, goldwasser [или golt-, gult-wasser]; Gdańska wódka; денги на водку, na piwo, на wódkę; воть тебѣ на водку, tu masz na wódkę, na piwo; водка изъ-подъ лдки, *ф.* [wódka z pod lodki], gęsie wino, gęsi trunek, woda; водка золоторазводная, или Царская, (aqua regia), woda królewska, kwas saletorodny; крѣпкая водка, (aqua fortis), serwaser, szed-wasser.

Водкий, -ая, -ое, *adj.* (o *placowie domowem*): možny, plodny, množący się bardzo, rozmnażający się; индѣйки не такъ водки, какъ куры, indyczki nie tak się wodzą [или не такъ łatwą do chowu] jak kury.

Водникъ, v. Водѣмъ.

Воднистый, -ая, -ое, *adj.* wodnisty, obfitujący w wodę.

Водница, v. Лысуха.

Водничій, -аго, m. prowadnik.

Водный, -ая, -ое, *adj.* wodny; водный конь, v. Беремѣтъ; водный птица, ptactwo wodne; водный отѣкъ, *Eccl. sl.* wodnica, puchlina wodna.

Водобѣй, -я, m. (водомѣтъ), wodotrysk, wodorzut, fontana.

Водо-бѣзъ, -и, f. wodowatę, wstręt od wody, wściekłość, szaleństwo; -вѣжда, -и, f. *Eccl. sl.* rura wodna, trąba; -вѣртъ, v. Водоворотъ; -никъ, -а, m. 1. rodzaj czolna, barka; 2. sanie wielkie rybackie; -вмѣстилище, -а, n., v. Водомѣтъ, Резервуаръ; -водный, -ая, -ое, *adj.* wodowodny; водство, -а, n. wodowodstwo, sztuka prowadzenia [или wodzenia] wody wodociągami, rurami; hydraulika; -водъ, -а, m. wodociąg, kanał; -водничать, v. n. być woziwoda, utrzymywać się z wozenia wody; -вожняй, -ая, -ое, *adj.* do wozienia wody używany; водовояная бѣчка, bezka do wozenia wody; водовожные рѣпуски, sanie, na których się woda wozі; -вожь, -а, m. woziwoda, wodowóz; -ворѣтъ, -а, m. wir; -вѣщикъ, v. Водовозъ; -гѣнь, водогѣвъ дѣвий, m. *Bot.* (tamus), dzielnak; -дѣйствиемый & дѣйствиуюцій, -ая, -ое, *adj.* działający woda; [или siłą wody], poruszany wodą; вододѣйствующая машина, hydrauliczna machina; вододѣйствующая мѣльница, młyn wodny; -ѣмный, -ая, -ое, *adj.* cysternowy, krynicowy; -ѣмъ, -а, m.

1. cysterna, krynica; wodozbiór, baszyn; 2. *Bot.* (hydracotyle), v. Пулькъ (водяной); Водо-жыла, -и, f. *Bot.* (hydrastis), wodostraż, rośl.; -жыль, -а, m. *H. n.* (hydrophyllus), wodnik, [rodzaj chrząszczy]; -запасъ, -а, m. zapas wody; -звъздочка, -и, f. *Bot.* (caulitriche), gwazdzić wodne; -зѣнный, -ая, -ое, *adj.* wodociemny, wodnoziemny, ziemnowodny, ziemnowodny; v. Земновѣдний; -измѣтченіе, -я, n. *Mar.* miejsce, które okretъ jaki lub statek w wodzie zajmuje; -качалыйный, -ая, -ое, *adj.* do pompowania wody urządzony (przysposobiony); służący; -качалыщикъ, -а, m. pompiarz, ten który wodę pompuje; -крѣсь, -а, m. *Bot.* (hypercortis), świnię ziele; *cfr.* prostienik; -крѣпленіе, -я, n. kropicie wody święcона, [prowadziciel].

Водкъ, -дка, m. przewodnik, Водо-лѣзничать, v. n. nurkować, nurzać się w wodzie, chodzic pod wodę; -лѣзничество, -а, n. nurkowanie; -лѣзный, -ая, -ое, *adj.* nurkowy, do nurka należący; водолѣзный колоколъ, (campana urinaria), dzwon nurkowy; -лѣзь, -а, m. nurek; -лѣнь, -я, m. 1. wodolej, nalewacz, wylewacz wody; 2. *Astron.* (wodolej), wodnik na niebie, [znak niebieski zimowy]; 3. (*Bot.*), v. Подлѣзникъ; -лѣнь сухой, v. Подлѣзникъ; -лѣчебный, -ая, -ое, *adj.* *Med.* hydropatyczny; -леченіе, -я, n. hydropatya, leczenie wodą; -ливный, -ая, -ое, *adj.* wodolejny, służący do lania, do czerpania wody; водоліная бадья, czerpadło, czerpak, wiadro [u studni]; -ливъ, v. Водолѣй (1); -листь, -а, m. *Bot.* (hydrophyllum), wodolist, rośl.; и. v. Остролиственный; -лѣчѣніе, -я, n. v. Водолѣе...; -любъ, -а, m. 1. *H. n.*, v. Водолѣль; 2. (*Bot.*), v. Пулькъ (водяной); -мѣтний, -ая, -ое, *adj.* wodotryskowy, wodoskokowy, wodocioski; водомѣтная трубка, rurka wodoskokowa; водоскокова; -мѣтъ, -а, m. wodotrysk, wodoscok, wodocisk, fontana; -мѣнна, -и, f. miejsce woda wmułuje; -мѣръ, v. Гидрометръ; -мѣрять, -я, m. wodomierz; -мѣрятьліній, -ая, -ое, *adj.* wodomiarowy; -мѣсенъ, -сна, m. wodonosiciel, wodonosz, wodonoska, noszący wodę, wodnik, woziwoda; -мѣссина, -и, f., -нѣскъ, -и, f. wodonosicielka, wodonoszka, kobieta wodę nosząca; -мѣсний, -ая, -ое, *adj.* wodonosny, do noszenia wody służący; водонѣсное ведрѣ, wiadro, wѣбочек (do noszenia wody); водонѣсное коромысло, nosiła, sądy или sądu, sądu do noszenia wody; Водо-нѣсъ,

-а, т. 1. (сосудъ до позенія воды), пачуніє до позенія воды; dzban, kopew, wiadro, wemberek; 2. (хлудъ; кормисло), powerek, drażek до позенія seabrow, wieder; nosidla, sądy, szardy, szundy do pozenia wody; 3. (человѣкъ, восящій другимъ воду), wodonosielec, wodonos, noszący drugim wodę, woziwoda; Водо-ношіє, -я, п. позеніє воды; -обращный, -ая, -ое, adj. wodopodobny, wodnoworzysty, wzór wody mający; -описаніє, -я, п., v. Гидрографія; -описательный, v. Гидрографическій; -освященіє, -я, п. водосвѣщеніє, poświęcenіє воды; -отводный, -ая, -ое, adj. odwodzący, sprowadzający wodę; водоводная труба, rura sprowadzająca wodę; -отводъ, -а, т. odwrowadzenie, sprowadzenie wody; -отливный, -ая, -ое, adj. wodoczerpny; służący do odlewania, do wylwania, do szepiania wody; водоотливный насосъ, pompa; водоотливная машина, machina wodoczerpna; и. v. Чѣтки (3); -падъ, -а, т. wodopad, wodospad, spad nagły wody, kaskada; (въ рѣкѣ), próg, pł. progi, [и Rusinów: prohy], katarakta, spadek rzeki bystrzej.

Водопадъ, -и, f. opadanie, zniżanie się wody.

Водо-пѣрица, -ы, f. Bot. (*myriophyllum*), рібникъ, орле підро, зiele; водопѣрица колючая, (*myriophyllum spicatum*), рібникъ кלוوسی; -питіє, -я, п. picie wody; -пійца, -и, а. с. wodopij, wodopoj, pijący, pijąca wodę; -подземный, -ая, -ое, adj. hydroauliczny; -поёмный, -ая, -ое, adj. zalany wodą; -пой, -я, т. miejsce, gdzie było poja, pojisko, narawalne miejsce; -пойная, -и, f. korytko, skłanka do wody dla ptaków; -пойлю, -а, п. miejsce, gdzie było poja, pojisko; -пойное, -аго, а. п. orojno, orlata od pojenja bydła; -пойный, -ая, -ое, adj. służący do pojenja bydła; -пойная, -и, f., v. Водопой.

Водополь, -и, f., Водополю, -я, п. wylanie, rozlew wody, wezbranie wód wielkie, powódź; v. Potop.

Водо-польный, -ая, -ое, adj. wylowny, rozlewny, do wylwania należący; водопольная ловаля рібы, роівъ гув в czasie wylwuw rzeki; -приводный, -ая, -ое, adj. przywodzący, prowadzący wodę; -приводъ, -а, т. kanał, rów, rura wodę prowadząca, wodotok, wodociąg; -пріятельщє, -а, п. oysterna, krynica, wodozbiór, zbiornik wody; -пріятельщє лагунешная, v. Lagunьякъ; -прводѣць, -а, д. т. pomiarz, studniarz, turmistrz;

Водо-проводный, -ая, -ое, adj. prowadzący, sprowadzający wodę, wodoprowadny, водопроводная труба, rura prowadząca (sprowadzająca) wodę; -прводство, -а, п. wodowództwo, sztuka wodzenia [или prowadzenia] wody rurami, wodociągami; prowadzenie wody; -прводъ, -я, т. kanał, rów, rura wodę prowadząca, wodotok, wodociąg; -протокъ, -а, т. rów wodny, prowadzący wodę; -проточный, -ая, -ое, adj. do stoku wody służący; водопротоchnая труба, rura prowadząca [sprowadzająca] wodę; -раалітє, -я, п. wylanie, rozlew rzeki; -рася, -и, f. Bot. (*fucus*), porost morskij; -растворенный, -ая, -ое, adj. rozmącony, rozwiędzony wodą; -родный газъ, v. Водородъ; -рбдъ, -а, т. Chem. (gas hydrogenu) a. hydrogenu, водородный газъ, wodoród, wodoczuł, gaz wodородny; -роі, -я, т., Водороіна, -и, f. dzitura wodą [od deszczu] podryta, rówek [od deszczu] wodą podryty; -рася, v. Водорася; -сбродъ, -а, т. Bot. (*aquilegia*), orliki; водосбродъ обмновенный, v. Орликъ; -свинка, -и, f. Н. п. (*hydrochaerus*), świnka rzeczna; -свѣтъ, v. Гидрофанъ; -свѣтлє, -я, п. świczenie, poświęcanie wody; -святный, -ая, -ое, adj. należący do obrzedu świczenia wody; водосвятная чаща, пачуніє, в которомъ свѣтлєца воды; -свѣщеніє, -я, п. świczenie, poświęcanie воды; -скатъ, -а, т. wodopad, wodospad, wodotok; -сбѣпъ, -а, т. wodozbiór; -сбѣпъ, -а, т. zdroj, źródło & źródło, źródliisko; -спускъ, -а, т. spusk wody; -стланный, -ая, -ое, & -стланєнь, -и,а, -и,а, adj. Ecol. śl. zatopiony, zalany wodą; -стой, -я, т. miejsce, gdzie stoi woda, ściek, kałuża; -стокъ, -а, т. ściek wody; -стбчный, -ая, -ое, adj. ściekowu; водостбчная труба, rura ściekowa; водостбчный ровъ, rów do sprowadzenia zkad wody; -творный, -творъ, v. Водорбдный, Водорбдъ; -тѣча, -и, f., -тѣчина, -и, f. Ecol. śl. potok, struga, strumyk; -тѣчный, -ая, -ое, adj. bieżący, płynący; -тѣчь, -и, f., v. Водотѣча; -тѣчный, -ая, -ое, adj. służący wodę; -трудлє, -я, п. Ecol. śl. wodnica, puchlina wodna, wodnościelność; -трудоватый, -ая, -ое, adj. Ecol. śl. wodnościelny, wodnicę czyli wodną puchlinę mający; -хбдѣць, -дѣ, т. żeglarz, flis, majtek; -хбданный, -ая, -ое, adj. wodochodny, żeglowny, żegluzny, żeglarski, sprlawny; водохбдноє сѣду, statek wodny, okręć; водохбдноє училищє, szkola żegluga; -хбдство, -а, п. żegluga; -хбдъ, -а,

т. żeglarz, flis, majtek; v. Судовщійкъ; Водо-хранительщє, -а, п. wodozbiór, zerwarow; v. Водобѣмъ; -черпаніє, -я, п. szepianie wody; -черпанельный, -ая, -ое, adj. szepiący wodę, szepialny; водочерпанельная машина, machina szepialna, szepialnia; -чистительный, -ая, -ое, adj. czyszczący, osuszający, filtrujący wodę; водочистительная машина, пачуніє do czyszczenia wody, filtr.

Водочный, -ая, -ое, adj. gorzałczany, wodczany; водочный збпакъ, zapach gorzałczany; водочный заводъ, gorzelnia, gorzalnia.

Водоцѣпка, -и, f., Водоцѣтъ, -а, т. Bot. (*Hydropletis*), tarczyca wodna, helmik wodny.

Водръѣсь, v. perf., v. вид: Вдирѣсь.

Водружальный крестъ, т. fundacyjny krzyż zatknięty w miejscu, gdzie ma być wielki oltarz.

Водружатъ, Водружить, v. а. wtykać, wetknąć, zatknąć, zatknąć, utkwić [w ziemię pr. chorągiew], postawić; -ся, v. p. - się, być wtykanym, wetkniętym, etc.

Водруженіє, -я, п. wetknięcie, zatknięcie, utkwienie, postawienie; водруженіє крещє, v. Потчєніє (крещє).

Водружить, -ся, v. perf., v. вид: Водружатъ, -ся.

Водчикъ, v. Водильщикъ. Водъ, -а, т. chłw, множеніє рлатства domowego.

Водяръ, v. Водляръ. Водяга, v. Водяга.

Водяникъ, -а, т. pop. duch wodny. [wodnisty].

Водянистый, -ая, -ое, adj. Водяничъ, -ы, f. Bot. (*empratrum nigrum*), bagniolwka, gatunek malpiej jagody.

Водянка, -и, f. pop. wodnica, puchlina wodna, wodnościelność.

Водяность, -и, f. wodnistosc, wodność, istota wodna.

Водяной, (-ий), -ая, -ое, adj. wodny, od wody; wodny, w wodzie, на водzie lub nad wodą mieszкаjący, znajdujący się, rosnący; wodnisty; водяная птица, ptak wodny; водяная растєнія, rośliny wodne; водяной орѣхъ, orzech wodny; котєвка; v. Члѣмъ; водяной пѣрецъ, v. Горѣць (водопѣрчный); водяная сосбнка, (*Hyppuris*), v. Конєхвбсть; водяной нафтникъ, (*myrhea alba*), grzybień biały; v. Кубишчєка (бѣлая); водяная мельница, młyn wodny, (wod obarszany); водяная птица, nadowodne (= przebywające на водzie) рлатство; водяная болѣзнь, (*hydrope*), wodna puchlina, wodnica, wodnościelność.

Водяной, v. Водяной.

Водяньѣтъ, *в. п.* wodnieć, wodnięty się stawać.

Воевать, *-я, п.* wojowanie, bojowanie, prowadzenie wojny.

Воевать, [*Praca.* воюю, воюешь], *в. а.* wojować, bojować, prowadzić wojnę.

Воевода, *-ы, т.* wojewoda, dowódca, wódz wojska; большой, главный воевода, główny, naczelny wódz, naczelnik.

Воеводичъ, *-а, т.* (сынъ воеводы), wojewodzie, syn wojewody.

Воеводскій, *-ая, -ое, adj.* wojewodzki, wojewodziński, wojewodczy.

Воеводство, *-а, п.* województwo. Воеводствовать, *в. п.* (исполнять должность воеводы), sprawować urząd wojewody, dowodzić wojskiem.

Воедино, *adj. Eccl. sl.* razem, wspólnie, zajedno.

Воже, *adv. Eccl. sl.* (съ тѣмъ чтобы), z tém aby.

Военачалье, *-я, п.* naczelnik, dowódca nad wojskiem, dowództwo wojska.

Военачальникъ, *-а, т.* dowódca, wódz naczelny wojska.

Военачальнический, *в. Военачальничій.*

Военачальничій, *-ья, -ье, adj.* wodzowy, do wodzy, do dowódzcy należący.

Военачальство, *-а, п., 1. в.* военачалье; *2. годность доводзю.*

Военно-начальствовать, *в. п.* dowodzić wojskiem, komenderować; *-арестантская рота, f.* kompania arestantaska wojenna; *-воспитательное заведеніе, п.* zakład edukacyjny wojenny, szkoła wojskowa; *-медицинскій, -ая, -ое, adj.* wojskowo-medyczny, wojenno-medyczny; *-окружной начальникъ, т.* wojskowo-роvincialny naczelnik; *-плѣнникъ, -а, т.* jeniec, braniec wojenny; *-плѣнный, -ая, -ое, adj.* wzięty, pojmany w niewolę; (*с. т.*) jeniec, braniec wojenny; *-походный, -ая, -ое, adj.* należący do wojska w czasie marszu; *-рабочій, -ая, -е, adj.* Мійи. военноробочая рота, kompania wojskowa robotcza; *-сиротскій, -ая, -ое, adj.* do zakładu sierot wojskowych należący; *-военноспиротскій домъ, корпусъ сиротъ wojskowych; -служачій, -ая, -е, adj.* в воцку сілцзусу; *-военнослушачій, с. т. р.* wojskowy; *-судьбственный, -судный, -ая, -ое, adj.* do sądu wojskowego или wojennego należący; *-сухопутный, -ая, -ое, adj.* do wojska lądowego należący.

Военный, *-ая, -ое, adj.* wojenny, wojskowy; *военный (с. т.), военный человекъ, wojskowy (с. т.); военные, pl.* або воѣнные люди, wojskowi; *военная служба, служба wojskowa; пойтѣ, опре-*

дѣляться въ военную службу, wstąpić do wojska; *служить въ военной службѣ, сілцзуб в воцку; военная часть, wdział wojskowy; военный корабль, военное судно, okręt, statek wojenny; военный судъ, sąd wojenny, sąd wojskowy; военное министерство, ministerstwo wojenne; военная школа, szkoła wojskowa; военный уставъ, prawo wojenne.*

Вожакъ, *-а, т., Вожакой, -аго, с. т.* (проводникъ), przewodnik, prowadziciel, wodziciel, powodnik.

Вождельвать, *в. а. Eccl. sl.* pragnąć, życzyć sobie, pragnąć.

Вождельнле, *-я, п.* pragnienie, życzenie, pragnienie, żądanie, żądza, rozdzielność, chud.

Вождельно, *adv.* z wielkim pragnieniem.

Вождельный, *-ая, -ое, adj.* pragniony, żądany, pragnący, oczekiwany. [wodzenie.]

Вождене, *-я, п.* prowadzenie, wodzоначальникъ, *-а, т. Eccl. sl., в. Военачальникъ.*

Вождь, *-я, т. Eccl. sl.* dowódca, wódz; naczelnik; przewodnik, nawodziciel. [zka.]

Воженле, *-я, п.* wożenie, zwóz. Воженный, *-ая, -ое, adj. pop.* swawolny, rozpustny.

Воженье, *-я, п. pop.* swawola, rozpusta. [в. Вож....]

Вожа, Вожанле, Кожажъ, † Вожь, *-а, т., в. Вождь; корабельный вождь, в. Дѣцманъ.*

Вожатый, *-я, т. Eccl. sl.* (кучеръ), woźnica, kuczer.

Во-благодареніе, *-я, п.* podziękowanie, zawdzięczenie, odwdzięczenie; *-благодарить, в. п. perf.* odwdzięczyć, zawdzięczyć, dziękować, podziękować; *-блистале, -я, п.* zabłyśnienie, zajaśnienie; *-блистать, в. п. perf.* zabłyśnąć, zajaśnić; *-браненле, -я, п.* wzbronienie, zakaz, przezakaza; *-бранитель, -я, т.* zabroniciel; *-бранительница, -и, f.* zabronicielka; *-бранительный, -ая, -ое, adj.* wzbronny, zabraniający; *-бранить, -ся, в. perf., в. sub.* Возбранять, *-ся, -я.*

-бранить, -бранить, в. а. wzbraniać, wzbronіć, zakazywać, zakazać; -будитель, -я, т. pobudziciel, pobudzający do czego, podzeczacz, sprawca; *-будительство, -и, f.* pobudzalność, drażliwość; *-будительный, -ая, -ое, adj.* wzbudzający, pobudzający, pobudzalny, zachęcający, drażniący; *-будить, -ся, в. perf., в. sub.*

Возбуждать, *-ся, в. perf.* *в. sub.* Возбудитель, *-ся; -буждатель, в. Возбудитель; -буждаться, -будить, в. а.* obudzać, oświecać, szerzyć; * *podniecać, pobudzać, ochocіć, zachęcać do czego, chęcić; -буждаться, -буждаться, в. г.* obudzać się, oświecać się; *в. п.* być pobudzonym do czego;

Возбужденіе, *-я, п.* obudzenie; *взбужденіе, pobudzenie, zachęcenіе; -бужденный, -ая, -ое, part. p.* pobudzony, zachęcony, pobudzony; *-бюджетовать, в. а. Eccl. sl., в. Вѣдствію (подвергаться); -веденіе, -я, п.* wznieśnienie, zbudowanie; *в. Введеніе; -веденный, -ая, -ое, part. p.* wznieśiony; *внесіеніе, роднесіеніе; -величленіе, -я, п.* wyniesienie, wuwyzszenie, zwiększenie; *podwyższenie, wślawienie; -величывать, -величить, в. а.* wuwyzszać, wuwyzszyc, wynosić kogo; *powiększać, powiększyć, zwiększać, zwiększyć; -ся, в. г.* wuwyzszać się, zwiększać się, wślawiać się, chwalić się, chełpić się; *-вергать, -вергнуть, в. а. Eccl. sl.* kłaść, położyć, zwałać, zwałić, rzucić, rzucić na co; *возвергать уповаіе, надѣжду на когѣ-либо, pokładać na kogo ufność, nadzieję; -вергнуть, в. perf. semelf., в. sub.* Возвергать; *-верженіе, -я, п. Eccl. sl.* wkładanie, włożenie, zwałenie, zwałenie, rzucanie, rzucenie (czego na kogo); *-веселеніе, -я, п. Eccl. sl.* rozweselenie, radość; *-веселить, -ся, в. perf., в. sub.* Возвеселять, *-ся; -веселать, -ся; -веселеть, в. а.* radować, rozweselać, rozweselić, cieszyć; *і. в. sub.* Опочивать; *-ся, в. г.* rozweselać się, ліć się, radować się, cieszyć się; *-вести і. -вѣсть, в. perf., в. sub.* Возводить; *-водить, в. а. impf., -вести і. -вѣсть, в. perf.* wunosić, wynieść, wuwyzszać, wuwyzszyc; *и. в.*

Взвѣдять, *-вратимость, -и, f.* zwrot, zwrócenie; *odwet; -вратимый, -ая, -ое, adj.* odwrotny, powetownalny; *-вратить, -ся, в. perf., в. sub.* Возвращать, *-ся; -вратно, в. Обратно; -вратный, -ая, -ое, adj.* odwrotny, powrotny, powrotowny, wetczny; *в. Обратный; возвращать глагола, Gramm. (verbum reciprocum),*

слова займковъ; *возвратна тѣчка, Geom. punkt powrotny; і. в.* Движеніе (возвратное); *-вратъ, -а, т. powrót, powrócenie, zwrót, zwrócenie; возвращать божиан, powrót choroby, recyduya; возвращать оспапа, przesilenie dnia z noca; -врачешность, -и, f. powrót, zwracanie własności do pierwotnego dziedzica; -вращать, -вратить, в. а.* powracać, powrócić, odsyłać, odesłać назад; *zwracać, odzwrotić, oddawać, oddać; odzwrotować; возвращать кому-либо здоровье, przywrócić, odzyskać komu zdrowie; -ся, в. г.* powracać się, powrócić się; *-вращеніе, -я, п. powrócenie, powrót; wynagrodzenie, nagroda, zwrócenie, oddanie, odwrotowanie; возвращать здорѣя, odzyskanie zdrowia; Воз-вѣсить, -ся, в. perf.*

видъ, -а, *m. Bot. (aerides)*, podszewnica; Воздухо-волхвование, -гданіе, -я, *n.*, *v. Aerostrantia*; -двуная машина, *f.* machina powietrzna; -измѣрительный, *v.* Воздухоизмѣрный; -шѣрь, -я, *n.*, *v. Aerostrantia*; -шѣрный, -я, -о, *adj.* powietrznierny, aerometryczny; -шѣрь, -а, *m.* powietrzniarz, aerometr; *v. Aerostrantia*; -нагрѣвательный, -я, -о, *adj.* powietrznoogrzewalny; -носный, -я, -о, *adj.* powietrznośny; -обранный, -я, -о, *adj.* powietrznopodobny; -описаніе, -я, *n.*, *v. Aerostrantia*; -очистительный, -я, -о, *adj.* czyszczący powietrze, służący do czyszczenia powietrza; -плаваніе, -я, *n.* powietrzne pływanie, żeglowanie balonem, podróż powietrzna; -плаватель, -я, *m.* powietrznik, powietrzny pływacz, żeglarz powietrzny; -плавательница, -ы, *f.* powietrzna pływaczka, żeglarzka powietrzna; -плавательный, -я, -о, *adj.* aerostacyjny; -проводный, -я, -о, *adj.* do prowadzenia powietrza służący; воздухопроводная труба, rura prowadząca powietrze; -пробѣдъ, -а, *m.* (*u. górn.*) powietrzności; -сгустительный, -я, -о, *adj.* zgęszczający powietrze; воздухогустительный котель, kondensator; -словоіе, -я, *n.*, *v. Aerostrantia*; -чистительный, -я, -о, *adj.* czyszczący powietrze, służący do czyszczenia powietrza.

Воздухъ, -а *m.* powietrze; на боюньохъ воздухахъ, на волнѣхъ powietrza, pod górnym niebem; воздухъ первобыной чаши, (*Eccl.*) pala.

Воздушникъ, *v.* Воздуховидъ; -душный, -я, -о, *adj.* powietrzny, parowietrzny; воздушное явленіе, явленіе powietrzne или parowietrzne, [*meteor*]; воздушный шаръ, balon, statek powietrzny; *v. Aerostrantia*; -дымительный, -я, -о, *adj.* wydymający, podnośny, służący do wzniesienia w powietrze; воздымательный горюхъ, *v. sub.* Горюхъ; -дымать, *v. a.* wydymać, wznosić, podnosić (*w. powietrze*); -дыматься, *v. g.* wydymać się, wznosić się, podnosić się; волны воздымаются, balony [*morские*] wznoszą się, wydymają się; -дымитесь, *v. g. perf.* gaszczać korość, dymić się; -дыханіе, -дыхать, *v. Wdych...*; -дѣваніе, -я, *n.* wznoszenie, podnoszenie; -дѣвать, -дѣть, *v. a.* wznosić, wzniesić, podnosić, podnieść; -дѣваніе, -я, *n.* uprawienie, doprawienie (*rol*); *v. Воздѣлка*; -дѣлать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Воздѣлывать; -ся, -дѣлки, -я, *f.*, -дѣлываніе, -я, *n.* uprawa, uprawianie, przygządzenie, przygząd-

zanie roli, przygotowanie roli do zasiewu, [*oranie, gnojenie, zasiewanie*]; Воздѣлыватель, -я, *n.* uprawiacz, uprawca, uprawiający (*rolę*), rolnik; -дѣлывать, -дѣлать, *v. a.* uprawiacz, uprawić, doprawić (*rolę*), rolę do zasiewu przygotowywać, przygotować; -дѣть, *v. perf.*, *v. sub.* Воздѣвать; -дѣваніе, -я, *n.* *Eccl.* sl. wznoszenie, wzniesienie, podnoszenie, podniesienie; -жъ, Вождя, -я, *f.*, *pl.* вожди, вожди, -ей, leje, lejece, wodze, sugiel, sugle; -жаніе. Вожданіе, -я, *n.* wiązanie leje do wędzida, lejcowanie; -жать, Вождать, *v. a.* wiązać lejece do wędzida, lejcować; -желаніе, -я, *n.* żądanie, zażądanie, życzenie, pragnienie, chęć, żądza, pożądliwość; -желать, *v. n.* żądać, рождать, зажаждать, życzyć, pragnąć; -жєніе, -я, *n.* zapalenie, podniesienie; -жечь, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Возжигать; -ся, -жиганіе, -я, *n.* zapalenie, podniesienie, podżeganie; -жигатель, -я, *m.* zapalacz, podpalacz, podżegacz; -поджѣгач, поджѣдка, поджѣдчик, poduszczyciel, uprawca; -жигательница, -ы, *f.* podpalaczka, zapalaczka; *поджѣгачка; -жигать, -жечь, *v. a.* zapalać, zapalić, rozpalać, rozpalic, podniecać, podniecić, wzniesić, wzniesić, podżęгать, podżęgnąć; *поджѣгач, поджѣдчакъ, zachęcać (*kogo do czego*); -званіе, -я, *n.* wezwanie, wolanie, powołanie; -звать, *v. perf.*, *v. sub.* Воззывать; -зрѣніе, -я, *n.* -на что, spojżenie, wejżenie na со; *wzgląd, uwaga; *ii.* *v.* Повергать (*на возвращеніе*); -зрѣть, *v. perf.*, *v. sub.* Взирать; -званіе, -я, *n.* воляніе, звыуваніе, powolywanie, przywoływanie, zwoływanie; -зывать, -звать, *v. a.* *Eccl.* sl. wolać, wzywać, wezwać, powolywać, powołać, przywoływać, przywołać, zwoływać, zwołać; *v. Возгласать*. [*wólczecek, furka*].

Возикъ, -а, *m. dim.* wózek, +Возило, -а, *n.* wóz, кара.

Возильный, -я, -о, *adj.* do wożenia służący, wożeniu służący, woziebny.

Возильщикъ, -а, *m.* woźca, woźba, woźnia, woźiciel, furman.

Возить, *v. a.* wozic, wiezić.

Возиться, *v. g.* *awawolić, swawolać; szamotoać się z kim.

Возиче, -а, *n. augm.* wozisko, wielka furka. [*wożenie*].

Возка, -ы, *f.* wózka, woźba, Возлаганіе, -я, *n.* kładzenie, nakładanie; *poruczenie, polecenie, зауаніе czego кому; -лагать, -ложить, *v. a.* -что на кого-либо, на что-либо, kłaść, nakładać, nakładać, nalożyć, wkładać, włożyć со на кого, на со; *zlecać, zlecic, polecac, polecic.

poruczać, poruczyć со кому; возложить на кого-либо порученіе, *даć кому порuczenie; возложить на кого-либо дѣло, zlecic кому sprawę; возложить вѣнечъ на главу, włożyć koronę на głowę; возлагать надежду [*abo упованіе*] на Бога, pokladać w Bogu nadzieję [*или ufność*]; Возлагать надежду, -ложиться, *v. p.* być nalożonym, włożonym, poruczonym, poleconym; zleconym; -лагать, -лечь, *v. n.* -на чѣмъ, leżeć на czym; ролюжъ się на со; -лежаніе, -я, *n.* leżenie; -лежать, *v. n.* *Eccl.* sl. -на чѣмъ, leżeć на czym; (*w piśmie świętym*) jeść razem, przyjmować wspólnie pokarm; -лєлѣть, *v. a.* wypiastować, wypiescić, wycaskać, wycować, wykarmić, wyhodować; -летаніе, -я, *n.* wzlatywanie, podnoszenie się do góry (*w powietrze*); -летать, *v. Взлетать*; -летѣть, *v. Взлетѣть*; -лечь, *v. perf.*, *v. sub.* Возлегать; -лєвлѣнникъ, -а, *m.*, -лєвлѣнница, -ы, *f.* palówka; konewka; dzban, dzbanek; -лєвлєніе, -я, *n.* wlewanie, nalewanie, wylewanie, oblawanie; -лєвѣть, -лєть, *v. a.* lać, wlewać, wlać, nalewać, nalać, wylewać, wylać, oblewać, oblać; -лєтіе, -я, *n.* wlanie, nalanie, oblanie; -лєлѣнникъ, -а, *m.*, -лєлѣнница, -ы, *f.*, *v.* Возлєвлєнникъ; -лєлєніе, *v. Возлєвлєннє; -лєлєтіе, (Eccl. sl.), v. Возлєвлєннє; -лєлєніе, -я, n.* włożenie, nalożenie, polożenie; poruczenie, polecenie, zlecenie (*czego кому*); -лєлєть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Возлагать, -ся.

Водль, *praep.* podle, wpodle, obok; *v.* Пбдль.

Возлѣзаніе, -лѣзѣть, *v.* Валѣзъ....; -любить, *v. a. perf.* kochać uprzejmie, pokochać, polubić; -любленіе, -я, *n.* pokochanie, polubienie; -любленникъ, -а, *m.* kochanek; -любленница, -ы, *f.* kochanka; -любленный, -я, -о, *part. p.* ukochany, ulubiony; возлюбленный (*a. m.*), ukochany, ulubiony, kochanek; возлюбленная, (*s. f.*), ukochana, ulubiona, kochanka; -нездительный, -здительница, *v.* Возздѣдникъ; Возздѣдница; -здѣдле, -я, *n.* nagroda; odwet; право возмездія, (*ius talionis*), право odwetu; -здѣдникъ, -а, *m.* nagrodziciel; -здѣдница, -ы, *f.* nagrodzicielka; -шечтаніе, -я, *n.* zbytnie o sobie rozżamanie, rożenie, urojenie; -шечатъ, *v. n.* *perf.* wielkie mieć o sobie rozżamanie, uroic sobie со, nadać się; -могать, *v. n.* móżd; Возможно, *v. impers.* można, może, podobna; если только будетъ возможно, jeżeli tylko będzie można; ёто не возможно, to być nie

гноуаь, hodowaь, wyhodowaь; -ca, v. p. byь wychowanyu, hodowanym; **Воз-ращёние**, -я, n. chów, wychowanie, hodowanie; -ращённый, -ая, -ое, *part. p.* wychowану, wyрeдeгнoвану, wyhodowanу; -рeвнoванiе, -я, n. emulacja, zawiść, zazdrość, zawiśаnа божаъ; -рeвнoвaъ, v. n. zawiść, zazdrość, rozazdrość, stać się zawiśnym.

Вoзрiтъся, v. г. [w myśl. o рeчaч:] wpatzać się.

Вoз-рoдiтъeль, -я, m. oдрoдзiцeл, oднoвiцeл; -рoдiтeльнiцa, -ы, f. oдрoдзiцeлiцa, oднoвiцeлiцa; -рoдiтъ, -ca, v. *perf.* v. *sub.* **Вoзрaздътъ**, -ca; -рoдeнiе, -я, n. oдрoдзeнiе; -рoдeннoй, -ая, -oe, *part. p.* oдрoдзoнy; -рoднaнiе, -я, n. zеmрaнiе, mрucзeнiе; -рoднaтъ, v. n. *perf.* zaccъ zеmрacъ, mрucзecъ; -рocтi, v. *perf.* v. *sub.* **Вoзрacтaтъ**, -рocтiтъ, -ca, v. *perf.* v. *sub.* **Вoзрaздътъ**, -ca; -рyдaтъ, v. n. *perf.* зaрпaкacъ, zaccъ плaкacъ; -cвiрънaнiе, -я, n. rozgniewanie się, rozłożenie się; -cвiрънaтъ, v. n. *perf.* rozgniewać się, rozłożyć się; -cвiстaнiе, -я, n. zagwizdanie; -cвiстaтъ, v. n. *Eccl. sl.* zagwizdać, zaccъ gwizdać, cвiстнaъ; -cлaвaтъ, -cлaтъ, v. n. zajaśnienie, zabyłenie; -cлaнiе, -я, n. zajaśnienie, zbyłenie; -cкoвaлъ, v. n. *Eccl. sl.* v. **Пoшeвeлiтъ**; -cкoрoбътъ, v. n. *perf.* zamścić się; v. **Скoрoбътъ**; -cкoчнiтъ, v. n. *Eccl. sl.* v. **Вcкoчнiтъ**; -cкрeжeтaтъ, v. n. *perf.* zazgзyтacъ, zazgзyтacъ zęбaми; -cлaвocлoвiтъ, v. a. *perf.* zaccъ wyctawiać; -cлaнiе, -я, n. powstanie, wzuszenie; -cлaтъ, v. *perf.* v. *sub.* **Вoзcмьлaтъ**; -cлъдoвaнiе, -cлъдoвaтъ, v. **Пoслъд...**; -coeднeнiе, -я, n. złączenie (na nowo); -coeднiтъ, v. *perf.* v. *sub.* **Вoзcoeднiатъ**; -coeднiатъ, -coeднiатъ, v. a. złączać, złączyć (na nowo); -coдaнiе, -я, n. odbudowanie; *oднoвiенiе; -coдaтъ, v. *perf.* v. **Вoзcoдaдaтъ**; -coдaдaтъ, -coдaдaтъ, v. a. odbudować; *oдпoвiъ; -coпpoтaвлeнiе, -coпpoтaвлaтъcя, *etc.*, v. **Coпpoтaвлa...**; -cтaвaнiе, -я, n. wstawianie; powstawianie, buntowanie się; -cтaвiтъ, -cтaтъ, v. a. wstawiać, wstacъ; -нaз мeртвъхъ, zмaртвъчвaтacъ; v. **Вocкpecътъ**; (o *wieತ್ರe*;) powstawacъ, powcтаcъ; -npытъ нoгo, powcтаwacъ, powcтаcъ npыциw кoмy, бурзycъ cиe, бунтoвacъ cиe, збунтoвacъ cиe; -cтaнaвлeнiе, -я, n. wstawianie; powstanie; -cтaнiе, -я, n. wstanie, powstanie; -вoзcтaнiе нaз мeртвъхъ, powcтанiе oд умaрлыxъ, змaртвъчвaтacъ; -дeлъ вoзcтaнiа нaз мeртвъхъ,

дзiень змaртвъчвaтacъ; вoзcтaнiе, *powcтанiе, *insurrekcyя*, bunt; **Вoз-cтaнoвiтeль**, -я, m. przywróciцeл, oднoвiцeл; -cтaнoвiтeльнiцa, -я, f. przywróciцeлiцa, oднoвiцeлiцa; -cтaнoвiтъ, -ca, v. *perf.* v. *sub.* **Вoзcтaнoвлaтъ**, -ca; -cтaнoвлeнiе, -я, n. przywrócenie, oднoвiенiе, oдпoвa, *restauracyя*, *restitutyя*; вoзcтaнoвлeнiе здрoвъя, oдзъкacъ нoгoвiа; вoзcтaнoвлeнiе мeтaллoвъ, *Chem.* przywrócenie *metallów* do pierwotnej *metalli-*cznej postaci; -cтaнoвлaтъ, -cтaнoвлeнiе, v. a. przywгacacъ, przywróciцe, oднaвiаcъ, oднoвiатъ, -ca, v. г. & p. przywгacacъ cиe, przywróciцe cиe; byь przywróconym; -cтaтъ, v. *perf.* v. *sub.* **Вoзcтaвaтъ**; -cтeпaнaтъ, -cтoнaнaтъ, v. n. zaccъ cылoгнo жeцъcъ, cтeкacъ, плaкacъ; -cылaнiе, -я, n. wyuzalenie, роуzлaнiе, зaуzлaнiе; -cылaтъ, -cлaтъ, v. v. wyuzлaтъ, wyctacъ, роуzлaтъ, роcтacъ, зaуzлaтъ, зaccъ; вoзcмьлaтъ мoлитъ къ Бoгy, зaуzлaтъ мoдлы бoгa; -cъдaнiе, -я, n. *Eccl. sl.* wsiadanie, usiadanie, zasiadanie; wctapienie (na tron); -cъдaтъ, v. n. *impf. Eccl. sl.* wsiadać, usiadać, zasiadać; *tl. v.* **Вoзcъcтъ** (v. *perf.*); -cъcтъ, v. n. *perf. Eccl. sl.* wsiąść, usiąść, zasiąść; вoзcтъcъ нa прeстoлъ, tron zaciącъ, ocieść нa трoнiе, wctapić нa tron; -чъвcтвoвaтъ, -щecтaнe, v. **Вoc...**

Вoзмъcтвiе, -я, n. wejście, wctapienie (na górę); **вoзмъcтвiе** нa прeстoлъ, wctapienie нa tron. **Вoзъжътъ**, v. n. zaszumić.

Вoзънiкъ, -я, m. woźnica, furman.

Вoзъ, -я, m. wóz, fur; §, что cъ вoзу yпaлo, тo пpoпaлo, co byтo, тo мeнeтo.

Вoзъиmътъ, v. a. *perf.* zaccънać мiеcъ, powziąć (zamiar).

Вoзъяpёнiе, -я, n. rozgniewanie, rozdrażnienie, rozjътzenie, rozjuszenie, rozłoszczenie.

Вoзъяpённoй, -ая, -oe, *part. p.* rozgniewаны, rozdrażнены, rozjътzony, rozjuszony, rozłoszczony.

Вoзъяpятъ, **Вoзъяpитъ**, v. a. gniewacъ, rozgniewacъ, rozdrażнacъ, rozdrażнiцъ, rozjътзacъ, rozjътзacъ, rozjusцъ; -ca, v. г. rozgniewacъ cиe, rozdrażнiцъ cиe, rozjътзacъ cиe, rozjusцъ cиe, rozłosцъ cиe.

Вoй, *gen.* вoя, m. piacz rzewny; гyчeнiе; yчiе; cкoвyтaнiе.

Вoй, *gen.* вoвъзъ, m. pl. żołnierze, wojsko; небъcънe вoя, aнioтoвiе, чoръ aнioтoвъ.

Вoйдъ, -я, m., v. **Дрeмъ (Вoл.)**.

Вoйдлoкъ, -я, m. wojskok, wojтук, pokład, potnik, pilśnъ pod aнioдo.

Вoйлoчнiкъ, -я, m. pilśniarz.

Вoйлoчнoй, -ая, -oe, *adj.* wojтoкoвy, pilśniany, z pilśni зрoблoнy; вoйлoчнoе пoкpывaлo, дeкa pilśnianъ; v. **Вoйлoкъ**.

Вoйнa, -я, f. wojна; oбopoнiтeльнaя и нaпyстaтeльнaя вoйнa, wojна oдрoгнa i зacepнa; oбъявiтъ вoйнy, вoйнe wyрyдeдъcъ, вoйнe wyдacъ; плaмъ вoйнъ, oгнe вoйнy.

† **Вoйннiкъ**, -я, m., (воинъ, ратай, ратникъ, *qu. v.*) wojownik, wojennik, wojak, wojarz, wojanin, bojownik, bohater.

Вoйннiкiй, -ая, -oe, *adj.* wojenny, wojskowy.

Вoйнcтeннiкъ, -я, m., v. **Вoйннiкъ**.

Вoйнcтeннoй, -ая, -oe, *adj.* wojowniczy, wojenniczny, wojowny, bojowny, waleczny, męжны, bitny. [Jenna siła, potęga.

Вoйнcтвo, -я, n. wojsko; **Вoйнcтвoвaтъ**, v. n. *Eccl. sl.* (oужъиъ въ вoйcкy) зуицъ вoйcкy *ср.* **Вoевaтъ**.

Вoйнъ, -я, m. wojownik, wojennik, wojak, wojarz, wojanin, bojownik, żołnierz.

Вoйcкo, -я, n. wojsko; cyxoпyтнoе вoйcкo, wojsko лaдoвe; пoмoщнoе вoйcкo, wojsko поспoкoвe. [skowy.

Вoйcкoвoй, -я, -oe, *adj.* wojowniczy, *adv.* prawdziwie, istotnie, в сaмeй рeчecy.

Вoйтeль, -я, m. wojak, żołnierz, bohater; v. **Вoйнъ**.

Вoйтi, v. *perf.* wejść; v. *sub.* **Вхoдiтъ**. [на wsi].

Вoкaльнiй, -ая, -oe, *adj.* wokalny, glosowy; вокaльнaя мyзыкa, muzyka wokalna или глoсoвa [или figuralna].

Вoкpугъ, *adv.* okolo, naokolo, dokola, w krag.

Вoкcъль, -я, m. foxal, sals. в кoтoрeй cиe згpомaдзaжъ.

Вoлaнъ, -я, m. wolant, [pitka pierzasta niby strzelozka, siatka siе podбъjацa, i гpa нiа].

Вoлъянкa, v. **Вoлнyхa**.

Вoлгoстъ, -и, f. wilgość.

Вoлгiннoй, -ая, -oe, *adj.* wilgotny.

Вoлгнyтъ, v. n. wilgocić.

Вoлдъннiкъ, v. **Мoшнiкъ**.

Вoлдъннoй, -ая, -oe, *adj.* wrzodowy, wrzuszowy. **Вoлдърь**, -я, m., **Вoлдъpъкъ**, -pкa, m. *dim.*, **Вoлдъpъчeкъ**, -чкa, m. *dim.* *zecz.* **Вoлдъpыщe**, -я, n. *augm.* wrzod, wrzodeczek, wrzodziokъ, krostka, krosteczka, **кpocтoкo**, бaбeл, pызacъ, **wyrzутъ** **нa** ciele.

Вoлeю, v. *sub.* **Вoлъ**.

Вoлжaнкa, v. **Вoлнyхa**.

Вoлнъ, -я, m. **П. н.** (пoлyгoдoвaлнъ лoсь), тoбъ pотъ рoкy нaзъжъcъ. [зъжъcъ.

Вoлнi, v. n. *Eccl. sl.* choić.

Волканійчеській, -ая, -ое, *adj.* vulkaniczny.

Волканъ, -а, *m.* wulkan, wólkán, góга огień wubuchajáса.

Волкобѣй, *v.* Лютикъ (голубѣй, жёлтый); -вѣдъ, -а, *m.* Bot. (*Urosoria*), krzywoczu; -вицъ, -и, *f.* wilczy dól, dól na wilki, jama wilcza; -губъ, -а, *m.* Bot. (*acornitum anthora*), wilczy korzen lesczasy; -двѣцъ, -а, *m.* brytan, bulldog; -нѣгъ, -а, *m.* Bot. (*Urosoria*), расценіе, wilcza stopa; *v.* Шандрá (водянá); -нѣжле, -я, *n.* (Bot.), в. будáвчатое, *v.* Плавунъ (бульчатый); в. вѣдъчатое, *v.* Барянецъ.

Волкъ, -а, *m.* Н. п. (*canis lupus*), wilk; морской волкъ, (*anarchichaeus lupus*), pies morski, [губа]; онъ волкомъ вѣетъ, wuje jak wilk, guczy, плаче гобно; всё оубъ внаютъ, какъ сѣраго волка, (§), wzruszy co tu znajduj, якъ szarego wilka; знаюму ту, jakъ ты szelagъ; чубъ тебá воки съдлá, (§), bodaj cię wilcy zjedli! bodaj cię djabli porwali! сь волкáми жить, по-волчъи выть або сь волкáми вой по-волчъи або побѣтъ къ волкáмъ, сь волкáми вой, и вѣстѣ волчъи пѣни пой, kiedy przyjdiesz między wrony, musisz krakać jak i ony; wlazłszy między wrony, krakaj jak i ony; (zgadzaj się z ludźmi); и. лѣвокъ або бѣвокъ волкъ на поминá, або онъ какъ волкъ на поминá, (*lupus in fabula*), о wilku mowa, а wilk tu; о wilku mówia, а wilk przede drzwiami; и. бѣзътъ отъ волка, и понавѣтъ на медвѣда, uchodząc przed wilkiem, trafił na niedźwiedzia; uciekając przed orłem, wrócić na sęru; z deszczu pod gupę nili gupię; porwałci sobie z piersa na teб; §. сколько волка ни корми, а онъ всё въ лѣсъ глэдйтъ або волкъ въ всякой годъ лияеть, а права не переимѣять, natura ciągnie wilka do lasu (do lasu); §. волка боится, въ лѣсъ не ходитъ, боясь się wilka, do lasu nie idę; голубой волкъ и завѣтки рвѣтъ, *v. sub.* Голубымъ; отолѣютъ волку овечьи слезы, *v. sub.* Отглядываться.

Волна, -á, *f.* balwan, wełn, wał na wodzie, fala; морскія вълны, balwany morskie.

Волна, -и, *f.* wełna; *сfr.* Runo. Волнѣно, -я, *n.* burza morska, fala; бурзеніе крви; wzburzenie, burzliwość; powstanie bunt.

Волнистый, -ая, -ое, *adj.* wodnisty, podnóworzysty.

Волно-вѣнле, -я, *n.* бурзеніе się; -вѣтель, -я, *m.* burzyciel, wicherzyciel; -вѣтъ, *v. a. impf.* Въволновать, *v. perf.* balwacić, burzyć, zburzyć, wzburzać, wzburzyć, (*np.* morze); *burzyć, wzburzać, wzburzyć (*np.* krew); *burzyć, podburzać, wicherzyć;

-ся, *v. r. & p.* (*prop.* & *) burzyć się, wzburzać się, wzburzyć się; byc wzburzonym.

Волнуха, Волнушка, -и, *f.* Bot. (*agaricus torminosus*, *ag. cinpatomeus*), gołabek, holubek, gatunek bedki. [*sl.* wełniary.

Волняный, -ая, -ое, *adj.* Ecd. Волобоудило, -а, *n.* Ecd. si. ościelъ, bodziec do popędzenia bydła (wołów).

Воловийкъ, -а, *m.* Bot. (*anchusa officinalis*), wolowy jezyk rozpolity; воловийкъ красныи, красильный, (*anchusa tinctoria*), wolowy jezyk szeryony, szerywienie; воловийкъ желтый, *v.* Осоловонникъ.

Воловина, -и, *f.* akóra wołowa.

Воловий, -ья, -ье, *adj.* wolowy, woll; воловийъ рогъ, róg wolowy; воловийъ ямыкъ (Bot.), *v.* Воловийкъ; воловийъ хвостъ, *v.* Асфодилъ; воловья трава, (*onoplos arvensis*, Linn.), *v.* Стальникъ (полевой).

Воловня, -и, *f.* wolownia, wolarnia, wolowy chléw, stajnia dla wołów.

Воло-глазъ, *v.* Золотоцвѣтъ; -глюдка, -и, *f.*, *v.* Воловийкъ; -говъ, -а, *m.* wolarz, wolaras, kolo wołów chodzący, wolownik, roganiacz.

Володка, *v.* Дубрѣвка (пиримидальная).

Володушка, -и, *f.* Bot. (*burserum*), zajęcie uszko.

Воложскій орѣхъ, *v. sub.* Орѣхъ.

Воло-кита, -и, *l. s. f.* (проволочка дѣла), zwłoka, odwołka, przewłoka; *2. s. m.* *włóczęga, kobieciaz, umizgant, wizergus, zalotnik, gamrat, gach; -китный, -ая, -ое, *adj.* tulacki, tulacz, włóczęny, włóczęący się; zalotny, miłostny, gamratliwy, kobiety lubiący, umizgający się; -китство, -а, *n.* tulactwo, włóczęga, włockita, włóczenie się; gachostwo, gamractwo, zaloty, miłostki, umizgi; -китствовать, *v. n.* gamracić się, fryje stroić, umizgac się, gamratować; -китский, -ая, -ое, *adj.* włóknisty; волокнистый амѣтитъ, ametyst włóknisty; -кво, -á, *n.* włóknó; -ковой, -áя, -бе, *adj.* suwalny, do suwania urządzony; волоковѣ окно, okno do suwania, do zasuwania, okno zasuwalne [w domach włóścian-skich].

Волоковъ, *adv.* (= волоча, тама), włockac, wleкакъ, włóczęc, ciągnąc po ziemi.

Волокуша, -и, *f.* niewod, drugubica, rodzaj sieci.

Волокъ, -а, *m.* 1. міждързече, miejsce między dwiema rzekami spławnemi; *2. Artill.* okara; *3. (t.)*, kara, [wóz o dwóch niskich kołach].

Волонтерный, -ая, -ое, *adj.*

woluntarski; волонтерный отрядъ, oddział wolontaryuszów [или ochotników].

Волонтеръ, -а, *m.* wolontaryusz, ochotnik, w wojsku dobrowoly żołnierz.

Воло-пасъ, -а, *m.* wolopas, wolarz, wolowiec; -сáткѣ, -а, *m.* 1. Н. п. (*gordius aquaticus argillaceus*), włóśnik; *2. Bot. (cemeles)*, świtława; *3. Miner.* wlosopad, kamień przegroczysty; -сáтка, -и, *f.* (sepiá), *v.* Каракáтница; *it. v.* Волосáтникъ (*2. Bot.*); -сáтный, -ая, -ое, *adj.* wlosaty, wlosisty; волосáтъ звѣдá, *v.* Волосáтникъ (*2. Bot.*); -сáстный, -ая, -ое, *adj.* 1. wlosisty, wlosaty; *2. wlosiasty*, wlosom podobny; волосáстый рудá, ruda wlosiasta; волосáстый шáрикъ, *v.* Безоáръ; -сáный, -а, *m.* szerek nosny; -сáной, (-шá), -áя, -бе, *adj.* wlosny, wlosowaty, wloskowaty; волосáне сосудъ, (*nasa capillaria*), naczyńia wlosne, [włosowe]; -сáвидный, -ая, -ое, *adj.* wlosiasty, wlosom podobny, wloskowaty, wlosienkowaty; -сáплѣтина, -и, *f.*, -сáплѣтка, -и, *f.* wstążka do wlosów wplatana; -сáчекъ, -чка, *m. dim.* wlosczek; -сáчелье, -я, & -сáчель, -а, *m.* fruzycer, perukarz, wlosownik. [włosci.

† Волосáтель, -я, *m.* wójc, podwólcostny, (-шá), -áя, -бе, *adj.* powiatowy; wlosiowcy; wlosciasty szárosta, wójc wlosci.

Волосáть, -и, *f.* powiat, ziemia; Волосáть; чѣрная волосáть, (†), *v.* Слободá (чѣрная).

Волосáть, -а, *m.* (pl. wolosá & włosy, *gen.* włosbъ), włos; подвнвять, завнвять, класть вóлокосъ въ бумажъ, завнвясъ, nawiasъ paplotu; жѣнскій волосáть, (*Bot.*), *v.* Необмáка; жѣнскій волосáть золотой, *v.* Кокушкинъ лёвъ; жѣнскій волосáть бѣлый, *v.* Рѣта (сѣвнáя); бородавочные волосáть, *v.* Ломонóсъ (прямой); ни на волосáть не уступлá, ani na włos nie ustapie; §. у жѣнцнми волосáть долгоа, а умъ короткоа, и niewiasty długie włosy, ale krótki rozum; бѣлые glowy [= niewiasty] dla tego włosy długie maja, że u nich krótki rozum.

Воло-саянкъ, -á, *m.*, волосаянскій, -овъ, pl. rapucic z włosów kockich; -саянцá, -и, *f.* wlosienica, wlosiennica, koszula wlosiana pokutna lub żalobna; *v.* Власаянцá; волосаянцá чужѣднáя, (*Bot.*), *v.* Вьючка; -саянцнный, -ая, -ое, *adj.* wlosieniczny; Воло-саянка, -и, *f.* 1.

por., *v.* Власаянцá; *2.* zabawa

roddanu; вольная, -ой, (s. f.)
 a) pieroddana; б) wolny liat;
 вольный Ганзеватикскій городъ,
 wolne miasto Anzevatyckie; воль-
 ные стихи, wolne, nierumowne
 wiersze; вольный слогъ, styl
 wolny, nierumunozony, plunny;
 и. в. Казакъ (вольный); вольно-
 мому елс, v. *sub*: Волья
 (з.); всякъ вольенъ въ своихъ дѣ-
 лѣхъ, každy w swym domu ran;
 онъ вольенъ дѣлать что ему угодно,
 on moze czynic podlug własnej
 woli, jak mu sie podoba; и. воль-
 ный въздухъ, wolne powietrze,
 открыте, nie zamknięte; и. в.
 Жаръ, Шаръ (вольный).

Вольтовъ столбъ, m. Phys.
 stup Wolta. [wolfram.]

Вольфравъ, -а, m. Miner.

Волота, -и, f. Archit. glab,
 loduga, pl. glaby, lodygi.

Волюшка, -и, f. dim. wola,
 wolna wola; wolność.

Воля, -и, f. wola; wolność;
 awawola; wola, chcenie, żądanie;
 swobodnaja wola, wolna wola;
 отустить на волю, puścić na
 wolność; волюе, dobrowolnie; по
 (dobrej) woli; z checi; bez musu;
 волюе неволюе, z wolą, czy bez
 woli; czy chcesz, czy nie chcesz;
 chcec niechcac, (notens volens);
 онъ волюе пошлвъ въ военную
 службу, dobrowolnie zaslagnal
 się do wojska; воля Твоя, twoja
 wola, jak ci się podoba; podlug
 twojej woli, podlug twego wi-
 dzimisia; воля Бама, pańska
 wola, jak się Panu podoba;
 я давалъ ему слышкомъ много
 воли, nie dawaj mi za nadto
 woli; њ. добрая воля сильнѣе
 разсудка, dobra wola silniejsza
 rozsadku.

Вонзять, v. a. perf. прѣдко
 (ского) wciagnąć, wniesic lub we-
 wiesic co dokad; -ся, v. r. perf.
 прѣдко (szybko) wemknąć się,
 wunąć się, wrnąć, wejść, wjechać
 dokad.

Вонзять, Вонзять, v. a. вру-
 чнѣе, wержнѣе, wтыкѣе, wтыкнѣе,
 wтыкѣе, wтыкѣе, wтыкнѣе (np. нѣзъ,
 wлѣснѣнѣе в со, i t. p.); вонзять
 кинжалъ въ грудь, wержнѣе или
 wтыкнѣе sztylet в pierś.

Вонзѣние, -я, n. wержнение,
 wтыкнѣе, wтыкнѣе, wтыкнѣе
 (np. noża, sztyletu, wлѣснѣе в со).

Вонзять, v. perf., v. sub: Вон-
 зять.

Вонъ, 1. adv. won, presz; изъ
 головы або изъ пѣматы вонъ, v.
 sub: Пѣмать; вонъ! пошлвъ
 вонъ! won! idź sobie! 2. interj.

Вонъ, -и, f. smród. [obol]

Воньскій, v. Вонючій.

Вонючій, -ая, -ее, adj. śmier-
 dzący, smrodliwy, cuchny; воню-
 чій камень, kamień śmierdzący;
 вонючая трава, v. Колопогон-
 ная трава; вонючая петръшка,

v. Омѣгъ (водяной); вонюче
 дерево, v. Вонючка; 2. вонючал
 камѣдъ, v. Вонючка (1).

Вонючка, -и, f. 1. (assa foetida),
 pop. szartowe lajno, djabelskie
 gówno; 2. Bot. (anagyris foetida),
 śmierdzące drzewo.

Воня, -и, f. EccI. a. wonia,
 wonność, zapach; v. Зѣпахъ.

Вонялмй, v. Вонючій.

Вонять, v. n. śmierdzieć, cu-
 chnąć.

Вообразать, Вообразить, v. a.
 -себѣ что, wyobrażać, wyobrazić,
 wystawiać, wystawić sobie co, imagi-
 nować sobie co, myśleć; -ся, v.
 r. brać, wziąć postać jaką na się,
 kształcić się, formować się, obra-
 zować się; przeobrażować się; и.
 здавать się; это тебѣ такъ вообра-
 жается, to się ci tylko tak zdaje.

Воображеніе, -я, n. wyobra-
 żenie, wystawienie sobie czego,
 wyobraźnia, idea, imaginacja,
 zmysłna fantazyja. [pość.]

Вообразимость, -и, f. wyobra-
 żalność.

Вообразимый, -ая, -ое, adj.
 wyobraźny, wyobraźliwy, mogący
 być wyobrażonym, wystawionym.

Вообразительность, -и, f. wy-
 obraźliwość, wyobraźnia, imagi-
 nacja.

Вообразительный, -ая, -ое,
 adj. wyobraźliwy, wyobraźny, imagi-
 nacyjny; woобразительная сила,
 wyobraźnia.

Вообразить, -ся, v. perf., v.
 sub: Вообразать, -ся.

Вообщѣ, adv. ogólnie, в общѣ-
 ности, powszechnie, в powszech-
 ноści.

Воодушевлѣние, Воодушев-
 лять, v. Одушевл...

Воополчать, Воополчить, -ся,
 v. Ополчать, -ся.

Вооружать, Вооружить, v. a.
 uzbrajać, uzbroić; *gniewać, ja-
 trzyć, rozłościć; -ся, v. r. zbroić
 się, uzbrajać się, uzbroić się, go-
 товѣе się на wojnę, przydziewać
 (przydziać) oręż; woоружиться
 противъ когѣ-либо, *targnąć się
 na kogo или przeciw komu, ро-
 вѣтѣе противъ кому.

Вооружѣние, -я, n. uzbrojenie.

Вооружѣнный, -ая, -ое, part.
 p. uzbrojony; woоружѣнный ру-
 кою, (= съ оружіемъ въ рукахъ),
 z bronią w ręku.

Вооружитель, -я, m. -судна,
 uzbroiciel okrętu, armator.

Вооружить, -ся, v. perf., v. sub:

Вооружать, -ся.

Во-первыхъ, adv. po pierwsze;
 najprzód, przedewszystkiѣm.

Вопить, Вздохнуть, v. n. szlo-
 chać, zaslochacъ, biadacъ, lamento-
 wacъ, jęzcъ, narzekać, utyski-
 wać.

Вопіѣние, -я, n. EccI. a. szlo-
 chanie, biadowanie, biadanie, la-
 mentowanie, jęczenie, narzekanie,
 utyskiwanie.

Вопіющій, -ая, -ое, part. a.
 szlochający, ikający, jęzczący, krzy-
 czący, wolaający, narzekający, biad-
 ający, lamentujący; wopіюща:
 niesprawiedliwość, krzyżdaca nie-
 sprawdzliwość.

Вопіѣние, -я, n. biadanie, bia-
 dowanie, lamentowanie, narzeka-
 nie, utyskiwanie, szlochanie, lka-
 nie, jęczenie, krzyczenie, narzeka-
 nie.

Вопіать, Вздохнуть & Вопо-
 нить, v. a. szlochacъ, zaslochacъ,
 jęzcъ, lkać boleśnie, [żalosić,
 placzliwie], bezcъ, krzyzcъ,
 narzekać, utyskiwacъ, biadacъ.

Вопіѣние, -я, n. EccI. a. jęcze-
 nie, lkanie, beczenie, krzyczenie,
 narzekanie, utyskiwanie, biadanie.

Вопіливый, -ая, -ое, adj. ję-
 czący, ikający, narzekający, biada-
 jący, utyskiwaj, placzliwy.

Воплотить, -ся, v. perf., v. sub:

Воплотять, -ся.

Воплотять, Воплотять, v.
 a. EccI. a. Theol. wcielacъ, wcielić,
 ciaclem oblec, oczłowiczycъ; -ся,
 v. r. wcielacъ się, wcielić się, oble-
 kacъ się (oblec się) ciaclem, przy-
 bieracъ (przybrać) ciaclo, oczłowic-
 czycъ się; wполотившисѣ Сынъ
 Божій, człowiekobóg, człebkobóg,
 bogoczłowiek Chrystus.

Воплотѣние, -я, n. Theol. (in-
 carnatio), wcielenie, oczłowiczє-
 nie.

Воплотѣнный, -ая, -ое, part.
 p. wcielony, oczłowiczczony.

Вопль, -я, m. jęk, placz, lkanie,
 narzekanie, biadowanie, biadanie,
 lament, utyk.

Вопльствовать, v. n. EccI. a.
 jęzcъ, плакacъ, lkać żalosić, placz-
 liwie, narzekać, biadacъ, utyski-
 wać.

Вопрекъ, adv. przeciwnie, prze-
 ciw, narzeczony, narzeko.

Вопроситель, -я, m. pytacz,
 zapytuwacz, dopytwacz, indaga-
 tor.

Вопросительная, -ой, s. f.
 Gramm. [знакъ вопроситель-
 ный = (?)], znak pytania, znak za-
 pytania.

Вопросительница, -и, f. py-
 тająca, zapytująca.

Вопросительный, -ая, -ое,
 adj. pytający; вопросительное
 мѣстоимѣние, Gramm. (pronomen
 interrogativum), zaimek pytający;
 знакъ вопросительный, [= вопро-
 сительная (?)], znak pytania.

Вопросить, -ся, v. perf., v. sub:

Вопрошать, -ся.

Вопрошенный, -ая, -ое, adj. do-
 пытания належъ, pytalny, badalny;
 вопрошенные пункты, punkta bada-
 lne.

Вопросчикъ, -а, m., v. Во-
 проситель. [ница.]

Вопросчица, v. Вопроситель.

Вопросъ, -а, m. pytanie, за-
 пытаніе; отвѣчать на вопросъ,
 odpowiadacъ na pytanie.

Вопрошатель, -я, *m.* pytasz, zapytuwasz, pytałeś.

Вопрошáть, *Вопросить*, *v. a.* pytać, zpytać, pytać się, sprytać się; -ся, *v. p.* być pytany, badany. [pytanie.]

Вопрошéние, -я, *n.* pytanie, за-
Ворáнь, -ая, -ое, *adj.* trano-
nowy, tronowy, z tranu, z tłu-
stости губия; ворáнное сáло,
tran, tron, trun, тлúстость губия;
ворáнный зáпах, запах трано-
ву; ворáнный бóкка, bezcka od
tranu; ворáнный товáръ, (i. e. с-
мягченный посредством ворá-
на), towar tranem zmieszcony.

Ворáнь, -я, *f.* tran, tron, trun,
тлúстость губия; печéночная ворá-
вань, wątroby tran.

Ворáться, *v. perf.*, *v. sub.*
Врáваться (II).

Ворáнь, *v. Варáнь.*

Ворáшка, -я, *m. dim.* złodzie-
jek, złodziejczyk; что сбóдится съ
рукъ ворáвъ, за то ворáшекъ
быть (Крыловъ), mále zło-
dziejki wieszają, а wielkie zło-
dziejki; mále złodziejki wieszają,
wielkim się nízko kłaniają; zło-
dziejki wieszają, złodzieje są wolni;
[bák się przebieje, а mucha
uwiązią].

Ворáшливость, -я, *f.* mrukli-
wość, warkliwość, gdyrliwość,
zrzedność.

Ворáшлимый, -ая, -ое, *adj.*
mrukliwy, mrucliwy, warkliwy,
zrzedny; (o голéбях:) gruchają-
cy, gruchotliwy.

Ворáшлие, -я, *n.* gruchanie
(o голéбях).

Ворáвать, *v. n.* gruchać (o
голéбях); гóлубь ворáклетъ, го-
лúбъ grucha.

Ворáклетъ, -я, *f.* 1. warczenie,
burczenie, kruczenie; 2. gruchot,
gruchanie (голébi).

Ворáкотъ, Ворáкотъ, *v.*
Ворáклетъ, Ворáклетъ.

Ворáклетъ, -я, *m.* 1. mruk, mru-
czydio, mrukliwość, markot, gdy-
racz, zrzéda, zrzédzoch; 2. gru-
chot, gruchacz (голúбъ).

Ворáклетъ, -я, *f.* mruczydio,
gdyraczka, zrzéda.

Ворáклетъ, -я, *f.* rodzaj kaczkí.

Ворáба, -я, *f.* gatunek cyrka
cieielskiego.

Ворáбъ, -я, *m. H. n.* (passer,
fringilla domestica), wróbel; гóр-
ный ворáбъ (fringilla montana),
wróbel leśny, mazurek; водный
ворáбъ, (sturnia stictus), pluszc;
болóтный ворáбъ, в. Оче-
рétáнка; камшениный ворáбъ, в.
Камшеникъ; §. стáрого во-
робы на мякнъ не поймáшь,
starego lisa trudno ułapić.

Ворáбный, -я, *m. Bot.* (ti-
doergetum, воробьиное сáмя),
wróble proso; nawróт.

Ворáбника, -я, *f.* Bot. (passe-
rina), wróblowka.

Ворáбить, *v. a.* zakreślać okrag
koła cyrklem cieielskim; (*ср.*
Ворáба).

[са wróbla.]

Ворáбка, -я, *f.* wróblíca, samí-

Ворáбленіе, -я, *n.* zakreślenie
okręgu koła cyrklem cieielskim;
(*ср.* Ворáба).

Ворáбы, -ъ, *pl.*, мотáльные во-
робы, motowidło.

Ворáбшекъ, -шка, *m. dim.*
wróblek, wróblík.

Ворáбъвый, *v.* Ворáбный.

Ворáбънокъ, -нка, *m.* wróblé,
wróblátko.

Ворáбный, -ая, -ое, *adj.*
wróblí, wróblowy; ворáбное
гнзэдó, wróble gniazdo; ворáб-
ное сáмя, *v.* Ворáбный; и.
v. Горáбъ (ворáбный).

Ворáвъ, *v. a.* kraść, skradác,
złodziejstwem się trudnić.

Ворáвка, -я, *f.* złodziejka; и.
v. Целá-ворáвка, Сорáва-
ворáвка.

Ворáвочникъ, -я, *m. Bot.* (an-
gelica sylvestris), dzięgiel.
Ворáвскы, *adv.* złodziejsko, po
złodziejsku.

Ворáвскій, (-бá), -áя, -бé,
adj. 1. złodziejski; ворáвскій
кюль, *v.* Отмáчка; 2. кра-
дцюны; крадцезны; ворáвскіе лó-
ды, złodziejski ród, złodziejska cha-
lasta; ворáвскія вéщи, rzeczy
kradzione; и. *v. sub.* Гнзэдó.

Ворáвствó, -á, *n.* złodziejstwo,
kradzież; ворáвствó со взлúмбó,
kradzież z dobijaniem się; учéное
ворáвствó, kradzież literacka.

† Ворáгуша, -я, *f.* 1. *v.* Во-
рожеá; и. 2. лихорáдка, febra.
Ворáгъ, -я, *m. pop.* wróg, nie-
przyjaciel. [жэй.]

Ворáжáйка, -я, *s. c.*, *v.* Воро-
жéба, -я, *f.* wróba, wró-
bienie, przerwíwanie przyszлóści,
czarowníctwo.

Ворáжéние, -я, *n.* wróбienie,
przerwíwanie przyszлóści, czarо-
wanie; §. *v. sub.* Борэжéнка.

Ворáжéя, -я, *s. c.* wróžek, czarо-
дзідзjá, wróba, wróзка, czarо-
дзідзjá.

Ворáжить, *v. a.* wróżyć, prze-
рwíдаць przyszлóсть, wieszэчь,
czarować.

Ворáна, -я, *f. H. n.* (corvus
cornix), wrona pospolita, [w Pru-
szech zach. = gara]; сáвая ворá-
на, *v.* Сивоворáника; *fig.* га-
рон, gar', gamoń, bela, gara;
§. пуганá ворáна и кустá (abo и
хвостá своего) бойтэ, §. kto się
na gorącym sprazy i na zimno
[или i na zimną wodę] dmucha;
мýтнлъ въ ворóну, а попáлъ въ
корóву, *v. sub.* Мýтнть.

Ворáбнёе, -я, *n.* demeszko-
wanie, modrawienie stali.

Ворáбёнокъ, -нка, *m.* kruczę,
kruczek.

Ворáбёный, -ая, -ое, *part. p.*

demeszkowany, modrawiony (o
stali).

Ворáбёць, -нца, *m. Bot.* (ac-
laea epicata), szary korzeń kło-
sowy.

Ворáбёло, -я, *n.* stal, narzę-
дзе do modrawienia, do deme-
szkowania.

Ворáбёльщикъ, -я, *m.* ten co
demeskuje, modrawi stal, mo-
drawiec.

Ворáбёть, *v. a.* modrawić, mo-
drzyć, demeszковать, stal ciemno-
niebieską czynić.

Ворáблй, -ья, -ьё, *adj.* wroni,
do wrony należący; ворáблй глазъ,
wrone oko, (*Bot.*) *v.* Одно-
гóдникъ (четверолётный); во-
робы ягóды, *v.* Дóренъ (крас-
ный); ворáблй травá, *v.* Ворá-
блйкъ.

Ворáбка, -я, *f.* 1. lejek; цé-
дильная ворáбка, в. Цéдýлка (2);
отдúвательная ворáбка, (*Chem.*)
separatorium.

Ворáкюль, -я, *m.*, *v.* Пу-
зырчатка. [*adj.* lejkowaty.]

Ворáкюбрáвный, -ая, -ое,

Ворáбникъ, -я, *m. Bot.* (co-
ropuska), wronia noga, wronia
stopa. [пéна.]

Ворáбовы глаза, (*Bot.*), *v.* Ку-
рошой, -áя, -бé, *adj.* wrony,
кару, szarny; ворáба (*s. f.*) abo
ворáба лóшадэ, кару коў, ворóну
коў. [mídd pity, do plecia.]

Ворáбóкъ, -нкá, *m.* pasieka.
Ворáбóкнй, -ая, -ое, *adj.*
(o koniach:) patrokaty, czarno-
głowy.

Ворáбóчáлый, -ая, -ое, *adj.*
(o koniach:) czarnosiuwy, muszasty,
mrozowaty. [lejezczyk.]

Ворáбóчка, -я, *f. dim.* lejek.

Ворáнь, -я, *m. H. n.* (corvus),
kruc rozpolity; морскóй ворáнь,
v. Балáня; ношнóй ворáнь, *v.*
Козодóй; §. ворáнь ворóну
глазá не влúкюнетъ, kruc kru-
кови oczu nie wykluje.

Ворáнь, -я, *f.* kolor ciemno-
niebieski na stali данý, deme-
szkowanie, modrawienie stali.

Ворáтá & Ворáтá, -ъ, *pl. n.*
wrota, brama.

Ворáтёло, -я, *n.* dyszel u wia-
трака do obracania ku wia-
trowi.

Ворáтёть, *v. a.* obracać, prze-
wrascać, łóсзчэ; и. *v.* Сворáчя-
вать; ворáтёть кому-лúбо что,
v. Возвратёть (*sub.*) Возвра-
щáть, (1). [kolnierzowy.]

Ворáтникóвый, -ая, -ое, *adj.*

† Ворáтникъ, *v.* Врáтникъ.

Ворáтникъ, -я, *m.* kolnierz;
Шпáнскій ворáтникъ, (*Med.*) zá-
лúpek, krásny kótrak; *v.* Неоз-
лúпа. [kolnierzyk.]

Ворáтникёкъ, -нкá, *m. dim.*

Ворáтный, -ая, -ое, *adj.* wro-
tny, wrotowy, bramny.

Ворого́къ, —тка, *m. dim.* колнierzuk.

Воро́ть, —а, *m.* 1. winda, żóraw'; 2. kolnierz; схватить кородлобо за воро́ть, *схватить кого за колнierz.

Воро́ть, —и, *f.* nice, lewa stro-na sukna lub materij jakiej, wywrót. [Воро́тьи, —са.]

Ворохи́уть, —ся, *v. perf.* v. sub.

Воро́хъ, —а, *m.* kupa, gromada.

Воро́чаніе, —я, *n.* przewracanie, obracanie, pisowanie sukni.

Воро́чать, *v. a.* przewracać, obracać, pisować; zawrócić; *ii. v.* Сворачивать; —ся, *v. r.* обра-са́ть się, wracać się, powracać; *guzdać się.

Вороше́ние, —я, *n.* ruszanie, poruszanie, przewracanie.

Вороши́ть, Ворохи́уть, *v. a.* ruszać, ruszyć, poruszać, poru-сзять, przewracać, przewrócić, prze-сзудzać, przetrząsać; —ся, *v. r.* ruszać się, ruszyć się, poruszać się, poruszyć się.

Ворса, —ы, *f.* kutner, barwa, kość na suknie; наводять ворсу, *v.* Ворсить. [szczeci.]

Ворсилъна, —ы, *f.* grępla ze Ворсийный, —ая, —ое, *adj.*

gręplowu; ворсийный грёбень, ворсийная дрэтка, щётка, *v.* Ворсийна; ворсийная шийка, oszet folarski, sukieniczny, Włoski.

Ворсийщикъ, —а, *m.* gręplarz, gręplownik.

Ворсийский, —ая, —ое, *adj.* barwisty, wełnisty, włosiasty.

Ворсить, *v. a.* kutnerować, gręplować, gręplą wełnę szeszać, cze-сбраć, barwić. [шій.]

Ворсовальный, *v.* Ворсий-ль.

Ворсовальня, —я, *f.* gręplow-ня, izba do gręplowania, do kutnerowania, do barwienia sukna.

Ворсованіе, —я, *n.* gręplowa-ние, kutnerowanie, barwienie sukna, gręplowania warsztat.

Ворсовать, *v.* Ворсить.

Воросорительная южни-ца, *f. pl.* poduze gręplarskie.

Воросочникъ, *v.* Ворсийщикъ.

Ворсийка, —и, *f.* 1. v. Ворсийна; 2. *Bot. (diracica)*, szczeci, draroz. [сийна.]

Ворсийникъ, —а, *m.*, *v.* Вор-сочникъ.

Ворчаливость, —и, *f.* mrukli-wość, gdyrliwość; *v.* Брюзгли-вость.

Ворчаливый, —ая, —ое, *adj.* mrukliwy, warkliwy, gdyrliwy; *v.* Брюзгливый.

Ворчаніе, —я, *n.* mruzenie, warczenie; łajanie, fukanie.

Ворчать, *v. n.* mruć; war-сез; markotać; łajać, fukać; *v. impers.* ворчать въ животъ, w brzuszu burczy.

Воршеніе, —я, *n.* gręplowanie, kutnerowanie, barwienie sukna.

Воръ, —а, *m.* złodziej; oszust; ошь ужасный воръ, on jak kruk kradnie; §. гдѣ соборъ, тамъ и

воръ, okazał czyni złodziejca; §. воръ воръ не выдасть, złodziej złodzieja nie wyda, [или не рад sądzi]; kruk krukowi oczu nie wy-klucze]; §. воръ бѣду избу́детъ, и опя́ть на воровствѣ́ будетъ або кóшка иши́ей ловить не устанѣтъ, а воръ воровать не перестанѣтъ, кто раз украдне́е złodziejem zos-tanie; §. не тотъ воръ, кто кра́детъ, а тотъ кто принимаетъ, не-тен złodziej, kto kradnie, lecz ten kto przyjmuje; §. воръ пота́каетъ, то же, что самому воровать або ута́йничать тотъ же воръ, złodziej a przeschowuwać dwaj bracia; *ii. v.* Ворышка.

Восенна́дцатый, —ая, —ое, *num. ord.* ośmnaście. [наście.]

Восенна́дцать, *num. card.* ośm-наście, *num. card.* ośm.

Восемьдесѣ́тый, —ая, —ое, *num. ord.* ośmiesziesiąty.

Восемьдесѣ́ть, *num. card.* ośm-iesziesiąt. [kroć.]

Восемью́, *adv.* ośm razy, ośm-наście, Воскипать, Воскипать, *v.* Вскип... [szkodzić.]

Воскни́чься, *v.* Возгордиться.

Воскликовене́іе, *v.* Воскли-цаніе. [Восклицать.]

Воскликну́ть, *v. perf.*, *v. sub.*

Восклицаніе, —я, *n.* okrzyk, wykrzyk, wykrzyknienie; знакъ восклицанія, *Gramm.* znak wy-krzyknienia; wykrzykник; восклицаніе правоучительное, (*Rhet.*), *v.* Возглашеніе (2).

Восклицатель, —я, *m.* окры-кач, окрыкник, wykrzykujący, ogłosiciel, obwoływacz.

Восклицательный, —ая, —ое, *adj.* wykrzykujący, okrzykujący, obwołalny; восклицательная (*s.f.*) & восклицательный знакъ, *Gramm.* wykrzyknik, znak wykrzyknienia.

Восклицать, Воскликнуть, *v. n.* wykrzykiwać, krzyknąć, wykrzy-кnać, okrzykiwać, okrzyknąć, obwoływać, obwołać. [Одръ.]

Восклонене́іе, —я, *n.*, *v.* Ложь, Воско-битіе, —я, *n.* łanie wo-ску; —бѣй, —я, *m.* woskolej, wo-skownik; —бѣйный, —ая, —ое, *adj.* woskobojny, woskolejny; —бѣйна, —и, *f.* woskobojnia, woskolejnia, woskownia; —бѣленіе, —я, *n.* wu-біеланіе woску; —бѣильщикъ, —а, *m.* blecharz, wywielaacz woску, woskownik; —вѣтый, —ая, —ое, *adj.* woskowaty, wosczuły; —вѣть, *v. a.* woskować; —вникъ, —а, *m.* cerot, plaster z woску; —вина, —ы, *f.* błona na paschich dziobach; —вникъ, —а, *m.*, *v.* Мирика (восконосная); —воій, (—вій), —я, —ое, *adj.* woskowy; —воско́ва свѣча, свіеца woskowa; —воско́вое дре́во, *v.* Мирика (восконосная); —леба́ніе, —я, *n.* wstrząśnienie, wzruszenie, zachwianie, rozkołysanie; —леба́ть, *v. a. perf.* wstrząść, wzruszyć, poruszyć, zachwiać, rozkołysać;

—ся, *v. r.* wahać się, rozkołysać się, zachwiać się; Воско-лей, —я, *m.* woskolej, woskownik; —літле, —я, *n.* łanie, wylęwanie woску, woskownictwo; —літлель, —я, *m.* woskolej, wylęwający różne przedmioty z woску; —ма́стика, —и, *f.* masa z woску i mastykau.

Воскоритель, —я, *m.* karmi-ciel, żywiciel, chlebowadca.

Воскорительница, —ы, *f.* kar-mielca, żywielca.

Воскорить, *v.* Воскорить.

Воскорленіе, Воскорлен-никъ, *v.* Воскорл... [вять.]

Воскорилъть, *v.* Воскорил.

Воскра́бльствовать, *v. n.* *Ecdl. sl.* rókosc, bunt wznieść, zbunto-wać.

Воскреса́ть, Воскресну́ть, *v. n.* zmartwychwstać; Христо́е воскресе, Христо́е воскресе́ наъ шѣртвахъ, Chrystus zmartwych-wwstał.

Воскресе́ніе, —я, *n.* 1. zmar-tychwstanie; 2. *v.* Воскрѣ-сене́іе.

Воскресенскій, —ая, —ое, *adj.* do kościoła zmartwychwstania należą-cy; воскресный свѣщенникъ, kap-łan kościoła zmartwychwstania.

Воскресе́нь, —сна, *m.* спів о zmartwychwstaniu Chrystusa.

Воскресенье, —я, *n.* niedziela; *ii. v.* Соборное, Правосла́в-ное (Воскресенье).

Воскреситель, —я, *m.* wskrze-siciel, ożywiciel; *wybawiciel, zbawca.

Воскресительница, —ы, *f.* wskrzesicielka, ożywicielka; *wy-бавicielka. [Воскресать.]

Воскресить, *v. perf.*, *v. sub.*

Воскрисъа, —и, *f. Bot. (ana-tastica hierochuntica)*, zmartwych-wwstanka.

Воскрисну́ть, *v. perf. zemełf.*, *v. sub.* Воскресать.

Воскрисный, —ая, —ое, *adj.* niedzielny; воскресная бѣва, *v.* Вруделѣтіе; воскресная тра-ва, *v.* Лунникъ.

Воскрисать, Воскрисеть, *v. a.* wskrzeszać, wskrzesić; до życia przywracać, przywrócić; озыива́ть, озыивіть; *ratować (кого).

Воскрисене́іе, —я, *n.* *Ecdl. sl.* wskrzeszenie, ożywienie.

Воскриснуть, *v.* Воскриснуть.

Воскрисленіе, —я, *n.* wznieście-nie; zachwycenie.

Воскрислеть, —ся, *v. perf.*, *v. sub.* Воскрисать, —ся.

Воскрислель, —я, *n.* łono u szaty, podolek, brzęg sukni.

Воскрислеть, Воскрислеть, *v. a.* *Ecdl. sl.* wznieść, wznieść, unosić, unieść; zachwycać; —ся, *v. r.* wznieść się, wznieść się, unosić się, unieść się, wzlatywać, wzle-сiecъ, bujać. [zadywienie.]

Воскурене́іе, —я, *n.* zakadanie, Воскурять, —ся, *v. perf.*, *v. sub.* Воскурять, —са.

Воскурять, Воскурить, *v. n.* kadzić, zakadzić, dymić, zadymić; —ся, *v. r.* kurzyć się, zadymić się.

Воскъ, —а, *m. wosk*; горный воскъ, гага, гagatek; *и. v.* Яровой, Ярым, Прививной (воскъ); кругъ воску, кругъ воску; жёлтый какъ воскъ, жёлты якъ воскъ; отпечатать на воскъ, wyciskъ we wosku.

Восмерикъ, *v.* Осмерикъ.
Восмеричный, —ая, —ое, *adj.* ośmiokrotny.

Восмерка, —и, *f.* 1. ósmka, (liczba ósm w kartach); 2. cztery pary czego, (*np.* cztery pary koni).

Восмерной, *v.* Восмеричный.
Восмеро, —ихъ, *num.* ośmiorgo; насъ было восмеро, насъ было ośmiorgo. [czach].

Восмеры, *num.* ósm (o gze-
Восмидневный, —ая, —ое, *adj.* ośmiodzienny, ośmiodniowy.

Восмилетний, —ая, —ое, *adj.* ośmioletni, ośmioletni, lat ósm mający.

Восмой, *v.* Восьмой.
Воспа, *v.* Оспа.

Воспалёние, —я, *n.* rozpalenie, rozognienie; zapalenie; воспале-
ние въ печёнкахъ, zapalenie wątroby; воспаление лёгкихъ, zapalenie płuc.

Воспалённый, —ая, —ое, *part. p.* rozpalony, rozogniony; zapalony; *v. str.* Воспалить.

Воспалительный, —ая, —ое, *adj.* palący, palny, zapalający, zapalny.

Воспалить, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Воспалять, —ся, *v. perf.*

Воспалять, Воспалить, *v. a.* rozpalac, rozpalic, rozogniac, rozognic; zapalać, zapalić; *wznosić, wznieść, wzbudzać, wzbudzić. [Воспарять]

Воспарить, *v. perf.*, *v. sub.*
Воспарить, Воспарить, *v. n.* wzlatywać, wzlecieć do góry, wzbijać się, wznieść się, wznosić się, wznieść się.

Воспина, Воспина, *v.* Оспина, Оспинка. [Воспяывать]

Восписать, *v. perf.*, *v. sub.*
Восписывать, Восписать, *v. a.* Ecl. *v.* pisać, napisać, odpisywać, odpisać, przepisywać, przepisać; piśmiennie donieść eo komu,awiadomić, zawiadomić kogo o czym.

Воспитатель, —ая, *n.* domъ wchowania, pensja dla młodzieży, instytut, szkoła. [nie, edukacya.]

Воспитание, —я, *n.* wchowanie.
Воспитаникъ, —а, *m.* chowaniec, wychowaniec, uczeń, student.

Воспитанница, —ы, *f.* chowanka, wychowanka, uczenica.

Воспитатель, —я, *m.* wychowca, nauczyciel, guwerner, ochmistrz.

Воспитательница, —ы, *f.* wychowaczka, nauczycielka, guwernantka, ochmistrzyni.

Воспитательный, —ая, —ое, *adj.* wychowawczy, wychowujący, edukacyjny; воспитательный домъ, dom podzrutekôw.

Воспитать, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Воспитывать, —ся.

Воспитание, —я, *n.* odchowanie, odchowywanie, wychowywanie, edukowanie, edukacya.

Воспитывать, Воспитать, *v. a.* hodować, wychodować, odchowować, odchowac, wychowywać, wychować, edukować, wyedukować, ćwiczyć, wyćwicic, uczyc, wyuczyc; —ся, *v. p.* być wychowanym; wychowywać się; brać wychowanie.

Воспалёние, —я, *n.* rozżalenie, zapalenie, zaognienie, inflamacya.

Воспламенить, —ся, *v. perf.*, *v. sub.* Воспламенять, —ся.

Воспламенение, —я, *n.* zapalenie, zajętnosc od plomienia.

Воспламенять, Воспламенить, *v. a.* rozplomieniac, rozplomienic, zapalać, zapalić, rozżarzać, rozżarzyć; *zapalać, zapalić, rozpa-
lac, rozpalic kogo; —ся, *v. p. & r.* być rozżarzonym, rozżarzonym, rozplomienionym; zapalać się, zapalić się, żarząc się; *zapalać się, zapalić się do kogo.

Восплекание, —я, *n.* Ecl. *sl.* zaklaskanie, (uderzenie w ręce, w dłonie).

Восплекать, *v. n. perf.* Ecl. *sl.* zaklaskać. [tańcowanie.]

Восплекание, —я, *n.* Ecl. *sl.* zatańcować.

Восполнить, Восполнить, —ся, *v.* Пополнить, Дополнить.

Воспользоваться, *v. r. perf.* —чьсь, skorzystać z czego.

Воспоинание, —я, *n.* wspomnianie, wspomnienie, przypominanie, przypomnienie; въ вспоинание, na pamiętkę; —иниатель, —я, *m.* wspominaacz, przypominaacz, napominaacz; —иниательница, —ы, *f.* wspominająca, przypominająca, napominająca; —иниательный, —ая, —ое, *adj.* wspomnianiu służący, wspominalny, odbywający się na pamiętkę czego, pamiętkowy; —иниать, —иниуть, *v. a.* wspominać, wspomnać, przypominać, przypomnać sobie eo, przywodzić sobie na pamięć; —иниование, *v.*

Воспоинание; —иниуть, *v. perf.*, *v. sub.* Воспоинать.

Воспоследование, —я, *n.* nastąpienie; по воспоследованию Высочайшаго соизволения на то, по постановлению Najwyższego zezwolenia na to.

Воспоследовать, *v. n. perf.* nastąpić; wynikać.

Воспрепятствование, —я, *n.* przeszkodzenie, przeszkoda.
Воспрепятствовать, *v. n. perf.* —комъ, чомъ, przeszkodzić komu, czemu.

Воспретитель, —я, *m.* zabroniciel, zabraniaacz, zabrońca, zabraniający, który zabrania, zakazuje.

Воспретительный, —ая, —ое, *adj.* zabraniający, zakazujący, zabronny.

Воспретить, —ся, *v. perf.*, *v. sub.* Воспретять, —ся.

Воспретять, Воспретить, *v. a.* zabraniać, zabronić, zakazywać, zakazać, niedopuszczać, niedopuszcic; —ся, *v. p.* być zabronionym, zakazanym, niedopuszczonym.

Воспрещение, —я, *n.* zabronienie, zakazanie, niedopuszczenie.

Восприимать, —ся, *v.* Восприимать, —ся.

Восприимать, *v.* Воспринять.
Восприимникъ, —а, *m.* 1. ojciec chrzestny; быть восприимникомъ при крещёнии младенца, trzymać dziecie do chrztu; 2. pastorca, dziedzic; = *v.* Пребиимикъ.

Восприимница, —ы, *f.* matka chrzestna; быть восприимницею при крещёнии младенца, trzymać dziecie do chrztu.

Восприимный, —ая, —ое, *adj.* 1. do chrztu trzymający, chrzestny; восприимный отецъ, *v.* Восприимникъ; восприимная мать, *v.* Восприимница; 2. chrzestny, którego do chrztu trzymano; восприимный сынъ, *v.* Крестникъ; восприимная дочь, *v.* Крестница.

Восприять, Воспринять, *v. a.* przyjąć, przyjac, otrzymać, brać, wziąć; восприять святое крещёние, przyjac chrzest (św.), być chrzczonym; восприимать отъ купела, trzymać [dziecie] do chrztu.

Восприимчивость, —я, *f.* zdolność do przyjęcia (czego).

Восприимчивый, —ая, —ое, *adj.* zdolny do przyjęcia (czego).

Восприятие, —я, *n.* przyjęcie; способность къ восприятю, zdolność do przyjęcia.

Воспрять, *v. perf.*, *v. sub.*
Восприинать.

Воспроизведение, —я, *n.* reprodukcya; —известь, —известъ, *v. perf.*, *v. sub.* Воспроизводить; —изводитель, —я, *m.* producent; —изводительный, —ая, —ое, *adj.* reprodukcyjny, płodzący; —изводитель, —маেষти & Воспроизвестъ, *v. a.* wydać, wydać, plodzić, tworzyć; —стирять, —стерть, *v. a.* Ecl. *sl.* wznosić, wznieść, podnosić, podnieść do góry [ręce]; —тивиться, *v. perf.*, *v. sub.* Воспротивляться;

—тивление, —я, *n.* opór, opieranie się, sprzeciwienie się; —тивлять, —тивиться, *v. r.* opierać się, opierać się, sprzeciwiać się.

Воспрядать, Воспряднуть, *v. n.* Ecl. *sl.* skoczyć, porwać się, porwać się nagle, przebudzić się, przebudzić się.

Воспрядывать, *v.* Воспрядать.

Воцарить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Воцарить, -ся.

Воцарѣть, Воцарить, *v. a.* осадzać, osadzić na tronie; -ся, *v. r.* królém się zrobić, wstąpić na tron, zacząć królować.

Воцерковить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Воцерковить, -ся.

Воцерковлѣніе, -я, *n.* *Eccl. sl.* przyłączenie do kościoła, wcielenie kościołowi.

Воцерковлѣть, Воцерковить, *v. a.* przyłączać, przyłączyć do kościoła, wcielać, wcielić kościołowi; -ся, *v. r. & p.* przyłączać się, przyłączyć się do kościoła; być przyłączonym do kościoła, być wcielonym kościołowi.

Воцеловѣченіе, -я, *n.* oczłowieczenie.

Воцеловѣчитися, *v. r. Theol.* oczłowieczysz się.

Вошка, -и, *f. dim.* wezka.

Вошкарица, -и, *f.* gnida; *v. Gn.* яда.

Вошь, *gen.* вши, *f. N. n.* (*pediculus*), wez; вошь листовая, травяная, (*aphis*), mazuca, muszusa; слонабая вошь Индѣйская, *Bot.* (*anacardium*), stonіowa wez.

† Вошница, -и, *f.* naozynie z wosku zrobione.

Вошанка, -и, *f.* 1. cerata, woszczanka, plótno woskowane; 2. *Bot.* (*cerinthe*), gladyz.

Вошаной, (-ій), -я, -ба, *adj.* woskowy, [woszczenie.

Вошніе, -я, *n.* woskowanie,

Вошникъ, -а, *m.* woźnica, furman.

Вошница, -и, *f.* woszczynu.

Вошить, *v. a.* woskować; -ся, *v. p.* być woskowanym, nacierać woskiem.

Воглоса́пный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* uobowіony.

Впадѣть, Впасть, *v. n.* (*prop. &*) wpaść, wpaść; глаза у него глубоко впали, озу му впалы глубоко; впадѣть въ рѣку, wpaść w rzekę; рѣка впаде́тъ въ море, rzeka wpađa do morza; впасть въ несча́стіе, wpaść, poraść w nieścieście; впасть въ нищету́, zubość; по́јсь з торба́; впасть въ грѣхъ, wpaść w grzech; згдѣзъ; впасть въ болѣзнь, zachorować.

Впадѣніе, -я, *n.* 1. wpadnięcie, wpadnięcie, wpadanie; 2. uscie, ujście (rzeki).

Впадина, -и, *f.* dółkowatość; wruplina; obłączystość; wklęstość w murze; глазная впадина, dółek oczny; *v.* Okotwor.

Впадинка, -и, *f. dim.* dółeczek; wklętość.

Впадистый, -ая, -ое, *adj.* дółковатый, wklęsły, wpadisty, obłąчзистый.

Впадынать, *v.* Впадѣть.

Впаваніе, -я, *n.* lutowanie, spajanie.

Впавать, Впавѣть, *v. a.* lutować, zlutować, spajać, spoić co; -ся, *v. p.* być lutowanym, spajanym.

Впайка, -и, *f.* zlutowanie, spojenie; rzezc zlutowana, spojona.

Впаваніе, -я, *n.* wpełzanie, wżalenie. [wpełzać.

Впавывать, *v. n.* wżи́ть, wleść, впавлостъ, -и, *f.* zapadłość (oczny); wklętość, wpadłość.

Впавый, -ая, -ое, *adj.* wpadly; впавые глаза, oczu wpadłe.

Впасть, *v. perf.*, *v. sub.*: Впадѣть.

Впавіе, -я, *n.* zlutowanie, spojenie. [Впавывать, -ся.

Впавѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Впервы, *adv.* po raz pierwszy.

Впереди, *adv.* wprzód; napрoдзіе.

Вперѣдъ, *adv.* 1. napрoдзіе; 2. napрoтѣм, na przyłość; nadal.

Вперіе, -я, *n.* 1. zamierzenie, dązenie, dązność; 2. wżalenie, wpojenie.

Вперѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Впирать, -ся. [Вперать, -ся.

Вперить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Вперать, Вперить, *v. a.* zmieżyć, dążyć; wżа́ть, wpać co, natchnąć, wzbudzać, wzbudzić co w kim; -ся, *v. p.* być wpażanym, wpażanym.

Впечатлѣвать, Впечатлѣть, *v. a.* wżа́ть, wpać, wpoić; -ся, *v. r. & p.* wpać się, wpać się, utkwіć w pamięci; być wpażanym, wpażanym, wpojonym.

Впечатлѣніе, -я, *n.* wpojenie; wżalenie.

Впечатлѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Впечатлѣвать, -ся.

Впнваніе, -я, *n.* wpijanie się, wpicie się.

Впнвать, *v. a.* wpijаć.

Впнваться, *v. r. impf.*, Впнться, *v. r. perf.* wpijаć się, wpicі się.

Впнраніе, -я, *n.* wpychanie, wержнение, wsuwanie, wciśkanie, wciśnienie; wmwawanie (czego).

Впнрѣть, Вперѣть, *v. a.* wpychać, wержнать, wsuwać, wsuwać, wciśkać, wciśnать, wpierać, wержрѣць; wmwawіаć, wmwawіаć; -ся, *v. p.* być wpychanym, wержнением, wsuwanym, wwnіетым, wciśkanym, wciśnięтым.

Впнсаніе, -я, *n.* wpiśanie, zapisanie, wciśnienie do księgi.

Впнсать, *v. perf.*, *v. sub.*: Впнсывать, -ся. [zapisane.

Впнсныя дѣньги, *f.* wpiśone.

Впнсываніе, -я, *n.* wpiśywanie, zapisywanie, wciśganie do księgi.

Впнсывать, Впнсать, *v. a.* wpiśywać, wpiśać, zapisywać, zapisać, wnosić, wnosić, wciśgаć, wciśgаć do księgi; -ся, *v. r. & p.* wpiśywać się, wpiśывать się, zapisывать się, zapisywać się; być wpiśываным, wpiśываным, zapisываным, запи-

сываным, wnosіonym, wciśgаnym do księgi.

Впнться, *v. perf.*, *v. sub.*: Впнваться. [хивать.

Впнхить, *v. perf.*, *v. sub.*: Впнхиваніе, -я, *n.* wpychanie.

Впнхивать, Впнхить, Впнхнть, *v. a.* wpychać, wержнать.

Впнлавъ, *adv.* wpraw, w praw; перевернаться черезъ рѣку вправъ, przegrнвиться przezъ rzekę.

Впнлѣкнваніе, -я, *n.* wprygowanie, wstrzykanie, wstrzykiwanie.

Впнлѣкнвать, Впнлѣкнть, *v. a.* wprygować, wstrzykiwać, wstrzy-

каć.

Впнлетаніе, -я, *n.* wplatanie.

Впнлетать, Впнлесті & Впнлестъ, *v. a.* wplatać, wpleść; *wplatać kogo w co; -ся, *a) v. r.* *wplatać się, wmiezać się w co; *б) v. p.* być wplatanym, wplecionym.

Впнлечіе, -я, *n.* wplecenie.

Впнлотнть, *adv.* szczelnie, dychотно, bardzo mocno.

Впнлотъ, *adv.* szczelnie, dychотно; тѣго; gruntownie.

Впнлываніе, -я, *n.* wplywanie, wplynienie, przuplynienie.

Впнлывать, Впнлать, *v. a.* wplywać, wplyнать, przuplyнать.

Впнлать, -я, *n.* wplyнїе, przuplyнїе, [вїть.

Впнлть, *v. perf.*, *v. sub.*: Впнлыволазаніе, -я, *n.* wpełzanie.

Впнлазъ, Впнлазъ, *v. n.* wpełzać, wpełзать. [kowicie, spelnа.

Впнлнзъ, *adv.* zupełnie, cał-впнлгратнть, -ая, -ое, *adj.* wрѣ odkryty.

Впнлнзна, *adv.* pѣlpjany.

Впнлн, *adv.* w рѣ, na рѣ.

Впнпадъ, *adv.* trafnie, do rzeczy. [prѣзно.

Впнрожнть, *adv.* prѣдно, na Впнру, *adv.* w sam czas; w мнарѣ; *n.* v. Kетатн.

Впнслѣднѣ, *adv.* (*pop.*) nakoniec, nareszcie, ostatecznie.

Впнслѣдокъ, *adv.* nakoniec; nastѣпно; po.

Впнотнхъ, *adv.* pociemku.

Впнравду, *adv.* wprawdzie, prawdziwie, autentycznie.

Впнравить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Впнравлѣть, -ся.

Впнравка, -и, *f.* Впнравлѣніе, -я, *n.* wprawianie, wprawienie, wprawka, wstawianie, wstawienie.

Впнравленіе, Впнравлнваніе, -я, *n.* wprawienie, wprawianie, wstawienie, wstawianie.

Впнравлнны, -ая, -ое, *part. p.* wprawiony, wstawiony.

Впнравлнвать, -ся, *v.* Впнравлнть, -ся.

Впнравлнть, Впнравнть, *v. a.* wprawіаć, wprawnіć [np. członek wywіchnіy], wstawіаć, wstawіаć.

Впнраво, *adv.* na prawo, wprawо, na prawѣ рѣсе. [wo.

Впнравъ, *adv.* w prawo, na правѣ, *v.* Впнредъ.

Враль, -я, *m.* kłamca, kłamcz, łgarz, matacz. [(gapa).

Врания, -ы, *f.* *Ecll. sl.* wrona.

Враий, *Ecll. sl.*, *v.* Вороний.

Врвань, -а, *m.* *Ecll. sl.* krुक; ношый врань, *v.* Совя (ночнй).

Враиний, *Ecll. sl.*, *v.* Вороний.

Врваньё, -я, *n.* baje, brednie, plotki; kłamstwo.

Врасплóхъ, *adv.* (abo въ расплóхъ), *v.* Расплóхъ. [Врост...

Врастáние, Вростáть, *v.*

Вратá, -ъ, *pl. n.* *Ecll. sl.* wrota, brama; църскя, святяя вратá, (Църскя двърн), *Ecll. Sarskie*

drzwi, [średnie drzwi ołtarzowe, ktorými wnozą Najsw. Sakrament, a tak Сага czyłi Króla ślawу wргowadzaja]; триумфальня вратá, brama tryumfalna; вратá длова, brama piekielna.

Вратарь, -я, *m.* *Ecll. sl.*, *v.* Привратникъ. [wał kosienny.

Вратило, -а, *n.* *Ecll. sl.* pawoj; Вратникъ, *v.* Привратникъ.

Врять, *v. n.* bredzić, bzdurzyć, pleść, paplać, zmyślać, łgac, kłamać. [чѣнѣ.

Врѣачба, -н, *f.* *Ecll. sl.*, *v.* Ле-Врѣачбница, -н, *f.* szpital, lazaret; 2. (Bot.), *v.* Орѣшникъ (происный, чѣрный).

Врѣачбовѣденіе, -я, *n.* sztuka или наука lekarska.

Врѣачбный, -ая, -ое, *adj.* lekarski, medyczny, doktorski; wrѣачбная наука, наука lekarska, medycyna; wrѣачбное вещество, слóвие, *v.* фармакологія; wrѣачбная управа, urzad lekarski.

Врѣачество, -ѣ, *n.*, *v.* Медицина.

Врѣачѣніе, -я, *n.*, *v.* Лѣчѣніе; wrѣачѣніе души, душевное wrѣачѣніе религіи, (leczenie duszy), pocieszenie duszy.

Врѣачѣтель, -я, *m.* lekarz, mędyk. [-ся.

Врѣачѣвъть, -ся, *v.* Лѣчыть, Врѣачество, *v.* Врѣачество.

† Врѣачилище, -а, *n.*, *v.* Врѣачѣбница. [doktor.

Врѣачъ, -а, *m.* lekarz, mędyk, Врѣачѣтельный, -ая, -ое, *adj.* obrotny; wіrowу; wrѣачѣтельный движеніе, bieg wіrowу. [-ся.

Врѣачъть, -ся, *v.* Обращать, Врѣачѣніе, *v.* Обращеніе; обрѣачаніе, крѣсеніе; судорожное wrѣачѣніе глаз, обрѣачаніе oczума.

Врѣядитель, -я, *m.* szkodnik, uszkodziciel, szkodzacy кому, krzywde lub strátę кому робясу.

Врѣядительство, -н, *f.* szkodnica, uszkodzicielka, szkodzaca кому, krzywde lub szkódę кому робясу. [wóś.

Врѣядительность, -н, *f.* szkodliwosc, uszkodzicielstwo, szkodzacy кому, krzywde lub szkódę кому.

Врѣядный, -ая, -ое, *adj.* szkodliwy, szkodny, sklonny do szkodenia.

Врѣядъ, [Praes. wrѣядъ, wrѣядъшъ], *v. a.* - чѣмъ, комъ, szkodzić czemu, кому.

Врѣдность, -н, *f.* szkodliwosc. Врѣдный, -ая, -ое, *adj.* szkodliwy, szkodny.

Врѣдоносный, -ая, -ое, *adj.* szkodliwy, szkodzacy; wrѣдоносный вóдухъ, wrѣдоливе, niezdrowe powietrze; -слóвѣць, *Ecll. sl.*, *v.* Вредослóвѣ; -слóвить, *v. n.* *Ecll. sl.* obmawiac, potwarzac, zlotzczyc; -слóвие, -я, *n.* *Ecll. sl.* obmowa, oszczerstwo, zlotzczenie; -слóвниый, -ая, -ое, *adj.* *Ecll. sl.* obmowny; -слóвъ, -а, *m.* *Ecll. sl.* obmówca, potwarz, oszczerca; -творниый, *v.* Вредоносный. [zdenie.

Врѣдь, -а, *m.* szkoda, uszkodzenie; -слóвниый, -ая, -ое, *adj.* *Ecll. sl.* obmowny; -слóвъ, -а, *m.* *Ecll. sl.* obmówca, potwarz, oszczerca; -творниый, *v.* Вредоносный. [zdenie.

Врѣжденіе, -я, *n.* szkodenie. Врѣменѣть, *adv.* czasem, niekiedy; *v. sub.* Врѣмя.

Врѣменить, *v. n.* wygladac, oszekiwac dogodnej porę.

Врѣменикъ, -а, *m.* kronika, latopis, dzieje.

Врѣменно, *adv.* czasem; дощѣннѣ; *v.* Врѣменѣть.

Врѣменность, -н, *f.* czasowosc, doszczepnosc, szepnosc.

Врѣмениый, -ая, -ое, *adj.* czesny, czasowу, doszczepny, tymczasowу.

Врѣменикъ, -ѣ, *m.* polubieniec, faworyt [znakomitej osoby].

Врѣменица, -н, *f.* polubienica, faworytka [znakomitej osoby]. [ka.

Врѣмечко, -а, *n.* czasik, chwila.

Врѣмя, -ени, *n.* czas, pora; wrѣмя гóда, czas, pora roku; годъ состоитъ изъ чѣтырѣхъ врѣмѣнъ, rok składa się z czterech róг; ubывáть, губить врѣмя, czas trwonіć; wrѣмя лѣченія, czas leczenia; wrѣмя кóльзованія вóдами, pora kąpielna, (w której się do wód jedzie); *Gramm. v. sub.* Настоящій, Промѣдшій, Бóдущій; во врѣмя, в часіе, podczas; во врѣмя, не во врѣмя, *v.* Вóврѣмя; на врѣмя, на czas niejaki; *ii. v.* Врѣменио; со врѣмѣнъ Петра Пѣрваго, z czasów Piotra Pierwazego; по врѣмѣнámъ, czasami, niekiedy; въ своѣ врѣмя, на своѣ час; въ то врѣмя, wtenczas; въ короткое врѣмя, w krótkim czasie, wkrótce.

Врѣмябрь, *v.* Хрономѣтръ.

Врѣмячисленіе, -я, *n.* chronologia. [wztesienie].

† Врѣсень, -я, *m.* (сентябрь), Врѣтенó, *Ecll. sl.*, *v.* Веретенó.

Врѣтнице, -а, *n.* *Ecll. sl.* 1. wlosienica, wlosiennica; [v. Polosenica]; 2. sakwa, worek parciany. [noszacy wlosiennice.

Врѣтничникъ, -а, *m.* *Ecll. sl.* Врѣновѣніе, -я, *n.* *Ecll. sl.* wrzucenie, wciśnienie.

Врѣнуть, *v. a. perf.* semelf. wrzucić, *v. r.* wrzucić się, wrpacić.

Врѣвень, *adv.* w równi; *ii. v. sub.* Уровень (2. въ фровень).

Врѣждáть, Врѣдыть, *v. a.* wręjac, wroić, natchnac, wzbudzac, wzbudzic.

Врѣжденный, -ая, -ое, *part. p.* wrędzony; wrędzennя ненависть, pienawiscie wrędzona.

Врѣзнь, *adv.* oddzielnie, odłacznie, osobno, niezazem, pojedynczo.

Врѣзыннѣу, Врѣзынь, *adv.* w голáуркѣ, pierzchojac się na wszystkie strony, każdy dla siebie.

Врѣзь, *v.* Врѣзнь.

Врѣстаніе, -я, *n.* wrastanie, wrośnienie, przyczośnienie.

Врѣстáть, Врѣсти, *v. n.* wręstac, wrośnac, przyczośtac, przyczośnac. [сгáть.

Врѣстѣи, *v. perf.*, *v. sub.* Врѣстѣокъ, -сткá, *m.* wrostek.

Врѣсхмѣль, *adv.*, *v.* Навсѣль.

Врѣтѣчъ, -а, *m.* (Bot.), *v.* Пижма.

Врѣбáть, Врѣбить, *v. a.* wrębywac, wrębac, (wstawiac jedno drzewo w drugie); -ся, *v. r.* wrębywac się, wrębac się, wsklepac się (np. między nieprzyjacieló).

Врѣбѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Врѣбѣть, -ся.

Врѣбка, -н, *f.*, Врѣбленіе, -я, *n.* wrębanie, nacięcie czego, zakarbowanie; wręb, karb.

Врѣухъ, -ѣ, *n.* łgarz, kłamca; *v.* Враль.

Врѣнья, -н, *f.* łgarka, kłamczyna. [v. Свѣтлорѣсий.

† Врѣсѣбѣный, -ая, -ое, *adj.*

Врѣухъ, -а, *m.* *H. n.* (*Bruchus*; larva *grilli migratorii*), gatunek szarańczy.

Врѣцѣлѣте, Врѣцѣлѣто, *n. n.* (w kalendarzach kościelnych): litera niedzielná.

Врѣчáть, Врѣчыть, *v. a.* wręczac, wręczyc, doręczac, doręczyc, oddawac, oddac, podawac, podac; -ся, *a)* *v. r.* oddawac się, oddac się кому; *б)* *v. p.* być wręczonym, doręczonym, oddanym, podanym.

Врѣчѣніе, -я, *n.* wręczenie, doręczenie, oddanie, podanie.

Врѣчытель, -я, *m.* wręczyciel, doręczyciel, oddawca.

Врѣчытельница, -н, *f.* wręczycielka, doręczycielka, oddawczyna. [Врѣчыть, -ся.

Врѣчыть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Врѣвнѣніе, -я, *n.* wkorupwanie [czego w ziemi].

Врѣвѣть, Врѣть, *v. a.* wkorupwac, wkorac.

1. Врѣвѣться, Врѣться, *a)* *v. r.* wkorupwac się, wkorac się; *б)* *v. p.* być wkorupwanym, wkorupanym.

II. Врѣвѣться, Ворѣваться, *v. r.* wrępac, wrępac, wręczac, wręczyc, wtargnac.

Врѣтіе, -я, *n.* wkorupanie.

Врѣть, Врѣться, *v. perf.*, *v. sub.* Врѣвѣть & Врѣвѣться (1).

Вспу́чить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Вспу́чивать, -ся.

Вспы́лать, *v.* Вспы́лать. Вспы́лать, *v. n. perf.* *офукна́ть się на кого; унеісь się; запалі́ть się гніе́вом; розгніе́ваць się; обурзы́ть się на кого.

Вспы́лчивость, -и, *f.* обурзы́лво́сть, ро́ддліво́сть, ро́гушчо́сть, запалэ́чыво́сь.

Вспы́лчивый, -ая, -ое, *adj.* обурзы́лы, запалэ́чымы, огністы, ро́гушы, ро́ддлівы, гніе́лывы, рэ́дкі; Вспы́лчыво, *adv.* обурзы́лы, ро́гушы, ро́ддлівы, з запалэ́чыво́сьці, з гніе́вом.

Вспы́хивание, -я, *n.* (*propr.* & *) впро́ноненіе, на́гле за́ясеіе się про́міеніе́м, унеі́сеніе się.

Вспы́хнуть, Вспы́хнуть, *v. n.* (*propr.* & *) впро́нона́ць, на́гле в про́міе́х выбу́хна́ць, выбу́ха́ць, запала́ць się, запалі́ць się про́міе́ніе́м; праска́ць, праска́на́ць; *уносі́ть się, унеі́сь się, запала́ць się, запалі́ць się гніе́вом; ро́бо́х на ро́бля́х вспы́хну́ць, про́х на ра́неце спалі́ть się, выбу́хна́ць; вспы́хну́ть гніе́вом, выбу́хна́ць, запалі́ць się гніе́вом.

Вспы́хну́ть, -я, *n.* выбу́х, выбу́хненіе, на́гле за́ясеіе się (за́паленіе się) про́міеніе́м.

Вспы́хну́ть, *v. perf.* *semelf.*, *v. sub*: Вспы́хивать.

Вспы́шка, -и, *f.* (*propr.* & *) впро́ноненіе, выбу́х, на́гле за́ясеіе się про́міеніе́м, за́паленіе się, спаленіе się, унеі́сеніе się, про́сканіе; ру́жьё да́ло вспы́шку, фу́зья на ра́неце спалі́ла, не вы́стрэлі́ла.

Вспы́хивание, -я, *n.* впро́ноненіе, спрленіаніе, робленіе ріану, мішова́ніе.

Вспы́хивать, Вспы́хивать, *v. a.* спрлені́ць, впро́нона́ць, впро́нона́ць, спрлені́ць, спрлені́ць, спрлені́ць, в ріане́ обраса́ць, обрэдці́ць; -ся, *v. r.* & *p.* спрлені́сь, впро́нона́сь, спрлені́сь, спрлені́сь, за́паленіа́сь, за́паленіа́сь; бы́ць впро́нона́ным, впро́нона́ным.

† Вспы́тять, *v. n. perf.* вте́счы́ць, вте́счы́ і́сь, вте́счы́ і́сь, со́цаць się, со́ца́на́ць się; *v.* Возвраты́ться.

Вспы́тый, -ая, -ое, *adj.* вте́счы́ны, одво́тны; вспы́тное дыві́еніе, бег вте́счы́ны; вспы́тное дыві́еніе, skutek вте́счы́ны; вте́счы́но́сь.

Вспа́ть, *adv.* *Eccl. xl.* вате́чы, на вате́чы, за́зд, наза́д, в ты́л, на одво́т. [встawanіе]

Вста́вние, -я, *n.* встawanіе, ро́внэста́внэ, встawáць, встawáць, *v. n.* встawanіа́ць, встawanіа́ць, встawanіа́ць; встawáць ізъ-за сто́ла, встawanіа́ць од сто́лу; встawáць сь по́стэ́ля, встawanіа́ць, вхочодзі́ць з ло́жка; онъ е́ще не встawáль з ло́жка, онъ јеще́ не встawáль з ло́жка.

Вста́вить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Вста́вля́ть, -ся.

Вста́вка, -и, *f.* встawanіе; впро́вненіе; осадженіе [czego w co]; і́. надста́ва, ла́та; свы́кці; до́датна.

Вста́вление, Вста́вливание, -я, *n.* встawanіе; впро́вненіе; осадженіе [czego w co]; і́таніе.

Вста́вливать, -ся, *v.* Вста́вля́ть, -ся.

Вста́вливать, Вста́вить, *v. a.* встawanіа́ць, встawanіа́ць, вклада́ць, впро́внати́ць, впро́внати́ць, впро́внати́ць, впро́внати́ць; і́. дода́ваць, дода́ць; -ся, *v. p.* бы́ць встawanіа́ным, встawanіа́ным, впро́внати́а́ным, впро́внати́а́ным, впро́внати́а́ным, впро́внати́а́ным.

Вста́вной, (-ый), -ья, -бе, *adj.* встawanіа́ны, встawanіа́ны, впро́внати́а́ны, впро́внати́а́ны, впро́внати́а́ны; встawanіа́ны зу́бы, впро́внати́а́ны зу́бы; встawanіа́ны о́кно́нны, га́му од о́кна встawanіа́ны. [Вста́вка]

Вста́вочка, -и, *f. dim.*, *v.*

Вста́вочный, -ая, -ое, *adj.* встawanіа́ны, встawanіа́ны; встawanіа́ны, встawanіа́ны; встawanіа́ны, встawanіа́ны.

Вста́рь, *adv.* за да́вны́х ца́сов; да́внэі́; не́гды́.

Вста́сывание, -я, *n.* вца́гненіе, ро́сца́гненіе до́ го́ры.

Вста́сывать, Вста́щивать, *v. a.* вца́гнати́ць, вца́гнати́ць, ро́сца́гнати́ць, ро́сца́гнати́ць до́ го́ры; -ся, *v. p.* & *r.* бы́ць вца́гнати́а́ным, вца́гнати́а́ным; * з трудно́ціа́ вхочодзі́ць, ве́сць.

Вста́ть, *v. perf.*, *v. sub*: Вста́ть.

Вста́пненіе, -я, *n.* вца́гненіе, ро́сца́гненіе до́ го́ры.

Вста́пнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Вста́пыва́ть, -ся.

Вста́пыва́ть, *v. a. perf.* встawanіа́на́ць, встawanіа́на́ць, встawanіа́на́ць.

Вста́пыва́ние, -я, *n.* затро́женіе, пра́зераніе, пра́стерашеніе, неспро́којно́сь.

Вста́пыва́ть, Вста́пыва́ть, *v. a.* затро́ва́цаць, затро́ва́цаць, наба́внати́ць, наба́внати́ць ко́го неспро́којно́сьціа́, пра́зера́цаць, пра́зера́цаць, пра́стера́цаць, пра́стера́цаць; -ся, *v. r.* затро́ва́ца́сь, затро́ва́ца́сь, лэ́гкаць się, пра́зера́ца́сь, пра́зера́ца́сь, пра́стера́ца́сь, пра́стера́ца́сь.

Вста́пыва́ть, *v. perf.*, *v. sub*: Вста́пыва́ть, -ся.

Вста́пыва́нный & Вста́пыва́нный, -ая, -ое, *part. p.* (*a* Вста́пыва́ть), ро́зочо́храну, ро́зкудланы; § онъ встawáль ка́къ встawanіа́ны, (*i. e.* встawáль бо́дръ), встawáль дза́рско.

Вста́пыва́ть, *v. perf.*, *v. sub*: Вста́пыва́ть.

Вста́пыва́ть, *v. r. perf.* взы́дгну́цаць się, взы́дгну́цаць się, взы́дну́цаць, за́дрэ́ць; (*o* пты́цах) і́. стрэ́жаць się, встра́жаць się, затро́пта́цаць, затро́пта́цаць.

Вста́пыва́ть, *v.* Воста́пыва́ть.

Вста́пыва́ние, -я, *n.* ро́зочо́храніе, ро́зкудланіе.

Вста́пыва́ть, Вста́пыва́ть, *v. a.* зро́чна́ць, ро́зочо́храна́ць, ро́зкудла́цаць.

Вста́пыва́ние, -я, *n.* спрота́каніе, пры́жытаніе; *v.* Вста́пыва́ча (2).

Вста́пыва́ть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Вста́пыва́ть, -ся.

Вста́пыва́ть, -я, *f.* 1. спрота́каніе; 2. втаніе, пры́жытаніе; і́дти ко́му-лібо́ на вста́пыву, і́сь на́пречеі́ ко́му, і́сь на спрота́каніе czýже, вта́цаць, пры́жыта́ць ко́го.

Вста́пыва́ние, -я, *n.* спрота́каніе, втаніе, пры́жытаніе.

Вста́пыва́ть, Вста́пыва́ть, *v. a.* - ко́г-лібо́, спрота́каць, спрота́каць ко́го; і́сь, вы́йсць на́пречеі́ ко́му [лі́] на вта́ца́ніе czýже; вта́цаць, пры́жыта́ць ко́го; *v.* Пры́жыта́ць і́я (вста́пыва́ць); § по па́льцы встра́пыва́ць, а по у́му про́мыва́ць, які́е одзеніе, такі́е у́сценіе; як ця́ вта́цаць, так ця́ піса́ць; -ся, *v. r.* спрота́ка́сь, і́сь, спрота́ка́сь (сць ка́мъ, з кі́м); і́. зда́раць się, зда́раць się; встра́пыва́ць і́ногда́ обсто́ятельства, чо́... , зда́ража́ць się ца́семе о́клицно́сьці, же... ; по́добна́го мнэ́ е́ще не встра́пыва́ць, со́ць по́добна́го мнэ́ і́сь же́заче́ не зда́раць; встра́пыва́ць з кі́м те са́ме мы́слі; встра́пыва́ць гла́зми, гу́дці́ць вца́емне́ на се́бе взы́дкіем.

† Вста́пыва́ние, -я, *n.* спрота́каніе, вхочоджа́ на спрота́каніе, на пры́жытаніе.

Вста́пыва́ть, -ая, -ое, *adj.* на́пречеі́ вхочоджа́ або́ вы́сца́жа́; і́дучы́ або́ і́дучы́ на спрота́каніе, на пры́жытаніе; встра́пыва́нь і́дтеръ, вта́цаць прэ́чыны.

Вста́пыва́ть, -я, *n.* встра́жаніе, встра́жаніе, о́тзра́жаніе, о́тзра́жаніе.

Вста́пыва́ть, Встра́пыва́ть, *v. a.* встра́жа́ць, встра́жа́ць; і́. о́тзра́жа́ць, о́тзра́жа́ць; 2. *v. n. perf.* *спрота́ка́ць się; э́ць онъ встра́пыва́ець, е́й те́н і́сь спрота́ка́ць; як онъ і́сь спрота́ка́ць; -ся, *v. r.* встра́жа́ца́сь, встра́жа́ца́сь, о́тзра́жа́ца́сь, о́тзра́жа́ца́сь.

Встра́пыва́ть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Встра́пыва́ть, -ся.

Всту́паніе, -я, *n.* встawanіа́ніе, вта́паніе, вкрасаніе, вкросаніе; -па́ць, -пі́ць, *v. n.* встawanіа́на́ць, вта́паніа́ць, вхочодзі́ць, ве́сцаць, вкраса́цаць, вкроса́цаць; всту́паніа́ць во́ владзі́еніе мнэ́ніе́м, обья́влю́ю́ща́ до́бра, до́бра; вта́паніа́ць во́ до́бра; всту́паніа́ць въ бра́къ, вта́паніа́ць, ве́сцаць в ста́н ма́тэ́женскі, в ма́тэ́женство; о́зеніа́ць się; всту́паніа́ць въ мо́на́шество, *v.* По́стры́ца́сь; всту́паніа́ць въ ро́зго́врь сь ка́мъ-лібо́, за́пу́сціа́ць się з кі́м в ро́зго́врь; за́сца́ць ро́змова́ць się з кі́м; всту́паніа́ць въ спору́, ро́згрозца́ць з кі́м спору́; всту́паніа́ць на престо́л, вта́паніа́ць на трон, обья́влю́ю́ща́; -па́цься, -пі́цься, *v. r.* - за ко́г-лібо́, о́тмова́ць się, у́ца́ць się; Всту́паніа́ць-

ный, -ая, -ое, *adj.* wstępny; вступи-
тельная рѣчь, wstępna mowa.

Вступитъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Вступитъ, -ся.

Вступленіе, -я, *n.* 1. wstąpienie; вступленіе на престолъ, wstąpienie na tron, objęcie berla; вступленіе во владѣніе, objęcie posiadłości, wstąpienie w dobra; вступленіе въ наследство, objęcie dziedzictwa; 2. wstęp, przedmowa; introdukcya.

Встѣгиваніе, -я, *n.* wciąganie, ciągnięcie czego do góry.

Встѣгивать, Встѣгнуть, *v. a.* wciągać, wciągać, ciągnąć do góry, (на гору).

Встѣгнуть, *v. perf.*, *v. sub.*

Встѣгнуть, -ся.
Всѣ, *adv.* darmo, daremnie, nadaremnie, naradźno.

Всѣнуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Всѣвывать, -ся.

Всѣчать, Всѣчить, *v. a.* wkręcać, wkręcić; -ся, *v. p.* być wkręconym, wkręconym.

Всѣченіе, Всѣчиваніе, -я, *n.* wkręcenie, wkręcanie. [-ся.]

Всѣчивать, -ся, *v.* Всѣчать.

Всѣчь, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Всѣчь, -ся.

Всѣчка, -и, *f.* wkręcanie, wkręcenie. [о зазем.]

Всѣживать, *v. p.* wschodzić

Всѣлпнуть, *v. perf. semelf.*, *v. sub.* Всѣлпынать.

Всѣлпъ, -а, *m.*, Всѣлпынваніе, -я, *n.* kłanie, chlapanie.

Всѣлпынать, Всѣлпнуть, *v. p.* kłać, kłapać, chlapać.

Всѣходитъ, *v. p. impf.* Всѣйти, *v. perf.* - на что, wschodzić & wschodzić, wzejść, wznieść na coś, wzgorę iść; іść, podnosić się do góry; ukazywać się; słońce wschодитъ, słońce wschodzi; рождъ уже взшла, żyto już wzeszło.

Всѣходница, *v.* Восходница.

Всѣходный, -ая, -ое, *adj.* dobrze wschodzący [о roślinach].

Всѣходъ, -а, *m.* 1. *v.* Воходъ; 2. wschodzenie, wzejście; 3. podejmowanie się do góry; 4. (о roślinach): wschodzenie, wzejście, puszczanie rostków, kielkowanie. [(4.) & Восходъ.]

Всѣходженіе, -я, *n.*, *v.* Всѣходъ

Всѣхжіи, *v.* Всѣходный.

Всѣхлпнуть, *v. a.* porobić wyniosłości, pagórki, wspiętrzyć; -ся, *v. r.* w wyniosłości, w pagórki się zamienić, porobić się wyniosłym, wspiętrzyć się.

Всѣхрпнуть, *v. p. perf. semelf.* 1. [chgrapać] przespać się nieco, przedzierać się; 2. *v. sub.* Всѣхрпывать. [nie.]

Всѣхрпываніе, -я, *n.* chgrapanie.

Всѣхрпывать, Всѣхрпнуть, *v. p.* chgrapać, chgrapać, chgrapać, chgrapać.

Всѣновленіе, Всѣновлѣть, *Esc. d.*, *v.* Уснновл...

Всѣпаніе, Всѣпаніе, -я, *n.*

wszypywanie, nasypywanie, wsypywanie, nasypywanie.

Всѣпать, *v. a. impf.* Всѣпнуть, *v. perf.* wsypywać, wsypać, nasypywać, nasypać; -ся, *v. p.* być wszypywanym, wsypywanym.

Всѣпка, -и, *f.* wsyпка, wszypywanie, wszypywanie.

Всѣ, *pl.*, *v.* Всѣ. [wsiwanie.]

Всѣваніе, -я, *n.* wsiwanie.

Всѣватель, -я, *m.* wsiwacz, wsiwacz, siewacz, siewiarz, siewnik, siewca.

Всѣвательница, -и, *f.* wsiwaczka, wsiwaczka, wsiwająca.

Всѣвать, Всѣить, *v. a.* wsiwać, wsiac, posiać, siać, wysiewać, zasiewać, zasiać; *natchnąć, wproić; *v.* Внивать, Вперитъ, Впечатлѣвать; -ся, *v. p.* być wsiwanym, wsiwanym, zasianym, posianym; *бѣть natchnionym, wproionym.

Всѣваніе, -я, *n.* wsiwanie, zasiewanie. [-ся.]

Всѣвать, -ся, *v.* Всѣвать.

Всѣяніе, -я, *n.* wsiwanie, zasia-
ніе, posianie.

Всѣятель, Всѣятельница, *v.*

Всѣватель, Всѣвательница.

Всѣять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Всѣять, -ся.

Всѣду, *adv.* wszędzie, на wszystkich miejscach.

Всѣдлй, -ая, -ое, *adj.* каждый; wszelki; ktokolwiek; всякій день, со дня; всякая всячина, mieszczanka; *v.* Всѣянна.

Всѣко, *adv. Eccl. d.* 1. koniecznie; в каждомъ разіе; 2. *v.*

Всѣчески.

Всѣчески, *adv.* różnie, rozmaicie; онъ всѣчески старается; stara się ile możności.

Всѣческій, -ая, -ое, *adj.*

wszelaki, wszelki, rozmaity, różny.

Всѣянна, -и, *f.* wszelakie, wszelkie, rozmaite rzeczy; то і оwo; всякая всячина, mieszczanka

wszystkiego; болтъе іскузу всѣянну, pleść, gadać со ślina przyniesie, со do ust padnie, bzdurzyć.

Всѣянника, -и, *f. dim. pop.*, *v.*

Всѣянна; бываетъ со всѣянкою, была добре і źле; ие zawsze równo была.

Втай, Втайнѣ, *adv.* tajnie, potajemnie, pod sekretem.

Втѣлнваніе, -я, *n.* wtłaczanie, wpychanie, wtrącanie.

Втѣлнвать, Втѣлнть, *v. a.* wtłaczać, wtrącać, wpychać, wperchnąć, wtrącać, wtrącić; -ся, *v. r.* & *p.* wtłaczac się, wtrączyć się, wpychać się, wtrącać się; бѣть wtłaczanym, wtrączonym, wpychanym, wperchniętym, wtrąconym.

Втѣпоры, *pop.*, *v.* Втѣпоры.

Втѣпываніе, -я, *n.* wdeptywanie.

Втѣпывать, Втѣпнть, *v. a.*

wdeptywać, wdeptać; wптпть

kogo-либо въ грязь, *wdeptać kogo w błoto, poniżyć, znieważyc, zhańbic kogo; -ся, *v. p.* być wdeptywanym, wdeptanym; wdeptуwać się.

Втѣсканіе, -я, *n.* wciągnięcie.

Втѣскать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Втѣскнвать, -ся.

Втѣскнваніе, -я, *n.* wciąganie, wewloczenie.

Втѣскнвать, Втѣскнть & Втѣскнть, *v. a.* wciągać, wciągać, wewloczyć, wewlec; -ся, *a)* *v. r.* wlec się, zawlec się; *б)* *v. p.* być wciąganim, wciągniętym, wewloczonym.

Втѣсованіе, -я, *n.* wtasowanie, wmięszanie innych kart.

Втѣсовать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Втѣсовнвать, -ся.

Втѣсовнвать, Втѣсовнть, *v. a.* wtasować, tasując wmięszac inne karty. [przyszukowanie.]

Втѣчаніе, -я, *n.* wstukowanie,

Втѣчать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Втѣчнвать, -ся.

Втѣчнваніе, *v.* Втѣчаніе.

Втѣчнвать, Втѣчнть, *v. a.* wstukować, przyszukować.

Втѣчка, -и, *f.* Втѣчаніе.

Втѣчаніе, *v.* Втѣскнваніе.

Втѣчнть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Втѣчнвать, -ся.

Втѣканіе, -я, *n.* wciekanie, wplywanie; *v.* Втѣченіе.

Втѣкать, Втѣчь, *v. n.* wciekać, wlecieć, naciekać, nacies (w coś); wplywać, wplynąć; рѣка впадаетъ въ море, rzeka wpada [nlin wplywa] do morza; *v.* Впадаетъ (2).

Втѣрѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Втѣрѣть, -ся. [zanie.]

Втѣрѣіе, -я, *n.* wtarcie; wma-

wtręcenie, -я, *n.* wcieczenie, nacieczenie, wplywienie; wtręcenie рѣки въ море, wpadanie [wplywanie] rzeki do morza; *v.* Усіеіе, Усіеіе (rzeki).

Втѣчка, -и, *f.* пад, wypad, szlak, ślad, trop zwierza.

Втѣчь, *v. perf.*, *v. sub.* Втѣкнть. [wtarcie, wmazanie.]

Втѣпаніе, -я, *n.* wcieranie,

Втѣпать, Втѣпать, *v. a.* wcierać, wtręcać; втѣпать назъ въ тѣло, wcierać maść w ciało, wmazać; втѣпать кому-либо что въ рѣку, * [gwaltem] wsunąć komu со w ręce; -ся, *a)* *v. r.* wcierać się, wtręcać się, wpychać się, wperchnąć się, wsmuwać się, wsunąć się (dokąd, etc.); втѣпать въ голуя народа, wcinąć się w tłum narodu; втѣреться къ кому-либо, * wcinąć się, wsunąć się, wzniznąć się [przez podstęp, fortele, przez pochlebstwo wejść w czyją łaskę], wkraść się (do kogo); *б)* *v. p.* wcierać się, być wcieranym, wtarcnym, wmazanym. [cie.]

Втѣрка, -и, *f.* wcieranie, wtarcie.

Втѣсканіе, -я, *n.* wciśnienie, wperchnienie, wtrącenie.

либо, врасть в задачу и кого; войти въ чьѣ-либо положеніе, wejść w czyjeś położenie; wejść w czyjeś położenie; входить въ сужье роіоженіе; входить, войти съ прошеніемъ о чемъ-либо, подаваъ, подаъ просьбу о со; входить въ чужія дѣла, mieszаъ się, wtaczaъ się въ cudze gzeszy, [w cudze interesa]; входить въ подробности дѣла, wchodzić w szczegóły gzeszy, (rozbiegaъ, etc.); ил. в. Вникнуть (въ дѣло); входить въ дружескія связи, входить въ переговоры, wchodziъ, wejść w układy, rozgryszaъ układy; войти въ сношенія, wejść w stosunki; входить въ посредничество, в. Посредствовать (1); войти въ обмененіе, wejść w zwymcazaj; войти въ употребленіе, wejść w użycowanie, в уіоуіе; войти въ послоніе, wejść w przelowie; атаъ сідъ przystoiwem; войти въ дѣта, dojsъ do lat, do wieku dojrzatego; что тебѣ помло въ голову, въ умъ, въ мысль? оъъ еи то weszło w głowę? оъ еи сідъ wroilo? што ему не входить въ голову, on tego pojąъ nie może.

Входная, -ая, *a. f.* 1. wierz spiewany przy wnijsciu biskupa (arcybiskupa) do kościoła; 2. modlitwa, którą kapłan odmawia przystępując do ołtarza.

Входъ, -а, *m.* wchód, wejście, wnijscie; przystep; miejsce któredy się wchodzi; swobodny входъ куда-либо, wolny przystep do czego; плата за входъ, плата за wchód, за wstęp; waterne; билетъ для входа, билет do wnijscia, на wejście; сиклько платится за входъ, ile płaci się за wnijscie.

Входящій, -ая, -ое, *adj.* wchodzący, wchodowy; входящія бумаги, papiery [expredycye] przychodzące; входящяя книга, *v.* Журналъ (входящій); входящій уголъ, *Mathem.* kąt wzakujący.

Вхождение, -я, *n.* wchodzenie, wnijscie.

Вхожіі, -ая, -ое & **Вхожъ**, -а, -о, *adj.* wchodny; mający wstęp do jakiego domu; онъ вхожъ къ нему въ домъ, on ma wstęp do jego domu.

Вцарапаніе, -я, *n.* wdrapanie, wudrapanie (w cзѣm).

Вцарапать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Вцарапывать**, -ся.

Вцарапывать, **Вцарапать**, *v. a.* wdrapuwaъ, wdrapaъ, wudrapaъ (w cзѣm); -ся, *v. p.* byъ wdrapanym, wudrapanym (w cзѣm).

Вцераковать, *v. perf.*, *v. sub.* **Вцераковать**.

Вцѣдять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Вцѣдывать**, -ся.

Вцѣженіе, **Вцѣживаніе**, -я, *n.* wcedzenie, wcedzanie, przelanie, przelowanie.

Вцѣживать, **Вцѣдить**, *v. a.* wcedzаъ, wcedziъ, przelawaъ, prze-

lаъ; -ся, *v. p.* byъ wcedzanym, wcedzonym, przelawanym, przelanym.

† **Вцѣлѣ**, *adv.* в. саіосці; ил. *v.* Споіна.

Вцѣпиться, *v. perf.*, *v. sub.* **Вцѣплѣніе**, -я, *n.* uszerpienie się.

Вцѣплѣться, **Вцѣпиться**, *v. r.* (во что), uszerpiаъ się, uszerpiъ się [w со, np. razurami]; * przyczerpiаъ się do czego, przyczerpiъ się, wzлѣзъ się do czego szcзѣgъ.

Вчера, **Вчерась**, *adv.* wczoraj.

Вчерашній, -я, -ое, *adj.* wczorajszы; вчерашнего дня, wczorajszego dnia; wczoraj.

Вчерниъ, *adv.* в. bruljonіе.

Вчѣтверо, *adv.* we czworo; cztery razy tyle.

Вчѣтверомъ, *adv.* czworo.

Вчинять, *Eccl. sh.*, *v.* Начинять.

Вчинить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Вчинять**, -ся.

Вчинять, **Вчинить**, *v. a.* *Eccl. sh.* urzadzаъ, urzadzicъ; oznaczаъ, oznaczycъ; umieszczаъ, umieścić; ил. *v.* Включать; -ся, *v. p.* byъ umieszczanym, umieszczonym.

Вчисленіе, -я, *n.* zaliczenie, policzenie (do czego).

Вчислить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Вчислять**, -ся.

Вчислять, **Вчислить**, *v. a.* zaliczаъ, zaliczycъ, policzаъ, policzycъ; -ся, *v. r.* zaliczаъ się, zaliczycъ się, policzаъ się, policzycъ się, przylączаъ się, przylączycъ się (do czego); *v. p.* byъ zaliczanym, zaliczonym, policzonym, przylączonym (do czego).

Вчитаться, *v. perf.*, *v. sub.* **Вчитываться**.

Вчитываться, **Вчитаться**, *v. r.* wstępuwаъ się, wstępacъ się, czутаніемъ się ознаjmіаъ, ознаjmіаъ.

Вшморный, -ая, -ое, *adj.* wszы gubiący; wшморная трава, *v.* Шиваца (*Bot.*); wшморное сѣмя, *v.* Сабадѣлла.

Вшестѣе, -я, *n.* wejście, wnijscie, wchód. [szcзѣzъ razy.

Вшестеро, *adv.* w sześcioro; **Вшестеромъ**, *adv.* sześcioro.

Вшиваніе, -я, *n.* wazywanie.

Вшивать, **Вшить**, *v. a.* wazywаъ, wazyçъ; -ся, *v. p.* byъ wazywanym, wazytym.

Вшивецъ, -ца, **Вшивикъ**, -а, *m.* wszarz, człowiek wazywy, wszami okrutу; * łajdak.

Вшивица, -ы, *f.* 1. wszarka, kobieta wazywa, wszami pokryta; 2. *Bot.* (*pedicularis*, шивая трава, *Lin.*) gnidos, sokola gryka.

Вшивка, -и, *f.* wazycie; łatka wszyta (w suknią, etc.).

Вшивной, (-шій), -а, -о, *adj.* wszыty.

Вшивогубъ, -а, *m.*, *v.* **Вшивокъ**, -вкa, *m.* wazycie, łatka wszyta (w suknią, etc.).

Вшивость, -и, *f.* wazywość, wazywość, wszawa choroba або niemoc.

Вшивый, -ая, -ое, *adj.* wszыwy, wazywy; wшивый порошокъ, proszek od wszów; шивая болезнь, wszawa choroba або niemoc, wazywość; шивая трава, *v.* Шивица (*Bot.*).

Вшивять, *v. n.* wszów dostawaъ; wazywiсъ.

Вшивице, *v.* **Вшивица** (*Bot.*).

Вшитіе, -я, *n.* wazycie.

Вшитый, -ая, -ое, *part. p.* wazyty.

Вшить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Вшивать**, -ся. [Ущемл....

Вшчеленіе, **Вшчелить**, *v.* в. в. Во.

Вш-руцѣ лѣто, *v.* **Вруцѣлѣтіе**.

Вшдѣться, **Вшѣться**, *v. r.* 1. wjadаъ się, wjeść się, przyzwczaiаъ się do kartу jakiego; 2. wpić się, wsiąknąć.

Вшдѣнный, -ая, -ое, *adj.* do wjazdu, do wjeżdżania służący; wšаднымъ порота, *v.* **Вшздъ** (2).

Вшздъ, -а, *m.* 1. wjazd, wjeżdżanie; 2. wjazd, miejsce wjeżdżania, brama.

Вшзжѣніе, -я, *n.* wjazd, wjeżdżanie, zajezdzenie.

Вшзжѣть, **Вшзжать**, *v. n.* wjeżdżаъ, wjechaъ, zajezdзaъ, zajechaъ.

Вшѣтся, *v. perf.*, *v. sub.* **Вшдѣться**.

Вшдѣть, *v. perf.*, *v. sub.* **Вшвъ**, **Вшвъ**, *adv.* в. jawъ, jawnie, widocznie; na widoku.

Вшбальтваніе, -я, *n.* 1. mаcenіе; 2. wuebitanie, wураplanіе.

I. **Вшбальтвать**, **Вшболтать**, *v. a.* macić, zmacić co; rozlewaъ, rozlaъ, wylewaъ, wylaъ; -ся, *v. r.* wylewаъ się, wylaъ się, rozlewaъ się, rozlaъ się.

II. **Вшбальтвать**, **Вшболтать**, **Вшболтнуть**, *v. a.* wуraplaъ, wuebitаъ; -ся, *v. r.* wуraplaъ się, wuebitаъ się, wudawaъ się, wudаъ się z cзѣm.

Вшбаршничивать, **Вшбаршничать**, *v. a.* odszachrowаъ, wуtargowaъ, (zmniejszycъ cenę w kupowaniu).

Вшбывальникъ, -а, *m.* narzѣdzie do ciosania kamіenі używane.

Вшбываніе, -я, *n.* wуybjanіе; wуtщezаніе; wуtщамуваніе; wуtщerпаніе; wуtщezаніе.

Вшбывать, **Вшбывать**, *v. a.* wуybjaаъ, wуybicъ (np. drzwi, okna); wуtщerpaаъ (co np. z kurzu); wуtщezааъ, wуtщezycъ; [o drodze:] wуboje robiаъ; ил. pomogowaъ, wуtщezycъ; [o metalach:] wуybicъ, wуtщezycъ, wуkupaаъ; ил. wуtщerowaаъ; [o рѣтомъ і т. п.] nabijaаъ, drukowaаъ; wуybicъ што-либо изъ головъ, wуybicъ sobie z głowy, z myśli; wуybicъ сіилоу, wуpedzicъ.

Вшбывка, *v.* **Вшбываніе**.

Вшбывной, -а, -о, *adj.* wуbity, wуpуkly; wуbывной работа, wуpуkła robota.

Выбира́ние, -я, *n.* wybieranie.
 Выбира́тель, -я, *m.* wybieracz,
 wybiera. [bieraczka.]

Выбира́тельница, -и, *f.* wy-
 bierać, wybrać, *v. a.* wy-
 bierać, wybrać; obierać, obrać;
 dobierać, dobrać; przebierać,
 przebrać; oczyszczać, oczyszczać;
ii. zbierać; wyszukiwać, wyszuka-
 kować; wyszukiwać, wyszukiwać;
 oddzielać, oddzielić; -ся, *v. r.*
 wybierać się, wybrać się, zabie-
 rać się, zabrać się dokąd, wyru-
 szać, wyruszyć zkąd; oświadczać
 się, oświadczyć się; *ii.* wyprowa-
 dzać się, wyprowadzić się, przeno-
 sić się, przenieść się na inne
 mieszkanie.

Выби́тие, *v.* Выби́вание.
 Выби́ть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
 выбивать, -ся.

Выблевание, -я, *n.* wywonito-
 wanie. [Выблывание.]

Выблывать, *v. perf.*, *v. sub*:
 выблывание, -я, *n.* wonito-
 wanie.

Выблыва́ть, Выблева́ть, *v. a.*
 wonitować, wywonitować, wyzua-
 сzać, wyrzucić z siebie.

Выбленки, -овъ, *pl. m.* dra-
 бинкі powozowe między linami
 okrętowemi.

Выблудъ, -дудъ, Выблуд-
 ныиъ, -а, *m.* bękart, dziecko
 nieprawego łoża.

Выбой, -я, *m.* v. Уха́бъ.
 Выборка, -и, *f.* 1. druk, płó-
 тно drukowane, kartuna; 2. ма́ка
 przednia.

Выборна, *v.* Уха́бина.

Выборный, *v.* Уха́бный.
 Выборчатый, -ая, -ое, *adj.*
 drukowy, z płótna drukowego,
 kartunowy. [пłótna drukuje.]

Выборщикъ, -а, *m.* ten który
 Выбланивать, Выблыва-
 нить, *v.* Оболь....

Выболтать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
 выболтывать, -ся (I. & II.).

Выболтнуть, -ся, *v. perf.* *se-*
self., *v. sub*: выбалтывать, -ся
 (II.). [brózdzenie.]

Выборазживание, -я, *n.* рге-
 выбраживание, Выбора-
 дить, *v. a.* przebrózdować, рге-
 brózdzić. [*v. a.* wybronować.]

Выборанивать, Выбронань,
 Выборка, -и, *f.* wybór; выбра-
 лъ двалъ, wyciąg z aktów.

Выборный, -ая, -ое, *adj.* wy-
 branу; deputowany; deputat; *ii.*
 pomocnik sędziego; *v.* ławnicy,
 ławnik; wybórná głowa, rza-
 dzca. [Выборазживать.]

Выбороздить, *v. perf.*, *v. sub*:
 Выборознение, -я, *n.* wybronowa-
 wanie.

Выборонить, *v. a.* *perf.* wybro-
 новать. [wybieracz.]

Выборщикъ, -а, *m.* wyborca,
 Выборщица, -и, *f.* wyborczyni,
 wybieraczka.

Выборъ, -а, *m.* wybór, dobór,
 obieranie kogo, przebiekanie, bra-

nowanie; práwo wybóra, prawó
 wybóru.

Выбраживание, -я, *n.* wyfer-
 mentowanie, wykiszenie, dokiszenie,
 odkiszenie.

Выбраживать, Выбродить, 1.
v. n. robić, fermentować, wyro-
 бić się, wykisnąć, dokisnąć, odkis-
 нąć; 2. przebiegać, wódczyć się.

Выбракование, -я, *n.* выбра-
 кование. [brakować.]

Выбраковать, *v. a.* *perf.* wy-
 бранить, *v. a.* wylajać ko-
 го, dać komu łacinę, zbużować
 kogo, wyburzać.

Выбранье, -я, *n.* wybranie,
 obranie. [canie.]

Выбрашивание, -я, *n.* wyrzu-
 шивание, Выбросать, Вы-
 бросить, *v. a.* wyrzucić, wyrzu-
 сić; -ся, *v. p.* być wyrzucanym,
 wyrzucanym; wyrzucić się, wyrzu-
 сić się.

Выбрать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
 выбирать, -ся. [bródit.]

Выбреть, *v. perf.*, *v. sub*: Вы-
 бривание, -я, *n.* wygolenie,
 ogolenie.

Выбривать, Выбрить, *v. a.* 1.
 golić, ogolić, wygolić; 2. zaga-
 біć, zaróbić goleniem.

Выбритие, -я, *n.* wygolenie,
 ogolenie. [Выбривать, -ся.]

Выбрить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
 Выбродить, Выбреть, *v. n.*
 wychodzić, wyjść, wylazić, wó-
 leżać. [Вываживать.]

Выбродить, *v. perf.*, *v. sub*:
 Выбронование, -я, *n.* bronso-
 wanie, bronzowanie.

Выброновать, *v. a.* bronso-
 ować, bronzować, wybronować.

Выбросать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
 Выбрасывать, -ся (I.).

Выбросить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
 Выбрасывать, -ся (I. & II.).

Выброска, -и, *f.* wyrzucenie;
 выброски, *pl.* śmiecie, niepotrze-
 бne rzeczy, bagatele.

Выброшение, -я, *n.* wyrzucenie.
 Выбрыгать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
 Выбрызгивать, -ся.

Выбрызгивание, -я, *n.* wyrгу-
 акание.

Выбрызгивать, Выбрыгать,
v. a. wyrzucać, wyrzucić, roz-
 гнать, rozgryzać; obryzać,
 obryznąć, оргукаć, оргунаć.

Выбывание, -я, *n.* oddalenie
 się, opuszczenie, porzucenie po-
 сады, funkcyi swojej, miejsca; wy-
 стąpienie [z towarzystwa].

Выбывать, Выбыть, *v. n.* por-
 зущać, porzucić funkcyę swoją;
 oddalać się, oddalić się, opu-
 szczać, opuścić posadę, wyjść [ze
 służby, z obowiązku]; wystąpić
 [z towarzystwa].

Выбылой, (-л), *ia, -о, adj.*
 który porzucił funkcyę swoją,
 miejsce, posadę swoją, wybył;
сfr. verb. Выбывать, Выбыть.

Выбытие, -я, *n.* opuszczenie,
 porzucenie *np.* miejsca, posady,

swojej, funkcyi swojej; wyjście,
 wystęп, wystąpienie [z towarzy-
 стwa, ze służby, z obowiązku].

Выбыть, *v. perf.*, *v. sub*: Вы-
 бывать.

Выбы́тие, -я, *n.* wybieganie
 [z jakiego miejsca]; wypredza-
 ние; прѣдкие wyrastanie.

Выбы́гать, *v. n.* *impf.*, Выбъ-
 жать, *v. perf.* wybегать (v. *impf.*)
 выбиэдъ, выбиэгнать, спieszчы до-
 кадъ, wyrastać, wyrósnać, wyбуjać;
 2. (o pasteniachъ:) прѣдко
 wyrastać, wyrósnać, wyбуjać;
 3. wybiegać, wyбиэдъ, wypredzać,
 wypredzić, wyrósnać, wyrósnać;
 v. Обогнать, Оперѣжывать.

Выбы́гать, *v. a.* *perf.* 1. wyбиэдъ,
 biegianiem ućść, zbiэдъ, przebiэдъ,
 obejść, schodzić [wiele miejsc,
 jaką częśc]; 2. *v. perf.*, *v. sub*:
 Выбегивать. [Выбегиваться.]

Выбегать, *v. perf.*, *v. sub*:
 Выбегивание, -я, *n.* wybiegi-
 wanie, wybieganie czego, uzyska-
 ние [dla otrzymanie czego] bie-
 гaniem.

Выбегивать, Выбѣгать, *v. a.*
 wybiegiwać, wybiegać, biegianiem
 uzyskać, biegianiem, konno otrzy-
 маć co.

Выбегиваться, Выбѣгаться, *v. r.*
 1. wybiegiwać się, wybiegać się,
 terać, stracić siły, niezdatnym
 być do biegu; 2. [o psach, wó-
 kach, i t. p.] wybiegać się [?], sta-
 тиць pobudzenie do biegnięcia, się,
 gonienia się (z suką, etc.), do łą-
 czenia się.

Выбѣгъ, -а, *m.* 1. wybieg, wy-
 биезие, wybieгание; *ii.* wypre-
 здzenie w biegu; 2. (o pasteniachъ:)
 прѣдкие wyrósнение, wyбуjanie,
 прѣдка wyбуjаюсѣ.

Выбѣжанье, -я, *n.* wybieganie,
 wybieгание; *ii.* wypredzenie w
 biegu. [сbrать.]

Выбѣжать, *v. perf.*, *v. sub*: Вы-
 бѣжка, -и, *f.*, v. Выбѣгъ (2).

Выбѣлене, Выбѣливание, -я,
n. wybielenie, wybielanie; wyble-
 chowanie, blechowanie.

Выбѣливать, Выбѣлить, *v. a.*
 bielić, wybielać, wybielić; pobie-
 lić, pobielać; blechować, wyble-
 chować; -ся, *aj v. r.* bielić się, bie-
 leć, wybielēć, zupełnie białym się
 stać; *cfr.* wybledniēć; *β)* *v. p.* być
 bielonym, wybielanym, wybielo-
 ным. [Выблыва́ть, -ся.]

Выбѣлить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
 Выблѣка, -и, *f.* wybielanie,
 wybielenie; blechowanie, wyble-
 chowanie.

Выбѣститься, *v. r. perf.* wyszaleć.
 Выбѣшивание, -я, *n.* 1. wywo-
 здzenie, wywożenie, wyprowadze-
 ние, oprowadzanie; 2. (w myśli-
 watwie) przyzwyczajanie, przy-
 uczanie psów do sfoгы, do smu-
 cza; *cfr. verb.* Выва́живать (I & II).

1. Выва́живать, Выводи́ть, *v. a.*
 1. wywozić, wyprowadzać, oprowa-
 dzać, oprowadzić; 2. (w

мысльствие) przyzwyczajając, przyzwyczajając, przyzwyczajając, przyzwyczajając; 2. wozić, wyprządzać kogo [np. chorego] niekiedy, rzadko.

Вываживать, Вывожать, v. a. - (вспахивать), rozwijając, rozwijając, odwijając, odwijając wodze, ugły od wędzida, rozprzęgać, rozprzęgać, rozprzęgać [konia].

Вываживание, Вывожение, -я, n. rozwijanie, rozwijanie, odwijanie, odwijanie wodzów, ugłó, od wędzida, rozprzęganie, rozprzęganie [konia].

Вываление, Вываливание, -я, n. wywalenie, powalenie, wyrzucenie.

Вываливать, Вывалить, v. a. wywalać, wywalić, powalać, powalić, wyrzucić, wyrzucić, wyrzucić, wyrzucić; -ся, v. r. & p. wywalać się, wywalić się; wypadać, wypaść; być wywalonym, wyrzuconym.

Вывалить, -ся, v. perf., v. sub: Вываливать, -ся.

Вывалка, -и, f. wywalenie, wyrzucenie; wyrutki, wybiorki, śmieci.

Вывалокъ, -лка, m. jajko wysledzone zepsute, jaję zęte, zapartek, zaparstek.

Вывалить, v. a. perf. wyfolorować, wywalkować [np. wojók]; it. wywalać, wytarzać [w błocie, etc.]; -ся, v. r. wywalać się, wytarzać się [w błocie, etc.].

Выварение, Вываривание, -я, n. wygotowanie, wywarzenie, wywarzenie.

Вываривать, Выварить, v. a. wywarzać, wywarzyć, wygotowywać, wygotować; -ся, v. p. wywarzać się, wywarzyć, wygotowywać się, wygotować się; być wywarzanym, wywarzonym, wygotowanym, wygotowanym.

Выварить, -ся, v. perf., v. sub: Вываривать, -ся.

Выварка, -и, f. wywar, wywarzenie, wygotowanie.

Выварки, -рокъ, f. wywarzony, co wywarzono, to co pozostało po wywarzeniu; стеклинная, стеклованная выварка, glazgal, materya na roztopionym szkłe, jak olejак czyli woda glujajaca.

Выварочный, -ая, -ое, adj. wywarzony; выварочная соль, sól warzona; sól kuchenna.

Выварь, -я, m. wywar, wywarzenie, to co wywarzono, lub z czego wywarzono.

Выващивание, -я, n. wyostrzenie, naostrzenie.

Выващивать, Выващить, v. a. wyostrzać, wyostrzyć, naostrzać, naostrzyć, zaostrzać, za-

ostrzyć; -ся, a) v. r. zaostrzać się; *atawać się, stać się zęcznym, dowcipnym; wyćwiczać się, wyćwiczyć się, wykształcić się; *β*. v. p. być wyostrzonym, naostrzonym.

Выващивание, -я, n. woskowanie, nacieranie woskiem.

Выващивать, Вывощить, v. a. woskować, nacierać, powlec, potrzeć woskiem, wywoskować, wywoszczyć; -ся, v. p. być wywoskowanym, wywoszczonym.

Выведенецъ, -ца, m. osadnik, kolonista.

Выведение, -я, n. wywiedzenie, wyrowadzenie, wyciągnięcie; przesadzenie, przesiedlenie; wniosek; wywедение мнѣт, wywabienie plam.

Выведенный, -я, f. kureczkó dopiero co wykłute, wylęgle, piskłę. [dzenie się.]

Выведривание, -я, n. wyropogó wyведриваться, wyведряться, v. r. wyropogadzać się, wyropogodzić się.

Вывезение, -я, n. wywiezienie, wytransportowanie, wyrowadzenie.

Вывезти & Вывезть, -ся, v. perf., v. sub: Вывозить, -ся.

Вывернуть, -ся, v. perf., v. sub: Вывертывать, -ся.

Выверстаніе, -я, n. zrównywanie, zrównanie, wyrównanie, wygladzenie; *wynagrodzenie siebie czém.

Выверстать, -ся, v. perf., v. sub: Вывертывать, -ся.

Выверстка, -и, f., Выверствивание, -я, n., v. Выверстаніе.

Выверстывать, Выверстать, v. a. zrównywać, zrównać, wyrównywać, wyrównać, wygladzać, wygladzić; *odpłacić, wynagrodzić sobie czém; -ся, v. p. być wyrównanym, zrównanym, wygladzonym.

Вывертка, -и, f. wybieg, pl. wybiegi; wykret, pl. wykreты; *и.* Увертка.

Вывертывание, -я, n. wykręcanie; wykrzywanie; wywiercanie; wywarcanie.

Вывертывать, Вывернуть, v. a. wykrecać, wykreć; wykrywać, wykrywać; wywiercać, wywiercić; -ся, v. r. wykrecać się, wykreć się; wykrywać się, wykrywać się; wywiercić się, wypaść; *wykreć się, wywiercić się, wysłiznąć się, wywnąć się, wydobycь się [z trudnych okoliczności]; *и.* nagle się okazać, pokazać.

Вывертять, -ся, v. perf., v. sub: Выверчивать, -ся.

Выверчение, Выверчивание, -я, n. wyswidrowanie, wyswidrowywanie, świdrowanie, wywiercenie, wydrożenie świdrem.

Выверчивать, Вывертять, v. a. świdrować, wyswidrowywać, wyswidrować, świdrem wydrożać;

wydrożyć, wywiercać, wywiercić; -ся, v. p. być świdrowanym, wyswidrowanym, świdrem wywierconym.

Вывести & Вывезть, -ся, v. perf., v. sub: Выводить, -ся.

Вывинтить, -ся, v. perf., v. sub: Вывинчивать, -ся.

Вывинчивание, Вывинчивание, -я, n. wykrecenie, wykrecenie, odkrecenie, odkrecenie, odszrubowanie, odszrubowywanie, wyszrubowanie, wyszrubowywanie.

Вывинчивать, Вывинтить, v. a. wyszrubowywać, wyszrubować, odszrubowywać, odszrubować, wykrecać, wykrecić [odkrecać, odkrecić] szrubę.

Вывихание, -я, n. wywichnięcie, zwichnienie, wywinienie, wywinicie, wyruszenie ze stawu członka jakiego, naderwanie.

Вывихать, Вывихнуть, v. a. wywichnać, zwichnać, wykrecić, wywnąć, wyruszyć ze stawu członka jaki; naderwać; вывихнуть себѣ руку, ногу, wywichnać, wywnąć sobie rękę, nogę; -ся, v. r. & p. wywichnąć się, wywnąć się; być wywichnionym, wywinionym.

Вывихивание, -я, n., v. Вывихание. [хатъ, -ся.]

Вывихивать, -ся, v. Вывихивать, -ся, v. Вывихивание, zwichnienie, wywinienie, wywinicie, wyruszenie ze stawu członka jakiego, naderwanie.

Вывихнуть, -ся, v. perf., v. sub: Вывихать, -ся.

Вывихъ, -я, m. wywichnięcie, zwichnienie, wywinienie, wywinicie.

Вывишникъ, -я, m. Dot. 1. (illicebrium), goździeniec, [roslinn.]; 2. v. Гравилатъ (боабитнѣк). [Навелек....]

Вывлекание, Вывлекать, v.

Вывлечь, v. Вывлечь....

Выводить, Вывести & Вывезть, v. a. 1. wywodzić, wywiesić [kogo zkąd], wiodąc prowadzić, wyrowadzać, wyrowadzić; wywodzić войско, wywodzić wojsko; 2. wywodzić, wywiesić своды, wywodzić, wywiesić [на wybudować] sklepienie; sklepić, wysklepiać, wysklepić; sklepieniem oparzyć; zasklepiać, zasklepić; 3. (переселить), przesadzać, przesadzić, przesiedlać, przesiedlić; 4. - питна, wywabiać, wywabiać plamy, plamy gladzic; 5. wygladzić, wytracić, wypędzić, wygubić [np. szczyt, muzy, pluskwy, etc.]; v. Злоупотребленія (выводить); 6. - цыплятъ, (птеновъ, и проч.), wywiesić kureczkó, wyrowadzić kureczkó wysiedzawszy je, wylęgać; 7. - (еюй родъ отъ когó-либо колѣна), wywodzić, wywiesić, wyciągać, wyciągnąć jako z rodu, wyrowadzić psmem; wywodzić

титъ, в. а. конорасцъ, wykoparszcz, konopiami, kłakami, pakulami konopnemi obyćkaś, rozatykać (np. skadlubiny w okretach). [wygrzebanie]

Выкопаніе, -я, *n.* wykopanie
Выкопать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Выкапывать, -ся.

Выкопка, -и, *f.* wykopanie, wygrzebanie; miejsce wykopane.

Выкоптить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Выкапчивать, -ся.

Выкопчение, -я, *n.* wykopienie, okopienie, uwęzdenie.

Выкорнть, -ся, *v.* Откорнть, -ся.

Выкорнеа, -и, *f.* Выкорнленіе, -я, *n.* tużenie, utuczenie.

Выкорнъ, -а, *m.*, *v.* Выкорнваніе.

Выкосить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Выкашивать, -ся.

Выкоска, -и, *f.* Выкошеніе, -я, *n.* wykoszenie, skoszenie.

Выграденіе, -я, *n.* Выградка, -и, *f.* wykradzenie, wykradka.

Выградываніе, -я, *n.* wykradanie.

Выградывать, Выграсть, *v. a.* (prop. & *) wykradać, wykraść; -ся, *v. r.* & *p.* wykradać się, wykraść się; być wykradzonym.

Выграиваніе, -я, *n.* wykrawanie, wyciпаніе.

Выграивать, Выгронть, *v. a.* wykrawać, wykroić, wycinać, wyciąć. [Выграиваніе, -ся]

Выграсить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Выграска, -и, *f.* pomalowanie, wymalowanie, ufarbowanie.

Выграсъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Выградывать, -ся.

Выграхаленіе, -я, *n.* ukrochmalenie. [krochmalenie]

Выграхаливаніе, -я, *n.* ukrochmalenie, ufarbowanie.

Выграхалить, *v. a. perf.* ukrochmalić, ukrochmalić; -ся, *v. p.* być ukrochmalonym.

Выграшеніе, -я, *n.* pomalowanie, wymalowanie, ufarbowanie.

Выграшиваніе, *v.* Выграшеніе.

Выграшивать, Выграсать, *v. a.* farbować, ufarbować, malować, wymalować, pomalować; -ся, *a)* *v. r.* malować się, *w.* pomalować się; *β)* *v. p.* być malowanym, *w.* pomalowanym, być ufarbowанным, ufarbowаным.

Выгреть, -а, *m.* wykrzta, wychrta, przechrta.

Выгрешать, Выгресить, *v. a.* klesać, wykresować, wykreszać ogień.

Выгривлать, *v.* Исгривлать.

Выгроеніе, *v.* Выгриваніе.

Выгроочка, -и, *f. dim.*, *v.* Выгроочка.

Выгрошка, -и, *f.* 1. *v.* Выгриваніе; 2. wykroć, wzróg, model wykrojony, kroć, blajer.

Выгроить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Выграивать, -ся.

Выгрошеніе, Выгрошиваніе,

-я, *n.* wykruszenie, pokruszenie, nakruszenie, podrobienie.

Выгрошивать, *v. a. impf.*, Выгрошить, *v. perf.* wykruszać, wykruszyć, po-, na-kruszać, kruszyć, rozpruszać, rozpruszyć, rozdrabić, rozdrobić, rozszurwać, rozszurась; -ся, *v. r.* rozpruszać się, rozszurась się, rozszurувась się, rozszurувась się, wykruszać się, wykruszyć się.

Выгрошка, -и, *f.*, *v.* Выгрошеніе.

Выгурленіе, -я, *n.* zaokrąglenie, nadanie okrągłości.

Выгурливаніе, -я, *n.* zaokrąglanie.

Выгурливать, *v. a. impf.*, Выгурлить, *v. perf.* zaokrąglać, zaokrąglić, robić со kragiem.

Выгурлить, -ся, *v.* Выгурливать, -ся.

Выгуржать, Выгуржить, *v. a.* robić krag, koto, zrobić krag, koto; oznaczać, oznaczać krag, koto; zaokrąglać, zaokrąglić.

Выгурженіе, Выгурживаніе, -я, *n.* robienie kota, okręgu, zaokrąglenie, zaokrąglanie.

Выгурживать, -ся, *v.* Выгуржать, -ся.

Выгуржить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Выгуржать, -ся.

Выгуржеа, -и, *f.* заokrąglеніе; rzecz заokrąglona.

Выгурживаніе, -я, *n.* Archit. listewki, listwy.

Выгуртуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Выгурчивать, -ся.

Выгурчение, Выгурчиваніе, -я, *n.* wykreszenie, wykresanie.

Выгурчивать, Выгуртить, *v. a.* wykresać, wykresić, skresać, skresić; *uniewinnać, uniewinnić, usprawiedliwiać, usprawiedliwić; -ся, *a)* *v. p.* być wykresонным, skresонным; *β)* *v. r.* *wykresać się, wykresić się, wuwijać się, wuwinać się.

Выкупаніе, -я, *n.* wykupanie, wykupienie, wykup, odkupienie, odkupienie, odkup.

Выкупатель, -я, *m.* wykupiciel, wykupujący, odkupiciel.

Выкупательница, -и, *f.* wykupicielka, wykupująca, odkupicielka.

Выкупать, Выкупить, *v. a.* wykupować, wykupić; odkupować, odkupić; rozkupować, rozkupić.

Выкупать, *v. a. perf.* wykupać; -ся, *v. r. perf.* wykupać się.

Выкупить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Выкупить, -ся.

Выкупка, -и, *f.* wykup, wykupienie, odkup, odkupienie.

Выкупленіе, -я, *n.* wykupienie, odkupienie.

Выкупной, (-ий) -ья, -бе, -де, *adj.* wykupny, odkupny, odkupczy, odkupny; wykupnyя деньги, odkupny, odkupny, wykupny; wykupnoe

право, pravo odkupu или wykupu.

Выкупщикъ, Выкупщица, *v.* Выкупатель, Выкупательница.

Выкупъ, -а, *m.* wykupienie; wykup, odkup, okup; wykupiny, odkupny; право wykupa, pravo wykupu или odkupu.

Выкурение, Выкуриваніе, -я, *n.* wykurzenie, wykurzenie, wyalenie, wyalanie.

Выкуривать, Выкурить, *v. a.* wykurzać, wykurzyć; wyalacъ, wyalicъ; wykurить трубку табаку, wyalicъ fajkę tytoniu; wykurивать пчелъ изъ улья, wykurzacъ pszczoły z ula; -ся, *v. p.* być wykurzanym, wykurzonym; być wyalаным, wyalоным.

Выкурить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Выкуривать, -ся.

Выкурка, -и, *f.*, *v.* Выкурение.

Выкурить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Выкуривать, -ся.

Выкуриваніе, -я, *n.* wykuzanie, odguzanie, wykuzanie.

Выкуривать, Выкурить, *v. a.* wykuzować, wykuzać, wykucić, wykuzувась, wykuzувась, wykuzić.

Выкуршть, *v. a. perf.* wupić; wykurшть рожку вина, wupić kieliszek вина.

Выкуршеніе, -я, *n.* wykuzenie.

Выдавляваніе, -я, *n.* wyalanie.

Выдавлявать, Выдавить, *v. a.* wyalować, wyalować; -ся, *v. p.* być wyalowanym, wyalонным.

Выдазить, *v. a. perf.* przelazić po waszatkich kątach.

Выдазка, -и, *f.* wycieczka.

Выдазный, -за, -оо, *adj.* wycieczkowy, od wycieczki; wyalаная каинка, *v.* Выдазъ; wyalаная шахта, *v.* Фаршахта.

Выдазъ, -а, *m.* przelaz, dziura w murze do przelazenia.

Выдаываніе, -я, *n.* wyalowanie.

Выдаывать, Выдаывать & Выдаывать, *v. a.* wyalować, wyalować; -ся, *v. p.* być wyalowanym, wyalонным.

Выдаываніе, -я, *n.* gladzenie, wygladzenie.

Выдаывать, Выдаывать, *v. a.* gladzić, wygladzać, wygladzić, glansować, wyglansować.

Выдаганіе, -я, *n.* wyalganie, otrzymanie przez lganie или przez kłamstwo. [wyd.]

Выдагать, *v. perf.*, *v. sub.*
Выдажальный, -ая, -оо, *adj.* wylezły, odczłazy; zlezłazy.

Выдажать, *v. a. perf.* wylezeć, przez długi czas chorować.

Выдажаться, *v. perf.*, *v. sub.*
Выдажаться.

Выдаживаніе, Выдаживаніе, *v. r.* wylezeć się, odczłazyć; zlezść się, odczłazyć się.

Вылетаніе, -я, *n.* wylecenie, wylatanie.

Вылетать, Вылететь, *v. n.*

wylatać, wylecieć, wybiegać, wybież bardzo prędko.

Вѣлеть, -а, *m.* wylot, wylecenie; *v.* Вѣлетѣние; пѣля пролѣх на вылетѣ, кула [Karabiniowa, armatna] przesziła na wylot; на вылетѣ, на wylot, на wskrѣo.

Вѣлетѣние, -я, *n.* wylecenie, wylot. [летѣть.]

Вѣлетѣть, *v. perf.*, *v. sub:* Вылѣчение, -я, *n.* wyleczenie, wykugowanie.

Вѣлчиваніе, -я, *n.* wyleczanie, przurprowadzanie do zdrowia.

Вѣлчивать, Вѣлчить, *v. a.* wyleczać, wyleczyć, kurować, wykugować, przurprowodzić, przurproweć do zdrowia; -ся, *v. r.* wylezczać się, wyleczyć się, wykugować się, powroć do zdrowia.

Вѣлчка, -и, *f.* wyleczenie, przjęcie do zdrowia.

Вѣлваніе, -я, *n.* wylewanie, wylanie, odlanie [z kruzyczu].

Вѣлвать, Вѣлать, *v. a.* wylewać, wylać; odlewać, odlać [co z kruzyczu]; wylwać wodę na obocość, pomprować wodę; -ся, *v. r.* & *p.* wylewać się; wylać się; wyciekać, wycieć, wylуwаć, wurlуć; być wylwanym, wylanym, być odlewаным, odlanym.

Вѣлвка, -и, *f.* wylanie, odlanie, wylewanie, odlewanie.

Вѣлзаніе, -я, *n.* wylizanie, zlizanie.

Вѣлзывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Вѣлзывать, -ся.

Вѣлзывать, -я, *n.* wylizywanie, zlizywanie.

Вѣлзывать, Вѣлзывать, *v. a.* wylizывать, wylizаć, zlizывать, zlizаć.

Вѣлннваніе, -я, *n.* linienie, wylnienie, postradanіе wlosѣw, etc.

Вѣлннвать, Вѣлннвать, *v. n.* linieć, wylnieć, wylenieć, postradać wlosy (etc.).

Вѣлннлый, -ая, -ое, *adj.* wylnny, wupetlzy. [Вѣлнннвать.]

Вѣлннать, *v. perf.*, *v. sub:* Вѣлннать, -я, *n.* wylanie, odlanie; *v.* Вѣлннваніе.

Вѣлнный, -ая, -ое, *part. p.* wylany, odlany; *bardzo podobny do kogo, wykaranу (z oka); podobnіenіenіkі, onъ wylnnyjъ nъ otъ, jakoby ojcu z oka wupadł; podobnіenіenіkі ojcu.

Вѣлнть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Вѣлнвать, -ся.

Вѣлнвать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Вѣлнннвать, -ся.

Вѣлннать, *v. perf.*, *v. sub:* Вѣлнннвать (I & II).

Вѣлнвать, *v. a. perf.* wylizаć.

Вѣлнваніе, -я, *n.* wylamanіе, wylom, przelom.

Вѣлнвать, Вѣлннать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Вѣлнннвать, -ся.

Вѣлнвка, -и, *f.* Вѣлннленіе, -я, *n.*, *v.* Вѣлннваніе.

Вѣлнть, -а, *m.*, *v.* Вѣлннваніе.

Вѣлнщеніе, -я, *n.* wylagadzenie, wupolerowanie.

Вѣлнщитъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Вѣлнщивать, -ся.

Вѣлнудитъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Вѣлнуживать, -ся.

Вѣлнудка, -и, *f.*, Вѣлнуженіе, -я, *n.* pobielenie, pobiala, pokrycie cyną.

Вѣлнуживаніе, -я, *n.* bielienie, pobielanie, wubielanie (cyną).

Вѣлнуживать, Вѣлнудитъ, *v. a.* bielić, wubielać, wubielić, pobielać, pobielić cyną.

Вѣлнуживать, *v. a. perf.* podstępnie со wyludzić, dostać, osiągnąć.

Вѣлнупаніе, -я, *n.* wylupanie, wyluszczenie.

Вѣлнупать, Вѣлнупитъ, *v. a.* wylupывать, wylupас, wyluszczać, wyluszczyć; wylupитъ глаза, *v.* Вѣлнучитъ (глазѣ); -ся, *v. r.* wylupаć się, wylupić się, wyluszczać się, wyluszczyć się; wylukwаć się, wylukć się.

Вѣлнупитъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Вѣлнупать, -ся.

Вѣлнупленіе, -я, *n.* wylupanie, wylupienie, wyluszczenie.

Вѣлнуплнваніе, -я, *n.* wylupowanie, wyluszczywanie.

Вѣлнуплнвать, Вѣлнуплать, -ся, *v.* Вѣлнупать, -ся.

Вѣлнуплать, -ся, *v.* Вѣлнуплнвать, -ся.

Вѣлнупленіе, -я, *n.* wyluszczenie, wyluskanіе; *v.* Вѣлнуплнваніе.

Вѣлнуплнваніе, -я, *n.* wyluszczywanie, wyluskіwanie.

Вѣлнуплнвать, Вѣлнуплтъ, *v. a.* wyluszczać, wyluszczyć; -ся, *a) v. p.* być wyluszczanym, wyluszczołym; *б) v. r.* wyluszczać się.

Вѣлнугать, Вѣлугать, *v. a.* lgać, wylgać, wylkamywać, otrzymać przez kłamanіo.

Вѣлъ, -и, *f.* narośl, guz na ciele lub na drzewіe.

Вѣлзваніе, -я, *n.* (prop. & *) wylazanie. [lazіć, wylezc.]

Вѣлзвать, Вѣлзвать, *v. a.* wylzывать, *v.* Вѣлннлый.

Вѣлзвать, *v. perf.*, *v. sub:* Вѣлзвать.

Вѣлзпнть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Вѣлзпнвать, -ся.

Вѣлзпка, -и, *f.*, Вѣлзпленіе, -я, *n.* wumodelowanie, wzorowanie, wlepienie (np. w wosku), wupormowanie.

Вѣлзплнваніе, -я, *n.* modelowanie, wzorowanie, wlepienie (np. w wosku), wupormowanie.

Вѣлзплнвать, Вѣлзпнть, *v. a.* modelować, wumodelować, formować, wlepiać, wlepić, robić wzory z gliny, z wosku.

Вѣлзплать, *v.* Вѣлзплнвать.

Вѣлзпнокъ, -пка, *m.* wyciek, odciak. [в. Вѣлчя...]

Вѣлчнвать, Вѣлчнть, -ся, Вѣлчзаніе, -я, *n.*, *v.* Вѣлчзка.

Вѣлчзывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Вѣлчзывать, -ся.

Вѣлчзка, -и, *f.* wumagowanie, wumaganіе. [мазка.]

Вѣлчзваніе, -я, *n.*, *v.* Вѣлчзывать, Вѣлчзывать, *v. a.* mazać, wumazywać, wumazać; wumagować, wumagować; malować, wumalować; *и.* malowaniem lub na malowanie wupotrzebować; -ся, *v. r.* wumagować się, wumagować się; wumazywać się, wumazać się.

Вѣлчзывать, Вѣлчзывать, *v. a.* ciągnąć świece.

Вѣлчзывать, -я, *n.* wupragazanie, wuzebranіе.

Вѣлчзывать, Вѣлчлнть, *v. a.* upragazаć, wupragazаć, uprosić, wuprosić, wuzebrać; -ся, *v. p.* być wumodlonym, wuproszonym, wuzebranym.

Вѣлчзваніе, -я, *n.* wumіeіenіe, wupragadzenie za mlowo.

Вѣлчзывать, Вѣлчлнть, *v. a.* wumlewać, wumleć makę lub zagabіać, zagobіć męciem zboża pieniądze; -ся, *v. p.* być wumіeіonym, wumęіym, zmęіym, zmіeіonym.

Вѣлчзаніе, Вѣлчнваніе, -я, *n.* wyludzenie, wumalenie; wumalenie; wumowanie przez podstęp.

Вѣлчзывать, Вѣлчнвать, *v. a.* wyludzać, wyludzić; wumaniаć, wumanieć; wuwabіać, wuwabіć; wucіgаć, wucіgnąć kogo zkąd.

Вѣлчнвать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Вѣлчнвать, -ся.

Вѣлчзка, -и, *f.* wyludzenie, wumalenie.

Вѣлчзаніе, -я, *n.* zbrudzenie, pobrudzenie, wykreslenie.

Вѣлчзывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Вѣлчзывать, -ся.

Вѣлчзывать, -я, *n.* wylagadzenie, wumazanie.

Вѣлчзывать, Вѣлчлнть, *v. a.* wumazаć, wumorzyc, morzyc, zamarzаć, zamorzyc głodem.

Вѣлчзка, -и, *f.* przekreslenie; mіeіsce wumazane.

Вѣлчзывать, -я, *n.* brudzenie, walanіе; zbrudzenie, zwalanіе; zwalanіе; wumazanie, wukreslanіе.

Вѣлчзывать, Вѣлчзывать, *v. a.* brudzić, zbrudzić, walać, zwalać, murzyc; wukreslać, wukresліć; -ся, *a) v. p.* być wukreslanym, wukreslonym; *б) v. r.* walać się, powalać się, pobrudzić się.

Вѣлчзваніе, Вѣлчззваніе, -я, *n.*, *v.* Zамасленіе, Zамаслнваніе.

Вѣлчзывать, Вѣлчзывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Вѣлчзывать, -ся.

Вѣлчзывать, -я, -ое, *adj.* zupelnіе dojrзalу.

Вѣлчзывать, *v. n. perf.* zupelnіе dojrзeć.

Вѣлчзывать, -я, *n.* wumaczenie, moczzenie, wumoczenie.

Вѣлчзывать, Вѣлчлнть, *v. a.*

wychlostanym, wutrzerpanym różnami.

Выпасать, Выпастать, Выпасты, v. a. wypasać, wypasywać, wypasć; zarabiać, zarobić, zarobkować pasąc trzode.

Выпасть, v. perf. wypasć (z czego, z kąd), wycieść; **v. Выпасть.**

Выпастывание, -я, n. wypasywanie, wypasanie; zarabianie, zarobkowanie paszeniem trzody.

Выпастывать, v. Выпастать.
Выпахание, -я, n. wyogranie; zarobienie oganiem.

Выпахать, -ся, v. perf., v. sub: Выпахивать, -ся.

Выпахивание, -я, n. wyogruwanie; zarabianie, zarobkowanie oganiem, uprawą roli.

Выпахивать, Выпахать, v. a. wyogruwać, wyograsć; zarobkować, zarabiac, zarobić, oganiem, uprawą roli; *т. wyplaniac, wyplonić (ziemię), wycieńczać, wycieńczyć; -ся, v. r.* wyplonić.

Выпаканье, -я, n. poplamienie, powalenie, zawalanie, zesmolenie, posmolenie, zamazanie.

Выпакать, v. a. perf. poplamnić, powalać, zawałać, ze-, posmolić, zamazać.

Выпаканье, -я, f. wyogranie; **v. Выпахивание.**

Выпашь, -я, f. zaorne pole; wuplonione pole. [wupric]

Выпекание, -я, n. wupiekanie, **Выпекать, Выпечь, v. a.** wupiekać, wupieć, upieć; *-ся, v. r. & p.* wupiekać się, wupieć się; być wupieczonym. [strzebia]

Выпелица, -я, f. rodzaj jasi; **Выпередить, v. perf., v. sub:** Выперезывать.

Выперезание, Выперезывание, v. Оперез....

Выперезывать, Выперезать, v. Оперез....

Выпереть, -ся, v. perf., v. sub: Выпирать, -ся.

Выпестривание, -я, n. upstrzenie.

Выпестривать, v. a. perf. upstrzyć. [wanie]

Выпечатание, -я, n. wydrukowanie.

Выпечатать, -ся, v. perf., v. sub: Выпечатывать, -ся.

Выпечатка, -я, f. druk, wupicie, wupiosczenie; **v. Выпечатывание.** [kowanie]

Выпечатывание, -я, n. wydrukowanie.

Выпечатывать, Выпечатать, v. a. drukować, wydrukować, wytłaczać, wytłoczyć, wupijać, wupić; *-ся, v. p.* być wydrukowanym, wytłoczonym, wupitym; (o sczlonkach:) być zbitym, startym. [-я, f. wupieczenie]

Вупеченіе, -я, n., Вупечка, Вупечь, -ся, v. perf., v. sub: Вупекать, -ся. [wupicie]

Вупиваніе, -я, n. wuprujanie, **Вупивать, Вупивть, v. a.** wuprujać, wupić; *вупить рюмку, ставіть вупія, wupić kieliszek,*

szklanke wina; *вупить стаканчик (abo рюмку), wupić kieliszek wina; вупить лішнюю (рюмку), *podpic sobie; вупить адь, wupić truciznę; otruc się; -ся, v. p.* być wuprujanym, wupitym; wupić się; *вупиваться изъ ума, od рїанства rozum tracić.*

Вупиленіе, Вупиливаніе, -я, n. wupilowanie, wupilowywanie.

Вупиливать, Вупилить, v. a. wupilowywać, wupilować (pilnikiem); *zarabiać, zarobić piła; -ся, v. r. & p.* wupilic się; być wupilowywanym, wupilowanym.

Вупилить, -ся, v. perf., v. sub: Вупийливать, -ся.

Вупилка, -я, f. wupilowanie.

Вупирание, -я, n. wupruhanie, wupruhanie, wupruhniecie, wupruhanie, wupruhanie.

Вупирать, Вупереть, v. a. wupruhać, wupruhac, wupierac, wupruć, parciem wucisnac.

Вуписаніе, -я, n. wupisanie; wykreslenie, wuzuczenie; *т. зарисаніе, спrowadzenie (np. towargów).* [Вуписывать, -ся.]

Вуписать, -ся, v. perf., v. sub: Вуписка, -я, f. 1. *в. Вуписание;* 2. *wupis, wucisac, ekstrakt, tresć.*

Вуписной, (-ий), -ая, -ое, adj. zapisany, sprowadzony (z kąd), zagraniczny.

Вуписчикъ, -а, m. wupisnik, wupisacz, robiący wupisy, wucisacj. ekstrakt.

Вуписывание, -я, n. 1. wupisywanie, wucisaganie, robienie wupisów, wucisagów, ekstraktów; 2. wykreslanie, wuzuczenie; 3. zapisywanie, sprowadzanie (z kąd towarów).

Вуписыватель, -я, m. wupisacz, wupisnik, który wupisuje, wucisaga, robiący wupisy, wucisacj. ekstrakt.

Вуписывать, Вуписать, v. a. 1. wupisywać, wupisac, wucisagać, wucisagnac; 2. wykreslac, wukreslic, wylaczyc kogo (np. z towargzystwa jakiego, etc.); 3. zapisywac, zapisac, sprowadzac, sprowadzic (z kąd towary); *-ся, a) v. r.* wupisywac się, wupisac się z czego; *prestawac, przestac być czem; б) v. p.* być wupisywanym, wupisanym; być wykreslanym, wykreslonym.

Вуписъ, -я, f., v. Вуписка (2). [Вупивать, -ся.]

Вупить, -ся, v. perf., v. sub: Вупихать, -ся, v. perf., v. sub:

Вупихивать, -ся. [nie]

Вупихивание, -я, n. wupruhanie, wupruhanie, wupruhanie, wupruhanie.

Вупихивать, Вупихать, Вупихивуть, v. a. wupruhać, wupruhac; *вупихивуть изъ кбмваты, wupruhac kogo za drzwi; -ся, v. p.* być wupruhanym, wupruhnietym.

Вупихивуть, -ся, v. perf., v. sub: Вупихивать, -ся.

Вуплавить, -ся, v. perf., v. sub: Вуплавивать, -ся.

Вуплавка, -я, f., Вуплавленіе, -я, n. topienie, wupotopienie (np. kruszczu).

Вуплавливаніе, -я, n. topienie, wupotopianie.

Вуплавливать, Вуплавить, v. a. wupotopiac, wupotipic (np. kruszcz z rudy); *-ся, v. p.* być wupotopianym, wupotopionym; topic się.

Вуплавлять, -ся, v. Вуплавливать, -ся.

Вуплавной, (-ий), -ая, -ое, adj. przez topienie otrzymany; wupotopiony.

Вуплавокъ, -вка, m. 1. Chem. (regulus), królik, wupotepok, [istota kruszczowa]; 2. wupotepok (drzew, ziół), odrostek; т. v. Вуплавокъ.

Вуплакать, -я, v. perf., v. sub: Вуплакивать, -ся.

Вуплакивание, Вуплаканіе, -я, n. wuplakowanie, wuplakanie, wuzebnanie czego.

Вуплакивать, Вуплакать, v. a. wuplakiwac, wuplakać co, wuzebnac, otrzymac co za pomoc placza, wuzebnac co placzem; *т. вуплакать глаза, wuplakać oczy; -ся, v. p.* być wuplakany.

Вуплата, -я, f. wuplata, wuplaccenie, wupnagrodzenie.

Вуплатить, -ся, v. perf., v. sub: Вуплативать, -ся.

Вуплативание, -я, n. wuplaccenie, wuplata, odpłacenie, zaplaccenie.

Вуплативание, -я, n. wuplaccenie, zaplaccenie, odpłacenie.

Вуплавивать, Вуплатить, v. a. wuplaccac, zaplaccac, wuplaccac, zaplaccac, odplacic, odplacic, odplacic, odplacic; *вуплатить (долг) по счету, zaplaccic rachunek; -ся, a) v. r.* wuplaccac się, wuplaccac się; б) *в. p.* być wuplaccanym, wuplaccanym.

Вуплациваніе, Вуплацивать, v. Вуплони....

Вуплевать, -ся, v. perf., v. sub: Вуплєвывать, -ся.

Вуплевокъ, -вка, m. plwocina, pl. plwociny, to co wuploniono, wupluto. [wanie]

Вуплєвываніе, -я, n. wuplucanie, wuplєwvanie, **Вуплєвывать, Вуплєвать, v. a.** wuplucac, wupluc, wuplunac; *-ся, v. p.* być wuplucanym, wuplucanym, wuplucanym.

Вуплесканіе, -я, n. wuplucniecie, wuplucanie, rozlanie.

Вуплескать, -ся, v. perf., v. sub: Вуплескивать, -ся.

Вуплески, -овъ, pl. m. wuplanie, to co wuplucano, rozlano.

Вуплескиваніе, cfr. Вуплескание.

Вуплескивать, Вуплескать, Вуплеснуть, v. a. wupluciwac, wuplucac, wuplucac, wuplucac, wuplucac, wuplucac; *т. wuplucac, wuplucac; -ся, a) v. r.* wuplucac się, wuplucac się; б) *v. p.* być wuplucanym, wuplucanym.

wyubawienie, uwolnienie (kogo od mił z czego); wykup.

Вырывание, -я, *n.* wurywanie, wykopywanie.

I. Вырывать, Вырвать, v. a. wurywać, wurywać; **вырвать** у кого-либо изъ рукъ, wurywać, gwałtem wziąć, porwać, wydrzeć komu co z rąk; **вырвать** кого-либо изъ бдѣи, wurywać kogo z biedy; **вырвать** на себѣ волосы, wurywać sobie włosy; **больного вырвало**, chorego womitował; - кому-либо **яму** (*fig.*), *v. sub.* Яма; -ся, *a*) *v. r.* wurywać się, wurywać się; **отдался** się, oddalił się, uciec od kogo lub zkađ; **вырваться** у кого изъ рукъ, *a*) wurywać się z rąk od kogo; *b*) wymknąć się z rąk, wyrwać z rąk; **нечаяно вырвалось** ну его слово, niepodzianie wymknęło [ми wyrpene] mu się слово, wyleciało mu słowo; *β*) *v. p.* być wurywanym, wurywanym.

II. Вырывать, Вырты, v. a. wykopywać, wykopać, odkorować, odkopać; -ся, *v. p.* być wykopywanym, wykopanym, odkorowanym, odkorpanym.

Выртые, -я, *n.* wurycie, wykopanie. [**Вырывать**, -ся (II).

Вырты, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Выр, -я, *m.* wir, wodokręt, toń.

Вырзание, -я, *n.* wyrznięcie, wyrzucanie; wykrojenie; wyrzucie; wurycie; *ii. v.* **Вырзывать, вырзать**, -ся, [**Вырзывать**, -ся].

Вырзавать, вырзавать, v. a. **Вырзак**, -и, *f.* wyrznięcie; wykrojono, wykroj, wykrawek; wyrzucie; wyrzutek; **продавать товар на вырзак**, sprzedawać towar na łokcie; **продажная вырзак**, sprzedawanie na łokcie; handel łokciowy; *ii. v.* **Вырзайка**.

Вырзаной, (-ый), -я, -бе, *adj.* wykrojny, wyrzynkowy; rzniety; wykrojony, wyrzynety.

Вырзакъ, -зак, *m. Geom.* wyrzutek, klin wyrzynowy.

Вырзубъ, v. Снаръ (зубастый).

Вырзачкъ, -а, *m.* wyrzynacz, wyrzynacz, wyrzynający со; rzęźbacz, szyćbacz.

Вырзаваніе, -я, *n.* wyrznięcie, wykrawanie, wyrzucanie; *ii. v.* **Вырзаченіе** (*Chit.*); **вырзачіем** яць, *v.* **Холощеніе**; 2. wyrzucanie (na kamieniu lub drzewie), blaszochyie, grawirowanie.

Вырзывать, Вырзавать, v. a. 1. wyrzynać, wyrzynać, wykrawać, wykroić, wyrzucать, wyrzucать; 2. *v.* на чѣмъ-либо, wyrzynać на чѣмъ (*np.* на камieniu, на drzewie, *etc.*); -ся, *v. r. & p.* wyrzynać się, wykrawać się; być wyrzynanym, wyrzynетым, być wykrawanym, wykrojonym.

Вырзать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Вырзать**, -ся.

Вырзаніе, -я, *n.* strojenie.

Вырзать, Вырзать, v. a. wyrzucать, wyrzucić, przystrajac, przystroić, ubierać, ubrać; -ся, *a*) *v. r.* wyrzucать się, wyrzucić się; *β*) *v. p.* być wyrzucanym, wyrzucanym.

Вырзание, -я, *n.* wyrzucenie. **Вырзаваніе**, -я, *n.* wyrzucanie. [**Вырзать**, -ся].

Вырзывать, -ся, v. Вырзавать, -ся, v. perf., *v. sub.* **Высаживать, -ся.**

Высадка, -и, *f.* przesadzanie, przesadzenie; wysadzanie, wysadzenie, wylądowanie.

Высадный, -ая, -ое, *adj.* do przesadzenia, przesadzony (jak *np.* drzewko, roślina); *ii.* do wysadzenia, wylądowania przeznaczony; **высадныя** деревца, laso-rosł do sadzenia w ziemi; **высадное** войско, wojsko do wylądowania przeznaczone.

Высaddockъ, -дка, *m.* laterosi, odnoga; *сfr.* odmłodek.

Высаженіе, -я, *n.*, *v.* **Высадка**.

Высаживаніе, -я, *n.* wysadzanie, przesadzanie; *ii. v.* **Высадка**.

Высаживать, Высадить, v. a. 1. wysadzać, wysadzić, przesadzać, przesadzić (*np.* rośliny); 2. wysadzać, wysadzić; wylądować; **высадить** кого изъ каретъ, wysadzić kogo z karety; 3. *fig.* **высадить** кому-либо зубъ, wyrzucić komu ząb; -ся, *v. p.* być przesadzanym, przesadzonym.

Высаливаніе, -я, n. złozenie, lojem wysmarowanie.

Высаливать, Высалить, v. a. loić, poloić, wyloić, lojem wysmarować; -ся, *v. r.* poloić się, lojem się powalać, posmarować. [**Высаливать**, -ся].

Высалить, -ся, v. perf., *v. sub.* **Высаливаніе, -я, *n.* wysuszenie, wysusanie.**

Высысывать, Высосать, v. a. wysuszać, wysuszać; -ся, *v. p.* być wysuszanym, wysuszanym.

Высватаніе, -я, *n.* wyswatanie.

Высватать, -ся, v. perf., *v. sub.*

Высватывать, -ся.

Высватываніе, -я, *n.* swatanie, wyswatywanie.

Высватывать, Высватать, v. a. wyswatывать, wyswatać, swatanіем ożenić lub wydać za mał; -ся, *v. p.* być wyswatаным.

Высверленіе, Высверливаніе, -я, *n.* wywiercenie, wywiercanie, wyswidrowanie.

Высверливать, Высверлить, v. a. wywiercać, wywiercić, wyswidrować; -ся, *v. p.* być wywiercanym, wywierconym, wyswidrowanym, wydrążyć się.

Высверлить, -ся, v. perf., *v. sub.* **Высверливать, -ся.**

Высверлки, *pl. m.*, *v.* **Вотра** (2).

Высвистать, -ся, v. perf., *v. sub.* **Высвистывать, -ся.**

Высвистъ, -а, *m.* wyswischczenie, wyswischanie, wygwizdanie.

Высвистываніе, -я, *n.* wygwizdywanie, wywischtywanie.

Высвистывать, Высвистать, v. a. wyswischtywać, wyswischać, wygwizdywać, wygwizdać; -ся, *v. p.* być wygwizdywanym, wygwizdanym, wyswischаным.

Высвободить, -ся, v. perf., *v. sub.* **Высвободжать, -ся.**

Высвободжать, Высвободить, v. a. wyswobodzacz, wyswobodzić, oswobodzacz, oswobodzić, wyzwalać, uwalniać, wybawiać, wybawić, uwalniać, uwolnić; -ся, *a*) *v. r.* wyswobodzacz się, wyswobodzić się, oswobodzić się, oswobodzić się, wyzwalać się, uwolnić się; *β*) *v. p.* być wyswobodzonym, wyzwolonym, uwolnionym, dostawać, dostać wolność.

Высвободженіе, -я, *n.* wyswobodzenie, oswobodzenie, wyzwolenie, wybawienie, uwolnienie.

Высвореніе, Высвориваніе, -я, *n.* wysworowanie, wysworowywanie [& wysf...], spuszczenie piów za swory; *ii.* przyzwyszczanie piów do swory.

Высворивать, Высворить, v. a. (*wo mysl.*) wysworowywać, wysworować [& wysf...], spuszczać, spuszczać piy ze swory; *ii.* przyzwyszczać, przyzwyszczać, przyzwyszczając, przyzwyszczając piy do swory; -ся, *a*) *v. r.* przyzwyszczać się, przyzwyszczać się do swory; *β*) *v. p.* być przyzwyszczаным, przyzwyszczоным do swory.

Высворить, -ся, v. perf., *v. sub.* **Высворивать, -ся.**

Высворка, -и, *f.*, *v.* **Высвореніе**. [Koloniya].

Высодокъ, -дка, *m.* osada.

Высобрѣненіе, -я, *n.* wyzbrzenie, posrebrzenie.

Высобрѣнить, v. a. perf. wysrebrzyć, posrebrzyć.

Высидка, -и, *f.* 1. wydystylowanie, przepalanie wódki; 2. przepalanka, alembikowa wódka, okowita.

Высиднѣіе, v. **Высидженіе**.

Высидѣть, -ся, v. perf., *v. sub.* **Высидивать, -ся.**

Высидженіе, Высидиваніе, -я, *n.* 1. wysiedzenie, wytrwanie w siedzeniu *etc.*; 2. wysiedzenie jaj; wyłgnienie; 3. wypalanie, wypalenie, przepalanie, dystylowanie, wydystylowanie wódki; dystyllacja.

Высидывать, Высидѣть, v. a. 1. wysiadać, wysiedzieć, wytrwać w siedzeniu *etc.*; 2. wysiadać, wysiedzieć (*np.* kurcząta), wyłgnąć; 3. wypalać, wypalić, przepalać, wydystylować; -ся, *a*) *v. r.* (*o* *plastwie*): niedzielnic, chudnic, schudnic od długiego siedzenia na jajach; *β*)

v. p. być wysiedzianym; wylegnąć się. [wymodzenie.]

Висиненіе, -я, n. wysinienie.

Висиненный, -ая, -ое, part. p. wysiniony, wymodzony.

Висинивать, **Висинить**, v. a. винić, wysinić, wymodrzycь; -ся, a) v. r. wymodzycь się, wysinić; б) v. p. być modzonym, wymodzonym, wysinionym.

Висинять, -ся, v. perf., v. sub: **Висинивать**, -ся.

Виспѣ, v. a. 1. wywuzszać, wywuzszycь, podwuzszać kogo; 2. (т). v. Хвалить, Превозносить; -ся, v. r. wywuzszać się, nadуmаć się, ruznić się; * (брать надѣ възмъ-либо верхъ), gógować, góre brać, wierzeh brać, ргym тіеіс, przehodzicь; v. II p. w. o. x. o. d. ыт.

Вискабливаніе, **Вискаблинѣ**, -я, n. wyskrobывание, wyskrobanie; wyheblowanie.

Вискабливать, **Вискаблить**, v. a. wyskrobywać, wyskrobać; wyheblować; -ся, v. p. być wyskrobywanym, wyskrobанym; wyskrobуwać się; być wyheblowanym; wyheblować się.

Висказаніе, -я, n. powiadanie, wypowiadanie, wypowiedzenie, opowiedzenie.

Висказать, -ся, v. perf., v. sub: **Вискаивать**, -ся.

Вискаиваніе, -я, n. wyprowadanie, oprowadanie.

Вискаивать, **Вискаивать**, v. a. wyprowadać, oprowadzicь, powiedzicь, oprowadić, opowiedzicь, odkryć, przуznać się; и. v. II o. p. e. s. k. z. ыw. а. т. v. r. w. y. n. u. r. z. ыt. s. i. e. g. ; б) v. p. być wyprowadzianym, oprowadzianym, odkrytym. [kiwanie.]

Вискаиваніе, -я, n. wyskakiwanie, wyskочинье, **Вискаивать**, **Вискочить**, **Вискокнуть**, v. n. wyskakіwаć, wyskakać, wyskoczycь, wyskocznąć; **Вискокнуть** изъ окна, wyskocznąć (wyskoczycь) przez okno; **Вискаивать** наперѣдъ, *wuzwаć się na przód.

Вискальзывать, **Вискользять**, v. n. wyslizgiwać się, wyslizgnąć się. [banie; wyheblowanie.]

Вискобленіе, -я, n. wyskrobywanie.

Вискоблять, -ся, v. perf., v. sub: **Вискабливать**, -ся.

Вискокнуть, v. perf., v. sub: **Вискаивать**.

Вискользять, v. perf., v. sub: **Вискальзывать**.

Вискоченіе, -я, n. wyskoczenie.

Вискочить, v. perf., v. sub: **Вискаивать**.

Вискочка, -и, a. s. wyskakіwаnie, wuzwаnie się na przód; wselbaki, wselbaska; *ten со z nizkiego stanu przуzedł do znaczenia; cfr. ran z chора.

Вискоряніе, -я, n. wyskrobывание.

Вискорѣть, **Вискресть**, v. a.

wyskrobywać, wyskrobać, skrobaniem, wuczyselać, wuczyscicь.

Вискребеніе, -я, n. wyskrobywanie. [sub: Вискрѣбать, -ся.

Вискресть, -ся, v. perf., v. sub: **Висславить**, v. perf., v. sub: **Висславлять**.

Виславленіе, **Виславляваніе**, -я, n. 1. wystawianie (Boga); 2. zbieranie kolendy, kolendowanie.

Виславлять, **Виславить**, v. a. wysławiać (Boga), zbierać kolendę (спiewając pobożne pieśni), kolendować.

Виславлять, v. a. 1. - korb-lybo, wystawiać kogo; 2. v. **Виславлять**.

Висланіе, -я, n. wysłanie, posłanie, wуgnanie.

Вислатъ, -ся, v. perf., v. sub: **Висмылать**, -ся.

Вислуга, -и, f. zastuga; wуsluga; za wslугу dать, za wуslужоnе lata.

Вислуженіе, **Вислуживаніе**, -я, n. wysлужenie, wysлуживanie.

Вислуживать, **Вислужить**, v. a. wysлужіwаć, wysлужycь; **Вислуживать** się, **Вислужить** się; -ся, v. r. dostugіwаć się, dostugycь się; **Вислуживать** się, **Вислужить** się.

Вислужить, -ся, v. perf., v. sub: **Вислуживать**, -ся.

Вислуханіе, -я, n. wysлuchanie, cierplіwe sluchanie czego; **Вислуханіе** крса наукъ, wysлuchanie [ukończenie] kursu nauk.

Вислухать, -ся, v. perf., v. sub: **Вислуживать**, -ся.

Вислуживаніе, -я, n. wysлuchanie, cierplіwe sluchanie; cfr. **Вислуханіе**.

Вислуживать, **Вислухать**, v. a. wysлuchіwаć, wysлuchać; przesluchіwаć, przesluchać.

Вислюнивать, **Вислюнить**, -ся, v. **Васлунивать**, -ся.

Висмалываніе, -я, n. smolenie, wуsmalanie, posmalanie, wуsmalowanie smola, wуmazanie smola.

Висмалывать, **Висмолить**, v. a. wуsmalać, wуsmolіć, posmalać, posmоліć, wуsmarowаć smola, wуmazаć smola; -ся, a) v. r. smоліć się, posmоліć się, osmоліć się, brudzicь się, walać się smola; etc.; б) v. p. być wуsmalowanym, wуsmolonym, posmолonym, smola wуmazанym.

Висмариваніе, -я, n. smarkanie, wуsmarkiwanie.

Висмаривать, **Висморять**, **Висморкнуть**, v. a. - nosь, wуsmarkіwаć, wуsmarkać, ucierać, utrzecь nos; -ся, v. r. wуsmarkіwаć się, wуsmarkać się.

Висматриваніе, -я, n. wуpatrywanie, upatrywanie.

Висматриватель, -я, m. wуpatrzywciel.

Висматривать, **Висмотрѣть**, v. a. wуpatrywаć, wуpatrzecь; upatrywаć, upatrzecь.

Висмоленіе, -я, n. wуsmolenie,

posmolenie, wуmazanie smola, wуsmalowanie.

Висмолить, -ся, v. perf., v. sub: **Висмалывать**, -ся.

Висмолка, -я, f. wуmazanie smola, wуsmalowanie smola.

Висморачаніе, -я, n. wуsmarkanie.

Висморчать, -ся, v. perf., v. sub: **Висмаривать**, -ся.

Висморкнуть, -ся, v. perf. **Висмаркивать**, -ся.

Висмотрѣніе, -я, n. wуpatrenie; upatrenie; cfr. **Висматриваніе**. [**Висматривать**.

Висмотрѣть, v. perf., v. sub: **Висматривать**, v. **Осматривать**.

Висовка, -и, f. **Висовъ**, -а, m. wуsuwanie się, wуsuниecіe, wуstep; и. **Висовка**, wуsuwanie, wуtkанье; **Висовъ** скалы въ море, wуstep (wуsuниecіe) скалы w море.

Висовываніе, -я, n. wуsuwanie, wуtkанье.

Висовывать, **Висунуть**, v. a. wуsuwаć, wуsuнаć, wуtkаć, wуtkаć, wусcіbаć, wусcіbіć, wусcіbаć, wусcіbіć, wусcіbіć, wусcіbіć, wусcіbіć, wусcіbіć, wусcіbіć; **Висовывать** korb-lybo **Висунуть** kogo na przód; -ся, v. r. wуsuwаć się, wуsuнаć się, pokazywаć się, pokazać się.

Високій, -ая, -ое, adj. wусоkі, wynіosіly, wуznіosіly, wielkі; **Високій** домъ, dom wусоkі; **Високія** облака, wусоkіе облоki; **Високій** ростъ, czіowіekъ wусоkіego wzrostu; **Високія** мислі, mыслі wусоkіе [ни гórne, wynіosіe, wуznіosіe]; **Високій** цѣннй, сenu wусоkіеj; **Високій** камень, kамень wусоkіоj цѣннй, kамень kоzтowуny.

Високъ **Вискодъ**, adv. (prop. & *) wусоkо, górnіe.

Високоблагородіе, -я, n. wielmożność; **Високоблагородіе**, **Високоблагородный**, -ая, -ое, adj. wielmożny; -бóртный, -ая, -ое, adj. (o okrętach): wусоkіe dno majać; -вѣтнй, -ая, -ое, adj. nieco wусоkі; -вѣрхнй, -ая, -ое, adj. **Есcl. sl.** z wусоkіm wierzehokіem; -вннй, **Есcl. sl.**, v. **Високъ** вѣрнй; -гладоланіе, -я, n. **Есcl. sl.** chęplіwosć; chwаbа; -гладолати, v. n. **Есcl. sl.** chęplіć się, chlubіć się, chwаlіć się; -гладоливо, adv. **Есcl. sl.** chęplіwіe, chlubnіe; -гладолівнй, -ая, -ое, adj. **Есcl. sl.** chęplіwy, wаmochwаlny, chlubny; -державнй, -ая, -ое, adj. wielce potężny, t wусоkоdіezіewny; -гладити, v. n. **Есcl. sl.** (smotrѣть гордєливо), przegzusać kogo nosem, przegzusać, przeniесі kogo okiem; -гласнй, -ая, -ое, adj. **Есcl. sl.** (wєлєгласнй), wусоkоглосny; -дєрзостъ, -и, f. **Есcl. sl.** dumа; bezczelność; v. **Нá-гладость**; **Високодостойнй**,

ал, -ое, *adj.* wielce zastężony; Высокодостою; Высокодушие, -я, *n.* warności; -душный, -ая, -ое, *adj.* warności; -нижний, -ая, -ое, *adj.* argużnienity; -монарший, -ая, -ое, *adj.* wysokomonarazy; -моще, -я, *n.* wielka siła, władza; argu-rotega; -мощие, -мощный, *v.* Высокомощие, Высокомошней; -мудреный, *v.* Высокомудрый; -мудрие, -я, *n.* duma, pucha; -мудро, -мудренно, *adv.* dumnie, pusznie; -мудрствованіе, -я, *n.* mądrowanie, mędrkowanie, chęplienie się; -мудрствовать, *v.* *n.* mądrować, mędrkować, chęplić się, wydawać siebie za uczonego, rozumkować; -мудрый, -ая, -ое, *adj.* dumny, puszny; -мысленно, *adv.* wysokomyślnie, wielkomыślnie; -мысленный, -ая, -ое, *adj.* wysokomyślny, górnomyślny, wielkomыślny, dumny, puszny; -мысле, -я, *n.* wysokomyślnость, górnomyślnость, wielkomыślnость, zbytnie rozumienie o sobie, дума, pucha; -шїрие, -я, *n.* дума, pucha; -шїрничать, *v.* *n.* być wysokomyślnym, górnomyślnym, dumnym, puszным; -шїрность, -я, *f.* дума, pucha; -шїрный, -ая, -ое, *adj.* wyniosły, dumny, puszny; -шїрствовать, *v.* Высокошїрничать.

Высоконец, -нька, -нько, *adj.* nieco wysoki.
Высокопарно, *adv.* górnice, wyniosłe, nadęcie; -парность, -я, *f.* nadętość, wyniosłość, górnость; -пірный, -ая, -ое, *adj.* 1. górolotny, górolotny, wysokolotny; 2. *fig.* (o słońcu) górnny, wyniosły, nadęty; -повелительный, -ая, -ое, *adj.* wielowładny; -почитаніе, -почтенье, -я, *n.* wielkie uznanowanie, poważanie; -почтённый, -ая, -ое, *adj.* wielce poważany, szanowany; -превосходительный, -ая, -ое, *adj.* mający tytuł Jaśnie Wielmożnego; -превосходительство, -я, *n.* tytuł Jaśnie Wielmożnego; Ваше Высокопревосходительство, Jaśnie Wielmożny Panie; -преосвященный, -ая, -ое, *adj.* przewielebny, najprzewielebniejszy; -преосвященство, -я, *n.* przewielebność; eminenca; Ваше Высокопреосвященство, Wasza przewielebność; Wasza Eminenca; -преподаніе, -я, *n.* wielebство; Ваше Высокопреподаніе, Wasza Wielebność; -преподанный, -ая, -ое, *adj.* wielebny; -раслеянный, -расянный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* wysokorosty, wysoko goniacy; -родіе, -я, *n.* (tytuł) Ваше Высокородіе, Wielmożny Panie; -родный, -ая, -ое, *adj.* wielce urodzony; wielmożny; -рбсдый, -ая, -ое, *adj.* wysoko-

rosty, wielkorosty, wysokiego или wielkiego wzrostу; Высокорачиво, *adv.* wysokownie, górnice; *v.* Высокопарно; -рѣчивость, -я, *f.* wysokomównость, górnость мowy, nadętość в мowie, chępliwость; *v.* Высокопарность; -рѣчивый, -ая, -ое, *adj.* wysokомówny, górnомównы; -рѣчиву, *v.* Высокопарный; -рѣчие, -я, *n.* nadętość в мowie, chępa; -сёрдіе, -я, *n.* *Eccl. sl.* wyniosłość, дума, pucha; -сёрдый, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* wyniosły, dumny, puszny; -славный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* argużawlenny; -ствбльный, -ая, -ое, *adj.* wysokopienny; -степенный, -ая, -ое, *adj.* wysokodostoю; -степенство, -я, *n.* wysoka dostojność, [tytuł].

Высокость, -я, *f.* (прогр. & *) wysokość; wyniosłość; wielkość. Высокоуміе, -я, *n.* wysokie или збытне o sobie rozumienie, zarozуміаłość, przemądrзаłość, wyniosłość, nadętość; -умно, *adv.* przemąдрже, wyniosłe, dumnie; -умный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* zarozуміалы, przemąдрзалы, wysoki, naoty; *it. v.* Высокошїрный; -умство, *v.* Высокоуміе; -умствованіе, -я, *n.* przędz własny, wysokie или збытне o sobie rozumienie; -умствовать, *v.* *n.* rozumіе o sobie wiele, збытне; -царствовать, *v.* *n.* *Eccl. sl.* królować, panować.

Высоленье, -я, *n.* nasolenie, osolenie, posolenie. Высолить, Высолить, *v. a.* nasalać, nasolic, posolic; -ся, *v. p.* być nasolonym, osolonym, posolonym.

Высолить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Высолить, -ся.

Высолка, -я, *f.* nasolenie.

Высоланіе, -я, *n.* wyszanie.

Высолать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Высолать, -ся.

Высота, -я, *f.* wysokość; wielкоść; wyniosłość; висотá сёрдла, *Eccl. sl.* дума; висотá пбзса, (elevatio poli), wysokość, wyniosłość biegunа, elewacyа; *v.* Параллельный.

Высохлый, -ая, -ое, *adj.* wyschly. [Высхлать.

Высохнуть, *v. perf.*, *v. sub*: Высохнуть, *adv.* *Eccl. sl.* (высоко), wysoko, [т. wysoce], wyniosłe.

Высочайше, *adv.* najwызѣ.

Высочайший, -ая, -ое, *supl.* najwызызу; высочайшая гора въ свѣтѣ, najwызыза гора в (на) швїецие; Высочайше повелѣніе, najwызызу rozkaz.

Высочение, -я, *n.* wysoczenie.

Высочество, -я, *n.* wysokość; Ваше Императорское, Королевское Высочество, Wasza Cesarzа, Króлевска Wysokość.

Высочиваніе, *сfr.* Высоченіе.

Высочивать, Высочить, *v. a.*

soczuy, wysoczuy, sok wysycagnac; -ся, *v. p.* być wysoczonym.

Высочить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Высочивать, -ся.

Выспать, *v. a. perf.* (употребляемый только въ слѣдующемъ выраженіи:) спаять да выспаять [т. е. чего не ождалъ, то случилось], przызло to, czego się nie spodziewa. [sic.]

Выспаться, *v. r. perf.* wyspac; Высперить, *v. a. perf.* otgrzamać co przez kłótnię.

Выспрашиваніе, -я, *n.* wypytywanie.

Выспрашивать, Выспросить, *v. a.* wypytywać się, wpytać się; -ся, *v. p.* być wypytywany, wpytany.

Выспренный, -ая, -ое, *adj.* wysoki, wyniosły, górnny.

Выспренность, -я, *f.* wysokość, wyniosłość.

Выспросить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Выспрашивать, -ся.

Выспрошеніе, -я, *n.* wypyтаніе, wybadanie. [wyniosłe.]

Выспур, *adv.* *Eccl. sl.* wysoko.

Выспиваніе, -я, *n.* dośpiewanie, dożrzewanie & dożrzewanie.

Выспивать, Выспить, *v. n.* dośpiewać, dośpiać, wyśpiać, dożrzewać, dożrzeć & dożrzewać, dożрзс.

Высплный, -ая, -ое, *adj.* dośpiалы, dośpiалы, dożрззлы & dożрззлы. [сплвть.]

Высплть, *v. perf.*, *v. sub*: Высплстать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Высплстать, -ся.

Выставка, -я, *f.* wystawa, wystawienie на widok, expozycyа; wykłадanie, wyłożenie (towarów); dostawa, dostarczenie; *it.* (w grze bilardowej) wystawka; выставка художественныхъ произведеній, expozycyа sztuk; - произведёній промышленности, expozycyа или wystawa przemysłu krajowego.

Выставленіе, Выставливаніе, -я, *n.* wystawienie, wystawianie; wyłożenie, wykłадanie; dostawa, dostarczenie, dostarczanie.

Выставливать, -ся, *v. V.* выставлть, -ся.

Выставлть, Выставить, *v. a.* wystawiać, wystawić; wykłадać, wyłożyc; wujmować, wujzć (np. okna); rozkłадać, rozłożyc, pokazywać, pokazać; dostawiać, dostarczać, dostarczyc; wystawлять на ббздухъ, wystawić na powietrze; выставить шаръ [на биллардѣ], wystawić bilę; выставлть себя, wystawiać się, wykazywać się; вездѣ выставлть себя, wszędzie stawiać się за przykład; -ся, а) *v. r.* предъ всѣми, wystawiać się, wykazywać się przedъ wszystkimi; б) *v. p.* być wystawianym, wystawionym, być rozkłаданым, rozłożonym.

Выставной, (-ый), -ая, -ое,

adj. wystawny, wystawiany; выставщикъ оконницы, окienneе выставше.

Выставщикъ, *v.* Экспонатъ. **Выставляе**, -я, *n.* выставлять; *v.* герб. Выставлятъ.

Выставать, **Выстоять**, *v. a.* wystawać, wystać; wytrzymawać, wytrzymać; (о kolorach:) wypłowić, wyblaknąć, kolor utracić, spłaznić; (о budowlach:) wysuchać, wyschnąć; wystоялся домъ, домъ wyszecht; (о koniach:) wytchnąć, oddechnąć, wysapać; wystоялся лошадь, конь wytchnął, oddechnął, wycorzał.

Выстанавливаніе, *v.* **Выставленіе**. [ставлять, -ся.]

Выстанавливать, -ся, *v.* **Выстанавить**, -ся, *v.* **Выставить**, -ся. [внести.]

Выстанавленіе, -я, *n.* **выставленіе**. **Выстанавлять**, -ся, *v.* **Выставлять**, -ся.

Выстеганіе, -я, *n.* **выпикованіе**, **выстѣбнованіе**.

Выстегать, -ся, *v. perf.*, *v.* **Выстѣгнуть**, -ся (I).

Выстѣганіе, -я, *n.* **пикованіе**, **стѣбнованіе**.

I. Выстѣгивать, **Выстегать**, *v. a.* **пиковать**, **выпиковать**, **стѣбновать**, **выстѣбновать**, **сѣгати** робіе, **прзешувать**; **выстегать** корго-либо, *wychłostać, **wymagać** корго-; -ся, *v. p.* **быть пикованым**, **выпикованым**, **быть стѣбнованым**, **выстѣбнованым**.

II. Выстѣгивать, **Выстегнуть**, *v. a.* **1.** **высѣнаць**, **высѣнаць**, **вычласть**, **вычлапнаць**, **выбѣць**; **выстегнуть** кому-либо плетью глаза, **высѣнаць** кому око **биземъ**; **2.** **одрѣнаць**, **одрѣнаць**; **выстегнуть** запонку, **одрѣнаць** спинку; **3.** **выпрѣдѣнаць**, **выпрѣдѣнаць**; **выстегнуть** лошадь, **выпрѣдѣнаць** коня; -ся, *a) v. r.* **одрѣнаць** сѣ, **одрѣнаць** сѣ; *б) v. p.* **быть высѣнутым**, **вычластаным**; **быть одрѣнатым**, **одрѣнутым**, *etc.*

Выстегнуть, -я, *n.* **одрѣнѣе**, **гозрѣнѣе**, **высѣнѣе**.

Выстегнуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Выстѣгивать**, -ся (II).

Выстѣжка, -я, *f.* **выпрѣженіе** (коня), **одрѣнѣе**.

Выстиганіе, -я, *n.* **высѣганіе**, **высѣнѣнѣе**, **выпрѣдѣнѣе**, **выпрѣдѣнѣе**.

Выстигать, **Выстичь**, *v. a.* - **корго**, **высѣнаць**, **высѣнаць**, **выпрѣдѣнаць**, **выпрѣдѣнаць**.

Выстиженіе, -я, *n.* **высѣнѣнѣе**, **выпрѣдѣнѣе**.

Выстиланіе, -я, *n.* **дылованіе**, **выкладаніе** дылами.

Выстилатъ, **Выстлать**, *v. a.* **дыловать**, **выдуловать**, **выкладаць**, **выложить** дылами, **покрывать**, **по-**

крывать дылами; **выстилатъ** полъ доскáми, **выкладаць** подлогу дылами, **дыловать** подлогу; **выстилатъ** ялицу камнемъ, **будыжиномъ**, **brukować** подлогу; -ся, *v. p.* **быть выкладаным**, **выłożonym**; **выкладаць** сѣ.

Выстилка, -я, *f.* **выкладаніе**, **выложеніе**; - **пола**, **выкладаніе**, **выложеніе**, **покрываніе**, **покрыве** подлоги дылами, **дылованіе** подлоги; - **ялицы** камнемъ, **brukować**, **выbrukować** улицы; (въ карточной игрѣ: всѣ карты одной масти; *we grze:*) **всѣ** карты одной масти.

Выстираніе, -я, *n.* **вырваніе**. **Выстирать**, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Выстирывать**, -ся.

Выстирка, -я, *f.*, **Выстириваніе**, -я, *n.* **выпѣраніе**; *v.* **Выстираніе**.

Выстиривать, **Выстирять**, *v. a.* **выпѣрять**, **вырвать**, **одрывать**; -ся, *v. p.* **быть выпѣраным**, **вырваным**.

Выстичь, *v. perf.*, *v. sub:* **Выстигать**. [ка.]

Выстиланіе, -я, *n.*, *v.* **Выстиль**. **Выстлать**, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*

Выстилатъ, -ся.

Выстой, -я, *m.* **выстоялость**, **звѣтрѣлость** (*np. piwa, etc.*).

Выстойка, -я, *f.* **выстаніе**, **вытрываніе**; **мы рѣшились** на **выстойку**, **не отступая** ни на шагъ, **мы zdecydowaliśmy** сѣ, **ani** на **krok** **nie odstąpić**.

Выстойный, -ая, -ое, *adj.* **выстоялы**, **звѣтрѣлы**.

Выстойнѣе, -я, *n.* **выстаніе**, **вытрываніе**.

Выстойть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Выстоять**, -ся.

Выстрѣиваніе, -я, *n.* **струганіе**, **выстругиваніе**, **heblowanie**, **гладженіе** heblem.

Выстрѣивать, **Выстрогать**, *v. a.* **стругаць**, **выстругиваць**, **выстругаць**, **heblować**, **wyheblować**, **гладzić**, **wyglądzić** heblem.

Выстрѣиваніе, -я, *n.* **будованіе**, **выбудовываніе**.

Выстрѣивать, **Выстроить**, *v. a.* **будоваць**, **выбудовываць**, **выбудоваць**; (= **ставить** въ **строй**), **formować**; **устанавлиаць**, **ustawić** [зольнierz] **въ шерегъ**; -ся, *a) v. r.* **будоваць** сѣ; *б) v. p.* **быть будованым**, **выбудованым**.

Выстрѣиваніе, -я, *n.* **стѣбнованіе**.

Выстрѣивать, **Выстрочить**, *v. a.* **стѣбноваць**, **выстѣбноваць**; -ся, *v. p.* **быть стѣбнованым**, **выстѣбнованым**.

Выстрѣиваніе, -я, *n.* **выстрѣженіе**, **выстрѣженіе**.

Выстрѣивать, **Выстричь**, *v. a.* **выстригаць**, **выстригъ**, **остригаць**, **остригъ**; -ся, *a) v. r.* **стригъ** сѣ; **встригъ** сѣ, **встригъ** сѣ; *б) v. p.* **быть стрѣженным**, **выстриганым**, **выстриженным**.

Выстриженіе, -я, *n.*, **Вы-**

стрижка, -я, *f.* **выстриженіе**, **остриженіе**.

Выстричь, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Выстригать**, -ся.

Выструганіе, -я, *n.* **выструганіе**, **wyheblowanie**, **wyglądzenie** heblem.

Выстрогать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Выстрѣивать**, -ся.

Выстроеніе, -я, *n.* **выбудованіе**. [wanie, **wybudowanie**.]

Выстроиваніе, -я, *n.* **будованіе**.

Выстроивать, -ся, *v.* **Выстраивать**, -ся. [wybudowanie.]

Выстройка, -я, *f.* **будованіе**, **Выстроить**, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Выстраивать**, -ся.

Выстроченіе, -я, *n.* **выстѣбнованіе**.

Выстрочить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Выстрѣивать**, -ся.

Выстрочка, -я, *f.* **стѣбнованіе**, **выстѣбнованіе**.

Выструганіе, -я, *n.* **выструганіе**, **wyheblowanie**, **wyglądzenie** heblem.

Выстругать, -ся, *v.* **Выстроивать**, -ся, *n.* **struganie**, **выстругиваніе**, **heblowanie**, **wyheblowanie**, **гладженіе** heblem.

Выстрѣивать, -ся, *v.* **Выстраивать**, -ся.

Выстрѣженіе, **Выстрѣживаніе**, **выстрѣженіе**, **Выстроганіе**.

Выстрѣивать, -ся, *v.* **Выстраивать**, -ся.

Выстрѣжить, -ся, *v.* **Выстрогать**, -ся.

Выстружка, -я, *f.* **выструганіе**, **wyheblowanie**, **wyglądzenie**.

Выстрѣчься, *v. r. perf.* **стражковачець**, **стражце** **puszczać**, **okręć** сѣ **стражцами**.

Выстрѣленіе, **Выстрѣвланіе**, -я, *n.* **выстрѣленіе**, **выстрѣвланіе**, **выстрѣвланіе**.

I. Выстрѣвливать, **Выстрѣлить**, *v. a.* **выстрѣлываць**, **выстрѣлѣць**; **выстрѣлѣть** изъ **ружья**, **изъ пушки**, **выстрѣлѣть** **зъ дузы** [или **ze strzelby**]; **зъ арматы**; **выстрѣлѣть** **въ корго-либо**, **выстрѣлѣть** **въ корго**; **ружьѣ** **выстрѣлѣть**, **выстрѣлѣть** **брошь**, **пушечю**.

II. Выстрѣвливать, **Выстрѣлѣть**, *v. a.* **1.** **выстрѣлѣць**, **выстрѣлѣць**, **стрѣланіем** **выпотрѣбоваць** [*np. proch*]; **2.** **истрѣблять**, **истрѣбить** **стрѣльбою**, **повыстрѣлѣць**, **оголодѣть** **лас** **зъ zwierzyzny**; **3.** -ся, *v. p.* **быть втрѣлѣным**; **быть втрѣлѣным**, **стрѣланіем** **выпотрѣбованым**.

Выстрѣль, -я, *m.* **выстрѣль**, **стрѣль**; **холостой** **выстрѣль**, **слѣру** **выстрѣль**, **выстрѣль** **на вiatr** **безъ кули**; **навѣсной**, **дужный**, **дугобразный** **выстрѣль**, **облаковаты** **выстрѣль**; **рикошетный** **выстрѣль**, *v.* **Рикометъ**; **пушечный**, **ружейный** **выстрѣль**, **арматный**, **карабинowy** **выстрѣль**; **на ружейный**, **на пушечный** **выстрѣль**, **на выстрѣль** **карабинowy**, **арматный**.

Выцарапываніе, -я, *n.* wydranie, podgranie.
Выцарапывать, **Выцарапывать**, *v. a.* wydrarować, wydrapać.
Выцаривый, -ая, -ое, *adj.* okwitły; (*o futrze*) wypłowiały.
Выцарить, *v. perf.*, *v. sub.*:
Выцаривать. [*прзквитаніе*.]
Выцариваніе, -я, *n.* okwitanie, **Выцаривать**, **Выцарить**, *v. n.* okwitać, okwitnąć, przekwitać; (*o futrze*): plowieć, wypłowieć, blakować, wyblakować.
Выцарнѣніе, -я, *n.* okwintnienіe; *сfr.* **Выцариваніе**.
Выцарить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Выцаривать, -ся.
Выцарька, -и, *f.*, **Выцарженіе**, -я, *n.* wycedzenie.
Выцарженіе, -я, *n.* wycedzenie.
Выцариваніе, -я, *n.* wycedzanie.
Выцаривать, **Выцарить**, *v. a.* wycedzać, wycedzić (*со з беззкі*).
Выцарить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Выцаривать, -ся.
Выцарька, -и, *n.*, **Выцарленіе**, -я, *n.* wyhaczenie.
Выцарлять, **Выцарить**, *v. a.* wybaczać, wybaczyć.
Выцареніе, **Выцариваніе**, -я, *n.* wybicie (*np.* монетъ, медал); -ся, *v. p.* być wybieranym, wybitem.
Выцарить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Выцаривать, -ся.
Выцарька, -и, *f.* wybicie (*np.* монеты). [*нѣ*.]
Выцариваніе, -я, *n.* wykreslanіe.
Выцаривать, **Выцарить**, *v. a.* wykreslać, wykreslić; -ся, *v. p.* być wykreslanym, wykreslonym.
Выцарить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Выцаривать, -ся.
Выцарненіе, **Выцариваніе**, -я, *n.* 1. wyczernienie, poczernienie; 2. wymazanie, przemazanie, wykreslenie.
Выцаривать, **Выцарнить**, *v. a.* wy-, po-czerniać, -czernić; brudzić, pobrudzić, walać, rowalać; wymazywać, wymazać, wykreslać, wykreslić; -ся, *v. r.* & *p.* poczernić się, pomazać się; być poczernionym, wyczernionym, wykreslonym. [*нѣ*, *wylanie*.]
Выцарнить, -ся, *n.* wyczergarъ.
Выцарять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Выцаривать, -ся.
Выцарька, -и, *f.* wylanie, wyczergarіе.
Выцарить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Выцаривать, -ся.
Выцарываніе, -я, *n.* wylanie, wylowanie, wyczergуваніе.
Выцаривать, **Выцарять**, **Выцарить**, *v. a.* szperać, wyczergуwać, wyczergać, wylewać, wylać przez szperanie.
Выцесаніе, -я, *n.* wyczesanie.
Выцесать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Выцесывать, -ся.

Выческа, -и, *f.*, *v.* **Вычесаніе**.
Вычески, -сокъ, *pl. f.* wyczeski, rakuly; paździerz.
Выцесть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Выцитать, -ся.
Выцѣсаніе, *сfr.* **Вычесаніе**.
Выцѣсывать, **Выцѣсать**, *v. a.* czesać; wyczesуwać, wyczesać [*włosy, len, konopie*]; -ся, *v. r.* & *p.* czesać się, wyczesać się; być czesanym, wyczesanym.
Выцѣтний, -ая, -ое, *adj.* wytrącony, odrącony, odciągnięty.
Выцѣть, -я, *n.* odrącenie, potrącenie, defalka.
Выцѣненіе, **Выцѣнивать**, **Выцѣнить**, *v.* Починіе....
Выцѣленіе, -я, *n.* wytrąchanіе.
Выцѣлитель, -я, *m.* kalkulator. [*култорка*.]
Выцѣлительница, -и, *f.* kalkulatorка.
Выцѣслѣмый, -ая, -ое, *adj.* dający się wytrącać, obrachować; *вычисляемо*, *s. n.* (*subtrahendus*) odejmujący, [*niezabmniejsza, którą wyciujemy z większej*].
Выцѣслить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Выцѣслять, -ся.
Выцѣслять, **Выцѣслить**, *v. a.* wytrącуwać, wytrącać.
Выцѣстить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Выцѣщать, -ся.
Выцѣстка, -и, *f.* wyczeszenie.
Выцѣтаніе, -я, *n.* odrącenie; defalka; odcіeganіе, odejmowanie; dedukowanie.
Выцѣтять, **Выцѣть**, *v. a.* odcіagać, odcіagnąć, odejmować; odrącać, odrącić, wytrącać, wytrącić; defalkować; wyrzucać, wyrzuty czynić komu, wytykać komu co; -ся, *v. p.* być odcіagnулым, odcіagnięтым, od-, wytrącanym, -trąconym.
Выцѣхать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Выцѣхивать, -ся. [*wlanіе*.]
Выцѣхиваніе, -я, *n.* wykichіе.
Выцѣхивать, **Выцѣхать**, **Выцѣхнуть**, *v. a.* wykichіwać, wykichіać, wykichнać.
Выцѣхнуть, -я, *n.* wykichіenіe.
Выцѣхнуть, -ся, *v. perf.* *se-melf.*, *v. sub.*:
Выцѣхивать, -ся.
Выцѣщать, **Выцѣстить**, *v. a.* czуścić, wycзүсіć, oczузуwać, chęдожүć, wychęдожүć; -ся, *v. p.* być wу-, o-cзүсзсозоным.
Выцѣщеніе, **Выцѣщеніе**, -я, *n.* wycзүсзсzenie, oczусзсzenie, chęдожсzenie.
Выцѣщиваніе, -я, *n.* wycзүсзсzenie.
Выцѣщать, -ся. [*щать*, -ся.
Выцѣщивать, -ся, *v.* **Выцѣщиваніе**, -я, *n.* wytrącenіе, odcіagnіenіe.
Выцѣщурь, -ръ, *pl. f.* różne wzory (*w tkaninach*).
Выцѣлиться, *v. r. perf.* wyszaleć, przestać się burzyć, przestać szудić, wyhałasować, wyszуніć się.

Вышареніе, **Вышариваніе**, -я, *n.* szperanie, wyszperanie.
Вышаривать, **Вышарить**, *v. a.* szperać, wyszperać, wyszүkиwać, wyszүkać; -ся, *v. p.* być wyszperanym, wyszүkанym.
Вышарить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Вышаривать, -ся.
Вышаргдъ, *v.* **Вышаргдъ**.
Выше, *compar. adv.* wyżej, powyżej; więcej, drożej; §. что выше, то но до насъ, до czegoś, temu дай pokój; nie wtrącaj się w cudze rzeczy. [*тесн.*]
Вышаргдъ, -я, *m.* mala for-
Вышенемованій, -ая, -ое, *adj.* wyżej nadmieniony, wskazanу.
Вышедуменіе, **Вышелдшиваніе**, -я, *n.* wylupienie, wylupуваніе.
Вышелдшивать, **Вышелдшить**, *v. a.* wylupуwać, wylupać.
Вышеозначеній, -писаній, -показуемый, -сказанный, -упомянутый, -я, -ое, *adj.* wyżej wskazany, powołany, wyrażony.
Вышибаніе, *сfr.* **Вышибеніе**.
Вышибать, **Вышибить**, *v. a.* wybijać, wybicie, tłuc, wytrącić co, wyszудzić.
Вышибеніе, -я, *n.* wybicie, wytłuczenie, wyszudzenie.
Вышибить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Вышибать, -ся.
Вышибка, -и, *f.*, *v.* **Вышибеніе**.
Вышибъ, -я, *m.* 1. *v.* **Вышибеніе**; 2. miejsce, gdzie co wybito, wytrącono.
Вышиваніе, -я, *n.* wyszүwanie, wyhaftowanie.
Вышивать, **Вышить**, *v. a.* wyszүwać, wyszүzyć, haftować, wyhaftować; zarabiać, zarobic wyszүwaniem, haftowaniem; -ся, *v. p.* być wyszүwanym, wyszүтым, być haftowanym, wyhaftowanym.
Вышивка, -и, *f.* wyszүcie, wyhaftowanie.
Вышивка, -я, *f.* wysokość.
Вышитіе, -я, *n.* wyszүcie.
Вышиты, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Вышивать, -ся.
Вышиться, *Eccl. sl.*, *v.* Гордїться.
Вышка, -и, *f.* dymnik, okno w dachu; strażnica.
Вышкolenіе, -я, *n.* wykształcenіе, wycзүzenie, wywіczenіе, okrzсзаніе.
Вышколить, *v. a. perf.* wycзүzyć, wywіcзүzyć, okrzсzać.
Вышлифованіе, -я, *n.* wyszліfowanie.
Вышлифовывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Вышлифовывать, **Вышлифовать**, *v. a.* kształcić, szліfować, wyszліfować; -ся, *v. p.* być szліfowanym, wyszліfowanym.
Вышній, -я, -ое, *adj.* wyższy; (*o Bogu*): Najwyższy; *вїшняя*

власть, wyższa władza; ви́шене
Правительство, zwierzchność.

Вѣштукатуреніе, Вѣштукату-
риваніе, -я, п. wytynkowanie,
wytynchowanie.

Вѣштукатуривать, Вѣштукату-
рить, в. а. wytynkować, wy-
tynchować. [kowanie]

Вѣштукатурка, -я, f. wytyn-
ki, wycinanie.

Вѣщелѣчиваніе, -я, п. lugo-
wanie.

Вѣщелѣчивать, Вѣщелечить,
в. а. lugować, wylugować; -ся,
в. р. być lugowanym, wylugowa-
nym. [wanie]

Вѣщелоченіе, -я, п. wylugo-
wanie.

Вѣщелочить, -ся, в. perf., v. sub:
Вѣщелѣчивать, -ся.

Вѣщипаніе, Вѣщипаніе, -я,
п. wyszczypanie, wyszczypanie,
wyrwanie.

Вѣщипать, -ся, в. Вѣщипы-
вать, -ся.

Вѣщипать, -ся, в. perf., v. sub:
Вѣщипывать, -ся.

Вѣщипка, -я, f. wyszczypanie,
wyrwanie.

Вѣщипнуть, -ся, в. perf., v. sub:
Вѣщипывать, -ся.

Вѣщипываніе, -я, п. wyszczy-
pywanie, wyrwanie.

Вѣщипывать, Вѣщипать, Вѣ-
щипнуть, в. а. wyszczypywać,
wyszczyzać, wyrwać; -ся, в. р. być
wyszczypanyм, być wyrwanym,
wyrwanym. [namacanie]

Вѣщипуаніе, -я, п. namacanie.

Вѣщипуать, -ся, в. perf., v. sub:
Вѣщипывать, -ся.

Вѣщипываніе, -я, п. macanie,
ob-, ro-macanie.

Вѣщипывать, Вѣщипуать, в. а.
macać, ро-, ob-, wy-macać; -ся,
в. р. być ob-, wy-, ro-macalnym.

Вѣщданіе, -я, п. wyjadanie,
wyjeżdżenie.

Вѣщдать, Вѣщеть, в. а. wyja-
dać, wyjeść, wyjeżdżać, wyjeździć;
-ся, в. р. być wyjeżdżonym, wy-
jeżdżonym.

Вѣщденіе, сфр. Вѣщданіе.

Вѣщдка, -докъ, pl. f. ogryzki.

Вѣщдить, -ся, в. perf., v. sub:
Вѣщживать, -ся.

Вѣщдака, -я, f. ujeżdżanie,
ujeżdżenie (konia).

Вѣщдъ, -а, м. wyjazd, wy-
jeżdżanie; miejsce wyjeżdżania.

Вѣщдилье, -я, п. wyjeżdżanie,
wyjechanie.

I. Вѣщжать, Вѣщхать, в. п.
wyjeżdżać, wyjechać; wургов-
даць się, wургować się.

II. Вѣщжать, Вѣщдить, в. а.,
v. Вѣщживать.

Вѣщженіе, Вѣщживаніе, -я,
п. objeżdżanie (konie).

Вѣщживать, Вѣщдить, в. а.
objeżdżać konie; wyjeżdżać, za-
grabiać jeżdżeniem; -ся, в. р. być
yjeżdżanym, ujeżdżonym.

Вѣщеть, -ся, в. perf., v. sub:
Вѣщдать, -ся.

Вѣщханіе, -я, п. wyjechanie.

Вѣщхать, в. а. perf., v. sub:
Вѣщжать (I).

Вѣя, -я, f. Eccl. sl. szuja.

Вѣясненіе, Вѣясненіе, Вѣ-
ясниваніе, -я, п. wyjaśnianie,
wyjaśnienie, wургoadanie.

Вѣяснивать, Вѣяснить, в. п.
impers. wyjaśnić, wyjaśnić, wур-
goadać, wурgoadzić.

Вѣяснить, в. Вѣяснить.

Вѣяснить, -ся, в. perf., v. sub:
Вѣяснивать, -ся.

Вѣяснать, Вѣяснить, в. а.
wyjaśnić, wyjaśnić, objaśnić,
objasnić.

Вѣяга, -я, f. kurzawa, pawal,
chera, szaruga, zawierucha.

Вѣяжистый, Вѣяжливый,
Вѣяжный, -ая, -ое, adj. burzli-
wy, nawalny, wichrzasty.

Вѣюкъ, -а, м. bela, pęk cze-
go, juk.

Вѣюнокъ, -нка, м. 1. piskorz;
сфр. Вѣювъ; 2. Bot. (convolvulus),
ромъ; v. Socznica; вѣюнокъ
Американскій, v. Батата, it.

Лѣяникъ; 3. И. п., v. Мнѡга
(рѣчка), [иѡга (рѣчка)].

Вѣюночекъ, -чка, м., v. Мнѡ-
въя, -а, м. И. п. (petromy-
zon fluvialis), piskorz; minog
rzeczny.

Вѣюрокъ, -рка, м. 1. moto-
widło, wyjadło, szpulka; 2. И. п.
(Fringilla montifringilla), bukowka,
ziewa górna; вѣюрокъ зелѣный,
v. Зелѣнѣшка.

Вѣютокъ, -тка, м., v. Улитка
(трубака), [kowanie]

Вѣюченіе, -я, п. juczenie, pa-
kować, włożyć na kogo juki.

Вѣючка, -я, f. Bot. (cassutha),
parazytka.

Вѣючный, -ая, -ое, adj. ju-
cny; вѣючная лошадь, juczny
koń.

Вѣюшечный, -ая, -ое, adj.
(сфр. Вѣюшка, 3.); вѣюшечная
тарѣлка, v. Вѣюшка (3).

Вѣюшка, -я, f. 1. motowidło,
szpulka; 2. wiazka, zatyłka, ро-
кыга żelazna do zatykania rury
piecowej; 3. И. п. płaszcz, płaszczek
(ryba); v. Камбада
(морская).

Вѣюшья, -я, f. v. Метель, -я, f.
Вѣверца, v. Вѣверца.

Вѣядатель, -я, м. mądry, ро-
zumny człowiek.

Вѣядать, в. а. wiedzieć; -ся,
в. р. mieć z kim do czynienia,
znosić się z cѣm wzajemnie.

Вѣядецъ, -дца, м. Eccl. sl. zna-
wca.

Вѣдомо, adv. wiadomo; так
jest w istocie; v. Известно.

Вѣдомости, -ей, pl. f. gazety.

Вѣдомостной, (-ый), v. Га-
зетный.

Вѣдомость, -я, f. 1. wiado-
mość, wieść, nowina; wykaz,
stan; 2. (т), v. Вѣдомство.

Вѣдомство, -а, п. rząd, zarząd-
ztwo, zarządzanie, zwierzchność,
zwierzchnictwo, dyrekcya.

Вѣдомый, -ая, -ое, adj. 1.
wiadomy, znany; 2. v. Подвѣ-
домственный.

† Вѣдѣнь, м. czarownik, czar-
nokiecznik. [kšieźnictwo]

† Вѣдѣнство, -а, п. czarno-
† Вѣдѣнья, -я, f. czarownica.

Вѣдь, conj. wszak.

Вѣдьма, -ы, f. czarownica;
старая вѣдьма, paluba, stara zło-
śliwa kobieta; jędra.

Вѣдѣніе, -я, п. nauka, naucza-
nie, świątość; informacja, za-
wiadomienie; zwierzchnictwo, wia-
dza.

Вѣдѣти, в. а. wiedzieć, znać.
Вѣдѣтний, -ая, -ое, adj. do
wachlarza należący.

Вѣро-видный, -обра́нный,
-ая, -ое, adj. na kształt wachlar-
za.

Вѣрль, -а, м. wachlarz.

† Вѣжа, -я, f. wieża; namiot.

Вѣжда, -я, f. Eccl. sl. (pl.
wędź, -eń), powiek.

Вѣжливость, -я, f. grzeczność,
obyczajność.

Вѣжливый, -ая, -ое, adj. grze-
czny, obyczajny.

Вѣжо, -а, п. 1. powieka; 2.
koszyrzek.

Вѣкованіе, -я, п. wiekowanie.

Вѣковать, в. а. wiekować.

Вѣковой, (-ый), -ая, -ое, adj.
wiekowy, stoletni.

Вѣковѣчность, -я, f. wieczność.

Вѣковѣчный, -ая, -ое, adj.
wieczny.

Вѣкъ, -а, м. wiek, sto lat,
stolecie; wiek, lata człowieka, ży-
cie; wieczność, wiek.

Вѣнецъ, -нца, м. wieniec; ko-
рона; mieśdzeczek, promienie około
głów świętych na obrazach; za-
ślubienie; ozdoba; Archił. gym-
sik, kopiec.

Вѣнецникъ, -я, м. męczennik.

Вѣнечный, -ая, -ое, adj. wień-
cowy, wienieczny; od mieśdz-
czka; v. Памятъ (вѣнечная).

Вѣникъ, -а, м. miotta, mio-
telka, wienik.

Вѣничекъ, -чка, м. 1. mio-
telka; 2. v. Метелька, 2 (Bot.).

Вѣничуикъ, -а, м. miotlarz.

Вѣничный, -ая, -ое, adj. mio-
towy; wienikowy.

Вѣно, -а, п. Eccl. sl. 1. v. Ві-
водное; 2. v. Приданое.

Вѣночекъ, -нка, м. wianek.

Вѣночекъ, -чка, я. м. dim.
wianeczek.

Вѣночница, -я, f. wieńczarka,
kobieta co wieniec wije lub prze-
daje.

Вѣнцевидный, -ая, -ое, adj.
na kształt wianka, wienca, ko-
rony.

Вѣщенбѣецъ, -ца, *m.* ukoropowany, monacha; *Ecccl. święty.*
Вѣщенбѣица, -и, *f.* ukoropowana, monachini; *Ecccl. święta.*

Вѣщенбѣный, -ая, -ое, *adj.* ukoropowany. [*ий.*]

Вѣщеобразный, *v.* **Вѣщеид-**
Вѣщбый, -ая, -ое, *adj.* na kształt wieśca.

Вѣщальный, -ая, -ое, *adj.* tyczący się ślubu.
Вѣщание, -я, *n.* ślub; koronowanie, wieńczenie.

Вѣщанный, **Вѣщанный**, -ая, -ое, *part. p.* koronowany; poślubiony, wieńczalny. [*weselny.*]

Вѣщательный, -ая, -ое, *adj.*
Вѣщать, *v. a.* koronować; ślub dawać, dąć; wieńczyć, uwieńczać; §. коніецъ діло вѣщать; коніецъ иwieńcza прасецъ; -ся, *a* *v. r.* ślub brać; вѣщатья на царствѣ, koronować się; *б* *v. p.* być uwieńczonym; być poślubionym; być koronowanym.

Вѣщико-видный, -образный, -ая, -ое, *adj.* Bot. kiściasty, na kształt kiści.

Вѣщникъ, -а, *m. dim.* 1. mała korona, wieniec, miesiączek, promienie nad głowā świętych na obrazach, nimbus; 2. *Ecccl. sl.* wstęga atlasowa lub papierowa z wyobrażeniem Zbawiciela, Matki Boskiej i św. Jana Bogosłowa, którą przy pogrzebie na szło umarłego kładą; 3. (ободокъ, обручъ) на верхнемъ краю сосуда), obwódka, obrączka na brzegu jakiego naczynia; kraniec; obrączka [wylotowa, armatna]; 4. Bot. (corolla), korona kwiatu; 5. Anat. зубной вѣщникъ, (corona dentis), korona zęba; и. вѣщникъ у двурбоднаго їда, (corona glandis), korona członка мѣзkiego; рѣшничій вѣщникъ, (corona ciliaris), korona глѣзна.

Вѣра, -я, *f.* 1. wiara, wierzenie w со; 2. wiara, religia; 3. *Ecccl. sl.* wiara, ufność, zaufanie; 4. *Ecccl. sl.* (присяга), przysięга; исповѣданіе вѣры, wuznanіе wiary; подвижъяся, умереть за вѣру; walczyć, umrzeć за wiare; имѣть къ кому-либо вѣру, mieć wiare, zaufanie; wierzyć кому, ufać кому; видѣти нѣзъ вѣры, wiare utracić, stracić zaufanie, kredyt; отдатъ что на вѣру, oddać на wiare, на sumienie; видѣти вѣру, *Ecccl. sl.* (= присягнуть), przysięгнуть.

Вѣрность, -и, *f.* wiarogodność, godność wiary, zaśluzenie na wiare.

Вѣритель, -я, *m.* który кому wierzy lub poleca со кому, zawierający, polecający со кому; wierząciel.

Вѣрительница, -и, *f.* która кому wierzy lub poleca со кому, zawierająca, polecająca со кому; wierzącielka.

Вѣрительный, *v.* **Вѣрющій.**

Вѣрить, *v. n.* wierzyć, wiare mieć; вѣрить чему, кому-либо, wierzyć czemu, кому = wiare dawać czemu, кому; вѣрить снамъ, вном wierzyć; ерѣбъ словамъ не всегда можно вѣрить, nie zawsze można słowom jego wierzyć; не вѣрьте смѣ, nie wiercie mu; вѣрять, (имѣть къ кому-либо довѣренность), wierzyć кому, ufać кому, mieć zaufanie; -ся, *v. r. impera.* miżъ не вѣрится; что-то не вѣрится, (= я не могу повѣрить), nie mogę wierzyć.

Вѣрникъ, -а, *m. (t).* 1. (присяжникъ), przysięgły, przysiężny, przysięжник, który przysięгъ; 2. (засвидѣтельствоваанный списокъ), rejestr, spis zaświadczoney, wiarogodny.

Вѣрно, *adv.* wiernie, istotnie, prawdziwie, sprawiedliwie; należycie; dokładnie, akuratnie; zgodnie; съ подлиннымъ вѣрно, (in fidem copiae), Jur. zgodnie зъ oryginałem.

Вѣрнобданныческій, -ая, -ое, *adj.* do wiernopoddanego należący. [*wiernopoddany.*]

Вѣрнобданный, -аго, -а, *m.*
Вѣрнобдданство, -а, *n.* wier-nopoddanstwo.

Вѣрность, -и, *f.* 1. wierność; sprawiedliwość; stałość; 2. *Ecccl. sl.* (довѣренность), ufność, zaufanie; 3. (точность, неправотность), pewność, dokładność.

Вѣрный, -ая, -ое, *adj.* 1. wierny, szczerý, prawdziwy; sprawiedliwy; istotny; akuratny, dokładny, pewny; (*s. m.*) wuznąjący wiare chrześciańska.

Вѣрованіе, -я, *n.* wierzenie.
Вѣрователь, -я, *m.* wierzący w со.

Вѣровать, *v. n.* - во что, въ корѣ, wierzyć w со, w kogo; кому, чему, wierzyć кому, czemu; вѣрую во единого Бѣга Отца Вседержителя, wierzę в jednego Boga Ojca Wszecchnoego.

Вѣро-иманіе, -я, *n.* łatwowie-рность, wiarliwość, lekkowie-рность, lekkomyślność; -имѣть, -мѣт, *m.* łatwowie-рны, wiarлиwy, lekkowie-рny; -имно, *adv.* (нерковѣрно), łatwowie-рnie, lekkowie-рnie, wiarliwie; -имный, -ая, -ое, *adj.* łatwowie-рny, wiarliwy; -имчивость, -и, *f.* łatwowie-рność, lekkowie-рność, wiarliwość, lekkomyślność; -имачный, -ая, -ое, *adj.* łatwowie-рny, lekkowie-рny, wiarliwy, lekkomyślny; -исповѣданіе, -я, *n.* wuznanіе wiary; wіга; свобѣда вѣроисповѣданія, wolność wuznanія wiary; -исповѣдникъ, -а, *m.* wuznawacz, wuznawca wiary; -исповѣдница, -и, *f.* wuznawaczka wiary; -лѣмецъ, -мѣт, *m.* wiarolomec, przewierca, prze-

niewiernik, niewierny; Вѣро-лѣмка, -и, *f.* przewierciwca, wiarolomna, niewierna; -лѣмецъ, *adv.* wiarolomnie, przewierciw-nie, niewiernie; -лѣмость, -и, *f.* wiarolomność, wiarolomstwo, przewierstwo, przewierca, niewierność, zdradliwość; -лѣм-ный, -ая, -ое, *adj.* wiarolomny, przewierczywy, niewierny, zdra-дny, zdradliwy, zdradziecki; -лѣмственный, -ая, -ое, *adj.* wiarolomny, przewierczywy, zdra-дny, zdradliwy, zdradziecki; -лѣмство, -а, *n.* wiarolomstwo, przewierstwo, zdradliwość; -лѣмствовать, *v. n.* przewierzać się, przewierzyć się, wiar-лѣмować, wiarolomnie postępować; -лѣмъ, -а, *m. v.* Вѣроломецъ; -отгѣтничъ, -а, *m.* wiarоодстѣ-рник, -одстѣра, odstѣрник od wiary, odszczerpienie od wiary, wiarо-рзмиenny, renegat; -отгѣтница, -и, *f.* wiarоодстѣрница, орзще-рпиеца, odszczerpiennica od wiary, wiarо-рзмиenna; -отгѣтний, -ая, -ое, *adj.* wiarоодстѣрny, одзщсрпиець, -отгѣтство, -а, *n.* одзщсрпиець, одстѣрпение, одпаднiе od wiary, apostaza; -отгѣтничъ, -а, *m.* одзщсрпие-це, одстѣрник, одстѣра od wiary, apostata, renegat; -отгѣт-ническій, -ая, -ое, *adj.* одзщср-пиеcki; -отгѣтница, -и, *f.* одзщсрпиеца, renegatka; -от-стѣпничество, -а, *n.* одзщср-пиеństwo, одстѣрпение, одпаднiе od wiary, apostaza; -от-стѣпный, -ая, -ое, *adj.* wiarо-одстѣрny, прѣмieniający wiare, religię; -подобіе, -подобный, *v.* Правдоподобіе...; -пронѣвѣ-даніе, -я, *n.* opowiadanie wiary chrześciańskiej; -пронѣвѣдникъ, -а, *m.* misjonarz, nauczyciel wiary chrześciańskiej; -проно-вѣдничество, -а, *n.*, *v.* Вѣро-пронѣвѣданіе; -терпимость, -и, *f.* wolność wuznawania wiary, tolerancja; -ѣтле, -я, *n.* prawдоподобіеństwo, podobіеństwo do wiary, do prawdy, wiarо-рздобнось; заслуживающій вѣро-ѣтле, wiarогодny, zaśluzujący на wiare; заслуживать вѣроѣтле, за-ślуживать на wiare; -ѣтно, *adv.* wiarо-рздобно, podobno do wiary, podobno do wiary, uwierzliwo, zapewne, być może; -ѣтність, -и, *f.* wiarо-рздобнось, подобіеństwo do wiary, do prawdy, prawдоподобіеństwo; изчисленіе вѣро-ѣтлѣности, *Mathem.* rachunek chybi-траб, rachunek losów; -ѣт-ный, -ая, -ое, *adj.* wiarо-рздобny, prawдоподобny, podobny do wiary, do prawdy, uwierzliwy.

Вѣрющій, -ая, -ое, *part. p.* wierzący, wuznąjący.
Вѣрющій, -ая, -ое, *adj.* (вѣ-рительный), wierzący, wierzątel-ny, wiarо-рзны, kredencyalny,

plenipotencyjny; zawierający; вѣрующее письмо, list wierzący, wierzytelny, wiarodajny, plenipotencya; и: вѣрующая грамота, kredenc & kredens, list kredencyalny, świadectwo na piśmie, list otwarty z zaleceniem jakiej osoby.

Вѣсць, -сца, т., в. Вѣщій. Вѣсило, -а, н. *Eccl. sl.*, в. Вѣи. [ѣко важду.

Вѣистый, -ая, -ое, *adj.* cięż- сить, в. *perf.* важдь, важдь (со вага); 2. в. н. важдь, мѣщ, трз- тмѣс ваге, ciężkim бѣ; -ся, а) в. т. важдь сѣ, да сѣ важдь; б) в. р. бѣс важонум.

Вѣскій, -ая, -ое, *adj.* важны, важдь, ваге *czyli* важнос ма- ждць, ciężкі.

Вѣсний, -ая, -ое, *adj.* важны, со сѣ важдь *lub* на ваге спре- дава.

Вѣсовой, -ая, -бе, *adj.* важны, вагову, до ваги належдь; вѣ- совбе коромысло, belka u ваги; вѣсовая чѣша, szala вагова; в. *Grundwaga*; вѣсовая денги = вѣсовбе, -аго, с. н. орѣта, за- плата od listów, porto; и: пѣта od ваги, вагове, вагне; и: вѣ- совой, важны, на ваге председа- вану; вѣсовой товаръ, товар важны, на ваге председавану.

Вѣсовщикъ, -а, т. важник, ктѣоу со ваду, od вага.

Вѣсовый, в. Вѣсовой.

Вѣсѣкъ, -скѣ, т. 1. pion, olo- вианка; 2. в. Ареомѣтръ.

Вѣсомъ, *adv.* podług ваги, на ваге, маждць, obejmujący ва- ги.... [важка, mala вага.

Вѣсѣчки, -овъ, *pl. m. dim.* Вѣсѣчно, *adv. pop.* istotnie, prawdziwie.

Вѣсѣимый, -ая, -ое, *adj. pop.* wiadomy, znany.

Вѣстникъ, -а, т. посланіе, posłannik, goniec, biegacz, kur- sor. [slannica.

Вѣстница, -и, *f.* посланка, ро- вѣстный, *Eccl. sl.*, в. Вѣдо- мый, Навѣстный.

Вѣстовой, -ая, -бе, *adj.* звѣ- стовну, знак даждць, звѣстову, sygnałow, hasłow; вѣстовая дѣшка, armata haslowa, do да- вѣтаня знаków, sygnałów; вѣсто- вой, -аго, с. т. *Milit.* żołnierz używany na posyłkę, ordynans pieszy, żołnierz ordynansowy.

Вѣстовщикъ, -а, т. 1. даждць знак, hasło; obwieściciel; wysta- ние; срѣг; donosiciel, nowi- niarz; 2. н. н., в. Синаистъ.

Вѣстовчикъ, -и, *f.* donosi- cielka, nowiniarka.

Вѣстовый, в. Вѣстовый.

Вѣстовка, -и, *f. dim.* nowi- nka, wiadomostka.

Вѣсть, -и, *f.* wiadomośc, wieśc, doniesienie, nowina; (молва,

слухъ), wieśc, pogłoska; бѣтъ на вѣстѣхъ, *Milit.* бѣс on ordynansie. Вѣстий, -аго, т. (вѣсць), до- зѣга ваги.

Вѣсъ, -а, т. вага; ciężар; вага do важеня; *вага, ва- жнос, znaczenie, cena, повага, powazenie, wpływ; *Phys.* уравни- тельный, сравнительный, отно- сительный вѣсъ, (*gravitas specifi- ca*), ciężkosć gatunkowa. Вѣсъ, -бѣвъ, *pl. m.* вага [do важеня], szale, важка; *Astron.* вага, [znak niebieski].

Вѣсвенный, -ая, -ое, *adj.* га- лѣзисту.

Вѣсвина, -и, *f.* 1. гаждь (дре- вѣ); 2. *Vol.*, в. Княжѣкъ (бѣр- ный). [лѣзисту.

Вѣвѣистый, -ая, -ое, *adj.* га- вѣвѣие, -я, н. *Eccl. sl.* галѣзие.

Вѣвъ, -и, *f.* гаждь, гаждька; виноградная вѣвъ, гаждька win- na, latorosć winna.

Вѣвѣинный, -ая, -ое, *adj.* га- лѣзисту, з гаждь.

Вѣвѣрѣкъ, -ркѣ, Вѣвѣрѣчекъ, -чка, т. *dim.* вѣвѣтрукъ, вѣвѣрекъ, вѣвѣрѣсокъ; * zefir; и: в. *sub:* Вѣвѣтъ, Повѣтъ.

Вѣвѣрь, -тра, т. 1. вѣвѣтъ; полутный вѣвѣрь, вѣвѣтъ pomysłny; сквозной вѣвѣрь, сѣгъ, суг [wia- trul], вѣвѣтъ wiejdць na przestraz, przedmuch; вѣвѣтъ сильно дѣвѣтъ, вѣвѣтъ silno wieje; подѣлѣ вѣвѣрь, в. *sub:* Подѣлѣтъ; 2. *вѣвѣтчикъ, trzpiot, poswistak; ѣ. кто вѣвѣтъмъ служѣтъ, томѣ дѣвѣтъмъ плѣтътъ, якъ тѣ мнѣ, такъ ја тоbie; wetъ за wet, а darmo nie.

Вѣвѣтъ, Вѣвѣточка, -и, *f. dim.* гаждька, гаждьчекъ.

Вѣвѣтльничъ, -а, т. вѣвѣтчикъ, chorągiewka pokazująca kierunek wiatru.

Вѣвѣтльничъ, -ая, -ое, *adj.* вѣвѣтчикову, do chorągiewki wietrznej належдць.

Вѣвѣтленѣкъ, -нѣкъ, -нѣкъ, -нѣкъ, *adv.* lekkomyślny, wietrzny.

Вѣвѣтленѣкъ, *adv.* nieco wietrznie.

Вѣвѣтленѣкъ, -а, т. пѣдѣвѣвѣтъ, вѣвѣтчикъ, trzpiot, poswistak, roz- trzpaniec.

Вѣвѣтница, -и, *f.* 1. *вѣвѣ- трница, kobieta lekkomyślna, фу фу вѣ вѣгловѣ; 2. вѣвѣтчикъ [w zegarku]; 3. *Bot.* (*anemone*), за- вѣлес, завѣлес, зѣлес; вѣвѣтница дѣвѣвѣтъ, дубравная, (*anemone nemorosa*), pastretek, (gat. zawilca); вѣвѣтница печѣночная, трилѣт- ная, (*anemone hepatica*), trojanek [ziele], trójczak, wilcza stopa, wiatrobnik, trojanek, [z trzech listeczekъ sobie zlozony]; вѣвѣ- трница просѣрѣвѣвѣтъ, (*anemone pulsatilla*), czarne ziele; вѣвѣт- ника Африканская, в. Золото- головка.

Вѣвѣтничать, в. н. trzpiotać сѣ, trzpiota lekkomyślnego z

siebie czynić, nieostatcznością i wietrznością narabiać, бѣс вѣвѣ- трничкомъ, lekkomyślnie postu- pować.

Вѣвѣтничка, -и, *f.* вѣвѣтчикъ, chorągiewka wietrzna.

Вѣвѣтничъ, -и, *f.* вѣвѣтничос- ть; вѣвѣтничосत्वъ; trzpiotostwo, trzpiotalstwo, trzpiotowactwo, trzpiotowatośc; lekkomyślnosć; ploschosć.

Вѣвѣтничъ, -ая, -ое, *adj.* 1. вѣвѣтчну, вѣвѣтрову; вѣвѣтчная погода, вѣвѣт- ная мѣльница, młyn вѣвѣтчну, вѣвѣтрукъ; вѣвѣтничъ; 2. вѣвѣтчну, вѣвѣтъ пѣдѣвѣтъ, lekki, lekkomyślny, roztrzpany, trzpiotowaty, trzpiotliwy, ploschy; вѣвѣтничъ человекъ, вѣвѣтчная голова, вѣвѣ- трну, trzpiotowaty, lekkomyślny człowiek; и: в. Вѣвѣтничъ.

Вѣвѣтничъ, в. н. *impers.* (*o wietrze*) powstawać, wiać; вѣвѣт- рѣтъ, вѣвѣтъ powstaje, wiatr wieje.

Вѣвѣтничъ, -а, т. *dim.* вѣвѣтрукъ, nie wielki wiatr.

Вѣвѣтрило, -а, н. *Eccl. sl.* żagiel.

Вѣвѣтрильничъ, -а, т. lodź (2); в. Бѣтничъ (корабѣльный).

Вѣвѣтрильцо, -а, н. *Eccl. sl. dim.* mały żagiel. [trowy.

Вѣвѣтровичъ, -и, -ое, *adj.* вѣвѣ- трногоний, вѣвѣтъ, в. Вѣвѣт- рогоний; -гонка, в. Вѣвѣт- рогония (1); -гонный, -а, -ое, *adj. Med.* пѣдѣвѣтъ вѣвѣтъ [w żołądku]; вѣвѣтровичное ле- карство, lekarstwo wiatru пѣдѣвѣ- тце; -гонъ, -а, т. 1. (вѣвѣтничъ) пѣдѣвѣтъ, вѣвѣтничъ, trzpiot, poswistak, roztrzpaniec; 2. в. Вѣвѣтроспущѣтель; -испус- кѣтель, -а, т. *Phys.* (*aeolipyle*), bania parowa; -лѣвѣтничъ, -а, -ое, *adj.* obalony od wiatru; ро- батману вѣвѣтнич; вѣвѣтровичный дѣвѣ, в. Валѣвѣничъ; -лѣвѣ, -а, т. дрzewołом, дрzewo od wiatru obalone; в. Валѣвѣничъ; -лѣвѣръ, -а, т. wiatromierz, wia- tromiar, anemometr, narzędzie do mierzania siły wiatru; -нѣ- вѣсць, -сца, т. *Eccl. sl.*, в. Вѣвѣ- трничъ; -носный, в. Вѣвѣт- рничъ, -лѣвѣние, -я, н. *Eccl. sl.* вѣвѣтъ szkodliwy, zaradliwy; -ука- зѣтель, -а, т. wiatroskaz, ane- moskop.

Вѣвѣтъ, -а, т. вѣвѣтъ.

Вѣвѣтъ, *pl. m. Med.* вѣвѣтъ (w żołądku). [na powietrzu].

Вѣвѣтъ, в. н. *schnąć*, wycuchać.

Вѣвѣтъ, -а, т. *prov.* wiatrak, młyn wietrzny.

Вѣвѣтничъ, в. Вѣвѣтничъ.

Вѣвѣтъ, -и, *f.* вѣвѣтъ, żerdź, ty- ка, znak dla przestrogi zakłnietny; *człowiek roslы lecz chudy i niezgrabny, drażał, drabina.

Вѣвѣтовать, в. *impf.*, Ра- вѣвѣтовать, в. *perf.* wycukać, wytknąć linię przez wiechy, żer- dzie.

Вѣче, в. Вѣче. [ки; zawsze.]

Вѣчно, *adv.* wiesznie; na wie-
Вѣчновать, в. п. *Eccl. sl.* wie-
kować, wiesznie trwać.

Вѣчнопаятный, -ая, -ое, *adj.*
wiesznie pamiętny, wiesznie pamię-
тісі, wiewkopomy.

Вѣчность, -и, *f.* wieczność;
и. в. Переселителя, Отойти
(въ вѣчность).

Вѣчноуольнительный, -ая,
-ое, *adj.* вѣчноуольнительное
спудствѣство, за свидѣние о
уольненіи wiesznie na wolność.

Вѣчный, -ая, -ое, *adj.* wiesz-
сны, nieskończony.

Вѣшалка, -и, *f.* 1. wieszadło,
wieszadeltko, drążek do wieszania
szat (sukien); polednia, poleń;
2. *Tyropg.* krzyż do wieszania
arkuszy drukowanych.

Вѣшалы, -ъ, *pl. n.* podstawy
do suszenia sieci.

Вѣшаніе, -я, *n.* wieszanie, za-
wieszanie, powieszanie.

Вѣшать, в. а. wieszac, zawie-
szac, zawiesić, powieszac, powie-
szyć; -ся, а) в. г. wieszac się, po-
wieszac się; *rozpusztować, być
rozpuszonym; б) в. p. być wieszano-
м, powieszonym; *и. в. Вѣ-*
сать.

Вѣшеніе, -я, *n.* ważenie.

Вѣшаніе, -я, *n.* *Eccl. sl.* gło-
szenie, opowiadanie.

Вѣщаній, -ая, -ое, *part. p.*
głoszony, opowiadany.

Вѣщатель, -и, *m.* glosiciel,
opowiadacz.

Вѣщать, в. п. *Eccl. sl.* glosić,
rozglaszac, opowiadac (co komu).

Вѣщецъ, -щца, *Eccl. sl.*, в.
Вѣщеть.

Вѣщій, -ая, -ее, *adj.* mądry,
roztropny, przeczony; wieszczy,
przepowiedni.

Вѣщунъ, -а, *m.* wieszaczek,
wieszcz [wroźka].

Вѣщунья, -и, *f.* wieszaczka,
Вѣщница, в. Метель.

Вѣялка, -и, *f.*, в. Вѣяльница.

Вѣяло, -а, *n.* 1. wiejadło, wie-
widło, szufa (do wiania, wiejatka
zboża); orafka; 2. wachlarz.

Вѣяльница, -и, *f.* arfa, harfa,
narzędzie do suszenia zboża;
wiejadło; orafka.

Вѣяльный, -ая, -ое, *adj.* wie-
jalny, wiejadlny, do wiania, do
wyiewania służący; вѣяльная
машина, в. Вѣяльница. [шца].

Вѣяльня, -и, *f.*, в. Вѣяль-
Вѣяльщикъ, Вѣяльщица, в.
Вѣятель, Вѣятельница.

Вѣяніе, -я, *n.* 1. wianie wią-
трów; 2. wianie zboża.

Вѣятель, -я, *m.* ten co wieje,
wyiewa, szucić zboże, wiejać.

Вѣятельница, -и, *f.* та co
wieje, szucić zboże, wiejać.

Вѣять, 1. в. п. wiać, dąć (o
wietrze); *Eccl. sl.* wѣять себѣ
вѣкимъ вѣтромъ, *wierzycъ wazy-
stkiemu; być lekkowiernym, fa-

towowiernym; 2. wiać, wyiewać
zboże, szucić zboże; -ся, в. p.
być wianym, wyiewanym, wy-
wianym.

Вѣячка, -и, *f.*, в. Вѣященца.
Вѣящій, -ая, -ее, *adj.* ścia-
gający, wiążący, robiący co na
drótach.

Вѣзальный, -ая, -ое, *adj.* slu-
żący do dziania, do robienia na
drótach; wządalny kłm, dróty
[do dziania, robienia pończoch].

Вѣзальщикъ, -а, *m.* wządacz,
ten, który co związuje, wiąże;
wządальщикъ сноповъ, wządacz сно-
пów.

Вѣзальщица, -и, *f.* kobieta,
która co wiąże, związuje, poń-
czocho robi.

Вѣзаница, -и, *f.* wządka, wząd-
zanka, wządaczka.

Вѣзаніе, -я, *n.* 1. - (na пр.
сноповъ), wządanie (пр. снопów);
2. - (на пр. чулковъ), dzianie,
robienie (пр. pończoch).

Вѣзанка, -и, *f.* wządaczka;
Вѣзачка, -и, *f.* *dim.* (wządka),
wządzanka, wządka, *dim.* wządacz-
ка.

Вѣзанка, -и, *f.* (варега), *pl.*
wządanki, rękawiczki wełniane.

Вѣзаночка, *f. sub.* Вѣзанка.

Вѣзанъ, -и, *f.* wządacz, wząd-
zanka, wządka; в. Вѣзанка.

Вѣзанье, -я, *n.* wządanie, wząd-
anego co, każda rzecz wządaniem
lub dzianiem zrobiona.

Вѣзять, в. а. 1. [связать & за-
вязать, в. *perf.*] wządac, wząd-
zuwać, zawiązac; wządть узелъ,
wządac, zawięzuwać węzeł; 2. [в.
perf. связать], wządac, wządac;
wządть снопы, wządac снопы; сва-
зять вора, wządac złodzieja; 3.
sprając; клей wвідеть дѣски, klej
spraja deski; а)а известъ худо
wвідеть, wapno to nie dobrze
wвідеть; 4. *wządac, obwiewуwać;
5. *Eccl.* * (не разрѣшать грѣховъ;
не прощать), wządac, wządac; ко-
му грѣху, nie odpuszczac, nie
odpuścić грѣхѣмъ, nie dawac,
nie dac rozgrzeszenia; 6. wвідать
чулки, dziac [или] robić poń-
czocho; -ся, а) в. p. być wządano-
м, wвіданым; być dzianym;
б) в. г. *wządac się, przywiewу-
wać się, lgnąc do czego, ubiegać
się za czѣмъ; wвідac się, wвідac
się, powodzić się, zdarczac się,
zdarczac się, udawac się, udac się;
у него всё wвідается и wвідается,
jemu wszystko dobrze się udaje,
wвідzie, jemu wszystko idzie по-
мыслине.

Вѣзалець, -льца, *m.* *Bot.* (*co-*
ronilla securidaca), wytrych, klucz,
otwieracz, podkownik, miesiacz-
czek, koniakowka.

Вѣзель, -я, *m.* *Bot.* (*coronilla*
varia), ciocioreczka rozpolita,
mata, upstrzona; wвідель стручкѣ-
вый, в. Вѣзалець.

Вѣзенца, -и, *f.*, Вѣзанка.

Вѣзеніе, -я, *n.* dzienie, robie-
nie na drótach, dzianie pończoch.

Вѣзенный & Вѣзанный, -ая,
-ое, *part. p.* (а Вѣзть, *qu. v.*),
dziany, robiony na drótach.

Вѣземъ, -зня, *m.* wвідzień; в.
Уаникъ, Колодникъ.

Вѣзей, -ій, *f.* robiąca na dró-
tach.

Вѣзига, -и, *f.* sucha żyła z
grzbіtu josiotra lub wyza w ро-
czki wвідзана, [bywa używana
do potraw].

Вѣзка, -и, *f.* wвідzanie; wвід-
zanie; wвідка білокъ, wвідzanie
belek; stroyłnaya wвідzka, wвідz-
nе dachowe.

Вѣзкій, -ая, -ое, *adj.* ciacі-
сты, kleisty, lepisty, lipki; klejo-
waty, spoiсты; grzaski, grzaski,
grzaski, lgniący, błotny, topny,
bagnisty.

Вѣзкость, -и, *f.* ciacістость,
kleістость, klejowatosc, lрkosc;
spoiстость; grzaskosc, błotnosc,
bagnistosc. [galk].

Вѣзникъ, -а, *m.* wвідзowy las,
Вѣзнуть, в. п. lgnąc, wвідzac,
uwіęznac; в. Уwіęznуть, За-
wіęзнуть. [дикая].

Вѣзвинкъ, -а, *m.*, в. Вѣзвинъ

Вѣзвойй, -ая, -ое, *adj.* wвідzo-
wy, wвідзowy.

Вѣзжедь, -и, *f.* *Bot.* (*Ilex*
aquifolium), ostrokrzew, osto-
krzew.

Вѣзкъ, -зкъ, *m.* *dim.* mały wвідz.

Вѣзть, в. а. [*Præs.* wвідъ, wвід-
зеть; = wвідать na пр. чулки;
Связать, в. *perf.*], dziac, robić
na drótach, dziac pończochy.

Вѣзчикъ, -а, *m.* ten, który
wвідzie len lub konopie w пѣки.

Вѣзъ, -а, *m.* *Bot.* (*ulma effusa*),
wвідz, (drzewo); в. brzost,
ilma.

Вѣзъ, -и, *f.* 1. (wвідzka), wвідz-
anie; 2. *pop.* (wвідzko, bałostnoo
mісто; толь), trzєszawisko, bagnis-
ko, bagno, topielisko, topiel; 3.
(†), cyfra, *pl.* cyfry, sposób ta-
jemnego pisania.

Вѣзанье, -я, *n.* *pop.* 1. baja-
nie, raplanie, kleknanie; 2. wolno
czytanie; jakanie się w czytaniu.

Вѣкаты, в. *n.* *impf.*, Вѣкнуть,
в. *semsf.* (*pop.*) 1. bajar, raplac,
klekac, bredzić; 2. wolno czy-
tac; jakanie się w czytaniu.

Вѣленіе, -я, *n.* suszenie (*пр.*
руб) na słоуcu lub [na] wietrze.

Вѣлений, -ая, -ое, *part. p.*
suszony na słоуcu lub wietrze;
wвіденая рѣба, ryba suszona.

Вѣлить, в. а. suszyć na słоуcu
lub wietrze; wвідить рѣбу, suszyc
рубъ; -ся, в. г. & p. suszyć się;
быć suszonym.

Вѣлость, -и, *f.* 1. wвідлгдосć;
2. *powolnosć, opieszalosć, gnu-
snosć.

Вѣлый, -ая, -ое, & Вѣль,
-а, -о, *adj.* 1. zwіędy; 2. *po-

wolny, opieszaly, gnusny, le-
niwy.

Вянутъ, *v. n. impf.*, Звянутъ.
Увянутъ, *v. perf. 1. (o robitnach)* -
wiednacъ, zwiednacъ, schnacъ, u-
schnacъ; 2. *wiednacъ, schnacъ, sla-
biesъ, tracić sily, żywość, zdrowie;
onyъ примѣтно вянуть, (on) wi-
docznie schnie, jak cień niknie.

Вятюжень, -я, Вятюгинъ, -а,
m. H. n. (colymba palumbus), gryz-
wacz, [dziki, leśny gołąb'].

Вяха, -и, *f. 1. por.* (ударъ),
gaz, cios, uderzenie mocne; dati
komyъ wяху, uderzyć kogo mocno;
2. *Bot.*, v. Омѣръ & Волюголь.
Вяхирь, -я, *m. 1.* plecionka,
sieć do wiana (u furmanów); 2.
H. n. (вятюгинъ, *colymba palum-
bus*), grywacz, [dziki, leśny go-
łąb'].

Вящце, *adv. compar. Eccl. sl.*
(= болже), więcej, lepiej; sta-
ranniej.

Вящій, -ая, -ое, *adj. compar.*
Eccl. sl. więkzy, wyższy, lerszy,
przedniejzy, staranniejzy.

Вьссонный, -ая, -ое, *adj.* bi-
sonowy, bisorigowy, z bisorigu,
cienkogo płótна.

Вьссонъ & Вьссъ, -а, *m.* (вѣс-
сонъ, *qu. v. l.* bison, bisor, płó-
tno со najcieńsze, [tkanina ko-
sztowna].

Г.

Га! *interj.* ha! a! o! achi!

Габы, -и, *f. v. Абъ.*

Габиный, *v. Абинный.*

Габлонъ, Габлонъ, -а, *m. Fortf.*
kosz zwanowy. [towy.]

Габанный, -ая, -ое, *adj. por.*
Гавань, -и, *f. port.* przystań,
stanowisko okrętowe.

Гаварсн, Гаварснннй, *v. Ава-
рн, Аварснннй.*

Гавка, *v. Гавка.*

Гавканье, -я, *n.* szczekanie.

Гавкать, *v. n. impf.*, Гавкнуть,
v. semelf. szczekać, szczeknacъ; со-
баки гавкають, psy szczekaja.

Гавоть, -а, *m.* (особнй родъ
тапса), dawot, rodzaj тапса.

Гавранъ, -а, *m. Eccl. sl.* ga-
wron; *v. Воронъ.*

Гавъ, -а, *m.* (лай), chар, har,
haw, szczek, szczekanie rów.

Гага, *v. Гавка.*

Гагавать, *v. n. impf.*, Гагав-
нуть, *v. semelf.* gęgać, gęgać,
gękotać, gęgnąć, gęgnąć, krzy-
szecъ jak gęsi; rým гагаваютъ,
gęsi gęгаја, gęгоса.

Гаганъ, -а, *m.*, *v. Гагара*
(чернозобая).

Гагара, -и, *f. 1. H. n. (colym-
bus)*, nurek, ptak; гагара болотъ,
(*colymbus auritus*, = гагара-
ка), nurek błotny, szubaty; га-
гара ходящая, (*colymbus crista-
tus*), nurek szubaty; гагара чер-

нозобая, (*colymbus arcticus*), nu-
rek szarnozęby, północny; гагара
краснозобая, (*colymbus septentrio-
nalis*), nurek szerwonozęby, pół-
nocny; 2. *człowiek brunatnej
cecy.

Гагарій, -ья, *adj.* нурко-
вый, до прижка птака належачъ.

Гагарка, -и, *f.*, *v. Гагара*
(болотная).

Гагатонный, -ая, -ое, *adj.* ga-
gатову, gagatkowу; *сfr.* & *v. Га-
гатъ.*

Гагатъ, -а, *m.* (bitumen gągas),
gągas, gagat, gagatek, [czarna
stwardniała ziemia żywica], czар-
ну bursztyн.

Гагауць, -а, *m. H. n. (mergus
abellus)*, nurokazka; *v. Ни-
рѣкъ, Чернь.*

Гагацій, -ья, -ье, *adj.* do gęsi
puchowej czyli Islandzkiej nale-
жачу; гагацій пухъ, пухъ z gęsi
Islandzkiej.

Гавка, -и, *f. H. n. (anas mo-
lisima)*, гавка, гага, гęс пухова
czyli Islandzka.

Гавкунъ, -а, *m.* samiec gęsi
пухowej czyli Islandzkiej, gęсog
[gęсog] Islandzki, пухову.

Гадальщикъ, -а, *m.* wróżek,
wieszczek, wieszczbarz.

Гадальщица, -и, *f.* wróżka,
wieszczka, wieszczbarzka, wiedma.

Гаданіе, -я, *n. 1.* wieszczba,
wieszczenie, wróżenie, przeprowi-
danie; 2. gadka, zagadka, trudne,
zawile, ciemne pytanie.

Гадатель, Гадательница, *v.*
Гадальщикъ, Гадальщица.

Гадательно, *adv.* domyślnie.

Гадательный, -ая, -ое, *adj.*
1. wieszczbarski; гадательная
книжка, książka wieszczbarska;
гадательный пруть, różга
wieszczbarska; 2. zagadkowy.

Гадательство, -а, *n.* wie-
szczbarstwo, wieszczba, wieszche-
nie, wróżba.

Гадательствовать, *v. n. 1.* tru-
диться się wieszczbą, wieszчением,
wróżbą, wróżeniem; 2. mówić za-
gadkami.

Гадать, *v. n. 1.* wieszczыć, wró-
żyć; *it.* zgadywać; гадать по кар-
тамъ, на картахъ, wróżыć z картъ;
гадать по чертамъ рукъ, wróżыć
z гąг; 2. myślęć, pomysłęć; ни
думано ни гадаано, zupełnie nie-
prodzидане; чего ни думалъ ни
гадалъ, o czemъ anim pomyslał,
anim zamarzył; tegom się nigdy
nie prodzидивал; tegom wcale nie
oczekивал.

Гадина, -и, *f. 1.* owad; га-
дина; robastwo; 2. *fig.* gadzina,
halastра, chatastra, gawiedz.

Гадить, *v. a. impf. 1.* Зага-
дить, *v. perf.* brudzić, walać [со
szcмъ]; 2. [Изгадить, *v. perf.*
ruść, robić z dobrego złe; 3. *v.*
impers. (Стгадить, *v. perf.*, =
повызать на вроту, тошнить),
zbierać się на womity, młodsci

sprawiać, mldić; -си, *a*) *v. r.*
impf. Загадятся, *v. r. perf.*
brudzić się, walać się; *б)* *v. impers.*
Стгадятся, *v. perf.* (= тош-
ниться), cknąć, cknіęć się, cklіć
się, czuć młodsci; brzdyczyć się;
г) *v. r.* być brudzonу, walanу.

Гадкій, -ая, -ое, *adj.* nudny,
nudności, sprawujący; wstrętny,
obmierzły; *obmierzły, szkaradny;
brzydki; szkaradny, bezeenny.

Гадко, *adv.* nudno, mldo,
*brzydko, szkaradnie, bezeenie.

Гадкость, -и, *f.* obrzydłość,
brzydкость, szkaradność, beze-
eność.

Гадливость, Гадливый, *v.*
Brezгливость, Bрезгливій.

Гадость, -и, *f.* obrzydliwość,
brzydкость, plugawość, paskud-
stwo.

Гадотда, -а, *m.* gatunek dzie-
ciola czerwonego [над Senega-
lem].

Гадъ, -а, *m.*, гады, *pl.* gady,
pl. gady; plaz, *pl.* plazы; *jin.* por-
gad, gadzina, gawiedz, hatastra,
chatastra, motloch; ódakoъ гадъ!

Гадюка, -и, *f.* (змѣя), gaducha,
wąż.

Гадючий, *v.* Звянный; га-
дючий ягода, *Bot.* (*solanum dul-
camara*, растение), słodkogorz,
[gatunek psianki]; *v.* Посльвъ
(сладкогорькій).

Гадюникъ, -а, *m. H. n.* га-
тunek jastrzębia.

Гарекснй, *v.* Арлекннннй.

Гарество, Гарестовать, *v.*
Арлекннство, Арлекннствовать.

Гарь, *v.* Арлекннъ.

Гарька, -и, *f. dim.* maciezka
od szrubby, mala muerterka.

Гарчннй, -ая, -ое, *adj.* mu-
terkowy, do muerterki, macicy
szrubnej належачу.

Гарже, *compar. adv.* (*v.* Гад-
кнй, Гадко), brzdziejć, szka-
radnіęć, szpetnіęć. [lanie.]

Гарженіе, -я, *n.* brudzenie, wa-
Газель, -и, *f. H. n. (antelope
dorcas)*, gazella, koza dzika Egip-
ska.

Газета, -и, *f.* gazeta, pismo
peryodyczne, zawierające zbiór
wiadomości publicznych cзасов-
ныхъ, czyli list powszechny,
obwieszczajacy to, co się u nas і
w innych krajach dzieje; *сfr.*
Dziennik.

Газетный, -ая, -ое, *adj.* га-
зетны, газетову, газетиарски; га-
зетная экспедиція, expedycyа га-
зет.

Газетчикъ, -а, *m. 1.* gazeciарz,
wyдаjący lub piszący gazety; 2.
*gazeciарz, nowinarz, nowinko-
noś, nowinki rozlewajacy, za
niemi się ubiegajacy.

Газовый, -ая, -ое, *adj. 1.* (со-
стоящій изъ газа, т. е. рѣдкої
шелковой ткани), gazowy, z gazy;

2. *Смет.* (принадлежащій къ газу, т. е. воздухообразной жидкости), газовой, розгарной, od gazu czyli gazu, rozgaru należący.

Газомётръ, -а, *m.* gazometr. Газообразный, -ая, -ое, *adj.* gazopodobny. [сenie gazem.]

Газоосвѣщеніе, -я, *n.* освѣщеніе. Газопроводный, -ая, -ое, *adj.* относящійся до prowadzenia gazu. Газопроводъ, -а, *m.* rura gazowa.

Газъ, -а, *m.* 1. *Сот.* gaza, gatunek kreyru гладкіей; 2. *Смет.* gaz, gas, rozgar; [сfr. Газъ].

Гай, -я, *m.* 1. *Ecol. st.* gaj, gaik, lasiek; 2. kwak, kwakanie, kłakanie (o kawkach); гаики подъяля гай, кавки зоопулю квакас.

Гайворонъ, -а, *m.* *Ecol. st.*, v. Гайванъ.

Гайдамакъ, -а, *m.* 1. (†), hajdamak, hajdamaka, [właściwie Kozak Zaborozki, lotrostwem żyjący], piehotnik letko zbrojny, hajduk, drab; 2. *prov. vul.* (разбойникъ), rozbojnik, lotr, rabus. Гайдамакцій, -ая, -ое, *adj.* (гайдамачій), hajdamacki, od hajdamaków, rozbojniczy.

Гайдамачить, *v. n. prov. vul.* hajdamaczycь, po hajdamacku wyiterowacь, lotrowacь; v. Разбѣдичать.

Гайдукъ, -а, *m.* 1. v. Гайдамакъ (1); 2. стлѣга [slużacy] wулоkiego wzrostu po Węgiersku ubrany; 3. *чловѣкъ wускогого wzrostu а негизрабну, hajdosz.

Гайдучка, -и, *f.* hajduczka, żona hajduka.

Гайка, -и, *f.* 1. macieca od szruby или macieca szrubna, Mutterka; 2. skówka.

Гайно, -а, *n.* gniazdo świniе.

Гайтанчикъ, -а, *m. dim.* sznurczek.

Гайтанъ, -а, *m. vul.* (снурокъ), sznurek; шѣлковый гайтанъ, sznurek jedwabny. [sznurczek.]

Гайтанекъ, -шка, *m. dim.*

Гайкбортъ, -а, *m. Mar.* wierzchołek tytu okrętu.

Гаклѣнъ, v. Варбаріеъ.

†Гакловица, -и, *f.* hakownica, rodzaj strzelby długiej, dawniej по fortесach używanej.

Гакъ, -а, *m.* 1. hak, bosak; 2. hak ziemi, (ревна мѣра ziemi).

Гакъ-блокъ, -а, *m. Mar.* hak-blok, blok (krążek) z hakiem.

Галантерейный, -ая, -ое, *adj.* galanteryjny; галантерейный вѣщи, galanterye, ozdoby, rzeczy gustowne, modne.

Галбѣнъ, -а, *m.* galbanum, sok galbanowy, guma.

Галфиндъ, v. Галфинидъ.

Галенокъ, -я, *m.* 1. galon, (мѣра до trunków) 2. (w ruskich oberżach:) poręca [herbaty].

Галера, -и, *f.* galera, galar, (rodzaj okrętu); сѣлка на галеры, postanie na galery, oddanie

za niewolnika do robienia wiosłami na galерze; сослать на галеры, posłać, wysłać na galery, oddać за niewolnika do robienia wiosłami na galерze.

Галерейный, -ая, -ое, *adj.* galeryowy, do galеры należący.

Галерія, -и, *f.* galerya, ganek kryty, pokój długi; картинная галерія, galerya obrazów.

Галерный, -ая, -ое, *adj.* galeryowy, od galеры.

Галечка, v. Галька.

Галечникъ, Галенникъ, -а, *m.* zlerpieniec.

Галиматъ, -ѣ, *f.* galimacya, gadanina bez sensu.

Галіонъ, -а, *m.* 1. galion, statek wodny Hiszpański; 2. *H. n.* (*cyprinus rivularis*), lyska, rybka niewielka; v. dubiel.

Галіца, -и, *f.* 1. *H. n.*, v. Орѣхотворка; 2. (†), v. Галка.

Галічій, v. Галочій.

Галіота, -и, *f.* Галіотъ, -а, *m.* galiota, mala galera, [statek mały о wiosłach i żaglach].

Галка, -и, *f.* 1. *H. n.* (*corvus monedula*), Галечка, -и, *f. dim.* kawka; 2. bańka szklanna dla zabawki dzieci; 3. głównia.

Галлерія, v. Галерія.

Галлицязъ, -а, *m.* gallicyzm, sposób mówienia francuzki.

Галлопадъ, -а, *m.* gallopada, (rodzaj tańca).

Галмѣ, -я, *m.* (*zincum sterile*), galmе, galmaj, galman, galemон, galmaja, węglan cynku.

Галойдний, -ая, -ое, *adj. Chem.* galoidное вещество, v. Галойдъ.

Галойдъ, -а, *m. Chem.*, v. Колеродъ. [wanie, czwalanie.]

Галопированіе, -я, *n.* galopowanie, czwalanie.

Галопировать, *v. n.* galopować, czwalacь.

Галопъ, -а, *m.* galop, czwał; галопомъ, galopem, czwałем.

Галочій, -ья, -ье, *adj. H. n.* kawczy, od kawki; галочій крикъ, kawcze kwakanie, kawki kwakanie; галочье гиздѣ, kawcze gniazdo.

Галочка, -и, *f. dim. H. n.* kawczeka, mała kawka.

Галѣна, Калѣна, -и, *f.* galosz, kalosz; галѣши, *pl.* galosze, kalosze.

Галѣнный, v. Калѣнный.

Галстукъ, -а, *m.* Галстучекъ, -чка, *m. dim.* (шейный платокъ), Halsztuk, Halsstueczek (*dim.*), Halsztuch, alstzuk, chustka na szyję.

Галстучникъ, -а, *m.* 1. Halsztuchy robiący; 2. *H. n.* (*charadrius hiaticula*), птица, родъ кулика съ ожерельемъ; gatunek bekacza z naszyjkami.

Галстучный, -ая, -ое, *adj.* Halsztukowy, Halsztuchowy, alstzukowy.

Гальс, -а, *m. Mar.* 1. lina do naciągania żagłów; 2. zwrócenie, skręcenie okrętu; поворотить на

правый гальс, zwrócić, skręcić okręt na prawą stronę. [prowy.]

Гальный, -ая, -ое, *adj.* galony.

Гальничекъ, -а, *m. dim.* galonik, bureik, bramka, brameczka kosztowna.

Гальниця, -а, *m.* robiący galony, burtę, bramy kosztowne, *сfr.* szmuklerz.

Гальушка, -а, *m.* galon, burtę, brama kosztowna, burdalon.

Гальушка, -и, *f.* galuszka z mąki, kluska & klóbska, kluseczka, klóbseczka, klóbsек, klóseczek.

Галфиндъ, -а, *m.* garuga, wiatr z боку; адуль галфиндъ, wiatr гаруге, bokiem w żagle dmie.

Галчѣнокъ, -ника, *m. dim. H. n.* (галочій дѣтеншкъ; v. Галка), piśkiel kawki; *сfr.* kawczeka.

Гальванизмъ, -а, *m.* galvanizm.

Гальваническій, -ая, -ое, *adj.* galvaniczny; гальваническіе опыты, експеримента galvaniczne; гальваническое травленіе, galvanokaustyka.

Гальваноматный, -ая, -ое, *adj.* galvanomagnetyczny.

Гальванометрический, -ая, -ое, *adj.* galvanometryczny.

Гальваномётръ, -а, *m.* galvanometr. [wanoplastyka.]

Гальванопластикъ, -и, *f.* galvanoplastyczny.

Гальванопластический, -ая, -ое, *adj.* galvanoplastyczny.

Галька, -и, *f.* mały okrągły glaz, glazik. [okrętowy.]

Гальюнъ, -а, *m.* *Mar.* nos Galkanie, -я, *n.* szczekanie.

Галькать, *v. n. impf.* Galknutь, v. *semelf.* szczekacь, szczeknąć; собака галькаетъ, галькнула, pies szczeka, szczeknął.

Гамма, -и, *f.* *Mus.* gamma, szereg siedmiu głównych tonów w muzyce; v. Скала.

Гамъ, -а, *m.* 1. gluchy psi szczek; 2. gwar, hałas, szmer, zglicь [z gadania wielu razem]; что за гамъ? сѣ то за hałas, gwar? и. v. Шумъ (и гамъ).

Гамнить, *v. a.* robić coś od ręki, jako tako, спieszycь sie.

Гангрѣна, -и, *f.* *Med.* (Антоновъ огонь), gangrena, piekielny ogień.

Ганза, -и, *f.* anza, hanza, związek najzawniejszych miast w Niemczech dla ubezpieczenia handlu swego.

Ганзатическій, Ганзейскій, -ая, -ое, *adj.* anzeatycki, hanzeatycki, anzeatycki, hanzeatycki; ганзейскій городъ, miasto anzeatyckie [или hanzeatyckie].

Ганнать, *v. frequ.*, v. Ганнать.

Ганнпугъ, Ганшпигъ, Ганшпугъ, -а, *m.* lewan, drąg do podnoszenia cięgarów; v. Аншпугъ.

Гардели, -ей, *pl. m. Mar.*

lina do spuszczenia i podnoszenia reji. [ryn.]

Гардемаринъ, -а, *m.* гардемаринъ, гардеробейстеръ, -а, *m.* szatny, szatniczy, szatnik, zawiadzający krawiectwem garderobą.

Гардеробный, -ая, -ое, *adj.* garderobny, garderobowy; гардеробная комната *abo* Гардеробная, -ой, *s. f.* garderoba, szatnia, szatnia, szatownia, szatarnia, pokój na schowanie szat lub sukien.

Гардеробщикъ, -а, *m.* garderobny (*s. m.*), szatny, szatniczy, szatnik, mający dozór nad garderobą.

Гардеробщица, -ы, *f.* garderobianka, garderobna, szatniczka, szatna, mająca dozór nad garderobą.

Гардеробъ, -а, *m.* garderoba, szatnica, szatnia, szatownia, szatarnia, pokój na schowanie szat lub sukien.

Гардина, -ы, *f.* firanka, gardyna, zasłona wisząca u okien.

Гардёнъ, -а, *m.* harem, pokój w którym są zamknięte kobiety u mahometanów.

Гаринный, -ая, -ое, *adj.* haremowy, do haremu należący.

Гарканье, -я, *n.* krzyczenie.

Гаркать, *v. n. impf.*, Гаркнуть, *v. semel.* krzyчець, krzyknąć; [*у мышии.*] на пау зе свору spuszczone wolać: ha! ha! ha! *abo* ha la ta! hu la ta! utala!

Гармоника, -ы, *f.* harmonika, (instrument muzyczny).

Гармонировать, *v. n. Mus.* zgodzać się (z sobą).

Гармонически, *adv.* harmonicznie, harmonijnie, zgodliwie, miłodźwięcznie.

Гармоническій, -ая, -ое, *adj.* harmoniczny, harmonijny, zgodliwy, [†zглагошнѣ], miłodźwięczny.

Гармония, -и, *f. Mus.* harmonia, zgoda dobranych przyzwyczajonych od siebie głosów sprawująca przyjemne brzmienie, [†zглагошнѣ], miłodźwięк; наука о harmonii. [(miara).]

Гарнецъ, -нца, *m.* garniec.

Гарнизонщина, -ы, *f. pop.* służба w garnizonie.

Гарнизонъ, -а, *m.* garnizon, szczęść wojska obrócona na broń, пеніе, і страж miasta; быть, находиться въ гарнизонѣ, гарнизономъ стáć.

Гарнитурецъ, -нца, *m. dim.* garniturka; *v.* Гарнитуръ.

Гарнитурный, -ая, -ое, *adj.* garniturový; z grodeturu.

Гарнитуръ, -а, *m.* 1. garnitur, sztuki stroju, meblów *etc.* доброе; 2. grodetur, materya jedwabna.

Гарпулецъ, -а, *m.* żywica бiała.

Гарпунъ, -а, *m.* harpuna, grot на wieloryбу.

Гарпия, -и, *f. Myth.* Harpia, Harpyja, drapieznica.

Гарпубоуъ, -а, *m.* uzbrojony statek rzeźny do ochrony karawan на Волдзе.

Гартъ, -а, *m.* massa, złożona z ołowiu, antymonu, żelaznych opilek і мiedzі, z której się czcionki czyli litery drukarskie leją. [nitka], nitka kamelarowa.

Гарусина, -ы, *f.* (гарушена)

Гарусный, -ая, -ое, *adj.* kamelarowy, kamelorowy, włóczkowy.

Гарусъ, -а, *m.* (harus, arus), kamelar, kamelor, włóczka.

Гарцованіе, -я, *n.* harcowanie.

Гарцовать, *v. n.* harcować; *it. v.* Наѣздничать.

Гарцовникъ, -а, *m.* 1. harcownik, со harcuje на коніе; 2. harcownik; *v.* Наѣздникъ (1).

Гарь, -и, *f.* 1. spalenizna, swąd; zapach od spalenizny; *it. v.* Пáхнуть, Отъиваться (гарью); 2. (†), miejsce wlesie wyralone.

Гасило, -а, *n.*, Гасильникъ, -а, *m.* gasidło, karturek do gaszenia świec.

Гасильщикъ, -а, *m.* gasiciel, ten co gasi, gasiwiészku.

Гаситель, -я, *m.* *gasiciel.

Гасительница, -ы, *f.* *gasicielka.

Гасить, *v. a. impf.*, по-, загасить, *v. perf.* gasić со się pali, tłumić, stłumić, pogasić, zagasić, zgasić; гасить известь, gasić wapno; -ся, *v. p.* być gaszonym.

†Гасло, -а, *n.* 1. (шарѣль), hasło, godło; 2. znak dawany nocną porą do gaszenia ognia (porątu).

Гасникъ, -а, *m.*, *v.* Бѣвница.

Гаснуть, *v. n. impf.*, по-, загаснуть, *v. perf.* (прогр. & *) gasnąć, zagasnąć, zgasnąć, ugasnąć, pogasnąć; stygnąć, ustawać; upadać; niknąć, zniknąć;

(o życiu:) zbliżyć się do końca, kończyć się; (o wzroku:) tępieć, słabieć, słabnąć; свѣтъ оцѣя гáснетъ, światło oczu gaśnie, tępieje, słabieje; жизнь гáснетъ, życie gasnie, zbliża się do końca, kończy się; страсти гáснутъ, namiętności gasną, ustają, zasnają stygnąć. [kolowrot [górnicy].]

Гаспель, -я, *m.* (воротокъ).

Гастрономическій, -ая, -ое, *adj.* gastronomiczny; -номія, -и, *f.* gastronomia, znanie się на kuchni; -номъ, -а, *m.* gastronom, zנאעוа і lubownik wykwinnych potraw; *сfr.* Brzuchopas.

Гась, -а, *m.* (золотая или серебряная тесьма съ узорами), galon, burt, taśma złota lub srebrna z wzorami; [*сfr.* Газъ].

Гатить, *v. a. impf.*, загатить, *v. perf.* gacić, gacią pomościć, ścielić z faszynów (z chróstu) lub z galezi drogę przez bagno *etc.*; -ся, *v. p.* gacić się, być gaszonym.

Гать, -и, *f.* gacić, pomost z faszynów (z chróstu) lub z galezi w рѣки wiązanych на bagnie *etc.*

Гäubica, -ы, *f.* haubica, granatnik, [rodzaj dziala].

Гäubичный, -ая, -ое, *adj.* haubicoowy, granatnikowy.

Гауптвахта, -ы, *f.* hauptwach, odwach.

Гаченіе, -я, *n.* gaszenie, pomoszczenie gacią, ścielenie drogi z faszynów *etc.* przez bagno *etc.*

Гачи, -ей, *pl. f.* 1. піора długie u оёгъ drapieźnych ptaków; 2. *v.* Дяжки; 3. *vul.* końце gatek.

Гачникъ, -а, *m.* sznur do zwiazywania gatek.

Гашеніе, -я, *n.* gaszenie; -известь, gaszenie wapna.

Гашникъ, *v.* Гачникъ.

Гашни, -ей, *pl. f.* *Eccl. st.* gacie, gacki, spodnie.

Гашнѣ, *Eccl. st.*, *v.* Гуфлѣ.

Гвардѣецъ, -дѣйца, *m.* gwardysta, gwardysta, gwardyak, żołnierz z gwardyi.

Гвардѣйскій, -ая, -ое, *adj.* gwardyjski; гвардѣйскій офицеръ, офицер gwardyi.

Гвардѣйщина, -ы, *f. pop.* służба w gwardyi; гвардѣйци.

Гвардиѣнъ, -а, *m.* straż kwatralnna. [дѣя.]

Гвардія, -и, *f.* garda, gwardiарь, -я, *m.* gwardziarz.

Гвоздика, -и, *f.* 1. goździk korzenny; *Bot.* (*dianthus*, Linn.), goździk; 2. drzewo goździkowe.

Гвоздикъ, -а, *m. dim.* goździk, świek; подбивать гвоздиками, świekami pobijać, świekować.

Гвоздильня, -и, *f.* goździenica, kowalnia z dziurkami (на goźdzіе); -дѣть, *v. a.* goźdzить, przybijать goździami; *fig.* goźdzить кому-либо что въ голову, *wbiwać со komu w głowę; -дичка, -и, *f. dim.* goźdzик, goździk korzenny; -дичникъ, -а, *m.* 1. miejsce goździkami zasadzone; 2. *Bot.* (*geum*), *v.* Гравилатъ; *it. v.* Гвоздика (*2. caryophyllus*);

-дичный, -ая, -ое, *adj.* goźdzиковый, od goźdzикów; *it.* goździkowy, koloru goździków; гвоздичный цвѣтъ, kolor goźdzиковый, kolor goźdzиковый; гвоздичного цвѣта, koloru goźdzикового, koloru goźdzиковый; гвоздичный запахъ, zapach goźdzиковый, гвоздичное масло, olejek goźdzиковый; гвоздичное дѣрево, *v.* Гвоздика (2); гвоздичный камень, *v.* Карофилітъ; гвоздичный корень, *v.* Гравилатъ; гвоздичная трава, *v.* Роговикъ; -дичное, -а, *n. augm.* goździsko, goździsko. [gwoźdzіе.]

Гвоздѣ, -а, *n. coll. Eccl. st.*

Гвоздонітый, -ая, -ое, *adj.* goźdzиковый, goźdzиковый, goźdzикъ, goźdzикъ, mający kształt goździa; Гвоздѣкъ, -дѣкъ,

Гѣбрикъ, -а, *m. dim.* herbik, mały herb.

Гѣбричникъ, -а, *m.* herbarz, księga opisująca różne herby, opisanie familij i herbów szlacheckich.

† Гѣрбовати, *v. n.* herbować się, używać herbu jakiego; *it.* herb wyciskać, stęplować.

Гѣрбовый & Гѣрбовый, -ая, -ое, *adj.* herbowy; herbowny, herbowniczy; стѣплованы, стѣплову; гѣрбовая печать, печать, печатька herbowa; гѣрбовая бумага, стѣплованы [или стѣплову] papier; гѣрбовый листъ, стѣплованы arkusz papieru.

Гѣрбовѣднѣ, -я, *n.* heraldyka, wiadomość herbów.

Гѣрбонисецъ, -а, *m.* gwoźnik herbów, herboris.

Гѣрборизация, -и, *f.* herborizacja, zbieranie ziół (roślin).

Гѣрбъ, -а, *m.* herb; *it.* stempel na papierze; Россійскій гѣрбъ, herb Rosyjski; фамильный гѣрбъ, herb familijny.

Гѣркулесова булawa, гѣркулесовы палица, *f.* maczuga Herkulesa.

Гѣркулесово дѣрево, *v.* Желтодѣреникъ. [kules.

Гѣркулесъ, -а, *m.* Astron. Her.

Германизмъ, -а, *m.* germanizm.

Гермафродизмъ, Гермафродитизмъ, -а, *m.*, *v.* dwupłowość.

Гермафродитъ, -а, *m.* hermafrodyt, dwupłowiec, mieszaniec.

Герменевитъ, -и, *f.* hermeneutyka, wykład filologiczny pisma świętego; -невитскій, -ая, -ое, *adj.* hermeneutyčný; -итически, *adv.* (нагухо, *qu. v.*) hermetycznie, szczerlinie.

Герой, -а, *m.* heroj, bohater & bohater, rycerz; сказанія о герояхъ, powieści o bohaterach.

Героикомицескій, -ая, -ое, *adj.* heroikomieny; półbohaterски i półmieszny.

Героина, -и, *f.* heroina, bohaterка & bohaterka, bohaterzyca, rycerka.

Геройски, *adv.* heroicznie, bohaterско, po bohaterску, po rycersku.

Геройскій, -ая, -ое, *adj.* heroiczny, bohaterски & bohaterски, rycersки; геройские подвиги, bohaterские czyny, przewagi bohaterски, rycerskie dzielność; геройскій духъ, duch bohaterски.

Геройство, -а, *n.* heroizm, bohaterstwo & bohaterstwo, умысл i postępowanie bohaterски, przewagi bohaterски, dzielność, wspaniałomyślność.

Геройствовать, *v. n.* okazywać się herojem, bohaterem; bohaterъ, rycerzъ, junaczъ, wstawać się; *it. v.* Храбриться.

Героически, *adv.* heroicznie; = *v.* Геройски.

Героическій, -ая, -ое, *adj.*

1. heroiczny, bohaterски & bohaterски, rycersки, waleczny; śmiały, odważny; геройскій подвигъ, bohaterски czyn, przewaga bohaterска, rycerskie dzieło; *v.* Геройскій; героическя времена, bohaterские czasy; героическая поэма, bohaterски wiersz, епосъ; 2. *Med.* (o lekarstwach) bardzo mocno skutkujący.

Герольдия, -и, *f.* heroldya.

Герольдмейстеръ, -а, *m.* heroldmeister, pierwszy urzędnik w heroldyi.

Герольдскій, -ая, -ое, *adj.* heroldski, od herolda, do herolda należący; герольдскій жезлъ, heroldска laska.

Герольдство, -а, *m.* heroldstwo urzęd herolda, посада heroleśka [или herolda].

Герольдъ, -а, *m.* herold.

Герунокъ, -нкі, *m.*, *v.* Ерунокъ. [хлѣзна.

Герцогиня, -и, *f.* księżna & Герцогскій, -ая, -ое, *adj.* książęcy & książęcy, *contr.* xięcy; герцогская корона, korona książęca.

Герцогство, -а, *n.* księstwo & xięstwo.

Герцогъ, -а, *m.* książę & xięцъ, [gen. książęcy & xięцъ, *contr.* xięcy].

Гѣтманскій, -ая, -ое, *adj.* hetmański; гѣтманская булawa, булава hetmańska; гѣтманская власть, władza hetmańska.

Гѣтманство, -а, *n.* hetmaństwo, dostojność hetmańska.

Гѣтманъ, -а, *m.* hetman.

Гжиголка, *v.* Трасоука.

Гжизовый, -ая, -ое, *adj.* Archil. gżyzowy, gżyzowy.

Гжизъ, -а, *m.* Archil. gżyz, gżyz; *v.* Карнизъ.

Гибель, -и, *f.* zguba; skaza.

Гибельно, *adv.* zgubnie.

Гибельный, -ая, -ое, *adj.* zgubny; szkodliwy; niszczący.

Гибкій, -ая, -ое, *adj.* (пропр. & *) gibki, giętki, smagły; zwinny, zępczny, szybki.

Гибкость, -и, *f.* (пропр. & *) gibkość, giętkość, smagłość; zwinność, zępcznosc, szybkość.

Гибнуть, *v. n.* ginąć, gubić się, przeraдаć; *v.* Пронадаться, Уничтожаться.

Гигантскій, -ая, -ое, *adj.* gigantски, olbrzymi, olbrzymски, stolimanski; гигантскій ростъ, olbrzymски [или olbrzymi] wzrost.

Гигантовъ, -а, -о, *adj.* olbrzymову.

Гигантъ, -а, *m.* gigant, olbrzym, stoliman, stwolin.

Гигиена, -и, *f.* Med. hygiena, nauka o zachowaniu zdrowia.

Гигро-метричскій, -ая, -ое, *adj.* hygrometryczny; -метрія, -и, *f.* hygrometrya; -метръ, -а, *m.* Phys. hygrometr, wilgocmiar, wilgociomierz; -сконъ, -а, *m.*

Phys. hygroskop, wilgocioskaz; *v.* Гигрометръ.

Гидра, -и, *f.* 1. *H. n.* (Hydrus, ядовитая змѣя), hydra, wąż wodny; 2. (Hydra, родъ чрезвычайныхъ мелкихъ животныхъ, изъ класса полиповъ), polip шмугтаjący się [przypinający się], praw morski jęккі; 3. *Myth.* (баснословный, многоглазый змѣя), hydra, siedmiu-блвца; Гѣркулесъ умертвилъ Лернейскую гидру, Herkules zabił Lernejską hydrę [или siedmiu-блвца].

Гидравлика, -и, *f.* hydraulika, nauka o prowadzeniu i podnoszeniu wody.

Гидравлическій, -ая -ое, *adj.* hydrauliczny; гидравлическая машина, hydrauliczna machina.

Гидратъ, -а, *m.* Chem. hydrat, [istota, zawierająca w chemicznej mieszance swojej wodę].

Гидро-графическій, -ая, -ое, *adj.* hydrograficzny; -графія, -и, *f.* hydrografia, opisanie samej wody, rzek, morza etc. na ziemi; -графъ, -а, *m.* hydrograf; -динамика, -и, *f.* гидродинамика; -динамическій, -ая, -ое, *adj.* hydrodynamiczny; -лрія, -и, *f.* hydrologia, nauka o wodzie; -метръ, -а, *m.* hydrometr, wodomiar; -скопъ, -а, *m.* hygroskop; зегар водны; *v.* Гидрометръ; -статика, -и, *f.* гидростатика, nauka uważająca cięła płynne sprężyające, na wadze się utrzymujące; -статическій, -ая, -ое, *adj.* hydrostatyczny; -техника, -и, *f.* hydrotechnika; -техическій, -ая, -ое, *adj.* hydrotechniczny; -фанъ, -а, *m.* Miner. (hydrophane, oculus mundi, oko mira; lapis mutabilis), hydrofan, oko świata, [kamień]; wywietrzały opał, [kolor onixowy, lecz wcale nieprzezroczysty].

Гиканіе, -я, *n.* krzyczenie *hi*, [dla przedkij jazdy lub nadapięcia].

Гикать, *v. n.* impf., Гикнуть, *v. perf.* (кричать *hi*, при стремительномъ нападении), krzyceć, krzyknąć *hi* [dla przedkij jazdy lub nadapięcia].

Гикъ, -а, *m.* 1. смола okręтова, rak; 2. krzyk lekkiј jazdy oznaczający gwałtowne nadapięcie; *сfr.* Гиканіе, Гикать.

Гиль, -и, *f.* 1. *H. n.* (motacilla erithacus), pliszka czerwonogon; 2. dop. gupstwo, niedorzeczność, brednie, bzdurstwo; *сfr.* Gil.

Гильдѣскій, -ая, -ое, *adj.* gieldziany, od gieldy, do gieldy należący.

Гильдия, -и, *f.* gielda.

Гильотина, -и, *f.* gilotyна.

Гильза, -и, *f.* kartacz używany do fajerwerków.

Гимназистъ, -а, *m.* gimnazysta, uczeł gimnazyalny, uczęszczający do gimnazjum.

Гимназическій, -ая, -ое, *adj.* gimnazjalny, gimnazyjny.

Гимназія, -и, *f.* gimnazjum, wyższa szkoła [przygotowująca młodzież do uniwersytetów].

Гимнастика, -и, *f.* gimnastyka, ćwiczenie ciała, nauka ćwiczenia ciała; учитель гимнастики, наuczyciel gimnastyki.

Гимнастическій, -ая, -ое, *adj.* gimnastyczny, od gimnastyki; гимнастическія упражненія, ćwiczenia gimnastyczne.

Гимнонь, -а, *m. H. n.* (*gymnion*), гимнонь электрический, в. Угорь (электрический).

Гимнь, -а, *m.* hymn, himn, pieśń wielebna.

Гинуть, в. Гибнуть, Пропадать. Гипербола, -и, *f.* *Ithetor.* hyperbola, przesada; *Mathem.* hyperbola, pewna linia krzywa.

Гиперболическій, -ая, -ое, *adj.* hyperboliczny, przesadny.

Гиперборейць, -рѣйца, *m.* mieszkaniце głębokiej północy.

Гиперборейскій, -ая, -ое, *adj.* hyperboreiczny, północny.

Гипо-теза, -и, *f.* hipoteza. przypuszczenie, mniemanie; -тема, -и, *f.* hypoteka & hipoteka, zastaw dóbr nieruchomości; и. в. Заключенія; -текарный, -течмый, -ая, -ое, *adj.* hypoteczny; в. Заключеніи (2); -тенуа, -и, *f.* *Geom.* hypotenuza, przeciwprostokątna; -тетическій, -ая, -ое, *adj.* hypotetyczny & hypotetyczny; -хондрикъ, -а, *m.* hypokondryk, cierpiący hypokondry lub zamulenіe śledziony; -хондрический, -ая, -ое, *adj.* hypokondryczny; -кандрия, -и, *f.* hypokondrya, śledzionowa choroba.

Гиппонтаяць, -а, *m.* koi wodny; в. Вегемѡтъ.

Гипсовый, -ая, -ое, *adj.* gipsowy; гипсовая фигура, figura gipsowa.

Гипподрия, в. Гипподриъ.

Гипсолюбка, -и, *f.* Гипсолюба, -а, *m.* *Bot.* (*Gypsophyla*).

Гипсъ, -а, *m.* gips.

Гирэфъ, в. Жирафъ.

Гирла, в. Гирло.

Гирло, -а, *n.* ucięcie rzeki.

Гирлянда, -и, *f.* girlanda, wianek. [landka, mala girlanda.

Гирляндочка, -и, *f.* *dim.* girляный, -ая, -ое, *adj.* do wagi należący. [olszeniec.

Гирна, -и, *f.* *Bot.* (*selinum*).

Гирька, -и, *f.* *dim.* waga, gwicht u zegara ściennego.

Гиря, -и, *f.* gwicht, ciężar wagi; gwicht, waga u zegara ściennego.

Гитара, -и, *f.* *Mus.* gitara.

Гитаристка, -и, *f.* gitarzystka, grająca na gitarze.

Гитаристъ, -а, *m.* gitarzysta, grający na gitarze.

Гитарный, -ая, -ое, *adj.* do

gitary należący; гитарная струна, struna od (do) gitary.

Гитовъ, -а, *m.* *Mar.* lina do zwijania żagla.

Гиттенштейтеръ, -а, *m.* (w hutach) starszy pławiciel, topnik.

Гиттенфервальтеръ, -а, *m.* inspektor hut. [gowata łódka.

Гичка, -и, *f.* wazka i podług.

Гилить, -а, *m.* *Miner.* hyalit; в. Стокловыкъ.

Гиллургия, -и, *f.* hyallurgia.

Глицинтовый, -ая, -ое, *adj.* hyacyntowy; глицинтовый цвѣтъ, kolor hyacyntowy.

Глицинтъ, -а, *m.* 1. *Bot.* (*hyacinthus*), hyacynth, jacynt, [kwiat marcowy]; 2. *Miner.* hyacynth, [klejnot].

Гисна, -и, *f.* *H. n.* (*canis hyaena*), hysna, zwierzę drapieżne.

Глава, -ы, *f.* 1. *Eccl.* głowa; во главѣ войска, na czele wojska; градскоіи глава, naczelnik miejski; 2. galka (na wieży, dzwonicy); 3. rozdział (w książce); 4. не имѣть гдѣ главы преклонить, nie mieć żadnego przytulku, schronienia.

Главиана, -и, *f.* *Eccl.* gł. 1. głowa, łeb; 2. * początek; 3. rozdział (w książce); главниа книжна, в. Книга (первая Моисеева); в. в. Головизна. [rzecholek.

Главица, -и, *f.* *Eccl.* gł. вѣд. Главниокомандующій, -аго, *s. m.* głównodowodzący, wódz naczelny.

Главнионачальствующій, Главниоуправляющій, -аго, *s. m.* głównozarządzający.

Главный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl.* gł. główny, od głowy, do głowy należący, głowy się tycejący.

Главный, -ая, -ое, *adj.* główny; naczelny, pierwszy; starszy, przełożony nad cѣm; главный надзираТЕЛЬ, nadzorca; главный управленіе, zarząd główny; главный городъ, (гłównе miasto), stolica; miasto stołeczne; главная квартира, główna kwatery; главноое, -аго, *s. n.* = главноое дѣло, rzecz główna, podstawa, treść; главный въ домѣ, główna familii; gospodarz domu.

Главица, -и, *f.* *Eccl.* gł. głównia.

Главоболѣ, Главоболѣице, -я, *n.* *Eccl.* gł. ból głowny, боление głowny.

Главогѣжъ, -а, *m.* chustka, którą żydzi przy modlitwach głownę przykrywają.

Главоганіе, -я, *n.* *Eccl.* gł. mówienie, mowa.

Главогатель, -я, *m.* *Eccl.* gł. mówца. [gadać.

Главолати, в. *Eccl.* gł. mówić.

Главоленый, -ая, -ое, *adj.* *Eccl.* gł. mówіony, wymówіony.

Главоленный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl.* gł. mówіанный, wymовny, rozmовny.

Главолитическій, в. Главолитскій, в. Главолитскій.

Главоль, -а, *m.* 1. *Eccl.* gł. słowo; 2. *Gramm.* (*verbum*), słowo.

Главоль, -я, *m.* 1. названіе глоски Г; 2. winda, kierat; 3. szubienica. [mówca, glosiciel.

Главольничъ, -а, *m.* *Eccl.* gł. главольскій, -ая, -ое, *adj.* glosolitański, dalmacki.

Главоленый, -ая, -ое, *adj.* gladziuchny.

Гладехонекъ, -нька, -нько, *adj.* gladziuchny, gladziusienki, gladziutenki, gladziuteneczki.

Гладилка, -и, *f.* gladyszka, gladzielko drewniane.

Гладило, -а, *n.* gladziło, narzędzie do gladzenia.

Гладильный, -ая, -ое, *adj.* do gladzenia; gladzący; гладильная кость, kość do gladzenia.

Гладильничъ, -а, *m.* gladziiciel, gladzca.

Гладить, в. а. gladzić, równać; glassać; *fig.* гладить когѡ-либо по головѣ, glassać kogo po głowie, по головѣ; -ся, в. p. być gladzonym, równanym; być glassanym.

Гладкій, -ая, -ое, *adj.* gladki, główny; (o włosach) umuskany; (o człowieku) piękny, przystojny; (o budynkach) wyprawzony; (o stylu) gladki, płynny; gladkie стихи, gladkie wiersze; gladka рѣчь, gladka, płynna mowa; и. * grzeszcy, uprzejmy.

Гладко, *adv.* gladko.

Гладкость, -и, *f.* gladkość, główność; (o stylu) płynność.

Гладный, *Eccl.* gł., в. Глодный.

Гладствовать, в. н. *Eccl.* gł. głodnieć, głód cierpieć. [uprzejmie.

Гладцомъ, *adv.* *pop.* grzesznie.

Гладъ, -а, *m.* *Eccl.* gł. głód.

Гладынь, -а, *m.* 1. *Bot.* (*taxer-pitium*), lazurek trzyklapkowy; bucień; gladczecny; 2. * gladysz, męzczyzna przystojny.

Гладъ, -и, *f.* 1. в. Гладкость; 2. droga gladka, równa; 3. rodzaj haftowania.

Гладже, *compar.* gladziej.

Гладженіе, -я, *n.* gladzenie.

Гладзѣный, -ая, -ое, *adj.* 1. wielkokoki; 2. *pop.* mający wzrok bystry.

Гладзѡвый, -ая, -ое, *adj.* glassowny, glassowny, gladzѡвый.

Гладзѣтъ, -а, *m.* gladzѣ, materia, w której osnowa jedwabna, a wątek złoty lub srebrny.

Гладзиня, -и, *f.* *Bot.* (*euphrasia*), świeczki, świetlik.

Гладноі, (-ій), -ая, -ое, *adj.* oczny; gladziный врачъ, okulista, lekarz oczny; gladziа больная, choroba oczna, choroba oczu.

Глазокъ, -зкъ, *m.* *dim.* oczko, male oko; *Bot.* pazętek, działko; -либо глази, *pop.* przymiać się oczami; Аиотны глази, вѣсѣма глази, (*Bot.*), в. Фіалка

(трехцвѣтная); бороновы глазки, в. Кулёна. [miaru, podług oka.]
 Глазомѣрно, adv. podług oka.
 Глазомѣрный, -ая, -ое, adj. okomiarowy.

Глазомѣръ, -а, т. okomiar.
 Глазоцѣкъ, -чка, т. dim. o-
 cęta.

Глазунь, -а, т. 1. wielkooki;
 2. *gar', dawron, gamula.
 Глазуныя, -я, f. 1. wielkooka;
 2. *gar', glupia, gara, dawron;
 и. в. Яйчица (глазуныя).

Глазура, -ы, f. glazura, lakier.
 Глазурить, v. a. glazurować,
 lakierować.

Глазурный, -ая, -ое, adj.
 glazurowy, lakierowy.

Глазурь, -и, f., в. Глазура.

Глазъ, -а, т. (рл. Глазъ, -ъ),
 oko, (рл. око); потеряť глаза,
 stracić wzrok; и. в. Выпучи-
 вать, Выпяливать, Вытра-
 щивать, Выколоть, За-
 крѣить, Колѣть, Открыть.

Почуплять Протирать,
 Смывать (глазъ); Берѣть
 (какъ глазъ), Сводить (не сводитъ
 глазъ съ кого); говорить,
 сказать кому-либо что въ глаза,
 głązъ wъ głązъ, kłamać komu wъ
 oczu; въ глазъ егѡ не видѣлъ,
 na moją oczu go nie widziałem;
 я и въ глазъ егѡ не знаю, nie
 znam go wcale; въ глазахъ кни-
 га провала, książka w oczach mi
 przepadła; - говорить что за гла-
 зъ, obmawiać kogo za oczami;
 mówić o kim zaoznie; ётого за
 глазъ ему стаетъ, będzie miał
 dosyć; у него всего за глаза, na
 wszystko go w oczu; - пропу-
 сать мимо глазъ, widząc pomi-
 ąć, przepuścić; - при моихъ
 глазахъ, w oczach moich; - очки
 мои не по глазамъ, okulary nie
 do moich oczu; съ глазъ долбй,
 v. Долбй; и. в. Пропустъ,
 Сбъть, Скрѣтъся, Спускъсть
 (съ глазъ); - глазъ на глазъ, съ
 глѡу на глазъ, oko w oko; не
 показываёсь миъ на глазъ, nie
 pokazuj mi się na oczu; §. въ
 глазахъ дерева сгорѣла, nie wi-
 dził co się koto niego dzieje; онъ
 азъ въ глаза не знаётъ, v. sub.
 Азъ; глазами пѣва (abo вина) не
 выпьешъ, bez prasy, nie będzie
 kołasu; pieczone gołąbki, nie
 przyleca (same) do gąbki; свой
 глазъ дучю чужаго, oko paniekie
 konia tuczu; и. в. sub. Бровь (§).

Глазѣно, -я, п. garpienie się,
 zapartywanie się. [wac się.]

Глазѣть, v. п. garpieć, zaparty-
 wanie się.

Глазѣть, -а, т. Fortf. glasy,
 miejsce otwarte pod fortca.

Глазѣть, -я, т. glosiciel.

Глазѣть, v. a. głośno mówić;
 głośno, ogłaszać; brzmieć, opie-
 wać; ukazywać такъ глазѣть, ukaz-
 wać brzmieć; какъ глазѣть предъ-
 являю, jakъони глазѣть, prawa brzmia,
 opiewają.

Гласность, -и, f. głośność.

Гласный, -ая, -ое, adj. głośny,
 głos mający; * wiadomy; гласное
 дѣло, głośny czyn; гласная бѣдка,
 Gramm. głoska, zamogłoska, wo-
 kał.

Гласъ, -а, т. Eccl. sl. głos; в.
 Гблосъ; Гблосиди, выемй гласу
 моленй моёгѡ, Panie, wysłuchaj
 modlitwę moją; гласъ народа,
 głos narodu; гласъ Божий, (vox
 populi, vox Dei), głos Boży; гласъ
 трубный, głos trąb; раздалъ гласъ
 трубный гласъ, rozdał się głos
 trąb. [bera.]

Глауберова соль, f. sól Glau-
 Гламатай, -я, т. publiczny
 obywatel.

Глазѣть, v. a. Eccl. sl. głos
 wydawać; głośić; wotać, przy-
 zuwać; nazywać.

Глашеніе, -я, п. Eccl. sl. wy-
 dawanie głosu; głoszenie, ogła-
 szanie; wołanie, przyzywanie; па-
 зуwanie.

Глашникъ, -а, т. Bot. (batis),
 przekrzew; глашникъ лѣсий, лу-
 говой, в. Лисохвѣтъ (луговой).

Глезъ, -а, т. klejowatobъ na
 grubie. [дѣжка, Голень.]

Глѣзна, -ы, f. Eccl. sl., в. Ло-
 Глѣтнй, Глѣтовнй, -ая, -ое, adj.
 glejtowy; глѣтовнй укусъ, осет
 olowiany.

Глеть, -а, т. (lithargirium),
 свинцовый глетъ, glejta.

Глидина, -ы, f. Bot. (crataegus
 oxyacantha), niespłik szegwony.

Глидь, -а, т., в. Глидина.

Глиньеръ, -а, т. mika, (кам-
 нѣй pierwiastkowy zmieszany z
 kwarcem i feldszpatem).

Глина, -ы, f. glina; трѣбочная
 глина, glina na fajki, piankowa;
 горбушная глина, glina garnca-
 ska; суковальная глина, ziemia
 albo glina sukowalska, folarska;
 kwasowa глина, alunowa глина;
 камѣнная глина, в. Аргилитъ;
 замазъть глиною, gliną wymazu-
 wać; строеніе изъ бѣтой глины,
 budynek z gliny, glinianka.

† Глиньеръ, -а, т. garncaz.

Глинница, -ы, f. dół gliny;
 glinki.

Глинобитный, -ая, -ое, adj.
 do deptania gliny służący; глино-
 битное строеніе, budynek z gliny;
 glinianka.

Глиновѣтъ, -а, т. deptacz gliny.

Глиновѣвая, -я, f. dół, w
 którym się przechowuje glina;
 gliniarnia.

Глинозѣмь, -а, т. Chem. glej,
 gatunek ziemi. [внй.]

Глиночѣтнй, v. Глинобит-
 нй.

Глиночѣтнй, -ая, -ое, adj.
 do krajania gliny służący.

Глиняный, -ая, -ое, adj. gli-
 нiany; глиняная посуда, naczynta
 gliniane; глиняный кирпичъ, ра-
 ца, cegła niepalona, na stoscu
 wysuszona.

Глипѣть, v. п. Eccl. sl. garpić
 się, garponić.

Глиста, -ы, f. glista; мелкая,
 дѣтская глиста, (ascaris), glista
 duża; большая, длинная, круглая
 глиста, (ascaris lumbricoidea), ta-
 siemiec, soliter; плоская тес-
 лочная, лѣточная, кишечная
 глиста, (taenia), glista tasiemkowa
 lub serdeczna, [na kilka lub kil-
 kaście toki długości mająca];
 tasiemiec, soliter; пабокая глиста;
 glista solitum s. cucurbitum), glista
 dyniowa (рл. glisty dyniowe), [wy-
 glądają właśnie by panno ziarnek
 dyniowych, jedno w drugie po-
 wtykanych, utkanie].

Глистякъ, -а, т. Bot. 1. (sil-
 phium), cyrenajskie ziele; cfr.
 Dziegielnica & Glistirk; 2. (arte-
 misia), bielica, bilica, bylica; в.
 Глѣстница & Цытѣвѣръ, Дыт-
 вѣрно сѣмя; глѣстникъ мор-
 ской, (corallina officinalis, muscus
 corallinus), glistnik morski, koralo-
 wy [иай морскі] mech, gniazdo
 koralewe; глѣстникъ улитковый,
 в. Улитникъ.

Глистякъ, -ы, f. Bot. (chenopodium
 anthelminticum), glistnica,
 glistnik, glistne ziele.

Глѣстнй, -ая, -ое, adj. ro-
 bakowy, od robaków.

Глѣстнйкъ, v. Глѣстникъ.

Глѣстогонный, -ая, -ое, adj.
 pędzący robaki, romosny na ro-
 baki; глѣстогонный порошокъ,
 proszek na robaki; глѣстогонная
 трава, v. Глѣстница.

Глѣстоглѣть, -а, т. Bot. (san-
 tolinia), świętoziolet; cyprys ziele.

Глѣстообраный, -ая, -ое, adj.
 glistowaty, na kształt glisty, ta-
 siemca.

Глицина, -ы, f. Chem. glicyna.

Глициновый, Глициновнй, -ая,
 -ое, adj. glicynowy.

Глициій, -я, т. Chem. glicyum.

Глобусный, -ая, -ое, adj. glo-
 busowy.

Глобусъ, -а, т. globus, glob;
 земной глобусъ, glob ziemski;
 небесный, астрономическій гло-
 бусъ, glob niebieski, astronomi-
 czny, glob wystawiający obroty
 ciała niebieskich.

Глозъ, v. Дѣрѣнь (красный).

Глоданіе, -я, п. globanie, gry-
 zienie.

Глодѣть, v. a. - ч. то, głościć,
 gryźć, ogryzać; -ся, v. p. być
 głodanym, ogryzanym, ogryzio-
 nym. [połknąć od razu.]

Глодѣть, v. a. semel. chłonać.

Глоссонетръ, -ъ, т. рл. (icht.
 glossopetra, ископаемое зѣбу акы-
 ла), skamieniałe zęby ludojada
 [ryby morskiej].

Глотаніе, -я, п. połykanie,
 przelukanie, chłanie.

Глотѣть, -я, т. połykasz,
 połykają.

Глотѣть, v. a. impf., Глотѣть,

мѣсто, глухе мѣеце, мѣеце, gdzie malo ludzi mieszka.

Глу́хо, *adv.* (*prop.* & *) glucho; не слышатъ; неясно, темно, невыразно, неясноумиале.

Глухо-ва́то, *adv.* gluchowato, nieco glucho; -ва́тость, -и, *f.* gluchowatość; -ва́тый, -ая, -ое & -тъ, -а, -о, *adj.* gluchowaty, nieco gluchy, nie dosłyszacz; (малонаселенный), мало замieszканый, niezaludniony.

Глухой тѣгеревъ, *m. n. p.* (*tercio urogaius*, глухарь, птица), gluzec (ptak).

Глухо-нѣмота, -и, *f.* glucho-niemota, głuchoniemota; -нѣмой, (-шій), -шя, -бе, *adj.* glucho-niemoty; заведение для глухонѣмыхъ, instytut głuchoniemych.

Глухота, -и, *f.* głuchota, głuchota. [*сfr.* Глухо.

Глу́ше, *compar. adv.* gluzszęj; Глушить, *v. a. impf.* Оглушить & Заглушить, *v. perf.*

1. gluzyc, ogłuszacz, ogłuszyc, zagłuszacz, zagłuszyc; 2. *не давать простору и свободн расти, gluzyc [rośliny], tłumic, nie dać [im] rość; глушить рыбу, łowić ryby gluzząc ich.

† Глушица, -и, *f.* woda stojąca; и. *v.* Заводъ.

Глушнѣкъ, -а, *m.* gluchy las, bardzo gęsty las, bór gluchy gęsty.

Глушь, -я, *f.* 1. gąszcz, gęstwina w lesie, gęstwa lesna, zaroście, chrap; 2. odłudne miejsce, odstronie, ustronie; онъ жиеть въ глуши, mieszka w odległym miejscu.

Глѣба, -и, *f.* bryła, gruda; глѣба земли, bryła ziemi; глѣба льду, bryła или balwan lodu; глѣба снѣга [снѣгу], zaspa śniegu; бryła śniegu; balwan śniegu; *v.* Лавяна.

Глѣбистый, -ая, -ое, *adj.* brylowaty, brylasty, brylisty, bręlisty, grudzisty. [grudka; *v.* Глѣба.

Глѣбка, -и, *f. dim.* bryłka, Глѣбница, -и, *f. augm.* wielka bryła, gruda.

Глѣбодрѣбъ, -а, *m.* walec do rozbijania, rozdrobienia roli.

Глѣбистый, -ая, -ое, *adj.* Eecl. sl. soczysty.

Глѣвь, -и, *f.* Eecl. sl. sok.

Глѣдати, Eecl. sl., *v.* Глѣдѣть, Смотришь.

Глѣдь, *interj. pop.* oto! глядь въ комедѣхъ, онъ пусто, zajmiałem w worek, a on pusty (próżny); мы глядь по глѣдь, ни тутъ-то бѣло, ми патрзали i патрзали [ми ми czekali i czekali, wyglądali i wyglądali], a na próżno (nadaremnie).

Глѣднѣе, -я, *n.* patrzenie; њ. съ глѣднѣе смъть не будешъ, patrzeniem nie nasycisz się; глѣднѣемъ горада не возмѣшь, patrzeniem nie nie uzyskasz.

Глѣдѣть, *v. n.* [Pracs. I. p. s.]

гладъ, 2. *p. s.* глѣднѣе, patrząc, poglądając; глѣдѣть на что, patrząc na co; глѣдѣть на небо, patrząc na niebo; не гляди на него, дѣлай по своему, nie patrz na niego, czyj ro swojemu; глѣдѣть за чѣмъ, за чѣмъ, doглядѣть кого, czego, mieć dozór na kim, dozorować nad czém; глѣдѣть комфѣдибо в слѣдъ, patrząc za kim; глѣдѣть на что сквозъ пѣльцы, *przez palce [или przez szpary, przez zasłone] patrząc, dobrowolnie na co odsnąć, oczy zamrużać; глѣдѣть кѣсо на корѣ-дибо, *krzywo na kogo patrząc, gniewać się; *v.* Косить ся (на корѣ-дибо); глѣдѣть въ грѣбъ, [быть въ преклонныхъ лѣтахъ, blisko къ смерти], *stać jedną nogą w grobie, być w podeszłychъ latach, blisko śmierci; — тогѣ и глѣдѣ, что удѣрнть, *strzeż się, aby się nie uderzył; тогѣ и глѣдъ, что онъ насъ здѣсь застанеть, obawiam się (co moment), aby nas tu nie zastał.

Глѣдѣться, *v. r.* przyglądać się (*np.* w lustrze).

Глѣнецъ, -ица, *m.* glans & glanc, połysk; наводѣть глѣнецъ, *v.* Глѣнцовѣть. Глѣнцовѣнѣ, -я, *n.* glansowanie & glansowanie, polerowanie, lakierowanie, blaskogładzenie.

Глѣнцовѣть, *v. a.* — что, glansować & glansować, polerować, lakierować, blaskogładzić, glanc (или glans) czynić, połysk nadawać.

Глѣнцовѣтый, -ая, -ое, *adj.* glansowany & glansowany, lśniący się, błyszczący, polerowany.

Глѣнцовый, -ая, -ое, *adj.* glansowany, glansowany, glądzony, polerowany, lakierowany; глѣнцовая бумага, glądzony papier.

Глѣнѣе, -я, *n.* pędzenie, ściganie.

Гнать, [Pracs. gonić, gonić], *v. a. impf.* 1. (*v. perf.* погнать), gnać; пѣдзic; wyganiać; 2. пѣдко, wiele jeździć, jechać; 3. сплѣвиач; 4. *przyspieszać, naglić kogo; 5. *v.* Утѣснѣть, Обижать; 6. пѣдзic, gonić, polować; 7. (*v. perf.* вѣгнать, согнать), *v.* Выжиать; 8. Eecl. sl., *v.* Наблю-дѣть; гнать во весь опѣръ, swadac & czwalać, пѣдзic в czwał, gałorować, пѣдзic конiem jak najgwałci; гнать корѣ-дибо обѣ-сѣвѣ, *moeno uciskać, ciemiężyć, uporczywie [zawzięcie] przesiładować kogo; гнать, гонять борозды, bródzić, robić bródzy; -ся, a *v. r.* — за чѣмъ-либо, пѣдзic się за kim, ścigać kogo; гнѣться за чѣмъ, *gonić, ubiegać się, uprzedzać się, pusić się за czém; гнѣться за неприѣтелемъ, пѣдзic się за nieprzyjacielem;

β) v. p. być gnany, porędzany; *γ) v. p.* być splawianym.

Гнѣйсъ, -а, *m.* Miner. gneiss, skala pierworodna.

Гнѣстѣ & Гнѣстѣ, *v. a. impf.* Нагнѣстѣ, *v. perf.* гнѣсѣć, ściśkać, uciskać; *циемѣзъ, ucierkać, przesiładować; -ся, a *v. r.* ciskać się, ciskać się, wtrącać się, przedzierać się; *β) v. p.* być gnęcionym, ściśkanym.

Гнѣтѣнѣе, -я, *n.* gniecie, ciśnienie, uciskanie; *циемѣзѣнѣе, uciskanie, przesiłowanie.

Гнѣтушка, -и, *f. pop.* (лихо-радка), febra. [*preser.*

Гнѣтчикъ, -а, *m.* prasochnik, Гнѣтъ, -а, *m.* 1. wielki gwicht do wytłaczania soku; tłok; prasa; 2. roważ, pawężnik, drag którym (*np.* siano) na wozie się przyciska.

Гнѣда, -и, *f.* Гнѣдка, -и, *f. dim.* gnida, gnidka.

Гнѣдникъ, -а, *m.* Bot. (*delphinium staphisagria*), gnidosz.

Гнѣднѣй, -ая, -ое, *adj.* gnidowy. [*zaczynający gnić.*

Гнѣловѣтый, -ая, -ое, *adj.* Гнѣлой, -шя, -бе, *adj.* gnily, zgnily; гнѣло броженіе, Chem. (*fermentatio putredinosa*), kiszzenie, gnicie. [крѣтъ (*cacalia*).

Гнѣлопѣшка, -и, *f.* *v.* Пры-гнѣлощѣ, -и *f.* gnilość, zgnilość, zgnilizna.

Гнѣлѣха, -и, *f.* gniliły kawałek drzewa. [(2).

Гнѣлѣша, -и, *s. c.* *v.* Гнѣлѣхъ, Гнѣлѣшка, -и, *f.* 1. *v.* Гнѣ-лѣха; 2. Bot. (*agaricus sulphuratus*, грибъ), bedka siarczysta.

Гнѣлий, *v.* Гнѣлой.

Гнѣль, -и, *f.* zgnilizna.

Гнѣлькѣ, -а, *m.* 1. człowiek pełen zgnilych humorów, obuparany wzrodam; 2. *slaby wyschły człowiek; *v.* Мозгѣлѣкъ.

Гнѣтѣе, -я, *n.* gnicie.

Гнѣть, *v. n. impf.* Сгнѣть, *v. perf.* гнѣć, zgnić, bótwić, zbótwić, próchnić, pać się.

Гнѣтѣнѣе, -я, *n.* gnicie, bótwienie, paucie się; гнѣтѣнѣе зубѣвъ, gnicie zębów. [zgnilizna.

Гнѣтѣщѣнѣе, -и, *f.* skazitelnosc, Гнѣтѣщѣ, -ая, -ое, *adj.* skazitelny, gniciu podlegly.

Гнѣвѣтѣый, -ая, -ое, *adj.* gnoisty, goriasty.

Гнѣвѣднѣйный, -ая, -ое, *adj.* zgorzaly, podobny do gory.

Гнѣвѣца, -и, *f.* wzrodzawosc, wrzodliwosc, zgnia gorączka. [ropienie.

Гнѣвѣтѣе, -я, *n.* gnicie, gnojenie, Гнѣвѣтѣенѣе, -я, *n.* ropienie; гнѣвѣтѣенѣе изъ глѣзъ, ropienie oczu, plynienie oczu, cisczenie z oczu, karpawosc, oprazystosc.

Гнѣвѣтѣчина, -и, *f.* Гнѣвѣтѣчнѣкъ, -а, *m.* *v.* Фонтанѣль.

Гнѣвѣтѣчный, -ая, -ое, *adj.* gnojnociosny, gorzący, ciekący; гнѣвѣтѣчные глѣзѣ, oczu plynące.

Гноеточивый, в. Гноеточный.
Гной, -я, м. гора, оток, гно́й (w ranie); *Eccl. xl. wrzedziennica; 44. (навоз);* гно́й, nawóz.

Гнойливость, -и, ф. ropistość, горение; гнойливость глаз, горение озу, plupienie oзу.

Гнойлиный, в. Гноеточный.
Гнойный, -ая, -ое, *adj.* 1. горящий, гористый; гнойная рана, rana gorąca; 2. wгzodowaty.

Гнойстый, -ая, -ое, *adj.* горящий.

Гнойть, в. а. 1. гноić, ropić; гнойть рану, gnoić ranę; 2. гнойть пашню, gnoić rolę, nawozić gnojem, srgawiac gnojem; -ся, в. г. гноić się, ropić się, gorąć się; у него глаза гноятся, oзу сіека му гора.

Гноище, -а, н. *Eccl. xl. gnojewisko, gnojowisko.*

Гноиника, -и, ф. наука о гноении zegarów słonecznych.

Гноишь, -а, м. *Astron.* лaska, grosiк на слонесцику, претик железный, który ukazuje godzinę na slonecznym zegarze.

Гноичость, -и, ф. ropistość, гора, матеря, оток.

Гноичий, -ая, -ое, *adj.* ropистый; гноичасу; гноичья рана, ranę ropistę; гноичья мазь, maść gnojacza.

Гноючка, -и, ф. bolączka.

Гноуся, -и, а. с., в. Гаусарь, Гаусарья.

Гноусарь, -я, т. gęgos, gęgot, przez nos mówiący.

Гноусарья, -и, ф. gęgotka, przez nos mówiąca.

Гноусить, в. н. gęgać (w mowie), przez nos mówić.

Гноусливость, -и, ф. gęganie, мовление przez nos.

Гноусливый, -ая, -ое, *adj.* геглящий, геглящий, przez nos mówiący. [szkaradność, brzydkość.

Гноусность, -и, ф. szpetność.

Гноусный, -ая, -ое, *adj.* szpetny, szkaradny, brzydki; niegodziwy; gnyśne діяло, czyn, potępek niegodziwy.

Гноушле, -я, н. gaganie, мовление przez nos. [nie.

Гнутие, -я, н. gęcie, nagina.

Гнуть, в. а. *impf.* Загнуть, Согнуть, в. *perf.* gnać, naginać, naginać, zginać, zginać, wyciągać, wyciągać; гнуть вь дугу, gnać, naginać, zginać вь обіах, obiączysto, obiąkowato; *fig.* гнуть коглыбо вь дугу, вь крьюк, nastęgać, ciemiężyć, uciskać, przysiskać кого, dosadzać, dokuczać komu; гнуть на свою сторону, *ciągnąć на swojej stronie; на swój роуток обрасаць, ciągnąć wodę на swoje koła; гнуть горьба, (= работать прилежно), *gorliwie, pilnie pracować; §. faldów przysilać nad czełm, ustawicznie nad czełm pracować; гнуть ко-

лышки, *pop.* żarty stroić, żartować, gawędzić; -ся, а) в. г. gnać się, naginać się, naginać się, zginać się, zginać się; гнутьса (abo гнутьса вь дугу) передь кьмъ-любю, *plaszczycь się przed kim, kłaniać się, szarkować, nadskakiwać, szolgać się, uniażać się niekoszennie, podlicь się; б) в. р. być gętym, naginanym, nagiętym.

Гнутать, в. а. *Eccl. xl.* Прегирать, Уничжать; -ся, в. г. rogardzać; wstręć mięć, brzydzić się. [zagniewa-іe.

Гнваніе, -я, н. gniewanie, Гнввать, в. Гнввять.

Гнвваться, в. г. - на коглыбо, gniewać się на кого.

Гнввять, в. а. gniewać, rozgniewać, złościć. [śliwie.

Гнввливо, *adv.* gniewliwie, зло.

Гнввливость, -и, ф. gniewliwość, złośliwość, popędliwość.

Гнввлиный, -ая, -ое, *adj.* гневливы, злощлы, do gniwу претди, popędливы.

Гнвво, *adv.* gniewliwie, з гнввем, złośлиwie.

Гнввный, -ая, -ое, *adj.* (разсерженный), гневный, [gniewien], rozgniewany, zagniewany; гневливы; гнввный взгляд, gniewliwe spojrenie; гневливы wzrok; 2. (грозный), грозны, гнввасу niebezpieczeństwem; niebezpieczeństwu; гнввна судьба, zły los, niebezpieczny los; вь гнввний чась, w zły godzinę, w zły czas.

Гнввъ, -а, т. gniew, wielka niechęć; не во гнввъ Вамь, niech to Was nie gniewa; излять на коглыбо свой гнввъ, wyluzić na коглыбо swój gniew; и. в. Подпасть (подь гнввъ); §. гдъ гнввъ, туть и мйасть, gdzie gniew, tam i laska; горьба, пішмать гнввномь, paść gniewem; укротить (укрощать) свой гнввъ, złagodzić, hamować swój gniew.

Гнвдо, -а, н. *pop.* gniazdos, gniady koł.

Гнвдой, -а, -ое, *adj.* gniady

Гнвдосарый, Гнвдочалый, -ая, -ое, *adj.* gniadoplésniwy; гнвдосарь ашмадь, koł gniadoplésniwy, szarosiwy.

Гнвдый, в. Гнвдой.

Гнвдърь, -я, т. gniazdosz, gniazdowiec, sokot młody з гнвзда wујуety, wychowany i wууoczny до polowania.

Гнвдяться, в. г. gnieździć się; wić, ściebić, stać, czynić sobie gniazdo; *kręcić się, szukać sobie miejsca.

Гнвдича, -и, ф. *Bot. (nidularia)*, gatunek porostu morskiego.

Гнвдичка, в. Гнвдърь.

Гнвдний, -ая, -ое, *adj.* gniadzowy; гнвдная птица, gniadzoc.

Гнвдо, -а, н. 1. gniazdo; пага сегого; гнвдо голубей; птичье

гнвдо, а) ptaszę gniazdo; б) *Bot.*, в. Младенчца (гнвдная); утиное гнвдо, а) kaczę gniazdo; б) *Astron.*, в. Плейды; гнвздо воробько, разбійников, gniazdo, siedlisko zlodziejskie, rozbojników; 2. gniazdo czopu.

Гнвдowlіe, -я, н. wicie gniazda, stanie, robienie gniazda, gnieźdzenie.

Гнвдничко, -а, н. *dim.* gniazdoszko, gniazdko. [ча.

Гнвсь, -а, т., в. Каракаити.

Гобженіе, -я, н. oplywanie, obfитowanie, obfитo.

Гобжити, в. а. *Eccl. xl.* czynić obfитum; -ся, в. г. stawać się obfитum, przysuwać się, obfитować, oplywać. [obfитowanie.

Гобзоваіе, -я, н. oplywanie.

Гобвати, в. н. *Eccl. xl.* obfитować, oplywać w czełm; в. Ио обіадовать. [Давлѣство.

Гобина, -и, ф. v. Обіале.

Гобий, -я, м. hoboј, oboј, hoboјa, instrument dęty muzyczny.

Гобийный, -ая, -ое, *adj.* hoboјowy, oboјowy.

Гобистъ, -а, т. hoboista, oboista, grający на hoboju.

Говаривать, в. *freq.*, в. Говорить.

Говенный, -ая, -ое, *adj.* (prop. & *) гоівенный, [od gówna], gnojem powalany, plugawy, brzydki, nieczysty.

Говенка, -и, ф. (вусочек говна), гоівенко, kawalek gówna.

Говенцо, -а, н. *dim.* гоівенко.

Говно, -а, н. (вал, пометъ), гоівно, łajno.

Говночисть, -а, т. (чистильщикъ нужныхъ мѣсть), ругветник, pruwetnik, zlotnik od pruwetu.

Говноуха, -и, ф. *pop.* bazgraczka, paskudnica.

Говникъ, -а, т. *pop.* bazgracz, paskuda, paskudnik.

Говнить, в. а. *pop.* bazgrać, paskudzić; źle co robić, partolić, partaczycь.

Говореніе, -я, н. мовление, gadanie, powiadanie.

Говорить, в. а. mówić; gadać; powiadać, opowiadać; говорить рчь, mięć mowę; говорить проповьдь, казаć, kazanie prawdy, gzeć do ludu mięć з ambony; онъ говориль со мбюм, он мовилъ, rozmawiał zemną; онъ никому не дасть говорить, онъ никому не да мовиць; говорять, ихъ тамъ много, мовіа, że ich tam młobstwo; говорять, онъ скоро возвратитса, мовіа, powiada-ја, że (skoro или) w krótsze wrócić; онъ говориль смьло, безъ обиньковъ, на прямиь, в. Пряный, Напрямый; онъ всё своё говориль або онъ говориль одно и то же, что ни говори, mów co chcesz; §. кто говориль, что хочеть, тотъ услышитъ, чего не хочеть, kto mówi, co chce, ten

ушлзую, czego nie chce; я вамъ всегда говаривала, чтобы вы сего естерегались, мавилеме, радилемъ вамъ заведе, збѣзѣте się tego strzegli; говорить за кого-либо, мѡвить за kim, bronić kogo (словами); говорить въ носъ, (= гнущетъ), мѡвить przez nos, gęgać; говорить сквозь зубы, про себя, себѣ подъ носъ, *mruzczeć pod nosem; говорить на вѣтеръ, (= говорить по пустому), мѡвить на wiatr, на próżno; говорить наобумъ, v. sub: Наобумъ; -ся, v. impera. mówią, powiadają.

Говоркомъ, adv. прѣдко, плупне, nierozwlekłe.

Говоривость, -и, f. gadatliwość, gadulstwo, wielomowstwo, paplanie.

Говорливый, adj. gadatliwy, świągotliwy, wielomowny.

Говорной, (-ной), -ая, -ое, adj. слзудж до мѡwienia; говорная труба, trąba głosowa.

Говорня, -я, f. гварливость, гварженіе, gadanina, świągotanie. Говорнякъ, -къ, m. l. v. Кра-собаи; 2. Н. n. (*graciana religioza*), kawkokos grzebieniasty.

Говорунъ, -а, m. gadula, gadacz, papla, gawęda, świegot.

Говоруныя, -и, f. gadula, gadaczka, papla, gawęda, świegotka.

Говорушка, -и, f. v. Говороръ (2).

Говорь, -а, m. l. гвар мѡвиачухъ в oddaleniu; говоръ птицъ, świegotanie ptaków; 2. Н. n., v. Говороръ (2).

Говѣино, -а, n. post, porzecznie; великое говѣино [= великій постъ], wielki post; v. Говѣніе.

Говѣниствовать, Eccl. sl., v. Почитать, Уважать.

Говѣнный, -ая, -ое, adj. Eccl. sl. ровазаны, zwanowany.

Говѣльничкъ, -а, m. повзсзачу і спрѡбавіе сія [или готзучаю сія] до спрѡведзія.

Говѣльничца, -и, f. повзсзача і спрѡбавіе сія [или готзуча сія] до спрѡведзія.

Говѣніе, -я, n. l. Eccl. sl. оовліву азасуек, zwanowanie, czczenie, роважаніе; 2. порзеченіе, post, razem готowanie сія до коммуниі; великое говѣніе, wielki post.

Говѣть, v. n. l. Eccl. sl. czcić, zwanować, ровазакъ kogo; 2. ро-бѣіц; 3. спрѡвадат сія і комму-никовач.

Говѣдина, -и, f. воіовина, мѡво воіове; жареная говѣдина, pieczeń, pieczenia wołowa.

Говѣдо, -а, n. Eccl. sl. было rogate.

Говѣжій, -ья, -ье, adj. воіову. Говѣль, -я, m. Н. n. (*anas claudia*), хоноі, gatunek kaczki na Wołyniu; -яг. ходіть гололемъ, chodzić dumnie, nos zadzierać.

Гоготанье, -я, n. geganie.

Гоготать, v. n. gęgać (o gęsiach). [саса; 2. *śmiesiek.

Гоготунъ, -а, m. l. гѣс кру-Гоготунья, -и, f. l. гѣс кру-саса; 2. *pop. śmieszka.

Годикъ, -а, m. dim. roczek.

Година, -и, f. Eccl. sl. l. pora, czas, los, przeznaczenie, wyrok; чѣрная година, nieszczęśliwa chwila; години, pl., v. Годовщина.

Годиться, v. impera. l. ujdzie, dosyć dobrze, przystoi, przywoita jest rzecz; не годится, to się nie godzi, nie przywoita; 2. здаć się, przdać się (na co).

Годичный, -ая, -ое, adj. roczny, rok cały trwający.

Годичь, -а, n. augm. roczysko.

Годно, adv. здаć się, przystojnie.

Годность, -и, f. przydatność, użyteczność, sposobność.

Годный, -ая, -ое, adj. przydatny, użyteczny, sposobny.

Годовалый, -ая, -ое, adj. jednoroczny.

Годованіе, -я, n. godowanie, bawienie przez rok na jedném miejscu.

Годовать, v. n. godować, zostawać, bawić gdzie przez rok.

Годовикъ, -а, m. rocznik (zwierzątko mające rok jeden).

Годовой, -ая, -ое, adj. roczny; годовоіъ прздникъ, doroczne święto. [pogrzebu.

Годовщина, -и, f. rocznica.

Годовой, v. Годовой.

Годикъ, -къ, v. Годикъ.

Годъ, -а, m. rok; новый годъ, nowy rok; чѣрный годъ, rok nieszczęśliwy; съ года на годъ; изъ-году въ годъ, z roku na rok; годъ-отъ-году, od roku do roku; каждый годъ, co rok; годъ томъ, rok temu.

Гѡжій, pop., v. Гѡдный.

Гѡй, interj. hej! oj!

Гѡваль, -я, m. Н. n. (*cyprinus dobita*; *muji*), gatunek karpia.

Гѡлбѣцъ, -бѣцъ, m. przepierz-ние, przegroda, w której znajduje się zejście do szpitalni urzędowej pod podłoga.

Гѡлбѣничкъ, v. Вассаль.

Гѡлдь, -а, m., v. Вассальство.

Гѡленастый, -ая, -ое, adj. ма-ящю długie nogi; голенастыя пти-цы, (*grallae*), wodne ptastwo.

Гѡленийце, -а, n. cholera.

Гѡленная кость, v. Гѡлень.

Гѡлень, -и, f. goleń.

Гѡленькій, -ая, -ое, adj. го-луцху, nagł. [adj. naguchny.

Гѡлѣхонекъ, -нѣка, -нѣко, Гѡлѣць, -лѣцъ, m. l. Н. n. (*co-бита*), śliz; (*cobites barbatus*), śliz rozpolity; 2. гѡра lodowata.

Гѡлизмъ, -а, f. golizna, gotość, nagobóć.

Гѡлицъ, -а, m. miotła otarta.

Гѡлитъ, v. a. golić; zrzuнаć trawę z darni; -са, v. r. golić się.

Гѡлица, -и, f., Гѡличка, -и,

f. dim. gatunek powierzchuich rę- kawiczek.

Гѡло, adv. golo, ubogo, bie- dnie; гладко, czysto.

Гѡлоброхій, -ая, -ое, adj. го- лобрзуху.

Гѡло-ва, -у, f. głowa; головъ каіуѣты, głowa kapusty; головъ каіуѣра, głowa cukru; мѣртвая го- лова, Chem., v. sub: Мѣртвыи; градскоіъ голова, głowa miasta; глупая голова, *glupia głowa; глупец, kier; сорва-голова, v. Сорванецъ; съ ногъ до голо- вы, od stóp do głowy; съ голо- вы на голову або слома głową, на łeb, на szyję; зыбко; со тchu; со тchu стаіе; очерта głową, v. sub: Очеркивать; жить одню голо- вою, być bezzennym; что емъ пришао въ голову, coś mi przy- szło do głowy; что тебѣ пришао въ голову? coś ci przyszło do głowy? ёто емъ въ голову не идѣть, to mu do głowy nie idzie; ты видишь, у нерѡ въ голову, widzisz, że ma w głowie, [że jest podpitym, że ma w szubku]; §. скоблюе головъ, stóблюе умѡвъ, со głowa, to rozum; и. v. sub: Взять (себѣ) въ голову, на свою głową). Вѣбитъ, Вѣкинуть (изъ головъ), Ломать (голову), Побить (на голову), Ручатьса (головѡю); -вѣць, -а, m. глѡ- вавасъ; -вѣнья, -и, f. маіася wiel- ка глѡвѣ; -вѣстикъ, -а, m. l. глѡ- вавасъ; 2. Н. n. (*gyrinas*), kijan- ка; -вѣстий, -ая, -ое, adj. wiel- коглову, маіасю wielką głowę; -вѣць, -а, m. l. глѡвасъ, маі- ащю wielką głowę; 2. Н. n. (*collus gobius*), глѡвасъ rozpolity, ryba; и. Н. n. (*cephalotes*), wyżygłówka; и. v. Бмкъ-рѣба и Губанъ (боль- шеголовый); 3. (*scarabaeus cephalo- tus*), chrzzączek zausznik; -вѣшки, v. Головѣшки; -вѣшка, -и, f. глѡвниа; -визна, -и, f. wielki łeb rybi; -визца, -и, f. makówka; rodzaj piwa w małej Rosyi; -ни- ца, -и, f. augm. łeb wielki, глѡ- ва wielka.

Гѡловка, -и, f. l. dim. główka, mała głowa; глѡдить дитя по го- лѡвѣ, głądzak dziecię po głowę; у ребѣнка головка боіить, dzie- ціе boli główka; булавоцная го- лѡвка, główka szpilki; маковая головка, makówka, główka maku; головка двторядна гѡла, *Anal*.

Гѡловка Корзеня мѣзкого; го- лѡвка дмѣтѣзнаго гѡрѣла, v. Ка- дѣмъкъ; 2. pierzeва mocna wódka przy rzędeniu; -голівка, pl., v. Гѡловы; плтшныя головка, v. Крапіва (духля).

Гѡловль, v. Гѡлѡвь.

†Гѡловничкъ, -а, m. zbrodzień.

Гѡловнистый, -ая, -ое, adj. (о zbożu;) маіасю wiele kłólu.

†Гѡловница, -и, f. strój na głowe.

†Гѡловничество, -а, n. глѡ-

wczyna, morderstwo, sztaf za takowe.

Головной, (-ий), -ая, -ое, *adj.* główny, od głowy, do głowy należący; головная боль, ból głowy.

Головная, -я, *f.* głównia; *Bot.* (lotium), kłako.

Голово-кружение, -я, *n.* zawrót głowy; -лôный, -ая, -ое, *adj.* głowolomny, łomiący głowę; -лôщина, -я, *f.* rop. rzecz trudna do zrozumienia, wymagająca wielkiego natężenia umysłu; -лôшь, -а, *m.* 1. łomigłôwka; 2. parój bardzo mocny; 3. *Bot.*, *v.* Omérgz (водной, пятикътный); -рôвъ, *v.* Сорванецъ.

Головочка, -и, *f.* dim. głôweczka. [ctwo, władza.

†Головство, -а, *n.* zwierzchni. Головушка, -и, *f.* głôweczka. Головчатый, -ая, -ое, *adj.* (o roślinach) głôwiasty, głowisty.

Голубчикъ, -а, *m.* kantor, klasztorny śpiewak.

Голубчина, -ы, *f.* 1. pogłôwne; 2. głowczyna.

Головница, -ы, *f.* śpiewaczka klasztorna.

Гловы, *pl. f.* 1. głowy (łôzka); 2. przyszyte do bôtów.

Головяники, -шекъ, *pl. f.* przędzia część u sanek.

Голо-головый, -ая, -ое, *adj.* gologowy; -грудый, -ая, -ое, *adj.* mający obnażone piersi.

Голо-даніе, -я, *n.* głôd, żądza jedzenia; -дàть, *v.* n. głôd cierpieć, głodnieć, iaknąć; -дàть, *v.* a. głodzić, ogłodzać; гтумаъ в obлеченіи; -днѣхонекъ, -нька, -нько, *adj.* głodniuchny, głodniuteńki, zupełnie głodny.

†Голодникъ, *v.* Мятѣжникъ.

Голодный, -ая, -ое, *adj.* głodny, nieurodzajny; голодный годъ, głodny rok, nieurodzajny rok;

голодная страна, okolica nieurodzajna; голодный обѣдъ, suchy obiad; okolica nieurodzajna; умереть голодною смѣртю, umrzeć z głodu; §. оный голодный не понимать (*abo* не rozumіеть), ату głodnego nie rozumіе; *it.* §. u голоднаго тóлько хлѣбъ на умѣ, głodnemu tylko chłebъ na mysli; *it.* §. голоднаго словами (*abo* баснями) не кормятъ, głodnego zôładka bajka nie zabawisz; [*cf.* głodny woli jeść, niż muzyki słuchać]; §. голодное брюхо умей не имѣть, głodny brzuch uszu nie ma; §. голодному и водѣ, что въ ящѣ, вкуси, *abo* голодный вожкъ и завѣрки рѣтъ, *abo* голодному вѣдѣту и рѣба въ охоту, głôd najlêpszy kucharg; głôd jest najlêpszy przegrupa; §. гдѣ голодно, тамъ и холодно, gdzie głodno, tam i chłodno.

Голодѣха, -и, *f.* езіе głodu; mocny posąg do jedzenia; сь голодѣхи, езіуяе głôd; mająе мочну посая до iedenia; z głodu.

Глодь, -а, *m.* głôd; *it.* głôd (prowazchny, wielki); умереть съ голоду, umrzeć z głodu; Лечение, Лечѣть, -ся (глодомъ); §. глодь научить говорить, głôd научу wszystkim; §. глодь не тѣтка, głôd nie ciotka; gdzie głôdno, там i chłodno; терпѣть голодь, cierpieć głôd; głôd мѣс; терпѣть большой глодь, mżec; томить когô голодомъ, mżecъ kogo głodem; §. глодь въ мѣрь гôнѣть, głôd z domu wypędza; głôd wilka z lasa wywoła.

Глодѣть, *v.* n. głôd зумносіи cierpieć; мѣс niedostatek, nieurodzaj; mżecъ głôd.

Голо-головный, -пца, *m.* gologolupski, odartus, człowiek goty, odarty, gologolodny; -крылый, -ая, -ое, *adj.* gologskrzydly; гол-крылыя насѣкомыя, *n. pl.* *H. n.* (gymnoptera), owady gologskrzydłe; -лѣдница, -ы, *f.* gololedz; -лѣдичный, -ая, -ое, *adj.* gololedziowy.

Г. Гололѣ, *gen.* гололѣи & голôмѣи, *n. provins.* (далекое расстояние отъ берега), тѣеже od brzegu odlegle, daleko od brzegu.

Г. Гололѣ, *adv. rop.* (давно), dawno; онъ уже гололѣ прѣйхалъ, онъ już dawno przylechał.

Г. Гололѣ, -яни, *n.* odzimek; *v.* Стволъ, Стѣржень.

Гололѣнка, -и, *f.* *H. n.* (Calibanus Balcensis, рыба), rozczwarogub.

Гололѣный, -ая, -ое, *adj.* 1. (отдаленный отъ берега, находящійся далеко въ морѣ), od brzegu odlegly, znajdujący się daleko na (w) morzu; 2. (o wie- trze, o wѣтрѣ: дующій съ моря), wiejejący od morza; гололѣный вѣтеръ, wiatr [wiejejący] od morza.

Голо-нитникъ, *v.* Паучникъ; -ногій, -ая, -ое, *adj.* golonogi, bozy; -пѣрный, -ая, -ое, *adj.* bezpierz, pierg nie mający, nieopierzony; -пѣтый, -ая, -ое, *adj.* golorięty.

Гололѣстый, -ая, -ое, *adj.* głosiasty, głôśny. [lub śpiewać.

Гололѣть, *v.* n. głôśno mówić.

Гололѣшко, -а, *n.* głôśnuszko.

Гололѣще, -а, *n.* *augm.* głôśniszko; głôś moczny.

Гололѣшный, -ая, -ое, *adj.* gologolowny, w smyech słowach zawarty niczem nie roparty, bezzasadny; Гололѣшно, *adv.* gologolownie.

Гололѣсно, *adv. vul.* głôśno.

Гололѣсовъ, (-ий), -ая, -ое, *adj.* glogosowy; wokalny; глогосовая музыка, (= пѣние), музыка глогосова, музыка wokalna, śpiew.

Гололѣскъ, -скя, Гололѣсчекъ, -чка, *m.* dim. głôśek, głôśeczek.

Гололѣсь, -а, *m.* (pl. глогоса, -бѣвъ); 1. głôś; чловѣчскій глогосъ, głôś czlowieczy; высій, нисій глогосъ, głôś wysoki, niski;

кричатъ во весь глогосъ, krzycząc со głosu, на wyszyk głôś, z całego gardła; *it.* *v.* Пѣть, Zапѣтъ; смать съ глогоса, wrząc z głosu, stracić głôś (o śpiewaku); unąć когô по глогосу, poznać kogo po głôśie; въ одній глогосъ, jednogłôśnie; глогосъ пѣни, *v.* Напѣвъ; *it.* *v.* Подавать (глогосъ, a); 2. глогосъ, (мнѣше, *votum*), głôś, kreśka; право глогосования; большинство глогосовъ, większość głôśów; собирать глогоса, zbierać głôśy; имѣть глогоса, mieć głôś, mieć prawo глогосования; *it.* *v.* Подавать (глогосъ, *pl.*).

Гололѣшенный, *v.* Нарогослѣнный. [морская].

Гололѣурій, -я, *m.* *v.* Кубышка.

Глодь, -и, *f.* *Ecl. sl.* gololedz.

Гололѣсть, -а, *m.* ubogi, żebrak ruszny.

Гололѣеи, *pl. f.* *H. n.* (nudi-colles), ptaki gologezye.

Гололѣиный, -ая, -ое, *adj.* gologezy; гололѣиная пѣтъ, *v.* Гололѣеи. [gologezye].

Гололѣя, -и, *v. s.* gologezy, -а, Гололѣеи, -ая, -ое, *adj.* gologezy, bezbrody.

Гололѣль, -я, *m.* *v.* Кавѣтъ.

Гололѣвка, -и, *f.* Голѣль, -и, *m.* olkel, olkell, część gzemu zlobkowata, czyli wklesła.

Гололѣвъ, -и, *f.* *v.* Гололѣица.

Гололѣбъ, -я, *n.* *pl.* (pl. голубѣя, -я) голѣбъ & голѣбѣ, голѣбѣчекъ, [pl. голѣбѣта, голѣбѣцки], голѣбѣтко & голѣбѣтко.

Гололѣбный, -ая, -ое, & -некъ, -нька, -нько, *adj.* błękitniuchny; *v.* Голубый.

Гололѣбъ, -бѣдъ, *m.* 1. błękit, farba błękitna, lazur; 2. krzyż z daszkiem [wystawiony na grobie]; 3. holubek, taniec Ruski, [taniec rozpóśtwa, przy którym śpiewają pieśń, gdzie się często „голубецъ“ rowtarza, Linde]; 4. *Bot.* (agarticus violaceus, грибъ), holubek, голѣбекъ, gatunek bedliki; 5. *H. n.* *v.* Голубятникъ (3).

Гололѣбъ, -ий, *f.* błękit, lazur; голубиная нѣба, lazur nieba.

Гололѣбъ, -и, *f.* *Bot.* (гонобѣбель, голубѣль, голубица, vaccinium vitis-idaea, Lin. n.), lochinia, gatunek borówki.

Гололѣбъ, -и, *f.* (голубица, голубка), голѣбѣка, голѣбѣна, голѣбъ samica.

Гололѣбный, -ая, -ое, *adj.* голѣбѣ; голѣбѣинny; голубиное янѣдъ, голѣбѣ janko; голубиное воркованье, голѣбѣ gruchanie; голубиная танѣць, *v.* Голубѣць (3).

Гололѣбъ, -и, *f.* *Ecl. sl.* (самка голуба, голубка), голѣбѣка; 2. *Bot.* (голубѣль), *v.* Гололѣбъ.

Гололѣбчикъ, -а, *m.* *Ecl. sl.* *v.* Гололѣбъ.

Гололѣбчикъ, -а, *m.* krzak lochinowy, borówkowy.

Голубка, -я, *f.* 1. (голубиная сажка), голубка; 2. * (piezszczenie): holubka, gołąbkul, gołąbeczku! serce! tybko! v. Голубушка (2).

Голубий, *pl. m.*, *v.* Орлики.
† Голубиник, -ы, *f.* (голубят-ня), голубник.

Голубо-вато, *adv.* бѣлитнawo, niebieskawo; -вѣтый, -ая, -ое, *adj.* бѣлитнawo, niebieskawo, modrawy; -глазый, -ая, -ое, *adj.* modrooki, oczu modrawych, бѣ-литных.

Голубь, *adv.* в. Голубѣй.

Голубѣ, -ѣя, -бе, *adj.* бѣ-литny, niebieski, lazowowy, modry.

Голубѣкъ, -бѣкъ, *m.* 1. *dim.* го-лубек; 2. (*Bot.*), *v.* Орлики.

Голубо-бѣй, -ая, -ое, *adj.* modrooki, oczu modrawych, бѣ-литных; -бѣрый, -ая, -ое, *adj.* modroszary.

Голубочекъ, -чка, *m.* *dim.* spissul, gołąbeczek.

Голубушка, -я, *f.* 1. (piezszcze-ние): голубина, голубка, голуби-чка; 2. * holubka, serce, serdu-szko; голубушка мой! moja ho-лубко! moje serce! moje serdu-szko! moja tybko! moja tybku! moja lubciu, purczko, tybeczko!

Голубчикъ, -а, *m.* 1. *dim.* го-лубек, gołąbeczek; 2. * (piezszcze-ние): голубчикъ мой! мой ho-лубонку! мой gołąbkul! мой go-лубечку! мое serce!

Голубый, *v.* Голубѣй.

Голубь, -я, *m.* *H. n.* (*columba*), gołąb'; голубь хохлатый, (*columba cristata*), gołąb' szubaty, szubacz; голубь zobatый, zobatый, (*columba gutturosa*), gołąb' gariazec; го-лубь козырный, (*columba cucullata*), gołąb' szubaty, szubacz; го-лубь чистый, голубь почтовой, голубь письменный, голубь го-нець, (*columba tabellaria v. tur-cica*), gołąb' pocztowy, pocztow-ий; голубь дикий, сизый, хвост-ной, (*columba oenas*), gołąb' dziki, gołąb' siniak, gołąb' niebieskawu, modrawu, leśny; голубь трубчатый, (*columba pavonia*), rawiо-вкa; голубь воробинный, *v.* Воробей-голубь; голубь Грэн-ландский, *v.* Чистикъ; голубь Египетский, *v.* Хохотунъ; го-лубь воркыйный, *v.* Воркунъ, Бормотунъ.

Голубть, *v. n.* stawac się бѣ-литnу, niebieskim.

Голубятинa, -я, *f.* (голубиное мясо), голубина, голубе mięso.

Голубятникъ, -а, *m.* 1. голѣ-нияз, голѣбник, ктѣру голѣбѣ шова, коло nich chodzi; 2. голѣбник, голѣбинiec, голѣбинiec. 3. *Pl. n.* (*falco peregrinus*), голѣб-ник (jastrząbek), wędrowiec.

Голубятница, -я, *f.* голѣбяр-ка, ктѣра голѣбѣ шова, коло голѣби chodzi.

Голубятничать, *v. n.* голѣбѣ шоваć, handlowac голѣбiami.

Голубятня, -я, *f.* голѣбник, голѣбинiec.

Голубячий, *v.* Голубиный.

Голыдѣба, -я, *a. s.* * (бѣдные люди), golota, holota, ubóstwo, biedactwo, ubodzy, ubogi lud.

Голый, -ая, -ое & Голь, -а, -ѣ, *adj.* (*prop. & **), goly; nagi; nienakryty, niezakryty; * goly, nagi, ubogi, biedny; -, (= без-волосый, безперый, безхвостный, *qi. v.*), goly, bezwłosy, bez wło-сѣw na głowie, лыsy; goly, bez pierza [jak ptaszęta]; goly, nie-маjący włosy, bezwłosy; *il.* czysty; góła szę, góła azyja; gólna nogi, gołe, bosc nogi; góła głowa, gola głowa; gólna ptýcki, góle [= bez pierza] ptaszęta; gólny sukъ, goly sukъ, gola gałaz; gólna sowa, pro-ste, gole, puste słowa; gólna ясти-на, gola, czysta prawda, sama prawda; gólny dworanię, szlach-ncie ubogi; gólny прутыкъ, gre-сикъ goly; góлое тѣло, gole ciało; ходитъ, идти съ гóлыми ногами, chodzic, isc gólemi nogami = бо-со; съ гóлыми руками, a) z góle-ми rękoma [или rękami], z próżną ręką, bez daru, bez piędzdy; przydъ kъ komu съ гóлыми ру-ками, przyjść do kogo z gólemi rękoma; б) съ гóлыми руками, (= безъ оружія), z gólemi rękoma [или rękami], z bezbrojnymi rękami; съ гóлоу шпáроу, съ го-лоу сáблеу, z gołą szpadą, z gołą szablą; съ гóлыми мечѣми, z го-лым mieczem; спать на гóлой землі, на гóломъ полъ, sproczu-вac, spac na gołej ziemi, na го-лѣj podłodze; §. голъ какъ бубенъ, голъ какъ соколъ, goly jak święty Turcyki; goly jak bic; goly jak bizun; bokami świeci.

Голынь, -я, *f.* hak morski, pia-сцузты; zamiec; odmiel.

Голышѣвый, -ая, -ое, *adj.* гла-зоватъ; голышѣвая землі, (*la ci-tice*), ziemia glazowata.

Голышь, -а, *m.* 1. glaz, kamień krzemienisty; 2. jajko bez zaro-дка; *сfr.* zapartek, burchla; 3. * golec, golyz, chlystek, golotka, góloszycja, chudak.

Голь, -я, *f.* 1. golosc, nagosc; 2. * ubóstwo, golizna; въ голѣхъ [abo на голѣхъ] и то годитя, вь бiezdie i to wie przuda; §. голъ хитра и вьдумки, bieda oczu rozum; (*сfr.* mus najlepszy bywa naucezyciel); *il. v. sub:* Пера-катный; 3. *Сот.* Chiński adamaszek.

[wyziobkowanie]

Гольель, -я, *m.* Archi. olkel, Гольель, (*pop.*), *v.* Гольдѣба.

Гольцы, -овъ, *pl. m.* (*v. Sy-beryi*) гóры wysokie z голыми wierzchołkami.

Гольчикъ, -я, *v.* Голѣць.

Голью, *adv. pop.* 1. golo, pro-sto, bez wszelkiej przyprawy, bez jakiego przyprawaczku; ѣсть ро-вядну гóлю, jeść same mięso

wołowe; 2. (въ надличности), *v.* gotowiznie; sto rubelъ góлю, sto rubli *v.* gotowiznie.

Гольный, -ая, -ое, *adj.* bardzo duży, ogromny, † golemy.

Гольтъ, *v. n.* (*prop. & **), го-лѣć, golum się stawac, biedniec.

Гольякъ, -а, *m.* golec, golyz, golotka, góloszycja, biedak, chudak, chudeusz, chudy pacholek, chlystek; ubogi; żebrak.

Гольянка, -я, *f.* gola, uboga, chudzina, chudzinka, biedaczka, niebożętko; żebraczka.

Гольянка, *v.* Голѣнь.

Гомеопатический, *adv.* homeo-patycznie. [homeopatyczny.]

Гомеопатическій, -ая, -ое, *adj.* homeopatyczny.

Гомеопатія, -я, *f.* homeopatyja.

Гомеопатъ, -а, *m.* homeopata.

Гонза, -ѣя, *f. pop.* (денгги), piе-ниадзе; *il. v.* казна.

† Гонзани, -я, *n.* techtanie.

Гонзаль, *v.* Гонозить.

Гонзаль, -я, *f. pop.* 1. gleń chleba, połyeny kawal chleba; 2. znacne móstwo piędzdy, тзос piędzdy; онъ не такъ бѣднъ, у него есть добрая гонзаль, онъ не jest tak biednym, ma on do-бry тзос.

Гонимотика, -я, *f.* homiletuka, wykładowanie textu pisma świętego.

Гонюай, -ѣя, *a. s.* *v.* Непосѣдъ, Непосѣдка.

Гонозить, *v. n.* kręcić się, wier-сić się, być niespokojnym; nie-статковacъ; -ся, *v. r. a.* *v.* Гомо-зйтъ; б) (о насѣкомыхъ): кышитъ, копытитъ, гоіć się [о robakach].

Гомонить, *v. a. pop.* uspokajac, uspokoić; -ся, *v. r.* uspokoić się, być spokojnym. [ka, galka.]

Гонюла, -я, *f.* gomola, gomol-

Гонюнь, -а, *m.*, *v.* Ганъ.

Гонюнь, *pop.*, *v.* Непосѣдъ.

Гонфрѣна, -я, *f.*, *v.* Клин-никъ.

Гонягра, -я, *f. Med.* (gonagra), gonagra, gonyagra, łamanie, darcie в коланіе.

Гондбала, -я, *f.* gondola, łódka Wenecka. [larz.]

Гондбаличкы, -а, *m.* gondo-

Гонѣние, -я, *n.* gonienie, ści-ганіе, przesładowanie; gonіenie за вѣру, przesładowanie wiary.

Гонѣць, -нцъ, *m.* 1. (†), goniec, kurjer, kurjer, kursor; 2. gonca, pies gonczy. [ściganie.]

Гонитва, -я, *f.* *Eccl. sl.* gonitwa,

Гонитель, -я, *m.* goniciel, ści-гасцъ, przesładowca, przesłado-wnik.

Гонительница, -я, *f.* gonicielka, ściгасцзка, przesładowca, prze-śladowczka. [гоні.]

Гонительство, -а, *n.* *Eccl. sl.*, *v.* Гоніонѣръ, -а, *m.* goniometr; *v.* Угломеръ.

Гонка, -я, *f.* 1. gon, gonienie, ściганіе; przesładowanie; 2. spła-wianie, spław, spławienie [наp. drzewa]; 3. tratwa; 4. pędzenie,

ralenie wódki; 5. v. Погобна, Напоный. [ка.]

Гоноббѣль, -я, т., v. Голуби-Гонорѣа, -и, f. Med. gonorea, gzeńszaczka, siekaczka, трыра; v. Члѣночечѣніе.

Гонтва, -и, f. gont, gonta, gontek, goncik, szkudla, deszczuła.

Гонтовѣй, -ѣя, -ѣе, adj. gontowy, gonciany, szkudlany; гонтовѣе гнѣды, гонтовѣе гвождзе.

Гонтовичъ, -а, м. gonciarz, со gonty roku, szkudlarz.

Гонтовий, v. Гонтовѣй.

Гонть, -а, т. coll. gonty, szkudly; домъ покрѣтъ гонтьомъ, домъ рокрытъ гонтьми или szkudłami.

Гончарничать, v. н. труднѣе сѣе гончарствомъ [или здун-ствомъ].

Гончарный, -ая, -ѣе, adj. garncarski, zdunski; гончарная работа, робота гончарска, zdun-ска; гончарный курагъ, коло гончарскае, zdunskie.

Гончарня, -и, f. garncarnia, garncarski warsztat.

Гончарство, -а, н. garncars-stwo, zdunstwo, rzemieślno garncarskie, zdunskie.

Гончарскій, -ая, -ѣе, adj. garncarski, zdunski.

Гончаръ, -ѣ, т. garncarz, zdun. Гончий, -ая, -ѣе, adj. gonczy; гончая собака, рѣс gonczy, ogar.

Гоны, -ѣе, pl. т. odległość jakъ przebieżdz można bezъ аросунокъ; въ гоны, [= въ запуски], на wysięgi; обгаться въ гоны, biegać na wysięgi.

Гоньба, -ѣ, f. 1. gonitwa, gonienie, pogoń; 2. przejazd; се-гѣдня большаа гоньба, dziś jest wielki przejazd; 3. (у охотни-ковъ): gonienie, ściganie zwierza, polowanie, łowy.

Гонять, v. а. 1. (гнать, *gn. v.*), gonić, gnać; pedzić; ścigać; prze-śladować; wuganiać; polować; и. гонять голубѣя, гонять голѣбея, przymuszać голѣбо до latania; 2. гонять (= проводить по водѣ на пр. плота), wprawiać; *fig.* го-нять корѣ-либо за что, iązać ko-го о со, burzyć kogo за со, na-cierać komu uszy, myć komu głowę wytrzeć komu kapitulę, dać komu łacinę; гонять кубаря, pedzić, porządzać cygę [или kry-галекъ, бака, frуге, furtakę, war-talkę] biczem, [żeby nie ustawa-ła]; -ся, v. r. 1. - (за кѣмъ-либо), gonić, ścigać, pedzić się (za kim), prześladować (kogo); 2. - [= обгаться въ запуски], гоняться на бѣгъ, wysięgać się z kim, wuganiać się z kim, ścigać się, gonić się, biegać, iść z kim na wysięgi, iść w zawód z kim;

гоняться на дѣвкамъ, v. Воло-читьсе (за кѣмъ-либо); гоняться за чѣмъ, gonić się za cze'm, upre-dzać się, ubiegać się за cze'm;

гоняться за богатствомъ, ubiegać się за bogactwem; гоняться за прибылью, зыку szukać, być зы-сковнымъ; гоняться за тѣнью, cień chwycić, łapać.

Горá, -ѣ, f. góra; итѣ на го-ру, (*prop. & **) iść na górę; за-сунуаць зыс; итѣ въ гору, (*prop. & **) iść do góry, iść wzgórze, iść w górę, do znaczenia przychodzi; итѣ похъ-гору, iść z góry на dół; * zbliżyć się do śmierci; онъ итѣтъ похъ-гору, * ubywa го, на dół idzie, z nim coraz gorzej; онъ ужъ за горамы, за долами, * już on daleko, Bóg wie gdzie; какъ горá съ плечъ свадилася, * jakby mi kamień z piersi zdjęto; teraz mogę wolno [milo] ode-technąć; горюю стоить за корѣ-либо, * zastawić się за kogo aż до зѣрѣв, bronić kogo; пиръ горѣю, v. *sub.* Пиръ; §. горá съ горѣю не сойдѣтся, а человекъ съ человекѣмъ столкнѣтся, гѣра z górami się nie zjeździe, ale człowiek z człowiekiem często, [или zawsze (зіе sprzeczka)]; §. онъ сухѣтъ зо-лота гѣры (= онъ обгачѣтъ сѣйш-комъ мнѣго), złote góry obiecują, а nie ma i ołowianych; огне-дѣшущая гѣра, гѣра ognista, ogniotłona, wulkan; чѣвъ горъ, raśno gór, ciąg gór; ледяная, снѣжная гѣры, góry lodowe, śnie-żne; Исполнѣнія гѣры, Oblrzy-tnie góry; Карпатскія гѣры, góry Karpackie; рудная гѣры, góry kruszczone.

[родить.]

Горáживать, v. *frequ.*, v. Го-рáздо, adv. daleko; горáздо бо-лье, daleko więсѣј; горáздо зѣчше, daleko лепіеј; горáздо хѣже, daleko gorzej; горáздо мѣ-нѣе, daleko mniej.

Горáздъ, -а, -ѣ, adj. zdolny, zdalny, srobowny; онъ на всѣ го-рáздъ, on do wszystkiego zdolny.

Гор-бáтенькій, -ая, -ѣе & -нѣкъ, -нѣка, adj. nieco garbaty; -бáтѣсть, -и, f. garbatość; -бáт-ный, -ая, -ѣе & -тѣ, -а, -ѣ, adj. garbaty; -бáтѣтъ, v. н. garbacieć, garbatym się stawać; garbić się; -бáчъ, -ѣ, т. 1. korbacz, kar-бacz, batog, kanczug; 2. gatunek hebla.

Горбикъ, -а, т. *dim.* garbek.

Гор-бѣна, -и, f., -бѣнка, -и, f. *dim.* 1. garbek; носъ съ гор-бѣною, nos nieco wzgarblony; 2. (горбыль), forat, forsz, skrajna deska, dyl krajny z drzewa wy-тарты; -бѣстнй, -ая, -ѣе, adj. garbaty, nierówny, sękaty.

Горбѣтъ, v. а. garbić, garba-тъмъ czynić, naginać; -ся, v. r. garbić się.

Гор-бѣще, -а, н. *augm.* garbi-ско, garb wielki; -бѣватнй, -ая, -ѣе, adj. nieco garbaty; -бѣви-на, -и, f. (*w gór.*) sklepienie, skleplik; -бѣкъ, -бѣка, т. *dim.*

garbek; Гор-бѣстнй, -ая, -ѣе, adj. garbonosy, nosa wzgarblone-го, wyrukłego, z garbatym no-семъ; -бѣобразнй, -ая, -ѣе, adj. na kształt garbu, garbopodobny; -бѣчекъ, -чка, т. *dim.* *secund.* garbeszek; v. Гор-бѣкъ; -бѣ-ничкѣ, -а, т. *dim.* garbusek, czło-wiek mały garbaty; -бѣвъ, -ѣ, т. garbus, człowiek garbaty; -бѣвъя, -и, f. garbata; -бѣвна, -и, f. 1. sierp, sierpik; 2. Н. н. (*salmo gib-bosus*), gatunek loasowa, [łososa wykogorzbiat?]; -бѣвничка, -бѣвника, -и, f. okrawek, okrajek chleba, przylepka.

Горбъ, -ѣ, т. garb; носъ съ горбѣю, nos z garbem, nos wzgarblony, (garb na nosie); вер-блѣдъ о духъ горбѣхъ, v. Вер-блѣдъ (двугорбый); *fig.* гнуть горбъ, v. *sub.* Гнуть; наколо-тътъ кому-либо горбъ, * wugar-bować kogo, wugarbować komu skóre, wydebić, wybić, wywićzycъ, wychłostać kogo.

Горбыль, -ѣ, т. 1. v. Горбына (2) & Баболонка; 2. praslec krawiecki; 3. garbek.

† Горбѣль, -я, т. (водяной пу-зырь), pecherz, bąbel wodny.

Горбѣня, -и, f., v. Деревцѣ (морскѣ).

Гор-дѣливѣць, -вца, т. dumny, ruzny, wyniosły, hardosz, ruz-niec, dumca; -дѣливица, -и, f. dumna, ruzna, wyniosła; -де-ливо, adv. dumnie, ruznie, wynio-ście; -дѣливость, -и, f. duma, rucha, wyniosłość; -дѣливнй, -ая, -ѣе, adj. dumny, ruzny, wyniosły; -дѣливъ, adv. *Ecd. sl.*, v. Гор-дѣливо; -дѣнѣкъ, -нѣка, -нѣкъ, adj. nieco dumny, ruzny; -дѣнѣкъ, -нѣка, т. *dim.*, v. Гор-дѣнѣ; -дѣнь, -я, т. *Mar.* sznury służące do zwinięcia żagla na masz; -дѣнько, adv. nieco dum-nie, ruznie; -дѣць, -я, т. dumny, ruzny, wyniosły, hardy, hardosz, ruzniec, dumca.

Гордѣна, -и, f., v. Гордь.

Гордѣтсе, v. r. ruznić się.

Гордо, adv. hardo, bardziej, ruz-nie, dumnie.

Гордѣвнкъ, -а, т., Гордѣви-на, -и, f., v. Гордь.

Гордѣвий, -ая, -ѣе, adj. hardowidowy, hardowinowy.

Гордо-мыслѣннй, -ая, -ѣе, adj. hardomyślny, myślący hardo, zarozumiały, mający wielkie po-jęcie о swoim rozumie; -слѣвецъ, -вца, т. hardo, wyniosłe mówią-щы; -слѣвіе, -я, н. wyniosła, dumna mowa.

Гордостнй, -ая, -ѣе, adj. *Ecd. sl.* pełen dumy, ruchy.

Гордость, -и, f. dumność, du-ма, rucha.

Гордь, -а, т. *Bot.* (*viburnum lantana*), hardowid, hardowina, (rodzaj drzewka bardzo giętnę-го).

hutariski; горнозаводский чиновник, urzędnik w hucie; urzędnik górniczy; Горно-каменный, -ая, -ое, *adj.* górnny, kamienny, skalny; -рабочий, -аго, *s. m.* pracujący przy kopaniu gór, górnik, robotnik górniczy; -служащий, -аго, *s. m.* urzędnik górniczy; -стайный, -ая, -ое & -стайный, -ья, -ье, *adj.* gronostajowy, hornostajowy, hornostajkowy; -стай, -я, *m. H. n.* (*muszeta erminea*), gronostaj, hornostaj, hornostaj; -стайка, -и, *f.* -стайчикъ, -а, *m. dim.* gronostaik. [носта́й.]

† Горноста́й, -я, *m.*, в. Гор-Горнушка, -и, *f.* на ogniskach [w ruskich piecach] miejsce, gdzie oggie się zgarnują.

† Горчарь, -а́, *m.*, в. Гончарь. Горнь, -а, *m.* ognisko; horgo, dymarka, huta, piec; кричый горнь, востановительный горнь, гзузетка, кутница; раздѣлительный горнь, трыбову piec, трыбик.

Горный, -ая, -ое, *adj.* górnny; górzysty; górnicy; górnij grębiet, grzbiat, szczyt gór; горные жители, mieszkańcy gór, górale, lud górnicy; горное правление, urząd górniczy, obłoga; горный чиновник, urzędnik górniczy.

Горная, *v. sub.* Горный. † Городѣць, -дцѣ, *m.* forteca mała.

Городить, *v. a.* grodzić, ogradać, zagradzać; городить дѣнь, городить околесную, *bredzić, bzdużyć, pleść, gawędzić, nie do rzeczy mówić, paplać; -ся, *v. p.* grodzić się, być grodzonym, ogradzonym. [міещина.]

Городишко, -а, *n.* miasteczko. Городище, -а, *n.* 1. *augm.* wielkie miasto; 2. miejsce gdzie było miasto; ruiny miasta; grodzisko, horodiszcz.

Городичий, -аго, *s. m.* burmistrz; horodniczy.

† Городи́й, -ій, *f.* palisadowanie, ogrodzenie palisadami.

Городовой, (-ий), -ая, -ое, *adj.* miejski; городской магистратъ, rada miejska; magistrat.

Городо́къ, -дкъ, *m. dim.* miasteczko.

Городский, (-ой), -ая, -ое, *adj.* miejski, do miasta należący; городской житель, mieszkaniec miejski, mieszczanin; городския ворота, brama miejska; городские обичаи, обычае miejskie; городская школа, szkoła miejska; городские часы, zegar miejski; городской, *adv.* po miejsku.

† Городчи́нинъ, -а, *m.* (городский житель), mieszczanin, obywatel, mieszkaniec miejski.

Городъ, -а, *m.* (pl. городъ, -бъ), miasto; столичный городъ, miasto stołeczne, stolica; торго́вый городъ, miasto handlowe; уѣздный городъ, miasto powiatowe; §. что городъ, то норовъ,

что деревня, то обичаи, со kraj, то обычаи; jaki kraj, taki obycaj [или zwycza]; każdy kraj ma swój obycaj.

Городо́ба, -ы, *f.* 1. grodenie, ogrodzenie; 2. (заборъ), plot, zagroda, ogrodzenie; 3. (уездъ для рыбнои ловли), jaz do łowienia ryb.

Горожа́нинъ, -а, *m.* mieszczanin, obywatel miasta или miejski, mieszkaniec miejski.

Горожа́нка, -и, *f.* mieszczanka, która w mieście żyje (или mieszka), obywatelka miejska.

Гороже́ние, -я, *n.* grodenie, ogradzanie, zagradzanie.

Гороко́нный, -ая, -ое, *adj.* górnicy, górnokopny; горобняныя орудія, narzędzia górnicze.

Гороко́нь, -а, *m.* górnice.

Гороби́ть, *v. n.* zgorzkniało smakować (*np.* masło).

Гороско́нь, -а, *m.* Astrof. horkoskor.

Гороховидный, -ая, -ое, *adj.* на groch [do grochu] podobny, grochowaty, na kształt grochu.

Горохо́вникъ, -а, *m.* 1. placek grochowy, z grochowej mąki; 2. *Bot.* (*caragana arborescens*), groch Syberyjski; grochowe drzewo Syberyjskie; akasya.

Гороховина, -и, *f.* grochowiny.

Гороховичекъ, -чка, *v.* Гороховикъ (2. *Bot.*).

Гороховище, -а, *n.* grochowiwo, pole grochowe, łązko grochowe.

Гороховникъ, -а, *m. Bot.* (*pisum*), groch, [roślina].

Горохо́вый, -ая, -ое, *adj.* grochowy; гороховые стручки, strązki grochowe; гороховая мука, grochowa mąka; гороховый кисель, grochowy kisiel; *c/r.* Grochówka; гороховое древо, *v.* Гороховикъ (2).

Горо́хъ, -а, *m. Bot.* (*pisum*), groch; овечій, бараний, сѣрый, вѣлоскій, Италианскій горо́хъ, (*cicer arietinum*), groch Włoski, cieciorka, ciecierzycza; журавля́ний горо́хъ, (*vicia*), wuka.

Горо́чка, -и, *f. dim.* górszeczka. Горо́шекъ, -шка, *m.* 1. *dim.* groszek; 2. *Bot.* (*vicia*), wuka; кормовой горо́шекъ или ворово́ний горо́хъ, (*vicia sativa*), wuka pastewna, paszka, polna.

Горо́шина, -и, *f.* ziarno, ziarno, ziarko grochowe.

Горо́шинка, -и, *f. dim.* ziarko [или ziarko] groszku.

Горо́шить, *v. a. pop.* *znaczyć кому czystą prawdę, правіе кому bez ogródkі, (prosto w oczy).

Горо́шникъ, *v.* Сочевіи́чникъ.

Горс́кий, -ая, -ое, *adj.* 1. (горный), górnicki, gorniczy, górski.

Горста́ть, *v. a. impf.* Сгорста́ть, *v. perf.* garnać, garsiąć brać, garsiąć w kupę zsuwać, zbierać.

Горстка, -и, *f. dim.* garstka.

Горстникъ, -а, *m. Bot.* (*dorycnium*), strzał jąd. [garsteczka].

Горсточка, -и, *f. dim.* secund.

Гореть, -и, *f.* (*prop.* & *) garsić, garstka; mała ilość; garsć (czego); гореть мукой, garsć mąki; даяъ всѣмъ по горети орховъ, дай wszystkim [= każdemu] po garste orzechów; горетани, garsćami, pełnemi rękami; гореть людѣй, garsć ludzi; съ горетью войска пошелъ противъ многочисленнаго непріятеля, z garską (z garscią) wojska wyszedł przeciw licznemu nieprzyjacielowi.

Горта́нный, -ая, -ое, *adj.* garszielowy, garszielnny, krtaniowy; garsłowy; gortánnaya mímshca, muskul garszielowy, muzyka garszielowa; gortánnaya búzka, *Gramm.* głoska garsłowa; gortánnaya trawa, *Bot.* (*prunella*, *Lin n.*), głowienki, [rodzaj roślin]; *v.* Черногоровникъ.

Горта́нбѣе, -я, *n.* *Ecd. sl.*, *v.* Обжорство.

Горта́нбѣникъ, -а, *m. Ecd. sl.*, *v.* Обжора. [otchlań.]

Горта́нь, -и, *f.* krtan, garsziel.

Гортѣ́нця, -и, *f. Bot.* (*hortensia*), hortenzja.

Гору́шникъ, -и, *f. Ecd. sl.*, *v.* Горушца. [чичный.]

Гору́шничий, *Ecd. sl.*, *v.* Горушчанин, *v.* Горушчанин.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца (почувственный).

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

Гору́шчакъ, *v.* Горушца.

garnkowy; garncarski; горшечная крышка, роктувка garnkowa, па garnke; горшечная глина, garncarska glina; горшечный камень, garnkowe, lawet.

Горшничъ, -а, *n. uigm.* wielki garnek.

Горшій, -ая, -ее, *adj.* *Eclcl. st.*

Горшокъ, -шки, *m.* garniec, garnke, garczek; дѣлѣбный горшокъ, donica, doniczka do kwiatów; плавильный горшокъ, tygiel do torzenia; §. горшокъ котлѣ попрекѣтъ [abo горшокъ надъ котлѣмъ сѣбѣтъ abo издѣвается], а боа чѣрны, коciel gar(n)kowi przysugania, а obadwa smolą.

Горыничъ, -а, *m.*, Горыня, -и, *f.* († & *pop.*) w górach żyjący, mieszkaniec gór, góral (*m.*), góralka (*f.*).

Горыкій, -ая, -ое, *adj.* gorzki, niesłodki, przukry; горыкая соль, sól gorzka, sól angielska; горыкая земля, v. Горыкозѣмъ; горыкій корень, v. Квѣсеця; горыкая минеральная вода, gorzka woda; *fig.* горыкая жизнь, gorzkie życie; пѣдзѣе życie; орпакане życie; горыкая участь, los przukry, gorzki; *ii.* v. Чѣпа (горыкая), Пѣяница (горыкій).

Горыклай, -ая, -ое, *adj.* zgorzkniały, gorzki, cierpli, przukry.

Горыкмуъ, *v. n.* gorzknąć, gorzknąć.

Горыко, *adv.* gorzko.

Горыко-вѣто, *adv.* gorzkawo; -вѣтость, -и, *f.* gorzkliwość, gorzkawość; -вѣтны, -ая, -ое, *adj.* gorzkliwy, gorzkawy; -вѣднны, -ая, -ое, *adj.* zawierający w sobie wodę gorzką; -вѣяни-стый, -землистый, -ая, -ое, *adj.* zawierający w sobie magnezję; -вѣяъ, -а, *m.* magnezja; -миндѣльный, -ая, -ое, *adj.* z gorzkich miedzów.

Горыкость, -и, *f.* (*propr.* & *) gorzkość; gorycz; dolegliwość.

Горыкопекъ, -чка, -нъко, *adj.* gorzkuchny. [gorzcszejcy]

Горычайншій, -ая, -ее, пай-

Горычанка, -и, *f.* Bot. (*picria*),

gorycz, (rodzaj) rośliny).

Горыче, *adv.* *compar.* gorzcszej.

Горы, *adv.* *Eclcl. st.* w górę; do

góry; wysoko.

Горые, *adv.* *Eclcl. st.* (горше,

хуже), gorzej. [ka]

Горыѣка, -и, *f.* gorzka, wód-

złoci. Горыѣки, -локъ, *pl. f.* gra, w

której jedni biegają, aby drugich

złapać.

Горылий, -ая, -ое, *adj.* nad-

pacony, opralony; горылье, *z.*

n. spralane, spralenzna; v. Гарь;

(*v. n.* Пѣхнугъ, Отвѣчатъся

(горыльмъ)).

Горыние, -я, *n.* gorzenie.

Горыть, *v. n.* gor(z)ec, pionać,

pionić się, palić się; горыть лю-

бовню, ратѣ мѣлобѣя; palić się

do kobiety; горыть желѣниемъ,

pałac żądzą; горыть отъ стыдѣ, pionać od wstydu; gorzeć ze wstydu, zarumienić się, raki piec; горыть отъ нетерпѣнія, gorzeć z niecierpliwości; być bardzo niecierpliwym; siedzieć jak na szpiciach, [или] jak na igłach, jak na szpilkach, jak na brzytwach; у менѣ людѣ горыть, twarz mnie pali; у негѣ рабѣта какъ на огнѣ горыть, *gore mi wszystko w ręku, jest bardzo pilny, pracowity; на нѣмъ платѣе какъ на огнѣ горыть abo на нѣмъ вѣб какъ обѣтъ горыть, *na nim wszystko gore, pali się; bardzo drze suknie, szaty; вѣб горыть, wszystko gore, pali się, wszystko w ogniu.

Горынь, -а, *m.*, Горынья, -и, *f.* v. Горышка.

Горычестъ, -и, *f.* palność.

Горычий, -ая, -ее, *adj.* palny,

palki, zapalny, zapalisty; goreją-

cy; горычече вещество, istota pal-

na или palka, materia palna или

palka.

Горыша, -и, *f.* v. Горыня.

Горышко, -а, *n. dim.* z Горе, *qu.*

v.; емѣ обо мнѣ и горышка нѣтъ,

и маѣ dba о mnie; емѣ и горы-

шка маѣ, on mało dba о to;

(on) tyle dba о to, jak pies о

piątą nogę; jego głowa о to nie

boli, on się о to nie frasuje, śpi

na to spokojnie.

Горышка, -и, *f.* v. Каблучекъ

(3. *Vol.*). [na], goryszka.

Горычѣвка, -и, *f.* Bot. (*gentia-*

Горычѣнко, *adv.* goryczawo.

Горычестъ, -и, *f.* gorliwość,

zapał, porędlivość, żwawość.

Горычительный, -ая, -ое, *adj.*

rozpalający, gorący; горычитель-

ный напитокъ, trunk rozpalający,

gorący.

Горычить, *v. a.* 1. rozpalać,

rozżewać, gorącym czynić; 2.

*rozpalać, rozniecać, rozżatracć,

gniewać; -ся, *v. r.* *rozpalać się,

rozżatracć się, gniewać się, uno-

сиć się, wrapać w gniew; не го-

рычить не unosі się tak bardzo!

Горычий, -ая, -ое, *adj.* (*propr.*

& *) gorący, ciepły w najwyzszym

stopniu; gorący, zapalony, zapal-

szczy, porędlivy, poruczy, прѣ-

дкѣ, gniewliwy; *ii.* gorący, gorli-

wy, troskliwy, serdeczny; горычая

woda, woda gorąca; горычая пѣчь,

żelazo gorące, rozpalone, горычая

голова, głowa gorąca; горычая

рука, nogi, gorące ręce, nogi;

горычий человекъ, *gorący, ci-

złowiek gorący, zapalony, gorący

karany, porędlivy, poruczy, pal-

liwoda; горычий нравъ, gorący

temperament; горычая лошада,

koń gący; горычая любовь, mi-

łość gorąca; горычече вино, go-

zalka, wódka; горычече напитокъ,

trunki gorące, rozpalające; го-

рычий слядъ, (*w tuijiv.*) trop

[или ślad] świeży, nowy; но го-

рычимъ слядѣмъ, за gorąca, na gorącym uczynku; на свіѣтымъ uczynku; въ горычѣхъ, *v.* в за-
pale, w gniewie, w niesieniu; *ß*) (горыча), за gorąca, в pier-
wotnym momencie.

Горычка, -и, *f.* 1. gorączka; нервыя горычка, gorączka nerwowa; гнилая горычка, zgnila gorączka; скарлатинная горычка, szariat, szkarlatyna; горычка съ пятнами, gorączka z pętelami, pętelcie, pętelocie; лежать въ горычѣхъ, леżeć w gorączce; 2. *gorączność, żwawość, żywość, gorliwość, porędlivość, прѣдкѣсть; ѣкая горычка! *о за gorączka! prawdziwy zapalenie, zagorza-
nie!

Горычность, -и, *f.* gorączko-
ści, zapał, żywość, gorliwość, troskli-
wość.

Горычѣ, *adv.* gorąco; *gorąco, mocno; żywo; poruczy; порѣд-
лиwie; gniewliwie; gorąco, gorli-
wie, troskliwie, szczerze, serdec-
znie.

Горычий, -ая, -ее, *part. a.* goręjący, palający, gorący.

Госпиталь, -я, *m.* szpital; по-
ходный, военнополодный госпи-
таль, szpital polowy; госпиталь

для приходящихъ больныѣхъ, v.

Амбулаторія.

Госпитальный, -ая, -ое, *adj.*

szpitalny, szpitalowy; госпиталь-

ный надзиратель, dozorca szpi-

talny. [днѣя]

Господѣ, *pl. m.*, *v. sub.* Госпо-

додѣ, Господарскій, -ая, -ое, *adj.*

hospodarski; pański.

Господарство, -а, *n.* hospo-

darstwo, godność hospodara.

Господаръ, -я, *m.* hospodar,

(tutaj książęć Wołoskich i Mul-

tańskich).

Господѣна, -дня, -дне, *adj.*

Pański; молитва Господня, mod-

litwa Pańska, (= Ojciec nasz); *v.*

sub. Молитва.

Господинъ, -а, *m.* pan; гос-

подѣ, *gen.* господѣ, *pl.* panowie;

паństwo; господинъ дѣма, pan,

gospodarz domu; я самъ себѣ

господинъ, ja sam sobie pan;

пашаляте, господѣ, прозе па-

ństwa; дѣма ли (твой) господѣ?

czy państwo w domu?

† Господичъ, -а, *m.* panicz.

Господница, -и, *f.* *Eclcl. st.*

dzień Pański; niedziela.

Господски, *v.* Ногосподски.

Господскій, -ая, -ое, *adj.* pań-

ski, szlachecki; господскій домъ,

dom pański; господская жизнь,

życie pańskie; господскія земли,

dobra pańskie, szlacheckie.

Господствѣе, *Eclcl. st.*, *v.* Гос-

подство.

Господство, -а, *n.* państwo.

Господствованіе, -я, *n.* pano-

wanie.

Господствовать, *v. n.* (*propr.*

& *) panować, władać; господ-

ствующий, *part. a.* пануящ; Господъ господствующих, Pan nad panу (= Bóg).

Господчикъ, -а, *m.* панек, не богаты пан.

Господь, *Gen.* Господа, *Ус.* Господи, 1. Pan (пануящы), Bóg; Господи помилуй! Panie, zmiłuj się; Господи, Боже мой! Panie, Boże mój! *it. v. sub.* Градъ, Крайность, Поборать, Соизидать; 2. *v.* Государь, Господинь.

Госпожа, -я, *f.* pani; госпожа дома, pani, gospodarini domu.

Госпожинки, -цокъ, *pl. f.* dwutygodniowу post przed Wniebowzięciem N. Panу.

†Госпобинь, -а, *m.* kupiec cudzoziemski, obcy, nieosiady.

Госте-приняецъ, -ца, *m.* го-боинну, пружацел гобоинну; -принимый, -ая, -ое, *adj.* гобоинну, упрямую; -примство, -а, *n.* гобоинное; -примствовать, *v. n.* гобоиннымъ быс.

†Гостѣба, *v.* Гостѣба.
Гостинная, -ой, *f.* гобоинну покój, гобоинна изба, бавляны покój.

Гостинецъ, -нца, *m.* 1. даръ jaki в лакоткахъ, cukierkach *etc.* пружоуащы з гобоинну; 2. (†) гобоинне, droga rozpolita torowana.

Гостинникъ, -а, *m.* *Ecdl. sl.* гобоинну, gospodarz domu гобоинного, oberzysta, karczmarz.

Гостинница, -и, *f.* гобоинне, гобоинну dom, austerya, karczma, oberża, hotel; gospoda.

Гостинодворецъ, -рца, *m.* купецъ гоцинцкову, kramarz.

Гостинное, *v. sub.* Гостинный.

Гостинчикъ, -а, *m.* мауу родарекъ в лакоткахъ *etc.*

Гостинчикъ, *v.* Гостинникъ.

Гостинный, -ая, -ое, *adj.* гобоинну, dla gości; *it.* купецки; гоцинна комната, *v.* Гостинная (*v. f.*); купецки двѡр, gdzie się pakują towary; sklepy купецкые; гостинный сынъ (†), купецки сын; гостинное, -аго, *v. n.* сіо, мудо wehodowe.

Гоститель, -я, *m.* *Ecdl. sl.* гобс.

Гостить, *v. n.* 1. гобоинну, гобоинемъ етау, в гобоинне быс; 2. = Гостити, *Ecdl. sl.*, *v.* Угостать; (†) -са, *v. r.*, в Ширшествовать.

Гость, -я, *m.* 1. гобс; (*gen.* гобоинна, *m.*); *сfr.* Гостя; быс въ гостяхъ, в гобоинне быс; гобоинемъ етау в кого, гобоинну; §. частый гобс наслухтъмъ наконецъ, гобс чзсты (i dlugi) гучио сіе арзукку; гобс i губа, трзсцего дня cuchние; §. не во вѡ время гобс хуже Татарина, гобс на банкетъ нергозону, не барздо бува уцхзону; 2. купецъ з инего miasta lub obcego kraju, obcy, nieosiady купецъ.

†Гостѣба, -я, *f.* 1. гобоинне; гобоинна, bawienie gościемъ; częstoowanie, traktowanie; 2. handel hurtowу. [1].

Гостѣбище, -а, *n.*, *v.* Гостѣба
Гостѣя, -я, *f.*, Гостѣюшка, -и, *f.* *dim.* гобс, (*gen.* гобоинну, *f.*); *сfr.* Гостѣ.

Госу-даричъ, -а, *m.* (†), сынъ цесарски, wielki książę; -дарственный, -ая, -ое, *adj.* цесарски, królewski, do państwa, kraju należący; гоударственный гербъ, herb państwa, cesarski, królewski; гоударственный совѣтъ, rada państwa, rada stanu; гоударственная канцелярія, kancelarya cesarska, (królewska); -дарство, -а, *n.* цесарство, królestwo, państwo, kraj; -дарствованіе, -я, *n.* панованіе, rządzienie państwem; -дарствовать, *v. n.* пановацъ, rządzić państwem; -дарыня, -и, *f.* цесарзова, królowa, monarchini, pani; Гоударыня Императрица, Cesarzowa; милостивая гоударыня! J. Wielmożna Pani! szanowna Pani! Wielmożna Mości dobrodziejko! -даръ, -я, *m.* цесаръ, król, monarcha, pan; Гоударъ Императоръ, Cesarz, Jego Cesarska Mość; милостивый гоудары! J. Wielmożny Panie! Szanowny Panie! Wielmożny Mości Dobrodziejko!

Готическій, -ая, -ое, *adj.* готуцки. [говальня]

Готовальникъ, -а, *m.*, *v.* Готовальня, -и, *f.* пуздерко, futeralik, sztućce.

Готовить, *v. a.* 1. готовацъ, gotować, przygotowywać, przysposabiać, przyrządzać со; 2. готовацъ (potrawу), warzyć; готовить кушанье, готовацъ jedzenie; -ся, *a*) *v. r.* готовацъ сіе, przyrządzać сіе, przysposabiać сіе; готовитса въ добру, готовацъ сіе в дрого; *v.* Сбиратьса, *v. r.* [въ добру, въ походѣ]; *б*) *v. p.* быс готowanу, warzonу; готовацъ сіе, warzyć сіе (*o potrawach*).

Готовленіе, -я, *n.* готowanіе, przygotowywanie, przysposabianie, przyrządzanie.

Готовность, -я, *f.* готовоств, chęć, ochota; готовность къ услугамъ, готовность на услуги, услужность; имѣть всё в готовности, mieć wszystko в готовности; быс въ готовности, быс готowу.

Готовый, -ая, -ое & -въ, -а, -о, *adj.* 1. готowу, gotów, skłonny со robić, decydowany; готвны къ услугамъ, готowу на услуги; skory do usług; онъ готовъ на всё опасности, онъ готовъ на wszelkie niebezpieczeństwo; готовый къ услугамъ, готowу на услуги; 2. готowу, gotów, przygotowany, przyrządzony, przysposobiony; быс готову къ отъѣду, быс готowу в подрѡдъ.

Гоф-герихтъ, -а, *m.* sąd па-

dworну; Гоф-маршалъ, -а, *m.* marszałek dworu, hofmarszał; -мѣдикъ, -а, *m.* lekarz nadwornу; -мѣистерина, -и, *f.* ochmistrzyni dworu; -мѣистерскій, -ая, -ое, *adj.* ochmistrzowski; -мѣистеръ, -а, *m.* ochmistrz dworu; -хирургъ, -а, *m.* chirurg dworu, на двору. [intendant.]

Гоф-интендантъ, -а, *m.* hof-Gosnitalъ, Госпитальный, *v.* Госпиталь, Госпитальный.

Гощеніе, -я, *n.* гобоинне, bawienie gościемъ; *v.* Утощѣніе.

†Грабжнникъ, *v.* Грабитель.
Грабжнный, -ая, -ое, *adj.* граблежъ, zabrany, zajęty, zagrabiony, zabrowany.

Грабѣжь, -я, *m.* граблежъ, rabunek, крадлежъ гвалтовна, drapieжъ; грабѣжь по большому дорѡгамъ, rozbój.

Грабѣльски, -лекъ, *f.* *dim.* grabelki, male grabie, grabie.

Грабѣльный, -ая, -ое, *adj.* grablowу, od grabi.

Грабѣльщикъ, -а, *m.* 1. grabiarz, grabiciel; 2. (†), *v.* Грабитель.

Грабѣльщица, -и, *f.* grabiarka.

Грабина, -и, *f.*, *v.* Грабъ.

Грабинникъ, -а, *m.* gaik, lasek grabowу.

Грабинный, *v.* Грабовый.
Грабитель, -я, *m.* grabiciel, rabuś, rabownik; *grabiciel, zdzierca, derus, drapieжник, lupieżca.

Грабительница, -и, *f.* grabicielka, rabuśnica, drapieznica.

Грабительски, *adv.* rabownымъ способомъ, po rabusiowsku, po lupieżku.

Грабительскій, -ая, -ое, rabownицу, rabusiowski, rozbójnicу, lupieżki.

Грабительство, -я, *n.* граблежъ, drapiezstwo, lupieżstwo, zdzieractwo.

Грабительствовать, *v. n.* граблежъ, drapieжъ, гвалтемъ cudze zabieracъ, rabowacъ, lupić, zdzieracъ.

Грабить, *v. a.* 1. grabić, zagrabiacъ (*np.* siano), 2. grabieжъ, rabowacъ; 3. *zdzieracъ, lupić; *it. v.* Mздой метговать.

Грабленіе, -я, *n.* 1. grabienie, zagrabianie; 2. rabowanie; *v. verb.* Grabить.

Грабли, *pl. f.* (*gen.* grabлей & grabель), grabie, grabie.

Грабовый, -ая, -ое, *adj.* grabowу, od drzewa grabu.

Грабшникъ, -а, *m.* grabsztych, dróżydło.

Грабъ, Грабильникъ, -а, *m.* Bot. (*carpinus betulus*), grabъ, (drzewo). [towniczy, sztycharz.]

Гравѣрный, -ая, -ое, *adj.* гугравѣрь, -а, *m.* gytownik, sztycharz, dróżyciel.

Гравилать, -а, *m.* Bot. (*genum urbanum*), kuklik, benedykt (ziele).

Гравиравальный, -ая, -ое,

adj. do rytowania służyący; sztuczarski; гравировальное искусство, sztuka rytowania (rysia) na miedzi lub stali; Гравировальщикъ, -а, м., в. Гравёръ; -рѳаніе, -я, н. sztuczowanie, rytowanie, rysie (na miedzi lub stali); -рѳанннй, -я, -ое, *part. p.* sztuczowany, rytowany, ruty; гравированная картина, в. Гравюра; -рѳаніе, в. а. sztuczować, rytować, ryc (na miedzi lub stali); -са, в. р. być sztuczowanym, rytowanym, ruty; -рѳанка, -и, ф. 1. sztuczowanie, rytowanie, rysie; 2. в. Гравюра.

Грѳаній, -я, м. dziaństwo, drzawstwo, drzewstwo, zwir, gruby a kamienisty piasek.

Грѳюра, -а, м. f. kopersztych, rysina. [dnik.]

Грѳдарь, -я, м. *Ecccl. sl.* огорождѳкъ, -а, м. *Ecccl. sl.* grodzь, plot; в. Забрѳр.

Грѳдина, -ы, ф. ziarno или ziarnko grawowe, ziarnko gradu.

Грѳди ва, -и, ф. *dim.* ziarneczko gradu, ziarneczko grawowe.

Грѳдрннй, -я, -ое, *adj.* do wyrugowania wody z soli służyący; гравдрнй домъ або гравдрнйя (s. ф.), в. Грѳдрнйя.

Грѳдрнйя, -и, ф. dom do wyrugowania wody z soli.

Грѳдрованіе, -я, н. wyrugowanie wody z soli.

Грѳдроватѳ, в. а. wyrugować wodę z soli.

Грѳдрѳвка, -и, ф. wyrugowanie wody z soli.

Грѳдрнй, -я, -ое, *adj.* 1. гравѳу; 2. *Ecccl. sl.* (городской), miejski.

Грѳдрѳітлѳ, -я, н. gradobic, gradobicie, bicie lub padanie grawitowne gradu, uszkodzenie przez grad.

† Грѳдрѳйтнй, -я, -ое, *adj.* do zniszczenia miasta służyący.

Грѳдрѳвнй, -я, -ое, *adj.* gradowaty, na kształt gradu, do gradu podobny. [dowu.]

Грѳдрѳвѳй, -ѳя, -ѳе, *adj.* гравѳдрѳжнтель, -я, м., в. Гѳдрѳжннй.

Грѳдрѳначальннй, -а, м. gubernator miasta, miastordzѳca.

Грѳдрѳначальство, -а, н. urząd gubernatora miasta.

Грѳдрѳначальствовать, в. н. być gubernatorem miasta.

Грѳдрѳннй, -я, -ое, *adj.* gradopanny, gradowy.

Грѳдрѳовѳдѳ, -а, м. gradochron. [Грѳдрѳначальннй.]

Грѳдрѳрѳвтѳль, -я, м., в. Грѳдрѳскій & Грѳдрѳскій, (-ѳж), в. Гѳдрѳскѳй.

Грѳдрѳсннй, -а, м. termometr, cieplomierz; в. Термомѳтръ.

Грѳдрѳсннй, -я, -ое, *adj.* gradowy, stopniowy. [pleń.]

Грѳдрѳсѳ, -а, м. gradus, stopni.

Грѳдрѳтокѳ, -а, ш. gradzstok,

instrument służyący do mierzenia wysokosci słońca.

Грѳдѳ, -а, м. grad; ѳѳра сь градѳмъ, burza z gradem, gradowa nawalność, gradobicie; градѳ идѳтъ, grad pada; лнль снльннй дождѳ сь градѳмъ, lat silny deszcz z gradem; стоять подѳ градѳмъ, uleć, stać w gradzie kul; и. ф. *sub:* Катнться, Снпнатъся, Снпсннатъся (градѳмъ); 2. градѳ, *Ecccl. sl.* (= гѳродъ), мнсто; престѳблннй градѳ, в. Столнпа.

Грѳдрѳннй, -а, м. obywatel.

Грѳдрѳанка, -и, ф. obywatelka.

Грѳдрѳанскнй, *adv.* по обывателску; внльннй.

Грѳдрѳанскій, -я, -ое, *adj.* obywatelski, cywilny; гравдрѳанскій чнбѳннй, urzѳdnik cywilny; гравдрѳанское прѳво, prawo cywilne; гравдрѳанское общество, towarzystwo obywatelskie; гравдрѳанская смѳртъ, śmierć polityczna; гравдрѳанскій внльчѳ, гравдрѳанская корѳна, wieniec obywatelski, korona obywatelska; и. в. Пазѳата, Печѳтъ (гравдрѳанска). [wilizacja.]

Грѳдрѳанственнѳсть, -и, ф. cywilizacja.

Грѳдрѳанственннй, -я, -ое, *adj.* obywatelski, cywilny.

Грѳдрѳанство, -а, н. obywatelstwo; collect. (гравдрѳане), obywatele; прѳво гравдрѳанства, право

† Грѳй, -я, м. kawki kwakanie.

Грѳканье, -я, н. krakanie.

Грѳкать, в. н. krakać.

Грѳната, Грѳнатѳ, в. Грѳмотѳ.

Грѳаннѳатнка, -и, ф. grammatyka, gramatyka; -натнкатнй, -я, -ое, *adj.* grammatyczny, gramatyczny; -натнктѳ, -а, м. grammatyk, gramatyk; -натнческнй, *adv.* grammatycznie, gramatycznie; -натнческнй, -я, -ое, *adj.* grammatyczny, grammatyczny.

Грѳмотѳ, -и, ф. 1. umienie czytać i pisać, piśmienność; учытъся грѳмотѳ, uczyć się czytać i pisać; учытъ грѳмотѳ, uczyć (кого) czytać i pisać; даваѳ лекцыѳ в чытаннѳ и писаннѳ; онъ не знѳетъ грѳмотѳ, on nie umie ni czytać ni pisać; 2. gramota, hramota, ramota, dokument, skrypt, re-skrypt, diploma, patent, pismo, list; догѳвѳрная грѳмотѳ, dokument kontraktowy; двѳрѳанская грѳмотѳ, dyploma szlacheckie, list szlachecki; ѳнаѳная грѳмотѳ, glejt, list glejtowy, obronny, karta bezpieczeństwa; и. вѳрѳная, ѳзнѳаннѳ, креднтнѳная, льгѳтная, жѳлованная, вазыѳаннѳ, наказаннѳ, стѳлопѳная, разрѳшнѳтельная грѳмотѳ etc., в. *sub:* Вѳрѳющнй, ѳтѳыѳнѳвѳ, Креднтнѳннй, etc. [listek.]

Грѳмотка, -и, ф. *dim. pop.* list.

Грѳмотннй, -а, м. *pop.* umie-

jący czytać i pisać, piśmiennik, piśmienny człowiek.

Грѳмотннца, -ы, ф. *pop.* umiejąca czytać i pisać, piśmiennica, piśmiennia.

Грѳмотннй, -я, -ое, *adj. pop.* umiejący czytać i pisać, piśmienny.

Грѳмотѳ, -я, м., Грѳмотѳѳа, -и, ф., в. Грѳмотннй, Грѳмотннца.

Грѳнатѳрѳскій, -я, -ое, *adj.* grenadyerski; гравнатѳрѳскій полктъ, рѳік [или рѳік] grenadyerski.

Грѳнатѳрѳ, -а, м. grenadyer, granadyer.

Грѳнатѳ, -ы, ф. granata, granat, kula wydręcana.

Грѳнатнй, -я, -ое, *adj.* 1. granatny, granatowy, od granaty (wojennęj); запалнй гранатѳ; 2. (= гравнатѳвѳ), granatowy; гравнатѳное ѳблоко, jabłko granatowe; гравнатѳное дѳрѳво, drzewo granatowe.

Грѳнатѳвѳй, -я, -ое, *adj.* 1. *Bot.* granatowy; гравнатѳвое дѳрѳво, drzewo granatowe; в. Грѳнатѳ (1); 2. granatowy, granatowy; гравнатѳное ѳжерѳье, pontak, naszynjнй granatowy, z granatѳw или z granatѳkѳw, [klejnotѳw].

Грѳнатѳъ, -а, м. 1. *Bot.* (punica granatum), granat, drzewo granatowe; и. jabłko granatowe; 2. *Miner.* (szlѳc granatus), granat, granatek, (klejnot, kamнѳ dwojny); Богѳмскнй гравнатѳ, в. Карѳѳлѳкулѳ (1).

Грѳнаніе, -я, н. szlifowanie kamнѳn drogнѳch, brylantowanie.

Грѳнаннватѳ, в. а. *frequ.*, в. Грѳнаннѳ.

Грѳнаннѳло, -а, н. narzѳdzнѳ do szlifowania, do brylantowania.

Грѳнаннй, -я, -ое, *adj.* do szlifowania [или brylantowania] służyący; гравнаннй стѳпѳкѳ, warsztat do szlifowania, warsztat szlifierski.

Грѳнанннѳня, -и, ф. szlifiernia, szlifierska, fabryka szlifierska.

Грѳнаннльчнй, -я, ф. szlifierz & szlifierz, szlifierz, szlifierz.

Грѳнаннстѳй, -я, -ое, *adj.* o wielu szlifowanych kętach.

Грѳнаннчнй, -а, м. szlifierz granitu. [granit.]

Грѳнаннѳ, -а, м. (szum granites), Грѳнаннѳ, в. а. szlifować & szlifować kamнѳnѳ drogнѳ, brylantować; -са, в. р. być szlifowanym, brylantowanym.

Грѳнаннца, -и, ф. granica; внѳслѳтъ ѳа гравнцѳ, wуѳлѳтъ ѳа гравнцѳ, нѳснѳе ѳа гравнцѳ; ѳѳжѳтъ ѳа гравнцѳ, zbiedzъ; жнѳъ ѳа гравнцѳю, зыѳъ ѳа гравнцѳ; ѳѳжѳтъ ѳа гравнцѳ, wуѳлѳтъ ѳа гравнцѳ.

Грѳнаннченіе, -я, н. graniczenie.

Грѳнаннчнѳ, в. н., - сѳ чѳтъ, graniczуѳ, dotykaѳ, dostacъ.

Граничный, -ая, -ое, *adj.* граничный.

Грановитый, -ая, -ое, *adj.* szlifowany w kantu, o rogach polerowanymi; *it.* v. Пала́та (грановитая).

Гранть, -а, *m.* grant, piasek grubu szuoty. [артекарск.]

Грань, -а, *m.* gran, (waga)

Грань, -и, *f.* 1. gran, granica; 2. граничный камень; 3. gran, kant, róg, krawędź; 4. rozdział, oddział (w książce).

Графа, -ы, *f.* rubryka, rejestr.

Графейка, *v.* Графа́.

Графилыный, -ая, -ое, *adj.* służący ku liniowaniu; графилъное перо, рі́го гуоувни́це.

Графинный, -ая, -ое, *adj.* караганову, караганову.

Графинчик, -а, *m. dim.* кара́нка, кара́нчик, кара́нецка.

Графинь, -а, *m.* кара́нка, кара́нка.

Графиня, -и, *f.* Графинюшка, -и, *f. dim.* hrabina.

Графитовый, -ая, -ое, *adj.* оловковому. [танек крусцов.]

Графитъ, -а, *m.* о́товек, (гва)графитъ, *v. a.* liniowac, liniowac, linie (linie) piasek, robić piórem lub ołówkiem; *сfr.* гуоуоуа́с.

Графический, -ая, -ое, *adj.* туюдзе się гуоуоуа́ния; objaśniony figurami, гуоуоуоуа́нками; figurálny.

Графленіе, -я, *n.* liniowanie, liniowanie.

Графленый, -ая, -ое, *adj.* liniowany, liniowany.

Графскій, -ая, -ое, *adj.* hrabiowski, hrabski, (grafowski); графскій титулъ, tytuł hrabski, hrabiowski, tytuł hrabięgo.

Графство, -а, *n.* 1. hrabstwo, hrabiostwo, godność hrabaska; 2. (владі́ніе графа), hrabstwo, dobra hrabskie.

Графчикъ, -а, *m. pop.* hrabiątko, młody hrabia.

Графъ, -а, *m.* hrabia, (graf).

Графья, -и, *f.* *Typogr.* punktura.

Грачійий, **Грачевый**, -ая, -ое, *adj.* гавгопоному, do гавгопна należący, гавгоний.

Грачёнокъ, -нка, *m.* гавгоніе, пісклѣ гавгоніе.

Грачикъ, -а, *m. dim.* гавгонек.

Грачий, *v.* Грачійий.

Грачь, -а, *m.* 1. *H. n.* (*corvus frugilegus*), гавгон; 2. *bomba wystrzelona.

Гребёнка, -и, *f.* 1. grzebień; [dim. grzebyk, grzebienek, grzebioneek, grzebyszczek]; 2. grępla, grępla, grępel; 3. *H. n.* (*pecten, rakuwina*), grzebień, plaw morski.

Гребенникъ, -а, *m.* 1. *Bot.*, *v.* Гравиліать; 2. *H. n.*, *v.* Гребёнка (3).

Гребенной, (-ійий), -ая, -ое, *adj.* grzebieniowu; grzebennя зубья, grzebieniowe zęby; gre-

бениа кость, *Анат.* grzebień, kość wstydliwa; grzebennя трава, *v.* Гребёникъ & Красотá (трисаяная).

Гребеновидный, -ая, -ое, *adj.* grzebieniowatu, na kształt grzebienia.

Гребёночка, -и, *f. dim.* grzebyk, grzebyszczek, grzebioneek, grzebioneek.

Гребёночникъ, -а, *m.* grzebениаръ, grzebiennik.

Гребёночный, -ая, -ое, *adj.* grzebieniowu; grzebёночня зубья, grzebieniowe zęby.

Гребенчатый, -ая, -ое, *adj.* grzebieniasty, grzebieniasty; grzebёнчатый конёчникъ, *v.* Гребёнь (пѣтушій, *Bot.*); гребёнчатя бабочка, (*pectinicornus*), *H. n.* motyl grzebieniasty; гребёнчатя сараңа, szarańcza grzebieniasta; гребёнчатя раковина, *v.* Гребёнка (3). [niarz, grzebiennik.

Гребенщикъ, -а, *m.* grzebенищикъ, -а, *m. Bot.* 1. (*tamarix, tamariscus*), tamaruzek, wrzeńnia; 2. *v.* Гравиліать.

Гребенщицый, -ья, -ье, *adj.* grzebieniarski.

Гребень, -бня, *m.* 1. grzebień, grzebyk (do czesania włosów, etc.); grzebień u kur; пѣтушій грёбень, grzebień koguci; Венеринъ грёбень, *Bot.* (*scandix pecten Veneris*), grzebień Wenery, iglica, grzebienica, (gatunek trzebuli); 2. wierzchołek, grzbiet, szczyt góry.

Гребень, -бня, *m.* 1. wioślarz, rudelnik; 2. grabiarz, grabiciel, który grabi (*np.* siano).

Гребёнщикъ, -шкá, *m.* 1. dim. grzebyszczek, grzebyszczek; 2. *Bot.* (*celosia*), amarant.

† **Греблица**, -и, *f.* (скребяница), grzeblo, grzebielec, zgrzeblo, cudzińdo, drapaczka, szropa.

Греблѣ, -а, *n.* sztrychulec; *it.* (= vockl), wiosło, rudel.

Гребля, -и, *f.* 1. robienie wiosłami; иди́ти на грёбля, иди́ти грёбляю, robić wiosłami, wiosłowac; 2. (†), grobla, tama.

Греблякъ, -а, *m.* *H. n.* (*notonecta*), zadopływ, gatunek owadu.

Гребеновидный, -ая, -ое, *adj.* grzebieniowatu, na kształt grzebienia. [никъ.]

Гребеникъ, -а, *m.*, *v.* Гребёнка.

Гребеникъ, -а, *m. Bot.* (*cyanourus*), grzebieniec, grzebienica, rodzaj trawy.

Гребнище, -а, *n. augm.* grzebенишко. [сти.]

Гребнѣтъ, *v. semelf.*, *v.* Гребёной, (-ійий), -ая, -ое, *adj.* wiosłowu; грёбнѣ о́дно, statek wiosłowu, galera.

Гребѣкъ, -бкá, *m.* 1. (grzeblo), sztrychulec; 2. kielnia; graca warpienna, mularska; grzeblo, ożog (huciany).

Гредиль, -а, *m.* (валъ у плуга), walec u pluga.

Греженье, -я, *n.* marzenie, rojenie, bredzenie, gadanie przez sen.

Грѣза, -и, *f.* 1. sen; marzenie; mara; urojenie; *brednie, banialuki; *v.* Бредъ, Мечтá; 2. грѣза, *s. c.* ten *lub* та со przez sen gada; *papla, bzdura (*s. c.*), bredziciel.

Грѣзѣтъ, *v. a.* marzyć, przez sen gadać; роі́ć; bredzić, bzdurzyć, pleść троје niewiedzy, nie do rzeczy gadać, bая́ć; -ся, *v. r.* marzyć się, śnić się, przyśnić się, роі́ć się; мнѣ грѣзилось, śniło mi się, marzyło mi się.

Грѣзнь, -а, *m. Locl. a.* grono winne, winogron. [mlócznik.

Грѣнникъ, -а, *m. Bot.* (*glauca*), Грёмучій, -ая, -ое, *adj.* szumiący, brzmiący, grzmiący, huścący, piorunujący; грёмучій камень, (*actites*, ординий камень), orli kamień; грёмучій воздухъ, *Chem. Phys.* (смѣсь водорода съ кислородомъ, *air inflammable, phlogistique, gaz hydrogene ou inflammable*), powietrze huścące, [złożone z jednéj części gazu kwasorodnego, i dwóch części wodorodnego]; грёмуче золото, złoto piorunujące, strzelające *lub* piorunowe; грёмучій стручѣкъ, *v.* Грёмячка; грёмучій ключъ, zdroj szumiący; грёмучая язва, (*crotales horridus*), wąż grzechotniczy. [Грёмучая.]

Грёмучникъ, -а, *m.*, (*v. ждѣ*) Грёмучечка, -и, *f. dim.* mała grzechotka.

Грёмучика, -и, *f.* klekotka, brzękadło, grzechotka; *v.* Дбланиецъ (1).

Грѣзніе, -я, *n.* loskotanie, chrobotanie, klekotanie, grzechotanie, grzmine, brzmienie, brzęczenie, brzękanie.

Грѣзѣтъ, *v. n.* 1. klekotać, brzęдзѣć, brzęкаć, brząкаć, brzęczyć, chrobotać, grzechotać, loskotać; huścać; grzmieć; у него в карманѣ грѣмѣтъ дѣньги, u niego w kieszeni brzęдзѣ pieniądze; громъ грѣмѣтъ, громъ грянулъ, грзми, zagrzмяло; 2. *gręzająco, zarliwie przeciwko czemu mówić, prawić; 3. *(szawlić), wupać; егѣ слова грѣмѣтъ по всей Европѣ, stawa jego słynie po całej Europie.

Грѣнчицый, *v.* Грёмучій.

Грѣнчика, -и, *f. Bot.* (*crotalearia*), klekotnica.

Грѣнда, *v.* Граната.

Гренадёрскій, **Гренадѣръ**, *v.* Гранад...

Грѣнка, -и, *f.* Грѣнокъ, -нкá, *m.* grzanka, grzaniecka.

Грѣстї & **Грѣсткя**, *v. a.* wiosłem robić; grabić, zagrabiać, zgrabiać; *zagarniac, przywłaszczac со sobie; -ся, *v. r.* chwytac się czego, brać się do czego; *v.* Грѣстѣ; §. Бѣгу молюсь, а

къ берегу грѣбсь, *Boğa wzywa*), а гѣкі прѣкладај.

Грѣцкій орѣхъ, Грѣцкій булдыръякъ, Грѣцкая гѣбка, Грѣцкое мыло, сѣно, *v. sub*: Орѣхъ, Будлдыръякъ, etc.

Грѣча, -н, *f. Bot. (polygonum fafarum)*, грѣсца, грукъ; дѣкая грѣча, грукъ дѣкая Сибѣружа; *v. Курлукъ*; *и. v. Тысячелѣстникъ*.

Грѣчина, -н, *f.*, *v. Тысячелѣстникъ*.
Грѣчиха, -н, *f.*, *v. Грѣча*; грѣчиха-спорникъ, *v. Горѣцъ* (птичій).

Грѣчка, -н, *f. грѣсца*.
Грѣченникъ, -а, *m. грѣсцакъ, грѣсаникъ, грѣсаникъ, пласекъ грѣсану, грѣсану*.

Грѣченый, -ая, -ое, *adj. грѣсану, грѣсану; грѣчепевая крупа, крупу грѣсане, грѣсане*.
Грѣчуха, *v. Грѣча*.

Грѣченникъ, Грѣченый, *v. Грѣч...*

Грѣбѣстый, -ая, -ое, *adj. 1. (o гоубѣсах): маajúcy наростъ на дзюбѣ; 2. pop. маajúcy вѣрги овѣсте*.

Грѣбище, -а, *n. augm. грукъско*.
Грѣбница, -н, *f. зупа, polewka* грукъцова, грукъцова, *z грукъвъ*; грѣбище кумаше, *jedzenie грукъвое, z грукъвъ*; 2. *pełen грукъво, ofity в грукъву*; грѣбище мѣсто, мѣеясе, на котѣрѣмъ душо грукъвъ роіне; *и. грукъвій дождь, deszcz drobny* грукъцову.

Грѣбоватый, Грѣбовидный, -ая, -ое, *adj. грукъбовату, до грукъва подобну, на кшталт грукъва*. [шечка].
Грѣбовница, -н, *f.*, *v. Кубѣя*.
Грѣбовый, -ая, -ое, *adj. грукъбову; грукъбовый пенѣкъ, корѣшѣкъ, тзоп грукъбову; грукъбовая шлѣпка, глѣвка а грукъва*.

Грѣбѣкъ, -бѣкъ, Грѣбѣчекъ, -чка, *m. dim. грукъбекъ, грукъбекъ*.

Грѣбъ, -бѣ, *m. Bot. (fungus)*, грукъ, бѣдка; оленій грукъ, желені грукъ, желенія бѣдка; оленіновій, ольховій грукъ, *v. Оленіновикъ* & Ольховникъ (2); *берѣзовый грукъ, в. Трутъ (porożec)*; *ліственичний грукъ, Трутникъ (ліст.)*; *коляншій грукъ, Veler. guz* на коланіе.

Грѣва, -н, *f. 1. грукъва; кѣнская грѣва, а) грукъва кофска, а) копанія; б) Bot. (eupatorium cannabinum)*, *v. Конопельникъ*; 2. *wieteholek, grzbiet, szczyt góry*; 3. *wązki hak morski, piaszczysty, zamięć piaszkowa* под вода.

Грѣвенка, -н, *f. 1. dim. грукъ-*

wienka, dziesięć kopjek, dziesięćciokopjnik; [pieniądz srebrny = wartości 20 groszy]; 2. † -, (фунтъ), funt; 3. † -, (монета), грукъзна, pieniądz, pieniożek, moneta; 4. łańcuszek srebrny lub złoty w obrazach; 5. wykroj z tyłu dla kołnierza.

Грѣвенникъ, -а, *m. dziesięćciokopjnik, (pieniądz srebrny wartości dziesięćci kopjek = 20 groszy)*. [v. Грѣвенникъ].

Грѣвенничекъ, -чка, *m. dim.*.
Грѣвенный, -ая, -ое, *adj. wartujúcy dziesięć kopjek [= 20 groszy], dziesięćciokopjkowy; грукъвенный хлѣб, chleb za dziesięć kopjek*.

Грѣвистый, -ая, -ое, *adj. грукъвѣасту, z wielką lub długą грукъва*.

Грѣвица, -н, *f. augm. грукъвиско*.

Грѣвна, -н, *f. 1. грукъвна; v. Грѣвенникъ*; 2. *Eccl. sl. pontal, naszyjnik, ozdoba złota на łańcuszku, którą на зыи носили; 3. † -, (фунтъ), funt*.

Грѣвняга, Грѣвняжка, -н, *f. pop.*, *v. Грѣвенникъ*.

Грѣвунъ, -н, *m. гоубѣ' z czarną plamą на piersiach*.

Грѣдинъ, -а, *m. gwardzieta грукъбовочну (na dworze Russkiego хіеція); грѣдня, -ей, pl. гвардіа грукъбовочна*.

† Грѣдница, -н, *f. sala posłuchalna, w której monarcha przyjmował bojarów albo trzymał swoich gwardziestów pobocznych*.

† Грѣдня, *v. Грѣдница*.

† Грѣды, -н, *f.*, Грѣдыба, -н, *f. straż, gwardya poboczna*.

Грѣмаса, -н, *f. grymasy, dziwaczne twarze krzywienie, dziwaczne miny, dziwactwo в роствѣрваніу, в уроженіу; дѣлать грѣмасъ, *v. Грѣмасничать*.
Грѣмаситься, *v. Грѣмасничать*.*

Грѣмасливость, -н, *f. grymasność, dziwaczność; v. Грѣмаса*.
Грѣмасливый, -ая, -ое, *adj. grymasny, wykrzywiający gębę, dziwaczny*.

Грѣмасникъ, -а, *m. grymasnik, dziwak*. [са, *dziwaczka*].

Грѣмасница, -н, *f. grymasnik*.
Грѣмасничать, *v. n. grymasować, wykrzywiać gębę, dziwaczować*.
Грѣфелѣкъ, -лькъ, Грѣфелѣчекъ, -чка, *m. gryfelek, łupniuszek; v. Грѣфель*.

Грѣфель, -я, *m. gryfel, grafka, łupek, szfer*.

Грѣфельный, -ая, -ое, *adj. грукъфову, грукъфову, łupkowy, szferowy*.

Грѣфъ, -а, *m. 1. B. n. (vultur gryphus), gryf, (ptak wielki)*.

Грѣбикъ, -а, *m. dim. trumienka; v. Грѣбъ*.

Грѣбище, -а, *n. augm. trumienko*. [Кладбище].

Грѣбище, -а, *n. Eccl. sl., v.*

Грѣбищенное мѣсто, *Eccl. sl., v. Кладбище*. [kanaf].

† Грѣбля, -н, *f. grobla, rów*.

Грѣбница, -н, *f. 1. grobowiec, grób, nagrobek; 2. trumna kości świętych; v. P. aka*.

Грѣбничный, -ая, -ое, *adj. грукъбовочну*.
Грѣбный, -ая, -ое, *adj. грукъбову; trumenny; грукъбная пеленъ, Eccl. sl. całun, kir pogrzebowy; грукъбная яма, grób; грукъбный татъ, *v. Грѣбокърадца; грукъбная трава, v. Барвенѣкъ*.*

Грѣбовой, -ая, -ое, *adj. грукъбову; trumenny; грукъбовой мѣстеръ, *v. Грѣбовщикъ; грукъбовая тишина, cisza (prokojność) грукъцова; грукъбовая доска, грукъбовая дека; поминать до грукъбовой доскѣ, pamiętać aż do грукъбовей deski = aż do zgonu, aż do śmierci*.*

Грѣбовщикъ, -а, *m. ziemielnik robiący trumny, trumniarz*.

Грѣбовый, *v. Грѣбовый*.

Грѣбовдатель, Грѣбовдѣля, *Eccl. sl., v. Грѣбовщикъ*.

Грѣбокѣатель, -а, *m. 1. grobarz, грукъбокъ; 2. † -, *v. Грѣбокърадца*.*

† Грѣбокърадца, -н, *m. grobokradsza, grobownik, grobu okradający, co grobu wtypuje*.

Грѣбокъ, -бѣкъ, *m. dim. trumienka*.

Грѣбокѣнецъ, -сца, *m. noszarz trumny przy pogrzebie, noszarz zmarłego, martwonosz*.

Грѣбокѣчекъ, -чка, *m. dim. trumieneczka*.

Грѣбъ, -а, *m. 1. Eccl. sl. grób; 2. trumna; грукъбъ Господѣнь, grób Pański; бытъ, грѣбъ на краю грѣба, być, stać jedna nogą в грѣбѣ; за грѣбѣмъ, за предѣлами грѣба, за грѣбомъ; живѣть за грѣбѣмъ, żyć за грѣбомъ, żyćе przysze, tamten świat; пощѣпать святѣе грѣбы, odwiedzać groby; итти за грѣбомъ, ісѣ за trumna, ісѣ до grobu; *и. v. Ворганѣть, Свѣсть, Гладѣть (во грѣбъ, въ гр.), Довѣсть, Поминать, (до грѣба)*.*

Грѣбъ-трава, *v. Барвенѣкъ*.

Грѣбъ, -н, *f. Bot. (vinca), bar-*

Грѣбъ, *v. Грѣкъ*. [winek].

Грѣбовникъ, *v. Тысячелѣстникъ*. [Com. grodenaplowy].

Грѣденáплевый, -ая, -ое, *adj. Грѣденáплъ, -а, *m. Com. grodenapl, materia jedwabna*.*

Грѣдетуровый, -ая, -ое, *adj. Com. grodeturowy, z grodeturu*.

Грѣдетуръ, -а, *m. Com. grodetur, grodytur, gatunek materij jedwabnej*. [ѣба, *pogródka*].

Грѣженіе, -я, *n. grożenie, gro-*

Грѣза, -н, *f. 1. groza, strach, groźność, groźba, surowość; (опасность), niebezpieczeństwo; 2. *człowiek groźny, surowy, ostry; 3. grzmot i błyskawica, burza,*

Грошево́й, (-ый), -ый, -ое, *adj.* groszowy; грошевѣйшѣ, chleb groszowy.

Грошникъ, -а, *m. dim.* groszyk.

Грошь, -а, *m. grosz*; грошѣми, по грошѣмъ, грошамъ; жить всоими грошѣми, żyć swoimi groszem; онъ безъ гроша, у него ни гроша дѣнегъ нѣтъ, гроза не та пры душы; въ нѣмъ нѣтъ чести ни на грош, а на своей грошѣ вездѣ хорощѣ, за свѣй grosz wszędzie przemyjny; *сfr.* suknia grunt.

Грубенекъ, -ныка, -ныко, *adj.* nieco gruby; przugrubczy; grubowaty.

Грубѣть, *v. n.* - кому-либо, grubiańско postępować, być grubiańcem.

Грубѣнїемъ, *v. n.* grubianinem (grubianiem) być, grubiańско postępować.

Грубѣнка, -и, *f.* grubianka & grubianka, brutalka, prostaczka.

Грубѣнскій, -ая, -ое, *adj.* grubiański, grubiański, brutalny, nieokrzesany, niegrzeczny, chłopski.

Грубѣнство, -а, *n.* grubianstwo & grubiaństwo, brutalstwo.

Грубѣнствовать, *v. n.* być grubianinem (grubianinem), być brutalnym, brutalnie, grubiańско postępować.

Грубѣнъ, -а, *m.* grubian & grubian, brutal, chłopski, prostak.

Грубо, *adv.* (*propr.* & *) gruby; по prostu, niekiedy, nicodzownie; gruby, grubiański, по grubiańsku, brutalnie, nieobyczajnie, niegrzecznie, prosto, zuchwale, hardo.

Грубовато, *adv.* grubowato; nieco gruby; по grubiańsku.

Грубоватость, -и, *f.* grubowatość; *сfr.* Грубость.

Грубоватый, -ая, -ое, *adj.* (*propr.* & *) grubowaty.

Грубость, -и, *f.* (*propr.* & *) grubość; mięzkość; niesubtelność; niegadłość; twardość; * grubość, grubiaństwo, brutalność, niegrzeczność, nieobyczajność.

Грубый, -ая, -ое & -бы, -а, -о, *adj.* (*propr.* & *) gruby, mięzкий, niecienki, niegadкий, chropowaty, twardy; * gruby, niedelikatny, prosty, grubiański & grubiański, nieokrzesany, niegadкий, niegrzeczny, nieobyczajny, prostакъ, gburski, brutalny; грубая холстѣна, grube płótno; грубое сукно, grube sukno; грубое тѣло, ciężo gruba; грубое платье, gruba odzież; грубая пища, potrawa gruba, *pl.* potrawy grube; грубый голосъ, głos gruby, nieczysty; грубое пронаомѣненіе, gruba pronuncjacja, wymawianie grube, (nieforemne, niewykształcone, niewyżlifowane), wymowa

gruba, prosta; грубое воспитаніе, grube, proste wychowanie; грубое нравы, grube, proste obyczaje; грубый вкусъ, smak niedobry; niedelikatny; грубый человекъ, gruby, grubiański, brutalny człowiek; грубый отвѣтъ, gruba, prosta, grubiańska, gburiska odpowiedź; грубые поступки, grube, proste, grubiańskie, brutálne postępowanie; грубый взглядъ, niemily, nieprzyjemny wzrok; niemile, nieprzyjemne spojzenie; грубая оmyłka, gruba omyłka; грубое невѣжество, gruba [wkorzeniona] niewiadomość.

Грубѣть, *v. n.* grubieć, mięzżeć, grubszym się stawać; twardeńcie; *stawać się grubianinem, prostakiem, brutalnym.

Груда, -ы, *f.* 1. gromada, kupa [czego, *pr.* kamieni, drzewa]; 2. * (множество чего-либо), gromada, mnóstwo, moc [rzeczy etc.].

Грудастый, -ая, -ое, *adj.* szerokokopiersi, pierś szeroki, pierś [о zwierzętach].

Груданка, -и, *f.* *pop.* szerokokopiersie zwierzę.

Груданникъ, *v.* Проскурникъ.

† Грудень, -дня, *m.* grudzień, (dwunasty miesiąc w roku).

Грудѣ, -бѣ, *pl.* *f.* piersi.

Грудина, -ы, *f.* mostek [у zwierząt], sztuca piersiowa [wołowa, cielęca, etc.].

Грудинка, Грудиночка, -и, *f.* *dim.*, *v.* Грудина.

Грудистый, -ая, -ое, *adj.* pierśisty, sycasty.

Грудница, -и, *f.* *augm.* piersiska.

Грудѣ, -я, *n.* *Eccl.* *sl.* gromada, kupa (na której co rośnie).

Грудка, -и *f.* *dim.* 1. (а грудъ, *qu. v.*), pierski, piersiczki; 2. (а грудъ), kupka, gromadka.

Грудная придорюжная нлгѣ, *f.* *Bot.* (*zizyphus jujuba*, дерево), *v.* Грудойгодникъ.

Грудника, -и, *f.* *Bot.* (*sida*), gwiazdkowiec.

Грудникъ, -а, *m.* (у рѣзника) drażek z hakami do wieszania mięsa.

Грудница, -и, *f.* 1. *Med.* wrzód piersiowy, ból piersiowy u niemowlęci z zatrzymaniem się pokarmu w piersiach; 2. *Bot.*, *v.* Проовѣрка. [*Проскурникъ*].

Грудничникъ, -а, *m.* *Bot.*, *v.* Грудной, (-ый), -ый, -ое, *adj.*

пьерсиowy; грудная кость, kość piersiowa; mostek; грудной портретъ, popiersie, popieránik, bust; рѣзакъ; грудной ребѣнокъ, dziecie przy piersiach, osesek, osusek; грудная трава, *Bot.* (*scabiosa arvensis*), dryjakiew polna; *v.* Скабіоза; грудная придорюжная нлгѣ, *v.* Грудойгодникъ.

Грудорюнный, -ая, -ое, *adj.* *Anat.* piersiobruchowy, znajdujący (będący) między piersiami i

brzuchem; грудорюнный преграда, *v.* Преграда (*Anat.*).

Грудочка, -и, *f.* *dim.* *secund.*

1. (а грудъ, *qu. v.*), piersiczki;

2. (а грудъ), kucyka, gromadeczka; *v.* Грудка.

Грудойгодникъ, -а, *m.* *Bot.* (*zizyphus jujuba*, дерево), jujuba, jujubowe drzewo; *сfr.* Sabastena, Bebestena.

Грудцѣ, -ѣ, *f.* *dim.* pierś; ходить грудцѣю, [= ходить горделиво], chodzić dumnie, pysznie, z zadartym nosem, naperzać się, kokozyc się.

Грудъ, -и, *f.* pierś, piersi; выскокая, вѣлая, широкая грудъ, wysokie, wpadłe, szerokie piersi; слабъ грудъ, słaby na piersi; сждороги въ грудѣ, kurecz w piersiach; бантъ на грудѣ, fontaż, fontażik na piersiach; брать крѣпость грудъ, dobywać fortecy piersiami *t. j.* walecznie; несть на грудѣ, * (= сносить несчастье терпѣливо, скрывать свою печаль), znieść nieszczęście cierpliwie [или w cierpliwości], ukrywać swój smutek, żal; *и.* *v.* Стоять, Кормитъ (грудъю), Otmimать (отъ грудъ).

Груженіе, -я, *n.* ładowanie.

Грудикъ, -а, Грудокъ, -дкѣ,

Грудочекъ, -чка, *m.* *dim.*, *v.* Грудъ.

Грудъ, -я, *m.* *Bot.* (*agaricus pipervatus*), bedka gorzka, pierzowa, mlęczaj.

Грузило, -а, *n.* 1. ołowianka, kawał ołowiu u liny, którą się mierzy głębokość morza lub rzeki, blejczyk; оловъ przy wędce; гразелъ [*gen.* гразѣлѣ, *f.*], grędzido, gręży, gręży (u niewodu etc.); 2. *Eccl.* *sl.* (крестильница), chrzcielnica, chrzcielnica, chrześnica; *v.* Лоть (8).

Грузильцо, -а, *n.* *dim.*, *v.* Грузило.

[ten co ładuje]

Грузильщикъ, -а, *m.* ładownik,

Грузить, *v. a.* 1. ładować; 2.

grazić, grążyć, ugrażać, pograżać, ponurzać; -ся, *v. p.* być ładowanym; ładować się.

Грузкій, -ая, -ое, *adj.* ciężki.

Грузкость, Грузность, -и, *f.* ciężkość, ładowność.

Грузнать, *v. n.* grążyć, ugrażać, pograżać, ponurzać się, tonąć, iść na dno; barka pogrązała, barka pograżona, utonęła.

Грунний, -ый, -ое, *adj.* ciężкий, ładowny, obciążony; *bardzo pijany, upity, opity; онъ пришѣлъ домой груннъ, przyszedł do domu pijany jak beła.

Грузовой, (-ый), -ый, -ое, *adj.* ładunkowy; obciążony; Грузовѣя дѣньги або грузовѣе, (*s. n.*), podatek od statków ładowanych; *и.* zapłata robotnikom, ładującym statki; грузовѣе сѣду, statek kupiecki, przewozowy, ładowny.

Грухохо́зійніть, -а, т. рая, вѣдѣлицѣ ладунку.

Груаъ, -а, т. сѣзар; брзмиа; ладункѣ окрѣтову; класть баластъ въ сѣдо для груаъ, класть баласт на спѣд окрѣту для груаданія му потрібнаго сѣзару.

† Груа, -а, ф., в. Груаъ, Русь.

Груновка, в. Груища.

Грунтованіе, -я, п. Мал. (u malarza): gruntowanie, zakładanie gruntu przygotowywając farbą, lentrykowanie.

Грунтовать, в. а. Мал. (u malarza): gruntować, grunt zakładać przygotowywając farbą, lentrykować; -ся, в. р. бычь gruntowanym, lentrykowanym.

Грунтовка, -я, ф. Мал. gruntowanie, lentrykowanie.

Грунтовоі, (-ій), -ая, -ое, адж. грунтовоі; грунтовоіа дѣньги, счунзъ грунтовоі; грунтовоіа сѣмля, грунтовоі, вѣдѣлицѣ грунтовоіа; грунтовоіа растѣнія, рошлны злѣтвое; грунтовоіа вѣска, Мал. farba pierwiastkowa, grunt.

Грунтъ, -а, т. 1. grunt, земля, рола, добро лежаче, неручоме; пѣсчаныі грунтъ, пѣсчунзуты грунт, пѣскаі, пѣсчунзунз; глинистыі грунтъ, глинистыі грунт; сф. глеі; 2. grunt; fundament; тѣо; 3. Мал. grunt [malarzski], dno, farba, по которѣй другая даіа, тѣо; наводять грунтъ, в. Грунтовать.

Грунцъ, -ій, Груаъ, -я, ф. gręda, trocht, trucht, truchcik, gręć, rzęscia, bieg konia średni; вѣхатъ грунцо, вѣхатъ грунцѣю, вѣхатъ на грунцахъ, вѣхатъ truchtem, truchcikiem, вѣхатъ grędą, gręscią. [sob.]

Группа, -я, ф. grupa, promada Группированіе, -я, п. grupowanie, tworzenie grupy, zgromadzanie w jedno.

Группировать, в. а. grupować, grupę tworzyć, zgromadzać w jedno.

Группировка, -я, ф. grupowanie, tworzenie grupy, zgromadzanie w jedno.

Грустить, в. п. - о чѣмъ, smuć się, żałować, trapić się, tęsknić, frasować się, smęcić się, martwić się.

Грустлівоі, -ая, -ое, адж. melancholyczny & melancholizny, niewesoły, smutny, tęskliwy.

Грустно, adv. smutnie, żałobnie; грустно смотрѣть на што, smutnie na to patrzeć; мнѣ грустно, mnie tęskno.

Грустныі, -ая, -ое, адж. melancholyczny & melancholizny, tęskliwy, tęskny, smutny, posępny, strapiony, zasmucony, sklopotaony; грустнаа жизнь, smutne, żałobне życie.

Грусть, -я, ф. frasunek, troska,

troskliwość, posępność, smutek, zgrzyzota.

Груша, -я, ф. Bot. (pyrus), grusza, gruszką, gruszkowate drzewo; аемлінаа грѣша, (apios), ziemna gruska, ziemiak, ziemniak, kartofel, bulwa.

Грушанка, в. Груища.

Грушенидка, в. Огнегѣлка.

Грушевидныі, -ая, -ое, адж. gruszkowaty, na kształt gruszki.

Грушевица, -я, ф. drzewo gruszkowe, gruszką.

Грушевка, -я, ф. grusznik, gruszczyk, napój z gruszek.

Грушевоі, -ая, -ое, адж. gruszkowy, gruszczyk; грушевоіе дѣрево, дрzewo gruszkowe.

Грушеобразныі, в. Грушевидныі. [gruszkowaty]

Грушица, -я, ф. Bot. (pyrola), Грушица, -я, ф. dim. gruszką.

Грушовка, -я, ф. Bot. (pyrola umbellata), gruszczyca baldaszkowa.

Грушка, -я, ф. 1. Med. wypuklina, przepuklina, kiła, raptura; dna; вѣтренаа, воздушнаа грѣшка, puchlina wietrzna; пупочнаа грѣшка, kiła pepkowa; raptura pepkowa; 2. а. с. pop., в. Ворзунъ.

Грушовникъ, в. Грушовникъ.

Грушовоі, (-ій), -ая, -ое, адж. кілову, rapturny, rapturowy; грушовнаа повязка, pas rapturny; грушовнаа трава, в. Сущеница (дубинаа), Молодыло (бѣстроі), Грушовникъ.

Грушовникъ, -а, т. Bot. (heriaria), sporzysz trześci, żabie konka.

Грушѣніе, -я, п. gruzienie; грушѣніе ясеі, lukawość; грушѣніе сѣвѣсти, grzyzota, gruzienie sumienia, mól, rupie.

Грушатъ, в. а. grzyć, ogryzać; grызьть кость, ogryzać kość; grызьть орѣха, grzyć orzechy; лошада грызѣлаа ясеі, koń lukawy; сѣвѣсть грывѣть ерѣ, sumienie ko grzyzie; грывѣть на корѣ-лібо аубы, *ostrzyć na kogo zęby, mieć chrap na kogo; грывѣти устнѣ, * (z gniewu) ukąszyć się w wargę; -ся, в. r. grzyć się, kąsać się, ranić się zębami;

* grzyć się (z kim o co), kąsać się, swarzyć się, kłócić się; онѣ аѣчно грывѣта, oni zawsze się z sobą grызą, swarzą; §. чужія собѣка грывѣта etc., в. Собѣка (§).

Грушачъ, -я, т. 1. grzący co; * kłótnik, zwadzca; 2. Н. а. (atlelabus), wgrzyzek (§).

Грушача, -я, ф. grząca; * kłótnica.

Груаъ, -я, ф. pop., в. Рѣвъ (1).

Грѣдла, -я, ф. łozogrzeź, назчуніе до огрѣванія роściілі, (łózka), szkandela, szkandelau, grzewaczka.

Грѣліе, -я, п. grzanie.

Грѣть, в. а. grzać, ogrzewać; -ся, а) в. r. grzać się; грѣться б) около корѣ-лібо, * bogacić się przy kim; в) в. р. бычь grzaniem, ogrzewanym.

Грѣховничъ, -я, ф. grzeszność.

Грѣховныі, -ая, -ое, адж. grzeszny.

Грѣхо-вѣдникъ, -я, т. por. zwozdiciel, kusiciel, zwodzacy, pobudzający do grzechu, grzechozwozdiciel; -вѣдникъ, -я, ф. por. zwozdicielka, kusicielka, zwodzaca, pobudzająca do grzechu, grzechozwozdicielka; -вѣдничанье, -я, п. zwozdenie do grzechu, pobudzenie do grzechu, kuszenie; -вѣдничать, в. п. do grzechu zwozdic, pobudzac do grzechu, kusic kogo; -вѣдническій, -ая, -ое, адж. grzeszniczny; -любѣць, -бца, т. grzecholubnik, grzecholubca, sklonny do grzechu; -любивоі, -ая, -ое, адж. grzecholubny, sklonny do grzechu; -падѣніе, -я, п. Eecl. a. wrpadanie w grzech, grzeszenie; -падѣти, в. п. Eecl. a. wrpadać w grzech, grzeszyć; -падѣніе, -я, п. zgrzeszenie; upadek, przestęstwo (pierwsze w raju);

-творецъ, -рца, -творникъ, -я, в. Грѣшникъ; -творница, -творница, в. Грѣшница; -творничанье, -я, п. grzeszenie; -творничать, в. Грѣшнѣть; -творныі, -ая, -ое, адж. grzeszny; -творство, -я, п. grzeszenie, plodzenie grzechów; -твори, -я, т. grzesznik.

Грѣхъ, -а, п. grzech; * вина; uchybienie, omyłka, błąd; смѣртныі грѣхъ, grzech śmiertelny; простѣть грѣха, odpuścić grzechu; што мой грѣхъ, * to jest moja wina; какоі грѣхъ съ нимъ случилося соѣ то go za nieszczęście spotkało; §. на грѣхъ мѣстера нѣтъ, trudno się grzechu ustzedz; иі грѣхъ да бѣдѣ на корѣ не живѣть, bez grzechu i nieszczęście nie masz nikogo na świecie; роки лудзіе, роты бѣду.

Грѣшнѣце, -я, п. grzeszenie, popelnianie grzechu.

Грѣшнѣть, в. п. grzeszyć, grzech popelniać; † & * (дать промахъ, прошибать, qu. v.), mylić się.

Грѣшникъ, -я, т. grzesznik.

Грѣшница, -я, ф. grzesznica.

Грѣшничій, -я, -е, адж. grzeszniczy, do grzesznika nalezący.

Грѣшно, adv. grzesznie; przeciwnie zakonu Bożemu; * (niesprawiedliwie, niesprawnie), niesprawiedliwie, nie-

ошзние; §. жилъ грѣшнѣ etc., v. sub: Житѣ.

Грѣшныи, -ая, -ое, adj. 1. грѣшныи; 2. (виноватыи), wine мажеу, винну, кару godny, winowaty; а грѣшнѣ въ зломъ дѣлѣ, ја в тѣмъ виненъ, в тѣмъ тоја вина; признаось, грѣшнѣ въ зломъ дѣлѣ, признае, жем в тѣмъ зблудилъ; мы всѣ люди грѣшныи, мы wszyscy ludzie grzesznie, niemasz, któryby się в чѣмъ не покналъ, nikt bez ale, nikt bez wady.

Грѣшнѣкъ, -шкѣ, m. dim. grzeszek. [ваніе.]

Грѣшнѣ, -я, n. grzanie, ogrzanie. Грѣдѣ, -ѣ, f. 1. grzeda в огородѣ, grządka, lecha, leszka, zagon, zagonek; 2. szereg, rząd czego bądź; грѣдѣ острововъ, gromada kilku wysp razem; грѣдѣ подводныхъ камней, v. Грифѣ.

Грѣдка, Грѣдочка, -я, f. dim. 1. grządka в огородѣ, mala grządka, leszka, zagonek; 2. (шесть или перекладина для вѣшанья платья), grzędka, grządka, drążek do zawieszania sukien, szal, polednia, poleń.

Грѣдучій, -ая, -ое, adj. idący, następujący, przysły.

Грѣзи, -ѣй, pl. f., v. Грѣзь.

Грѣзненѣкъ, -нѣка, -нѣко, adj. brudnawy, nieco brudny.

Грѣздохонѣкъ, -нѣка, -нѣко, adj. brudniuchny, bardzo brudny, plugawy.

Грѣзныи, v. a. błościć, walać błotem, brudzić, brukać, plugawić; -ся, v. r. błościć się, walać się, brudzić się.

Грѣзняца, -я, f. Bot. (timosella), kłosicznica, mulnica.

Грѣзноватый, -ая, -ое, adj. brudnawy, nieco brudny, zabłocony, grząskowaty.

Грѣзность, -я, f. nieczystość, nieochędność, brudność, plugawość.

Грѣзность, -я, f. zblócenie, brudność, plugawość, nieczystość od błota, nieochędność, niechlujstwo.

Грѣзнуть, v. n. grząznąć, grzeznąć, grząznąć, grzeznąć, wianznąć, tonąć в блогіе etc.

Грѣсныи, -ая, -ое, adj. grzązki, grzęski, błotny, błocisty, zblócony, brudny, plugawy, nieczysty.

Грѣзнѣтъ, v. n. błotnicę, atawać się błotnym, błocistym, brudnym, nieczystym, brudniąc.

Грѣзь, -я, f. błoto, grząź, kał do ugrążnienia; cfr. gówno; грѣзяи, -ѣй, pl. błota, kałuże, bagna; забрызгать грѣзью, obрызгать błotem; - się, młócić грѣзь, *brodząć в блогіе; (cfr. bobrowak); §. не ударь себя лобомъ въ грѣзь [= не введи себя въ стыдъ], nie zalewaj się [яли nie oblewaj się] wstydem, nie rób sobie wstydu;

it. v. Zatoptać (въ грѣзь); §. грѣзью играть, ręką marać; kto się puścił na błoto, ubłocić się musi; cfr. kto się tyka smoly, ubrudzi się; kto się między otęby miesza, świnie go poźrza.

Грѣнуть, v. n. semel. 1. zagrznieć; промъ грѣнулъ, zagrzmiało; it. v. sub: Громъ (§); 2. (= грестя съ усиліемъ), *usilnie robić wiosłem; -ся, v. r., v. Грѣбнуть etc.

Грѣсти, v. n. Eccl. si. isić, postępować, następować, zbliżać się; грѣдѣть часть —, przyjdzie czas, godzina następuje.

Грѣба, -ы, f. warga; Грѣбка (2); верхняя грѣба, górna warga; нижняя грѣба, dolna warga; заляга грѣба, zająca warga; ерѣмныя грѣбы, Anat. wargi wstydlive; cfr. Nimfy (Anat.); грѣбки, грѣбы у ножицы, połowice od nożyczek, [któreми krają]; §. у неро ема молокѣ в губѣхъ не обобло, v. губа; 2. Обсыхѣть; it. v. Мѣзати (по губѣмъ), Padąć, Razw'язать (губы).

Грѣба, -ы, f. zatoka (morska); бухта, wbrzeże. [lus], figlerek.

Грѣбанчикъ, -а, m. Bot. (minusus).

Грѣбанъ, -ѣ, m. 1. gębal, gębacz, odmigęba, wargacz, wargacz, który wielkie wargi ma; 2. П. n. губѣнъ рѣдужный, (labrus julis, рыба), kniazik, [ryba morską]; długoropsk.

Грѣбанья, -я, f. gębaczka, wargaczka, gębata, wargata, mająca wielkie wargi, usta; cfr. Губѣнъ (1). [malpie drzewo.]

Грѣбарка, -я, f. Bot. (minusops).

Грѣбистикъ, -а, m. 1. (o dzieciach) gębal, gębacz, odmigęba, gębaty, wargaty, mający wielkie wargi, usta; 2. (Bot.), v. Губѣнчикъ.

Грѣбистый, -ая, -ое, adj. wargaty, gębaty; губѣстая рыба, v. Губѣнъ (2). [Губѣня.]

Грѣбѣцъ, Губѣнъ, Губѣнка, v. Губѣнка, -я, f. dim., Губѣночка, -я, f. dim. secund. male, maleńkie wargi, gębka, gębeczka, uesteczka. [gubernatorski.]

Губѣнаторскій, -ая, -ое, adj. Губѣнаторство, -а, n. gubernatorstwo, godność, urząd gubernatora.

Губѣнаторша, -я, f. gubernatorowa, żona gubernatora.

Губѣнаторъ, -а, m. gubernator.

Губѣрнѣя, -я, f. gubernia.

Губѣрнскій, -ая, -ое, adj. gubernialny, gubernski; губѣрнскій городъ, miasto gubernialne, gubernskie.

Губѣстый, -ая, -ое, adj. gębczasty, gębczysty. [szczybel.]

Губѣтель, -я, m. zagubca, ni-

Губѣтельница, -я, f. niszczycielka.

Губѣтельнымъ, -ая, -ое, adj.

zagubny, zgubny, szkodliwy, niszczący. [zniszczenie.]

Губѣтельство, -а, n. zaguba, Губѣть, v. a. gubić, niszczyć, psuć, tracić; губѣтъ, губѣтъ; губѣтъ время, tracić czas, trwońnić czas; губѣтъ когѣ-либо, *gubić, niszczyć, wyniszczać kogo; губѣтъwawiać kogo życia. [ga.]

Губѣница, -я, f. augm. duża warga.

Губѣка, -я, f. 1. dim. mala warga; gębka, gębka, gębeczka, uesteczka; 2. gębka, gębka; cfr. gębka, hubka; дрѣвѣсная гѣбка, Bot. (polyporus ignarius), hubka ogień chwytająca; грѣбѣя, грѣбѣская гѣбка (spongia asfincialis), hubka grzyb, gębka (w łazniach do wyścierania ciała używana); морская гѣбка (spongia marina), gębka morska; пахучая гѣбка, (boletus suaveolens), hubka pachnąca; берѣзовая гѣбка, (agaricus betulineus), brzozowa hubka; волчѣя, земляная гѣбка, v. Дождевикъ (bunyadi).

Губѣкватый, -ая, -ое, adj. gębkwaty, gębkwaty, na kształt gębki, do gębki podobny, gębczasty, gębczysty, dziurkowaty.

Губѣніе, -я, n. Eccl. si. gubienie, niszczenie, psucie, trawienie.

Губѣной, (-ий), -ѣя, -ѣе, adj. 1. wargowy; губѣная помѣда, romada wargowa; губѣная бѣвка, głoski wargowe; 2. kryminalny; губѣной сѣроста, sędzia kryminalny, sędzia spraw kryminalnych; губѣная избѣ, izba sądowa kryminalna; губѣной дѣлякъ, pisarz w sprawach kryminalnych.

Губѣовидный, Губѣобразный, -ая, -ое, adj. wargowaty, na kształt warg.

Губѣоцѣтная растѣнія, n. pl. Bot. (tabatiflorae), rośliny wargowate.

Губѣочка, -я, f. dim. male wargi.

Губѣчатый, v. Губѣстый & Губѣкватый; губѣчатый камѣнь, gębkowy kamień.

Губѣрнѣнтка, -я, f. guwernantka, ochmistrzyni.

Губѣрнѣрь, -я, m. guwerner, ochmistrz, dozorca i wychowawca dzieci, nauczyciel domowy.

Губѣніе, -я, n., Губѣнвость, -я, f. Eccl. si. jakanie, jākliwość.

Губѣнныи, -ая, -ое, adj. Eccl. si. jākliwy, jākawy, jākający się.

Губѣннѣтъ, v. n. I. x. si. jākac się.

Губѣннѣый, -ая, -ое, adj. Eccl. si. (говорящій въ носъ), gęglawy, przez nos mówiący.

Губѣу, interj. (с. ни): ни губѣу! ani słowa! ani gęby otworzyć! ani bąknąć! ani pisańć! milczec! ręk stulić! [brzezanie.]

Губѣніе, -я, n. 1. gzerolenie;

Губѣць, -дѣц, m. Eccl. si. narzista. [[Сибѣрскаа.]

Гуджиръ, -а, m. proo, v. Созь

Гудить, *в. п.* 1. grać na gудku, na skrzypcach chłopskich o trzech strunach; 2. *grodzić, mizernie grać na skrzypcach.

Гудбѣк, *-дѣк, м.* гудек, skrzypce chłopskie o trzech strunach.

Гудбѣчникъ, *-а, м.* grający na gудku, na skrzypcach chłopskich o trzech strunach.

Гудь, *-а, т., в.* Гудиле.

Гудьбѣ, *-ѣ, f.* granie na gудku, na skrzypcach chłopskich o trzech strunach.

Гудиле, *-я, п.* brzęczenie.

Гудить, *в. п.* brzęcąc.

Гужевѣй, *(-ѣй), -ѣя, -бе, adj.* 1. chomąty, chomątowy, o chomąta; гужевѣй ремѣну, chomątowu ziemię; 2. (привезенный на повозкахъ), на возкахъ привезионы, на оси спrowadzony, лądem; гужевѣй товѣрь, товар на оси [или возомъ, лądem] sprowadzony.

Гужемъ, *adv.* возомъ, лądem, на оси (sprowadzony), wozami, на возкахъ [привезионы].

Гужиръ, *в.* Гуджиръ.

Гужиче, *-а, п.* *augm.* powrót z kilku innych spłeciony.

Гужь, *-а, т.* 1. (толстая веревка), powrót gruby; 2. chomątowy ziemię; §. wzięвшись за гужь, не говори, что не дужь, кто А powiedział, powinien i B powiedzieć, кто zaczął powinien i skończyć.

Гуза, *-ы, 1. а. f. †* (морщина), zmarszczka; 2. гуза, *-ы, в. с. р. р.* guzdralaki (а. т.), guzdralaka (а. f.), osiągający się, powolny, lekbowaty człowiek, nahała, olszowy Marcin. [sic]

Гузанье, *-я, п.* *pop.* guzdranie

Гузать, *в. п.* *pop.* guzdrać się, gramolić się, burdać się, niesporo się wybierać, mudzić.

Гузѣнный, *-ая, -ое, adj.* guziorny, kuprowy, kuperkowy; гузѣнная кишкѣ, kiszka guziczna, kuperkowa.

Гузница, *-ы, f., в.* Трисогўка.

Гузка, *-и, f.* 1. guzica, gastrzysca, kuper, kuperek (и *plaków*); 2. przeciwna strona eszionki; 3. otwór (wufy, strzelby).

Гузано, *-а, п.* (вадница), हुडनो, zadek. [cezenie]

Гузанье, *-я, п.* hukanie, हु-Гукаръ, *-а, т.* statek dwumasztowy kupiecki.

Гукать, Гукнуть, *в. п.* hukać, हुच्छे, हुकना; совѣ гукаетъ, sowa huka; ни гукнуть, ani हुकना, ani हुकना; гѣбу не отворудъ, najmniejszego głosu nie wydać, ani теһнаć, ani słowa nie mówić; сидѣ, не гукни! siedź cicho, ani słowa nie mów! ani пискни!

Гукъ, *-а, т.* huk, huzenie, hukanie.

Гулевѣй, *(-ѣй), -ѣ , -бе, adj.*

wolny [od roboty]; oznaczony na przehadzce; гулевѣй день, wolny [od roboty] dzień; гулевѣе часѣ, godziny wolne.

Гулѣна, *-ы, в. с. р. р.* brukownik, brukowiec, włóczęga brukowy, próżniak.

Гулли, *-ей, pl. f. pop.* 1. (правднѣсть), próżnota, próżnowanie, próżniactwo, włóczęga; 2. (гулѣный), przehadzka, spacer.

Гуливать, *в. frequ.*, *в.* Гулать.

Гулить, *1. в. п.* (o dzieciątkach); uśmiechać się; gaworzyć; дитя починаеть гудить, dziecię zaczyna uśmiechać się; gaworzyć; 2. *в. а.* (o rodzicach); pobudzać do śmiechu, pieścić, bawić [dziecię].

Гулкѣй, *-ая, -ое, adj.* гielkliwy, zgietkliwy, odgłos mający, głośny.

Гуль, *-а, т.* 1. gielk, zgietk, bałuch, huk; 2. (отголосокъ, эхо), odgłos, echo, odzow.

Гулбѣа, *-ѣя, f.* próżnota, próżnowanie, próżniactwo, włóczęga.

Гульнице, *-а, п.* miejsce przehadzki, spaceru.

Гульбинный, *-ая, -ое, adj.* spacerowy; гульбичное мѣсто, *в.* Гульбиче.

Гулденъ, *-а, т.* Numis. złoty, złotówka, [moneta srebrna Niemiecka].

Гульливый, *-ая, -ое, adj.* lubiący spacerować, próżnować.

Гульникъ, *в.* Чилинь (воднагоб).

Гульной, *(-ѣй), Гульный, в.*

Гульнуть, *в. п. р. р.* *upić się.

Гульфикъ, *-а, т.* fartuszek u spodni.

Гулюканье, *-я, п.* wolanie, wumawianie we grze zwanej krycie lub chowany słowa: гулу, гулу.

Гулюкать, *в. п.* grać chowanego wymawiając słowa: гулу, гулу, гула, гула в krycie.

Гулючки, *-чекъ, pl. f.* gra chowanego, gra в krycie; играть въ гулючки, *в.* Гулюкать.

Гульвица, *-ы, f., в.* Тысячелістникъ.

Гульвникъ, *-а, т.* Bot. (*siumbrum*), rukiew' (rodzaj rośliny strączki rodzącej); гульвникъ воднагоб, *в.* Брункресъ.

Гульнѣй, гульнѣй бродъ, *т.* twierdza z ruchomych drewnianych szafców на sianach uczyniona.

Гульяка, *-и, в. с.* brukownik, brukowiec, włóczęga brukowy, próżniak, leniuch; *hulak, hulaka, rozpustnik.

Гульыцькы, *-а, т.* lubiący spacerować, próżnować, się włóczyć, brukownik, brukowiec, hulakъ.

Гульыцьница, *-ы, f.* lubiąca spacerować, próżnować, się włóczyć.

Гульиле, *-я, п.* przehadzka, spacer, spacerowanie.

Гулянка, *-и, f.* czas wolny od roboty.

Гульыне, *-я, п.* przehadzka, spacer; spacerowanie, przehadzanie się; promenada, miejsce przehadzki, spaceru; zabawa, rozrywka.

Гульть, *в. п.* przehadzać się, spacerować; próżnować, nie nie robić, hulać; bawić, zabawiać się.

Гульыцій, *-ая, -ое, adj.* wolny od roboty; гульыцій день, wolny od roboty dzień.

Гульыфный, *-ая, -ое, adj.* glogowy; гульыфная водѣ, woda różana.

Гульыфъ, *в.* Шинювникъ.

Гульвникъ, *-а, т.* 1. sąstek, [сfr. klepisko]; 2. *в.* Гуль (дѣлѣ).

Гульвный, *-ая, -ое, adj.* гульыце, *-а, п.* 1. *dim.* male klepisko, gumienko; 2. korona na głowie u duchownych, plesz, tonzura; 3. Bot. podobno gumienca, *в.* Одуванчикъ.

Гульвничкы, *-а, т.* gumiennik, gumienny, dozorca guma, gumma;

Гульни, *f. indecl.* guma, gumma; *в.* Камѣдь.

Гульнигѣтый, *-ая, -ое, adj.* gumigutowy; гульнигѣтовое дѣрево, *в.* Гульнигѣтъ.

Гульнигѣтъ, *-а, т.* gumiguta.

Гульно, *-ѣя, п.* gumno, klepisko; *и. в. свб.* Умъ (§).

Гульный, *в.* Квитовый.

Гульи, *pl. f.* Гуль, *-и, н., f., в.* Квитъ (Bot.). [скій].

Гульбѣа, *-ѣя, f., в.* Тиннъ (Рѣм-Гуля, *-и, f.* *pop.* łachmana, gałganu; ходитъ въ гуль, ходитъ в łachmanie, в гаłganach.

Гульвый, *-ая, -ое, adj.* ołyśiały.

Гульвѣтъ, *в. п.* лысѣть, ołyśeć.

Гуртикъ, *-а, т.* *dim.* brzęg, obrączka około pieniądza.

Гуртыльный, *-ая, -ое, adj.* służący do karbowania około monety; гуртыльный станокъ, warzát do robienia obrączek około pieniądzu.

Гуртыть, *в. а.* obrączkować, robić obrączki około monety.

Гуртовѣй, *-ѣя, -бе, adj.* hurtowy, guszałtowy, salowy; гуртовѣй торъ, handel hurtowy [или salowy, guszałtowy]; гуртовѣе товѣры, towary hurtowe; гуртовѣе дѣлоу, арбѣнуу układem, zgadzając się арбѣнуу, podług арбѣнѣй угоду; гуртовѣй погѣбникъ, stadowy pogoniacz; гуртовѣя собака, kóndel & kundel, pies pastuszy.

Гуртовѣцькы, *-ѣя, т.* 1. hurtowy kupiec, hurtem kupujący lub sprzedający; 2. gnający, pędzący hurt [или stado] bydła, handlujący bydłem.

Гуртовѣй, *в.* Гуртовѣй.

Гуртомъ, *adv.* 1. hurtem, гурталем, обѣмъ, на саі; прода- вать гуртомъ, hurtem [или обѣ- томъ, на саі, гурталемъ] прода- вать; *ii. v.* Торговать, Торгъ (гуртомъ); 2. zgadzając się spó- nie; wшыусу razem.

Гуртъ, *-а, m.* 1. hurt, stado bydła [на продажъ przypędzone], trzoda; гуртъ гусиной, stado gę- si; *ii. v. sub.* Часіаый; 2. brzęg, obrączka około piersiądza.

Гурчѣніе, *-я, n.* obrączkowa- nie *pr. dukatów.*

Гурчѣный, *-ая, -ое, adj.* обра- щковану (*o monetach*).

Гурьба, *-ы, f. pop.* gromada; гурьбою, gromadą, gromadno, tłumem, hurtem.

Гусакъ, *-а, m.* 1. gąsior, ge- sior, [саміе геси]; 2. (у камен- щиковъ) gąsior, gesior, [dach- wka szeroka wierzchoza, luby na prostych domach]; 3. (у мясни- ковъ) podrob (m), podroba (f), podroby, podrobki, pl., [wnętrza wyjęte z bitych zwierząt: pierska, serce, wątroba etc.], osierdzie [у зерніака]; теладій гусакъ, po- drobny cięciolec. [pasie].

Гусарь, *-я, m.* gęsiarz, со геси Гусарскій, *-ая, -ое, adj.* hu- zarski & husarski; гусарскій полкъ, huzarski pułk; гусарскій мундиръ, mundur huzarski.

Гусарь, *-а, m.* husar & huzar.

Гусекъ, *-сыкъ, m.* 1. *dim.* га- ська; 2. гусекъ або игра въ гуски, гаска, га; играть въ гуски, граць в гаске; 3. *Arctii.* olkek, żłobkowanie (gzymsum).

Гусельки, *-лекъ, pl. f. dim.* małe gęśle, mala harfa; (*сfr.* Гусля).

Гусельникъ, *-а, m.* gęsiarz, rzemieślnik robiący gęśle, harfy leżące; (*сfr.* Гусля).

Гусельный, *-ая, -ое, adj.* har- fowy.

Гусемъ, *adv.* rzędem, jeden za drugim jak gęsi, po gęsiemu.

Гусеница, *-ы, f.* 1. *H. n.* (eruca), gąsienica; 2. *Bot.*, v. Ско- рѣловникъ.

Гусинокъ, *-нка, m.* gąsiątko.

Гусиный, *-ая, -ое, adj.* геси; гусиное перо, gęsie pióro; гуси- ное стáдо, stado gęsi; гусиная нога, гусиная лапа (*Bot.*), v. Марь; гусиная пахитъ, гусиная трава, v. Ланчятка (гусиная).

Гусиное, *-а, m. augm.* gęsiako.

Гусля, *pl. f.* (gen. гусель & гусель), gęśle, harfa leżąca; играть на гусляхъ, граць на гę- ślach, на harfie leżącej.

Гуслясть, *-а, Гусляръ*, *-а, m.* gęsiista, harfista, grający на gęślach, на harfie leżącej.

Гуслячекъ, *-шка, -нко, adj.* gęsiawy, nieco gęsty.

Густеря, *-ы, f. H. n.* (*cyprinus cybina*), certa, cyrta, (ryba).

Густильный, *-ая, -ое, adj.*

злущаю до zgęszczania, zgęszcza- jący.

Густить, *v. a.* gęścić, zge- szczać, gęstym czynić; *-ся, v. r.* gęstnąć, gęstnieć, gęścić, stawać się gęstym.

Густо-брóвный, *-ая, -ое, adj.* gęstobrwisty, brwi gęstych; *-вѣт- ный, -ая, -ое, adj.* gęstawy, nie- со gęsty; *-волóсый, -ая, -ое, adj.* gęstowłosy.

Густой, *-ая, -ое, adj.* 1. gę- sty; zsiady; twardy; густый лёсъ, las gęsty; густіе вóлосы, gęste włosy; густое пиво, gęste piwo; густое тѣсто, twarde ciasto; густые аицѣ, jajko twarde; густый тонъ, вóлосъ, глѣбоки [или низкі] ton, głos.

Густомѣръ, *-а, m.* gęstomierz.

Густорастущій, *-ая, -ое, adj.* gęsto rosnący, gęsty (*пр. las*).

Густость, *-и, f.* gęstość.

Густотá, *-ы, f.* gęstość.

Густый, *v.* Густой.

Густыня, *-и, f.* gęstwiná, gę- stwa, gąszcz (*пр. lasu*).

Густять, *v. n.* gęścić, gęstnieć, gęstnąć, gęsnąć. гęstym się sta- вать.

Гусыня, *-и, f.* gęś samica.

Гусь, *-я, m.* *H. n.* (*anser*), gęś; дикій, крупный гусь, гусь-гуси- ный, (*anser ferus*), gęś dzika; сѣверный гусь, гусь-казаръ, (*anser bernicla s. erythropus*), v. Казаръ; гусь Китайскій, (*anser cygnoides*), gęś Chińska, labę- dziołog; krásный гусь, (*phoeni- copterus*), szeregwanak, szeregwan- cę.

Гуси́нки, *-нокъ, f. pl. Bot.* (*prepanthe*), przęneć.

Гуситина, *-и, f.* Гуситинка, *-и, f. dim.* (гусиное мясо), gęsie mięso, gęsięcina.

Гуситинкъ, *-а, m.* 1. gęsiarz, gęsi pastuch; 2. (продавецъ гу- сей), gęsiarz (?), со геси продавецъ; 3. любящъ геси; 4. (*Bot.*), v. Ко- сорѣбникъ.

Гуситница, *-и, f.* 1. gęsiarka, gęsia pastuszka; 2. любяща геси.

Гусятна, *-и, f.* gęsiarnia, gęsi chléw, gęsi karmik. [Гусиный].

Гусичій, *-чья, -чье, adj.*, v.

Гутей, Гутень, *-а, m.* *Bot.* (*cydonia vulgaris*, дерево и плодъ), pigwa; v. Кунтъ (*Bot.*).

Гутѣрь, Гутѣрь, *v. n. pop.* gawędzić, gadać, żartować.

Гутѣрь, *-а, m. pop.* gawędka, rozmowa żartobliwa.

Гутѣвый, *v.* Гумингѣвый.

Гу́та, *-и, f.* gąszcz, ustoiny, drożdże; *сfr.* młoto.

Гу́танникъ, *-а, m.* naczynie do drożdży, [szczowy, drożdżowy].

Гу́танный, *-ая, -ое, adj.* га- Гупе, *adv. compar.* gęściej; *сfr.* Густой.

Гущѣніе, *-я, n.* gęszczenie, zgęszczanie. [дѣрово].

Гу́ява, *-и, f. Bot.*, v. Туяъ.

Гу́йсть, *-а, m.* Marin. (шосовой

флагъ), żagiel sztabowy, na pro- dowym maszcie.

Гульотина, *-и, f.* gilotyна.

Д.

Да, 1. *adv.* так, так jest; да, это правда, tak, to jest prawda; 2. *conj. a*) а, i; одинъ да два, составляютъ три, jeden a два czyni trzy; два да два четире, два a два czyni cztery; *б*) ale, lecz; а бы примѣлъ, да меня за- держали, przyzedybilm, ale mnie zatrzymali; *в*) niech; и рече Богъ: да будетъ свѣтъ, и бысть свѣтъ, [Бит. I. 3.], i rzekł Bóg: niech będzie światłość, i stała się świa- tłość; да будетъ воля Твоя, bądź [или niech będzie] wola Twoja.

Дави́, *conj.* aby, żeby; v. Чтѣ- бы.

Давалець, *-льца, m. pop.* ку- рпачуъ zawsze у jednego kupca, lub obstarujący [zamawiający] dla siebie rzeczy у jednego majstra.

Даваніе, *-я, n.* dawanie.

Давать, *v. a. frequ.* dawać, *v. perf.* dawać, dać; dawać дѣнги, dawać pieniądze; dawać кнѣгу для прочтѣнія, dać książkę do prze- czytania; *-* (соизволять, позво- лять, допускать, не препятство- вать), дозволяć, pozwalać, dopu- szczać, nie przeszkadzać; *-* (ни- спосылать, снабжать, жаловать, доставлять, qu. u.), dawać, dać, darować, opatrzyć, polecić, ofiar- ować, со кому, oświadczyć się oczem; dawać присяги, v. При- огагать.

Давецъ, *-вца, m.* *Ecclesi.* dawca.

Давило, *-а, n.* prasa, scisk, nacisk, tłok, tłoczdy, gwicht;

v. Гнѣтъ, Жѣтъ, Таска.

Давильный, *-ая, -ое, adj.* przy wyalczaniu używany, tlokarski;

давильный чанъ, tlokarska kadź.

Давильня, *-и, f.* prasownia, tlokarnia, prasa winna, winni- czpna.

Давильщикъ, *-а, m.* preser, prasownik, tlokarz, со вино тло- czу.

Давить, *v. a.* gnieść, ciskać, przygniatć; tłoczyć, wyciskać, wycigniatć; dawić, dławić; dusić;

*uciemniać, gniebić; dawać ви- нопрадъ, wyciskać, tłoczyć wino;

давить грудъ, gniecić в piersiach; *-ся, a*) *v. r.* 1. [v. perf. уда- вить, сьа & задавить, сьа], dawić się, zadawiać się, dusić się, zadu- szуcъ się, udusić się; 2. [v. perf. подавить, сьа], dławić się, dła- wić się, udławić się; 3. (тѣс- ниться), ciskać się, przedzierać się; 4. * (чрезмѣрно скупиться), kutwić, skąpić zbytcznie; *б*) *v. r.* być gniecionym, ciskanym, tlo- czonym.

Давича, *adv.* dawniej; krótko przed t_{em}.

Давинний, -я, -оє, *adj.* dawniejszy; bardzo dawny.

Давка, -и, *f.* ścisł, nacisk, tiok, ciżba; °ciężki, plag.

Давленникъ, Давленница, *v.* Удавленникъ, Удавленница.

Давленница, -и, *f.* bydlę udawione lub uduszone.

Давлѣніе, -я, *n.* gniesienie, ciśnienie, przuigniatanie; tłoczenie, wyciskanie, wgniatanie; dławienie; dławienie, duszenie; dławienie w_oдуха, parcie powietrza; dławienie winog_rада, tłoczenie [или wyciskanie] вина; dławienie груди, ciśnienie w piersiach.

Давлять, *v. frequ.*, *v.* Давить.

Давнико, *adv.* досыć dawno.

Давнихо, *adv.* bardzo dawno; dawniechno.

Давнишній, -я, -оє, *adj.* bardzo dawny; dawno znany, znаному; давнишній прїятель, stary przyjaciel.

Давній, -я, -оє, *adj.* dawny, dawnobуly, starozуtny; съ давнихъ времѣнъ, od dawnychъ czasów, z dawna.

Давно, *adv.* dawno; давно ли, какъ объ этомъ говорилъ? давно? тому, jak o t_{em} mówiono? давно ли онъ здѣсь? jak dawno on tu? давно ли онъ прїѣхалъ? kiedyż on przyjechał?

Давность, -и, *f.* 1. dawnosć, uprąnionego czasu długosć; dawnosć анакѣства, dawna znajomosć; 2. Jur. dawnosć (w prawie), przedawnienie, preskrypcja, [czas po którego upływniu prawo do rzeczy jednej stronie przepadа, drugiej przepadа], zadawnienie; по давности сдѣлается недѣлительнымъ, zadawnienie, przepadzie przez dawnosć, dawnosiość z mocy utracić, preskrypcji podpadzie.

Давный давно, *adv.* z давнен dawna. [Давича.]

Давъ, Давъча, *adv. prop.*, *v.* Давъшній, *v.* Давнишній.

Дареготинный, -я, -оє, *adj.* дареготурowy, дареготурny; дареготинное искусство, sztuka дареготурова, дареготурпа; дареготинный портретъ, *v.* Дареготинъ. [портрет дареготурowy.]

Дареготинъ, -а, *m.* дареготур, Даже, *adv.* nawet; и. аз.

Далуръ, -а, *m.*, *v.* Мохнохобетка.

Дамимѣтръ, -а, *m.* dazumetr, kostomierz; *v.* Маноимѣтръ.

Дамьяльщикъ, -а, *m.* potakiwacz, на wszystko zezwalający.

Дамьяльница, -и, *f.* potakiwaczka, на wszystko zezwalająca.

Дамьяне, -я, *n.* potakiwanie.

Дакано, *adv. Mus.* (da capo), да каро, jeszcze raz, drugi raz, fora!

Дакать, *v. n.* potakiwać, tak

м_owić, potwierdzać, на cudze zdanie przystawać, на wszystko zezwalać.

Дактильчeskій, -я, -оє, *adj.* daktyliczny, z daktyłów złożony.

Дактило-хорейчeskій, -я, -оє, *adj.* (wiersz) złożony z daktyłów i choreów.

Дактыль, -я, *m.* daktyl, stopa lub miara wierszowa, złożona z sylaby długiej i dwóch krótkich.

Далѣкій, -я, -оє, *adj.* daleki, nie bliski; далѣкія мѣста, dalekie miejsca; *fig.* онъ б_oль не далѣкъ, ograniczonego umysłu, miernych wiadomosci.

Далѣконокъ, -нка, -нко, *adj.* dosyć oddalony, odległy, daleki.

Далѣконость, -и, *f.* dalekosć.

Далѣконокъ, -нка, -нко, *adj.* bardzo daleki.

Далѣкохо, *adv.* bardzo далѣче, *adv.* daleko. [Плеко.]

Далина, -и, *f. prop.*, *v.* Дать.

Далить, -ся, *v.* Удалять, -ся.

Далматика, -и, *f.* dalmatyka, (убіоі, którego dyakoni i subdyakoni w obrządkach kościelnych używają).

Далѣе, *adv. compar.* далѣј; и такъ далѣе, i tak далѣј.

Даль, -и, *f.* dal, dalekosć, odleglosć; въ дали, w dali, w głębi.

Дальній, -я, -оє, *adj.* oddalony, odległy, daleki; дальнія дорога, droga daleka; дальнія мѣста, miejsca dalekie, odległe; дальній родственникъ, daleki krewny.

Дальновидецъ, -дца, *m.* cziowiek wzroku bystrego, przeczorny, przenikliwy.

Дальновидность, -и, *f.* przeznosć, przenikliwość, bystrość.

Дальновидный, -я, -оє, *adj.* dalekowidzący, bystrooki, bystry, przeczorny, przenikliwy.

Дальновѣрность, -и, *f.* dalekowidnosć.

Дальновѣръ, -а, *m.* telemetr.

Дальность, -и, *f.* dalekosć, odleglosć, oddalenie.

Дальный, -я, -оє, *v.* Дальній.

Дальне, *adv. compar.* далѣј.

Дама, -и, *f.* 1. dama, szlachetna białogłowa; придворная дама, damy dworskie, dworzanki; кавалетвенная дама, dama orderowa; 2. (= краля), dama [w kartach], królowa; 3. (= довед), dama [w grze warcabnej].

Дамаскинскій, *v.* Дамасковскій. Дамаскированный, -я, -оє, *adj.* demaszkowany; дамаскированный клинокъ, głównia demaszkowana, demesz, demeszka.

Дамаскировать, *v. a.* demaszkowac, [żelazo на wzór fabryk Damaskich kwiecić] -ся, *v. p.* być demaszkowanym.

Дамасковскій, -я, -оє, *adj.* Damaski, Damascenski; дамасковская сталь, stal Damaska.

Дамаскъ, -а, *m.* stal Damaska. Дамаскскій, *v.* Дамасковскій; Дамаская рѣка, *v.* Воскресиха.

Дамба, -ы, *f.* tama, wyrzeźbie, grobla.

Дамка, -и, *f. dim.* dama, damka [w grze warcabnej].

Дамочка, -и, *f. dim.* damka, dameczka, damulka, damuleczka.

Дамскій, -я, -оє, *adj.* damski; дамское платье, suknia damska.

Данница, -и, *f.* акт darowizny.

Данная, *v. sub.* Даныи.

Данникъ, -а, *m.* dannik, holdownik, lennik, даи czyli daninę placący.

Данническій, -я, -оє, *adj.* danniczy, holdowniczy, holdowny, lenniczy. [czyli daninę placić.]

Данничествовать, *v. n.* даи Даныи.

Даныи, -я, -оє, *part. p.* даи; podany; wydany; [v. verb. Дать, Давать]; данная, -ой, *s. f.* dokument, akt posiadlosci; *sgr.* donatywa; данное, -аго, *s. n.* даныи, pl. data, fakta, materyaly, dowody.

Даність, -а, *m.* dentysta, lekarz, zębolek, zęborwacz.

Дань, -и, *f.* dań, danina, podatek, opyzn; ложить, давати, платитъ дань, налоžiť, даватъ, placić даи даи; освобождать отъ данн, uwolnić od danі abo od daniny.

† Дане, -я, *n.*, *v.* Жалованье и Вкладъ.

† Данщикъ, -а, *m.* даи czyli daninę wybierający, poborca.

Дареніе, -я, *n.* darowanie, podarowanie, udarowanie, darowizna.

Даривать, *v. frequ.*, *v.* Дарить.

Дарикъ, -а, *m.* 1. *dim.* darek, mały dar, podarunek; 2. (жетонъ), żeton, liczman.

Даритель, -я, *m.* darownik, donator; *v.* Дарователь.

Дарить, *v. a.* - кому-либо что, дарить ког_o-либо ч_ть, дарować komu co, obdarzyć kogo c_zem, obdarować, udarować; -ся, *a*) *v. r.* darzyć się nawzajem, brać i даватъ podarunki; *b*) *v. p.* być дарowanym, podarowanym.

Дарюждъ, -а, *m.* darmojad, darmojed; дарюждъ, darmochlęb, pasorzyć, próżniak, niewart chleba.

Даропаніе, -я, *n.* dar, pl. дару, przymiot, talent, zdolnosć; † (даръ, подарок), dar, podarunek; -вателъ, -я, *m.* darownik, darodawca, obdarzyciel, donator; -вательница, -и, *f.* darownica, дарująca, obdarzycielka, donatorka; -ватъ, *v. a.* дарować, obdarzać, udarować; даі; даровать кому-либо жизнь, *a*) [= промашесть на свѣтъ], życie даі кому, obdarzyć kogo życiem, wydać на świat; *b*) [= пощадить осужденнаго на смерти], дарować komu

tyole (пр. злочыбуе озаѣдомеу на шмірѣ); дароваѣть прощаніе, дароваѣ, одружасаѣ, выбасаѣ; Даровѣтость, -н, *f.* 1. сзочодробнѣость, хойноѣсть; 2. здохноѣсть, -вѣтый, -ая, -ое, *adj.* 1. (щедрый), сзочодроблнву, хойну; 2. здохну; -вѣцна, -н, *f.*, -вѣцнцна, -н, *f.* *dim.* даровнза, подарек; -вѣй, (-ѣн), -ѣн, -бе, *adj.* даровау, подаровау; §. даровѣтн коюу въ зубѣ не смѣтратъ, дарованемн копнѣовн не патраъ з зѣбу; -дѣтель, -я, *m.* *Ecd. sl.* дародаса, даяду дарем, даруяду; -нщѣъ, -нща, *m.* дароберса, бнорасу дару; -любѣецъ, -бца, *m.* даролубнк, любясу дару; -любнвнй, -ая, -ое, *adj.* даролубну, любясу дару.

Даромъ, *adv.* 1. дармо, дарем, за нц, безпатнѣ, без платъ, даровануу врособем; §. даромъ нцѣго не полуднше, дармо нцѣго не достаннѣш; дармо нцѣ, брѣкаѣтн треба; на тумъ швѣтнѣ нцѣ не пеннѣяду; впрнѣваѣ дармо, боли гардо; 2. (хотя), хочѣ, хочас; 3. (понапрасну, вощѣ, безъ полымъ), дармо, даремнѣ, надаремнѣ, нарѣбно, безкутѣсзнѣ, безузѣтѣсзнѣ, плонѣо.

Даро-носнца, -н, *f.* *Ecd. sl.* сурборум; -носнй, -ая, -ое, *adj.* дароносну, носуду дару; -ношнѣнѣ, -прншошнѣнѣ, -н, *n.* *Ecd. sl.* прпшошеннѣ (прпншнѣннѣ) дарѣ; оферторум; модлнта прпмсу прѣд обогаваннѣмн члѣба н внна; пншь прѣдъ дароношнѣмн, рнѣн прѣд обогаваннѣмн члѣба н внна; -храннѣннца, -н, *f.* вакрагум.

Дарѣственнй, -ая, -ое, *adj.* даровану, даровну; дарѣственная вѣннѣ, акт даровнзу; в. Зѣпнѣъ (дарѣственная).

Дарѣствованнѣ, -я, *n.* дарованнѣ, подарованнѣ, обдарженнѣ.

Дарѣствоватѣль, *v.* Даровѣтѣль.

Даръ, -а, *m.* дар, подарек, подаруек; дар, прпшмот, талант; даръ слѣва, даръ краснорѣчнѣ, даръ вумѣно; даръ прнродѣнѣ, даръ прпзводженнѣ; даръ Бѣжнѣ, даръ Вожѣ; члѣбъ; Святнѣ Дарѣ, Сакрамента свѣтѣ; Дарѣ Духа Святѣго, дару Духа свѣтѣго; прнноснѣ въ даръ, даремн [нлн дарзе, в подарунку] дасаѣ, даѣ.

Дѣтель, -я, *m.* дасва; дѣтель вѣксѣла, *v.* Вѣксѣлѣдѣтель.

Дѣтельннца, -н, *f.* дасвоннцн.

Дѣтельннй надѣжъ, *m.* Gramm. (Dativus), дасважасу врадѣк, прпзрадек трецѣ, сѣловнк.

Дѣточннй, -ая, -ое, *adj.* (о текнчнцѣ) дану, здану.

Дѣть, *v. a. perf.* даѣ; кому-любѣ нѣбѣно, даѣ кому угрѣд; даѣ дѣрбу, *v. sub.* Дѣрѣга; даѣ прнсагу, прпснѣдъ, прпснѣднъ; даѣ обѣдъ, даѣ обнѣд; даѣ бѣзъ, даѣ бал; даѣ знатѣ,

даѣ знаѣ кому, увнѣдомнѣ кого; даѣ кому себѣ знатѣ, даѣ себѣ кому ве знаннѣ, оказѣтѣ кому своѣ мѣс, нлѣ; даѣ почувствовѣтѣ, даѣ рѣснѣ; *esc. v. sub.* Давѣтѣ; нл даѣтѣ, нл внѣтѣ, *v. sub.* Вѣятѣ; -сѣя, *a. v. r.* даѣ вѣдъ, бѣс прпснѣтѣрнум; *v. p.* бѣс дапнум; *it. v. sub.* Давѣтѣся.

Дѣча, -н, *f.* 1. даваннѣ, даннѣ, пласа, заплатѣ; 2. дом, мнѣсжаннѣ внѣснѣ, фольварек, поснѣдѣсть внѣснѣ, снѣо, вѣошѣ; лѣснаѣ дѣча, рѣвна окрѣслѣна чзѣсѣ ласу, кннѣя.

Дѣчннкъ, -а, *m.* вѣоснѣаннѣ.

Дѣяннѣ, -я, *n.* *Ecd. sl.* 1. даваннѣ; 2. дар; даровнза.

Дѣятѣль, -я, *m.* *Ecd. sl.* дасва, donator.

Дѣятѣльннца, -н, *f.* *Ecd. sl.* дасвасннцн, donatorka.

Дѣятн, *Ecd. sl.*, *v.* Давѣтѣ.

Дѣя, двѣ, два, *num. card.* два, двнѣ, два.

Дѣвѣдѣннѣста, *num. pop.* (сто вѣосемьдѣсѣтѣ), сто ѣснѣдѣсѣтѣ.

Дѣвѣсѣтнй, -ая, -ое, *num. ord.* двудзвнѣстѣ. [дѣзѣснѣца.]

Дѣвѣсѣтѣ, -н, *num. card.* два.

Дѣвѣцѣтнгрѣннннкъ, -а, *m.* *Geom.* (icosadrum, нкѣозвѣдръ), двудзѣсѣтѣоснѣан, двадзѣсѣтѣотруангу; -цѣтнкопѣчѣнннкъ, *v.* Двугрѣвѣнннкъ; -цѣтнкопѣчѣннй, *v.* Двугрѣвѣнннй; -цѣтнлѣтнѣ, -я, *n.* прѣсѣгаѣ lat двудзѣстѣ; -цѣтнлѣтннй, -ая, -ое, *adj.* двудзѣсѣтѣлетнн; -цѣтнннцѣ, -я, *n.* *Bot.* (icosandria), класса рослнн двудзѣсѣтѣорѣкнѣоуоу; -цѣтнннцннѣя растѣннѣя, *n. pl.* *Bot.* (icosandria), рослнн двудзѣсѣтѣорѣкнѣоуе; -цѣтнннцннѣчѣнннкъ, *v.* Четвѣртѣкъ; -цѣтнннцннѣчѣнннй, -ая, -ое, *adj.* вѣтѣоснѣ двадзѣсѣтѣ рѣкѣ; двадзѣтннцннѣчѣнннй хлѣбъ, хлѣбъ вѣтѣоснѣ 25 корпѣк; двадзѣтннцннѣчѣнннѣчѣннѣя монѣта, *v.* Четвѣртѣкъ; -цѣтнннцннѣрублѣвннй, -ая, -ое, *adj.* двудзѣсѣтѣорѣкнѣоубѣоу, вѣтѣоснѣ 25 рублн; -цѣтнннцннѣорѣбнннкъ, -а, *m.* *Geom.* двудзѣсѣтѣоснѣан, двадзѣсѣтѣотрѣкнѣоу; *sfr.* Двѣдѣцннгрѣннннкъ; -цѣтнннй, -ая, -ое, *num. ord.* двудзѣстѣ.

Дѣвѣцѣтѣ, -н, *num. card.* двадзѣсѣтѣ.

Дѣвѣцѣтѣ, *adv.* двадзѣсѣтѣ газу, двадзѣсѣтѣакрѣѣсѣтѣ, двадзѣсѣтѣакрѣѣсѣтѣоснѣан.

Дѣвѣдѣ, *adv.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два чѣтнѣре, ..., якъ два газу два чѣтнѣре.

Дѣвѣкрѣѣсѣтѣ, *adv.* *Ecd. sl.* два газу, двакрѣѣсѣтѣ, двѣкрѣѣсѣтѣоснѣан; [ѣто такъ вѣрнѣо], какъ двѣдѣнѣ два

Дворна, -и, *с. с.* двѣ, *с. с.* во дворѣ mieszkaja, studzy, dworzanie, dworacy, szeladz.

Дворнага, -и, *с.* рѣз рѣзачу двору, kundel.

Дворняга, [Дворняга. Дворняк, -и, *с.* *dim.* в. Дворный, -ая, -ое, *adj.* двороу, дворски; домову; дворные люди, ludzie дворacy, szeladz; дворная птица, ptastwo domowe, drób; дворный воевода, (т), nacelný wódz, najgówniejszy wódz całego wojska.

Дворский, -ая, -ое *adj.* дворски, тучащý сý двору królewskiego.

Дворцовый, -ая, -ое, *adj.* дворцки, замкову; дворцова церковь, kościół zamkowy.

Дворь, -а, *т.* 1. Дворъ, [collect. *с. с.* во дворѣ mieszkaja, Pan *с. с.* до него należa, jego familia, studzy, oobliwie wyżsi, dworzanie, etc.]; служить при дворѣ, służyć przy dworze; 2. дворъ, pałac, zamek; *и.* дом; будынек; 3. дворъ, podwórze, dziedziniec; дрывой дворъ, podwórze на дрыво; склад дрыва; *и.* *с.* *v. sub.*

Гостинный, Постойный, Канатный, Скотный, Монетный (дворъ) etc.; на дворѣ, на дворце; ужь день на дворѣ, już dzień jak wó!; онъ вышелъ на дворъ, (он) wyszedł na dwór; онъ со двора не выходитъ, онъ з дому nie wychodzi; гнать коровъ либо со двора, wugnać kogo z domu; ни колъ ни двора, *с.* *v. sub.* Колъ; нль полонъ двора нль съ корнемъ вонъ, *с.* albo со, albo wcale nie.

Дворнякъ, -а, *т.* дворзанн, szlachcic; дворяне, -нъ, *pl.* szlachta, [collect.], дворзание.

Дворничья, *с.* *г.* udawac szlachca, pana.

Дворякъ, -и, *с.* szlachcianka.

Дворякъ, *adv.* по szlachce.

Дворянский, -ая, -ое, *adj.* szlachecki; дворянское собрание, zgrozmadzenie szlacheckie; дворянское достоинство, dostojenstwo szlacheckie, godność szlachecka, szlachectwo; дворянский сынъ, syn szlachca.

Дворянство, -а, *п.* szlachectwo, dostojenstwo, godność szlachca; помаловать дворянство, nadac (komu) szlachectwo, szlachcic, szlachcic kogo, szlachcicem uczynic.

Дворянчикъ, -а, *т.* młody szlachcic.

Двоюродный, -ая, -ое, *adj.* stryjczny, ciocięzny; двоюродный братъ, kuzyn, (brat nierodzony); братъ stryjczny, brat ciocięzny; двоюродная сестра, kuzynka, (siostra nierodzona); сестра stryjczna, siostra ciocięzna; двоюродные братья и сестры, stryjczni albo ciocięzni bracia i siostry.

Двоязычие, -я, *п.* dwójjęzyczność, dwujęzyczność, nieszczęrość, obłuda, chytryść.

Двоязычникъ, -а, *т.* dwujęzyczny, i dmucha i chucha, nieszczęry, fałszywy, chytry człowiek, obłudnik.

Двоязычница, -и, *с.* dwujęzyczna, nieszczęra, fałszywa, chytra kobieta, obłudnica.

Двоязычничать, *в. п.* odmieńnias się podług okoliczności, niestałym, nieszczęrym, fałszywym, obłudnym być.

Двоязычность, -и, *с.* dwójjęzyczność, dwujęzyczność; *в.* двозычнѣ.

Двоязычный, -ая, -ое, *adj.* dwójjęzyczny, dwujęzyczny, nieszczęry, fałszywy, obłudny, odmieńniaszący się podług okoliczności.

Двоакій, -ая, -ое, *adj.* 1. двојакі; podwójny; *в.* Сугубый; 2. (двусмысленный, двубразный, *qu. v.*), dwuznaczny, dwuwykładny.

Двоіко, *adv.* двојакі; taki tak.

Двоіко, -и, *с.* 1. двојакі; 2. двојакі; двубразность, dwuznaczność, obustronność, obojętność.

Двообертный, -ая, -ое, *adj.* (о *szlach.*) z dwoma rządami guzików; -вертій, -ая, -ое, *adj.* *в.* Двувертійный; -вертійный, -ая, -ое, *adj.* dwuwierchołkowy, o dwóch wierzchołkach, dwuszczynny; -весельный, -ая, -ое, *adj.* dwuwiosłowy, o dwóch wiosłach; -визная нота, *с.* *Мл.* dwuogonka, († dwuogonna), szesnastka, szesnastka, nota w muzyce $\frac{1}{16}$; -главний, -ая, -ое, *adj.* dwugłowy, dwójglowy, dwójglowy, dwójglowiasty, o dwóch głowach, z dwiema głowami; двуглавыи орелъ, *Herald.* orzeł dwójglowiasty или двójglowny, z dwiema głowami; -гласный, -ая, -ое, *adj.* dwugłoskowy; двугласная, -ой, *с.* *ф.* або двугласная буква, *Gramm.* (diphthong), dwugłoska; -годиный, два lata trwający; *ср.* dwuletni, dwuroczny; -годовалии, -ая, -ое, *adj.* два lata mający, dwuletni, dwuroczny; -годовой, (-ий), -ая, -ое, *adj.* *в.* Двугодовалии; -губый, -ая, -ое, *adj.* dwugębny, o dwóch garbach, mający dwa garby; *и.* *с.* *v. sub.* Верблюды (двугубый); -гривенникъ, -а, *т.* -гривенникъ, -чка, *dim.* -гривенный, -аро, *с.* *т.* Numis. czterdzieści groszy, czterdziestówka; -гривенный, -ая, -ое, *adj.* czterdzieści groszy lub dwadzieścia kopiejek wartość; двугривенный хлѣбъ, czterdziestogroszowy chléb; -губый, -ая, -ое, *Bot.* (bitabiaty), dwugębny, o dwóch wargach; -двѣнный, -ая, -ое, *adj.* dwudzienny; -двѣне, -а, *п.* *Ecc.* *sl.*

двуднеи, dwóch dni przecięg; Двудневный, -ая, -ое, *adj.* dwudniowy, dwudzienny; -двѣнный, -ая, -ое, *adj.* z podwójnym dnem, podwójnie dno mający; -двѣнный, *в.* Двоедѣнный; -желвазникъ, -а, *т.* *Bot.* (sigdenus), двојазель; -зѣрка, -и, *с.* *Н. п.* (anabrys), ślizk, ślizyk, smereł, (ryba); -зубецъ, -бца, *т.* *Bot.* (bidens), двузуб; двузубецъ трилістный, trójczłonowy, (bidens tripartita), двузуб trójdzielny; двузубецъ кривоцвѣтный, (bidens cernua), двузуб zwisły; -зубъ, -а, *т.* *Н. п.* (didon), jeźbówka, (ryba); -зубый, -ая, -ое, *adj.* dwójjęzyczny, dwuzębny, o dwóch zębach; -зубчатый, -ая, -ое, *adj.* dwukęsowy, dwukęsowy, o dwóch kęsach; -зубный, -ая, -ое, *adj.* dwukopny, parokopny; -копный, -ая, -ое, *adj.* dwukopny, o dwóch kopach; *в.* Раздѣльнокопный; -кратный, -ая, -ое, *adj.* dwukrotny, dwakrotny; -кратный, -ая, -ое, *adj.* dwukrotny, dwukrotny, dwukrotny, o dwóch krazdach; двукратный наскѣбма, (*р.* *Н. п.*), dwukrotny odwady; -лезельный, -ая, -ое, *adj.* obojętny; -ленестовый, -ая, -ое, *adj.* dwulistkowy; -ленестовикъ, -а, *т.* *Bot.* (circaea), czarnokwit, czarownik (ziele); -ленестовый, *в.* Дулеестовый; -листный, -а, *т.* *в.* Младеняца; -листный, -ая, -ое, *adj.* dwójlistny, dwulistny, dwulistkowy, o dwóch listach; -лице, -я, *п.* -личность, -и, *с.* obłuda, fałszywość, chytryść, nieszczęrość; -личный, -ая, -ое, *adj.* 1. dwulicny, dwubarwny, dwumasty; 2. (лицейный), dwulicny, fałszywy, nieszczęry, obłudny; двулїчний человекъ, obłudnik; -лицовый, *в.* Дулїчний (1); -лопастный, *Bot.* *в.* Двудольный; -лѣтїе, -я, *п.* dwulecie, dwuletni przecięg; -лѣтний, -ая, -ое, *adj.* dwuletni, два lata mający, dwuroczny; двулїтний робѣчокъ, dwuletnie dziecię; -лѣче, -лѣчнїй, -лѣчнїй, *в.* Двусіліе, Двусіліный; -шѣже, -я, *п.* *Bot.* (dianaria), klaszka roślin dwuprzekowych; -шѣжный, -ая, -ое, *adj.* *Bot.* dwuprzekowy; двумѣжный растенїе, roślina dwuprzekowa; -шѣжество, *в.* Двумѣже; -шѣстный, -ал, -ое, *adj.* 1. dwumiesięczny, o dwóch miesiącach; двумѣстная карета, karetta o dwóch miesiącach, na dwie osoby pojazd; 2. *Bot.* *в.* Двугілляднїи; -шѣсячный, -ая, -ое, *adj.* dwumiesięczny, два miesiące trwający; *в.* Двухмѣсячный; Двуногий, -ая, -ое, *adj.* dwunożny, dwunożny, dwójnożny, o dwóch nogach; двуногое жиѣотное, dwunożne

zwierzę; Двуно́жный, -ая, -ое, *adj.* dwuopozny, dwójpozný, o dwóch nogach; двуно́жный сто́лный, dwuopozny stolik, stólik o dwóch nogach; -носый, -ая, -ое, *adj.* (o ogarach, o rzeczach legających) dwójnosy, swejnosy; -образно, *adv.* dwaokaj, dwuznacznie, obobjakosc; -образный, -ая, -ое, *adj.* dwukształtny; dwaokaj, dwuznaczny, dwuwukładny, obobjetny; -бонный, -ая, -ое, *adj.* o dwóch osiach; -пáлубный, -ая, -ое, *adj.* dwuropokładowy, o dwóch pokładach, z dwoma pokładami; двупáлубное оудно, statek (z dwoma pokładami или) dwuropokładowy, okręt dwuropokładowy; -пáлый, -ая, -ое, *adj.* dwupalczasty, o dwóch palcach; -плодный, -ая, -ое, *adj.* dwupłodny; -половинчатый, в. Двудольный, -ая, -ое, *adj.* dwuobojczny; -пóлость, -и, *f.* (двунастность), dwuobojczność, obobjeczność, hermafrodyzm; *Bot.* (gynandria), klasa roślin dwuobojczych или obobjecznych; -пóлый, -ая, -ое, *adj.* 1. dwuobojczny, obobjeczny, obobjej płci, mający oboję płę razem; II. двубóлый, -аро, *а. т.* (гермафродит, *qu. v.*), dwuobojczny, hermafrodyt, mieszaniec; 2. *Bot.* (двунастный), dwuobojczny, obobjeczny, mający w kwiecie праготи 1 stupki razem; двубóльное цвѣты, kwiaty dwuobojcze или obobjeczne; двубóльное растение, (*hermafroditae*), rośliny dwuobojcze или obobjeczne; -пóльный, -ая, -ое, *adj.* (o drzewie na орáт:), dwuszczepowy; -пудовикъ, -а, *т.* (гиря въ два пуда), gwicht dwa pudy wazęcy; -пудовый, (-ый), -ая, -ое, *adj.* dwupudowy, два pudy wazęcy; -рвздѣльный, -ая, -ое, *adj.* *Bot.* dwudzielny, widlasty, galęziasty (*qu. v.*); -родный, -ая, -ое, *adj.* (o zwierzętach:), mieszany, z dwóch różnyh ras pochodzący; *it.* двурóдный, -аро, *а. т.* mieszaniec, pomieszaniec; -ручій, -ая, -ое, *adj.* dwuręki; -ручній, -ая, -ое, *adj.* двóручезкову, o dwóch rękach; -свѣженный, -ая, -ое, *adj.* dwuzęzny, dwupięznowy; -свѣще, -я, *п. &* свѣщникъ, -а, *т. Eccl. sl.* (дьяквиръ), dwuszczepnik, świecek dwuramienny, którym biskup w греckim obrządku podczas mszy błогосławi; -слóбный, -ая, -ое, *adj.* dwusylabny, dwuzgłoskowy, o dwóch sylabach czyli zgłoskach; -смѣсленно, *adv.* dwuznacznie, obobjestnie, dwaokaj, obobjetnie, -смѣсленность, -и, *f.* dwuznaczność, dwuwukładność, obobjestność, obobjetność, dwaokajkosć; -смѣсленный, -ая, -ое, *adj.* dwuznaczny, dwuwukładny, obobjestny, obobjetny, dwaokaj;

Двуна́стность, -на́стный, в. Двубло́сть, Двубло́ый; -сóбный, -сóтный, -ая, -ое, *adj.* dwóchetny, dwieście w sobie mający lub zawierający; двубóбная аосиғна́ція, двóchetna аезуғнаса; -сóтый, -ая, -ое, *num. ord.* dwusetny, двóchetny, *num. st.* sto dziewięć dziesiąt dziewięć następujący; -спáльный, -ая, -ое, *adj.* do zrania na dwie osoby; двуспáльная кровáть, łóžko na dwie osoby; -ствóбный, -ая, -ое, *adj.* dwururny, двóжгурny, dwulufowy; двустóбная ружьё, dubeltówka, dwururna или двóжгурна фуза; -ствóбчатый, -ая, -ое, *adj.* 1. (o drzewiach) dwuskrzydłasty; двустóбчатая дверь, drzwi dwuskrzydłaste, rozchodzące się; 2. *Bot.* dwuluzszczepowy; 3. *II. п.* dwuczaszkowy; -стихійный, в. Земнобóдный; -стишіе, -я, *п.* dwuwiерше; -стóбный, -ая, -ое, *adj.* dwustopny, dwumiarowy (*np.* wiерше); -сторонний, -ая, -ое, *adj.* dwustronny, na dwie strony, obostronny; -сторонность, -и, *f.* dwustronność, obostronność; -стрóчный, -ая, -ое, *adj.* dwustróadowy, dwurzędny; -сѣженодольный, -сѣженолістный, в. Двудольный; -сѣженный, -ая, -ое, *adj.* *Bot.* dwusiemienny; -тѣнный, -ая, -ое, *adj.* *Geogr.* dwucienny, z dwóch stron cień гизаający; -утрóбка, -и, *f.* *II. п.* (*didelphis marsupialis*), dydell walczony, dziesięcino (?), torbonos, kwiaty, dziesięcino (?), torbonos, torbenik [zwierzę]; -ушкóвый, -ая, -ое, *adj.* dwuszczepowy, dwuuchy, двóучы, двóужезny; -фунтовикъ, -а, *т.* gwicht (или wагга) o dwóch funtach; -фунтовой, (-ый), -ая, -ое, *adj.* dwufuntowy, dwóch funtów wагга mający. Двухвѣрстный, -ая, -ое, *adj.* dwuwiorstowy; -годичный, в. Двугóдичный; -голóбный, -ая, -ое, *adj.* dwugłosowy; -десятинный, -ая, -ое, *adj.* dwudzięcienny; -дóбный, в. Двупáлубный; -двійковий, -ая, -ое, *adj.* dwuocowy; -колісений, -ая, -ое, *adj.* dwukolny, o dwóch kołach; -колічатый, -ая, -ое, *adj.* dwukolankowy; -копѣечный, -ая, -ое, *adj.* dwukopjokowy, wartości dwóch kopjok; -мáчтовый, -ая, -ое, *adj.* dwumasztowy, o dwóch masztach; двумáчтовий корáбль, okręt dwumasztowy; -мѣсячний, -ая, -ое, *adj.* dwumiesięczny, два miesiące trwający; -недѣльный, -ая, -ое, *adj.* dwuniedzielny, dwutygodniowy, два tygodnie trwający. Двухóхлый, -ая, -ое, *adj.* dwuczuby, o dwóch czubach; двухóхлый гóлубь, гогабъ двучубы, o dwóch czubach. Двухпóльный, -ая, -ое, *adj.* dwupolny, o dwóch polach; -по-

лный, в. Двупóльный; -тóчная коровка, в. *губ.* Ко́рѣва. Двухъ-аршинный, -ая, -ое, *adj.* dwuczterdzienny, два аршыны wynoszący, на два аршыны дługi lub szeroki; -втáжный, -ая, -ое, *adj.* dwupięty, o dwóch piętach; двухвѣтáжный домъ, dom dwupięty или o dwóch piętach. Двучвѣтность, -и, *f.* двóbarwistość, двóbarbistość; -цвѣтний, -ая, -ое, *adj.* dwubarwny, двóbarwisty, двóbarbisty, dwukolorowy; -черепный, в. Двустóбчатый (3); -члѣнный, -ая, -ое, *adj.* dwuzęznowy, (dwudzielny), dwuwuzgowy; двучлѣнное количество, в. Бино́бля; -члѣн, в. Бино́бля; -шѣрстный, -ая, -ое, *adj.* dwaokajej sięci, mający dwaokajej sięci; -цѣтка, -и, *f.* *Bot.* (*biscutella*), твезць, plezocetka; -цѣлѣнный, -ая, -ое, *adj.* *Bot.* dwuznaczny; -язычникъ, -язычній, в. Дво́язычье, дво́язычье. Двѣна́дцатигранный, -а, *т. Geom.* dwunastoscienny; -на́дцатигу́бый, -я, *п. Bot.* (*dodecandria*), klasa roślin, w której kwiatki mają od 11 do 20 прѣцѣнок, klasa roślin dwunastopręczkowych; -на́дцатигу́бный, -ая, -ое, *adj.* *Bot.* dwunastopręczkowy; классъ двѣна́дцатигу́бныхъ растений, в. Двѣна́дцатигу́бый; -на́дцатистóронный, -а, *т. Geom.* dwunastoscienny; -на́дцатый, -ая, -ое, *num. ord.* dwunasty; -на́дцатипѣрстная кишка, *f. Anat.* (*intestinum duodenum*), dwunastoprawna kiszka, dwunastnica, kiszka dwunastociałowka; -на́дцать, -и, *num. card.* dwunastcie. [dwieście. Двѣсти, *num.* (двѣ сотни. Де, *partic. viii.* -се, -зе; о я де тебѣ не оушмаю, он казат ci так поведѣзѣ, że nie słucham ci, а ёжики де не придѣшь, то... а јесли-же не прѣйдзѣш, то... Дебѣло, *adv.* твóдо, грубо; (o literach) twardo; бугва в провнѣюбис дебѣло, а в мѣгко, litera в wumawia się twardo, а (litera) в мѣгко. [Дебѣлый. Дебѣлоплóтный, *Eccl. sl.*, в. Дебѣлостъ, -и, *f.* твóгóсць, грубóсць, cielistóсць, мѣгкíсць, олатóвнóсць, отулосць. Дебѣлый, -ая, -ое, *adj.* tegi, gruby, otęty, cielisty, мѣгкíсты, cialowity. Дебѣлство, -а, *п. Eccl. sl.*, в. 1. Дебѣлостъ; 2. в. Мнóжество. Дебѣлѣть, в. *п.* гругбѣць, тус; в. Толатѣть. Дебрѣстний, -ая, -ое, *adj.* leśisty; padolisty. Дебрь, -и, *f.* debrza, padół, голóбý, парова, wazów, jar (co об.). [зѣбрóвка. Дебры́нка, -и, *f. Bot.* (*blechnum*),

Дебютантка, -и, *f.* aktorka po raz pierwszy na scenę występująca.

Дебютантъ, -а, *m.* aktor po raz pierwszy na scenę występujący.

Дебютировать, *v. a.* występować po raz pierwszy на сцене (на театре).

Дебютъ, -а, *m.* первое выступление актора lub aktorki [на сцене, на театре].

Девёръ, -а, *m.*, **Девёрёкъ**, -ръкъ, *m. dim.* dziewierz, brat męża, szwagier.

Девесиль, -а, *m. Bot. (inula)*, oman; девесиль большой, (*inula Helenium*), helena, oman rozpulchni, dziewiosil, dziewięcił; девесиль белый, (*carlina vulgaris*, верховник, колючка), lepczus, oset niski.

Девесильный, -ая, -ое, *adj.* omanowy; девесильный корень, omanowy korzeń.

Девять, -а, *m.* godło, hasło.

Девятёръ, *v.* Девтеръ.

Девяносто, *num.* dziewięćdziesiąt; -ностадцатый, -я, -ое, *adj.* dziewięćdziesiątoletni, dziewięćdziesiąt lat mający; -ностадцый, -ая, -ое, *num. ord.* dziewięćdziesiąty; -силъ, *v.* Девесиль;

-силыникъ, *v.* Девесиль (большой); -терникъ, -а, *m.* miara zawierająca dziewięć czterdzioków; -терницею, *adv.* *Eccl. sl.* dziewięć razy, dziewięćkrotnie;

-терникъ, -а, *m. Bot. (ophioglossum)*, nasierźżak; *v.* Уженикъ (*ophioglossum*); -терный, -я, -ое, *adj.* dziewięć razy wzięty, dziewięćkrotny; -тидесятый, -ая, -ое, *num. ord. Eccl. sl.* dziewięćdziesiąty; -тильничъ, -а, *m.*, *v.* Пийжа; -тиужие, -а, *n. Bot. (tenuandria)*, klasa roślin dziewięćciopięciokowych; -тиужный, -ая, -ое, *adj. Bot.* dziewięćciopięciokowy; классъ девятиужныхъ растений, *v.* Девятиужие;

-тиужество, *v.* Девятиужие; -тинный, -ая, -ое, *adj.* dziewięć częścią będący; девятинный поминки, *v.* Девятинны; -тины, -я, *pl. f.* dziewięćoiny, nabożny obchód pamięci zmarłego, dziewięćtego dnia po zasłabiu śmierci;

-тисиль, *v.* Девесиль; -тисмерть, -и, *f.*, *v.* Сорокоуѣтъ.

Девятка, -и, *f.* dziewiątka (w kartach).

Девятый, -ая, -ое, *num. ord.* dziewiąty; въ девятомъ часу, między ósmą i dziewiątą [sc. godzinie]; четверть девятая, kwadrans na dziewiąte; сегодня девятое (число), dziś mamy dziewiątego; девятого числа, dziewiątego; девятого Мая, dziewiątego Maja; въ девятыхъ (въ-9-хъ), по dziewiąte. [Девятнадцатый.

Девятнадцать, *Eccl. sl.*, *v.*

Девять, -и, *num. card.* dziewięć.

Девять-десять, -и, *num. Eccl. sl.* dziewięćdziesiąt; -надесять, -и, *num. Eccl. sl.* dziewięćnaście; -надцатый, -ая, -ое, *num. ord.* dziewięćnasty; -надцать, -и, *num. card.* dziewięćnaście; -объ, *num. card.* dziewięćset.

Девятью, *adv.* dziewięć razy.

Девотъ, -гтя, *m.* dziegieć.

Девятникъ, -а, *m.* dziegielarz.

Девятный, -ая, -ое, *adj.* dziegielowy.

Девятница, -и, *f.* dziegiarnia, gdzie dziegieć wyrupaja.

Дедикація, -и, *f.* dedykacja, przypisanie, poświęcenie.

Дедукия, -и, *f.* dedukcja.

Дезурить, *v. n.* dużurować, dużyć mięć.

Дезурный, -ая, -ое, *adj.* dużurny; дезурный офицеръ, oficer dużurny.

Дезурство, -а, *n.* dużurstwo.

Дезертирование, -я, *n.* dezertowanie, dezercja, zbiegowstwo, ucieczka z wojska.

Дезертировать, *v. n.* dezertować, zbiegnąć, umknąć, uciec z wojska.

Дезертиръ, -а, *m.* dezertor, zbieg. [ctwo.]

Деизмъ, -а, *m.* deizm, zbożничество.

Деистъ, -а, *m.* deista, zbożnik.

Денусъ, -а, *m.* obraz przedstawiający Zbawiciela pomiędzy Najświętszą Maryją i Janem Chrzcicielem. [dniowy.]

Декабрский, -ая, -ое, *adj.* grudniowy.

Декабрь, -я, *m.* grudzień, (ostatni miesiąc w roku).

Декаństwo, -а, *n.* dziekaństwo.

Декань, -а, *m.* dziekan.

Дека-тировать, *v. a.* stąpić, stępować sukno; -тировка, -и, *f.* стępowanie sukna.

Декель, -я, *m.* Tyrogr. dekiel, ramy w prasie drukarskiej, w które się kładzie papier do druku.

Декемврий, -я, *m.* *Eccl. sl.* grudzień.

Декламаторъ, -а, *m.* deklamator. [cya.]

Декламация, -и, *f.* deklamacja.

Декламирование, -я, *n.* deklamowanie. [mować.]

Декламировать, *v. a.* deklamować.

Декларация, -и, *f.* deklaracja, zadeklarowanie, oświadczenie.

Деклиаторъ, -а, *m.* *Phys.* deklinator.

Декотъ, -а, *m.* dekokt, odwar, napawa; *v.* Отваръ.

Декораторъ, -а, *m.* dekorator, robiący dekoracye teatralne.

Декорационный, -ая, -ое, *adj.* dekoracyjny.

Декорация, -и, *f.* dekoracja (teatralna), ozdoba. [okrećcie.]

Декъ, -а, *m.* Mar. pokład на Дѣла, -и, *f.* *Eccl. sl.* bezzka.

Делводѣля, -и, *m.* *Eccl. sl.* bednarz.

Деликатность, -и, *f.* delikatność. [likatny.]

Деликатный, -ая, -ое, *adj.* delikatny.

Дельва, Дельводѣля, *v.* Дѣла, Делводѣля.

Дельфинъ, -а, *m.* 1. *N. n.* (*delfinus*), delfin, świnka morska; дельфинъ-косякъ, лососоголовый дельфинъ, (*delfinus orca*), bezzka, guba morska; *ii. v.* Мангагъ; 2. *Artif.* дельфинъ, *pl.* delfiny w armaty, antaby, uszy w armaty.

Демагогический, **Демагогский**, -ая, -ое, *adj.* demagogiczny, gminowładny.

Демагогъ, -а, *m.* demagog, heresz ludu, wódz, naczelnik społecstwa, gminowładca.

Демаркаціонный, -ая, -ое, *adj.* demarkacyjny; демаркаціонная линия, cęрга, linia demarkacyjna.

Демаркація, -и, *f.* demarkacja, odgraniczenie.

Дембственикъ, -а, *m.* *Eccl. sl.* kościelny śpiewak. [ny.]

Дембство, -а, *n.* śpiew kościelny.

Демократический, -ая, -ое, *adj.* demokratyczny, gminowładny; -чески, *adv.* demokratycznie. [cya, gminowładztwo.]

Демократія, -и, *f.* demokracja.

Демократъ, -а, *m.* demokrat, gminowładca.

Демонговънне, -я, *n.* *Eccl. sl.* czechenie demonów, djawłob; balwochwalstwo; *v.* Идолопоклонство.

Демоніанія, -и, *f.* demomania, szalone czechenie demonów, djawłob, szaleństwo djabelskie, balwanoszałość.

Демонотѣць, -ца, *m.* *Eccl. sl.* szciciel demonów, djawłob, balwochwalcza; *v.* Идолопоклонникъ.

Демонскій, -ая, -ое, *adj.* demonski, djabelski, szarłowski, szatański.

Демонъ, -а, *m.* demon, djabeł, czarł, szatan, bies.

Девьянка, -и, *f.* *Bot. (solanum melongena)*, słodkocorzy.

Дендритный, -ая, -ое, *adj.* Miner. dendrytyczny.

Дендритъ, -а, *m.* Miner. dendryt, pietno drzew lub ziół i roślin na kamieniach.

Дендролитъ, -а, *m.* dendrolit, drzewo skamieniałe.

Денежка, -и, *f. dim.* pieniądze.

Денежки, -жовъ, *pl. f. dim.* pieniądze, pieniążki.

Денежникъ, -а, *m.* 1. *Bot. (tyssimachia nummularia)*, pieniężnik, pieniążek (ziele), gęsi polej, spiwżródł, spiwżródł, stowżródł, wężownik; 2. mincarz, muncarz, który pieniążke bije [или кује]; 3. pieniężnik, wexlarz & wexlarz, bankier, miennik; 4. (сума или карманная книжка съ деньгами), sakiewka, pugilarec z pieniężmi.

Денежный, -ая, -ое, *adj.* pieniążkowy; pieniężny; денеж-

ствование, -я, п. панование, wladanie. [panować, wladac.]

Державствовать, о. п. *Eccl. sl.* Держалень, -льня, т. balustrada, balauz, poręczce, ogrodzenie. [nek, rękojści.]

Держалка, -и, f. dzierzak, trzoz. Держало, -а, п. 1. в. Держалка, 2. jablko królewskie.

Держальцы, -лець, pl. f. *Typogr. (vigorium, tenacium)*, trzymadlo [w drukarni, w którym manuskrypt]. [dzierzenie.]

Держаніе, -я, п. trzymanie, Держанный & Держанный, -ая, -оа, part. p. trzymany; и. używany, nie powu; медвядь, держанный доло на цѣпи, сорвадася, niedziwiedź, trzymany długo na łańcuchu, zerwał się; держаная посуда, naczynia używane; держаное платье, suknia używana, pozona. [dzierzyciel.]

Держатель, -я, т. trzymacz, Держать, в. а. dzierzeć, trzymać, mieć в руку, nie puszczać, nie uruşczać; * mieć, trzymać, chować, utrzymywać; dotrzymywać, zatrzymywać, zatrzymać; wstrzymać, wstrzymać, przetrzymywać, przetrzymać; przechowywać, przechować; wydawać, wydać, tracić; trzymać, przetrzymać; utrzymywać, utrzymać; держать язык за зубами, trzymać język за zębami; держать постъ, zachowywać post; держать в осядѣ, trzymać в obłączeniu; держать под замкомъ, trzymać pod zamkiem, в замкнёти; держать когѣ-либо въ рукахъ, в. *люб.* Рукѣ; держать что на умѣ, на мысли, utrzymywać о в tajemnicu; держать право, вправѣ, вѣрно, trzymać się prostо, в право, в lewo; держать чью сторону, trzymać swoją stronę; -ся, а) в. r. trzymać się; - за что, - за когѣ-либо, trzymać się czego; pokładać в kim ufność; и. stowować się do czego; держаться чьегѣ-либо мнѣнія, trzymać się czego zdania; держаться чьей-либо стороной, trzymać się czego strony; держаться даннаго слова, trzymać się danego słowa; держаться чарочки, любіе kieliszek, pić; б) в. p. być trzymanym; zachowywać się; и. wydawać się.

Держивать, в. а. *fructu.*, в. Держить.

Держидерево, -а, п. *Bot. (pachyrhizus aculeatus)*, pallur, gatunek szklaku.

Держиладь, -и, f. *H. n.* (remora, ryba), trzymopaw, trzymopawek, (ryba).

Держка, -и, f. 1. голюбник, голюбинiec, голюбинiec; 2. (стая голубей), stado gołubi.

Держаніе, -я, п. осмеление się, осмеление się, odważanie się, odważenie się.

Держать, Держать, в. а. осмел-

ляć się, osmielić się, odważać się, odważyć się.

Дѣрзкій, -ая, -оа, *adj.* śmiały, odważny; zuchwały; impertynenty; онъ дѣрзокъ на руку, bijak, rękaw, warchol, zawadyak, zuchwalec, junak, czerkas, zuch, śmiałek; онъ дѣраокъ на языкъ, brzechajło, szczerkacz, gębacz, fanfaron, junak, zuchwalec; онъ дѣрзокъ на слова, zuchwalec, zuchwały в mowie.

Дѣрзновеніе, -я, п. odwaga, śmiałość, zuchwalstwo; съ дѣрзновеніемъ, з odwagą, odważnie, śmiało, zuchwale.

Дѣрзновенность, -и, f., в. Дѣрзновеніе.

Дѣрзновенный, -ая, -оа, *adj.* śmiały, odważny; zuchwały; дѣрзновенное предпріятіе, śmiałe przedsięwzięcie.

Дѣрзнуть, в. а. *semelf.* осмелить się, odważyć się; в. Дѣрзать.

Дѣрзостникъ, в. Пагльць.

Дѣрзостно, *adv.* zuchwale.

Дѣрзостный, в. Дѣрзкій.

Дѣрзость, -и, f. śmiałość, zuchwalosc, zuchwalstwo, impertynencya.

Дѣрмо, -а, п. łajno, gówno, brud, gnój; чѣртова дѣрмо, в. Волючка (1).

Дѣрнопрытъ, -а, т. przywetnik, złotnik; в. Нуждъръ.

Дѣрніе, -я, п. darniowanie.

Дѣрнина, -и, f. darnina.

Дѣрнистый, -ая, -оа, *adj.* darnisty. [пина окуwać.]

Дѣрнить, в. а. darniować, darniować.

Дѣрновій, -ая, -оа, *adj.* darniowy, darnowy; дарновѣя скамя, lawa, lawka darniowa, z darnin.

Дѣрнокладчикъ, -а, т. darniaz, układać darniny.

Дѣрнуть, в. а. *semelf.* pociągnąć, targnąć, szarpnąć; в. Дѣргать; дѣрнуть за колокольчикъ, pociągnąć за dzwonek.

Дѣрнь, -а, т. darn, darnina.

Дѣрѣнь, -а, т. *pop.* gorzkie, ostre, gruzacz rzeszy [р. chrzan, pierz i t. d.]; ѣсць дѣрѣнь, pierz oset ostrу; цѣрѣць дѣрѣнь, pierz ostrу, gruzacz; табакъ дѣрѣнь, tytuł gruzacz, tęgł.

Дѣрюга, -и, f., Дѣрюжина, -и, f. *part.* part. rakłak, gruba tkanina; сто сукно дѣрюга дѣрюгоу, то sukno (suknisko) bardzo grube. [ciąny, rakłakowy.]

Дѣрюжний, -ая, -оа, *adj.* пар. Дѣрюба, -и, f. *H. n.* (*corvus gracilis*, птица), soja, sójka (ptak); в. Сѣя.

Дѣрюбка, -и, f. *Bot. (momordica)*, balsamowe jabłko, balsamka, zydowskie jagody; и. в. Подмаренникъ (остры).

Дѣсантний, -ая, -оа, *adj.* do wyładowania, do zszadzenia z okrętów przeznaczony; десантныя вой-

скѣ, wojsko do wyładowania przeznaczone.

Дѣсантъ, -а, т. wyładowanie, wysadzenie, zszadzenie (z okrętów).

Дѣсертный, -ая, -оа, *adj.* deszerowy, wetowy.

Дѣсертъ, -а, т. deszer, dessert, wety.

Дѣсна, -и, f., Дѣсны, -сень, *pl. Anat. (gingiva)*, dziąsła.

Дѣсница, -и, f. *Eccl. sl.* (правая рука), prawica, ręka prawa.

Дѣсничный, -ая, -оа, *adj.* prawiczny, od prawicy, на правой ręce бѣдасу, prawу.

Дѣсний, -ая, -оа, *adj.* *Eccl. sl.* на правой stronie бѣдасу, праву; десная, -ой, s. f. prawa, правica, права ręka.

Дѣспотизмъ, -а, т. despotyzm, despotyczne panowanie, samодzierstwo.

Дѣспотическій, -ая, -оа, *adj.* despotyczny, samодzierczy, samowładny.

Дѣспотство, -а, п. despotycznosc, absolutnosc, samодzierstwo.

Дѣспотствовать, в. п. despotycznie rządzić, panować.

Дѣспотъ, -а, т. despota, despot, samодzierca, samowladzca, jedynowladzca. [w.]

Дѣстевій, -ая, -оа, *adj.* librotka, -и, f. *dim.* libra, liberka papieru.

Дѣстериць, -а, т. 1. ciężar, gwicht dziesięciofuntowy; 2. wór (р. kaszy, owsa, żyta etc.) z dziesięciu czterewyków złożony.

Дѣстерицько, *adv.* *Eccl. sl.* в dziesięć razy, dziesięć kroc.

Дѣстерицьно, *adv.* dziesięciokrako, dziesięć razy.

Дѣстерицьный, -ая, -оа, *adj.* dziesięciokraki, dziesięciokrotny, dziesięciokrotny.

Дѣстерицьной, (-и́й), -ая, -оа, *adj.* dziesięciokrotny, dziesięciokrotny, dziesięciokrotny.

Дѣстерицько, *adv.* dziesięć razy, dziesięć kroc.

Дѣстерицьно, *adv.* dziesięciokrako, dziesięć razy.

Дѣстерицьный, -ая, -оа, *adj.* dziesięciokraki, dziesięciokrotny, dziesięciokrotny.

Дѣстерицьной, (-и́й), -ая, -оа, *adj.* dziesięciokrotny, dziesięciokrotny, dziesięciokrotny.

Дѣстерицько, *adv.* dziesięć razy, dziesięć kroc.

Дѣстерицьно, *adv.* dziesięciokrako, dziesięć razy.

Дѣстерицьный, -ая, -оа, *adj.* dziesięciokraki, dziesięciokrotny, dziesięciokrotny.

Дѣстерицьной, (-и́й), -ая, -оа, *adj.* dziesięciokrotny, dziesięciokrotny, dziesięciokrotny.

Дѣстерицько, *adv.* dziesięć razy, dziesięć kroc.

Дѣстерицьно, *adv.* dziesięciokrako, dziesięć razy.

Дѣстерицьный, -ая, -оа, *adj.* dziesięciokraki, dziesięciokrotny, dziesięciokrotny.

Дѣстерицьной, (-и́й), -ая, -оа, *adj.* dziesięciokrotny, dziesięciokrotny, dziesięciokrotny.

Дѣстерицько, *adv.* dziesięć razy, dziesięć kroc.

Дѣстерицьно, *adv.* dziesięciokrako, dziesięć razy.

Дѣстерицьный, -ая, -оа, *adj.* dziesięciokraki, dziesięciokrotny, dziesięciokrotny.

Дѣстерицьной, (-и́й), -ая, -оа, *adj.* dziesięciokrotny, dziesięciokrotny, dziesięciokrotny.

Дѣстерицько, *adv.* dziesięć razy, dziesięć kroc.

Дѣстерицьно, *adv.* dziesięciokrako, dziesięć razy.

Дѣстерицьный, -ая, -оа, *adj.* dziesięciokraki, dziesięciokrotny, dziesięciokrotny.

Дѣстерицьной, (-и́й), -ая, -оа, *adj.* dziesięciokrotny, dziesięciokrotny, dziesięciokrotny.

сандриа), klasa roślin dziesięciopięciokowych.

Десятимужный, -ая, -ое, *adj.* Bot. dziesięciopięciokowy; десятиму́жнaя растени́я, rośliny dziesięciopięciokowe.

Десятипятичный, -ая, -ое, *adj.* dziesięciopięcioczny, dziesięciopięcioczny.

Десятина, -ы, *f.* 1. (десятая часть чего-либо), dziesięcina, dziesięta część szeregokolwiek; 2. dziesięcina, sztuka ziemi, mająca sążni kwadratowych 2400 czyli wzdłuż 80, a szerzeg 30 sążni; 3. dziesięcina, część dziesiąta użytków ziemi, którą jako opłatę oddają.

Десятинник, -а, *m.* 1. † (десятильник), dziesięcinnik, który dziesięcinę odbiera; *сfr.* вытисчик; 2. (Bot.), в. Пижма.

Десятинный, -ая, -ое, *adj.* dziesięcinny; десятинная церковь, cerkiew dziesięcinna, wystawiona в Кіјовіе od ś. Włodzimierza, tak rzeczona od dziesięcin с wзыскіей (z całej) Rusi oddawanych.

Десятитугольник, -а, *m.* (*decapodium*), dziesięciokąt, figura dziesięciokątna.

Десятицею, *adv.* Eccl. *sl.* dziesięć razy, dziesięciokrotnie, dziesięciokrotnie.

Десятичный, -ая, -ое, *adj.* dziesiętny, dziesiętny, dziesiątkowy, decymalny; десятичная дробь, ułomek dziesiętne.

Десятка, -и, *f.* 1. (*w kartach*) dziesiątka, kralka; 2. Mar. (шлюпка о десяти веслах), szalupa dziesięciowiosłowa или o dziesięciu wiosłach.

Десятник, -а, *m.* dziesiątnik.
Десятной, -аго, *v. m.*, в. Десятник.

Десятня, -и, *f.* dziesiątek.
Десятование, -я, *n.* Eccl. *sl.* płacenie dziesięciny.

Десятое, -аго, *v. n.* dziesiąta część czego.

Десяток, -тка, *m.* dziesiątek.
Десятословіе, -я, *n.* dziesięć przykazań Bожих, dziesięcioro przykazania Bożego, dekalog.

Десятострунный, -ая, -ое, *adj.* Eccl. *sl.* dziesięciostrunny, o dziesięciu strunach.

Десятской, -аго, *v. m.* 1. stroż miejski z dziesiątego domu; *сfr.* ceklarz; 2. we woje pomienik soltysa; 3. (†), dozorca, któremu w dosór dziesięć domów oddano.

Десятство, -а, *n.* dawanie dziesiątej części, dziesięcina.

Десятый, -ая, -ое, *num.* dziesiąty; вь десятиомъ часу, po dziesiątej (sc. godzinie); между десятиа і десятиа (sc. godziną); вь нацѣхъ десятиа часу, krótko po dziesiątej (sc. godzinie); вь нацѣхъ десятиа часу, krótko przed dziesiątą (sc. godziną); десятиаго

числа, dziesiątego; вь десятиыхъ (въ-10-хъ), po dziesiąte.

Десять, -и, *num. card.* dziesięć.
Десятью, *adv.* dziesięć razy.

Дефектный, -ая, -ое, *adj.* defektowy, niezupelnny, niecały, brakujący; дефектныя листы, arkusze defektywne или brakujące.

Дефектъ, -а, *m.* defekt, brak, niezupelnność; каіа́ка вь которой бракује аркушы; аркуше defektywne, od druku pozostałe і nie mogące sformować całego exemplara; Mar. stan okrętu przy jego powrocie.

Дефилея, -и, *f.* wąwóz, wązki przechód, pas, przezem, cieśnina; в. Тѣснина.

Дефилирование, -я, *n.* defilowanie. [танутки]

Дефилировать, *v. a.* defilować.
Дефтеръ, -я, *m.* dyplom, patent.

Дехтарка, -ц, *f.*, в. Омѣръ (пятибѣтый). [танутки]

Дешевенький, -ая, -ое, *adj.* Дешевенько, *adv.* tanutko.

Дешевизна, -и, *f. pop.* Дешевизна, -и, *f.* taniosc.

Дешевить, *v. a.* dawać tanio, dawać za niską cenę.

Дешевле, *compar. adv.* taniej, niżѣj od; дешевле всего, najдешеве, *adv.* tanio. [таніе]

Дешевый, -ая, -ое, *adj.* tani, niski, nie drogi.

Дешевъть, *v. n.* taniosc.

Дезиикъ, -а, *m.* Bot. (*mesembryanthemum*), włókniak, rolnudnik; деиикъ кристаллоидный, хрустальный (*mesembryanthemum crystallinum*), шрбз.

Джйда, в. Маслина (дѣкал).

Джинъ, -а, *m.* (можжевельная водка) wódka jałowcowa, borowiczka.

Дивала, -ы, *f.* Дивало, -а, *n.* (*segeranthus*), czerwica (roślina).
Диванная, -ой, *v. f.* pokój bawialny.

Диванчикъ, -а, *m. dim.*, в. Диванъ.

Диванъ, -а, *m.* 1. sofa, kanapa; 2. dywan, gada państwa Turkeckiego.

Диверсія, -и, *f.* 1. dywersya; odwrócenie uwagi; odерганіе od jednego punktu; *Milit.* dywersya; 2. (развлечение неприятельскихъ силъ), osłabienie sił nieprzyjacielskich, nieprzysiaciół; *it.* rozzerwanie, rozrywka.

Дивертиссементъ, -а, *m.* *Theat.* та́нса і śpiew w оперze, mały balet.

Дивидендъ, -а, *m.* dywidenda, część procentu przypadająca na każdego акционеруша.

Дивизионный, -ая, -ое, *adj.* дивизионny; дивизионный генералъ, general dywizyjny.

Дивизионъ, -а, *m.* *Milit.* dywizjon, два eskadrony или звaдроны [w kawalerji].

Дивизия, -и, *f.* *Milit.* dywizya,

(część wojska, składająca się z kilku бригад).

Дивить, *v. a.* dziwić, zadziwiać, zdumiewać; -ся, *v. r.* dziwić się, zdziwować się, zadziwiać się; porodziwać.

Дивий, -ія, -іе, *adj.* Eccl. *sl.* dziki; dzivy; дивій шафранъ, в. Осѣнникъ; *it.* в. Медъ (дивій).

Дивность, -и, *f.* dziw, cud.

Дивный, -ая, -ое, *adj.* dziwny, cudowny, zadziwiający, osobliwy; дивное дѣрево, в. Клещелина.

Диво, -а, *n.* dziw, cud; диво, что онъ пришелъ, то мнѣ диві, że on przyszedł; не диво (въ отомъ нѣтъ дива), когда..., то не диві, kiedy...; тутъ нѣтъ никакого дива, в темъ заднего немаєз диву; что диво, что я Васъ вижу, то судъ, że ja ciebie widzę; дивъ диво, cud nad суду [или nad cudami]; дивиться дивомъ, Eccl. *sl.* (= удивляться), zadziwiać się, zdumiewać się.

Дивозритель, -а, *m.* Eccl. *sl.* cudowidz, widzący cuda, człowiek, któremu Pan Bóg objawił swoją wolę і zamiary.

Дивовать або Дивоваться, *pop.*, в. Дивиться.

† Дивь, -а, *m.* (диво, чудо), 1. dziw, cud; 2. straszливо, strachocnie; 3. (зловѣчая притча), zło-wieszoczy prók; в. Удѣлъ; 4. Н. п., в. Филанъ, Совѣ, Удѣлъ.

Дидактика, -и, *f.* dydaktyka, sztuka nauczania.

Дидактический, -ая, -ое, *adj.* (поучительный), dydaktyczny, nauczny, паучающы; дидактическая поэма, дидактическое стихотворение, роема dydaktyczne, паучне, замыкающее правила наук, sztuk і кунезтовъ.

Дидактика, -и, *f.* dydaktyka, sztuka nauczania.

Дидактический, -ая, -ое, *adj.* (поучительный), dydaktyczny, nauczny, паучающы; дидактическая поэма, дидактическое стихотворение, роема dydaktyczne, паучне, замыкающее правила наук, sztuk і кунезтовъ.

Дикарка, -и, *f.* dzika; * odludka; mizantropka.

Дикарь, -а, *m.* dziki; * odludok; mizantrop.

Дикастерія, -и, *f.* dykasterya; konsystorz. [цѣе]

Дикирпій, -я, *m.*, в. Дувсѣв-Дикій, -ая, -ое, *adj.* dziki, nieogłaskany, nieowojony; nieogłaskany, surowy; * odludny, pustny, niezamieszkan; dziwny; дикая лѣшава, кофъ dziki, nieogłaskany, nieokręcony; дикое яблоко, jabłko (dzikie), lesne; дикое мясо, dzikie mięso, dzіwіе mięso; дикій камень, granit, skała; дикіе травы, grube, proste oboycaje; дикое поле, dzikie, ru-stwe pole; дикая страна, dzika, niezamieszкана okolica; дикій голось, dziki, (zwierzęcy) głos, dziwny, niezwyczajny głos; дикій цвѣтъ, в. Сѣроватый (увѣтъ); дикіе аври, dzikie zwierzęta; дикіе народы, dzikie narody; в. Дѣко; *it.* в. *vib.* Баранъ, Бѣровъ, Ленъ, Пѣроць (дикій),

Добиратель, -я, *m.* zbieracz, który co zbiera.

Добирательница, -ы, *f.* zbieraczka, która co zbiera.

Добирать, *v. a. imperf.* Добрать, *v. perf.* збірає, розбірає, збігає, збігає, допелінає, допелінає; добирать листь кь печатанію, коучь зложеніе аркуша до друку; добираться до чегб, dochodzić czego, starać się osiągnąć co; добраться до чегб, dojść czego, osiągnąć co; лишь мы мнѣ только добраться до деревни, гдѣбым tylko do wsi mógł zdażyć; я уже доберусь до тебѣ, ja się już dostане.

Добывать, -ся, *impf.* Добле-душнѣ, -я, *n.* *Ecd. st.* moc duszy, meztwo, odwaga; -душный, -ая, -ое, *adj.* meztny, odważny. [cznik.]

Доблественникъ, -а, *m.* walecznik; Доблественно (*Ecd. st.*), Доблестно, *adv.* meztне, walecznie, odważnie, śmiało.

Доблестный (*Ecd. st.*), Доблестный, -ая, -ое, *adj.* meztny, waleczny, odważny, śmiały.

Доблестъ, -и, *f.* meztнось; waleczność, odwaga, śmiałość; stateczność, stateczność.

Добориваніе, -я, *n.* dobropowinanie, dowłócenie.

Доборивать, Доборонить, *v. a.* dobropowinac, dowłóczyć.

Доборка, -и, *f.* збіраніе, розбіраніе, побірки, pokłosie.

Добороніе, -я, *n.* dobropowinanie, dowłócenie.

Доборонітый, -ая, -ое, *part. p.* dobropowinany.

Доборонить, -ся, *v. perf.* *v. sub.* Доборивать, -ся.

Доборъ, -а, *m.* dobór, dobór, rzecz do odebrania; доборъ помилны, dobór сіа.

Добранить *v. a. perf.* dobrać; *v. Brant.*

Добраніе, -я, *n.* dobranie.

Добраный, -ая, -ое, *part. p.* dobrany, do reszty ściагнѣты.

Добрасываніе, -я, *n.* dorzucanie.

Добрасывать, Добросать, Добросить, *v. a.* dorzucac, dorzucić; -ся, *v. p.* być dorzucаным, dorzucаным.

Добрать, -ся, *v. perf.* *v. sub.* Добирать, -ся.

Добренький, -ая, -ое, *adj.* добресті и Добрестъ, *v. n.* perf. dojść powoli, dowlec się.

Добряніе, -я, *n.* dogalanie, dogolenie.

Добрявать, Добрыть, *v. a.* dogalac, dogolіć; -ся, *v. r.* dogalac się, dogolіć się.

Добрытый, -ая, -ое, *part. p.* dogolony.

Добрыть, -ся, *v. perf.* *v. sub.* Добрыть, *v. a.* (одобрять), chwalić, dobrze o kim mówić; за-тверждать.

Добрѣ, -а, *n.* 1. nazwanie litery D w sławiańskim alfabecie; 2. dobro; majątek; garderoba, rzecz; дѣлать кому-либо добрѣ, зусиуи кому добрге; отъ негб добрѣ не доживѣшь, o nim nie dobrego się nie doczekasz; отъ этого добрѣ не бѣдетъ, z tego nie dobrego nie бѣдетъ; што не кь добру, to nie na dobre; добромъ больше возмѣшь, z добротіа więcej wskórasz; сундѣкъ съ добромъ, kufer [или skrzynia] z rzeczami; чужбѣ добрѣ, cudze dobro; §. всякъ хлопочетъ, себѣ добрѣ хочетъ; всякъ себѣ добрѣ желаетъ, a гдѣ жестко подстѣлаетъ, każdy dla siebie; §. дѣлай добрѣ и ничегб не бѣка, сундѣ добрге і не бѣй się нікого; §. нѣтъ худа безъ добрѣ, gdzie nie-szczęście, tam і szczęście; на добромъ, такъ сілою, *albo się пагне, albo się зламие; *jesli się nie da w добры просбѣ, то сіа зъузе przemocy.

Добрѣ, *adv.* добрыѣ добрѣ, увидишь, что бѣдетъ, dobrze, zobaczysz, co się stanie і добрѣ по-жаловать, witam się!

Добро-величный, -ая, -ое, *adj.* *Ecd. st.* wysoki, dobrze ułożony; -вольно, *adv.* dobrowolnie; -вольный, ая, -ое, *adj.* dobrowolny; -воніе, *Ecd. st.*, *v.* Благоуханіе; -вонный, *Ecd. st.*, *v.* Благоуханный; -глаголивый, *Ecd. st.*, *v.* Благоглаголивый; -гласіе, *v.* Благогласіе; -гласно, *v.* Благогласно; -гласный, -ая, -ое, *adj.* (благогласный, *qu. v.*), miłobrzmiący, miłodźwięczny, harmonijny; -дѣствіе, -дѣствіе, *v.* Благодѣствіе; -дѣствіе, *v.* Благодѣствіе.

Добродитъ, *v. n.* dowlec się, doleźć, dojść powoli.

Добро-душнѣ, -я, *n.* dobroduszność, dobrotliwość; -душно, *adv.* dobroduszno, dobrotliwie; -душный, -ая, -ое, *adj.* dobroduszny, dobrotliwy; -дѣва, -ы, *f.* *Ecd. st.* niewinna dziewica; -дѣя, -я, *m.* (†). 1. добродziej, добродушца; 2. ten co dobrze się prowadzi, postępuje uczciwie, cnotliwie; -дѣтель, -я, *f.* 1. cnota; 2. por. dobrodziejstwo; -дѣтельный, -ая, -ое, *adj.* 1. cnotliwy; 2. dobroszunny; -дѣтельство, -я, *n.* *Ecd. st.* dobroszunnosc; -дѣтельство, *v. n.* *Ecd. st.* być dobroszunny; -дѣяніе, -я, *n.* *Ecd. st.* dobroszunnosc; *v.* Благодѣяніе; -дѣянъ, *v. a.* *Ecd. st.* dobrze zczynić, świadczyć кому.

Доброе, -аго, *v. n.* dobro.

Добро-желатель, -я, *m.* laskawca, zyczliwy; -желательница, -ы, *f.* laskawczyni, zyczliwa; -желательность, -и, *f.* laskawosc, zyczliwosc; -желатель-

ный, -ая, -ое, *adj.* laskawy, zyczliwy, przychylny; Добро-желательство, -а, *n.* laskawosc, zyczliwosc, przychilność; -желательствовать, *v. n.* - кому, dobrze zyczyć, być zyczliwym, laskawym, przychylnym; -звѣче, -я, *n.*, -звучность, -и, *f.* harmonia, miłodźwięk, głos przyjemny; -звучный, -ая, -ое, *adj.* harmonijny, miłodźwięczny, przyjemny; -зрачїе, -я, *n.*, -зрачность, -и, *f.* *Ecd. st.* piękność lica, twarzy, przystojność, dorodność; -зрачный, -ая, -ое, *adj.* *Ecd. st.* piękny, przystojny, dorodny; -качественный, -ая, -ое, *adj.* dobrych przymiotów, mający dobre przymioty; -личный, -ая, -ое, *adj.* *Ecd. st.* piękny, przystojny; *v.* Пригожїи; -любѣць, -бца, *m.* dobrolubiec, lubiący zczynić dobrze, lubiący to co добромъ; -любивый, -ая, -ое, *adj.* lubiący zczynić dobrze; -любїе, -я, *n.* skłonność ku dobroszunnosci; -місленный, -ая, -ое, *adj.* (благосмыслящий), dobromyślny, myślicy dobrze; -мысль, *v.* Благомысль; -нравіе, -я, *n.* obyčajność, moralność, charakter dobru; -нравный, -ая, -ое, *adj.* obyčajny, gzeszcy; -плодный, -ая, -ое, *adj.* dobroplodny, dobre owoce rodzący; -порядочно, *adv.* porządnie; -побѣдный, -ая, -ое, *adj.* *Ecd. st.* sławny zwycięstwem; -порядочный, -ая, -ое, *adj.* porządny; -рѣчивый, -ая, -ое, *adj.* *Ecd. st.* dobroszeczyliwy, dobrotowny. [Добрасывать.]

Добросать, *v. perf.* *v. sub.* Добро-сердечіе, -я, *n.*, -сердечность, -и, *f.* dobre serce, szczerosc; -сердечно, *adv.* z добрым sercem, szczerze; -сердечный, -ая, -ое, *adj.* dobrosercy, szczerzy; -сѣрдіе, -я, *n.* dobrotliwość, szczerosc; -сѣрдівать, *v. n.* mieć dobre serce, być добрым; -сѣрдый, -ая, -ое, *adj.* dobry, dobroduszny, szczerzy.

Добросить, *v. a. perf.* dorzucić; *v. sub.* Добрасывать.

Добро-славнѣ, -я, *n.* *Ecd. st.* добра слава, dobre imię; -славный, -ая, -ое, *adj.* *Ecd. st.* dobrze sławny, dobre imię mający; -совѣтїе, -я, *n.* dobre sumienie, sumniennosc, poczciwosc; -совѣтно, *adv.* sumniennie, poczciwie; -совѣтственность, -и, *f.* sumniennosc, poczciwosc; -совѣтственный, -ая, -ое, *adj.* sumnienny, poczciwy; добросовѣтный, -аго, *v. m.* człowiek sądu polubownego; -совѣтїи, -я, *n.* *Ecd. st.* добра rada; -совѣтный, -ая, -ое, *adj.* *Ecd. st.* dobroradny, dobrze radzący, добра radę dający.

Доброта, -ы, *f.* dobroć (serca), ładność.

Добротѣ, -ы, *f.* 1. dobroć (rzeczy jakiej), cennosc; 2. *Ecd. st.*

(красота, статность, взрчатность, *qu. v.*), piękność, przystojność.

Добротвореніе, Добротворить, *Eccl. sl.*, в. Благотв...

Добротность, -и, *f.* trwałość, mocność; в. Плотность, Прочность.

Добротный, -ая, -ое, *adj.* твёрдый, мочу; в. Прочный, Плотный.

Добротѣлесный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* тајасу поважна і piękny; *adv.* *Eccl. sl.* паучајасу dobrego;

-хвалёный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* chwalebny; в. Достоеланный; -хотка, -и, *f.* życziwa, *argująca*;

в. Доброжелательница; -хотно, *adv.* życziwie;

-хотный, -ая, -ое, *adj.* życziwiy; *chętny*, *uczynny*, *gotowy*, *chętniy*;

-хотство, -и, *n.* życziwość; *chętność*, *gotowość*, *uczynność*;

-хотствовать, в. п. 1. в. Доброжелательствовать;

2. być *chętniyum*, *uczynnym*;

-хоть, -а, *n.* 1. łaskawca, *zyczliwy*, *argujący*;

в. Доброжелатель; 2. *chętniy*, *gotowy*, *uczynny*;

-чадіе, -я, *n.* *Eccl. sl.* dobre, *czule* *dziesięć*; -честивый, *Eccl. sl.*, в. Благочестивый.

Добротный, -ая, -ое, *part. p.* *zdrzucony*.

Добротный, -ая, -ое, *adj.* (*o koniach*): dobrze *ujędzony*, *wojeżdżony*. [*nie*, *okropienie*].

Добротаніе, -я, *n.* *dopryskanie*.

Добротать, в. *perf.*, в. *Добротать*.

Добротаніе, -я, *n.* *dopryskanie*, *okropienie*.

Добротать, в. *perf.* *dopryskiwac*, *dokropić*.

Добротать, в. *semelf. perf.* *dopryskac*, *dopryskac*, *dokropić*.

Добрый, -ая, -ое, *adj.* *dobry*; *przystojny*; *piękny*; *dobry*, *dzielny*, *wyborny*, *wyśmienity*; *dobry* *człowiek*;

что въ томъ доброго? соѡ въ тѣмъ доброго? соѡ зъ tego? онъ имѣетъ добрую дѣлу,

онъ добра дѣла; *dobry* *человекъ*; *dobry* *чловекъ*;

что въ томъ доброго? соѡ въ тѣмъ доброго? соѡ зъ tego? онъ имѣетъ добрую дѣлу,

онъ добра дѣла; *dobry* *человекъ*; *dobry* *чловекъ*;

я добрые два часа вѣсь дожидался, добрые две godziny на васъ *szekałem*.

Добрѣ, *adv.* *Eccl. sl.* 1. *dobrze*, *pięknie*, *argwiedliwie*; 2. в. *Въясне*, *Совѣтъ*.

Добрѣ, *adv. compar.* *lepiej*.

Добрѣ, в. *n.* *tyc*, *tiusciec*, *grubiec*; *piękniec*.

Добрѣ, -а, *n.* *dobry* *чловекъ*; *dobry* *człowiek*.

Добудить, в. *r. perf.* - *wzbudzić*, *wzbudzić się*; *eró* *nie* *dobudzić się*, *ty* *go* *nie* *dobudzić się*.

Добуживаться, в. *r. impf.* *z*

wielką *trudnością* *budzić*, *dobudzać się*.

Добуренный, -ая, -ое, *part. p.* *doświadczony*. [*doświadczac*].

Добуривать, **Добурить**, в. *a.* *dobrywać*, *doburzyć*, в. *a.*

Добывальный, -ая, -ое, *adj.* *stążący* *do* *wydotawania* *z* *kapalu*.

Добываніе, -я, *n.* *dobywanie*, *wydotywanie*, *wydotywanie*.

Добываѣ, **Добыть**, в. *a.* *dobywać*, *wydotywać*, *wydotywać*;

dotac, *otrzymac*; *upolowac*, *złowić*; *dobąć* *co* *z* *trudem*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *co* *z* *trudem*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

dobąć, *dotac*, *otrzymac* *z* *chitrością*;

Довести & **Довѣсть**, в. *perf.*, в. *sub.* *Dowodzić*.

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣренный, -ая, -ое, *part. p.* *dokonywany*.

Довѣренье, -я, *n.* *dokonywanie*, *dokonywanie*.

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довѣрять, **Довѣрять**, в. *a.* *dokonywać*, *dokonywać*, *dokonywać*;

Довольный, -ая, -ое, *adj.* контент, zadovolony, dostateczny, wystarczający; я очень вѣмъ доволенъ, bardzo z was kontent.
Довольствие, -я, *n.* dostatek, mnóstwo; выживание, utrzymanіе; залонось; жить въ довольствіи, żyć w dostatkach.

Довольство, *v.* Довольствие.
Довольствованіе, -я, *n.* zadovolenie, zaspokojenie, zadowaczenie, zapozatrzenie.

Довольствовать, *v. a.* ukontentowac kogo, zadowolic, zaspokoc kogo, zadowac uczynic, dogodnic komu; довольствоваться вѣскою, *v.* Prodowalystwowac; -ся, *v. r.* kontentowac sie, przestawac na czem.
[вѣвасъ, довіасъ.]

Довѣвать, Довѣять, *v. a.* до-
Довѣваніе, -я, *n.* dowiewanie.
Довѣданіе, -я, *n.* dowiedzenie *sie*.

Довѣдать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Довѣдываніе, -я, *n.* dowiaduwanie *sie*.

Довѣдывать, Довѣдять, *v. a.*, *v.*
Дознавать; -ся, *v. r.* dowiadu-
дуwac sie, dowiedziec sie.

Довѣрять, *v.* Довѣять.
Довѣреніе, -я, *n.* zawierzenie, zaufanie.

Довѣренность, -я, *f.* ufnośc, zaufanie; kredy; plenipotencya.

Довѣренный, -ая, -ое, *adj.* powierzony, upelnomocniony.

Довѣритель, -я, *m.* dowierzajacy.
[вѣрзаяса.]
Довѣрительница, -я, *f.* до-
Довѣрительный, -ая, -ое, *adj.* plenipomocy, zawierzajacy plenipotencya; довѣрительное писмо, list plenipotency, plenipotencya na pismie, (скрытъ злеваючы запетна сжудъ мос *lub* права на drugiego).

Довѣрять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Довѣрять, -ся. [не; kredy.]

Довѣрие, -я, *n.* ufnośc, zaufanie.
Довѣрчивость, -я, *f.* zaufanie, zaufnośc, wiarliwośc.

Довѣрчивый, -ая, -ое, *adj.* zaufny, wiarliwy.

Довѣрять, Довѣрять, *v. a.* - кому-либо въ чѣмъ, доверзасъ кому въ счѣмъ, ufac; недоверзть кому-либо, не доверзасъ кому, nieufac.
[вѣривать (I).]

Довѣсить, *v. perf.*, *v. sub.* До-
Довѣскокъ, -ска, *m.* dowazenie, dokladka do wagi.

Довѣшать, *v. perf.*, *v. sub.* До-
Довѣшивать (II).

Довѣшиваніе, -я, *n.* dowazanie, dowazenie.

I. Довѣшивать, Довѣсшить, *v. a.* dowazac, dowazyc, dolozyc do wagi.

II. Довѣшивать, Довѣшать, *v. a.* dowieszac, dowieszyc, koczuc wieszanie.
[вѣвзять.]

Довѣять, *v. perf.*, *v. sub.* До-
Довѣжаніе, -я, *n.* 1. dowiazanie; 2. dokonozenie [roboty na

drótach *pr.* dokonozenie po-
szech]. [dowiazany.]

Довязанный, -ая, -ое, *part. p.*
Довязать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Довязывать, -ся.

Довязываніе, -я, *n.* 1. dowie-
зуwanie, dowiazanie; 2. dokonozenie, dorobienie *pr.* poszech.

Довязывать, Довязать, *v. a.* 1. dowiezuwac, dowiazac; 2. koczuc, dokonozyc, dorobic na drótach *pr.* poszechy; -ся, *v. p.* byc dowiazanym.

Догадать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Догадывать, -ся. [мнѣианіе.]

Догадка, -я, *f.* domysl, do-
Догадливо, *adv.* domyslne.

Догадливость, -я, *f.* domyslnośc, bacznośc.

Догадливый, -ая, -ое, *adj.* do-
мыслny, baczny, zgadujacy, ostrozny.

Догадь, -а, *m.* 1. (= догад-
чикъ), domyslник, domyslacz, do-
мыслny, który sie latwo domysla *lub* zgaduje; 2. въ догадь, на мыслъ, до głowy; въ догадь мнѣ не пришло, не przyszlo my na мыслъ или до głowy; не въ догадь мнѣ было, не postrzeglem nawet.

Догадываніе, -я, *n.* domysl-
ніе *sie*, domniemanie, zgadua-
wanie.
[умнѣиать.]

Догадывать, *por.*, *v.* Надо-
Догадываться, Догадаться, *v. r.* domyslac sie, domyslisc sie, zgadujac, zgodnac, pojmwac, pojsc, dochodzic, dojsc pojciem;

мнѣиасъ, аздѣиъ; наконецъ догадася, наконецъ domyslil sie; я и не догадалася, какъ..., не postrzeglem или не zauwazyłem nawet, jak....

Догаганіе, -я, *n.* dogaganie, dogorzenie, dopalanie *sie*.

Догагать, Догаграть, *v. n.* do-
garac, dogorzec, dopalac sie, do-
palic sie.

Догаднить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Догадничать, -ся.

Догадничаніе, -я, *n.* doglad-
dzanie. [dogladzac, dogladzic.]

Догадывать, Догадывать, *v. a.*
Догадывать, *v. r. perf.* - до того, что..., przypatrzec sie czemu tak dlugo, az....

Дога, -я, *f.*, *v.* Догагать.
Догастика, -я, *f.* dogmatyka.

Догастикъ, -а, *m.* dogmatyk.
Догастически, *adv.* dogmatycznie.
[dogmatyczny.]

Догастическій, -ая, -ое, *adj.*
Догастствовать, *v. a.* nauczac dogmatow.

Догагать, -а, *m.* dogma, dogmat, zasada pewna, niewzaplwa w religii i filozofii; nieropia dogmatow, historia dogmatow.

Догаиваніе, -я, *n.* dognanie.
Догаивать, Догаивать, *v. a.* dognajac, dognoic.

Догаианіе, -я, *n.* dognanie, do-
pedzenie. [гоиать.]
Догаить, *v. perf.*, *v. sub.* До-

Догноеніе, -я, *n.* dognojenie.
Догноить, *v. perf.*, *v. sub.* До-
гноивать. [вѣианіе.]

Договариваніе, -я, *n.* doma-
Договаривать, Договарить, *v. a.* domawiac, domowic, wymawiac, wymowic; не дать кому-либо договорить, не даcъ кому domowic; не договаривать послѣднихъ слоговъ, не wymawiac ostatnich gloskow; -ся, *v. r.* dogadywac sie, dogadac sie, zwracac, zwrócic mowę do kogo *lub* ku czemu; и, справивъ sobie nie-
przyjemnoścъ przez swoje mowy, gadania; - о чѣмъ, умавіасъ *sie*, умовіc *sie*, układac *sie*, ugadzac *sie*, ugodzić *sie*; наконецъ договорились и до негъ, наконецъ засцѣли о нимъ mowic; ты договорились до чего-нибудь, так dlugo бѣdziesz gadał, азъ со oberwiazac; договариваться о цѣнѣ, ugadzac *sie*, умавіасъ *sie* о сене; договариваться о сдѣлѣ гóрода, *Miast*, умавіасъ *sie* о poddaniu miasta, kapitulowac; до говаривающій я *sa*, умавіаюса *sie*, kontrahent.

Договорный, -ая, -ое, *adj.* umowny, umowiony, kontraktowy, konwencyjny; договорная статья, artykuł umowny, konwencyjny; конвенуа.

Договоръ, -а, *m.* umowa, u-
года, układ, konwencya, traktat, kontrakt, warunek; мѣрный договоръ, traktat pokojowy; договоръ на мировую, ugoda przez sad polubowny, kompromis; брачный договоръ, kontrakt małżeński, [przedślubna ugoda pismenna, о rozsag, wiano i t. d.], interwjuza; заключать, заключить договоръ, zawierac, zawrzec umowę, kontrakt czynic, kontraktowac; сдѣлать на договоръ, kapitulowac, poddac miasta; договоръ о сдѣлѣ гóрода, ugoda, umowa о poddaniu miasta, kapitulacya, poddanie miasta. [копзуче.]

Договять, *v. n. perf.* post do-
Догонка, -я, *f.* pogon, pogonia, gonienie; коиженіе dystylowania или destylowania; побжзть, бронтесъ за кѣмъ-либо въ догону, pojsc, puscic *sie* въ pogonia за kim; послзть за кѣмъ въ догону, poslac za kim въ pogonia. [в. Догонка.]

Догонь, -а, *m.* Dogonia, -я, *f.*
Догонять, Догнать, *v. a.* 1. doganiac, dogonic, dognac, dogadzic, dościgac, doścignac; 2. koczuc, dokonozac, dokonozyc dystylowanie или destylowanie.

Догораніе, -я, *n.* dogorzenie, dopalanie *sie*.

Догорать, Догаграть, *v. n.* do-
gorzac, dopalac sie, dopalic sie.
Догаграть, *v. perf.*, *v. sub.* До-
догужать, nadogужать, *v. a.* do-
ladowac, naladowac; -ся, *v. p.*

stawiania [np. pisa]; докладca печя, postawienie pisa; 2. relacya, przedstawienie, sprawa.

Докладный, (-ый), -ая, -ое, *adj.* relacyjny, raportowy; докладzony, dołożony; и. в. Записки (докладная), Холби (докладный).

Докладчикъ, -а, *m.* referent, referendarz, sprawozdawca, zdający sprawę.

Докладъ, -а, *m.* 1. relacya, przekładanie, sprawa, sprawozdanie, raport, wiadomość ustna lub na piśmie podana wyższej władzy; 2. zameldowanie, meldowanie się, oznajmienie; войти без докладa, wejść bez meldowania się.

Докладывание, -я, *n.* 1. докладание; przedstawianie; 2. докладка.

I. Докладывать, Докладѣть, *v. a.* kończyć, dokończyć układanie [np. drzew]; dokładać, dołożyć; kończyć, dokończyć stawianie [np. pisa], postawić [np. piec].

II. Докладывать, Доложить, *v. a.* 1. dokładać, dołożyć, dopełnić; 2. referować, raportować, donosić, donieść (кому со),awiadomić,awiadomić (кого о чём),zdawać,zdać sprawę; podawać, podać, przedstawiać, przedstawiać; докладывающий чиновникъ, *v.* Докладчикъ; 3. - кому о комъ, meldować, zameldować (кого у другого); ведать доложить о себѣ, meldować się, zameldować się; не докладываясь, nie meldując się, bez meldowania się (np. wejść до кого). [кладывать (I)].

Докласть, *v. perf.*, *v. sub.* Доклеваніе, -я, *n.* doklucie, dodziobanie, wudziobanie.

Доклевать, *v. perf.*, *v. sub.* Доклёвывать.

Доклёвывание, -я, *n.* doklwanie, dodziobywanie, wudziobywanie.

Доклёвывать, Доклевать, *v. a.* doklwać, doklucić, dodziobować, dodziobać, wudziobać.

Доклеяние, Доклёивание, -я, *n.* doklejenie, doklejanie, ukończenie, kończenie klejenia.

Доклёывать, Доклеить, *v. a.* doklejać, dokleić, kończyć, dokończyć [ял ukończyć] klejenie; -ся, *v. p.* być doklelanym, doklejanym.

Доклейка, -и, *f.* doklejenie, doklejanie; kończenie, ukończenie klejenia.

Доклеить, *v. perf.*, *v. sub.* Доклёивать.

Докладывание, -я, *n.* dobija-

Докладывать, Докладывать, *v. a.* dobijać, dobic [np. gwóźdźa]; dokладывать kogo do smerti, dobic kogo, domordować, dokonać, na śmierć zabić.

Докладывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Докладывать, -ся.

Доколь, Доколь, *adv.* dorbokad; tak długo, dorboki.

Доконать, *v. a. perf.* - korboli, dobic kogo, zniszczyć, wypiszczyc kogo zupełnie, dogubic, do ostateczności doprowadzić; и. dobic kogo, domordować, dokonać, na śmierć zabić.

Докончание, -я, *n.* ukończenie; zawarcie (np. umowy).

Докончать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Докончивать, -ся.

Докончить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Доканчивать, -ся.

Доконание, -я, *n.* dokonanie.

Доконанный, -ая, -ое, *part. p.* dokonany, doryty.

Доконание, -я, *n.* nagromadzenie. [nagromadzenie]

Доконанный, -ая, -ое, *part. p.* Докопать, Докопить, *v. a.* nagromadzać, nagromadzić, naskupiac, naskupic, nazbierac do pewnej ilości.

Доконать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Доканывать, -ся.

Докопить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Доканчивать, -ся.

Доконтный, -ая, -ое, *adj.* dowiedzony. [dzieć się]

Докопть, *v. n. perf.* dowę-

Доконение, -я, *n.* dowędenie.

Доконченный, -ая, -ое, *part. p.* dowędzony.

Докормить, *v. a.* dokarmić.

Докосить, *v. a. perf.* dokosic;

Докосивать.

Докосъ, -а, *m.* Докосение, -я, *n.* dokoszenie.

Докосенный, -ая, -ое, *part. p.* dokoszony. [докосивать]

Докрасить, *v. perf.*, *v. sub.* Докрасна, *adv.* do czerwoności.

Докрашение, Докрашивание, -я, *n.* domalowanie, dofarbowanie.

Докрашивать, Докрасить, *v. a.* domalować, dofarbować.

Докрашенный, -ая, -ое, *part. p.* domalowany, dofarbowany.

Докрывать, *v. n. perf.* do czębnubud, dowolać się, dokrzyczeć się, krzykiem со uzyskać.

Докторский, -ая, -ое, *adj.* doktorski; докторская ступень, stopień doktorski; докторское свидѣтельство, świadectwo doktorskie.

Докторство, -а, *n.* doktorstwo.

Докторша, -и, *f.* doktorowa, żona doktora, lekarza.

Докторъ, -а, *m.* doktor; lekarz; ступень доктора, stopień doktora.

Докуда, *adv.* dokad? jak daleko? dorboki? do jakiego czasu?

Докуча, -и, *f.* natrętność, naprzykrzanie.

Документъ, -а, *m.* dokument, akt, pismo.

Докунать, Докунить, *v. a.* do-

kurzać, dokuric; -ся, *v. p.* być dokupanym, dokupionym.

Докурение, Докуривание, -я, *n.* 1. dokurzenie, dopalenie, dopalanie (np. fajki); 2. dodostylowanie, dostestylowanie.

Докуривать, Докурить, *v. a.* 1. dokurzać, dokurzyć, dopalać, dopalic (np. fajkę); 2. dodostylować & dostestylować. [(2)]

Докурка, -и, *f.* Докурение

Докучникъ, -а, *m.* natręt, natrętnik; nieznośny, naprzykrzony.

Докучница, -и, *f.* natrętnica; nieznośna, naprzykrzona.

Докучаемый, -ая, -ое, *adj.* dokuczliwy, naprzykrzający się.

Докучать, *v. n.* - кому, dokuczać, być natrętnym, naprzykrzać się komu. [прикру, natrętnie]

Докучливо, *adv.* dokuczliwie,

Докучливость, -и, *f.* dokuczliwość, natrętność, naprzykrzanie się, uprzykrzanie się.

Докучливый, -ая, -ое, *adj.* dokuczliwy, naprzykrzony, uprzykrzony, natrętny.

Докучный, -ая, -ое, *adj.* 1. nudny; 2. в. Докучливый.

Докунать, Докунивать, *v. a.* dojeść, dojadać lub dopic, dopijać.

Докъ, -а, *m.* miejsce obmurowane в порце до budowy lub naprawу okręтов.

Долбёжъ, -а, *m.* gara, dziura в древе wyciosana.

Долбило, *v.* Долотó.

Долбить, *v. a.* wydrązać, dłubać, dziubać, guc; *powtarzać, wbijac в память; долбить в голову, wbiac в голову.

Долбление, -я, *n.* 1. wydrążenie, dziubanie, dziubanie, gucie; 2. dziobanie; 3. *powtarzanie, wbijanie в память.

Долбный, Долбуха, -и, *f.* Долбушка, -и, *f.* dim. tloek, szlaga, tambor brukarski.

Долгий, -ая, -ое, *adj.* dlugi, niekrótki; długo trwajacy; долгий день, dzień dlugi; долгая жизнь, dlugie życie; у нерó зымъ долготы, *ma dlugi jezyk; *v. sub.* иззакъ; у нерó долги руки, *on ma dlugie ręce.

Долго, *adv.* dlugo; dawno.

Долговато, *adv.* zadlugo; przydlugo. [przydlugi]

Долговатый, -ая, -ое, *adj.* dlugowaty, dluzny; dlugowaja kniga, knizka dlugowaja; dlugowaja denegy, pieniadze z dlugu.

Долго-полесый, -ая, -ое, *adj.* dlugowlosy; -временно, *adv.* dlugo, przez dlugie czas; -временность, -и, *f.* dlugosc, dlugotrwalosc; -временный, -ая, -ое, *adj.* dlugi, dlugotrwały.

Долговый, *v.* Долговой.

Долговѣчно, *adv.* dlugowiecznie; -вѣчность, -и, *f.* dlugowieczność; Долговѣчный, -ая,

-ое, *adj.* długowieczny, długo żyjący; Долго-вѣзныи, -ая, -ое, *adj.* długowięzy, człowiek wysokiego wzrostu, a niezgrabny; об. długoz; -гривныи, -ая, -ое, *adj.* długotęzowy; -дѣйствию, *adv.* długotrwale; -дѣйствиюи, -денныи, -ая, -ое, *adj.* długotrwały, długoletni; долгодѣйственное житіе, długie życie; -дѣствіе, -я, *n.* długotrwałość, długoletność; najdłuższe dni w lesie; -дѣство, -а, *n.* długie życie; -дѣствовать, *v. n.* długo żyć, przepędzić życie długoletnie; -животіе, -я, *n.* długie życie; -животныи, -ая, -ое, *adj.* długoletni; -жизненный, -ая, -ое, *adj.* długo żyjący; -лѣтіе, -я, *n.* długoletność; -лѣтныи, -ая, -ое, *adj.* długoletni; -лѣтствовать, -я, *n.* długo żyć. [długawy.]

Долгобѣкъ, -нѣка, -нѣко, *adj.* Долго-ногіи, -ая, -ое, *adj.* długonogi; -ножка, -и, *f. II. n.* (trupa), dwuskrzydłowy owad komar; -носикъ, -а, *m. II. n.* (curculio), гусек, wótek (owad); об. długonowy; -носныи, -ая, -ое, *adj.* długonowy; długodzioby.

Долгоночь, *adv.* eokolwiecz do długo.

Долго-ночь, -а, *m.*, *v.* Рыба (летучая); -полюи, -ая, -ое, *adj.* (o ziemi) długopoli, mający długie poly; -рѣкыи, -ая, -ое, *adj.* długoręki.

Долгота, -ы, *f.* długość, długość; *Astron. & Geogr.* długość; долгота времени, długość czasu.

Долго-терпѣливость, -я, *f.* długocierpliwosć, wytrwałość; -терпѣливныи, -ая, -ое, *adj.* długocierpliwu, wytrwały; -терпѣніе, -я, *n.* długocierpliwosć, wytrwałość; §. долготерпѣніе приносить благословіеи, długocierplienie przynosi błogosławienie; -терпѣти, *v. n.* Eecl. *II.* mieć wiele cierpliwosć, być wytrwałym, wytrzymałym. [2].

Долготѣе, -я, *n.*, *v.* Двойныи Долго-ухій, -ая, -ое, *adj.* długouchy, obwisłouchy; -ушка, -и, *f.* igła z podługowatym uszkiem; -хвостикъ, -а, *m. II. n.* (gracia caudata), ogonniczek, sikora ogoniasta; -хвостныи, -ая, -ое, *adj.* długooconny; -шейка, *v.* Горлянка (Bot.); -шейнныи, -ая, -ое, *adj.* długoszy, długięszy; -шея, -и, *f.* с. długoszy, długoszy, długoszyя; -шачіе, -я, *n.* długіежык, wszебіотливосć; -шачыи, -ая, -ое, *adj.* długojęzyczny, wszебіотлиwy.

Долгъ, -а, *m.* обowiązek, powinносć; долг, dłużносć; кредыт; долгъ по книгѣ, долг книжкову, долг з книги handlowej; давать въ долгъ, даwać на кредыт, кредытовась; брать въ долгъ у кого-либо, браć на кредыт, на borg, borgowась, pożyczась; в. Вѣрныи

(своему долгу) & Исполнять (свой долгъ); онъ по уши въ долгу або онъ въ долгу, какъ въ шелкъ, utopiony w długach азъ по узы, długów ma jak wіosów на głowie; долгъ заплатить, dług zapłacić, z długów się wyplacić, wybrnąć; отдать послѣдній долгъ природѣ [= умереть], dług śmiertelności wyplacić, umrzeć; отдать послѣдній долгъ кому-либо, uczynić ostatnią przysługę, pochować.

Долежать, *v. n. perf.* doleżeć. Долерить, -а, *m.* Miner. doleć. [patywać, dolecieć.]

Долетѣть, Долетѣть, *v. n. do-* Долѣйтій, -ая, -ое, *adj.* superl. najdłuższy.

Должѣть, *v. n.* zadłużać się. Должѣкъ, -жкѣ, *m. dim.* mały долг; dłużek, dłużeczek.

Долженствовать, *v. n.* musieć; być winnym, powinnym, obowiązany.

Долженъ, -и, *f.* rówek, złobek w targicy, etc., *v.* Вѣемка.

Должники, -ковѣ, *pl. m.* dłużce, rzemienie używane na sokółw.

Должникъ, -а, *m.* dłużnik, debitor, winowajca.

Должница, -и, *f.* dłużnica, dłużniczka.

Должно, *v. impera.* należeć, trzeba, potrzeba; мнѣ должно, mnie należy, muszę; такъ должно быть, такъ być powinno; какъ и должно быть, jak і być powinno, jak też należy.

Должностной, (-ий), -ья, -ое, *adj.* urzędniczy, służbowy.

Должностъ, -и, *f.* обowiązek, powinносć; обowiązkowосć, обowiązek, urząd, urzędowanie, funkcya.

Должныи, -ая, -ое, *adj.* dłużny, winny, powinny; онъ мнѣ долженъ пять рублѣй, on mnie powinien pięć rubli; онъ долженъ што сдѣлать, on powinien to uczynić.

Должѣкъ, -жкѣ, *m. dim.* dłużek, dłużeczek, mały dług.

Долѣваніе, -я, *n.* dolewanie.

Долѣвать, Долѣть, *v. a.* dolewać, dołać; -ся, *v. p.* być dolewany, dolanym.

Долевка, -и, *f.* dolewka, dolanie, dolewanie.

Доляннѣ, -а, *m.* dolman, dolman, kurtka, spencer huzarski.

Долина, -и, *f.* dolina, nizina, radosi, międzугórze, wąwóz; обитатели долины, mieszkający на долині, *v.* Длиннѣ. [dolinie.]

Долинныи, -ая, -ое, *adj.* (domestyczny), dolisty, pełen dolin.

Долинка, Долинюшка, -и, *f. dim.* dolinka, mała dolina.

Долинныи, -ая, -ое, *adj.* doliny, dolinowy.

Долинныи, *v.* Долинныи.

Доитье, -я, *n.* dolanie, przylanie, dolewka.

Долѣитій, -ая, -ое, *part. p.* dolany, przylany.

Долѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Долѣйтій, -ая, -ое, *part. p.*

Доложить, *v. perf.*, *v. sub.* Доложить (II).

Долой, *adv.* precz; на дół; снять долой, wziąć precz, wziąć na dół; съ глазъ долой! ідіть ми precz з oczu! лишь бы съ глазъ долой, aby tylko з oczu precz іść; шапку долой! сзаркѣ на дół! сзаркѣ з głowy! *it. v. sub.* Дворъ (съ двора долой).

Доломаннѣ, *v.* Доляннѣ.

Доломитовыи, -ая, -ое, *adj.* Miner. dolomitowy.

Доломитъ, -а, *m.* Miner. dolomit, gatunek szpatu.

Доломитъ, Доляннѣвать, *v. a.* dołamać, dolanywać.

Долонный, -ая, -ое, *adj.* dłoniowy.

Долонь, -и, *f.* (= длань), dłón.

Долотечко, -а, *n. dim.* dłóteczo, dłótko.

Долотѣть, *v. a.* dłótować, dłótem wyгугнать, wydłubywać, gугновась. [łowu.]

Долотныи, -ая, -ое, *adj.* dłóty.

Долото, -а, *n.* dłóto; чеканное долото, dłóto, gýlec, drożdýło.

Долотцо, -а, *n. dim.* dłótko.

Долу, *adv.* Eecl. *II.* na dole, на ziemi. [Доляннѣ.]

Доль, -а, *m.* dół, jama; *v.* Долька, -и, *f. dim.* cząstka, mała część; *v.* Дół а.

Дольникъ, -а, *m.* naramiennik, zzelki.

Дольныи, -ая, -ое, *adj.* dolny, od dołu, od wroду; долныи житель, mieszkający na dolinie.

Дольня, -нижѣ, *pl. f.* Eecl. *II.* przedmioty ziemskie; *cfr.* ziemskosć.

Дольше, Дółъ, Дółте, *compar. adv.* dłużej; 2. Дółтъ, *adv.* Eecl. *II.*, *v.* Вннзѣ.

Дользаніе, -я, *n.* dolazienie, dolazenie. [Iazić, doleść.]

Дользѣть, Дользѣть, *v. n.* do-

Дользѣтаніе, -я, *n.* Eecl. *II.* (спаніе на голой землѣ), wspanie na gołej ziemi.

Доля, -и, *f.* część, cząstka, dział, udział; *Arithm.* ułomek; *dola, udział, los; четвертая доля, czwarta część; свіерць; четвертая доля листа, *v.* Четвѣртка; осьмѣя доля листа, *v.* Осмѣшка; двѣнадцатая доля листа, *v.* Тургор. dwunastka, format arkusza на dwanaście części złożonego; книжка въ двѣнадцатую долю листа, книжка w dwunastce (in dwadziecimo); идіть, принѣть въ долю, *v.* Вступѣть. Принимѣть (въ товарищество).

Дома, *adv.* w domu, w stancyi swojej, u siebie; егѣ нѣтъ дома, nie masz go w domu.

Домазаніе, -я, *n.* domazanie, domagowanie.

Домазать, Домазывать, *v. a.* domazać, domazywać, domarować, domagować.

Домазываніе, -я, *n.* domazywanie, domagowanie.

Домалываніе, -я, *n.* domielanie. [domielac, domielc.]

Домалывать, Домалотъ, *v. a.* Domaranie, -я, *n.* dobrużenie, dowalanie, dosmolenie.

Домарать, Домарывать, *v. a.* dobrużc, dobrużac, dowalać, dosmolić, dosmalać.

Домарываніе, -я, *n.* dobrużanie, dosmalanie.

Доматываніе, -я, *n.* domotanie. Доматывать, Домотать, *v. a.* domotać, do reszły namotać, lub więcej jeszcze namotać; * przemotać, roztrwonіć; -ся, *v. p.* być domotanym.

Домагнуть, *v. n.* dociągnąć, dozwać. [czanie.]

Домачиваніе, -я, *n.* domacanie. Домачивать, Домочить, *v. a.* domaczać, domoczyć; -ся, *v. p.* być domaczanym, domoczonym.

Домашний, -ая, -ое, *adj.* domowy; домашній, -яго, *s. m.* domownik; *pl.* домашніе, domownicy; домашній наставникъ, наuczyciel domowy; домашнее пятно, plama domowa; домашній хлѣбъ, chleb domowy, в domu wypiekany.

Домакъ, -а, *m. pr.* не въ домѣхъ мнѣ это, не zauważałem tego, nie domyśliłem się tego, nie przyszło mi to na myśl або do głowy.

Доманній, -ая, -ое, *adj.* do wielkiego pieca należący.

Домникъ, -а, *m. dim.* domek, domczek. [nanta.]

Доминанта, -я, *f.* *Mus.* domino, *s. indecl.* 1. domino, (strój do przebrania się); 2. domino, osoba przebrana; 3. domino, (gra).

Домишко, -а, *n.* domiszeczko, domisko, domczusko.

Домище, -а, *n. augm.* domisko, wielki dom.

Домкратъ, -а, *m.* (дамкратъ), maszyna do podnoszenia ciężarów, dźwignia, lewar.

Домна, -ы, *f.* wielki piec w kuźnicy.

Домо-блоскѣтель, -я, *m.* *Ecccl. s.* podstoli u króla, marszałek u znakomitego domu; -вѣтость, -я, *f.* gospodarność, starowność, skrupłość; -вѣтый, -ая, -ое, *adj.* gospodarny, starowny, skrupny; -вище, -а, *n. l. rop.* trumna, trupa; 2. (†), pomieszkanie; в. Станъ; -владыка, -и, *m.* *Ecccl. s.* gospodarz, pan domu; -владыкаецъ, -льца, *m.* właściciel, gospodarz domu; -владычина, -и, *f.* właścicielka, gospodyni domu.

Домовникъ, -а, *m.* *Ecccl. s.*

domator, zawsze в domu przebywający.

Домовница, -ы, *f.* domatorka, zawsze в domu przebywająca.

Домо-вничанье, -я, *n.* domatorstwo, ciągle przebywanie в domu; -вничать, *v. n.* domować, być zawsze в domu.

Домовный, -ая, -ое, *adj.* domowy; домовная потреба, potrzeba domowa.

Домо-водка, -и, *f.* gospodyni; -водство, -а, *n.* gospodarstwo, gospodarowanie; -водъ, -а, *m.* gospodarz, gospodarujący; -вой, -аго, *s. m.* nosnica, pokusa, strach nosny, zły duch.

Домовой, -ая, -ое, *adj.* domowy; домовая церковь, domowa kaplica.

Домо-гательство, -а, *n.* domaganie się, dopominanie się; -гаться, *v. r.* -чегб, domagać się czego, starać się usilnie о со, gospodarowanie; -гбъ, -а, *m.* gospodarz, gospodarujący; -гой, -аго, *s. m.* nosnica, pokusa, strach nosny, zły duch. [domoj, ісѣ до domu.]

Домой, *adv.* до domu; итѣтѣ

Домокъ, -мкѣ, *m. dim.* domek. Домо-лачиваніе, -я, *n.* domiacanie; -лачивать, *v. a. impf.* -лотить, *v. perf.* domiacac, domićci. [domloty.]

Домолотый, -ая, -ое, *part. p.* Домолотъ, *v. perf.*, *v. sub:* Домалывать.

Домолъ, -а, *m.* omlot, wymiot, wymłoczek [gen. wymłoczek], wymłocka.

Домолоченный, -ая, -ое, *part. p.* domilcony, wymłocony.

Домо-правитель, -я, *m.* gźdzca domu, burgrabia, marszałek, intendent; -правительница, -и, *f.* gźdzczyni domu; -правительство, -а, *n.* gospodarstwo, заездъ domu; -родный, *v.* Доморбщеній; -рѣстокъ, -стка, *m.* bydło domowego chowu; -рощенный, -ая, -ое, *adj.* domowy, в domu wychowany, в domu wypielęgowany, domowego chowu; -стройтель, -я, *m.* 1. gospodarz, ekonom; 2. budowniczy, architekt; -стройтельница, -и, *f.* gospodyni; -стройтельный, -ая, -ое, *adj.* gospodarcki; -стройтельство, -а, *n.* 1. gospodarstwo; 2. budownictwo, sztuka budownicza; -сѣдка, -и, *f.* domatorka, zawsze в domu siedząca; -сѣдничать, *v. n.* domować, сидѣть (być) zawsze в domu; -сѣдний, -ая, -ое, *adj.* lubiący сидѣть в domu; *сfr.* domator, piecuch; -сѣдство, -а, *n.* domatorstwo, ciągle сидzenie в domu; -сѣдъ, -а, *m.* domator, zawsze в domu сидzący, piecuch.

Домотать, *v. perf.*, *v. sub:* Доматывать.

Домо-устройство, -а, *n.* прогздкованіе domu; -хозяинъ, -а,

m. pan domu; Домо-чѣдець, -дча, *m.* służący urodzony i wychowany в domu, domorodek; domownik.

Домочье, *v. r. perf.* wystarac się, dobić się czego; *сfr.* Домогаться.

Домчать, *v. a. perf.* *сfr.* domleść.

Домъ, -а, *m.* dom; Императорскій Домъ, Cesarzki Dom; торговый Домъ, dom handlowy; и. в. Загородный, Сиротскій, Воспитательный, Рабчій, Смирительный, Божій дом, sala familia; §. лучше дома лишиться, чѣмъ съ богатѣмъ братья, lepsza ołowiana zgoda, jak złote prawo.

Домѣреніе, Домѣриваніе, -я, *n.* domierzenie, domierzanie.

Домѣрывать, Домѣрять, *v. a.* domierzać, domierzyć, wymierzać, wymierzyć.

Домѣръ, -а, *m.* domiar.

Домѣряне, -я, *n.* domierzanie.

Домѣрять, Домѣрять, *v. a.* domierzać, domierzyć.

Донашиваніе, -я, *n.* donaszanie (np. sukni, obuwia).

Донашивать, Доносить, *v. a.* donaszać, konieczny pozowzenie czego, donosić, dodzwac (np. suknie, obuwie); -ся, *v. p.* być donaszanym, donoszonym.

Дондеже, *adv.* *Ecccl. s.* (донѣ-дѣже), dopóki, dopórkąd.

Дондѣля, *adv.* *pop.* dopóki można; *v. sub:* Нѣльзя.

Дондѣлке, *v.* Дондее.

Донесеніе, -я, *n.* doniesienie; wiadomienie, wiadomość.

Донести, *v. perf.*, *v. sub:* Доносить (†).

Донзаніе, -я, *n.* donizanie, nawleczenie (np. pereł, koralów).

Донзять, *v. perf.*, *v. sub:* Донизывать.

Донизываніе, -я, *n.* nawlekanie (np. pereł, koralów).

Донизывать, Донизать, *v. a.* dowlekać, nawlekać, nawlec (np. perły, korale).

Дониманіе, -я, *n.* odbieranie, ściaganie (np. zaległości).

Донимать, Донять, *v. a.* odbierać, ściagać, ściagnąć (np. zaległe pieniądze).

Донная трава, *v.* Таволга (нитковидная) & Дбникъ (трилистный).

Дбникъ, -а, *m.*, в Таволга (дбниковая, илѣнная); дбникъ трилистный, *Bot.* (trifolium melilotus), koniczyzna nostrzyk.

Дбное сладкое дѣрево, *v.* Каркасъ.

Дбный, -ая, -ое, *adj.* denny, do dna należący; дбнная доска, dennica, deska denna.

Доноситель, Доносительница, *v.* Доносчикъ, Донбщица.

Доносительный, *v.* Донбсный.

Д. Доносить, Донести, *v. a.* 1. donosić, donieść (co do jakiego

miejsca); 2. - о чёмъ, donosić, donieść komu co *sub* o чёмъ, uwiadomić, uwiadomić; - на когѣ-либо въ чёмъ, donosić na kogo, oskarżać kogo.

11. Доно́сить, *v. perf.*, *v. sub*: Доно́ситьъ. [цасуны.]

Доно́сный, -ая, -ое, *adj.* de-Donosock, -ска, *m.* 1. donoszenie, dodarcie (*np.* sukni); 2. suknia donoszona.

Доно́сь, -а, *m.* doniesienie, denuncyacja, delata, oskarżenie; ложный доно́сь, fałszywe doniesienie, oskarżenie; идти на когѣ-либо въ доно́сь, сдѣлать доно́сь, *v.* Доно́сить (на когѣ-либо).

Доно́шение, -я, *n.* prośba, aplikacja, doniesienie, raport, uwiadomienie.

Доно́щикъ, -а, *m.* donosiciel, delator, denuncyant, oskarżyciel. Доно́щица, -ы, *f.* donosicielka, delatorka, denuncyantka, oskarżycielka.

Донской можжевелникъ, *v.* Можжевелникъ (казакій).

До́нце, *v.* До́нцко. [сцау.]

До́нчикъ, *adv.* dotąd, do tego Dóнчико, -а, *n.* *dim.* denescko, male denko. [шнать.]

До́нать, *v. perf.*, *v. sub*: До-Доораніе, -я, *n.* doogranie.

Доорать, *v. a. perf.* doorać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie, doczołgiewanie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. n.* doperzacać, doperzacać, dotozicać, doczołgacać się.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie, dostrzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać, dostrzalać, dostrzalać. [nie.]

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać, dostrzalać, dostrzalać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać, dostrzalać, dostrzalać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać, dostrzalać, dostrzalać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać, dostrzalać, dostrzalać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać, dostrzalać, dostrzalać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać, dostrzalać, dostrzalać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać, dostrzalać, dostrzalać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Дооравливать, Дооравлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Дооравливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Doorавливать, Doorавлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Doorавливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Doorавливать, Doorавлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Doorавливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Doorавливать, Doorавлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Doorавливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Doorавливать, Doorавлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Doorавливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Doorавливать, Doorавлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Doorавливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Doorавливать, Doorавлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Doorавливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Doorавливать, Doorавлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Doorавливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Doorавливать, Doorавлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Doorавливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Doorавливать, Doorавлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Doorавливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Doorавливать, Doorавлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Doorавливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Doorавливать, Doorавлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Doorавливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Doorавливать, Doorавлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Doorавливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Doorавливать, Doorавлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Doorавливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Doorавливать, Doorавлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Doorавливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Doorавливать, Doorавлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Doorавливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Doorавливать, Doorавлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Doorавливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Doorавливать, Doorавлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Doorавливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

Doorавливать, Doorавлять, *v. a.* doperzacać, doperzacać.

Doorавливаніе, -я, *n.* doperzalenie.

допржедаць, допржеаць, коңчыць
пржеаць. [зучь, доксокаць.]

Допря́нуть, *v. n. perf.* доко-
Допуска́ние, *-я, n.* допусzcze-
ние, дозволение, пргуст.

Допуска́ть, Допустити́, *v. a.*
допускааць, допусеиць, прпу-
сжеаць, прпусеиць, дозвалаць, до-
зволити́; *-ся, v. p.* быць допусжеа-
ным, допусжеонум.

Допуска́ть, *-а, m.* допусжеение,
дозволение, пргуст.

Допустительный, *-ая, -ое, adj.*
допусжеальный, даеуць сие прпу-
сеиць; prawdopodobny, podobny
do prawdy.

Допустити́, *-ся, v. perf.*, *v. sub.*
Допуска́ть, *-ся.* [-ся.]

Допуща́ть, *-ся, v.* Допуска́ть,
Допущение́, *-я, n.* допусжее-
ние, дозволение.

Допыта́ть, *-ся, v. perf.*, *v. sub.*
Допытыва́ть, *-ся.*

Допы́тка, *-я, f.* badanie, вы-
badanie, выпутывание, выпутание.

Допы́тливость, *-и, f.* cieka-
вость badania, выпутывания.

Допы́тливый, *-ая, -ое, adj.* cieka-
wawy, выпутываеуць сие, выпутываеу-
баеуаеу.

Допытывание́, *-я, n.* выпутыва-
ние сие, доведывание сие, выпуты-
вание, badanie.

Допытыва́ть, Допыта́ть, *v. a.*
допытывааць сие, допытат сие, до-
ведывааць сие, доведиед сие;
выбадаць, вымещеуць, вымусиць вы-
знание jakie za pomocą tortur.

Допы́на, *adv.* до уприеа сие;
напысьа допына, уприе сие.

Допы́вание́, *-я, n.* доспривание.
Допы́вать, Допыть, *v. a.* до-
спривывааць, доспривааць; *-ся, v. p.*
быць досприванум. [вять.]

Допы́ть, *v. perf.*, *v. sub.* Допы-
+ Дора, *-я, f.*, *v.* Антидорь.

Доработание́, *-я, n.* допрагсова-
ние, докопечение роботы.

Доработать, *-ся, v. perf.*, *v. sub.*
Доработыва́ть.

Доработка́, *-и, f.*, Доработы-
вание́, *-я, n.*, *v.* Доработание́.

Доработыва́ть, Доработать, *v. a.*
допрагсывааць, допрагсывааць,
коңчыць, докопечуць роботу; *-ся, a)*
v. r. допрагсывааць сие (do czego,
do czego); *б) v. p.* быць допрагсыва-
ным, докопечонум.

Дораста́ть, *v.* Дороста́ть.
Дориньк, *-а, m.* *Eccl.* stępel,
którgu wysiaskają krucyxi na ро-
шеицеонум chlebie.

Дорыва́ть, *v. a. perf.* дорывааць.
Доры́га, *-и, f.* droga; просе-
длонна дорыга, droga boszna;
больша сподбана дорыга, droga
bita, ślówna droga, dobieciniec;
желъзна дорыга, kolej; droga
żelazna; *ii. v. sub.* желъзный,
etc.; сыйнаа, зыйня дорыга,
droga wanna, zimowa; дорыгом,
w drodze; w podróży; быть въ
дорыг, быць w drodze, w podróży;
вять что на дорыгу, зыаць со

na (w) drodze, na (w) podróży;
зайтъ, зыахатъ къ кому-либо по
дорыг, wstąpić, zjechać do ко-
ро по drodze; *ii. v.* Собираться
(въ дорыгу), Сбиваться, Сво-
рачивать (съ дорыги); *жг.* тудъ
ему и дорыга, *to mu zdrowo; on
na to zasłużył; онъ тебъ пока-
жетъ дорыгу, *on ci już пока-
жетъ дорыгу.

Дорогий, *v.* Дорогой. [drogę.
Дорого, *adv.* drogo, nie tanio.
Дороговитый, *-ая, -ое, adj.*
nieco drogi. [drogosc.]

Дороговизна, *-я, f.* drożyzna,
Дорогой, *-ья, -бе, adj.* drogi,
nie tani; drogi, kosztowny; dro-
gi, czasowny.

Дороговийкий, *-ая, -ое, adj.*
nieco drogi, przydrogi.

Дородливый, *v.* Дородный.
Дородничать, *v.* Дородить.

Дородность, *-и, f.* dorodność,
żeńsczość, otulość.

Дородный, *-ая, -ое, adj.* do-
rodny, żeńsz, otuły.

Дородить, *v. n.* dorodnic,
żeńscie, tyć, roztyć сие, rozгось
сие. [ность.]

Доробство, *-а, n.*, *v.* Дороб-
Дорожать, *v. n.* drożеć, w cenę
iść, droższum сие stawać.

Дороже, *compar. adv.* drożej;
дороже всего, najdrożej.

Дороженка́, *-и, f.* drożka,
mała droga.

Доробить, *v. a.* żłobkować,
laskować; *v.* Prodorobывать.

Доробить, *v. n.* -чьиь, dro-
żyć, ceuić за wiele; *ii.* drożyć
сие; *-ся, v. r.* drożyć сие, завие
wymagać, żądać.

Доробка́, *-и, f. dim.* 1. drożka,
mała droga; drożka, pasek; 2. żłob-
ек; выниаать доробки, *v.* Pro-
доробывать.

Доробникъ, *-а, m.*, Доробни-
чекъ, *-чка, m. dim.* 1. przegowodnik
dla podróжных; 2. hebel (stolar-
ski, ciesielski) do laskowania.

Доробный, *-ая, -ое, adj.* ро-
дрóжный; доробное платье, suknia
podróżna. [w paski żłobkowany.]

Доробчатый, *-ая, -ое, adj.*
Доробный, *v.* Сайганъ.

Дорослый, *-ая, -ое, adj.* do-
rosły. [dorastać, dorosnąć.]

Дороста́ть, Доросты́, *v. n.*
Доршъ, *-а, m.*, *v.* Наняга.

Доръ, *-а, m.*, *v.* Новиня.
Дорывание́, *-я, n.* dokorowa-
ние, dogucie.

Дорыва́ть, Дорыть, *v. a.* до-
корывааць, докорас; *-ся, v. r.* до-
корывааць сие, докорас сие.

Доры́ть, *-я, n.* dokoranie.

Доры́тый, *-ая, -ое, part. p.*
dokorany. [Дорывааць, *-ся.*

Дорыть, *-ся, v. perf.*, *v. sub.*
Дорывсець, *-сца, m.* *Eccl. st.*,
v. Копибесець.

Дорывсыйый, *-ая, -ое, adj.*
Eccl. n. otoczony uzbrojeniem w
dzidy.

Доса́да, *-я, f.* uszczypliwosc,

dolegliwosc, zgrzyzota, zmartwie-
ние, przykrość.

Доса-дитель, *-я, m.* uszczy-
pliwiec, dokuczyciel, martwieciel,
awracz przykrości, urazy; -ди-
тельница, *-и, f.* uszczypliwca,
dokuczliwa, martwiecielka, awracz-
syczny przykrości, urazy; -датель-
ности, *-и, f.* obraźliwość, dotkli-
wość, przykrość, markotność;

-дательный, *-ая, -ое, adj.* obra-
źliwy, dotkliwy, dojmujący, przy-
kry, markotny; -дительство, *-а,*
n. *Eccl. st.* przykrość, obraźliwość,
uraza, dotkliwość; *v.* Угробъ;

-дять, *v. perf.*, *v. sub.* Досаж-
дять & Досаживать.

Досадка́, *-и, f.* dosadzanie,
dosadzenie (np. drzewa).

Досадливый, *v.* Досадитель.
Досадно, *adv.* przykro. [шый.]

Досадный, *-ая, -ое, adj.* dot-
kliwy, dojmujący, przykry.

Досадованье́, *-я, n.* przykrość,
martwienie.

Досадовать, *v. n.* - па корб-
либо, на что, martwić сие kim
lub czem, gniewać сие на кого
lub на со.

Досадчикъ, Досадница́, *v.*
Досадитель, Досадительница.

Досажать, *v. perf.*, *v. sub.* До-
сажива́ть.

Досажать, Досадить, *v. n.* -
кому-либо, dogryzać, dogryzić
кому, przykrość кому sprawiacь,
sprawić, martwić, gniewać кого,
dokuczać кому; - кому-либо
пробсвами, dokuczać кому про-
бшам.

Досаждение́, *-я, n.* gniewanie,
dokuczanie, martwienie, zmartwie-
ние. [я., *v.* Досадка.]

Досажение́, Досаживание́, *-я,*
Досаживать, Досажить & До-
садить, *v. a.* садзиць, dosadzać,
dosadzić, коңчыць, докопечуць са-
дzenie [np. drzewek w ogrodzie].

Досель, Доселъ, *adv.* dotąd,
potąd, póty.

Досидеть, *-ся, v. perf.*, *v. sub.*
Досижива́ть, *-ся.*

Досижение́, *-я, n.* 1. dosiedze-
ние; 2. dostylywanie.

Досиживание́, *-я, n.* 1. (o
placowie) dosiadывание, коңчение
wylęgania; 2. dostylywanie.

Досиживать, Досидеть, 1. *v. n.*
досядывааць, досидеиць; онъ
не могъ досидеть, (он) nie mógł
dosiedzieć; 2. *v. a.* а) dostylywa-
аць, dostylywać; б) wysiadывааць,
wysiedzieć (na jajach); курица
досидѣла иплѣнка, kura
wysiedziła kurczątко; *-ся, a)*
v. r. досидеиць сие; б) *v. p.* быць до-
стылыванум, *etc.*

Доска́, *-я, f.* deska, dyl; tabl-
lica; аспидна доска, tablica szy-
frowa; гірня доска, azala (pla-
ska) drewniana; набранныя доска,
deska nabiernicza; спускъальная
доска, Typogr. szufla na którą się

z winkelaka przenoszą czcionki; шахматная доска, szachownica; прочитѣть отъ доски до доски, przeoczyć od deski do deski; до гробовой доски, за гробовой доской, *v. sub:* Гробовѣя.

Доскѣблваніе, -я, *n.* doheblowanie, dostruganie, doskrobanie.

Доскѣблвать, Доскѣблывать, *v. a.* doheblować, dostrugać, doskrobać. [nie, dorowiedzenie.]

Досказаніе, -я, *n.* domówienie. Досказать, *v. perf.*, *v. sub:* Досказывать.

Досказываніе, -я, *n.* domawianie, dorowiadanie.

Досказывать, Досказывать, *v. a.* domawiać, domówić, dorowiyadać, dorowiyedzić, kończyc, dokończyc mówić lub opowiyadać.

Доскаканіе, -я, *n.* doskakanie, doskoczenie, dobiegnięcie.

Доскакать, *v. perf.*, *v. sub:* Доскакивать.

Доскакиваніе, -я, *n.* doskakivanie; *сfr.* Доскака́ніе.

Доскакивать, Доскакать, *v. n.* doskakować, doskoczyć, dobiegnąć.

Досканецъ, -нца, *m. dim.* 1. tabakierka; 2. pudełko, pudełeczko. [tabakierka; 2. pudełko.]

Досканъ, -а, *m.* 1. tabakiera, Доскобленіе, -я, *n.* doheblowanie, dostruganie, doskrobanie.

Доскоблѣть, *v. a. perf.* doheblować, dostrugać, doskrobać. Доскокнутъ, Доскочить, *v. n. perf.* doskoczyć, doskoczyć, dobiegnąć; *v.* Доскакивать.

Досланіе, -я, *n.* dosłanie, dosyłanie. Дословный, -ая, -ое, *adj.* (слово въ слово, *v.* Буквалный), dosłowny, słowo w słowo, со до слова.

Дослуженіе, Дослуживаніе, -я, *n.* dosłużenie, dosługiwanie; *it.* dokończenie mszy.

Дослуживать, Дослужить, *v. a.* 1. dosługiwać, dosłuzić; 2. kończyć nabożeństwo kościelne; -ся, *v. r.* - до чего, dosłuzić się do czego.

Дослужить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Дослуживать, -ся.

Дослѣшаніе, -я, *n.* dosłuchanie, -шанный, -ая, -ое, *part. p.* dosłuchany, wysłuchany do końca; -шать, *v. perf.*, *v. sub:* Дослѣшивать; -шиваніе, -я, *n.* dosłuchiwanie; -шивать, -шать, *v. a.* dosłuchiwać, dosłuchać.

Досмѣивать, Досмѣлѣть, *v. a.* dosmalać, dosmolić, kozłować, dokończyc smolenie czyli namazanie smolą; -ся, *v. p.* być dosmoliwum.

Досмѣтриваніе, -я, *n.* dogłądanie, dozorowanie, dostrzeganie.

Досмѣтривать, Досмѣтрѣть, *v. a.* dopatrywać, dopatrzeć, widzieć do końca; - за чѣмъ, dozorować, dogłądać; *it.* dojrzeć, dostrzedz; не досмѣтрѣть, не dojrzeć, nie dostrzedz [*np.* omyłek drukarskich].

Досмѣтрщикъ, -а, *m.* dozorca, rewizor, przeglądac; таможенный досмѣтрщикъ, dozorca celny.

Досмѣтрщица, -ы, *f.* dozorczyca. [zua, przegląd.]

Досмѣтръ, -а, *m.* dozór, rewizja. Досмѣтрѣть, *v. perf.*, *v. sub:* Досмѣтривать.

Досмѣяться, *v. r.* - до чего, *perf.* dobrać się do czego. Досмѣхнуть, *v. perf.*, *v. sub:* Досмѣхить.

Доспѣть, *v. perf.* 1. dospać; 2. *v. sub:* Досыпѣть (1).

Доспѣваніе, -я, *n.* dośpiewanie, dożrzewanie, dostawanie.

Доспѣвать, Доспѣть, *v. n.* dośpiewać, dośpiał, dożrzewać & dojrzewać, dostawać, dostać, do pory i dojrzałości przychodzić, przyjść; нѣдѣя доспѣла, owoce dośpiałe, dożrzale.

Доспѣлость, -и, *f.* dośpiałość, dożrzalość & dojrzalość, dojrzałość, dostalność, dojście. Доспѣлый, -ая, -ое, *adj.* dośpiały, dożrzaly & dojrzaly, dojrzaly, dostaly. [спѣвать.]

Доспѣть, *v. perf.*, *v. sub:* Доспѣхъ, -а, *m.* гу(n)szunek, zbroja, uzbrojenie.

† Доспѣшникъ, -а, *m.* zbrojnik, *v.* zbroi będący.

† Доспѣшний, -ая, -ое, *adj.* 1. uzbrojony, zbroje na sobie mający; 2. гу(n)szunkowy.

Доставаніе, -я, *n.* dostawanie, dostanie, osiągnięcie, otrzymanie. Доставать, Достать, 1. *v. a.* a) dostawać, dostac co, dostąpić, otrzymać, osiągnąć, wziąć; откуды это достать? skądże ty to dostal? за дѣньги всё доста́нши, за pieniądze wszystko dostaniesz; б) достать, dosiądz, dosięgnąć (ręka), uchwycić, dobyć; достать книгу съ полки, dostac książkę z półki; достать книгу зъ шкафу, dostac książkę z szafy; 2. *v. n.* dosiądz, sięgać aż do...; ружьё достаётъ далеко, fuzya [strzelba] niesie daleko; 3. *v. imper.* dostawa, dostaje, wyстарца, nie brak; достаётъ! доай! wystarczał! не достаётъ, nie dostaje, niedostawa, brakuje; не достаётъ пятъ рублѣй, pięć rubli brakuje; у герб терпѣнія не достаётъ, cierpliwości mu nie staje; -ся, *v. r.* dostac się, otrzymać; dostaje się; trafia się; сегодня достаюсь емѣ много работъ, jemu się dostalo dziś dużo pracować [dużo roboty], on dziś musiał dużo pracować.

Доставѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Доставѣть, -ся.

Доставка, -и, *f.* dostawka, dostawa, dostarczanie, zaopatrzenie, liwergunek. [ставка.]

Доставленіе, -я, *n.*, *v.* Доставлѣть, Доставить, *v. a.* dostawiać, dostawić; * dostarczac, dostarczyć (co komu); заopatrzac, заopatrzeć (кого); подаваć, подава́ть кому спросѣ (do czego); - кому хлѣбъ, спѣсѣбъ пропитанія, подава́ть, подава́ть кому спросѣ до utrzymania się; ёто доставлѣть емѣ удовольствіе, to go bawi, zabawia; доставлѣть рудѣ на поверхно́сти земли (dło na zemniу p.), wydobywá rудę na powierzchni ziemi; -ся, *v. p.* być dostarczanym, dostarczanym; być заopatrzonym.

Доставить, Достойть, *v. a.* dostawać, dostac, stać aż do... (póki trzeba).

Досталь, -и, *f.* reszta, resztka, pozostałość, wybiorki.

Достальной, (ый), -ая, -ое, *adj.* wybiorkowy, pozostały, resztujący.

Доста́токъ, -тка, *m.* 1. dostatek, obfitość, 2. majątek; -точекъ, -чка, *m. dim.* dostateczek, dostateczek; *v.* Доста́токъ;

-точество, -а, *n.* dostatek, obfitość; -точествовать, *v. n.* obfitować, opływać, mieć dostatek w чём; być dostatecznym; достарczyć, wystarczyć (*v. n.*); -точно, *adv.* dostatecznie; -точность, -н, *f.* dostateczność, dostarczość, wystarczenie, stan dostateczny, dobre mniemie; -точный, -ая, -ое, *adj.* 1. dostateczny, dostarczający, wystarczający; 2. dostateczny, dostatni, mający dostatek, zamożny, dosąc bogaty, mający; быть доста́точнымъ, być dostatecznym; достарчить, wystarczyć (*v. n.*).

Достать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Доставать, -ся.

Достиганіе, -я, *n.* dościsganie; osiągnięcie; *v.* Достигнѣние.

Достигать, Достигнуть, Достичь, 1. *v. a.* dościsgać, dościsgnąć, dogonić, dojść, dostąpić; *v.* Догонять; 2. *v. n.* - чего, osiągnąć, dopiąć, dojść; *it.* dojść, doszekać; - чего съ трудомъ, osiągnąć, dopiąć czego z trudem; - высшей стѣпени совершенства, dojść do wyższego stopnia doskonałości; достичь до глубокой старости, dojść do głębokiej (różnej) starości; -ся, *v. p.* być dostąpionym, osiągniętym, osiągniętym; dostępować, dostąpić, otrzymać się.

Достигнуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Достигнѣть, -ся.

Достигнѣніе, -я, *n.* dościsgnięcie, dostąpienie, dojście; osiągnięcie. [стигать.]

Достичь, *v. perf.*, *v. sub:* До-

Досто-блѣнный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl.* *sl.* uszczęśliwiony; аргу-роуважу; -вѣрно, *adv.* wiarogodnie, pewno, autentycznie; -вѣрность, -я, *f.* wiarogodność, pewność, autentyczność; -вѣрный, -ая, -ое, *adj.* wiarogodny, pewny, autentyczny, niezawodny; -должно, *adv.* należyście; -должный, -ая, -ое, *adj.* należyty, powinny.

Достойно, *adv.* dostojnie, godnie, należyście, przyzwoicie.

Достойнство, -а, *n.* dostojenstwo, dostojność, godność; wartość; zaleta; zasługa; по достоинству, *podług zasług, wedle zasług.*

Достойный, -ая, -ое, *adj.* dostojny i dostojen, godny i godzien, wart, warty, zasłużony; достойный похвалы, chwalebny, chwaly godny; достойный любви, kochania godny, przyjemny; достойный наказания, karę godny, karalny, winny.

Достойтъ, *v. imper.* *Eccl.* *sl.* należy, przynależy, przystoi.

Досто-памятно, *adv.* pamiętnie; -памятность, -я, *f.* rzecz pamięci godna, pamiętka; -памятный, -ая, -ое, *adj.* godzien pamięci, pamięci godny, pamiętny, znamienity, znakomity; -почтѣнне, -я, *n.* czcigodność, szacunek, uszanowanie, poważanie; -почтѣно, *adv.* czcigodno, z należytym szacunkiem, z uszanowaniem; -почтѣнный, -ая, -ое, *adj.* czcigodny, godny szacunku, poważania, szanowny, sławetny; -примѣчательность, -я, *f.* osobliwość, pamiętność, znakomitość, znamienitość; -примѣчательный, -ая, -ое, *adj.* osobliwszy, godzien uwagi, pamiętny, znakomity, znamienity; -славный, *adv.* sławnie, chwalebnie; -славный, -ая, -ое, *adj.* sławogodny, godzien sławy, sławy godny, sławny, chwalebny, wielebny, świetny; досто-славно цѣтованіе, sławogodne panowanie; -хвалѣно, *adv.* chwalebnie; -хвалѣнный, -ая, -ое, *adj.* godzien chwaly, chwaly godny, chwalebny, chlubny; -чѣстно, *adv.* zaszczytnie, poczeŃnie, czcigodno, chwalebnie; -чѣстный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl.* *sl.* zaszczytny, godzien (godny) zaszczytu, poczeŃny, czcigodny, chwalebny; -чудный, -ая, -ое, *adj.* podziwienia godny, zadziwiający.

Достоинѣ, -я, *n.* 1. spradek, dziedzictwo; 2. majątek, własność.

Достойтъ, *v. subj.* *v. sub:* Достоятъ.

Дострагиваніе, -я, *n.* dostrugiwanie, koŃczenie (dokoŃczenie) heblowania, strugania.

Дострагивать, Дострагать, *v. a.* dostrugiwać, dostrugać, doheblować; -ся, *v. p.* być do-

strugiwanym, dostruganym, doheblowanym.

Достраиваніе, -я, *n.* dobudowywanie, przybudowywanie, koŃczenie budowania.

Достраивать, Достраить, *v. a.* dobudowywać, dobudować, przybudowywać, przybudować, koŃczyć, dokoŃczać, dokoŃczyć budowania.

Дострагашіе, -я, *n.* doheblowanie, dostruganie, dokoŃczenie heblowania, strugania.

Дострагать, -ся, *v. perf.* *v. sub:* Дострагивать, -ся.

Достраиѣнне, Достраиваніе, *v.* Достраиваніе.

Достраивать, -ся, *v.* Достраивать, -ся. [нѣ.]

Достройка, -я, *f.* dobudowania.

Достраить, -ся, *v. perf.* *v. sub:* Достраивать, -ся.

Доструганіе, *v.* Дострагашіе.

Достругивать, Достругать, -ся, *v.* Дострагивать.

Доструживаніе, *v.* Дострагиваніе.

Доструживать, Достружить, -ся, *v.* Дострагивать.

Доступаніе, -я, *n.* dostąpienie, dostępowanie, dójście dokąd.

Доступать, Доступить, *v. a.* dostępować, dostąpić, dójść dokąd; mieć wstęп, przystęп (do kogo).

Доступиться, *v. r. perf.* - къ чѣму, dostąpić do czego; do негѣ не доступиться, do негѣ пругать трудно.

Доступленіе, -я, *n.* przystęп, Доступность, -я, *f.* dostęп, przystęпność, wejście, wuijście.

Доступный, -ая, -ое, *adj.* dostęпny, przystęпny, маѣеу пругать, wstęп do kogo.

Доступъ, -а, *m.* przystęп, dostęп, wstęп; къ нему итъ достъпа, do негѣ пругать трудно.

Досугъ, -а, *m.* czas, wolny czas; на досугъ, на досугахъ, w wolnym czasie.

Досужій, -ая, -ое, *adj.* zwinny, obrotny, zręczny, sposobny.

Досужный, -ая, -ое, *adj.* awobodny, wolny, dogodny, sposobny.

Досуха, *adv.* do sucha; вѣтеръ жѣркый полъ досуха, wуtrzeć mokrą podłogę do sucha.

Досушеніе, Досушваніе, -я, *n.* dosuszenie, całkowite wysuszenie, dosuszanie.

Досушивать, Досушить, *v. a.* dosuszać, dosuszyć; -ся, *v. p.* być dosuszанym, dosuszonym.

Досчитать, -ся, *v. perf.* *v. sub:* Досчитывать, -ся.

Досчитываніе, -я, *n.* doliczanie.

Досчитывать, Досчитать, *v. a.* doliczać, doliczyć, dokoŃczyć liczenie; -ся, *v. p.* być doliczанym, doliczonym; *β)* *v. r.* doliczać się, doliczyć się, odkryć błąd w rachubie.

Досыланіе, -я, *n.* *v.* Досылка.

Досылать, Дослать, *v. a.* dosyłać, dostać, odesyłać, odesłać.

Досылка, -я, *f.* dosyłanie, dostanie, posłanie [пр. reszty].

Досыпаніе, Досыпаніе, -я, *n.* dosypywanie, dosypka.

I. Досыпать, Досыпать, *v. n.* dosypać, dosarzać.

II. Досыпѣть, Досыпѣть, *v. a.* dosypywać, dosypać, dopełnić, dopełnić.

Досыпать, -ся, *v. perf.* *v. sub:* Досыпѣть, -ся. [sypanie.]

Досылка, -я, *f.* dosypka, dosypka.

Досыта, *adv.* do syta, do sytości; наѣсться до-сыта, наѣсть się do sytości, do syta.

Досыда, *adv.* dotąd, dopóty.

Досыганіе, -я, *n.* dosięganie, dostanie.

Досыгать, Досыгнѣть, *v. n.* dosięgać, dosięgnąć, dosiędz, dostać; ничѣ понѣтіе до сѣбѣ не досыгать, żaden rozum tego nie dosięga = nie pojmuje.

Досыгнѣть, *v. perf.* *v. sub:* Досыгать.

Дотаскать, -ся, *v. perf.* *v. sub:* Дотаскивать, -ся (I).

Дотаскиваніе, -я, *n.* dociekanie, dopieszczenie.

I. Дотаскивать, Дотаскать, *v. a.* (o zatach) donaszać, donosić; -ся, *v. p.* być donoszonym.

II. Дотаскивать, Дотаскать, *v. a.* dociekać, dociegnąć; -ся, *v. p.* być docieganym, docieganym; *β)* *v. r.* dociegnąć się, dowlec się. [nie, dowleczenie.]

Дотаскѣніе, -я, *n.* dociegnięcie.

Дотаскѣть, *v. perf.* *v. sub:* Дотаскиваться (II).

Дотаскѣться, *v. perf.* dociegnąć się, dowlec się.

Дотеканіе, -я, *n.* dociekanie, wyciekanie.

Дотекать, Дотѣчь, *v. n.* dociekać, dociec, wyciekać, wyciec zupnie. [Дотирать, -ся.]

Дотерѣть, -ся, *v. perf.* *v. sub:* Дотерѣніе, -я, *n.* docieswanie.

Дотесать, -ся, *v. perf.* *v. sub:* Дотѣсывать, -ся. [wanie.]

Дотѣсываніе, -я, *n.* dociesowanie.

Дотѣсывать, Дотѣсать, *v. a.* dociesywać, dociesać.

Дотѣчь, *v. perf.* *v. sub:* Дотѣкѣть. [dotacie.]

Дотирашіе, -я, *n.* docieranie.

Дотирать, Дотерѣть, *v. n.* docierać, dotrzeć, utrzeć.

Дотирка, -я, *f.* docieranie, dotarcie.

Дотискиваться, Дотискаться, *v. r.* dociekać się, dociegnąć się.

Доткѣть, *v. perf.* *v.* Дотыкѣть.

Дотолѣчь, *v. a. perf.* dotykać.

Дотѣль, *adv.* dopóty; tak długo. [сіе, macanie, ruszanie.]

Дотрѣбваніе, -я, *n.* dotrykanie.

Дотрѣбваться, Дотрѣбуясь,

v. r. — до чего, dotycкаć się, dotknać się до czego, poruszyć.

Дотуда, *adv.* dotąd, dopoty.

Дотушевание, —я, *n.* dotuszenie.

Дотушевать, —ся, *v. perf.*, *v. sub.* Дотушевывать, —ся.

Дотушевка, —и, *f.*, Дотушевывание, —я, *n.*, *v.* Дотушевываю.

Дотушевывать, Дотушевать, *v. a.* dotuszać, kończyć, докоńczyć tuszem guzowac.

Дотыкать, Дотыкаться, *v. a.* dotkać, dokończyć tkania.

Дотыгаться, *v. r. perf.* dporosować się. [dotygnięcie].

Дотыгивание, —я, *n.* docieganie, Дотыгивать, Дотыгивать, *v. a.* dociegać, dociegnąć; —ся, *v. p. być* docieganym, dociegnięciem.

Дотыгивать, —ся, *v. perf.*, *v. sub.* Дотыгивать, —ся.

Дотычь, Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, nauczać, nauczyć; —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, nauczać się, nauczyć się; выучьбь.

Дотычение, Дотычивание, —я, *n.* docuczenie, docuczenie, nauczenie, nauczenie.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычивание, Дотычивание, —я, *n.* docuczenie, docuczenie, nauczenie, nauczenie.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

Дотычь, *v. a.* dotuczać, dotuczyć, *v. sub.* Дотычь, —ся, *v. r.* dotuczać się, dotuczyć się, выучьбь.

dochody przypadkowe; *Jur.* akcydena, wziętki, obrywki; въ дохдъ, ку кощкови.

Доцвѣлый, —ая, —ое, *adj.* dokwitły. [dokwitać, dokwitnąć].

Доцвѣять, Доцвѣсть, *v. n.* Doцвѣзая, —и, *f.* Chem. decy-mazya. [sub: Доцвѣживать, —ся].

Доцвѣдить, —ся, *v. perf.*, *v. sub.* Доцвѣжение, Доцвѣживание, —я, *n.* docedzenie, docedzenie, dopełnienie, dopełnianie, napelnianie przez sedzenie.

Доцвѣживать, Доцвѣдить, *v. a.* docedzać, docedzić, dopełniać, dopełnić, napelniać, napelniać przez sedzenie.

Доцвѣчь, *v. Doch.* Дочиста, *adv.* do czysta, ze szczętem, zupełnie; *it.* v. Оби-рать (дочиста).

Доцвѣчение, —я, *n.* doczytanie, skończenie czytania.

Доцвѣчать, —ся, *v. perf.*, *v. sub.* Доцвѣчивать, —ся.

Доцвѣчивание, —я, *n.* doczytanie, skończenie czytania.

Доцвѣчь, *v. Doch.* Дочиста, *adv.* do czysta, ze szczętem, zupełnie; *it.* v. Оби-рать (дочиста).

Доцвѣчение, —я, *n.* doczytanie, skończenie czytania.

Доцвѣчь, *v. Doch.* Дочиста, *adv.* do czysta, ze szczętem, zupełnie; *it.* v. Оби-рать (дочиста).

Доцвѣчение, —я, *n.* doczytanie, skończenie czytania.

Доцвѣчь, *v. Doch.* Дочиста, *adv.* do czysta, ze szczętem, zupełnie; *it.* v. Оби-рать (дочиста).

Доцвѣчение, —я, *n.* doczytanie, skończenie czytania.

Доцвѣчь, *v. Doch.* Дочиста, *adv.* do czysta, ze szczętem, zupełnie; *it.* v. Оби-рать (дочиста).

Доцвѣчение, —я, *n.* doczytanie, skończenie czytania.

Доцвѣчь, *v. Doch.* Дочиста, *adv.* do czysta, ze szczętem, zupełnie; *it.* v. Оби-рать (дочиста).

Доцвѣчение, —я, *n.* doczytanie, skończenie czytania.

Доцвѣчь, *v. Doch.* Дочиста, *adv.* do czysta, ze szczętem, zupełnie; *it.* v. Оби-рать (дочиста).

Доцвѣчение, —я, *n.* doczytanie, skończenie czytania.

Доцвѣчь, *v. Doch.* Дочиста, *adv.* do czysta, ze szczętem, zupełnie; *it.* v. Оби-рать (дочиста).

Доцвѣчение, —я, *n.* doczytanie, skończenie czytania.

Доцвѣчь, *v. Doch.* Дочиста, *adv.* do czysta, ze szczętem, zupełnie; *it.* v. Оби-рать (дочиста).

Доцвѣчение, —я, *n.* doczytanie, skończenie czytania.

Доцвѣчь, *v. Doch.* Дочиста, *adv.* do czysta, ze szczętem, zupełnie; *it.* v. Оби-рать (дочиста).

Доцвѣчение, —я, *n.* doczytanie, skończenie czytania.

Доцвѣчь, *v. Doch.* Дочиста, *adv.* do czysta, ze szczętem, zupełnie; *it.* v. Оби-рать (дочиста).

Доцвѣчение, —я, *n.* doczytanie, skończenie czytania.

Доцвѣчь, *v. Doch.* Дочиста, *adv.* do czysta, ze szczętem, zupełnie; *it.* v. Оби-рать (дочиста).

Доцвѣчение, —я, *n.* doczytanie, skończenie czytania.

Доцвѣчь, *v. Doch.* Дочиста, *adv.* do czysta, ze szczętem, zupełnie; *it.* v. Оби-рать (дочиста).

Доцвѣчение, —я, *n.* doczytanie, skończenie czytania.

Доцвѣчь, *v. Doch.* Дочиста, *adv.* do czysta, ze szczętem, zupełnie; *it.* v. Оби-рать (дочиста).

Доцвѣжий, —аго, *v. m.* dojeżdżać, zszuwać, szuwać.

Доцвѣжение, —я, *n.* dojechanie.

Доцвѣчь, *v. perf.*, *v. sub.* Доцвѣчать, —ся.

Доцвѣчь, *v. perf.*, *v. sub.* Драгий, *Ess.* sl., *v.* Дорогой.

Драгоценность, —и, *f.* kosztowność, drogocennosc.

Драгоценный, —ая, —ое, *adj.* drogocenny, kosztowny; *wubornu, przewyborny.

Драгунский, —ая, —ое, *adj.* dragonski; драгунский полкъ, pułk dragonski. [nierz].

Драгун, —а, *m.* dragon. (золю).

Драгун-трава, *v.* Драгун.

Дражайший, —ая, —ое, *superl.* najdroższy.

Дразнение, —я, *n.* drażnienie.

Дразнило, —а, *m.* drażniel.

Дразнить, *v. a.* drażnić, rozjąz-nywać; —ся, *v. r.* drażnić się.

Драка, —и, *f.* bitwa, bójka, darcie się; kłótnia; rabulstwo.

Драконка, —и, *f.* Bot. (dracena), smokowe drzewo, smocze drzewo. [konołgław].

Драконова голова, *v.* Дракон.

Драконова кровь, (sangwis dragonie), smocza krew; sok żywiczny szeregony z drzewa krwawosok zwanego.

Драконоглавь, Драконоглавник, —а, *m.* Bot. (dracoscephalum), pszczałnik.

Драконъ, —а, *m.* smok; czart, djabel; летучий драконъ, крылатый драконъ, (draco volante), jaszczurka latająca; драконъ дикій, djabel piekielny. [teatralna].

Драма, —и, *m.* drama, sztuka.

Драматический, —ая, —ое, *adj.* dramatyczny; драматический писатель, pisarz dramy, pisarz dramatyczny. [adj. dramatyczny].

Драматургический, —ая, —ое, Драмаургия, —и, *f.* dramaturgia, nauka o sztuce dramatycznej.

Драмаургия, —а, *m.* dramaturg, pisarz dramy.

Драница, —и, *f.* drаница, drań, deszczulka cienka do pokrycia dachów.

Драничный, —ая, —ое, *adj.* dranicowy, z dranic zrobiony.

Драпанье, —я, *n.* darcie, rozdzielanie, rwanie, targanie; драпанье за волосы, targanie za włosy.

Драпанье, —и, *f.* coll. 1. drаницe; 2. podarty papier.

Драпирование, —я, *n.* drapowanie, faldowanie.

Драпировать, *v. a.* drapować, materyę w faldy układać, faldować; —ся, *v. p.* być drapowanym.

Драпировка, —и, *f.* drapowanie, faldowanie.

Драпья, —и, *f.* dratwa.

Драть, *v. a.* drzeć, rwać, szarpać, targać; (o sukni i obuwiu.)

do drzewa opalowego (do drzew wożenia słuзacy; Дрово-вобъ, -а, т. возачу дрва (дрzewo); -дѣль, -а, т. (†), stolarz, kolo-dzieł; -нбсець, -нца, т. drzewo-powoz, повзачу дрzewo; -рубѣ, -а, т. (†), в. Дрово-сѣкъ (1. 2); -сѣкъ, -а, т. 1. гѣбач, lupacz дрzewa, drwal; 2. порѣб в лесіе, natopie; 3. в. Усачъ (Н. п.); -сѣчный, -ая, -ое, адж. do ra-bania дрew słuзачу; дровосѣчный топѣрь, (siekiernia), topor do ra-bania дрew.

Дропликъ, -а, т. дрzewem handlujacy, drwal, drwalnik.

Дропяной, (-ій), -ая, -бѣ, adj. дрzewny, дрewny, на дрwa słuзачу; дрвяной сарай, дрwaliana.

Дрогъ, -и, f. rozwoza, drag (wozowy) przednie kola z tylnymi sprazajacy.

Дроги, -ъ, f. pl. 1. wóz (np. piwowarski); 2. karawan.

Дропяный, -ая, -ое, adj. bo-jazliwy.

Дропнуть, в. п. дрзѣе, drgać, trząść się; *bac się, być w strachu.

Дрожалка, -и, f. Bot. (*tremella postica*; *postica commune*), trzęsido, gnójnica, kislelec.

Дрожаице, -а, п. дрзение, drganie, trzęsienie.

Дрожать, в. п. дрзѣе, trząść się; полъ дрожитъ, podłoga się trzęsie; у него рѣки дрожатъ, какъ осиноый листь, ręce mu drza, jak osika; дрожатъ отъ стѣха, дрзѣе od strachu; и. -предъ кѣмъ, *дрзѣе, bac się. [дрзачу.]

Дрожащий, -ая, -ое, part. p.

Дрожди, -ей, п. pl. drożdże.

Дрождіе, -я, п. *Eccl. sl.* drożdże.

Дрождиникъ, -а, т. масынуе do drożdży.

Дрождяной, (-ій), -ая, -бѣ, -бѣ, adj. drożdżowy, od drożdży, z drożdży.

Дроженный, -ая, -ое, adj. dorozżkowy, od dorozżki.

Дрожжанный, Дрождебой, (-ій), в. Дрождяной.

Дрожди, в. Дрожди.

Дрожка, -и, f. pop. drzaczka, ograszka, dręszcz, mrowie; дрожить дрбжкою, (on) drzy jak osika. [zka.]

Дрожки, -жѣк, pl. f. dorozżki; -и, f. dręszcz, mrowie, drzaczka; меня въ дрожь бросѣть (кидѣть), меня дрожь беретъ (пронимѣть), dręszcz mnie po cieple przeschodzi.

Дрождѣнокъ, -нка, т. млоды drozd.

Дрождикъ, -а, т. dim. drozd.

Дрождяной, -ая, -ое, adj. drozdowy; дрождѣвое гнѣздѣ, gniazdo drozdowe.

Дрождѣ, -а, т. Н. п. (*turdus*), drozd; пѣстрый, нестрогодѣный, камѣнный дрождѣ, (*turdus zazawitii*), drozd pstry *szylki* kamienny, kamienniczek; дрождѣ желтобрѣ-

вый, орѣховый, в. Орѣхов-никъ; дрождѣ желтонобый, дрождѣ-рабинникъ, (*turdus viscivorus*), drozd większy, jemiolucha; дрождѣ чѣрный, (*turdus merula*), kos; дрождѣ холхатый, (*turdus cristatus*), drozd czubaty; дрождѣ пѣвчий, (*turdus musicus*), drozd співак. [zadow.]

Дрождячий, -ья, -ье, adj. дро-Дрожь, -а, т. Bot. (*genista*), janowiec (ziele), kręszynka, kręszynka; дрожь красяльный, (*genista tinctoria*), janowiec farbierski.

Дромедѣрь, в. Верблюдь (о-ногорбый).

Дротикъ, -а, т. dim. lancza, pika kozacka. [pika.]

Дротъ, -а, т. dziryt, widzenia, Drofъ, в. Дрохвѣ.

Дроцѣна, -и, f. 1. ciasto z jaj, młeka i maki zrobione; 2. jado z posledniego kawiaru przez popielstwo uzywane.

Дроцѣнь, -чня, т. pop. pucek, dziesięć tłuścutki. [жить, -си.]

Дрочить, -ся, (pop.), в. Шѣ.

Дрочникъ, в. Дрожь.

Другакъ, -а, т. druga woda на затарте слодо.

Другина, -и, f. *Eccl. sl.* przy-jaciolka, towarzysza.

Другий & Другой, -ая, -ое, adj. drugi, wtóry, inny.

Друговъ, -а, -о, adj. przyja-cielski, do przyjaciela nalezacy.

Друголюбіе, -я, п. *Eccl. sl.* przyjacielskość, przyjazność; в. Дружелюбіе. [Дружелюбный.]

Друголюбный, *Eccl. sl.*, в. Другъ, -и, т. (pl. друзья, -зѣй), przyjaciel; *близни, bliźny;

другъ меншѣе, в. Дружка; самъ другъ, samowtór; другъ за дру-гомъ, jeden za drugim, jeden po drugim; §. стѣрый другъ лѣхше вѣчыкъ двухъ, (jeden) stary przy-jaciel, lerszy niż dwa nowe; [сfr. dla przyjaciela nowego, nie opusz-każaj starego]; и. §. всѣ другъ, неѣ прѣтели, до чѣрнаго лим дѣя, рѣки кому szczęście pluzу, przyjaciel mu wiele służy; [сfr. szczęście uszło, przyjaciel mało; gdzie złe przypadki, tam przyja-cielski rzadki].

Дружба, -и, f. przyjaźń, przy-jacielstwo. [ciel.]

Дружбѣк, -жѣк, т. dim. przyja-Дружелюбный, -ая, -ое, adj. przyjaźliwy, przyjaźny.

Дружелюбіе, -я, п. przyjacielskość, przyjazność.

Дружелюбный, -ая, -ое, adj. przyjacielski, przychylny, zyczliwy.

Друженка, -и, а. с., в. Дру-жѣк. [jacielski.]

Дружеский, -ая, -ое, adj. przy-Дружественно, adv. przyjacielsko, po przyjacielsku.

Дружественный, -ая, -ое, adj. przyjacielski. [stwo, przyjaźń.]

Дружество, -а, п. przyjaciel-

Дружбѣк, -чка, в. Дружбѣк. Дружина, -и, f. 1. rozpolite ruszenie; 2. *Eccl. sl.* małżonka, żona; 3. *Eccl. sl.* towarzystwo.

Дружить, 1. в. а. przyjaźnić; 2. в. п. starać się podobać komu w szęmie; в. Угождѣть; -ся, в. г. przyjaźnić się (z kim).

Дружка, -и, т. družba, przy-jaciel pana młodego; para, jedno z tej pary. [jacielski.]

Дружий, -ья, -ое, adj. przy-Дружно, adv. przyjaźnie, zgo-dnie.

Дружный, -ая, -ое, adj. przy-jacielski, przyjaźny, zgodny; je-dnostajny.

Друза, -и, в. Щѣтка (2).

Друзь, -а, т. suche gałzki, chróst.

† Друкарня, в. Тинографія.

† Друкаръ, в. Тинографичикъ. Дрвяк, в. Дрель.

Дрѣхнуть, в. п. pop. brnąć, gnić; онъ дрѣхнѣтъ цѣлый день, on cały dzień śpi, gnije.

Дрѣловатый, -ая, -ое, adj. Дрѣлоу звѣдѣу, nadwidędu, zwa-тлоу.

Дрѣлость, -и, f. zwiędłość.

Дрѣлный, -ая, -ое, adj. zwięd-лы, watly, podupadly, zeschly, wyschly. [dniec.]

Дрѣбнуть, в. п. wiadnąć, wię-Дрѣбѣть, в. п. (o dzwonach stuczonych) wszękać, brzęcać, wydawać głos nieczysty.

Дрганіе, -я, п. drganie, dry-gnienie.

Дргать, Дргать, в. п. drgać, drugać, dręcać, dręcać; -ся, в. г. drugać, wierząć, bić nogami (i resami), opierać się.

Дргали, -я, т. drzwnik, tragarz. [гать, -ся.]

Дргать, -си, в. sub: Дра-Дрготѣ, -и, f. drganie, kon-wulsye.

Дргъ, -а, т. śmiecie, plu-gastwo; *plotki, brednie, glu-pstwa.

Дряной, (-ій & дрянный, -ія, -бѣ, adj. lchly, zły, nikozemny, ładajaki, nędzny, mizerny; дрянная рабѣта, nędzna, licha robota.

Дрянъ, -и, f. śmiecie; wybier-ki, brak; złe, nie warte rzęszу; *plotki, brednie, bajki, białeź-stwa, głupstwa.

Дрялѣць, -ѣ, т. niedolega, człowiek wyniszczony.

Дрялѣсть, -и, f. słabość, starość, wątłość, bezsilność, nieroz-тѣność.

Дрялный, -ая, -ое, adj. słaby, stary, wątły, niedolezny, upadły на silach, bezsilny.

Дрялѣть, в. п. słabić, starzeć, wleć, niedolegnąć.

Дряхлѣть, в. Дряхлѣть.

Дока, -и, f. *Eccl. sl.* 1. (doska), deska; 2. stół [sklepowy] на kłó-rym rozkładają towary.

Дурочка, -и, *f.* *glupia kobiata*.
Дурь, -и, *f.* *swawola, rozpusta*,
knapr6bnosc; *prog; nar6w; w6bit*
dурь изъ кор6, *wurpedzi komu*
knapr6bnosc.

Дурять, *v. n.* *durzec, durnym*,
glupim si6 stawac.

Дутикъ, -а, *m.* *detka*, *ka*
zdecz wudeta; *rucolowaty; d-
sai; odety, padety, ruzny; p
rowiny dutiki, guziki dete.

Дутый, -ая, -ое, *part. p.* *dety*,
wudety, wzdety; dutya p
rowicy, guziki dete.

Дутьшь, -а, *m.* *rucolowaty*,
odety; v. D
utikъ (*).

Дуть, *v. n.* *dac, dumać, dm-*
chnac, wiac; холодный вѣтеръ
дуть, *zimny wiatr wieje*; дуть
на горячее кѣшанье, *dmuchac*
на *gorace jedzenie*; дуть на кор6,
* *ostranias kogo, ostr6bniz z kim*
obchodzic si6; дуть кому-либо
въ уши, *nabecznac komu uszy*;
дуть кто кор6 въ щекѣ, * *dmuchnac*,
uderzyc, palnac komu uszy;
š. obожжemas na молоко, st-
anesh duty i na w6du, kto sie
godaem wragzy, ten i na zimno
dmucha; -ся, *v. n.* *padumac si6*,
nadeciem stawac si6 grubszym;
* *dac si6, gniewac si6.*

Духъ, -овъ, *pl. m.* *racznidla*,
wonnosci, perfumy; и. v. На-
прѣсикивать, *Onpr6sivatiel*,
-ся (*duxami*).

Духо-борець, -ца, *m.* *kaserc*
zaprzeczajacy b6wsta Duchowi
świ6temu; -b6rnikъ, v. D
uob6rca; -b6rctwo, -a, n. *o-*
dzaczepienstwo od Ducha świ6te-
go; -b6rctwować, v. n. *zaprzec-*
zac b6wsta Duchowi świ6temu;
-b6wство, -а, n. *zakon, stan du-*
chowny; duchowienstwo, osoby
duchowne, ksi6ża; b6wloe d
u6w6wство, duchowienstwo świeckie;
чёрное духов6wство, duchowien-
stwo zakonne.

[Ховный].
Духовная, (*a. f.*), *v. sub.* Ду-
ховникъ, -а, *m.* *1. spowied-*
nik; 2. pokutnik.

Духовный, -ая, -ое, *adj.* *d*
uchowny, umyslowy, niematerial-
ny; duchowny; kościelny; d
u6w6wный лиц6, osoba duchowna;
духовный отецъ, ojciec duchowny;
spowiednik; духовный сынъ, po-
kutnik; духовная дочь, pokutnica;
духовное право, prawo ka-
noniczne; духовное завѣщаніе
*abo духовная, -ой (*a. f.*), testa-*
ment.

Духовой, -ая, -ое, *adj.* *decho-*
*wy, oddechowy, (*v. myślowoscie*);*
majacy w6ch; духовые каналы,
kanaly oddechowe; духовые ин-
струменты, instrumenta muzyczne,
deto; духовая мѣзыка, muzyka
na d6tych instrumentach; и. d
u6w6wное ружьё, wiatr6wka [strzel-
liva]; духовая рѣба, ryba marny-
wana. [*szn6c, wzyw.*

Духотъ, -ы, *f.* *zaduch, du-*

Духъ, -а, *m.* *duch*, [*istota*
niematerialna majaca rozum i
wolę]; duch, widmo, mara; dar;
duch; duch, dusza; dech, oddech;
mysl, umysl; zapach, wouia; z-
aduch; и. wonia, wzyw, para;
treść, wyb6r; *meztwo, odwaga,
walecznosć; духи, pl. racznidla,
perfumy; Богъ есть духъ, B6g
jest duchem; благий духъ, dobry
duch; духъ нечистъ, злой, д-
монскій, zły duch, szart, djabel;
духъ б6рный, Ecll. sl. wiatr; v.
Zachwytivatiel (dux); Swiat6j
Dux, duch świ6ty; стихот6-
рческій духъ, poetycki duch, za-
paral, wena poetyczna; духъ в
р6мени, duch wieku, czasu; крѣ-
пкій духомъ, staly, prysutstwie
ducha. prytomnosć umyslu; и. v.
Raspolozhenie (dux); u ner6
duxu w6ty, u ner6 ne chwytacz
(ne dostacь duxu na to, on nie
ma zadnej odwagi); и. v. P
erewoditъ, Испускать, P
redawatiel (dux); Sobratъся (sъ
duxomъ); Pridawatiel (duxu);
Unadatiel (duxomъ, въ duxu);
Быть на duxu, byc na spowiedzi;
spowiadac si6; итти на dux,
isc do spowiedzi; что есть dux,
co tchu, w lot, pedem.

Душъ, -ы, *f.* *dusza; duch; su-*
mmienie; dusza, sz6wkie, glowa;
въ домъ ни одной душѣ не было,
nie bylo ani jednej duszy, ani
jednego czlowieka w domu; ду-
шъ моѣ moja duszo! благород-
ство душѣ, szlachetnosć duszy;
кривая душъ, czlowiek bezsu-
mmienny, falszowy; отъ душѣ,
od duszy, z duszy, chętnie; лю-
бить кор6 всею душю, kochac
kogo z całej duszy; kochac kogo
serdecznie; онъ проданъ ому
всею душю, on przzywazany do
niego duszъ i cialem; у нихъ
одна душъ, oni живѣтъ душъ въ
думу, oni żyją z sobъ zgodnie,
w przujazni; онъ безъ душѣ отъ
нея, on niъ bardzo zachwycony;
бжтъ безъ душѣ, biedz co tchu,
bez odrocynku; чутъ держится
въ немъ душъ, on ledwie co żyje;
кто ому по душѣ, to mu bardzo
przymienne, mile; брать на своѣ
дѣлу, brać со на swoje sumnie-
nie, brać со на siebie, odpowia-
dac za со; тяжело лежтъ на ду-
шѣ, cięży na sumnieniu, dreczy
sumnienie; сколько душѣ твоеѣ
угодно, tyle со chcesz; отдать
вс6, что за душю, oddac, dac
wszystko do ostatniego; и. v.
Krywitiel (duxemъ), Otw6rctъ
(duxu), Otdatiel (na duxu, otd.
B6gu duxu), Otpustitiel (duxu
na pokazanie), Polozitiel (duxu
za kogo-либо), Prodatiel (duxu),
*Mutitiel, Tanutiel (*v. impers.*),*
Zamiratiel.

Душоточка, -и, *f. pop.* *duxko*
mojal serdeczko moje!

Душ6вно, *adv.* *serdecznie; лю-*

бить кор6 душ6вно, *kochac kogo*
serdecznie, z całej duszy.

Душ6вный, -ая, -ое, *adj.* *du-*
szny, duszewny; душ6вный другъ,
przyjaciel serdeczny; душ6вное
спасеніе, zbawienie duszy; ду-
шевныя качества, przymioty du-
szey; душ6вное желаніе, życzenie
serdeczne; съ душ6внымъ при-
ск6рблемъ, z żal6scią, z ubole-
waniem.

Душе-вредѣ, *v.* *Dушеврѣд-*
ство; -вредникъ, -а, m. *wiaro-*
lomca, niegodziwiec; -врѣд-
ница, -и, f. *kobieta wiarolomna,*
niegodziwa; -вредничать, -а, n.
wiarolomne, niegodziwe poste-
rowanie; -вредничать, v. n. *wiaro-*
lomnie, niegodziwie postero-
wac; -врѣдный, -ая, -ое, adj.
wiarolomny, niegodziwy, bezsu-
mmienny; -врѣсто, -а, n. (f.),
wiarolomstwo, bezsumniennosc;
-врѣдствовать, v. Dушеврѣд-
ничать; -грѣба, -и, f. *kaftan,*
kaftanik, gatunek sukni prostej
kobiecej bez rękaw6w; -губецъ,
-бца, m. *zabojca, morderca; -г-*
убительный, -ая, -ое, adj. *dusze-*
zgnubny, duszostratny, zgnubny dla
duszy; -губница, -и, f. *zabójczy-*
nia; -губникъ, -губница, n.
Dушегубецъ, Dушегубица;
-губный, -ая, -ое, adj. *dusze-*
zgnubny, duszostratny, zgnubny dla
duszy; -губство, -а, n. *zab6j-*
stwo, morderstwo; -губствовать,
v. n. *zabijac, mordowac.*

Душскъ, -шкъ, *m.* *cuch, cu-*
chnienie, szmiardlosć.

Душе-любецъ, *Ecll. sl. v. Ч*
еловѣколюбецъ; -любивый,
Ecll. sl. v. Человѣколюб-
ицъ.

Душ6ние, -я, *n.* *duzenie, za-*
duzenie; pieczenie; marnowan-
ie (gub).

Душ6нный, -ая, -ое, *adj.* *ma-*
rynowany; duszony; душ6ное мѣ-
со, sztufada, sztufata.

Душ6нька, -и, *f.* *duszka; moja*
duszko! moje serce! moje życie!

Душе-нагубный, -ая, -ое, *adj.*
duszezgnubny, duszostratny, zgnu-
бny dla duszy; -питательный,
v. Dушеносѣбный; -полѣ-
бный, -ая, -ое, adj. *zbawienny*
dla duszy; -приказникъ, -а, m.
wykonawca testamentu; -прика-
щикъ, -и, f. *wykonawczyni te-*
stamentu; -растлитель, -а, m.
Ecll. sl. zdradczilik, zwodziciel,
balamutnik; -словіе, -я, n., v.
Психологія; -спасеніе, -а, n.
zbawienie duszy; -спаситель,
-а, m. *zbawiciel, zbawca duszy;*
-спасительный, -ая, -ое, adj. *zba-*
wczy; -тлитель, -я, m. *Ecll. sl.*
zdradczilik, zwodziciel, balamu-
tnik; -тлительный, -тланный,
-ая, -ое, adj. *Ecll. sl. zgnubny dla*
duszy; zdradliwy, zwodziczny; Ду-
шеубийственный, -ая, -ое, adj.

szkodliwy dla duszy; Душецѣлѣбный, —цѣлительный, —ая, —о, *adj.* *Ecclesi.* sl. zbawczy, zbawienny.

Душечка, *v.* Душенька.

Душестый, —ая, —о, *adj.* wonejasy, pachnący.

Душить, *v. a.* dusić, [*v. perf.* za-, u-dusić]; perfumować; —ся, *v. r.* perfumować się.

Душица, —ы, *f.* *Bot.* 1. (*origanum*), lebiotka; 2. (*anthoxanthum odoratum*), macierzysca.

Душка, —а, *f.* 1. *dim.* duszka, serdeczko (moje!); 2. dółek serdeczko; 3. *Bot.* мяткина душка, *v.* Фіалка; 4. *pl.* душки, —шекъ, *lisz*, futro z szyi *lisa*.

Душникъ, —а, *m.* 1. otwór (*w fontannie*); 2. wiatraczek *w oknie*; wentylator; *luft*, przedech *pięcowy*, (ołowiany *lub* gliniany) *w przewętach*; 3. przewiew okienny.

Душница, —ы, *f.* Душничёкъ, —чка, *m.* szaszeczka, puszka *na psachnida*.

Душно, *adv.* duszno, parno.

Душный, —ая, —о, *adj.* duszny, duszący, parny.

Душобъ, *v.* Душекъ.

Дуолистъ, *v.* Поединничёкъ.

Дуэль, —и, *f.* *v.* Поединокъ.

Дуэтъ, —а, *m.* *Mus. duo*, [сгъдѣ muzyki wykonywana przez dwie osoby].

† Душанъ, —а, *m.* stągiew; kocioł.

Душеръ, —и, *f.* *Ecclesi.* sl. córka.

Душца, —ы, *f.* *Ecclesi.* sl. dziewczulka.

Дѣба, —ы, *f.* szubienica, катуза, сіагі, tortura; *стать на дѣбѣ*, (на дыбѣ), wspinać się, wstąpić się, dęba dać (*o koniach*); *puszczać się na nogi* (*o dzieciach*).

Дѣбиться, *v. r.* wspinać się, jeździć się, wstawać.

Дѣбки, —а, *m. pl.* *стать на дѣбѣ*, *v. sub.* Дѣба.

Дѣбомъ, *adv.* wspinając się *w górę*; *włosom dѣбомъ стоять*, włosy do góry stoja; *v.* Дѣбиться.

Дѣбъ, *v. sub.* Дѣба.

Дѣволокъ, —а, *m.* otwór *над ріеком* *w chatach wiośniаnskich* z kominem *drewnianym* *dlа* *wypuszczania dymu*. [*misty*].

Дѣжистый, —ая, —о, *adj.* думжистый, *v. a.* dumić; *Надѣжмлатъ*; —ся, *v. r.* dumić się.

Дѣшка, —и, *f.* krepa.

Дѣшлѣніе, —я, *n.* dymienie.

Дѣшникъ, —я, *m.* dziura *w чапурасъ* *bez kominów*, *którą dym z izby wychodzi*; *ii. v.* Дѣмянка.

Дѣшница, —ы, *f.* 1. *v.* Дѣмволонъ; 2. *Bot.* *v.* Дѣмянка.

Дѣшно, *adv.* dumno.

Дѣшный, —ая, —о, *adj.* dymny.

Дѣшовникъ, —а, *m.* komin, *kanal dymowy*.

Дѣшовной, (—ій), —ая, —бе, *adj.* думовой, *od dymu*; *дѣшовной*, —аго, *v. я.* dymowe, podymna.

Дѣмокъ, —мкѣ, Дѣмоцекъ, —чка, *m. dim.* dymek. [*mowaty*].

Дѣмчатый, —ая, —о, *adj.* думчатый, —а, *m.* dym; *земляной дымъ*, *v.* Дѣмянка.

Дѣмянка, —и, *f.* *Bot.* (*fumaria*), kokorycz, dymnica.

Дѣмникъ, —а, *m.* grunt *zasiany melonami*.

Дѣмный, —ая, —о, *adj.* мелонowy; *v.* dymia.

Дѣнька, —и, *f. dim.* mały melon.

Дѣня, —и, *f.* *Bot.* (*cucumis melo*), melon, ogórek, (*ob.*) dymia.

Дѣрѣ, *v.* Дѣрѣ. [*rawy*].

Дѣрѣстый, —ая, —о, *adj.* dziurawy.

Дѣрѣтъ, *v. a.* dziurawić.

Дѣрка, Дѣрочка, —и, *f. dim.* dziurka, dziureczka.

† Дѣхавица, *v.* Одышка.

Дѣхало, —а, *f. Anat.* 1. (*arteria aspera*), tchawica, krtkañ, kanał oddychania; 2. (*spiraculum*), dychawka, otwór *u ryb* *na głowie do oddychania*. [*xalo*].

Дѣхальцо, —а, *n. dim.* *v.* Дѣхание, —я, *n.* dychanie, dychzenie, oddech, tchnienie; *ii. v.* Одышка; *бѣрное дѣхание*, *Ecclesi.* sl., *wiatr gwałtowny*; *тяжелое дѣхание*, *ciężkość na piersiach*; *ii. v.* Испускать, Спирать, Переводить (дѣхание).

Дѣхательный, —ая, —о, *adj.* oddechowy, oddychalny; *дыхательное гóро*, krtkañ.

Дѣхатъ, *v. n.* dychać, oddychać, dychnąć, tchnąć; (*o wietrze*): *wiać*, *wionąć*, *dać*.

Дѣхлецъ, —а, *m.* dychawicznу.

Дѣхнуть, *v. semelf.*, *v. sub.* Дышать.

Дѣшаніе, —я, *n.* dychzenie.

Дѣшнать, Дѣхнуть, *v. n.* dychać, oddychać, dyszeć; *wiać*, *dać*. [*dyshalowy*].

Дѣшельный, —ая, —о, *adj.* дышлый, —а, *n.* dyszel.

Дѣшолонокъ, —нка, *m. dim.* djabeltko.

Дѣшоловъ, —а, *m.* djabel, czart, bies. [*djabelski*].

Дѣшольскій, —ял, —о, *adj.* дябильщина, —ы, *f.* djabelstwo.

Дѣшоница, Дѣшконъ, *v.* Дѣк....

† Дѣшекъ, —а, *m.* dziak, starszy brwiawek kościelny, kantor; *думный дѣшекъ*, sekretarz *radу stanu*.

Дѣшекъ, —чка, *m.* *спіевакъ коściелny рускi*. [*wnego спіевака*].

Дѣшчика, —и, *f.* żona *cerkiewna*.

Дѣва, —ы, *f.* dziewica, panna.

Дѣвѣтъ, Дѣтъ, *v. a.* podziąć, podziąć, zostawić *co gdzie*; *oddać*, *umieścić*; *ii. v.* Запрятыватъ; *кудѣ онъ дѣвѣтъ мой книгу*, *gdzież on podziął moją ksiązkę*; *кудѣ онъ дѣвѣтъ всё свои дѣньги*? *gdzież on podziął wszystkie swoje pieniądze*? *онъ не знаетъ, кудѣ л. своихъ дѣтѣй*, *ona nie wie, gdzie ma swoich dzieci umieścić*; —ся, *v. r.* podziąć

się, chować się, ukryć się; *zaginąć*, *chronić się*; *не знаю, кудѣ дѣвѣтъ*, *nie wiem gdzie się mam podziąć*, *schronić*.

Дѣвица, —ы, *f.* dziewica; panna.

Дѣвическій, —ая, —о, *adj.* dziewiczy, paniński.

Дѣвичество, —а, *n.* panieństwo, dziewictwo.

Дѣвичій, Дѣвичій, —ья, —е, —е, *adj.* dziewiczy, paniński; *дѣвичья красота*, *piękność panińska*; *дѣвичья*, —ей, (*s. f.*) *ado дѣвичья комната*, *izba dla pokojówek*, *dlа dziewcząt służących*;

Дѣвѣдность (дѣвичья); *ii. v.* Кôжа (дѣвичья), Кôрени (дѣвичій).

Дѣвичникъ, —а, *m.* 1. willa *przedwielna*; 2. *v.* Дѣвникъ.

Дѣвий, *v.* Дѣвичій; *дѣвий кôрени*, *v.* Водогôнь.

Дѣвка, —и, *f.* panna, dziewica, dziewczyna, *dziewka*, *służąca*; *ii. v.* *Засиживатъ* (въ дѣвкахъ).

Дѣвникъ, —а, *m.* *Bot.* (*parthenium*), parcin. [*Matka Boska*].

Дѣволатерь, —и, *f.* *Ecclesi.* sl.

Дѣвочка, —и, *f. dim.* dziewczynka. [*cy dziewczynka*].

Дѣвочникъ, —а, *m. pop.* lubi; Дѣвственникъ, —а, *m.* *prawiczek*, *młodzieniec nieskażony*.

Дѣвственница, —ы, *f.* *prawiczka*, *panienka czysta*, *nieskażona*.

Дѣвственностъ, —и, *f.* *czystość panińska*; *v.* Дѣвство.

Дѣвственный, —ая, —о, *adj.* zachowujący *czystość*, *panieństwo*, *panieński*, *dziewiczny*.

Дѣвство, —а, *n.* 1. *panieństwo*, *dziewictwo*, *czystość* [*ми nieskażoność*] *panienka*; 2. *v.* Дѣвичество.

Дѣвствованіе, —я, *n.* *zostawienie* *w panieństwie*, *w dziewictwie*.

Дѣвствовать, *v. n.* żyć, *zostawać* *w panieństwie*, *w dziewictwie*.

Дѣвшука, —и, *f.* *panienka*, *dziewczynka*.

Дѣвьяна, —и, Дѣвьяна, —и, *f. augm.* *dziewczyna*, *dziewczynko*.

Дѣвчонка, —и, *f.* *dziewka* (*z pogardą*).

Дѣвничка, —и, *m.* dziadek.

Дѣдоскій, —ая, —о, *adj.* dziadkowy, dziadowski; *дѣдоское помѣстье*, *dziedzina*. [*dziadka*].

Дѣдовство, —а, *n.* *dziedzina*

Дѣдовщина, —ы, *f.* *dziedzina* *w spadek*, *dziedzictwo po dziadku*.

Дѣдушка, —и, *m.* *dziadek*, *starsuszek*; *fig.* *дѣдушка домовоій*, *mara*, *strach* *poeny*.

Дѣдъ, —а, *m.* *dziad*, *dziadek*, *ojciec ojca* *lub* *matki*; *дѣдъ*, —овъ, *pl.* *dziady*, *przodkowie*;

дѣды наши жили *иначе*, *przodkowie nasi żyli inaczej*; *ѣ. каковѣ дѣды*, *taków i obydъ*, *jaki dziad, taki i obiad*. [*dzieje*, *historya*].

Дѣвнсаніе, —я, *n.* dziejopismo,

Дѣписатель, -я, *m.* dziejopis, historyk.

Дѣписательный, -ая, -ое, *adj.* dziejopiski, dziejopisarski, historyczny.

Дѣпричастіе, -я, *n.* *Gramm.* imiesłow osobliwy, bezwzględny. † Дѣжъ, -й, *f.* dzieża.

Дѣственный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* dzielný, skuteczny.

Дѣй-ствительно, *adv.* istotnie, w istocie, w samej rzeczy, prawdziwie; -ствительность, -и, *f.* dzielnosc, skuteczność, prawdziwość, istota, rzetelnosc, pewność; -ствительный, -ая, -ое, *adj.* istotny, pewny, rzetelny, prawdziwy; czynny, aktualny, rzeczywisty; Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, гесцувисту радца стану; дѣйствительный членъ, *Gramm.* (*verbum activum*), słowo czynne.

Дѣй-ствие, -я, *n.* dzialanie, czynność; *dzielnosc, moc, skuteczność; *Milít.* potrzeba, bitwa, batalia; акту; акт сцѣны трагедии, комедии; *it. v.* Дѣло, -ство, -я, *n.* dzialanie, czyn; -ствование, -я, *n.* dzialanie, ruch; (*aktorach*) udawanie osoby, granie roli; -ствователь, -я, *m.* dzialacz; актор; -ствовать, *v.* dzialacz, być w ruchu, skutkować; *Milít.* wojować, бить się, потыкаться; удавать (jak *pr.* aktor na scenie); обрѣтно дѣйствовать, одсцѣлювач; -ствующий, -ая, -ое, *part. a.* dzialajacy, skutkujacy; *v.* Дѣйствовать; дѣйствующія лица, *Theat.* osoby grajace (na teatrze).

Дѣяніе, -я, *n.* dzialanie, czynienie, расование. [сownik.]

Дѣлатель, -я, *m.* robotnik, pracownik; *v.* a. dzialacz, robić, czynić; працювати, трудніть się; *it.* robić, czynić, справити; дѣлать честь, czynić завсечу; ёто дѣлать тебѣ честь, то сі завсечу сцуні; мѣх тутъ нѣчего дѣлать, ніе мам ту сзего robić; промѣ этого не дѣлать, прозѣ tego ніе сцуні; отъ нечего дѣлать, од нудовъ; дѣлать конѣцъ, конѣцъ, до конца працювати; -ся, *в. p.* robić się, być robionym; выникать, дѣлать się; *в. v. r.* ставать się; дѣлаться скупнѣе, robić się, ставать się акрѣпч; что съ нимъ сдѣлаюсь? собъ му сіе стало? дѣлаться съ кѣмъ, зносити się зъ кѣмъ, мѣст зъ кѣмъ со до сцунѣнія.

Дѣланный, -ая, -ое, *adj.* dzialowy, podzialowy. [леніе.]

Дѣлѣжъ, -я, *m.* podzial, rozdzielеніе, -я, *n.* dzielenie, dzial, podzial; *Arithm.* dzielenie; дѣлѣніе дробей, dzielenie ułomków.

Дѣланный, -ая, -ое, *part. p.* dzielný, rozdzielony, podzialowy.

Дѣлѣцъ, -льцѣ, *m.* dobry adwokat; zdolny; sprawca, winowajca.

Дѣлимость, -и, *f.* podzielność. Дѣляемый, -ая, -ое, *adj.* dzielny, podzielny; дѣляемое число або дѣлямо, -аго, *s. n.* *Arithm.* liczba dzielna.

Дѣлитель, -я, *m.* dzielnca, dzielnicy; ten co dzieli, podziela; *Arithm.* dzielnik.

Дѣлительный, -ая, -ое, *adj.* dzielný, podzielny, podzialowy. Дѣлѣть, *v. a.* dzielić, rozdzielacz, podzielać; *Arithm.* dzielić; *it.* rozdawać, udzielać; дѣлѣть съ кѣмъ-либо время, czas z kim przepredzacz; -ся, *в. p.* съ кѣмъ-либо, дѣлѣть между собою, въ чѣмъ, dzielić się z kim, rozdzielacz; *в. v. p.* быть dzielnym.

Дѣляинко, -а, *n.*, *pl.* дѣляшкы, -шекъ, ніе wielkie interessa, interessiki.

Дѣло, -а, *n.* praca, robota, zatrudnienie; uszynek; postępek; sprawa sądowa, proces; potrzeba, interes; оиъ безъ дѣла, on bez pracy, bez zatrudnienia; у негѣ много дѣла, on ma dużo do pracy; у менѣ въ городѣ много дѣла, mam w mieście dużo interessa; у ииѣ съ нимъ дѣло, mam z nim interes; я ииѣмъ только съ нимъ дѣло, ja mam z nim tylko do sзунѣнія; я не ииѣмъ съ нимъ ииъакого дѣла, ніе мам z nim ніе до сзунѣнія; дѣло только въ томъ, гсечъ tylko o to idzie; не о томъ дѣло, ніе о то гсечъ idzie, ніе o tѣмъ tu mowa; ёто совсѣмъ другое дѣло, то wcale со innego; ёто другое дѣло, то со innego; какѣ тебѣ дѣло? что тебѣ ва дѣло? а соѣ тоbie до tego? ёто не моѣ дѣло, мнѣ ніе до tego, то мнѣ wcale ніе obchodzi; емѣ вездѣ дѣло, on wszędzie nos swój wtyka; дѣльный день только и дѣла, что ёсть, on cały dzien ciagle [или завсѣ] tylko je; говорить дѣло, mówić со важного, prawdę; *it. v.* Знать (дѣло, своё дѣло), Си дѣтъ (за дѣломъ), Приниматься (за дѣло), Ходить (за дѣломъ, по дѣламъ); ваше дѣло богатоѣ, а нѣше дѣло бѣдноѣ, wуście są bogaci, а my ubodzy; въ сѣмомъ дѣлѣ, w samej rzeczy; istotnie; глѣвное дѣло, гсечъ глѣвна; за дѣло, по дѣломъ, siuznie, справділівіе, niенадареніе; то и дѣло, завсѣ, ciagle, niенустаніе, ustawicznie; за дѣло до pracy! ёто дѣло! bardzo dobrze! ё. дѣло мастера боится, dzieło chwali autora; показѣть на дѣлѣ, dowiedzieć на uszunku; по дѣлу мѣло, uszynek рокаѣ; дѣла нѣма часто доказываютъ...; uszyнки наше озѣто доказуя...; ё. по дѣламъ мѣру и мѣжа, jaka praca, така praca; ётогъ похѣть не былъ ещѣ въ дѣлѣ, ten pułk nie był jeszcze w akcji (w bitwie).

Дѣло-вой, (-ый), -ая, -ое, *adj.* знаjacy добре правнѣство; дѣловые люди, правнѣцы; robotnicy, najemnicy; -производитель, -я, *m.* załatwiający interessa; -производительный, -ая, -ое, *adj.* admistracyjny; -производство, -я, *n.* bieg sprawy sądowej; odrabianie, залатваніе interessaговъ biurowych.

Дѣло, *adv.* siuzasnie, справділівіе, gruntownie.

Дѣльность, -и, *f.* dzielnosc, zdatność, wrobnosc.

Дѣльный, -ая, -ое, *adj.* dzielny, zdatny, wrobný; zdatny, przydatny; gruntny, fundamentalny; робочы; дѣльные дни, dni robocze.

Дѣлпо, -а, *n.* *dim.*, *v.* Дѣло. Дѣлянка, -и, *f.* сцѣбѣ lasu на вгребѣ podzielonego.

Дѣтѣнышекъ, -шка, *n.* Дѣтѣнышъ, [стего году; пискле.]

Дѣтѣнышъ, -я, *m.* dziecie, дѣтъ, -ей, *pl.*, *v.* Дитѣ.

Дѣтѣна, -и, *m.* dzieciuch, млодзѣк, млодзѣнец.

† Дѣтѣноцъ, -нца, *m.* kasztel, wewnątrzna forteca.

Дѣтѣнце, (*pl.* дѣтѣчки, -ей), *n.* dziecie, dzieciuch, млодзѣнец.

Дѣтѣнцъ, -а, *m.* *Eccl. sl.* млодзѣк; млодзѣнец.

Дѣтъи, -токѣ, *n.* *pl.* *dim.* dzieci. Дѣто-любивый, -любіе, *v.*

Чадолубивый, Чадолубіе;

-растлитель, -растлѣніе, *v.* Мужеобѣцѣ, Мужелобіе;

-родный, -ая, -ое, *adj.* dziesięciogodny; двѣтородный удѣ, двѣтородный членъ, сцлонек мѣзкі, рѣдник; -рожденіе, -я, *n.* рождение; -убійство, -я, *n.* dziesięciobójstwo; -убійца, -и, *s. c.* dziesięciobójca, dziesięciobójczyni.

Дѣточка, -чекѣ, *n.* *pl.* *dim.* dziateki, dziateczki, dziateciaki.

Дѣтски, *v.* Подѣтски.

Дѣтскій, -ая, -ое, *adj.* dziecinny, dzieciocy; дѣтская любовь, млодѣсцѣнна; дѣтскіе поступки, dziecinne postępowanie; дѣтскій возрастъ, wzrost dzieciocy; дѣтскіе лѣтъ, lata dzieciocy; дѣтскія книги, ksiązki dla dzieci; дѣтская, -ой, *s. f.* izba, рокој dziecinny; дѣтская трава (*Bot.*), *v.* Маадѣница (мѣдъна); дѣтское мѣсто, *v.* Последъ, (*2. Anat.*).

Дѣтство, -ва, *n.* dzieciństwo; подруга дѣтства, przyjaciółka młodych lat.

Дѣтствовать, *v.* *n.* w dzieciństwie zostawać.

Дѣтшникъ, -шекъ, *n.* *pl.* dziateki, dziecieta, dziateciaki.

Дѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Дѣвать, -ся.

Дѣяніе, -я, *n.* dzialanie, dzieje, dzieło, czyn, uszynek; дѣяніа Апѣтоловъ, dzieje apostołskie.

Дѣятель, -я, *m.* działacz, кто-
ту działa; *ii. v. sub:* Дѣлаю (§.).
Дѣятельность, -и, *f.* dzielność,
czynność.

Дѣятельный, -ая, -ое, *adj.*
czynny, pracowity; практычны;
дѣятельная химія, chemia praktyczna
(eksperymentalna).

Дѣяти, *v. a. Eccl. sl.* działać,
czynić, robić; -ся, *v. r.* dziać się.

Дѣюность, -и, *f.* tęgość, siła,
moc ciała, duszy.

Дѣюжина, -ы, *f.* tuzin; прода-
вать дѣюжинами, sprzedawć по дѣю-
жинамъ, sprzedawać tuzinami, na
tuziny.

Дѣюинный, -ая, -ое, *adj.* tuzi-
nowy; tuzinami купюны *lub*
przedawany.

Дѣюий, -ая, -ое, *adj.* tęgi,
silny, mocny, barczysty; *ii. v. sub:*
Гужь (§.).

Дѣюжьть, *v. n.* stawać się tę-
gim, silnym, mocnym, mężnym,
mężniście.

Дѣюшва, -и, *f.* salówka, do-
ska salowa, na sal gruba.

Дѣюшвовый, -ая, -ое, *adj.* са-
ловый; дѣюшвовая доска, *v.* Дюш-
шва.

Дѣюшь, -а, *m.* cal (miara).

Дѣюшь, Дѣюшь, -а, *m.* (Bot.),
v. Дѣюшьникъ; д. дѣюшь, дѣюшь-
ной, (*angelica sylvestris*), dzięgiel
leśny.

Дѣюшьникъ, -а, *m.* Bot. (*an-
gelica archangelica*), dzięgiel; дѣюшь-
никъ собачій, *v.* Омѣгъ (до-
лякой).

Дѣюшьный, -ая, -ое, *adj.* дѣюшь-
ный; дѣюшьный корень, korzeń
dziejowy.

Дѣюшьня, *v.* Снять.

Дѣюшьня, -и, *m.* dim. stryja-
szek, wujaszek.

Дѣюшька, -и, *m.* guwerner, do-
божа dzieci. [szek, wujaszek.

Дѣюшька, -и, *m.* dim. stryja-
szek, wuj.

Дѣюшь, -а, *m.* Н. п. (*picus*),
dzięgiel; дѣюшь желтый, (*picus
viridis*), dzięgiel zielony; дѣюшь
пестрый, (*picus major*), dzięgiel
pstry więkzy; дѣюшь черный,
(*picus martius*), dzięgiel czarny;
дѣюшь wielki; дѣюшь троеб-
ной, *v.* Камышникъ (Н. п.).

Дѣюшьникъ, *v.* Трилистникъ
(позвучій).

Дѣюшьня, -и, *f.* *v.* Трилист-
никъ (луговой); дѣюшьня слад-
кая, *v.* Фспарцѣть.

Дѣюшьня, *v.* Дятлина.

Дѣюшьный, *v.* Трилистникъ
(позвучій).

Е.

Евангелистъ, -а, *m.* ewangeli-
lista. [ewangieliczn.

Евангеличскій, -ая, -ое, *adj.*
Ewujъхъ, -а, *m.* eunuch, rzeza-

niec, trzebieniec; *ii. v.* Ско-
пѣць.

Евръшка, -и, *f.* Н. п. (*terus
dauricus*), zajac daurycki.

Евха-ристическій, -ая, -ое,
adj. eucharystyczny, do ciała i
krwi Pańskiej należący; -ристия,
-и, *f.* eucharystya, przetrwanie
zwy sakrament; -ристия, -и, *f.*
eucharystyka.

Егѣ-баба, -ы, *f.* por. jędza,
jędzona baba, czarownica.

Егѣ, *adv.* kiedy, gdy.

Егѣй, -я, *m.* *v.* Осока.

Егерштейнъ, -а, *m.* łowczy.

Егерскій, -ая, -ое, *adj.* strzel-
lecki; егерскій полкъ, pułk strzel-
lecki.

Егерь, -я, *m.* strzelec. [сѡв.

Егѣда, *v.* Эгѣда.

Егѣва, *v.* Іегѣва.

Егѣа, -ы, *s. c.* swawolnik.

Егѣзять, *v. n.* swawolić, igrać;
fat. siedzieć jak na igłach.

Едѣа, *adv.* ledwie; едѣа ли
(соп.); zaledwie.

Едѣяскій, Едѣзь, *v.* Эдѣя-
скій, Эдѣль. [ни.]

Едѣяскій, *Eccl. sl.* *v.* Одинокій.
Едѣяче, *Eccl. sl.* *v.* Также.

Единоу́бно. [сѡв.]

Единочество, *Eccl. sl.* *v.* Оди-
ночество. [згода.]

Единочїе, -я, *n.* *Eccl. sl.* jedność,
Единочїельный, -ая, -ое, *adj.*
łączący, jednoczący; *Gram.* еди-
ночїельный знакъ, *v.* Единът-
наа. [łącznik.]

Единочїнаа, -ой, *s. f.* *Gram.*
Единочїть, *v. a.* *Eccl. sl.* łączący,
jednoczący; -ся, *v. r.* jednoczyć,
łączyć się. [ни.]

Единочїный, *v.* Единътель-
ный.

Единочїца, -ы, *f.* jedna rzecz
pojedyncza; jednostka, jedność
liczebna.

Единочїю, *adv.* jeden raz.

Едино-бѣжле, -я, *n.* znajomość
jednego Boga; -бѣрецъ, -ца,
v. Поодїяникъ; -бѣрство,
-а, *n.* *Eccl. sl.* pojedunek; -бѣр-

ствовать, *v. n.* *Eccl. sl.* pojedyn-
kować się; -бѣрчїе, -я, *n.* jedno-
żeństwo, przedźlenie życia z je-
dną żoną *lub* żony z jednym męż-
nem; -властвовать, *v. n.* samo-
władca, samemu krajem rządzić;

-властець, -ца, *m.* -властї-
тель, -я, *m.* jednowładca, samo-
władca; -властїе, -я, *n.* jedno-
władztwo, samowładztwo; -властї-

никъ, -а, *m.* jednowładca, samo-
władca; -властїный, -ая, -ое,
adj. jednowładny; -врѣшникъ,
-врѣшнїный, *v.* Современнї-

никъ, Современнїный; -врѣ-
шнїный, -ая, -ое, *adj.* współ-
czesny, jednorazowy; -врѣрецъ, -ца,
m. jednowierca, spółwyznawca;

-врѣрїе, -я, *n.* jednowierstwo;
wyznanie jednej wiary; -врѣрка,
-и, *f.* wyznająca jedną wiarę;

-врѣрїный, -ая, -ое, *adj.* jedno-
wierny; -врѣрчїскій, -ая, -ое,

adj. starowierny; Едино-врѣ-
рчїство, -а, *n.* starowierstwo;

-врѣрь, *v.* Единоврѣрчїе;
-гласїе, -я, *n.* harmonia, zго-
дноść w głosie i dźwięku; mono-

tonota, jednogłośność; *jedność,
згода; -гласїный, -ая, -ое, *adj.*
jednogłosny; harmonijny; *jedno-
głosny; -держанїе, -я, *n.* jedno-
грядztwo, samowładztwo; -дер-

жавнїый, -ая, -ое, *adj.* jedno-
władny, samowładny; -держав-
ство, *v.* Единодержавїе;

-державствовать, *v. n.* samo-
władca, panować samowładnie,
jednowładzą; -держкїа, -ца,
m. samowładca; -держкїна, -ы,
m. samowładczyni; -дуже, -я, *n.*
jednomysłność, jednogodność;

згода, jedność; -дуженый, -ая,
-ое, *adj.* jednomysłny, jedno-
godny. [дм.]

Единождї, *Eccl. sl.* *v.* Одинокій.
Едино-женецъ, -ца, *m.* ten
co po śmierci pierwszj żony żyje
bezżennie; -женство, -а, *n.* jedno-
żeństwo; -звучїе, *v.* Со-
звучїе; -звучїный, -ая, -ое, *adj.*
jednobrzmiący, dźwięku jedno-
stajnego (o głosach); -зѣмчїе,
-ца, *m.* ziomek, spółzimek;

-зѣмка, -и, *f.* ziomka, spółzom-
ka; -зѣмство, -а, *n.* ziomkostwo;
-ишнїный, *v.* Одноишнїный;

-крѡвіе, -я, *n.* krewność; -крѡ-
внїкъ, -а, *m.* krewny; -крѡвнї-
ный, *v.* Однокрѡвнїый; -круден-
никъ, -а, *m.* *Eccl. sl.* jednomy-
ślny; -круденнїый, *v.* Едино-
мудрїй; -кудрїе, -я, *n.* *Eccl.*
sl. jednomysłność, jednogodność;
згода; -кудрїый, -ая, -ое, *adj.*
jednomysłny, jednogodny, zго-
дny; -мысленнїкъ, -а, *m.* jedna-
kowo z kim myśleć, jednomy-
ślacy; -мысленнїый, -ая, -ое, *adj.*
jednomysłny, zgodny; -мыслїе,
-я, *n.* jednomysłność, згода;

-мыслїенїе, *Eccl. sl.* *v.* Едино-
мыслїенїе; -мыслїеннїкъ, -ишнї-
леннїца, *v.* Соумїшлїеннїкъ,
Соумїшлїеннїца; -началїе,
-я, *n.* samowładztwo, jedno-
władztwo, rząd monarchiczny;

-началїяникъ, -а, *m.* samowła-
dca, jednowładca, monarcha;
-началїствовать, *v.* Едино-
властвовать; -образїе, -образ-
нїый, *v.* Однообразїе; -племѣн-
никъ, -а, *m.* jednoplemienny;

-племѣннїца, -ишнїный, -ое,
adj. jednoplemienny; -рѡгъ, -а,
m. 1. jednorozec, (zwierz baje-
czny); 2. *Eccl. sl.* *v.* Носорогъ;
морской единорогъ, *v.* Нарвалъ;

-рѡднїый, -ая, -ое, *adj.* jedno-
rodny, jedynak; -совѣтїе, -со-
вѣтїный, *Eccl. sl.* *v.* Единоумїс-
лїе, Единоумїсленнїый; -су-
щѣственнїый, *Eccl. sl.* *v.* Едино-
сущнїый; -сумїе, -я, *n.*
Theol. jednobytność, społeczność;
Едино-сущнїость, -и, *f.* jedno-

бупнобъ; Единосу́щный, -ая, -ое, *adj.* jednobytny, apólitny —трапезникъ, -а, *m. Eccl. sl.* razem stołujący się, jedzący przy jednym stole; —умо, *Eccl. sl.*, *v.* Единоуміє; —утробный, -ая, -ое, *adj.* z jednej matki pochodzący, dzieci jednej matki. Единственнo, *adv.* jedynie, wszególnie; —ственный, -ая, -ое, *adj.* jedyny; *Gramm.* pojedynczy; *jedyny, wszególny; единственнoе числo, *Gramm.* liczba pojedyncza, (*singularis*), *v.* Числo (3); —ство, -а, *n.* jedność, zgoda. Единый, -ая, -ое, *adj.* 1. jeden (o Bogu); единыйъ есть Богъ, и нѣтъ нигъ рѣзвъ егo, (*Math. XII. 32*), jeden jest Bóg i nie-masz prócz niego innego; 2. *Eccl. sl.* jedyny; единыйъ по одному, по jednemu, jeden za drugim. Едомлѣнникъ, *v.* Тьдомлѣнникъ. Ежа, -и, *f.*, *v.* Пилончикъ. Еже, во еже, *adv.* *Eccl. sl.* aby, żeby, iżby; еже есть, то jest. [цнныи, Своєрѣвный. Ежеватый, *pop.*, *v.* Неуступъ. Ежевика, -и, *f.* *Bot.* (*ribus fruticosus*), jeżyna, gatunek małynu. [никъ, Ежовина. Ежовикъ, Ежовина, *v.* Ежовѣрѣменный, -ая, -ое, *adj.* każdorazowy, zdarzający się zawsze, w każdym czasie. Ежовый, *v.* Ежовый. Ежогóдный, -ая, -ое, *adj.* со-розну; —головка, -и, *f.*, —го-ловникъ, -а, *m.* *Bot.* (*erapangium*), jeżogłówka; wilczy бóб; —дѣнный, *v.* Ежедѣнный, —дѣнно, *adv.* codzień, codziennie; —дѣнный, -ая, -ое, *adj.* codzienny. Ежели, *conj.* jeżeli, jeśli. Ежемину́то, *adv.* co minuta, co chwila; —минутный, -ая, -ое, *adj.* co chwilowy; —мѣсячно, *adv.* miesięcznie, co miesiąc; —мѣсяч-ный, -ая, -ое, *adj.* każdomiesięczny; —мѣсячная желѣза; —не-дѣльничъ, -а, *m.* tygodnik, tygodniowe wydanie; —недѣльно, *adv.* co tydzień, tygodniowie; —недѣльный, -ая, -ое, *adj.* ka-żdotygodniowy; —рыбъ, -а, *m.* *H. n.* (*didon*), jeżоры; —часно, *adv.* co godzina, często; —час-ный, -ая, -ое, *adj.* każdodzienny, częsty. Ежикъ, -а, *m.* *dim.* język. Ежить, *v. a. pop.* kurzyć, zwijać, пажеа; —ся, *v. r.* kurzyć się, zwijać się (*np.* jak jeć), пажеа się. Ежоникъ, -а, *m.* *Bot.* (*echinophora*), inkowiat; (*hydnium*), bedka kolowa. Ежовина, —ы, *f.* кóба jeżова. Ежовка, *v.* Толокнянка. Ежовникъ, *v.* Ежовикъ.

Ежовъ глазъ, *v.* Ярутка (па-стухъ). Ежовый, -ая, -ое, *adj.* jeżo-вы, do jeża należący; ежовая до-ловка, *v.* Ежегодловка; ежо-вая трава, *v.* Румянка. Ежъ, -а, *m.* *H. n.* (*cinaceus*), jeż rozpolity; морской ежъ, (*echi-nus*), jeż morski. Езеро, *Eccl. sl.*, *v.* Озеро. Езуйтскій, -ая, -ое, *adj.* je-zuitski. Езуйтъ, -а, *m.* jezuita, zako-никъ; *подступенъ, chytry. Ей, *adv.* так, так jest, dopра-вды; ей, ей, istotnie tak; пра-вдъ zwie tak. Екклексіа́тъ, -а, *m.* *Eccl.* ekle-зиасты, kaznodzieja Salomonowy, (jedna z ksiąg pisma świętego). Еклиціархъ, -а, *m.* zarządzа-jący garderobą cerkiewną. Ексархъ, -а, *m.* exarcha. Ектенія, -и, *f.* ektenia, lita-ния, [modlitwa odmawiana przez dyakona lub kapłана, na którą chró odpowiada: Гóсподи помилуй! Паніє змилуй się над нами!]. Ельбóтъ, -а, *m.* statek o dwóch lub czterech wiośtach do przewo-zenia na rzekach. Еле, *adv.* ledwie, zaledwie. Елевый, *v.* Еловый. Елей, -я, *m.* *Eccl. sl.* oliwa; елейъ святый, елейъ священный, елейъ помазанія, олейъ святы. Елейный, -ая, -ое, *adj.* oli-вяный; елейный сосудъ, naczynie oliвяное, на oliwie. Еленецъ, *v.* Ольнь летучій). Еленица, —ы, *f.* *Eccl. sl.* iania. Елений, Еленийскій, *Eccl. sl.*, *v.* Ольный. Елень, *Eccl. sl.*, *v.* Ольнь. Елео-помазаніе, -я, *n.* нама-зоченіе olejem святым; —пома-заніа, —помазывать, *v. a.* *Eccl. sl.* namaścić, namaszczać, нама-зać olejem святым; —помазаться, —помазаться, *v. p.* być namaszczanym olejem святым; —свя-щати, *v. a.* *Eccl. sl.* dać ostatnie olejem святым намазоченіе, ostatnie pomazanie; —свяща-тися, *v. p.* odebrać ostatnie ole-jem святым намазоченіе, być namaszczoneм; —священіе, -я, *n.* ostatnie намазоченіе olejem святым, ostatnie pomazanie. Елецъ, -а, *m.* *H. n.* (*cyprinus leuciscus*), карпъ jelec. Елейный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* кóбый, jaki. Елейко, *adv.* *Eccl. sl.* ие. Елка, -и, *f.* jedlina, гагаъ jed-линова; дерево stawiane dla dzieci на Боже народzenie. Еловый, -ая, -ое, *adj.* jodio-вы, jedlinowy; елова шашка, szyszka jodtowa. Елочка, -и, *f.* *dim.* jedlinka. Ель, -и, *f.* *Bot.* (*pinus abies*), jodla, jedlina.

Ельникъ, -а, *m.* las jodlowy, jedlina. Ельничекъ, -чка, *dim.*, *v.* Ельникъ. Емѣць, —ца, *pop.*, *v.* Вайточ-никъ, —жовъ, *m. pl.* cegi do ognia. Емкий, -ая, -ое, *adj.* obejmу-jący, mieszczący в собіе wiele. Емкость, -и, *f.* здатность miesz-czenia, obejmowania в собіе wiele, objętność. †Емство, -а, *n.*, *v.* Порукъ, Ручательство. †Емствовать, *v.* Ручаться. Емцага, *v.* Селитра. Емъ, -и, *f.* pazur. Ендова, —ы, *f.* dzban, dzbanek. Ендовочка, —и, *f.* *dim.* *v.* Ен-дова. [бетову, збетову. Еновотый, -ая, -ое, *adj.* су-евотъ, -а, *m.* *H. n.* (*viverra genetta*; *procyon*), gatunek cybe-та, зубета, (zwierzátko). Епакта, —и, *f.* epakta, liczba dni jedenaštu, którѣми rok stone-цны przewyższa rok księżаца. Епанѣчка, —и, *f.* kontusik ko-біецы. Епанѣчъ, —ы, *f.* opończа, płaszcz. Епанѣчобразный, -ая, -ое, *adj.* па kształт opończy, płaszча. Епархіальный, -ая, -ое, *adj.* дзецезуальны, дзецезуальны. Епархія, -и, *f.* eparchia, дзе-цезуа. [сезуялы. Епархъ, -а, *m.* rzадца дзе-цезуальны. Епаршескій, Епаршій, -ая, -ое, *adj.* до рзадцы дзецезуаль-ного належачу. Епископія, —и, *f.* biskupstwo. Епископскій, -ая, -ое, *adj.* biskupi. Епископство, —а, *n.* biskupstwo. Епископствовать, *v. n.* *Eccl. sl.* być biskupem. Епископъ, —а, *m.* biskup. Епитимій, —и, *f.* pokuta publi-czna. [bliznie pokutowanie. Епитимствованіе, —я, *n.* пу-литрахийль, —я, *m.* stula, sto-ла, pas zwieszony z obu ramion kapłана в обрэдзіе грецким. Епитрахильный, -ая, -ое, *adj.* столуовы; епитрахильная грамота, świadectwo nieгды рыване przez агубискупа грецкого оwdо-ватіемъ капіанови, із оwо-затамо може пры својей церкви и pełnić własności obrządki do cса-су oznaczoneго. [никъ (2). Епоижда, —и, *f.*, *v.* Наран-Ералажничать, Ералани-чать, *v. n.* pop. paplać, bzdrzyć, gлupstwa pleść. Ералажъ, Ералажъ, —а, *m.* *pop.* gлupstwo. [букъ. Ербонъ, —а, *m.* *H. n.*, *v.* Ба-†Ереникъ, *v.* Еретикъ. Ересъ, —и, *f.* herezy, kacer-атво; *и.* *v.* Раскóла. Ере-тикъ, —а, *m.* heretyk, ка-

cerz; Ере-ти-ца, -и, *f.* (†), heretyczka, касерка; -тическій, -ая, -ое, *adj.* heretycki, касерски; -тичество, -а, *n.* касерство; -тичествовать, *v.* utyzymuać zdania касерски; -тичка, -и, *f.* heretyczka, касерка.

Ерзаніе, -я, *n.* izarzenie, szolganіe сіе.

Ерзать, *v.* n. izaric, szolganic сіе.

Ерикъ, -а, *m.* strumyk.

Ерихонитсья, *v.* r. jedyczyć сіе.

Ерихонская роза, *v.* Воскресиха.

Ерлыкъ, -а, *m.* świadczynie, zawiadczenie. [Ерлыкъ.]

Ермычѣкъ, -чкѣ, *m.* *dim.*, *v.*

Ермолка, -и, *f.* jarmułka, rozdaj szparczki. [Ермолка.]

Ермолочка, -и, *f.* *dim.* jarmu-

Ерникъ, -а, *m.* (erica), wrzos;

ерникъ чёрный, ягодный, *v.* Водяница. [Цвѣтла.]

Еродія, Еродій, *Ессл. sl.*, *v.*

Ерощеніе, *v.* n. szochranie, rozdzieranie włobów, jезеніе.

Ерощица, *v.* a. rozczochrać, rozkudzić (*np.* wlosy); *it.* *v.* Взъерошивать; -ся, *v.* r., *v.* Взъерошиваться; *fig.* ломать ерощица, кой парові сіе.

Ерощка, -и, *a.* c. *fam.* rozczochranie, kędzierzawy.

Ерофеичъ, -а, *m.* *pop.* wódka z jakimś zieleм (nazwana imieniem swego wynalazcy).

† Ертауль, *v.* Авангардь.

Ерунокъ, -нкѣ, *m.* wegielnica.

Ерусликъ, -а, *m.*, *v.* Дарохранительница. [zgarzowy.]

Ершѣный, -ая, -ое, *adj.* ja-

Ершь, -а, *m.* 1. *H. n.* (*perca serpa*), окунъ язгаръ; 2. gatunek wódzki utyzуwanych do budowy statków wodnych; *swawolnik, rozpusztnik.

Ершъ, -а, *m.* назвико Россыскіей глоски выражающей сіе в постаци: ѣ.

Ершъ, *gen. erówъ*, *m.* *pl.* назвико глоски Россыскіей выражающей сіе в постаци: ѣ, а мающей brzmienie Polskiego; *y.*

Ерша, -и, *f.* 1. рижак, हुताј; 2. niewód, gatunek wielkiej sieci.

Ершиникъ, *v.* Ерша.

Ершиница, -и, *f.* рижачка, हुताјка. [हुताјсіе.]

Ершиничать, *v.* n. рижас сіе.

Ершъ, -я, *m.* назвико Россыскіей выражающей сіе в постаци: ѣ.

Есаулъ, -а, *m.* jesawul, asawul, namiestnik, porucznik kozacki.

Есень, *Ессл. sl.*, *v.* О'сень.

Если, *сопж.* jezeli.

Есмяникъ, *v.* Я'сменникъ.

Есствєнность, -и, *f.* naturalność.

Есствєнный, -ая, -ое, *adj.* naturalny, przyrodzony; есствєнная исторія, historia natu-

ralna, przyrodzona; есствєннаа сталь, *v.* Укладъ.

Есствєство, -а, *n.* przyrodzenie, natura; -ствєвдѣние, -ствєвдѣніе, -я, *n.* nauka przyrodzona; -ствєвспытаніе, -я, *n.* badanie natury; -ствєвспытатель, -я, *m.* badacz natury; -ствєвслово, -вєство, *v.* Есствєвслово; -ствєвслово, -я, *n.* nauka o rzeczach przyrodzonych, fizyka; -ствєвслово, -а, *m.* badacz natury, fizyk.

Есфєсный, -ая, -ое, *adj.* rękodziełowy, gifyesowy.

Есфєсъ, -а, *m.* gifyes, rękodzieł o palasza, szpada.

Есфимокъ, -мєка, *m.* talar holenderski, talar bity.

Есфрейтеръ, -а, *m.* Müll. giefreiter, żołnierz zastępujący kaprala.

Ехид-на, -и, *f.* *H. n.* (*vipera*), żmija Europejska; ібеніе; -ничать, *v.* n. *fig.* być złośлиwym, złościć сіе; -ный, -ая, -ое, *adj.* *fig.* złośлиwy, szkodliwy; -ство, -а, *n.* *fig.* złość, złośliwość; -ствєвовать, *v.* Ехидничать.

Ехѣ, *adv.* jeszcze.

Еюмонъ, -овъ, *m.* *pl.*, *v.* Мємонъ. [ный, Фейръ.]

Еюрный, Еюрь, *v.* Фейръ

Ж.

Жаба, -ы, *f.* 1. ślinogorz, wrzód w gardle; 2. *H. n.* (*rana byca*), жаба gorucha.

Жабєрный, -ая, -ое, *adj.* skrzelowy, oskrzelowy. [миєн.]

Жабникъ, -а, *m.* żabieniec ка-

Жабинецъ, -нца, *m.* *Bot.* (*ranunculus bulbosus*), jaskier głowkowy.

Жабій, -ья, -ье, *adj.* żabi; жабій кузь, (*Bot.*), *v.* Lagúszecznice.

Жабникъ, -а, *m.* *Bot.* (*ranunculus*), żabieniec; жабникъ чистотѣльный, *v.* Чистотѣль (меньшой); жабникъ огненный, *v.* Преципѣль; жабникъ уакоборенный, *v.* Жабінецъ.

Жабный, -ая, -ое, *adj.* 1. ślinogorzowy; 2. służący do leczenia choroby ślinogorzu; жабная трава, *v.* Сущеница (Нѣмецкал).

Жабовникъ, *v.* Пятилисточникъ (ползучій). [wyzłin.]

Жабрѣй, -я, *m.* *Bot.* (*linaria*),

Жабрица, -и, *f.* *Bot.* (*scutell*), żębrzuga, korownik.

Жабры, -беръ, *f.* *pl.* skrzele, oskrzele u ryb; чертовы жабры, *v.* Лисохвѣстъ.

Жаворонникъ, -а, *m.* *H. n.* (*falco subduteo*), kobur (ptak).

Жаворонокъ, -а, *m.* *H. n.* (*alauda*), skowronek; жаворонокъ земляной, хохлатый, (*alauda cristata*), dzięcielatka, śmieciuch.

Жаворонокъ, -нка, *m.* młody skowronek. [v. Жаворонокъ.]

Жавороночекъ, -чка, *m.* *dim.*

Жавороночный, -ая, -ое, *adj.* skowronkowy. [пронокъ.]

Жавронокъ, -нка, *v.* Жаворонокъ.

Жагра, -ы, *f.* 1. lupka, gębka, żagiew; 2. rodzaj broni starożytniej.

Жадать, *v.* Жаждать.

Жадничанье, -я, *n.* żądliwość, żądza, chciwość. [дас.]

Жадничать, *v.* n. chciwie жа-

Жадность, -и, *f.* chciwość, łakomstwo; жа́дъ; ларцєвowy.

Жадный, -ая, -ое, *adj.* chciwy, łakomy, żarłoczny; ларцєвowy.

Жадъ, *v.* Нефритъ.

Жажда, -ы, *f.* pragnienie, жа́дъ, чуць, chciwość.

Жаждать, *v.* n. mieć pragnienie; жа́дасъ, прagnącъ szєго.

Жалєніе, -я, *n.* kłóćcie жа́длєм.

Жалєстмый, -ая, -ое, *adj.* жа́дlisty, ма́яжъ duże жа́дло.

Жалѣть, *v.* a. жа́длєм кłóćć, ка́сасъ; *dokuczyć komu, ugryźć, zmartwić kogo; -ся, *v.* r. gryźć, ка́сасъ.

Жалище, -а, *n.* *augm.*, *v.* Жало.

Жалкій, -ий, -ое, *adj.* żalony, godny pożałowania, oplakania; oplakany.

Жалко, *adv.* żalownie; жалко смотрѣть на нерѣ, жа́л patrzeć na niego; жалко то сіе безъ мені слычилось, szkoda iż to сіе bezemnie stało.

Жало, -а, *n.* жа́дло, жа́длєкo, [nie.]

Жалоба, -ы, *f.* skarga, zażalenie; Жалобливый, -ая, -ое, *adj.* miłośterny, litościwy.

Жалобникъ, -а, *m.* powód, skarżyciel. [шошны.]

Жалобный, -ая, -ое, *adj.* жа́лобчикъ, -а, *m.* skarżący, skarżyciel. [ка.]

Жалобница, -и, *f.* skarżycielка.

Жалованіе, -я, *n.* nagroda, nagradzanie, obdarzenie, łaska.

Жалованный, -ая, -ое, *adj.* żold pobierający, płatny, żoldowy; в награду дану, podarowany; жалованна дерѣвня, wieś, dobra darowane; жалованная грамота, dyplomata, dyploma, patent darowny, на дарowane dobra lub на со innego.

Жалованье, -я, *n.* żold; пенсия, газа, плата, zapłata.

Жаловать, *v.* a. жаловать когѣ-либо, nagradzać, obdarzać szєм; надаć со кому; любить, uczęszczać, bywać, odwiedzac; -ся, *v.* r. żalic сіе, uzalać сіе, utyskiwać; skarżyć сіе, uskarżać сіе, narzekać.

Жалонєрь, -а, *m.* Müll. stawiający wiechy, żerdzie dla oznaczenia linii.

Жалобъ, -а, *m.* wiecha, żerdź wbita w ziemię dla wyciągnięcia linii.

Жалостливый, -ая, -ое, *adj.* žalostliwiy, litościwiy, litośny.

Жалостный, -ая, -ое, *adj.* žalostny, smutny; opłakany; żalowny, żalobóć wydający.

Жалость, -и, *f.* žal, politowanie, litość, miłosierdzie; smutek, żalobóć. [ж], žalostnój.

Жалче & Жилче. *compar.* žalče, -и, *f.* в. Жалотць; на вобъх напала жаль, litość wazy-stkich ogarnęła, zdjęła.

Жаль, *v. imper.* žal; мяг егѳ бѳченъ жалъ, жалъ мяг егѳл ѳал ми го барздо.

Жальние, -я, *n.* žalowanie.

Жалѳть, *v. n.* žalować, ubolewać nad kim lub nad czѳm, smućić się; *ii.* žalować, oszczędzac, oszczędzic, skarpic.

Жандармерія, -и, *f.* żandarmerya. [darma należący.

Жандармскій, -ая, -ое, до жандармерья, -а, *m.* żandarm.

Жаръ, -я, *f.* upał, gorącość, parność.

Жарѳтокъ, -тка, *m.* otwór w piecu gdzie się porpić składa.

Жареніе, -я, *n.* pieczenie.

Жареный, -ая, -ое, *part.* pieczony, smażony; жарѳное, -ого, *n.* pieczeń, pieczenia, mięсо pieczone.

Жарить, *v. a.* piec; smażыć (*np.* w masle); piec, palic, dopiekać; -са, *a.* *v.* r. piec się; *β*) *v.* r. być pieczonym.

Жаркій, -ая, -ое, *adj.* gorący; жаркій день, gorący dzieѳ; жаркое сраженіе, bitwa zacięta; жаркій цвѳтъ, kolor rudy; *ii.* в. Рѳба в, Икра ѳ (жарка). [nieco gorący.

Жарковатый, -ая, -ое, *adj.* жаркое, -ого, *n.* pieczyste.

Жаробенка, -и, *f.* *dim.* fajerogoszka.

Жаровникъ, -а, *m.* ognisko.

Жаровня, -и, *f.* fajerka.

Жарь, -а, *m.* 1. upał, gorąco; оильный жарь, wielkй upał; жарь раскляеннаго жѳтца, gorąco od *żelaza* rozpalonego; 2. жар, węgь жарзасе, жарзевіе; gorąco, par, parność; * жарай, жарзасувоуіе; *β.* чужими руками жарь загребѳть, в. Загребѳть.

Жарь-птица, -и, *f.* *n.* (*struthio casarius*), struś kazuar.

Жасминь, *v.* Ясминь.

Житва, -и, *f.* żниво, *żесіе.*

Житвенный, -ая, -ое, *adj.* *żниwarski.*

Житвосберегѳтель, -а, *m.* *Eccl.* *sl.* chroniciel (stróż) *żниwa*, *żниwarski.*

Жѳтель, -я, *m.* *żниwiarz.*

Жѳтелинка, -и, *f.* *żниwarka.*

Жѳте, -я, *n.* 1. тѳчение, гниесеніе; 2. *żесіе.* *żниво.*

Жѳтлонъ, -ая, -ое, *part.* *p.* 1. *жѳтлонъ, тѳозонъ; 2.* (*o sbozi*); *жѳту.*

Жѳть, *v. a.* 1. [*Pracs.* *жму, жѳмѳть; v. perf.* пожѳть], гниесѳ,

жѳскаѳ; * prześladowac; 2. *жѳть.* [*Pracs.* *жму, жѳмѳть; v. perf.* ожѳат], *жѳс, жѳсѳ; β.* что посылѳ, то и жѳи *etc.*, *v. sub.* по сѳжѳть (*β*); -ся, *v. r.* курзѳть сѳ; * сѳнаѳ сѳѳ, тѳозѳ; сѳскаѳ сѳѳ; скапѳц.

Жѳбанецъ, -нца, *m.* dzbanek.

Жѳбанчикъ, -а, *m.* *dim.* dzbaneczek; koneweczka.

Жѳбанъ, -а, *m.* dzban; konewka.

Жѳвака, *v.* Жѳвачка.

Жѳвачка, -и, *f.* 1. *жуwka, жуwка; 2. Bot.* в. Дивѳла.

Жѳвѳнный, -ая, -ое, *adj.* *жуty, oдзуwki, жуwki.* [*внй.*]

Жѳгунъ, *v.* Пѳрець (*сгрукѳо-*

Жѳгѳтникъ, -а, *m.* *dim.*, *v.* Жѳгѳтъ. [*прукѳоwac.*

Жѳгутить, *v. a.* *por.* *прукѳа бѳц,*

Жѳгутъ, -а, *m.* *прукѳа, прукѳа.*

Жѳгѳчій, -ая, -ое, *adj.* острый, грукѳоу, wгрукѳоуясу, палаѳу;

жѳгѳчій камѳнь, камѳиѳ лѳкарскі в рѳтаѳу. [*kanie, oczekiwanie.*

Жѳданіе, -я, Жѳданьѳ, -я, *n.* *сзе-*

Жѳдать, *v. n.* *когѳ, чѳгѳ, сзе-*

кас, oczekiwac, wрѳдѳзлѳwac сѳѳ.

Жѳе, *conj.* *ale, lecz, тѳwnіе.*

Жѳѳанка, -и, *f.* *zwacz.*

Жѳѳаніе, -я, *n.* *zucіе, жѳваніе, жѳчаніе.*

Жѳнѳательный, -ая, -ое, *adj.* *do zucia sлужаѳу.* [*зѳс.*

Жѳвѳтъ, *v. a.* *жуwac, зуѳ, ро-*

Жѳвѳница, -и, *f.* *Eccl. sl.*, *v.* Горѳчка. [*Прожигаѳльнѳикъ.*

Жѳгѳло, Жѳгѳло, -а, *n.*, *v.* *Eccl. sl.* *gorącość.* [*Лѳикторъ.*

Жѳзеленикъ, -а, *m.* *Eccl. sl.*, *v.* Жѳзелѳдѳнѳе, -я, *n.* *wрѳженіе.*

Жѳзелѳдѳнѳе, -сна, *m.* *поззѳ-*

зу крѳжъ podwѳjny przed arcybiskupem, berliųnosca, butawnik.

Жѳзель, -а, *m.* *laska, kѳj, pret*

znacznѳj gruboścй, palica; гадѳ-

тельный жѳзель, *laska* czarodѳziel-

ska; * berio monarsze, butawa, pastorai. [*danie, жѳченіе.*

Жѳлѳніе, -я, *n.* *жѳдѳза, чѳгѳ, жѳ-*

жѳлѳтельно, *v. imper.* *jest жѳ-*

даніем, жѳченіем.

Жѳлѳтельный, -ая, -ое, *adj.* *рожѳдану, жѳдѳну, рожѳдаѳу; жѳ-*

жѳлѳтельно наклонѳніе, *Gramm.* *trѳу* *жуоуѳу.*

Жѳлѳть, *v. a.* *жѳдѳcac, жѳгрукѳнѳц;*

жѳзѳцѳ; жѳлѳть кому жѳдѳрѳвѳю, *благѳоуоуѳѳчѳя, жѳзѳцѳ кому жѳдѳ-*

жѳла, сщѳсѳіа, помѳшлѳноścй.

Жѳлѳльнѳ, -а, *m.* *грукѳоѳ, гуз, гузѳк.* [*зуwaty, грукѳоуѳоуѳу.*

Жѳлѳльстѳй, -ая, -ое, *adj.* *гу-*

Жѳлѳльчѳскѳ, -чѳкѳ, *m.* *dim.* *грукѳоѳек, гузѳк.* [*ки гуз.*

Жѳлѳвѳяице, -а, *m.* *augm.* *вѳел-*

Жѳль, -и, *f.* *Eccl. sl.* *жѳлѳ.*

Жѳлѳдѳба, -и, *f.* в. Безѳжѳт-

венѳникъ.

Жѳлѳдь, -и, *f.* *Bot.* (*Ulex aqu-*

folіum), *ostrokrzew, музѳза* *wie-*

cha, ligica *Włoska, ruszczyk.*

Жѳлѳѳ, *v. n.* *indecl.* *galareta.*

Жѳлѳса, *v.* Жѳлѳѳа.

Жѳлѳнуть, *v. n.* *жѳлѳкнѳц.*

Жѳлѳнѳ, -я, *f.* *n.* (*picus mar-*

tinus) *жѳлѳа* *сѳгѳа* *porpolita; ii.* *v.* Дѳтель (чѳрнй).

Жѳлобина, -и, *f.* 1. *рѳбѳнобѳ*

w жѳбѳ; 2. корѳту рѳкѳ.

Жѳлобѳнскѳ, -и, *f.* *dim.* *жѳлобѳ-*

Жѳлобѳнскій, -ая, -ое, *adj.* *жѳлобѳковѳу, жѳлобѳту.*

Жѳлобѳить, *v. a.* *жѳлобѳкѳwac,*

жѳлобѳц. [*жѳлобѳкѳwаніе.*

Жѳлобѳленіе, -я, *n.* *жѳлобѳеніе,*

Жѳлобѳнный, -ая, -ое, *adj.* *жѳло-*

бѳковѳнѳй, -ая, -ое, *adj.* *жѳлобѳ-*

жѳлобѳковѳу, жѳлобѳзѳцѳу, wдрукѳо-

ну *на кѳзѳлт жѳбу.*

Жѳлобовина, *v.* Жѳлобина.

Жѳлобѳкъ, -ѳкѳ, *m.* *dim.* *жѳлобѳк.*

Жѳлобѳчатый, *v.* Жѳлобѳнѳй.

Жѳлобѳ, -а, *m.* *жѳлѳ, жѳлобѳ;*

камѳенный жѳлобѳ, *kamienna sta-*

giew, *w* *кѳтѳу* *спѳдѳ wѳдѳ з пом-*

пѳру *lub fontany.* [*таѳу.*

Жѳлѳтѳнѳй, -ая, -ое, *adj.* *жѳлѳ-*

жѳлѳтѳнѳекѳ, -нѳкѳ, -нѳно, *adj.* *жѳлѳтѳнѳекѳ, жѳлѳтѳнѳу.*

Жѳлѳтѳнѳа, -я, *f.* *жѳлѳтѳоśc;* *сѳ*

жѳлѳтѳнѳѳм, жѳлѳтѳу.

Жѳлѳтѳнѳикъ, *v.* Жѳлѳтѳнѳкѳ.

Жѳлѳтѳть, *v. a.* *жѳлѳтѳц.*

Жѳлѳтѳнѳъ, -а, *m.* *Bot.* (*rhua*),

вѳмѳк, родзѳ жѳдѳwа французскѳго.

Жѳлѳтѳница, *v.* Жѳлѳтѳнѳа.

Жѳлѳто-брухѳій, -ая, -ое, *adj.* *жѳлѳ-*

жѳлѳтобрукѳу; -брукѳъ, -а, м.

n. *Eccl.* (*coluber*), *жѳмѳа з жѳлѳтѳм*

brzuchem; -брукѳска, -и, f. *n.*

n. (*motacilla flava*), *жѳлѳтобрукѳска,*

gatunek *плѳзѳкѳ; -вѳлѳтѳоśc, -и, f.*

жѳлѳтѳwоśc; -вѳлѳтѳй, -ая, -ое, adj.

жѳлѳтѳwу; -глѳвѳ, -а, m. *Bot.* (*cal-*

tha), *v.* *Кѳлѳжѳнѳца; жѳлѳтоглѳвѳ*

Европейскій, (trouilus), v. *Кѳ-*

лѳлѳльнѳца (Европейскѳя); -го-

лѳлѳвѳнѳкѳ, -а, m., v. *Кѳлѳжѳ-*

нѳнѳца; -грудѳнѳ, -ан, -ое, adj.

жѳлѳтѳперѳзѳ; -дрѳвѳнѳкѳ, -а, m.

Bot. (*anthoxylyum*), *жѳбѳлѳска; -ко-*

лѳлѳнѳнѳкѳ, -а, m. *Bot.* (*apudra*),

bagienka, wѳзар, wѳз; -кѳрѳнѳ,

-рѳнѳ, m. *Bot.* (*statice*), *зѳwѳлѳг,*

зѳwѳлѳгѳцѳ, зѳлѳ.

Жѳлѳтѳкъ, -тѳкѳ, *m.* *жѳлѳтѳкѳ w*

жѳлѳтѳлѳвѳ, -лѳвѳ, m. *Bot.*

(*peucedanum officinale*), *вѳпѳрѳ-*

пѳлѳцѳ жуоуѳоуѳу; -пѳнѳнѳкѳ, -пѳнѳ,

v. *Жѳлѳтобрукѳъ; -слѳвѳнѳкѳ, -*

слѳвѳ, v. *Абрикѳсѳкъ; -сѳмѳлѳ-*

нѳкѳ, -и, f. *Bot.* (*anthorrhoea*), *жѳлѳ-*

тѳшѳтѳка; -стѳбѳлѳнѳкѳ, -цѳвѳтѳ-

нѳкѳ, v. *Кѳлѳо сѳкѳѳ (β); -цѳвѳтъ,*

-а, m., v. *Старѳдѳубѳка.*

Жѳлѳтѳухѳ, -и, *f.* *жѳлѳтѳсѳзѳка (cho-*

goba). [*жѳлѳтѳцѳ,* *жѳлѳтѳкоуѳѳнѳ.*

Жѳлѳтѳушнѳнѳкѳ, -а, *m.* *Bot.* (*can-*

thoxylyum), -ая, -ое, *adj.* *жѳлѳ-*

тѳсѳзѳкѳ маѳаѳу.

Жѳлѳтѳй, -ая, -ое, *adj.* *жѳлѳтѳ;*

жѳлѳтѳй *вѳкѳ* *восѳѳ, жѳлѳтѳ*

жѳлѳтѳ *богѳжѳнѳ, жѳлѳтѳсѳзѳка,*

жѳлѳтѳ *сѳнѳоуѳа; жѳлѳтѳй* *кѳрѳнѳ,*

жѳлѳтѳй *нѳбѳрѳ, v.* *Жѳлѳтѳѳ;*

жѳлѳтѳя *тѳwѳвѳ, v.* *Цѳрѳwѳа.*

Желтъ, -и, *f.* 1. farba żółta; 2. *v.* Рубеница.

Желтѣть, *v.* н. żółknąć; -ся, *v.* г. żółtum się robić, żółknąć.

Желтъкъ, -а, *m.* *Bot.* (*curcuma*), острѣ, куркума.

Желтъяника, -и, *f.* 1. *Ecol.* *sl.* żółtaśca, żółta choroba; 2. *Bot.* (*carthamus tinctorius*), крокосъ.

Желѣдникъ, *v.* Камштънъ (дѣвѣй).

Желѣдокъ, -два, *m.* żołądek; [у zwierząt odżywiających:] первый желѣдокъ, *v.* Рукъвъ (б); второй желѣдокъ, *v.* Рубецъ (б); третій желѣдокъ, *v.* Литонья; четвертый желѣдокъ, *v.* Сыгѣчь.

Желѣдокъ, -два, *m.* żołądz, (овосъ у дѣвѣи). [żoładzek.

Желѣдочекъ, -ча, *m.* *dim.* żołądkowy; -ая, -ое, *adj.* желѣдочный; желѣдочный камѣнъ, крпелъ żołądkowe; желѣдочный камѣнь, камѣнь желѣдочковъ, gastrolit.

Жѣлудъ, -и, *f.* żołądz; морскоѣ желѣду, *Bot.* (*balanus*), żołądz morska.

Желчехѣдъ, *v.* Пикромѣль.

Желчѣнѣ, -я, *n.* żółcienie.

Желчица, *v.* Желтизна.

Жѣлчный, -ая, -ое, *adj.* żółciowy; желчный пузырь, pęcherz żółciowy; желчное начало, *v.* Пикромѣль.

Желчь, -и, *f.* żółć. [czołki]

Желѣза, -ѣ, *f.* gruczoł, gru-

Желѣза, -ѣ, *n.* pl. kajdany.

Желѣзница, -и, *f.* żuźel, żelża.

Желѣзистникъ, -а, Желѣзко-

пальникъ.

Желѣзистый, -ая, -ое, *adj.* żelazisty.

Желѣзистый, -ая, -ое, *adj.* żelazisty.

Желѣзко, -а, *n.* 1. grot, żelazce do piki; 2. *T.* żelazko do hebla.

Желѣзкопальникъ, -а, *m.* *Bot.* (*adenanthera*), gruczołkowiec.

Желѣзникъ, *v.* Горюховикъ (*Bot.*).

Желѣзница, -и, *f.* *H.* *n.* (*clupea aloga*), ślédź aloga, ślédź rzęczny, kosa (ryba).

Желѣзный, -ая, -ое, *adj.* żelazny; желѣзная печь, piec żelazny; желѣзная дорога, kolej, droga żelazna; ікинъ желѣзной дороги, акуре kolej żelaznej; жѣздъ по желѣзной дорогѣ, jazda na żelaznej kolei или drodze; пѣздъ по желѣзной дорогѣ, pociąg; пугевоѣ дворъ желѣзной дороги, dworzec, przystań żelaznej kolei; сторожъ на желѣзной дорогѣ, strażnik, stróż, wartownik żelaznej kolei; желѣзный корень, (*Bot.*), *v.* Лоскутница (свербежистая); и. *v.* Завѣль, Рѣдникъ (желѣзный), Рудъ (желѣзная), Опилки (желѣзные) etc.

Желѣзнякъ, -а, *m.* 1. сегла twardo palona; 2. камѣнь желѣзсаду въ собѣ часть руды же-

laznej niezdatnej do przetopienia; 3. *Bot.* (*verbenal*), koszyzko; желѣзнякъ конскій, *v.* Подкѣбникъ (2. *Bot.*).

Желѣзо, -а, *n.* żelazo; по-доснѣ желѣзо, żelazo w sztabach; и. *v.* Коватъ (б).

Желѣзо-кователный, -ая, -ое, *adj.* do fabryki żelaza należący; желѣзкователный заводъ, fabryka kutego żelaza; -плавильный, -ая, -ое, *adj.* szluzowy; желѣзоплавильный заводъ, fabryka szluzowa; желѣзоплавильный горнъ, желѣзоплавильная печь, piec szluzowowy.

Желѣзаце, -а, *n.* kawalek żelaza.

Жеманенье, -я, *n.* kręgowanie się, wykwinność, przesada.

Жеманистый, -ая, -ое, *adj.* przesadny, wymuszony.

Жеманиться, *v.* г. kręgować się, przesadzać; być wykwinnym, wymuszonym.

Жеманыха, -и, *f.* przesadna kobieta, mizdrząca się.

Жеманный, -ая, -ое, *adj.* przesadny, przesadzający, wymuszony, wykwinny. [wykwinność.

Жеманство, -а, *n.* przesada.

Жеманъ, -а, *m.* wykwinnik.

Жемчугъ и Жемчугъ, -а, *m.* perły.

Жемчужина, -и, *f.* jedna perła.

Жемчужинка, -и, *f.* *dim.* perleika.

Жемчужникъ, -а, *m.* perełnik, przedający perły. [terka.

Жемчужница, -и, *f.* perłmucha.

Жемчужный, -ая, -ое, *adj.* perłowy, z pereł; жемчужная нитка, nitka perłowa; жемчужная раковина, perłowa macica.

Жемъ, -а, *m.* prasa, tłocznia.

Женѣ, -ѣ, *f.* kobieta, żona.

Женѣтый, -ая, -ое, *adj.* żonaty.

Женѣтвѣ, *Ecol. sl.*, *v.* Женѣтвѣба. [kocochyćnie, Swądьба.

Женѣтство, *Ecol. sl.*, *v.* Бра-

Женѣтъ, *v.* а. когѣ-либо на (*Pracp.*), żenić, ożenić kogo; -ся, *v.* г. - на кожь, żenić się, ożenić się; женился на богатѣй дѣвицѣ, ożenił się z bogatą panną.

Женѣтвѣба, -и, *f.* zamężcie, ożenienie się.

Женихъ, -а, *m.* oblubieniec, narzeczony, pan młody, kawaler, młodzian zaręczony; б. много жениховъ, да суженаго нѣтъ, *v.* *sub.* Суженый.

Женка, -и, *f.* żonka.

Женюлюбый, -ая, -ое, *adj.* kobiety lubiący. [stwo.

Женюлюбѣ, -я, *n.* kobieciarstwo.

Женюшукѣ, *v.* Женюшукство.

Женюшукнѣ, *v.* Двупольнѣ.

Женюшукство, -а, *n.* *Ecol. sl.* wszeteczenstwo, rozprasta, rozwinność.

Женюшуктвѣ, -ая, -ое, *adj.* wszeteczny, rozprasty, rozwinny.

Женюшукнѣ, -ая, -ое, *adj.* *Ecol. sl.* kobiecej twarzy, postaci.

Женюшукнѣ, -ая, -ое, *adj.* *Ecol. sl.* do kobiet podobny.

Женючка, -и, *f.* *dim.* żoneczka.

Женскій, -ая, -ое, *adj.* żeński, kobiecy, biologiczowski; женскій родъ, *Gram.* rodzaj żeński; женскій полъ, piec żeńska; niewiaztu, kobiety; женское платье, suknia biologiczowska.

Женство, -а, *n.* *Ecol. sl.* 1. kobieta natura; 2. *v.* Очищѣние (жѣлчное). [żonka.

Женушка, -и, *f.* żoneczka,

Женючогъ, Женючонный, *v.* Женючугъ, Женючужный. [własta.

Женщина, -и, *f.* kobieta, niewiaztu, *Gram.* *v.* *Żur*...

Жердина, -и, Жердинка и Жердка, -и, *f.* żerdź, tyczka, drządek.

Жердочка, -и, *f.* *dim.* żerdka, drządek; grządkъ, drządek do wiezazania sukien.

Жердь, -и, *f.* żerdź, tyka, drządek, laaka długa nieostrugana.

Жерѣбая, -ой, *adj.* zrębna.

Жерѣбей, -ья, *m.* los; udział; тѣглый жерѣбей, podatek płacowy przez niezłachtę; видѣть, метѣть жерѣбей, rzucić losy, losować.

Жерѣбѣнокъ, -нка, *m.* zrębie, zrębiątko; -бѣнокъ, -чки, *dim.*, *v.* Жерѣбѣнокъ; -бѣць, -бѣцъ, *m.* ogier; -битъся, *v.* г. zrębić się.

Жерѣбчинъ, -а, *m.* *dim.* ogierzek. [Жерѣбчнокъ.

Жерѣба, -бѣти, *n.* *Ecol. sl.*, *v.* Жерѣвка, *v.* Клѣвка.

Жерѣхъ, -а, *m.*, *v.* Конь-рыба.

Жерло, -ѣ, *n.* 1. otwór wejściowy czego; жерло у пѣкни, wylot; 2. krater, otwór wulkanicznej góry. [ki.

Жерловина, -и, *f.* otwór wielokowny жерновки, (*lapides cancerum*), kamuki w rakach, oczy raze, rakowe.

Жерновнѣ, -ая, -ое, *adj.* *Ecol. sl.* od kamienia młyńskiego.

Жерновѣ, -ѣя, -бѣ, *adj.* żarnowy; жерновѣ камѣнь, камѣнь мłyński. [młyński.

Жерновѣкъ, -вкъ, *m.* камукъ

Жерновѣ, -а, *m.* камѣнь мły-

Жерновѣ, *v.* Жерновѣ. [ski.

Жерновѣкъ, -а, *m.* ten co kamienie młyńskie robi.

Жерновѣ, *v.* Клѣвка.

Жертва, -и, *f.* ofiara; жѣртва ідолаш, ofiara bałwanom; жѣртва очищѣнія, жѣртва умѣстосвященія, ofiara wiądana; жѣртва благодарѣнія, ofiara dziękczynna; и. *v.* *Pr.* рѣдѣтъ, Принѣтъ (въ жѣртвѣ).

Жертвенникъ, -а, *m.* ołtarz, t. j. ognisko do ofiary, miejsce gdzie ofiary składano.

Жертвенный, -ая, -ое, *adj.* ofiarny, ofiarski; жѣртвенная, ofiara, *f.* *Ecol. sl.* ofiara.

Жѣртвище, *v.* Трѣбище.

Жертвовање, -я, *n.* obagowanie, przyniesienie na ofiarę; -ватель, -я, *m.* ofiarujący, przynoszący na ofiarę; -вательница, -я, *f.* obiarująca, przynosząca na ofiarę; -вать, *v.* a. obagować, poświęcać; жертвовать чьим, obagować ко кому, dla kogo; -приношение, -я, *n.* obagowanie, ofiara; день жертвоприношения, dzień obagowania.

Жертвенникъ, *Ессл. сл.*, *v.* Жертвенникъ.

Жеруха, -я, *f.*, *v.* Крессъ.
Жестерь, -я, *m.* *Bot.* (*rhamnus catharticus*), hakowiec, szaklak; *v.* Крушина (колючая).

Жесткий, -ая, -ое, *adj.* twardy; зсоретки. [вѣтѣецъ.]

Жесткохнуть, *v.* *n.* twardnieć.
Жестковатый, -ая, -ое, *adj.* twardawo, nieco twardy; зсорстакву; -брылый, -ая, -ое, *adj.* twardoskrzydły; -лиственный, -ая, -ое, *adj.* twardolisty.

Жестобкий, -ая, -ое, *adj.* nieludzki, wrogi, okrutny, surowy, nielitościwy, ostry; жестокан стужа, ostre zimno.

Жестокосердіе, -я, *n.* zatwardziałość, nieludzkość; -сердый, -ая, -ое, *adj.* zatwardziały, nieludzki, okrutny, twardosercy.

Жестокость, -я, *f.* okrutność, surowość, wrogość, nielitościwość, nieludzkość; impet, gwałtowność.

Жестосердіе, Жестосердый, *v.* Жестокосердіе, Жестокосерпъ, Жесточе, *v.* Жесточе. [дмй.]

Жесточайший, -ая, -ое, *superl.* najokrutniejszy; *сfr.* Жестобкий.
Жесточе, *compar. adv.* okrutniej; *сfr.* Жестобкій.

Жесточить, *v.* a. *Ессл. сл.* twardzić, twardum, zsortkim robić.
Жестр, -я, *m.*, *v.* Крушина (колючая) & Жестерь.

Жестъ, -я, *m.* 1. giest, ruch, porażenie rąk i ciała; 2. *Bot.*, *v.* Крушина (колючая).

Жестче, *compar.* twardziej.
Жестъ, -я, *f.* blacha.

Жестить, *v.* *n.* twardzić, stawać się twardym, zsortkim.

Жестяникъ, -я, *m.* blacharz, robiący różne rzeczy z blachy.

Жестянка, -я, *f.* blaszanka, ruszka blaszana.

Жестяной, -ая, -ое, *adj.* blaszany; жестяныхъ дѣлъ мастеръ, *v.* Жестяникъ. [Жестянка.]

Жестяночка, -я, *f.* димъ, *v.* Жестяной, *v.* Жестяной.

Жестончикъ, -я, *m.* димъ, *v.* Жестонъ. [лк.]

Жетонъ, -я, *m.* liczman, meda-
Жечь, *v.* a. palić, ogniemъ ni-
везугъ; огнемъ выжигать, opalac;
-уголье, palic węgle; -кирпичи,
palic cegły; -свѣчи салыныя,
palic свѣече лояные; (о pierzgu,
etc.) piec, palic, parzyc; перечь
жечь, pierzг pierze, pal; сѣр-
це жѣтъ, (гор.), zgaga pierze;

-ся, *v.* г. palic się, piec się, par-
zyc się; parzyc; крапива жѣтся,
pokrzywa parzy.

Жѣніе, -я, *n.* palenie.
Жѣнка, -я, *f.* gorzalka, wód-
ka grzana z miodem i korzenia-
mi, krupnik. [gwiazdosz.]

Живика, -я, *f.* *Bot.* (*sideritis*).
Живитель, -я, *m.* ten co utrzu-
мuje, zachowuje kogo przy życiu.
Живительный, -ая, -ое, *adj.* o-
зъуму, озъумуя; озъуміяjący; го-
яący; живительная смола, *v.* Бельмьскъ; живительная трава, *v.* Рута (луговая).

Живить, *v.* a. obdarzać kogo
зъумом, озъуміаць; utrzymуваць, зъ-
уміаць.
Живица, -я, *f.* żywica. [wic.]
Живля, *v.* sub: Жить.
Живность, -я, *f.* dróbъ, пра-
ство domowe.

Живо, *adv.* naturalnie, wiernie;
жъво, jawnie, oczywiście, зъумомъ,
jak najokładniej; * жъво, прѣдко,
зъубко.

Живо-дѣвецъ, -вца, -дѣтель,
-я, *m.* *Ессл. сл.* zyciodawca; -дѣ-
тельный, -ая, -ое, *adj.* *Ессл. сл.* zyciodajny; -дѣрня, -я, *f.* plac
hyoclawski, ścierwiako; -дѣръ,
-я, *m.* huycel; * kat, tyran.

Живой, -ая, -ое, *adj.* жъвоу,
жъвау, рзѣски; живѡй забѡръ, живая
изгородь, plot жъвоу; живѡе сер-
вѡбръ, жъве srebro; живяя вода,
woda kryuczna; на живѡю нит-
ку, przysiatrzgowany, lekko нит-
ку; *ii.* *v.* Шить (на живѡю нит-
ку), Задѣтъ, ЗадираТЬ (за
живѡе).

Живѡвость, Живѡвость, -я, *f.* *Bot.* (*delphinium consolida*), ostró-
zka polna.

Живо-началіе, -я, *n.* *Ессл. сл.* ро-
сцзатекъ зъумя; -начальный,
-ая, -ое, *adj.* *Ессл. сл.* даjący зъ-
уміе; -носецъ, -вца, *m.* *Ессл. сл.* da-
jący зъуміе; -носный, -ая, -ое,
adj. озъуміяjący; -писаніе, -я, *n.* *Ессл. сл.* malowanie, obrazowanie;
-писаніи, *v.* a. *Ессл. сл.* malować,
obrazować, wyobrażać; -писецъ,
-вца, *m.* malarz, obrazownik;
-писца, -я, *f.* malarka, obraz-
ownica; -писный, -ая, -ое, *adj.* ma-
lowany, malarski, malowny,
malowniczy, ozdobiony malowa-
niami; живописное художество,
sztuka malarska.

Живопись, -я, *f.* malarstwo,
malowanie, malowido.

Живо-родный, -ая, -ое, *adj.* озъуміяjący; -рождающий, -ая, -ое,
adj. жъвогюдзъу.

Живѡсть, -я, *f.* жъвоусть, жъ-
воусть, bystrość, rzetliwość.

Живо-твореніе, -я, *n.* озъуміе-
ніе; -творецъ, -вца, -твори-
тель, -я, *m.* zyciodawca; -тво-
рительный, -ая, -ое, *adj.* озъ-
уміяjący; -творить, *v.* a. obdarzać
зъумом; озъуміаць; -творный, -ая,
-ое, *adj.* озъуміяjący.

Живѡтникъ, -я, *m.* димъ. бру-

зекъ; *ii.* *v.* НадрываТЬ (живѡ-
тны).

Животина, -я, *f.* bytło, by-
delko. [вѡтныи (3).]

Живѡтное, -аго, *я. n.*, *v.* Жи-
вѡтность, -я, *f.* zwierzęcość.

Живѡтный, -ая, -ое, *adj.* 1.
Ессл. сл. ozgiewiający; озъумія-
jący; животная вода, woda bieją-
ca; * woda zъумя; книга живѡт-
ныхъ, księga жъвѡтѡвъ; 2. бру-
зъпу, żołądkowy; животная бо-
лезнь, choroba żołądkowa; жи-
вѡтныи кімень, *v.* Безѡаръ; 3. zwierzęcy; животныи магнетызмъ, magnetyzm zwierzęcy; живѡтное, -аго, *я. n.* zwierzę; * gupiec; живѡтное царство, *v.* живѡтныхъ, *n.* n. królestwo zwierząt; описаніе живѡтныхъ, opisanie zwierząt, zoografia.

Живо-тодѡвецъ, -вца, -тодѡ-
тель, -я, *m.*, *v.* Живедѡвецъ;
-тодѡбие, -я, *n.* *Ессл. сл.* zami-
lowanie зъумя; -тодѡвѣтъ, (*Bot.*),
v. Сітовецъ; -тодѡчный, -ая,
-ое, *adj.* *Ессл. сл.* даjący зъуміе;
-трепѡнущий, -ая, -ое, *adj.* pe-
len зъумя.

Живѡтъ, -я, *m.* жъвѡт, зъуміе;
жъвѡтъ; brzuch; у меня жъвѡтъ
болятъ, brzuch mnie boli; у меня
рѡвъ въ жъвѡтъ, mam gniecie w
brzuchu; *ii.* *v.* НадорваТЬ,
Надсѡдѡтъ (жъвѡтъ); жъвѡтъ
вѣчныи, жъвѡтъ вѣснъу; зъуміе
вѣснъе; жъвѡты, *pl.* dobytek,
majatek, majętność, mienie.

Живѡчьность, -я, *f.* жъвѡтностъ,
zdolność до зъумя.

Живѡчій, -ая, -ое, *adj.* жъ-
вѡтну, жъяący длгоу; живѡчій
пластырь, plaster гояący; живѡ-
чая трава, *v.* Живѡчка.

Живѡчка, -я, *f.* *Bot.* (*ajuga*),
gadziel; dąbrowka; живѡчка кро-
вельная, *v.* Молодіяль (кро-
вельный). [dlugo.]

Живѡчь, -щѡ, -щѡ, *adj.* жъяący

Живчикъ, -я, *m.* жъвау, го-
зторпу, жъуму; живчикъ въ гла-
зѡкъ, mędranie oczyma.

Живый, *v.* Живѡй.

Живѡвь, *adv.* за жъвѡту, пры
зъуму, зъумомъ.

Живѡвь, *indecl.* названіе литеры
ж. [mucha гюдзѡца, ślep.]

Жигалка, -я, *f.* *n.* (*conopse*),
Жигало, -я, *n.*, *v.* Прожи-
гальникъ.

Жигалѡвъ, *v.* Верескѡдѡль.

Жигальница, -я, *f.* piecyk do
palenia кауу.

Жигнѡтъ, *v.* a. palic.

Жигунецъ, -вца, *m.* (*Bot.*), *v.* Лононосъ (прямѡй); жигунецъ
зубѡй, *v.* Слиногѡвъ.

Жигучій, *v.* Жгучій.

Жигучка, -я, *f.*, *v.* Лононосъ
(прямѡй) & Крапива (жгучаа).

Жиденкій, -ая, -ое, *adj.* не-
со гзѡдki, гзѡдзiutki; *v.* Жид-
кiй. [dzacz, rozciędzacz.]

Жидить, *v.* a. гзѡдзіць, rozgza-

Жидкій, -ая, -ое, *adj.* плуны; rzadki, niegęsty; * гiеткі, cienki; жiдкіе вiлоси, rzadkie włosy; жидкий прутъ, гiеткі прегік.

Жидковатый, -ая, -ое, *adj.* rzadkawo, плуны, rozciёczony.

Жидковёръ, -а, *m.* плуномiар, cieczomierz, areometr; v. Ареомётръ. [rzadkość, nieгęstość.]

Жидкость, -и, *f.* плыннoсть.

Жидовникъ, -а, *m.* *Bot.* (*caragana purpurea s. robinia p.*), judazowe drzewo; *ii. v.* Обвiяникъ.

Жидовская смола, *v.* Асфальтъ. [жа (жидовская).]

Жидовскія вишни, *v.* Можжъ-Жидовское дёрво, *v.* Жидовникъ. [kobieta skapra.]

Жидовёрка, -и, *f.* lichwiarka;

Жидовёръ, -а, *m.* lichwiarz; sknera, skapiec, kutwa.

Жидётъ, *v. n.* rzadnieć, rzadzić, плунытъ сiя ставасъ.

Жиза, -и, *f.* 1. ciecz, płyn, sok; 2. навiоная жиза, gnojówka, gnojnicа, jucha gnojna. [tak gęsto.]

Жизе, *compar. adv.* rzadziej; nie

Жизница, -и, *f. dim.*, *v.* Жизжа.

Жизнедательный, -ая, -ое, *adj.* ożywiający.

Жизненный, -ая, -ое, *adj.* żywotny; жизненная сила, siła żywotna.

Жизне-описание, -я, *n.* życiorys, biografia; -описательный, -ая, -ое, *adj.* biograficzny; -датель, -вца, -датель, -я, *m.* życiodawca; -дательный, -ая, -ое, *adj.* *Eecl. st.* dający życie; -податель, -подательный, *v.* Жизнедатель, Жизнедательный.

Жизнь, -я, *f.* życie, bytność, istnienie; stan; powołanie; życie, sposób życia; огнiатъ -, odjąć życie; потерятъ -, stracić życie; оставиатъ -, umrzeć.

Жизла, -ы, *f.* 1. *Anat.* żyła (w ciełe ludzkim lub zwierzęcym); кровозвратная жизла, żyła krwawa; krwista; бiющая жизла, *v.* Артерiя; система бiющихъ жизлъ, система żyл бiюcych *czyli* pulsowych; чувствительная жизла, сеwка жизла; nerw; суха жизла, sucha żyła, cięciwa; 2. *Geogr. etc.* жiзла; рудная жизла, рудна жiзла; золотая жизла, жiзла зiотa.

Жизлень, -я, *n.* silenie się; жизенья при испражненiи, silenie się на stolec.

Жизлётъ, -тца, **Жизлётникъ**, -а, *m. dim.* kamizelczka.

Жизлётный, -ая, -ое, *adj.* kamizelkowy.

Жизлётъ, -а, *m.* kamizelka.

Жизлётъ, -льцa, *m.* komornik, lokator, mieszkaniec; * оyуwател; держатъ [abo пyкати къ себѣ] жизлётъ, мiеѣ komorników.

Жизляга, *v.* Жiзляга. [жyлысты.]

Жизлестый, -ая, -ое, *adj.* жылысты.

Жизлеть, *v. n.* kłócić się, sprzeccать się w grze jakіjбъ.

Жилиться, *v. r.* usiłować się, usilnie się starać o со.

Жилница, -ы, *f.* komornica, lokatorka. [mieszkanie, dom.]

Жилнице, -а, *n.* pomieszkanie.

Жилка, -и, *f. dim.* жылка, жылечка.

Жилковатый, -ая, -ое, *adj.* жылковаты; жылысты, жылысты.

Жило, -а, *n.* mieszkanie, dom mieszkalny; *ii.* пiётро.

Жилой, -я, -ое, *adj.* mieszkalny; жылде строёние, будынек mieszkalny.

Жилочка, -и, *f. dim.* жылечка.

Жилочница, -ы, *f. Bot.* (*byscia*), bisior.

Жилочный, *v.* Жилый.

Жилый, *v.* Жилой.

Жилъ, -я, *n.*, *v.* Жило.

Жилый, -ая, -ое, *adj.* жылны, жылowy, до жылы належасъ.

Жилолостникъ, -а, *m.* krzak wiciokrzewny. [wiciokrzewny.]

Жилолостный, -ая, -ое, *adj.*

Жилолость, -и, *f. Bot.* (*lonicera*), wiciokrzew; suchodrzewka.

Жирафа, -ы, *f.* Жирафъ, -а, *m. n.* (*giraffa camelopardalis*), girafa, жылrafa, wielbłądгoрs.

Жиренький, -ая, -ое, *adj.* niesco otуly, pulchny.

Жирнолистка, -и, *f. Bot.* (*pinguicula*), tłustoż; miąsznik. [тобѣ.]

Жирность, -и, *f.* tłustość, otуlyнъ.

Жирный, -ая, -ое, *adj.* tłusty, tłusty, otуly; жирная земля, tłusta ziemia; жирная трава, *v.* Жирнолистка.

Жировать, *v. n.* (*orygie*); *ii.* (*o zwierzu*) żegować; по жарци спpосyуwать; леżeć на jednem miejscu.

[stonićowу.

Жировиковый, -ая, -ое, *adj.*

Жировикъ, -а, *m.* *Miner.* stopniec.

Жировой, (-ий), -ая, -ое, *adj.* tłuszczowy; жирове жылб, jajko, bez koguta zniesione, burchla.

Жировоскъ, *v.* Мыложиръ.

Жиротинна, -и, *f.* tornia tłuszczu. [szczu.]

Жиротный, -а, *m.* topiciel tłuszczu.

Жиръ, -а, *m.* tłuszcz, tłustość, sado; говiжij жылъ, tłustość wolowa; рiбiй жылъ, tran rybi.

Жиры, -овъ, *m. pl.* doly zalane wodą po wezbraniu rzeki, w ktorыхъ плываю рыбы.

Жиръ, *v. n.* tłusćciөть, тусъ.

Жиръ, -а, *m.* tłusćciөch.

Житаръ, -я, *m.* 1. *Eecl. st.* dozorca zbożowego magazynu; 2. пров.

Житва, *v.* Живика. [жечмиел.]

Житовский, -ая, -ое, *adj.* światowy, marny, próżny.

Житель, -я, *m.* mieszkaniec, obywatel; городскiй жылел, mieszkaniec miejski, mieszczanin; селъскiй, деревенскiй жылел, mieszkaniec wiejski, włościanin, wieśniak.

Жительница, -и, *f.* obywatelka.

Жительство, -а, *n.* mieszka-

nie; rezydencya; *Eecl. st.* życie; имѣть жительство, *v.* Жительствоваать, Жить.

Жительствоваать, *v. n.* mieszkać; жылъ, przeprowadzić życie; ростверовааъ, sprawować się podług репуныхъ переписовъ.

Житиё, -я, *n.* życie; способъ жытия; жылотъ, жытие; всевоёе житиё, всевоёе жытие; вестъ стрбoёе житиё, prowadzić ostre жытие; житиё святыхъ, книга житиё святыхъ Отцевъ, *v.* Пaтeрiкъ.

Житникъ, -а, *m.* 1. mnich majасу дозoръ надъ збожёмъ w спичрхзахъ зложеномъ; 2. члѣбъ жечмиenny; 3. *n. n.* muzy polna; *v.* Мышь (полежa).

[spichlerz na zboże.]

Житница, -и, *f.* жыница, складъ.

Житный, -ая, -ое, *adj.* збожowy; жечмиenny; житный дворъ, (т), складъ на збоже; житный жылбъ, члѣбъ жечмиenny.

Жито, -а, *n.* збоже; жечмиелъ.

Жито-продавецъ, -вца, *m.* *Eecl. st.* kupiec zбожowy; -хранитель, -а, *n.* *Eecl. st.*, *v.* Житница; -хранитель, -я, *m.* *Eecl. st.* dozorca zбожа w спичрхзахъ зложеного.

Жить, *v. n.* жылъ, буть пры жыци; истна; zostawaаъ; пререпрещать czas жытия w jakim stanie; mieszkaаъ; * жылъ, utrzymawaаъ się; *ii.* * жылъ, uprawowaаъ się; жылъ какъ бы день къ вечеру, жылъ бyлe жылъ, nie тpосyуwать się o siebie; не умiеть жылъ въ свѣтъ, не умiеть жылъ w свiетлe; всякъ жылелъ свойжъ умiөбъ, кажду жылъ по swojemu; ж. какъ жылелъ, такъ и славиль *abo* какъ стaнeшь жылъ, такъ бyдeшь и смышъ, jakъ кто жылъ, takъ му сiя роwодитъ; онъ жылелъ, толькo нeбо коптитъ, *v. sub:* Коптитъ; жылъ живи, жылъ учишь, *v. sub:* Учитъся; не такъ жылъ, какъ хочeтcя, а такъ, какъ Богъ велитъ, niemoжна завше такъ жылъ, jakъ сiя (кому) podoba; жылъ грiшнo, да умeръ смiшнo, жылъ грeшнo, i умaръ смiешнo.

Житьё, *v.* Житиё.

Жлуди, **Жлудовка**, *pop.*, *v.* Трёфовка, Трёфовка. [жмнда.]

Жнида, -и, *f. Bot.* (*bitum*).

Жмуръ, -и, *m.* с. мружк, мружащасъ oczуma (*m.*), мружка, мружащасъ oczуma (*f.*).

Жмурить, *v. a.* мружыць, змружыць oczу; жмуритъ глаза *abo* жмуритъ (*v. r.*) мружыць oczуma.

Жмурки, -рокъ, *f. pl.* шера babka, ciуciубabka; игрa въ -, гра w шера babкe; игрaтъ въ жмурки, граа w шера babкe.

Жмячокъ, -чка, *m.* шнiечка, kłebek шнигу.

Жнецъ, -а, *m.* żeńca, żniwiarz.

Жнёя, *v.* Жнида.

Жнёя, -а, *n.* ścierni, ściernie; жылско, ściernisko. [збоже.]

Жнитво, -а, *n.* жылво, жыеце;

Жница, -и, *f.* жниварка.

Жоґарка, *v.* Дубовоска.

Жолна, Жолобъ, Жолудъ, в. Жел....

Жомъ, -а, т. tlakarnia, стера.
Жраньё, -я, н. żarcie; obżarstwo.

Жрать, в. а. żreć, pożerać, zżerać. [nie.]

Жребій, -я, т. los, przemaszowanie.
Жребоданіе, -я, н. *Eccl. sl.* dział przez los. [Жеребёвскій.]

Жребя, -бѣти, н. *Eccl. sl.*, в. Жрѣніе, -я, н. *Eccl. sl.* ofiarowanie, poświęcenie.

Жрѣти, в. а. *Eccl. sl.* ofiarować, poświęcać (co Bogu).

Жрѣць, -а, т. ofiarnik, kapłan bałwochwalski. [sl. kapłański.]

Жрѣчeskій, -ая, -ое, *adj. Eccl.* Жрѣчество, -а, н. *Eccl. sl.* kapłaństwo, ofiarnictwo.

Жрѣчествовати, в. н. *Eccl. sl.* być ofiarnikiem.

Жрица, -ы, ф. ofiarnica, ofiarnownica, kapłanka.

Жрунь, -я, т. *por.* żarłok.

Жруньа, -я, ф. *por.* żarłoczka.

Жужельца, -ы, ф. 1. piana kruszczowa; 2. *H. n.* (*scarabus*), рожица, rodzaj chrząszczy; 3. жужелица металлическая, в. Крассотѣль (пахучій).

Жужелька, -я, ф. *dim.*, Жужель, -я, ф., в. Жужелица (2. *H. n.*). [szmer.]

Жужжаніе, -я, н. багценіе.

Жужжать, в. н. багцувать, бѣсцувать, брѣдцувать; szmer robić.

Жужнуть, в. н. *semel.* бакnąć, бакать; сиді, не жужни сидѣ, ані ти бакни!

Жуковатый, -ая, -ое, *adj.* mozgowy, mozgasty (o drzewie).

† Жуковина, -ы, ф., в. Нерстень.

Жукъ, -а, т. 1. в. Жучина; 2. *H. n.* (*scarabaeus*), chrząszcz, żuk; золотой жукъ, (*chrysis*), złotawiec; бриллиантовый жукъ, в. Долгоносикъ (бр.); жуукъ-геркулесъ, в. Геркулесъ (2); навозный жукъ, (*arhodiua*), żuk, krowka, gównopawal.

Жупанъ, -а, т. żupan, zwierzchnia suknia zimowa.

Жупель, -а, т. *Eccl. sl.* siarka.

Жупельный, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* siarkowy.

Журавецъ, -вца, в. Журавъ.

Журавика, в. Клюква.

Журавить, в. а. podnosić za pomocą drąga.

Журавленокъ, -нка, т. risikie żogawie, żogawiatko. [żogaw']

Журавликъ, -а, т. *dim.* mały Журавлина, в. Клюква.

Журавлинникъ, в. Гераній.

Журавлинный, -ая, -ое, *adj.* żogaw; журавлиное гнѣздо, gniazdo żogawie; журавлинный носъ, в. Гераній; журавлинный горьхъ, в. Горьшокъ (кормовой).

Журавль, -я, т. *H. n.* (*grus*), żogaw; §. не суди журавля въ небѣ etc., в. Судить.

Журавъ, -а, т. żogaw' przy studni. [imienina.]

Журавъ, -а, т., в. Тавола.

Журинъ, в. Донникъ (Камчатскій). [jać, napominać kogo.]

Журийтъ, в. а. kogo-либо, іа-Журналистика, -я, ф. dziennikarstwo, gazetiarstwo.

Журналистъ, -а, т. dziennikarz, gazetiarz. [nik; protokół.]

Журналь, -а, т. żurnal, dziennik; Журнальный, -ая, -ое, *adj.* dziennikowy; gazetarski, do piśma sżasowego należący.

Журчалю, -а, н. *H. n.* (*botulius*), szerszeń.

Журчаніе, -я, н. szumienie, szum, szmer; brzęczenie.

Журчать, в. н. szumieć, szmer robić; brzęczyć. [nie, bura.]

Журьба, -ы, ф. łajanie, burczenie.

Жутко, *adv.* bardzo źle.

Жучёкъ, -чкъ, т. *dim.* chrząszczyk. [wość (w drzewie).]

Жучина, -ы, ф. morz, morszy.

Жучка, -я, ф. pies czarny.

Жучки, -чекъ, ф. pi. ości, osteczki powierzchnie u ryb; [w druku i piśmie]; litery zalane.

Жуцкій, -ая, -ое, *part. a.* жуцъ, przeżuwający.

З.

За, *praep.* за; zamiast; z powodu, dla; po; przy; obrócić за пѣчку, рзучіе за пѣс; сѣсть за стюль, сіаждъ за стóл; выйти за вóротъ, wujć за wrota; выслать за границу, wysłać за granicę; уждъ за гуаницу, wjechać за granicę; за недѣлю предъ тѣмъ, przed tygodniem; купитъ за бездѣлку, kupić za bezcen; и. в. Держатьсѣя, Братьсѣя, Взятьсѣя, Приниматьсѣя, Отвѣчать, Хвататьсѣя, Ухватитьсѣя (за что, за kogo) etc.; заплатить за пять локтѣй, zapłacić za pięć lokci; онъ живѣтъ за пять верстъ отсюда, on mieszka pięć wiorst odąd; кошка сидитъ за пѣчкой, kot siedzi za piecem; онъ сидѣтъ за столѣмъ, siedzi za stołem; егó домъ за рѣкою, dom jego za rzeką; жить за границею, żyć za granicą; онъ шёлъ за мною, on szedł za mną; ехиди въ аптеку за лекарствомъ, idź do apteki po lekarstwo; и. в. Ходить, Слѣдить, Сидѣть, Посылать, Смотрѣть, Присматривать (за кѣмъ, за чѣмъ) etc.; ижнѣе записано за женою, majątek zapisany na imię żony; онъ ужѣ замужемъ, она розсія жузъ за маѣ; онъ увѣленъ за болевнию, он одружсзону dla choroby; за крикомъ ничего не слышно, od krzyku nic można nie słyszeć; за немѣнїемъ денегъ, dla braku pieniędzy; за

кѣмъ дѣло стало? na kimże zależy to? что это за люди? co to za ludzie?

Заамбонный, -ая, -ое, *adj.* kompani lub znajdujący się za amboną; заамбонная молитва, modlitwa, która kapłan po nabożeństwie za amboną czyta.

Заарендованіе, -я, н. задзїє-рзавленіе; wydzierżawienie, oddanie w dzierżawę.

Заарендовать, в. *perf.*, в. *sub.* Заарендовывать.

Заарендовывать, Заарендовать, в. а. zadzierżawić; wydzierżawić, oddać w dzierżawę.

Заарестованіе, Заарестовать, в. Арест.....

Заахать, в. н. zaochać.

Зааьва, -ы, ф. zabawa, zajęcie się сѣмъ прїємнѣмъ.

Зааьвнть, -ся, в. *perf.*, в. *sub.* Зааьвлять, -ся.

Зааьвлѣніе, -я, н. zabawienie.

Зааьвлять, Зааьвнть, в. а. - kogo-либо, bawić, zabawić kogo, rozweselać kogo; *Eccl. sl.* bawić, wytrzymywać kogo; -ся, в. г. bawić się, zabawić się; *Eccl. sl.* gnuzdac się.

Зааьвнникъ, -а, т. zabawnik, figlarz. [figlarka.]

Зааьвница, -ы, ф. zabawnia.

Зааьвничать, в. н. figle stroić.

Зааьвнннй, -ая, -ое, *adj.* zabawny, pocieszny; забавная вещь, zabawna rzecz; забавный человекъ, zabawny człowiek.

Зааьлагурить, в. н. *perf.* zacząć bająć, pleść, raplać.

Зааьлакатся, в. г. *perf. pop.* -сь кѣмъ, загадасі сѣя, zapłacić się. [bębnić, zacząć bębnić.]

Зааьрабаивнть, в. н. *perf.* забабраивнть, в. г. zapomnienie.

Зааьбрежнннй, -ая, -ое, *adj.* zabrzesny, za rzeką będący.

Зааьбреже, -я, н. zabrzesze, miejsce za rzeką. [mieniec.]

Зааьбреженнть, в. н. *perf.* zabrzesz.

Зааьбраніе, -я, н. zabranie; wбижаніе, wbiecie; забраніе гвоздїамъ, zagwożdżanie, zabijanie gwoździami.

Зааьбравъ, Зааьбнть, в. а. zabi-jać, zabić, wбиаć, wбиć; - гвоздїамъ, zabiаć, zabić gwoździami, zagwożdżać, zagwożdżić; и. забнть kogo, bijać kogo zahukać, przytępić, glupawym uczynić; - чью-либо голову, pamiętać, obciążać głowę, pamięć; и. забнть wodka dубѣжъ, zabić wilka palką; -ся, а) в. г. ukryć się, schować się; б) в. г. być wбижаным, wбитым; и. в. *sub.* Зааьбнть (v. *perf.*).

Зааьбнть, -я, ф., в. Zabranіе.

Зааьбраніе, -я, н. zabieranie, zabranie, wzięcie; забраніе въ долгъ, borgowanie.

Зааьбрать, Зааьрать, в. а. zabierać, zabrać, wziąć (co ze wazy, stkiem); zakupować; brać naprzód; zagrozić, przegrozić;

chwytac; it dzialac; - wъ swoj ruki, v. Прибирать; - wъ долгъ, bogować; - seбѣ что-либо wъ głowu, wbić sie sobie co w głowe; - ся, a) v. r. zabierać się, pozierać; zajmować się czem, brać co na siebie do wykonania; holować; wzbić się, wznieść się; ß) v. p. być zabieranym, poruwanym, chwytanym.

Забірка, -и, f., v. Забирање. **Забить**, v. a. perf. zabić; v. **Забивать**; -ся, v. r. zacząć bić się; serdце забалоо отъ радости, serce zaczęło bić od radości; v. **Забиваться**.

Забіяка, -и, v. s. zawadyak, warchol, kłótnik.

Забіячество, -а, n. bijaćka, bójka, kłótnia, zwada, warcholstwo. [kłócić się, warcholstwo.]

Забіячить, v. n. wadzić się, **Забіячивый**, -ая, -ое, adj. zwadliwy, kłótniwy.

Заблаго-временно, adv. заочно; -временно, -ая, -ое, adj. wczesny.

Заблаго-вѣстити, v. n. perf. za-dzwonić, zacząć dzwonić.

Заблажить, v. n. perf. zaawyo-lic, zablaznować.

Заблєваніе, -я, n. obwomito-wanie. [obwomitować.]

Заблєвывать, **Заблєвать**, v. a. **Заблєкłość**, -и, f. zwiędnia-łość. [dnialy.]

Заблєкный, -ая, -ое, adj. zwiє-дlniє. [zaczec.]

Заблєстять, v. n. perf. zaby-
Заблєять, v. n. perf. zabeczeć.

Заблєстять, v. n. perf. zaby-
szeczeć; y neгo glazъ zabлєstila
отъ радости, oczy błyszczaly mu
od radości.

Заблудиться, v. r. zabłąkać się.

Заблудять, v. n., -ся, v. r. za-
błądzić; *błądzić, mylić się, po-
mylić się, obłąkać się.

Заблуждєніе, -я, n. zabłądze-
nie, zabłąkanie; *obłąkanie, błąd.

Забобны, -овъ, m. pl. pop. za-
bobony, powlara.

Забогатить, v. n. zbogacić się.

Забодать, v. a. zabość.

Забой, -я, m., v. **Забиваніе**.

Забойка, -и, f. zaklinowanie; ogrodenie pewne w odnodze rzeki dla łowienia ryb.

Забойникъ, -а, m., v. При-
бойникъ. [Мегаг.]

Заболонь, v. Болонь (Bol.) &
Заболтаться, v. r. w bajaniu
zaropnieć się.

Заболывать, **Заболять**, v. n.
zachorować. [nie.]

Заболѣніе, -я, n. zachorowa-
Заболѣть, v. perf., v. sub: За-
болѣять. [wywanie.]

Забораніе, -я, n. zabrono-
Заборанывать, **Заборонить**, v. a.
zabronować, zabronować.

Забрєць, -рца, **Заборникъ**, m.
dim. plotek, parkanik.

Забришко, -а, n. mizerny plot.
Забрище, -а, n. augm. wielki
plot, parkan. [groda, plot.]

Забрка, -и, f. ogrodzenie, za-
Забржотать, v. n. zamrzczeć.

Заборникъ, -а, m. beleczki
cienkie do parkanu.

Заборный, -ая, -ое, adj. 1.
plotowy, parkanowy; 2. do zapisa-
nania długów służący; заборная
книга, księga długów.

Заборонєніе, -я, n. zabrono-
wanie. [Заборанывать, -ся.]

Заборонить, -ся, v. perf., v. sub:
Заборникъ, -а, m. dim. plotek,
parkanik. [dług.]

Заборчикъ, -а, m. błozgъ на
Заборъ, -а, m. 1. branie pie-
nędzy lub rzeczy naprzdъ lub na
dług do porachunku dalszego; 2.
zagroda, plot, parkan.

Забѣта, -и, f. troska, kłopot,
frasunek, niespokojność; жить
безъ забѣтъ, żyć bez kłopotu.

Забѣтити, v. a. kłopotać kogo,
nabawiać kłopotu, frasować; -ся,
и, r. kłopotać się, troszczyć się,
frasować się; оны не забѣтител
отъ зтомы, on się o to nie кло-
посе.

Забѣтливость, -и, f. staro-
wпość, skrzętność, okrzętność.

Забѣтливый, -ая, -ое, adj.
starowny, skrzętny, okrzętny.

Забѣтникъ, -а, m. pop. stara-
jący się, opiekujący się czem.

Забѣтница, -и, f. pop. stara-
jąca się, opiekująca się czem.

Забѣтный, -ая, -ое, adj. кло-
потлиwy, frasobliwy.

Забра-кованіе, -я, n. wybra-
kowanie, brak; -кованный, -ая,
-ое, part. p. v. **Забраковать**-
вать; забракованный товаръ,
towar wybrakowany; -ковать
v. perf., v. sub: **Забраковать**-
вать; -ковать, -и, f., -ковыва-
ніе, -я, n., v. **Забракованіе**; -
ковывать, -ковать, v. a. bra-
kować, wybrakować. [brak.]

Забрѣкъ, -а, m. wybrakowanie,
Забрѣло, -а, n. Eccl. st. 1. mi-
siorka, blacha ruchoma u helmu;
2. mur, parkan, sztacheta; * obro-
па, obrońca.

Забраниться, v. r. perf. pokłó-
cić się, prowadzić się.

Забраніе, v. **Забираніе**.

Забрасываніе, v. **Закидыва-
ніе**.

I. Забрасывать, **Забросать**,
v. a., v. **Закидывать**, **Закидать**
(I).

II. Забрасывать, **Забросить**,
v. a. - за что, куда, - сьтъ, v.
Закидывать, **Закинуть** (II).

Забрѣть, -ся, v. perf., v. sub:
Забрѣть, -ся.

Забрѣдѣть, v. n. perf. zacząć
bredzić, paplać.

Забрѣживаться, **Забрѣжить**-
ся, v. r. zacząć zmierzczać się.

Забренчать, v. n. perf. zabrza-
kać, zabrzczeczeć.

Забрєстї & Забрєсть, v. n.
zabrnać, zacząć daleko, zablądzić.
Забрєхать, v. n. perf. zaaszze-
kać.

Забривать, **Забрїть**, v. a. za-
gollić, zarabiać goleniem, zacząć
gollić. [бривать.]

Забрїть, v. perf., v. sub: **За-
Забродить**, v. n. zacząć, zaleźć.
Забросаніе, -я, n. zarzucenie,
zawalenie, zasurpanie.

Забросать, v. perf., v. **Забра-
сывать** (I). [сывать (II).]

Заброснуть, v. perf., v. **Забра-
Заброшеніе**, -я, n. zarzucenie,
zaniedbanie, opuszczenie.

Забрызганіе, -я, n. zabrzyganie;
-гать, -гаться, v. perf., v. sub:
Забрызгивать, -оя; -гива-
ніе, -я, n. zabrzyganie; -гива-
вать, -гать, -нуть, v. a. zabrzy-
gивać, zabrzygac, zabrzygnąć;
-ся, a) v. r. zabrzygac się; ß) v.
p. być zabrzyganym.

Забрызнуть, -ся, v. perf. se-
melf., v. sub: **Забрызгивать**, -си.
Забрыкать, v. n. perf. zawle-
rzgać; zabrykać.

Забрызжать, v. n. perf. zacząć
lajać, burezić. [brzuchacieć.]

Заброхитять, v. n. perf. za-
Забубенный, v. n. perf. pop. wy-
bєbnіє.

Забубенный, pop., v. Разгуль-
ной. [dnіe, gіupatwa.]

Забубенщина, -и, f. pop. bre-
Забудыга, -и, a. s. pop. rozpu-
stnik.

Забудлжыный, -ая, -ое, adj.
pop. rozpustny, swywolny, wу-
uzdany.

Забунтовать, v. n. perf. wzbu-
nować. [tkl.]

Забурникъ, -а, m. świder krб-
Забутить, v. perf., v. sub: **За-
бўчивать**.

Забўченіе, **Забўчиваніе**, -я, n.
napelnienie kamieniem do muro-
wania.

Забўчивать, **Забўтить**, v. a.
napelnić kamieniem do murowa-
nia. [mieć, zarzecze.]

Забўшевать, v. n. perf. zaszu-
Забўшнть, v. n. perf. zahalaso-
was, zacząć zwadę, kłótnię.

Забываніе, -я, n. zapomnianie.

Забывать, **Забуть**, v. a. zapo-
minac, zapomnieć; -ся, v. r. za-
pominać się.

Забывчивость, -и, f. zapamiє-
tliwość, zapomnialość, zapomi-
nanie się.

Забывчивый, -ая, -ое, adj.
zapamiєtliwy, łatwo [zau pędko]
zapominający, zapominalny, za-
pominający się.

Забўтіе, -я, n. zapomnienie.

Забўтливый, Eccl. st., v. **За-
бўчивый**.

Забўть, -и, f. zdrzymanie się,
sen lekki. [Забўывать, -ся.]

Забўть, -ся, v. perf., v. sub:
Забўть, -я, v., v. **Забўть**.
Забўганіе, -я, n. zabieganie,

probieganie dokąd, zapobieganie czemu.

Забѣгать, Забѣжать, v. n. забѣгать, zabiędz dokąd, probiegając; zająć, wstąpić do kogo; *uprzedzić kogo; - кому-либо въ глаза, nadskakiwać komu.

Забѣглий, Забѣжальный, -ая, -ое, adj. przybiegły, zkładną przubyły (np. pies, koń).

Забѣжать, v. perf., v. sub: Забѣжать.

Заблѣніе, Заблѣиваніе, -я, n. zablęnienie, pobielenie.

Заблѣивать, Заблѣять, v. a. zablęcać, zablęcić, pobielać, pobielić; -ся, v. p. być zablęcanym, pobielanym.

Заблѣить, -ся, v. perf., v. sub: Заблѣить, -ся.

Забѣлка, -я, f., v. Заблѣніе.

Заблѣивать, v. n. perf., v. sub: Зиблѣивать, [wanie, obuzdanie]

Заблѣиваніе, -я, n. zasugłowanie, zawozжіть, v. a. łmśadъ, zasugłować, zajećować konia, zająć cugle koniowi.

Заваксить, -ся, v. perf., v. sub: Завакшивать, -ся.

Завакшиваніе, -я, n. zaszuwakowanie.

Завакшивать, Заваксить, v. a. zaszuwakować, zawozzczыć.

Заваленіе, -я, n. zarzucenie, zawalenie.

Заваленъ, -льня, m. pop. leżuch, leniuch, leniwiec.

Завалець, -льца, m. Bot. (*scrophularia podosa*), trędownik.

Заваливаніе, -я, n. zarzucanie, zawalenie.

Заваливать, Завалить, v. a. zawałać, zawałić, zarzucić, zarzucić, zaszuwuwać, zaszuwać; narućać, narućać, nakładać, nalożyć wiele; - кого дѣлами, зарzucić kogo interesami; -ся, a) v. r. zarzucić się, podziąć się; b) v. p. być zawałanym, zaszuwanym.

Завалица, -ы, f. пасур, пасурапие. [Заваливать, -ся.]

Завалить, -ся, v. perf., v. sub: Завалъ, -а, m. Med. zatkanie; авалъ въ крови, stagnacja krwi.

Заваль, -я, f. zleżały towar.

Завальный, -ая, -ое, adj. zleżały, zepsuty.

Завальщина, -ы, f., v. Заваль.

Завалить, v. a. perf. zawałać, zamolić; -ся, v. r. zleżeć się, nie mieć pokupu; zawałać się, zabrudzić się. [n. zagotowanie]

Завареніе, Завариваніе, -я, Заваривать, Заварить, v. a. zaszcząć wazzyć; gotować, zagotować; - бить, zaparzać bieliznę; -ся, v. p. być zagotowanym.

Заварить, -ся, v. perf., v. sub: Заваривать, -ся.

Заварка, -я, f. zagotowanie; wrzawone со ukropem np. otręby.

Заварной, (-ій), -ій, -бе, adj. wrzawony.

Заваръ, -а, m., v. Заварка.

Завѣстриваніе, -я, n. ostrzeżenie, zaostrzenie.

Завѣстривать, Завѣстрить, v. a. ostrzyć, zaostrzać, zaostrzyć; -ся, v. p. być zaostrzonym.

Завѣденіе, -я, n. zaprowadzenie, ustanowienie, instytut, zakład; nakreślenie zegarka.

Завѣсти & Завѣсть, v. perf., v. sub: Завозаить, [wanie]

Завербованіе, -я, n. zawerbowanie, zawerbować, -ся, v. perf., v. sub: Завербовывать, -ся.

Завербовываніе, -я, n. werbowanie.

Завербовывать, Завербовать, v. a. werbować, zawerbować, wciągać, wciągnąć (np. do wojska).

Завернуть, -ся, v. perf., v. sub: Завѣртывать, -ся.

Завѣрстаніе, -я, n. zastąpienie, wynagrodzenie.

Завѣрстать, -ся, v. perf., v. sub: Завѣрстывать, -ся.

Завѣрстка, -я, f. zastąpienie jednej rzeczy drugą, nagrodzenie.

Завѣрстваніе, -я, n. wynagradzanie sobie czѣm, zastępowanie.

Завѣрстывать, Завѣрстать, v. a. nagradzać, wynagradzać, zastępować, zastąpić jedną rzecz drugą; -ся, v. p. być wynagrodzonym.

Завѣртка, -я, f. 1. zawinięcie, zawinięcie; obwinienie; 2. szrubokręć; szruba do zamknięcia okienic; 3. pętelica z postronka dla przymocowania holobli do sani.

Завѣрточка, -я, f. dim., v. Завѣртка. [obwijanie]

Завѣртываніе, -я, n. zawijanie, zawierzyć, Zавѣртывать, Zавѣрнуть, v. a. zawiązać, zawiązać, obwinąć, obwinąć; zasrubować, zakrećć; -ся, v. r. zawiązać się, owinąć się; zająć, wstąpić do kogo; ukryć się.

Завѣрть, -я, f. wicher; zwięzać, Zавѣрять, v. a. perf. 1. zaszcząć krećć; 2. v. sub: Завѣрчивать; -ся, v. r. perf. zakrećć się.

Завѣрченіе, Завѣрчываніе, -я, n. zakrećcenie, zakrećcanie, (za)szrubowanie.

Завѣрчивать, Завѣрть, v. a. zakrećcać, zakrećcać, szrubować, zasrubować.

Завѣршать, Завѣршить, v. a. zaostrzać, zaostrzyć, zaokręglać, zaokręglić; *kończyć, zakończyć, zakończyć (np. robotę).

Завѣршеніе, -я, n. 1. zaostrenie, zaokręglenie; 2. kończenie, zakończenie, skończenie.

Завѣршить, -ся, v. perf., v. sub: Завѣршать, -ся.

Завѣсновать, v. n. perf. zawiesnować, pozostać gdzie na wiosnę.

Завѣсти & Завѣсть, -ся, v. perf., v. sub: Заводить, -ся.

Завѣстный, -ая, -ое, adj. zleżały, stary.

Завѣдѣть, v. n. perf. zaszcząć kłócić się, wadzić się.

Завивальный, -ая, -ое, adj. do zwijania służący.

Завиваніе, -я, n. zawijanie, frzygowanie.

Завивать, Завить, v. a. spręcać, spręcać (np. wieniec); zawiązać, zawiązać (np. włosy); obwinąć, obwinąć; -ся, v. r. skrećć się, spręcać się; związać się; kędzięczyć się, krećć się; kęfęca samwiedersa въ коннѣ, kapusta związać się w główki; -ся, v. p. być zawiniętym, splecionym.

Завивка, -я, f. zawijanie, zawińcie (np. włosów).

Завивной, (-ій), -ій, -бе, adj. do zawijania, do zawińcia służący; zawińny бумажки, papiererek do zawijania włosów do przyrządzenia, papilot, papilotek.

Завида, -я, f. Eccl. sl., v. Завидь.

Завидливость, Завидливый, v. Завидствитель, Завидливый.

Завидно, adv. zawiśnie; v. Досадно, Огорчительно; ему завидно, on o to zawiśnie, to go gniewa.

Завидный, -ая, -ое, adj. zawiśnie, zazdrośny, godzien (godny) zazdrości.

Завидовать, v. n. zazdrościć.

Завидеть, v. a. perf. z daleka postzedz со, ujęz, dojęz.

Завизжать, v. n. perf. zapiszcząć, zaskowyczyć, zakwiczyć.

Завилецъ, -льця, m. Bot., v. Чистотѣль (большой); завилецъ подемный, аемланой, v. Орхорodka.

Завинтить, -ся, v. perf., v. sub: Завинчивать, -ся.

Завинченіе, Завинчиваніе, -я, n. zasrubowanie, przysrubowanie, przysrubowywanie.

Завинчивать, Завинтить, v. a. zasrubowywać, zasrubować; przysrubowywać, przysrubować; -ся, v. p. być zasrubowanym.

Завиральный, -ая, -ое, adj. niedorzeczny, głupi, jałowy, nieładny, nieskładny.

Завирать, Завирать, v. n. bredzić, bzdurzyć, głupstwa bajać, lgać, kłamać; -ся, v. r. dużo lgać, kłamać, pleść, żalgać się.

Завирокъ, -я, s.c. lgarz, lgarzka, kłamacz, gadula, papla.

Завирюшка, v. Ольніанка.

Зависимость, -я, f. zawiślość, zależność, podległość, podwładność.

Зависимый, -ая, -ое, adj. zawiśły, zależący, podległy, podwładny. [видовать]

Завистовывать, Eccl. sl., v. Завистливость, -я, f. zawiść.

Завистливый, -ая, -ое, adj. zawiśły; zazdrośny.

Завистникъ, -а, m. zawiśnik; zazdrośnik.

Завістница, —н, *f.* *zawistnica*; *zadzobnica*.

Завістничать, *v.* *Завідовать*.
Завістно, *adv.* *Eccl. sl.* *zawistnie*; *zawisć*; *zadzobnie*.

Завистообраманіє, —а, *m.* *Eccl. sl.* *godzien (godny) zawisć*, *zadzrości*.

Завість, —и, *f.* *zawisć*, *zadzrości*.
Завістять, *v. n.* *zawisnąć*, *zależeć* (od kogo, od czego); *być w podległości*; *zawisnąć* (о того, как...), *zależeć* (о тего, як...); *що* (о тебе одного *zawisnąć*, то о тебе *tylko zależeć*).

Завітьє, —я, *n.*, *v.* *Zawizka*.

Завітки, —бв, *m. pl.*, *v.* *Печіночник*. [*zawity*, *zawinięty*].

Завітой, (—ий), —я, —бє, *adj.*

Завітокъ, —ткѣ, *m.* 1. *mostek*, *sztuka mięsa* *np.* *wolowiny*; 2. *zawitek*, *zawijka*, *lok*; 3. *Anat. (helix)*, *zawinięta część уха*; 4. *Archit.* *zawój*, *woluta*, *figiel* *szkieletu*; 5. *szrubowy tok*.

Завітой, *v.* *Завітой*.

Завіть, —ся, *v. perf.*, *v. sub*:

Завіватъ, —ся.

Завладієніє, —я, *n.* *owładnienie*, *opranowanie*, *zabranie* *w swoję posiadłość*.

Завладіть, *v. n. perf.* *owładnąć*, *opranować*, *zabrać* *w swoję posiadłość*. [*zwabienie*].

Завлеканіє, —я, *n.* *zwabianie*.

Завлекать, *zawлєчь*, *v. a.* *zwabiac*, *zwabić*, *zwieść*; —ся, *v. p.* *być zwabionym*, *zwidzionym*.

Завлєчєніє, —я, *n.* *zwabienie*.

Завлєчь, —ся, *v. perf.*, *v. sub*:

Завлєкѣть, —ся. [*лєчь*, —ся].

Завлєкѣи, —ся, *Eccl. sl.*, *v.* *Завзвѣдєцъ*, —дцѣ, *m. dim.* *fabryczka*, *mała fabryka*.

Заводитель, —я, *m.* *zaprowadziciel*, *założyciel*, *fundator*.

Заводить, *Завєстѣи* & *Завєстѣи*, *v. a.* 1. *zaprowadzać*, *zaprowadzić*, *oprowadzać*, *oprowadzić*; 2. *zakładać*, *założyć*, *zaprowadzać*, *zaprowadzić*, *ustanawiać*, *ustanowić*; 3. — *чася*, *nakreć*, *nakreć*, *zegar*, *zegarek*; — *рѣчь* *о чѣмъ*, *zaczynać*, *zacząć* *o czym* *мове*; — *торговлю*, *założyć handel*, *zacząć* *handlować*; 4. *трымаць коніє*; 5. — *корѣ* *въ долги*, *wciągnąć* *kogo* *w* *dlugi*.

Заводный, —ая, —оє, *adj.* *zawodny*, *majętny*; *ii.* *zawodная лѣшадъ*, *kon powoenny*.

Заводовладієцъ, —льця, *n.* *założyciel*, *pan fabryki*. [*fabryki*].

Заводохозяинъ, —а, *m.* *pan* *заводскій*, —ая, —оє, *adj.* 1.

fabryczny, *zakładowy*; 2. *dlia* *stadnin służący*; *заводскій бѣкъ*, *byk*, *stadnik*; *заводскій жеробѣцъ*, *stadnik (ogier)*.

Заводчикъ, —а, *m.* 1. *v.* *Заводоуладієцъ*, *Заводохозяинъ*; 2. *fig. v.* *Зачинчикъ*.

Заводъ, —а, *m.* 1. *zakład*, *fabryka*; *стеклобный заводъ*, *huta*

szklanna; *кожевенный заводъ*, *garbarnia*; *милочваренный заводъ*, *mydlarnia*; *свѣчній заводъ*, *fabryka świece*; *кирпичный*, *черепичный заводъ*, *cegielnia*, *fabryka dachówek*; *винокуренный заводъ*, *gorzelnia*; *свекловичный заводъ*, *fabryka cukru burakowego*; *конскій заводъ*, *stadny zakład*; 2. *Typogr.* *nakład dzieła*.

Заводъ, —н, *f.* *zátoka*, *bucht* *rzeki*.

Завоєваніє, —я, *n.* *zawojowanie*.

Завоєватєль, —я, *m.* *zdobycyca*, *podbijacz*. [*bywczyny*].

Завоєватєльница, —и, *f.* *zdobycyca*.

Завоєвывать, *Завоєвать*, *v. a.* 1. *zawojowywać*, *zawojować*, *podbić*, *zdobywać*, *zdobyć*; 2. *zawoєvatъ*, *v. n.* *zacząć* *wojować*; —ся, *v. p.* *być zawojowanym*, *podbitym*, *zdobytym*.

Завоєць, —іка, *m.* *kark*, *grzbiet*.

Завоєитъ, *Завєстѣи* & *Завєстѣи*, *v. a.* *zawozić*, *zawieźć*; —ся, *v. p.* *zawozić* *się*, *zawieźć* *się*; *β*) *v. p.* *być zawożonym*, *zawiezionym*.

Завоєный, —ая, —оє, *adj.* 1.

przywożony, *przywieziony*; 2. *do przyciągnięcia*, *do przewozu służący*; *завоєный якорь*, *kotwica* *z linką przewozową*; *завоєная лѣдка*, *łódka* *z linką przewozową*.

Завоєня, —я, *f.* *statek wodny* *używany* *do przewożenia*, *prom wielki*.

Завѣзъ, —а, *m.* 1. *zawiezienie*, *zawiezienie*; 2. *linka* *długa* *z kotwicą* *w przewozach* *używana*; *тянуть завѣзъ*, *buksygować*, *holować*, *trełować*.

Заволякнваніє, —я, *n.* 1. *zawoєczenie*, *zawlekanie*; 2. *zagojenie* (*rany*).

Заволякнвать, *Заволячь*, *v. a.* *zawoєczyc*, *zawlekać*, *zawlec*, *zaciągac*, *zaciągnąć*; *zaciągac*, *zaciągnąć* (*ranę*). [*włoka*].

Заволока, —и, *f.* *Chirurg.* *zawoloczny*, —ая, —оє, *adj.* *zawoєczny*; *заволочная игла*, *igła* *do zawłoki*.

Заволочъ, *v. perf.*, *v. sub*: *Заволякнвать*. [*śmierdziec*].

Завонать, *v. n. perf.* *zacząć*

Завонить, *v. n. perf.* *zapłakać*, *zacząć* *plakać*, *lamentować*.

Завораживаніє, —я, *n.* *zaczarowanie*, *oszarowanie*.

Завораживать, *Заворажить*, *v. a.* *zaczarować*, *oszarować*; —ся, *v. p.* *być zaczarowanym*, *oszarowanym*.

Заворачиваніє, —я, *n.* *zaginanie*, *zawijanie*; *zawracanie*, *zawrócenie*, *obrócenie*; *заворачиваніє* *матки*, *v.* *Выворотъ* (*матки*).

Заворачивать, *Заворотить*, *v. a.* 1. *zawracać*, *zawrócić*, *obracać*, *obrócić*; 2. *zaginać*, *zagiąć*, *zawijać*, *zawinąć* [*np.* *rekuwu*]; 3. *zaworotitъ* *kъ* *komu-либо*, *wstąpić* *do kogo*; 4. *pop.* *zimno* *się*

robić; *na dworzъ* *zaworotilo*, *na dworze* *zimno* *się* *zrobiło*; —ся, *a*) *v. r.* *obracać* *się*, *obrócić* *się*, *akreć*; *zaginać*; *zagiąć* *się*, *zawijać* *się*, *zawinąć* *się*; *β*) *v. p.* *być zawróconym*, *obróconym*,

Заворочать, *v. n. perf.* *zawracać*.

Заворонца, —и, *f.* *dlugi* *pal*.

Завороняться, *v. r. perf.* *przywuknąć* *do złodziejstwa*.

Завороженіє, —я, *n.* *zaczarowanie*, *oszarowanie*.

Заворожить, —ся, *v. perf.*, *v. sub*: *Завораживать*, —ся.

Заворотєнь, —тнѣ, *m.* *drag*, *żerdź* *do poddźwignienia*; *poważ*, *prępek*; *knobel*, *krępec*; *v.* *Рычаръ*.

Заворотить, —ся, *v. perf.*, *v. sub*: *Заворачивать*, —ся.

Заворѣть, —а, *m.* 1. *zawracanie*, *zawrót*; *v.* *Заворачиваніє*; 2. *wyłogi*, *wyłóki*, *łapki* *w szaty*; 3. *stylpy* (*u bótów*).

Заворчать, *v. n. perf.* *zawruczeć*.

Завѣръ, —а, *m.* *przejście* *między* *palami*.

Завѣстрієніє, —я, *n.* *zaostrzenie*.

Завѣстрить, —ся, *v. perf.*, *v. sub*: *Завѣстрієніє*.

Заврѣть, —ся, *v. perf.*, *v. sub*: *Завирѣть*, —ся.

Зѣсє, *adv.* *pop.* *zawsze*.

Зѣсєгда, *adv.* *pop.* *zawsze*.

Зѣвтра, *adv.* *jutro*; *не знаємъ*, *что* *будетъ зѣвтра*, *nie* *wiesz* (*кто* *wie*, *nikt* *nie* *wie*), *co* *jutro* *będzie*. [*śniadania*].

Зѣвтраканіє, —я, *n.* *jedzenie*.

Зѣвтракать, *v. n.* *śniadac*, *jeść* *śniadanie*.

Зѣвтракъ, —а, *m.* *śniadanie*; *ii.* *v.* *Корміть* (*зѣвтраками*).

Зѣвтрєнний, —ая, —оє, *adj.* *jutrzejszy*.

Зѣвннвѣть, *v. n. perf.* *zawszy*.

Зѣвннвѣи, —я, *n.* *zawsze*.

Зѣвнвѣть, *v. n.* *zaczynać* *wyc* (*o* *wietrze*). [*część* *żyti*].

Зѣвнєць, —іка, *m.* *kark*, *tylna*

Зѣвнѣть, *v. n. perf.* *zawyc*, *zacząć* *wyc*. [*wiany*].

Зѣвнєльмй, —ая, —оє, *adj.* *zawnєльm*, *Зѣвнѣть*, *v. a.* *zawiewać*, *zawiać*; *снѣгомъ* *завнєляя* *дорѣгу*, *droga* *śniegiem* *zawiana*.

Зѣвндать, *v. a.* *przeczuwać*, *po-*

czuwać.

Зѣвндомо, *adv.* *wiedzac*.

Зѣвндваніє, —я, *n.* *zawiadywanie*, *dozorowanie*, *administrowanie*.

Зѣвндывать, *v. a.* — *чѣмъ*, *zawiadywać* *czѣм*, *dozorować*, *mieć* *dozór*, *administrować*.

Зѣвнрєніє, —я, *n.* *zapewnienie*.

Зѣвнрѣть, *Зѣвнрѣть*, *v. a.* *zapewniać*, *zapewnić*.

Зѣвнєска, —и, *f.* *zastona*, *franka*.

Зѣвнєстѣи, —ся, *v. perf.*, *v. sub*: *Зѣвннвѣть*, —ся.

Зѣвнєска, —и, *f.* *zawieszanie*, *zastanianie*, *zawieszanie*, *zastonienie*.

Загловіе, -я, *n.* tytuł, napis książki.

Загловіный, -ая, -ое, *adj.* tytuлову; początkову; загловіный листъ, карта титулова; загловіная буква, początkова, wersalna litera.

[Загловівать, -ся.]

Загловіть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Загловіженіе, Загловіжаніе, -я, *n.* zagładzenie, zagładzanie, zgładzenie, zgładzanie, robenіе gładkim.

Загловівать, Загловіть, *v. a.* zagładzać, zagładzić, równać, zrównać, robić gładkim, zgładzać, zgładzić; *zagładzać, zagładzić, zgładzać, zgładzić; -ся, *a* *v. r.* zagładzać się, zagładzić się, zrównać się; *б*) *v. p.* być zagładzanym, zagładzonym.

Загловіться, *v. n. perf. pop.* — на кого, на что, загловіть się, zaprzeć się на кого, на со.

Загловілый, -ая, -ое, *adj.* (o roślinach): zagluchly.

Загловінуть, *v. n. perf.* (o roślinach): zagluchnąć.

Загловішать, Загловішить, *v. a.* (*prop.* & *) zagluszacz, zagluszacz, stłumiac, stłumiec; загловішить общество, *sumnienie zagluszacz; -ся, *v. p.* być zagluszczanym, zagluszczonym, stłumionym.

Загловішеніе, -я, *n.* zagluszzenie, stłumienie. [Загловішить, -ся.]

Загловішить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Загловішь, -я, *n.* pustę, odludne miejsce; *ср.* пущаца. [нѣ.]

Загловішваніе, -я, *n.* zagładzanie.

Загловішвать, Загловішуть, *v. n.* zagładzać, zajrzeć.

Загловішваться, Загловішться, *v. r.* — на кого-либо, на что-нибудь, заратууwać się, заратууць się на кого, на со; загловіть się. Загловішніе, Загловішнье, -я, *n.* długie i uważne patrenіe на со, wrpatywanie się; *нѣ.* przedmiot przglądania się.

Загловішть, *v. n. perf.*, *v. sub.*: Загловішваться.

Загловіуть, *v. perf. semelf.*, *v. sub.*: Загловіувать.

Загловіваніе, Загловіваніе, *v. n.* [редженіе.]

Загловіаніе, -я, *n.* zaganіanie, zagonyть, *v. perf.*, *v. sub.*: Загловігоніять. [czupać, zaszczę gnić.]

Загловівать, Загловіть, *v. n.* zaszczę gnić, zaszczę gnić.

Загловіый, -ая, -ое, *adj.* który zaszczę gnić.

Загловіль, -я, *f.* nadgnіte miejsce.

Загловіть, *v. perf.*, *v. sub.*: Загловіганіе, Загловіганіе, *v. n.*

Нагні ... [редженіе.]

Загловіть, -я, *n.* zaglęcie; *v. n.* Загловітый & Загловітый, -ая, -ое, *part. p.* zaglęty.

Загловіть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Загловіть, -ся.

Загловіваніе, -я, *n.* zamawianie, zaklanіanie, czarowanie.

Загловівать, Загловіть, *v. n.*

n. 1. zamawiac, zamowić, zaszczę gnić, zaszczę mówić; tenерь онъ самъ объ этомъ загловіваетъ, teraz он сам о тѣмъ zaszczę gnić; 2. zamawiac, zamowić, zaszczę gnić, zaszczę mówieniem; -ся, *v. r.* zamawiac się, zamowić się, zaszczę gnić, zaszczę mówienie. rozgadac się, zapominać się w mówieniu.

Загловіться, Заговліть, *v. n.* kończyc, zakończyc dzieł mięsny przed postem jakim.

Заговореніе, -я, *n.* zamówienie, zarzecenіe, zaszczę gnić, oczarowanie.

Заговорить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Заговоривать, -ся.

Заговорникъ, -а, *m.* 1. spiskowy, sprzysięgły; 2. czarownik.

Заговорница, -я, *f.* 1. spiskowa, sprzysięgła; 2. czarownica.

Заговоръ, -а, *m.* 1. spisek, spiknienie, komplot; *нѣ.* v. Составлять (заговоръ); 2. zamówienie, zarzecenіe, zaszczę gnić, oczarowanie.

Заговорный, -ая, -ое, *adj.* zapustny, mięsopustny; zágovornoe воскресенье, niedziela zapustna.

Заговорнье, -я, *n.* ostatni dzień mięsny przed postem jakim.

Заговориться, *v. perf.*, *v. sub.*: Заговориться.

Заговорить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Заговорить, -ся.

Заговоровки, -ковъ, *m. pl.* 1. (*u introdytora*) kapitalka, [obzeclіe nіciami lub jedwabiem nad przегіem grzбіetu książek]; 2. tytuły rubryk w rejestrach, etykiety; *v.* Заголовокъ.

Заголовокъ, -векъ, *m.*, заголовки, *pl.* tytuł rubryk w rejestrach, etykieta, cedulka z napisem.

Заголовокъ, -вкa, *m.* 1. zagłówek; 2. przodek sanek; 3. głowy (*pl.*), łózkowa deska u głowy, або strona, miejsce w łózku u głowy.

Заговорить, Заговорить, *v. a.* obnażacz, obnażyć (ciało), odgnać, odgnać (np. suknie); -ся, *v. r.* obnażacz się, obnażacz się, odgnać się, odgnać się, nagoczę pokazywać, pokazać.

Заговорить, *v. n.*, -ся, *v. r.* zaszczę gnić się, wiercić się; (zaszczę być), stać się niespokojnym.

Заговорка, -я, *f.* zaganіanie, zaganіanie, spędzanie, spędzenie.

Заговорникъ, -а, *m.* 1. zagłownikъ byłъ lub innęj zdobyczy w czasie wojny, marudarz; 2. (*w myślowstwie*) zagłaniacz zwierza etc. w miejsce wygodne dla złowienia, osoczник, osoczownik; 3. posłaniec zamawiający konie dla podróży.

Заговоръ, -а, *m.* 1. zaganіanie, zaganіanie; zapęd; 2. wyprawa dla zajęcia byłъ lub innęj zdobyczy w czasie wojny; spędzenie, zmor-

dowanie [konia]; 4. zawód, tyle ile w jednym zawodzie ubiedz może, oddzielnа rola; zagon, zagonek (*dim.*); 5. zagónъ, *pl.* zagónы, (-овъ), hurt, hurtу; owsiaj zagónъ, owsieje zagónы, hurt, hurtу dla owsie; 6. * (униженіе), ucisk, ucimienіowanie; жить въ загонъ, żyć w ucisku.

Загонять, Загнать, *v. a.* zagłaniacz, zagnacz, zapędzić, zapędzić; *zmusić, przepędzić; нуждa загнала меня къ тебѣ, potrzeba (bieda) przepędziła mnie do ciebie. [Ганнвать.]

Загонять, *v. perf.*, *v. sub.*: Загораживаніе, -я, *n.* 1. zagładzanie, zagrodzenie; 2. zawalenie, zatamowanie (*np.* drogi); 3. zaszczę gnić, zastonienie.

Загораживать, Загораживать, *v. a.* 1. 1. zagładzać, zagrodzić; 2. (o drodze) zawałić, zatamować, zabarykadować; 3. zaszczę gnić, zastonić; — owsъ, *v.* Zaszczę gnić (o świate); -ся, *a* *v. r.* — чъсь, zagładzać się, zagrodzić się; *б*) *v. p.* być zagładzonym, zagrodzonym.

Загораніе, -я, *n.* 1. zapalenіe się; 2. ogrozenie, opalenie się.

Загорать, Загорать, *v. n.* ogrozić, opalić się.

Загораться, Загораться, *v. r.* zaszczę gnić palić, zapalać się; zaszczę gnić palić, zapalić się; *zapalać się, zapalić się, zająć się ogniem; wszczę gnić się, wszczę gnić; -вка, *m.* kark. [сіе.]

Загораться, *v. n.* Загораться.

Загорать, *v. n. perf.* zasmućić się.

Загоранить, *v. n. perf.* zakrzywić, zakrzywić, zawrzasnąć со garda. [góny, za górą będący.]

Загорный, -ая, -ое, *adj.* загорода & Загорода, -я, *f.* zagroda, zagrodzenie, ogrodzenie; miejsce za, o-grodzone.

Загорода, -я, *f.* przegroda, przepierzenie, ściana przegradzająca.

Загородный, -ая, -ое, *adj.* zamiejski, za miastem będący; zágorodnyj domъ, dom za miastem stojący. [Загородка.]

Загородочка, -я, *f. dim.*, *v.* Загородье, -я, *n.* zamiescie; plac za miastem; przedmieście; жить въ zágorodny, żyć за miastem, (na przedmieściu).

Загородженіе, -я, *n.* zagrodzenie; *v.* Загораживаніе.

Загорать, -вкa, *m.* miejsce za górą będące. [za górami.]

Загореть, -я, *n.* zagorze, miejsce Zagorьлий, -ая, -ое, *adj.* ogorzały, opalony.

Загореть, *v.* Загораніе.

Загореть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Загореть, -ся.

Загореться, *v. r. perf.* długo gdzie gościć. [нѣ.]

Заготавливаніе, *v.* Заготав-

Заготавлявать, -ся, *v.* Заготовлять, -ся.

Заготовить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Заготовить, -ся.

Заготовка, -я, *f.* przygotowanie, przysposobienie.

Заготовленіе, Заготавляваніе, -я, *n.* przygotowanie, przysposobienie.

Заготовлять, Заготовить, *v. a.* przygotowywać, przysposobiać, przysposobić, przysposobić; *v. p.* być przygotowywanym, przysposobionym.

Заграбить, *v. perf.*, *v. sub.* Заграблять, -ся.

Заграбленіе, -я, *n.* 1. zagrabianie (grabiami); 2. *zagrabianie, grabież, zabranie, przywłaszczenie (sobie czego).

Заграблять, Заграбить, *v. a.* 1. zagrabiać, zagrabiać grabiami; 2. *zagrabiać, zagrabiać, zabierać, zabierać (co komu), przywłaszczać, przywłaszczać co sobie.

Заградить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Заградять, -ся.

Заградять, Заградить, *v. a.* zagradzać, zagradzić, ogrodzać, ogrodzić, zatamować; *заградить кому-либо путь къ чѣстію, zagradzić komu drogę do szczęścia.

Загражденіе, -я, *n.* zagrodzenie, ogrodzenie, zatamowanie.

Заграничный, -ая, -ое, *adj.* zagraniczny, obcy.

Заграбленіе, -я, *n.* zagrabianie, zakorupowanie, zakorupanie, zagrabienie, zgarnięcie w kure.

Загрѣбать, Загрѣсть & Загрѣсть, *v. a.* 1. zaszczupić, zaszczupić, zgrabiać, zgrabiać; 2. zakorupować, zakorupać, zagrzebywać, zagrzebywać; *ii.* zgarniać w kure (np. węgle żarzące); *iii.* чужими руками жарь загребать, dobrze cudziemi rękami żar zagrzebać; kiedy z cudzego tedy nu nu! a kiedy ze swego, tedy nie nie; na cudzej stawie hojno sobie przyszuwać, a z cudzej skóry szterżej rzemień krajać; z cudzego się szeroko kraje rzemień, ze swego szszupio.

Загрѣбіеніе, -я, *n.*, *v.* Загрѣбіеніе. [rietwzy wiślowo.]

Загрѣбной, (-ій), -ѣго, *a. m.* Загрѣбный, *v. n.* zaszczupiacz, zaszczupiacz; *ii.* zgarniacz w kure; *zacząć igrac, kłamać.

Загрѣбть, *v. n. perf.* zagrzebć.

Загрѣсть & Загрѣсть, *v. perf.*, *v. sub.* Загрѣбать.

Загрянокъ, -вка, *m.* 1. kark, tylna część szyi; 2. grzywu dolna część, część grzywu przy kłębie.

Загрозить, *v. n. perf.* zagrozić, pogrozić, zaszczupić.

Загромааживаніе, -я, *n.* nagromadzenie, zgromadzenie, zwałenie.

Загромааживать, Загромоаживать, *v. a.*

дѣть, *v. a.* zgromadzać, zgromadzić, nagromadzać, nagromadzić; zaważyć, zatarasować; zaszczupić, zaszczupić ruszowanie.

Загромоаженіе, *v.* Загромоаживаніе. [Загромоаживать.

Загромоадить, *v. perf.*, *v. sub.* Загрохотать, *v. n. perf.* rozśmiać się głośno.

Загрубить, *v. n. perf.* obrazić, urazić kogo, sprawić komu nieprzyjemność.

Загрубіянить, *v. n. perf.* stać się grubianinem, gburem, prostakiem, być grubianinem.

Загрублѣй, *v.* Загрублѣй.

Загрубнуть, *v. n. perf.* stwardnieć, stać się twardym.

Загрублость, -я, *f.* zatwardziałość.

Загрублѣный, -ая, -ое, *adj.* zatwardziały; stwardziały; zgrubiały. [mie.]

Загрубнѣе, -я, *n.* zatwardzenie, stać się zatwardziałym.

Загружать, Загружать, *v. a.* przeladowywać, przeladować; pograżać, pograżać, zaważyć, zaważyć, zapelnić, zarzucać.

Загруживать, *v.* Загружать.

Загружать, *v. perf.*, *v. sub.* Загружить. [pograżenie.]

Загружка, -я, *f.* przeladowanie.

Загрунтованіе, -я, *n.* Mal. lentrykowanie, napuszczenie drzewa pod grunt samym klejem letkim. [вать.]

Загрунтовать, *v.* Загрунтовать.

Загрунтовка, -я, *f.* Mal. lentrykowanie (u malarza).

Загрунтовываніе, -я, *n.* Mal. lentrykowanie.

Загрунтовывать, Загрунтовывать, *v. a.* (u malarza): lentrykować, samym klejem letkim napuszczać drzewo pod grunt. [sie.]

Загрустить, *v. n. perf.* zasmućić.

Загрустаніе, -я, *n.* zagryzanie.

Загрущать, Загрущать, *v. a.* zagryzać, zagryzać; *ii.* zaszczupiacz, zaszczupiacz gtyać.

Загрущеніе, -я, *n.* zagryzienie.

Загрусть, *v. perf.*, *v. sub.* Загрустѣть. [zblocenie.]

Загрущеніе, -я, *n.* zablocenie.

Загрушить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Загрушать, -ся. [sie.]

Загрушить, *v. n. perf.* zablócić.

Загрушить, Загрушить, *v. a.* blócić, zablócić, zblócić; -ся, *a) m.* zablócić się, zblócić się; *ii) v.* być zablocenym, zblocenym.

Загудить, *v. n. perf.* zaguć, zaguć [na skrzypcach chłopskich o trzech strunach]; zagęppolć.

Загудеть, *v. n. perf.* wydać głos dzwonów.

Загудѣвать, Загудѣть, *v. n.* zaszczupiacz, zaszczupiacz; *zarpiąć się; -ся, *v. r.* długo przechadzać się.

Загудѣть, -я, *m.* 1. zbytnia przechadzka; 2. zapiccie się.

Загудѣный, -ая, -ое, *adj.* skłonny do próżnowania lub do pijactwa.

Загудѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Загудѣть, -ся. [mienny.]

Загудѣнье, -я, *n.* plac zagudzić, zagudzić, zagudzić, zagudzić, zagudzić.

Загудѣлѣй, -ая, -ое, *adj.* Загудѣлѣе, -я, *n.* zagudzenie, zagudzenie.

Загудѣть, *v. perf.*, *v. sub.* Загудѣть, -ся, *n.* przekupienie, jednanie sobie kogo przez datek.

Задабривать, Задабрить, *v. a.* ujmować, ująć kogo sobie, zniewolić, zjednać, zobowiązać kogo sobie, przekupić. [dawanie.]

Задаваніе, -я, *n.* zadatek, zadawanie, -я, *n.* zadawacz.

Задавать, Задасть, *v. a.* zadawać, zadać; dawac, dac napróżno; zaliczać, zaliczyć; naznaczać, naznaczyć; zadать komu uprząk, zadac, naznaczać komu lekcyę; zadать vadacy, dac zagadnienie; zadать perewodъ, dac komu do tłumaczenia.

Задаваться, Задаваться, *l. v. r.* dawac, dac komu nad sobą pracowac, oddac się komu; *Arithm.* wziąć liczbę większą lub mniejszą w dzieleniu na iloraz; чѣмъ бы двадцать задаётся пятью, cztery w dwudziestu ma się pięć razy; *z. v. impers.* zdarzac się; udac się; szczęścić się, poszczęścić się; zadacъca, zdarzac się; szczęścić się; zadacъca, я буду mieć swoją domъ, gdy (mi) się poszczęści, będę miał własny dom; wczera emy ne zadalocъ, wczoraj mi zdrowie niesulъ.

Задаваться, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Задавленіе, *v.* Удавленіе.

Задавленіе, Задавленіе, -я, *n.* zaduszenie, uduszenie.

Задавливать, Задавить, *v. a.* zaduszać, zadusić, udusić, zabić, pozabijać; tratować, potratować, ztratować, rozbijać, porozbijać.

Задавливать, Задавить, *v. a.* zaszczupiacz, zaszczupiacz.

Задаваніе, *v.* Задаваніе.

Задаваніе, Задаваніе, -я, *n.* nadagowanie; przekupienie.

Задавать, Задавать, *v. a.* nadagować; podarkiem ująć, przekupić.

Задарь, *v. r.* Даронъ.

Задатокъ, -тка, *m.* zadatek, rękojmnia; dąć zadatokъ, dac zadatek. [datek.]

Задаточные деньги, *f. pl.* zadatkowy, -a, *m.* zadatnik; zadajacy co. [Zadawать, -ся.]

Задасть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Задача, -я, *f.* zadanie; zagadnienie, zagadka; ёто dla menя zadaca, to jest dla mnie zagadka.

Задвѣрный, -ая, -ое, *adj.* za drzwiami znajdujący się.

zadymiać, zadymić, nadymiać, nadymić, zakorpić, okorpić; -си, в. г. zadymiać się, zadymić się, zakorpić się, okorpić się; и. в. Задымчываць, -ся.

Задыхаться, Задыхнуться, в. г. zadużec się, zatchnąć się.

Задыхать, в. п. perf. zaszcząć дуżyć, oddychać.

Задыхание, -я, п. zahaczenie, zawadzenie, zacerpienie.

Задыхать, Задыхь, в. а. zahaczać, zahaczycь, zawadzać, zawadzić, zacerpiać, zacerpić; *zacerpiać, zacerpić kogo; задыхь kogo-либо за живое, доаяć kogo до жыwego.

Задыхание, -я, п. zagrodzenie, zagroda, zaparcie, zatarasowanie, zaparcie dziury w ścianie.

Задыхать, -ся, в. perf., v. sub: Задыхивать, -ся. [ние.]

Задыхка, -и, f. в. Задыхла.

Задыхивание, -я, п. zarabianie, zarobienie; zagradzanie, zagrodzenie; zatarasowanie.

Задыхивать, Задыхлять, в. а. zaszczuć, zaszcząć robić; zagradzać, zagrodzić; zatarasować; и. зарабіаць, заробіць, зарасоуваць, зарасоувася; -ся, в. р. być zagradzanym, zagrodzonym, zabitym, zatarasowanym; być zarabianym, zarobionym.

Задыхный, -ая, -ое, adj. заробны, заробiony, зарасоуваны; задыхныя деньги, пеніядзе зарасоуваны, заробны.

Задыхь, в. perf., v. sub: Задыхивать. [змонен.]

Задыхно, adv. jednomyślnie, Задыхний, -ая, -ое, adj. роуцсаны; задыхныя деньги, пеніядзе роуцсаны; задыхный банк, банк роуцсакы, роуцсакы.

Задыхник, -а, м. роуцсакник, роуцсакник. [роуцсакник.]

Задыхница, -и, f. роуцсакница,

Задыхь, gen. Задыхь, м. роуцсак, роуцсаканіе; брать въ задыхь, роуцсак; браць на бѣгъ; бездѣшежный завѣсь, в. Ссѣда (бездѣшежная).

Задыхнуться, в. г. perf. zaszcząć się narowić; zaszcząć się jeżyć.

Задыхь, Задыхчик, в. Задыхь, Задыхчик. [п. upieczenie.]

Зажарение, За жаривание, -я, За жаривать, За жарить, в. а. priekać, upiec.

Зажарие, -я, п. ściśnięcie.

Зажарь, в. perf., v. sub: За жаривать & За жаривать.

Зажарить, в. а. perf. zażółcić, pożółcić. [zażółć, żółćki.]

Зажарелный, -ая, -ое, adj. За жарить, в. п. perf. zażółćknąć, pożółćknąć, żółćknąć.

Зажариваться, в. г. perf. zaszcząć pieścić, grymasić się, krugować się, zaszcząć być wykwinnym, wumyżonym.

Зажарь, -ся, в. perf., v. sub: За жаривать, -ся.

Зажжение, -я, п. zapalenie.

Заживание, -я, п. zagajanie, zagajenie.

Заживать, Зажить, в. п. zagajać, zagoić; odrabiać, odrobić, wystugiwać, wysłużyć; odmieszkiwać, odmieszkać; -ся, в. г. długo mieszkać w jednym miejscu.

Заживать, -ся, в. perf., v. sub: За живлять, -ся.

Заживление, -я, п. zagojenie.

Заживлять, За живить, в. а. zagajać, zagoić; -ся, в. р. być zagojonym; zagoić się.

Заживо, adv. żywcem, za życia.

Зажига, -и, а. с. pop. poduszyciel, poduszycielka, podżęgacz, podżęgaczka, sprawa czego zlego.

Зажигальникъ, -а, м. (†), lont do zapalenia działą; -гальникъ, -гальница, в. За живитель, За живительница; -галье, -я, п. zapalenie, podpalenie; -гальель, -я, м. podpalacz, zapalacz; -гальельница, -и, f. podpalaczka, zapalaczka; -гальельный, -ая, -ое, adj. zapalny, palący; за живительная опічка, за живительное абрвало, за живительное палаце; за живительное сѣдно, statek palny; -гальельство, -а, п. podpalenie; podżoga; -гальель, За живецъ, в. а. zapalacz, zapaliec; podpalacz, podpaliec; *podżęgacz, podżęgaczka.

Заживление, За жививание, -я, п. zaszczabierzenie, przyzwojenie, роуцсzenie i nieoddanie.

Заживлять, За живить, в. а. zaszczabierzać, zaszczabierzyć, роуцсzyć i nieoddać. [ściśnienie.]

Заживный, -я, п. ściśkanie, За живить, За живь, в. а. ściśkać, ściśkać, objąć co ściśnięciem; zamknąć ротъ, *zamknąć губы, zamknąć; zamknąć кому ротъ, *zamknąć komu губы, przymusić kogo do milczenia.

Заживнать, За живать, в. а. за живь, за живь; zaszczuć, zaszcząć за живь.

Заживь, -а, м. за живь, за живь. [tytuł.]

Зажирбый, -ая, -ое, adj. за жарить, в. п. perf. zażyć.

Зажитой, -ья, -бе, adj. за живь; wysłużony; odmieszkaný; за живь, -аго, а. п. пеніядзе wysłużony; за живь.

Зажитокъ, -тка, м. мienie, маіатек. [зиможность.]

Зажиточность, -и, f. маіатежность, За живочный, -ая, -ое, adj. маіатепny, замопny.

Зажитый, в. За живтой.

За живь, в. а. perf., v. sub: За жаривать, -ся.

Заживление, За жививание, -я, п. zamrużenie, zamrużanie.

Заживривать, За живривать, в. а. zamrużać, zamrużycь; -ся, в. г. oszy zamrużać, zamrużycь.

Зажига, -и, f., в. За живь (2); fig. в. За живь.

Зажора, За жарина, -и, f. zbiór wody pod śniegiem.

Зажужжать, в. п. perf. zabrzęczeć, zabrzękać.

Зажурить, в. а. perf. - kogo-либо, naganić, postrofiować kogo.

Зажурчать, в. п. perf. zaszczmrać (o strumyku). [nienie.]

Зазванивание, -я, п. zadzwonienie, zaszczванивание, Зазванивать, в. а. dzwonić, zadzwonić.

Зазванье, в. п. zaproszenie (mimo przechodzącego).

Зазвать, в. perf., v. sub: За амывать.

Зазвонять, в. п. perf. zadzwonić, Зазвонить, в. perf., v. sub: За званивать.

Зазвонный колоколь, м. dzwonn mniejszy, w który dzwonić zaszcznają.

Зазвончикъ, в. За звонный, Зазвончикъ, -а, м. dzwoniarz, dzwonnik.

Зазвонь, -а, м. zadzwonienie (w mniejsze dzwony).

Зазвучать, в. п. perf. zacząć dźwięk wydawać.

Заздравный, -ая, -ое, adj. належы до obrzudu picia za zdrowie; и. в. Предлагать (за здравный toast); и. в. Молба (за здравный), Чаща (за здравный). [niec.]

Зазеленить, в. п. perf. zazielezić, За зимованье, -я, п. zazimowanie. [was.]

Зазимовать, в. п. perf. zazimować, За зимье, -я, п. pierwsze mrozy.

Зазирать, За зирь, в. а. Eecl. n. paganiac, naganic, zarzucac, zarzucić co komu; -ся, в. г. watydzić się.

Зазнаваться, За живаться, в. г. wiele o sobie rozumieć, wypowić się nad stan swój.

Зазноба, -и, f. 1. в. Озвнба; 2. pop. żar miłości.

Зазнобить, в. perf., v. sub: За зноблять.

Зазнобление, -я, п. odmrozenie, odziebienie.

Зазноблять, За знобить, в. а. pomrazać, pomrozić, odmrozić, odziebić, zalebić, poziebić; *zając kogo miłością. [dzic się.]

Зазорить, в. г. Eecl. et. wsty- Zазорный, -ая, -ое, adj. nagany, obrzliwy, haniebny, родежзаны; за зорные дѣти, dzieci naturalne, z nieprawego łoża.

Зазорь, -а, м. 1. hańba, nieczesć, eromota; 2. grubość muru; 3. przestwor. [с-я.]

Зазривать, -ся, в. За зирать, За зриве, -я, п. 1. zarzut, wrguz; 2. wstyd; безъ за зривия сѣбьста, безъ wrguztu или bez zrguzoty sumienia; bezwstydnie.

Зазрять, -ся, в. perf., v. sub: За зрять, -ся.

Зазубрение, За зубривание, -я, п. wyszczerbiecie, wyszczerbianie.

Зазубривать, За зубрять, в. а.

вусзочербаць, вусзочербіць; -ся, в. г. вусзочербаць ся, вусзочербіць ся.

Заўбурина, -ы, *f.* szczerb, szczerba. [bka.]

Заўбурынка, -і, *f. dim.* szczerb-zauburyński, -ал, -ое, *adj.* szczerbaty, zebaty.

Заўбурыць, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Заўбурывать, -ся.

Заўдзіць, *v. n. perf.* zaszcząć bwiertzibć, swędzić.

Заываніе, -я, *n.* wzywanię, wezwanie, zapraszanię, zaproszenię (przechodzącego mimo).

Заываць, Заываць, *v. a.* zawolywać, zawołać, wzywać, wezwać, zapraszać, zaprosić (przechodzącego mimo).

Заывныі, -ал, -ое, *adj.* запрашаючы. [prosyny.]

Заывць, -а, *m.* zaproszenie, за-вадыць, *v. n. perf.* zazięwać, zazięwnać; -ся, *v. r.* zapratyć ся, zagraronić ся.

Заываць, Заываць, *v. n.* zziębnąć, zmrozić ся.

Заывблина, -ы, *f.* przemarzlina.

Заывблыі, -ал, -ое, *adj.* przemarły. [zababć.]

Заывбуць, *v. perf.*, *v. sub.* За-ваграбіць, -я, *n.* zagranie.

Заывраць, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Заыврывать, -ся. [nie.]

Заыврываніе, -я, *n.* zagrywa-ние, Заыврывать, Заывраць, *v. a.* zagrywać, zgrać; лепіць грас дру-гію; -ся, *v. r.* zagrywać ся, zgrać ся.

Зайка, -ы, *s. c.* jakaita, zajakaita, zajakliwy, zajakliwa.

Зайка, -ы, *m. pop. dim.* zajac samica.

Зайканіе, -я, *n.* jakanie ся.

Зайкаць, *v. n. perf.* zaszcząć jakac.

Зайкацца, Зайкацца, *v. r.* zajakac ся, zajaknac ся; *zaszcząć mowić, przebaknac.

Зайкалівасць, -ы, *f.* zajakliwość.

Зайкалыі, -ал, -ое, *adj.* zajakliwy. [zajakacć.]

Зайкануцца, *v. perf.*, *v. sub.* Зайкаваты, -ал, -ое, *adj.* zajakliwy.

Зайка, -ы, *f.* zajęcie czego, wejście w posiadanie; pewna przestżeń ziemi dla obrobienia przeznaczone.

Зайканыі, *v.* Заённыі.

Зайкаваніе, Зайкаваты, *Ecccl. a.*, *v.* Заёнць, Зайкаць.

Зайкадавецъ, -вца, *m.* wierzyciel, kredytor.

Зайкадавіна, -ы, *f.* wierzycielka, kredytorka.

Зайкадавстваці, *v. a. Ecccl. a.* bogować, dawac na bóg, pożyczac.

Зайкадацель, Зайкадацельница, *v.* Зайкадавецъ, Зайкадавица.

Зайкадацельство, -а, *n.* pożyczanie кому, pożyczka.

Зайкадаці, Зайкадаці, *v.* Зайкадавстваці.

Зайкадацель, *adv.* pożyczanym, pożyczkowim sposobem; братъ, вять зайкадацель, *v.* Зайкадаць, Зайкадаць; даць зайкадацель, pożyczycь, dac na bóg, na kredyt.

Зайкадацельныі, -ал, -ое, *adj.* pożyczony; зайкадацельная ссуда, зайкадацельная выдача, forszus, заромошка. [нопёа.]

Зайкадацельна, -я, *n.*, *v.* Прооз-вайтственныі, -ал, -ое, *adj.* wzjęty, pożyczany. [pożyczanie.]

Зайкадацельна, -я, *n.* branie; Зайкадацельна, *v. a.* brać, pożyczac; wziac zinać.

Зайкадацельны, Зайкадацельны, *v.* Зайкадацельны, Зайкадацельны.

Зайкадацельны, -ал, -ое, *adj.* oszedzialy, szronem pokryty.

Зайкадацельны, -я, *n.* pokrycie ся szronem.

Зайкадацельны, *v. n.* oszedzieć, pokryć ся szronem.

Зайкадацельна, *v. a. perf.* -кого-либо чынь, zainteresować kogo сём.

Зайкадацельны, -ы, *m. dim.* zajaczek.

Зайкадацельна, *v. r. perf.* зайскрызць ся.

Зайкадацельны, *(perf.)*, 1. *v. sub.* За-ходзіць; 2. *Ecccl. a.* зайці kogo-либо, зайць, wtapić do kogo.

Зайкадацельны, *v. perf.*, *v. sub.* За-ходзіць.

Зайкадацельны, -я, *n. Ecccl. a.* zajęcie; зайце солнца, zajęcie сіонца.

Зайкадацельны, -нка, *m.* zajaczek, zajaczek.

Зайкадацельны, -а, *m. dim.* 1. zajaczek; 2. promień słońca przebijający ся przez szparę do jakiego ciemnego miejsca; ii. зайчички, pl., *v.* Барашки (2). [zajac.]

Зайкадацельны, -ы, *m. augm.* wielki

Зайкадацельны, Зайкадацельны, -ы, *f.* 1. zajeczyna, mięso zajaczę; 2. futro zajaczę. [zajaczów.]

Зайкадацельны, -ал, -ое, *adj.* pełen

Зайкадацельны, -ы, *f.* samica zajacz.

Зайкадацельны, -а, *m. augm.* wielki zajacz. [kogo niewolnikiem.]

Зайкадацельны, -я, *n.* zrobienie

Зайкадацельны, Зайкадацельны, *v. a.* zrobić kogo niewolnikiem, podbić kogo sobie; -ся, *v. r.* *zaplacac się, przyjąc na siebie różne zobowiązania ся.

Зайкадацельны, -я, *n.* zapiętek.

Зайкадацельны, *pop.*, *v.* Зайкадацельны.

Зайкадацельны, -я, *n.* 1. zamówienie (czego), obstarowanie; 2. zakazanie, zabronienie.

Зайкадацельны, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Зайкадацельны, -ся.

Зайкадацельны, (-ий), -ал, -ое, *adj.* zamówiony, obstarowany; wykazany робота, robota zamówiona, obstarowana.

† Зайкадацельны, -ал, -ое, *adj.* zakazany, zabroniony.

Зайкадацельны, -а, *m.* 1. który zakazuje, zabrania co; 2. który zamawia co.

Зайкадацельны, -а, *m.* 1. zamówienie, obstarowanie (czego); 2. zakaz, zakazanie, zabronienie.

Зайкадацельны, -я, *n.* zamawianie, zamówienie, obstarowanie; 2. zakazywanie, zakazanie, zabranianie, zabronienie.

Зайкадацельны, Зайкадацельны, *v. a.* 1. zamawiacь, zamówić, obstarować; 2. zakazywać, zakazać, zabraniacь, zabronić; -ся, *v. p.* 1. być zamawianym, zamówionym, obstarowywanym; 2. być zakazywanym, zabronionym.

Зайкадацельны, -я, *n.* wyrzeczenie się, zrzekanie ся.

Зайкадацельны, Зайкадацельны, *v. r.* wyrzeczacь ся, wyrzec ся, zrzecacь ся, zrzec ся; zakaćця ся, irpąćця вь карты, zrzec ся grac в карты.

Зайкадацельны, -ы, *f.* najwadsze miejsce в подезавіе.

Зайкадацельны, -я, *n.* zakłócie, zabicie, przebicie.

Зайкадацельны, -я, *m.* zabójca, Зайкадацельны, -ал, -ое, *adj.* do zakłócia, do przebicia [или do zabicia] służący.

Зайкадацельны, Зайкадацельны, *v. a.* zakacacь, zakłóć, przebicacь, przebicь, zabijacь, zabić; -ся, *a)* *v. r.* przebicacь ся, przebicь ся; *b)* *v. p.* być przebitym, zabitym, zakłótym.

Зайкадацельны, Зайкадацельны, -я, *n.* zahartowanie.

Зайкадацельны, Зайкадацельны, *v. a.* 1. hartować, zahartować (żelazo); 2. nie dobrze wypiec chleb, zakalacь, zakalistym zrobicь; -ся, *a)* *v. p.* być hartowanym, zahartowanym (o żelazie), hartować ся, zahartować ся; *b)* *v. r.* (o chlebie) robić ся zakalistym. [chlebie].

Зайкадацельны, -ы, *f.* zakalec (w Zakalistyі, -ал, -ое, *adj.* zakalisty, mający zakalec, niewypieczony.

Зайкадацельны, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Зайкадацельны, -ся. [wanie.]

Зайкадацельны, -ы, *f.* hart, zahartowanie.

Зайкадацельны, -я, *m.*, *v.* Зайкадацельны & Зайкадацельны.

Зайкадацельны, Зайкадацельны, *v. a.* zakacacь, zakłóć, przebicacь, przebicь, zabijacь, zabić; -ся, *a)* *v. r.* przebicacь ся, przebicь ся, zabijacь ся, zabić ся; *b)* *v. p.* być zakłótym, przebijanym, przebitym, zabitym.

Зайкадацельны, *v. n. perf. pop.* zaszcząć raplac, bajac, gadac; -ся, *v. r. pop.* zapraplac się, zabajac ся, zagadac ся.

Зайкадацельны, Зайкадацельны, *v. a.* Okai....

Зайкадацельны, Зайкадацельны, *v. a.* kończycь, zakończycь.

Зайкадацельны, -я, *n.* zakapanie.

Зайкадацельны, *perf.* 1. *v. a.*, *v.* Зайкадацельны (1); 2. *v. n.* zaszcząć karać.

заокрагáть, заокрагáть; -ся, *v. p.* być заокрагálanym, заокрагálonym.
 Закружéние, -я, *n.* zawrót głowy.

Закружáть, *v. a. perf.* 1. zacząć w okolo kręcić; 2. w głowie zawrócić, zawrót głowy sprawić; wкружáно въ головѣ, zakręcić mi się w głowie; -ся, *v. g.* zacząć się kręcić; sprawić sobie kręceniem zawrót głowy.

Закрутэнь, -ня, *m. l.* deszczulki między które wkłada się pila; 2. *v.* Крутэнь.

Закрутна, -я, *f.* źle, nierówno skręcone miejsce w nitkach lub sznurku.

Закрутáть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Закручáвать, -ся.

Закрутъ, -а, *m.* rzemień, parcie w żółdaku, kolki; *v.* Коляка.

Закручéние, Закручáние, -я, *n.* 1. zakręcenie, zakręcanie, skręcenie, skręcanie, okręcenie, okręcanie; 2. podjęcie, podjęcie, założenie (rękawów).

Закручáвать, Закрутáть, *v. a.* 1. zakręcać, zakręcić, skręcać, skręcić, okręcać, okręcić; 2. podginać, podgiąć, zawiązać, złożyć, wusmuknąć (rękawy); 3. *v. n.* zerwać się, powstać nagle; закрутáла вьбота, (*t. e.* podniosła metal), nagle powstała [mia zerwała się] zawierucha.

Закручина, *v.* Закрутá.

Закручáниться, *v. g.* zastąpić się. [zastąpienie]

Закручáние, -я, *n.* zakręwanie, Закручáть, Закрутáть, *v. a.* zakręwać, zakręć, zastąpiać, zastąpić, okrywać, okryć, przykrywać, przykryć; zamykać, zamknąć (*np.* skrzynie, kuferki, książkę); -лицо покрывáломъ, włożyć zakweść, zakrzyć, zastąpić twarz; -чь-либо недостáтки, *pokrywać czyje ułomności; закрутáть глаза, zamknąć oczy, umrzeć; -ся, *a)* *v. g.* zakręwać się, zakręć się, zastąpiać się, zastąpić się; mogá zakрутáться мой глаза, kiedy oczy moje się zamkną, kiedy umrę; *b)* *v. p.* być zakrywanym, zakrytym, zastąpianym, zastąpionym.

Закрутáть, -я, *n.* zakrycie, zastąpienie; *ср. verb.* Закрутáть, Закрутáть & *v.* Закрутáние.

Закрутáть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Закрутáть, -ся.

Закрутэчка, -я, *f. dim.* zakręwezcza, pokręwezcza.

Закрутэшка, -я, *f.* pokręwka, zakręwka, zakręcie; *fig.* bez zakrępsia, otwarcie, bez ogródki.

Закрутэня, -я, *f.* zamocowanie, zmocnienie, umocnienie, potwierdzenie, przytwierdzenie; wszystko to co służy do przymocowania czego.

Закрутэнить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Закрутэплáть, -ся. [крэплá.

Закрутэпка, -я, *f. dim.*, *v.* За-

Закрутэплéние, -я, *n.* umocnienie, zmocnienie; *Jur.* poświadczenie, podpis; *v.* Укрэплéние (3).

Закрутэплáть, Закрутэплáть, *v. a.* 1. umocniać, umocnić, zmocniać, zmocnić, zamocować, przytwierdzać, potwierdzić; 2. *Jur.* zahypotekować; *it.* potwierdzać, potwierdzić, poświadczyć podpis; -ся, *v. p.* być umocowywanym, zmocowywanym, zamocowywanym, przytwierdzonym.

Закрутэчение, Закрутэчáвание, -я, *n.* zakrzywienie, zakrzywienie, zakręcenie, zakręcanie.

Закрутэчáвать, Закрутэчáть, *v. a.* zakrzywiać, zakrzywić, zakręcać, zakręcić; -ся, *a)* *v. g.* zakrzywiać się, zakrzywić się, zakręcać się, zakręcić się; *b)* *v. p.* być zakrzywianym, zakrzywianym, zakręcanym, zakręconym.

Закрутэчина, -я, *f.* zakręt, krzywizna, krzywosc.

Закрутэчить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Закрутэчáвать, -ся.

Закрутэвать, *v. n. perf.* (*o kaskach*) zakwakać.

Закрутэхатáть, *v. n. perf.* (*o kurtach*) zakłakać.

Закрутэсный, -ая, -ое, *adj.* zakulienny, zakulisowy.

Закрутэние, -я, *n.* zakupienie, zakupywanie.

Закрутэть, Закрутэть, *v. a.* zakupywać, zakupować, zakupić; *прекупрáвать, прекупрáть; -ся, *v. p.* być zakupywanym, zakupionym.

Закрутэть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Закрутэть, -ся. [пно.

Закрутэшка, -я, *f.* zakupienie, zakupienie, zakupienie, zakupienie, zakupienie, zakupienie.

Закрутэной, (-áй), -áя, -бе, *adj.* zakupny, zakupiony.

Закрутэпорéние, Закрутэпорáвание, -я, *n.* zatkanie, zatykanie; zaszpuntowanie, szpuntowanie.

Закрутэпорáвать, Закрутэпорáть, *v. a.* zatykać, zatkać, zatknąć; szpuntować, zaszpuntować; -ся, *v. p.* być zatykanym, zatkanym; być szpuntowanym, zaszpuntowanym.

Закрутэпорка, -я, *f.*, *v.* Закрутэпорéние. [zakupień.

Закрутэщикъ, -á, *m.* zakupnik, zakupnica, -я, *f.* zakupnica.

Закрутэць, -я, *m. l.* kupno, zakupienie; 2. *(t)*, *v.* Наёмникъ.

†Закрутэць, -я, *f.* przedanie czego na dług.

Закрутэчение, Закрутэчáвание, -я, *n.* zakurzenie, zakurzenie, zadylenie, zapalenie.

Закрутэчáть, Закрутэчáть, *v. a.* zakurzać, zakurzyć, korcić, zakorcić, zadymiać, zadymić; *v.* Задимáть; *it.* zacząć kurzyć, palić (*np.* tytuń); *zapáć, zacząć palić (wódkę); -ся, *a)* *v. g.* zacząć, zacząć się dymić, ku-

gąć; *b)* *v. p.* być zakurzonym, zakorconym, zadymienym.

Закрутэць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Закрутэць, -ся.

Закрутэлэсть, *v. n. perf.* zacząć figle pisać, niedorzeczności robić.

Закрутэсь, *v. a. perf.* zagryźć, zakąsać na śmierć. [кысовáть.

Закрутэсь, *v. perf.*, *v. sub:* Закрутэська, -я, *f.* 1. zakąska, przekąska, przekąszenie, zjedzenie czego (*np.* po wódce); 2. wety. Закрутэсьвание, -я, *n.* zakąszenie, przekąszenie; *v.* Закрутэська; *it.* -удля, (*o koniach*) wzięcie na kiel.

Закрутэсьвать, Закрутэсьть, *v. a.* zasznąć, zacząć jeść, gryźć; zakąsić; przekąsić (*np.* po wódce); zukuszyć uđła, (*o koniach*) wziąć na kiel; zukuszyć zązby, *ugryźć się w język, wstrzymać się z wypowiedzeniem czego.

Закрутэць, -я, *f.* psia buda; kąt ciemny. [okrycie, otulenie]

Закрутэтанé, -я, *n.* zastonienie, Закрутэтанáть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Закрутэтанáвать, -ся.

Закрутэтанáть, *v. n. perf.* zacząć swawolic, hajdaszyć, hulać, pić.

Закрутэць, -я, *m.* zakąt, zakącie; obora, chléw dla bydła.

Закрутэтанáвание, -я, *n.* zastąpienie, okrywanie, otulanie.

Закрутэтанáвать, Закрутэтанáть, *v. a.* zastąpiać, zastąpić, okrywać, okryć, otulać, otulić; -ся, *a)* *v. g.* zastąpiać się, zastąpić się, okrywać się, okryć się, otulać się, otulić się; *b)* *v. p.* być zastapianym, zastapienym, okrywanym, okrytym, otulonym, otulonym.

Закрутэтанáwanie, -я, *n.* zakąszwanie, przekąszenie.

Закрутэтанáвать, Закрутэтанáть, *v. a.* zakąsić, przekąsić (*po jedzeniu lub picu*).

Зала, -я, *f.* sala, salon; биржевая зала, sala giełdowa; фехтовáльная зала, fechtownia; szermiernia.

Залавирóвать, *v. n. perf.* zacząć lawirować; *v.* Лавирóвать. [skrzynia duża.

Залавóвое, -воя, *m.* szlaban, Залагáть, *v.* Залагáдывать.

Залакирóвание, -я, *n.* zalakierowanie, polakierowanie, pokrycie lakierem.

Залакирóвать, *v. a. perf.*, *v. sub:* Залакирóвывать.

Залакирóywanie, -я, *n.*, *v.* Залакирóвание.

Залакирóвывать, Залакирóвать, *v. a.* pokrywać, pokryć lakierem, zalakierować, polakierować. [nie.

Заламынáние, -я, *n.* zalamywanie. I. Заламынáть, Заламынáть, *v. a.* zalamywać, zalamać, zasznąć, zacząć łamać.

II. Заламынáть, Залажáть, *v. a.* 1. zalamywać, zalamać; ходить

заломі гóлову, *chodзіć zadaraszу nos do góry; 2. v. n. & *impers.* ruszcz łamanie w kościach.

Залашиваніе, -а, n. zagładzanie, równanie.

Залашивать, **Залашивать**, v. a. zagładzać, zagładzić, równać, zrównać; -ся, v. p. być zagładzanym, zagładzonym, zrównanym.

Залашать, v. n. *perf.* zaszczekać. **Залашать**, v. n. *perf.* zacząć igrac, kłamać; *if.* v. **Залашать** ся.

Залашаніе, -я, n. zalawienie, zatkanie (nosa); залегnienie, залупление (piersi).

Залашать, **Залашать**, v. n. polożyć się za kim *lub* za czéм; chować się, ukrywać się, ukryć się; (o *serbskich* ciataх) zawalić, zatkać; u mnié nosъ залашъ, nos mi zatkało [или zawaliло]; *if.* polożyć się; залашъ спатъ, polożyć się spać. [Полу, заткану, залупезону.]

Залашный, -ая, -ое, *adj.* зава-
Залашный, -ая, -ое, *adj.* зле-
талу, зервату.

Залашное, -я, n. zleżenie (o *towarach*). [Залашиваться.]

Залашаться, v. *perf.*, v. *sub*: **Залашиваться**, **Залашиваться**, v. r. 1. zależeć się; chorować długo; 2. (o *towarach*.) zleżeć, zepsuć się.

Залашка, -и, *f.* stado foków lub innych zwierząt leżących na bryle lodu. [Залашала.]

Залашь, -и, *f.* zaleźalka, rzecz **Залашеть**, v. n. *perf.* zacząć szczebiotać, etc., v. **Залашеть** ся.

Залашать, -я, n. zalastanie.

Залашать, **Залашать**, v. n. zalatać, zalecieć; wlatać, wlecieć; ulatać, ulecieć.

Залашный, -ая, -ое, *adj.* przylotny, zkad inąd przyleciały; залещалы; *porogwozy, porędlіwу; залешными птици, пластиво przylotne, wędrowne; залешный пэрень, *porędlіwіе.

Залашъ, -а, m. przylot ptaków; *porędlіwіе; v. **Хвалъ**, **Удалъ** едь.

Залашьный, v. **Залашьный**.

Залашье, -я, n., v. **Залашъ**.

Залашать, v. *perf.*, v. *sub*: **Залашать**.

Залашеніе, **Залашиваніе**, -я, n. uleszenie, zalozzenie, uleszanie. **Залашивать**, **Залашивать**, v. a. zaleszać, zaleszyć, uleszyć, goić, zagoić, zgzić; * przez lekі o śmieгъ przuprawić, leczы́ długo і nie wyleszyć. [гать.]

Залашъ, v. *perf.*, v. *sub*: **Залашивать**, **Залашивать**, v. **Залашивать**.

Залашиваніе, -я, n. zalawianie, gaszenie ognia (wodą), oblewianie, oblanie.

Залашивать, **Залашивать**, v. a. oblewać, oblać; zalować, zalać (wylewem rzeki); zalować, zalać (gasić, zagać (ogień)); zalować, zalać, zaprawiać, zaprawić czéм со; -ся, v. r. oblewać się, oblać

się; zalować się, zalać się; zalawяться слезами, zalować się łzami, гзевніе плакаć. [lanie.]

Залашивка, -и, *f.* zalawianie, zalawинной, (-и́й), -я, -ое, *adj.* zalawalny, do zalawiania służący; zalawиня́ труба, sikawka zalawalnа, do zalawiania, gaszenia ognia.

Залашивъ, -а, m. odnoga, wyrżeże, zatoka, odlewisko; морско́й залашивъ, odnoga, zatoka morska, odlewisko, wylewek morski. [zagojenie przez lizanie.]

Залашиваніе, -я, n. zalizanie, **Залашивать**, v. *perf.*, v. *sub*: **Залашивать**.

Залашиваніе, -я, n. zalizywanie, **Залашивать**, **Залашивать**, v. a. zalizywać, zalizać, zagoić przez lizanie. [gadować się, wescić się.]

Залашивать, v. n. *perf.* zacząć **Залашивать**, v. **Залашивать**.

Залашивать, -ся, v. *perf.*, v. *sub*: **Залашивать**, -ся.

Залашивать, -шка, m. nadmiar, **Залашивый**, -я, -ее, *adj.* nadmiarowy, przewyżkowy.

Залашка, -и, *f.* zawada jaka niedopuszczająca palowi ісć dalej; залога. [кауцу; poręczyciel.]

Залашодатель, -я, m. dający **Залашъ**, -а, m. zakład, zastaw, кауца; zabezpieczenie; отда́ть въ залашъ, (oddać со w zastaw.

Залашоженіе, -я, n. zalozzenie (fundamentu); zastawienie; v. **Залашодка** (1. 2).

Залашожить, -ся, v. *perf.*, v. *sub*: **Залашоживать**, -ся.

Залашожникъ, -а, m. zaloznik, zakładnik. [zalanie.]

Залашонъ, -я, m. zalaw, miejsce **Залашовать**, v. *perf.*, v. *sub*: **Залашивать** (1). [Лашивать (1).]

Залашонить, v. *perf.*, v. *sub*: **Залашонить**.

Залашонить, -я, n. zalamanie.

Залашонить, v. **Залашивать**.

Залашоніе, -я, n. zagładzenie, zapolegowanie. [Лашивать.]

Залашонить, v. *perf.*, v. *sub*: **Залашонить**.

Залашъ, -а, m. salwa, wystrzaly z broni *lub* armat gazem uskuteniczone. [Залашивать, -ся.]

Залашудить, -ся, v. *perf.*, v. *sub*: **Залашудить**.

Залашудіе, **Залашудіе**, -я, n. pobielenie, pobielanie.

Залашувать, **Залашувать**, v. a. pobielać, pobielić; -ся, v. p. być pobielanym, pobielonym.

Залашуна, -и, *f.* Anat. (*praeruptum*), okrajek, okrawek, obrzezek.

Залашупаніе, -я, n. zalupienie, zalupanie, zadzieranie.

Залашупать, **Залашупать**, v. a. zalupać, zalupić, zadzierać, zadzierać (np. kórgъ); -ся, v. r. zalupać się, zadzierać się, zadzierać się.

Залашупать, -ся, v. *perf.*, v. *sub*: **Залашупать**, -ся.

Залашупка, -и, *f.*, v. **Залашупка** і **Залашупаніе**. [Залашупаніе.]

Залашупленіе, **Залашупленіе**, v. **Залашупивать**, **Залашупивать**, -ся, v. **Залашупать**, -ся.

Залашувать, **Залашувать**, v. **Залашивать**, **Залашивать**.

Залашъ, -а, m., v. **Залашъ**.

Залашало, -а, m. *pop.* igrasz, kłama.

Залашаться, **Залашаться**, v. r. zasypać igrasz, kłamać; nakłamać, nalgać.

Залашать, -я, n. *perf.* zatkać się.

Залашаніе, -я, n. zalazienie, zalazienie.

Залашать, **Залашать**, v. n. zalazić, zależeć. [Лашать.]

Залашать, v. *perf.*, v. *sub*: **Залашивать**.

Залашивать, v. n. *perf.* zalaznić się, zalaznić się.

Залашивать, -ся, v. *perf.*, v. *sub*: **Залашивать**, -ся.

Залашпка, -и, *f.* zalazianie, zalazienie; zalazka; miejsce zalazione.

Залашпленіе, **Залашпленианіе**, -я, n. zalazienie, zalazianie.

Залашплениать, v. **Залашплениать**.

Залашплать, **Залашплать**, v. a. zalaziac, zalazić; -ся, v. p. być zalazianym, zalazionym.

Залашченіе, **Залашчиваніе**, **Залашчить**, v. **Залаш...**

Залашбєничать, v. n. *perf.* -ся *кѣмъ*, zacząć midzycь się, gзeczność wyprawić.

Залашобить, v. n. *perf.* polubić kogo, zacząć lubić kogo.

Залашюкать, v. n. *perf.* ululac (dziecio).

Залашать, v. n. zabrykać.

Залашаніе, -я, n. zamazanie, zamazowanie.

Залашазать, -ся, v. *perf.*, v. *sub*: **Залашазивать**, -ся.

Залашазка, -и, *f.* zamazanie, zamazowanie, mastyk, kit.

Залашазиваніе, -я, n. zamazanie, zamazowywanie.

Залашазивать, **Залашазивать**, v. a. zamazywać, zamazać, zamazowywać, zamazować, zalaziac, zalazić; -ся, a) v. r. zamazać się, zamazывать się; б) v. p. być zamazywanym, zamazanym, zamazowanym, zalazionym.

Залашалевать, **Залашалевать**, v. **Залашивать**.

Залашивать, **Залашивать**, v. a. zamazywać, zamazać, zamazowywać, zamazować, zalaziac, zalazić; -ся, a) v. r. zamazać się, zamazывать się; б) v. p. być zamazywanym, zamazanym, zamazowanym, zalazionym.

Залашивать, **Залашивать**, v. a. zamazywać, zamazać, zamazowywać, zamazować, zalaziac, zalazić; -ся, a) v. r. zamazać się, zamazывать się; б) v. p. być zamazywanym, zamazanym, zamazowanym, zalazionym.

Залашивать, **Залашивать**, v. a. zamazywać, zamazać, zamazowywać, zamazować, zalaziac, zalazić; -ся, a) v. r. zamazać się, zamazывать się; б) v. p. być zamazywanym, zamazanym, zamazowanym, zalazionym.

Залашивать, **Залашивать**, v. a. zamazywać, zamazać, zamazowywać, zamazować, zalaziac, zalazić; -ся, a) v. r. zamazać się, zamazывать się; б) v. p. być zamazywanym, zamazanym, zamazowanym, zalazionym.

Залашивать, **Залашивать**, v. a. zamazywać, zamazać, zamazowywać, zamazować, zalaziac, zalazić; -ся, a) v. r. zamazać się, zamazывать się; б) v. p. być zamazywanym, zamazanym, zamazowanym, zalazionym.

Залашивать, **Залашивать**, v. a. zamazywać, zamazać, zamazowywać, zamazować, zalaziac, zalazić; -ся, a) v. r. zamazać się, zamazывать się; б) v. p. być zamazywanym, zamazanym, zamazowanym, zalazionym.

Залашивать, **Залашивать**, v. a. zamazywać, zamazać, zamazowywać, zamazować, zalaziac, zalazić; -ся, a) v. r. zamazać się, zamazывать się; б) v. p. być zamazywanym, zamazanym, zamazowanym, zalazionym.

Залашивать, **Залашивать**, v. a. zamazywać, zamazać, zamazowywać, zamazować, zalaziac, zalazić; -ся, a) v. r. zamazać się, zamazывать się; б) v. p. być zamazywanym, zamazanym, zamazowanym, zalazionym.

Залашивать, **Залашивать**, v. a. zamazywać, zamazać, zamazowywać, zamazować, zalaziac, zalazić; -ся, a) v. r. zamazać się, zamazывать się; б) v. p. być zamazywanym, zamazanym, zamazowanym, zalazionym.

Залашивать, **Залашивать**, v. a. zamazywać, zamazać, zamazowywać, zamazować, zalaziac, zalazić; -ся, a) v. r. zamazać się, zamazывать się; б) v. p. być zamazywanym, zamazanym, zamazowanym, zalazionym.

Залашивать, **Залашивать**, v. a. zamazywać, zamazać, zamazowywać, zamazować, zalaziac, zalazić; -ся, a) v. r. zamazać się, zamazывать się; б) v. p. być zamazywanym, zamazanym, zamazowanym, zalazionym.

Залашивать, **Залашивать**, v. a. zamazywać, zamazać, zamazowywać, zamazować, zalaziac, zalazić; -ся, a) v. r. zamazać się, zamazывать się; б) v. p. być zamazywanym, zamazanym, zamazowanym, zalazionym.

Залашивать, **Залашивать**, v. a. zamazywać, zamazać, zamazowywać, zamazować, zalaziac, zalazić; -ся, a) v. r. zamazać się, zamazывать się; б) v. p. być zamazywanym, zamazanym, zamazowanym, zalazionym.

Залашивать, **Залашивать**, v. a. zamazywać, zamazać, zamazowywać, zamazować, zalaziac, zalazić; -ся, a) v. r. zamazać się, zamazывать się; б) v. p. być zamazywanym, zamazanym, zamazowanym, zalazionym.

Залашивать, **Залашивать**, v. a. zamazywać, zamazać, zamazowywać, zamazować, zalaziac, zalazić; -ся, a) v. r. zamazać się, zamazывать się; б) v. p. być zamazywanym, zamazanym, zamazowanym, zalazionym.

Залашивать, **Залашивать**, v. a. zamazywać, zamazać, zamazowywać, zamazować, zalaziac, zalazić; -ся, a) v. r. zamazać się, zamazывать się; б) v. p. być zamazywanym, zamazanym, zamazowanym, zalazionym.

Замаратка, -я, *v. s. dim.*, *v.* замарата. [заморzenie.]

Замариваніе, -я, *n.* морzenie, замаривать, заморить, *v. a.* морзю, заморзю; *v.* Морять.

Замарка, -я, *f.* plama.

Замариваніе, -я, *n.* 1. brukanie, oczernianie; 2. wykreślenie.

Замаривать, замарать, *v. a.* walać, powalać, brudzić, zbrudzić, zmasać, wymasać; *oczernić, obgadac; -ся, *a) v. r. (prop. & *)* zawalać się, powalać się, zbrudzić się; *б) v. p.* być zawalanym, powalanym, zbrudzonym.

Замаскированіе, -я, *n.* zamaskowanie, włożenie na twarz maski.

Замаскировать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* замаскироваться, -ся.

Замаскированны́е, -я, *n.* zamaskowanie.

Замаскировать, замаскированны́е, *v. a.* zamaskować, zakryć twarz maską.

Замасливаніе, замасливаніе, -я, *n.* stłuszczenie, zwalanie tłustością.

Замасливать, замаслить, *v. a.* stłuszczyć, potłuszczyć, zmasłać, zmasmarować tłustością; -ся, *v. r.* stłuszczyć się, tłustością się zbrukac. [Замасливать, -ся.]

Замаслить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* замаслиться, -ся, *о-е, adj.* zadawniały, zastarzały, zakorzeniały.

Заматерить, *v. n.* zadawnić, zastarzać się, zakorzenić się.

Заматываніе, -я, *n.* zwiłanie, zwinienie.

Заматывать, заматать, *v. a.* zwiłać, zwinąć (*np.* nici); заозупаць, zacząć zwiłać; заматать голубов, zakłiwac, zatrząść głowa; -ся, *a) v. r.* zacząć zwiłać, zacząć się zwiłać; *б) v. p.* być zwiłanym.

Замачать, *v. perf.*, *v. sub:* замачивать. [wanie.]

Замачиваніе, -я, *n.* zamachanie. [wanie.]

Замачивать, замачать, *v. n.* zamachивать, zamachac, zamachnac.

Замачиваться, замачнуться, *v. r.* zamachивать się, zamachnac się.

Замачнуть, *v. a. perf. semelf.* zamachnac, zamachac; -ся, *v. r.* zamachnac się, zamach zrobic do uderzenia.

Замачъ, -я, *m.* zamach, zamachowanie. [nie.]

Замачиваніе, -я, *n.* zmaszczanie. [zmacznac, zamoczyć, zwilżać, *v. a.* moczyc, zamoczyc, zwilżac, zwilżuc; -а) *v. r.* zamoczyc się, zmaszczac się; *б) v. p.* być zmoczonym, zamoczonym.]

Замачистый, -ая, -ое, *adj.* dumny, pyszny, nadęty; *v.* замачивать.

Замачка, -я, *f.* podstępa, zamach, wykret, obłuda, cherechel, chyrchel.

Замачиваніе, -я, *n.* zabrukowanie. [brukować.]

Замачивать, замочить, *v. a.* brukować, zabrukować; -ся, *v. p.* być zabrukowanym.

Замедленіе, замедленіе, -я, *n.* opóźnienie się, spóźnienie się, odciążenie się z wykonaniem czego.

Замедлять, замедлить, *v. n.* bawić, zamieszkać, opóźniać, opóźnić się, odkładać do czasu, zwłoczyc, przewlekać, przewlec; -ся, *v. r.* bawić się, zatrzymywac się, zamieszkać, zostawać gdzie przez czas długi.

Замедлить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* замедлиться, -ся.

Замедлять, -ся, *v.* замедлять, -ся. [migać się.]

Замелькать, *v. n. perf.* zacząć замелрщиться, *v. n. perf.* zacząć śmic się (*w* oczach).

Замараніе, -я, *n.* zamazanie, zamazanie.

Замарать, замарнуть, *v. n.* zamazac, zamaznac; zziębnać.

Замаральный, -ая, -ое, *adj.* zamazły, zziębły.

Замартво, *adv.* bez uczucia, jako martwy, na pół umarły.

Замартовлосць, -я, *f.* zupełna nieczulość, zdrętwiałość.

Замартовлый, -ая, -ое, *adj.* zupełnie nieczuły, zdrętwiały, zmartwiał.

Замартовніе, -я, *n.* zmartwienie, zdrętwienie. [zdrętwіе.]

Замартовать, *v. n.* zmartwić, замартовать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* замартоваться, -ся.

Замартаніе, -я, *n.* 1. zamiatanie, wymiatanie; 2. zarzucanie, zawalanie.

I. Заметать, замести & замесить, *v. a.* zamiatać, zamieść, wymiatać, wymieść; (*o* zawierusze) zawiewać, zawiac; -ся, *v. p.* być zamiatanym, zamiecionym; być zawiewanym, zawianym.

II. Заметать, *v. perf.*, *v. sub:* заметить (I & II).

Заметаться, *l. v. r. perf.* zacząć rzucac się na wszystkie strony, biegać tam i sam; *2. v. sub:* заметить & заметитьься.

Заметаніе, -я, *n.* zamieszenie, wymieszenie; *v.* заметаніе.

Заметнуть, *v. perf. semelf.*, *v. sub:* заметить (II).

Заметный, -ая, -ое, *adj.* do zarzucania służący.

Заметъ, -я, *m.* zarzucanie (*np.* sieci, niewodu); wrzeczadź żelazny; niewod w poprzek rzeki zarzucony; zaspа śniegu; (t), płot.

Заметываніе, -я, *n.* 1. zarzucanie (sieci, niewodu); *2. v.* заметать.

I. Заметывать, заметать, *v. a.* zarzucac, rzucac, zasypуwac, zaspа, zawałic; *fig.* заметать кого-либо словами, zagadać kogo, zadurzyć gadaniem, nie dać ko-

mu gadać, mówić; -ся, *v. p.* być zarzucanym, zarzuconym, zasypуwanym, zawalonym.

II. Заметывать, заметать, заметнуть, *v. a.* 1. zacząć, rzucac (*np.* sieci, niewodu); *2.* zasypуwac, zaszyć; -ся, *v. p.* być zarzucanym, zarzuconym; być zasypуwanym, zaszytym. [śniegu.]

Заметъ, -я, *f.* zamieć, zaspа. Заметать, *v. n. perf.* zamazyc, zacząć marzyc.

Замигать, *v. n. perf.* zamigać, zamrugac, zacząć mrugać (*oczy* ma).

Заминаніе, -я, *n.* deptanie (*np.* gliny); trawowanie, gniescenie; opieszalosc.

Заминать, замять, *v. a.* zacząć deptać (*np.* glinę); zgagniac, zagnieść; trawować, zatarować, strawować; (płyc) zagadywać, zagadac, obracać, obrócić mowę (i) sędz; -ся, *v. r.* zająkować się, zająkac się, zacinać się, zacząć się *w* mowie; (*o* konicach) zacinać się, upierać się; *v.* Ptáčитьоа.

Заминка, -я, *f.* 1. *v.* заминаніе; *2. v.* Ptáčнe.

Заминаніе, -я, *n.* obumieranie, mdlenie, drętwienie; заминаніе сёрдца, ścisnienie serca, duszność.

Заминать, замёреть, *v. n.* martwieć, omartwieć, zmartwieć, zdrętwіeć, zamrzec; *v.* мені сёрдце заминать, ciasnо mi jest kolo serca.

Заминаніе, -я, *n.* przywrócenie pokoju, pokój po wojnie.

Заминить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* заминаться, -ся.

Заминять, заминуть, *v. a.* jednac, godzić, pogodzić, zalagodzic, upokajac, upokolic; -ся, *v. r.* zawierac, zawzesc pokój.

Замкнуть, -я, *n.* zamknięcie.

Замкнуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* замкнуться, -ся.

Замковый, -ая, -ое, *adj.* zamkowy, palasowy.

Замковый, -ая, -ое, *adj.* zamkowy, zameczny.

Замогильный, -ая, -ое, *adj.* pogrobowowy, pomierny; замогильное сочиненіе, (*opus posthumum*), dzieło pomiertne *kl.* pogrobowowe.

Замодничать, *v. n. perf.* zacząć zachowywac modę, pilnować mody.

Замоканіе, -я, *n.* zamoknienie.

Замокать, замокнуть, *v. n.* moknac, zamoknac, zmoknac.

Замокный, -ая, -ое, *adj.* zamokły, zmokły. [Замокать.]

Замокнуть, *v. perf.*, *v. sub:* замокъ, -ика, *m.* zamok, rаіао; воздушные замки, *zamki parowietrzne, zamki Hiszpańskie, urojone projekta.

Замокъ, -ика, *m.* 1. zamok (*do* zamуkаnа drzwi, skrzył, etc.); *и.* *v.* Висачіа, Врѣзаніа, Ко-

Замѣчатель, -я, *m.* ten co uważa, bacznosc daje; postrzegacz; notator; notujący; (naj)znaczyiel.

Замѣчательность, -и, *f.* увага, bacznosc; bystrość в уважану.

Замѣчательный, -ая, -ое, *adj.* 1. уважный, уважающий, bacный; 2. godny (godzien) uwagi.

Замѣчать, **Замѣтить**, *v. a.* uważać, dawać bacznosc; zauważać; postrzegać, postrzedz; miarkować, pomiarkować; zaznaczać, zaznaczyc, naznaczyć, zamiarować; notować, zanotować; komu-ywać, zapisać; замѣтитъ кому-либо что, даć кому нагагане.

Замѣчаніе, -я, *n.* замечаніе, pomieszanіе.

Замѣчательство, -а, *n.* замечаніе, помесчаніе, замота, завикланіе, конфуза, амбарас, тагаратъ; привесті корбъ въ замѣчательство, wprowadzić kogo w ambaras, sprawić komu ambaras, ambarasu nabawić, zamotać, pomieszać, zakłopotać.

Замѣнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Замѣншивать**, -ся (II).

Замѣшаніе, -я, *n.* zagnіatanіе, zagnіecіenіe, zacyннаніе, zarobіenіe (*np.* ciasta); zmieszаніе, zamieszаніе; *сfr.* Замѣшаніе.

1. **Замѣшивать**, **Замѣсить**, *v. a.* zacyннать, zacyннать, zagnіatать, zagnіecіe, zarobіć (*np.* ciasto); 2. замѣшеть г҃сто, въ амбарѣ бѣдетъ к҃сто, niech się g҃ba zgaдza z mieszalko; kaдy powinien się mierzы svoja пједзя; tak krawiec kraje, jak mu materы staje; *сfr.* podług stawu grobla; -ся, *v. p.* być zacyннoным.

II. **Замѣшивать**, **Замѣшнать**, *v. a.* mieszać, zamieszać, w nieład wprowadzić, w ambaras wprowadzić, sprawić komu ambaras, ambarasu nabawić, zamotać, помесzać; -ся, *a) v. r.* завиклать się; mieszać się (*np.* w cudze interesа); *mieszać się, помесzać się; *б) v. p.* być zmieszаным, помесчаным, завикланым.

Замѣшканіе, -я, *n.* zamieszkanіе, zabawіenіe się długo, opróznіenіe się.

Замѣшкать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Замѣшкивать**, -ся.

Замѣшкваніе, -я, *n.* zamieszkwаніе, opróznіenіe się, bawіenіe się długo.

Замѣшкивать, **Замѣшкать**, *v. n.* mieszkать, zamieszkiwać, zamieszkać, opróznіać się, opróznіć się, bawіć się, zabawіć się gdzie długo; -ся, *v. r.* opróznіać się, opróznіć się, bawіć się, zabawіć się gdzie długo.

Замѣщать, **Замѣстить**, *v. a.* zamieszczać, zamiesć, помесzczать, помесć; podstawić kogo na cзyе mіejsce, wyznaczyc

na zastępstwo; podkładać, podłożyć co na mіejsce czego; -ся, *v. p.* być zamieszcзаным, zamieszczoным, помесzczoным.

Замѣщеніе, -я, *n.* zamieszczenie, помесzczеніе, podłożеніе, podstawіenіе.

Замѣть, *v.* Zаміаніе.

Заміять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Заміанять**, -ся.

Занавѣсить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Занавѣшивать**, -ся.

Занавѣска, -и, *f.*, *v.* **Занавѣсь**. [*frankowy.*]

Занавѣсный, -ая, -ое, *adj.*

Занавѣсочка, -и, *f. dim.*, *v.* **Занавѣсь**.

Занавѣсь, -а, *m.* franka, gardyna, zasłona; koryna (*w* театре).

Занавѣшеніе, **Занавѣшваніе**, -я, *n.* zaslonіenіe, zaslonіenіe frankami.

Занавѣшивать, **Занавѣсить**, *v. a.* zaslanіać, zaslonіć franką [*pl.* frankami]; -ся, *a) v. r.* zaslanіać się, zaslonіć się franką; *б) v. p.* być zaslanіаным, zaslonіoным franką.

Занаврасно, *pop.*, *v.* **Напрасно**.

Занашиваніе, **Занашивать**, *v.* **Занѣ**, *conj.* *Ecd. sl.* ponieważ, bo, gdyż.

Заневолю, *adv. pop.* pomimo woli; niechętnіе; przzymuszono.

Занегодовать, *v. n. perf.* - на kogo, на что, zaszć narzekać na kogo, на со, zaszć niechęć okazуwać. [*gdyż.*]

Занѣже, *conj.* *Ecd. sl.* albowiem, **Занемогать**, *v. n. perf.* zanіemódz, osłabnąć, zachorować.

Занесеніе, -я, *n.* odniesіenіe, zanіesіenіe, unіesіenіe, porwanіe (*np.* burza, wiatrem), zawanіe; занесеніе снѣгомъ, zawanіe снѣгомъ.

Занести & Занесть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Заносить**, -ся.

Заніманіе, -я, *n.* роуцзаніе, зароуцзаніе.

Занімань, **Заніять**, *v. a.* zajmować, zająć, obejmować, objąć; - (*длжность*), być, znajdować się на jakіej posadzіe; іт. zajmować, zająć kogo сѣмъ, zatrudnіać, zatrudnіć; zwгасаć, zwróćсć cзyя уваге, interessować; - (*у* kogo-либо что), роуцзасъ, роуцзучь, зароуцзасъ, зароуцзучь, браć, wзіаć на dlug, borgować; *v.* **Зайнствовать**; -ся, *a) v. r.* - чьнъ, zajmować się, zatrudnіać się сѣмъ; *б) v. p.* być займованым, занятым, etc.

Заново, *adv.* на nowo.

Заногтица, *v.* **Ногтида**.

Заноженіе, -я, *n.* (ногѣ) wбісіе drzazgi (*w* noge).

Заноба, -ы, *f.* drzazka (trzaska) zasła (*np.* *w* noge); *ból na sercu.

Занобный, -ая, -ое, *adj.* 1. pełen drzazg; 2. *Minor. lomy*, kruchy.

Занозить, *v. a. perf.* - ногу, wбіć (zapędzić) sobie drzazге *w* noge.

Заноба, -и, *f.* 1. *dim.* drzazszozka; *v.* **Заноба**; 2. *Bot.*, *v.* **Мѣнникъ**. [*сйт.*]

Заносить, *v. a. perf.*, *v.* **Ианозосить**, **Занести & Занесть**, *v. a.* zanosić, заніesіć; unіesіć; unіesіć, zapędzać, zapędzić (*jak np.* burza okręć); zawnіeasъ, zawnіeasъ, zasuруwasъ, zasuрasъ (*jak np.* снѣгъ drogę); zawnіeasъ р҃уку на kог-либо, *podnieść rękę na kogo; dorogu zawnіeasъ снѣгомъ, mотельку zawnіeasъ dorogu, droga zawnіeasъ снѣгомъ; -ся, *a) v. r.* wynіosіć się, nadуmasъ się, puszynіć się, nos zaddzаć do gory; *б) v. p.* być zawnіeаным, zasuраным.

Заносный, -ая, -ое, *adj.* wynіesіony, ерwowadзony.

Заносчивость, -и, *f.* wynіosіosіć, дума, рұча.

Заносчивый, -ая, -ое, *adj.* wynіosіly, dumny, puszny.

Заносъ, -а, *m.* 1. *Anal.* zasnіad, niedoznoszony плód, niedozny плód; 2. *pop.* zawanіe, zasuраніе (drogi снѣгомъ, etc.); *v.* **Метель**. [*уас.*]

Заночевать, *v. n. perf.* занососъ.

Заношеніе, -я, *n.* zawanіe, zasuраніе (*od* wiatru, снѣгомъ); zawanіe; zasmolenіe; іт. *v.* **Ианосшеніе**.

Заныйтъ, **Занять**, *v. n.* ubolewacъ, болu doznavacъ, tęsknіć, тrapić się.

Занять, *v. perf.*, *v. sub.* **Занять**, -я, *n.* zajęcie, zatrudnіenіe; wујесіe, wзіeсіe, wуцягніenіe (*np.* myśli z jakіego autora); *у* ног-либо zawnіать, on ma duzo do czynіenіa.

Занять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Занннать**, -ся.

Заблачный, -ая, -ое, *adj.* zaoblockowy, nadoblockowy.

Задно, *adv.* za jedno, wrólnіe, zgodnіe.

Заозерный, -ая, -ое, *adj.* za jezioro, za jezіerem бѣдучы.

Заозерье, -я, *n.* zajezierze, mіejsce za jezіerem.

Заорать, *v. perf.* 1. *v. a.* zagać, zaszć ogasъ; 2. *v. n.* zawnіezszesć.

[**Завѣстриваніе**. **Заостреніе**, **Заостриваніе**, *v.* **Заостривать**, -ся, *v.* **Завѣстривать**, -ся.

Заострить, -ся, *v.* **Завострнть**, -ся. [*niec* zaostrzony.

Заострокъ, -а, *m.* zaostrze; **Заострять**, -ся, *v.* **Завѣстрнвать**, -ся.

Заохать, *v. n. perf.* zająć, zaszć jękasъ, stękasъ.

Заохитить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Заохочивать**, -ся.

Заохочиваніе, -я, *n.* zachęcanіe, pobudzаніе, podniecаніе.

Заохочивать, **Заохотить**, *v. a.* - kог-либо къ чену, zachęcasъ,

zachęcić kogo do czego, pobu-
dząc, pobudzic, podniecać, pod-
niecić; -ся, v. r. - kź chemū,
zachęcać się, zachęcić się, po-
wziąć ochotę do czego.

Зачно, adv. zaocnie; v. nie-
obecności. [nieobecnosc]

Зачность, -и, f. zaocznosc,
Зачный, -ая, -ое, adj. za-
ocny, nieobecny, nieprzytomny.

Западать, Запасть, v. n. wpa-
dać, wpaść za co; być zawalonym,
zawalonym; дорога запала онъ-
гомъ, droga zawalona [или zasu-
pana] śniegiem; гдѣ онъ запалъ?
gdzież on przepadł? прошёлъ
служу, да и запалъ, rozszedł się
wiecej, i zaś ustala; Milit. zasadzić
сознiе, zasadzać się; (o stolicu i
ѣтеіусу): zachodzić, zejść.

Западёние, -я, n. wpadnienie
(za co); zasadzanie się.
Западной, (-ый), -ая, -ое,
adj. 1. (zasęwий, скрытый въ за-
садѣ), zasadzkowy, na zasadzce
бѣдую; западной оградѣ, oddział
wojska na zasadzce; 2. v. O пус-
нбѣ.

Западный, -ая, -ое, adj. za-
ходni i zachodny, zachodowy;
зѣпадни государства, zachodnie
państwa (kraje); зѣпадная страна,
край заходни; обитаніи зѣпадныхъ
странъ, obywateli (жителі) зѣпадныхъ
странъ, mieszkancu zachodnichъ
krajów, zachodniokrajowcy; За-
падная Индіа, Indya zachodnia
или Indye zachodnie; зѣпадный вѣ-
теръ, wiatr zachodni, † zachodnik.

Западный, -й, f. łarka, łar-
czka, pastka; западный на мышѣ,
łarka (łapka) na myszy, pastka;
западный на крысъ, łarka на szczy-
gu; западный на птицъ, potrzask,
klatka do łowienia ptaków.

Западъ, -а, m. 1. zachód [pr.
słońca, gwiazd], zachodzenie, zej-
ście, zapad; 2. zachód, [miejsce
świata, gdzie słońce zachodzi albo
zapada]; на западъ, na zachód;
вѣтеръ повѣялъ съ зѣпада, wiatr
wiał od (z) zachodu.

Запаздываніе, Запаздывать,
v. Опзд... [niepóźnienie]

Запазывать, -ая, -ое, adj.
por. zaprzeczowy, zaprzislowy.

Запаваніе, -я, n. lutowanie,
sprawianie.

I. Запавать, Запавать, v. a.
lutować, zalutować, sprząć, spróc
[metalem roztopionym]; -ся, v. p.
być lutowanym, zalutowanym,
sprązanym, sprojonym.

II. Запавать, Запавать, v. a.
poić, zapoić, upoić.

Запавка, -и, f. sprawianie, luto-
wanie, zalutowanie, lit.

Запавостить, -ся, v. perf., v. sub:
zapawoczyć, zapawoczyć, -ся.

Запавощеніе, Запавощива-
ніе, -я, n. zapaskudzenie, zapas-
kudzenie, zawalanie.

Запавощивать, Запавощить,

v. a. zapaskudzać, zapaskudzić,
zawałać; -ся, a) v. r. zapaskudzić
się, zawałać się; б) v. p. być za-
paskudzonым, zawalonym.

Запалёние, -я, n. zapalenie.

Запалываніе, -я, n. zapaliza-
nie, zapalenie, zalezienie.

Запалывать, Запалать, v. n.
zapalać, zapalzać, zalazić, zalezć.

Запалываніе, -я, n. zapalenie.

Запалывать, Запалать, v. a.
zapalać, zapalić; zaszynać, zaszę-
palić, strzelać; - лошадъ, ochwa-
cić konia; nabawić konia dycha-
wicy; -ся, v. p. być zapalonym,
zapalonym.

Запалить, -ся, v. perf., v. sub:
zapalić, zapalować, -ся.

Запаль, -а, m. 1. zapal i ar-
maty; 2. dychawica końska; och-
wast.

Запальный, -ая, -ое, adj. za-
padny, zapadnięty, wpadny (za co).

Запальный, -ая, -ое, adj. za-
palny, zapalisty, do zapalenia słu-
żący.

Запальчивость, -и, f. zapal-
czowosc, porędlivosc, porę-
wczosc; и. v. Воспальчивость.

Запальчивый, -ая, -ое, adj.
zapalczywy, porędlivy, poręwczy;
и. v. Воспальчивый.

Запамитованіе, -я, n. zapomi-
nianie, zapomnienie, zapamię-
tanie.

Запамитовать, v. perf., v. sub:
zapamiętać, [ваніе]

Запамитываніе, v. Запамито-
вывать, v. sub:

v. a. zapamiętywać, zapamiętać,
zapominać, zapomnieć, wypuścić
z pamięci.

Запанъ, v. Запанъ.

Запарёние, Запариваніе, -я,
n. zaparzenie, zaparzenie.

Запаривать, Запарить, v. a.
zaparzać, zaparzyć [np. statek
rozecznęty, etc.]; и. osłabiac,
osłabić, zmęczyć; -ся, v. p. być
zaparzanym, zaparzonym.

Запарить, -ся, v. perf., v. sub:
zaparować, -ся.

Запарка, -и, f. zaparzenie.

Запарывать, Запоротъ, v. a.
zaczynać, zaszęć prób, zaparzać,
zaparzyć; fig. запоротъ (pórgan)
koró, [v. perf.] * tego wustmagac,
wychlostac, wybizczowac kogo,
rozgani osiec, przez suchy las
kogo puścić, wywalić, wylatać
kogo, skóre komu wytrzępac, wy-
garbować.

Запасаніе, -я, n. zaopatrywa-
nie, opatrzenie kogo w zapasy,
przyprosabianie.

Запасать, Запасать, v. a. za-
opatrywać, zaopatrywać kogo w co,
opatryć kogo w zapasy, przy-
sprosabiac, przyprosobic w zapasy;
-ся, a) v. r. заopatrywać się,
zapatrywać się w co; запастись
дѣньгами, заopatrywać się w pie-
нидзѣ; б) v. p. być заopatrywa-
nym, заopatryzonym.

Запасаніе, -я, n. zaopatrywanie,
opatrzenie w zapasy.

Запасець, -ца, m. dim. zapas-
sik, mały zapas.

Запасливый, -ая, -ое, adj.
zapasny, starający się przyspo-
sobienie zapasu.

Запасная, v. sub: Запасной,
Запасной & Запасный, -ая,
-ое, adj. zapasny, zapasowy; re-
zerwowy; запасные войско, woj-
sko rezerwowe, odwodowe; -
дровной дворъ, podwózne na
drzewo; запасная дрова, drzewo
zapasowe; запасная, -бѣ, a. f.
magazyn, skład.

Запасный, -ся, v. perf., v. sub:
zapasać, -ся.

Запасъ, v. perf., v. sub: Запа-
дять. [werant]

Запасчикъ, -а, m. dostawca, li-

Запасъ, -я, m. 1. zapas, za-
opatrywanie, przysposobienie, za-
pób; оладъжъ вѣрностью, namli
въ ней мнбжество (много) запі-
совъ, zdobywszy twierdzę, zna-
leżli w niej мнбство (wiele) за-
пасовъ; сѣтннн запасы, zapasy
wypności; запісь дровъ, zapas
drew; запісь товаровъ, zapas to-
warów; въ запісь, pro zapas,
w zapas, na zapas; отложить дѣн-
ги въ запісь, zachowac pieniądze
na zapas; oszczędzić гроsz na za-
pas; 2. zapas, zakładka u sukni;
оставить запісь у платья, zosta-
wić zakładkę u sukni.

Запаханіе & Запахиваніе, -я,
n. zaogranie, zaogrywanie.

Запахать, -ся, v. perf., v. sub:
Запахивать, -ся (I).

Запахиваніе, v. Запаханіе.

I. Запахивать, Запахать, v. a.
zaogrywać, zaogac; -ся, v. a. być
zaogrywanym, zaogranym.

II. Запахивать, Запахивать,
v. a. jedną potę sukni na drugą
zakładac, odzieniem przykrywać
(przykryć, v. perf.) część lub całe
cielo; -ся, v. r. zakrywać się,
zakryć się, otulać się, otulić się
suknią, odzieniem.

Запахнуть, v. n. perf. zapa-
chnąć, zaszęć pachnąć.

Запахнуть, -ся, v. perf., v. sub:
Запахивать, -ся (II).

Запахъ, -а, m. zapach, wonia.

Запаханіе, -я, n. zabrudze-
nie, zbrudzenie, zwalanie, zblocie-
nie. [Запахивать, -ся]

Запахачать, -ся, v. perf., v. sub:
Запахиваніе, -я, n. zabrud-
dzanie, zbrudzenie, zwalanie, za-
walanie, zblocenie.

Запахивать, Запахачать, v. a.
zabrudzać, zabrudzić, zbrudzić,
zawałać, zwałac, zblocić; -ся, v. r.
zabrudzić się, zbrudzić się, za-
walać się, zwałac się, zblocić się.

Запахка, -и, f. zaogranie.

Запахникъ, -а, m. brona.

Запахнб, -я, n. zalutowanie,
sprawienie. [Запахивать, -ся]

Запахать, -ся, v. perf., v. sub:

Запекáние, -я, *n.* запекание.
Запекáнка, -и, *f.* wódka słoducsami zaprawiona.
Запекáльная печь, в. Обжигальная печь.

Запекáние, -а, *n.* запекание.
Запекáнка, -и, *f.* wódka słoducsami zaprawiona.

Запекáть, Запéчь, *v. a.* запекать, запечь, włożowy со в сіасто upiec; -ся, *v. p.* запекаться, крeв' сія запекла; *β) v. p.* być запеканым, zapiecsonym.

Запéкмый, -ая, -ое, *adj.* запекий, запекая (*o krewi*).

Заперéть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запирáть, -ся.

Запестрítь, *v. a. perf.* запестрять.
Запестрítь, *v. n. perf.* запестрять сія.

Запечáлиться, *v. n. perf.* запечалиться сія. [тование]

Запечáтаніе, -я, *n.* запечатывание.
Запечáтатъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запечатлѣвать, -ся.

Запечатлѣвать, Запечатлѣть, *v. a. Eccl. sl.* запечатывать; * wrzácъ, wrzácі, wrzácіе uczynić; -ся, *v. p.* wrzácъ сія, wrzácі сія, wrzácі сія w pamięci; *β) v. p.* być запечатываемым.

Запечатлѣніе, -я, *n. 1. Eccl. sl.*, *v.* запечатывание; *2. Eccl. sl.* pieczęć; *3. ** wrzácіе w pamięci.

Запечатлѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запечатлѣвать, -ся.

Запечатываніе, -я, *n.* запечатывание.

Запечатывать, Запечатать, *v. a.* pieczętować, zapieczętować; -ся, *v. p.* być pieczęтованым, zapieczęтованым.

Запéчекъ, -чекъ, *m.* запечеек.
Запéченіе, -я, *n.* запечевание.

Запéчь, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запекáть, -ся.

Запнваніе, -я, *n.* porzjanie; zapjanie, zapiecie; pjanstwo.

Запнвать, Запнть, *v. a.* porzjać, porzic; zapjácъ, zapic; -ся, *v. p.* wrzácъ сія, wrzácі сія. [orój.]

Запнвоха, -я, *e. c. por.* pjanek.
Запнвлéніе, Запнвлéніе, -я, *n.* запивание, nadpiwowanie.

Запнвливать, Запнвлить, *v. a.* zapilowywać, zapilować; nadpilowywać, nadpilować; zasuwać, zasuwać pilować; naznaczać, naznaczyć piłą; -ся, *v. p.* być zapilowanym, nadpilowanym.

Запнлка, -и, *f.* początek pilowania; zapilowanie; nadpiwowanie.

Запннáніе, -я, *n.* wyrugowanie, wyrugowanie kogo; zajákание сія (w mowie); zawada, przeszkoda, przewrząkanie.

Запннáтельный, -ая, -ое, *adj.* Eccl. sl. przewrząkody.

Запннать, Запнть, Запннуть, *v. a.* - kogo-либо, podstawić, podstawić mój podbić nogę komu, żeby сія przewrząć; * przewrząkanie, przewrząkanie komu, być ko-

mu na zawadzie w czém; *ii.* wyrugować, wyrugować kogo; -ся, *v. p.* - za что, potknąć сія o со; utykać; *ii. por.* zajákание сія, zajákание сія (w mowie).

Запннка, -и, *f.* v. Запннать.
Запннáніе, -я, *n.* zamknięcie, zamknięcie. [stwo.]

↑ Запнрáние, *v.* Запнрáтельство.
Запнрáтельство, -а, *n.* zapieranie сія, zaparcie сія.

Запнрáть, Заперéть, *v. a.* zapierać, zaprzeć, zamykać, zamknąć; - замкнѣть, *v.* замкнѣть; - задáйжкою, зарыгловáть; *ii.* orawać; zatarasować, zagrodzić; -ся, *v. p.* zapierać сія, zapierać сія, * zapierać сія, zapierać сія, nieprzyznawać сія, nieprzyznawać *β) v. p.* być zamkniętym, zamkniętym, zamykać сія.

Запнрка, -и, *f.* rygiel, zasuwka, zaporka.

Запнрováть, *v. n. perf.* zahulać, zaozácъ hulać, biesiadować.

Запнсаніе, -я, *n.* zapisanie, wpisanie; *сfr.* Запнсьманіе.

Запнсáть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запнсьвать, -ся.

Запнська, -и, *f.* zapiska, notatka, wyjaśnienie przedmiotu na piśmie; *v.* Запнсьманіе; запнськи, -сокъ, *pl.* dziennik, pamiętnik(і), annały.

Запнсно́й, (-ій), -ая, -ое, *adj.* 1. do zapisywania służący; запнсьна́я кнїжка, pugilares, księzeczka (kieszonkowa) do zapisywania; *2. ** zawołany, powszechnie znany.

Запнсочка, -и, *f. dim.* notatka, bilecik, karteczka, cedułka.
Запнсчнкъ, -а, *m.* zapisywacz, kтóгo zapisuje, notaryusz.

Запнсьманіе, -я, *n.* zapisywanie, notowanie, zanotowanie.

Запнсьмáтель, *v.* Запнсьчнкъ.

Запнсьвать, Запнсáть, *v. a.* zapisywać, zapisać, zapisać o gdzie, pisać notować, zanotować, wciągnąć piómem; zapisywać, zapisać kogo, wciągnąć kogo w spis, (w listę), wpisywać, wrzácъ kogo; - въ кнїгу, въ протоколъ, въ матрикулъ, въ списокъ, *v.* Вносіть (въ кнїгу etc.); занисáть въ числo студѣнтовъ, zapisać kogo w liczbę studentów, immatrykulować; -ся, *v. p.* zapisywać сія, zapisać сія, wpisywać сія, wrzácъ сія [na służbę lub do jakiegobądź stanu]; занисáть въ полкъ, zapisać сія do pułku [do wojska]; *ii.* (= долго писать), zapisać сія, zotopić сія, zapisać сія w pisanie, długo zajmować сія pisanіем; *β) v. p.* być zapisywanym, zapisanym, wpisywanym, wpisanym.

Запнсь, -и, *f.* zapis (sądowy); akt; oblig; rewers; długowód [Eccl. sl. = zapnś] zapis, zapis na dług, cyrograf, oblig; dárstwenная запнсь, akt darowizny.

Запнть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запннать, -ся.

Запнханіе, -я, *n.* zapurchanie, zapchanie, zapchnienie, zasuniecie. [Запнхнвать, *v. sub:*]

Запнхáть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запнхнваніе, -я, *n.* zapurchanie, wewuanie.

Запнхнвать, Запнхáть, Запнхннуть, *v. a.* zapurchać, zapchać, zapchnąć, zasunąć, zasunąć; -ся, *v. p.* być zapurchanym, zapchanym, zapchniętym.

Запнхнуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запнхнвать, -ся.

Запнщáть, *v. n. perf.* zapieszczecъ.
Запнлáвить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запнлавáть, -ся.

Запнлавá, -и, *f.* zalewanie, zalanie (cyna).

Запнлавáть, Запнлáвить, *v. a.* zalewać, zalać (cyna).

Запнлавъ, -и, *f.* trawka z dwóch lub kilku belek zrobiona і w porzek rzeki wyciągnięta, aby drzewo do spławu wiązować сія z wodą nie uchodziło.

Запнлáкáть, *v. n. perf.* zaplakać, zaszć plakać, lzy toczyć; запнлáкáть глазá, zaplakać oczy.

Запнлáта, -и, *f. 1.* (платежъ долга), zapłata, zapłacenie; *2.* (woszeźdie), nagroda, wynagrodzenie; *3.* (kosyurъ, etc.), płat, platek, lata, latka; *v.* Запнлáтка.

Запнлáтитъ, *v. a. perf.* 1. zapłacić; *2. v. sub:* Запнлáчнвать; -ся, *v. p.* być zapłaconym.

Запнлáтка, -и, *f.* platek, płatuzek, lata, latka, lateczka.

Запнлáтнць, Запнлáтнць, *v.* Оборваннць, Оборваннць.

Запнлáточка, -и, *f. dim.* płatuzek, platek, lateczka, latka, (lata).

Запнлáчнніе, Запнлáчнваніе, -я, *n. 1.* zapłacenie, zapłata; *2.* zalanie.

Запнлáчнвать, Запнлáтитъ, *v. a.* - что, latać, zalać; -ся, *v. p.* być łatanym, zalatanym.

Запнлэваніе, -я, *n.* zapłucie, zapławanie, zapłuwanie.

Запнлэвать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запнлэывáть, -ся.

Запнлэываніе, -я, *n.* zapłuwanie, zapławanie, zapłucie.

Запнлэывáть, Запнлэвать, *v. a.* zapłuwać, zapławać, zapłucъ, popłucъ, opruć; -ся, *v. p.* być zapłuwanym, zapłutym, popłutym, oprutym.

Запнлэскáніе, -я, *n.* zapłuskanie, zapłusniecie; oblanie; zalanie.

Запнлэскáть, *perf.* 1. *v. n.* zapłuskać, oblać; запнлэскáть рукáми, zakłaskać rękami; *2. v. a.*, *v. sub:* Запнлэскнвать.

Запнлэски, -овъ, *m. pl.* zapłuski, fale; (*сfr.* bałwany).

Запнлэскнвать, Запнлэскáть, Запнлэскнуть, *v. a. 1.* zapłuskać, zapłuskać, zapłuszczyć, zapłuszczać, zapłusnąć; obławać,

вionум; być zaprawianym, zaprawionym, przygotowanym.

Запраздничать, *v. n. perf.* zacząć świątkować, święto obchodzić; *ii.* zacząć próżnować; -ся, *v. r.* zahulać się, długo gdzie się zabawić. [nie; zapraszanie.]

Запраздничание, -я, *n.* zalenie. Запрасивать, Запросить, *v. a.* zasznieć, zaościć; (кz себе), zapraszać, zaprosić. Запредпоследний, -яя, -ее, *adj.* trzeci od końca.

Запрестольный, -ая, -ое, *adj.* ołtarzowy, za ołtarzem się znajdujący; запрестольный образ, obraz znajdujący się za ołtarzem (w greckim kościele).

Запрета, -ы, *f.* *v.* Запрещёние. [ciel.]

Запретитель, -я, *m.* wzbronі. Запретительница, -ы, *f.* wzbronіcielka.

Запретительный, -ая, -ое, *adj.* wzbronіający; wzbronny, zakazny. [sub: Запрещать, -ся.]

Запретить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запрётный, -ая, -ое, *adj.* zabronionу, zakazany.

Запрётчикъ, Запрётчица, *por.*, *v.* Запрётитель, Запретительница.

Запрётъ, -а, *m.* *v.* Запрещёние. Запречь, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запирать, -ся.

Запрещать, Запретить, *v. a.* zabraniać, zabronić, zakazywać, zakazać; -ся, *v. p.* być zabranianу, zabronionу, zakazywanу, zakazanу.

Запрещёние, -я, *n.* 1. zabronienie, zakazanie, zakaz; запрещёние bogosлуженія, interdыкт, зароведь, zakaz nabożenstwa; 2. *Jur.* arezst majątkowу; wyrok zabraniający przedaży lub majątku nieruchomeго; sekwestr, sekwestracуа; *ii.* *v.* Назагать (запрещёние), Нахожёние (запрещёние).

Запріята, -ы, *f. por.*, *v.* Пріята. [титъ.]

Запріятитъ, *por.*, *v.* Загъ. Запрічастная молитва, *f.* modlitwa po komunіи świętej.

Запродавать, Запродать, *v. a.* - что, zaprzedawać, zaprzedać, sprzedawać, sprzedać; umawiać się, uwówić się o cenę, brać, wziąć или wziąć zadenek na towар, ugadzać się, ugódzіć się; -ся, *v. p.* być zaprzedanу, sprzedану.

Запродажа, -я, *f.* zaprzedanie, sprzedanie, sprzedaż, ugoda, układ o cenę.

Запродажный, -ая, -ое, *adj.* ugódzony; zaprzedanу; sprzedану. Запродать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запродавать, -ся.

Запрокидывание, -я, *n.* zarzucanie, zarzucenie (w tył), zawracanie, zawrócenie, obracanie, obróć-

Запрокидывать, Запрокинуть, *v. a.* zarzucić, zarzucić (w tył), zawracać, zawróćć, obracać, obróćć; -ся, *v. p.* być zarzucану, zarzucону (w tył), zawracану, zawróчону.

Запрокинуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запрокидывать, -ся.

Запрометчивость, Запрометчивый, *v.* Опрометч...

Запропасться, *v. r. por.* zaprzerać, zaginać.

Запросить, *v. perf.*, *v. sub:* Запрáшивать.

Запрóсный, -ая, -ое, *adj.* zawierający w sobie wezwanie, zapytanie, indagacyjnу. [remouil.]

Запросто, *adv.* prosto, bez ce-

Запрóсчикъ, -а, *m.* badacz, ten со czynи wezwania, zapytania; *cfr.* indagator.

Запрóсь, -а, *m.* 1. zalenie, zbyteczna cena за со; bezъ запрóса, bez zalenienia; 2. *Jur.* wezwanie, zapytanie.

Запрóтивиться, *v. r. perf.* zacząć sprzeciwiać się.

Запрúда, -ы, *f.* tamowanie, zatamowanie, tama.

Запрудить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запружать, -ся.

Запружать, Запрудить, *v. a.* tamować, zatamować (wodę); -ся, *v. p.* być tamowanу, zatamowanу.

Запружённе, Запруживание, -я, *n.* zatamowanie, tamowanie. Запруживать, -ся, *v.* Запружать, -ся. [прыгивать (I).]

Запрыгать, *v. perf.*, *v. sub:* Запрыгать, *v. a.* zaskakiwać, zaskakać (aż докąd), zaszynać, zacząć skakać.

II. Запрыгивать, Запрыгнуть, *v. n.* zaskakiwać, zaskoczycь, pokococzycь (aż за со).

Запрыгнуть, *v. perf. se-melf.*, *v. sub:* Запрыгивать (II).

Запрысканіе, -я, *n.* zapruskanie. [sub: Запрыскивать, -ся.]

Запрыскать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запрыскивание, -я, *n.* zapruskanie.

I. Запрыскивать, Запрыскать, *v. a.* zaszynać, zacząć pryskać, bryzgać.

II. Запрыскивать, Запрыскать, Запрыснуть, *v. a.* zapruskiwać, zapruskać, zabryzgać, zaprusnąć, zapruskać; -ся, *a) v. r.* zapruskać się, zabryzgać się; *б) v. p.* być zapruskiwanу, zapruskanу, zabryzganу.

Запрыснуть, -ся, *v. perf. se-melf.*, *v. sub:* Запрыскивать, -ся (II). [zaroszenie; zaprzanie.]

Запрываніе, -я, *n.* zaprotnienie, Запрывать, Запрывть, *v. n.* zaprotnić, zaprotić się; zaprzacъ, zaprzecъ. [protinaly; zaprzaly.]

Запрывный, -ая, -ое, *adj.* zaprotнённе, *v.* Запрываніе.

Запрывть, *v. perf.*, *v. sub:* Запрывать.

Запруганіе, -я, *n.* zaprzeganie.

Запругать, Запругь, Запруга; *v. a.* zaprzegać, zaprzędzъ; запругь комадей въ карету, zaprzędzъ konia do karety; -ся, *v. p.* być zaprzeganу, zaprzędzonу.

Запрудать, *v. n. perf.* zacząć skakać.

Запрудать, *v.* Запрудывать.

Запрудёние, Запрудиваніе, -я, *n.* zaprzędzenie, zaprzędanie.

Запрудывать, Запрудь, *v. a.* zaprzedać, zaprzęcać, zaszynać, zacząć przęcać, przędzeniem zakrucъ, osnuć: *ii.* przędzeniem zabrabiać, zrobіć; -ся, *v. p.* być zaprzedanу, zaprzędzonу.

Запружённе, -а, *n.* zaprzęcenie.

Запружить, *v. a. perf.* zacząć smażyć.

Запружка, -я, *f.* 1. *v.* Запруженіе; 2. *v.* Упружь.

Запрущать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запрудывать, -ся.

Запруганіе, -я, *n.* zachowanie, schowanie, ukrycie.

Запругать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запругиваніе, -ся.

Запругиваніе, -я, *n.* chowanie, zachowywanie, schowywanie, schowanie, ukrywanie.

Запругивать, Запругать, *v. a.* schować, zachowywać, zachować, schować, ukrywać, ukryć, skrywać, skryć; куда ты ёто запругать? gdzieś ty to podział? -ся, *a) v. r.* schować się, schować się; куда онъ запругается? gdzie on się podział? gdzie on się schował? *б) v. p.* być zachowanу, schowanу, ukryту, skryту.

Запругь, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запругать, -ся.

Запруганіе, -я, *n.* przestraszenie, nabawienie strachu.

Запугать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запугивать, -ся.

Запугиваніе, -я, *n.* zastraszenie, przestraszanie, nabawianie strachu.

Запугивать, Запугать, *v. a.* zastraszać, zastraszyć, przestraszać, przestraszyć, nabawiać, nabawiać strachu; -ся, *v. p.* być przestraszану, przestraszону.

Запудреніе, Запудриваніе, -я, *n.* upudrowanie, opudrowanie, pudrowanie, posrurowanie pudrem.

Запудривать, Запудрить, *v. a.* pudrować, posrurować, opudrować; -ся, *a) v. r.* opudrować się; *б) v. p.* być opudrowану, upudrowану.

Запудрить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Запудривать, -ся. [-ся.]

Запугать, -ся, *v.* Запугать, Запугсканіе, -я, *n.* zapruszczenie, wpuszczenie, wpuszczenie, wbjanie (pr. klina); opuszczenie, zamiedbywanie; (w rodocie robі-czech:) spuszczenie.

Запугать, Запугать, *v. a.*

Naras, **Агас**, **Narasowy**, *v. Raas, Rasowy*.

Narc, *-u, m. 1.* (początek bitwy i pierwszy stok żołnierza, utarczka, etc.), стічка, сшибка, схватка, лёгкое, небольшое сражение съ неприятелемъ; *ii. v. Pojedunek*; *fig. na harc* з чѣмъ wyjeżdżać; *v. Wyjeżdżać* (z чѣмъ, на popis, wyszarpic); **2. Narc**, *-a, m. v. Zawadzca, Zuch*.

Narcegr, *-a, m. 1.* тѣлохранитель; алебарщикъ; *сfr. Konno-gwardецъ; 2. v. Narcowanik*.

Narcis, *v. Hartować*.

Narcisa, **Charcisa**, *-y, f.* хор-тица; борзая ойка.

Narcowy, *v. Hartować*.

Narcowac, *† Narcowac*, *v. n. impf. 1.* (szarmyłowac, bić się pojedynczo przed szukiem), сшибаться, имѣть сшибку, стічку, сражаться; производить стічку, сшибку; гарцовать; выѣзжать для схватки съ неприятелемъ; **2. narcowac sobie na koniu**, (biegać na nim tam i sam), гарцовать, скакать, развѣзжать на лошади; (świezić konia), выѣзживать, объѣзживать, приучать лошадь къ ѣздѣ; **Narcowanie**, *-ia, n. 1.* (pojedynkowanie lub szarmyłowanie przed bitwą), стічка, сшибка, *v. Narc (1) & Narcowac*; **2. narcowanie**, скаканіе, развѣзжаніе на лошади; (świeżenie konia), выѣзживание, объѣзживание, приученіе лошади къ ѣздѣ; **Narcownik**, *-a, m. 1.* (ten co harcuje, або кто pierwszy wybiega z oboku na danie zaszerki), гарцовникъ, выѣзжающій для схватки съ неприятелемъ, наѣздникъ, зачинщикъ сшибки, стічки; застрѣльщикъ; **2.** (co harcuje na koniu), гарцующій, развѣзжающій на лошади; *ii. berейтеръ; Narcowny*, *-a, -e, adj.* (od harcu, utarczkowy), относящійся къ стічкѣ, схваткѣ.

Narczeć, **Narczenie**, *v. Charcać, Charcać, etc.*

Nardo, *v. Hardzie*; *† Nardomowa*, *-y, m.* (wynioście mówiący), гордословецъ, говорящій гордо, съ надменностью; чванливый; хвастунъ; *† Nardomowność*, *-ści, f.* гордословіе; гордыня, надменная рѣчи; хвастовство; **Nardomówny**, *-a, -e, adj.*, *-nie, adv.* (mówiący hardo), гордомовный, мислящій гордо, надменный; **Nardonosy**, *-a, -e, adj.* (dumny, wzięty nosa gęba), ходящій головою, спесиво; высокохвальный, напыщенный, надменный, спесивый, гордый; **Nardość**, *-ści, f. 1.* гордость, горделивость, гордыня, надменность, высокохвалье, напыщенность, спесивость, спесь, кичливость, величавость; дерзость, дерзкость, наглость; упорство, упрямство, ослушаніе, строптивость; **Nardosz**, *-a, m.* (hardzina, człowiek

hardy, pyszniec, dumca), гордецъ, горделивецъ, гордынякъ, гордый, надменный, высокохвальный, спесивецъ; **Nardowność**, *-ści, f.* надменность, высокохвалье, кичливость; **Nardowność**, *-a, -e, adv.* высокохвальный, высокохвальный, кичливый, надменный; **Hardy**, *-a, -c, adj. 1.* гордый, спесивый, кичливый, величавый, напыщенный, надменный, высокохвальный, высокохвальный; **2. дерзкій, дерзостный, наглый, безстыдный; упрямый, упорный, ослушный, строптивый; być hardym**, быть гордымъ, гордиться, вести себя гордо, посягать гордо або надменно, высокохвально, высокохвально; упорствовать, противиться, ослушаться; **Hardzić**, *v. a. impf.*, **zhardzić**, *v. perf.* (hardym czynić, naruszać), дѣлать гордымъ, надменнымъ, надмевать, кичить, напыщать, возбуждать въ комъ-либо тщеславіе; **Hardzie**, **Hardo**, *adv.* (dumnie), гордо, съ гордостью, надменно, спесиво, высокохвально, кичливо; дерзко, упорно, упрямое; **hardo postarować**, поступать гордо; **Hardzieć**, *v. n. impf.*, **zhardzieć**, *v. perf.* (hardym się stawać, hardości nabierać), гордиться, возгордиться, возгордиться, становиться гордымъ, надменнымъ, спесивымъ, спесивать; *† Nardzina*, *-y, m. v. Nardosz*.

Nardenda, *etc., v. Arrenda, etc.*
Narfa, **Arfa**, *-y, f. 1. Mus.* (instrument pewny muzyczny o strunach napiętych), арфа; **Narfa Dawidowa**, Давидова арфа; **Narfa Leśca**, гусляк, (gen. gusłej & gusłej); **grać na narfie**, играть на арфѣ; **2. Oscon.** (narzędzie do szczyżenia zboża), вѣяльница, вѣяльня, вѣяло, вѣялка; **Narfeczka**, *-i, f. dim.*, **Narfenet**, **Narfinet**, *-a, m. Mus.* арфенетъ; **Narfenista**, **Narfista**, *-y, m.* (na narfie grający), арфистъ, [арфениста], играющій на арфѣ; (grający na narfie leśca), гуслякъ, гуслярь, играющій на гусляхъ; **Narfenistka**, **Narfistka**, *-i, f.* (Narfienistka na narfie), арфистка, [арфенистка], играющая на арфѣ; (grająca na narfie leśca), гуслярка, играющая на гусляхъ; **Narfisty**, *-a, -e, adj.* (od narfisty), принадлежщій или относящійся къ арфистѣ, арфистовъ.

† Narkabuz, *† Arkabuz*, *-a, m.* (broń ręczna ognista, muszkieta), мушкетъ, пищаль, огнестрѣльное оружіе.

Narłak, *v. Charłak*.

Narlec, *v. Charlec*.

Narmata, *v. Armata*.

Narmazyn, *v. Karmazyn*.

Narmider, *-u, m.* (gwar, hałas, wrzawa, tartas, zamieszanie, niepokój), сѣбра, шумъ, суетность; суматоха; сумятица, разстрѣ-

ство, замѣшательство, беспорядокъ, безпокойство, сумятица, сумятица, тревога.

Harmonia, *-ii, f.* (z Greek. *ἁρμονία*, powszechnie znaczy zgodę або складność części rozmaitych; в огólnosci zaś co do muzyki, oznacza skutek rozmaitych tonów, zgadzających się z sobą, i czyniących dźwięk ogólny, Krasicki zbiór potrz. wiad. 1. 356.), гармонія, соразмѣрность; *Mus.* гармонія, согласіе, согласность, ладъ, строй, благозвучіе, созвучіе; *żyć w harmonii*, жить въ согласіи; *дѣлать; Harmonicznie*, **Harmonijnie**, *adv.* гармонически; благозвучно; стройно; согласнo; соответственно; **Harmoniczny**, **Harmonijny**, *-a, -e, adj.* гармоническій; благозвучный; стройный; складный, согласный; **Harmonika**, *-i, f.* (instr. muzyczny), гармоника.

† Harnasz, *-a, m.* (z Niem. „Barnsch“), *v. Pancerz*.

Hartowac, **Horowac**, *v. a. impf.* (ustawicznie i usilnie ciężko pracować), безпрерывно и тяжело (або тѣшко, съ большимъ усиліемъ, безъ отдыха) работать, трудиться; **Hartowanie**, *-ia, n.* (ustawiczna ciężka praca), безпрерывная тяжёлая работа, трудъ.

† Harta, *-y, f.* (miecz na kształt sierpa), мечъ на подобіе серпа.

Harpia, *-ii, f. Myth.* **Harpia**; *fig.* кровопитка; грабитель; злодѣй; злой человекъ; ехидна; злая женщина; *v. Drapieżnica*.

Hart, *-u, m.* **Hartowanie**, *-ia, n. 1.* (z Niem. die „Härte, Hartung“ bez głębszymi Eisen im taften Walzer, przyuczynienie twardości żelaza rozpalonego przez nagłe ostudzenie w zimnej wodzie), закалка, закалёние; *v. Hartowac*; **2. fig.** (zatwardzenie, uczynienie twardszym, nieczulszym, mocniejszym), приученіе къ перенесенію трудности; приученіе къ трудностямъ; укрѣпленіе; твёрдость; *ii.* крѣпость, упрямство; суровость; жестокость; строгость; *ii.* сила, крѣпость, упругость; сталь; **hart zerca**, твёрдость, жестокость сердца; **hart duszy**, характеру; твёрдость души, характеру; **hart stali**, крѣпость, твёрдость стали; **3. pl. harty**, (= grotty hartowne, orzeź, bronie), желѣзные стрѣлы; дротики; пики; оружія; **4. hart**, *v. Chart*.

Hartful, *-a, m.* (psal, który przybwszy do ładu wbijają majtki, i na nim stają cemuja), причалъ, причальный брусъ, столбъ, къ которому привязываютъ судно или бокъ.

Hartki, **Hartko**, *v. Żartki*.

Hartowac, *v. a. contin.*, **Harcic**, *v. impf.*, **zhartowac**, *v. perf.* (żelazo rozpalone nagłym w zimnej wodzie studzeniem twardszym robic), закалять, закалявать, зака-

літь, [раскаливъ желѣзо, опуститъ въ воду, чтобы посредствомъ внезапной остыды сдѣлать его тверже]; **hartować** желѣзо, сталь, каалитъ, закалывать, желѣзо, сталь; **pięro hartować** (= przestąpić przez popiół gorący, lub nad świecę, twardezem robić), каалитъ, прокалывать перо; **fig.** (= zatwardzać), ожесточать, укрѣплять, приучать къ трудамъ, приучать къ перенесенію трудностей; **Hartowanie**, -ia, *n.* (żelaza rozpalonego w wodzie zimnej nagie studzenie), кааленіе, закалываніе, закаленіе, [погруженіе въ воду раскаленнаго желѣза, чтобы оно сдѣлалось крѣпче и тверже]; **fig.** жестокость, укрѣпленіе, приученіе къ трудамъ, приученіе къ перенесенію трудностей, твердость; **Hartowany, Hartowny**, -a, -e, *part. adj.* (przytwardzony), закаленный, закаленный; укрѣпленный; *ii.* укрѣпляющій; **żelazo hartowane**, закаленное желѣзо; **pięro hartowane**, кааленое перо; **Hartowność**, -ści, *f.* (nieugiętkość, stalowość), затвердѣлость, отвердѣлость, ожесточеніе, жестокость; крѣпость, твердость, постоянство.

Harus, Arus, -u, *m.* *Com.* (materya pewna), гартусъ.

Hasać, *v. a. impf.* (o koniach) охотоско подсакаивать; **ogólnieć**; **pląsać**, скакать, прыгать, подсакаивать, подпрыгивать, припрыгивать, дѣлать прыжки; **plasać**; **Hasanie**, -ia, *n.* скаканіе, прыганіе, подсакаиваніе, подпрыгиваніе, припрыгиваніе; **plasańie**, *plasańie*.

Haser, -u, *m.* (górnicyz wyraz, biadanie), зѣвтракъ.

Haska, -i, *f.* *T.* (wyraz z wieści, skóra jedna lub więcej, która się kładzie na wierzchu kopyta), кожа, набиваемая на колѣду.

Hasło, -a, *n.* (godło wojenne), гасло, лозунгъ; паролъ; опознавательное слово; военный, опознавательный знакъ; извѣстный, отличительный знакъ, примѣта, принакъ; *Theol.* hasło wiary, (*symbolum fidei*), символъ вѣры; **Haslowy**, -a, -e, *adj.* относящійся къ гаслу, паролу; знаменитый, знаменательный, символическій.

Hata, v. Jata.

Hatlas, v. Atlas.

† **Hatlic, v. Matilic, Gmatwas.**

Haubica, -y, *f.* *Artil.* (granatnik), гаубица, [огнестрѣльное орудіе].

Haupac, v. Snapac.

Haupwach, -u, *m.* (z Niem. „Bauptwache“, odwach, *qu. v.*), гauptвахта.

Hausknecht, -a, *m.* (z Niem. „Bausknecht“, stróż domowy), дворникъ.

Haust, -u, *m.*, **Hauscik**, -a, *m.* *dim.* (дук, polknienie, *qu. v.*), глотокъ.

Hawaga, -y, *f.* (szkoda zasza podczas żegluj w towarach na okrecie, straty poniesione w ladunku okrętowym), гаварѣа, аварія, поврежденіе или вредъ, причиненный грѣзу на морѣ или въ гавани бурею или другими средствами; вредъ, причиненный кораблю бурею; *ii.* аварійныя [аво гаварійныя] дѣньги; пошлина съ кораблей, платимая въ гавани; **Hawagajny**, -a, -e, *adj.* гаварійный, аварійный.

Hawerz, -a, *m.* (z Niem. „Fauer“, i. e. Grüber, Bergmann, kopasz, górnik), копатель, копальщикъ, рудокопъ, рудокопщикъ.

Hazard, Azard, -u, *m.* (z Franc. „hazard“, „hasard“, przypadek, los), азартъ; случай; нечаянный случай; случайность, нечаянность; счастье; удача; жребій; рискъ; предпріятіе на удачу; опасность; на hazard, (na los, na szczęście, na przypadek), на счастье; на удачу; на авось; на удачь; во что бы ни стало; **Hazardować, Azardować, v. a. impf.**, **zhazardować, v. perf.** (na hazard, na los ruszać), азартничать, рисковать, дѣлать аво предпринимать, -нѣть на удачу [аво на счастье], пускаться, пуститься на удачу; подвергаться опасности; кто hazarduje ten ma, кто рискуетъ, тотъ и выигрываетъ; рискъ благородное дѣло; смѣлымъ Богъ владѣть; kto nie hazarduje, ten nie ma, кто не рискуетъ, тотъ и чертё не выигрываетъ; **Hazardownie, adv.** азартно, отважно, смѣло; **Hazardowność**, -ści, *f.*, **Hazardowanie**, -ia, *n.* (ruszenie na hazard), [азартность (?)], азартничаніе, рискъ, рискованіе, предпріятіе, дѣланіе на удачу, на счастье; **Hazardowny, Azardowny**, -a, -e, *adj.* (hazardujący, na los etc. ruszający), азартный; завысшій отъ случая, отъ удачи; рискованій, дѣлающій что-либо или пускаящійся на удачу; рискованій; рискованный; смѣлый; отважный; *gra hazardowna*, азартная игра.

He! interj. гей! эй! эй!

Heban, -u, *m.* (drzewo czarne, dyostrygo ebenum), гобень, збѣнъ, гобеновое [збѣновое] дѣрево, черное дѣрево, курмъ збѣновая; **Hebanista**, -y, *m.* (stolarz robiący w drzewie hebanowym), столяръ [столаръ], который дѣлаетъ вещи изъ збѣноваго дѣрева; **Hebanowy**, -a, -e, *adj.* гобеновый, збѣновый, изъ чернаго дѣрева; *drzewo hebanowe*, гобеновое [збѣновое] дѣрево, черное дѣрево.

Hebd, v. Chebd.

Hebdomarz, -a, *m.* (oficyant або urzędnik dotychczasowy w kościele, w klasztorze), седми-

ный священникъ или служитель церковный.

Hebel, -bla, *m.*, **Hebelce**, -lka, *m. dim.* (nazwa stolarskie do gladzenia deszek), гѣбель, стругъ, стругѣкъ, стругало, рубилъ, рубанокъ, дощаликъ, (v. Deska, Dukocny), зуборъ; **Hebel duży**, (wielki do grubej roboty), баранъ, *dim.* баранокъ; медвѣдка; большій стругъ; **hebel do laskowania**, дорѣзникъ.

Hebelkowy, -a, -e, *adj.* *Bot.* (na kształt hebla, *dolabrijformis*), въ видѣ струга, струговидный, скобловидный, скворовидный; **liście hebelkowe**, скобловидные [аво струговидные] листья.

Heber, -bru, *m.*, *v.* **Lewar**, **Lewar**.

Heblować, v. a. impf., **ro-**, **z-heblować, v. perf.** (heblem rogładzac), стругать, стругать, стгаивать, смнчать неровности [острымъ ордіемъ] стругомъ, стругать, скоблить скобелю; **fig. v. Okrzesywać (kogo)**; **Heblowny**, -in, *pl.* (od hebla strugny wiary), струганъ, оструганъ; **Heblowy**, -a, -e, *adj.* (od hebla), струговый, относящійся къ стругу.

Hebrajczyk, -a, *m.* еврей, еврейскъ, *Ecccl. sz. ewrejski*; (zud), жидъ; **Hebrajszanka**, -i, *f.* еврейка; (żydówka), жидовка; **Hebrajski**, -a, -ie, *adj.* еврейскій; (żydowski), жидовскій; **Hebrajszczyzna**, -y, *f.* (język, obywatel i wszystko co jest hebrajskie), геврайскъ, еврейскій языкъ, еврейскіе обычаи и все, что еврейское; **Hebreusz**, -a, *m.* жидъ.

Hesca, -y, *f.* (szczywalnia, położenie z psami), травля; охота съ собаками; гоньба; **v. Hесоваś.**

Hesel, v. Hysel.

Hesiak, -a, *m.* (prostak, gbur, wolarz, *qu. v.*), мужикъ, деревенщина, грубиянъ, невѣжа, невѣжда, неучъ, нечѣс.

Hесоваś, Hесоваś, v. a. impf., **v. wu-**, **na-hesоваś, v. perf.** *1.* (z Niem. „Bstn“, grzązacz ciękliczna napruszczać dla wyzerania), травить, вытравлять крѣпкою водкою; *2.* („Bstn“, szczuć, szczuć zwiezza), гнать, гонать, травить собакамъ звѣрей; *ii.* приучать [собакъ]; *3.* **v. Polegować, Hесоваś (prop. et.)**; **Hесowny, v. Hесowny.**

Hestlada, -y, *f.* (z Niem. „Bstf. tabe“), u intrologatora: lada z haczkami i sztyfami, majaca dwie szruby, służy do wazywania książek, шпальный станокъ; уставка, служащая для перепѣта книгъ.

† **Hegumonia**, -ii, *f.* [z Greek. (v. *hegemonia*, etc.)], starsza czyli przelozona nad zakonnicami, кеіонъ, *qu. v.*], игуменія, игумена, настоятельница дѣвическаго монастыря.

Hej! *interj.* 1. *hey!* ой! 2. ура!

Hejdać, *v. n. impf.* (hejdać wykrzykiwać), ура кричать, ликовать.

Hejnał, *v. Ejnał*.

Hektyczny, *-a, -e, adj.* чахотный, чахоточный, страдающий чахоткою, сухотный; **Hektuk**, *-a, m.* (*hecticus, phthisicus*, на hektukę chorujący), чахоточный, [чахоточный], страдающий чахоткою; сухотный; **Hektuka**, *-i, f.* (z *Graec. opadnienie z ciała, etc., hectica, phthisis, v. Suchoty*), чахотка; сухотка.

Helena, *-y, f.* **Helena**, **Helusia**, *-i, f. dim. 1. npr.* (imię kobiece), Елена; 2. *Bot.* **helena**, (*helenum*), *v. Oman*; czarna **helena**, *v. Aloe, Aloes*.

Heller, *v. Harcownik, Maroder, Hellkon*, *-u, m.* (góra w Besocy, niedaleko od Parnasu Apollinowi i Muzeum poświęcona), Геликонъ, [гора въ Вістіа, місто перебування Аполлона и Музъ]; гора Музъ; **Helikoński**, *-a, -ie, adj.*, Геликоński; **Helikoński** dziełki, *dziewice*, (= Muzy) Геликоńska дѣвы, — Музы.

Helm, **Hełm**, *-u, m. 1.* (z *Niem. „helm“*, *szyszak*), шлемъ, шлемъ, шлемъ, *виска*; *v. Mieciorka*; 2. *Herald.* (wierzcho herb), to jest szyszak lub korona na nim, i znak jaki na nich), шлемъ, шлемъ; 3. *Chem.* **helm**, (kapelusz alembikowu), перегонный шлемъ, колпакъ, дѣмбикъ, алѣмбикъ; **Hełmaty**, *-a, -e, adj.* (w helm ubrany), съ шлемомъ на головѣ.

Helmiak, **Hełmiak**, *-a, m. Bot.* (*gat. tarzczyca, scutellaria galericulata*), щитокъ; щитовка шлемовная, [растѣние].

Hełmow, *-u, m. T.* (górnicy wuzg), одросунок вѣсозору по расу дзiennej, вечерний брдыкъ пѣль дзiennej работы.

Hemoroidalny, *-a, -e, adj.* *Med.* (*haemorrhoidalis, od hemoroid, qu. v.; sgr. αιμορροΐδης*), геморойдальный, почесуный, происходящій отъ гемороя, почесу, свойственный гемороя, почесу; *ty. poleznyj* въ гемороя, въ почесу; *hemoroidalne lekarstwo*, геморойдальное або почесуе гвѣдретво, срѣдство; **Hemoroidy**, *gen. hemoroid, pl.* (z *Graec. αιμορροΐδης, haemorrhoides, fluxus v. torbus haemorrhoidalis*, *kwawniec, kwotok, zlota zyła*), геморойды, геморой, почесу; *hemoroidy otwarte*, (*haemorrhoides apertaе v. fluxentes*), открытый або текущій гемороя, наружный гемороя; *hemoroidy ślone*, (*haemorrhoides coeae, tumentes*), глухой гемороя, закрытый гемороя; *cleripacy hemoroidy*, страдающій гемороямъ; *hemoroidalisty*.

Hen! *interj.* (wej! oto! *qu. v.*), вотъ!

Herpać, *v. n. impf.* (głośno się odbijać, gugać, *qu. v.*), рыгать; отрыгаться; **Herpanie**, *-ia, n.* рыганіе; отрыжка.

Herpatyk, *-a, m.* (z *Graec. ηλακτικός, cierpiący ból w wątrobie*), страдающій або страдающій печеню, стр. болъ въ печенъ; **Herpatyka**, *-i, f. 1.* (z *Graec. choroba wątrobna*), печеночная болѣзнь; болѣзнь печени; 2. ? (*żyła wątrobna*), печеночная [або полая] жѣла, жѣла.

Heraldyczny, *-a, -e, adj.* (od *heraldyki*), геральдический, принадлежащій или относящійся къ геральдикѣ; **Heraldyk**, *-a, m.* (biegły w herbowej nauce, *etc.*), геральдикъ; знающій геральдику; *v. Herbarnik; Heraldyka*, *-i, f.* (наука o herbach, wiadomość herbów), геральдика; наука о гербахъ; гербовѣдѣние.

Herap, *v. Harap*.

Herb, *-u, m.* гербъ; *mały herb*, гербикъ; (= *rod, dom*), родъ, [родовой] домъ, фамиліа.

Herbarnik, *-a, m.* (herbopis), геральдичъ; упражняющійся въ геральдикѣ; знающій геральдику; объяснитель гербовъ; гербописецъ.

Herbarz, *-a, m. 1.* (opisanie familij i herbów szlacheckich), гербовникъ, [книга, содержашая въ себѣ описаніе и изображеніе дворянскихъ гербовъ]; 2. **herbarz**, (= *zielnik, qu. v.*), гербарій, травникъ.

Herbata, *-y, f.* чай; *herbata Chińska najprzedniejsza*, жуланъ; *Chiński zielonyj чай* лучший разбора; *herbata zielona*, зелѣный чай; *herbata czarna*, черный чай; *herbata bzuwa*, бузыный чай [або бузыновый] чай; *pic herbatę*, пить [або кушать] чай; **Herbatniczka**, *-i, f.* (puszka na herbatę), чайница, сосудъ для держанія сузаго чаю; **Herbatnik**, *-a, m.*, **Herbatniczek**, *-czka, m. dim.* (imbyrk, imbruczek do herbaty), чайникъ, чайничекъ, самовѣръ; **Herbatny**, *-a, -e, adj.* (od herbaty), чайный; *herbatny imbruczek*, чайничекъ; *herbatna puszka*, чайница.

Herbopis, **Herbopisarz**, *v. Herbarnik* (1).

Herboryzacja, *-yi, f.* (zbiernie roślin po botanicznemu), герборизація, собираніе травъ, растѣній [для составленія гербаріевъ], *botanizированіе*; **Herboryzator**, *-a, m.* (zbiernacz roślin), герборизаторъ, собиранецъ травъ, растѣній; **Herboryzować**, *v. n.* (rośliny po botanicznemu zbierać), герборизовать, собиранъ [або искать] растѣнія, травъ; *botanizировать*.

† **Herboum**, † **Herbowedz**, *-a, m.* (znający się w herbach), геральдичъ, свѣдущій въ гераль-

дикѣ, знающій геральдику; **Herbować się**, *v. r. impf.* (używać herbu jakiego), гербовати; *nieść*, *nosić*, употреблять какой-нибудь гербъ; **Herbowniczcy**, **Herbowy**, **Herbowy**, *-a, -e, -o, adj.* (od herbu, od herbów, *etc.*), гербовый & гербовый; гербовый; принадлежащій или относящійся къ гербу; служашій къ составленію герба; † *herbowy papier* (= *sterpłowy papier*), гербовая бумага; 2. **herbowny**, (= *w herb opratrzony lub mający prawo używania herbu jakiego*), имющій гербъ; имющій право на гербъ, имющій право употреблять гербъ; 3. **Herbowny**, *-ego, e. m.* = **Herbownik**, *-a, m.* (do tegoż herbu należący), одного герба; имющій съ кѣмъ-либо одинакій гербъ; родственникъ по гербу; *odnoфамилець*.

† **Herbuarzysta**, † **Herbularzysta**, *-y, m.*, **Herbularz**, *-a, m.* (zielnikarz, botanista, kolo zbierania ziól chodzący), собиранецъ травъ, растѣній.

Hercerz, **Hercować**, *v. Harcerz, Harcować*.

Heretycki, *-a, -ie, adj.* (касеркi), еретическій; относящійся къ еретикамъ; *Escl. al. ересни*, раскольничій, раскольнический, новокрещеній, кривоверный, зловѣрный; **Heretycko**, *po heretycku*, *adv.* еретически; *swojowniо еретикамъ*; *раскольнически*; **Heretystwo**, *-a, n.* (kacerstwo), еретичество; ересъ; расколъ; развратъ; *нововѣрие*, *зловѣрие*, *зловѣрство*, *кривоверіе*, *нововѣрие*; *collect.* (= *heretycy, kacerze*), ересники, еретики, раскольники, развратники; **Heretyczec**, *v. n. impf.* (zheretyczec, *v. perf.* (heretuz się zatazas), *vladzic*, *vlastь* въ расколъ; *ostupiti* отъ истиной [або отъ догматовъ] вѣры; *v. Heretyzować*; **Heretyczka**, *-i, f.* еретичка, еретича, раскольница, раскольщица, отщепенка, нововѣрка, зловѣрка, кривоверка; **Heretyczny**, *v. Heretycki*; **Heretyk**, *-a, m.* еретики, ересникъ, раскольникъ, раскольщикъ, отщепенецъ, нововѣръ, зловѣръ, кривоверъ; **Heretykować**, *v. a. impf.* (heretykiem kogo ijas, *etc.*), ругать, звать, объявлять кого еретикомъ; обвинять въ ересъ; **Heretyzować**, *v. n. impf.* (heretykiem być, heretycyza uczuć), быть еретикомъ; еретичествовать; *раскольничествовать*, *раскольничать*.

Heretuz, *-y, f.* (z *Graec. αιρεσις, sekta*, *kacerstwo*), ересъ, еретичество, развратъ, расколъ, зловѣрие, *лицеушеніе*.

Herkules, *-a, m. 1.* (bohater *Grecki, etc.*), Геркулѣсъ; 2. **Bot. Herculea**, *-a, m.*, **Herkulea**, *-ei, f.* (ziele, leczywzród, *etossil* Her-

kulesów, panak, *qu. v.*, wielosil, *panax*, stosiak, всезіл, панахъ, гинзепъ; всецїлительный корень, [растеніе].

Hermafrodyt, -a, *m.* (z Greck. *ἑρμαφρόδιτος*, obojęj płci, v. Mieszaniec), hermafrodyta, obojędny, dwupłci, dwusielny.

Hermeneutyka, -i, *f.* (wykład filozoficzny pisma świętego), hermeneutika; **Hermeneutyk**, -a, -e, *adj.* hermeneutycki.

Hermetyczny, -a, -e, *adj.* (szczelnie zamknięty), hermetyczny; -nie, *adv.* hermetycznie; ślęglu.

Heroiczny, -a, -e, *adj.* (bohaterski, *qu. v.*), геройский, геройский, ирбскій, богатырскій, доблестный, доблестственный, отважный; -nie, *adv.* героически, героїськи, доблестно, отважно; **Heroikomiczny**, -a, -e, *adj.* (póbohaterski i półśmiechu), героїкоміческій, [содержащий в себѣ смѣсь героическаго съ комическаго, съ шуточнаго]; **Heroina**, -y, *f.* (z Greck. *ἡρώων*, *hērōōn*, bohaterka), героїна, [женщина, мѣлющая кѣчество героя], богатырка; **Heroizm**, -u, *m.* (bohaterstwo, umysł bohaterów, dzielność, wspaniałomyślność), героїзмъ, геройство, ирбство; кѣчество героя; доблесть; мужество; хрбрость.

Herof, -ja, *m.* (z Greck. *ἥρως*, bohater), герой, ирб, витязь, доблестный, мужественный вояк.

Herold, -a, *m.* герольдъ; провозвѣстникъ; глашатай; **Heroldowy**, -a, -e, **Heroldski**, -a, -ie, *adj.* герольдовъ, герольдскій; heroldzka bógza або лaska, герольдскій жезлъ; **Heroldstwo**, -a, *n.*, **Heroldy**, -y, *f.* герольдство; должность герольда; герольды.

Herst, **Herzt**, -a, *m.* (wódz, głowa złuch ludzi або sprawu zjęć, przyncał plesnot), зачящикъ, коноводъ, заводчикъ, народоводитель, вождь народа; возмутитель; предводитель; **herzt** rucyńców, атаманъ, начальникъ [або глава] шайки разбойниковъ; **Herztowac**, **Herztowac**, *v. n.* народождствовать, народождити; быть зачящикомъ; **Herztowanie**, -ia, *n.* народождствованіе.

Herzeg, v. **Wieszczerica**.
Hetka, -i, *f.* 1. (szkarpiśko), дурная лошадь; лошаденка; кляча, влячюна; клеперъ; 2. *fig.* дерзкій мальчишка; мальчишка; 3. (* не велика птичка, да носъ зострѣнєкъ); и. v. **Witrzniak**.

Hetman, -a, *m.* гетманъ; главнокомандующій; главный предводитель войска; полководецъ; военачальникъ; первоначальникъ; **hetman** wielki, главный

полководецъ; **hetman** polny, генералъ-аншефъ; **hetman** wojska wodnego (= admirał), начальникъ морской силы, адмиралъ, флотоводецъ; **hetman** w miastach, (kapitan або sekmistrz, starszy надъ seklarzami), начальникъ городской полиціи; полицмейстеръ; **Hetmanić**, **Hetmanować**, *v. a.* (najwyższą komendę mieć, jako **hetman** wojsko sprawować), военачальствовать; имѣть главное начальство надъ войскомъ; главнокомандовать; начальствовать; предводительствовать; **Hetmanienie**, -ia, *n.* (komenderowanie najwyższe), военачальство, главное начальство надъ войскомъ, командование, предвожденіе, предводительство; **Hetmanka**, -i, *f.* (najwyższą komendę sprawująca), гетманка; главная предводительница; **Hetmanowa**, -ej & -y, *f.* (żona hetmana), женá гетмана, ж. полковница, ж. военачальница; **Hetmański**, -a, -ie, *adj.* (od hetmana), гетманскій, гетмановъ, принадлежачій гетману, полководецъ, военачальнической, военачальничій, предводительскій; **władza hetmańska**, гетманская власть; **buława hetmańska**, (= znak władzy hetmańskiej), гетманская булава, гетманскій жезлъ, [знакъ власти гетмановъ]; **urząd hetmański**, достоинство гетманское = **Hetmaństwo**, -a, *n.* гетманство, достоинство гетмана; полководство, военачальство; (= dowodzenie wojskiem, komenderowanie), v. **Hetmanienie**; *ś. col. tech.* (= hetman z hetmanową), гетманъ и его женá; г. съ женою; **Hetmanszczyzna**, -y, *f.* 1. (dobra hetmańska), гетманское имяіе; 2. (tak zwani Kozacy Małorosyjscy), Малороссійские казаки [козаки].

Hewat, -u, *m.* (z Niem. „Heber“, Weinheber, lewar, liwor, narzędzie do osiągnięcia wina z kufy), ливеръ, сифонъ, насосъ [для доставанія жидкостей (на пр. вина) изъ бочекъ].

Hexameter, **Hexamet**, -tru, *m.* (z Greck. *ἑξάμετρος*, wiersz sześciomiarowy), гекзіметръ, шестистопный стихъ.

Hi, **Hi!** *interj.* (głos śmiechu), хи, хи!

Hiacynt, **Hiacyntowy**, v. **Hiacynt**, **Hiacyntowy**.

Hiberna, **Hibernowy**, v. **Hiberna**, **Hybernowy**.

Hibki, **żelazniast**: **Gibki**, *qu. v.*

Hidra, v. **Hydra**.

Hidraulik, **Hidranlika**, **Hidrograf**, **Hidrografta**, **Hidrostatyka**, v. **Hydraulik**, **Hydraulika**, **Hydrograf**, etc.

Hidzenie, **Hidzić**, v. **Hydzienie**, **Hydzic**.

Hiena, **Hijena**, v. **Hyena**.

Hierarchia, -ii, *f.* (z Greck.

ἱεραρχία, rząd duchowieństwa kościelnego), иерархія, священноначаліе, священноначальство, [начальство надъ священнослужителями], власть церковная; **Hierarcha**, -y, *m.* иерархъ, священноначальникъ, начальникъ, глава священно- и церковнослужителей, глава духовенства; **Hierarchiczny**, **Hierarchalny**, -a, -e, *adj.* (*hierarchiczny*, do hierarchii, rzędu kościelnego należący), иерархическій; иерархскій; иераршескій; священноначальный.

Hieroglif, **Hiroglif**, **Huroglif**, -u, *m.* (z Greck. *ἱερογλυφία*, etc., obrazopisno, pisanie osobliwemi znakami или wyobrażeniem rzeczy), иероглифъ, [героглифъ]; **Hieroglificzny**, **Huroglificzny**, -a, -e, *adj.* (*hieroglificzny*, obrazopisny, pisanu huroglifami), иероглифическій, писанный иероглифами; **huroglificzne** napisy, znaki, иероглифическіе письмена.

Himn, -u, *m.* (z Greck. *ἕμνος*, pieśń wielebna), гимнъ, имень; хвалебная пѣснь; *Eccl. sl.* словоохлобѣ; воздавать хвалы Богу, хвалѣніе въ пѣніяхъ; **himn** maty na cześć świętego jakiego, кондакъ; краткая пѣснь во славу святаго; **himny** śpiewać, **himnami** uwielbiać, пѣть гимны, словоохлобѣть, пѣснословить, славить въ гимнахъ, въ духовныхъ пѣніяхъ; **Himnista**, -y, *m.* (Greck. *ἱμνολόγος*, *hymnolos*, śpiewak himnu), гимничать, гимновѣдъ, гимнопѣвецъ, гимнопѣвецъ, пѣвецъ гимновъ; **Himnopisek**, -iska, *m.* (Greck. *ἱμνογράφος*, *hymnografis*, *hymnolós*, *hymnolós*, pisarzka himnu), гимнописецъ, писатель, сочинятель гимновъ.

Hiperbola, **Hiperboliczny**, v. **Hyperbola**, **Hyperboliczny**.

Hipodrom, **Hippodrom**, -u, *m.* (z Greck. *ἵπποδρόμος*, *hippodromos*, koniobieg, miejsce gonitw konskich), [гипподромъ], ипподромъ, конеристлице, бѣгъ, [мѣсто, устроенное для ристанія на коняхъ].

Hipokondrya, **Hipokondryczny**, **Hipokondryk**, v. **Hypokondrya**, **Hypokondryczny**, etc.

Hipokrat, -u, *m.* *Pharm.* (*vinum Hippocraticum*; *Frane.* „vin hippocraticum“; *hippocras*, wino przysprawne, picie z wina, z miodu або cukru i cynamonu), напитокъ, приготавлиемый [або составляемый] изъ мѣда и вина, или изъ вина, сахара и корицы; *cf.* **Warenych**; v. **Klaret**.

Hipokryt, **Hypokryta**, -a, *m.*, **Hipokryta**, **Hypokryta**, -y, *m.* (z Greck. *ὑποκρίτης*, obłudnik, *qu. v.*), притворщикъ, лицемеръ, ханжа, святѣша, пустосвятъ; **Hipokratka**, **Hypokratka**, -i, *f.* (obłudnica, *qu. v.*), притворница, лицемерка, ханжа, святѣша, пу-

стосвітка; Шрокрюзуа, Нуро-
крузуа, -уі, *f.* (z Greek. *σπρόκιος*,
obluda, qu. v.), притворство, ли-
цехарство, сватошество.

Ніропотам, -а, *m. H. n.* (z
Greek. *ἱπποπόταμος, hippopotamus*,
koń greszny), гіпопотам, конь
водний, бегемотъ, [животное].

**Ніротецзну, Ніротекя, Ніро-
тековас**, *v. Ніротецзну, Ніро-
тека, Нуротековас.*

**Ніротецзну, v. Ніротецзну-
ну.**

**Ніротенуза, Ніротез, Ніро-
теза, etc. etc.**, *v. Ніротенуза, Ні-
ротез, Нуртеза, etc.*

Ніроглі, v. Ніероглі.

Ністоря, Історя, -уі, *f. l.* (z
Greek. *ἱστορία, historia, opis*
dziejów), історія, повествованіє
[о проишествіяхъ], дѣяніє, іє-
битописаніє; [powieść, *qu. v.*],
повѣсть; расказъ; повѣствованіє;
проишествіє, [проише-
ствіє], приключеніє, слухай; іс-
торяа повзешча, всеобщая
історія; всемірна історія; іс-
торяа старозытна, древняя історія;
історія древняго міра; історяа
нова, новозытна, нова, новая,
новѣйшая історія; історяа Греческая,
Римская; історяа kościelna, święta,
церковная історія, священная
історія; історяа polityczna, по-
литическая історія; історяа lite-
ratury, історія словесности; іс-
торяа naturalna, естественная
історія; (натуральная історія);
наука історыі, наука історія;
історическая наука; історія; 2.
*v. Przygod, Awantura; Histo-
ryczny*, -а, -е, *adj.* (od історыі,
dziejopisowu), історическій, по-
вѣствовательный, дѣяніє-
ательный; свойственный історіи; атул
історыцзну, історическій сло-
гъ; повѣствовательный сло-
гъ; гравда історыцзна, історическая
істина; і. історическій, (= со-
держажій въ себѣ історію); księ-
gi історыцзне, історическія кни-
ги; і. історическій, повѣствовате-
льный, (= оснований на історіи);
powieść історыцзна, історическая
повѣсть; romans (z roman)
історыцзну, історическій
романъ; -nie, *adv.* історическій,
повѣствовательно; **Ністорыюка**,
-і, *f. dim.* історыюка, маленькая
історія; і. сказочка, побасѣнка,
басенка; **Ністорык**, -а, *m. l.*
(dziejopis), історык; описываю-
щій какія-либо событія, проише-
ствія; сочинитель історій; бы-
тописатель; дѣянієсатель; повѣ-
ствователь; **Ністорыюграф**, -а,
m. (dziejopis), історыюграфъ; **Ніс-
торыюграфія**, -іі, *f.* (dziejopis-
nie), історыюграфія; дѣянієсаніє;
бытописаніє.

Нісзрапскі, -а, -іс, *adj.* Geogr.
Испанскій; * чуждый, странный;
§ zamki Нісзрапскіе, (*château*)

en Espagne), воздушные замки;
пустыя, неосновательныя пред-
положенія; мечта, бредъ, вздоръ,
химера; небылица; budować Ніс-
зрапскіе zamki, (*bâtir ou faire des*
châteaux en Espagne), строить воз-
душныя замки; мечтать.

Но, Но! *interj.* го, го!

Ноболста, Оболста, -у, *m.* (z
Franc. *'hautbois, hautbois, gajacu*
па hoboju), гобойсь, играю-
щій на гобѣ; **Нобoj, Обoj**, -оju,
m., **Обожа**, -і, *f.* (z Franc. *'haut-*
bois, instrument, narzędzie dęte
muzyczne), гобѣй, [музыкальное
духовое орудіє; **Нобojowy**, -а,
-е, *adj.* гобѣйный].

Нохмистрз, Нохмистрзыні,
v. Ochmistrz, Ochmistrzyni.

Нодовац, -аі, -ује, *l. v. n.* (= *godować, biesiadować, qu. v.*),
годовать; пировать; браничать;
2. *v. a. impf.*, *zgodować, v. perf.*
(= *szenować*), подчинять, потчи-
вать; угощать, угостить; присти-
мать, -пять у себя; 3. (*karmić*),
wychowywać, pielęgnować, pias-
tować, qu. v.), кормить; питать;
выкармливать; содержать; вскар-
мливать, вскармлять; возвращать,
вращать; воспитывать; хлѣбять;
имѣть пошеченіє; пѣчься; ходить
за хлѣмъ; 4. *hodować bydło*, (= *karmić, wykarmiać, trzymać w-*
showując), кормить, вскармль-
вать скотину, водить, разводить,
размножать [приплодомъ], рас-
ходлять, держать скотину; хо-
дильця bydło, скотолодецъ; ско-
товода, скотопитатель, занимаю-
щійся размноженіемъ и содер-
жаніемъ скота; *hodować rośliny,*
drzewa, воспитывать, возвращать
растенія, деревья, разводить де-
ревья.

Нодованіє, -іа, *n. l.* годованіє;
пированіє, браничаніє; 2.
подчиненіє, угощеніє; 3. кормле-
ніє, питаніє; выкармливаніє; со-
держаніє; вскармливаніє, вскар-
мливаніє; возвращеніє, вращеніє;
ходженіє; хлѣбѣ; *v. verb. Nodo-*
wac; 4. *hodowanie, Hodowla*, -і,
f. - bydlą, (*wychów bydlą*), ско-
товодство, [Ecc. *v.* скотопита-
ніє], разведеніє скота, размноже-
ніє и содержаніє домашняго скот-
а; *hodowanie drzew*, разведеніє
деревьевъ (деревъ), располдъ де-
ревьевъ.

Нодынец, v. Одынєц.

Нога! *interj.* геі! геі!

Ногол, -а, *m. H. n.* (*gat. kaczkі*
на Wołyniu, anas clangula), рѣ-
голь, [родъ утки].

Но! *interj.* ур! геі! *v. H. n.*

Ножда! *interj.* геі! геі!

Нојне, Нојно, adv. (*szczodrze,*
obficie, qu. v.), торово, торогато,
чиво, щедро, нескупо; достато-
чно; въ изобиліи; богато; хорошо.
Нојнороска, Нојнороска.
Нојнороска, -і, *f.* Bot. (*harmala,*

ruta altera silvestris), сплѣтникъ,
рута дѣсная [растеніє].

Нојнось, -сїсї, (*szczodrość*),
тороватость, чивость, щедрость,
щедролюбіє, податливость; *v.*
Обѣітос; Нојну, -а, -е, *adj.*
(*szczodry*), тороватый, чивый,
щедрый, нескупый, щедролюбив-
ый, податливый; (*obfity, qu. v.*),
достаточный; богатый; обиль-
ный, изобильный.

Нола! *interj.* геі!

Нолд, -у, *m.* (*homagium, hom-*
tagium, holdowanie, akt uroczyzty
czego, etc.), присяга въ вѣрности;
даваніє, дѣніє, учиненіє присяги
въ вѣрности; (*lenna poddanność,*
etc.), долгъ, кому обязанъ по-
данный своему Государю; вѣрно-
подданство; долгъ, обязанность
лѣннаго владѣтеля; годъ; вас-
сальство; подданіє; (*uleganie,*
poddawanie się, szcobotność,
* почтваніє, почтеніє, челобитость,
покорность; чѣстованіє, благо-
говѣніє; *oddawać komu hold*,
wozdawać komu почтєніє, ходять
въ кому на поклонъ, почтять
кого; оказывать уваженіє; v.
Нодовац; hold wdzięczności,
долгъ благодарности; **Нодовац**,
v. n. impf. (*hold składać; dani-*
czym komu być), присягать въ
вѣрности; учинять присягу въ
вѣрности; присягать на поддан-
ство; быть подданнымъ, под-
вѣстнымъ; * благоговѣть; поч-
тять; воздавать кому почтеніє;
holdować kogo, v. a. impf., *zho-*
dować, v. perf., *v. Podbijać* (*so-*
bie, propr. et. v.); **Нодованіє**,
-іа, *n.*, *v. Hold; Holdownczy*,
-а, -е, *adj.* подданный, подвѣст-
ный; лѣнный; оборотный; платя-
щій дань; *przysięga holdownicza*,
присяга въ вѣрности; *присяга*
голдѣвника; prawo holdownicze,
лѣнное право; **Нодованєत्व**,
-а, *n.* (*hold, lenna poddanność*),
годъ, вассальство, подданіє;
оброчность; *collect.* (= *holdow-*
nicu), голдѣвники, вассаль, лѣн-
ный, дѣнник; **Нодовник**, -а,
m. голдѣвникъ, вассаль, лѣнник,
дѣнник; **Нодовну**, -а, -е, *adj.*
1. голдѣвный; *v. Holdownczy*; 2.
holdowny, -его, *a. m.*, *v. Ho-*
downik.

Holender, Hollender, -дра, *m.*
(*rodem z Hollandy*), Голландецъ;
Нолєндєра, Нолєндєрка, -і, *f.*
l. (z *Hollandy rodzona*), Гол-
ландка; 2. (*tabaszka Holenderska*),
Голландскій [пыхательный]
табакъ; **Нолєндєрня, Нолєн-**
дєрня, -і, *f.* (*osada Holenderska*),
folwark przez Holendra osiadły,
gdzie się najwięcej doiwem etc. Го-
ландская колонія; хуторъ, фоль-
варокъ, мѣза, въ коей занима-
ются воспитаніемъ дѣльных ко-
ровъ; **Holenderski, Hollender-**
ski, -а, -іс, *adj.* Голландскій;

Hołendry, *pl.* Голландское посеще-
ние, Голландская колонія.

Hołoble, -i, *pl.* (dysze podwój-
ne robocze, w które konia do
rojujędzkiego wózka wrzegaają),
ограбли, дім. огобелыя.

Hołota, *v. Golota*.

Hołowac, *v. a. impf.* бечева́ть,
тяну́ть судно бечевою; **Hołowanie**,
-ia, *n.* бечева́ние.

Hołownik, -a, *m.* (miara, dzie-
sięciogorcowa smoły), мі́ра в
десять гарнцевъ смоля.

Hołubek, -bka, *m.*, **Hołubka**,
-i, *f.* 1. (*v. Gołabek*; *niezobczek*:
sezduszek, *gubko*), * голу́бчикъ
(*m.*), голу́ба, голу́бушка (*f.*); дѣ-
тенька! 2. *Bot.* hołubek, (*gat.*
bedki), *v. Gołabek* (2).

Hołubiec, -bca, *m.* (taniec Ru-
ski), голу́бецъ [танецъ].

Hołysz, *v. Golsz*.

Homagium, *v. Hold*.

Homleta, -y, *m.*, **Homiletyk**,
-a, *m.* (wykładacz tekstu pisma
św.), гомилетикъ, бесѣдовникъ,
бесѣдникъ, толкователь Священ-
наго писанія; **Homiletyka**, -i, *f.*
гомилетика; **Homologia**, *v. Gologo-*
ria; **Homilla**, -ii, *f.* проповѣдь
[abo бесѣда] съ использованиемъ
Священнаго писанія; церковное
поученіе.

Honor, -u, *m.* (z łac, honor,
cześć, szczerłość, *qu. v.*), честь,
почтённое уваженіе, чествованіе;
чѣстность; слава; почесть; **punkti**
honori, (*point d'honneur*), дѣло,
касающееся чести; слово honori,
честное слово; даć слово honori,
дать честное слово; *gęszę*, *zaga-*
szam słowem honori, *że...*, какъ
честный человекъ говорю, что...;
gęszę ci za to słowem honori, я
тебѣ отвѣчаю за это честію
своею; *na honor abo przysięgam*
na honor (= jakiemu państwu),
честію уварю; *wlanuszy* *częstość*;
mieć honor, имѣть честь; *mam*
honor, possużuję sobie za honor,
(= za zawzięty), я [śro] почтѣю
себя за честь; *honor, pl. honory*,
(*godność, dostojenstwo*), честь,
высокое званіе, должность, до-
стоинство; почесть; *honory od-*
mieniają (w ludziach) hamory,
чести переменяютъ нравы; *ubie-*
gać się za honorami, искать, до-
биваться почестей; *if. honory (w*
niektórych grach w karty, sekwen-
*su, *qu. v.*), анѣры (о́нѣры), стар-*
ше вѣзари; Honorarium, n. (zapa-
riata pr. iteratowi; padgroda),
гонораръ, плата, награда; *zako-*
wanyo; Honorowac, v. a. impf.
(*czcić, szczerić*), оказывать ува-
женіе; уважать; чтить; почитать;
Honowoguy, -a, -e, *adj.* чѣстный,
почтённый; *radzica honowoguy*,
тиху́дрий совѣтникъ; *dama hono-*
rowa, (почтѣна дѣма); *stacę-dka*
ma; słońce honowoguy, почтѣный
членъ; *dlug honowoguy*, долгъ на

честное слово; дѣныги, занятія
на собѣстѣ.

Hor! **Chop!** *interj.* гопъ!
скокъ! зробіć hor! сдѣлать ска-
чекъ; прыгнуть; *§. nie mów hor!*
аз прескосюзъ (abo рѣкі не
прескосюзъ), не говорі гопъ!
пока не перескочышь; не хвалісь
прѣде врѣмени; не хвалісь
прѣде Бѣгу помолысь; **Horac**,
Hornac, *v. n. et a. l.* прыгать,
прыгнутъ; скакаты, скакнутъ,
сдѣлать скачекъ; прыдать, пры-
нуть; 2. (gwałtownie na gręde
uderzyć), нѣтко, немѣнно удѣ-
рять когѣ; задать кому; дать ко-
му тумака; 3. (o koniach), *v. Ko-*
pac, **Kornac**.

Hops, -a, *m.* скокъ, скачекъ.

Horcezyk, *v. Orczyk*.

Horda, **Orda**, -y, *f.* орда; шай-
ка, вагата, толпа; множество лю-
дѣй; *hordami*, шайками, толпами,
кучмами; *do hordy należący*, ор-
динскій; *fig. horda*, -y, *m.*, *v.*
Janak.

Hordowia, **Hordowik**, -a, *m.*,
Hordownik, -y, *f.*, **Hordownik**,
-a, *m. Bot.* (rodzaj drzewka bar-
dzo giętkiego, *viburnum lantana*,
Linn.), гордь, гордобина, гордо-
викъ, гордовникъ, калына-гордо-
викъ [деревцо]; **Hordowidowuy**,
Hordowuy, -a, -e, *adj.* гордобный;
сдѣланный изъ горды; *synuch*
hordowuy, hordowidowuy, гордобный
чубукъ.

Hordyniec, **Ordyniec**, -iasa,
m. (jeden z hordy, Tartarzyn),
ординецъ, житець орды, [Тартар-
цын]; **Hordynka**, **Ordynka**, -i, *f.*
(szabla Tartarska), ордынка,
кывалъ Тартарска сабля; **Hor-**
duński, **Ordynski**, -a, -ie, *adj.*
(Tatarski), ордынскій.

Horkac, *v. Chrachac*.

Horno, -a, *n.* (piec garncarski),
горнь, гончарная печь.

Hornostaj, **Hronostaj**, **Gro-**
nostaj, -a, *m. H. n.* (*mustela ermi-*
na), горностай, горностайчикъ,
горностайка, [хищный звѣрь];
Hornostajkowuy, **Hornostajowuy**,
-a, -e, *adj.* горностайный, горно-
стайцевъ, горностайцевъ, горно-
стайский.

Horod, *v. Gród*; **Horodnia**,
-i, *f.* (zad grodzki), градскій (го-
родскій) судъ; судебное мѣсто
въ зѣмль; **Horodnictwo**, **Horo-**
dnictwo, -a, *n.* город-
ничество; званіе городничего;
Horodniczy, -его, *m.* городни-
чій; **Horodziszczę**, -a, *n.* (plac
grodu na którym zamek albo gród
stoi lub stał), городище.

Horowac, *v. Harowac*.

Hortowac, *v. Hurtowac*.

Horyl, *v. Oryl*.

Horyłka, *v. Gorzałka*.

Horyzont, -u, *m.* (z Greckolac.
ὁρίζων, ὁρίζω, *widokres, poziom*,
qu. v.), горизонтъ, небосклонъ,
кругозоръ.

Horyzontalnie, *adv.* (poziom-
nie, płaskoprostco), горизонталь-
но, въ уровен, параллельно съ
горизонтомъ; **Horyzontalność**,
-ści, *f.* (poziomość), горизонталь-
ность; **Horyzontalny**, -a, -e,
adj. (poziomy, płaskoprosty), го-
ризонтальный, находящійся въ
уровненъ съ горизонтомъ; *linia*
horyzontalna, горизонтальная
линія.

Hosanna! *interj. Eccl.* (He-
brajskie, to jest: Panie zbaw
nas, wspomóż nas, dajcieżście,
zawitaj Panie!) осанна! [спасіи!
сохраніи!].

Hospodar, -a, *m.* господарь;
Hospodarstwo, -a, *n.* господарь-
ство; **Hospodarski**, -a, -ie, *adj.*
господарскій; *gospodarzew*.

Hostya, -yi, *f.* (opłatek poświę-
cony), гостія; *hostya święcona*
Ruska, (baranek Boży), агнецъ;
agнецъ Bѣжскій; ś. v. Prosfora,
Prosfura.

Hotel, -u, *m.* (Franc. *hôtel*,
oberża, etc.), отелъ; гостиница.

Howad, *v. Owad*.

Howdownia, *etc.*, *v. Ozdownia*.

Hozy, **Chozy**, -a, -e, *adj.*,
-zo, *adv.* (wzrostu dobrego, czer-
stwu, krzepki, żywy), го́зій, при-
го́зій, красовый, осанистый, хо-
рошій, здоровый, сильный, крѣп-
кій, бодрый, веселый, рѣзвый,
живой, ловкій, проворный, ско-
рый.

Hrabia, -bi & -biego, *m.* графъ;
Hrabiatko, -a, *n. dim.* (dziecię
hrabska, młody bardzo hrabia),
графчикъ, малолѣтний сынъ гра-
фа; **Hrabianka**, -i, *f.* (córka hra-
biego), графиня, дочь графа; **Hra-**
blina, -y, *f.* графиня; *żona* графа;
† **Hrabinnuy**, -a, -e, *adj.* (do hra-
biny należący), графининъ, при-
надлежащій графинѣ; **Hrablow-**
ski, **Hrabski**, -a, -ie, *adj.* (od
hrabiego), графскій, графовъ,
принадлежащій графу; **Hrabstwo**,
† **Grafstwo**, -a, *n.* 1. (*godność*
hrabska), графство; достоинство
графа; 2. (dobra hrabskie), граф-
ство; владѣніе графа; графское
имѣніе; 3. *collect.* (= hrabia z hra-
bina), графъ и графиня *abo* графъ
и его жена *abo* графъ съ женою.

Hramota, -y, *f.* грамота, *etc.*,
v. Ramota.

Hreczanak, **Gryczanak**, -a, *m.*
(*hreczuski, płasek hreczany, grys-*
czany), грѣчи维克ъ, грѣчи维克ъ,
грѣчи维克ъ, грѣчи维克ъ, грѣчи维克ъ;
(*kluski z mąki hreczanej, gryczak*),
кладці изъ грѣчиной муки; **Hre-**
czanka, **Gryczanka**, -i, *f.* (stoma-
ch od gryki *abo* tataraki), грѣчиная
солонка; **Hreczany**, **Gryczany**,
-a, -e, *adj.* (od gryki, z gryki,
tatarszany), грѣчиновый; **Hreczka**,
Gryczka (*qu. v.*), -i, *f. Bot.* (*poly-*
dymit saforum), грѣчка, грѣча,
грѣчка, грѣчуха, дикіуша, дикіуш-
ка; **Hreczkosiej**, -ja, *m.* (кбру

grykę sieje; *poet.* zamiast: rolnik), гречосѣватель, сѣющий грѣчку, грѣчу; ** хабобощаецъ, земледѣлецъ, сельскій хозяинъ, крестьянинъ, поселянинъ; Hreczuszki, Heczuszki, pl. (placki hreczane), грѣчвеники, грѣчвенички; v. Hreczanek.

Hronostaj, *etc.*, v. Hornostaj. Hruby, v. Gruby.

Hruski, v. Grzaski.

Hu! *interj.* 1. hej! ай! 2. ура! га!

3. ау! 4. у! ай! ой! hu, hu! у, у! у! Huba, -у, *f.* (miara 24 morgów, v. Jan, Wloka), гѣфа, полоса земли въ 24 морга.

Hubka, † Hupka, Gubka, -i, *f.* гѣба, гѣбка на деревѣ, жѣбра, труть; hubka grzyb, боровая гѣба; truty; Hubkowu, -а, -е, *adj.* губный, губовый.

Huciany, Hutny, -а, -е, *adj.* заводскій; плавленый, плавленый; v. Huta; huciany *abo* hutny piec, плавленая печь; v. Dóma, Baграфия; (w hucie szklanej) стеклоплавленая печь.

Huczać, *v. p. impf.*, Hukać, *v. freq.* гукать, гукнуть, испускать гулъ, глухой звук, гудѣть; раздаваться; бושевать; аукать, аукнуть; шумѣть, производить шумъ, грохотать, гремѣть, громко кричать, клякать (кликнуть) другою; ликовать; huczać *o* sobie z radości (okrzymić się), сликновать, сликновать; (= wyc), выть; ревъть; и. волноваться; свирѣпствовать; бושевать; bugza, morze huczy, бура, море ревъть; gromot huczy, громъ гремѣть; wiatr huczy, вѣтеръ вѣетъ, бושѣетъ, свистѣет, шумитъ; działa huczą, орудія гудѣтъ; *Chem. Phys.* powietrze huczące, (*air inflammable, phlogistique, gaz hydrogène ou inflammable*, złożone z jednej części gazu kwasorodnego, i dwóch części wodorodnego), гремучій водухъ, [смѣсь водорода съ кислородомъ]; i. huczać, huknąć, (rozlegać się, odbijać głosem hucznym), сильно раздаваться, раздаваться звукомъ по пространству, звенѣть, звучать, аѣкчать; *fg.* huczać szczerem, (szumno rzuć się szczerem), хвастаться, хваниваться чѣмъ, нелицать, гордиться; (o wieprzach, świniach:) hukac, v. Kiernożować, (kiernożić się); Hukać się, *v. r. impf.*, v. z hukac się, rozhukac się, *v. perf.*, v. Bestwić się.

Huczek, -czka, *m. 1. dim.* (v. Huk), малый, небольшой шумъ, крикъ, *etc.*; 2. (= człowiek krzykliwy), крикунъ, шумило.

Huczenie, -ia, *a. n.* гуканье, гудѣнье, ауканье, шумъ, бושеванье, гремѣнье, грохотанье, кричанье, кляканье; ликованье; выть; ревънье; *etc.*, v. Huk & verb. Huczać.

Hucznie, Huczno, *adv.* (z trąkami, szumem, hukiem, głośnie; cheiprawie, *prop. et* *), шумно, съ шумомъ, громко, звонко, звучно, весело, радостно, пышно, съ пышностью, роскошно, съ роскошью, великолѣпно, изыщно; hucznie żyć, жить [abo проводить жизнь] въ шумныхъ удовольствіяхъ; весело, пышно, роскошно жить; безпрестанно пировать; вести разгульную жизнь; *š.* huczno, huczno, a w pięty złmo, (*сfr.* huczno, a w mieszku pustym), снаружи пышность, а внутри бѣда, пята забнуть; *š.* на брѣхъ шѣлкъ, а [abo хотъ] въ брѣхъ шѣлкъ; шапка въ рубль, а щипъ безъ крупъ; шапочка въ два цѣнежи, а та на бокрѣнь; Huczności, -ści, *f.* шумъ, шумливость, громкость, звонкость, звучность, веселость, радость, пышность, роскошность, роскошь, великолѣпие, изыщность; Huczny, Hukliwy, -а, -е, *adj.* (huk wydający, hałasliwy, głośny, sneruży пышно, шумный, звонкій, звучный, громкій, громный, крикливый, веселый, радостный, пышный, роскошный, великолѣпный, изыщный; huczna muzyka, громкая музыка.

Huf, Uf, -u & -а, *m.*, Hufiec, Ufiec, -ca, *m.*, Hufk, -а, *m. dim.*, Hufeczek, -czka, *m. dim. 1.* (gromada, kup), гromada, купъ, кучка, толпа, множество; 2. huf, (kolumna, pewna część wojska, *etc.*), колонна, замкнутая изъ нѣсколькихъ рядовъ, часть войска; 3. hufiec, (liczba żołnierzy, złożona z kilku lub kilkunastu rot), число солдатъ, состоящее изъ нѣсколькихъ ротъ; i. rota; hufcami, (= rotami), ротами.

Hufnal, -а, *m.* (z Niem. „hufnapfel“, gwoździł podkowy), подковный гвоздь.

Huj, -ja, *m.* (krzykajło), крикунъ, шумило.

Huk, -u, *m.* (hukanie, huczenie, trzask, loskot, szum), гукъ, гуканье, гулъ, гудѣль, глухой звукъ, шумъ, глухой гомосъ, гудъ, гудѣнье, шумъ, крикъ, клякъ, грохотъ, грохотъ, трескъ, стукъ, стукотня; вой, выть; ревъ; бושеванье; свистъ; huk dział, громъ пѣшекъ; *сfr.* Huczać; i. huk, hukanie, v. Gromienie, Fukanie, (hałas, wrzask); *š.* więcej huku, niż puku, *abo:* większy huk, niż puk, *abo:* huku puku za talar, roboty za szóstak, (*сfr.* liczniejsze wojsko na papierze, niż w obozie), много шуму, да мало толку; крику много, а дѣла мало; есть что слухать, да ничего кушать; i. pieniądze huk, (= mnożstwo, zbytek), множество денегъ; обидѣ, избитокъ въ деньгахъ; Hukać, v. Huczać; Hukacz, -а, *m.*, v. Gotab (grzywacz); Hukanie, v. Hucze-

nie, Huk; Hukliwy, v. Huczny; Huknąć, v. Huczać.

Hulac, *v. n. impf.* (hultajsko żyć, huczno szumieć magnotrawic), гудѣть; безпрестанно пировать; роскошничать, роскошествовать; предаваться роскоши; утопать въ роскоши; роскошно жить; жить [abo проводить жизнь] въ шумныхъ удовольствіяхъ; вести разгульную жизнь; предаваться распутству; жить распутно; терять, тратить время и имѣнье; мотать; жить расточительно; вести безпорядочную жизнь; кумодать; и. гудѣть, жить весело; пировать; бражничать; раскуликатся; рѣсать; обѣгать; таскаться; и. веселиться, радоваться, ликовать.

Hulacz, Hulak, -а, *m.*, Hulaka, -i, *m.* (magnownik szumny), гудѣка; бражникъ; кумило; *vil.* zabudźca; развратный, распутный человекъ; расточитель, мотъ; невоздержный человекъ; i. веселѣть; человекъ веселою нрава.

Hulan, v. Ulan.

Hulanie, -ia, *a. n.* *v.* бражничанье, бражничество; роскошная, развратная жизнь; расточеніе; мотовство; *v. verb.* Hulac.

Hulanka, -i, *f.* (lusztki, weselość głosna huczna, zabawa hukliwa), гудѣлка; веселость; воанъ; увеселеніе; праздникъ; праздничество; шумная веселость; пирѣшка; попойка; перегулъ; бражничество, бражничанье; распутство.

Hulaszczy, -а, -е, *adj.* (hulający, hulac lubiący), гудѣщій; любашій гудѣть, бражничать, кумитъ; развратный, распутный, невоздержный.

Hulecka, -i, *f.* (z Franc. "houlette", laska pasterska), пастушескій посохъ.

Hulalc się, *v. r. impf.*, zhulalc się, *v. r. impf. 1.* (hultajem się stawac), дѣлаться [v. *perf.* сдѣлаться] развратнымъ, дѣлаться распутнымъ; начинать, начать распутствовать; i. сдѣлаться неразвѣднымъ, безпорядочнымъ; опуститься; 2. hulalc się = hulalc, *v. n.* (= żyć po hultajsku, wibczyć się, walecac się, wibczącъ się bawic), развратничать; распутствовать; жить развратно, распутно; вести распутную жизнь; гудѣть; предаваться, предаться распутству; рѣсать; толкаться [abo таскаться, шататься, сикаться], башкаться по улицамъ.

Hultaj, -а, *m.* (tulaj, tulacz, szubrawiec), праздношатающійся; бродяга; сикалецъ; забудѣца; развратникъ; распутникъ; безпутникъ; негодникъ; негодяй; бездѣльникъ; плутъ; шельма; i. v. Hulacz; Hultajka, -i, *f.* праздношатающаца; бродяга;

скитлиция; забудливая; распутная женщина; развратная ж.; непорочная ж.; потаскуха, потаскуша; безпутница; негодница; негодная; бездильница; плутовка; шельма; Hultajski, -а, -іе, *adj.*, -ско, *adv.* 1. (od hultaja, lub hultajstwa, niezgodny), нерадивый, безпорядочный; распутный, развратный, безпутный; życie hultajskie prowadzić, вести распутную жизнь; v. Hultać się (2); hultajsko, po hultajsku, *adv.* нерадиво, безпорядочно; распутно, развратно, безпутно; 2. bigos hultajski, *v. sub.* Bigos; życie hultajskie = Hultajstwo, -а, *n.* безпутная жизнь; распутная, развратная жизнь; распутство; развратность; безпутство; бродячество, бродяжество; *collect.* (= hultaje, halastr), бродяги; бездильники; самовольщина; негодные, распутные люди; обродь негодных людей; сволочь.

Hum! *interj.* гм!

Humanista, -у, *m.* 1. (ludzki rap, popularny), человеколюбивый,нисходятельный, благосклонный, милостивый господин; 2. знающий словесные науки; гуманист.

Humen, -а, *m.* (opat z Greckiego obrządku), игумен; **Humeniśca**, -у, *f.* (kiseni Greck. obrz.), игуменша, игуменья.

Humerał, -и, *m.* (naramiennik karłański), эпитрахий; *v.* Naramnica, Naramnik.

Humor, -и, *m.* 1. *Moral.* (skłonność, arwobł myślenia, gust, smak, wola), юмор, [привлекательная странность ума или нрава]; расположение духа; веселый дух; веселость; остроумие; нрав; образ мыслей; и: прихоти; своеобразие; dobry humor, веселый нрав; być w dobrym humorze, быть в хорошем [або в веселом] расположении духа; быть веселым; być w złym humorze, быть в дурном расположении духа; on dziś w złym humorze, он сегодня в дурном расположении духа; он сегодня не в дух; na niego kandyd namła; он сегодня сам не свой; nie mam teraz humoru do risania, я теперь не расположен писать; 2. *Med.* humor, *pl.* humoru ciała, (rozcieki, wazytkie substancje płynne, rozplodzone w ciele ludzkim trawieniem pokarmów, części ciekące, *humores*, *partes corporis fluidae*), влажная, жидкая часть тела, влага, жидкости, мокроты в теле; *humorek*, -іе, *m.* (zły humor, karz), дурное расположение духа; каприз; прихуди, прихоти (*pl.*); своеобразие; упрямство; **Humorowaty**, -а, -е, *adj.* (pełen humorów, *ka-*

wesóły, zabawny; капризный, прихотливый, причудливый, своенравный, упрямый; **Humorysta**, -у, *m.* (zabawniś, *etc.*), юморист; умный шутник; веселый забавник; **Humorystka**, -и, *f.* юмористка; веселая забавница; умная шутница; **Humorystyczny**, -а, -е, *adj.*, -nie, *adv.* (zabawny, wesoły), юмористический; веселый; забавный.

Huncfot, **Huncwot**, -а, *m.* (z Niem. „Hunpfott“, *v.* Kier), дуррак, дуралей; негодяй; подлец; плут; шельма; бездильник; **Huncfotka**, **Huncwotka**, -і, *f.* дурка; негодница; негодная, подлая женщина; плутовка; шельма; бездильница; **Huncfotaki**, **Huncwotki**, -а, -іе, *adj.* дурной; подлый; шельмовский; **Huncfotstwo**, **Huncwotstwo**, -а, *n.* дурчество; подлость; бездильничество; плутовство; шельмовство.

Hup! *v.* Hup!

Hupać, 1. *v.* Hupać; 2. *v.* Hupać, Skakać.

Hupieszec, *v.* Pleśnieć.

Hupka, *v.* Hubka.

Hurmem, **Churmem**, *adv.* (gromadno, tłumem), гурьбою; кучею; грохотом; толпою; толпами; кучами; и: везанно.

Hurt, **Hort**, **Urt**, -а, *m.* **Hurtu**, -ów, *pl.* 1. (z Niem. „Fürde“), plot przewoźny ruchomy do ogradzania na polu owiec, выгуды, гурты, денякы, шетены, загорода; [овечий] загонъ, *pl.* загонъ; 2. *Melonom.* (stado, trzoda, *qu. v.*), гуртъ, стадо; 3. гуртъ, объѣ, опъ, цѣлое количество чего-либо; цѣлостъ; на hurt = Hurtem, *adv.* (guszałem, *en gros*), гуртом; обтомъ, обтомъ; всё вдругъ; за одинъ разъ; всё вмѣстѣ; всё какъ есть; опломъ; рядомъ; срѣду; сподвѣлъ; безъ выбора; *v.* Hurtownik.

Hurtować, **Hortować**, **Urtować**, **Ortować**, *v. a. et n.* загорать; заганять; стогать; скотину въ загороду, въ гуртъ; (w hurtach na polu bydło trzmasć), держать скотину въ загороду, въ гуртъ, въ загонѣхъ; hurtować rolę, (gnoić ją takim hurtowaniem), гнойть мола, стогать скотину въ загороду.

Hurtownik, -а, *m.*, **Hurtowy kupiec**, (hurtem kupujący i sprzedający), гуртовщикъ, обтовщикъ, (оптовщикъ), обтовой, гуртовой торговець, торгующій гуртомъ, обтомъ (штомъ).

Hurtowy, -а, -е, *adj.* 1. (stadowy, trzodowy, *qu. v.*), гуртовый; 2. hurtowy, Hurtowny, (= guszałotowy), гуртовый, обтовый, (оптовый); hurtowy, hurtowny handel, обтовой торгъ, обтовья торговля, валовая торговля, валовой торгъ; торговля обтомъ, т. гуртомъ.

Husar, *etc.*, *v.* Huzar.

Husarz, **Uwarz**, -а, *m.* 1. (korpilnik, nazwisko kawalerji autogamentu Polskiego), Польской гусаръ; конейникъ, конейщикъ; ратникъ, вооруженный коньчикъ.

Husnacht, *v.* Hauskuecht.

Huśtać, *v.* Chustać.

† **Hustem**, † **Husto**, *adv.*, *v.* Gesto, Ofbicie.

Huszcza, *v.* Chuszcza.

Huta, -у, *f.* (z Niem. „Hütte“, fabryka, w której robią szkło), sklana huta, заводъ; стекляный заводъ; żelazna huta, huta od żelaza, желѣзный заводъ; чугуноплавильный заводъ; huta, gdzie krusze zlewają, huta kruszcowa, плавильный заводъ; плавильня; **Hutarski**, **Hutnicki**, -а, -іе, **Hutniczy**, **Hutny**, -а, -е, *adj.* (od huty), заводский; принадлежащій мнѣ относящійся къ заводу або заводамъ; плавильный; hutny piec, *v.* Huciań; **Hutarz**, **Hutnik**, -а, -я, *m.* (w hucie robiący), [горноплавильный] работникъ; работникъ въ стекляномъ или чугуноплавильномъ заводѣ; стеклящикъ; плавильщикъ, шмельцеръ.

Hutman, -а, *m.* (w górn. dozorca, wizytator), надзиратель въ рудокопномъ заводѣ; заводский надзиратель; бергмейстер (P); гиттенмейстер (P).

Huzar, **Husar**, -а, *m.* гусаръ; **Huzarka**, **Husarka**, -и, *f.* (żona huzara), женѣ гусара; **Huzarski**, **Husarski**, -а, -іе, *adj.* гусарский; półk (pułk) huzarski, гусарскій полкъ; huzarski mundur, гусарскій мундиръ; huzarskie або Kozackie półki (pułki), свободские полки; kiezeń (wiszcza) huzarska, гусарская тѣшка; *v.* Szabeltas; **Huzarstwo**, **Husarstwo**, -а, *n.*, **Huzaryja**, -и, *f.* *collect.* гусарія; гусары; гусарские полки; **Huzarz**, *v.* Husarz.

Huże! *v.* Hu!

Huzica, *v.* Guzica.

† **Huzno**, -а, *n.*, **Huzia**, -і, *f.* (zadek), हुज़о, задница.

Hyacunt, **Hyacenc**, **Hyacint**, -а, *m.* 1. **Hyacenty**, -его, *m. npr.* (Jacenty, imię męzkie, *Hyacinthus*), Іакінце; 2. *Miner.* hyacunt, (klejnot), гяцинтъ, [драгоценный камень]; желтокрасный цирконъ; 3. *Bot.* hyacunt, jacenty, (kwiat marcowy, *Hyacinthus*, Linn.), гяцинтъ, [расcтѣніе]; **Hyacuntowy**, **Hyacintowy**, -а, -е, *adj.* гяцинтотный.

Hybel, *v.* Nebel.

Hyberna, **Hiberna**, -у, *f.* 1. зимная квартира; зимная стайка; зимный хлѣгъ; 2. (danina pieniężna, którą poddani dóbr królewskich i duchownych, do skarbu publicznego dają, z którego zaś w czasie zimowym wojsku

zold udzielany bywa), податъ, платима съ королѣвскихъ и духовныхъ имѣній для вѣнскихъ квартиръ. [Шубкоосъ.]

Hybki, Hybkość, v. Hybki, Hyblowac, v. Heblowac. Нус, v. Чус.

Hyel, Chysel, -cla, m. (stuga mistrzowski, który prę bije, *proprietarius*), жидодръ; прохаживающъ; жидодръ; поступающій безчеловѣчно; грабитель; и. негодѣй; **Hyelowski, -a, -ie, adj.** (od hycla), жидодровъ, принадлежашій жидодръ; жидодрный; **hyelowski plac,** (gdzie siewerze ze skóty zdziera), жидодрна.

Hyd, -u, m., v. Chyda, Chydzienie; Hydliwy, Hydny, -a, -e, adj. (obrzudliwy), мерзкій, свѣрный, отвратительный, омерзительный, противный, гнусный, гадкий.

Hydra, Hidra, -u, f. H. n. (hydrus), гідра; v. Siedmiubica.

Hydraulika, -i, f. (z Greck. nauka, w której się uważają ciała płynne w biegu), гидравлика; **Hydrauliczny, -a, -e, adj.** (tyczący się hydrauliki), гидравлическій, относящійся къ гидравликѣ; **Hydrodynamika, -i, f.** гидродинамика; **Hydrograf, -a, m.** (biegły w hydrografi), гидрографъ; **Hydrografia, -ii, f.** (opisanie samej wody, rzek, morza, jezior etc. na ziemi), гидрографія, описаніе, водяннхъ собоудній, т. е. рѣкъ, морей etc.; **Hydrograficzny, -a, -e, adj.** гидрографическій, относящійся къ гидрографіи; **Hydrologia, -ii, f.** гидрологія; **Hydrologia, -u, m.** (wodomiar), гидрометръ; **жидодръ; cfr. Hydroметр; Hydropat, -a, m.** гидропатъ; **Hydropatia, -yi, f.** (leszenie wody), гидропатія; **жидодрѣніе; Hydropatyczny, -a, -e, adj.** гидропатическій; **жидодрѣбный; Hydroskop, -u, m.** гидроскопъ; **жидодръ; v. Hydrometr; Hydrostatyczny, -a, -e, adj.** гидростатическій; **жидодрѣбный; Hydrostatyka, -i, f.** гидростатика; наука о законъ равновѣсія жидкоостей.

Hydzienie, -ia, n. (brzydzenie, *qu. v.*), омерзѣніе; отвращеніе; брезгливость; **Hydzic, Hidzic, Chydzic, v. a. impf., v. o., a., s., z-hydzic, v. perf.** (obrzudzać, *qu. v.*), омерзять, дѣлать мерзкимъ, противнымъ, отвратительнымъ; **Hydzic kogo do kogo, (= obrzudliwym go robić, psuć komu), v. Czernic (kogo); - się szcém, v. g.** (brzydzić się), имѣть отвращеніе отъ чего *abo* въ чѣмъ; къ кому; чувствоватъ отвращеніе къ чѣмъ *abo* отъ чѣго; приходять въ омерзѣніе; быть брезгливымъ; брезгать *abo* брезговать чѣмъ; гнушаться чѣмъ.

Hyena, Hiena, Chiena, Chije-

na, -y, f. H. n. (zwierz srogi, wielkości wilka, nigdy się nie oswoja, *canis hyaena*), гіена, [хищный звѣрь].

Hygrometr, -u, m. Phys. (wilgoćmiar), гигрометръ; **жидодръ; cfr. Hydrometr.**

Hył, -u, m. Geogr. (cupel ziemi w wodę wychodzący), мысъ, носъ, [частъ земли, выдававшаяся въ моръ].

Hymen, -a, m. 1. Myth. (*Ἵμενος*, богузское матѣнствіе *powożeńców*), Гименей, богъ брака и новобрачныхъ; **2. Anat.** hymen, (zamek panieństwa, *etc., cfr. h. hymen, imperforatio hymeni*), дѣвственна плевъ, дѣвственна перепонка; [сращеніе дѣвственной плевъ]; **3. Poet.** hymen, (matężństwo, weesele), бракъ, супружество; свадьба; **Hymenuszowy, -a, -e, adj. Poet.** (weselny, *qu. v.*), свадебный; брачный.

Hymn, -u, m., Hymna, -y, f. (z Greck. ὕμνος, pieśń chwalebna), гимнъ, имнь; хвалебная пѣсня; **Божеству и въ честь святыхъ; Eccl.** славословіе; воздѣвіе хвалы Богу, хваленіе въ пѣсняхъ; **hymn maty** на честь свѣтлаго Якіево, кондакъ; краткая пѣсня по слову святаго; **hymny brwiac,** hymnami uwielbiać, пѣть гимны, величать, прославлять, славить въ гимнахъ, въ духовныхъ пѣсняхъ, славословіи, пѣснодѣяхъ; **Hymnista, -y, m.** (Greck. ὑμνολόγος, ὑμνοδός, brwiac h. hymn, h. hymnów), гимнистъ, гимнодѣ, гимнопѣвецъ, гимнопѣвецъ, пѣвѣцъ гимновъ; **Hymnopolita, -wka, m.** (Greck. ὑμνοπολίτης, ὑμνοπολίτης, писатель *abo* сочинитель гимновъ).

Hyperbola, -i, f. Rhet. (Greck. ὑπερβολή, v. *Przesada*), гипербола, [иъербола], преувѣченіе; **Mathem.** гипербола; [одна изъ коническихъ кривыхъ линій]; **Hyperbolicznie, adv.** (przesadnie), гиперболически, съ преувѣченіемъ; **Eccl. n.** преувѣчительный; **Hyperboliczny, -a, -e, adj.** (przesadny), гиперболическій; относящійся къ гипербола; преувѣченный.

Hyrogliif, Pyrogliifczny, v. Hierogliif, Hierogliifczny.

Hypokondrya, Hipokondrya, -yi, f. [z Greck. ὑποχονδρια(α)s], zamulenie śledziona, śledziona choroba), ипохондрія, гипохондрія; страданіе селезенкою; **Hypokondryczny, Hipokondryczny, -a, -e, adj.** (Greck. ὑποχονδριακόs), ипохондрическій, гипохондрическій; происходящій отъ ипохондрія; **Hypokondryk, Hipokondryk, -a, m.** ипохондрикъ, гипохондрикъ; человекъ, подверженный ипохондріи; страждущій селезенкою.

Hypokras, Hypokryta, v. Hipokras, Hipokryta.

Hypoteczny, v. sub. Hypoteka, Hypoteka, Hipoteka, -i, f. (z Greck. ὑποθήκη, zastaw dóbr nieruchomości, *etc.*), ипотѣка, гипотѣка; залогъ, закладъ; закладъ недвижимаго имѣнія; закладъ на недвижимаго имущества; и. закладной актъ; закладная книга, ипотѣчна [abo ипотѣкарна] книга; **mieć czystą hypotekę, imiść imiśnie, swobodną otę długów;** не имѣть долговъ; та гипотѣка czysta, на втомъ имѣніи нѣтъ никакихъ долговъ; **osuczyć hypotekę z długów, oczyścić imiśnie otę długów; dawać, dać, rozuczać pieniadz na hypotekę, dawać, dąć, отдаватъ дѣнги въ займы подъ залогъ [abo подъ закладъ] имѣнія; zapisać co do hypoteki, (do księgi hypotecznej), внести *abo* записать что-либо въ гипотѣчную книгу [abo въ ипотѣкарную, закладную книгу, въ книгу закладныхъ актовъ]; **Hypoteczny, Hipoteczny, Hypotekarny, Hipotekarny, -a, -e, adj.** ипотѣчный, гипотѣчный; ипотѣкарный, гипотѣкарный; закладный; состоящій въ залогъ; zabezpieczyć co hipotecznie на nieruchomości majątku, обезпѣчить закладною на недвижимаго имѣніе; обезпѣчить ипотѣкою; hipotecznie zabezpieczenie na nieruchomości majątku, обезпѣченіе закладною на недвижимаго имѣніе; обезпѣченіе ипотѣкою; **dług hipoteczny, ипотѣчный долгъ; долгъ по закладной [abo по закладу];** **kwędra hipoteczna, ипотѣчна [abo ипотѣкарна] книга; закладная книга; книга закладныхъ актовъ.****

Hypotenuza, Hipotenuza, -y, f. Mathem. (linia przeciwprostokątnej, гипотенуза, [ипотенуза], линия [abo сторона] прямоугольнаго треугольника) противоположна прямому ѳгулу.

Hypotetyczny, -a, -e, adj., -nie, adv. (z Greck. ὑποθετικός, ugruntowany, zasadzony na mniemaniuach, przypuszczaniu, domniemaniu), гипотѣтический, основанный на предположеніяхъ, предположительный.

Hypoteza, -y, f. (z Greck. ὑπόθεσιs, przypuszczenie, mniemanie, domysł), гипотѣза, ипотѣза, предположеніе.

Hywosa, v. Hyzwosa.

Hysterya, -yi, f. Med. (Greck. ὑστέρα, *hysterika*, miazgna choroba, dolegliwość miazgna), истерика, маточница, [болѣзнь у женщинъ]; маточные припадкі; **Hystryczny, -a, -e, adj.** истерическій, происходящій отъ истерика; **symptom hysteryczne, истерическіе припадкі.**

Historya, etc., v. Historya, etc. Hyszpański, v. Hiszpański.

Huz, Chuz, Mez, -u, m. T. (u filis ów: wiatr pomyślny, wiatr bijący prosto w żagle), попутный ветеръ (вътръ).

† **Huz, Chuz, -u, m., † Chuz, -y, f., † Chuzyk, -a, m. dim.** (chata, chałupa, qu. v.), хижка, хижина, хиза, хизина, хата, хатица, хатишка.

Huzor, v. Izor.

Huzować, Huzować, v. a. impf., whuzować, v. perf. (z Niem. "bieten", podnosić żagle, żagle), поднимать, -нять [abo подбирать, подобрать] парусá; тянуть, поднимать талыма.

Huzy, v. Chuzy.

I.

I, sonj. n; да; же; также; также ж; i . . . i, такъ . . . какъ; какъ . . . такъ ж; i . . . nie, i . . . nie; даже . . . не; i t. d. = i tak dalej, (etc. = et caetera) = и т. д. = и такъ далье.

Iba, -y, Ibia, -a, m. H. n. (bosian cudzoziemski, taniulus Ibia), ибия, [Ивня], ибонь.

Ich, gen. & acc. pl. pron. (On, qu. v.), ихъ; **Ichność, -ści, pl. nom.** Jegomość, Jéjomość (qu. v.), Ихъ благородіе; господá, pl.

Ichneumon, -a, m. H. n. (herpestes ichneumon), ичневмонъ; Фарнавоа мышь.

Icyk, -a, m. (z Hebr. Isaac, Исакъ), И'цко; (zyd), жидъ.

Idę, Idzień, Idzie, etc., idź, idźcie, idźcie, etc., v. Iść.

Idea, -ei, f. (wyobrażenie, etc.), идея; понятие; представлѣніе въ умѣ какого либо предмета; воображеніе; мысль.

Identyczność, -ści, f. (tożsamość, jednorodność, qu. v.), тождество, тожество, однозначительность, совершенное сходство; одинаковость, одинакость; **Identyczny, -a, -e, adj.** (tożsamy, jednorodny, qu. v.), идентичскій; тождественный; однозначительный; равнозначущій; сходственный; совершенно сходный съ другимъ; одинаковый.

Idylla, -i, f. (eielanka, pasterka, qu. v.), идилля; пастушеское стихотвореніе; **Idylny, -a, -e, adj.** идиллическій.

Idyota, -y, m. (nieuk), идиотъ; неучъ; невіжа; невіжда; глупый; глупецъ.

Idyotyzm, -u, m. (własność mówienia, wrosób mówienia jakiemu językowi lub dyalektowi własciwu), идиотизмъ; свойство азика.

Igielczany, -a, -e, adj. игльчанный.

Igielka, -i, f. dim. (v. Iglá), игьлка, игьлочка; **Phya, igielka magnezoowa, (strzałka magnesem**

patarta), магнитная стрѣлка; **Igielnicza, -y, f.** Igielnik, -a, m., Igielniczek, -czka, m., Igielniczka, -i, f. dim. 1. (puszka igielna), игьльничъ, игьльничъ; 2. **H. n.** Igielnica ryba, (syngnathus acis), v. Iglisa (ryba); 3. Igielnik, (= iglarz, który igły robi), игьльщикъ, дѣлающій иглы; игьльный мастеръ; v. Бульавочникъ.

Igielny, Iglany, -a, -e, adj. (od igły), игьльный, игльный, игльный, принадлежащій иглѣ; ucho, uszko igielne, iglane, игльное [abo игьльное] ушко.

Iglá, -y, f. 1. (narzędzie stalne do zycia), иглá, игьлка; ucho, uszko igły, игльное ушко; ostry koniec igły, острее иглá; kóniczek igłá; игьльное острее; игльное острее; dopiero z igły abo jak z igły zdjęty, только что съ игьлки [abo съ игьлочка]; совершенно новый; новехонекъ; 8. igłá mu w głowie układano, (abo widłami = nie dostaje mu kłepki), онъ помѣщается, онъ не въ помѣноне рáзумъ; онъ колобродитъ; † igły do robienia półszoch, (= dróty), вальцъная иглá; igła probierska, пробирная иглá; igła chirurgiczna, хирургическая иглá; igła magnesoowa, (strzałka magnesem patarta), магнитная стрѣлка; (on) siedzi jak na igłach, онъ сидитъ какъ на игьлкахъ; онъ не можетъ дожидаться; и: онъ не можетъ усидѣться; онъ вернется туда и сюда; 2. **Bot.** wilcze igły, (żora wie poski, geranium, Linn.), геранія; журавльничъ; чапленничъ.

Iglany, v. Igielny.

Iglarski, -a, -ie, adj. игльчарскій, игльщачковъ, принадлежащій игльщику; **iglarski rzemieślniczo = Iglarstwo, -a, n.** игьльное ремесло.

Iglarz, -a, m. (igielnik, co igły robi), игьльщикъ, дѣлающій иглы; игьльный мастеръ; v. Бульавочникъ.

Iglasty, -a, -e, adj. (do igły podobny), игльчатый; похожий на иглá; игльобразный; игльвидный.

Iglisa, -y, f. 1. (wielka igła), игльница; (= śpilka podwójna do włobów), шпилька; (= drót do robienia półszoch), пруць, спица, вальцъная [abo чулбная] иглá; игльница; magnesoowa iglica, магнитная стрѣлка; 2. (u podkorników: krótki kończący kol żelazny), ивнерный колѣць; 3. iglica tkacza, (= szolnko), ткацкій челнокъ; 4. **H. n.** iglica ryba, a) [zooz belone, Linn.], белона; шька остробная; б) [syngnathus acis], иглá-рыба; 5. **Bot.** (gatunek trzebuli, scandix pecten, Linn.), грѣбень венеринъ; v. Grzeblenica; и: v. Żłgawie (poski); **iglica włoska, (ruszczek, mirt dziki,**

ruscus aculeatus), игльница; миміи терня.

Iglisty, -a, -e, adj. (pełen igiel), игльстий, имѣющій много игьлъ.

Igra, -y, f. 1. v. Igraszka; 2. (= gra), игрá; **Igrać, v. n. impf., Igruwać, v. f. regu.** (krotoczwilnie się bawić), играть, игривать, гѣшиться, веселиться, забавляться, провождать [abo проводить] время въ забавахъ; заниматься бѣдѣлками [abo пустяками]; шалить; шутить; **Igrasz, -a, m.** забавникъ; шутникъ; занимающійся пустяками; **Igrasz teatralny, v. Aktor; Igraszka, -i, f. 1.** (która igra), забавница; шутница; занимающаяся пустяками; 2. v. Igraszka; **Igranie, -ia, n.** играние; забава; шутка; шалость; **Igraszka, -i, f.** Igrzysko, -a, n. (igra, igraszka, zabaweczka, krotoczwilka), игрá, игривка, забава, рѣзавость, шутка, шалость; 2. (wopitwa, zaparki, szermierka, etc.), игривце; публичное увеселеніе; арлецине; театральное представлѣніе; голубá; **Igrzyskowy, -a, -e, adj.** игривный.

Ikra, -y, f. 1. (jaja rybie), икрá [у рыбѣ]; 2. (łytká), икрá [у челоуѣка]; **Ikraści, Ikryny, Ikrzny, -a, -e, adj.** (ikrę w sobie mający), икрѣстий, икранный, содержащій въ себѣ икрѣ или много икрѣ; **Ikrogodny, -a, -e, adj.** (Ikrzny, qu. v.), икрородный, икранный; **Ikryzak, -a, m.** (ikryna ryba), икрáная рыба; рыба сама; **Ikrycz się, v. r. impf.** (o rybach: trześć się), икрѣться; метать икрѣ; **Id. Ikrycz się, v. Wudawać się (na co), Trawić się; Ikryczy, -y, f.** Ikryzaty kamień, (oolithus), икрáной камѣнь; икрáной известнякъ; икряникъ; оолитъ.

Il, -u, m. (rodzaj gliny najtwardszejszej), рухлякъ, мергель, глина, суглинокъ.

Ilę, adv. коль, сколь, сколько; tyle . . . ile, столько . . . сколько; **Ilkolwiek, adv.** сколько бы ни было; **Ilkroć, adv.** сколько разъ; **Ilkrotny, -a, -e, adj.** коликорáтный, сколькорáтный, сколькой. [коликый].

Ilł, Ilłki, -a, -ie, adj. сколькой, **Ilłsty, v. Ilłowaty.**

Ilkość, v. Ilłość.

Ilłasa, -y, f. (słowna do sądu groźba), словесная просьба въ судѣ.

Ilm, -u, m., Ilma, -y, f. Bot. (v. Wiąz), вязъ; илемъ.

Ilłczka, -i, f., Ilłowna, -y, f. Bot. (koźcia broda, ziele, grzebla ulmaria), лабазникъ, тавога илемная; Ивáновъ цвѣтъ; медуничникъ.

Ilłmina, -y, f. (drzewo włozowe), влозый дѣсь; ильмовый дѣсь; ильмовое дѣрево.

Poczas, -u, *m. T.* (długość czasu, który się łączy na wzmówienie zgłoski jakiejś), мѣра слоговъ.

Poraki, -a, -ie, *adj.* конократный, сколькократный; **Porakość**, -ści, *f.* разнородность, многообразность, разнообразіе.

Pość, -ści, *f.* величина; количество; **pość dodatnia**, (*positiva quantitae*), положительное количество; **pości odjemne**, (*negativae quantitae*), отрицательныя количества; отрицательныя величины.

Powatość, -ści, *f.* иловатость; **Powaty**, **Ilsty**, -a, -e, *adj.* глинистый; рухляковъ, *Ess. st.* илстый, иловатый, бронистый; **Nowizna**, -y, *f.* глинистая земля; **Nowy**, -a, -e, *adj.* иловый.

Puczki, -a, -ie, *adj.* сколь маленкій.

Pluminiacya, -yi, *f.* иллюмицинація; **Pluminiować**, *v. a.* иллюминовать, освѣщать, освѣтлять; раскрасить, расцвѣтитъ.

Im, *adv.* (*s. contr.*) чѣмъ; *im . . . tѣm*, (*tym*), чѣмъ . . . тѣмъ; *im przedź*, *tѣm* (*tym*) *lepij*, чѣмъ скорѣе, тѣмъ лѣпше; *im wićcij*, *tѣm* *lepij*, чѣмъ больше, тѣмъ лѣпше.

Imać, **Imować**, *v. a.* брать, брать, хватать; **Imać się**, *v. g.*, -e, *st.* сего, приниматься за . . . ; вступать въ; выбирать; **Imanie**, -ia, *n.* браніе, приниманіе; скватываніе; **v. Chwytanie**, **Polmanie**; **imanie się ryb wędy**, клеваніе.

Imaks, -a, *m.*, *v.* **Chwytać**.

Imaginacya, -yi, *f.* **Imaginatywa**, -y, *f.* воображеніе; мечта; **Imaginacyjny**, **Imaginalny**, -a, -e, *adj.* мечтательный; **Imaginować**, *v. a.* (wystawiać sobie na umyśle); воображать себя; мечтать.

Imaniec, -aca, *m.* (*jeniec*, *pojmaniec*), пѣвникъ, полоненникъ, военнопѣвникъ; **коздникъ**; **Imanstwo**, *v.* **Jeństwo**.

Imbler, -u, *m.* **Boi.** (*atomium zingiber*), имбирь.

Imbruk, -a, *m.*, **Imbruczek**, -szka, *m. dim.* чайникъ, чайничекъ, самоваръ.

Imię, -ienia, *a.* имя; названіе; (*siawa*), * имя, слава; **Gramm.** имя; **v. imię**, **imieniem**, *otz* имени; **именемъ**; **v. imię Boże**, во имя Божіе; *it.* *s.* **Bożom**.

Imienie, -ia, *n.* именьіе; имущество; вѣщина, наследственное пожитіе; **Imienica**, -y, *f.*, **Imieniczka**, -i, *f.* тѣзка; **Imienicznicy**, -a, -e, *adj.* вкупномѣнный, сомѣнный, тезомѣнный, именьщій одинакое съ другимъ имя; **Imiennik**, -a, *m.* тѣзка, тезомѣнный, тезомѣнный, сомѣнный, тождемѣнный, равноимѣнный; **Imieniny**, -in, *pl.* (*gospisica imienia chrześnego*), именьныя, именьныя, день ангела; **imieni-**

ny *obchodzący*, именьничъ, именьничникъ; - *obchodząca*, именьничница; **Imiennictwo**, -a, *n.* сомѣнность; **Imiennictwo**, -a, -e, *adj.* сомѣнный; **Imienno**, *adv.* именью, поиманно; **Imienny**, -a, -e, *adj.* именьный.

Imielistów, -u, *m.* **Gramm.** (*participium*), причастіе.

Imionodawca, **Imionotworca**, -y, *m.* именователь.

Imować się, *v.* **Imać się**. **Imperator**, -a, *m.* (*cesarz*), Императоръ; **Imperatorowa**, -ej & -y, *f.* Императрица; **Imperatorski**, -a, -ie, *adj.* Императорскій.

Imperytencya, -yi, *f.* дѣрзость; грубость.

Imperyal, -a, *m.* имперіалъ; **Imperyalny**, -a, -e, *adj.* имерскій.

Imperyum, *n.* имперія.

Impet, -u, *m.* нашествіе; горячность; *v.* **Zapęd**, **Nawał**.

Import, -u, *m.*, **Importa**, *pl.* пошлага на привозъ; **Importacya**, -yi, *f.* привозъ, ввозъ.

Importun, *v.* **Natret**.

Impressya, -yi, *f.* 1. *v.* **Wrażenie**; 2. (*wtargnienie* *w* *czudy kraj*), вторженіе, нашествіе; нападеніе, набѣгъ.

Impreza, -y, *f.* (*zamysł*), przedsięwzięcie), предпріятіе, нажѣреніе, нациганіе.

Imuje, **Imować**, *v.* **Imać**.

Inaczej, *adv.* иначе, инаково, инако, инакъ; *nie inaczej*, *v.* **Juzel**. [читъ; иначе дѣлать.]

Inaczyz, *v. a.* иначить, переиначить; *adv.* въ иномъ мѣстѣ.

Inakzyz, -a, -e, *adj.* инакій, инаковомъ. [*chac się*.]

Inamorować się, *v.* **Rozkochać**.

Inauguracya, -yi, *f.* посвященіе на царство, инициация.

Incepta, -y, *f.* (*nadawanie tonu w muzyce*), начинаніе пѣнія; напѣвъ; подаваніе глоса.

Indagacya, -yi, *f.* истазаніе, взисканіе, возсужденіе, расправа, изслѣдованіе, розыскъ; **Indagacyjny**, -a, -e, *adj.* обшканный, слѣдственный; **Indagator**, -a, *m.* допроситель, допрощатель, обшкатель; **Indagować**, *v. a.* рассматривать, разбирать.

Indeks, -u, *m.* стрѣлка часовая; указатель; (*index*, *rejestr księgi*), оглавленіе; указатель.

Indemnizacya, -yi, *f.* удовлетвореніе, вознагражденіе убытковъ.

Indukt, -u, *m.*, **Indukta**, -y, *f.* 1. (*wprowadzenie*, *albo* *oprowadzenie* *przewodu* *prąd* *prąd* *sądem*), предарительный разборъ тѣлжебнаго дѣла; 2. (*cięż od towarów wprowadzonych*), ввозное, ввозная пошлина, пошлага на привозъ; 3. (*towary wprowadzone*), ввозный, привозный товаръ.

Indult, -u, *m.* *Ess.* иנדულтъ; право, даваемое Папскою грамотою определять къ духовнымъ мѣстамъ.

Industrya, -yi, *f.*, *v.* **Przemysł**.

Indyucht, **Indyug**, -u, *m.* индигъ, индиго, буроая краска; крутиль, брусковая краска.

Indyczek, **Jęduczek**, *v.* **Indyk**; **Induczka**, **Jęduczka**, -i, *f.* индейка; индѣская курица; **калькуля**; **Inducz**, **Jęducz**, -a, -e, *adj.* индѣскій; индѣскій; **калькуній**; **Induczość**, *v. n.*, **Induczyć się**, *v. g.* раздражить.

Indygena, *v.* **Tubylec**.

Indygenat, -u, *m.* индигенатъ.

Indyk, **Jędyk**, -a, *m.* индигъ, индѣскій пѣтухъ, калькуль.

Indzie, **Indzieli**, *adv.* индѣ; въ другое мѣсто; въ другомъ мѣстѣ.

Indzlenler, **Indzlenierya**, -y, *f.* инженеръ; **Indzlenierya**, -yi, *f.* инженерная часть.

Infamula, -ii, *f.* 1. обезчещеніе; 2. позоръ; безчестіе; *v.* **Bezczęstość**; **Infamis**, *v.* **Bezczęstnik**; **Infamować**, *v. a.* лишать (-шить) чѣстнаго имени; *v.* **Bezczęcić** (*kogo*).

Infant, -a, *m.* (*królewicki*), инфантъ; **Infantka**, -i, *f.* инфантинна.

Infanterya, -yi, *f.*, *v.* **Piechota**; **Infanterzysta**, -y, *m.*, *v.* **Piechotnik**, **Piechur**.

Infudacya, -yi, *f.*, *v.* **Lenność**.

Infima, -y, *f.* (*najniższa klasa w szkole*), первоначальный классъ въ училище; **Infimista**, -y, *f.* ученикъ такого класса.

Inflarmatorya, -yi, *f.* (*chorowonia w klasztorach*), больница; **Infłarmarka**, -i, *f.* монахиня присматривающая больныхъ; **Infłarmarz**, -a, *m.* монахъ присматривающій больныхъ.

Infłarmacya, -yi, *f.*, *v.* **Zaognienie**, **Zapalenie**.

Influcyja, -yi, *f.*, **Influka**, -u, *m.*, *v.* **Wpływ**.

Informacya, -yi, *f.* наставленіе; обученіе; наука; **Informować**, *v. a.* (*v. m.*) наставлять; научать; извѣщать, уведомлять; - *się*, *v. g.* осведомиться, выправиться, извѣститься.

Infuła, -y, *f.* митра, епископская шапка; **Infułat**, -a, *m.*, **Infułowany**, -ego, *m.* митроносный, обштъ (*etc.*) съ епископскими знаками и преимуществами; **Infułata**, -y, *f.* именьіе инфулутовое.

Infuzya, -yi, *f.* настой, настойка.

Ingrössacya, -yi, *f.* внесеніе въ реестръ; **Ingrössować**, *v. a.* вносить въ судебныя книги.

Ingyucht, -u, *m.* перемѣнна (*въ замкѣ*); внутрення часть замка.

Injekcyja, -yi, *f.* (*v.* **Wstrzykiwanie**), впрыскиваніе, називаніе черъ жидкости.

Inkarnat, -u, *m.* свѣтлорубовый цвѣтъ; **Inkarnatowy**, *adj.* свѣтлорубовый; *v.* **Jasnoczerwony**.

Iskać, -aі, *Pracs.* iska & iszcze, *v. a.* искать швей, блохъ; *fig.* медлить; - się, *v. r.* искать у себя швей; *Iskanie*, *s. n.* v. *iskanie*.

Iskra, -у, *f.* Iskierka, -і, *f.* 1. *dim.* искра, искорка; 2. *Bot.* iskierki, jaskierki, *v. Gwiazdeczki, Gweda; Iskrawy. Iskrzaty*, -а, -е, *adj.* iskrzący, iskrzysty, искристый; *Iskrzyć*, *v. n.* сверкнѣть, сверкать; - się, *v. r.* блистать, сверкать; *Iskrzyć*, -а, *m.* *Miner.* колчаданъ; *cf.* искрять, искорникъ, жаждать.

Istnieć, *v. n.* вѣществовать, существовать, быть; **Istność**, *Istność*, -ści, *f.* сущность, существо, чѣстность, искренность; **Istny**, -а, -е, *adj.* истинный, сущій, настоящий; истый; чѣстный, искренный; извѣстный. [*губ.*]

Istoczyć, *v. Ustoczyć*, *Two- Istota*, -у, *f.* существо; дѣятельность; **Istotny**, -а, -е, *adj.*, -nie, *adv.* существенный, естествонный. [*Isćić*: II. *v.* **Iskać**]

Izścić, 1. *p. a.* *Pracs.*, 1. *v.* Iwa, -у, *f.* 1. *Bot.* (*salix alba, s. caprea*), ива, ива козья; тѣловый вѣтъ; Iwina, -у, *f.* ива; ивиный; ивовый вѣтъ, *Eccl.* ивина, Iwinka, -і, *f.* *Bot.* (*ajuga, Linn.*), дубровка; живучка; одиоубка; Iwo- wu, -а, -е, *adj.* ивовый, *Eccl.* ивиный.

Iż, *conj.* что; **Ze**.
Iza, **Izali**, **Izaliż**, *adv.*, *v.* **Azali, Czy.**

Izabelowy, -а, -е, *adj.* (= маіовый, о коніу), половый, [изюмла-бѣзый, блѣдножѣлтый], соловій.

Izba, -у, *f.* изба; - *czeladna, v. Czeladnica, Czeladnia*; - *zbielcna*, дѣтская; - *jadalna*, столѣна; - *wielka przestronna*, хоромина; - *skazanychni winowajców*, покаянаа; - *szpina*, коптільнаа; - *zadowa*, судѣбская.

Izblca, -у, *f.* **Izdebek**, **Izdebek**, -і, *f.* избѣшка, кайтѣшка, горбика.

Izdebna, -ej, *f.* (проко)вова, роко)вѣвка, горничная, служанка; **Izdebny**, -а, -е, *adj.* избный; палатный; горничный.

Ize, *v. Iż*.
Izor, **Hzor**, -u, *m.* *Bot.* (*hyssopus, Linn.*), исопъ, исопъ; сѣный взробоі; вѣсиль (растѣніе); **Izorek**, -рка, *m.* (wino izorowe), вино несоповое.

J.

Ja, *pron. pers. я, Eccl.* азъ.

Ja, *v. On, Ona.*

Jabiczany, **Jabieczny**, -а, -е, *adj.* яблочный; **Jabiezalny**, -а, -е, *adj.* яблочножидный; **Jabiecznik**, -а, *m.* яблочковик; сндръ; яблочный квасъ; яблочное вино.

Jabieczny, *v. Jabiczany.*

Jabłko, -а, *n.* яблоко; jabłka leśna kwasne, кислушки; §. nie daleko jabłko od jabłoni pada, яблоко отъ яблонки не далеко падаетъ; (каковы родители, таковы и дѣтки); jabłko, (kula złota z krzyżem), державка; jabłko Adama, *Apot.* (potum Adami), адамово яблоко; кадыкъ; *it.* jabłko oka, глазное яблоко; **Jakikowity** *koń*, сивая лошадь въ яблочкахъ. [*пый*]

Jabłkowy, -а, -е, *adj.* яблочный; **Jabłoni**, -ni, *f.*, **Jabłonka**, -і, *f.* *dim.* яблонь, яблонка, яблонное дѣрево; - *leśna*, дикая яблонь, кадышка; **Jabłonkowy**, -а, -е, *adj.* яблонный; = **Jabłony**; **Jabłuszko**, **Jabłuszczo**, -а, *n.* *dim.* яблочко.

Jabym, *я бы*; *v. Ja*.
Jać, [*Pracs. jać, pl. jęć*]; *Pracs.* 1. *p. a.* imę, 3. *p. a.* imię, *v. a.* яти; взять; - się czego, (*v. r.*) хлѣтисъ за что; приниматься за что; - się за со, вступаться за что (за кого).

Jacek, -ска, *m.*, *v. Hyacint* (= *npr.*); **Jacyn**, *v. Hyacyn* (*Bot.*).

Jachtel, *v. Aechtel*.
Jad, -u, *m.* (*prop. et'*), ядъ; отравя; *strzali jad*, *Bot.*, *v. Strzali*; *jad* (= *zajadłość, wściekłość*), бѣдучестъ; *v. Zajadłość*.

Jadać, *v. a. frequ.* вѣтъ, дѣять, кшмать; **Jadanie**, -ia, *n.* кшманіе, дѣніе; **Jadacz**, -а, *m.* ѣдокъ; **Jadalnica**, -і, *f.* столовая; **Jadalny**, -а, -е, *adj.* ядомый, съестный; **Jadło**, -а, *n.* ѣства; **Jadłość**, -ści, *f.* *v. Zajadłość*.

Jadowność, -ści, *f.* язвительность, ядовитость; **Jadowity**, -а, -е, *adj.* ядовитый, отравный, язвительный; *it.* *v. Zajadły*.

Jadro, -а, *n.*, **Jadrko**, **Jaderko**, -а, *n.* *dim.* ядрѣ (въ плодахъ), *dim.* ядрішко; **jadra mekkie**, ядра; шулята; - (sam wybór czego), самое лучшее; **Jadrownik**, -а, *m.* (по-злту worek), шулятная мошонка; мошна; **Jadrowy**, -а, -е, *adj.* шулятный; мошоночный; **jadrowy worek**, шулятная мошонка; *v. Jadrownik*; **Jadgrzasty**, -а, -е, *adj.* ядрістый.

Jadwiczna, -у, *f.*, **Jadwiszka**, -і, *f.* *dim.* ягильная подѣшка.

Jaglany, -а, -е, *adj.* просяный; **Jagły**, *gen. jagiel, pl. f.* просо.

Jagnię, -ęcia, *n.*, *cu.* **Jagniak**, -а, *m.* ягнѣ, ягнѣнокъ; **Jagnięcy**, -а, -е, *adj.* ягнѣчий; **Jagnięcina**, -у, *f.* ягнѣье мясо.

Jagniątko, **Jagniąteczko**, -а, *n.* *dim.* ягнѣнокъ, ягнѣночекъ.

Jagoda, -у, *f.* ягода; (*policzki*), щекѣ; **Jagódka**, **Jagódeczka**, -і, *f.* *dim.* ягодка; **jagódka**, (*coccus*), *v. Czerwlec*; **Jagodnik**, -а, *m.* ягодникъ; **Jagodny**, -а, -е, *adj.* ягодный; **Jagodzisty**, -а, -е, *adj.* много ягодъ имѣющій.

Jaje, -ja, *n.*, *plur.* **Jaja** & **Jajca**, *gen. jajec*, яицѣ; §. *mędrze* *dzić*

jajca, *niż kokosze* (= *kurczątka niż kury*), яица курчунъ чухъ; *it.* (= *jadro*), дѣтородное яицо; **Jajeczny**, -у, *f.* яичнича; **Jajecznik**, -а, *m.* яичничъ; **Jajeczny**, -а, -е, *adj.* яичный.

Jajko, -а, *n.* *dim.* яичко; *Bot.* **Musze jajka**, *v. Muszy*; **Jajkowaty**, -а, -е, *adj.* яичеобразный; яичевидный; кругло-продолговатый, продолговато-круглый.

Jak, **Jako**, *adv.* какъ; какъво; **Jakoby**, *аяі, акыбм*; **jakby**, *jakoby*, бѣдто; *jak tylko*, какъ себѣ; *jak (c. superi.)*, самій; *jak naj- lepszy*, самій лучший; *it.* *jako (c. superi.)*, какъ можно.

Jakąć się, *v. r.* зѣнѣтисъ, заникнѣтисъ, денетатъ, гурнѣтисъ, блекотатъ, азалѣкать; **Jakąć**, **Jękać**, **Jękać**, -а, *m.* **Jaknąć**, -у, *m.* (blekot), зѣнка, денѣтѣтъ; (*sem. денѣтѣтъ*); **Jakalstwo**, -а, *n.*, **Jakanie**, -ia, *n.*, **Jakliwość**, -ści, *f.* гурнѣтость; **Jakawy**, **Jakllwy**, -а, -е, *adj.* (jakujący się), блекотливый, зѣвелный, *Eccl.* конопояичный, гурнѣный.

Jaki, -а, -ie, *pron.* какій, каковъ; **Jakikolwiek**, каковъ-нибудь; *po jakimu*, каковъ-то; **Jaki taki**, (jakikolwiek), таковой; **Jakiś**, -kas, -kieś, *якій, каковъ-то*.

Jakllwy, *v. Jakawy*; **Jaknąć**, *v. Jękać*.

Jako, *adv.* *v. Jak*; **Jakos**, *adv.* какъ-то, какииъ-нибудь образомъ, нѣкоторымъ образомъ; **Jakosć**, -ści, *f.* кшчество; **Jakotako**, *v. Jak tak*; **Jakowość**, -ści, *f.*, **v. Jakosć**; **Jakowy**, -а, -е, *adj.* каковый, яковій.

Jakub, **Jakób**, -а, *m.* *npr.* Яковъ; *Astron.* gwiazda św. Jakuba, (*Jakubowa paliczka*), глѣштѣкъ, висотомѣръ; *św. Jakuba droga*, млѣчный путь.

Jakuzna, -у, *f.* млдотыня, подаііе, млдотника; **Jakuznica**, -у, *f.* дающаа млдотны; **Jakuznik**, -а, *m.* млдотыничъ; дающій млдотны; придворный священникъ; живущій подаііемъ.

Jaloszka, -і, *f.* *v. Jaiowica*.

Jaiowcowy, -а, -е, *adj.* можжевеловый, можжевелый; *jałowcowa jagoda*, можжевелнаа, можжевеліна, можжевелка, можжевелнѣнокъ, можжевеловаа ягода.

Jaiowica, -у, *f.*, **Jaiówka**, **Jaiowiczka**, **Jaioszka**, -і, *f.* *dim.* яловіца, тѣлица, тѣлушка, нетѣль; **Jaiowiczy**, -а, -е, *adj.* яловичный.

Jaiowiec, -wca, *m.* можжевелникъ, можжевелничекъ, яловецъ.

Jaiówka, *v. Jaiowica*.

Jaiowość, -ści, *f.* *v. Niepłodność*; **Jaiowy**, -а, -е, *adj.*, -wo, *adv.* *v. Niepłodny*, бесплодный; безплодный; (*o krowach*), яловый.

Jama, -у, *f.*, **Jamka**, -і, *f.* яма,

ямык, ямочка; Jamisty, -а, -е, adj. ямистый.

Jamnik, -а, m., Jamniczek, -eczka, m. dim. родъ малой собаки съ короткими и кривыми ногами.

Jamnika, Jarмулка, -і, f. сукья; ср. Biret, Pluska.

Jan, -а, m. прр. Іванъ, Іоаннъ; Bot. Jana бѣв. zagańca, або бѣв. Jana chleb, (ceratonia), оцвѣты рожек; рожевое дѣрево; Jana św. pax, v. Babi mur, Lwia або Niedzwiedzia łapa (Bot.); Jana бѣв. ziele, (v. Panny Maryi Dzwonki, Dzwonek Matki Bożej, Dwonek czerwony, Dzurawiec), (Hypericum perforatum), Івановская трава; звѣробійник; зѣвча кровина; Jana бѣв. kwiat, (gat. woiowego oka; duphalmum), расцвѣдник; бѣв. Jana głowa, v. Dyablik, Djablik; H. n. gobaczek, pl. gobaczki бѣв. Jana, Івановъ червчакъ, свѣтлій червчакъ, свѣтликъ; v. Złotnik.

Janczar, -а, m., Janczaryn, -а, m. яничаръ; Janczarka, -і, f. (rusnica janczarska), яничарская рубка; Janczarski, -е, -іе, adj. яничарскій.

Janowiec, -wca, m. Bot. (genistia), дрокъ; - strzałkowy, (agittaria), стрѣль, стрѣлобѣсникъ; - farbierski, (genista tinctoria), дрокъ красильный; - kołaczy, шивеникъ.

Jar, -у, m. яръ, яровой хлѣбъ, ярица; Jarо, -а, n. (wiosna), весна.

Jarka, -і, f. яровой хлѣбъ, ярица; яровая пшеница.

Jarlik, -а, m., Jarliczek, -eczka, m. dim. ярка.

Jarmarzny, Jarmaczny, Jarmarkowy, -а, -е, adj. ярмарочный, ярмарочный; Jarmarcszyb, v. a. прѣзжать на ярмонки; Jarmark, -у, m., Jarmarek, -rku, m. dim. ярмонка, ярмарка; Jarmarkowy, v. Jarmaczny.

Jarmułka, v. Jamułka.

Jarmułek, -а, m. (podwójny barkan), двойной барканъ.

Jarmuż, -у, m. кошачья капуста; jarmuż drobno posiekany, крошечко.

Jary, -а, -е, Jarki, -а, -іе, adj. Jago, adv. яровой; яркій, яркъ; v. sub: Jar.

Jarzab, -ebu, m. рябинникъ; Jarzab, Jarzabek, -bka, m. рябчикъ; Jarzabaty, -а, -е, adj. походный на рябчика.

Jarzębina, -у, f. рябинникъ, рябина; Jarzębiny, -а, -е, adj. рябиновый; jarzębiny li-kwor, рябиновка.

Jarzecz miód, v. Lipiec.

Jarżno, -а, n. ярно, ярѣнь, ярго; Яг. (cieżar, niewola, qu. v.), *targ, рабство; Jarżmowy, -а, -е, adj. 1. ярѣнный; Anat. kość jarżmowa, (os jugale), ярѣнная кость; 2. Jarżmowy, (= podjarżny,

podjarżmowy), ярѣмонбный, подярѣмный; jarżmowy wół, подярѣмный волъ, рабчій волъ.

Jarżusa, -у, f. (żyto jare), ярица, [яровая или однолѣтняя рожь].

Jarżyna, -у, f. зѣлень; ошочи; (zboże jare), яровой хлѣбъ; яровое; Jarżynny, Jarżynowy, -а, -е, adj. 1. зеленій; ошочный; огородный; jarżynny gupok, зеленый рынокъ, ошочный рынокъ; jarżynny ogród, огородъ; jarżynny ogrodnik, огородникъ; 2. яровой; zboże jarżynne, (t. j. jare), яровой хлѣбъ.

Jasotka, v. Jasotka, Jasta.

Jasieniec, -ńca, m. Bot. золототысячникъ.

Jasion, v. Jasion; Jasionek, -ńka, m. Bot. (jasione, Linn.), букшеникъ, [расцвѣние].

Jaskier, -u, m. Bot. (ranunculus, Linn.), ранукулъ; жабникъ, ялущникъ; сѣнопоурникъ; - maw, (r. flammula), прыщеникъ; - głodkowy, (r. bulbosus), жабиница;

жютикъ луковичный; сѣнопоурникъ луковичный [або узлокоренный]; - ostny, (r. acris), купало; купальница; жютикъ; сѣный цвѣтъ; чечина; жабникъ острокопный [або їдкій]; сѣнопоурникъ острый; - polny, (r. arvensis), кривича свѣтотъ; - wodny (r. aquatilis), жютикъ или жабникъ водный; - ogrodnicy, (r. asiaticus), жютикъ или жабникъ садовый; - trędowy, (r. ficaria), ранукулъ почечуйный, жабникъ чистотѣльный; - wielki (r. lingua), жабникъ язвочный, жютикъ болюный;

- wielokwiatowy, (r. polyanthemus), жютикъ многоцвѣтний, жабникъ многоцвѣтний; - wiosny, (r. reptans, repens), жютикъ позлудий, жабникъ стелістый; - jadowy, (r. sceleratus), жабникъ вредный, жютикъ доловитый.

Jaskierki, -ów, pl. (iskierki, gwiazdeczki), ѣстры; звѣздочки; звѣздочница; v. Gawęda, Dymniecnie ziele).

Jaskinia, -і, f. вертѣль, пещѣра, вертп; jaskinia totów, вертѣль разбѣнниковъ; разбѣнничій вертѣль; Jaskiniaty, -а, -е, adj. вертѣпный, пещѣрный; имѣющій много вертѣповъ, пещѣръ.

Jaskółczy, -а, -е, adj. лѣсточка; jaskółcze ziele, Bot. (chelidonium), лѣсточичная трава; лѣсточница; чистотѣль; чистакъ; jaskółczy kamień, (chelidonium lapideum), косятъ; лѣсточникъ; лѣсточникъ; лѣсточникъ камень; Jaskółka, -і, f., Jaskółeczka, -і, f. dim. H. n. (hirundo), лѣстница, лѣсточка; jaskółka grzechotka, (hirundo apus), косятка, косяточка; v. Jerzyk; - brzośówka або grzebielucha, (h. riparia), стрижъ; - morska (sterna), кагарца, маргашка, чаграва; - du-

śwówka, (hirundo rustica), лѣсточка трѣбная; л. домашняя; л. обыкновенная; л. деревѣская; §. jedna jaskółka nie czyni lata, одна лѣсточка весны не дѣлаетъ; і. jaskółka, (ryba morska, chelidon, Plin.), летучая рыба.

Jaskra, -у, f. 1. искра; 2. зрачокъ; зѣница; 3. зеленое бѣльмо.

Jaskrawość, -ści, f. (barwa różowa, kolor różawy), яркость красокъ, рѣзкость; (róża spojrzynie), пронцаѣтельность, быстрота въ глазахъ; Jaskrawy, Jaskry, -а, -е, adj. яркій; рѣзкій; пронцаѣтельный; пронцаѣтельный; бѣстрый; быстротѣльный; имѣющій бѣстрые глаза; (o koniach) степлогазый; бѣлоглазый; і. съ бѣльмомъ на глазу.

Jasła, Jasty, gen. jaseł, pl. 1. (nosido podróżny, narzędzie do poszenia ciężarów w podróży), носѣлки; 2. Jasia, Jasika, -stek, Jasotka, -stek, Jasteczka, -czek, pl. dim. (złób, naczynie z desek zbite na kształt ryny, w którym bydu jeść dają), ѣсла, ѣслища, ѣслички; 3. Jasełka, (figurki, wyobrażające narodzenie Chrystusa w stajence), ѣслички, фигурки, изображающія Рождество Христово; 4. (kolębka, kolumna, kołobek), жюлька, зѣбка; Jasiłowу, Jaselny, -а, -е, adj. (od jaseł), ѣсельный, относящійся или принадлежашій къ ѣсламъ.

Jasmin, -u, m. Bot. (dzielsmin, dzielsamin, jasmintum), ѣсминъ, жасминъ; Jasminy, -а, -е, adj. (dzielsminowy), ѣсминный, жасминный, принадлежашій ѣсмину.

Jasnia, -і, f. (jasne miejsce, jaw), ясность, яснота, ясна; двѣпный свѣтъ; на ясноту се okazał або на jasnią wujęć, (= на jawi), обнаружиться; видѣтъ наружу; сдѣлаться явнымъ.

Jasnić, v. a. яснить, объяснять, дѣлать яснымъ, освѣщать.

Jasnie, Jasno, adv. (v. Jasny), ясно, свѣтло, чисто; * ясно, понятно, удобовразумительно; очевидно; і. ясно, ясна, хоробая побѣда; (przy tytułach) Jasnie Wielmożny, [сановельможный], высокобродный, благородный, высокоблагородный; превосходительный; Вѣше Высокобродіе, Вѣше Высокоблагородіе; Вѣше Превосходительство; Jasnie Oświęcony, свѣтлѣйшій, пресвѣтлѣйшій, всепрсвѣтлѣйшій, сіательный, сіательнѣйшій; Вѣша Свѣтлость; Вѣше Сіательство; v. Wielmożny, Oświęcony; (Metropolitom); высокопрсвѣщеный; Вѣше Высокопрсвѣщенство.

Jasnić, v. a. яснить, посвѣтить, становиться или дѣлаться яснымъ, свѣтлѣть, посвѣтлѣть, блестять, блестять, сіать; Jasnieje, v. i. разсвѣтаетъ; jasniejąca, блестящій, сіающій, блестящій.

Jaśniuchny, -a, -e, Jaśniuczki, Jaśniuści, Jaśniusielki, Jaśniusielczki, -a, -ie, адж. ясновый, ясновый, очень ясны.

Jaśno, adv. ясно, светло; v. Jaśnie; Jaśno-barwy, -a, -e, adj. светлоцветный; светлоцвета; -brunatny, -a, -e, adj. светлобурый; светлокоричневый; -szeregony, -a, -e, adj. бледно-красный; ямн; -gnlady, -a, -e, adj. светлоогненный; -gorący, -a, -e, adj. (piomienisty), огненным; пламенный; огневидный; -krucz, -u, m. Miner. (krucz jasnosywy, obóty w zelazo), светлосерый желтый; -modry, -a, -e, -niebieski, -a, -ie, adj. светлосиний; голубой; -rumlany, -a, -e, adj. (wysoko szeregony), ярко-красный; v. пунобый; -rzu, -a, -e, adj. светлоорусый.

Jaśność, -ści, f. ясность, светлость; свѣтъ; сіяніе; блескъ; лоскъ; глянец; видность, ведреность, ведренность, ведреніе; ясность, понятность, вразумительность.

Jaśnowłoc, -wca, m. H. n. (antiope), антиопа; сайга; сукакъ.

Jaśnowłoc, -wca, m. H. n. (antiope), антиопа; сайга; сукакъ. [шбаша]

Jaśnowłoc, -wca, m. H. n. (antiope), антиопа; сайга; сукакъ. [шбаша]

Jaśnowłoc, -wca, m. H. n. (antiope), антиопа; сайга; сукакъ. [шбаша]

Jaśnowłoc, -wca, m. H. n. (antiope), антиопа; сайга; сукакъ. [шбаша]

Jaśnowłoc, -wca, m. H. n. (antiope), антиопа; сайга; сукакъ. [шбаша]

Jaśnowłoc, -wca, m. H. n. (antiope), антиопа; сайга; сукакъ. [шбаша]

Jaśnowłoc, -wca, m. H. n. (antiope), антиопа; сайга; сукакъ. [шбаша]

Jaśnowłoc, -wca, m. H. n. (antiope), антиопа; сайга; сукакъ. [шбаша]

Jaśnowłoc, -wca, m. H. n. (antiope), антиопа; сайга; сукакъ. [шбаша]

Jaśnowłoc, -wca, m. H. n. (antiope), антиопа; сайга; сукакъ. [шбаша]

Jaśnowłoc, -wca, m. H. n. (antiope), антиопа; сайга; сукакъ. [шбаша]

Jaśnowłoc, -wca, m. H. n. (antiope), антиопа; сайга; сукакъ. [шбаша]

Jaśnowłoc, -wca, m. H. n. (antiope), антиопа; сайга; сукакъ. [шбаша]

Jastrych, v. Astrych.

Jastrząb, -ębia, m. 1. H. n. (accipiter), ястребъ, [хищная птица]; 2. Jastrząb, Artill. (gat. dawniej strzelby, półsokota, qu. v.), фальконетъ, соколка; Jastrząbek, -bka, m. dim. ястребокъ; и: (Jaco palumbarius, Klein.; też gołębnikiem zwany), ястребъ голубятникъ; голубятникъ; Jastrzębi, -ia, -ie, Jastrzębowy, -a, -e, adj. ястребиный, ястребчатый, ястребовъ; jastrzębi kamień, (hieracitis), гирацитъ, ястребиный камень, (а. глазъ); Jastrzębiec, -wca, m. Bot. (hieracium), ястребинка; соколяникъ; сокольная трава; -kosmaczek, музеско, (hieracium pilosella), мышный ушк; ястребинка мохнатая; -puszowy, (hier. murorum), ястребинка стѣнная, соколя трава; -balaszkwaty, (hier. umbellatum), ястребинка зонтичная; Jastrzębiec, v. n. дѣлаться хищнымъ; Jastrzębnik, -a, m. (mysliwiec jastrzębiami polujący), ястребинъ.

Jaśzczy, -a, m. 1. ryba, v. Jażdż; 2. Jaśzczy, -u, m. (naczyne na masło, etc.), масленница; Jaszczek, -szczka, m., v. Jaszczuk.

Jaśzczur, -a, m. 1. H. n. (manis), амеръ; и: амерца; 2. Jaśzczur pieprzycysty, (manis perlatayla), амеръ Африканский короткохвостый; 3. H. n. (ryba morska), морская амерца; макрель; v. Jaśzczurka (ryba); Jaśzczura, -y, f., v. Jaśzczurka; Jaśzczurczę, -ęcia, n. dim. (młoda jaśzczurka), молодая амерца;

Jaśzczurzy, Jaśzczórczy, -a, -e, adj. амерциный; Miner. Jaśzczurczy kamień, (sawirica), амерциный; jaśzczurcze ziele, Bot., v. Wołownik; jaśzczurczy mech, v. Śnieżcy mech.

Jaśzczurka, Jaśzczórka, -i, f. 1. H. n. амерца, веретеница; v. Skrzeczek; 2. Jaśzczurka, (jako zwierz najjadowitszy), желтобрюхъ, желтопузъ, желтопузикъ; 3. (źmija), змѣя; ужъ; хидна; v. Żmija; 4. jaśzczurka jeziorna, (salmo salurus), угорь амерца; 5. - (małe dziakło), Artill. малый фальконетъ; Jaśzczurnik, -a, m. Bot. румянка; v. Wołowy (język biały).

Jaśzczy, -a, -e, adj. (od jaśzczka czyli jażdża guby), ерщевый.

Jaśzczuk, -a, m. ящичъ, ящичекъ, корбѣк.

Jata, Chata, -y, f. Jatka, Chatka, -i, f. dim. хата, хижина; jata, (= namiot), куща, шаламъ, шатѣръ, намѣтъ; колыба, колыбинка; jata, chata, (chata chłopska), хачуга, хачужка, олауга; будиарь; Jatki, f. pl. ядъ; лавки; mięsne jatki, мясной рядъ;

gubne jatki, рыбной рядъ; рыбный рынок.

Jatrow', -trwi, f., Jatrewka, -i, f. dim. (bratowa), ятровь, ятровица, невістка.

Jatrzemie, v. sub: Jatrzyć.

Jatrzelnica, -y, f., Jatrzelniczka, -i, f. dim. 1. кобасъ; 2. кимка.

Jatrzyno, -a, -e, adj. (ropisty, qu. v.), гнойный; гнойный.

Jatrzynie, v. a. straszyć, раздражать, раздражать, [на пр. rąny]; гноить; jatrzyno, (ropisty), нарывной; Яг. - кого, сердитъ, раздражать, раздражать, раздражать; гнѣвать, гнѣвать; jatrzyno (bolesny), огорчительный; -nie, v. г. гноится; (narwać), нарываетъ; * раздражаться; раздражаться; Jatrzynie, -ia, n. 1. раздражающее раны; нагноіе; v. Wopienie; 2. раздражающее, раздражающее, огорчитель; Jatrzynie, -a, m. огорчитель, раздражитель.

Jaw', na jaw', na jawie, на jawie, на jawu, adv. явъ, въ явъ; явъ; наружу; явно; открыто; открыто; не скрыто; не тайно; публично; очевидно; ясно; на jawie, на jawi, на jaw; wyjść na jaw', na jawie, видѣть наружу, обнаруживать, открыться, сдѣлаться (становиться) явнымъ; наконецъ wszystko wyjdzie na jaw' або на jawie, наконецъ всё выйдет наружу або открытося, обнаружится.

Jawić, v. a. tmpf., z-, u-jawić, v. perf. (zjawiać, jawny czynić), являть, явить, изъяснять, изъяснять; показывать, показывать, обнаруживать, обнаруживать; дѣлать явнымъ; -nie, v. t. (zjawiać się, qu. v.), являться, явиться; показываться; оказываться; дѣлаться явнымъ; обнаруживаться; открываться.

Jawisko, -a, n. повзлѣіе; явленіе; v. Widowisko.

Jawnie, Jawno, adv. явно, явственно; явственн; не тайно; не скрыто; наружу; v. Jaw'.

Jawno-grzeszenie, -ia, n. явпогрѣшіе; явное, публичное явпогрѣшіе; -grzeszenia, -y, f. явная, публичная грѣшница; -grzesznik, -a, m. явный, публичный грѣшникъ.

Jawność, -ści, f. ясность, явственность; очевидность; Jawny, -a, -e, adj. явный, явственный; всенародный; видимый; публичный; очевидный; открытый; извѣстный; ошугительный; несомнительный; ясный; jawnym być, явствовать, быть явнымъ очевидно.

Jawor, -u, m. Bot. (acer, Linn.), кленъ; jawor wschodni, cudzoziemski, (platanus orientalis), яворъ, чшаръ; v. Platan; jawor

-я, п. касерство; Зло-вѣрка, -и, f. zlowiarka, kaserka, heretycska, niedowiarka; -вѣрный, -ая, -ое, adj. zlowierny, kasercki, heretyczny; -вѣрство, -а, п. касерство, niedowiactwo; -вѣръ, v. Зловѣрець; -вѣстие, -я, п. зля (nieodbra) wieść, zła nowina; -вѣстникъ, -а, м. prorok zlowieszczy, zle wieszczacy, źle wróżący; -вѣстница, -и, f. prorożczka zlowieszcza, zle wieszcząca, źle wróżąca; -вѣщій, -ая, -ое, adj. zlowieszczy, zle wieszczący, słowrogі, źle wróżący, przeprowadzający nieszczęście; зловѣщца, птица, зловрог [zlowieszczy] ptak; -глаблѣный, -ая, -ое, adj. Eccl. sl. potwarzający, potwarzliwy, obmówliwy, bluźniący; -дѣй, -я, м. zloczyncia, niegodziwiec, zbrodniarz, wróg, nieprzyjaciel; -дѣйка, -и, f. nieprzyjaciółka, zloczynnica, zbrodniarka; -дѣйскій, -ая, -ое, adj. niegodziwy, zbrodnicy, zloczynski, zloczycy, występny, nieprzyjacielski; -дѣйственный, -ая, -ое, adj. zloczycy, zloczynski, zbrodniarcki; v. Злодѣйскій; -дѣйство, -а, п. zloczynstwo, zbrodnia; -дѣйствовать, v. n. broić, zle czynić, zloczynstwa porębiać; -дѣяние, -я, п. zloczynstwo, zly uczynek, zbrodnia, występki; -желаніе, -я, п. nieżyczliwość; -желатель, -я, м. nieżyczлиwy, źle życzący кому, nieprzyjazny; -желательница, -и, f. nieżyczлиwa, źle życząca кому, nieprzyjazna; -желательный, -ая, -ое, adj. nieżyczлиwy, źle życzący кому, неprzyjazny; -желательство, -а, п. nieżyczliwość; -желательствовать, v. n. źle кому życzyć; nie-sprzjad.

Злой, -ая, -ое (& Золь, Зла, Зло), adj. zly, zlosliwy, niegodziwy.

Зло-качественность, -и, f. zlosliwość; -качественный, -ая, -ое, adj. zlosliwy, mający zle przymioty; злокачественная ячхорадка, Med. zlosliwa febra; -кличеніе, -я, п. przгода, nieszczęście; -коварный, -ая, -ое, adj. zdradliwy, podstępny, chytry, szkodliwy; -коварство, -а, п. zdradliwość, podstęp, chytróść, szkodliwość; -кованный, -ая, -ое, adj. zdradliwy, podstępny, szkodliwy, chytry; -кованный, -ая, -ое, adj. podstępny; -мудрѣе, -а, м. medrek, medreła, wmyslac, chytry; -мудріе, -мудрество, -а, п. medrkowanie, rozumkowanie, chytróść; -мудрствовать, v. n. medrkować, rozumkować; -мысленникъ, -а, м. зля myśl mający; -мысленность, -и, f. зля мысль, мienie злѣй мысли; -мысленный, -ая, -ое, adj. źle myślący; -но, adv.

ze złą myślą; Зло-мыслить, v. n. Eccl. sl. зля мысль mieć, зly zamiar mieć; życzyć кому źle; -мысле, -я, п. зля мысль; -мысленный, v. Зломысленный; -намерение, -я, п. зly zamiar; -намеренно, adv. w зlym zamiarze, ze зля мыслью, szkodliwie; -намеренный, -ая, -ое, adj. зly zamiar mający, źle myślący, szkodliwy; -начальникъ, -а, м. początek zlego; djabel; -нравіе, -я, п. nieobyczajność, niegrzeczność; зле obyczaj; зlosliwość; -нравно, adv. nieobyczajnie, niegrzecznie; -нравный, -ая, -ое, adj. nieobyczajny, niegrzeczny; зlosliwy; -нравствовать, v. n. Eccl. sl. zlosliwie postępować, źle nieobyczajnie; -нырливость, -и, f. zdradliwość, zdrada, podstęp, chytróść, zlosliwość; -нырливый, -нырный, -ая, -ое, adj. zdradliwy, podstępny, zlosliwy, chytry; -нырство, -а, п. zdrada, podstęp, zlosć, chytróść; -памятливость, -и, f. zawziętość, mściwość; długie pamiętanie urazy; -памятливый, -памятный, -ая, -ое, adj. zawzięty, mściwy, długo pamiętający urazę; -памяттование, -я, п. pamiętanie za źle; mściwość; -памятство, -а, п. mściwość, zawziętość; -памятствовать, v. n. być mściwym; poramiętać за źле; chrapkę zloбодный, -ая, -ое, adj. zloбодny; -получествовать, v. n. Eccl. sl. być nieszczęśliwym; -получіе, -я, п. nieszczęście, klęska, przгода; -получный, -ая, -ое, adj. nieszczęsnу, nieszczęśliву; -получно, adv. nieszczęśnie, nieszczęśliwie; -появленіе, -я, п. zloбмысленіе, -я, п. Eccl. sl. зля мысль, зly zamiar; -радіивый, -радіный, -ая, -ое, adj. zloradliwy, rad czyjѣj szkodzie, ciesząc się z nieszczęścia czyjego, nieżyczливу; -радіство, -а, п. radość z cudzej szkody [или krzywdy], cieszenie się z cudzej szkody, nieżyczliwość; -радіствовать, v. n. cieszyć się z nieszczęścia czyjego, cieszyć się z cudzej szkody, być nieżyczлиwym; -рѣчивость, -и, f. zlorzeczcliwość, зля мowa, potwarz; -рѣчивый, -ая, -ое, adj. zlorzeczcливы, zломовny, potwarzчы; -рѣчить, v. a. zlorzeczczy, potwarzać; -рѣчить, -я, п. zlorzeczenie, potwarz; -сѣрдіе, -я, п. zle serce; -сѣрдный, -сѣрдый, -ая, -ое, adj. zlego serca, zlosliwy; -славить, v. a. Eccl. sl. ostawiać, potwarzać; -славіе, -я, п. niesława, зля sława; -слобіе, -я, п. obmowa, potwarz; -слобіть, v. a. obmawiać, zlorzeczczy, potwarzać; -слонный, -ая, -ое, adj. osławny, potwa-

rczy, zlorzeczcny; Зло-словіе, -а, м. obmowa, potwarz; -сирадіе, -сирадный, v. Злобоніе, Злобонный; -совѣстіе, -совѣстный, v. Безсовѣстіе, Безсовѣстный; -совѣстіе, -я, п. Eccl. sl. zla, szkodliwa rada; 2. зly zamiar; -совѣтникъ, -а, м. зly poradnik; podstępnik; -совѣтовать, v. a. źle radzić; mieć зly zamiar. [syn. zlosliwy. Злостный, -ая, -ое, adj. зло-страданіе, -я, п. Eccl. sl. strapienie, utrapienie; -страстіе, -я, п. Eccl. sl. szkodliwa namietność; -страстный, -ая, -ое, adj. szkodliwa namietność opapanowany.

Злость, -и, f. zlosć, zlosliwość, wrogosc, okrutność. Зло-счастіе, -я, п. nieszczęście, przгода; -счастный, -ая, -ое, adj. nieszczęsnу, nieszczęśliву; -творный, -ая, -ое, adj. Eccl. sl. skłonny do zlego; szkodliwy; -творство, -а, п. зly czyn, zloczynstwo; robenie na zlosć, na przekor кому; -умыслить, v. perf., v. sub. Злоумыслить; -умышленіе, -я, п. зля мысль, зly zamiar, niegodziwość; -умышленникъ, -а, м. зля мысль, зly zamiar mający, niegodziwy; -умышленно, adv. ze зля мыслью, w зlym zamiarze, niegodziwie; -умышленность, -и, f. v. Злоумышленіе; -умышленный, -ая, -ое, adj. зля мысль, зly zamiar mający, niegodziwy; -умышлять, -умыслить, v. n. mieć зle мысль, зle, niegodziwie zamiary, kuć со зlego; -употребить, -я, v. perf., v. sub. Злоупотреблять, -ос; -употребление, -я, п. nadużyć; -употреблять, -употребить, v. a. nadużywać, nadużyć; -употребляться, -употребиться, v. p. być nadużywanym, nadużyć; -ухитриться, -а, v. perf., v. sub. Злоухищряться; -ухищрение, -я, п. podstęp, chytróść; -ухищренный, -ая, -ое, adj. podstępny, chytry; -ухищряться, -ухитриться, v. r. działać podstępnie, chytrze; -ухитрый, -ая, -ое, adj. podstępny; chytry; -ухиление, -я, п. nagana, przygana; -ухилникъ, -а, м. naganny, zломовca, potwarzca; -ухильный, -ая, -ое, adj. naganny, przgанны, zломовny, obmówliwy, potwarzчы, potwarzлиwy; -чакствовать, v. n. Eccl. sl. być w niedoli, w biedzie; -чакстіе, -я, п. niedola; -чакствованіе, v. n. Eccl. sl. być bezbożnym, niegodziwym, niepoctwym; -чакстивый, -ая, -ое, adj. bezbożny, niegodziwy, niepoctwy; -чакстіе, -я, п. bezbożność, niegodziwość, niepoctwość; Злочѣстный, -ая, -ое, adj. bezbożny, niegodziwy, niepoctwy;

Злочиніє, -я, *n.* nierozząddek, nieład; tajdactwo; -чинный, -ая, -ое, *adj.* nierozządny; tajdascki; -чинствовать, *v.* *n.* postępować nierozządnie, bez ładu, po tajdascku; -щастіє, -щастный, *v.* Złocząstie; -язвичіє, -я, *n.* potwarz, obmowa, uszozupliwość; -язвичникъ, -а, *m.* potwarsa, obmówca, człowiek uszozupliwy; -язвичница, -ы, *f.* kobieta potwarsza, obmowna, uszozupliwa; -язвичный, -ая, -ое, *adj.* potwarszy, obmowny, uszozupliwy.

Злой, *v.* Złoy.

Злѣ-видный, -ая, -ое, *adj.* wężukowaty, wężowaty, podobny do węża.

Злѣвникъ, *v.* Злѣвникъ.

Злѣвдѣлмый, -ая, -ое, *adj.* wężowatosy; zwięzłasca Meduza, wężowatosca Meduza.

Злѣголовникъ Молдавскій, *m.* Bot. (*dracunculopetalum Moldavicum*), melissa Turcka.

Злѣносѣць, -сѣць, *m.* wężownik, konstellacya węża.

Злѣообразный, Злѣонодобный, *v.* Злѣвидный.

Змія, -я, *m.* Zmia, -ія, *f.* Ecl. *sl.* zmija, wąż.

Зміеболотная трава, *v.* Вѣлдермыльникъ.

Зміевникъ, -а, *m.* 1. Bot. (*gnaphalium*), *v.* Сѣшеница; змѣвникъ Виргинскій, *v.* Кирказанъ змѣвникъ; змѣвникъ корень, *v.* Горѣць; 2. *Miner.*, *v.* Серпентинъ. [*taris*], wężownik.

Зміевникъ, -а, *m.* Bot. (*serpens*), Зміедрѣвникъ, Зміедрѣвъ, -а, *m.* Bot. (*aphrozytum*), wężowe drzewo.

Зміеозаклинатель, -я, *m.* wieszczek przuwajajacy węża i wróżdzy z nich.

Зміѣкъ, -ѣка, *m.* *dim.* wężuk.

Зміѣнокъ, -ѣка, *m.* młody wąż.

Зміій, -я, *m.* *n.* *p.* (*serpens*), wąż; зміій великанъ, *v.* Удавъ; крылатый зміій, *v.* Драконъ (летучій); водной зміій, *Astron.* wąż; *ii.* бумажный зміій, latawiec.

Змійка, -и, *f.* 1. *dim.* змійка, wężuk; 2. Bot. (*briza media*), drzazsca średnica; змійка воднана, *v.* Вѣлдермыльникъ.

Зміинный, -ая, -ое, *adj.* wężowosy; зміинная голова, muszla porcelanowa; *v.* Ужѣва; зміинный ямъкъ, Bot. *v.* Ужѣвникъ; зміинная трава, *v.* Змійка (Bot.); зміинное дѣрево, *v.* Зміедрѣвникъ.

Зміія, -ія, *f.* *n.* (*serpens*), wąż; зміія грешная, (*crotalus horridus*), grzechotnik; зміія очкоува, (*coluber naja*), okularnik (wąż); зміія рогаган, *v.* Корѣсть.

Змія-рыба, -и, *f.* *n.* (*ophidium barbatum*), wężownik-рыба.

Зміявь, *v.* *a.* *freq.*, *v.* Зміявь.

Зміенный, -ая, -ое, *adj.* znajomy, znany.

Знакомѣць, -ѣць, *m.* znajomy, znajomiy, *v.* *a.* znajomiy, *po-* znajomiy. [*-и, f.* znajoma.

Знакомница, -ы, Знакомка, Знакомство, -а, *n.* znajomość;

имѣть съ кѣмъ знакомство, быть въ знакомствѣ, мѣсь з кимъ знакомѣсь; przebywać z kim.

Знакомый, -ая, -ое, *adj.* znajomy; znany; wiadomy.

Знакъ, -а, *m.* (*prop.* & *) znak.

Знаменованіє, -я, *n.* znamionowanie, znaczenie, położenie znaku.

Знаменатель, -я, *m.* *Arithm.* mianownik.

Знаменательный, -ая, -ое, *adj.* wyrażony przez godła; wiele znaczący dobityny, wyraźny.

Знаменати & Знаменати, *v.* *a.* Ecl. *sl.* znamionować, znaczyć, oznaczać, oznaczyć; -ся, *v.* *r.* znamieniątos krestómъ, znamenati obrazómъ krestá, kładź znak krzyża na siebie; *ii.* -ся, *v.* *p.* być znamionowanym, oznaczanym, oznaczonym.

Знаменитость, -и, *f.* znakomitość, znamenitost.

Знаменитый, -ая, -ое, *adj.* znakomity, znamenity, znaczny, sławny.

Знаменіє, -я, *n.* Ecl. *sl.* znamie, znak; zjawisko, cud; зміанієніє krestá, krestnoe зміанієніє, znak krzyża; зміанієніє Пресвятыя Богородицы, zjawienie się Panny Maryi [или Matki Boskiej].

Знаменный, -ая, -ое, *adj.* choraگیewny.

Знаменованіє, -я, *n.* znaczenie; znamionowanie; *ii.* *v.* Значеніє.

Знаменовати, *v.* *a.* znamionować; -ся, *v.* *r.* kładź znak krzyża na siebie; *ii.* *v.* *p.* być znamionowanym.

Знаменосѣць, -сѣць, *m.* 1. chorągъ; 2. Ecl. *sl.*, *v.* Схѣмникъ.

Знаменская цѣрковь, *f.* kościół do zjawienia się Matki Boskiej.

Знамениць, -а, *m.* chorągъ.

Знамя, -мени, *n.* choraگیew; *pieczęć, znak wycięsniety; krzyżyкъ (zamiast podpisu).

Знаніє, -я, *n.* znanie, wiadomość, nauka; зміаніє свѣта, znajomość swiata; имѣть глубокія зміанія, мѣсь, posiadać głębokie wiadomości.

Знати, *adv.* znakomicie.

Знатность, -и, *f.* znakomitość, znamenitost, świetność.

Знатный, -ая, -ое, *adj.* znakomity, znamenity, świetny; znaczny, wielki.

Знатокъ, -ѣ, *m.* znawca, znający się (na czómъ). [komici].

Знать, -и, *f.* *coll.* ludzie znать, *v.* *a.* znać; wiedzieć;

умієć, rozumієć; znать Россійскій языкъ, znać, umieć, posiadać języкъ Rosyjski; znать граммотъ, umieć czytać i pisać; znать свѣтъ, зміаюций свѣтъ, *v.* *sub.*

Свѣтъ; znать честь, *v.* *честь*; znать совѣсть, znать стыдъ, mієśsumienie, wstyd; dać znать кому-либо о чѣмъ или о комъ, dać znać komu o czémъ lub o kim; dać себѣ znать, dać się знати, dać się poznać; znати егѣ не хотѣь, nie chęć o nimъ nie wiedziєć; znати себѣ, *pop.* ratzъ siebie, nie mієśzaj się w cudze sprawy; znati себѣ (znati tylko себѣ) и тогѣ бѣдѣть съ тобѣ, *š.* przed swym domem pierwѣj umieć; то и znai, ciągle; bez u-stanku; ustawicznie; -ся, *v.* *r.* - съ кѣмъ, znać się, mієś znajomość z kim. [dać, zaprawdę.

Знать, *adv.* enać, znać, wi-

Знати, -я, *n.* *pop.* znanie; wiedzenie; umienie, rozumienie.

Знатся, *v.* *sub.* Zнати.

Знахарка, -и, *f.* wadka, bległa w czѣмъ kobieta; wieszczka, czarodziejka.

Знахарь, Знахорь, -я, *m.* mądry, bległy w czѣмъ; wieszczek, czarodziej.

Значекъ, -чекъ, *m.* choraگیewka.

Значѣкъ, -чѣкъ, *m.* *dim.* znaczek.

Значеніє, -я, *n.* znaczenie (*np.* wyrazów); ёто не имѣетъ никакого значенія, то nie ma żadnego znaczenia; то nie nie znaczy.

Значительность, -и, *f.* znaczność. [znaczny].

Значительный, -ая, -ое, *adj.* znaczny.

Значить, *v.* *a.* znaczyć; мѣсь значеніє, być w znaczeniu; oznaczać, wystawiać; ёто много значить, то wiele znaczy; ёто ничего не значить, то nie nie znaczy.

Знаюций, -ая, -ое, *adj.* part. znający, mający wiadomości jakie o czѣмъ; znającyя законы, prawa, znający ustawy, prawa.

Знобитъ, *v.* *a.* ziębić, oziębiać; -ся, *v.* *r.* ziębić się.

Знобіій, -аи, -ое, *adj.* ziębnący, ziębly, zimny.

Знобкость, -и, *f.* zięбłość, zimność, zięбiączka.

Знобъ, -и, *f.* zimno, ograszka, dreszcz; знобъ берѣть, dreszcz, zimno bierzє, przejmujє.

Знолюбѣ, -а, *m.* Bot. (*corchorus*), ślaz żydowski; żydosłaz.

Зной, -я, *m.* znój, upał, parność, gorąco. [gorąco.

Знойно, *adv.* znojnje, parno.

Знойный, -ая, -ое, *adj.* znojnny, parny, gorący.

Знойтъ, *v.* *n.* jasno się palić.

Зобаніє, -я, *n.* dziobanie.

Зобастый, Зобатый, -ая, -ое, *adj.* wolaty, mający wole pod gardlem. [bać.

Зобать, *v.* *a.* dziobać, podzi-

Зобникъ, -а, *m.*, *v.* Зобъ.

Зобный, -ая, -ое, *adj.* strumowaty, wolaty, mający strum, wole; skrofłownicy; zобный корень, Bot. trędownik; *v.* Норичникъ.

Зобѣкъ, -ѣкъ, Зобѣчекъ, -чка,

m. dim. gardziółka (u ptaków); wole pod gardłem.

Зобъ, —а, *m.* gardziel (u ptaków); wole pod gardłem.

Зовъ, —а, *m.* wezwanie, zaproszenie, *v.* Суда. [звеніе.]

Зодіакальний, —ая, —ое, *adj.* *Astron.* zodiakowy, od zwierzyńca niebieskiego.

Зодіакъ, —а, *m.* *Astron.* zodiak, zwierzyńce niebieskie.

Зодіачный, *v.* Зодіакальний.

Зоди, —ієвъ, *m. pl.* wyobrażenia dwunastu znaków zodiaka lub ekliptyki.

Зодческій, —ая, —ое, *adj.* budowniczy, architekterski, architektoniczny; зодческоє искусство, sztuka budownicza.

Зодчество, —а, *n.* budownictwo, architektura.

Зодчій, —аго, *s. m.* budowniczy, architekt.

Золъ, —ы, *f.* popiół, ług.

Золёніе, —я, *n.* ługowanie.

Золотистый, —ая, —ое, *adj.* popielisty, wiele popiołu dający.

Золить, *v.* а. ługować.

Золка, —и, *f.* *v.* Золёніе.

Золышка, —и, *f.* szwagrowa.

Золышка, —и, *f.* (kochana) szwagrowa.

Золотарникъ, —а, *m.* *Bot.* *v.* Жидовник & Златообль; золотарникъ обыкновенный, *v.* Золотень.

Золотарный, —ая, —ое, *adj.* złotniczy; —тарня, —и, *f.* złotarnia, warsztat złotniczy; —търъ, —я, *m.* 1. złotnik; 2. przewrętnik & przywrotnik; *v.* Нуждъръ.

Золотень, —тня, *m.* *Bot.* (*Solidago virga aurea*), prosiana włóc, glowienka, złotniognat.

Золотильный, —ая, —ое, *adj.* do rozlascania służący; rozlascany; —тильщикъ, —а, *m.* rozlascownik, złosciel; —тистка, песчаная, *v.* Сущеница (песчаная); —тистый, —ая, —ое, *adj.* złosciaty; —тисть, *v.* а. złosci, pozlascac; —тисться, *v. p.* być rozlascanym.

Золотникова голова, *v.* Парнаска (бохотная).

Золотникова трава, *v.* Золототысячникъ.

Золотникъ, —а, *m.* 1. złotnik, trzecia część luta; 2. kłapa (u ropnu); 3. *Bot.*, золотникъ полевой, *v.* Золототысячникъ.

Золотника, —я. Парнаска (бохотная). [сауа.]

Золотнянка, —и, *f.* drót rozlascawo, —а, *n.* złoto; золото живописное, złoto malarskie; золото листовое, бітвое, сусальное, *v.* Суцаль; гремучее золото, złoto piorunujące; бѣлое золото, *v.* Платина; кошечье золото, *v.* Слѣда (жѣлтая); Мангейское золото, *v.* Принцесское золото; червиное золото, złoto dukatowe; *ii.* *v.* Кушійъ (золотомъ), Хоронійъ (золото).

Золототысячникъ, —а, *m.* 1. złotnik, trzecia część luta; 2. kłapa (u ropnu); 3. *Bot.*, золотникъ полевой, *v.* Золототысячникъ.

Золотника, —я. Парнаска (бохотная). [сауа.]

Золотнянка, —и, *f.* drót rozlascawo, —а, *n.* złoto; золото живописное, złoto malarskie; золото листовое, бітвое, сусальное, *v.* Суцаль; гремучее золото, złoto piorunujące; бѣлое золото, *v.* Платина; кошечье золото, *v.* Слѣда (жѣлтая); Мангейское золото, *v.* Принцесское золото; червиное золото, złoto dukatowe; *ii.* *v.* Кушійъ (золотомъ), Хоронійъ (золото).

Золь, *v.* Злій.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny, popiółowy, zawierający popiół; 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i wodą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny, popiółowy, zawierający popiół; 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i wodą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny, popiółowy, zawierający popiół; 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i wodą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny, popiółowy, zawierający popiół; 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i wodą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny, popiółowy, zawierający popiół; 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i wodą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny, popiółowy, zawierający popiół; 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i водą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny, popiółowy, zawierający popiół; 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i водą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Золото-битный, —ая, —ое, *adj.* goltslarski; —битъ, —а, *m.* goltsłar, złotobit, złotokleper, klepiący złoto, robiący blaszki złote; —голдосникъ, *v.* Златовласъ; —голдоска, —и, *f.*, —голдосникъ, —а, *m.* *v.* Златоголовка; —искаenie, —я, *n.* szukanie, kopanie złota; —искаатель, —я, *m.* szukający złota; —искательный, —ая, —ое, *adj.* szukający złota.

Золотой, —ая, —ое, *adj.* 1. złoty; золотой перстень, złoty pierścień; золотое число, *Chronol.* liczba złota; золотое правило, *Arithm.* regula trzech, złota; золотой корень, *v.* Златокорень; золотой дръзъ, *v.* Златоцвѣтъ; золотая рѣка, *v.* Золотень; золотая трава, *v.* Крестовникъ; золотая рѣбка, złota rybka; *ii.* *v.* Чебѣкъ (золотой); золотыхъ дѣлъ мастеръ, złotnik; 2. золотой, —аго, *s. m.* dukat.

Золото-листный, —истый, —а, *m.* *Bot.* (*Chrysophyllum*) złotolist; —исный, —ая, —ое, *adj.* złotonosny, złosciaty; —плющильникъ, *v.* Золото-битъ; —плющильный, —и, *f.* izba, gdzie złoto puszczają; —промышленный, —ая, —ое, *adj.* do przemysłu złota służący; золотопромышляльная фабрика, *v.* Золотопромышляльня; —промышленья, —и, *f.* izba do przemysłu złota; —промышленщикъ, —а, *m.* przemysławca złotego; —промышленіе, —я, *n.* przemysławanie złota; —прядильникъ, —а, *m.* złotoprzędca; —разводная вода, *v.* Водка; —хвостье, *v.* Утеосникъ; —тысячникъ, —а, *m.* *Bot.* (*Erythraea centaureum*), jasieniec, goryczka, złotc ciemna; —цвѣтный, —ая, —ое, *adj.* złotobarwy; золотощейный камень, *v.* Хризобериллъ; —цвѣтъ, *v.* Златоцвѣтъ; —шей, —я, *m.* haftarz złotem; —шейка, —швейка, —и, *f.* haftarka złotem; —швейный, —ая, —ое, *adj.* od haftowania złotem, haftarski; —швейство, —а, *n.* haftowanie złotem; —швейка, —и, *f.* haftarka złotem.

Золотуха, —и, *f.* 1. *Med.* (*scrophula*), skrofuly (choroba); 2. *Bot.* (*thalictrum*), rutka złota; *v.* Рѣта (луговая); —тѣшлиный, —ая, —ое, *adj.* skrofuliczny; —тѣшникъ, *v.* Золотень; —тѣшный, —ая, —ое, *adj.* skrofuliczny; —тый, *v.* Золотой (1); —ченіе, —я, *n.* złoscenie, rozlascanie; —ченый, Золоченный, —ая, —ое, *part. p.* złosceny, rozlascany.

Золь, *v.* Злій.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny (w piecu); 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i wodą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny (w piecu); 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i wodą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny (w piecu); 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i водą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny (w piecu); 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i водą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny (w piecu); 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i водą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny (w piecu); 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i водą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny (w piecu); 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i водą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny (w piecu); 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i водą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny (w piecu); 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i водą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny (w piecu); 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i водą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny (w piecu); 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i водą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny (w piecu); 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i водą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny (w piecu); 2. bezczka na popiół; 3. popiół z wapnem niegaszonym i водą roztworzony, w który się kładą skóry wyprawione; 4. popielarz, ten co popiół pali; 5. *Bot.* (*cineraria*), popielca, popielnik.

Зольный, —ая, —ое, *adj.* popielny, popiółowy, zawierający popiół.

Зона, —и, *f.* *Geogr.* zona, pas niebia; *v.* Пасъ (3. *Geogr.*).

Зондикъ, —а, *m. dim.* *Chr.*, *v.* Зондъ.

Зондъ, —а, *m.* 1. *Chr.* pion cyruliczny, iglica cienka na końcu gałeczki majaca, do pionowania rany; 2. świder do wiercenia skał, ziemi.

Зонтиконосный, Зонтикоцвѣтный, —ая, —ое, *adj.* *Bot.* okolkorodny, w okółki wyrastający; зонтиконосная растѣнія, okolkorodne rośliny.

Зонтикъ, —а, *m.* 1. parasol, parasolik, ciennik; deszczochron; 2. *Bot.* (*umbella*), okolek, gronko okragłe u ziół. [Збѣтникъ.]

Зонтичекъ, —чка, *m. dim.* *v.* Зонтичный, —ая, —ое, *adj.* 1. parasolowy, deszczochronowy; 2. *Bot.* okolkorodny.

Зончѣтка, —и, *f.* *Bot.* (*phyllis*), bożyłist. [(nad schodami, etc.).]

Зонтъ, —а, *m.* *Archit.* zastona

Зоо-графическій, —ая, —ое, *adj.* zoograficzny, zwierzętopisny, zwierzętopiski; —графія, —и, *f.* zoografia, zwierzętopismo; —графъ, —а, *m.* zoograf, zwierzętopis; —лять, —а, *m.* *Fosa.* zoologii; —логическій, —ая, —ое, *adj.* zoologiczny, zwierzętopisny; —логія, —и, *f.* zoologia, historia naturalna zwierząt, zwierzętopismo; —логъ, —а, *m.* zoolog, zwierzętopis; —томическій, —ая, —ое, *adj.* zootomiczny; —томія, —и, *f.* zootomia; —томъ, —а, *m.* zootom; —фитъ, —а, *m.* zoofit, zwierzętorzec; *v.* Животно-растѣніе.

Зоркій, —ая, —ое, *adj.* bystrooki, wzroku ostrego.

Зоркость, —и, *f.* bystrość wzroku. [Кову.]

Зорный, —ая, —ое, *adj.* lubezy-

Зорочекъ, —чка, Зорочковий, *v.* Зрочекъ, Зрочковий.

Зоря, —и, *f.* 1. *Milit.* ўтрєнняя зоря, pobudka; wezbrana зоря, czapstryk, czapstrych; 2. *Bot.* (*ligusticum*), lubezy zwyczajny, lubisnik. [kztałt, wizerunek.]

Зракъ, —а, *m.* postać, obraz, Зрочекъ, —чка, *m.* *Anat.* (*pupilla*), źrenica; врачъ закатывается, *v. sub.* Закатываться (11).

Зрачковий, —ая, —ое, *adj.* *Anat.* źrenicowy, źreniczny; зрачковая оболочка (abo перепопка, павъ), źrenicza błona.

Зритель, —я, *m.* 1. widz, patrzacz, patrzyciel, spektator; зритель, *pl.* publiczny, publiczność; 2. świadek (człoga).

Зрительница, —и, *f.* 1. patrzycielca, spektatorka; 2. świadek.

Зрительный, —ая, —ое, *adj.* do widzenia służący; patrzalny, do patrzenia używany; зритель-

Зрительный, —ая, —ое, *adj.* do widzenia służący; patrzalny, do patrzenia używany; зритель-

Зрительный, —ая, —ое, *adj.* do widzenia służący; patrzalny, do patrzenia używany; зритель-

Зрительный, —ая, —ое, *adj.* do widzenia służący; patrzalny, do patrzenia używany; зритель-

Зрительный, —ая, —ое, *adj.* do widzenia służący; patrzalny, do patrzenia używany; зритель-

Зрительный, —ая, —ое, *adj.* do widzenia służący; patrzalny, do patrzenia używany; зритель-

Зрительный, —ая, —ое, *adj.* do widzenia służący; patrzalny, do patrzenia używany; зритель-

Зрительный, —ая, —ое, *adj.* do widzenia służący; patrzalny, do patrzenia używany; зритель-

Зрительный, —ая, —ое, *adj.* do widzenia służący; patrzalny, do patrzenia używany; зритель-

Зрительный, —ая, —ое, *adj.* do widzenia służący; patrzalny, do patrzenia używany; зритель-

Зрительный, —ая, —ое, *adj.* do widzenia służący; patrzalny, do patrzenia używany; зритель-

Зрительный, —ая, —ое, *adj.* do widzenia służący; patrzalny, do patrzenia używany; зритель-

Зрительный, —ая, —ое, *adj.* do widzenia służący; patrzalny, do patrzenia używany; зритель-

Зрительный, —ая, —ое, *adj.* do widzenia służący; patrzalny, do patrzenia używany; зритель-

Зрительный, —ая, —ое, *adj.* do widzenia służący; patrzalny, do patrzenia używany; зритель-

Зрительный, —ая, —ое, *adj.* do widzenia służący; patrzalny, do patrzenia używany; зритель-

Зрительный, —ая, —ое, *adj.* do widzenia służący; patrzalny, do patrzenia używany; зритель-

Зрительный, —ая, —ое, *adj.* do widzenia służący; patrzalny, do patrzenia używany; зритель-

ный нервъ, нервъ wzroku; wprze-
telnia trubá, perspektywa.

Зрѣлице, -я, *n.* widowisko,
widok; widowisko teatralne; sce-
na. [re, dojrzałe.

Зрѣло, *adv.* dojrzałe, dojrza-
łość, -и, *f.* dojrzałość,
dojrzałość, dojrzałość; зрѣлость
вѣрста, peinołość; зрѣлость
разума, рассу́дка, доjrzałość,
doskonalość rozumu, rozsádku.

Зрѣлый, -ая, -ое, *adj.* dojrza-
ly, dojrzały, dojrzały; зрѣлый
вѣрста, wiek dojrzały; зрѣлый
умъ, rozum dojrzały, doskonały,
по зрѣлому обсу́ждению, сообра-
женію, по дългѣмъ разва́занию,
rozmyślanіu.

Зрѣние, -я, *n.* 1. dojrzwawanie,
dojrzwawanie, dojrzwawanie, do-
jrzałość, dojrzałość, dojrzałość;
2. wzrok; widzenie, patrzenie,
spoglądanie; *сfr. verb.* Зрѣть.

Зрѣть, *v. n.* 1. patrzeć, spoglá-
dac; widzieć, postrzegac, wzro-
kiem uczyć; stać, wychodzić,
mieć polożenie w którą stronę;
зрѣти къ смѣрти, *Eccł. vi.* (=
быть при послѣднемъ издыханіи),
konać, życia dokonywać, umie-
rac; 2. dojrzwawac, dojrzwawac,
dojrzwawac, dojrzwac; *и.* stawać
się dojrzałym (np. o wieku);
плодъ зрѣеть, owoce dojrzwawá-
ją; -ся, *a)* *v. r.* widzieć się;
б) *v. p.* być widzianym; widać.

Зрѣние, -я, *n.* dojrzwawanie,
dojrzwawanie.

Зрѣти, *Eccł. vi.*, *v.* Зрѣть (2).

Зрѣчий, -ая, -ое, *adj.* widomy,
widzący; зрѣчая пасхалія, *Chro-
not.* paschalia, wyrachowanie wiel-
konoce. [strzelby.

Зрѣчка, -и, *f.* cel na луле
Зубанъ, -а, *m.* zębacz, zębáł,
człowiek zębату, wielkozѣбу.

Зубанья, -и, *f.* zębaczка, ма-
яса wielкіе зѣбу.

Зубаръ, -я, *m.* 1. zębacz, зѣ-
бак, gatunek hebla stolarskiego;
2. *Bot.* (*odontites*), żywiec.

Зубастый, -ая, -ое, *adj.* zѣbia-
sty, zѣbiasty, zѣбаты.

Зубатка, -и, *f.* zѣbatka, wilk
морскі (гыба); *v.* Волкъ (мор-
ско́й).

Зубатый, *v.* Зубастый.

Зубачъ, *por.*, *v.* Зубанъ.

Зубецъ, -бца, *m.* 1. ząb (w
jakimъ narzędziu); 2. blanki,
blankowanie; зубѣцъ, pl. zęby
(wyrzucone, etc.); *Archit.* ząbko-
wata ozdoba w budowlach.

Зубило, -а, *n.* nasiek, narzę-
dzie do nasiekania pilników.

Зубить, *v. a.* zѣбу робіć (np.
na grzebleniu). [ząb wielki.

Зубище, -а, *n.* *augst.* zębiszko,
Зубной, (-ый), -ая, -ое, *adj.*
zѣбny, zѣбowy; зубная боль, ból
zѣбowy; зубной врачъ, zѣболеk,
lekozáb, dentysta, zѣболom, zѣ-
borwacz.

Зубовидный, -ая, -ое, *adj.* zę-

borodobny, na kształt zѣbow, zѣ-
bowaty.

Зубокъ, -бка, *m. dim.* ząbek;
золотить, посеребрить зубокъ,
złocąc podarunek мамце по ока-
заніу się u niemowlęcia pier-
wzego zѣба.

Зубо-образный, *v.* Зубовид-
ный; -прорѣзваніе, -я, *n.*
darcie się zѣbow, zѣbowanie, zѣ-
bow dostawanie; -рвалый,
-ая, -ое, *adj.* do rwania (do wy-
гуwania) zѣbow służący; *и.* *v.*
Ключъ (зуборвалый); -рвачъ,
-а, *m. por.* zѣborwacz, zѣболom,
dentysta; -рванный, *v.* Зубо-
рвалый *и.* *v.* -скальть, *v. n. por.*
wyszczercząc zѣбу, szczyć, wy-
смѣwac się (z kogo); -скалька,
-и, *f.* wyszczerczająca zѣбу, та co
wyszczercza kogo, wysмѣwaczка;
-скаль, -а, *m.* wyszczerczający
zѣбу, szczyderca, wysмѣwacz;
-скальство, -а, *n.* wyszczerczanie
zѣbow, szczyderstwo, namѣwianie
sobѣ; -сканъ, -а, *m. Bot.* (*erythro-
nium, dens canis*), psi ząb zwy-
czajny. [czek.

Зубочекъ, -чка, *m. dim.* ząbe-

Зубо-чистка, -и, *f.* 1. szczo-
teczka do czyszczenia zѣbow; 2.
zѣболубка, дѣлужаб, шпілка lub
пірко do zѣbow, пірко zѣбне;
-чистный, -ая, -ое, *adj.* do czy-
szczenia zѣbow służący, przydatny;
зѣбочыщущы; зубочистный по-
рошек, proszek do czyszczenia
zѣbow.

Зуборѣние, -я, *n.* ząbkowanie
narzędzia jakiego; szczyрbenіe.

Зубрило, -а, *n.*, *v.* Зубило.

Зубу́бокъ.

Зубрина, -и, *f.* szczyрbina,
szczyрbka. [zубrowe.

Зубрина, -и, *f.* zубrzyna, mięсо

Зубрять, *v. a.* - что, 1. ząbko-
wac, nasiekiwac, nacinać ząbki
(na jakimъ narzędziu); 2. szczyр-
benіć, wyszczerczác, szczyрbenіć (szczyр-
by) робіć. [zубr.

Зубрь, -я, *m. H. n.* (*bos urus*),

Зубчатый, -ая, -ое, *adj.* ząbko-
waty, zѣбаты, ząbkowany; зубча-
тое колесо, kolo zѣbate.

Зубчикъ, -а, *m. dim.* ząbek (w
ліściach lub wstążkach); зубчи-
ки, *pl.* ząbki (u ліщ lub wstą-
жек); ząbkowatość.

Зубъ, -а, *m.* ząb; *pl.* а зѣбы,
gen. зубѣвъ, зѣбу (w ustach);
б) зѣбуя, -зѣвъ, зѣбу (np. u пи-
лоренной зѣбу, ząb trzonowy);
и. *v.* Молочный, Передній
(зѣбу) etc.; зѣбу мудрости, ząb
мáдрости; львиный зѣбу, *Bot.*, *v.*
Одуванчикъ; пѣсий, собачій
зѣбу, *v.* Зубосканъ; бѣбья зѣ-
бу, *v.* Зубанка; ворчатъ сквозь
зѣбу, mówić przez zѣбу; *и.* *v.*
Грызть, Точать (зѣбу); *и.* *v.*
Вырывать, Соединять
(въ зѣбу); положить зѣбу на полъ-

ку, (б.), іарѣ лізác; chuchać w
garść; dmuchać w palec; *и.* *б.*
и то зѣбу, что кибѣль їдять,
v. sub. Кибѣль (б); *и.* *б.* дарово-
му коню въ зѣбу не смѣтрить,
дарowanemu koniowi w zѣбу не
patrzá. [zѣбу babie.

Зубанка, -и, *f. Bot.* (*dentaria*),
Зудъ, -а, *m.* świerzbiączка,
swierzbenіe, swędzenie; *сfr.* мровіе.
[swędzenie.

Зудѣние, -я, *n.* świerzbenіe,
Зудѣть, *v. n.* świerzbenіć, swe-
дзіć, swędzić, czmerac.

Зуёкъ, *gen.* зуйка, *m. H. n.* (*cha-
radrius*), ładowiec.

Зуй, -я, *m. H. n.* (*tringa squa-
tarola*), ptak z rodzaju biegusa.

Зуница, *v.* Земляника.

Зубаніе, -я, *n.* kolyсаніe.

Зубать, *v. a.* kolyсac; -ся, *a)*

v. r. kolyсac się; *б)* *v. p.* być ko-
lyсаным.

Зубель, *v.* Зубь.

Зубка, -и, *f.* kolyска, kolebka
dziecinna.

Зубікий, -ая, -ое, *adj.* 1. chy-
bki, kolyсający się, kolyсны; 2.
trząсawczy, oparczysty, grząзki,
łgający.

Зубкость, -и, *f.* chyбkość,
kolyсаніe się; trząсawizna, grzą-
зkość.

Зублeмoстъ, *v.* Зубко́стъ;
зублeмoстъ смѣтліа, *niestalość
(zmienność) szczyрbenіa.

Зубѣнь, -а, *m.* trząсawisko,
oparczyso.

Зубѣчсть, *v.* Зубко́стъ.

Зубѣчий, -ая, -ое, *adj.* koly-
сający się, kolyсający się, chwіe-
jący się; grząзki; змѣбчий пeсoзъ,
piasek miálki.

Зубь, -и, *f.* 1. kolyсаніe się
(wałѣw morskich przed lub po
nawalości); 2. trząсawisko, opa-
rчыско; воздушный зѣбу, **po-
wіetрznye fale.

Зучаніе, -я, *n.* дźwięczenie,
bęczenie. [czyć.

Зучать, *v. a.* дźwięчeć, бѣ-
зичность, -и, *f.* дźwięczność,
дźwięк. [czny.

Зучный, -ая, -ое, *adj.* дźwię-
чny.

Зѣвѣка, -и, *s. c. gap'*, gamoń,
gawron, bela, gamuła, gлupтa.

Зѣваніе, Зѣванье, -я, *n.* zie-
wanie, poziewanie; *gapienie.

Зѣвать, *v. n.* ziewac, poziewac;
*gapieć. [knebel.

Зѣвникъ, -а, *m.* (*w mysliu*).

Зѣвнѣть, *v. n.* ziewać, ziewнacь.

Зѣвный, -ая, -ое, *adj.* paszczę-
czy, do paszczęki należący.

Зѣвонъ, -внѣ, *m.* poziew, po-
ziewнienie. [ziewanie.

Зѣвота, -и, *f.* ziewaczка, po-
ziewнacь.

Зѣвунья, -и, *f.* poziewaczка.

Зѣвъ, -а, *m.* paszczęка, pa-
szczę; *otwór, otchłan pielienna.

Зѣло, -а, *n.* nazwisko ósmej
głoski słowniáskiej.

Зѣло, *adv.* *Eccł. vi.* bardzo,
wielce.

Зѣница & Зѣничка, —и, *f. Eccl. sl.*, в. Зрачекъ. [Зрачковый. Зѣничный & Зѣничный, в. Зѣнки, —нокъ, *m. pl. pop. slo-pki*, слеріста, осы; пѣить зѣнки, распустил зѣнки, отворил слеріста; налить зѣнки, *pop.* залас осы, упіе сія.
Зѣнь, в. Зень.
Зѣничъ Европѣйскій, в. Шандрѣ (водянѣя).
Зѣня, —и, *e. c. pop.* рїакъ, рїасцка, орїт, орїта; зѣня зѣней, *v. tob:* Напїтсья.
Зѣйдовый, в. Южный.
Зѣйде, —а, *m. potudnie*; зїемїа потуднїова; вїатр потуднїову.

Зѣбїй, —ая, —ое, *adj.* зѣбїту, niewytwarу na zimno, zimny.
Зѣбїость, —и, *f.* зѣбїоść.
Зѣбїколовѣ, —а, *m. H. n.* (*falco palmarius*), жастрѣбакъ; гоїебнїк; krogulczyk.
Зѣбїлцъ, —а, *m. H. n.* (*fringilla coelebs*), зїѣба popolita; леїнїцекъ; bukѣwka.
Зѣбїлина, в. Завѣбїлина.
Зѣбїлица, —и, *f.* zamica zїѣba; в. Зѣбїлка. [Зѣбїлка.
Зѣбїлчекъ, —чка, *m. dim.*, в. Зѣбїлѣвка, в. Зѣбїлина.
Зѣбїлѣсть, —и, *f.* zїѣbїość, zї-mnocіe.
Зѣбїлшїй, —ая, —ое, *adj.* зѣбїту, zmarzly, zmarznięty, zimny.
Зѣбїуть, *v. n.* зїѣbнѣцѣ, zїѣbнѣцѣ; маргнѣцѣ, przemarzѣc.
Зѣтѣкъ, —тъкъ, *m.* зїѣc, zїѣtѣszek.
Зѣть, —я, *m. (pl.)* zятевѣя, —бѣвъ & зятѣя, —бѣвъ, зїѣc.
Зѣтюшка, в. Зѣтѣкъ.

И.

И, 1. *conj.* i; 2. *interj.* ej!
Ибѣсь, —а, *m. H. n.* (*tantalus* *ibis*), ібіс, (птакъ з родзѣю кулїкѣвъ).
Ибо, *conj.* bo, bowiem, albo-wiem, poniewaж, gdyж.
Ибѣўка, —и, *f.* ибѣўка водянѣя, *Bot.* (*veronica beccabunga*), прѣзѣтнїк.
Ива, —и, *f. Bot.* (*salix*), вїе-гзба popolita; ива лавровоїст-ная, (*salix pentandra*), лозина.
Иванѣвъ день, *m.* днїѣй św. Јана. [цвѣтъ.
Иванѣвъ цвѣтъ, в. Злато-Иванѣвъ чай, в. Кипрѣя.
Иванѣвъ, —и, в. Зиморѣдокъ.
Иванѣ-да-марѣя, в. Марѣян-нїкъ (дубрѣвнїй).
Иверенѣ, —рїя, *m.* Иверѣ-цекъ, —шка, Иверѣшѣкъ, —шкѣ, *m. dim.* odtomek, odtupek з ка-мїенїа, rotrzaak (od bomby).
Ивїана, —и, *f.* гаїаѣ вїерзбу.
Ивїишъ, *Eccl. sl.*, в. Ибѣсь.
Ивїишень, —я, *n. coll.* гризбу на kretowinach rosnѣce.

Ивѣка, —и, *f. dim.* wierzбка, wierzboszka, mata wierzba.
Ивѣнїкъ, —а, *m.* wierzbiniec, las wierzbowy.

Ивовый, —ая, —ое, *adj.* вїерз-бову; ивовое лѣко, тїко вїерз-бове.
Иволга, —и, *f. H. n.* (*oriolus galbula*), wїlga, wywїelga.
Ивушка, —и, *f. dim.* wierzbe-czka, mata wierzba.
Ивяный, в. Ивовый.
Иглѣ, —и, *f. l.* igła; швѣйнаа иглѣ, igła do szycїа; вязѣльняа, чулѣбнїа иглѣ, drѣty do robenїа роїсцош; 2. лїсц дрѣв иглѣтѣх; 3. колѣс у жеа; 4. паждзїерзе; 5. *H. n.* (*syngnathus acus*, рыба), iglica, губа; 6. *Bot.* иглѣ придорѣб-нан, в. Крушїна (колѣўчаа); иглѣ придорѣбнѣа груднїа, в. Грудѣяг однїкѣ.
Иглиный, —ая, —ое, *adj.* иглѣ-ну, иглану; иглїное ўшко, uszko igielne.

Иглистїй, —ая, —ое, *adj.* иглѣстї.
Иглица, —и, *f.* iglica, igliczka.
Иглица, —и, *f. Bot.* (*ruscus aculeatus*), iglica Włoska, myzѣa wїecha, ruszczek, mirt dzїkї.
Иглица, —и, *f. augm.* iglisko, wїelka igła.
Игло-вѣтшїй, —ая, —ое, *adj.* иглїстї, kolczaty, śpїlkowaty; —обранїншїй, —ая, —ое, *adj.* игло-ватї, w kształcie igiel.
Иглиный, в. Иглиный.
Иго, —а, *n.* jarzmo; *brzemїе; cїѣгар, niewola.

Иголѣка, —и, *f. dim.* igielka; иглѣа придорѣбнѣа, *Bot.* szaklak zмусцѣжнїу; в. Крушїна (колѣ-ўчаа).
Иголѣчка, —и, *f. dim.* igielczka.
Иголѣнїкъ, —а, *m.* igielnik.
Иголѣнїчекъ, —чка, *m. dim.* igielniczek.

Иголѣчатїй, в. Иглиный.
Иголѣчатїй, —аз, —ое, *adj.* иглѣстї.
Игольнїцкїй, —а, *m.* iglarz.
Игольнїсецъ, —сеца, *m. Eccl. sl.* drѣтнїk, ten co cїѣгару przenosi, jarzmonosїec.
Игольнїснїй, —ая, —ое, *adj. Eccl. sl.* jarzmonosny, jarzmo noszѣcy, jarzgowy. [гїерка, играсцка.
Игорѣка, —и, *f. dim.* gierka, mata
Игорнїй, —ая, —ое, *adj.* гїернїу, в. г. нѣлѣжѣу; игорнїй домѣ, szulerїnїа.

Игорѣчка, —и, *f. dim.*, в. Игорѣ-ка. [гїерк, матїу мождзїер-Игорѣка, —и, *f. dim.* moждзїер-Игорнїй, —ая, —ое, *adj.* мождзїергову; игорнїй сесть, нѣ-сїтїзк, тїк мождзїергову.
Игорѣ, —и, *f.* moждзїер, мождзїергїк.

Игрѣ, —їя, *f.* gra, granie (w co); игранїе, swawola; забавѣа; играсцка; иггїуско; granie (na instrumentach); игрѣа на скрїпкѣ, granie na skrzypcach.

Игрѣлицѣ, —а, *n.* igraszka, żart; widownїa, мїеїсе на wї-dowisko

Игрѣлїншїй, —ая, —ое, *adj.* гїернїу, do granїа стїужѣу; игрѣлїншїа картї, karty do granїа.

Игрѣлїнѣ, —и, *n.* granie.

Игрѣнїе, —ая, —ое, *adj.* гїернїу; игранѣа колѣда картѣ, grana talїа kart.

Игрѣтѣль, —я, *m.* gracz; ten co igra; swawolnїk.

Игрѣтѣлїншїй, —и, *f.* graczka, grѣjѣcѣ; та со igra; swawolnїca.

Игрѣтѣ, в. *n.* & *a.* игрѣц; figlo-wѣс, swawolлїc; игрѣтѣ во что або чѣмъ, бавїсї сїѣ, забавїасї сїѣ; игрѣтѣ въ шїрїнѣ, грац в слѣрѣ babkѣ (w стїуцї babkѣ); и; игрѣтѣ на скрїпкѣ, грац на skrzyp-cach; вѣлнїн игрѣтѣ на морѣ, baїwнїа (fale) игрѣjѣ (burzѣ sїѣ) на морзї; сѣрдїе игрѣтѣ отъ рѣдосїтї, serce drga od radoścї; и; игрѣтѣ что, грац со, udawѣc.

Игрѣшїй, —ая, —ое, *adj.* (o ko-nїach) kaszтанowaty, cїswу.

Игрѣснїк, *adv.* dzielнїе, po szu-lersku, gracko.

Игрѣснїцїй, —ая, —ое, *adj.* dziel-ny, grackї, szulerskї.

Игрївость, —и, *f.* swawolnocіe, rzekocіość. [woїnї, rѣskї.

Игрнїшїй, —ая, —ое, *adj.* swawolnїc.
Игрнїшка, —и, *f.* zїa gra.

Игрнїца, —и, *f. augm.* wїelka gra.

Игрнїце, —а, *n.* zabawa ludu (podczas śwїѣтъ Boжѣго Narodzєnїa). [szuler.

Игрѣкъ, —а, *m.* muzykus; gracz;
Игрѣчїка, —и, *f.* szulerka.

Игрѣўнѣ, —а, *m.* swawolnїk, figlarz. [figlarka.

Игрѣўнѣя, —и, *f.* swawolnїca,
Игрѣўшечка, —и, *f. dim.*, в. Игрѣўшка.

Игрѣўшка, —и, *f.* zabawka, ba-wїdelko, pїeścїdelko, cacko.

Игїуна, —и, *f. H. n.* (*iguana*), родзѣя жасцуркї.

Игїу-шенїа, в. Настоїтель-нїца; —нїснїцїй, —ая, —ое, *adj.* opaskї & opatskї; —нїство, —а, *n.* opactwo & opatstwo; —нїство-ватѣ, в. *n.* bycіe opatem; —нїнѣ, в. Настоїтель; §. каковѣ игїу-нїснїе, таковѣ и братѣство, szczur-kowo jedнѣj mѣkї, oswlowїe з jedнѣj łakї; —нїнѣя, в. Насто-їтельнїца. [myślї.

Идѣаль, —а, *m.* ideał, utwѣr
Идѣальншїй, —ая, —ое, *adj.* ide-alny, pomysłowу, myslѣ poїѣtїу; urojony.

Идѣологїя, —и, *f.* ideologia, nauka o wїadczach umysłowych i poїѣcїach. [brazenїe.

Идѣя, —и, *f.* idea, pomysł, wyo-

Идїлїла, —и, *f.* idylla, sielanka.

Идиотїзмъ, —а, *m.* idyotyzm; wїаїсївїу і wїаїснїу jakїemu jє-зїкѣwїу спѣсѣб мѣвнїенїа; wїра-жѣнїе.

кого, уникаѣ, уникаѣ, стронѣ, стронѣ се, уchronѣ се.

Избѣгаться, *v. r. perf.* od biegania zmuszѣ се, znuzѣ се, sну уstrѣсѣ. [sub: **Избѣгѣть**.

Избѣгуть, *v. perf. zetsѣлѣ*, *v. Избѣжанѣ*, *-я, n.* uniknienie, uchronienie се. [gѣть.]

Избѣжать, *v. perf.*, *v. sub:* **Избѣ-И**збѣла, *adv.* bialawo.

Извѣдѣть, *-ся, v. perf.*, *v. sub:* **Извѣживѣть**, *-ся.*

Извѣдка, *-и, f.* nałog, przywukniecie, przyzwyczajenie.

Извѣживать, **Извѣдѣть**, *v. a.* przyzwuczajѣ, przyzwuczajѣ; *-ся, v. r.* przyzwuczajѣ се, przyzwuczajѣ се, przywukajѣ, przywukajѣ.

Извара, *-и, f.* wuwar, wuwarzyn; naczenie do sprzatania, wuparzanania czego. [warzyny.]

Извары, *-рокѣ, m. pl.* wuwarzyny, **Изварити**, **Изварити**, *v. a.* Ecd. sl. wywarzajѣ, wywarzajѣ.

Извѣяніе, *-я, n.* wyrzucanie, wyrzucenie, wyrzucie, rzѣzba.

Извѣять, *v. a. perf.* wyciosaѣ, wyrzucjѣ, wyrzucjѣ; *-ся, v. p.* byѣ wyciosanym, wyrzucjѣnym, wyrzucjѣtym.

Извѣденіе, *-я, n.* 1. wuprowadzenie; 2. wyniszczenie, wugybienie. [сfr. **Извѣрженіе** и.

Извѣржаніе, *-я, n.* wyrzucanie; **Извѣргѣть**, **Извѣргнуть**, *v. a.*

1. wyrzucѣ, wyrzucѣ; 2. Ecd. sl. poronѣ; 3. **Выкидывать** (1); zложѣть з wгѣду duchownego; *-ся, v. p.* byѣ wyrzucanym, wyrzucenym; rozбуѣ се стану, urzѣdom (np. duchownego).

Извѣргнуть, *v. Извѣрженіе*. **Извѣргнуть**, *-ся, v. perf.*, *v. sub:* **Извѣргѣть**, *-ся.*

Извергѣ, *-я, m. 1.* Ecd. sl. *v.* **Выкидывѣ**; 2. *fig.* wyrodek, rozczwaga, pomiotło, wyrzut; **Извергѣ** рѣда чelовѣческаго, ostatnie pomiotło, wyrzut ludzkości.

Изверженецѣ, *-нна, m.* rozchwilony urzѣdu, dostojestwa; wugnany (zkd).

Изверженіе, *-я, n.* 1. wyrzucenie; 2. zложеніе з urzѣdu (np. duchownego); 3. wyrzut (gѣру ognistѣj), wubuch; 4. *Med.* wyrzut; wmiot; **изверженіе** [младѣнца], poronienie; *v.* **Выкидываніе** (младѣнца).

Изверженникѣ, *v. Изверженецѣ*. [на (zkd).]

Изверженница, *-на, f.* wugnawca; **Извергѣть**, *-ся, v. perf.*, *v. sub:* **Извѣргѣть**, *-ся.*

Извѣрствовать, *-ся, v. perf.*, *v. sub:* **Извѣрствовать**, *-ся.*

Извѣрствовать, *-я, n.* 1. wугѣwпуwуваніе, celowanіе, wucycowanіе; 2. wугачowуваніе.

Извѣрствовать, **Извѣрствѣть**, *v. a.* 1. celowѣ, wucycowѣ (np. ар. аг. 1). wугѣwпуwуѣ, wугѣwпуwуѣ; *v.* **Вывѣрствовать**, **Вырѣвнѣвать**; *-ся, a)* *v. r.*, *v.* **Вырѣв-**

нѣваться; *б)* *v. p.* byѣ wucycowanym.

Извѣртка, *-и, f.* wybieg, wykret. [canie.]

Извѣртываніе, *-я, n.* wykret.

Извѣртывать, **Извѣрнуть**, *v. a.* wykretѣсѣ, wykretѣсѣ; *-ся, v. r.* przekretѣ се, przewrѣсѣ се; * wykretѣ се, wydrwѣ се.

Извѣртѣть, *v. perf.*, *v. sub:* **Извѣрчивать**.

Извѣрченіе, **Извѣрчываніе**, *-я, n.* powiercenіе, przewiercenіе, przewiercanіе.

Извѣрчивать, **Извѣртѣть**, *v. a.* przewiercѣсѣ, przewiercѣсѣ, powiercѣсѣ. [Изводѣть, *-ся:*

Извѣстѣй, *-ся, v. perf.*, *v. sub:* **Извѣстка**, *v. Извѣстѣ.*

Известковѣтый, *-ая, -ое, adj.* wapnisty, wapienny.

Известковѣый, *-ая, -ое, adj.* wapienny, wapnisty; **известковѣый** камѣнь, камѣнь wapienny, wapiennik, wapień; *it. v.* Прыскѣ, Раствѣрѣ, Шпатѣ (известковѣый).

Известникѣ, *-ѣ, m. 1.* handlujѣcy wapnem; 2. (*u mularzy*) pomocnik mularski.

Известный, *-ая, -ое, adj.* wapienny; **известный** мѣстерѣ (†), *v.* Штукатурѣ.

Известникѣ, *-ѣ, m.* камѣнь wapienny, wapiennik, wapień.

Извѣстѣ, *-и, f.* wapno; gasѣть **извѣстѣ**, gasѣть wapno.

Извѣстѣ, *-ся, v. perf.*, *v. sub:* **Изводѣть**, *-ся.*

Извѣстной, (*-ий*), *v. Известный*. [zestarczѣ сѣ.]

Извѣтшавѣть, **Извѣтшѣть**, *v. n.* **Извѣтшалость**, *-и, f.* zestarzalѣbѣ.

Извѣтшѣтый, *-ая, -ое, adj.* **Извѣтшаніе**, *-я, n.* zestarzenie се.

Извѣтшѣть, *v. perf.*, *v. sub:* **Извѣтшавѣть**. [wywicie; zwіjanіе.]

Извѣшаніе, *-я, n.* wywіjanіе.

Извѣшѣть, **Извѣть**, *v. a.* 1. wywіjѣсѣ, wywіcѣ; 2. zwіjѣсѣ, zwіnѣсѣ; *skrѣcѣсѣ, skrѣcѣсѣ* (np. przѣdѣсѣ); *-ся, v. r.* zwіjѣсѣ се, zwіnѣсѣ се; **извѣшѣться** **передѣ** кѣмѣ, *czolѣсѣ сѣ **перед** kim.

Извѣшина, *v. Иалѣчина*.

Извѣстный, *-ая, -ое, adj.* krѣты, krzywy; **извѣстный** добрѣга, droga krѣта. [krѣты.]

Извѣстной, (*-ий*), *-ая, -ое, adj.* **Извѣть**, *-я, m.* zwіnѣсѣ сѣ.

Извѣшываніе, *-я, n.* krzywienie, skrzywianie.

Извѣшывать, **Извѣшѣть**, *v. a.* krzywѣсѣ, skrzywѣсѣ, skrzywѣсѣ, skrѣcѣсѣ; *-ся, v. r.* krzywѣсѣ сѣ, skrzywѣсѣ сѣ, skrzywѣсѣ сѣ, krѣcѣсѣ в kѣло, obrѣсѣсѣ сѣ; **wіcѣ** сѣ **w** wir.

Извѣлина, *-и, f.* **Извѣлинка**, *-и, f. dѣm.* krѣтѣсѣ, krzywѣсѣ.

Извѣлистый, *-ая, -ое, adj.* krѣты, krzywy.

Извѣлять, *-ся, v. perf.*, *v. sub:* **Извѣливать**, *-ся.*

Извѣненіе, *-я, n.* wumѣwka, uniewinnienie; **przebaczenie**; **просѣ** **извѣненія**, **просѣ** **przebaczenie**. [bacznѣsѣ.]

Извѣнительность, *-и, f.* **prze-**

Извѣнительный, *-ая, -ое, adj.* **przebaczny**, godny przebaczenia, mogѣcy byѣ przebaczonym, darowanym. [Извѣнѣть, *-ся.*

Извѣнить, *-ся, v. perf.*, *v. sub:* **Извѣнтѣть**, *-ся, v. perf.*, *v. sub:* **Извѣнчивѣть**, *-ся.*

Извѣнчивать, **Извѣнтѣть**, *v. a.*

1. czѣstѣm szrobowanіем uszkѣdѣсѣ, zepsѣсѣ szrubѣ, przѣrѣсѣсѣ gwinty szruby; 2. **nieco szrobowѣсѣ, rozszrubowѣсѣ**; *-ся, v. r.* zepsѣсѣ сѣ czѣstѣm szrobowanіем.

Извѣнь, *v. Алкоголь*.

Извѣнѣть, **Извѣнѣть**, *v. a.* 1. uniewinnѣсѣ, uniewinnѣсѣ, usprawniedlѣсѣ, usprawniedlѣсѣ kѣgo; 2. **darowѣсѣ, przebaczѣсѣ, przebaczѣсѣ** kѣmu; *-ся, v. r.* uniewinnѣсѣ сѣ, wymawѣсѣ сѣ.

Извѣтіе, *-я, n.* zwіnienie, skrѣcѣenie; **извѣтіе** **своѣсѣ**, Ecd. sl. **krasomѣwstwo**; allegorya.

Извѣть, *-ся, v. perf.*, *v. sub:* **Извѣнѣть**, *-ся.*

Извѣлѣчѣть, Ecd. sl. *v.* **Извѣлѣкѣть**. [wywlekanie.]

Извѣлѣкѣть, **Извѣлѣчѣть**, *v. a.* 1. wyciѣgѣсѣ, wyciѣgѣсѣ, wywlekaѣсѣ, wywleсѣ; *it.* wyciѣgѣсѣ, wywabѣсѣ (kѣgo); *v.* Освобождѣть; 2. *Arithm.* wyciѣgѣсѣ, wyciѣgѣсѣ (np. pierwѣstѣk kwadratowy); *Chem.* wyciѣgѣсѣ, wyciѣgѣсѣ; *-ся, v. p.* byѣ wyciѣganym, wyciѣgнѣtym, wywlekanym, wywleczonym.

Извѣлѣченіе, *-я, n.* wyciѣgnienie, wyciѣgnienie, wywleczenie (czego zkd); **wyciѣg** (np. z dzѣла jakiego); *Arithm.* wyciѣgnienie (np. pierwѣstѣku kwadratowego); *Chem.* wyciѣgnienie (czego z jakѣj istoty).

Извѣлѣчѣ, **Извѣлѣчѣ**, Ecd. sl. *v. perf.*, *v. sub:* **Извѣлѣкѣть**.

Извѣнѣть, *adv.* zewnѣnѣtr.

Извѣнь, *adv.* zewnѣnѣtr.

Изводѣть, **Извѣстѣ** **и** **Извѣстѣ**, *v. a.* uwodzѣсѣ, uwіecѣсѣ, uprowadzѣсѣ; *-* **korѣ**, **niszczѣсѣ, zniszczѣсѣ, gubѣсѣ, zgubѣсѣ** kѣgo; **zуѣwуѣсѣ, zуѣcѣсѣ, wydawѣсѣ, wyдѣсѣ, wypotrѣbowѣсѣ**; *-ся, a)* *v. r.* przepѣdѣсѣ, przepѣсѣ, wugnѣсѣ; **upadѣсѣ, ginѣсѣ, niszczѣсѣ сѣ; oslabѣсѣ, spѣсѣ сѣ**; *б)* *v. p.* byѣ wuprowadzanym, wuprowadzonym zkd.

Изводѣчѣ, *-на, m.* utratnik, roztrwoniciel, marnotrѣwca.

Изводѣчѣна, *-и, f.* utratnica, roztrwonicielka.

Извѣдь, *-я, m.* wuprowadzenie, wuwiedzenie; **upadek**, wugnѣсѣ, zguba; **zniszczenie**; **zуѣcѣсѣ; strѣta** (np. pieniѣdzy).

Извѣщать, *v. n. pop.* furmanka się trudnić, furmanić.
Извѣстникъ, *-а, m.* furman.
Извѣстничанье, *-я, n.* furmanstwo, trudnienie się furmanką, woźnictwo, furmanka.

Извѣстничать, *v. n.* furmanką się trudnić, furmanić.
Извѣстническій, *-ая, -ое, Извѣстничій, -ья, -ье, adj.* furmancki.

Извѣстный, *-ая, -ое, adj.* posiagowy, podwodny; извѣстная дѣла, коѣ posiagowy.

Извѣть, *-а, m.* furmanka; ѣздить въ извѣть, воzić kogo lub со furmanką. [леніе.]

Извѣщеніе, *-я, n.* wola; зезвоу Извѣстить, *v. n. perf.* хочіе, жадатъ, гасудъ, зезвоуіе, розвоуіе; чегѣ извѣдѣть? сзего жадасъ, чезевъ? извѣльте вѣдѣти, прозѣду жуѣе; извѣльте идѣти, прозѣдѣ іасъ; извѣдѣл извѣстелъ добрелъ!

Извѣлокъ, *-а, m.* góra spadzi-sta, rochyta.

Извѣлочить, *-ся, v.* Износѣть, *-ся, v.* Истаскѣть, *-ся.*

† Извѣль, *-а, m., v.* Извѣленіе.
Извѣльничатся, *v. r. perf.* гозрѣуіеіе сіе; до свавоуіе przызвасіе сіе.

Изворѣчаніе, *-я, n.* przегасаніе, przегасаніе, wyгасаніе.

Изворѣчивать, Изворѣтѣть, *v. a.* przегасатъ, przегасатъ, przегасатъ, przегасатъ, wyгасатъ, wyгасатъ, wyгасатъ; *-ая, a) v. r.* гозрѣуіеіе, обрѣтѣ сіе; * wykrecіe сіе, wybrnāc; *β) v. r.* byc przегрѣсѣнѣ, wyгрѣсѣнѣ.

Изворѣваться, *v. r. perf.* przызвукнѣ до злѣдїежста.

Изворѣтѣть, *-ся, v. perf., v. sub:* Изворѣчивать, *-ся.*

Изворѣтливость, *-и, f.* обротность, звѣнность, згѣзность, згѣзбїеѣтѣ.

Изворѣтливый, *-ая, -ое, adj.* обротнѣ, звѣннѣ, згѣзннѣ, згѣзбїежнѣ.

Изворѣть, *-а, m.* przегасаніе, przегрѣсѣніе, wyгрѣт; nice, nice, lewa strona; * wykretъ, wybieg; на изворѣть, варак, на варак.

Изворѣчать, *v. r. perf.* przызвѣе въ пѣроззѣдек, въ нѣлад; *v.* Разворѣчатъ; *pop.* * wytrze-pacъ, wyбіe, zбіe kogo. [furman.]

Извѣжникъ, *-а, m.* woźnica, Извѣжничанье, Извѣжничать, *v.* Извѣжничанье, Извѣжничать.

Извѣжничій, *-ья, -ье, adj.* furmancki. [sub: Извѣрацѣти, *-ся.*

Извѣратити, *-ся, v. perf., v. sub:* Извѣрачѣваніе, Извѣрачѣвать, *v.* Извѣрачѣваніе, Извѣрачѣть.

Извѣрацѣти, Извѣрачѣть, *v. a. Eccl. sl. (prop. & *)* wyгасасъ, wyгрѣсѣіе, przегасасъ, przегрѣсѣіе; *-ся, a) v. r.* wyгрѣсѣіе сіе, przегрѣсѣіе сіе; *β) v. r.* byc wyгрѣсѣнѣ, przегрѣсѣнѣ.

Извѣрацѣнїе, *-я, n. (prop. & *)* wyгрѣсѣніе, przегрѣсѣніе.

Извѣрацѣнїе, *-я, n.* badanie, wybadanie, dochodzenie.

Извѣрѣдывальничекъ, *-а, m.* badacz. [dochodzenie.]

Извѣрѣдываніе, *-я, n.* badanie, Извѣрѣдыватъ, Извѣрѣдыватъ, *v. a.* badać, wybadać, dochodzić, do-świadczyć, dowiedzieć, wyprobować.

Извѣрѣдываться, Извѣрѣдыватся, *v. r.* wiarę utracić, stracić zaufania, kredyt. [Извѣрѣдываться.]

Извѣрѣдываться, *v. perf., v. sub:* Извѣрѣкѣ, *-и, f.* utracenie wiary, stracenie zaufania.

Извѣрѣсѣть, *v. perf., v. sub:* Извѣрѣсѣвать, [v. Удѣствѣрѣть.]

Извѣрѣтїи, Извѣрѣтїи, *Eccl. sl., Извѣрѣтїе, -я, n. Eccl. sl.* зна-јомѣсѣ, певнѣсѣ.

Извѣрѣтїе, *-я, n. Eccl. sl.* зарѣвнїанїе; певнѣсѣ.

Извѣрѣтїе, *-ся, Eccl. sl., v.* Удѣствѣрѣть, *-ся.*

Извѣрѣтїель, *-я, m.* обвѣсѣсѣіеіе, ознајмїеіеіе.

Извѣрѣтїельничка, *-и, f.* обвѣсѣсѣіеіеіе, ознајмїеіеіеіе.

Извѣрѣтїельничій, *-ая, -ое, adj.* обвѣсѣсѣіеіе, ознајмїеіеіе, обвѣсѣсѣіеіе, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomo; niezawodnie, певно; всѣкоу извѣстнѣ, каздемѣ wiadomo.

Извѣрѣтїе, *-и, f.* wiadomo; niezawodność, певнѣсѣ.

Извѣрѣтїе, *-ая, -ое, adj.* wiadomy, znany; niezawodny, певнѣ; oznaczony; stały, nierodlegający зміанїе. [ноіцїкѣ, Доноіцїа.]

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, niezawodność, певнѣсѣ.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomo; niezawodnie, певно; всѣкоу извѣстнѣ, каздемѣ wiadomo.

Извѣрѣтїе, *-и, f.* wiadomość; niezawodność, певнѣсѣ.

Извѣрѣтїе, *-ая, -ое, adj.* wiadomy, znany; niezawodny, певнѣ; oznaczony; stały, nierodlegający зміанїе. [ноіцїкѣ, Доноіцїа.]

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

Извѣрѣтїе, *-я, n.* wiadomość, nowina, wiadomość, doniesienie, обвѣсѣсѣіеіе.

изъ пѣмѣти, выгладѣть зъ памѣтѣи; -ся, *v. p.* быс вымазанымъ, згладонумъ, выгладонумъ.

Изгладѣть, *v. a. perf.* выгладас, огладас, оземѣас, огрудс.

Изгнѣвать, Изгноить, *v. a.* давас, дас выторѣс сѣ.

Изгнѣнецъ, -нца, *v. Изгнѣнъ.*

Изгнѣнѣ, -я, *n.* выпеденѣе, выгнанѣе; *Ecccl. sl.* прѣслодѣованѣе; изгнѣнѣе изъ отѣчѣства, выгнанѣе зъ оцъзупу, выгнаѣствѣ, выоцъзупленѣе, деротасуа; изгнѣнѣе изъ универѣтѣта, relegасуа.

Изгнѣнникъ, -а, *m.* выгнанекъ.

Изгнѣница, -ы, *f.* выгнанка, выгнана. [выгнаѣчь.]

Изгнѣническѣй, -ая, -ое, *adj.*

Изгнѣничество, -а, *n.* выгнаѣствѣ, выгнанѣе.

Изгнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Изгнѣтъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Изгнѣтанѣе, -я, *n.* выгнаѣтанѣе, выгнѣсенѣе, выцѣсканѣе, выцѣслѣнѣе.

Изгнѣтѣть, Изгнѣстѣй, *v. a. Ecccl. sl.* выгнаѣтас, выгнѣсѣе, выцѣскас, выцѣснас; -ся, *v. p.* быс выгнаѣтанумъ, выгнѣселонумъ, выцѣслѣнтумъ. [выцѣслѣнѣе.]

Изгнѣтѣнѣе, -я, *n.* выгнѣсенѣе, выгнаѣтанѣе, -я, *n.* гнѣчѣе, згнѣчѣе, выгнѣчѣе.

Изгнѣвать, Изгнѣть, *v. n.* гнѣчѣе, згнѣчѣе, выгнѣчѣе.

Изгнѣль, -нѣ, *f.* згнѣлѣзна.

Изгнѣнѣе, -я, *n.* згнѣчѣе, выгнѣчѣе.

Изгнѣть, *v. perf.*, *v. sub.* Изгнѣнѣть. [нѣ сѣ.]

Изгноенѣе, -я, *n.* гнѣчѣе, рѣпѣе.

Изгноить, *v. perf.*, *v. sub.* Изгнѣнѣвать.

Изголовѣкъ, -вѣка, *m.* Изголовѣе, -я, *n.* вѣзглѣвѣе, подгнѣвѣкъ, подузка.

Изгоновка, -я, *f.* 1. (+), прѣслодѣованѣе; 2. (Bot.), *v.* Слѣзѣнѣнѣе.

Изгонѣть, Изгнѣть, *v. a.* выпѣдѣас, выпѣдѣчѣс; выгнаѣчѣс, выгнаѣчѣс; изгнѣчѣс изъ отѣчѣства, выгнаѣчѣс зъ оцъзупу, деротасуа, выгнаѣчѣс зъ краѣ; -ся, *v. p.* быс выпѣдѣзанумъ, выпѣдѣзонумъ, выгнаѣчанумъ, выгнанумъ.

Изгорѣживать, Изгорѣдѣть, *v. a.* прѣтѣе ео заградѣс, загродѣчѣс, розгродѣчѣс.

Изгорѣть, *v.* Изгарѣть.

Изгорѣтъ, *v. a. perf.* згарѣчѣс, гарбатумъ оцъзупѣс (зрѣбѣс).

Изгорѣтъльнѣй, -ая, -ое, *adj.* згарѣбѣнѣе, гарбаты.

Изгорѣтъльсѣе, *v. n. perf.* згарѣчѣс, стас сѣе гарбатумъ.

Изгорѣтъльсѣе, *v. a. perf.* згарѣчѣс, *v. r.* згарѣчѣс сѣе.

Изгорѣдѣа, -нѣ, Изгорѣдѣе, -нѣ, *f.* прѣт, загродѣа. [прѣралѣе.]

Изгорѣлънѣй, -ая, -ое, *adj.*

Изгорѣть, *v.* Горѣть.

Изготѣвѣванѣе, -я, *n.* прѣзготѣованѣе, прѣзрѣсѣбланѣе, прѣзгудѣзанѣе. [товлѣть, -ся.]

Изготѣвѣвать, -ся, *v.* Изготѣвѣтъ.

Изготѣвѣтъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Изготѣвѣтъльсѣе, -ся.

Изготѣвѣтъльсѣе, -я, *f.* Изготѣвѣлѣнѣе, -я, *n.* грѣзготѣованѣе, прѣзрѣсѣбланѣе, прѣзгудѣзанѣе.

Изготѣвѣтъльсѣе, Изготѣвѣтъльсѣе, *v. a.* прѣзготѣовувѣс, прѣзготѣовѣс, прѣзрѣсѣблѣс, прѣзрѣсѣблѣс; -ся, *v. r.* прѣзготѣовувѣс сѣе, прѣзготѣовѣс сѣе, прѣзрѣсѣблѣс сѣе; *β*) *v. p.* быс прѣзготѣованумъ, прѣзрѣсѣблѣонумъ, прѣзгудѣзанумъ. [выгрѣб...]

Изгрѣбѣнѣе, Изгрѣбѣтъ, *v. r.* Изгрѣбѣнѣе, -нѣ, *f. pl.* Изгрѣбѣнѣе, -нѣ, *n.* *Ecccl. sl.* згрѣбѣе, ракулѣе.

Изгрѣбѣе, -я, *n.*, *v.* Изгрѣсѣе.

Изгрѣстѣй, *v.* Изгрѣстѣнѣе.

Изгрѣтъльсѣе, Изгрѣтъльсѣе, *v. a.* грѣзѣчѣс, погрѣзѣчѣс, покѣсѣс.

Изгрѣтъльсѣе, -я, *n.* погрѣзѣчѣе, покѣсѣе. [грѣмѣть.]

Изгрѣтъльсѣе, *v. perf.*, *v. sub.* Изгрѣтъльсѣе, -я, *n.* зѣблѣченѣе, зѣблѣченѣе.

Изгрѣтъльсѣе, *v. a. perf.* зѣблѣчѣс, зѣблѣчѣс; -ся, *v. r.* зѣблѣчѣс сѣе, зѣблѣчѣс сѣе.

Изгубѣть, Изгубѣтъ, *v. a. Ecccl. sl.* губѣс, выгубѣс, выгубѣс.

Изгубѣль, -я, *m.* пор. розрѣтѣа.

Изгубѣлъсѣе, *v. r. perf.* розлѣдѣсѣс сѣе, зѣрѣсѣс сѣе прѣз рѣдѣзнѣе.

Издаванѣе, -я, *n.* выдѣванѣе, выдѣанѣе (*np.* кѣзѣчѣк); издаванѣе зѣвѣка, выдѣванѣе дѣвѣкѣу.

Издавать, Издѣтъ, *v. a.* выдѣвѣс, выдѣс; роздѣвѣс, роздѣс; оглѣсѣс, оглѣсѣс (*np.* правѣо, указ); издѣтъ кнѣгу на своѣ сѣтъ, выдѣс дѣзѣло (кѣзѣчѣк) на своѣ кошт; -ся, *v. p.* быс выдѣванумъ, выдѣанумъ; быс оглѣсѣзанумъ, оглѣсѣзонумъ.

Издавна, *adv.* отдавна, здавна, од давнѣе ео часу.

Издѣблѣванѣе, -я, *n.* выдѣблѣванѣе, выдѣрѣзанѣе; выдѣблѣванѣе, подѣзурѣванѣе (дѣзѣбѣе).

Издѣблѣвать, Издѣблѣтъ, *v. a.* выдѣблѣвѣс, выдѣблѣвѣс, выдѣрѣзѣс, выдѣрѣзѣс; одлѣвѣс, одлѣвѣс (*np.* дѣзѣбѣе); -ся, *v. p.* быс выдѣблѣванумъ, выдѣрѣзѣванумъ.

Издѣлѣка, Издѣлѣкѣ, *adv.* здалѣка, здалѣс; зъ далѣкѣе мѣлѣсѣа; *v.* далѣкѣе одлѣгѣлѣсѣе; издалѣкѣа вы прѣблѣнѣе? зѣдъ Васъ Панъ прѣблѣсѣс?

Издѣлѣчѣа, *v.* Издѣлѣкѣа.

Издѣлѣнѣе, *adv.* здалѣа.

Издѣнѣе, -я, *n.* 1. выдѣнѣе (*np.* глѣсѣу); выдѣнѣе (кѣзѣчѣк); нѣрѣсѣе, стѣрѣе издѣнѣе, прѣвѣсѣе, стѣрѣе выдѣнѣе; 2. оглѣсѣнѣе (*np.* правѣа, указѣу).

Издѣтѣль, -я, *m.* выдѣвѣсѣа (кѣзѣчѣк), пакѣдѣсѣа.

Издѣтѣльнѣй, -ая, -ое, *adj.* слѣзѣсѣу до выдѣанѣа кѣзѣчѣк.

Издѣтъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Издѣтъльсѣе, -я, *n.* порѣзгудѣванѣе, розгудѣанѣе.

Издѣтъльсѣе, *v. perf.*, *v. sub.* Издѣтъльсѣе, -я, *n.* порѣзгудѣванѣе, розгудѣанѣе.

Издѣтъльсѣе, *v. a.* порѣзгудѣвѣс, розгудѣарѣс; (*o sukni*) зѣдрѣсѣс, подѣрѣсѣс; -ся, *v. p.* быс порѣзгудѣванумъ, розгудѣанумъ, подѣрѣсѣс; порѣзгудѣс сѣе, розгудѣарѣс сѣе, подѣрѣсѣс сѣе.

Издѣтъльсѣе, -я, *n.* вылѣженѣе, выхрѣпенѣованѣе, выдѣанѣе (*np.* плѣнѣдѣзѣсѣу), выдѣатѣк.

Издѣтъльсѣе, *v. perf.*, *v. sub.* Издѣтъльсѣе, -я, *n.* крѣпенѣованѣе, выдѣанѣе, лѣженѣе (на со), вырѣтѣбѣовувѣанѣе; *сfr.* Издѣрѣжанѣе.

Издѣтъльсѣе, Издѣтъльсѣе, *v. a.* крѣпенѣовѣс, выхрѣпенѣовѣс, выдѣвѣс, выдѣс, лѣжѣс, вылѣжѣс (плѣнѣдѣзѣсѣу на со); вырѣтѣбѣовувѣвѣс, вырѣтѣбѣовѣвѣс; -ся, *v. r.* выдѣс сѣе, вырѣтѣбѣовѣвѣс сѣе; всѣ дѣнѣгѣи издѣрѣжѣлѣнѣе, всѣзѣтѣнѣе плѣнѣдѣзѣсѣу;) *v. p.* быс выдѣанумъ, вырѣтѣбѣовѣванумъ.

Издѣрѣжѣа, -нѣ, *f.* выдѣатѣк, крѣпенѣе, розчѣдѣс; издѣрѣжѣа, *pl.* выдѣатѣкѣи, крѣпенѣе, розчѣдѣе, козѣсѣа; дѣнѣгѣи на издѣрѣжѣа, плѣнѣдѣзѣсѣу на выдѣатѣкѣи.

Издѣрѣвать, *v. a. perf.* подѣзурѣвѣс, прѣдѣзурѣвѣс.

Издѣрѣтъ, Издѣрѣтъльсѣе, *v. a.* дрѣсѣс, подѣрѣсѣс, порѣздѣрѣсѣс; -ся, *v. r.* дрѣсѣс сѣе, подѣрѣсѣс сѣе, порѣздѣрѣсѣс сѣе; *β*) *v. p.* быс подѣрѣсѣс, порѣздѣрѣсѣс.

Издѣчѣлѣнѣй, -ая, -ое, *adj.* здѣчѣзѣчѣа.

Издѣчѣтъ, *v. n. perf.* здѣчѣзѣсѣс.

Издѣлѣбѣтъ, *v. perf.*, *v. sub.* Издѣлѣблѣванѣе.

Издѣлѣблѣнѣе, *v.* Издѣлѣблѣванѣе. [чѣлѣ.]

Издѣлѣблѣнѣе, -ая, -ое, *adj.* здѣлѣблѣнѣу, *v. perf.*, *v. sub.* Издѣлѣхѣтъ.

Издѣрѣнѣе, -я, *n.* подѣрѣсѣе.

Издѣрѣвлѣ, *adv.* здавна, отдавна.

Издѣрѣбѣтъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Издѣрѣблѣтъ, -ся.

Издѣрѣблѣнѣе, -я, *n.* подѣрѣблѣнѣе, покрѣзѣнѣе.

Издѣрѣблѣтъ, Издѣрѣблѣтъ, *v. a.* дрѣблѣс, роздрѣблѣс, роздрѣблѣс, подѣрѣблѣс, на дрѣбнѣе оцѣсѣи подѣрѣблѣс, покрѣзѣсѣс; -ся, *v. r.* дрѣблѣс сѣе, покрѣзѣсѣс сѣе; *β*) *v. p.* быс дрѣблѣонумъ, подѣрѣблѣонумъ, покрѣзѣсѣс.

Издѣрѣблѣнѣе, *v. a.* дрѣблѣнѣе, покрѣзѣсѣс сѣе, покрѣзѣсѣс сѣе; *β*) *v. p.* быс дрѣблѣонумъ, подѣрѣблѣонумъ, покрѣзѣсѣс. [плѣнѣе вѣтълѣи, слѣбу.]

Издѣрѣхлѣнѣй, -ая, -ое, *adj.* издѣрѣхлѣнѣй.

Измѣнчивость, -и, *f.* zmienność, niestałość. [zmienny, niestaly]

Измѣнчивый, -ая, -ое, *adj.* Измѣнчикъ, Измѣнница, *prop.* в. Измѣнникъ, Измѣнница.

Измѣняемость, -и, *f.* zmienność, odmienność, nieateczność; *Gramm.* spradkowanie, przypadkowanie, deklinacja, odmiana przez przypadki.

Измѣняемый, -ая, -ое, *adj.* zmienny, odmienny, niestateczny; измѣняемая часть рѣчи, *Gramm.* części mowy odmienne; измѣняемая величина, *Mathem.* ilość odmienna.

Измѣнять, Измѣнить, *v. a.* zmieniać, zmienić, odmieniać, odmienić; zdradzać, zdradzić; zwodzić, zwieść; *Gramm.* deklinować, odmieniać przez przypadki, spradkować, przypadkować; измѣнять ходъ дѣла, zmienić chód rzeczy; измѣнять отъчужденію, zdradzić odczужenju; измѣнять въ дружбѣ, въ любви, zdradzić (кого) w przyjaźni, w miłości; пѣльять начинаетъ мнѣ измѣнять, pamięć zaczyna mnie opuszczać, pamięć zaczyna słabieć, pamięć zaczyna być słabą; глаза начинаютъ измѣнять, osy zaczyna zdradzać, osy zaczynają słabieć; счастье оумъ измѣнило, *szczęście się odmiенило или uciekło od niego; измѣнять нравъ, zmienić charakter; многиа крики измѣняютъ цвѣтъ свой, wiele farb zmieniają swój kolor; измѣняемая величина, *Mathem.* ilości odmienne; -ся, *a*) в. *r.* zmieniać się, zmienić się, odmienić się, odmienić się; измѣняется цвѣтъ, kolor zmienia się; kolor плowieje; счастье измѣнилось, *szczęście się odmiенилось; измѣняется въ лицѣ, zmienić się w twarzy; *β*) в. *p.* być zmieniającym, zmienionym, odminianym, odmienionym, etc.

Измѣрѣние, Измѣрѣваніе, -я, *n.* wymiѣrenie, wymierzanie, pomiар, pomiarkowanie.

Измѣривать, Измѣривать, *v. a.* wymierzać, wymierzyc, rozmierzać, rozmierzać, zmierzać, zmierzать; -ся, *v. p.* być wymierzającym, wymierzonym.

Измѣримость, -и, *f.* wymierność, sprobowność być wymierzonym.

Измѣритель, -я, *m.* wmiernik, wymierca, ten со wmiernia.

Измѣрительный, -ая, -ое, *adj.* wymiarowy, wymierzcy, do wymierzania służący.

Измѣрять, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Измѣривать, -ся.

Измѣрять, -ся, *v.* Измѣривать, -ся. [сачъ.] zmiekrzaly.

Измятый, -ая, -ое, *adj.* (о ово-сачъ.) zmiekrzany, zmiekrzany, zmiekrzany, zmiekrzany, zmiekrzany.

Измять, -я, *n.* ugniecenie,

pogniecenie, udeptanie, podęptanie.

Измять, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Измянка, -и, *f.* ręby, nice, druga strona sukna, lewa strona, wyywrot; надѣтъ на измянку, wdziać со на nice, на ręby, на wyywrot; вѣворотитъ на измянку, wyywrotić со на ręby, на nice, на lewą stronę. [v. Измяслованіе.]

Измяслованіе, Измяслованіе, Измясловать, Измясловать & Измяслить, *v. a.* (прогр. & *) zgwalcac, zgwalcic, gwałt czynić, uczynić. [Измяслывать.]

Измяслить, *v. perf.*, *v. sub: Измяслованіе, -я, *n.* zgwalcenie. [Измяслывать.]*

Измясловать, *v. perf.*, *v. sub: Измяслованіе, -я, *n.* (о sukniach i obuwiu:) znaszanie, znoszenie, pochodzenie, wycieranie, wytarcie, podacie noszeniem.*

Измяслывать, Измяслить, *v. a.* (о sukniach i obuwiu:) znaszac, znosic, pocić, pochodzić, noszeniem spróbować, wytrzeć, podrzeć; -ся, *a*) в. *r.* znosić się, wytrzeć się, podrzeć się; *β*) в. *p.* być znoszonym, pochodzonym, wytartym, podartym.

Измятоганіе, в. Измятоганіе.

Измятоганіе, Измятоганіе, *v. n.* (прогр. & *) zaniemagać, zaniemódz, tracić, stracić siły, słabnąć, osłabnąć, opuszczać się, tracić, stracić ochotę do czego.

Измятоганіе, -я, *n.* (прогр. & *) zaniemogzenie, stracenie, tracenie siły, niemoc, oslabienie, ostygnięcie. [немогати.]

Измятоганіе, *perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, *v. n.* (прогр. & *) zaniemogzenie, stracenie, tracenie siły, niemoc, oslabienie, ostygnięcie. [немогати.]

Измятоганіе, *perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

Измятоганіе, -ся, *v. perf.*, *v. sub: Измятоганіе, -я, *n.* wyniesienie.*

сѣ; носить платье до измято, nosić suknie до zdzarcia.

Измятоганіе, -я, *n.* znoszenie, wytarcie, zdarcie, pochodzenie (np. sukni, obuwiu).

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęчение, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęчение, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęчение, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęчение, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęчение, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęчение, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęчение, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęчение, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęчение, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęчение, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęчение, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęчение, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęчение, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęчение, zmordowanie, wycieśnienie.

Измятоганіе, -я, *n.* znużenie, zmęчение, zmordowanie, wycieśnienie.

Изобличительница, —и, *f.* про-
клявочница, прозвѣдчица.
Изобличительный, —ая, —ое,
adj. проклявочный, проклявоч-
ящій. [*суб.*: Изобличать, —ся.]

Изобличать, —ся, *v. perf.*, *v.*
Изображатель, —я, *m.* выобрази-
тель, выставитель, выставецъ,
выставка.

Изображать, Изобразить, *v. a.*
выображать, выобразить со [мало-
видіемъ, глуміемъ, глуміемъ, рже-
збѣ], изображать, надавать, нада-
вать, маловать, вымаловать
(образ); *ii.* *выображать, wysta-
влять, выставивъ, представлять,
представитъ; маловать, вымало-
вать, выставивъ, выставивъ, пред-
ставитъ; —ся, *a)* *v. r.* выобразитъ
себя, выдвѣстъ, оказыватъ себя;
б) *v. p.* бытъ выобразеннымъ, *etc.*

Изображеніе, —я, *n.* (*пропр. & **)
выображеніе; выставленіе; пред-
ставленіе; вымалованіе; описа-
ніе; образъ.

Изобразитель, —я, *m.* выобрази-
тель, выставитель, выставка,
представецъ, представителъ, ма-
ларъ.

Изобразительный, —ая, —ое,
adj. выразный, выразливъ, выраз-
ящій, выставяющій, представя-
ющій, образный.

Изобразить, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Изобразать, —ся.

Изобрѣсть, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Изобрѣтать, —ся.

Изобрѣтание, —я, *n.* wynalez-
zenie, odkrycie.

Изобрѣтатель, —я, *m.* wynalaz-
ca, wynalezca, wynaleziciel,
wynajdziciel.

Изобрѣтательница, —и, *f.* wynalaz-
czyni, wynalezczyni, wynajdzicielka.

Изобрѣтательность, —и, *f.* wynalaz-
czosc, wymyslalnosc, zdolnosc
do wynalazkow.

Изобрѣтательный, —ая, —ое,
adj. wynalazczy, wymyslalny, zdolny
do wynalazkow, obfity w wynalazki.

Изобрѣтать, Изобрѣсть, *v. a.*
wynajdywać, wynajdować, wynal-
eżyć, dochodzić, dźwić, odkrywać,
odkryć, wymyślać, wymyślić; —ся,
v. p. бытъ wynajdywanymъ, wynal-
ezionymъ, wymyslonymъ.

Изобрѣтеніе, —я, *n.* wynalez-
zenie, wynalazek, odkrycie, wymy-
slenie.

Изобрѣтчикъ, *Ecccl. sl.*, *v.* Изо-
брѣтатель. [*cele.*]

Изогнуть, —я, *n.* zgięcie, zagię-
cie. [*cele.*]

Изогнуть, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Изгибать, —ся.

↑ Изогрѣть, —а, *m.* malarz; *v.*
Живописецъ.

Изораніе, —я, *n.* rozdarcie;
podarcie. [*Изадрать, —ся.*]

Издрать, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Изойти, *v. perf.*, *v. sub.*: Иско-

↑ Изойтъ, —а, *m.* 1. Czerwiec,
[miesiąc]; 2. *v.* Кузнецкъ.

Изорваніе, —я, *n.* rozzerwanie,
pogrozowanie.

Изорвать, *v. a. perf.* rozzerwać,
pogrozować; —ся, *v. r.* rozzerwać
się, pogrozować się, podrzeć się.

Изоржавляльнй, —ая, —ое, *adj.*
zardzewiały. [*wlec.*]

Изоржавлять, *v. n. perf.* zardze-
wieć.

Изострѣть, —ся, *v. perf.*, *v.*
sub.: Изострѣть, —ся.

Изотчѣніе, *v.* Ичисленіе.

Изощреніе, —я, *n.* (*пропр. & **)
zaostrenie.

Изощрять, Изострѣть, *v. a.*
(*пропр. & **) zaostrać, zaostrzeć;

—ся, *v. p.* бытъ заостреннымъ, за-
остреннымъ; * заострять себѣ, за-
острять себѣ.

Изработаться, *v. r. perf.* spraco-
wać się, zużyć się, ustać od
pracy. [*Выравниваніе, —вать.*]

Изравниваніе, Изравниванье, *v.*
Изражать, Израженіе, *v.* Вы-
ражать, Выраженіе. [*fel.*]

Изразѣць, —ащъ, *m.* kachel, ka-
chla.

Изразять, *v. perf.*, *v.* Выразить.

Израцонный, —ая, —ое, *adj.*
kachlowy, kachlany.

Израцатьнй, —ая, —ое, *adj.*
kachlany, kachlowy, z kachlów;

израцатьна печь, kachlowy piec.

Израцатьнй, —а, *m. dim.*, *v.*
Изразѣць.

Изравенный, —ая, —ое, *part. p.*
zraniony, poraniony. [*poranіe.*]

Изравнать, *v. n. perf.* zranić,
Izrastanie, —я, *n.* wyrastanie.

Израстать, Израстй, *v. n. Ecccl.*
sl. wyrastać, wyrosnąć; * wzra-
stać, brać początek, wzrósć.

Израстѣніе, —я, *n.* wyrószenie,
wyrośnięcie.

Израстй, *v. perf.*, *v. sub.*: Изра-
стать. [*Израцатьнй.*]

Израстиваніе, *v. perf.*, *v. sub.*:
Израстодваніе, —я, *n.* wyda-
nie, wyexponowanie, wydaktowa-
nie.

Израстодвать, —ся, *v. perf.*,
v. sub.: Израстодвывать, —ся.

Израстодваніе, —я, *n.* wyda-
wanie, exponowanie.

Израстодывать, Израстодо-
вать, *v. a.* wydawać, wydać, ex-
ponować, wyexponować, wyda-
tkować; —ся, *v. p.* бытъ выданнымъ,
wyexponowanymъ.

Израцатьнй, Израстити, *v. a.*
Ecccl. sl. wyrastać, wyrosnąć, pu-
szczać, wypuszczać, rozwijać (*np.*
liście); wydawać, przynosić (*plod-*

ny).

Израцѣніе, —я, *n.* wyrastanie,
puszczenie, wypuszczanie, rozwi-
nianie (*np.* liści). [*са.*]

Израбѣрьтисъ, *v.* Подбоченять.

Изракать, Израчь, *v. a.* rzeć,
wyrzeć; —ся, *v. p.* бытъ рзечоннымъ,
wyrzeczonymъ; wyrzeć się.

Израчѣніе, —я, *n.* wyrzeczenie,
wyrażenie; zdanie, powieść krótki
i dowcipna.

Израчь, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*:
Изракать, —ся. [*рнцатьнй.*]

Израчь, *v. perf.*, *v. sub.*: Из-

Израчѣніе, —я, *n.* *Ecccl. sl.*
wyrchnięcie, wyrzucenie, wyrze-
dzenie, wyrzucenie. [*Израчѣнй.*]

Израчѣнй, Израчѣнй, *v. a.* *Ecccl.*
sl. rzeć, wyrzekać, wyrzeć.

Израчѣнй, *v. perf.*, *v. sub.*:
Израчѣнй, Израчѣнй, *v. a.* *Ecccl.*
sl. rzeć, wyrzekać, wyrzeć.

Израчѣнй, *v. perf.*, *v. sub.*:
Израчѣнй, —я, *m.* *Ecccl. sl.*, *v.*
Przegląd, Osądzenie.

↑ Израчѣнй, —я, *m.* uszczerbek,
strata; *v.* Урбѣнй, Потѣрѣнй.

Израчѣнй, —я, *n.* porąbanie,
posiekanie.

Израчѣнй, Израчѣнй, *v. a.* raba-
bać, porąbać, siekać, posiekać;
—ся, *v. p.* бытъ порубанымъ, posie-
kanymъ. [*Израчѣнй, —ся.*]

Израчѣнй, —ся, *v. perf.*, —ся:
Израчѣнй, —я, *f.*, Израчѣнй,
—я, *n.* porąbanie, posiekanie.

Израчѣнй, *v. a. perf.* wylać.

↑ Израчѣнй, *v.* Выручѣнй.

Израчѣнй, *v.* Выручка.

Израчѣнй, Израчѣнй, *v. a.* 1. wy-
korować, wykorać, wyrzeć; роко-
раць; 2. *Ecccl. sl.*, *v.* Вырвать; —ся,
v. p. бытъ wykorywanymъ, wy-
koranymъ.

Израчѣнй, —я, *n.* wyrzucanie.

Израчѣнй, —я, *m.* wyrzucanie,
wyrzucenie.

Израчѣнй, —я, *m.* wyrzucanie,
wyrzucenie.

Израчѣнй, —я, *m.* wyrzucanie,
wyrzucenie; израчѣнй, израчѣнй,
v. Богочѣнй, Богочѣнй, Богочѣнй,
чѣнй; израчѣнй, израчѣнй, израчѣнй,
чѣнй, гнѣвъ на кого, wzięcie, wy-
wzecie, gniew, gniew na kogo.

Израчѣнй, *v. perf.*, *v. sub.*:
Израчѣнй.

Израчѣнй, —я, *m.* wyrzucanie,
wyrzucenie.

Израчѣнй, —я, *m.* wyrzucanie,
wyrzucenie; израчѣнй, израчѣнй,
v. Богочѣнй, Богочѣнй, Богочѣнй,
чѣнй; израчѣнй, израчѣнй, израчѣнй,
чѣнй, гнѣвъ на кого, wzięcie, wy-
wzecie, gniew, gniew na kogo.

Израчѣнй, *v. perf.*, *v. sub.*:
Израчѣнй.

Израчѣнй, —я, *m.* wyrzucanie,
wyrzucenie; израчѣнй, израчѣнй,
v. Богочѣнй, Богочѣнй, Богочѣнй,
чѣнй; израчѣнй, израчѣнй, израчѣнй,
чѣнй, гнѣвъ на кого, wzięcie, wy-
wzecie, gniew, gniew na kogo.

Израчѣнй, —я, *m.* wyrzucanie,
wyrzucenie; израчѣнй, израчѣнй,
v. Богочѣнй, Богочѣнй, Богочѣнй,
чѣнй; израчѣнй, израчѣнй, израчѣнй,
чѣнй, гнѣвъ на кого, wzięcie, wy-
wzecie, gniew, gniew na kogo.

Израчѣнй, —я, *m.* wyrzucanie,
wyrzucenie; израчѣнй, израчѣнй,
v. Богочѣнй, Богочѣнй, Богочѣнй,
чѣнй; израчѣнй, израчѣнй, израчѣнй,
чѣнй, гнѣвъ на кого, wzięcie, wy-
wzecie, gniew, gniew na kogo.

Израчѣнй, —я, *m.* wyrzucanie,
wyrzucenie; израчѣнй, израчѣнй,
v. Богочѣнй, Богочѣнй, Богочѣнй,
чѣнй; израчѣнй, израчѣнй, израчѣнй,
чѣнй, гнѣвъ на кого, wzięcie, wy-
wzecie, gniew, gniew na kogo.

Израчѣнй, —я, *m.* wyrzucanie,
wyrzucenie; израчѣнй, израчѣнй,
v. Богочѣнй, Богочѣнй, Богочѣнй,
чѣнй; израчѣнй, израчѣнй, израчѣнй,
чѣнй, гнѣвъ на кого, wzięcie, wy-
wzecie, gniew, gniew na kogo.

Израчѣнй, —я, *m.* wyrzucanie,
wyrzucenie; израчѣнй, израчѣнй,
v. Богочѣнй, Богочѣнй, Богочѣнй,
чѣнй; израчѣнй, израчѣнй, израчѣнй,
чѣнй, гнѣвъ на кого, wzięcie, wy-
wzecie, gniew, gniew na kogo.

Израчѣнй, —я, *m.* wyrzucanie,
wyrzucenie; израчѣнй, израчѣнй,
v. Богочѣнй, Богочѣнй, Богочѣнй,
чѣнй; израчѣнй, израчѣнй, израчѣнй,
чѣнй, гнѣвъ на кого, wzięcie, wy-
wzecie, gniew, gniew na kogo.

Израчѣнй, —я, *m.* wyrzucanie,
wyrzucenie; израчѣнй, израчѣнй,
v. Богочѣнй, Богочѣнй, Богочѣнй,
чѣнй; израчѣнй, израчѣнй, израчѣнй,
чѣнй, гнѣвъ на кого, wzięcie, wy-
wzecie, gniew, gniew na kogo.

Израчѣнй, —я, *m.* wyrzucanie,
wyrzucenie; израчѣнй, израчѣнй,
v. Богочѣнй, Богочѣнй, Богочѣнй,
чѣнй; израчѣнй, израчѣнй, израчѣнй,
чѣнй, гнѣвъ на кого, wzięcie, wy-
wzecie, gniew, gniew na kogo.

Израчѣнй, —я, *m.* wyrzucanie,
wyrzucenie; израчѣнй, израчѣнй,
v. Богочѣнй, Богочѣнй, Богочѣнй,
чѣнй; израчѣнй, израчѣнй, израчѣнй,
чѣнй, гнѣвъ на кого, wzięcie, wy-
wzecie, gniew, gniew na kogo.

Израчѣнй, —я, *m.* wyrzucanie,
wyrzucenie; израчѣнй, израчѣнй,
v. Богочѣнй, Богочѣнй, Богочѣнй,
чѣнй; израчѣнй, израчѣнй, израчѣнй,
чѣнй, гнѣвъ на кого, wzięcie, wy-
wzecie, gniew, gniew na kogo.

Израчѣнй, —я, *m.* wyrzucanie,
wyrzucenie; израчѣнй, израчѣнй,
v. Богочѣнй, Богочѣнй, Богочѣнй,
чѣнй; израчѣнй, израчѣнй, израчѣнй,
чѣнй, гнѣвъ на кого, wzięcie, wy-
wzecie, gniew, gniew na kogo.

Израчѣнй, —я, *m.* wyrzucanie,
wyrzucenie; израчѣнй, израчѣнй,
v. Богочѣнй, Богочѣнй, Богочѣнй,
чѣнй; израчѣнй, израчѣнй, израчѣнй,
чѣнй, гнѣвъ на кого, wzięcie, wy-
wzecie, gniew, gniew na kogo.

Израчѣнй, —я, *m.* wyrzucanie,
wyrzucenie; израчѣнй, израчѣнй,
v. Богочѣнй, Богочѣнй, Богочѣнй,
чѣнй; израчѣнй, израчѣнй, израчѣнй,
чѣнй, гнѣвъ на кого, wzięcie, wy-
wzecie, gniew, gniew na kogo.

gactwa; гоударственное имущество, добра гзодове; = в. Имѹщіе.

Имѹщій, -аго, з. т. *Ессл. ш.* (богатый, зажиточный), bogaty, bogacz, majątny, zamożny.

Имѹщіе, -я, п. majątek, majątność, mienie, dostatki, bogactwa, fortuna; движимое имѹщіе, majątek ruchomy; недвижимое имѹщіе, majątek nieruchomy; наследственное имѹщіе, majątek dziedziczny; majątność dziedziczna; добра dziedziczne; родоубое имѹщіе, в. *Вотчина*; откзаванное имѹщіе, legat, zarpi testamentowy; конкурсное имѹщіе, masa konkursowa, masa pradolosci; оставшееся побѣдѣ-либо смерти имѹщіе, wradek majątności po krewnym, pusiżna, со кто ро śmierci kogo zostawuje, wzepcie po kim pozostałosci, sukcesja. *сfr.* odumarte добра.

Имѹщіелюбіе, *Ессл. ш.*, в. Любостажаніе.

Имѹщіице, -а, п. *dim.* majątessesek, fortuna; в. Имѹщіе.

Имѹть, в. а. mieć; posiadać; trzymać; имѹть много денегъ, mieć wiele pieniędzy; имѹть домъ, mieć dom; имѹть подъ собою, (= начальствовать), być dowodząc, dowodzić; имѹть сердце на корб, mieć złość, gniew на кого, gniewać się na kogo; имѹть стоуь у корб, stołować się u kogo; имѹть страхъ, mieć strach, bac się; -ся, в. г. znajdować się.

Имя, -ени, п. imię, [gen. imienia]; назвіско; imię, sława; *Gramm.* imię, część mowy odmienna; называѣ но имени, назваѣ по imieniu; приобрести имя, zjednać sobie imię (sławę); человекъ съ именемъ, człowiek mający znaczenie; храмъ во имя Святого Іоанна, kościół św. Jana, kościół Święto-Jański; *и.* в. Существіе *и.* *Przydanie* *и.* *Чоловічье* *и.* *Имен*...

Имянииникъ, Имянииница, в. Имянины, в. Именины.

Имяно, в. Именино.

Имярѣкъ, *Ессл. ш.* (называѣ по имени), imieniem, на имя, по назвіскиемъ, названы, *N. N.*; okienko, мѣстце заставленіе въ калѣгахъ косячелиныхъ lub писмачъ азодовыхъ dla wpisania nazwiska; такій-то (имярѣкъ), taki to (*N. N.*) oazka takiego to (*N. N.*).

Имякій, -ая, -ое, *adv.* inakazy, inazy, inny; иначеимъ образомъ, innymъ зробетом; inaczej.

Имяко, Имяко, *adv.* *por.* innymъ зробетом; inaczej.

Имяковый, Имяковый, (*por.*), в. Имякій.

Имяче, Имяче, *adv.* inaczej; *inym* зробетом.

Имячествовать, в. п. stawać

(stac) się inakszym [innym], przed., z-mieniać się.

Имѹбрный, -ая, -ое, *adj.* imbrojowy; имѹбрный апахъ, вкусъ, запах, smak imbrojowy; имѹбрное пиво, piwo imbrojowe, заправное imbroiem.

Имѹбрь, -я, т. (*atomum singulier*), imbroier.

Инвалядный, -ая, -ое, *adj.* inwalidny, inwalidowy, do inwalida należący; инвалядный домъ, kórpusz, dom, korpus inwalidów.

Инвалядъ, -а, т. inwalid, żołnierz wystuzony. [Inwentarska.

Инварная книга, *f.* księga.

Инваръ, -я, т. inwentarz, rejestr, spis, spisanie ruchomości.

Индѣчка, -и, *f. dim.*, в. Индѣйка. [mica Indycza.

Индѣйка, -и, *f.* indyczka, sa.

Индѣйскій пѣтухъ, в. Пѣтухъ.

Индѣчій, -ья, -ье, *adj.* od Indyczki, samicy Indyczej.

Индивѣть, в. п. szronić, szronić, ószronić, szronem być pokrytym.

Индиго, Индигъ, -а, т. indyucht, indyg, farba gruntowa [do bielekитого farbowania].

Индиктъ, -а, т. indykt; прееciągъ czasu piętnastoletni; piętnastu lat obrót (którego Rzzymasz cesarz przedtemъ зауывалъ, i do tychъ czasъ rapieżе зауываю, =) rozset Rzzymaki.

Индѣ, *adv.* (въ имѹмъ имѣтъ), indzie, indziej, gdzieindziej, na innymъ мѣсцу.

Индосессиваніе, -а, т. indosowanie, przekazъ zapisany на odwrotnęj stronie wezлу; *и.* в. Нѣдлнсь (на оборотѣ).

Индюкъ, -а, т. *H. n.* indyk, indor; в. Пѣтухъ (Индѣйскій).

Индюшка, в. Индѣйка.

Иневѣтнй, -ая, -ое, *adj.* nieco óbrzniętу, oszedziatу, szrenisty.

Иней, -я, т. szron, szron, szrzeż, szadź.

Инерція, -и, *f.* Phys. opieazalosc, siła opieazalosci, bezwładnosc, siła bezwładnoscі.

Иженерный, -ая, -ое, *adj.* inżynierski; инженерный кórpusz, korpus inżynierski; инженерное училище, szkoła inżynierów.

Иженерство, -а, п. inżynieria, sztuka, nauka inżyneryi или inżynierska. [Inżynierski.

Иженерскій, -ая, -ое, *adj.* inżynierski; инженеръ, -а, т. inżynier.

Инквизиторскій, -ая, -ое, *adj.* inkwizytorski.

Инквизиторъ, -а, т. inkwizytor. [Inkwizycyjny.

Инквизиціонный, -ая, -ое, *adj.* inkwizycyjny; инквизиція, -и, *f.* inkwizycja.

Инокниго, *adv.* (*incognito*), inkognito, potajemnie, skrycie.

Инона, -и, *f.* *H. n.* (*Varietas Salmonis eptant*), mżewka, rybka stynka Kamczadalska.

Ино-видный, -ая, -ое, *adj.* innokształtny, innego kształtu, innej postaci; -вѣрць, -рца, т. innowierca, innowiernik, różnowierca, dysydant; -вѣрле, -я, п. innowierstwo, różnowierstwo; -вѣрна, -и, *f.* innowierca, dysydentka; -вѣрнй, -ая, -ое, *adj.* innowierny, różnowierny, innej wiary, religii; -вѣрческій, -ая, -ое, *adj.* dysydentcki; в. Иновѣрнй; -гда, *adv.* niekiedy; niegdy; теду оведы; podczas; czasem; czasami; -гдѣшнй, -яя, -ее, *adj.* czasem zadręcający się; -гдѣсь, -дѣа, т. przychodzącъ z innego miasta; przybysz, obcy; -городнй, -яя, -ое, *adj.* z innego miasta przybudy, obcy; ингороднй купецъ, kupiec z innego miasta; -гдѣрка, -и, *f.* z innego miasta przybudyka, obca; -зѣмѣць, -ца, т. innoziemiec, cudzoziemiec; -зѣмка, -и, *f.* innoziemiec, cudzoziemka; -зѣмнй, -ая, -ое, *adj.* innoziemski, cudzoziemski; -зѣмство, -а, т. (innoziemstwo), cudzoziemstwo, cudzoziemszczyzna; -зѣмческій, -зѣмскій, -ая, -ое, *adj.* cudzoziemski; -значеніе, -я, п. przemoznosc; -значуціи, -ая, -ее, *adj.* przmoznosc, figuruczny.

Иноій, -ая, -ое, *pron.* inony; što imое дѣло, to inna rzecz; to со innego.

† Инока, -и, *f.* в. Инокниа.

Инокниа, -и, *f.* zakonnica, mniszka.

Иноклѣтннй, -ая, -ое, *adj.* Genealog. innej linii, innoplemienny.

Инокъ, -а, т. zakonnik, mnich.

Ино-мысленный, -ая, -ое, *adj.* innomyslny, mysl innej; -мыслье, -я, п. mysl inna; -обращнй, -ая, -ое, *adj.* innokształty, kształtu innego; -племяннй, -а, т. innoplemiennik, który innego plemienia, różnoplemiec; *и.* в. Ино рбѣдць; -племяннй, -ая, -ое, *adj.* innoplemienny, różnoplemienny, cudzoziemski, innego [или cudzego] plemienia, cudzy; иноплемяне народъ, naród, ludzу obcego plemienia; -племяне, -а, п. cudzoziemstwo; -прдѣдць, -дѣа, т. innoplemiennik, różnoplemiennik, różnoplemieniec, cudzoziemiec; Сибѣрскіе инородцы, Sybirskie różnoplemiescy; -роднй, -ая, -ое, *adj.* innoplemienny, różnoplemienny, cudzoziemski; -сказаніе, -я, п. allegorya, przemoznosc; -сказаніе, *adv.* allegorycznie, przemoznosc, figurucznie, niewłaściwie, по фигура; -сказательность, -и, *f.* przemoznosc, przemoznosc, figuruczność, allegoryczność; -сказательнй, -ая, -ое, *adj.* przemoznosc, allegoryczny, figuruczny, niewłaściwy, по фигура; Иностранецъ, -ца, т. cudzoziemiec,

обсу; Ино-странка, -и, *f.* cudzoziemka, obca; -странний, -ая, *adj.* cudzoziemski; обсу; zagraniczny; иностранные товары, towary zagraniczne; иностранный купец, obcy kupiec; иностранная торговля, handel zagraniczny; комитет иностранной печати, komitet cenzury zagranicznej; послы при иностранных дворах, posly przy Dworach zagranicznych; иностранные языки, языки cudzoziemskie, obce; -ходецъ, -да, *m.* inochodnik, jednochodnik, stepak, szlapak, szlapak, koł szlapią idący; -ходный бѣгъ, *v.* Inochody.

Иноходъ, -и, *f.* inochoda, jednochoda, jednochoda, stepia, krocz, chód koński pomiarkowany.

Иночвѣтный, -ая, -ое, *adj.* inochowski, *adv.* inochowsko, по мнѣзему, zakonniczo, po zakonem, по klasztornemu.

Иноческий, -ая, -ое, *adj.* inochowski, mniszy, zakonniczy, zakonny; иноческое житіе, życie zakonnicze.

Иночество, *v.* Monachstwo. Иночествовать, *v.* Monachствовать. [pasierba.

Иночимая, -ой, *f.* majątek + Иночичъ, -а, *m.* pasierb. + Инорогъ, *v.* Единорогъ.

Иноспекторскій, -ая, -ое, *adj.* inspektorski; инспекторская должность, obowiązek inspektora.

Иноспекторство, -а, *n.* inspektorstwo, nadzorstwo.

Иноспекторша, -и, *f.* inspektorka, żona inspektora, nadzorczy.

Иноспекторъ, -а, *m.* inspektor, dozorca, nadzorca.

Иноспектриса, -ы, *f.* inspektorka, nadzorczyzna, dozorczyzna.

Иностанція, -и, *f.* instancja.

Иностиникъ, -а, *m.* instytnik, popęd, zachętka wewnętrzna, skłonność wrodzona.

Иноститутка, -и, *f.* panna w instytucie wychowana.

Иноститутскій, -ая, -ое, *adj.* instytnicki, do instytutu należący.

Иноститутъ, -а, *m.* instytut, zakład naukowy, etc.

Инострукція, -и, *f.* instrukcja, przegrис postępowania.

Инострументальный, -ая, -ое, *adj.* instrumentalny, narzędziowy; инструментальная музыка, музыка instrumentalna [или нарzędziowa]; инструментальный мастеръ, instrumentnik.

Инострументъ, -а, *m.* instrument, narzędzie; музыкальный инструментъ, instrument muzyczny; математическое инструменти, narzędzia matematyczne; ремесленные инструменти, narzędzia rzemieślnicze.

Инострель, -а, *m.* Mathem. ilość integralna; *сfr.* całka.

Инострельный, -ая, -ое, *adj.* integralny, całkowy; инострельное счислѣние, rachunek całkowy, rachunek integralny.

Инострировать, *v.* *n.* Mathem. wynosić ilość integralną ilości różniczkowej. [мѣдзымейсасе.

Инострвалъ, -а, *m.* interwał, Инострвалъ, -и, *f.* interesantka, niewiasta interesowna, swojej bardzo korzyści patrząca.

Инострвалъ, -а, *m.* interesant, człowiek interesowany, interesowny, swego pożytku [своей korzyści] jedynie patrzący.

Инострвалецъ, -ца, *m. dim.* interesik. [мателыносць.

Инострвалность, -и, *f.* *v.* Зани-Инострвалный, -ая, -ое, *adj.* interesujący, zajmujący, ujmujący, ciekawy, powabny.

Инострваловать, *v.* *a.* interesować, obchodzić kogo, zajmować, ujmować. [сцясіе.

Инострвалъ, -а, *m.* interes(s); за-Инострвалъ, -и, *f.* Theat. intermedium, intermezzo.

Инострига, -и, *f.* 1. (промыслство, каверна, *qu. v.*), intryga, chytrость fortelna, praktyka, sztuka podstępna, podstęp, dołek; заводитъ интригу, *v.* Иностриговать; 2. Theat. intryga, zamieszanie, które в акцы драматycznej справляя zdarzenia ułożone misternie; 3. (любовная связь), miłośćka, miłostki, umizgi.

Иностригантка, -и, *f.* intrygantka, интригу nadrabiająca.

Иностригантъ, -а, *m.* intrygant, интригу nadrabiający.

Иностриговать, *v.* *n.* интриговать, интригу czyli podstępъ robić, dolki kopać, sieci stawiac, sidła kłasc.

Инострижъ, *v.* Трюмъ.

Инофантеристъ, -а, *m.* infanterzysta, piechotnik, żołnierz piechoty.

Инофантерія, -и, *f.* infanterya, piechota; генералъ отъ инфантеріи, generał piechoty.

Инофлуенція, -и, *f.* influensa, influka, wplyw; *ii. v.* Гриппъ.

Инофузорій, -я, *m.* wymoczek.

Иноий, *v.* Иноій.

Иноиха, *v.* Иноиха.

Инопка, -и, *f.* *v.* Тупиць.

Инопекуанія, -и, *f.* Инекакуанникъ, -а, *m.* Инекакуанний корень, *m.* Bot. Ipekakuana.

Инопѣрболъ, *v.* Гипѣрболъ.

Инопѣсць, -и, *f.* Osoba в Трѣйску; *v.* Упѣсць.

Инопѣса, Инопѣка, Инопѣнѣза, *v.* Гипот... [Гипох....

Инопѣдрикъ, Инопѣдріа, *v.* Ипѣсь, -а, *m.* samiec renifer.

Инорѣ, -я, *f.* Bot. (*mespilus coltancastr*), nieapuka szeregowa.

Инорпа, -и, *f.* Bot. (*synonetra*), рѣпа гѣзга.

Инорологія, -я, *m.* Eccl. księga zawierająca в sobie wiersze początkowe śpiewu cerkiewnego.

Инорѣсь, -а, *m.* wiersz początkowy śpiewu cerkiewnego, oznaczający трѣс і melodyę śpiewu kościelnego.

Инорий, -ая, -ое, *adj.* tatarski; Инорий корень, tatarski korzeń; Инорий калмусову, *v.* Герой, Геройскій, Инорство, *v.* Герой, Геройскій, etc.

Инорически, *adv.* ironicznie, szyderczo, uszczypliwie, żartobliwie.

Иноричскій, -ая, -ое, *adj.* ironiczny, szyderczy, uszczypliwy, żartobliwy.

Иноронія, -и, *f.* ironia, szyderstwo, uszczypliwość, żartobliwość.

Инораціональная величина, *f.* Mathem. ilość nieapirationalna.

Инораціональность, -и, *f.* nieapirationalność. [gatunek skóry].

Инорха, -и, *f.* ircha, jercha, Иршеникъ, -а, *m.* ircharz.

Иноршить, *v.* *a.* wyrwacić skóry на miękkо.

Иноръ благовоинный, *v.* Аиръ.

Иноръ, -и, *f.* *v.* Сабельникъ.

Иносапки, -покъ, *pl. f.* Bot. (*tagetes patula*), szaragoca aksamićek; *v.* Бѣрхатка (I).

Иноскажѣть, Иноскажить, *v.* *a.* kazić, psuć, fałszować, przekręcać (*np.* prawdę, etc.); zeszczyć.

Иноскаженіе, -я, *n.* skazanie, zerwanie; zeszczenie.

Иноскажить, *v.* *sub.* Инекажѣть.

Иносклаваніе, -я, *n.* 1. klucie, przekłuwanie; 2. rozszczepianie.

Иносклавать, Иносклѣть, *v.* *a.* 1. kluc, skalac, skłóć, przekalać, przekłuwac, przekieć; 2. rozszczepiac, rozszczepiac; -ся, *v.* *r.* & *p.* pokłóć się; porękać, potrzebasc się; być pokłótym, rozszczepianym.

Иносканіе, -я, *n.* szukanie.

Иносканный, -ая, -ое, *part. p.* szukany.

Иносканать, *v.* *a.* perf. Eccl. *sl.* okarac, pokarac; по крѣпе wykarać. [вать, -ся.

Иносканываніе, -я, *n.* Выканы-Инекатель, -я, *m.* poszukiwacz, starający się о со; некатель мѣста, starający się о miejsce.

Иноскательный, -ая, -ое, *adj.* zbieżny, nadskakujący, nadstępujący komu.

Иноскательство, -а, *n.* poszukiwanie, domaganie się (о со).

Иноскать, *v.* *a.* -чегѣ, іскаć; szukać; poszukiwac; szukać, uświłowac, starać się, domagać się (о со); новіть когѣ по слѣдѣмъ, *v.* Отмѣскивать (по слѣдѣмъ).

Иноскидываніе, Иноскидывать, *v.* Выкид... [вать, -ся.

Иноскидываніе, -я, *n.* 1. dziobanie, podziobanie; 2. *v.* Выкидываніе.

Иноскидывать, Иносклѣвать, Иносклѣнуть, *v.* *a.* 1. dziobac, podziobac; 2. *v.* Выкидывать.

Иносклѣвать, Иносклѣть, *v.* *a.* wyłączać, wyłaczyc, wykreslac.

wykreslic, wyjąć; исключя́яя немо́жногo случа́я, wyjąwszy niektóre przyypadki; nikogó nie исключя́я, nikogó nie wyjąwszy; -ся, v. p. być wyłączoneму, wykreslonum.

Исключёние, -я, n. wyłączenie, wyjątek; и́тъ прáвнáя без покю́щения, nie maaz prawidła bez wyjątku. [ozn.]

Исключительно, adv. wyłącznie.
Исключительный, -ая, -ое, adj. wyłączny, nierpodlegający ogólnemu prawu.

Исключить, -ся, v. perf., v. sub: Исключать, -ся.

Исковать, v. **Выковать**.
Исковёрканіе, -я, n. pogięcie, pokrzywienie.

Исковёркать, -ся, v. perf., v. sub: Исвоёркивать, -ся.

Исковёркивать, **Исковёркать**, v. a. giąć, pogięć, krzywić, pokrzyć, łamać, połamać; -ся, v. p. być pogiętym, pokrzywionym, połamanym.

Исковой, (-ый), -ая, -ое, adj. powodowy, powodny; иско́вое прoмeнe, obrotowanie, skarga, про́ба powoda, rozstrakające prawo; иско́вая дeнeгн, należność, wierzytelność.

Исковыривать, -я, n. kłócić, kłucie, pokłucie, dłubanie, podlubanie, dziurawienie, podziurawienie.

Исковыривать, **Исковырять**, v. a. kłóć, kłuc, pokłuc, dłubać, podłubać, dziurawić, podziurawić; -ся, v. p. być kłóтым, pokłóтым, pokłutым, podlubanym, podziurawionym.

Исковырание, -я, n. pokłócie, pokłucie, podlubanie, podziurawienie. [sub: Исковыривать, -ся.]

Исковырять, -ся, v. perf., v. sub: Исковывание, -я, n. zbijać, niszczenie przez bicie, przez częste uderzenia.

Исколчивать, **Исколотить**, v. a. zbijać, zbić, niszczyć (zniszczyć) przez bicie, przez częste uderzenia.

Исколотить, -ся, v. perf., v. sub: Исколчивать, -ся.

Исколоть, -ся, v. perf., v. sub: Искалывать, -ся.

Исколупание, -я, n. wydłubanie. [bac.]

Исколупать, v. a. perf. wydłubić, v. n. perf. 1. (zawybiuty), zziębnać, przziębnać; 2. (zazmeryt, qu. v.), zdechnąć.

Исковый, -ая, -ое, adj. szukanu, wyszukiwanu, popiatny.

Исковы, adv. Eccl. sl. (сначала, исперва), z początku, wprzód, zdawna, dawnemi czasy, dawniej; od dawnych czasów.

Исковый, -ая, -ое, adj. Eccl. sl. bardzo dawny, od dawnych czasów, od początku będący, starodawny, starożytny.

Исковый, -ая, -ое, adj. kopalny; ископаемое, -аго, a. n., ископаемая, pl. kruszec, isto-

ty (rzeszy) kopalne; царство ископаемое, царство ископаемых, królestwo rzeszy kopalnych.

Ископание, -я, n. wykopanie.
Ископать, -ся, v. perf., v. sub: Искапывать, -ся.

Ископить, v. a. perf. zakopić, okopić, kopćem zająć, zakopć; -ся, a) v. r. zakopćć się; б) v. p. być zakopconum, okopconum. [Ископываться, -ся.]

Ископиться, v. perf., v. sub: Искупывание, -я, n. wywienienie nogi (końskiej) nad korupem.

Ископывать, **Ископывать**, v. a. (o kociach:) wywienić nogę nad korupem. [*] wykorzeniecie.

Искоренение, -я, n. (propr.) **Искоренитель**, -я, m. wykorzeniciel, wykorzeniacz, wycięciel, wugubiciel.

Искоренить, -ся, v. perf., v. sub: Искоренять, -ся.

Искоренять, **Искоренить**, v. a. (propr. & *) wykorzenić, wykorzenić, wuplenić, wuplenić, wycięć, wycięć, wugubić, zniszczyć; -ся, v. p. być wykorzenianym, wykorzenionym; wykorzenić się, wykorzenić się.

Искорка, -я, f. dim. iskierka.

Искорник, -а, m. (smirnia gubra, родъ наждака), szmergiel szergonny.

Искоробить, v. n. perf. pokrzyć, poraszczyc, spraszczyc; -ся, v. r. spraszczyc się.

Искоса, adv. z ukosa, zuzem, krzywo; глядѣть искоса, patrzec zuzem, krzywo.

Искосить, v. a. perf. skrzywić; zrobic zuzowatym; искосить глаза, skrzywić oczy; -ся, v. r. skrzywić się; stać się zuzowatym; * patrzyc na kogo krzywo, skrzywić się na kogo.

Искра, -я, f. (propr. & *) iskra; kawałek maleńki od kamienia drogiego odłupany; znak iud ślad czego; испускать искри, v. Искряться; и. v. Мелькаты.

Искривать, **Искривать**, v. a. skrajac, rozkrajac, wykrajac.

Искренне, v. Искренно.

Искренний, -ая, -ое, adj. szczery, uprzejmy, serdeczny, otwarty.

Искренно, adv. szczerze, otwarcie, uprzejmie, serdecznie.

Искренность, -я, f. szczerść, uprzejmść, otwartść, serdeczność.

Искрестить, v. a. perf. pokrzyć, pokrzyć, krzyżami pokrzyć, pokrzyć, krzyżami или krzyżыkami oznaczyc; na krzyż (we wszystkich kierunkach) przebiecz.

Искривина, -я, f. krzywizna, krzywosc. [Искривлять, -ся.]

Искривить, -ся, v. perf., v. sub: Искривление, -я, n. skrzywienie, wykrywienie.

Искривлять, **Искривлять**, v. a. skrzywiać, skrzywić; krzywić, wykrywiać, wykrywić; -ся, v. r. skrzywić się, skrzywić się.

Искривый, -ая, -ое, adj. iskrywaty.

Искривиться, v. r. iskryzić się.

Искроить, -ся, v. perf., v. sub: Исक्रивать, -ся.

Искроетный, -ая, -ое, adj. iskry miotający.

Искромать, v. a. perf. porznac, pokrajac na kawałki.

Искромение, -я, n. pokruszenie; podrobienie; pokrajanie.

Искромить, v. a. perf. pokruszyć; podrobic; pokrajac, porznac w drobne kawałki; -ся, v. r. pokruszyć się.

Искрякъ, -а, m. 1. v. Искорникъ; 2. iskryk, krzemiec.

Искупаніе, -я, n. wykupywanie, wykupienie (np. z niewoli).

Искупать, **Искупать**, v. a. wykupywać, wykupic, odkupic, wybawiac, wybawic, kupnem zwolnic, wyswobodzic; wykupywać, wykupic, ze wszystkim po kupic, zakupic.

Искупить, -я, m. wykupiciel, wykupnik, wykupujący (kogo lub co), wyzwalający, wyswabdzający; (o Chrystusie:) odkupiciel. [Искупать, -ся.]

Искупить, -ся, v. perf., v. sub: Искупление, -я, n. wykupienie; wybawienie, wyswobodzenie; odkupienie.

Искупленный, -я, m. wykupiony, wybawiony, wyswobodzony (z niewoli).

Искупленная, -я, f. wykupiona, wybawiona, wyswobodzona (z niewoli). [-сн.]

Искупять, -ся, v. Искупать.

Искузь, -а, m. 1. (т), wykup, wykupienie, wybawienie, wyswobodzenie; 2. Eccl. sl. wykup, wykupne pieniądze.

Искузаніе, -я, n. pokuszenie.

Искузять, v. perf., v. sub: Искусывать.

Искуситель, -я, m. kusiciel, pokuśnik; kusiciel, djabeł.

Искусительница, -я, f. kusicielka, pokuśnicelka, pokuśnica.

Искусительный, -ая, -ое, adj. pokuśny.

Искусить, -ся, v. perf., v. sub: Искусать, -ся. (sztukmistrz.)

Искусник, -а, m. znanca.

Искусница, -я, f. znawczyni; sztukmistrzyni.

Искусно, adv. sztucznie, zręcznie, składnie; dokładnie, doskonale.

Искусность, -я, f. biegłość, zdolność, sprawność, doskonałość, umiejętność.

Искусный, -ая, -ое, adj. biegły, zdalny, sprawnu, doskonale, umiętny.

Искусственно, adv. sztucznie.

Искусственность, -я, f. kuns-

sztowność, sztuczność, biegłość, doskonałość.

Искусственный, -ая, -ое, *adj.* kunsztowny, sztuczny, biegły, doskonały.

Искусство & **Искусство**, -а, *n.* biegłość, znajomość, doskonałość, zdatność; sztuka; nauka, umiejscowienie; doświadczenie; искусство в политике, biegłość в политике; искусство в плаваніи, biegłość в pływanіи; воённое искусство, sztuka wojenna; наймаче искусство, sztuki piękne; предметы искусства, przedmioty sztuki.

Искусъ, -а, *m.* doświadczenie, doświadczenie; próba, (rok próby), powiśiat.

Искусывание, -нн, *v.* kąsanie, pokąsanie, pogłodanie.

Искусывать, **Искусать**, *v. a.* kąsać, pokąsać, głodać, pogłodać.

Искусывать, **Искусить**, *v. a.* doświadczać, doświadczyć, próbować, wypróbować; kusić, eksusić (кого); -ся, *a*) *v. r.* doświadczać, doświadczyć, dochodzić, dociekać; *б*) *v. p.* być próbowanym; próbować się.

Искуснение, -нн, *n.* próba, doświadczenie, kuszenie, pokuszenie, pokuśa.

Искъ, -а, *m.* ściganie (czegoś) sądowne (od kogo); ściganie kary sądownej; exakcja, extorsja; poszukiwanie sądowne, process; *ж*, *v. sub:* Подать (нось).

Исландский ношь, *v. sub:* Мошь.

Искосность, *v. a. perf.* porąskudzić, sprąskudzić, porągawić, porwał; zezpścić; porwać, zezpścić; -ся, *v. r.* zezpścić się; porwać się, zezpścić się.

Испарение, -нн, *n.* parowanie, wparowanie, transpirowanie.

Испарина, -нн, *f.* transpiracja, para, wparowanie, wyzlew.

Испарять, **Испарить**, *v. a.* dać parować, dać wparować; -ся, *v. r.* parować, wparować.

Испать, *v. a. perf.* zogać, wuogać, zaogać.

Испачкать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Испачкивать, -ся.

Испачкание, -нн, *n.* rowalenie, porubudzenie, zabrudzenie.

Испачкивать, **Испачкать**, *v. a.* walać, rowalać, brudzić, rowa-zabrudzić; -ся, *a*) *v. r.* rowalać się; *б*) *v. p.* być rowalanym.

Испеление, -нн, *n.* sprzelenie, obroszenie в porłó.

Испелить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Испелать, -ся.

Испелывать, **Испелить**, *v. a.* в porłó obрасać, obросić, sprzelić; -ся, *a*) *v. r.* в porłó obрасać się, obросić się, sprzelić się; *б*) *v. r.* być obrosłym в porłó. [czatku.

Испёрва, *adv.* pierwiej, з ро-
Испёрнение, -нн, *n.* upstrze-
nie.

Испестрить, *v. perf.*, *v. sub:* Испестрять. [пропесценіе.

Испечёние, -нн, *n.* upieczenie.

Испечь, *v. a. perf.* upiec, popiec; -ся, *v. r.* upiec się.

Испечёние, -нн, *n.* upieczenie.

Испещрённый, -ая, -ое, *part. p.* upieczony; *сfr.* сёткованы.

Испестрять, **Испестрить**, *v. a.* pstrzyc, upstrzyc; *сfr.* сётковать; -ся, *a*) *v. r.* upstrzyc się; *б*) *v. p.* być upstrzonym.

Испивать, *v.* Выпивать.

Испивание, -нн, *n.* rozpiwo-wanie, przegzińcie.

Испивать, **Испить**, *v. a.* rozpiwac, rozpiwac, przegzi-nać, przegzi-nać; -ся, *v. p.* być rozpiwanym.

Испилить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Испилывать, -ся.

Исписать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Исписывать, -ся.

Исписывать, **Исписать**, *v. a.* wypisac, wypisac, pisanіем wypotrzebować, pisanіем; *Ессл. sl.* oprysnac, oprisac; *v.* Опісывать; -ся, *v. r.* opisac się, sterpic się od pisa-nia (jak np. pióro); zużyć się przez pisanіе. [Выинть.

Испити & **Испить**, *Ессл. sl.*, *v.*

Исплывать, *v.* Заплывать.

Исплывать, *v. a. perf.* *Ессл. sl.* wypiec, wugnac chwast.

Исплеть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Исплетать, -ся.

Исплетать, **Исплеть**, *v. a.* wplatać, wplatać, wplotić; wypotrzebować на plecenіе; *Ессл. sl.* *skle-cić, napisac, skomponować; -ся, *v. p.* być wplecionym.

Исплечаться, *v. r.* (o koniach): wupleczyć się, spleczyć się, wуwinać sobie lopatkę.

Исплечка, -нн, *f.* (o koniach): prlec, sprleczenie, wуwinenie, wуwinenie [sobie lopatki]. [oszustem.

Исплутываться, *v. r.* stać się

Исплывать, *v.* Выплывать.

Исповдальникъ, **Исповдальница**, *v.* Исповдникъ, Исповдница.

Исповданіе, -нн, *n.* uznanie; wуznanie, wiara; spowiedz, spowiedanie się; *v.* Исповѣдъ.

Исповдатель, -нн, *m.* 1. spowiednik, któremu się spowiadają, ojciec spowiedny; 2. który się spowiada; wуznawca.

Исповдательница, -нн, *f.* która się spowiada.

Исповдати, *Ессл. sl.* & **Исповдать**, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Исповдовать**, -ся.

Исповдникъ, -нн, *m.* który się spowiada; wуznawca.

Исповдница, -нн, *f.* która się spowiada.

Исповдическій, -ая, -ое, **Исповдичій**, -ья, -ье, *adj.* od spowiadającego się.

Исповдной, (-нн), -ая, -ое, *adj.* spowiedny, spowiedniczy;

исповднія, -ой, *f.* spowiednia, spowiednica, konfesyonal.

Исповдовать, **Исповдывать**, *v. a.* wуznac; spowiedac się; spowiedac, spowiedzi sluchac; -ся, *v. r.* spowiedac się.

Исповдвальникъ, **Исповдвальница**, *v.* Исповдникъ, Исповдница. [даніе.

Исповдвание, *сfr.* Исповдъ, Исповдывать, -ся, *v.* Исповдывать, -ся.

Исповѣдъ, -нн, *f.* spowiedz; idti на исповѣдъ, ісć do spowiedzi; gotowić się do spowiedzi, gotować się do spowiedzi.

Исповдникъ, -нн, *f.* spowiednica.

Исповдница, -нн, *f. dim.* spowiedniczka.

Исподній, -ая, -ое, *adj.* spodni; (o sukni): pod spodem noszony; spodнее платье, suknia spodnia. [woli, pomatu.

Исподоволь, *adv.* zwolna, ро-

Исподтих, **Исподтиха**, *adv.* з сича; skrycie; ukradkiem.

Исподъ, -а, *m.* spód, spodek; spód, lewa strona; wyspodzi, pod spodem, на spodzi; сьисподи, od spodu.

Испокбвъ, *adv. vii.* з dawnа, з dawnych czasów. [borniel

Исполать, *interj.* dobrze! wy-

Исполнический, -ая, -ое, *adj.* oburzmy, oburzmyski; исполняющая крёность оиць, moe, siła oburzmy. [kolud.

Исполня, -нн, *m.* oburzmy, wiel-

Исполнение, -нн, *n.* wуwinenie, wуwinenie, wykonanie, uskutecznenie; sprenienie, dokonanie.

Исполненный, -ая, -ое, *part. p.* pełny, pełen; wуwineny, wуwinkony, uskuteczneny; исполненный чувотъ благодарности, pełen uczuć wdzięczności.

Исполнитель, -нн, *m.* wуwini-ciel, wуwinkawca; исполнитель духовного завщания, в Душеприкащикъ. [poincielka.

Исполнительница, -нн, *f.* wуwini-cielka, wуwinkawca.

Исполывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Исполять**, -ся.

Исполъ, *adj. indecl.* *Ессл. sl.* pełny, pełen; *etc.*, *v.* Исполнен-ный.

Исполять, **Исполнить**, *v. a.* wуwiniac, wуwiniac, wуwinkawca, wуwinkawca, uskuteczniac, uskutecznic, sprawdzac, sprawdzic; napelnic, napelnic, wуwiniac, wуwiniac; *napelniac, napelnic (np. żalem); -ся, *a*) *v. r.* napelniac się, napelnic się; sprawdzac się, sprawdzic się; uprywac, uprywac; исполнять рдости, napelnic się radością; емъ исполньось двадцать лѣтъ, on skończył lat dwadzieścia; *б*) *v. p.* być wуwinkony, wуwinkony, uskuteczni-

ony.

Исполосованіе, -я, *n.* podar-
cie na kawalki.

Исполосовать, *v. a. perf.* por-
dzec na kawalki. [polowe.]

Исполу, *adv.* *Eccl. sl.* pół; *w.*
Испорознить, -ся, *v.* Ис-
празднить, -ся.

Испоротый, -ая, -ое, *part. p.*
porpóty, porozpraganý.

Испорить, *v. a. perf.* porpó-
bit, porozpragać.

Испорить, *v. a. perf.* porpó-
bit, zepsuć; -ся, *v. r.* porpó-
bit się, zepsuć się.

Испоручникъ, *Eccl. sl.*, *v.* По-
испорченіе, -я, *n.* porpó-
bitcie, zepsucie. [puka.]

Испоситъся, *v. r. perf.* wy-
испó-
ситься. [pócić się.]

Испрѣва, -я, *f.* 1. porpawa;
2. (t), *v.* Распрѣва.

Исправитель, -я, *m.* porpaw-
wacz, porpawiciel, porpawca.

Исправительница, -я, *f.* ро-
pawiaszka, porpawicielka.

Исправительный, -ая, -ое,
adj. porpawczy; **исправительный**
домъ, домъ porpawy.

Исправить, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub. Исправлять, -ся.

Исправленіе, -я, *n.* porpawa,
porpawienie, naprawienie; wypeł-
nienie, wykonanie, dopełnienie;
orzeczenie; исправленіе обяза-
тельности, wykonanie obowiązku;
исправленіе нравовъ, naprawie-
nie obyczajów, cywilizacja.

Исправлять, **Исправить**, *v. a.*
(*prop. & **) porpawiac, porpawieć;
orzeczadzać, orzeczadzić; wykony-
wać, wykonać; dopełniać, dopeł-
nić; -ся, *a) v. r.* porpawiac się,
porpawieć się; *б) v. p.* być porpaw-
wianym, porpawionym; być wy-
konywanym, wykonanym.

Исправникъ, -я, *m.* okolniczy,
okolnik. [okolniczy.]

Исправничій, -ья, -ье, *adj.*
Исправность, -и, *f.* szuko-
ność, zęczność, zgrabność, do-
kladność, akuratność.

Исправный, -ая, -ое, *adj.* szu-
kowny, zęczny, zgrabny, dokla-
dny, akuratywny.

Испражненіе, -я, *n.* wypró-
żnienie, odchód; ekskrementa;
естественное испражненіе, ис-
пражненіе низомъ, stolec, od-
chody.

Испражнить, **Испразднить**, *v.*
a. wypróżnić, wypróżnić; -ся,
a) v. r. wypróżnić się; iść na
przechód, na stolec; *б) v. p.* wy-
próżnioneю. [nie.]

Испражденіе, *v.* Испраж-
нить, -ся.

Испражденіе, *v.* Испраж-
нить, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub. Испражнять, -ся.

Испражняніе, -я, *n.* wypra-
zanie; wyjednuwanie; domaganie
się.

Испрашивать, **Испросить**, *v.*
a. wypraszać, wyprosić; wyjednu-
wać, wyjednać; -ся, *a) v. r.* wy-

praszać się, wyprosić się, brać
pozwolenie; *б) v. p.* być wypro-
szonym.

Испробованіе, -я, *n.* wypró-
bowanie. [bować.]

Испробовать, *v. a. perf.* wypró-
bować.

Испровергать, **Испровер-
гнуть**, *v. a.* (*prop. & **) obalać,
obalici, burzyć, zburzyć, niszczyć,
zniszczyć; -ся, *a) v. p.* być oba-
lonym, zburzonym, zniszczonym;
б) v. r. obalać się, obalici się.

Испровергнуть, -ся, *v. perf.*,
v. sub. Испровергать, -ся.

Испроверженіе, -я, *n.* (*prop.*
& *) obalenie, zburzenie, zniszcze-
nie. [*sub.* Испрашивать, -ся.]

Испросить, -ся, *v. perf.*, *v.*
Испрошеніе, -я, *n.* wyprosze-
ние; wyjednanie.

Испрысканіе, -я, *n.* wypry-
сканіе, wystrzyканіе; opryskanie,
ostrzykanie.

Испрыскать, *v. a. perf.* wy-
прыскаć, wystrzykać; opryskać,
ostrzykać; -ся, *a) v. r.* opryskać
się; *б) v. p.* być wypryskanym,
wystryskanym; być opryskanym,
ostryskanym.

Испрысть, *v. a. perf.* wyprząść,
wszystkó przedzć wyrobić, sprząść
wszystko. [strach.]

Испугъ, -я, *f.* popłoch, prze-
страшеніе, -я, *n.* przestrasze-
nie.

Испугать, *v. a. perf.* przestra-
szyc, zastraszyć; -ся, *v. r.* prze-
straszyc się, przelęknąć się.

Испугъ, -я, *m.* strach, prze-
strach, popłoch. [-ся.]

Испугать, -ся, *v.* Испугать,
Испусканіе, -я, *n.* wypuszcza-
nie, (wypuszczenie), wydawanie,
(wydanie).

Испускать, **Испустить**, *v. a.*
(*prop. & **) wypuszczać, wyru-
ścić, wydawać, wydać; испускать
мочу, urine puszczać, urynować,
moczyc, zęczać; испускать вздохъ,
wzdychać; испустить послѣдній
вздохъ, испустить послѣднее ды-
ханіе, испустить духъ, wuzonać
духа czyli ostatnie technienie,
umrzeć. [puskać.]

Испустить, *v. perf.*, *v. sub.* Ис-
пустить, *v. a. perf.* popłatać,
zapłatać; -ся, *v. r.* popłatać się,
zapłatać się.

Испуцать, *v.* Испускать.

Испуцненіе, -я, *n.* wypuszcze-
nie, wydanie.

Испытаніе, -я, *n.* badanie, wy-
бавленіе, dochodzenie, dociekanie,
examinowanie, wyprobowanie;
próbowanie; nowicuat.

Испытатель, -я, *m.* badacz,
dochodziciel; испытатель прирò-
ды, badacz przyrody.

Испытательница, -я, *f.* ба-
дaczka, dochodzicielka.

Испытательный, -ая, -ое, *adj.*
badalny, do badania łatwy, sxa-
minacyjny. [Испытывать, -ся.]

Испытать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Испытывать, *Eccl. sl.*, *v.* Испы-
татель. [пытаніе.]

Испытность, *Eccl. sl.*, *v.* Ис-
пытывати, -ся, *Eccl. sl.*, *v.*
Испытывать, -ся.

† **Испытъ**, -я, *m.* śledzenie,
śledztwo, indagacja.

Испытываніе, *сfr.* Испытаніе.

Испытывать, **Испытать**, *v. a.*
badać, wybadywać, wybadać, śle-
dzić, wysledzić, doświadczać, do-
świadczyć, próbować, wypróbo-
wać; wypytywać, wypytać; -ся,
v. p. być probowanym, wypróbo-
wanym; wypytywać się, wypytać
się, doświadczać się, doświadczycь
się.

Испытнать, *v. a. perf.* poplamieć.

Иссопъ, -я, *m.* Bot. (*hyssopus*
officinalis), izop lekarski.

Истебаніе, -я, *n.* tajenie, to-
пленіе, topnienie.

Истебать, **Истѣять**, *v. n.* та-
жеб, stajeć, topnieć, stopnieć, roz-
puszczacь się; * omdlewać, omdleć.

Истѣиваніе, -я, *n.* deptanie,
podęptanie, zdeptanie, powalenie
(*np.* podłogi); pochodzenie, zno-
szenie.

Истѣивать, **Истоптать**, *v. a.*
deptać, podęptać, zdeptać, de-
ptaniem powalać (*np.* podłogę);
zdeptać, podęptać (*np.* травę);
pochodzić, znosić, podzrecь (*np.*
bóty, trzewiki); -ся, *v. p.* być
podęptanym, zdeptanym, zdepta-
nym. [znoszenie.]

Истасканіе, -я, *n.* pochodzenie,
Истаскать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Истаскивать, -ся.

Истаскиваніе, -я, *n.* pocho-
ждение, znoшение.

Истаскивать, **Истаскать**, *v. a.*
(*o sukniach i obuwii*): drzeć,
podzrecь, zędzecь, znosić, pochodzicь;
-ся, *a) v. r.* podzrecь się, zędzrecь
się; * stacь się rozpustnym; z rozpusty
zdrowie nadwergęzycь; *б) v. p.* być
podartym, znoszonym, pochodzo-
nym. [znoszenie.]

Истасканіе, -я, *n.* pochodzenie,
Истаскать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Истаскивать, -ся.

Истаскиваніе, -я, *n.* pocho-
ждение, znoшение.

Истаскивать, **Истаскать**, *v. a.*
(*o sukniach i obuwii*): drzeć,
podzrecь, zędzecь, znosić, pochodzicь;
-ся, *a) v. r.* podzrecь się, zędzrecь
się; * stacь się rozpustnym; z rozpusty
zdrowie nadwergęzycь; *б) v. p.* być
podartym, znoszonym, pochodzo-
nym. [znoszenie.]

Истачиваніе, -я, *n.* 1. zeszlif-
fowanie, zostrzenie; 2. roztoczenie.

Истачивать, **Источить**, *v. a.*
1. zeszlifowywać, zeszlifować, zo-
strzyć, przez częste ostrzenie
uczynić niezdatnym; 2. (*o robakach*):
roztaćzać, roztoczyć, rozszemrać,
rozgrzęzć.

Истачаніе, -я, *n.* roztajanie,
rozpuszczenie, roztopienie; om-
dlenie. [bать.]

Истѣять, *v. perf.*, *v. sub.* Исте-
бать, *v.* Истебъ.

Истебаніе, -я, *n.* wyciekanie,
wypływanie.

Истебать, **Истебчь**, *v. n.* wy-
ciekać, wycieć, wypływać, wypły-
nąć, upływać, upłynąć (*np.* o cza-
sie).

Истеревать, *v. a. perf.* wytar-
gać, wytargnąć, wytargać, powyru-
gować.

Истеревленіе, -я, *n.* wytarga-
ние, wyrwanie, powyruganie.

Истереть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Истирать, -ся.

Истерзаніе, -я, *n.* rozzerwanie, pogożowanie, rozszarpanie.

Истерзати, *v. a. perf.* rozzerwać, pogożować, rozszarzać; -ся, *v. r.* *nadgęszć się (np. sumieniem).

Истерика, -и, *f. Med.* hysterya, maseia, maseiczna choroba, dolegliwość maseiczna.

Истерическій, -ая, -ое, *adj.* Med. hysteryczny; (*ср.* Истерика); *v.* Маточница.

Истеря, *v.* Истерзаніе.

Истерзаніе, -я, *n.* roztrwonienie, wydanie, wuexrenowanie, wydatek, strata, utrata.

Истерять, *v. a. perf.* roztrwonić, strwonić, stracić, wydać; wuexrenować; -ся, *a) v. r.* wydać się, wuexrenować się; *б) v. p.* być wydаным, wuexrenowanym.

Истесаніе, -я, *n.* wyciosanie, ociosanie.

Истесать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Истесывать, -ся. [Чресла.

Истесы, -ъ, *n. pl.* *Eccl. sl.*, *v.*

Истесываніе, -я, *n.* wyciosowanie, (wyciosanie), obciosywanie, (obciosanie).

Истесывать, Истесать, *v. a.* wyciosовать, wyciosать, obciosовать, obciosать; -ся, *v. p.* być wy-, ob-ciosаным.

Истець, -тца, *m.* powód, strona powodowa, žalobnik, skarżyciel, oskarżyciel, obwiniciel.

Истеченіе, -я, *n.* wyciecenie, wprуnienie; *urpунение (np. сзау); геморoidalное истеченіе, *v.* Геморой; истеченіе сьмени, *v.* Сьменотеченіе.

Истекать, *v. perf.*, *v.* Истекать.

Истина, -ы, *f.* prawda; по истинѣ, wprawdzie, w istocie, prawdę mówiąc, prawdziwie, istotnie. [талъ.

†Истинникъ, -а, *m.*, *v.* Кани.

Истинно, *adv.* wprawdzie, w istocie, w samej rzeczy, doprawdy, istotnie, prawdziwie, rzeczywiście.

Истинный, -ая, -ое, *adj.* istotny, prawdziwy, rzeczywisty; щезеры, otwarty.

Истинствовать, *v. n.* *Eccl. sl.* mówić prawdę, postępować szczerze, otwarcie.

Истирать, Истереть, *v. a.* rozcierać, rozetrzeć, wycierać, wytrzeć, zetrzeć; тарciem zniszczyć; истереть зѣбу у пилы, wytrzeć, стеріе зѣбу у пилы.

Истиха, *adv.* *Eccl. sl.* pocihu; powoli; zwolna.

Истисканіе, -я, *n.* pogniecenіе.

Истискать, *v. a. perf.* pognieść, Истица, -ы, *f.* powódka, žalobnica, skarżycielka, oskarżycielka, obwinicielka.

Истицати, *Eccl. sl.*, *v.* Истекать. [каніа.

Истканіе, -я, *n.* wytканіе,

Исткать, *v. a.* tkac, wytkać, utkać. [skaziцiel.

Истлитель, -я, *m.* skaźca.

Истлѣти, *v. a. perf.* dać zбѣтвить, sprѣchnіе.

Истлѣваніе, -я, *n.* skaźenie się, zepsucie się, sprѣchnіе, zбѣтwienie.

Истлѣвать, Истлѣть, *v. n.* psuć się, zepsuć się, skazić się, бѣтвить, збѣтвить, sprѣchnіе, gnić, zgніе.

Истлѣніе, -я, *n.* skaźenie, etc., *v.* Истлѣваніе. [бать.

Истлѣть, *v. perf.*, *v. sub.* Истлѣть.

Истѣдь, -а, *m.* *Bot.* (*polygata vulgaris*), млѣзница, krzywоніца, росполита. [& źródło, poszczе.

Истѣкъ, -а, *m.* wypływ, źródło

Истолкованіе, -я, *n.* objaśnienie, tłumaczenie, wyjaśnienie, wytlumaczenie, wyłożenie.

Истолкователь, -я, *m.* objaśniciel, wyjaśniacz, wytлумачыцiel, tłumacz, wykladacz.

Истолковать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Истолковывать, -ся.

Истолковывать, Истолковать, *v. a.* objaśnić, wyjaśnić, wyjaśnić, wyjaśnić, tłumaczyć & tłѣмачуць, wytлумачуць, wykladać, wyłożyć; -ся, *v. p.* być objaśnianym, objaśnionym, wyjaśnianym, wyjaśnionym, tłumaczonym, wytлумачоным, wykladanym, wyłożonym.

Истолѣчь, *v. a. perf.* utluc; -въ порѣчь, в прохл lub прошек obrѣчь, на прохл lub прошек utluc; proszkowac; -ся, *v. p.* być utluczonym.

Истолста, *adv.* *Eccl. sl.* grubym głosem.

Истодченіе, -я, *n.* utluczenie.

†Истѣна, -ы, *f.*, *v.* Истѣленіе.

Истѣить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Истѣлѣть, -ся. [wyciecenіе.

Истѣленіе, -я, *n.* znużenie.

Истѣлѣть, Истѣлѣть, *v. a.* nużyć, znużyć, wyciecnacz, wyciecnacz; *v.* Изнурять, -рѣть; -ся, *v. r.* znużyć się, osлабѣе, spaść з сил, zemdleć, omdleć; -отъ жанды, upragnac. [dlaы.

Истѣнный, -ая, -ое, *adj.* оум-

Истѣжность, -и, *f.* omdlałość; прѣдѣ въ истѣжность, *v.* Истѣмѣть. [dlaы.

Истѣжный, -ая, -ое, *adj.* omd-

Истѣжить, *v. n. perf.* zemdleć, omdleć, osлабѣе, z сил spaść.

Истѣжить, *v. a. perf.* сцѣнѣчь, сцѣніе. [сцѣнѣчзны.

Истѣчалый, -ая, -ое, *adj.*

Источать, *v. n. perf.* сцѣнѣчезь, сцѣненіе.

Источеніе, -я, *n.* сцѣненіе.

Источить, *v. a. perf.* сцѣнѣчезь, сцѣненіе; -ся, *v. p.* być сцѣнѣчзным.

Источить, *v. a. perf.* 1. napal-

лѣчь; -нечь, napalіе в пѣцу; 2. wtopić, rozpuścić; -ся, *a) v. r.* wypalić się, wygrzac się; wtopić

się; *б) v. p.* być wupalonym, wugranym; być wtopionym.

Источка, -и, *f.* napalenie (np. в пѣцу). [v. Отѣнокъ.

Источки, -овъ, *m. pl.* (*pop.*).

Источлено, -а, *n.* paliwo, ilość drzewa на jedno napalenie в пѣцу.

Источленіе, -я, *n.* 1. napalenie (в пѣцу); 2. wytopienie (np. wosku); 3. *Eccl. sl.* zatopienie (np. okrętu).

Источный, -ая, -ое, *adj.* (*o okrętach*;) zatopiony; zatopлѣты.

Источня, -и, *f.*, *v.* Источливо. [в пѣцу pall.

Источникъ, -а, *m.* pałac, który

Источничать, *v. n.* palić в пѣцу, być palaczem.

Источничка, -и, *f.* palaczka, która в пѣцу pali.

Источпаніе, -я, *n.* podeptanie, zaderptanie, powalenie (np. podłogi); zderptanie, podeptanie; *ср.* Истѣпаніе.

Источпять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Источивать, -ся.

†Источра, -ы, *f.* wydatek, экспенс, koszt; *v.* Убытокъ, Прѣторя.

Источраніе, -я, *n.* wyrуwanie, wyrwanie, wydzerzenie, wydarcie.

Источратель, -я, *m.* wydzieгacz, wydzieгca, wyrуwacz.

Источрать, Источрнуть, *v. a.* wyrуwac, wyrуwac, wydzieгac, wydzieгeć; истѣрнуть мѣчь изъ рукъ непрѣтеля, wyrуwac miecz з рѣк непрѣзжача; *и.* wyrуwac (кого з niebezpieczeństwa, з niebezpieczeństwa jakiego), wywabić, wyzwоліе, uratowac; истѣрнуть духъ, истѣрнуть дѣму у корѣ, rozba-

вить кого здула, odebrać кому życie; истѣрнуть слѣзы у корѣ, wycisnac ізы кому; -ся, *a) v. r.* wyrуwac się, wyrуwac się, wydzieгac się, wydzieгeć; *б) v. p.* być wyrуwanym, wyrуwanym, wydzieганым, wydartym.

Источрнуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Источрять, -ся.

†Источрваться, *v. r. perf.* орпзестъ targowac, handlowac.

Источрженіе, -я, *n.* wyrуwanie, wydarcie. [jopіe.

Исторникъ, -а, *m.* historyk, dzie-

Историческія, -ая, -ое, *adj.* historyczny, dziejopіsny.

Исторіка, -и, *f. dim.* historyjka. [graf, historyk, dziejopіs.

Исторіографъ, -а, *m.* historyk.

Исторія, -и, *f.* historia; всеобщая истѣрія, всемирная истѣрія, истѣрія powszechna; церкѣвная истѣрія, истѣрія kościelna; истѣрія естѣственная, истѣрія naturalna.

†Исторъ, -а, *m.* wydatek, экспенс; *v.* Убытокъ, Прѣторя.

Источать, Источить, *v. a.* wytaczac, wytoczyc, wprуwaczac, wprуwacić, wytacac, wytacac (np. wode з czego); -ся, *v. p.* być wy-

Исцѣлитель, -я, *m.* lekarz, wylecyciel, uzdrowiciel.

Исцѣлѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Исцѣлѣть, -ся.

Исцѣлять, *v. n. perf.* *Eccl. sl.* wyzdrowieć, ozdrowieć.

Исцѣлѣть, Исцѣлѣть, *v. a.* leczyć, wylecać, wyzdrowieć, uzdrawiać, ozdrowieć, przurządować do zdrowia; -ся, *a*) *v. r.* wylecać się, wyzdrowieć; *β*) *v. p.* być wyleczanym, wyleczonym, uzdrowionym.

Исцѣдіе, -я, *n.* dziecię, potomstwo. [chudly, wyschły.]

Исцѣхлый, -ая, -ое, *adj.* wyczerpany, wycieńczony.

Исцѣхнутіе, -я, *n.* wycieńczenie, wyschnięcie.

Исцѣхнуць, *v. n. perf.* wycieńczyć, schudnąć, wyschnąć.

Исчезаніе, -я, *n.* zniknięcie, zniknięcie.

Исчезать, Исчезнуть, *v. n.* zniknąć, znikać, zniknąć, zginąć, przepadac, przerać. [kly.]

Исчѣлый, -ая, -ое, *adj.* zni-
сченый, *v. perf.*, *v. sub*: Исчезать.

[чѣркнуть (I).]

Исчѣркать, *v. perf.*, *v. sub*: Исчѣркиваніе, -я, *n.* 1. rogowanie, pokreślenie; 2. wykreślenie.

I. Исчѣркивать, Исчѣркать, *v. a.* rogować, rogować, pokreślic. [v. Вычѣркивать.]

II. Исчѣркивать, Исчѣркнуť, Исчѣркивать, Исчѣркнуть, *v.* Вычѣркивать.

Исчѣрпаніе, -я, *n.* wyczerpanie.

Исчѣрпать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Исчѣрпывать, -ся.

Исчѣрпуть, -ся, *v. perf.* *se-
melf.*, *v. sub*: Исчѣрпывать, -ся.

Исчѣрпываніе, -я, *n.* wyczerpywanie.

Исчѣрпывать, Исчѣрпать, Исчѣрпуть, *v. a.* wyczerpywać, wyczerpać, wyczerpanąć; -ся, *v. p.* być wyczerpanym.

Исчѣртыть, *v. perf.*, *v. sub*: Исчѣрчивать.

Исчѣрченіе, Исчѣрчиваніе, -я, *n.* rogowanie, pokreślenie; podgaranie.

Исчѣрчивать, Исчѣртыть, *v. a.* rogować, pokreślic; podgarac (ozgłm ostrgłm).

Исчисленіе, -я, *n.* wyrachowanie, obrachowanie, obliczenie, zliczenie. [ciel, zlicyciel.]

Исчислитель, -я, *m.* obliczu-
iciel, zliczyciel.

Исчислѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Исчислѣть, -ся.

Исчислѣть, Исчислѣть, *v. a.* obrachować, obrachować, obliczać, obliczyć; policzyć; -ся, *v. p.* być obrachowanym, obliczonym, policzonym.

Исшлѣться, *v. r. perf.* rozswawollic się, rozhaltac się.

Исшарить, *v. a. perf.* rozszarac, rozszarędac, rozszarędac.

Исшаркать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Исшаривать, -ся.

Исшаркиваніе, -я, *n.* szargotanie, etc.; *sfr. verb.* Исшаркивать.

Исшаркивать, Исшаркать, *v. a.* szargotać, poszargotać, szargotaniem rogować (np. podłogę); wyuszargotać, wyuszargac, wutrzeć (np. podszewy u trzewików).

Исшелушывать, Исшелушывать, *v.* Вышел.... [chóhd.]

Исшествле, -я, *n.* wyjście, wysiwanie, Исшять, *v. a.* wysyzać, wysyć, zużyć, zużyć szyciem (np. nici, jedwab'); wyzać, wypotrzebować przez szycie.

Исшепать, *v. a. perf.* rozszczepac, rozszczepac, polupac.

Исшипать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Исшипывать, -ся.

Исшипываніе, -я, *n.* wyskubывание, wyskubanie, poskubanie.

Исшипывать, Исшипать, *v. a.* wyskubывать, wyskubac, poskubac.

Исшунуть, *v. a. perf.* obmasac, potmasac. [a tak.]

И такъ, *conj.* a zatem, a więc.

Итѣть, -я, *m.* zbiór, ogół, suma; zamknięcie (rachunków); [v. Шѣреченъ]; подвѣсть итѣни, podsumować; итѣть расхода, *v.* Itty, *v.* Idty. [Raschód.]

Ихтиологъ, -я, *m.* *n.* *pl.* (ichthyologus), jazszurkoryb (?).

Ихтиолитъ, -я, *m.* ichtyolit, rybokamien. [ichtyologiczny.]

Ихтиологический, -ая, -ое, *adj.* Ichthyologia, -и, *f.* ichtyologia, historia naturalna ryb, opisanie ryb.

Ихтиофтальмітъ, Ихтиофтальмітъ, -я, *m.* Miner. ichtyofthalmit, rybook, rybok, (kamien rybiemu oku podobny).

† Исчѣбты & Исчѣбты, -овъ, *m. pl.* szafanowe rożozochy.

Ишакѣвый, -ая, -ое, *adj.* муловый, mull. [v. Мулъ.]

Ишакъ, *n.* *m.* muł, (zwierzę); Ишакѣкъ, -чка, *m.* *dim.* mułeczek, mały muł. [mułowy.]

Ишакій, -ья, -ье, *adj.* mull, Ишакча, -и, *f.* (самка ишакова), samica mułowa, mulla.

Ишѣйка, -и, *f.* naśladnik, pies śladem czyli tropem goniący, pies osoczny, ogar, pies śledny, korytny, łowca. [ka.]

Ишѣйная собака, *f.*, *v.* Ишѣйна, Ишѣя, -й, *s. c. l.* (†), *v.* Истець; 2. *v.* Ишѣйка, (яцка собака).

Ишчикъ, *v.* Истець.

Ишчая собака, *f.*, *v.* Ишѣйка.

Ишюка, -и, *f.* etyka, nauka moralna.

Ишюкскій, -ая, -ое, *adj.* etyczny, do etyki (nauki moralnej) należący.

I.

Іакінонь, *v.* Іаіцянть (Miner).

Іануарій, Іануарій, -я, *m.* *Eccl. sl.* (январь), styczec, (miesiac).

Іапсць, -я, *m.*, *v.* Яшма.

Іерѣна, -и, *m.* (Erozá), Jehowa, Bóg. [rzád duchowieństwa.]

Іерархія, -и, *f.* hierarchia.

Іерархъ, -а, *m.* hierarcha.

Іерархическій, -ая, -ое, *adj.* hierarchiczny, hierarchalny.

Іераршество, -я, *n.* hierarchia.

Іераршествованіе, *v. n.* *Eccl. sl.* hierarchja być.

Іерей, -я, *m.* kapłan, ksiądz.

Іерейскій, -ая, -ое, *adj.* kapłański, księży.

Іерейство, -я, *n.* kapłaństwo.

Іерействовати, *v. n.* *Eccl. sl.* być kapłanem; odbywać obowiązki kapłańskie.

Іероглифическій, -ая, -ое, *adj.* hieroglificzny, obrazopisny.

Іероглифъ, -а, *m.* hieroglif, obrazopismo. [konatwo zakonne.]

Іеродіаконство, -я, *n.* dyak.

Іеродіаконъ, -я, *m.* mnich na dyakona poświęcony.

Іеромонахъ, -я, *m.* zakonnik wyswęczoney na kapłana.

Іисусъ, -я, *m.* Jezus.

Іетинъ, *Eccl. sl.*, *v.* Кіршинъ.

Іматіяла, Іматисна, -и, *f.* *Eccl.* wiecznie odzienie.

Іоаннова кровь, Іоанновъ цвѣтъ, *v.* Дивала (многочлѣтная).

Ірологій, Іроль, *v.* Ирн...

Іудейская сімола, *v.* Ассейтъ.

Іудейство, -я, *n.* żydostwo.

Іудействовати, *v. n.* żyć po żydowsku.

Іудино дѣрево, *v.* Жидѣвникъ.

Іудино ухо (ушко), *v.* Грнѣъ (бузінный). [Юнь.]

Іуль, *Eccl. sl.*, Іуль, *v.* Юль, Юль, -я, *m.* lipiec (miesiac).

Іульскій, -ая, -ое, *adj.* lipcowy.

Іуль, -я, *m.* sierpiec (miesiac).

[wcoy.]

Іульскій, -ая, -ое, *adj.* sierp-

K.

Кабакъ, -ѣ, *m.* kakab, karczma, szynk, szynkownia.

Кабала, -и, *f.* cyrograf, skrypt, rewers; obligacya; urzędowne zaświadczenie własności; kabala; kabalistyka.

† Кабаленіе, -я, *n.* zrobienie kogo niewolnikiem (poddanym, podbite sobie kogo).

Кабалистика, *v.* Киббала.

Кабалисть, -я, *m.* kabalista, trudniący się kabala, teologia sekretna.

Кабалистическій, -ая, -ое, *adj.* kabalistyczny, kabalicki, kabalny.

† Кабалить, *v. a.* podbite sobie kogo, niewolnikiem (poddanym) kogo zrobic; -ся, *v. r.*, *v.* Закабалываться.

† Кабальный, -ая, -ое, *adj.* 1. cyrografowy, wpisowy, tabularny.

2. niewolniczy, poddany; *v.* Кольдъ (кабальный).

Кабальщикъ, -а, *m.* ten który kogo niewolnikiem [или подданым] robi. [stwo, niewola]

Кабальщина, -ы, *f.* poddań Kabalirintъ, Кабаларъ, -а, *m.* Mar. lina okrętowa do utrzymania kotwic. [dziuzycia]

Кабанна, -ы, *f.* mięso dzika. Кабаній, -ья, -ье, *adj.* dzikowу; кабаньи ямки, кы дзикове, кы дзика.

Кабанюкъ, -нка, *m. dim.* брылка lodu; *v.* Кабанъ (2).

Кабанъ, -а, *m.* 1. *H. n.* (*sus scrofa, aperi*), dzik; 2. брыла lodu; 3. gromada węgla [na Uralu].

Кабарá, -и, *f. H. n.* (*moschus moschiferus*), piżmowiec.

Кабаринный, -ая, -ое, *adj.* piżmowcowy, do piżmowca należący.

Кабаций, -ая, -ое, *adj.* szynkowу, w szynkach trzymany.

Кабачекъ, -чекъ, *m. dim.* karczетка; *v.* Кабакъ.

Кабачникъ, -а, *m.* 1. karczmarz, gospodarz karczmy, szynkarz; 2. karczmuik, który po karczmach lega.

Кабачный, *v.* Кабаций.

Кабанинчатъ, *v. n. pop.* wciąż po karczmach legać.

Кабала, -ы, *f.* 1. kabala żydowska; 2. *v.* Вохлованіе.

Кабель, -я, Кабелтовъ, -а, *m.* Mar. lina okrętowa. [nesik]

Кабинетець, -ца, *m. dim.* габинетный, -ая, -ое, *adj.* габинетowy, do gabinetu (do pokojku) należący.

Кабинетскій, -ая, -ое, *adj.* габинетowy; кабинетскія дѣла, габинетowe interesa; кабинетскій чиновникъ, urzędnik габинетowy.

Кабинеть, -а, *m.* gabinet.

Каблукъ, -а, *m.* napietek, awasa, obasa, abzas, abzac, korek (u trzewików, bótów).

Каблучекъ, Каблучечекъ, -чекъ, *m. dim.* napieteczek, koreczek, abzaczek.

Каблучечить, *v. a.* (*v. tużiw.*) wkładać rękoma na głowę kapturki dla oswojenia ich.

Каблучный, -ая, -ое, *adj.* napietekowу, awasowу, abzasowу, korkowу.

Кабутажный, -ая, -ое, *adj.* do żeglugi robrzeźnej należący; каботажное плаваніе, *v.* Каботажъ.

Кабутажъ, -а, *m.* żegluga robrzeźna, wzdłuż brzegów.

Кабролетка, -и, *f. dim.*, *v.* Кабролетъ. [kabryoletowу]

Кабролетный, -ая, -ое, *adj.* Кабролетъ, -а, *m.* kabryolet, pojazd kuty o dwóch kołach.

Кабрюлька, *v.* Кабролетка.

Кабушка, -и, *f. pop.* Кабушки, -шекъ, *pl.* kulki, galki (z ówca, etc.).

Кабъ, *conj. pop.* gdyby, aby, żeby, ale; *ж.* кабы на кривну не морозъ; кабы не пѣшь, такъ не

было бы и голо, by nie ale, byloby wszystko wcale.

Кавалергардскій, -ая, -ое, *adj.* z kawalerji gwardyjskiej; кавалергардскій полкъ, pułk kawalerji gwardyjskiej.

Кавалергардъ, -а, *m.* kawalerzysta gwardyjski. [rzysta]

Кавалеристъ, -а, *m.* kawale-Кавалерійскій, -ая, -ое, *adj.* kawalerijski; кавалерійскій полкъ, pułk kawalerji, jazdy.

Кавалеріа, -и, *f.* kawalerja, jazda. [eiflora], męzczenica.

Кавалерникъ, -а, *m.* Bol. (*pas-*Кавалерскій, -ая, -ое, *adj.* kawalerski, orderowу; кавалерскій праздникъ, uroczystość orderowa; кавалерская звезда, gwiazda orderowa; *ж.*) Bol. [= чилимъ лемяной, *tribulus terrestris*], krzyż Maltański або kawalerski, kotevki ładowe, kotwiczki pospolitie czyli ziemne; кавалерскій цвѣтъ, (*Bol.*), *v.* Орляки; кавалерскія шпобры, Bol. (*delphinium*), ostróžka, ziele św. Katarzyny, brunatek, modrzeńce rogaty.

Кавалерство, -а, *n.* kawalerstwo, gycerstwo.

Кавалерственная дѣла, *f.* dama kawalerska, orderowa.

Кавалёръ, -а, *m.* 1. kawaler, gycerstwasowany, orderowу; 2. kawaler, mężczyzna (młody) w towarzystwie dam, niezonaty.

Кавалёръ, -а, *m.* Fortif. kawaler, szaniec wysoki, nadzaniec, nadszkop. [jazda]

Кавалькада, -ы, *f.* kawalkata, Каверая, -ы, *f.* podstep, chytróść, matactwo, wykręt, praktyka, intruğa. [nić, intruғаować]

Каверанить, *v. n.* wykрѣту czynić. Каверанникъ, -а, *m.* wykрѣтаcz, wykрѣтарz, podstepnik, intruғаnt.

Кавераница, -и, *f.* wykрѣтаczka, intruғаntka.

Кавераничатъ, *v.* Каверанить.

Каверанный, -ая, -ое, *adj.* podstepny, intruғаntski, wykрѣтарски.

Кавѣтъ, -а, *m.* Archil. olkek; *v.* Гóбжедь.

Кавица & Кавца, -ы, *f.* Eccl. *sl.* kawka. [лянóб]

Кавсікъ, *v.* Многоногъ (зем-Кавыка, -и, *f.* znak skrócenia [-] nad głoską И.

Кавылъ, -я, *m.* Bol. (*avena pubescens*), *v.* Ковылъ.

Кавычка, -и, *f.*, *v.* Кавыка; кавычки, -чекъ, *pl.* cudzojów.

Кагаль, -а, *m.* kahal, żydowski zbiór lub zgromadzenie.

Кагальный, -ая, -ое, *adj.* kahalny, od kahal, zborowу.

Каголка, -и, *f. H. n.* (*apamartia*), kaszka górna.

Кадансць, -а, *m.* Mus. kaden-суа, spadek harmonijny głosów, (wyrządów).

Кадетскій, -ая, -ое, *adj.* kadetski, kadecki; кадетскій корпусъ, korpus kadetów.

Кадетъ, -а, *m.* kadet; морской кадетъ, kadet korpusu morskiego.

Кадило, -а, *n.* Eccl. 1. kadzido; 2. turybularz, kadzidnik, kadzidnica, kościelne naczyne do kadzenia; 3. (*Bol.*), *v.* Дубровникъ-кадило.

Кадилоносецъ, -ца, *m.* kleгык носяcy тurybularz.

Кадильникъ, -а, *m.*, Кадильница, -и, *f.* Eccl. kadzidnik, kadzidlarz, kadzidnica, turybularz, kościelne naczyne do kadzenia.

Кадильный, -ая, -ое, *adj.* kadzilyny, kadzidny, kadzidnicowу, kadziednicowy, kadzidnikowу, turybularowу; кадильный цѣпчокъ, kadzidnicowe łańcuszek.

Кадить, *v. a.* 1. kadzić; 2. fig. кадить кому-либо, *kadzić, pochlebiać komu.

Кадка, -и, *f.* kadka, kadź mała.

Кадочка, -и, *f. dim.* kadeczka, kadka.

Кадочникъ, -а, *m.* bednarz.

Кадочный, -ая, -ое, *adj.* kadziowу, sebrowу. [Francuzki]

Кадрыль, -и, *f.* kadryl, танец Кадуцей, -я, *m.*, (жезь Меркyрьевъ, *caduceus*), węzokręt, węzółki, Merkuryuszowa laska, wężami okryta.

Кадумечка & Кадумка, -и, *f. dim.* kadka (kadź) mała.

Кадыкъ, -а, *m.* Anat. (*potum Adami*), grдыca, grдыka, grдыце, ogуzek, krztoń, jabłko Adama, pącorek przy grдыce.

Кадымный, -ая, -ое, *adj.* Anat. grдыcowу, krztoniowу.

Кадь, -и, *f.* kadź, ceber. [szlak]

Каѣшка, -и, *f. dim.* brzezek, Капюфъ, *v.* Чернобыль; капюфъ настоящій, *v.* Валодрѣвникъ.

Кажденіе, -я, *n.* kadzenie.

Каждодневный, -ая, -ое, *adj.* każdodzienny, codzienny.

Каждый, -ая, -ое, *pron.* każdy; каждый день, każdy dzień, со дня; каждая земля имѣтъ свой обычаи, *ж.* każdy kraj ma swój obyсаj (или swoje zwуozaje).

Каженикъ, Eccl. *sl.*, *v.* Снопѣць, Евуѣкъ.

Каженіе, *v.* Кажденіе.

Казакинъ, -а, *m.* (*casakin*), казакина, kasakina, kazakinka, gatunek sukni.

Казакъ, -а, *m.* 1. kozak; Донскій, Уральскій казакъ, kozak Doński, Uralecki; 2. robotnik.

Казаніе, -я, *n.* pokazywanie.

Казанный, -ая, -ое, *adj.* do gorzelnianego koła należący.

Казанъ, -а, *m.* kociol gorzelniany. [kazania]

Казанье, -я, *n.* (проповѣдь), Казарна, -и, *f.* kozary.

Казарменный, Казарный, -ая, -ое, *adj.* kozaryny, do kozarz należący.

Казать, *v. a.* 1. pokazуwać, ро-

kazać; 2. *Eccl. sl.* kazać, mówić, opowiadać.

Казаться, *v. r.* 1. показываясь się, показав się, подобав się; 2. здаваясь się; иль кажется, здае ми się; што тебѣ такъ кажется, то ci się tylko такъ здае.

Казаться, *adv.* по козаску.

Казачий, -ая, -ое, *adj.* козаски; казачий можжевелникъ.

Казачекъ, -чка, *m.* kozaszek; и; татес козаски; *H. n.* piżmowiec.

Казачина, -и, *f.* kozaszynka.

Казачить, *v. n.* być robotnikiem. [zacki.]

Казачий, -я, -ь, *adj.* козаска.

Казачка, -и, *f.* kozaszka.

Казенатъ, -а, *m.* Fortif. kazemata, skлер podwalny.

Казенатный, -ая, -ое, *adj.* kazematu.

Казенка, -и, *f.* *pop.* 1. lawka przy piecu; 2. kajuta, izdebka na statku wodnym; 3. komórka pod dachem; *сfr.* lamus; 4. *v.* Казня (2).

Казенноконтный, -ая, -ое, *adj.* на козасіе skarbu będący.

Казенный, -ая, -ое, *adj.* казовой, скарбову, рзadowу; казенная часть у пшкы, поле заралоуе; sztuka dennа; *v.* Казня (2); Казенная налата, изба скарбовая.

Казимировый, -ая, -ое, *adj.* казимірову, казимірову, з казиміру згробіону. [zimirek.]

Казимиръ, -а, *m.* kazimir, казійстий, -ая, -ое, *adj.* kształtny, okazały; казісая лошадэ, коі она казаы.

Казить, *v.* Исказать, Пóртить.

Казня, -и, *f.* 1. kassa, скарбница, скарб; 2. komora у dzialа; *v.* Казенная (часть у пшкы).

Казначей, -я, *m.* skarbnik, podskarbi; kaszyer; płatnik.

Казначейский, -ая, -ое, *adj.* скарбничеу; казыерскі; казна чейская, -ой, *s. f.* pokój казачейскы, pokój podskarbieго, kassa.

Казначейство, -а, *n.* kassa głównа, изба скарбовая, скарб.

Казначей, -и, *f.* kaszyerka zakonna, podskarбина класцору мнискіею, заведующая скарбем класцорным.

Казнить, *v. a.* 1. (и казнить смёртню), tracić, śmiercić или gardem караć, ukarać; быть казненнымъ, być śmiercią или Gardem ukazanym, być trasonym, strasonym; 2. (о Bogu) nawiedzić, karać, skazac.

Казнодѣй, *v.* Проповѣдникъ.

Казноравильщикъ, -а, *n.* skarbi, skarbiec. [bnik, podskarbi.]

Казнохранитель, -я, *m.* skarbnik.

Казнь, -и, *f.* 1. кара, кара śmierci; приговорить къ смёртню казнь, на śmierć kogo osądzić; подвёргнуть смёртню казнь, *v.* Казнить; весті на смёртню,

kaznić, prowadzić kogo na miejsce stracenia; 2. кара Boska, bicz, plaga. [casarius), казуар.]

Казуаръ, -а, *m.* *H. n.* (struthio казуарусъ), казуар.

Казушный, -ая, -ое, *adj.* прыпадкову, азсеголну; завикланы, кртыцзын.

Казушь, -а, *m.* przypadek.

Кайдамы, Кайданы, *v.* Кандады.

Кайма, -и, *f.* (pl. каймы, каёмъ & ко́ймы, койма), brzeg, szlak.

Кайманъ, -а, *m.* *H. n.* (alligator), kaiman, alligator, krokodyl Amerykański.

Кайнить, *v. a.* обрѣывать, обазывать, робіць szlak (на сѣзм), szlaki przyezывать.

Кайра, -и, *f.*, *v.* Пыжикъ.

Калополнѣ, -а, *m.*, *v.* Дуугрбѣка (Суринамская).

Какадю, *s. m.* *indecl.* *H. n.* (psittacus cristatus), kakadu, бiała papuga. [(owoc).]

Какао, *s. m.* *indecl.* kakao, Каковникъ, -а, *m.* 1. miejsce dzegwami какаовени заросле; 2. *Bot.* (theobroma cacao), drzewo какаоуе. [kaowy.]

Каковный, -ая, -ое, *adj.* какерлакъ, *v.* Альбиносъ.

Какій, *v.* Какой.

Кіко, *adv.* *Eccl. sl.* jak? jako?

Каковѣ, *adv.* jak, jako; каковѣ Вамъ адѣсь жить? jak się Was Panu podoba?

Каковъ, -а, -о, Коковый, (-оѣ), -аѣ, -бе, *pron.* jakowy, jaki; *v.* Какой.

Какой, -аѣ, -бе, *pron.* jaki; какой ёто человекъ? jaki to człowiek? ёто человекъ, каковѣ рѣдко найдѣте, то (jest) człowiek, jakiego rzadko znajdziesz; какой чудесный видъ! jaki cudowny (śliczny) widok; каковъ-то, jakіś, niewiadomo jaki; какой-то человекъ спрашиваетъ Васъ, jakіś człowiek pyta się o Was Pana.

Какорва, -и, *f.* *Bot.* (marrubia maritima), marruba morska, gatunek rumianka.

Кактусъ, Киктъ, -а, *m.* *Bot.* (cactus), kaktus, niepokalanek (rośl.).

Какша, -и, *f.* (u garbarzy): заргана з воды і псею лапа до арпаджана sieraci ze skór wypracowyjących się.

Какъ, *adv.* jak, jako; какъ ёто было? jakże to było? холаденъ какъ лёдъ, zimny jak lód; какъ (= когда) узнаю объ ётомъ, gdy się o tém dowiem; какъ-нибудь, какъ ни есть, какъ ни пошло, кое-какъ, jakokolwiek; и; *v.* Коё-какъ; какъ быть, сѣз робіць? какъ бѣдѣ, какъ бѣдѣ бы, какъ бы, jakby, jakby to, (jak) niby to; какъ то, jako to, to jest; какъ разъ, *v. sub.* Разъ.

Калабуристь, -а, *m.* kalamburgista.

Калабуръ, -а, *m.* kalambur, igraszka słów. [kalamajkowy.]

Каламѣнковый, -ая, -ое, *adj.*

Каламѣнокъ, -ика, *m.* kalamajka, матеря weiniana.

Каламѣчя, -и, *f.* стражница огниова, wieża; басза forteczna.

Каламѣчикъ, *v.* Провісиръ.

Каламѣчикъ, -а, *m.* *dim.* kola-czek, buleczka.

Каламѣщикъ, -а, *m.* *augm.* kola-czysko, bułka wielka.

Каламѣчникъ, -а, *m.* kolacznik, bulecznik, piekarz.

Каламѣчница, -и, *f.* kolacznica, bulecznica, piekarka.

Каламѣчя, -и, *f.* piekarnia kolaczу, bulek.

Каламѣчъ, -а, *m.* kolacz, bułka; *fig.* тѣртый каламѣчъ, человекъ chytry, chytrek, frańc.

Калабаса, -и, *f.* kielbasa.

Калабасникъ, -а, *m.* kielbasnik, ктоу кielbasу robi, przedaje.

Калабасница, -и, *f.* 1. жена kielbasnika; 2. та, ктоу кielbasу robi, przedaje.

Калабасный, -ая, -ое, *adj.* kielbasny, kielbasowy.

Калганый, -ая, -ое, *adj.* galganowy, galgantowy.

Калганъ, -а, *m.* (maranta galanga), galgan, galgant.

Калѣнка, -и, *f.* 1. okel, злѣбкованіе; 2. hebel do злѣбкованія.

Калѣка, -и, *s. c.* kaléka.

Календарникъ, -а, *m.* *dim.* kalendarzyk.

Календаръ, -я, *m.* kalendarz.

Календы, -и, *f. pl.* День календы, календы, pierwszy dzień każdego miesiąca (u Rzymian).

Калѣніе, -я, *n.* rozpalenie, rozgrzanie do czerwoności; suszenie [w zarzewiu, w piecu]; калѣніе орѣховъ, suszenie orzechów.

Калѣчить, *v. a.* kaléczyć, skaléczyć, робіць (zrobić) kaléka.

Кали, *s. n.* *indecl.* Chem. kali, potaż; *v.* Podwinian.

Калиберный, -ая, -ое, *adj.* Artill. kalibrowy, wagomierny.

Калиберъ, -а, *m.* Artill. kaliber, wagomiar; пшкы одинаковѣго калибу; измѣрять калиберъ, *v.* Калибровать.

Калибровать, *v. a.* Artill. kalibrować, wagomierzyc.

Калибрь, *v.* Калиберъ.

Калиданъ, *v.* Вережникиъ.

Калидо, -а, *n.* *Eccl. sl.* żelazo rozpalone.

Калильный, -ая, -ое, *adj.* до розпаленія służący.

Калина, -и, *f.* *Bot.* (viburnum opulus), kalina zwyczajna; калина гордовикъ, *v.* Гордѣ.

Калинка, *v.* Уклѣа.

Калинникъ, -а, *m.* 1. krzak kalinowy; 2. kalinnik, pieczyste, potrawa z kalin.

Калиповка, —и, *f.* kolinówka, wódka kalinowa или z kalin.

Калиновый, —ая, —ое, *adj.* kalinowy. [Kalina maleńka.

Калинушка, —и, *f.* kalinuszka, Калита, —ы, *f.* 1. †(шмюк, сумка), torbka, worek, woreczek, sakiewka; 2. *H. n.* (*barsaria*, непонятный червяк), robak błoniasty, (workowaty).

Калитка, —и, *f.* fórtka, fórteczka; — вылазная, fórtka do wy-cieczki.

Калиточка, —и, *f.* díma, *v.* Калитка. [fórtkowy, fórteczny.

Калиточный, —ая, —ое, *adj.*

Калитъ, *v. a.* 1. rozognić, roz-palać do czerwoności, glizować, hartować (железо, сталь); 2. suszyć (в печи, в заготовку); калитъ орехи, suszyć orzechy.

Калитъся, *v. p.* być roz-palonym, rozpalonym; roz-palać się; być glizowanym; być hartowa-nym, zahartowanym; być suszo-nym.

Калитъся, *v. r.* (неправильно нивом), wyróżnić się, potrzebę swojej odbywać.

Калій, —я, *m.* Chem. kalium.

Калійний, —ья, —ье, *adj.* indy-duczy.

Калкунка, *v.* Күрица (Индий-ская). [kixi].

Калкунъ, *v.* Пятухъ (Индий-Каллиграфически, *adv.* kalli-graficznie. [*adj.* kaligraficzny.

Каллиграфический, —ая, —ое, Каллиграфия, —и, *f.* kaligrafia,

рієчне писанє. Каллиграфъ, —а, *m.* kaligraf,

рієкпоріє. [никъ].

Каливцкіє орехи, *v.* Вобов-Каливцкій ладанъ, *v.* На-сбдник (одноколосьный).

Каливцкіє шилы, Каливцкое шило, *v.* Верблютникъ (*Bot.*).

Каловый, —ая, —ое, *adj.* kałow-owy, lajnowy.

† Калогерь, —а, *m.*, *v.* Монихъ, Инокъ, Отшельникъ.

Каломель, —и, *f.* Med. (*mercurius dulcis*, сладкая ртуть), kalomel, merkuriusz słodki.

Калориметръ, —а, *m.* Phys. ciepłokomiar; *v.* Теплѣомѣръ.

Калона, —и, *f.* kalosz; кал-бши, *pl.* kalosze.

Калуга, —и, *f.* kaluga, kaluża, dół błotisty, miejsce błotiste.

Калужа, —и, Калужина, —и, *f.*, *v.* Калуга.

Калужина, —и, *f.*, — болотъна, *Bot.* (*altha palustris*), ма-лѣвка błotna.

Калужерный, —ая, —ое, *adj.* piwonijny, od piwonii.

Калужеръ, —а, *m.* *Bot.* (*balsamita vulgaris*), piwonia, marzu-mietka. [Жолч....

Калчаданъ, Калчанъ, *v.* Каль, —а, *m.* lajno, gówno, gnoj, błoto; первоуродный каль, *v.* Меконій.

Кальциация, —и, *f.* Chem. kal-cynacja, zwarpnienie, spopielenie.

Кальцирование, —я, *n.* Chem. warpnienie, kalcynowanie, popie-lenie; *il. v.* Кальциация.

Кальцировать, *v. a.* Chem. kalcynować, [v. perf. u-, z-kalcynować], warpić, zmieniać w wa-pno, popieścić, [v. perf. spopielić].

Кальщикъ, —а, *m.* ten, który hartuje żelazo lub stal.

Кальш, —и, *f.* supra & zupa z kawiaru (kawioru), gęsiны i ogór-ków.

Кальшъ, —а, *m.* tytuńowa machina do ciągnięcia dymu przez wodę.

Кальша, —и, *v. s.* kaléka.

Кальшить, *v. a.* kaléczyć.

Кальщный, —ая, —ое, *adj.* kalcé-yczny, skaléczony, pokaléczony.

Калыканье, —я, *n.* gadanie, pa-пianie, gawędzenie, bzdurzenie.

Калыкать, *v. n.* gadać, paplać, gawędzić, bzdurzyć.

Калыки, —ы, *pl.* gadania, ga-duletwo, bzdurstwo, bredy, baśnie.

Камара, —ы, *f.* Eccl. śl. pokój, stanca.

Камбала, —и, *f.* *H. n.* (*pleuro-nectes*), падага; камбала плоскѣша, (*pleuronectes platessa*), płaszczka;

морская камбала, (*rhombus*), piaszcz, fazyan morski, ryba płas-ka szubista.

Камбуазъ & Камбузь, —а, *m.* kuchnia na okręcie. [жигуть].

Камбодія, —и, *f.* Bot., *v.* Гуи-Камбодийный, Камбодийный, —ая, —ое, *adj.* gumowy, z gumy.

Камедистый, —ая, —ое, *adj.* obitły w gumę, pełen gumy.

Камедъ, —и, *f.* guma (Arabeka).

Камешникъ, —а, *m.* miejsce kamieniste. [onixu.

Камей, —я, *m.* kaméj, gatunek Kamелёкъ, —лькѣ, *v.* Каминъ.

Камели, —ей, *f. pl.* gatunek pontonu do podnoszenia okrętu, kiedy go trzeba przewieść przez płytką wodę.

Камелopardъ, —а, *m.* *H. n.* (*ceruus camelopardis*), girafa.

Камешаръ, Eccl. śl., *v.* Камен-щикъ.

Каменієне, *v.* Каменобієне.

Каменика, *v.* Костяникъ.

Каменистый, —ая, —ое, *adj.* ka-mienisty. [множество камені.

Каменіє, —я, *n.* coll. каменіє.

Каменка, —и, *f.* 1. kamionka w łazni; 2. *H. n.* (*motacilla oenan-те*, птичка), ptaszka białogardzi; 3. (*auripigmentum*, краска), *v.* Ав-рицигментъ. [mieniste.

Каменникъ, —а, *m.* miejsce ka-mienisty, —ая, —ое, *adj.* ka-mienny; murowany; каменный домъ, dom murowany, dom z kamieni, kamienica; каменное сердце, serce kamienne; камен-ная болѣзнь, kamień, (choroba), kalkuli; каменная лѣшка, łomy kamienne; каменный гюль, wę-

giel kamienny, węgiel ziemny; каменная соль, sól kamienna w bałwanach; каменная хлѣва, *Bot.* (*Phillyrea latifolia*), olejnicza, li-powitaz; каменный переломъ (*Bot.*), *v.* Каменоломка (сер-нистая); каменный розанъ, *v.* Ладонникъ; *il. v.* Баранъ, Дубъ, Козлякъ, Лукъ (камен-ный), Глина, Жѣта, Петруш-ка, Песчанка (каменная),

Масло, Сѣмя (каменное), etc.

Каменобієне, Каменованіє, —я, *n.* kamienowanie, kamiono-wanie. [nowacz, kamionowacz.

Каменовати, *v. a.* Eccl. śl. kamie-Каменоверженіє, —я, *n.* Eccl. śl. zrucanie kamieni z prosy.

Каменовержеть, —ща, *m.* Eccl. śl. proczarz, procownik, zrucający kamienie z prosy.

Каменовидный, —ая, —ое, *adj.* kamieniasty, kamieniem podobny.

Каменодѣлатель, Eccl. śl., *v.* Каменотѣсь.

Каменоломка, —и, *f.* *Bot.* (*saxi-fraga*), łomkamień, ciemiężnik.

Каменоломный, —ая, —ое, *adj.* kamieniołomny, do robienia ka-mieni służący; каменоломня орудія, narzędzia do robienia kamieni służące; каменоломная трава, *v.* Каменоломка.

Каменоломня, —и, *f.* kamienio-łomnia, łomnia kamieni, kopal-nia kamieni.

Каменоломщикъ, —а, *m.* ka-mieniołom, kamieniarz.

Каменолодъ, —а, *m.* 1. *v.* Ка-меноломщикъ; 2. (*Bot.*), *v.* Каменоломка.

Каменотаніє, —я, *n.* kamie-niotanie, zrucanie kamieni z prosy.

Каменотѣница, —и, *f.* narzędzie do ciskania kamieni, proca, kamiennik.

Каменотіотный, —ая, —ое, *adj.* kamieniołomny, kamieniorzutny, zrucający kamienie.

Каменотѣть, —а, *m.* Artill. ka-miennik, kamienna kartana.

Каменопечатаніє, *v.* Лито-графированіє.

Каменопечатный, *v.* Лито-графированный.

Каменопечатня, *v.* Литогра-фия. [тофить].

Каменорастієне, —я, *n.*, *v.* Ли-Каменосѣкъ, —а, Каменосѣ-чець, —ща, *m.* kamiennik, ka-mieniarz. [тѣсныи.

Каменосѣчный, *v.* Камено-Каменотѣсець, —ща, *m.* ka-miennik, kamieniarz.

Каменосѣсный, —ая, —ое, *adj.* do okrzęszania kamieni służący; kamieniarzski, kamieniczny.

Каменотѣсець, —а, *m.* 1. *v.* Ка-менотѣсець; 2. *H. n.*, *v.* Свер-лушка.

Каменщикъ, —а, *m.* (kamien-ник), murarz, mularz.

Каменщикий, —ья, —ье, *adj.*

(kamieniczny), murarski, mularski.
 Камень, -ня, *m. pl.* камни, -ей, *collect.* каменья, -ьей),
 1. kamień; (*pl.* kamienie); драгоценный камень, kamień drogi, drogocenny, kosztowny; каменный, прижительный, (*lapideus*) kamień przyklejny; сибирский камень, в. Лазурь, Синь (Берлинская); Армянский, Лазуревый камень, в. Лазурь; асбидный камень, lupek, kamień lupo; гремячий, орлиный камень, kamień orli; гвоздичный камень, в. Карофилит; солнечный камень, в. Жираль; тяжёлый камень, в. Шеллин; падающий, воздушный, метеорный камень, в. Аеролит; философский камень, kamień filozoficzny; камень соблазна, камень преткновенія, камень преткновенія, zawada, przeszkoda, przyczyna usterki; какъ камень въ воду, §. jakby kamień w wodę (wzrost); przypadł, zgłębienie, в. Каявель. [пал.]
 Каменище, -я, *n.* kamienie, skamienienie.
 Каменисть, *v. n.* (*prop. & **) kamieć, kamienić, в камień się obracać, kamieniem zostawać, stawać się twardym. [sala.]
 Камера, -ы, *f.* kamera, izba, Kamerbräu, -я, *m.* kameryer, kamerarz, podkomorny.
 Камергерский, -ая, -ое, *adj.* szambelański; камергерский ключъ, klucz szambelański.
 Камергеръ, -а, *m.* szambelan.
 Камердинерский, -ая, -ое, *adj.* kamerdynerki.
 Камердинеръ, -а, *m.* kamerdyner. [бювка.]
 Камербѣдхень, -ы, *f.* роко-Камернажеский, -ая, -ое, *adj.* до роковойго разя належасу.
 Камерляжъ, -а, *m.* разъ роковой. [юва, garderobianka.]
 Камерфрау, *v. f. indecl.* роко-Камерфраулина, -ы, *f.* panна на ресректі.
 Камерьюнфера, -ы, *f.* panна служаща, роковойа.
 Камерьюнкерский, -ая, -ое, *adj.* камерюнкровой, разіовой.
 Камерьюнкеръ, -а, *m.* камерюнкер, разъ.
 Камешекъ, -шка, Камешокъ, -шка, *m. dim.* камуек, камушек.
 Камшалець, -льца, Камшольникъ, -а, *m. dim.* kamizelka mała.
 Камшоль, -а, *m.* kamizelka.
 Камшольный, -ая, -ое, *adj.* kamizelkowy.
 Камшольчикъ, -а, *m. dim.* kamizelka mała. [ска.]
 Камиллава, -н, *f.* jamółka, пу-Каминный, -ая, -ое, *adj.* каминowy, каминkowy, каминny.
 Каминъ, -а, *m.* komin, каминка, -я, *f.* adamaszek. [нек.]
 Камлотный, Камлотовый, -ая, -ое, *adj.* kamlotowy.

Камлѣтъ, -а, *m.* kamlot, (materja welniana).
 Кампечатаніе, в. Литографированіе. [графъ.]
 Кампечатникъ, в. Литографированный.
 Кампечатня, в. Литографія.
 Кампетисеніе, в. Литографированіе. [камień wielki.]
 Камшище, -а, *m. sing.* kamisko, Камора, -ы, *f. l.* в. Камера; 2. komora в działach; подкочная камора, komora в podkocach.
 Камора, -ы, *f.* znak pisarski (-) в księgach cerkiewnych.
 Каморка, -и, *f.* komórka, pokójki.
 Каморочка, -и, *f. dim.* komórka, komóreczka, pokójki, pokójczek. [prawa wojenna.]
 Кампанія, -и, *f.* kampania, wy-Кампанъ, -а, *m.* Ecol. sl. kampana, dzwonek; it. kampana, (nazwyne szklane, na kształt dzwona, пр. u machiny pneumatycznej).
 Кампешевый, -ая, -ое, *adj.* до блѣкитного дрзвва належасу; кампешевое дѣрево, блѣкитне дрзвво.
 Кампешникъ, Кампешъ, -а, *m.* Bot. (haematizyllum campechianum), блѣкитне дрзвво.
 Камфарá, -я, *f.* (camphora), камфора.
 Камфарный, -ая, -ое, *adj.* камфорowy; камфарная трава, (camphorosma monspeliaca), камфорowe ziele włoskowe.
 Камфорка, -и, *f.* fajerka; it. в. Жаровня.
 Камфорочка, -и, *f. dim.* fajerka. [Одубавчикъ.]
 Камчадáлка, -и, *f.* Bot., в. Камчатка, -и, *f.* т. kanka Iniana wzoгуга jakiej się używa на bieliznę stołową, adamaszek.
 Камчатный, -ая, -ое, *adj.* adamaszkowy. [т., в. Подáгра.]
 Камчуга, -и, *f.* Камчугъ, -а, Камыкъ, -а, *m.* Ecol. sl. kamuk.
 Камышевка, в. Синица (болотная). [trzcinyowy.]
 Камышевый, -ая, -ое, *adj.* Камышекъ, -шка, *m. dim.* камык.
 Камышиница, в. Лысѣха.
 Камышь, -а, *m.* Bot. (arundo phragmites), trzcina błotna, ostrzyca, sitowina.
 Камыша, -ы, *f.* gusztok, rów.
 Камышка, Камышочка, -и, *f. dim.* gusztoczek, rówiek.
 Камышалець, -льца, *m. dim.* kanał mały.
 Камышъ, -а, *m.* kanał.
 Камышный, -ая, -ое, *adj.* kanalowy.
 Камышовый, -ая, -ое, *adj.* निकेष्म, niedziwly.
 Камышество, -а, *n.* निकेष्म, niedziwłość.
 Камыль, -и, *f.* kanalia, laj-dak, motloch.

Канапé, *v. indecl.* канара.
 Канарбечка, -и, *f. dim.* kanar-geszek.
 Канарбечникъ, -а, *m.* Bot. (phalaris canariensis), kanarkowa trawa, mysz ber.
 Канарбечный, -ая, -ое, *adj.* kanarkowy; канарбечное пѣние, śpiew kanarkowy; канарбечное сѣмя, канарбечная трава, в. Канарбечникъ; канарбечное дѣрево, в. Канарникъ.
 Канарбейка, -и, *f. n.* (fringilla canarica), kanarek. [никъ.]
 Канарбейникъ, в. Канарбеч-Канарникъ, -а, *m.* Bot. (canarium commune), drzewo kanarkowe.
 Канастеръ, в. Киастеръ.
 Канитѣкъ, -а, *m. dim.* powrózek, powrozek, styczek; сѣмenny канитѣкъ, сѣмenny канитѣкъ, канитѣкъ (Anat.), powrózek nasiepiowy; публичный канитѣкъ, powrózek reperkowy; perowina.
 Канитѣный, -ая, -ое, *adj.* powrozkowy, powrozi, linowy; канитѣная фабрика, fabryka powrozków; канитѣный мастеръ, в. Канитѣщикъ.
 Канитѣчикъ, -а, *m.* powroznik.
 Канитѣ, -а, *m.* powrózek, lina; ákorный канитѣ, lina kotwiczna.
 Канва, -я, *f.* kanafas & kanawas, канва, дѣта.
 Кандикъ, в. Кандрыкъ.
 Кандаля, -овъ, *f. pl.* kajdany; it. в. Посадить (въ кандаля).
 Кандебечка, Кандебейка, в. Ендобочка.
 Канделáбрь, -а, *m.* kandelabr, świecznik z ramionami.
 Кандея, в. Ендова.
 Кандидатский, -ая, -ое, *adj.* kandydacki. [dactwo.]
 Кандидатство, -а, *n.* kandyd-Кандидатъ, -а, *m.* kandydat.
 Кандикъ, в. Кандыкъ.
 Кандило, -а, *n.*, Ecol. sl., в. Лампада.
 Кандиложигатель, -я, *m.* Ecol. sl. świeczoparalacz, który zapala świece (w kościele).
 Кандитерский, Кандиторский, -ая, -ое, *adj.* cukierniczy; кан-дидитерская, -ой, *f. f.* cukiernia.
 Кандитеръ, Кандиторъ, -а, *m.* cukiernik.
 Кандиá, -я, *f.* Ecol. sl. dzwonek; в. Колокоблячкъ.
 Кандиáкъ, -а, *m.* Bot. (erythronium, dens canis), psi ząb; в. Зубококанъ.
 Каникулы, -ъ, *f. pl.* kanikula, dni kanikularne, psie dni, psie czasu, psia грая.
 Каникульные & Каникулярные дни, *m. pl. dim.* kanikularne, psie, kanikula, psia грая, psie czasu. [tyb nitka złota lub srebrna.]
 Канитѣль, -и, *f.* drót cienutki.
 Канитѣльный, -ая, -ое, *adj.* od drutu lub nitki złotej lub srebrnej.
 Канитѣлицы, -а, *m.* ten cc

robi drót lub nici złote lub srebrne.

Канифасный, Канифасовый, -ая, -ое, *adj.* дымову, з думу, з канафасу, канафасову.

Канифасъ, -а, *m.* 1. канасас & канавас, дума; 2. плóтно грубе żаглове.

Канифолитъ, *v. a.* smarować, nasierać (со) koloфонia.

Канифоль, -и, *f.* koloфонia & kалафонia. [од koloфонii.]

Канифольница, -ы, *f.* puszka

Канифольный, -ая, -ое, *adj.* koloфонiowy, kалафонiowy, koloфонiczny.

Канна, -и, *f.* miara на пlynу zawierająca blisko kwartę.

Канонада, -и, *f.* kanonada, strzelanie з dział czyli armat, dzialobicie. [kanonierski.]

Канонерский, -ая, -ое, *adj.*

Канонёръ, -и, *m.* kanonier.

Канонизація, -и, *f.*, *v.* Со-причтёніе (къ святымъ).

Каноникъ, -а, *m.* kanonik.

Канонирский, Канониръ, *v.* Канонёр....

Канонисса, -и, *f.* kanonicezka.

Канонический, -ая, -ое, *adj.* kanonicezsky.

Каноничество, -а, *n.* kanonia, godność kanoniceza.

Канонникъ, -а, *m.* kanonikal jutrzenny i nieszorgny.

Канонъ, -а, *m.* kanon, reguła, przepis; kanon, pieśni cerkiewne, (kościelne); kanon, cionki [litery] къ діеми друкуя. [спіев.]

Кантата, -и, *f.* Muз. kantata, (kant.)

Канткъ, -а, *m.* kant, wyrустек (у старек, коlnierzy).

Кантовать, *v. a.* wyrabiać w kantu.

Кантованіе, -я, *n.* kan- tonowanie; rozłożenie wojska на леże; леże wojska.

Кантововать, *v. a.* Milit. kantonować, на лежах czyli кватертах стаć, rozłożонум быć.

Кантовировка, -и, *f.*, *v.* Кан- тонованіе.

Кантоиръ-квартиры, -ъ, *f.* pl. kantony czyli леże, kwatery wojska.

Кантоніеъ, -а, *m.* kantoni- sta, żołnierz на kantonach lub лежах бѣдący. [wak коściелny.]

Канторъ, -а, *m.* kantor; спіе- Кантонъ, -а, *m.* kanton, ре- вна określona okolica kraju.

Кантъ, -а, *m.* kant, wyrустек.

Кануа, -а, *m.* willja; кануаъ праздника, willja święта, uroczystość.

Канура, -и, *f.* буда dla psów, (psarnia); *мізерне каѣско, dziura, dom nikczemny.

Канурка, Канурочка, -и, *f.* dim. будка dla psów.

Кануръ, *v. n.* затонąć, zagre- знąć, занурzyć się, nagle zniknąć.

Кануферъ, *v.* Кануферъ.

Канфорка, *v.* Камфорка.

Канцелярестский, -ая, -ое, *adj.* do kancelisty należący.

Канцеляриетъ, -а, *m.* kancelista, kancelarysta, kancelarzysta.

Канцелярія, -и, *f.* kancelarya.

Канцелярное сѣмя, *v.* Червѣцъ.

Канцелярскій, -ая, -ое, *adj.* kancelaryjny, od kancelaryi; канцелярское сѣмя, koszenilla; *v.* Червѣцъ. [kancelerski.]

Канцлерскій, -ая, -ое, *adj.*

Канцлеръ, -а, *m.* kanclerz; Великій канцлеръ, Wielki kanclerz.

Канюкъ, -а, *m.* Н. п. (striz escop), sowa leśniczka, mała leśna sowa, kaniuk.

Канючить, *v. n.* pop. prosić, tebrać, meczyć próbą lub natręctwem, naprzykrzanem się.

Кананіе, -я, *n.* kananie. [rek.]

Канаръ, -а, *m.* kaptur, kaptu- Канать, 1. *v. n.* караć, кармаć; 2. *v. a.* кармаť на что, kropić, puzoszać kropie; иť кроваť кан- леть, (i. e. течеть), dach [или крыт] ciecze; кармаť съ криш- лемъ, з dachu karie; потъ съ лннѣ кармаť, потъ з twarży karie, krop- лами spada.

Канальна, Канельна, -и, *f.* Metallurg. Chem. kapela, naczynie gliniane dla próbowania złota lub srebra, mulch.

Канель, -и, *f.* 1. kananie, cie- czenie; 2. kapela, zbiór (chór) muzyków, śpiewaków, orkiestra.

Канелька, -и, *f.* dim. kropel- ка; канельки, *pl.* (Archit.), *v.* Капль (2). [gacz teatralny.]

Канельдинеръ, -а, *m.* послу- Канельштейнеръ, -а, *m.* ka- pelmejster, kapelmagister, kapel- mistrz.

Канельниковатый, -ая, -ое, *adj.* Mineral. sopleńcowaty, sopleńcopodobny, на kształт sopleńca, kamienia ciekącego.

Канельникъ, -а, *m.* (stalactites, stalagmites, натекъ), sople- niec, kamień ciekący.

Канельный, -ая, -ое, *adj.* kroplisty, kropkami spadający.

Канельный, -ая, -ое, *adj.* (ма- ленький), małeńki, bardzo mały.

Канельнскій, -ая, -ое, *adj.* kapelański.

Канельнство, -а, *n.* kapelań- stwo. [nefcuarcz.]

Канелянъ, -а, *m.* kapelan, be- Канерскій, -ая, -ое, *adj.* do карпа należący, rozbójniczy; ка- перское судно, *v.* Каперъ.

Каперсовый, -ая, -ое, *adj.* kararkowy, kararkowy; каперсо- вый кусть, каперсовое дерево, *v.* Каперъ.

Каперство, -а, *n.* rozbójnicтво morskie, łupieżtwo & łupieżtwo, grabież.

Каперсъ, -а, *m.* Bot. (sapparia), kararek, (krzewik); каперсъ дикій, стручковый, *v.* Бобокъ-

перез; каперсы, *pl.* (gemmae florales capparum spinosae), карару, kararki.

Каперъ, -а, *m.* kapier, rozbój- ник morski; kapier, statek roz- бójnickowy morski.

Капиталець, -льца, *m.* dim. kapitalik, mały kapital. [str.]

Капиталиетъ, -а, *m.* kapitali- Капиталь, -а, *m.* kapital.

Капитальный, -ая, -ое, *adj.* kapitalowy; kapitalny, główny; капиталъна сума, suma capita- łowa; капиталъна стѣна, ściana kapitalna, główna, mur kapital- ny, główny.

Капитанскій, -ая, -ое, *adj.* kapitański. [strwo.]

Капитанство, -а, *n.* kapitań- Капитанша, -и, *f.* kapitanowa, żona kapitana.

Капитанъ, -а, *m.* kapitan; ка- питанъ корабля, kapitan mary- narki.

Капитель, -и, *f.* Archit. kapitel, kapital, głowica, makowica, głowa u słupa, na(d)główek.

Капитулъ, -а, *m.* kapituła, zgromadzenie osób jednego lub wielu klasztorów; орденскій ка- питулъ, kapituła orderów.

Капитульскій, -ая, -ое, *adj.* kapitulny.

Капитуляція, -и, *f.* kapitulacya, uгода, która czynią obleżeni з непризружacielem, gdy mu miasto або fortecę poddają; одатьна на капитуляцію, kapitulować, kapitu- łować, poddania się rozpocząć, poddawać miasto. [piszonik.]

Капитулець, -нда, *m.* dim. ка- Капитунонь, -а, *m.* kapiszon, kaptur, kapturek.

Капиче, -а, *n.* bałwochwalnia, świątynia pogańska.

Капичный, -ая, -ое, *adj.* do bałwochwalni, do świątyni po- gańskiej należący.

Капканъ, -а, *m.* żelazo на li- су, nadsadka, łapka на liсу, kolec на nogi; *łapka, sidła, pod- stęp.

Каплекъ, -а, *m.* 1. kapelus; kapelus dawany в награде ка- питаномъ marynarki; 2. przykrę- cie на towary.

Капли, -ей, *f.* pl. 1. Med. krop- ле; жезлудочныя капли, kropie żółtodkowe; Гёфманскія капли, kropie Hofmana; 2. Archit. ozdoby pod gzymsiem.

Каплюхой, -ая, -ое, *adj.* krót- ко-uchy; каплюхая шапка, ша-пка з короткими uszami.

Каплюнить, *v. a.* kaplónić, ka- plónić. [piłun.]

Каплюшка, -а, *m.* kaplón, ка- Каплюшка, -и, *s. c.* рїяк (*s. m.*), рїяска (*s. f.*).

Каплюжникъ, -а, *m.* pop. рїяк. Каплюжница, -и, *f.* pop. рї- яска.

Каплюшка, -и, *f.* dim. (а кап- ля), kropelka, kareczka; kawa,

kawka w piśmie, żyd, plama, nakażony atrament.

Ка́пля, -и, *f.* карка, kropła; ка́пля воды, kropła или карка воды; пускать по каплях, в. Ка́пать (в. а.); выпить каплю вина, мис, выпить кропле вина; ни капли не пить, ani kropki nie piłem; *fig.* какъ двѣ капли воды, jak dwie kropki wody są sobie podobni; §. капля по капля и камень долбитъ, kropka po kropce i kamień wydrąży.

Ка́пнуть, *v. n.* *semlf.* капнѣть; капнуло, капнуло. [drowany]

Ка́повый, -ая, -ое, *adj.* фла-

Капои́ръ, **Капои́ръ**, -а, *m.* *Portf.* chodnik, droga ukryta, прыкорие до застѣнония родкопника. [2. (т), в. Каперъ.

Капоръ, -а, *m.* 1. в. Капаръ; Капоть, -а, 1. (сарот), szlafrok kobiecy; 2. в. Капуть (2).

Капраль, -а, *m.* kapral.

Капральный унтер-офицеръ, *m.* podoficer zawodujący kapralstwem. [kapralski.

Капральскій, -ая, -ое, *adj.* Капральство, -а, *n.* kapralstwo. [grumaśnik, dziwak.

Каприанникъ, -а, *m.* kapryśnik, Каприанница, -ы, *f.* kapryśnica, grumaśnica, dziwaczka.

Каприанничать, *v. n.* mieć swoje karę, kapryśki, grumaś, dziwaczek. [maśnie.

Каприано, *adv.* kapryśnie, грукаприаный, -ая, -ое, *adj.* карпуно, grumaśny, dziwacki, dziwaczny. [mas, chimera, dziwactwo.

Капризь, -а, *m.* карпуз, грукаприфобъ, *v.* жинюлость (благодарная).

Капсюля, -и, *f.* в. Пистоль. Капуста, -ы, *f.* *Bot.* (brassica), kapusta, jarmuż; бѣлая капуста, (brassica oleracea), kapusta biała, kuchenna, ogrodowa; кудрявая капуста, (brassica crepa), kapusta kędzierzawa, jarmuż kędzierzawy, rozpolity; красная капуста, (brassica rubra), kapusta głowiasta szeregowa; зелѣная капуста, kapusta zielona, jarmuż zielony; цвѣтная капуста, kalafior; желтая капуста, kwasna kapusta; и. зѣлая капуста, szczawik lub kapusta zajęzsta; и. в. Молоди́я (зѣлая).

Капустникъ, -а, *m.* 1. lubiący jeść kapustę; 2. gwałcienca, ważyca, liszka kapuściana.

Капустница, -ы, *f.* 1. lubiąca jeść kapustę; 2. *H. n.* в. Бѣлая янка (капустная).

Капустный, -ая, -ое, *adj.* kapuśny, kapuściany.

Капуть, -а, *m.* 1. przegrana (w karty), burda (we grze); в. Шлемъ (2); 2. *fig.* brak pieniędzy; 3. koniec, zguba, zginienie; зать кому капуть, dogubić, dobić, dokonać kogo, wyniszczyć kogo zupełnie.

Капуци́нскій, -ая, -ое, *adj.* kapuścinski; капуци́нскій монастирь, klasztor kapuśców, kapuścinski; и. в. Крессъ (капуци́нскій).

Капуцинь, -а, *m.* 1. kapuścin, mnich; 2. *H. n.* (simia capucina), rodzaj małpy; 3. (*Bot.*), в. Крессъ (капуци́нскій).

Капцукъ, -а, *m.* kablak wkładany na zrzebię gdy się ujeżdża.

Капъ, -а, *m.* sęk na brzozie, wyrostek; fiader.

Ка́ра, -ы, *f.* kara; Божеская кара, kara Boska, bicz, plaga.

Карабинерный, -ая, -ое, *adj.* karabinierski; карабинерный полкъ, pułk karabinierów.

Карабинеръ, -а, *m.* *Milit.* karabinier. [karabinowy.

Карабинный, -ая, -ое, *adj.* Карабинъ, -а, *m.* karabin.

Карибкаться, *v. t.* gramolić się, wygramolić się, łązić (*np.* на дрzewo), wdrapуwać się.

Каришый, -я, *m.* ciasto garnczowe, baba.

Каравайка, -и, *f.* *H. n.* (infantus falcinellus), sierpodziob, ptak.

Каравайникъ, -а, *m.* donica, garnek, forma do pieczenia bab.

Караваанный, -ая, -ое, *adj.* karawanowy.

Каравансерай, -я, *m.* karawansej, dom zajezdny на wachodzie.

Карава́нь, -а, *m.* karawana.

Карава́нь, -а, *m.* в. Солинка-кали.

Карагазинъ, -а, *m.* *Bot.* (anabasis arphylla), solanka bezlistna.

Карага́нь, -а, *m.* *H. n.* (canis corac), karagan, lis pomniejszy siwyu sterowy.

Карага́тка, -и, *f.* *H. n.* (anas rutilla), kaczkа szeregowa.

Карага́чь, -а, *m.* *Bot.* (ulmus pumila), wiąz [karłowaty] Syberyjski.

Карагу́шь, -а, *m.* *H. n.* (falco chrysaetos), łomignat, (orzel).

Каразья, -и, *f.* karazya, tkanina z grubej wlny.

Карака́тица, -ы, *f.* *H. n.* (serpia officinalis), czernica; pajak morski.

Караковный, -ая, -ое, *adj.* (o koniach:) ciemnogniady.

Каракула, -и, *f.* gniadosz [или коф гниады] z żółtemi (z białymi) łatami на mordzie (w pachwinach). [ла.

Каракулыи конь, *v.* Караку-

Каракуля, -и, *f.* 1. wszelkie drzewo krzywe i nizkie, drzewo karłowate, krzywula, krzywka, krzywulec; 2. (w pianiu:) kulaś, źle i krzywo piana litera; ка-ракуля, -ой, *pl.* kulaś, klukaś, bazgranina, bazgrota.

Кара́мболъ, -я, *m.* (we grze w bilard:) karambol, uderzenie jedną kulą w dwie inne.

Карада́шникъ, -а, *m.* *dim.* ołowczek.

Карада́шный, -ая, -ое, *adj.* ołowkowy; карада́шная руда, *v.* Графітъ.

Карада́шь, -а, *m.* ołowек змуозаю; красиый карада́шь, rubyka, lubyka, szeregony ołowek; че́рный карада́шь, *v.* Графітъ.

Кара́ние, -я, *n.* karanie, кара. **Кара́тинный**, -ая, -ое, *adj.* kwarantanny, kwarantanowy.

Кара́тинъ, -а, *m.* kwarantanna, czas czterdziestodniowy do zabawienia się ludzi на granicy, z miejsc zapowietrzonych przybывающих.

Карау́льщикъ, -а, *m.* 1. *por.* nizki członek z wydatnym brzuchem, niziołek, podnosek, bebenek, pecherz, pieniek, pikulik, pigmejszyk; 2. *H. n.* (hister), gatunek chrząszcza. [raslowy.

Кара́свий, -ая, -ое, *adj.* кара́сикъ, -а, *m.* *dim.* karaśek. [carassius], karaś.

Кара́сь, -я, *m.* *H. n.* (cyprinus karatel), -я, *m.* кара́сць, карзць.

[ca, karzca.

Кара́тельница, -ы, *f.* кара́жъ. **Кара́тельный**, -ая, -ое, *adj.* Кара́ть, -а, *m.* karat. [karny.

Кара́ть, *v.* a. karać, ukarać.

Карау́леніе, -я, *n.* strzeżenie, czatowanie, pilnowanie, trzymanie straży.

Карау́лить, *v. a.* strzedz, straż trzymać (przy kim lub przy czym), pilnować.

Карау́лка, -и, *f.* szylderhauz, szulerauz, budka dla szyldwacha, strażnica.

Карау́ль, -а, *m.* szyldwach, szylwach, szylwacha, warta, straż, stójka; стоять на карауль, stać на szylwachu, на warcie, odbywać wartę, straż; wziąć под карауль, wziąć pod wartę, pod straż; зятый, содержащийся под карауль, зятый под wartę (pod straż), arezant; зятіе под карауль, arezowanie; под wartę (pod straż), arezowanie; содержание под карауль, trzymanie в arezie, arezi; дѣлать, здѣлать на карауль, prezentować broń, skwergować broń; на карауль! басчнось! презентуе [или skwerује] broń! кричать карауль, wołać warta, warta!

Карау́льной, -аго, *s. m.* szyldwach, straż, warta, stójka.

Карау́льный, -ая, -ое, *adj.* тудзць сь strażы, warty, do niej należący.

Карау́льда, -и, *f.* odwach, kordegarda & kordygarda, strażnica.

Карау́льщикъ, -а, *m.* 1. в. Карау́льной; 2. czatownik, ten co kogo spieguje, dybe на kogo.

Карау́льщина, -ы, *f.* czatownica.

Карафинъ, *v.* Графинъ.
 Карачуъ, *v.* Корочуъ.
 Кáрбасъ, -а, *m.* *gatunek staku wodnego.* [basz, bat, knut.
 Карбачъ, -а, *m.* karbasz, kor.
 Карбоваецъ, -нца, *m.* prov. rubeł srebrny.
 Карбонадъ, -а, *m.* karbonada.
 Карбонкулъ, -а, *m.* 1. *Miner.* (*carbunculus*, драгоценный камень), karbunkul, iskrzyk-kamiień, kamień drogi, ogniasty; 2. *Med.* karbunkul, wrzód ogniasty.
 Кáрбынь, -а, *m.* *H. n.* (*mus cricetus*), chromik, (mysz wielka ziemna), skrzeczek.
 Каргаль, -и, *f.* *H. n.* (*anas tadorna*), kaszka porowa; *сfr.* cyranka. [sadło, grepla.
 Кáрдá, -и, *f.* szetotka, szet.
 Кардабиный, -ая, -ое, *adj.* kardamomi, kardamomie właściwy, kardamomъ zaprawiony; kardabiный zánaxъ, kardamomi zaprashed.
 Кардамонъ, -а, *m.* *Bot.* (*amomum cardamomum*), kardamoma.
 Кардиналь, -а, *m.* 1. kardynał, (godność duchowna); 2. *H. n.* (*lanagra*, птица), gatunek wróbla.
 Кардинальскій, -ая, -ое, *adj.* kardynalski; кардинальская шляпка, шляпа, kapelusъ kardynalski.
 Кардинальство, -а, *n.* kardynalstwo, godność kardynalska.
 Карé, *v. n. indecl. Milit.* (zworog), szworgopan, wojsko w szworgopatan ustawione (uformowane); батальонъ-карé, (*bataillon quaré*), batalion szworgopaniasty, szworgopatan wojenny.
 Карéлка, -и, *f.* prov. len z Oloneckiej gubernii.
 Карéта, -и, *f.* kareta.
 Карéтшика, -и, *f.* kareciško.
 Карéтникъ, -а, *m.* 1. karetnik, stelmach; 2. karetnia, wozownia.
 Карéтница, -и, *f.* żona karetnika, stelmacha.
 Карéтний, -ая, -ое, *adj.* kareciński; карéтний мiстеръ, *v.* Карéтникъ (1).
 Карéкатура, -и, *f.* karykatyra; представляютъ въ карéкату́рѣ, przedstawiać w karykaturze.
 Карéкатуристъ, -а, *m.* karykaturzysta. [karykaturny.
 Карéкату́рный, -ая, -ое, *adj.*
 Карéлатида, -и, *f.* *Archit.* karyatyda, figura ludzka na głowie giesmy dzwigająca.
 Кáрий, -ая, -ое, *adj.* (o koñach:) kary.
 Карéаль, *v.* Каргаль.
 Карéанле, -я, *n.* krakanie.
 Карéасъ, -а, *m.* 1. *Bot.* (*celtis orientalis*), lotusowe drzewo, obroetnica; 2. *Artill.* karkas, kula kadłubiasta, ogniasta.
 Кáръкъ, -а, *m.* Каркунъ, *v. n.* кракъ, kraknac.
 Карéинъ, -а, *m.* rak, (choroba), cancer.

Каркашунъ, *v.* Кирказанъ (въищйся). [Каркать.
 Кáръкунъ, *v.* *semelf.*, *v. sub:*
 Карла, -и, *f.* *Bot.* (*betula nana*), brzózka karłowata.
 Карлкъ, -а, *m.* karlik, karzel.
 Карлинскъ, -овъ, *m. pl.* *Marin.* sztuki drzewa porzeczne.
 Карлица, -и, *f.* karlica, kobieta karłowatego wzrostu.
 Кáрло, -а, *m.* karzel. [губи.
 Карлукъ, -а, *m.* karuk, kléj.
 Карлушина, *v.* Крушина.
 Кармазинный, -ая, -ое, *adj.* karmazynowy.
 Кармазинъ, -а, *m.* karmazyn.
 Кармáкъ, -а, *m.* wéda do łowienia ryb zimá na Woidze.
 Карманый, -ая, -ое, *adj.* kieszonkowy; карманые часы, zegarek kieszonkowy.
 Карманчикъ, Карманчикъ, -а, *m. pop.* złodziej (kieszonkowy).
 Карманъ, -а, *m.* kieszeń; у него карманъ пустъ, u niego kieszeń próżna, on nie ma pieniędzy; у него карманъ тогъсть, u niego kieszeń pełna, on ma pieniáże; *и.* *v.* Набить (карманъ).
 Кармáшекъ, -шка, *m. dim.* kieszonka. [karminowy.
 Карминный, -ая, -ое, *adj.*
 Карминъ, -а, *m.* karmin, gatunek farby czerwonej.
 Карнавалъ, -а, *m.* karnawał, zapusty. [karnawalowy.
 Карнавальный, -ая, -ое, *adj.*
 Карнизецъ, -ца, *m. dim.* ziem-sik. [gzymowu, gzymowsy.
 Карнизаный, -ая, -ое, *adj.*
 Карниязъ, -а, *m.* korneszy, gzym.
 Карпъ, *v.* Карпъ. [gziem.
 Карнада, -и, *f.* *Artill.* karonada, krótka armata okretowa.
 Карпéтка, -и, *f.* skarpeta, szkarpeta. [petka, szkarpeta.
 Карпéточка, -и, *f. dim.* skarpéточный, -ая, -ое, *adj.* skarpéтковый, szkarpéтковый.
 Карпикъ, -а, *m. dim.* karpik, maly karp'. [piowy.
 Карповый, -ая, -ое, *adj.* карпъ, -а, *m.* *H. n.* (*cyprinus carpio*), karp' (ryba).
 Кáрта, -и, *f.* karta (do grania); играть въ карты, grać w karty; играть въ карты, gra kart; колода картъ, talia kart.
 Картавить, *v. n.* chrapowato mówić, szeplunіć.
 Картавление, -я, *n.* chrapienie (przy mówieniu), szeplunienie.
 Картавый, -ая, -ое, *adj.* chrapowato mówiący, szepluniący.
 Картауъ, -а, *m.* *Artill.* kartauna, kartana.
 Картежникъ, -а, *m.* kartownik, karciazъ, gracъ w karty, szuler.
 Картежница, -и, *f.* kartownica, szulerka.
 Картежничать, *v. a.* trudnić się szulerstwem, namіётне grać w karty.

Картежный, -ая, -ое, *adj.* kartowy.
 Картежъ, -а, *n.* gra w karty.
 Картедь, -и, *f.* 1. ułowa o wymiáne jeńców; 2. kartel, wyzwanie na pojedunek. [tasowu.
 Картежный, -ая, -ое, *adj.* картедь, -и, *f.* kartacz.
 Картина, -и, *f.* obraz malowany; гравированная картина, *v.* Гравюра.
 Картинка, -и, *f. dim.* obrazik, gycina; книга съ картинками, ksiázka z gycinami.
 Картинный, -ая, -ое, *adj.* 1. obrazowy; картинная рама, gama obrazowa; картинная галерея, галерея obrazów; 2. piękny, ładny, śliczny, przeliczny, wymiэniety; *v.* Изящный, Прекрасный.
 Картиночка, -и, *f. dim.* obrazeczek, obrazek.
 Картишки, -и, *f. pl.* [egrubiale:] karty (do grania); играть въ картишки, grać w karty.
 † Картонá, -и, *f.* (аренда), аренда, dzierżawa.
 † Картоный, *v. a.* arendowacъ, w arendę puścić, wydzierżawić.
 † Картошникъ, -а, *m.* arendaż, dzierżawca. [tekturny.
 Карто́нка, -и, *f.* pudełko z tekturny.
 Карто́нный, -ая, -ое, *adj.* tekturny, z tekturny, z kartonu.
 Карто́нь, -а, *m.* 1. tekturna, karton; 2. pudło z tekturny; 3. *Mal.* karton (u malarzy).
 Картофельна, -и, *f.* kartofel.
 Картофельника, -и, *f. dim.* kartofelek.
 Картофельный, -ая, -ое, *adj.* (*solanum tuberosum*), kartofel.
 Картофелька, -и, *f. dim.* kartofelek.
 Картофельникъ, -а, *m.* 1. zielско kartoflane; 2. kartoflarz, lubiący jadać kartofe.
 Картофельница, -и, *f.* kartoflarka, lubiąca jadać kartofe.
 Картофельный, -ая, -ое, *adj.* kartoflany, z kartofli.
 Карточка, -и, *f. dim.* kartka, karteczka; 2. билет, bilecik wizytowy lub z powinszowaniem.
 Карточникъ, -а, *m.* kartownik, który karty do grania robi lub sprzedaje.
 Карточный, -ая, -ое, *adj.* kartowy, karciany. [fel.
 Картошка, -и, *f. pop.* kartofелецъ, -ца, Картузникъ, -а, *m. dim.* furazerka, czapeczka skórzana z daszkiem *czyli* rydelkiem.
 Карту́жный, -ая, -ое, *adj.* pakowkowy, со się w paczkach продае; - карту́жная бумага, papier pakowy, tegi, tekturna.
 Карту́зь, -а, *m.* 1. furazerka, czapka skórzana z daszkiem *czyli* rydelkiem; 2. paczka (z papieru *и.* do tyтуніу); 3. *Artill.* зарядный карту́зь, ładunek, nabój, kartusz.

Картушка, -и, *f.* góła komrapowa. [ronitwa.]

Карусель, -и, *f.* karusel; *сfr.* Кархиль, *v.* Каргаль.

Карцеръ, -а, *m.* carceres, areazt studencki.

Каршá, -и, *f. prov.* karpa, karcz, lom w górze, w sadzawce, prad, pradownia. [ру.]

Каршеникъ, -а, *m.* zbiór kar-Каричить, *v. a.* rozkracać po-ги; -ся, *v. r.* (*progr.* & *) rozkracać się; upierać się, opierać się, bronić się rękami i nogami.

Касаніе, -я, *n.* dotykание, punkt dotyczny, punkt zetknięcia.

Касательность, -и, *f.* ściągание się, то со się do czego ściага, przynależność, tykanie się, styczność.

Касательный, -ая, -ое, *adj.* тычущаю się; dotykajúcy się; стучу; касательная линия, = касательная, -ой, *s. f.* Mathem. (*tangens*), linia styczна [или] стучсна, dotykajúca się] z kołem.

Касаться, Коснуться, *v. r.* -чегó, dotykać się, dotknąć się czego; trącić, uderzyć; *fig.* слеркá - чегó, паромкнáть, натрáчить, dotknáть; - до чегó, тычещь się, ściагáть się, налезещь до чего; áто до тебá не касáется, то не ściага до тебе, то się siebie nie тычу; что до менá касáется..., со до mnie..., со się мнѣ тычу..., ja z mojej osoby....

Кáска, -и, *f.* helm, szyszak.

Каскáдь, -а, *m.* kaskada, spradek wody.

Кáсочка, -и, *f. dim.* helmik.

Кáсса, -ы, *f.* kassa. [прóбный].

Кáссáда, -ы, *f. v.* Орбшникъ.

Кáссационный, -ая, -ое, *adj.* кас(с)ациу; касационный судъ, касационная палáта, ад кас(с)ациу. [bnik.]

Кáссиръ, -а, *m.* kassjer, skar-

Кáссия, -и, *f.* Bol. (*casia*), kassya; кáссия слабительная, дудчáтая, (*casia fistula*), kassya w laskach. [owu.]

Кáссовый, -ая, -ое, *adj.* кас-

Кáста, -ы, *f.* kasta, klasa lu-dzi; жреческая кáста, kasta kaplánska.

Кáстаньеты, -овъ, *f. pl.* kasta-нети; *v.* Шелкешки.

Кáстелянна, -и, *f.* kasztelana-powa, gospodarini, szarfarka.

Кáстеляничъ, -а, *m.* kasztelan-icz, syn kasztelana.

Кáстелянский, -ая, -ое, *adj.* kasztelański.

Кáстелянство, -а, *n.* kasztel-anistwo, kasztelania, godność kasztelańska.

Кáстелянъ, -а, *m.* kasztelan.

Кáстратетáция, -и, *f. Milit.* kastrametacja, nauka o rozlože-niu obozów.

Кáстрáть, -а, *m.* kastrat, rze-zanie; *it. v.* Скопéць.

Кáстролечка, Кáстриюлька, -и, *f. dim.* kastrolek, rondelek, rondlik.

Кáстриюльница, -ы, *f.* szoru-jaca kastrole, rondle, naczyние kitchenne, potumawczka.

Кáстриюльный, -ая, -ое, *adj.* kastrolny, rondlowy, rondelkowy.

Кáстриюля, -и, *f.* kastroł, rondel, (naczyние kitchenne).

Кáтавася, -и, *f.* rodzaj hym-nów śpiewanych w czasie mazy porannej w Greckim obrządku.

Кáтадіонтрика, -и, *f.* kata-dioptryka.

Кáтаконбы, -ъ, *f. pl.* katakumby, krypty, pieczary (lochy) podziemne.

Кáталéния, -и, *f. Med.* (*cataplasia*), katalapsya, zdrętwienie zupełne części ciała, zachwyce-nie, (choroba).

Кáталентический, -ая, -ое, *adj.* Med. katalentyczny.

Кáталогъ, -а, *m.* katalog, spis, rejestr; - книгамъ, katalog, spis, rejestr książek.

Кáталогный, -ая, -ое, *adj.* тычущаю się katalogu; oznaczony w katalogu.

Кáталыйный, -ая, -ое, *adj.* wal-kowny, do walkowania, do maglowania; кáталыйный станóвъ, walkownica, magiel.

Кáталычникъ, -а, *m.* spruszczal-ник; кáталычникъ съ горъ, ten со тóсцу lub spruszcza со з гóгу; ślizgajúcy się; кáталычникъ на конькáхъ, лыжwiarz, bieгajúcy по lodzie на лыжach.

Кáталышница, -и, *f.* magлуjáca, ta która magлуje (*np.* bieliznę).

Кáтаніе, -я, *n.* 1. тачание, spruszczenie (*np.* belek, bezek); 2. maglowanie (bielizny); 3. je-żdzenie sankami; przejazdka san-kami.

Кáтанки, -ночь, Кáтанцы, -овъ, *f. pl.* pilśnianki, rapucie pilśniane, obuwie futrem podszute.

Кáтанний & Кáтаный, -ая, -ое, *part. p.* maglowany.

Кáтапетасна, -ы, *f.* zasłona w świątyni.

Кáтаплáсна, -ы, *f. Med. Chi-rurg.* katalapsna & katalapsm, okładanie.

Кáтапáльть, -а, *m.* (*u* staro-żytnych!) rodzaj machini do rzu-cania pocisków.

Кáтарáкта, -а, *f. Med.* katarakta, oka zaćmie, bielmo, lu-szczka.

Кáтарáктъ, -а, *m.* 1. (водопадъ), wodopad, wodospad, spad nagły wody; 2. *Med.*, *v.* Кáтарáкта; 3. *Н. п.*, *v.* Подкáмънъ (3).

Кáтарть, *v.* Снпъ.

Кáтáть, *v. a.* 1. тачаць (np. belki, bezki, kamienie); 2. wo-zić kogo (sankami, pojazdem); 3. walkować, gnieść; maglować

(*np.* bieliznę); кáтáть пилóми, robić pigułki; 4. * bic, караць сие-леніе або стóвми; -ся, *v. r.* jedzić, wozić się, przejeżdżać się, ślizgać się; кáтáтьсь со смъху, * рѣкаць ze смiechu; śmiać się до гóзрук; клаць się ze śmiechu; за боки się браць; онъ здѣсь какъ омыръ въ мѣстѣ кáтáется, * опу-ва tu jak падець w masle; ma się tu jak piszczyk na stypie; ma tu być dobry; §. любийсь кáтáтьсь, любіи & сáночки воить, bez pracy nie бѣдá колаць.

Кáтафáльк, -а, *m.* katafalk, katalet, (rozstawienie ozdobne, na którym ciało zmarłego znakomi-того клад).

Кáтегорический, -ая, -ое, *adj.* категоричны, wyraźny, należytу.

Кáтегоріа, -и, *f.* kategoria, artykuł, oddział.

Кáтереръ, -а, *m.* Chirurg. ka-teter, narzędzie chirurgiczne do operacyi pęcherza, moczociąg.

Кáтинóле, *v.* Перекапи-поле.

Кáтитъ, *v. a.* тачаць, тóсчы (*np.* bezek); wozić kogo (dla zabawy); побегнáть; -ся, *v. r.* тóсчы się; слѣвъ кáтитъ у негó изъ глазъ, lzy cieка́ му z oczu.

Кáтихизаторъ, -а, *m.* katechi-sta, nauczyciel katechizmu.

Кáтихизáция, -и, *f.* katechizacja, uczenie katechizmu, dawanie nauki o religii.

Кáтихизисъ, -а, *m.* katechizm.

Кáтихизический, -ая, -ое, *adj.* katechizmowy, katechetycki.

Кáтка, -и, *f.* тачание; * бicie, cięги, plagi.

Кáткы, -ая, -ое, *adj.* тóсчы, потóсчуй, обрасаюць się латво; росуwисту (jak np. саніе).

Кáткóсть, -и, *f.* потóсчóвóсть.

Кáткóвъ, -ткá, *m.* 1. walek, waleczek, wał, walec; 2. walkownica, magiel; *it.* kregelina; 3. ślizgawica, ślizgawka.

Кáтоликъ, -а, *m.* katolik.

Кáтолицизмъ, -а, *m.* katoli-cyzm, wiara katolicka.

Кáтолический, -ая, -ое, *adj.* katolicki. [лицный.]

Кáтоличество, -а, *n.*, *v.* Кáто-Кáтолика, -и, *f.* katolizacja.

Кáтоптрика, -и, *f.* katoptryka, nauka o odbijaniu się światła.

Кáтоптрический, -ая, -ое, *adj.* katoptryczny.

Кáторга, -и, *f.* 1. galera, ата-тект водный; 2. роботы в копáльняхъ крузцовъ; *it.* więzienie; послáть на кáторгу, послáть на galery; *por.* здѣсь не житъá, кáторга, tu jest więzienie, ale nie życie. [więzień galerowy.]

Кáторжникъ, -а, *m.* galernik.

Кáторжный, -ая, -ое, *adj.* galerowy; skazany na galery; wlá-дѣиу galernikom; кáторжная рабóта, робота galernikom wlá-дѣиwa, робота в копáльняхъ крузцовъ (w Nercyzianku); кáторж-

мый, -аго, *s. m.* (= каторжник), galernik, więzień galergowy.

Катофальмъ, -а, *m. Miner.* kocioł oko. [Катокъ.]

Каточекъ, -чка, *m. dim.*, в. Катранъ, Катранъ, -а, *m. Bot. (straw)*, karstka morska.

Катръ, -а, *m.*, в. Сернѣха. Катруна, в. Гипсолюбъ.

Катушечка, -и, *f. dim.*, в. Катѣшка.

Катѣшка, -и, *f. cewka*.

Катъ, -а, *m.* (палацъ), kat.

Катышбѣкъ, -шкѣ, Катышбѣчекъ, -чка, *m. dim. galeczka*.

Катышъ, -а, *m. gałka, kulka*.

Каубакъ, -а, *m.*, в. Сѣвка. Кауна, -а, *m. prow.*, в. Арбузъ.

Каурка, -и, *f. koń tarantowaty*.

Каурый, -ая, -ое, *adj.* tarantowaty; каурый конь, в. Каурка.

Каутерициця, -и, *f.*, в. Прикаучковый, -ая, -ое, *adj.* kauczukowy.

Каучукъ, -а, *m. kauczuk*; каучукъ ископаемый, в. Элатеритъ.

Кѣфельный, -ая, -ое, *adj.* kafeł.

Кѣфтанецъ, -нца, *m. dim.* surduci.

Кѣфтанничко, -а, *n. surduciško*; пѣднака kapota. [cisisko.]

Кѣфтаннице, -а, *n. augm.* surduci.

Кѣфтаный, -ая, -ое, *adj.* surdutowy, kontuszowy. [ducik.]

Кѣфтанчикъ, -а, *m. dim.* surdutowy.

Кѣфтанъ, -а, *m. wierzchnia sukna mezka, surdut, kontusz, kapota*. [wodnego.]

Кѣча, -и, *f. rodzaj statku*

Кѣчалка, -и, *f. l. lektyka, nośnik*; 2. kołuska, kolebka.

Кѣчалочникъ, -а, *m. lektykarz, powozca lektyki, posiadła*.

Кѣчалыцникъ, -а, *m. l. ten który huśta*; 2. - водѣ, pomparcz.

Кѣчаніе, -я, *n. kołysanie*; huśtanie, taczanie; kiwanie (нр. głowa); pompowanie (wody); качаніе мѣтаника, в. Размѣхъ (мѣлтанника).

Кѣчаный, Качанъ, в. Коц....

Кѣчарка, -и, *f. H. n. (eterna hirundo)*, rybolów, rybitw, jaskółka morska.

Кѣчать, *v. a.* chwiać, bujać, porużać, kołysać; chuśtać, it. chybnąć się; качать голову, kiwać głową; -ся, *v. r.* kolebać się, kołysać się, chwiać się, porużać się; качаться на качеляхъ, chuśtać się. [stawka.]

Кѣчель, -и, *f.* chuścaczka, chuścальный, -ая, -ое, *adj.* do chuścawki należący.

Кѣчельникъ, -а, *m.* właściciel chuścawki.

Кѣченіе, -я, *n.* toczenie się.

Кѣчественный, -ая, -ое, *adj.* właściwy, przmiotowy.

Кѣчество, -а, *n.* własność; przymiot; skłonność. [sanie się.]

Кѣчка, -и, *f.* kolebanie, kołysanie.

Кѣчий, -ая, -ое, *adj.* kołysany, kolebający się, ohybki.

Кѣша, -и, *f.* kasza, kaszka; в. Заварить (кашу).

Кѣшалотъ, в. Кашелотъ.

Кѣшаловитъ, *v. n.* być kucharzem.

Кѣшаловка, -и, *f.* kucharka (lub robotnica gotująca jadlo dla pracujących).

Кѣшалъ, -а, *m.* kucharz (lub robotnik gotujący jadlo dla pracujących).

Кѣшелотъ, -а, *m. H. n.* (physeter macrocephalus), potłusz, wieloryb głowacz.

Кѣшель, -шля, *m.* kaszel.

Кѣшемировый, -ая, -ое, *adj.* kaźmirowy, kaźmirkowy.

Кѣшемиръ, -а, *m.* kaźmir, kaźmirек (materya wełniana).

Кѣшница, -и, *f.* kaszana zupa.

Кѣшка, -и, *f.* 1. kaszka, kasza; 2. Typogr. ozdóbka końcowa, równianka; it. prauszka; 3. Bot., в. Тиселюхистникъ & Трилистникъ (луговой).

Кѣшкаръ, -ѣ, *f. Bot. (rhododendron chrysanthum)*, rododendron Syberyjski.

Кѣшлакъ, -а, *m. prow.* bóbr młody Kamczatski.

Кѣшлионъ, -ѣ, *m.* kaszlacz, kaszljający. [kaszljaczka.]

Кѣшлионья, -и, *f.* kaszljaczka.

Кѣшлинѣ, -я, *n.* kaszlanie.

Кѣшлинать, *v. n.* kaszlnąć.

Кѣшлатъ, *v. n.* kaszlać.

Кѣшникъ, -а, *m. l.* garczek od kaszy; 2. lubiący jadać kaszę.

Кѣшница, -и, *f.* lubiąca jadać kaszę. [czek od kaszy.]

Кѣшничекъ, -чка, *m. dim.* garczanowy, miejsce kaszlaniami (drzewem kasztanowém) zasadzone.

Кѣштановый, -ая, -ое, *adj.* kasztanowy; каштановый цвѣтъ, kolor kasztanowy; каштанового цвѣта, kasztanowy, koloru kasztanow podobnego; каштановое древо, в. Баштанъ (Bot.).

Кѣштанъ, -а, *m.* kasztan; Bot. (Jagus castanea), kasztan, drzewo kasztanowe; синіой каштанъ, в. Шашаникъ (каштановый).

Кѣштей, -я, *m. l.* skarpiec, skłera; 2. wychudły, wynędzniały.

Кѣшперъ, Кѣшуръ, в. Чистикъ.

Кѣюта, -и, *f.* kajuta, izba okrętowa. [Kajuta.]

Кѣютка, -и, *f. dim.* kajutka; в. Каютный, -ая, -ое, *adj.* kajutowy.

Кѣяніе, -я, *n.* pokutowanie, żałowanie za grzechy. [nac.]

Кѣятъ, *v. a.* Ecci. si. napominać się, żałować się; pokutować, żałować za grzechy; кѣюційся въ грѣхахъ, кѣюційся

grѣшникъ, pokutujący, żałujący za grzechy.

Кѣюдра, -и, *f. l.* katedra nauczycielska; 2. katedra kaznodziejska, ambona, kazalnica; 3. krzesło, na którym archierej podczas nabożeństwa czasami siada.

Кѣюдральный, -ая, -ое, *adj.* katedralny; кѣюдральный церковъ, katedra, kościół katedralny.

Кѣюлликъ, -а, *m.* katolik.

Кѣюлическій, -ая, -ое, *adj.* katolicki. [kola, ciwielcokrag.]

Кѣюрантъ, -а, *m.* kwadrans.

Кѣюратецъ, -тца, Кѣюратникъ, -а, *m. dim.* Typogr. kwadrantik (drukarski); it. szwogramenek.

Кѣюдратный, -ая, -ое, *adj.* kwadratowy; кѣюдратный корѣнь, pierwiastek kwadratowy; кѣюдратное число, kwadrat, liczba kwadratowa. [ra (kola).]

Кѣюдратура, -и, *f.* kwadratura.

Кѣюдрать, -а, *m.* kwadrat, szwograman.

Кѣюка, в. Цѣпла (пѣстрая).

Кѣюканье, -я, *n.* kwakanie, skrzeczenie.

Кѣюкаться, Кѣюкнуть, *v. n.* kwakać, kwaknąć; skrzeczeć.

Кѣюква, в. Цѣпла (пѣстрая).

Кѣюкуть, *v. cemel.*, *v. sub.* kwakать.

Кѣюкуна, Кѣюкунка, Кѣюкуша, -и, *f. rop.* l. kaszka; 2. żań.

Кѣюквъ, в. Ванъ. [ba.]

Кѣюрта, -и, *f.* kwarta. [kul.]

Кѣюрталь, -я, *m.* kwartał, og.

Кѣюртальный, -ая, -ое, *adj.* cыrkulowy. [quarto.]

Кѣюртантъ, -а, *m.* tom in kwartetный, -ая, -ое, *adj.* Mus. do kwartetu należący.

Кѣюртеть, -а, *m.* Mus. kwartet.

Кѣюртира, -и, *f.* kwatera, mieszkanie.

Кѣюртиреръ, -а, *m.* kwatermistrz. [kwatera.]

Кѣюртирника, -и, *f.* mizerna.

Кѣюртирничка, -и, *f. augm.* kwaterzysko, wielka kwatera.

Кѣюртирка, -и, *f. dim.* mała kwatera, male pomieszkanie.

Кѣюртирейстеръ, -а, *m.* kwatermistrz.

Кѣюртирный, -ая, -ое, *adj.* kwaterowy, do kwatery należący.

Кѣюртированіе, -я, *n.* kwaterowanie.

Кѣюртировать, *v. n.* kwaterować, lokować. [kwatera.]

Кѣюртирочка, -и, *f. dim.* mała.

Кѣюртиреръ, -а, *m.* kwatermistrz.

Кѣюртиъ, -а, *m.* kwarta.

Кѣюрцоватый, -ая, -ое, *adj.* kwarcowaty. [kwarcowy.]

Кѣюрцовый, -ая, -ое, *adj.* kwarcowy.

Кѣюртиъ, -а, *m.* Miner. kwarc.

Кѣюсильный, -ая, -ое, *adj.* do kwaszenia służący.

Кѣюснть, *v. a.* kwasieć; -ся, *v. r.* kwasieć się.

Кѣюсники, -овъ, *m. pl.* kwas.

Кваснікъ, -а, *m.* 1. kwasnik, nasycenie do kwasu; 2. kwasiarz, robiący *lub* przedający kwas.

Квасоватый, -ая, -ое, *adj.* kwaszkowaty.

Квасной, -ая, -ове, *adj.* kwasowy, do kwasu należący.

Квасность, -я, *f.* kwaszkowatość, kwasność.

Кваснуть, *v. n.* kwasnieć; *osieść na kozu.

Квасный, -ая, -ое, *adj.* kwasny, kwaszkowaty; kwasowy.

Квасяя, -я, *f.* kwasnia, gdzie kwas robią *lub* przedają.

Квасоварь, -а, *m.* robiący kwas.

Квасокъ, -скъ, *m. dim.* kwaszkowatość; сь квасокъ, kwaszkowато.

Квасомѣръ, *v.* Фимозимѣтръ.

Квасованіе, -я, *n.* сіпnowаніе. [сіпnowaty.]

Квасоватый, -ая, -ое, *adj.* Квасоватъ, *v. a.* сіпnowакъ.

Квасовикъ, -а, *m.* камієнь сіпnowу.

Квасовый, -ая, -ое, *adj.* сіпnowowy; квасовый камієнь, *v.* Квасовикъ.

Квасці, -овъ, *m. pl.* сіпnow.

Квасъ, -а, *m.* 1. kwas; 2. kwaszkowaty smak.

Квася, -овъ, *m. pl.* 1. drożdże kwasowe; 2. zaprawa garbarska do wprawiania skó.

Квѣта бѣлобрюхая, *v.* Велозубѣль (*H. n.*).

Квѣна, -я, *f.* 1. kwas, pałost; 2. drożdże.

Квѣнение, -я, *n.* kwaszenie, fermentowanie.

Квѣнѣнка, -я, *f.* dziełka od kwasu, korytko piekarskie.

Квѣнѣнникъ, -а, *m.* плóтно, котóрымъ сіє пакыва кoryто piekarskie. [*p.* kwaszony.]

Квѣнѣнный, Квѣнѣнный, *part.*

Квѣнный, -а, *f.* dziełka od kwasu, korytko piekarskie.

Квѣна, *v.* Квѣна.

Квѣнта, -я, *f.* *Mus.* kwinta.

Квѣнтѣтъ, -а, *m.* *Mus.* kwintet.

Квѣтѣнциа, -я, *f.* kwit.

Квѣтѣться, *v. t.* kwitować сіє.

Квѣтъ, -а, *m.* *Bot.* (*cydonia*), *v.* Айва.

Квѣтъ & Квѣты, *adj. indecl.* kwita; мы съ собою квѣтъ, nie jesteśmy sobie nie dziuни.

Кѣгельникъ, *v.* Кóууеникъ.

Кѣгельный, -ая, -ое, *adj.* kregelowy, kregielny; кѣгельный катокъ, кѣгельное мѣсто, кregielница, kregelarnia.

Кѣглеобразный, -ая, -ое, *adj.* kreglasty, majacy kształt kregla.

Кѣгля, -я, *f.* kregiel; ирѣтъ въ кѣгля, граѣ въ кregle; ирѣтъ въ кѣгля, гра въ кregle.

Кѣдровикъ, -а, *m.* *H. n.* (*straco bonasia*), jarząbek, (ptak).

Кѣдровка, -я, *f.* *H. n.* (*corvus coruoculactes*), kruk orzechówka, (ptak).

Кѣдровникъ, -а, *m.* las cedrowy.

Кѣдровый, -ая, -ое, *adj.* cedrowy; кѣдровый орѣхъ, орzech cedrowy; кѣдровое дѣрево, drzewo cedrowe; и. *v.* Кѣдръ (*Bot.*).

Кѣдръ, -а, *m.* *Bot.* (*pinus cedrus*), cedr; кѣдръ Сибірскій, (*pinus cembra*), cedr Syberyjski, sosna Syberyjska.

Кѣлѣрекъ, *m.*, *v.* Кашкара.

Кѣлѣрница, -я, Кѣлѣрня, -я, *f.* śpizarnia klasztorna. [Лѣрница.]

Кѣлѣрская, -ой, *s. f.*, *v.* Кѣлѣрство, -а, *n.* szafarstwo.

Кѣлѣрь, -я, *m.* kanararz, szafarz, śpizarny, piwniczny klasztorny.

Кѣлѣйка, -я, *f.* *dim.* celka.

Кѣлѣйникъ, -а, *m.* posługacz celowy, klasztorny, zakonny.

Кѣлѣйница, -я, *f.* posługaczka celowa, klasztorna, zakonna.

Кѣлѣйничій, -ья, -ье, *adj.* do posługacza *lub* posługaczki klasztornej należący.

Кѣлѣно, *adv.* skrycie, tajemnie, tajno, sekretnie.

Кѣлѣйный, -ая, -ое, *adj.* celny, od celi; *skryty, tajemny, tajny, sekretny.

Кѣлѣйшъ, *adv.* *Eccl. sl.*, *v.* Кѣлѣно. [sztorze.]

Кѣлля, -я, *f.* cela (въ кла-Кѣлѣйникъ, *v.* Сѣлѣйникъ.

Кѣлья, *v.* Кѣлля.

Кѣндыжа, -я, *f.*, *v.* Литовье.

Кѣнѣгъ, *v.* Королѣкъ (3).

Кѣнѣга, -я, *f.* berlacz, trzewik zimowy futrem podszyty; кѣнѣга, *pl.* berlacz.

Кѣнтунка, -я, *f.* *H. n.* (*tringa gregarius*), szajka, (ptak).

Кѣрамида, -я, *f.* *Eccl. sl.* wielka segia *lub* dachówka.

Кѣрамидникъ, -а, *m.* *Eccl. sl.* ogieclnik, ceglarz.

Кѣрасть, -а, *m.* *H. n.* (*coluber cerastes*), barasz, baraż, (rodzaj wężów).

Кѣрвель, -я, *m.* *Bot.* (*scandix cerefolium*), trzebula, trybula, trebulka; (*chaerophyllum*), czeczryca, biekotek.

Кѣрвельный, -ая, -ое, *adj.* trzebulowy, trybulowy.

Кѣрѣжа, Кѣрѣжка, -я, *f.* wózek Lapoński въ kształcie łódki, do którego zaprzęgają reny.

Кѣрѣвань, -я, *n.* krzewienie, wzroskotanie, wrzeszczenie, ciegotanie.

Кѣрѣвать, *v. n.* krzeszczyć, szcze-kotać, wrzeszczać, ciegotać.

Кѣрѣца, Кѣрѣца, *v.* Рѣнца.

Кѣсарскій, -ая, -ое, *adj.* cesarski; кѣсарская операція, *v.* Свѣченіе (кѣсарско).

Кѣсарь, -я, *m.* cesarz.

Кѣсель, -я, *m.* komora w moździerzu *lub* w haubicy, въ которъ сіє кладзе bomba.

Кѣсель-батарѣя, -я, *f.* *Fortif.* działobitnia zaopatrzona w działa szturmowe.

Кѣфаль, *v.* Голѣвлъ.

Кибитка, -я, *f.* Кибиточка, -я, *f.* *dim.* 1. kibitka, gatunek rowozu Rossyjskiego letkiego; 2. буда, budka do brzojki, do wani; 3. namiot, szatер (u naródw koczujących).

Кибиточный, -ая, -ое, *adj.* kibitkowy, od kibitki; budkowy; namiotowy.

Киваніе, -я, *n.* kwanie; киваніе головою, kwanie głowy.

Кивать, Кивнуть, *v. n.* kwać, kивнѣть, kивнѣть; кивать головою, kивать голову.

Киверный, -ая, -ое, *adj.* kiewiorowy, kaszkietowy.

Киверь, -а, *m.* kiewior, kiewiorek, kaszkiet, kópak.

Кивнуть, *v. c.* *emf.*, *v. sub.* Кивать. [skin, skinienie.]

Кивокъ, -вкѣ, *m.* kwinienie, Киворій, -я, *m.* *Eccl. sl.*, *v.* Дарохранительница.

Кивотець, -тца, *m.* Кивотка, -я, *f.* *dim.* arka, skrzynia przy-mierza; szafa na obrazy świętych.

Кивотный, -ая, -ое, *adj.* тычащій się arki, skrzyni przy-mierza; тычащій się szafy na obrazy świętych.

Кивотъ, -а, *m.* arka, skrzynia przy-mierza; szafa na obrazy świętych; кивотъ завѣта, *v.* Ковчегъ (завѣта).

Киданіе, -я, *n.* rzucanie.

Кидарь, -а, *m.* tyrag, jakъ najwyższy kapłan żydowski nosił.

Кидать, Киднуть, *v. a.* rzucacъ, rzucić, cisnacъ, cisnąć, miotacъ, zarzucacъ, cić; *porzucić, odstąpić kogo; porzucić, zaniechacъ; и. trwonić, przetrwonić, marnotrawić, przemarnotrawić; (*o zwierzglach*) porzucacъ, porzucić, [porzucić]; кидать жрѣбіи, losować; кидать ружьѣмъ, bronią robić, ochocelowacъ; кидать кровь, *v.* Пускать (кровь); -ся, *v. t.* rzucacъ сіє, (*up.* w pościeli), przewracacъ сіє; rzucić сіє; - на что, на кого-либо, rzucacъ сіє, rzucić сіє на со, на kogo, napadacъ, naprasacъ; и. rzucacъ na siebie; дѣти кидаются снѣжками, dzieci rzucają na siebie sнѣжками; хрѣнъ кидается въ носъ, chrzan bije w nosъ; ёто кидается въ глаза, to bje w oczy.

Кидѣй, -ая, -ое, *adj.* rzutki, rzutny; *szybki, prędki, skory, zwinnie; (падѣй, жадный, *qu. v.*), *chciwy; кидокъ на звѣтъ, chciwy на звѣтъ.

Кидокъ, посикиемъ; *v.* Бросокъ. [rzućkość, chciwość.]

Кидокость, -я, *f.* прѣдкость, Кидокъ, *v.* Швырокъ.

Киднать, *v. freq.*, *v.* Кидать.

Кидиловый, -ая, -ое, *adj.* niespilkowy, niespilkowy, niespilkowy, niespilkowy.

Кизиль, -я, *m.* 1. *Bot.* (*mespilus*), niespilk, mespilk, niespult,

mesur, piezupka; 2. (*cornus mascula*), в. Дбрѣнь (жѣтый).

Кизи́льникъ, -а, м., в. Ирѣа.

Кизи́льница, -и, ф., в. Берескиа, в. Калчеданъ. [кледъ.]

Кизи́ль, -а, м. гној крови сезону (на oral).

Кика, -и, ф. стрѣй на гловѣ kobiet. [(Турѣнаа).]

Кики, е. indecl., в. Шеница Кикилора, -и, ф., в. Лѣши, Дововой.

Кила, -ѣ, ф. Med. kila, преруклина, wuruklina, ruptura; нубочная кила, kila perkowa.

Килавыи, -аа, -оо, adj. килаву, rupturny.

Килевый, -аа, -оо, adj. Med. kilowaty, kilawy, kilе sierpiacy, rupturę majacy, wurykty.

Килеваніе, -я, п. нарраваніе тыи округу. [окрѣту.]

Килевать, в. а. нарравіаць тыи Килевой, -ѣ, -оѣ, adj. до трату споднего округу налезацу.

Килиданъ, -а, м. друга, сиец wielka на јесиоту.

Килеватыи, в. Киластый.

Килорѣзъ, -а, м. *Chirurg.* нѣз до операци килу, ruptury, herniotom.

Килосѣченіе, -я, п. операциа прерубкны или ruptury, килу.

Киль, -я, м. tram spodni округоту, стѣрка; сѣр. wręga.

Кильватеръ, -а, м. ślad округу на wodzie, nurt.

Килька, -и, ф. *H. n.* (*clupea talata*), gatunek śledzia, (koza ryba?). [никъ.]

Кильная трава, в. Грыжѣво.

Кильное, -аго, е. п. орпата до статкѣ ро за pierwezy до portu przybывајуащих.

Килькъ, -ѣ, м. kilowaty, kilе или rupturę majacy, sierpiacy.

Кивалка, -и, ф. *Bot.*, в. Лодьянка.

Киваловидный, -аа, -оо, adj. на kształt cymbala; киваловидный лѣнникъ, в. Лодьянка.

Киваль, -а, м. cymbal, (instrument do grania).

Кимизъ, в. Тинивъ.

Кинофанъ, в. Хризоберилль.

Кинабѣнъ, -а, м., в. Корича.

Кинарѣшное дѣрево, в. Каниарникъ.

Кинжалецъ, -льца, Кинжаликъ, -а, м. dim. sztylecik.

Кинжалнице, -а, в. augm. wielki kinalz, pugiinal, sztylet.

Кинжалъ, -а, м. kinalz, pugiinal, sztylet. [icik.]

Кинжалчикъ, -а, м. dim. sztylecik.

Кинжалный, -аа, -оо, adj. kinalzowaty, pugiinalowaty, sztyletowaty.

Киноварный, -аа, -оо, adj. сунброву; киноварная руда, гуда сунбровна. [сунбобер.]

Киноваръ, -и, ф. (*cinnabaris*).

Киновархъ, -а, м. *Ecd.* sl. zwierzchnik klasztoru.

Киновиа, -и, ф. *Ecd.* sl. klasztor. [ninowy, od daniny.]

Кинсѣбный, -аа, -оо, adj. да.

Кинсѣбъ, -а, м. *Ecd.* sl. dań, danina, haracz.

Кинутый, -аа, -оо, part. p. rzucony; *porzucony, zaniechany.

Кинуть, -ся, v. *semel.*, v. sub: Кидать, -ся.

Кипа, -ы, ф. rak, пака, paczka [пр. papieru, książek]; кипами, rakami, paczkami. [pysowy.]

Кипарисникъ, -а, м. las cypryjski.

Кипарисный, Кипарисовый, -аа, -оо, adj. cypryjsowaty; кипарисное дѣрево, drzewo cypryjsowate; кипарисная трава, (*santolina chamae cyprarissus*), cyprys ziele, gatunek świętoziola; (*Bot.*), в. Кипарисъ.

Кипарисолистный, -аа, -оо, adj. cypryjsolistny.

Кипарисъ, -а, м. *Bot.* (*cyprus sempervirens*), cyprys [завсѣе zielony, drzewo].

Кипень, -ния, м. 1. (кипятиль), ukrop, wrząca woda; 2. (клячи воды), ciepły mineralny zdroj.

Кипный, -аа, -оо, adj. pakowy, do raki налезацу.

Киповязъ, -а, м. трудняцу сие rakowaniem в raki.

Кипорный, -аа, -оо, adj. до матери krzywicy налезацу; кипорная ткань, в. Кипоръ.

Кипоръ, -а, м. keper, kiper, materya krzywica.

Кипочка, -и, ф. dim. paczka.

Кипрѣй, -я, м. *Bot.* (*epilobium angustifolium*), wązkoliścia wierzbówka.

Кипрѣйный, -аа, -оо, adj. до wierzbówki wązkoliściјj налезацу.

Кипсѣй, -я, м. *Typogr.* stół z farbą drukarską.

Кипучесть, -и, ф. wrzącość, wrzenie. [cy, szumiacy.]

Кипучій, -аа, -оо, adj. wrzący.

Кипьлка, -и, ф. warpo gaszowne. [wany, wrzący.]

Кипьлы, -аа, -оо, adj. gotowanie.

Кипьне, -я, п. gotowanie, wrzenie; *Chem.* kipienie, burzenie się.

Кипеть, в. п. wrzeć, gotować się; *Chem.* burzyć się, pienić się, kipieć; (*o owadach*;) роіć się, wyrastać się. [do zagotowania wody.]

Кипятильникъ, -а, м. kociol.

Кипятильный, -аа, -оо, adj. do gotowania służący.

Кипятить, в. а. warzyć, gotować, zagotować.

Кипятиль, -тъ, м. ukrop, wrząca woda; горячий какъ кипятиль, gorący, parzący, wrzący.

Кипяченіе, -я, п. wrzenie, кипение. [kipiacy.]

Кипячий, -аа, -оо, adj. wrzący.

Кирасъ, -и, ф., в. Кирасъ.

Кирасирскій, -аа, -оо, adj. kirysierski, kiras(s)yerski; кирасирскій поляк, pułk kiras(s)yerów.

Кирасиръ, -а, м. kiras(s)yer, kirysier.

Кирасъ, -а, м. kiras, kiryć.

Кирѣшка, -и, ф. miotek mularski, siekierka mularska.

† Кирисъ, -и, ф. kiryć, zbroya на całego człowieka.

Киркъ, -ѣ, ф. miotek mularski, (kamieniarzki), bika, oskard, oszkard, motyka; rydel.

Кирка, -и, ф. pop. kościół ewangelicki [d ewanigelicki].

Кирказанъ, Кирказонъ, -а, м. *Bot.* (*aristolochia*), kokonak; - вьющійся, (*aristolochia clematidis*), kokonak powojowaty.

Кирлякъ, в. Сайгацій корень.

Кирѣчный, -аа, -оо, adj. miotkowy, oszkardowy, motykowy, rydlowy.

Кирѣчный, -аа, -оо, adj. do kościoła ewangelickiego [d ewanigelickiego] налезацу.

Кирпичдѣлецъ, -а, м. cegielnik, ceglaz, robotnik в cegielni.

Кирпичеобжигательная печь, ф. cegielnia, piec do palenia cegieł.

Кирпичикъ, -а, м. dim. cegielka. [ceglaz.]

Кирпичникъ, -а, м. cegielnik.

Кирпичный, -аа, -оо, adj. cegielny; кирпичный заводъ, cegielnia.

Кирпичъ, -ѣ, м. cegla.

Кирсѣй, -я, м., в. Караба.

Кирхшиль, -я, м. raba (ewangelicka).

Киса, -ѣ, ф. vul. (команыи etc. шѣтокъ), trzos, kiesa, worek od pieniedzy.

Киса, -и, ф. (кошка), кіс, kotus, kotka; сѣр. maciek. [šilowaty.]

Кисѣбный, -аа, -оо, adj. mu-

Кисѣль, -ѣ, м. кисель, potrawa z maki rzadka, żur; owsianый кисель, kisiel z maki owsianej; морской кисель, *H. n.* (*medusa*), gatunek robaków morskich; §. охотникъ и за семь вѣрствъ ходитъ кисель ѣсть, со в ochote, to też i miło; §. и то збы, что кисель ѣдятъ, nie gardz nikim by napodejzcy; nie trzeba nikim gardzić.

Кисельникъ, -а, м. 1. трудняцу сие робieniem киселилѣхъ предајуацу кисели; 2. любяца јесѣ (jadać) кисели; 3. *Pharm.* (*electuarium*, стученный сокъ), elektwar, (sok).

Кисельница, -и, ф. 1. предајаца кисели; 2. любяца јесѣ (jadać) кисели.

Кисельный, -аа, -оо, adj. киселилову; кисельный корень, в. Сѣлель; у него кисельными ноги, * on ślaby на nogi.

Кисѣбный, -аа, -оо, adj. karpaczkowy, karpaciowaty.

Кисѣть, -а, м. karpacz, karpaciuk, worek на tytu, tytuonowy.

Кисѣя, -ѣ, ф. mudin. [worek.]

Кисѣя, -и, ф. dim. кіс, kotus, kotka; сѣр. maciek. [kwaskowaty.]

Кисельный, -аа, -оо, adj.

wystawiać mury, murować; 3. pokładać [buki, konie], klezszuć, zrzebić, walażyc, karpić; 4. klastь приманку, peścić, wabić; klastь на сѣтѣ, klastь плезь зъ kim, gachować się zъ kim; в. Выкладивать (II. 2.); klastь краску на картину, в. Живописьть; и слѣдъ твоёгъ [abo и ногъ твоёгъ] ко мнѣ не кладѣ, в. ив: Стѣдъ, Пого́; -ся, а) в. р. być kladzonym, układanym; układać się; być stawianym; (погребаться), być chowanym, pochowanym, rozgzebionym; być obrachowanym, obliczonym; б) в. r. [o kurach:] nieść się.

Классъ, -а, т. klas.
Классяний, в. Колосняной.
Классы, *Eccel. sl.*, в. Колоты.
Клєвака, -и, f. ptak drapieżny.
Клєваніе, -а, п. (o ptakach:) klucie, kwanie, dziobanie; (o rybaczach:) chwytanie za wędkę.
Клєвѣтъ, в. а. (o ptakach:) kluc, kwać, dziobać; (o rybaczach:) chwytac za wędkę; рѣба не клєвѣтъ, рыба не chwytа за wędkę; -ся, в. r. (o ptakach:) dziobać się, bić się dziobem.

Клєвѣць, в. Клєвѣць.
Клєверный, -ая, -ое, *adj.* konieczny, konieczny.
Клєверъ, -а, т. konieczna, konieczowie; в. Тридѣстникъ.

Клєвѣтъ, -и, f. obmowa, potwarz, oczernienie, zły język, obwinienie. [potwarzanie].

Клєвѣтаніе, -я, п. obmawianie, Клєвѣтатъ, в. а. - на корѣ, obmawiac, potwarzac, oczerniac kogo, oskarżac, obwiniac kogo.

Клєвѣтвый, Клєвѣтвливый, -ая, -ое, *adj.* potwarliwy, potwarzliwy, potworny, potwarzny.
Клєвѣтникъ, -а, т. potwarca, potwarznik, potwarzyciel, obmowca.

Клєвѣтница, -и, f. potwarzczyna, potwarznica, potwarzycielka.

Клєвѣтничать, в. п. potwarzac, obmawiac, oczerniac.

Клєвѣтничій, Клєвѣтническій, -ая, -ое, *adj.* potwarzki, potwarzczy.

Клєвѣць, -вѣдъ, т. dziobas, ostrokończasty młotek do nasaniania kamieni młyńskich.

†Клєвотаръ, в. Клєвѣтникъ.

Клєврѣство, -а, п. kamratstwo, towarzysztwo, koleżeństwo.

Клєврѣтъ, -а, т. kamrat, towarzysz, kolega. [wędkę].

Клєвъ, -а, т. chwytanie za Клєвѣтаніе, -я, п. krzyk orli, szczekanie orle. [czec, szczekać].

Клєвѣтъ, в. п. (o ortach:) krzyk.

Клєвѣтнѣтъ, в. Клєвѣтнѣтъ.

Клєвѣтвѣтъ, -ая, -ое, *adj.* klejowaty, kleisty. [z kleju].

Клєвѣой, -ая, -ое, *adj.* klejowy, Клєвѣой, в. Клєвѣой.

Клєвіе, -я, п. klejenie.
Клєвіека, -и, f. klejonka, plótno klejone, cerata.

Клєвочный, Клєвочный, -ая, -ое, *adj.* klejonkowy, ceratowy.

Клєвъ, -я, т. klój; lep; żywica; и. в. Вишневый, Мездриный, Растительный, Рѣбой, Северный, Сѣбчатый, Шубный (клея).

Клєйка, -и, f. klejenie.

Клєйкій, -ая, -ое, *adj.* klejki, kleisty. [тобъ, kleistość].

Клєйковѣтость, -и, f. klejowat.

Клєйковѣтвѣтъ, -ая, -ое, *adj.* klejowaty, kleisty.

Клєйковина, -и, f. klejowata, materia, karuk.

Клєйковѣтъ, -и, f. klejkość.

Клєйльщикъ, -а, т. kleiciel, lepiciel, klejacy со.

Клєйльнѣ, -я, п. stepowanie; рѣтнованіе, рѣтнованіе.

Клєйльный, -ая, -ое, *adj.* stepowanu, рѣтновану, рѣтновану.

Клєйльщикъ, -а, т. stepujacy, wyciskajacy stepel, znaczący stepem, stepelmajster; рѣтновѣтъ, рѣтновѣтъ.

Клєйльнѣтъ, в. а. stepować (пр. towar, srebra), wyciskac stepel; рѣтновѣтъ, рѣтновѣтъ, cechować.

Клєйль, -а, п. stepel, [narzędzie do stepowania i znak stepem wyciśniony], рѣтно, рѣтно, cecha. [noty].

Клєйльды, -овѣ, т. pl. klej-Клєйльстернѣтъ, в. а. klejstrowac.

Клєйльстернѣтъ, в. а. klejstrem spajac.

Клєйльстеръ, -а, т. klejster.

Клєйльмый, -ая, -ое, *adj.* kleisty.

Клєйль, в. а. kleić, sklejac; -ся, а) в. р. być klejonym, sklejanym, kleić się, sklejac się; б) в. r. kleić się, lepicь się, zlepiac się; дѣло не каментса, interes zъ trudnością idzie.

Клєйльщикъ, -а, т. kleiciel, klejacy со; ten со robi karuk czyli klěj rybi.

Клєйльчка, -и, f. *Bot.* (staphylea), klekoczka, kłokoczka, kłokocina. [krzyk orli].

†Клєльтъ, -а, т. szczenie, Клєльтъ, -а, т. krzek żabi;

*Клєльцкѣ людзіе, łajdactwo, chabstra & hałastrа, gawiedź.

Клєльнѣ, -и, f. klonina, drzewo klonowe.

Клєльнѣкъ, -а, т. las klonowy.

Клєльнѣой, -ая, -ое, *adj.* klonowu; клєльнѣой рѣца, gaj klonowu. [-чка, т. klon mały].

Клєльнѣой, -нѣкъ, Клєльнѣой, Клєльнѣой, -а, т. *Bot.* (acer plantaroides), klon jaworowy; чѣрний, полевой клєльнѣ, klon krzewowu; в. Черноклєльнѣ; Татарскій клєльнѣ, в. Нѣклєльнѣ.

Клєльнѣо, -а, п. 1. (†) deska w którą uderzano dla zwoływania ludzi do kościoła на modlitwę; 2. *Eccel. sl.* dzwonek.

Клєльнѣый, -ая, -ое, *adj.* do nitowania służący; клєльнѣый гвоздь, nitownik, nitabla.

Клєпаніе, -я, п. 1. nitowanie; 2. kleranie, sprajanie; 3. *potwarzanie, obmawianie. [prany, kuty].
Клєпаній, -ая, -ое, *adj.* kleпанья, -и, f. pas żelazny do okucia kufrow, etc.

Клєпанѣтъ, в. а. *Eccel. sl.* uderzac, bić młotem w со; клєпанѣтъ о камѣнѣ, bić w deskę, dwonic.

Клєпанѣтъ, в. а. 1. [Prac. клєпанѣтъ, клєпанѣтъ], - на корѣ, potwarzac, obmawiac, posadzac kogo niesusznie; 2. [Prac. клєпанѣтъ, клєпанѣтъ, а) nitowac; б) skowac, skuc].

Клєпанѣ, -и, f. 1. nitowanie; 2. skowanie.

Клєрѣваніе, -я, п. Chem. klawowanie, wykładowanie plynu.

Клєрѣвѣтъ, в. а. klawować, sklawować, cedzić, przedcedzić, czyścić, oczyszczać. [nle].

Клєрѣвѣтъ, -и, f., в. Клєрѣвѣтъ-Клєрѣвѣтъ, -и, f. samica krzywodzioba.

Клєрѣвѣтъ, -а, т. *H. p.* (lozia curvirostra), krzywodziób, krzywonoś, (ptak), klesk.

Клєрѣвѣтъ, -тнѣ, в. Клєрѣвѣтъ. Клєрѣвѣтъ, -а, т. *Mar.* obwiniecie liny. [lne].

Клєрѣвѣтъ, в. а. *Mar.* obwiniac Klєрѣвѣтъ, -и, f. stare plótno żaglowe do obwijania liny.

Клєрѣцка, -и, f. kluska (ziasta).

Клєрѣнѣй, -и, f. (chela), nożyca fska.

Клєрѣцка, Клєрѣнѣй, -а, т. *H. p.* (forficula), szczypanka; *сfr.* kleszcz.

Клєрѣвѣтъ, -и, f. *Bot.* (ricinus), kleszczowina, konop' Włociska, słonecznik gronisty, skoczek więkawy, (ziele).

Клєрѣвѣтъ, -ая, -ое, *adj.* kleszczowinny, kleszczowinowy.

Клєрѣцъ, -ѣтъ, f. pl. 1. kleszcze, gatunek obegów, szczyrce; акушерскія клєцъ, kleszcze акушерскіе; зуборвѣльнѣй клєцъ, kleszcze do gwania zębów; в. Клєрѣцъ (зуборвѣльнѣй); раковня клєцъ, kleszcze rakowe; хомутнѣя клєцъ, kleszcze chomutowe; 2. *Fortif.* kleszcze; 3. поибѣтъ въ клєцъ, *wpaść w kleszcze, w kluby.

Клєрѣцкѣ, -а, т. 1. *Bot.*, в. Шафѣй (Арабскій); 2. *H. p.* kleszczuk.

Клєрѣцкѣ, -нѣкъ, в. *Bot.* (arum maculatum), kleszenie, aronek, (ziele).

Клєрѣцъ, -а, т. 1. *H. p.* (acarus), kleszcz; клєцъ овчій, (acarus ovinae), kleszcz, weż owcza; 2. *Bot.*, в. Орѣшникъ (пролонный).

Клєрѣцъ, -а, т. żagiel trójkątny на przodzie okrętu.

Клєрѣканіе, -я, п. walenie.

Клєрѣкѣтъ. Клєрѣкѣтъ, в. а. walać, zawołać, zwoływać, zwoiac.

Клєрѣкѣтъ, в. *сmief.*, в. *sub.* Клєрѣкѣтъ.

Кликуша, -и, *f.* kobieta orę-
tana, ezalona.

Клиetzь, -а, *m.* okręzk; ра-
достные клики, okręzki radośnie.

Климакъ, -а, *m. Rheu.* pod-
wyższenie mowy.

Климатический годъ, *m.*
klimatyczny rok, (podejrzany
dla zabobonów).

Климатическій, -ая, -ое, *adj.*
klimatowy, do klimatu na-
leżący.

Климатологія, -и, *f.* klimato-
logia, nauka o klimacie.

Климасть, -а, *m.* klima.

Клиндухъ, -а, *m. Н. п.* (co-
lumba oenae), truckawka, gołąb'
dziki; gżguwasz.

Клиника, -и, *f.* klinika, dom
ohotyż; клиника для прихо-
дящихъ больныхъ, v. Амбула-
торія.

Клинить, *v. a.* klinem rozlu-
rywac; klin wbijać; klinem za-
bijać. [kliniczny]

Клинический, -ая, -ое, *adj.*
Клинище, -а, *m. augm.* klin-
nisko, gruby nieforemny klin.

Клиньникъ, -а, *m. Bot.* (gort-
pigena), wiesznik.

Клиноватый, Клиновидный,
v. Клинообразный. [зраду]

Клиновъ, -шка, *m.* głównia
Клинонь, -шка, *m.* 1. dim. klin-
nik, mały klin; 2. v. Клянокъ.

Клинообразный, -ая, -ое, *adj.*
маjący kształt klina, klinowaty,
kliniasty; клинообразная кость,
Anat. (os trapezoides), kość kli-
niasta lub gruntuowa.

Клиночекъ, -чка, Клиношекъ,
-шка, *m. dim.* klinik, małecki
klin. [гольница]

Клиничекъ, -а, *m.* v. Треу-

Кличатый, -ая, -ое, *adj.* kli-
niasty, klinowaty.

Клинъ, -а, *m.* [pl. кля́нъ,
-ьевъ] klin (z drzewa etc.); klin
(u kozzuli, u sukni); подъёмный,
прицѣпительный клинъ, Artill.
klin celowniczy; §. клинь кля-
нонь выбивать, klin klinem wy-
bijać, złym zлегo збуwać.

Клиньшекъ, -шка, *m. dim.*
клинчикъ, mały klinik.

Клипеньи-овъ & Клипни, -евъ,
m. pl. skały, haki (w wodzie).

Клирикъ, -а, *m.* klerыk, niższy
sluga kościelny.

Клиричество, -а, *n.* klerыctwo.

Клиросникъ, -а, *m.* chóralista,
chórowy żak. [chórowy]

Клиросный, -ая, -ое, *adj.*
Клиросъ, -а, *m.* chór kościelny.

Клирошанинъ, -а, *m.* chóra-
lista, śpiewak kościelny.

Клирошанка, -и, *f.* chóra-
listka, śpiewaczka kościelna, śpie-
wająca na chórze kościelnym.

Клирь, -а, *m.* duchowieństwo;
клерыctwo, klerыcy; послушны
przy kościele.

Клистерный, -ая, -ое, *adj.*
klisteryowy, enemuowy; кисти́ръ-

ный шарикъ, spręca do enemu,
syręga; кисти́рный пузырь, re-
chèr do enemu. [ma]

Клистирь, -а, *m.* klistera, ene-
Клиторъ, -а, *m.*, v. Поточка
(Anat.). [wołanie (psa)]

Кличка, -и, *f.* wołanie, на-
Кличъ, -а, *m.* 1. krzyk, hałas;
2. ogłoszenie. [konna, klubok]

Клобуць, -а, *m.* kapica за-
Клобучокъ, -чка, v. Каблу-
чокъ. [Клобуць]

Клобучецъ, -ца, *Eccl. sl. v.*
Клобучечить, v. Каблучечить.

Клокастый, -ая, -ое, *adj.* kla-
czasty.

Клокотаніе, -я, *n.* bulkanie,
belkotanie, blekotanie, belkot.

Клокотать, *v. n.* bulkać, bul-
kotać, belkotać, blekotać.

Клоботъ, -а, *m.*, v. Клоко-
таніе.

Клокъ, -а, (*plur.* кло́чъа,
-ьевъ), *m.* klak, kudła, (*pl.* klaki,
kudy na głowie); wiązka (*np.*
siana); kawałek (*np.* papieru,
ziemi).

Клоно́ніе, -я, *n.* nachylenie,
schylenie, zginanie, nakłanianie.

Клонить, *v. a.* chylic, nachylać,
schylać, zginać, naginać; * nakła-
niać (kogo); мейя сонъ клонить,
sen mię morzę; -ся, *v. т.* chylic
się, nachylać się, nachylać się,
zginać się, uginac się; -ъ чому,
zmierzac do czego; -ъ упаду,
zblizac się do upadku; день кля-
нится къ вечеру, всегда надходи-
тъ, zbliża się; побѣда клонится
на сторону неприятеля, zwycie-
zstwo przeschyla się na stronę nie-
przyjaciela.

Клопѣць, -ца, *m. Bot.* (aleco-
torophus cristata galli), szelązek.

Клопикъ, -а, *m. dim.* plu-
skiewka, mała pluskwa.

Клопище, -а, *m. augm.* plu-
skwa wielka.

Клоповый, -ья, -ье, *adj.* do
pluskiw należący, pluskwowy.

Клоповникъ, -а, *m. Bot.* (le-
dum palustre), gozmaryn dziki.

Клоповница, -и, *f. Bot.* (cimici-
fuga), pluskwowe ziele.

Клоповное сѣмя, *n. Bot.* (cori-
speritum), pluskwa, (rodzaj ro-
śliny). [pluskwa]

Клопъ, -а, *m. Н. п.* (cimez).
† Клобность, -и, *f.* kulanie.

† Клобный, -ая, -ое, *adj.* ку-
лауу, kulejący.

Клобникъ, Клобъ, -а, *m.* galka
(na wietrzniku).

Клохтаніе, -я, *n.* (o kurach);
kwokanie, gdakanie.

Клохтать, *v. n.* (o kurach);
kwokac, gdakac.

Клохтунья, -и, *f.* kwoka, kwoc-
zka, kokosz со курцзета водзи.

Клобѣць, -ца, *m. dim.* кла-
счек; kawałeczek (*np.* papieru);
v. Клокъ.

Клобчєніе, -я, *n.* kudlanie,
pokudlanie, skudlanie.

Клобчєстнй, -ая, -ое, *adj.*
kudlaty, pokudlany, skudlany,
poręplany.

Клобчить, *v. a.* kudłać, po-
kudlac, skudlac, płaćac, porpłaćac,
czochoć; -ся, *v. т.* kudłać się,
czochoć się. [kudlaty]

Клобчатый, -ая, -ое, *adj.*
Клубить, *v. a.* klebić; -ся,
v. т. klebić się, kręcić się, zwi-
jać się.

Клубника, -и, *f. Bot.* (fragaria
elator), poziomka ogrodowa, tru-
skawka.

Клубниковка, -и, *f.* wódka
truskawkowa.

Клубничка, -и, *f. dim.*, v.
Клубника.

Клубничекъ, -а, *m.* 1. lodzga
truskawki; 2. wódka z truskawek.

Клубничный, -ая, -ое, *adj.*
truskawkowy.

Клубоватый, -ая, -ое, *adj.*
клебюватy, клебюваты, okragly.

Клубовидъ, v. Шароглавъ.

Клубобъ, -бѣа, *m.* клебек.

Клубобчекъ, -чка, *m. dim.*
клебесчек.

Клубъ, -а, *m.* 1. klub, клебек;
рііка; огненный клубъ, kula
ogniasta; клубъ дыма, klub dymu;
свернуться клубомъ, zwinac się
w klub; вравный, маточный
клубъ, v. Занѣбъ; 2. klub, to-
warzystwo.

Клунья, -и, *f.* 1. *Н. п.* (corvus
monedula), kawka; 2. kwoka, kwoc-
zka, kokosz со курцзета водзи.

Клунья, -и, *f. dim.*, v. Клунья.

Клы, *v. m. pl.* 1. kły; 2. ostrogi
(u nog kościelch).

Клыканъ, v. Зубчатикъ (мор-
ской, слобный).

Клыкастый, -ая, -ое, *adj.* kły
duże маjący, kłyсты.

Клыкъ, -а, *m.* kiel; *pl.* клякы,
kły (*np.* dzika).

Клычекъ, -чка, Клычѣчекъ,
-чка, *m. dim.* mały kiel, żab.

Клычище, -а, *m. augm.* wielki
kiel, żab.

Клывь, v. Хлывь.

Клытка, -и, *f.* 1. klatka na
ptaki; 2. kostka, kratka na ma-
teryj jakіj; 3. stoa (*np.* cegiel).

Клыточка, -и, *f. dim.* 1. klat-
teczka na ptaki; 2. kosteczka,
krateczka na materyj jakіj.

Клыточекъ, -а, *m.* klatkarz,
ten со klatki robi.

Клытунька, -и, *f. dim.* pokoik,
izdebka, komórka; v. Клытъ.

Клытчатина, -и, *f.* tkanina
w kratki, w kostki.

Клытчатка, -и, *f. Anat.* (tela
cellulosa, клѣтчатая плеза), błona
tkankowata, komorkowata.

Клытчатый, -ая, -ое, *adj.*
kostkowany, w kostki, w kratki;
komorzasty, komorzysty, ko-
morkowaty, tkankowaty; кля́т-
чатый платокъ, chustka w kostki,
w kratki; кля́тчатая плеза, v.
Клытчатка.

Клѣть, —и, *f.* pokój, izba; komora, świątynia.

Клювь, —а, *m.* dziób.

Ключъ, —а, *m.* dziura w oknie dla wspanięcia kotwicowej liny.

Ключъ-сѣкъ, —а, *m.* szpor, zatykadło dla dziury od kotwicowej liny.

Клюка́, —и́, *f.* kula, kulka, kij zakrzywiony, kostur; koczerga, koscior, ożog.

Клюква, —и, *f.* *Bot.* (*vacinium oxycoccos*), żogawina, pl. żogawiny.

Клюковка, —и, *f.* *dim.* żogawinka.

Клюковникъ, —а, *m.* 1. krzak żogawiny; 2. sok z żogawin; 3. ten co przedaje żogawiny.

Клюковница, —и, *f.* та со przedaje żogawiny.

Клюковный, —ая, —ое, *adj.* żogawinny, od żogawin, z żogawin.

Клюса́, —я́и, *n.* *Eccl. sl.*, *v.* Лосѣкъ. [szpara.]

Клюфть, —а, *m.* rozpadlina.

Ключа́ръ, —я́, *m.* ksiądz mający dozór nad zakrystją.

Ключеватый, —ая, —ое, *adj.* źródlisty, źródzlisty, obity w źródzia.

Ключевикъ, —а́, *m.* *Bot.* (*antirrhinum orontium*), smoczy korezeń; cięśca główka.

Ключевина, —и, *f.* 1. źródzło bagniste; 2. dziura od klucza (w zamku).

Ключевинка, —и, *f.* *dim.* dziurka od klucza (w zamku).

Ключевой, (—ѣй), —ѣя, —ѣе, *adj.*

1. kluczowej, od klucza; 2. ключевая бородка, bródka czyli pióro u klucza; 2. źródzlowy, źródzlany, zdrojowy.

Ключикъ, —а, *m.* *dim.* kluczyk.

Ключица, —и, *f.* *Anat.* (*clavicula*), kluczyk, kość kluczowa, obojczyk, kość obojczykowa.

Ключичный, —ая, —ое, *adj.* obojczykowy; ключичная кость, *v.* Ключица.

Ключище, —а, *n.* *augm.* kluczyszko, klucz wielki.

Ключникъ, —а, *m.* kluczник, szafarz, piwniczny, kanaparz; (†) ключникъ степенный, wielki marzałek dworu; ключникъ пудной, marzałek podróży. [szafarka.]

Ключница, —и, *f.* klucznica, ключничать, *v.* н. być kluczником, szafarzem, piwnicznym.

Ключничество, —а, *n.* kluczничество, szafarstwo.

Ключъ, (*pl.* ключи́, —ѣя), —а, *m.* 1. (*prop.* & *) klucz; klucz muzyczny, (pewny znak w notach muzycznych); ключъ для настройки, młotek do strojenia instrumentów muzycznych; камергерскій ключъ, klucz szambelанскій; воронко́й, поддѣльный; ключъ, klucz fałszywy, wytrych; зуборѣзальный, зуборѣзный ключъ, (*Chir.*) klucz Angielski do zębów wrywanych; ключъ сво́да, klucz

w sklepieniu, zwornik; ключъ границъ, paschalia, wyrachowanie wielkości; ходять въ ключа́хъ, *v.* Ключничать; *ii.* *v.* Стрѣпчїи (съ ключемъ); 2. źródło, źródło, zdroj; бить ключомъ, wytryskiwać.

Ключъ-трава́, (*Bot.*), *v.* Малѣй (Арабскій) & Чисроустъ (мѣлочный). [wiczny.]

Клюша, —и, *f.* rzemień trze-Клѣмъ, —а, *m.*, *v.* Скоба́.

Клѣпецъ, —ца́, *m.* lapka, rolarka; knebel, kneblik.

Клѣпикъ, —а́, *m.* krawalnik, nóz szwecki.

Клѣпникъ, —а, Клѣпичекъ, —чекъ, *m.* *dim.* kneblik, knebel.

Клѣпосный, —ая, —ое, *adj.* пона орлого.

Клѣпцы, —ѡвъ, *pl.* lapka, nasadka na list, żelazo na list.

Клѣшь, —а, *m.* 1. knebel, kneblik; затѣгивать клѣшомъ, ścisnąć kneblem; *pop.* клѣшь тебѣ въ ротѣ! stul pyski! młecz! 2. (*v. myšiu.*) żelazko porzeczne na drzewo pod spież.

Клѣмышъ, —а, *m.* 1. kluczka, pęta, pętka; 2. kneblik, knebel.

Клѣсть, *v.* а. клацъ, przeklinać, zlorzeczny; —ся, *v.* r. клацъ się, przysięgać się; *ii.* *v.* Божьясь-ся; класть всѣми Святými, przysięгаć или zaklinać się на wszystko; вляну́сь чѣстью, на uczciwość! jakem uczciwy!

Клѣтва, —и, *f.* przеклѣstwo, przеклинаніе; клѣтва; przysięга; клѣтва церковная, клѣтва kościelna.

Клѣвальный, —ая, —ое, *adj.* przysiężny, zaprzysiężony, przysięга stwierdzony, pod przysięга.

Клѣвонарушитель, —я, *n.* krzywoprzysięstwo, przysięгоmatwo.

Клѣвонарушитель, —я, *n.* krzywoprzysięzca, który krzywo, fałszywie przysięга.

Клѣвонарушительница, —и, *f.* która krzywo, fałszywie przysięга. [твонарушеніе.]

Клѣвopреступленіе, *v.* Клявopреступникъ, Клявopреступница, *v.* Клявopрушитель, Клявopрушительница. [*adj.* krzywoprзисiężny.]

Клѣвopреступный, —ая, —ое, Клѣвopранигельный, —ая, —ое, *adj.* *Eccl. sl.* przysięgodzielnу, dotrzymujący przysięgi.

Клѣтба́, —ѣ́, *f.* *pop.*, *v.* Клятва, Проклѣтіе.

Клѣуа, —и, *f.* wykretъ, wykretу, matactwo, intryga, podstęp.

Клѣуантъ, *v.* n. machlować, wykretъ czynić, kłować, intrygować; *ii.* *v.* Крючотворство-вать.

Клѣуаникъ, —а, *m.* machlarz, matacz, szabierz, wykretarz, podstępник, intrygant.

Клѣуаница, —и, *f.* machlarka, mataczka, intrygantka.

Клѣуаничать, *v.* Кляуанить.

Клѣуанничество, —а, *n.* machlarstwo, szabierstwo; *ii.* *v.* Крючотворство.

Клѣча, —и, *f.* szkara, mercha.

Клѣчонка, —и, *f.* *dim.* szkarka, mała szkara.

Книжный, Книжь, *v.* Книжный, Книжь. [туи.]

Книстеръ, —а, *m.* knaster, (ту) Книфликъ, *v.* Мольтникъ.

Книга, —и, *f.* księga, książka; церковная книга, księga kościelna; смѣртная книга, *Eccl.* testament; книга житѣйская, книга Бытїа, первая книга Моисѣева (*abo* Священнаго Писанїа), pierwsza księga Mojżeszowa, [= книга rodzaju, *genesis*]; вторая книга Моисѣева, книга Исходъ, druga księga Mojżeszowa, [= księga wprowadzenia, *exodus*]; третья книга Моисѣева, книга Левїтъ, Leviticki knih, trzecia księga Mojżeszowa, [= księgi kapłan-skіe, *leviticus*]; четвертая книга Моисѣева, книга числъ, czwarta księga Mojżeszowa, [numer]; пятая книга Моисѣева, księga Mojżeszowa, [*deuteronomium*]; *v.* Второзаконїе; шестая книга Моисѣевыхъ, *v.* Пятикнижие; книга житїа Святыхъ отцѣвъ, *v.* Патерїкъ.

Книгопочѣтаніе, —я, *n.* drukowanie książek. [фїа.]

Книгопочѣтны, *v.* Типографъ.

Книгополѣжница, —и, *f.* *Eccl.* sl. biblioteka, księgoskladnia, książczelnia.

Книгопродавецъ, —рца, *m.* księgarz, księgodprzedawca.

Книгопродавческій, —ая, —ое, *adj.* księgarski.

Книготворецъ, —рца, *m.* *Eccl.* sl. księgotwórca, księgoris, autor, pisarz.

Книгохранитель, —а, *n.* книгохранительница, —и, *f.* biblioteka.

Книгохранитель, —я, *n.* bibliotekarz, przelożony nad biblioteką, zawiadowca książczni, książcznik. [celarzysta sądowy.]

Книго́чий, —я, *m.* *Eccl. sl.* кан-Книженка, —и, *f.* książka rodna, niegodna czytania, w piec, na pierz.

Книжество, —а, *n.* *Eccl. sl.* uczynność, piśmienność. [czka.]

Книжечка, —и, *f.* *dim.* książeczka.

Книжница, *v.* Книжечка.

Книжница, —и, *f.* *augm.* wielka księga.

Книжка, —и, *f.* 1. *dim.* książka, książeczka; 2. pugilares, pugilares; 3. *v.* Лягоуля.

Книжникъ, —а, *m.* 1. uczony, piśmiennik; 2. księgarz; 3. umiejący czytać i pisać; *v.* Грамотникъ.

Книжный, —ая, —ое, *adj.* księgowy, książkowy; книжная лавка, księgarnia; онъ человекъ книжный, on człowiek uczytany, bie-

gły w książkach, w piśmie, świadomy piśmie, piśmienny.

Кнопъ, Кнопъ, -а, т. *Mar.* węzeł na końcu liny okrętowej.

Кнутикъ, -а, т. *dim.*, в. Кнутъ.

Кнутъ, -а, т. *augm.* wielki knut, bat; в. Кнутъ.

Кнутовище, -а, п. knutowisko, rękojeść knuta, бата, бичушко.

[*(Moskiewski)*, бат.

Кнутъ, -а, т. knut, каісзуг.

Княгининъ, -а, -о, *adj.* княжеский, в. княжеский.

Княгиня, -и, *f.* княжна; Великая Княгиня, Великая Княжна.

Княженика, -и, Княженица, -ы, *f.* *Bot.* (*rubus arcticus*), малина Шведзка.

Княженичникъ, -а, т. 1. krzak malinowy; 2. malinnik, trunek malinowy.

Княженичный, -ая, -ое, *adj.* malinowy, z malin zrobiony.

Княжение, -я, п. panowanie, rządzenie księstwem; księstwo.

Княжеский, -ая, -ое, *adj.* księzcy.

Княжество, -а, п. księstwo, księstwo; dostojność ksiązęца.

Княжествовать, в. княжить.

Княжить, в. п. panować, rządzić księstwem.

† Княжичъ, -а, т. syn ksiązęцу.

Княжий, -ая, -ое, *adj.* княжеский, в. княжеский.

Княжна, -и, *f.* княжеская, córka ksiązęца.

Князь, -а, т. 1. *dim.* князь; 2. *H. n.* (*grano coarubus*), sikora błękitna, (ptak); 3. muzyk świata tego, ksiązęцienności, szatan, czart, djabel.

Архитравъ.

Князь, (*pl.* князь, -и, -и, -и), -я, т. князь; Великий князь, Великий князь; князь бибібиский, (*w piśmie św.*) князь świata tego, ksiązęцienności, szatan, czart, djabel.

Кю & Къ, *prac.* do; ку; dla; приходи ко ми, przyjdź do mnie; еъ востоку, ku wschodowi, na wschodzie; вь то шчод.

Кобальтовый, -ая, -ое, *adj.* kobaltowy.

Кобальтъ, -а, т. *Miner.* kobalt.

Кобель, -льк, т. *dim.* мiodу pies.

Кобелиный, -ая, -ое, *adj.* psi.

Кобель, -я, т. kobel, pies (*samiec*).

Кобелинь, -я, п. giest, giestыкулация, giestыкулowanie, ruch ciała; konwulsye.

Кобелинъ, в. а. *смерть* ламаніе, курса, конwulsye; -ся, в. *смерть* конwulsye; рзучатъ сід; гртмасіе.

Кобецъ, -бца, т. *H. n.* (*falco arvensis*), сокол pszczolojad.

Кобза, -ы, *f.* kobza, gatunek bandury. [Каб....

Коблудечить, Коблудчѣ, в. Коблудъ, в. Кобальтъ.

Кобузь, -а, т. *H. n.* (*falco peregrinus*), сокол оловистый.

Кобчикъ, в. Кобецъ.

Кобыла, Кобылица, -и, *f.* кобыла, класъ.

Кобылій, -ья, -ье, *adj.* кобылий; кобылье молоко, кобылье мліеко.

Кобылка, -и, *f.* 1. *dim.* кобыла, класъ; 2. кобылка, мостек, подставка у скрзуровъ; 3. *H. n.* (*cicada*), коник, [owad]; кобылка травяная, в. Кузнечикъ.

Кобылочка, Кобылушка, -и, *f.* *dim.* кобылецъ, кобылка, класъ.

Кобылятина, -ы, *f.* кобылина, мліеко кобыле, кобысье.

Кобылячий, в. Кобылій.

Ковало, -а, п. młot kowalski.

Коваль, -я, т. kowal.

Ковальный, -ая, -ое, *adj.* до куча служащ; ковальскі.

Ковальня, -и, *f.* kowalnia, кузня.

Кованецъ, -ица, т. hak губаски bardzo zakrzywiony, осека.

Кованіе, -я, п. kowanie, кучіе.

Кованъ, -и, *f.* rzecz, робота.

Коварникъ, -а, т. podstępnik, шхтрзо, frant.

Коварница, -и, *f.* kobieta podstępna, шхтра.

Коварность, -и, *f.* подступенность, шхтрзо, зрадлівость.

Коварный, Коварственный, -ая, -ое, *adj.* подступенный, шхтры, зрадлівы.

Коварство, -а, п. подступ, зрада, шхтрзо, выкрѣт.

Коварствовать, в. п. подступіе, зрадлівіе, шхтрые поступоватъ.

Ковать, в. а. kować, куч, подкочуватъ; ковать лошадей, куч коніе; 5. куй жельзо, пона горадо, куй жельзо покі розпалоне или горазе.

Ковачество, -а, п. kowalstwo.

Ковачъ, -я, т. kowal.

Коварка, -я, п. miętoszenie, gniesienie, глече, ламаніе, крусеніе, друзготаніе, друззеніе.

Коваркать, в. а. miąć, miętoszyć, gniesić, глеч; ламас, крусач, друзготач; друзчуч; -ся, в. *смерть* wykrzywіаć сід, миң строі; гіе-стыкулуватъ.

Коварникъ, -а, т. kobierczak, со kobierze robi. [біерцовы.

Коварный, -ая, -ое, *adj.* коварный, -връ, т. kobierzec.

Ковка, -и, *f.* kowanie, кучіе, окусіе, подкучіе.

Ковкий, -ая, -ое, *adj.* коwnый, латвы до куча, коwnый.

Ковкость, -и, *f.* kowność, własność rzeczy до куча латвѣй.

Коврыга, -и, *f.* bochen, bochenek хлеба.

Коврыжка, -и, *f.* 1. *dim.* bocheneczek; 2. pierniczek.

Ковровский, -ая, -ое, *adj.* коблечесову.

Ковчегъ, -а, т. 1. skrzynia, lada; koraб; 2. skrzynia, szafa do schowania obrazovъ святыч; Ковчегъ ковчегъ, арка Ноого; ковчегъ завѣта Господня, арка, скрзуръ рзгуміеца; ковчегъ съ пржедосвященными [abo съ запасными] дарамы, в. Дарохранительница. [Ковчегъ.

Ковчезецъ, -жца, т. *dim.*, в. Ковникъ, -а, Ковничекъ, -чка, т. *dim.*, в. Ковнъ.

Ковнище, -а, т. *augm.* wielki szepczak, szkorek.

Ковишь, -а, т. szepczak, szkorek, kubel, toratka.

Ковъ, -а, т. zamach, zdrada, podstęp, układ, obroty, knowanie, knowany spisek, praktyka, machinacya.

Ковылистый, -ая, -ое, *adj.* травя рібовъ [или pierzастъ] зарослы, оброслы.

† Ковыліе, -я, п. 1. miejsce травя рібовъ [или pierzастъ] зарослы, оброслы; 2. в. Ковыль.

Ковыль, -я, т. *Bot.* (*stipa pennata*), травя рібовъ, pierzаста.

Ковыльный, -ая, -ое, *adj.* травле рібовѣ влаісчыву.

Ковыльишь, в. *semelf.*, в. *sub:* Ковыльишь. [chromanie.

Ковыліаніе, -я, п. kulanie.

Ковыліанъ, Ковыліанъ, в. п. kuleć, kulawiec, chromać, kulawym być, парадатъ на ногу.

Ковыришь, в. *semelf.*, в. *sub:* Ковыришь. [kawalek wydłubany.

Ковыриць, -ркъ, т. wydłubek, Ковыриць, -я, п. діубане, wydłubywanie.

Ковыриць, Ковыришь, в. а. діубач, wydłubywać; ковыриць въ зубъхъ, діубачъ въ зѣбахъ; * на правіахъ; partollic, partaczyc.

Когдъ, 1. *adv.* kiedy, в. *któрымъ* czasie; когдъ оны прідѣтъ? Кіе дузъ онъ прйдзидѣ? 2. *conj.* kiedy, jeśli, jeżeli, gdy; когдъ оны согласитася на это, кіды (gdy) оны сід на то zgodzi; въ то врѣмя, когдъ..., в. ten czas, кіды...; когдъ бы, jeśliбы, гдубы; когдъ-либо, когдъ ни есть, когдъ-либо, кідыколівек, кідыколівек.

Коготь, *gen.* когтя, т. pazur (zwierzęcy); *ii.* szpony; *sg.* понасть въ когты, врасъ в. szpony; держать когъ въ когтахъ, трзмаць кого в. szponach, трзмаць кого ostro.

Когтистый, -ая, -ое, *adj.* pazurowaty, pazurzysty, szponlisty.

Когтъ, в. Коготь. [каядны.

† Кобола, -и, *f.* peto, okowy.

Кбе-какъ, *adv.* jakkolwiek, jakokolwiek, jako tako; niedbale, opieszalo, lekko, byle odbyć, leda jako, od ręki [co robić], byle zbyć; кбе-какъ сшцествовать, перобиватася, перомогатася, bied

кieras, ciągnąć biedne życie, w ubóstwie, w nędzy żyć; жита коб-какъ, зyb jako tako, będę klepac; коб-какъ поивѣстѣа, u-мѣсѣіт сѣ (promieścić się) jako tako; идѣть коб-какъ идзе ро-латавезу.

Кбжа, -и, *f.* skóra (ludzka, zwierzęca i wprawna); skórka (na owocach); (na nęmъ только) кбжа да коści; (na nim tylko) skóra a kości; śledź; jedno go skóra, a kości; obie strony; chudy jak gont; wyschły jak szczerpa; przewlekły go przez deakę; сѣіа go tylko; ni kбжа, ni рбжа, сѣіе tylko; tere bzdere; ni to ni owo; nie wiedzieć co; ni w pięd, ni w dziewięć; ni pachnie, ni śmierdzi; *и*. v. Лбзть (naz kupa).

Кожанъ, -а, *m.* 1. sukmana skórzana, kitel skórzany; 2. *H. n.* (*vesperilio*), nietoperz.

Кожанный, -ал, -оe, *adj.* skórzany; кожаный перепелъ, skórzana орnawa.

Коженный, -ая, -оe, *adj.* garbarski; skórný; коженный заводъ, garbarnia; в. Заводъ, Рядъ; коженное дерево, доревнб, garbarkie ziele; в. Желтннкъ (коженный); коженное дерево Американское, в. Тягучка.

Кожевникъ, -а, *m.* 1. garbarz; 2. *Bot.* кожевникъ красильный, garbarkie ziele; в. Желтннкъ (коженный).

Коженичать, *v. л.* garbarstwem się trudnić. [garbarski.]

Коженический, -ай, -оe, *adj.* коженнический.

Коженичество, -а, *n.* garbarstwo, rzemiosło garbarskie.

Коженичий, -ья, -ье, *adj.* garbarski.

Кожевия, -и, *f.* garbarnia.

Кожмяка, -и, *m.* garbarz.

Кожейдъ, -а, *m.* *H. n.* (*dermestes*); wloninka, szczekomól, skórník, (chngzaczky); кожейдъ дрелесный, в. Коройдъ.

Кожина, -и, *f.* 1. skórka, skóreczka, rowloka, riewka, blona, blonka (na powierzchni ciał rzadkich); верхняя, наружная кожина, *Anat.* (*epidermis, cuticula*), skórka zwierzęchnia; 2. skórka (na owocach). [никъ.]

Кожиникъ, *Ecd. sl.*, в. Кожбн.

Кожура, -и, *f.* skórka (na owocach), lupina, lupinka.

Кожурна, -и, *f.*, в. Кожура.

Кожурника, *v.* Кожурка.

Кожуристый, -ая, -оe, *adj.* мажасу grubą skórkę, grubą lupinę, lupinkę (o owocach), lupiniasty.

Кожурка, -и, *f.* *dim.* cienka skórka, skóreczka (na owocach), lupinka. [kominowy.]

Кожухъ, -а, *m.* kożuch; kaptur.

Коза, -и, *f.* 1. koza; дикая

коза, *v.* Сёрна; 2. nosidło, posiadło kolarskie.

Козакннъ, **Козакъ**, *v.* Каза...

Козалка, -и, *f.* *H. n.* (*tyrochis nitida*), tyaz laskowa wielka.

Козакцій, *v.* Казацій.

Козачество, -а, *n.* kozactwo.

Козачий, *v.* Казацій.

Козачка, -и, *f.* 1. kozica, kłk, szepiga; 2. kozaczka; *v.* Казачка.

Козачёкъ, *v.* Казачёкъ.

Козелець, -льцá, *m.*, козельць ннзкій, *Bot.* (*scorzonera humilis*), wężymord dziki.

Козелокъ, -лэкá, *m.* *dim.* козиек, koziołek.

Козель, -злá, *m.* 1. koziel, kozioł; 2. skóra kozła, kozłowa (garbowana); 3. koziel; *v.* Козалá (*pl.*); ̢. пустить козлá въ огородъ; козлá огородникм посадиć; wpuścić wilka do obory; wilkowi owca poruczyć; *и*. отъ негб, какъ отъ козлá, ни шерстки ни молока, od niego, jak з козла, ni mléka, ni welly; prózny ciężar ziemi, prózny chléb; ni Bogu świeszik, ni djabłu otzoga.

Козель рожи, *v.* Двузубецъ (трнлнстный). [ма.]

Козельникъ, -а, *m.*, *v.* Пнжъ.

Козельцы, -евъ, *m. pl.*, *v.* Козлобородникъ.

Козерогъ, -а, *m.* *Astron.* koziorożec, (znak niebieski, zimo-
[mloda koza.]

Козина, -и, *f.* *Ecd. sl.* kozka.

Козичина, -и, *f.* *Ecd. sl.* ko-
żlina, skóra kozia.

Козій, -ья, -ье, *adj.* kozі; козія смръ, асг козі; козия борода, kozia broda; *Bot.*, *v.* Козла о бородникъ; козия ногá, козия нога; *Bot.*, *v.* Снитъ; козия морда козія ростъ, *v.* Ибюнка; козия рука, *v.* Ковьякъ; козія языкъ, *v.* Перевёртень.

Козка, -и, *f.* *dim.* kozka.

Козлёнокъ, -нэкá, *m.* 1. koźle, koźlatko, kozielek; 2. skóra koźłowa. [wa.]

Козліна, -и, *f.* skóra kozłowa.

Козліный, -ая, -оe, *adj.* козлі; козліная борода, broda kozła.

Козлитъ, *v. n.* брїевакъ фалззвнѣ, bezczé.

Козлиться, *v. г.* (o *Kozach*): козі сїе, parkoсі сїе. [ziel; коза.]

Козлище, -а, *m.* *Ecd. sl.* козліиш.

Козлій, -ья, -оe, *adj.* козлій.

Козлобородникъ, -а, *m.* *Bot.* (*tragopogon pratensis*), kozibród łakowy.

Козлобородъ, -а, *m.* *Bot.* (*tragopogon*), kozia brodka, kozibród, słoneczny mlécz, wліéніk.

Козлова борода, *v.* Козлобородъ.

Козловый, -ая, -оe, *adj.* козлову, козі, do kozła należący; козловá кожа, skóra kozłowa; козловые самогí, боту козłowe.

Козлоглáце, **Козлоглáсова**

нѣ, -я, *n.* *Ecd. sl.* przykry głos, spiew, glos brzdki, koci; bezcenie kozie. [спїевакъ фалззвнѣ, bezczé.]

Козлоглáсоватъ, *v. n.* *Ecd. sl.*

Козлоглáгий, -ая, -оe, *adj.* козлоглáгий, козлоглáгий, козлоглáгий.

Козлорудъ, -а, *m.* *Bot.* (*spirea arvensis*), kozibród biały.

Козлы, -евъ, *m. pl.* koziel, kozły (u karety).

Козліи, -бѣвъ, *m. pl.* kozły, podstawi drewniane.

Козля, -ята, *n.* *Ecd. sl.*, *v.*

Козлбнокъ (1).

Козлякъ, *v.* Мясляникъ.

Козлятина, -и, *f.* kozłina, мнѣсо козлат.

Козлячёкъ, -чэкá, *v.* Мясляникъ.

Козлячий, -ья, -оe, *adj.* козленый, -ая, -оe, *adj.* *Ecd. sl.* podstępny, chytry, frantowski, wykretny, zdradliwy.

Козованіе, -я, *n.* *Ecd. sl.* zdrada, podstęp, chytróść, sztuka, wykret, cherechel.

Козодѣй, -я, *m.* *Ecd. sl.* podstępnik, chytrzeo, frant, wykretarz, matacz.

Козодѣйный, -ая, -оe, *adj.* *Ecd. sl.* podstępny, zdradliwy, chytry, frantowski.

Козодѣйствіе, -я, **Козодѣйство**, -а, *n.* *Ecd. sl.* zdrada, podstęp, chytróść, frantostwo, frantowatwo.

Козодѣйствовати & **Кбанствовати**, *v. n.* *Ecd. sl.* zdradliwie, podstępnie dzіalac, sídła (sieci) na kogo stawiac, frantowac, frantowatwo stroić.

Козырь, *v.* Козынь.

Козынь, -и, *f.* podstęp, sídło, sieć, lep, kluczka, dółki zdradliwe; дѣлатъ козынь, *v.* Козодѣйствовати.

Козодой, -я, *m.* *H. n.* (*caprimulgus europaeus*), kozodój, (ptak).

Козопогъ, -а, *m.*, *v.* Снитъ.

Козонбчекъ, -чкá, *m.* *dim.*, *v.* Козонб.

Козопъ, -внá, *m.* kość, kut do

Козочка, *v.* Козка. [grania.]

Козуля, -и, *f.* *H. n.* (*ceruus capreolus*), [w Syberyi:] sarna.

Козыль, -я, *m.* *Bot.* (*ambrosia maritima*), bozy but.

Козырекъ, -рекá, *m.* 1. rydel, rydelek, daszek u szapki; 2. *dim.*, *v.* Кбзырь.

Козыристый, -ая, -оe, *adj.* козозысту, pelen kozer, duzo kozer majacy.

Козурка, -и, *f.* 1. kozerowanie, dokazywanie kozzarni; 2. kozzra, kozura. [Козырь.]

Козырутъ, *v. semel.*, *v. sub.*

Козырный, -ая, -оe, *adj.* козозыну; козырный тузъ, туз козозыну; козырные самогí, gatunek botów furmánskich; *и*. v. Гблубъ (козырный).

Козырь, -я, *m.* 1. kozzra, козозыга; ходить съ козырью, козозыговac; 2. wierzchna skóra (u

lupny, szczerki; * uszczypliwu dotkliwy; kólkia słowá, rjczy, uszczypliwie słowa, mowu.

Кóлко, *adv.* *fig.* uszczypliwie, dotkliwie. [piliwość.]

Колковатость, -и, *f. fig.* uszczypliwый, -ая, -ое, *adj. fig.* uszczypliwu, dotkliwu.

Колковость, -и, *f.* lupność, lupność, szczerпость; * uszczypliwость. [kollegialny.]

Коллегіальный, -ая, -ое, *adj.* Коллегія, -и, *f.* kollegium, szkola, liceum.

Коллѣжский, -ая, -ое, *adj.* kollegialny; коллѣжский ассессоръ, asessor kollegialny.

Колурий, -я, *m.* woda, masó lub proszek do oczu.

Коло, -а, *n.* *Eccl. sl.* kolo (wyzowe); okrag, kolo. [Колóбъ.]

Колобѣвъ, -ѡвк, *m. dim., v.* Колобродить, *v. n.* bredzić, paplać, niedorzeczności gadać, pléść.

Колобрѡдъ, -а, *m.* wartogłów, wartogłowiec, wartoleb, mózgowiec, wichrowata głowa.

Колоброженьѡ, -я, *n.* brednie, paplanie.

Колóбъ, -а, *m.*, *v.* Каравай. Колóвая, -ой & Колóва, -ы, *f.* narzędzie do ryb łowienia.

Коловерть, -и, *f.*, *v.* Водоворотъ.

Коловоротъ, -а, *m. wír*; świder do wykucia dzwonów kólowych; *ii. v.* Вёртезь (*Anat.*) & Водоворотъ.

Коловратно, *adv.* na około, wkolo; * niestale, zmiennie.

Коловратность, -и, *f.* kólowrotność, obrotność; * niestalość, zmienność, niestateczność.

Коловратный, -ая, -ое, *adj.* kólowrotnu, obrotny, kótujący, krązący, wirowu; * niestaly, zmienny, niestateczny; колóвратное обращеніе, (*motus giratorius*), bieg wirowu.

Коловратъ, *v.* Коловоротъ.

Коловращати, *v. a. Eccl. sl. v.* kolo obracać, kręcić; *v. r.* obracać się w kolo, kręcić się.

Коловращеніе, -я, *n.* obracanie w kolo, kręcenie; bieg wirowu.

Колоний & Кóловый, -ая, -ое, *adj.* kólowy; z kól składający się.

Колода, -ы, *f.* kłoda; kłoc, pien; koryto, żłób; truma (w całosci z drzewa wydrążona); nadprozek, nadproże, naddrzwi; talja kart; dyba; posadzić koró w kóldu, osadzić kogo w dybu.

Колѡдсникъ, -а, *m.* studniarz, pompierz.

Колѡдский, -ая, -ое, *adj.* studzienny; колѡдская водѣ, woda studzienna. [-да, *m.* studnia.]

Колѡдъ, -я, *f.* Колѡдъць, Колѡдница, -ы, *f.* łapka, samolowka na sobole.

Колѡдка, -и, *f.* (*dim.* а Ко-

лѡда, *qu. v.*), правило do bótów, koryto szewskie; osada hebla; kórek, napiętek; kłodka, kłoda; dyba. [niewolnik.]

Колѡдникъ, -а, *m.* więzien, Колѡдница, -ы, *f.* niewolnica.

Колѡдническій, -ая, -ое, Колѡдничій, -ья, -ье, *adj.* więzienny; колѡдническій надзиратель, dozorca więzienny; колѡдническая работа, robota więzińców; колѡдническая & колѡдничья, *v. f.* izba na więzińców, więzienie.

Колѡдочка, -и, *f. dim.* małe koryto szewskie.

Колѡдочникъ, -а, *m.* robiący koryta, prawidła do bótów, koryciarz.

Колосень, -зня, *m.*, *v.* Борть. Коловникъ, *v.* Огурецъ (górkіи).

Колокóленка, -и, *f. dim.* dzwonniczka, mala dzwonnica.

Колокóленный, -ая, -ое, *adj.* dzwonniczy, od dzwonnicy.

Колокóлецъ, -льца, *m. 1. dim.* dzwonek; 2. siemienne główki lińiane; 3. - въ гóрѣхъ, śmiertelne chráp, chrápianie umierającego, chrápianie, chrápianie śmiertelne.

Колокóлице, -е, *m. augm.* wielki dzwon. [лець (2).]

Колокóлка, -и, *f.*, *v.* Колокóль, -а, *m.* dzwon, dzwonek. [nolej, ludwisarz.]

Колокóльникъ, -а, *m.* dzwон + Колокóльница, *v.* Колокóльня. [dzwonowy.]

Колокóльный, -ая, -ое, *adj.* Колокóльня, -и, *f.* dzwonnica.

Колокóльчатый, -ая, -ое, *adj.* na kształt dzwona.

Колокóльчики, -ковъ, *m. pl.* Bot. (*campanula*), dzwonek; *ii. v.* Орляки; колѡкóльчики павлишныя, *v.* Вьюнóвъ (zabórbny). Колокóльчикъ, -а, *m. dim.* dzwoneczek, dzwonek.

Колокóльщикъ, -а, *m.* dzwonolej, ludwisarz.

Колокóтина, *v.* Клекóчка.

Колѡкъ, -якъ, *m. dim.* pachółek, kólek, kóleczek (u skrzypców, u gitary). [smarowido do kól.]

Колѡназъ, -и, *f.* kolomaz, Колѡненка, -и, *f.* statek wodny podobny do barki. [osadniczka.]

Колонистка, -и, *f.* kolonistka. Колонистскій, -ая, -ое, *adj.* do kolonistów należący.

Колонистъ, -а, *m.* kolonista, osadnik.

Колоніальный, -ая, -ое, *adj.* kolonialny, z kolonii, osadniczy, z osad; колоніальные товары, kolonialne towary, osadnicze towary.

Колонія, -и, *f.* kolonia, osada. Колонна, -ы, *f. 1. Archi.* kolumna, stóp; 2. *Milit.* kolumna wojska, huf.

Колоннада, -и, *f.* kolumnada, szereg kolumn. [lumnowy.]

Колбнный, -ая, -ое, *adj.* ko-

лосный, -ннѣ, *m. H. n.* (*metela sibirica*), łasica Syberyjska. Колотаръ, -я, *m.* dawny gatunek panczerów.

Колоча, *v.* Каланча. [*Anat.*] Колобрандѣль, *v.* Вёртезь

Колоритъ, -а, *m.* *Mal.* koloryt w obrazie.

Колосѣница, -и, *f.* Bot. (*plantago synops*), bakba podkrzewna.

Колосистый, -ая, -ое, *adj.* kłosisty, pełen kłosów.

Колоситься, *v. r.* kłosić się, kłosy ruszczać, wyruszczać.

Колосище, -а, *m. augm.* kłosisko, wielki kłos.

Колосийскъ, -а, *m.* Bot. (*elymus arenarius*), żytna trawa.

Колосийца, -и, *f.* Bot. (*stachys & stachis*), czuściec; szalwika leśna; *efr.* żywiczka.

Колосный, -ая, -ое, *adj.* kłosowy, kłosorodny, rodzący czyli posiadający kłosy.

Колосный, *v.* Колосийскъ. Колосоватъ, *v. a.* kłosować, młócić kłosy.

Колосовидный, -ая, -ое, *adj.* kłosopodobny, na kształt kłosów, kłosowaty.

Колосовой, (-ый), *v.* Кóлосный. Колосокъ, -скѣ, Колосочекъ, -чекъ, *m. dim.* kłosek, kłoseczek.

Колосѣальность, -и, *f.* kolosalność, wielkość olbrzymia, ogromność.

Колосѣальный, -ая, -ое, *adj.* kolosalny, olbrzymi, ogromny.

Колѡсъ, -а, *m.* kolos, stóp wysoki kamienny, posąg olbrzymiej wielkości. [-евъ], kłos.

Колосьянка, -и, *f. 1. H. n.* (*athyrina*), bakowstęg, (ryba); 2. Bot. (*stachyopteris*), widlak.

Колосной, (-ый), -ая, -ое, *adj.* kłosiany, kłosowy.

Колотило, -а, *m.* kłepadło, stukadlo, narzędzie do kólatania, stukania; deska drewniana uderzająca, w którą młotkiem uderzając czas do roboty oznaczają.

Колотить, *v. a.* kólatać, pukać, stukać, kłepać; bić, wbić; ubijac (np. ziemię); -ся, *v. r.* (óbo что), łuc się, uderzać (o co); вѣнъвъ колотытса, * kólatac się, będą kłepac.

Колѡтѣ, *v.* Колѡтъе. Колѡтѣй, -я, -ое, *adj.* (o drodze); grudziasty, nierówny, niegładki.

Колотѡвка, -и, *f. 1.* matew', matewka; 2. *papla, święgotliwa, gadatliwa.

Колотѡкъ, -тѣк, *m.* kólat, puk, stuk, raz, uderzenie, stuknięcie, sturchanie. [Колотушка.]

Колотушечка, -и, *f. dim., v.* Колотушка, -и, *f.* kłepadło, stukadlo; tłuczek; młotec drewniany; szłaga; stępor; bijak brukarski, baba; *pop. raz.* uderzenie, stuknięcie, sturchanie.

Колодѣрить, *v. n.* kramarzyc, handelek prowadzić; * крѣпар, plotki siać, pleść; wypieść, wypierać, wybredzić.

Колодѣрка, *-и, f.* rapła, kobieta klekot, plotka, siejdzca plotki, bajarka.

Колодѣринь, *-а, т.* rapla, klekot, plotka, plotkarz, pleciuch, plotuch, siejdzca plotki, bajarka.

Колодѣринца, *v.* Колодѣрка.
Колодѣринчань, *-я, п.* siano plotek, raplanie, bajanie, plotki, bajki, bzdurstwa, баламутва, gadaniny, obmawianie, obmowiska. [рить]

Колодѣринчатъ, *v.* Колодѣринь.
Колодѣрство, *-а, п.* plotkarstwo, plotarstwo, świegotliwość, gadatliwość.

Колодѣрь, *v.* Колодѣринь.
Колѣтъ, **Колѣтуть**, *v. a.* klób, kolnác, uklób; klób, zarzynać, zarznąć; przebijać, przebić; klób, szczerzać, (табад), lupać (*np.* dzwono; *v.* *impers.* kolętz wь грудzi, kole mie w pierzalach; kolętz wь boky, kole mie w boku; *fig.* przysinać, ugryzać, szczyrać, dać się boleśnie czuć, dawać gorzkie pigulki; kolętz komu gлaz, kolętz kogó w gлaz, чьмъ, wьтукas, wьтмаwiasь komuco; što emu gлaz, kolętz, *to go w oczu kole, to razi oczu jego, to mu solą w oczach; §. prawda gлaz kolętz, prawda w oczu kole; *и.* onъ lózkou kormitъ, a черемóхъ kolętz, z przodu lize, a z zadu drapie, [podobny krokodylowi, któru szlowluka żrąc placze]; *-ся, а) v. r.* lupać się, pekasъ, trzasakać się; *и.* klób; klób się; хочeтs da kolęтs, *v. sub.* Хотѣтъ; *б) v. p.* być klótym, зарzynaум; *v. p.* być klótym, szczerпаум, lupаум, lupać się.

Колѣтье, *-я, п.* 1. klócie, szczerpanie, табаніе, lupanie; 2. klócie, kolika, kolka; колѣтье wь грудzi, klócie w pierzalach; колѣтье wь boky, klócie w boku.

Колѣчекъ, *-чка, v.* Колѣкъ.
Колѣченіе, *-я, п.* kolatanie, риканіе, klepanie, stukanie; bicie, wбианіе (czego).

Колѣшна, *-и, f.* szczyta, zaapranie pleca butnego rudy i węgla, pewna miara rudy i węgla, które na jeden raz w piec hutarski wьwurują.

Колѣшникъ, *-а, т.* szczyta, gichta, gajer, dziura, którą w piec hutarski [ми butny] rudę i węgle wьwurują; *v.* Плъмѣнникъ (2).

Колѣшкъ, *-á, т.* 1. szarka nosna, szlafmusa & szlafmica, [dim. szlafmicka], duchna, duchenka; *и.* (†) kolpak; *fig.* szlafmusa, drzymała, ospalec, niedołęga; durzący kolnákъ, blażeński kaptur, szarka blażeńska, czubek; 2. helm, kapelusь alembi-

kowy; 3. kara, sklepienie wierzehne pieca szklarskiego, butarskiego, etc.; 4. стеклянный колпакъ, bania szklana do przykrywania (*np.* zegara, etc.); 5. колпакъ наду огарómъ, etc., kaptur nad ogniskiem, nad kominem, etc.

Колпачекъ, *-чка, т.* 1. dim. szlafmuka & szlafmica, szaraczka nosna, duchna, duchenka; bańka, alembiczek; kotraczek; *v.* Колпакъ; 2. ударный колпачекъ, *v.* Пистóнь (1). [Колпакъ]

Колпачище, *-а, т.* augm., *v.* Колпачникъ, *-а, т.* szarnik, rzemieślnik od szarek nosnych; przedajcъ szarki nosne, szlafmuse; kotracznik.

Колпачница, *-и, f.* robiąca lub przedajcа szarki nosne, szlafmuse.

Колпачный, **Колпачный**, *-ая, -ое, adj.* szlafmucowy & szlafmicowy, szarkowy, szaraczkowy, kotraczkowy.

Колпачь, *-а, т.* Колюцка, *-и, f.* Н. п. (platalea), luszczak, wazgacha, ptak baba; колпачь бѣлий, (platalea leucorodia), wazgacha, szarla biala, plaskonos.

Колпуникъ, *v.* Плаву́нь (булавовидный).

Колту́нь, *-á, т.* Med. (Plicca Polonica), kołtun, kołton, gotdziec, gościec.

Колтуновъ, *-ая, -ое, adj.* kołtunowy, od kołtuna.

Колугó, *-á, п.* *v.* Черемóхъ.
Колупаніе, *-я, п.* dbanie, wydłubwanie.

Колупать, **Колупать**, *v. a.* dbać, wydłubować, wydłubać; *v.* Ковырять.

Колурій, *-я, т.* okręg przecinający linię równika i zodyak; [*ср.* nawróć słońca].

Кулача, *-и, s. c.* kulas, osoba kulawa, chroma. [kolczak]

Кулачакъ, *-а, т.* Bot. (Hydnum), Kolczak, *-а, т.* kolczan, rochwa na strzalu, sajdak.

Кулчѣдъ, *-а, т.* Miner. (pyrites), kiz, kizel; *ср.* zanokcica & krzemiec. [kizowy, od kizu]

Кулчѣданный, *-ая, -ое, adj.* Kulczewogiy, *-ая, -ое, adj.* kulawy, chromy.

Кулчѣшожить, *v. n.* kuleć, kulawieć, chromać, chromieć. [chroma]

Кулчѣшожка, *-и, f.* kulawa, Kolczak, *v.* Кулчѣшожить.

Колъ, *-á, т.* (pl. колѣя, *-вѣя*) 1. kol, kolek; 2. kiel, zab kolński; *v.* ногó ni kolá ni дворá, §. nie ma się gdzie podziąć.

Колѣбѣлка, *-и, f.* dim. kołyseczka, mala kołyска, kolebka; *v.* кадьвó wь колѣбѣлку, такóвъ и wь могилку, jaki z (od) kolebki, taki do grobu; w óczem się naloży dziecie z miodu, w zatwardnięcie do grobu; ciągnie się żyła, gdzie się nalożyła; czego się zrazu skorupa napię, to się z nięj ро-

tém nigdy nie wьwypje; *ср.* natura ciągnie wilka do lasa; mów wilku pascierz, a wilk woli kozią macierz.

Колѣбѣльный, *-ая, -ое, adj.* kolebkowy; колѣбѣльный пѣвнь, pioseneczka dziecienna, przy kolebce. [laaska]

Колѣмнѣга, *-и, f.* kolasa, kol. Колѣмнѣжникъ, *-а, т.* koleśnik, stelmach.

Колѣмнѣжный, *v.* Карѣтний.

Колѣмска, *-и, f.* kołyска, huśtaczka, huśtawka. [huśtanie]

Колѣханіе, *-я, п.* kołyсаніе, Колѣхать, Колѣхнуть, *v. a.* kołyсac, kolebas, chowieracъ, chьbasъ, huśtacъ; *-ся, v. r.* kołyсac się, kolebas się; kołyсac się, chьwasъ się, wahać się.

Колѣхнуть, *-ся, v. semelf.* *v. sub.* Колюхать, *-ся.*

Колѣшникъ, *-шка, т.* dim. kolek. Колѣшникъ, *-и, f.* przegub, przegięcina. [skoro]

Коль, *adv.* ile, jak wiele; kiedy; Колье, *-я, п.* coll. pale.

Кольмъ паче, *adv.* tэм bardziej, tэм wьсѣй.

Кольнуть, *v. a. semelf.* kolnąć, uklób, etc., *v.* Колѣтъ.

Кольрѣба, *v. a. f. indecl.* Bot. (brassica oleracea), kalaraga.

Кольцѣ, *v.* Колѣцѣ.

Кольцевой, (*-á*), *-áя, -óе, adj.* pierścieniowy, pierścionkowy, pierścienny.

Кольцеобразный, *-ая, -ое, adj.* obrączkowy; кольцеобразное затѣнїе сóлнца, obrączkowe zaćmienie słońca.

Кольцо, *-á, п.* 1. pierścień, pierścienek, obrączka; wьнчáльное кольцо, pierścień sьlubny; 2. kółko; powietrzokrag; 3. (Anat.) mьточное кольцо, *v.* Песóарій.

Кольчатка, *-и, f.* *v.* Круглѣйка.

Кольчатый, *-ая, -ое, adj.* 7 pierścieni składany, złożony.

Кольчуга, *-и, f.* kolczuga, pancierzowa koszula. [nik]

Кольчужникъ, *-а, т.* pancierz.

Кольчужный, *-ая, -ое, adj.* kolczuzny, pancerny.

Колѣно, *-а, п.* dim. kolanko.

Колѣнный, *-ая, -ое, adj.* kolanowy; колѣнная чъшка, Anat. (patella), kość kolanowa, szaszka na kolanie.

Колѣно, *-а, п.* 1. (pl. колѣня, *-я*), kolano; по сáмое колѣно, ро kolana, do kolan; сгoятъ на колѣняхъ, klęсacъ; становитъся, ставъ на колѣни, uklęknąć; настъ на колѣни передъ кѣмъ, paść на kolana przed kím; 2. (pl. колѣя, *-я*), *a* [w тьмусe:] część dzieła muzycznego; *б)* pokolenie, plemień, ród; 3. (pl. колѣя, *-вѣя*), kolanko [w ździбe, w chróście, w rózgach, drzewie, w korzeniach ziemnych]; ogniwko, ogniwko, laścisuchowy szlonek, kolce.

Колѣнопоклонѣние, Колѣнопоклонѣный, *v.* Колѣнопрекл...

Колѣнопреклонѣніе, -я, *n.* клещеніе; молитъ Бога съ колѣнопреклонѣніемъ, modlic się do Boga klęcząc.

Колѣнопреклонный, -ая, -ое, *adj.* клещазу; колѣнопреклонное колѣно, колѣбѣстие, modlitwa na kolanach.

Колѣнце, Колѣнцо, -а, *n. dim.*, *v.* Колѣно.

Колѣнчатый, -ая, -ое, *adj.* *Bot.* kolankowaty.

Колѣть, *v.* *n.* 1. з зимна дрегвіе; 2. zdychać (o zwierzętach).

Колѣя, -и, *f.*, *v.* Девесиль (бѣлы).

Колѣрь, *v.* Колѣрій.

Колѣха, -и, *f.*, *v.* Девесиль (бѣлы).

Колѣчеглавъ, *v.* Скрѣбень.

Колѣчужія животныя, *v.* Иглокожія животныя.

Колѣчѣрыя рыбы, *v.* Иглоперыя рыбы. [*лцу.*]

Колѣчий, -ая, -ое, *adj.* колѣчужій, -и, *f.* 1. kolca, ośc, ciern; 2. *Bot.* (carduus), oset; Марфина колѣчка, *v.* Остроностръ; 3. *H. n.*, *v.* Колѣшкы (1).

Колѣчникъ, *v.* Девесиль (бѣлы).

Колѣшкы, -и, *f.* 1. *H. n.* (gasterosteus aculeatus), jaźwica, jaźwice, guba; 2. *Bot.* (eryngium planum), oset niski.

Колѣда, -и, *f.* kolęda.

Колѣдованіе, -я, *n.* kolędowanie, zbieranie kolędy.

Колѣдовать, *v.* *n.* kolędować, zbierać kolędy.

Колѣска, -и, *f.* kolaska.

Колѣсочный, -ая, -ое, *adj.* kolaskowy. [*wodźtow.*]

Команда, -и, *f.* komenda, до Командировать, *v.* *a.* komendować, delegować, wysyłać, wysłać, odkomenderować. [*суа.*]

Командирѣнка, -и, *f.* delega

Командирскій, -ая, -ое, *adj.* do dowódcy należący.

Командирша, -и, *f.* żona komendanta, dowódcy.

Командиръ, -а, *m.* komendant, dowódca.

Командный, -ая, -ое, *adj.* тучазу się komendy, dowódczy.

Командованіе, -я, *n.* komenderowanie, dowodzenie.

Командовать, *v.* *n.* - чынъ, komenderować, dowodzić, przewodzić.

Командорскій, -ая, -ое, *adj.* komendorski, komendatorski.

Командорство, -а, *n.* komendorstwo, komendery.

Командоръ, -а, *m.* komendor, komendator. [*рек.*]

Комарикъ, -а, *m. dim.* komar.

Комарище, -а, *m. augm.* wielki komar, komog.

Комарій, -ья, -ье, *adj.* komarowy, komogowy.

Комарникъ, -а, *m. Bot.* (conyza equisetosa), szlachtawa, pleśnik,

pleśnik żółty, chmielik, złoty trunk.

Комаръ, -а, *m. H. n.* (culex), komog, komog; *š.* дѣхатъ изъ комары слонá, z komora slonia szynić.

Комасы, -овъ, *m. pl.* (w Syberji); skóty z póg teniferów.

Комедіантка, -и, *f.* komedyantka; aktorka.

Комедіантскій, -ая, -ое, *adj.* komedyantski; aktorski.

Комедіантъ, -а, *m.* komedyant; aktor.

Комедія, -и, *f.* komedya; scena; кумольная комедія, margonetki.

Комедѣкъ, -лѣкъ, *m.* 1. komin; 2. (*Bot.*), *v.* Ярутка; цвѣтѣный комедѣкъ, *v.* Стѣблякъ (цвѣтѣчный).

Комель, -иля, *m.* 1. grubazy koniec belki; 2. część włosa u korzenia; 3. trzonek mioty.

Комедантскій, -ая, -ое, *adj.* komedantski. [*mendanta.*]

Комедантша, -и, *f.* żona komedianta, *m.* komendant.

Комета, -и, *f.* kometa.

Кометный, -ая, -ое, *adj.* kometowy, do komety należący.

Кометографія, -и, *f.* kometografia, opisanie komety.

Комикъ, -а, *m.* komik, aktor komieczny, autor komedyi.

Комитетскій, -ая, -ое, *adj.* komitutowy.

Комитѣтъ, -а, *m.* komitet.

Комически, *adv.* komicznie, zabawnie. [*mieczny, zabawny.*]

Комическій, -ая, -ое, *adj.* komiczny, *v.* *Eccl. sl.*, *v.* *Przyczynie* (Святыхъ Тѣнъ).

Комичанье, -я, *n.* mięcie, gniesienie.

Коміати, -ся, *Eccl. sl.*, *v.* *Przyczynie*, -ся (Святыхъ Тѣнъ).

Комкаты, *v.* *a.* miąć, (promiść, zmiąć), gniesić, (pogniesić).

Комментарій, -я, *m.* komentarz, przrzuay, objaśnienia, составлать комментарий на что, *v.* Толковать.

Комментарторъ, -а, *m.* komentator, przrzuaynik, robiący przrzuay do dzieła *lub* wykład dzieła. [*wy handlowe.*]

Коммерція, -и, *f.* handel; sprawa.

Коммерційно-коллѣгія, -и, *f.* kolegium komercyjne.

Коммерческій, -ая, -ое, *adj.* komercyjny, komercyjnalny, kupiecki, handlowy; коммерческоучилище, szkoła handlowa; коммерческій совѣтникъ, rada (radca) komercyjny, handlowy; коммерческій домъ, dom handlowy.

Коммерсіантскій, -ая, -ое, *adj.* kom(m)isjaryacki.

Коммерсіантъ, -а, *m.* kom(m)isjaryant.

Коммерсіанскій, -ая, -ое, *adj.* kom(m)isjarski, kom(m)isjarszowy.

Комиссаръ, -а, *m.* kom(m)is(s)jarsz. [*adj.* kom(m)is(s)jarski.

Комиссіонерскій, -ая, -ое, Комиссіонеръ, -а, *m.* kom(m)is(s)jonierek, kom(m)is(s)jonyarz, kom(m)is(s)jant.

Комиссіонный, -ая, -ое, *adj.* kom(m)is(s)yjny.

Комиссія, -и, *f.* 1. komisja, zlecenie (od drugiego); 2. kom(m)is(s)ja; strojrowna komis(s)ja, kom(m)is(s)ja budownicza.

Коммуникаціонный, -ая, -ое, *adj.* komunikacyjny.

Коммуникація, -и, *f.* komunikacja. [*komnata.*]

Комната, -и, *f.* pokoj, izba, Komnatka, -и, *f. dim.* pokojik, izdebka, komnatka.

Комнатный, -ая, -ое, *adj.* pokojowy, komnatny; комнатная дѣвка pokojówka. [*modka.*]

Комоденць, -дца, *m. dim.* komodny, *-я, -ое, adj.* komodowy, od komody.

Комодъ, -а, *m.* komoda.

Комоць, -икъ, *m. dim.*, *v.* Комъ.

Комождый, -ая, -ое, *adj.* (o krowach): bezgogi.

Комочекъ, -чка, *v.* Комоць.

Компанейскій, -ая, -ое, *adj.* do kompanji należący.

Компанейщикъ, -а, *m.* kompanista w dzierżawie gorzalki.

Компанія, -и, *f.* kompania, towarzystwo (kupieckie, handlowe). [*komprawy.*]

Компасный, -ая, -ое, *adj.* Kompasъ, -а, *m.* kompas.

Компиляторъ, -а, *m.* kompilator, zbieracz.

Компиляція, -и, *f.* kompilacja, zbieranie, zebranie, spis z różnychъ dzieł.

Комплетный, -ая, -ое, *adj.* kompletny, cały, zupełny.

Комплектовать, *v.* *a.* kompletować, uzupełniać.

Комплектъ, -а, *m.* komplet, zupełność. [*жнѣніе.*]

Комплекція, -и, *f.*, *v.* Тѣлосложение.

Комплиментъ, -а, *m.* komplement, klanianie, ukłon, oświadczenie grzeczne; *v.* Прямлетствие.

Композиторъ, -а, *m.* kompozytor, komponista muzyczny.

Композиція, -и, *f.* kompozycja muzyczna, (składanie noty); kompozycja, utwór, tworzenie; kompozycja, mieszanka.

Композиціонный, -ая, -ое, *adj.* kompozycyjny, skomponowany, złożony.

Компромистъ, -а, *m.* kompromis, kompromiztor muzyczny.

Компуть, -а, *m.* komput (x owośw).

Компрессъ, -а, *m.* Chir. kompres, szmatka na ranę przyłożona, nawiązka.

Комшить, *v.* *a. pop.* tłuc, bić, wybić, wylać, wytżrać kogo.

Комъ, -а, *m.* bryła, brylka,

кѣбек, кура, курка; кожь сѣбра, снѣзка.

Коміага, -и, *f. prov.* **коміага**, **коміага**, **статек** рѣзоуны.

Коміаць, *v. a.* **комаць** **кого**, **зупелне** **го** **зніець**, **зніець**, **зглядзіць**, **прзувїець** **до** **остатецносі**. [**конвенуєуны**].

Конвенціоннїи, -ая, -ое, *adj.*

Конвенціа, -и, *f.* **конвенуєа**, **уклад**, **угода**. [**стова**].

Конвѣртъ, -а, *m.* **коперта** (ли-**Конвїкты**, -а, *m.* **конвїкты** (w **школах**).

Конвоєванїе, -я, *n.* **конвоєванїе**, **эскортванїе**.

Конвоєвать, *v. a.* **конвоєвать**, **под** **загоду** **жолнїєрскя** **одпровадзачъ**, **эскортвачъ**.

Конвої, -я, *m.* **конвої**, **эскорта**, **одпровадзачу** **жолнїєрзе**, **страж**, **ошак**. [**воюуу**].

Конвоїннїи, -ая, -ое, *adj.* **конвоїровать**, *v.* **конвоєвать**.

Конвульсія, -и, *f.* **Med.** **конвульсія**. [**уіе**].

Конгломератъ, -а, *m.* **злепїе**.

Конгрѣссъ, -а, *m.* **конгресъ**, **зїездъ**.

Кондакъ, -а, *m.* **крѣтка** **пїєшї** **набожна**, **спїєвана** **на** **честь** **свїєтєго** **какієго**, **гїмн**, **гїмн** **малы** **на** **честь** **свїєтєго** **какієго**.

Кондїторскїи, **Кондїторъ**, *v.* **Канд**.... [**варуек**].

Кондїціа, -и, *f.* **кондуєа**.

Кондїтннїи, -ая, -ое, *adj.* **кондїтннїи**, **од** **кондїту**.

Кондїторскїи, -ая, -ое, *adj.* **кондїторскїи**, **прzewоднїєу**.

Кондїторъ, -а, *m.* 1. **кондїторъ** **дїлнзаноу**; 2. **мїодшы** **оїсєр** **в** **корпусїе** **инженїєрѣв**; **спїєртїєннїи** **кондїторъ**, **бу-
downнїєу**; 3. **кондїторъ**, **прzewоднїк** **(наредзїє** **електрєчне** **на** **оцалєнїе** **будовлї** **од** **газѣв** **пїєруновых**).

† **Кондырь**, -я, *m.* **ларкы** **у** **рє-
кавѣв** **(Рускїєй** **суки)**. [**коішкїе**].

Конєвіна, -и, *f.* **конїна**, **мїєсо**.

Конєвїи, -ья, *ye, adj.* **коішкїи**.

Конєковка, *v.* **Коняковка**.

Конєць, -пѣкѣ, *m.* 1. **дїм**, **коішкїи**; 2. **лїзѣна** **(до** **слїзганїя** **сїєр** **лодзїє)**; **бѣгать**, **кататїє** **на** **коняцькѣ**, **бїєгачъ** **на** **лїзѣвах**; 3. **Archit.** **вїєрєчь**, **вїєрєчьолєк** **дачу**, **згєзут**, **подлїзка** **в** **даху**; 4. **H. n.** **(gryllus)**, **свїєрєщъ**, **оwad**; 5. **Кувячїєкѣ**; **морскїи** **конєць**, **(syngnatus hippocampus)**, **рыба**), **конїк** **морскїи**, **губа**.

Конєрїстѣлїцє, -а, *n.* **Есcl.** **sl.** **конїблєг**, **гїподром**, **сукр**, **пїєс** **до** **їгрзукъ**.

Конєрїстѣлство, -а, *n.* **Есcl.** **sl.** **конїєрїстѣлство**, -я, *n.* **Есcl.** **sl.** **вусїєгї** **коішкїе**.

Конєцькѣ, -а, *m.* **Bot.** **(equisetum palustre)**, **хвѣць**, **коішкїи** **хвѣсть**), **скрзур**, **коішкїи** **огон**, **коішкїи** **огон**, **коішгон**, **зїєлє**; [**v.** **Прзѣлка**, **Прзѣлка**, **Стрзѣпка**].

Конєць, -нїя, *m.* (*prop. & **) **конєс**; **сел**, **конєс**; **конєць** **пїагї**, **конєс** **зспаду**, **оштрє** **зспаду**; **поль** **конєць**, **в** **коісєу**; **прїєходїть** **къ** **конєцѣ**, **прзучодзїць** **до** **коішкїи**, **брасъ** **конєс**, **убуваць**; **до** **коішкїи**, **до** **коішкїи**; **зупелнїє**; **зе** **васзїсткїєм**; **въ** **конєць**, **зупелнїє**, **до** **згєзєтѣ**; **на** **конєць**, **наконєс**, **наостатєк**; **на** **какѣй** **конєць** **ѣто** **дїлаєтсїя**? **на** **какі** **цєл** **(нїи** **конєс**) **тїє** **сїє** **сзунї**? **конєць** **сѣмї**! **конєс** **з** **нїм**; *it. v.* **Положїть** **(конєць)**, **Хоронїть** **(конєць)**, **Сводїть** **(конєць** **сѣ** **коняцькїи)**; **ѣ**, **конєць** **дїла** **дїла** **внїчѣєть**, **конєць** **дїла** **внїчѣєть**, **конєць** **и** **внїчѣєть**, **конєс** **уїєнсчя** **прасє** **(нїи** **дїєлѣ)**; **кїєдї** **конєс** **добры**, **тѣ** **васзїсткѣ** **добре**.

Конєчно, *adv.* **їстотнїє**, **рєсчєувїєсїє**, **завєрнє**.

Конєчнѣсть, -и, *f.* **конїєсчєцєк**, **сам** **конєс**; **конєчнѣсть** **перстѣв**, **коішкїе** **палєвѣв**; **конєчнѣсть** **жїзнїи**, **конєс** **жїєнїя**, **конєс** **жїєнїє**.

Конєчннїи, -ая, -ое, *adj.* **конєчннїи**, **зупелннїи**, **калїкѣв**; **остатєчннїи**.

Конїкѣ, -а, *m.* **лавка** **в** **рѣстакї** **скрзїнкїи** **длугїєй** **з** **вїєкїєм**.

Конїна, -и, *f.* 1. **конїна**, **мїєсо** **коішкїє**; 2. **скѣра** **коішкїя**.

Конїчєскїи, -ая, -ое, *adj.* **конїєчннїи**, **конїєчннїи**; **конїчєскїя** **свѣчїєнїя**, **прзєцїєлїя** **острокрєговє**. [**Bot.**].

Конїчїннїи, *v.* **Вєрблїднїє**.

Конїєлѣвъ, -а, *m.* **конїєлѣвъ**, **мїєсѣє** **гдзїє** **кардїналовїє** **обїєрѣдѣ** **Рарпєжѣ**; **зєбранїє** **кардїналєв**.

Конїєрсннїи, -ая, -ое, *adj.* **конїєрсннїи**.

Конїєрсѣ, -а, *m.* **конїєрсѣ**, **роздїл** **маїѣткѣ** **ромїєдзї** **вїєрзїєцїєл**. [**здїєчє**].

Конїнїкѣ, -а, *m.* **конннїи**, **жє**.

Конїнїца, -и, *f.* **коннїца**, **жїздѣ**.

Конїннїи, -ая, -ое, *adj.* 1. **коішкїи**; 2. **конннїи**; **коішкїи** **полєк**, **пулк** **конннїи**; 3. *s. m.* **жолнїєр** **конннїи**.

Конювалъ, -а, *m.* **конювалъ**, **ветєрїнарзъ**.

Конювалннїи, -ая, -ое, *adj.* **конювалннїи**, **ветєрїнарскїи**.

Конювалство, -а, *n.* **конювалство**, **ветєрїнарїя**.

Конювнїкѣ, -а, *m.* **Bot.** **(trifolium montanum)**, **конїєчнїєналєсна**, **конїєчнїєна** **гѣрна**.

Конювнѣ, (-їя), -їя, -ое, *adj.* **глѣвннїи**; **коловнѣ** **разбѣннїкѣ**, **хєрст** **розбѣннїкѣ**.

Конюводєць, -дѣцѣ, *m.* **ходѣннїк** **конїи**, **мїєлѣснїк**, **лѣбѣннїк** **конїи**.

Конюводєствннїи, -ая, -ое, *adj.* **до** **ходѣннїкѣ** **конїи** **налєзчє**.

Конюводєство, -а, *n.* **ходѣннїє**, **вухѣв** **конїи**.

Конюводѣ, -а, *m.* **ходѣннїк** **конїи**, **мїєлѣснїк**, **аматор** **конїи**.

Конювѣзъ, -и, *f.* **пѣто** **на** **ногї** **коішкїє**.

Конювалннїи, -ая, -ое, *adj.* **конювалннїи**, **стѣжѣкѣ**.

Конювѣдъ, -а, *m.* **конюс**, **стѣжєк**, **острокрїг**.

Конювѣдѣ, *v. a.* **конюсчєцѣ**, **утыкѣ** **ракулїи**.

Конювѣтка, -и, *f.* **утыкѣ**, **наредзїє** **до** **утыканїя** **зспар**.

Конювѣтннїи, -ая, -ое, *adj.* **до** **конюсчєцїєнїя**, **до** **утыканїя** **ракулїи** **налєзчєнїя**.

Конювѣтчїкѣ, -а, *m.* **утыкѣ** **дзїур**, **зспар** **окрѣтѣвѣв** **лѣб** **стѣткѣ** **воднєго**. [**вѣтннїи**].

Конювѣтннїи, *prop.* **v. **Вєсно**.**

Конювѣть, -и, *f.* **ракулїи**, **зггєчє** **бїє**. [**утыканїє**].

Конювѣчєнїє, -я, *n.* **у.**, **за** **Конювѣчє**, -пїлѣ, *m.* **Bot.** **(cannabis sativa)**, **конювѣчє**; **воднїєй** **конювѣчє**, *v.* **Конювѣчєннїє**.

Конювѣчєннїи, -а, *m.* **Bot.** **(cannabium)**, **упрѣтєк** **конювѣчє**. [**конювѣчє**].

Конювѣчєннїи, -ая, -ое, *adj.* **конювѣчєннїи**, **воднїєй** **конювѣчє**, **в** **Конювѣчєннїє**.

Конювѣчєннїи, -а, *m.* **поле** **конювѣчєннїє**. [**нїанка**, **птѣк**].

Конювѣчєннїи, -а, *f.* **H. n.** **зїєбѣ** **конювѣчєннїє**, -ая, -ое, *adj.* **конювѣчєннїи**, **конювѣчє**.

Конювѣчєннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **свїєдѣствѣ** **о** **товарѣх** **на** **окрєгїє** **знаїудзїєчєй** **сїє**.

Конювѣчєннїи, -а, *m.* **пл.** **конюсчєцѣ**, **окулѣ** **до** **зѣхованїя** **взрѣку**. [**нарадѣ** **мєдїкѣв**].

Конювѣчєннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣ, -и, *f.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Конюсчєцѣннїи, -а, *m.* **конюсчєцѣ**, **конюсчєцѣннїи**, -ая, -ое, *adj.* **конюсчєцѣннїи**, **конюсчєцѣннїи**.

Копіе́нець, -нца, *м.*, *в.* Копейщикъ.

Копіе́нний, -ая, -ое, *adj.* kopia, pika, wóbcznia uzbroyony.

Копіа, -и, *f.* kopia, przepisane

co, odpis.

Копка, -и, *f.* kopanie.

Копкій, -ая, -ое, *adj.* łatwy do kopania, kopny; pulchny.

Копкость, -и, *f.* własność ziemi łatwej do kopania, pulchność.

Копленіе, -я, *н.* skupianie, gromadzenie.

Копна́, -и́, *f.* stóg, bróg.

Копница, -и, *f.* *augm.* wielki stóg, bróg.

Копору́ля, -и, *f.* *Ecccl. sl.* rydel.

Копотить, *в.* Копить.

Копоткій, *в.* Копотливый.

Копотность, Копотливость, -и, *f.* zmuďność, niezgrabność, opieszalość.

Копотливый, Копотный, -ая, -ое, *adj.* zmuďny, niezgrabny, opieszaly. [leniwu, opieszaly]

Копоту́нь, -и́, *м.* czlowiek

Копоту́ня, -и, *f.* niewiasta

leniwa, opieszala.

Копотъ, -и, *м.* dół w którym się topi smoła, smolawy dół.

Копры́ва, *Ecccl. sl.*, *в.* Крапы́ва.

Копры́, *Ecccl. sl.*, *в.* Копёръ (Bot).

Коптильный, -ая, -ое, *adj.* do wędzenia siazacy. [dymnica]

Коптильня, -и, *f.* wędzarnia,

Коптильщикъ, -а, *м.* wędzarz

miejsa. [ka miejsa]

Коптильщица, -и, *f.* wędzark

Копить, *в. а.* korcić, okopić, wędzić; -ся, *в. т.* korcić się, wędzić się.

Копты́ва, *в.* Копты́ля.

Копты́лий, -ая, -ое, *adj.* zakorsonu.

Копты́ть, *в. п.* korcić.

Копу́нь, -и́, *м.* 1. czlowiek leniwy, opieszaly; 2. *н. п.*, *в.* Пескоройка.

Копу́ня, -и, *f.* niewiasta leniwa, opieszala. [dzenie]

Копче́нне, -я, *f.* korzenie, wę-

Копчикова кость, Копчикъ, -а, *м.*, *в.* Вихрець (Anat).

Копъ, -а, *м.* *Ecccl. sl.* kupa; власть въ копъ дѣньги, składać pieniądze na kupę. [никъ]

Копы́тень, -тня, *в.* Подлѣс-

Копы́стий, -ая, -ое, *adj.* majacy wielkie koputa.

Копы́тище, -а, *н. augm.* wielkie koputo.

Копы́тний, *в.* Подлѣсникъ.

Копы́тный, -ая, -ое, *adj.* koputyu, koputowy.

Копы́то, -а, *н.* koputo; коня́хо львиное, Bot., *в.* Росы́на.

Копы́тище, -а, *н. dim.* koputko.

Копы́тчатый, -ая, -ое, *adj.* koputowaty, na kształt koputa; *и. в.* Ревень (копы́тчатый).

Копы́титься, *в.* Копы́таться.

Копъ, -и, *f.* kopalnia, okno kopalniae.

Копы́е, -и́, *н.* kopia, pika, dziada, wóbcznia; коньё царское (Bot), *в.* Златоголовка.

Копы́видный, -ая, -ое, *adj.* wóbcznowaty.

Копы́вникъ, -а, *м.* Bot. (Lonchites), kiwor; paprotnica.

Копы́е́нецъ, -нца, *м.* kopijnik, wóbczniaz.

Копы́ецо, -а, *н. dim.* kopijka.

Копы́ище, -а, *н. augm.* wielka kopia, pika.

Кора́, -и́, *f.* kora drzewna.

Кора́бельный, -ая, -ое, *adj.* okrętowy.

Кора́бельщикъ, -а, *м.* starszy, przełożony nad okrętem kupieckim.

Кора́бельщикій, -ья, -ье, *adj.* do przełożonego nad okrętem kupieckim należący.

Кора́блебранство, -а, *н.* *Ecccl. sl.* bitwa na morzu.

Кора́блевожде́нне, -я, *н.*, *в.* Намига́ція.

Кора́бленникъ, -а, *м.* 1. *Ecccl. sl.* majtek; 2. (†), *в.* Розенбѣль.

Кора́бленный, 1. *в.* Корабѣльный; 2. (*с. т.*), *в.* Розенбѣль. [bicie się okrętu]

Кора́блекруше́нне, -я, *н. roz-*

Кора́бленачальникъ, -а, *м.* dowódzca okrętu, kapitan okrętowy.

Кора́блеполче́нне, -я, *н.* flota.

Кора́блеплава́нне, -я, *н.* żegluga. [glarz]

Кора́блеплава́тель, -я, *м.* żegluznik

Кора́блеплава́тельный, -ая, -ое, *adj.* żeglarski.

Кора́блестро́енне, -я, *н.* budownictwo okrętowe.

Кора́блестро́итель, -я, *м.* budujący okrętu.

Кора́блестро́ительный, -ая, -ое, *adj.* do budownictwa okrętowego należący.

Кора́блехо́зяинъ, -а, *м.* właściciel okrętu. [okręcił]

Кора́блець, -а, *м.* *Ecccl. sl. dim.*

Кора́бликъ, -а, *м.* okręcił.

Кора́блище, -а, *н. augm.* wielki okręt.

Кора́бль, -я, *м.* okręt; *и. в.* Двухначто́вый, Трехначто́вый, Купе́чоскій (кора́бль), etc. [żeglar, czuwr]

Кора́бленькъ, -а, *м.* *Ecccl. sl.*

Кора́лловый, -ая, -ое, *adj.* koralowy, z koralu zrobiony.

Кора́ль, -а, *м.* koral; *и. в.* Звѣздчатый, Трубочатый, Роговой (кора́ль), etc.

Кора́лькы, -овъ, *м. pl.* koralie.

Кора́льковъ, -ая, -ое, *adj.* koralowy.

Кора́нь, -а, *м.* koran, alkohol; *в.* Алкоранъ.

Кора́на, -и, *f.* Корванъ, -а, *м.* *Ecccl. sl.* karbona, skarbona.

Корве́тъ, -а, *м.* *Mar.* korweta, statek wojenny.

Корпа́, -и́, *f.* wrona; skała; *viñ.* baba, stara kobieta.

Корда, -и, *f.* kord.

Кордега́рдя, -и, *f.* kordegarda, izba żołnierska na odwach-oie. [donowy]

Кордо́нный, -ая, -ое, *adj.* kordowy

Кордо́нь, -а, *м.* *Milit.* kordon, linia wojska wyciągnięta w pewnym kierunku.

† Корда́, -а, *м.*, *в.* Кортикъ.

Корена́стый, -ая, -ое, *adj.* majacy wielkie korzenie; *barczysty, nasiadły, krępy.

Кореневи́къ, -а, *м.* pudełko z korzeni upiecione.

Корено́вый, (-и́й), -и́я, -о́е, *adj.* korzeniowy. [korzenisty]

Корени́стый, -ая, -ое, *adj.* Кореной, (-и́й), -и́я, -о́е, *adj.* 1. korzeniowy; *в.* Кореновой; 2. pierwiastkowy, pierwotny, dawny; корени́е житюга, mieszkanie ziemi, rodacy krajo-

wotny; корени́е сало, wyraz pierwotny; корени́а рыба, wielkie ryby na Woldze; корени́а лоска, кой хотоблову, dyszлову; корени́й зубъ, зуб trzonowy; корени́ой, -аго, *с. т.* fis na statku wodnym najęty do mijesca do mijesca; корени́е дерево, (Bot), *в.* Грудоудогникъ.

Коренчатый, -ая, -ое, *adj.* korzonkowy, z korzonków składający się.

Коренщикъ, -а, *м.* korzennik

Корени́ца, -и, *f.* przedajnik korzenia.

Корень, -ня, *м.* korzeń; *и. бр-*

и́й, *pl.* korzenie [u roślin, wóśwów, zębów]; коренья, -ья, *pl.* korzenie; приня коренья, artekarskie wonne korzenie; корень книги, grzbiet u książki; корень горы, podszawa góry; *Mathem.* pierwiastek; *и. в.* Квадратный, Кубическій (корень); *Gramm.* wyraz pierwotny; *в.* корень, *do zszętu (np. zniezчыць).

Корень волчий жѣлтый, *в.* Люти́къ (жѣлтый). [Волкогубъ]

Корень волчий цѣлбный, *в.* Корень волшебный, *в.* Ман-драгору. [латъ]

Корень гвоздичный, *в.* Трави-

Корень горький, *в.* Квасця.

Корень гривовой, *в.* Спѣрка.

Корень дѣвичий, дѣвій, *в.* Водоногъ.

Корень жѣлтый, *в.* Желтыкъ.

Корень животный, *в.* Горѣль (аптечный). [никъ]

Корень завяанный, *в.* Завяанъ

Корень зачатый, *в.* Подлѣсникъ.

Корень зобный, *в.* Норичникъ. [диль]

Корень золотой, *в.* Асфо-

Корень красный, *в.* Воловикъ (красный).

Корень крестовый, *в.* Волчець (кудрый). [таъ]

Корень куркумовый, *в.* Жел-

Корень мака́ршинъ, *в.* Гор-

рѣць (аптечный).

Корень Марьинъ, в. Шонія.

Корень мужескій, в. Мандрягорь.

Корень олений, в. Черешнь.

Корень параличній, в. Переступень (бѣла). [дана.]

Корень рвотный, в. Исокку.

Корень сайгачій, в. Сайгачь.

Корень сальный, в. Свербигузъ. [алтѣеи.]

Корень сердечный, в. Горѣць.

Кочень сладкій, солодокый, в. Лавричникъ.

Корень скипидарный, в. Скипидарникъ.

Корень сухотный, в. Образки.

Корень царскій, в. Потогонь.

Корень цвѣтельный, Bot. (оросапа), оросапака.

Корень червячній, в. Волонькъ (красный).

Корѣць, -рцѣ, м. skorek, szkorek, czerpak; skrzynia w młynie; miara zboża zawierająca 32 gance.

Корешбѣкъ, -шкѣ, т. dim. korgonek; и. stępel; переплестъ книгу въ корешбѣкъ, оргавиѣ каизѣке в рѣткѣкек.

Корешковый переплѣтъ, т. оправа в рѣткѣкек.

Коржавить, в. а. tęgim, twar-dym uczynić. [powaty.]

Коржавый, -ая, -ое, adj. chro-korжавъ, в. п. (o skórach):

twardnieć, tężeć, zeschnąć się.

Коржавъ, в. Многонѣгъ (земляной).

Корзина, -ы, f. kosz, koszyk.

Корзинка, Корзиночка, -и, f. dim. koszysek.

Корзинчикъ, -а, т. koszykarz.

Корзинница, -ы, f. koszykarka.

Корзина, в. Укоризна. [ка.]

Корзинка, -и, f. gozunka korguncka.

Користый, -ая, -ое, adj. korgu-ty, grubej kory.

Корить, в. Укорять.

Корифѣна, -и, f. Н. п., в. Ту-поголовъ; корифѣна крылатая, в. Крылатка.

Корича, -и, f. synapon.

Коричневый, -ая, -ое, adj. synaponowy. [namonowy.]

Коричный, -ая, -ое, adj. cy-коричандръ, в. Кинишѣ.

Коркъ, -и, f. skórka owocowa; skórka chlebowa.

Корковый, в. Прѣбковский.

Корконосый, -ая, -ое, adj. Esc. и. kórkonowy. [шый.]

Коркорваній, в. Прокорванъ ↑ Коркота, в. Спасава.

Коркъ, -ѣ, f. rufa, tył okrętu.

Коркилецъ, -льца, т. dożóca, piastun, opiekun młodego chłopc-a; vii. żywiciel, karmiciel, chle-bodawca; pop. dobrodziej.

Коркилица, -и, f. matka; vii. żywicielka, karmicielka; pop. dobrodziejka.

Коркило, -а, п. stér, rudel.

Potocki, Słownik Rosyjsko-Polski.

Коркитель, -я, т. karmiciel, żywiciel. [gząd.]

Коркительство, -а, п. Esc. и.

Коркить, в. а. karmić; коркить младенца грудью, karmić dziecię pięciami; żywić; wysu-чować; (сиа, а) в. р. utrzymuwać się; в) в. р. być karmionym, ży-wionym. [karmia.]

Коркиа, -и, f. karmienie, karm.

Коркиленіе, -я, п. karmienie.

Коркинь, Esc. и., в. Корки-чиі. [panowanie, rządzenie.]

Коркичество, -а, п. Esc. и.

Коркиный, -ая, -ое, adj. karm-ny; prasły; obfity w pasze.

Корковиче, -а, п. pasza.

Корковой, -ая, -ое, adj. do rufy należący; obfity w pasze; pobierający zóld; od żywności; sterowy, rudowy; kormová část sůdna, в. Корма; kormovój, -áго, з. т. flia pierwezy u rufy; kormovóe, -áго, з. п. strawne.

↑ Корковичъ, в. Фуражиръ.

Корковій, в. Корковой.

Коркоранъ, в. Вакланъ.

Коричая книга, f. księga kościelna zawierająca w sobie kościelne prawa, [wydana przez pa-tryarchę Nikoną].

Коричество, в. Коричничество.

Коричий, -аго, з. т. sternik.

Коричиць, в. Коричий.

Корль, -а, т. karm, karmia, pasza, pożywienie. [niów.]

Кормакъ, -а, т. wodziciel sło-кормать, в. а. pop. obcinać, obciąć bardzo krótko.

Корневатникъ, -а, т., Корне-ватка, -и, f. prov. kosz upleciony z korzeni.

Корневатый, -ая, -ое, adj. grubego korzenia.

Корневидный, -ая, -ое, adj. na kształt korzenia.

Корневиць, -а, т., Корневи-на, -и, f., Корневище, -а, п. najgrubsza część korzenia, maci-са. [korzeniowy.]

Корневой, (-ий), -ѣя, -ое, adj. Корневиць, в. Козюльникъ.

Корнеобразный, -ая, -ое, adj. na kształt korzenia.

Корнетъ, -а, т. kornet, cho-гаży w kawalerji. [rzeniety.]

Корнетый, -ая, -ое, adj. ко-Корнетый, в. Курносый.

Корнохій, -ая, -ое, adj. z obzerńetami uzami, mający uzy obzerńetę.

Коробѣйка, -и, f. dim. koszyk.

Коробѣйный, -ая, -ое, adj. ко-зюлкову, pudlowу.

Коробить, в. а. paczyć, spa-сzyć, wzdymać; kurczyć; -са, в. р. paczyć się. [sko.]

Коробиче, -а, т. augm. козу-Корбка, -и, f. 1. pudlo, pudełko; kosz; корбка для шамъ, pudło na kapelus; 2. listwa u drzwi i okien; futro; pudełko zamkowe. [się.]

Коробленіе, -я, п. paczenie

Коробаватый, -ая, -ое, adj. pudełkowaty, podobny do pudełka.

Коробовой, (-ѣя), в. Короб-чатый.

Коробѣкъ, -бкѣ, Коробѣчекъ, -чка, т. dim. pudełko, pudełeczko, kobiałka. [róbka.]

Коробочка, -и, f. dim., в. Ко-Корбочникъ, -а, т. 1. ru-диarz, co pudła robi; 2. в. Раз-ношій (товаровъ).

Корбочный, -ая, -ое, adj. pudlowy, do pudła należący.

Корбочатый, -ая, -ое, adj. pudłowaty, do pudła podobny.

Корѣвъ, -а, т. kosz, pudło, kobiałka.

Корѣва, -и, f. Н. п. (wacca), krowa; корска корѣва, Н. п. (manusia), krowa morska; §. купилъ корѣву, возилъ и подѣй-никъ, wziąłъ кровѣ, weł i ро-втѣ; и. ёго воѣ равно, что корѣвъ съдѣло, jak pędzł do oka.

Корѣвой, -я, т. bochen, bo-chenek (chleb); bochen, krag (aęa, sadła), в. Каравайъ.

Корѣвѣна, -и, f. krówako.

Корѣвиць, -а, т. Bot. (boletus bovinus), krówka.

Корѣвица, -и, f. augm. krów-keko, wielka krowa.

Корѣвий, -ья, -е, adj. krowi; корѣвое молоко, krowie mlęko; и. в. Петрушка, Трава, Ёдѣ (корѣвья), Цвѣтъ (корѣвий).

Корѣвка, -и, f. 1. dim. krów-ka; 2. (Bot.), в. Дягильникъ; 3. корѣвка, Божья корѣвка, Н. п. (coccinella), boza krówka.

Корѣвиць, -а, т. 1. krównia, chłiw krowi; 2. (Bot.), в. Дя-гильникъ.

Корѣвица, -и, f. krowiarka.

Корѣвошникъ, в. Дягильникъ.

Корѣвушка, -и, f. krówczeka.

Корѣвякъ, Корѣвиць, в. Вер-бишникъ (бѣлый).

Корѣва, -и, f. królowa.

Корѣвѣна трава, в. Рѣпникъ.

Корѣвѣвичъ, -а, т. króliewicz.

Корѣвѣна, -и, f. króliewianka.

Корѣвѣвскій, -ая, -ое, adj. króliewski. [wstwo.]

Корѣвѣство, -а, п. króle-Корѣлѣкъ, -лькѣ, т. 1. Н. п. (motacilla regulus), królík czuba-ty, ptak; и. в. Корѣлекъ; 2. Chem. (regulus), królík; 3. Н. п. Корѣль, -я, т. król. [królík.]

Корѣль, в. Корѣльскій; -садъно, в. Перець (Испанскій).

Корѣльковый, -ая, -ое, adj. królíkowy.

Корѣшело, -а, п. 1. nosidła, аду до noszenia wody; kibic u wagi; 2. Н. п., в. Стрѣкосѣ; и. (§) в. sub. Дымъ.

Корѣна, -и, f. korona.

Корѣнація, -и, f. koronacja.

Корѣнка, -и, f. dim. mała ko-rona. [koronowanie.]

Корѣнованіе, -я, п. koronacja,

Короновать, *v. a.* koronować; -са, *v. г.* koronować się.

Коронный, -ая, -ое, *adj.* koronny.

Короста, -ы, *f.* świerzb, świerzba. [блѳа.

Короставникъ, -а, *m.*, *v.* Скя-Коростель, *v.* Дергачъ, (*H. n.*).

Коростовый, -ая, -ое, *adj.* świerzbowaty.

Коростовъть, Коростать, *v. n.* świerzbować się, świerzby dostawać, parszywić.

Коротать, *v. a.* skracać, skrócić. [krótki.

Коротенький, -ая, -ое, *adj.* Korotkhonekь, -нька, -нько, *adj.* bardzo krótki.

Коротный, -ый, *f.* krótkość.

Коротить, *v. a.* skracać.

Короткий, -ая, -ое, *adj.* krótki; *scisly; короткое знакомство, короткіе знакомство.

Коротко & Коротко, *adv.* krótko. [krótkawy.

Коротковатый, -ая, -ое, *adj.* Korotkogryvny, -ая, -ое, *adj.* krótkogrywy.

Короткокрылый, -ая, -ое, *adj.* krótkookrzydly. [krótkonogi.

Коротконогий, -ая, -ое, *adj.* Korotkostь, -ни, *f.* krótkość; *scislostь.

Короткохвостый, -ая, -ое, *adj.* krótkoogony, krótki ogon majacy. [*adj.* krótkoszerści.

Короткошерстный, -ая, -ое, Короткоша, -и, *l. s. c.* krótkoszny; *2. s. f. H. n.* (*buprestis*), śmierdziel, (rodzaj chrząszcza). [Korotshka, -и, *f.* l. kurtka, suknia krótka; *2.* człowiek malego wzrostu.

Коротышъ, -а, *m.* *l.* odrąbanу kawał kłosa; *2. v.* Коротышка (2).

Короче, *compar. adv.* króciej.

Корочка, -и, *f. dim.* kora.

Корочунъ, -а, *m. pop.* uderzenie, raz śmiertelny; dobitka.

Корпіа, -и, *f. Chir.* szarpia do ran.

Корпійный, -ая, -ое, *adj.* do szarpіи należący. [korpiowy.

Корпусный, -ая, -ое, *adj.* Kórnusь, -а, *m.* korpus, szkoła; korpus wojska; koperta.

Корпилье, -я, *n.* duplezenie.

Корпять, *v. n.* надъ чашъ, дучезъ, dukwić. [korrektorski.

Корректорекій, -ая, -ое, *adj.* Корректоръ, -а, *m.* korektor.

Корректуръ, -ы, *f.* korekta, poprawa. [do korekty należący.

Корректурный, -ая, -ое, *adj.* Корреспондентъ, -а, *m.* korespondent. [respondencya.

Корреспондентъ, -а, *m.* korespondent. [respondencya.

Корреспондентъ, -а, *m.* korespondent. [respondencya.

Корреспондентъ, -а, *m.* korespondent. [respondencya.

Корридорецъ, -ца, Корридорчикъ, -а, *m. dim.* korytarz.

Корридоръ, -а, *m.* korytarz.

Корсакъ, *v.* Каргавъ.

Корсарный, -ая, -ое, *adj.* korsarski.

Корсаръ, Корсёръ, -а, *m.* korsarz.

Корсётъ, -ца, Корсётникъ, -а, *m. dim.* korset, oplesek.

Корсётный, -ая, -ое, *adj.* korsetowy. [cek.

Корсётъ, -а, *m.* korset, oplek.

Кортникъ, -а, *m.* kordelas.

Кортонъ, Кортонить, *v.* Кар-Корча, -и, *f.* kurz. [то...

Корчага, -и, *f.* dziełka.

Корчагъ, -а, *m. Eccl. sl., v.* Корчага.

Корчажный, -ая, -ое, *adj.* dziełkowy, do dziełki należący.

Корчевой, (-ый), -ый, -ое, *adj.* kurzowy.

Корчешникъ, -а, *m.* karczmarz.

Корчешница, -ы, *f.* karczmarka.

Корчешничать, *v. n.* karczmarzъ, być karczmarzem.

Корчешнический, -ая, -ое, *adj.* karczmarzaki.

Корчешничество, -а, *n.* karczmarstwo. [karczmenny.

Корчешный, -ая, -ое, *adj.* Корчешство, -а, Корчешствованіе, -я, *n., v.* Корчешничество (2). [ничать.

Корчешствовать, *v.* Корчешкорченіе, -я, *n.* kurczenie.

Корчить, *v. a.* kurczyć; корчить лицѳ, рожу, *v.* Гримасничать; корчить багдги, *v.* Ваджничать; *naśladować; -ся, *v. г.* kurczyć się.

Корчя, -ый, *f.* karczma.

Корчярка, -и, *f.* karczmarka.

Корчяръ, -я, *m.* karczmarz.

Коршуній, -ья, -ье, *adj.* kani; сровну; коршунье гнѳдѳ, каніе гнѳздо.

Коршунъ, -а, *m. H. n.* (vultur), сур; kania.

Корытникъ, -а, *m.* chciwy zysku, interesowany.

Корытница, -ы, *f.* chciwa zysku, interesowana.

Корытный, -ая, -ое, *adj.* korzystny, zyskowy. [ekwacь.

Корытоваться, *v. г.* -чѳшь, зы-Корытолюбецъ, -бца, *m.* chciwy zysku, interesowany.

Корытолюбивый, -ая, -ое, *adj.* interesowany.

Корытолюбница, -ы, *f.* chciwa korzyści, interesowana.

Корытолюбіе, -я, *n.* interesowność.

Корыть, -и, *f.* korzystać, zysk, pożytek, zdobyć. [tko.

Корытечко, -а, *n. dim.* koryto.

Корытце, -а, *n. augm.* wielkie koryto.

Корытникъ, -а, *m.* korytnik.

Корытничій, -аро, *s. m.* ten co ma w swoim zawiadywaniu karm dla рѳов. [rytowy.

Корытний, -ая, -ое, *adj.* koryto.

Корыто, -а, *n.* koryto.

Корытце, -а, *n. dim.* korytko.

Корь, -и, *f. Med.* ospa.

Корюха, -и, *f. H. n.* (salmo caperlanus), stynka, owiesek, (ryba).

Корюшка, -и, *f. dim., v.* Корюха.

Корыный, -ая, -ое, *adj.* *l.* majacy dółki od ospry; *2.* krzywo gosnący.

Корыкъ, *v.* Корѳць.

Корыной, (-ый), -ый, -ое, *adj.* korowy, z kory. [-си.

Корычить, -ся, *v.* Карачить, Коса, -ы, *f. l.* warkocz; *2.* kosa do koszenia trawy; *3.* plusk, ogon ryb; *4.* hak w morzu lub w rzѳсе, odmiat. [саръ (1).

Косакъ, -а, *m. pop., v.* Косарь, -я, *m. l.* kosarz, koszący np. травъ; *2.* нѳз wielki do szczepiania luczawy.

Косатикъ, -а, *m. l.* (lapis chelidonium), kamіen jaskółczy; *2.* Bot. (acorus calamus), trzcіna рашнаца.

Косатка, -и, *f. l. H. n. a)* (hirundo arvensis), grzecholka, ptak; *б)* (delphinus orca), delfin nordkaper; *г)* (trigla hirundo), kur morski, (gatunek ryby).

Косатникъ, -а, *m. Bot.* (iris), kosaciec.

Косаточка, -и, *f. dim., v.* Косатка. [cy wieniec.

Косатый, -ая, -ое, *adj.* majacy косачка, *v.* Тетерка.

Косачъ, *v.* Тетеръ.

Косачъ, *v.* Тетеръ.

Косвенность, -и, *f.* ukłonność.

Косвенный, -ая, -ое, *adj.* ukłonny; косвенный надѳжъ, Grammatica obliqui.

Косеванъ, -а, *m. Mathem.* dobiezna linia. [(1).

Косецъ, -ца, *m., v.* Косарь

Косина, *v.* Кюбость.

Косинусъ, -а, *m. Mathem.* dostawa, (linia).

Косить, *v. a. l.* kosić, kosać ściпа; *2.* krzywić, krzywому czynić; -ся, *v. г.* być kozzonym; *б)* *v. г.* krzywić się.

Косица, -и, *f. dim.* warkoczык.

Косичка, *v.* Косица.

Косица, -и, *f. augm.* warkocz.

Косма, -ы, *f.* kosm.

Косматина, -ы, *f.* wielki kosm.

Косматость, -и, *f.* kosmatość.

Косматый, -ая, -ое, *adj.* kosmaty; косматая звѳзда, *v.* Комета; косматая травъ, (*Bot.*), *v.* Дубѳвка (польбуца).

Косматъ, *v. n.* kosmacić.

Космачъ, -а, *m.* rozczochraniec.

Косматка, -и, *f.* nauka o poroównaniu *l.* użyciu pięknidel.

Косметическій, -ая, -ое, *adj.* kosmetyczny. [świecki.

Космическій, -ая, -ое, *adj.* Kosmogonia, -и, *f.* kosmogonia.

Космография, -и, *f.* kosmografia, światopіstwo.

Космографъ, -а, *m.* kosmograf, światopіsta.

Космологія, -и, *f.* kosmologia.

Космологъ, -а, *m.* kosmolog.

Космополитъ, -а, *m.* kosmopolita.

Косморáма, -и, *f.* kosmogama, światobraz. [сѣтка.]
 Космохóвства, *v.* Мохнохóв-
 Косная, -ой, *a. f.* lekkie czło-
 по на Woldze.
 Косникъ, -а, *m.* kosník.
 Коснитель, *v.* Медлитель.
 Коснительный, *v.* Медленный,
 Мѣшкотный.
 Косить, *v. n.* roznić się.
 Косноглаганіе, -я, *n.* Eecl. sl. zająkliwość.
 Косноглавливыи, -ая, -ое, *adj.* Eecl. sl. zająkliwy.
 Косность, -и, *f.* lenistwo; o-
 роженіе; орлезаѣоść. [сіе.]
 Косноязычить, *v. n.* zająkać.
 Косноязычіе, -я, *n.* Косно-
 язычность, -и, *f.* zająkliwość.
 Косноязычный, -ая, -ое, *adj.*
 zająkliwy. [Касаться.]
 Коснуться, *v. semelf.*, *v. sub.*
 Косный, *v.* Медленный.
 Косыніе, -я, *n.* ożożnienie.
 Косыть, *v. n.* - въ чѣмъ, стаć
 сіе затwardziały.
 Косо, *adv.* ukośnię; смотрѣть
 косо, *v.* Косить ся, *v. r.* β).
 Кособокъ, -а, *m.*, *v.* Кáмба́ла
 (морская).
 Косоватый, -ая, -ое, *adj.* nie-
 со ukośny. [Косу.]
 Косовище, -а, *n.* rękoić іе u
 Косоглазый, -ая, -ое, *adj.*
 zegowaty. [zezem.]
 Косоглазіе, -я, *n.* patrzyenie
 Косогрѣстный, -ая, -ое, *adj.*
 ukośny, spradzisty, pochuly.
 Косогрѣникъ, -а, *m.* Bot. (pre-
 parathee), grenet.
 Косогрѣный, -ая, -ое, *adj.*, *v.*
 Косогрѣстный. [pochyłość.]
 Косогрѣчій, *v.* Косоглазый.
 Косой, -ая, -ое, *adj.* 1. uko-
 śny, krzywy; 2. zegowaty.
 Косоланый, -ая, -ое, *adj.* krzy-
 wonogi. [wonogi, koślawy.]
 Косовогій, -ая, -ое, *adj.* krzy-
 кособогій, *v.* Косоглазый.
 Косоплѣтня, -и, Косоплѣтка,
 -и, *f.* wstążka.
 Косость, -и, *f.* ukośność, po-
 chyłość; zegowatość.
 Косогóльничъ, -а, *m.* krzy-
 wokąt. [krzywokątny.]
 Косогóльный, -ая, -ое, *adj.*
 Костаръ, *v.* Зѣрничъ.
 Костель, -а, *m.* kościół като-
 лicki.
 Костенѣць, -нцá, *m.* Bot. (ho-
 losteum), gwiazdownica podléсна,
 marzycznik.
 Костенѣсный, -ая, -ое, *adj.*
 Geogr. kościopólny.
 Костенѣніе, -я, *n.* skostnie-
 ніе; ztwardnienie; odciś.
 Костенѣть, *v. n.* kostnieć;
 twardnieć; drewnieć. [tra.]
 Костерá, -я, *f.* gatunek jesio-
 Костёръ, -трá, *m.* stos drzewa;
 коструца. [stokłosa.]
 Костёръ, -я, *m.* Bot. (bromus)
 Костерá, -я, *n.* коструца.

Костеслóвіе, -я, *n.*, *v.* Osteo-
 логія.
 Костистый, -ая, -ое, *adj.*
 kościisty, pełen kości; kości wad-
 kich. [wielka, kościsko.]
 Костища, -и, *f.* augm. kość
 Костка, -и, *f.* dim. kostka.
 Костливый, *v.* Костистый.
 Костливость, -и, *f.* kościistość.
 Костливый, -ая, -ое, *adj.*
 kościisty.
 Костникъ, -а, *m.* kościenica.
 Костоватый, -ая, -ое, *adj.*
 kościowaty, nieco kościisty.
 Костоломный, -ая, -ое, *adj.*
 czyniący ból w kościach.
 Костоломъ, -а, *m.* 1. łamanie
 w kościach; 2. Bot. (anthericum
 ovisfragum), kościolom.
 Костоправный, -ая, -ое, *adj.*
 kościoprawny.
 Костопрáвство, -а, *n.* sztuka
 nastawiania kości złamanych.
 Костопрáвъ, -а, *m.* kościopraw.
 Косточка, -и, *f.* dim. kostka,
 kosteczka; pestka.
 Костоѣда, Костоѣдница, -и, *f.*
 Med. próchnienie kości.
 Кострá, -я, *f.* stos drzewa.
 Кострѣль, -а, *m.* igła sosny.
 Кострѣць, -а, *m.* 1. Anal.
 grzebień, krzyż; 2. udziec wolowy.
 Костры́а, -и, *f.*, *v.* Костёръ.
 Костриковатый, -ая, -ое, *adj.*
 rozdzierzowaty. [Кастр....]
 Кострю́лька, Кострю́ля, -и,
f. Костыга, -и, *f.* konglomerat.
 Костыга, -а, *m.* szerokie i krzy-
 we sztydo. [sturek.]
 Костылькѣ, -лькá, *m.* dim. ко-
 стыльничѣ, -а, *m.* augm. kostur.
 Костыль, -я, *m.* kostur, kula;
v. Ухвáтъ (2). [gwóźdz deskowy.]
 Костыльковый гвоздь, *m.*
 Костыльный, -ая, -ое, *adj.*
 kosturowy. [stury robi.]
 Костыльничъ, -а, *m.* со ко-
 стылькѣ, *v. n.* kuleć, kula-
 wiec. [Зѣрничъ.]
 Костырь, -я, Костыря, -я, *m.*, *v.*
 Костырь, -я, *m.* skrzydło gęsie.
 Кость, -и, *f.* kość, kostka;
 оść; губя коść; грудная кость,
 коść pierśniowa; слоновя кость,
 коść słoniowa; и. бѣдренная,
 бѣдрова, лучевя кость, *etc. v.*
 sub: Бѣдренный, Бѣдровый,
etc.; кóсти, -ей, *pl.* kości, kostki;
 игральныя кости, коści do grania;
 бросать, метать костыми, играть
 въ кости, граć в костки; играć въ
 кости, гра в костки; и. *v.* Про-
 нимáть, Промѣкнуть (до ко-
 стей); кости умершихъ, коści
 umarłych.
 Костомѣръ, -а, *m.* krawiec ro-
 бяцы ubiory, kostjum do prze-
 бieranя сіе (w teatrze).
 Костюмировáть, *v. a.* kostju-
 мować, nadawać strój; -са, *v. r.*
 nosić jaki strój.
 Костюмъ, -а, *m.* kostjum, strój,
 ubiór (do przebranя сіе).
 Костюнка, -и, *f.* male rybki.

Косты́къ, -а, *m.* kościotrúp,
 szkielet, samokost.
 Косты́нѣць, *v.* Костенѣць.
 Косты́ника, -и, *f.* Bot. (rubus
 saxatilis), malina kamionkowa.
 Косты́никъ, -я, *m.* kostnik,
 kościarż, ten со z kości wyrabia
 rozmaite gęszcy.
 Косты́ничъ, *v.* Косты́ника.
 Косты́ничникъ, -а, *m.* krzak
 malinowy, malinik; sok, napój
 malinowy. [malinowy, malinny.]
 Косты́ничный, -ая, -ое, *adj.*
 Косты́нка, -и, *f.* 1. owoc kam-
 ienisty, grzeźkówka; 2. guzik
 kościany do obszycia sukmem lub
 inná jaką materją. [adj. kościany.]
 Косты́ншъ, (-я́къ), -я́, -ое,
 Косты́ншъ, -и, *f.* guzik kościany.
 Косýля, -и, *f.* radio.
 † Косъ, *v.* Сворѣць.
 Косы, *gen.* кось, *f. pl.* krzywe
 długie próba w ognie kogucim.
 Косый, *v.* Косой.
 Косынка, -и, *f.* chustka krzywo-
 на на szyję, krzyżówka, kosynka.
 Косыночка, -и, *f.* dim. chu-
 стeczka krzyżowa на szyję, krzy-
 żóweczka, kosyneczka.
 Косыночный, -ая, -ое, *adj.*
 chusteczny, krzyżówkowy, kosyn-
 kowy.
 Косы́ня, -и, *pop.* 1. а. с. zez,
 zegowaty; 2. ukos, krzywość.
 Косы́рь, -я, *m.* нóзъ krzywy.
 Косъ, *v.* Косбость.
 Косбá, -я, *f.* koszenie, kośba.
 Косбѣ, -я, *n.* kosisko, rękoi-
 cić kosy. [czáć zezem patrzyć.]
 Косбѣть, *v. n.* krzywić się, za-
 косбѣть, -я, *m.* węgarty, pod-
 двоје [u drzwi lub okien]; 2. (u
 mularzy:) cegła на ukos ściета;
 3. (u stelmacha:) obod, dzwona
 u kola; 4. діото, діото tokarskie;
 6. (u rzemieślniku) kawał mięsa.
 Косыной, (-я́къ), -я́е, -ое, *adj.*
 warkoczowy; kosyнялѣтна, wsta-
 жка warkoczowa. [styczna linia.]
 Котáненсъ, -а, *m.* Geom. do-
 Котáва, -и, *f.* Eecl. sl. kotwica.
 Котвенный, Eecl. sl., *v.* Якор-
 ный. [robiący kotwicę.]
 Котводѣля, -и, *m.* Eecl. sl.,
 Котелóвъ, -я́къ, Котелóчекъ,
 -ча, *m.* dim. kociołek.
 Котѣль, -а, *m.* kocioł, kociel;
 §. горшѣкъ котлѣ препрѣкать [abo
 горшѣкъ надъ котлѣмъ сибѣтося],
 а боа чѣрны, коściе гарцови [или
 гаркови] przysiana, а боа (или
 obadwa) smóła; sam в piece lega,
 а drugiego ożożenie siega.
 Котѣльничъ, -а, *m.* kotlarz.
 Котѣльничать, *v. n.* być ko-
 tlarzem. [kotlarski.]
 Котѣльничий, -ья, -ье, *adj.*
 Котѣльный, -ая, -ое, *adj.*
 котлову; котельный сводъ, skle-
 пение kotłowe.
 Котѣно́въ, -нъ, *m.* (р. котáта,
 -тъ), kotek, koteczek.
 Котѣно́чекъ, -чка, *m.* dim.
 kociateczko.

* koniec, zakończenie; bliskość; на край гроба, в. Гробъ; на край світа, на końcu світа; жуть, отпрямитися въ чужі краї, жесча, впржесча в судзе краї, за границе; путешествовать по чужимъ країмъ, jeżdżić po cudzych krajach.

Країне, adv. надзвычайніе, остатецніе.

Країній, -я, -оє, adj. ostatni, на końcu będący; ostatni, остатецзну, надзвычайну; * blizki, ścisły, szereg; країній домъ, dom ostatni; країне средство, ostatni środek; в. Плотъ (країня); въ країнемъ слухахъ, в ostatnim razie.

Країность, -и, f. koniec; * остатецзность; надзвычайность; довести до країности, dobić kogo; пособити кому въ країности, * pomodзі komu в бѣдзіе.

Кракане, -я, n. krakanie. Крайчій, v. Крайчій.

Крайць, v. n. kraćca. Крадь, -я, m., Eccl. sl., v. Корблъ.

Краля, -и, f. dama (в картach). Крабаль, v. Крабаль.

Крабля, -и, f. Eccl. sl. bunt, powstanie, rozkosz.

Краблівий, -я, -оє, adj. buntowniczy, rozkoszański.

Краблїть, v. n. buntować się, bunt wazczupać, spisek konać.

Крабльнїк, -а, m. buntownik, rozkoszańca. [wınca]

Крабльнїца, -и, f. buntowniczka, piękniuchna, v. Краблїть.

Крабльнїцьскій, -я, -оє, adj. buntowniczy, rozkoszański.

Крабльнїцтво, -а, n. bunt, rozkosz, powstanie.

Крабльнїчїй, -ья, -ьє, adj. buntowniczy. [burzliwy]

Крабльнїчїй, -я, -оє, adj. Крабльнїцтво, v. Крабльнїцтво.

Крабльнїцтво, v. Крабльнїцтво. [лїть]

Крабльнїцтво, v. Крабльнїцтво, -я, -оє, adj. куркову, kruszkowy.

Крайць, -а, m. kurek, kruszec (в р. везки). [krapіаніе]

Країпаніе, -я, n. kropienie, nakrapіаніе, 1. v. a. nakrapіаць; 2. v. n. kropić.

Країпа, -и, f. Bot. (urtica), pokrzywa; жгуча країпа, (urtica urens), pokrzywa pazdusa; нежгуча, глухія країпа (lamium), pokrzywa głucha, pierzaczka; лхвѣнїя країпа (catebodon luteum), pokrzywa lębna; § кабія на країпу не морбъ, v. кабія.

Країпнїстїй, -я, -оє, adj. pokrzywy, obfity в pokrzywy.

Країпнїца, -и, f. augm. wielка pokrzywa.

Країпнїца, -и, f. dīm. pokrzywa, mała pokrzywa.

Країпнїць, -а, m. H. n.

(motacilla troglodytes), pokrzywa, pokrzywniczek, ptak.

Країпнїца, -и, f. garączka pokrzywowa, pokrzywna.

Країпнїчїй, -я, -оє, adj. pokrzywny, pokrzywowy; країпнїное дѣрево, v. Каркасъ; и. v. Маїяна (країпнїна).

Країпна, -и, f. kropła; kropka; съ країпнїцями, nakrapіану, з kropkami. [kropeczka]

Країпнїца, -и, f. dīm. kropelka, Країпнїе, -я, n. kropienie; nakrapіаніе.

↑ Країла, -и, f. kropła.

Країповий, -я, -оє, adj. mazaenny.

Країпчатка, -и, f. patry gotań.

Країпчатїй, -я, -оє, adj. nakrapіану.

Країпъ, -а, m. 1. nakrapіаніе (jak в р. на odwrotnej stronie kart); 2. (Bot.) mazaenna; v. Маррѣна (красїльная).

Краса, -и, f. (propr. & *) ozdoba, ozdobność, piękność.

Красава, pop., v. Красавїца.

Красавецъ, -ца, m. piękny człowiek.

Красавїца, -и, f. 1. piękna kobieta, piękność; 2. Bot. (antropa belladonna, растение), pokrzyk, wilcze jagody; v. Белладонна.

Красавочка, -и, f., v. Країпнїцтво, -я, m., v. Країпнїцтво.

Красавецъ, -ца, m. piękny człowiek.

Красавенькїй, -я, -оє, adj. ładniuchny, ładniutki, ładniwieńkї, piękniuchny, piękniutki, piękniusięki, śliczny, miłuchny.

Красавость, -и, f. piękność, ładność, śliczność, ozdobność.

Красавїй, -я, -оє, adj. piękny, ładny, śliczny, ozdobny.

Красавїнїць, -а, m. farbierz, farbierz.

Красавїнїць, -а, m. farbierz, farbierz. [farbiarka]

Красавїнїца, -и, f. farbiarka, Країпнїчїй, -ья, -ьє, adj. farbierski.

Красавїнїчїй, -я, -оє, adj. farbowny, farbїарny, farbїерczy, farbїerski; красавїнїчї жереня, korgeń farbїerski; красавїнїе вещество, farbник, pierwiastek farbїяцї, [znajdujący się в cїалах, маїацїх власнїсть farbowanїа]; красавїнїа орудїа, narzѣдїа farbїerskie, farbїерcze.

Красавїня, -и, f. farbїernia, farbїarnia. [farbiarz]

Красавїнїць, -а, m. farbierz, Країпнїцнїца, -и, f. farbїerka, farbїarka.

Красїть, v. a. malować; farbować; * pїєkзycь, upїєkнїаць, zdobїć; być ozdoba; -ся, a) v. r. zdobїć się; б) v. p. być malowanym, pomalowanym; być farbowanym, rofarbowanym.

Краска, -и, f. 1. farba; маїелна краска, farba olejna; суха краска, sucha farba, pastel; маїелнїе сухїи красками, malo-

wanie pastelami czyłї suchemi farbami; wїkрасїть сїброу краскою, [zсарга farbа или] zсарга ufarbować, pomalować; 2. farba [twarzu], cera, rumianóć [twarzu], rumieniec; съ краскою на лицї, z rumїенїем на twarz; вогнїть, вводїть, привєсть когї в краску, * zагнїенїе когї, zаwстыдїć когї; и. v. Выступїть; 3. H. n., v. Сїивоворбїка.

Краскотѣрна, -ой, a. f. izba, в ктїорѣй farbѣ rozcierają.

Краскотѣрь, -а, m. rozcieracz farb, tїукаjący farbı.

Краснѣнїй, -я, -оє, adj. czerwony, nieco czerwony.

Краснѣхонекъ, -нїка, -нїко, adj. czerwieniuchny, czerwieniutki, czerwieniusięki, czerwioniutki, czerwioniuteńki, czerwioniuteńki.

Краснїна, -и, f. plama czerwona (на twarzu).

Краснї, adv. 1. czerwono; 2. (o czasie) pogodno, pogoda; на дворѣ краснї, на дворзе pogoda, pięknie, piękny czas; 3. * wımownie, pięknie, przyjemnie, ozdobnie, wytwornie; краснї говорїть, вїснїть, мовїть, пїснїć wypowнїе, pięknie, wytwornie.

Краснї-бай, -я, m. krasomowca; -байка, -и, f. krasomowczyni; -байство, -а, n. krasomowstwo; -бородка, -и, f. H. n. 1. (ptak) v. Красношѣйка; 2. (ryba) v. Барвеня; -брѣвъ, -а, m., H. n. (phoenicopterus, краснїй гусак), czerwonyk, czerwонog, ptak; v. Гусь (краснїй); -бурнїй, -я, -оє, adj. czerwonobury, czerwonozary; -вїто, adv. czerwono; -вїтость, -и, f. czerwoność; -вїтїй, -я, -оє, adj. czerwono; czerwono; -гладїланіе, -я, n. Eccl. sl. krasomowa, krasomownóć; -гладїланїи, -я, -оє, adj. Eccl. sl. krasomowny; -голівнїць, -а, m. Bot. (sanguisorba officinalis), kwićciąg apteczny; -губнїй, -я, -оє, adj. czerwonoargї, czerwonousty, czerwone wargi, usta maїацї; -зобка, v. Красношѣйка; -калїльнїй, -я, -оє, adj. rozpalający do czerwoności; -лїчнїй, -я, Гусь (краснїй); -лїчнїчїй, -я, -оє, adj. czerwonozwary, czerwona twarz maїацї; -лїчнїчїй, -я, -оє, adj. krasnolice, krasnozwaru, pięknotwaru, piękного oblїcz; -лїчнїе желїзо, n. ognїokruz; -пѣрка, v. Плотвї; -пѣрнїй, -я, -оє, adj. czerwonoopłógr; -пїснїць, -ода, m. kalligraf, piękнїе pїсацї; -рїжнїй, -я, -оє, adj. czerwonozwary, czerwona twarz maїацї; -бородка, v. Барвеня; -рїчнїчїй, -я, -оє, adj. krasomowny; Красно-рїчїе, -я, n. krasomowa, krasomowstwo, krasomownóć, wımownóć; v. Рыборка;

Краснї, adv. 1. czerwono; 2. (o czasie) pogodno, pogoda; на дворѣ краснї, на дворзе pogoda, pięknie, piękny czas; 3. * wımownie, pięknie, przyjemnie, ozdobnie, wytwornie; краснї говорїть, вїснїть, мовїть, пїснїć wypowнїе, pięknie, wytwornie.

Краснї-бай, -я, m. krasomowca; -байка, -и, f. krasomowczyni; -байство, -а, n. krasomowstwo; -бородка, -и, f. H. n. 1. (ptak) v. Красношѣйка; 2. (ryba) v. Барвеня; -брѣвъ, -а, m., H. n. (phoenicopterus, краснїй гусак), czerwonyk, czerwонog, ptak; v. Гусь (краснїй); -бурнїй, -я, -оє, adj. czerwonobury, czerwonozary; -вїто, adv. czerwono; -вїтость, -и, f. czerwoność; -вїтїй, -я, -оє, adj. czerwono; czerwono; -гладїланіе, -я, n. Eccl. sl. krasomowa, krasomownóć; -гладїланїи, -я, -оє, adj. Eccl. sl. krasomowny; -голівнїць, -а, m. Bot. (sanguisorba officinalis), kwićciąg apteczny; -губнїй, -я, -оє, adj. czerwonoargї, czerwonousty, czerwone wargi, usta maїацї; -зобка, v. Красношѣйка; -калїльнїй, -я, -оє, adj. rozpalający do czerwoności; -лїчнїй, -я, Гусь (краснїй); -лїчнїчїй, -я, -оє, adj. czerwonozwary, czerwona twarz maїацї; -лїчнїчїй, -я, -оє, adj. krasnolice, krasnozwaru, pięknotwaru, piękного oblїcz; -лїчнїе желїзо, n. ognїokruz; -пѣрка, v. Плотвї; -пѣрнїй, -я, -оє, adj. czerwonoopłógr; -пїснїць, -ода, m. kalligraf, piękнїе pїсацї; -рїжнїй, -я, -оє, adj. czerwonozwary, czerwona twarz maїацї; -бородка, v. Барвеня; -рїчнїчїй, -я, -оє, adj. krasomowny; Красно-рїчїе, -я, n. krasomowa, krasomowstwo, krasomownóć, wımownóć; v. Рыборка;

Краснї, adv. 1. czerwono; 2. (o czasie) pogodno, pogoda; на дворѣ краснї, на дворзе pogoda, pięknie, piękny czas; 3. * wımownie, pięknie, przyjemnie, ozdobnie, wytwornie; краснї говорїть, вїснїть, мовїть, пїснїć wypowнїе, pięknie, wytwornie.

Краснї-бай, -я, m. krasomowca; -байка, -и, f. krasomowczyni; -байство, -а, n. krasomowstwo; -бородка, -и, f. H. n. 1. (ptak) v. Красношѣйка; 2. (ryba) v. Барвеня; -брѣвъ, -а, m., H. n. (phoenicopterus, краснїй гусак), czerwonyk, czerwонog, ptak; v. Гусь (краснїй); -бурнїй, -я, -оє, adj. czerwonobury, czerwonozary; -вїто, adv. czerwono; -вїтость, -и, f. czerwoność; -вїтїй, -я, -оє, adj. czerwono; czerwono; -гладїланіе, -я, n. Eccl. sl. krasomowa, krasomownóć; -гладїланїи, -я, -оє, adj. Eccl. sl. krasomowny; -голівнїць, -а, m. Bot. (sanguisorba officinalis), kwićciąg apteczny; -губнїй, -я, -оє, adj. czerwonoargї, czerwonousty, czerwone wargi, usta maїацї; -зобка, v. Красношѣйка; -калїльнїй, -я, -оє, adj. rozpalający do czerwoności; -лїчнїй, -я, Гусь (краснїй); -лїчнїчїй, -я, -оє, adj. czerwonozwary, czerwona twarz maїацї; -лїчнїчїй, -я, -оє, adj. krasnolice, krasnozwaru, pięknotwaru, piękного oblїcz; -лїчнїе желїзо, n. ognїokruz; -пѣрка, v. Плотвї; -пѣрнїй, -я, -оє, adj. czerwonoopłógr; -пїснїць, -ода, m. kalligraf, piękнїе pїсацї; -рїжнїй, -я, -оє, adj. czerwonozwary, czerwona twarz maїацї; -бородка, v. Барвеня; -рїчнїчїй, -я, -оє, adj. krasomowny; Красно-рїчїе, -я, n. krasomowa, krasomowstwo, krasomownóć, wımownóć; v. Рыборка;

Краснї, adv. 1. czerwono; 2. (o czasie) pogodno, pogoda; на дворѣ краснї, на дворзе pogoda, pięknie, piękny czas; 3. * wımownie, pięknie, przyjemnie, ozdobnie, wytwornie; краснї говорїть, вїснїть, мовїть, пїснїć wypowнїе, pięknie, wytwornie.

Краснї-бай, -я, m. krasomowca; -байка, -и, f. krasomowczyni; -байство, -а, n. krasomowstwo; -бородка, -и, f. H. n. 1. (ptak) v. Красношѣйка; 2. (ryba) v. Барвеня; -брѣвъ, -а, m., H. n. (phoenicopterus, краснїй гусак), czerwonyk, czerwонog, ptak; v. Гусь (краснїй); -бурнїй, -я, -оє, adj. czerwonobury, czerwonozary; -вїто, adv. czerwono; -вїтость, -и, f. czerwoność; -вїтїй, -я, -оє, adj. czerwono; czerwono; -гладїланіе, -я, n. Eccl. sl. krasomowa, krasomownóć; -гладїланїи, -я, -оє, adj. Eccl. sl. krasomowny; -голівнїць, -а, m. Bot. (sanguisorba officinalis), kwićciąg apteczny; -губнїй, -я, -оє, adj. czerwonoargї, czerwonousty, czerwone wargi, usta maїацї; -зобка, v. Красношѣйка; -калїльнїй, -я, -оє, adj. rozpalający do czerwoności; -лїчнїй, -я, Гусь (краснїй); -лїчнїчїй, -я, -оє, adj. czerwonozwary, czerwona twarz maїацї; -лїчнїчїй, -я, -оє, adj. krasnolice, krasnozwaru, pięknotwaru, piękного oblїcz; -лїчнїе желїзо, n. ognїokruz; -пѣрка, v. Плотвї; -пѣрнїй, -я, -оє, adj. czerwonoopłógr; -пїснїць, -ода, m. kalligraf, piękнїе pїсацї; -рїжнїй, -я, -оє, adj. czerwonozwary, czerwona twarz maїацї; -бородка, v. Барвеня; -рїчнїчїй, -я, -оє, adj. krasomowny; Красно-рїчїе, -я, n. krasomowa, krasomowstwo, krasomownóć, wımownóć; v. Рыборка;

Краснї, adv. 1. czerwono; 2. (o czasie) pogodno, pogoda; на дворѣ краснї, на дворзе pogoda, pięknie, piękny czas; 3. * wımownie, pięknie, przyjemnie, ozdobnie, wytwornie; краснї говорїть, вїснїть, мовїть, пїснїć wypowнїе, pięknie, wytwornie.

Краснї-бай, -я, m. krasomowca; -байка, -и, f. krasomowczyni; -байство, -а, n. krasomowstwo; -бородка, -и, f. H. n. 1. (ptak) v. Красношѣйка; 2. (ryba) v. Барвеня; -брѣвъ, -а, m., H. n. (phoenicopterus, краснїй гусак), czerwonyk, czerwонog, ptak; v. Гусь (краснїй); -бурнїй, -я, -оє, adj. czerwonobury, czerwonozary; -вїто, adv. czerwono; -вїтость, -и, f. czerwoność; -вїтїй, -я, -оє, adj. czerwono; czerwono; -гладїланіе, -я, n. Eccl. sl. krasomowa, krasomownóć; -гладїланїи, -я, -оє, adj. Eccl. sl. krasomowny; -голівнїць, -а, m. Bot. (sanguisorba officinalis), kwićciąg apteczny; -губнїй, -я, -оє, adj. czerwonoargї, czerwonousty, czerwone wargi, usta maїацї; -зобка, v. Красношѣйка; -калїльнїй, -я, -оє, adj. rozpalający do czerwoności; -лїчнїй, -я, Гусь (краснїй); -лїчнїчїй, -я, -оє, adj. czerwonozwary, czerwona twarz maїацї; -лїчнїчїй, -я, -оє, adj. krasnolice, krasnozwaru, pięknotwaru, piękного oblїcz; -лїчнїе желїзо, n. ognїokruz; -пѣрка, v. Плотвї; -пѣрнїй, -я, -оє, adj. czerwonoopłógr; -пїснїць, -ода, m. kalligraf, piękнїе pїсацї; -рїжнїй, -я, -оє, adj. czerwonozwary, czerwona twarz maїацї; -бородка, v. Барвеня; -рїчнїчїй, -я, -оє, adj. krasomowny; Красно-рїчїе, -я, n. krasomowa, krasomowstwo, krasomownóć, wımownóć; v. Рыборка;

Краснї, adv. 1. czerwono; 2. (o czasie) pogodno, pogoda; на дворѣ краснї, на дворзе pogoda, pięknie, piękny czas; 3. * wımownie, pięknie, przyjemnie, ozdobnie, wytwornie; краснї говорїть, вїснїть, мовїть, пїснїć wypowнїе, pięknie, wytwornie.

Краснї-бай, -я, m. krasomowca; -байка, -и, f. krasomowczyni; -байство, -а, n. krasomowstwo; -бородка, -и, f. H. n. 1. (ptak) v. Красношѣйка; 2. (ryba) v. Барвеня; -брѣвъ, -а, m., H. n. (phoenicopterus, краснїй гусак), czerwonyk, czerwонog, ptak; v. Гусь (краснїй); -бурнїй, -я, -оє, adj. czerwonobury, czerwonozary; -вїто, adv. czerwono; -вїтость, -и, f. czerwoność; -вїтїй, -я, -оє, adj. czerwono; czerwono; -гладїланіе, -я, n. Eccl. sl. krasomowa, krasomownóć; -гладїланїи, -я, -оє, adj. Eccl. sl. krasomowny; -голівнїць, -а, m. Bot. (sanguisorba officinalis), kwićciąg apteczny; -губнїй, -я, -оє, adj. czerwonoargї, czerwonousty, czerwone wargi, usta maїацї; -зобка, v. Красношѣйка; -калїльнїй, -я, -оє, adj. rozpalający do czerwoności; -лїчнїй, -я, Гусь (краснїй); -лїчнїчїй, -я, -оє, adj. czerwonozwary, czerwona twarz maїацї; -лїчнїчїй, -я, -оє, adj. krasnolice, krasnozwaru, pięknotwaru, piękного oblїcz; -лїчнїе желїзо, n. ognїokruz; -пѣрка, v. Плотвї; -пѣрнїй, -я, -оє, adj. czerwonoopłógr; -пїснїць, -ода, m. kalligraf, piękнїе pїсацї; -рїжнїй, -я, -оє, adj. czerwonozwary, czerwona twarz maїацї; -бородка, v. Барвеня; -рїчнїчїй, -я, -оє, adj. krasomowny; Красно-рїчїе, -я, n. krasomowa, krasomowstwo, krasomownóć, wımownóć; v. Рыборка;

Краснї, adv. 1. czerwono; 2. (o czasie) pogodno, pogoda; на дворѣ краснї, на дворзе pogoda, pięknie, piękny czas; 3. * wımownie, pięknie, przyjemnie, ozdobnie, wytwornie; краснї говорїть, вїснїть, мовїть, пїснїć wypowнїе, pięknie, wytwornie.

Краснї-бай, -я, m. krasomowca; -байка, -и, f. krasomowczyni; -байство, -а, n. krasomowstwo; -бородка, -и, f. H. n. 1. (ptak) v. Красношѣйка; 2. (ryba) v. Барвеня; -брѣвъ, -а, m., H. n. (phoenicopterus, краснїй гусак), czerwonyk, czerwонog, ptak; v. Гусь (краснїй); -бурнїй, -я, -оє, adj. czerwonobury, czerwonozary; -вїто, adv. czerwono; -вїтость, -и, f. czerwoność; -вїтїй, -я, -оє, adj. czerwono; czerwono; -гладїланіе, -я, n. Eccl. sl. krasomowa, krasomownóć; -гладїланїи, -я, -оє, adj. Eccl. sl. krasomowny; -голівнїць, -а, m. Bot. (sanguisorba officinalis), kwićciąg apteczny; -губнїй, -я, -оє, adj. czerwonoargї, czerwonousty, czerwone wargi, usta maїацї; -зобка, v. Красношѣйка; -калїльнїй, -я, -оє, adj. rozpalający do czerwoności; -лїчнїй, -я, Гусь (краснїй); -лїчнїчїй, -я, -оє, adj. czerwonozwary, czerwona twarz maїацї; -лїчнїчїй, -я, -оє, adj. krasnolice, krasnozwaru, pięknotwaru, piękного oblїcz; -лїчнїе желїзо, n. ognїokruz; -пѣрка, v. Плотвї; -пѣрнїй, -я, -оє, adj. czerwonoopłógr; -пїснїць, -ода, m. kalligraf, piękнїе pїсацї; -рїжнїй, -я, -оє, adj. czerwonozwary, czerwona twarz maїацї; -бородка, v. Барвеня; -рїчнїчїй, -я, -оє, adj. krasomowny; Красно-рїчїе, -я, n. krasomowa, krasomowstwo, krasomownóć, wımownóć; v. Рыборка;

Краснї, adv. 1. czerwono; 2. (o czasie) pogodno, pogoda; на дворѣ краснї, на дворзе pogoda, pięknie, piękny czas; 3. * wımownie, pięknie, przyjemnie, ozdobnie, wytwornie; краснї говорїть, вїснїть, мовїть, пїснїć wypowнїе, pięknie, wytwornie.

Краснї-бай, -я, m. krasomowca; -байка, -и, f. krasomowczyni; -байство, -а, n. krasomowstwo; -бородка, -и, f. H. n. 1. (ptak) v. Красношѣйка; 2. (ryba) v. Барвеня; -брѣвъ, -а, m., H. n. (phoenicopterus, краснїй гусак), czerwonyk, czerwонog, ptak; v. Гусь (краснїй); -бурнїй, -я, -оє, adj. czerwonobury, czerwonozary; -вїто, adv. czerwono; -вїтость, -и, f. czerwoność; -вїтїй, -я, -оє, adj. czerwono; czerwono; -гладїланіе, -я, n. Eccl. sl. krasomowa, krasomownóć; -гладїланїи, -я, -оє, adj. Eccl. sl. krasomowny; -голівнїць, -а, m. Bot. (sanguisorba officinalis), kwićciąg apteczny; -губнїй, -я, -оє, adj. czerwonoargї, czerwonousty, czerwone wargi, usta maїацї; -зобка, v. Красношѣйка; -калїльнїй, -я, -оє, adj. rozpalający do czerwoności; -лїчнїй, -я, Гусь (краснїй); -лїчнїчїй, -я, -оє, adj. czerwonozwary, czerwona twarz maїацї; -лїчнїчїй, -я, -оє, adj. krasnolice, krasnozwaru, pięknotwaru, piękного oblїcz; -лїчнїе желїзо, n. ognїokruz; -пѣрка, v. Плотвї; -пѣрнїй, -я, -оє, adj. czerwonoopłógr; -пїснїць, -ода, m. kalligraf, piękнїе pїсацї; -рїжнїй, -я, -оє, adj. czerwonozwary, czerwona twarz maїацї; -бородка, v. Барвеня; -рїчнїчїй, -я, -оє, adj. krasomowny; Красно-рїчїе, -я, n. krasomowa, krasomowstwo, krasomownóć, wımownóć; v. Рыборка;

Краснї, adv. 1. czerwono; 2. (o czasie) pogodno, pogoda; на дворѣ краснї, на дворзе pogoda, pięknie, piękny czas; 3. * wımownie, pięknie, przyjemnie, ozdobnie, wytwornie; краснї говорїть, вїснїть, мовїть, пїснїć wypowнїе, pięknie, wytwornie.

Краснї-бай, -я, m. krasomowca; -байка, -и, f. krasomowczyni; -байство, -а, n. krasomowstwo; -бородка, -и, f. H. n. 1. (ptak) v. Красношѣйка; 2. (ryba) v. Барвеня; -брѣвъ, -а, m., H. n. (phoenicopterus, краснїй гусак), czerwonyk, czerwонog, ptak; v. Гусь (краснїй); -бурнїй, -я, -оє, adj. czerwonobury, czerwonozary; -вїто, adv. czerwono; -вїтость, -и, f. czerwoność; -вїтїй, -я, -оє, adj. czerwono; czerwono; -гладїланіе, -я, n. Eccl. sl. krasomowa, krasomownóć; -гладїланїи, -я, -оє, adj. Eccl. sl. krasomowny; -голівнїць, -а, m. Bot. (sanguisorba officinalis), kwićciąg apteczny; -губнїй, -я, -оє, adj. czerwonoargї, czerwonousty, czerwone wargi, usta maїацї; -зобка, v. Красношѣйка; -калїльнїй, -я, -оє, adj. rozpalający do czerwoności; -лїчнїй, -я, Гусь (краснїй); -лїчнїчїй, -я, -оє, adj. czerwonozwary, czerwona twarz maїацї; -лїчнїчїй, -я, -оє, adj. krasnolice, krasnozwaru, pięknotwaru, piękного oblїcz; -лїчнїе желїзо, n. ognїokruz; -пѣрка, v. Плотвї; -пѣрнїй, -я, -оє, adj. czerwonoopłógr; -пїснїць, -ода, m. kalligraf, piękнїе pїсацї; -рїжнїй, -я, -оє, adj. czerwonozwary, czerwona twarz maїацї; -бородка, v. Барвеня; -рїчнїчїй, -я, -оє, adj. krasomowny; Красно-рїчїе, -я, n. krasomowa, krasomowstwo, krasomownóć, wımownóć; v. Рыборка;

Краснї, adv. 1. czerwono; 2. (o czasie) pogodno, pogoda; на дворѣ краснї, на дворзе pogoda, pięknie, piękny czas; 3. * wımownie, pięknie, przyjemnie, ozdobnie, wytwornie; краснї говорїть, вїснїть, мовїть, пїснїć wypowнїе, pięknie, wytwornie.

Краснї-бай, -я, m. krasomowca; -байка, -и, f. krasomowczyni; -

Красно-словоіе, -словоивый, в. Красноглаголаніе, -глаголаивый; -словоъ, -а, м. краснословя.

Красноств, -и, f. czerwoność. Красно-тъ, -и, f. czerwoność; -хвостка, в. Горихвостка; -цвѣтний, -ая, -ое, adj. czerwonoobwawny; -щѣйка, -и, f. H. п. (*motacilla rubescula*), czerwono-gardl, ptaszek; -щѣйкий, -ая, -ое, adj. czerwonych pięknych jagód.

Красный, -ая, -ое, adj. 1. czerwony; красный цвѣтъ, czerwony kolor; 2. *piękny, śliczny, ładny, wyborny; szczyśliwy; (o czasie): piękny, jasny, pogodny; красные дни, dni szczyśliwe; красная дѣвица, dziewczica, ranna piękna; красное слово, pochlebstwo, grzeszność; красная строка, wiersz w stojącej piśnani; красной дѣсь, czerwone drzewo, spilkowate; красное дерево, zwitek, drzewo mahoniowe; красная рѣба, jesiotr, wuzyna, etc.; красный гусь, H. п. (*phoenicopterus ruber*), краснобровъ, пица, czerwonaк, ptak; и. в. Карандашъ, Корень, Желѣзнякъ, Звѣрь, Дѣсь (красный), Рѣба, Мѣдъ (красная), Перѣ, Окно (красное) etc.

Краснѣть, в. п. czerwienić, czerwonić; * czerwienić się, czerwienić się, rumienić się, wstydzić się, sromać się; краснѣть отъ стыда, czerwienić się, rumienić się за wstyd; -ся, в. г. czerwienić się; rumienić się. [отъясничать.]

Краснишка, -и, f. в. Золото. Красоваться, в. г. cheścić się, chlubić się, chwalić się, wypowić się, ruznić się piękności.

Красовитость, Красовитый, в. Красивость, Красивый.

Красовѣль, -я, м. kubek, mierna szaszka od picia w Greckich klasztorach.

Красовѣль, -и, f. gorzalki porosa, która w Moskwie dawniej zakonnikom w święta dawano. [phyltum], miłolist.

Красовѣль, -а, м. Bot. (*calo*). Красобѣль, -я, м. Красобѣль, -и, f. в. Крессъ (Индѣйскій).

Красотѣ, -и, f. piękność; красотѣ тѣсячная, Bot. (*amaranthus caudatus*), samit, gatunek szariatu. [kna, ładna, piękność. Красотка, -и, f. kobieta piękn. Красотока, -и, f. dim., в. Красотка.]

Красофля, -и, f. в. Красовѣль & Красовѣль.

Красочникъ, -а, м., в. Церван. Красныя, Красныя, -овѣ, м. р. belki porzeczne (okrętowe), buntу (w statkach wodnych), drzewa zakrzywione w poprzek idące, szpagi (okrętowe).

Краста, Крастѣль, *Ессл. и.*, в. Короста, Коростѣль.

Крастовый, *Ессл. и.*, в. Коростовый.

Красть, в. а. kraść; [в. perf. ukrástь, pokrástь, ukrásć, zemknásć со, pokrásć]; красть изъ дѣрвннхъ писателей, kraść ze starożytnych piśnarzów; -ся, в. г. przekradać się.

Красуля, -и, f. в. Крессъ (Индѣйскій).

Красуша, в. Скарлатина.

Красъ полевой, в. Свербигуаъ.

Краѣта, -и, f. в. Каратѣ.

Краткій, -ая, -ое, adj. krótki; екросоу; краткая, -ой, в. f. znaczek (ж), stawiający się nad głosić, напр. Вѣжій, святій; краткое повтореніе, показаніе чего-либо, в. Перечень.

Кратко-врѣменно, adv. krótkotrwale; -врѣменность, -и, f. krótkotrwałość; -врѣменный, -ая, -ое, adj. krótkotrwały, krótkochwilny; -жизненный, -ая, -ое, adj. krótkowieki; -конечный, -ая, -ое, adj. *Ессл. и.*

крótkiego końca; krótkotrwały; -слово, -я, п. krótkomowny, krótkosłowie, lakonizm; -словоивый, -ая, -ое, adj. krótkosłowny, krótkomowny, lakoniczny; -срочный, -ая, -ое, adj. krótkoterminowy, na krótki czas wydany, udzielony, pozwolony.

Краткость, -и, f. krótkość; * есіелость, звязность; - путь, близость.

Крахаля, в. Каргаль.

Крахаляние, -я, п. krochmalenie.

Крахалять, в. а. krochmalić.

Крахаляль, -а, м. krochmal.

Крахаляльннй, -ая, -ое, adj. krochmalny, krochmalowy.

Крахаляльщикъ, -а, м. krochmalnik. [malnic.]

Крахаляльница, -и, f. krochmalnica.

Крачка морская, в. Качарка.

Крачунъ красивый, м. H. п. (*falco aquilinus*), орелъ Amerykański.

Краше, *compar. adv.* piękniej.

Крашенина, -и, f. farbowane płótno glansowne, glansowane.

Крашенинникъ, -а, м. sarafan z farbowanego płótna glansowanego.

Крашенинннй, -ая, -ое, adj. z farbowanego płótna glansowanego zrobiony.

Крашеніе, -я, п. farbowanie.

Крашка, -и, f. przylepka chleba, okrajek chleba.

Крашечка, Крашюшка, -и, f. dim. przylepszcza, okrajeczek chleba.

Кредитивный, -ая, -ое, adj. wierzytelny, kredencyalny, kredencyalny; кредитивная грамота, в. Кредитивъ.

Кредитивъ, -а, м. list wie-

rzytelny, wierodajny, kredencyalny list, kredens, kredens.

Кредитный, -ая, -ое, adj. kredytowy, wierodajny; билетъ кредитной кассы, билетъ кауы kredytowej. [wierzycielka.]

Кредиторка, -и, f. kredytorka. Кредиторскій, -ая, -ое, adj. kredytorski, wierzycielski.

Кредиторъ, -а, м. kredytor, wierzyciel.

Кредитъ, -а, м. kredyt, wierodajność, wiara; одѣлать кому-либо кредитъ, даć кому на kredyt, kredytować, borgować кому.

Крейсерованіе, -я, п. krążenie po morzu.

Крейсеровать, в. п. krążyć po morzu (o statkach wojennych).

Крейсеровка, -и, f. Крейсертство, -а, п., в. Крейсерованіе.

Крейсеръ, -а, м. okręt, statek wojenny krążący na morzu.

Кремѣнь, -и, м. (*siliz pyromachus*), krzemień; голышевый кремѣнь, kiz, glaz.

Кремѣнѣкъ, -шка, Кремѣнѣкъ, -шка, м. dim. krzemek, krzemyczek, mały krzemień.

Кремѣльннй, -ая, -ое, adj. (o drzewie do budowli) twardy, ściśle, suchtowny, szczelny, trwały, mocny, na budowlę zdatny, (budowlany).

Кремлевскій, -ая, -ое, adj. do kremia należący.

Кремль, -я, м. kreml, twierdza, forteca, (szczególnie w mieście Moskwie).

Кремениоватъ, -ая, -ое, adj. krzemieniowaty, do krzemienia podobny.

Кремѣннй, -ая, -ое, adj. krzemienny, krzemienowy.

Кремнеземистый, в. Кремнистый. [ка, krzemienna ziemia.]

Кремнезѣкъ, -а, м. krzemionka + Кремникъ, -а, м., в. Кремль.

Кремнистый, -ая, -ое, adj. krzemienisty, pełen krzemieni.

Кремнякъ, -я, м. krzemek, krzemyczek.

Крепортартаръ, -а, м. *Med.* (cremor tartari, винный камень), kremortartar, winny kamień, winna sól.

Крешъ, -и, f. (та часть заставка, гдѣ растеть лучшей строевой дѣсь), część węgzu w lesie, gdzie rośnie najlepsze drzewo budowlowe.

Кренгованіе, -я, п. schylenie, pochylenie okrętu; *ср.* Кренгованіе.

Кренговать, в. а. schylać, pochylać okręt dla naprawienia doliunch jego części.

Кренделѣкъ, -дѣкъ, м. dim. obwarzaneczek.

Крендель, -я, м. obwarzanek.

Крендельннй, -ая, -ое, adj. obwarzankowy. [zankarz.]

Крендельникъ, -а, м. obwa-

Крeндельщица, -и, *f.* obwagałkarka. [szklarski.]

Крeнeль, -я, *m.* dyament
Крeнить, *v. a.* paragiwać spród okrętu; -ся, *v. t.* (o okręcie): naklonić się na bok.

Крeнь, -а, *m.* naklonienie okrętu na bok, spród zewnętrzny okrętu.

Крeозoтъ, -а, *m.* Chem. kreosot.
Крeнка, -и, *f.* Н. п. (*heterobius*), złotook; крeнка войначая, (*heterobius perla*), śmierzdłomuch.

Крeповый, -ая, -оe, *adj.* krepowu.

Крeпoнь, -а, *m.* крера, крерон.

Крeпъ, -а, *m.* крера, крерон.

Крeслeльный, -ая, -оe, *adj.* krzesłowy, fotelowy.

†Крeсиво, -а, *n.* krzesiwo.
†Крeсить, *v. a.* krzesać (ogień).

Крeсла, -селъ, *n. pl.*, *v.* Марсъ (1).

Крeсла, -а, *n.* (pl. крeсла, -селъ), fotel, krzesło z poręczami.

Крeсeсь, -а, *m.* Bot. (*lepidium*), gzełucha; садoный, ogorodный, сьядный крeсeсь, (*lepidium sativum*), gzełucha ogorodowa; водоный, колодезный крeсeсь в. Брункрeсeсь; зимний, зимуючий крeсeсь, (*erygium barbarea*), gzełucha zimowa, gatunek rozszycznika; дикий крeсeсь, (*lepidium iberia*), gzełucha polna, psia, Włoska, pierzucha mała, pierzuczka; Капцунский, Индeйский крeсeсь, Испанский крeсeсь, (*tro-paeolum*), nasturcya.

Крeстeць, -тцѣ, *m. 1. dim.* (†), krzyż; 2. кура 25 спорoв на krzyż ułożona; 3. Anat. krzyż, grzbiet (bliżej kupru).

Крeстикъ, -а, *m. dim.* krzyżyk.

Крeстиянище, -а, *n.* Ecd. *n.* miejsce, gdzie chrzest św. odprawiano.

Крeстияница, -и, *f.* 1. (купель), chrzcicielnica, chrzcilnica, krcielnica, chrzcielnica, krcielnica, (назунце, з którego chрсzчoз); 2. przedkościele, kručha, gdzie chрсzчe św. odprawiano; *ii.* в. Крeстияниче.

Крeстиянный, -ая, -оe, *adj.* chрсzчeу, chрсzчeу; крeстиянный сорочка, рубашечка, chрсzчeнак, крeснак, chрсzчeна koszula, koszulka, в которой дзиецe chрсzчeд.

Крeстиянный, -ая, -оe, *adj.* chрсzчeу, od chрсzчeу, тусзoдъ się chрсzчeу; крeстиянный oблaдъ, chрсzчeу oблaдъ.

Крeстияны, -нъ, *n. pl.* 1. chрсzчeу, chрсzчeу, oбчoдъ chрсzчeу, акт chрсzчeу; 2. chрсzчeу, wyрaвление chрсzчeу.

Крeстиятель, -я, *m.* chрсzчeу; Иоаннъ крeстиятель, Jan chрсzчeу.

Крeстить, *v. a.* 1. - корo, chрсzчeу, krcielć kogo, chрсzчeу św. odprawiac, chрсzчeу komu dawać; 2. chрсzчeу, do chрсzчeу trzymać; 3. żegnać kogo lub со; -ся, *v. p.*

być chрсzчeу; *ii.* chрсzчeу się; *iii.* żegnać się, kłaść na sobie znak krzyża świętego.

Крeстияникъ, -а, *m.* chрсzчeу syn, chрсzчeу, którego kto do chрсzчeу trzymał.

Крeстияница, -и, *f.* chрсzчeна córka, chрсzчeна, którą kto do chрсzчeу trzymał.

Крeстияный, -ая, -оe, *adj.* 1. chрсzчeу, chрсzчeу, chрсzчeу, od chрсzчeу; kрeстияный сынъ, в. Крeстияникъ; крeстияная дочь, в. Крeстияница; kрeстияный oтeць, в. Воспріимникъ (1); kрeстияная мать, в. Воспріимница; 2. krzyżowy; kрeстияный uсаowanie, uсаowanie krzyża (przy przysiędze); przysięга przy uсаowaniu krzyża; kрeстияный смeръть, śmieć na krzyżu; *ii.* в. Хoдъ (крeстияный), Сила (крeстияная), Знамявiе (крeстияное).

Крeстоватикъ, -а, *m.*, в. Крeстовка (2. Н. п.).

Крeстовидный, -ая, -оe, *adj.* krzyżopodobny, на kształt krzyża, krzyżowaty.

Крeстовикъ, -а, *m. 1.* (†), rubel krzyżowy (za czasoв Piotra Wielkiego); 2. в. Крыжакъ (2. Н. п.); 3. Bot. (*crucianella*), krzyżownica.

Крeстовка, -и, *f. 1.* (w karactach) в. Трeфoвкa; 2. Н. п. (*canis vulpes decussatus s. cruciger*), lis krzyżak; 3. Bot. (*crucianella*), krzyżownica.

Крeстовникъ, -а, *m.* Bot. (*senecio*), starzec, przymiot, przymiotowe ziele; kрeстияный двуперстыый, большой, (*senecio Jacobaea*), starzec wielki, św. Jakuba kwiat, lomignat ziele.

Крeстоводруженіе, -я, *n.* podniesienie krzyża świętego, podwyższenie krzyża świętego.

Крeстовый, -ая, -оe, *adj.* 1. żołądny; kрeстияный тузъ, туз żołąдny; kрeстияная дaма, wyżник żołąдny, памfil; в. Трeфoвый; 2. krzyżowy; kрeстияный братъ, krzyżак, krzyżownik, idący на wojnę krzyżową; kрeстияный свoдъ, склепienie krzyżowe; крeстияная, -ой, (*s. f.*) або kрeстияная дeрeвоу, kaplica (np. w domu biskupa); *ii.* kрeстияная трава, в. Крeстияникъ; kрeстияный корень, в. Волицъць (кудрявый).

Крeстоносець, -сца, *m.* krzyżownik, guszc krzyżowy, idący на wojnę krzyżową; -носный, -ая, -оe, *adj.* krzyżооносу; kрeстияносна недeля, недeля krzyżоу, piąta недeля po wielkiej посу; -оbрaзo, *adv.* krzyżowo, на krzyż, krzyżowato, w kształcie krzyża; -оbрaзный, -ая, -оe, *adj.* krzyżowaty, на kształt krzyża, на krzyż, podobny do krzyża; -оbрaзный, *adv.* в. Крeстиянооbрaзo; -поклoнный, -а, *m.* kłaniający się krzyżowi, uwielbia-

jący krzyż; -поклoнный, -ая, -оe, *adj.* тусзoдъ się uwielbiania krzyża; kрeстияноклoнная недeля, trzeci tydzień wielkiego посту; kрeстияноклoнное воскресенье, недeля глoха або trzecia (wielkiego посту); -прeстияникъ, -а, *m.* krzyworугзусзoдъ; -прeстияный, -ий, -оe, *adj.* krzyworугзусзoдъ, wiarоооу; †-привoдная запись, *f.* gota przysięgi.

Крeстияный, -ая, -оe, *adj.* krzyżowy, на krzyż ułożony; kрeстияная кoсть, (*Anat.*) kość krzyżowa, [grzbietowa]; kрeстияная артерія, артерія krzyżowa, [grzbietowa].

Крeстиятый, -ая, -оe, *adj.* krzyżowaty, mający postać krzyża, на kształt krzyża, на krzyż; *ii.* mający на sobie krzyże, pokruty, oznaczony krzyżami, krzyżkami; kрeстиятый пaйжъ, в. Крыжакъ (2).

Крeсть, -а, *m. 1.* (*prop. & **) krzyż; znak krzyża przy żeganію się; воодвиженіе крeста, podniesienie krzyża świętego, podwyższenie krzyża św.; крeсть нa крeсть, [dwo kрeстия-нa-крeстия]; на krzyż; krzyżem; класть, положить крeстия для oznaczenia чeго, kłaść, położyć krzyże dla oznaczenia czego; привождать, привождать ко крeстю, распинать, распять на крeстъ, przubіjаć, przubіjаć do krzyża, [rozpiąć, rozpiąć na krzyżu], krzyżować, ukrzyżować; водрузять крeсть, postawić, zatać krzyż; oстаній крeстoмъ, żegnać, błogosławić krzyżem; 2. krzyż, krzyżyk, (zawszczyt różnych godości), order; Георгиевский крeсть, order św. Jerzego; 3. ° (гонение, неспрастие), † krzyż, przesławianie, cierpienie, umartwienie, utrapienie, nieszczęście, zła gzez.

Крeсть, в. Трeфъ.

Крeстиянецъ, -нца, *m.*, в. Крeстиянинъ.

Крeстияний, -а, *m.* chłor, włościanin, wieśniak; крeстияние, -нъ, *pl.* chłopi, włościanie, wieśniacy; нaзъ крeстиянъ, з chłoptwa.

Крeстьянка, -и, *f.* chłорка, włościanka, wieśniaczka.

Крeстьянский, -ая, -оe, *adj.* chłорski, włościański.

Крeстьянство, -а, *n.* chłoptwo, stan chłорski, włościański.

Крeсть, -а, *m.* życie.

Крeца, -и, *f.* & *pl.* крeцны, -нъ, гласа, krase.

Крeцатій, -ья, -ье, *adj.* & Крeцачій, kрeцoтoу, бiалозoу, бiалозoу, бiалозoу, do бiалозoу, kрeсzota należoу.

†Крeцeль, -а, *m.* & Крeцeлы, *pl.* nowe, мару.

Крeцeтникъ, -а, *m.* kрeсzoтник, yokolnik.

Крeцeтъ, -а, *m.* Н. п. (*falso*

я ияъ (чихотный); кровавикъ Канадскій, (*sanguinaria canadensis*), krawnik Kanadzki.

Крoвaвiть, *v. a.* krawawic, krawawo cypnie, krawiъ oblewac.

Крoвaвникъ, -а, *m.*, *v.* Купена & Тысячелистникъ (чихотный).

Крoвaвнiй, -ая, -ое, *adj.* krawawu; крoвaвнoе сраженiе, krawawbitwa; крoвaвнe бнi, ocуz krawawе; крoвaвнiй шoвъ, (*Chir.*) krawawу zwеz; крoвaвнiй чирей, wrzôd krawawу, болôзка; крoвaвнiй цвѣтъ, (*Bot.*), *v.* Крoсъз (Индiйскiй).

Крoвaвнiтъ, *v. n.* krawiъ слѣзawac.

Крoвaтитца, -и, *f.* *augm.* lozъ.

Крoвaтънiй, -и, *f.* *dim.* lozeczko.

Крoвaтънiй, -ая, -ое, *adj.* lôzъkowу.

Крoвaточка, *v.* Крoвaтън.

Крoвaтъ, -и, *f.* lôzko.

Крoвѣлька, -и, *f.* *dim.* daszek.

Крoвѣльнiй, -ая, -ое, *adj.* daschowy, krywowy.

Крoвѣльничкъ, -а, *m.* *pr.* okrywawcz daschów.

Крoвѣнiтъ, *v.* Крoвaвiть.

Крoвoбращѣнiе, *v.* Кронон....

Крoвинка, -и, *f.* kropka krawi.

Крoвистый, -ая, -ое, *adj.* krawisty, pełen krawi, obfity w krew'.

Крoвля, -и, *f.* dach, daszek, kryw; §. чужю кровлю кровѣтъ, а своѣ каплетъ, о чуждуч справахъ мысли, а своичъ не патрзу. Крoвнoсть, -и, *f.* krewнось, prokrewienstwo.

Крoвнiй, -ая, -ое, *adj.* krewny, prokrewniowy; крoвнiй рôдственикъ, krewnlak, prokrewniowу, krewny.

Крoвo-пoзвратнiй, -ая, -ое, *adj.* (*Anat.*) krowozwратная жила, зыла krawawa, krewna; -добнiе, -я, *n.* krowodôj, choroba krow'w, кiеду пры доженiу зъ мiекомъ krew' zъ wmylonъ plynie; -дрѣвникъ Канпѣнскiй, *m.* (*haematocylon*), дрzewo бiекiтнe; *v.* Кампѣниикъ; -жадничать, *v. n.* bycъ krowozercуzъ, krowozercуzъ, очиcуwъ krawi; -жадноеть, -и, *f.* krowozerność, chciwość krawi; -жаднiй, -ая, -ое, -жаждущiй, -ая, -ое, *adj.* krowozerny, krowozercуzъ, chciwу krawi; -жалiе, -я, *n.* wуwъ krawi; -литiе, -литнiй, *Eccl. st.*, *v.* Крoвопролитiе, Крoвопролитнiй; -мститъ, -я, *m.* mściciel krawi (rozlanêj); -мстительнiй, -и, *f.* mścicielka krawi (rozlanêj); -мстительнiй, -ая, -ое, *adj.* krowomścicielny; -ниченiе, -я, *n.* pomatka krawi, za krew' rozlanâ; -исбнiй, -ва, -ое, *adj.* krawionośny; крoвoисбнiе сосуду, *Anat.* (*vana sanguifera*), nacуznia krawionośne,

nacуznia krawawo; -обращѣнiе, -я, *n.* cykulacya, obieg, krawiенiе krawi (w ciecie); -очищенiе, -я, *n.* przeczyszczenie krawi; -пивецъ, -вца, *Eccl. st.*, *v.* Крoвопiйца; -питiе, -я, *n.* krawawozerność, chciwość krawi; -пiйца, -и, *a. c.* krawawozercа, żarłok krawi, mordogca; -плеванiе, -я, *n.* plucie krawi; †-проилтеть, -тца, *n.* krawawozercа, żarłok krawi, mordogca; -проилтiе, -я, *n.* 1. rozlanie krawi, przelew krawi, zaciêtа walka; 2. *Eccl. st.* zaklôcie ofiar do saforalenia; -проилтнiй, -ая, -ое, *adj.* krawawу; крoвопроилтнoе сраженiе, bitwa krawawa; -пущанiе, -я, *n.* krawi puszczанiе; крoвопущанiе рожкiи, stawianie baniek; -пущатель, -я, *m.* ten со krew' puszczа, cyrulik; -пущательнiй, -ая, -ое, *adj.* krawiopuszczalny, do krawi puszczania siуzacy; крoвопущательнiя орудiа, narzêdzia krawiopuszczalne, do krawi puszczania; крoвопущательнiй рожкъ, байка barwierska, nacуzko do nacûgania krawi; †-разлитiе, *v.* Крoвопролитiе; -сѣбитель, -я, *m.* kazirod, kazirodnik, kazirodziec; -сѣбительнiй, -ая, -ое, *adj.* kazirodny, kazirodzki, kazirodzacy; -сѣбникъ, -а, *m.* kazirod, kazirodnik, kazirodziec; -сѣбнiе, -я, *n.* kazirodztwo, grzech cieleny zъ osobâ powinowatâ; -соска, -и, *f.* *n.* (*hippoboscа scirina*), kleszczыk, owad; -соснiй, -ая, -ое, *adj.* krew wуzъzajacy; крoвососнiй инструментъ, *v.* Крoвоособъ (1. *Chir.*); *ii.* крoвососнiй рожкъ, байка barwierska, nacуzko do nacûgania krawi; крoвососнiя насѣкомыя, *n.* *n.* (*sanguinaria*), owady krew wуzъzajacy; -сось, -а, *m.* 1. *Chir.* krawiosos, bdellometr; 2. *n.* *n.* upiôr, wampir; *v.* Вампиръ; -творѣнiе, -я, *n.* przeistaczenie się chылу w krew'; -теченiе, -я, *n.* krowotok, krawawotok; крoвотечѣнiе изъ носу, krowotok zъ носа, krawi zъ носа pynienie; крoвотечѣнiе изъ лѣгкыхъ, krowotok zъ плuc; мiсачное крoвотечѣнiе, krowotok niewiесci mieszczny, miesiaczki, cзау, kwiaty; *v.* Мiсачное; -точивый, -ая, -ое, *adj.* krowotoczny, krowotok ciерзacy; -хърванiе, -я, *n.* plucie krawi; -хлѣбка, -и, *f.*, *v.* Красногoлoвнiкъ; -цвѣтъ, -а, *m.* *Bot.* (*haematidius*), krawokwiat; -чистительнiй, -ая, -ое, *adj.* krew' czyszczacy, przeczyszczajacy; крoвочистительнoе лекарство, lekarstwo krew' przeczyszczajacy; крoвочистительная травâ, *v.* Крoвочiсть; -чистъ, -а, *m.* *Bot.* (*styracium olnatrum*), dzięgiel cudzoziemski; przewlôka, ziele.

Крoвцъ заячъ, *f.* *Bot.* (*hypericum perforatum*), *v.* Звърoбiй.

Крoвъ, -а, *m.* 1. *Eccl. st.* dach, kryw; 2. przуtulek, mieszkanie; 3. *obrona.

Крoвъ, -и, *f.* krew'; *krew', gôd, pokrewienstwo, familia; пронохидъ отъ княжеской крoви, pochodzi zъ krawi князедоци; изойтъ кровью, zakrawiwi się; избiтъ кобъ-либo въ крoвъ, до крoви, gozkwawic, do krowi gozranic; у негo изъ носу крoвъ идѣтъ & течѣтъ, krew' mu zъ носа idzie, krew' mu zъ носа ciecze; у негo рѣки въ крoви, on та геосъ krawiwoiоne; *ii.* Ч. Пуокать, Брoсать (крoвъ), Отмцать (крово).

Крoвьяннiй, -ая, -ое, *adj.* krawisty, pełen krawi, obfity w krew', krewny.

Крoвьянiй, -и, *f.*, *v.* Крoвaвникъ (Кандiйскiй).

Крoвлянiй, (-iй), -ая, -ое, *adj.* krawawny, krawawу; крoвлянiя кабаса, кiзка krawawa або krawiъ nadziana; крoвлянiе сосуду, (*Anat.*) nacуznia krawionośne, nacуznia krawawe.

Крoвнiе, -я, *n.* krajanie.

Крoвникъ, -и, *f.* krowj, krajanie.

Крoвница, -и, *f.* krawalnica.

Крoвнiнiй, -ая, -ое, *adj.* do wуkwawienia siуzacy; крoвляная доска, *v.* Крoвляница.

Крoвляничкъ, -а, *m.* przykrawacz, (со у krawca lub czewca robotê przykrawa). [waczka.

Крoвляница, -и, *f.* przykrawa.

Крoвтель, *v.* Крoвляничкъ.

Крoйтъ, *v. a.* krajać, przykrawacz (*np.* suknie).

Крoйничкъ, *v.* Крoвляничкъ.

Крoкa, -и, *f.* кроки, *pl.*, *v.* Утокъ.

Крoкодиль, -а, *m.* *n.* (*crocodilus*), крокоду; Американскiй крокодиль, *v.* Кайманъ.

Крoкъсъ, -а, *m.* прозекъ зъ счергоной ochру. [krowiowу.

Крoвляничкiй, -ая, -ое, *adj.*

Крoвликъ, -а, *m.* *n.* (*terpus cuticulus*), krowik, (zwierzatko).

Крoвличiй, -ья, -ье, *adj.* krowiowу.

Крoнâ, -â, *f.* 1. gleñ chleba, kromka chleba; 2. krajka, brzeg u tkaniny jakiegъ; 3. brzeg tarticy, deski.

Крoвика, -и, *f.* 1. *dim.* kromka chleba; 2. brzeg tarticy; 3. *v.* Покрôжъ.

Крoвочнiй, -ая, -ое, *adj.* 1. krowkowу; 2. krajkowу.

Крoвсанiе, -я, *n.* rznienie, porznicze na kawalki.

Крoвсать, *v. a.* krajać, rznacъ, porznacъ na kawalki.

Крoвнiтъ, *v.* Крoвсать.

Крoвъ, *v.* Ларъ.

Крoвъ, *adv.* грôcz, oprôczъ.

† Крoвляничкъ, *v.* Опричникъ.

Крoвщнiй, -ая, -ое, *adj.*

Ессл. сл. skrajny, ostatni, oddalony, osobny; тма & тма крѡишна, ciemność najokropniejsza; в. Тма (крѡишна).

Крѡна, -и, *f.* wierzchołek drzewa. [на (w fortyfikacji).

Крѡнверкъ, -а, *m.* *Fortif.* koro-
Крѡнный, -ая, -ое, *adj.* koron-
nowy.

Крѡпаніе, -я, *n.* partanie, par-
tolenie, puscie. [autor.

Крѡпатель, -я, *m.* partacz; злы
Крѡпаты, *v. a.* partac, partolic;
крѡпаты стихы, klecić wiersza.

Крѡпива, Крѡпивный, в. Кра-
пива, Крапивный.

Крѡпидло, -а, *n.* 1. kropidło
do krapienia; 2. *Bot. (oenanthe)*,
kropidło, przewłoka; в. Дѡнникъ
(трылѡстный).

Крѡпильница, -и, *f.* kropid-
nica, krapielnica.

Крѡпильный, -ая, -ое, *adj.*
kropidny, kropidowy.

Крѡпильце, -а, *n.* *dim.* kropid-
pelko.

Крѡпить, *v. a.* kropić, pokra-
piac, (pokropić); -ся, *v. r.* kropić
się, akrapiać się.

Крѡпкий, Крѡпкость, в. Хрѡп-
кій, Хрѡпкость.

Крѡплѣніе, -я, *n.* krapienie.
† Крѡпля, -и, *f.* в. Крѡплѣ-
ніе, Капля. [muczeć, lać.

Крѡпотаты, *v. n.* markotać,
Крѡпоткій, в. Крѡпотливый.

Крѡпотливость, -и, *f.* mrukli-
wość, markotliwość.

Крѡпотливый, -ая, -ое, *adj.*
mrukliwy, mrużący, markotliwy.

Крѡпотъ, -а, *m.* mamrot,
mruk, szlowiec mrukliwy.

Крѡпотья, -я, *f.* kobieta
mrukliwa.

Крѡпотъ, -а, *m.* mruk, mru-
zenie, mrukienie, markotanie.

Крѡпоты, в. Крѡпотаты.
Крѡпъ, в. Укрѡпъ.

Крѡсна, -ы, *f.* *ii. pl.* kрѡсны,
-сень, krosna, (*gen.* krosien),
tkaczy warsztat. [kret.

Крѡтѣнокъ, -нека, *m.* młody
Крѡтникъ, -а, *m.* *dim.* krecik.

Крѡтитъ, в. Укрѡтитъ.

Крѡтій, -ая, -ое, *adj.* cichy,
spokoju, rowolny, łagodny, łaskawy,
urzędny.

Крѡтокѡдше, -я, *n.* rowolno-
ść, łagodność, łaskawość, ur-
zędność.

Крѡтокѡдушный, -ая, -ое, *adj.*
cichy, spokoju, rowolny, łago-
dny, łaskawy, urzędny.

Крѡтокѡравіе, -я, *n.* łaska-
wość, łagodność.

Крѡтокѡравный, -ая, -ое, *adj.*
rowolny, łaskawy, łagodny.

Крѡтовый, -а, *m.* *Bot. (nepenthes)*,
dzbanechnik, kufelka; *ii.*
в. Вудра.

Крѡтовина, -и, *f.* kretowisko.

Крѡтовый, -ая, -ое, *adj.* kret-
towy, od kreta. [kret.

Крѡтоловка, *n.* *f.* łapka на

Крѡтоловъ, -а, *m.* kretolów,
polujący на kreta.

Крѡторья, -и, *f.* *Ессл. сл.*, в.
Крѡть. [ий.

Крѡтостный, *Ессл. сл.*, в. Крѡт-
Крѡтость, -и, *f.* rowolność,
łagodność, łaskawość, urzęd-
ność.

Крѡтъ, -а, *m.* *H. n. (talpa)*, kret.
Крѡхъ, -ы, *f.* okruh, okruszy-
na, kawalek.

Крѡхаль, -я, *m.* *H. n. (mergus merganser)*, nurogęs.

Крѡхѡбка, -и, *f.* oszczędna,
kobieta garkoskrob.

Крѡхѡбникъ, в. Крѡхѡбка.
Крѡхѡбничать, *v. n.* oszczę-
dzac.

Крѡхѡбъ, -а, *m.* oszczędny,
liczykupa, garkoskrob.

Крѡхотка, -и, *f.* maleństwo,
odrobina (czegokolwiek).

Крѡхотный, -ая, -ое, *adj.* ma-
lutki, maluczki, maluteńki, ma-
luteczki.

Крѡче, *compar. adv.* ciszej, spo-
kojniej, powolniej, łagodniej, łas-
kawiej.

Крѡчево, -а, *n.* kapusta sza-
kutowana, jarmuż drobno posie-
kany.

Крѡшеііе, -я, *n.* drobenie.

Крѡшечка, -и, *f.* *dim.* в.
Крѡшкa, крѡшечку, (*adv.*) bardzo
mało; odrobineczkę, kawaleczek;
ii. v. Нахѡбоваться.

Крѡшечный, -ая, -ое, *adj.*
drobniuchny, maleńki, malutki,
maciupki.

Крѡшить, *v. a.* kruszyć, dro-
бить; -ся, *v. r. & p.* kruszyć się;
быć kruszonym, drobionym.

Крѡшница, в. Форель. [ка.

Крѡшка, в. Крѡхъ & Крѡхѡ-
Крѡшня, -ы, *f.* kosz z cien-
kich прѣсѣнков; dzieciorek, kosz
на kury. [okraglawy.

Крѡшленый, -ая, -ое, *adj.*

Крѡшѡнекъ, Крѡшѡне-
чекъ, -нька, -нько, *adj.* okrag-
gluchny. [okragłość.

Крѡшлина, -ы, *f.* okragławość.

Крѡшль, *v. a.* zaokrąglać.

Крѡшло, *adv.* okragло.

Крѡло-вѡто, *adv.* okraglawo;
-вѡтость, -и, *f.* okragławość;

-вѡтый, -ая, -ое, *adj.* okragła-
wый; -губцы, -овъ, *m. pl.* szczypce,
obegegi z okragłymi kołcami;

-лѡщный, -ая, -ое, *adj.* okragлѡ-
twarzy; -ношѡночникъ, в. Жѡло-
тодрѡвникъ; -прѡдолова-
тый, -ая, -ое, *adj.* owalny, jaj-
kowaty; -рѡтый, -ая, -ое, *adj.*
okragłogęby, ust okraglych.

Крѡлость, -и, Крѡлотъ, -ы,
f. okragłość.

Крѡлошлѡнный, -ая, -ое, *adj.*
(o *gwoździach*!) okragłogłowy, z
okragłą główką.

Крѡшль, -ая, -ое, *adj.* ok-
ragły; крѡшляя порѡзка, *v. sub.*
Порѡзка; крѡшльи тервь, в. Мо-
тѡличникъ.

Крѡшльи, -а, *m.* pieniek lub
kamień okragły, okragłak.

Крѡшльи, *v. n.* okragлѡс.

Крѡшлякъ, -ъ, *m.* 1. kamień
okragły; 2. *H. n.*, в. Нѡтныкъ;
3. (*Bot.*), в. Дрѡва ка.

Крѡшльиш, в. Крѡшльи.

Крѡшовѡнка, -и, *f.* *pop.* кра-
жек, kółko; сѡбъ крѡшовѡнкою,
usiadac w koło. [głość, kołistość.

Крѡшовидность, -и, *f.* okra-
Крѡшовидный, -ая, -ое, *adj.*
kołisty, majacy kształt koła, w
kształcie koła.

Крѡшовина, -ы, *f.* okrag, ро-
стаć koła; воить въ крѡшовину,
wejść w koło.

Крѡшовый, -ая, -бо, *adj.* ко-
лову; крѡшовѡе обращѡние, obrѡт
колову; крѡшовѡя порѡзка, *v. sub.*
Порѡзка; *ii. v.* Штъ (чѡму
крѡшову). Напѡлнить (зѡбку
крѡшовѡй). [обращѡние.

Крѡшовращѡніе, в. Крѡшо-
вовый, в. Крѡшовѡй.

Крѡшовъ, в. Горизѡнтъ.

Крѡшъ, *adv.* на околу; * (до-
чета), zupełnie, całkiem; обо-
бръть коб-либо крѡшъ, całkiem
кому co zabrac; обѡйти гѡрѡдъ
крѡшъ, miasto nakoło obejść.

Крѡшъ, *adv.* на околу; в
околу; у менѡ голова идѡтъ
(пошла) крѡшъ, в гловѡе mi
się крѡсѡ, (zawróćcio).

Крѡшѡбращѡнный, -ая, -ое, *adj.*
kołisty, w kształcie koła, okragły
nie zewszad, ale w plask, w koło.

Крѡшѡобращѡніе, -я, *n.* bieg,
obrѡt kołowy.

Крѡшѡвѡитный, -ая, -ое, *adj.*,
в. Плавѡніе, Путѡшествіе (крѡ-
шѡвѡитное).

Крѡшъ, -а, *m.* koło, okrag,
obwód; kółko, obrączka; krag,
krążek; okrag, przegod, cykl; ко-
ло, towarzystwo, kompania; крѡшъ
читѡтельный, grono czytelników;
крѡшъ дѡвательности, okrag, об-
рѡб, zakres działania, szupności,
pole; крѡшъ сѡнца, сѡлнечный
крѡшъ, okrag, okrag sѡнца; крѡшъ
лунѡй, okrag кaіѡзуса; powiętro-
krag, parokrag; крѡшъ бѡска, krag,
krążek wosku; крѡшъ свѡта, okrag
świata, kula ziemska; *ii. v.* По дѡ-
дѡнный, Повѡротный (крѡшъ),
etc.; *ii. v.* Гончѡрный, Во-
лѡчѡльный (крѡшъ), *etc.*

Крѡшѡло, -а, *n.* 1. cyrkiel; 2.
Archit. buksztele, obłaki z tarcic,
formy w murowaniu; 3. *Artill.*
przerzutnica; 4. deska z dziurami
rѡżnej wielkości dla odgaczania
perel wѡлкъзuch od mniejszych;
б. (†), karczma.

Крѡшѡвникъ, -а, *m.* koronki
robiący, koło koronek się tru-
dzący, kupiec koronkama handlu-
jący.

Крѡшѡвица, -и, *f.* koronka,
koronki robiąca, koło koronek
się trudząca, koronkami handlu-
jąca.

Кру́жевный, -ая, -ое, *adj.* koronkowy, z koronek.

Кру́жево, -а, *n.* koronki, forboty. [kótko.]

Кру́жекъ, -а, *m. dim.* krązek, Кру́женье, -я, *n.* krązenie, kowanie; кру́женье головы́, zawrót głowy.

Кру́жечекъ, -чка, *m. dim.* krążeczek, kóleszko. [czek.]

Кру́жечка, -и, *f. dim.* dzbanek, Кру́жечный, -ая, -ое, *adj.* dzbankowy, półgarncowy.

Кру́жило, *Ecl. al.*, *v.* Кру́жево.

Кру́жить, *v. a.* zaakragiac; krążyć, kolować; wykrecac; кру́жить голову́, завращаю́ голову́; *v. r.* kreć się, obracać się; у меня́ голова́ кру́жится, w głowie mi się wrotó kreć; завращаю́ mi się в голове́. [sko, wielki dzban.]

Кру́жища, -и, *f. augm.* dzbani-

Кру́жище, -а, *n. augm.* kolisko, wielkie kolo.

Кру́жка, -и, *f. dzban, dzbanek; półgarncówka, półgarniec; pu-*szka do zbierania i składania pie-niędzy.

Кру́пá, -ы́, *f.* krupa, krupa, kasza; ячмáл кру́пá, kasza, krupy jęczmieńne.

Кру́пнякъ, -á, *m.* kasza zrobiona na masle z jajkami i twarogiem.

Кру́пной, (-ый), *v.* Кру́пной.

Кру́пина, -и, *f.* ziarnko krupowe, odrobinka.

Кру́пинка, -и, *f.* dzban, dzbanek; odrobinka. [chleba.]

Кру́пица, -и, *f.* okruszyna

Кру́пичатый, -ая, -ое, *adj.* z krup pszennych zrobiony; pszen-ny; кру́пичатая мука́, *v.* Кру́пичатка (2); кру́пичатый мёдъ, miód krupiasty.

Кру́пка, -и, *f. 1. dim.* krupka, krupki, kaszka; 2. *Bot. (áraba verna)*, glodek wiosnowy.

Кру́пно, *adv.* grubo; кру́пно говорить о́з кѣмъ, grubo, niegłozecznie z kim mówić; oświadczać komu swoje nieukontentowanie.

Кру́пно-вѣтый, -ая, -ое, *adj.* grubowaty, nieso gruby, przygrubszы; -зернистый, -ая, -ое, *adj.* gruboziarnisty; -мóлотый, -ая, -ое, *adj.* grubo zmóloty.

Кру́пность, -и, *f.* grubość.

Кру́пный, -ая, -ое, *adj.* 1. gruby; gruboziarnisty; кру́пная пшеница, pszenica gruboziarnista; кру́пный песокъ, piasek gruby; 2. (o deszczu) wielki, ulewny; *v. sub.* Дождь (кру́пный); 3. го́лый, ду́ш; кру́пный о́копъ, bydló rośle.

Кру́пный, *v. n.* grubieć.

Кру́пнякъ, -á, *m.* przedmioty wielkie; ка́мень кру́пнякъ, ка́мня wielki; дѣрево кру́пнякъ, drzewo wuzokie.

Кру́пчатка, -и, *f. 1.* młyn do mielenia mąki przedniej; 2. mąka

pszenna najprzedniejszego gatunku.

Кру́пчатый, -ая, -ое, *adj.* krupny; krupчатная мельница, młyn krupny.

Кру́пчатый, -ая, -ое, *adj.* gruboziarnisty, krupiasty; кру́пчатый мёдъ, miód krupiasty. [roba.]

Кру́пъ, -а, *m.* *Med.* krup, cho-

Кру́пной, (-ый), -áя, -ое, *adj.* krupny, z krup zrobiony, krupiasty.

Кру́тене́къ, -нька, -нько, *adj.* nieso kręty; nieso spadzisty.

Кру́тене́къ, -ницá, *m.* baran szyszczony, skor.

Кру́тень, -тня, *m.* wir, kręt, zawrót.

Кру́тиго́ловка, *v.* Вертиго́лов-

Кру́тизанá, -ы́, *f.* spadzistość; krętość.

Кру́тикъ, -а, *m.* 1. indyct, indyg; 2. *Bot. (indigofera)*, indyctowe ziele; 3. (na *białym torzu*.) brzeg spadzisty; 4. *v.* Кру́тене́къ. [znice.]

Кру́тило, -а, *n.* kolo rowno-

Кру́тильня, -и, *f.* rownoźnia, miejsce gdzie powrozy kręca.

Кру́тить, *v. a.* kreć się, skręcać, ścisnąć, ściskać moeno związaniem; (o *wietrze*.) kreć się, wirtzić; (= toroniac), przyupieszac, naglic; -ся, *v. r.* kreć się, skręcać się; (o *rzekach*.) wężykami się kreć, płynąć kręto, wężykowato.

Кру́то, *adv.* kręto, tęgo; spa-

dzisto, stromo, przykro; gęsto; twardo; *ostro, surowo; сваритъ кѣму кру́то, ugotować kaszę gęsto; на дворѣ стоить кру́то, na dworze okropnie zimno; и́ кру́то на кру́то, а) [= весьма солоно], bardzo słono; насолить что́-либо кру́то накру́то, przesolicć со бар-дзо; б) [= весьма круто, плотно], bardzo kręto, bardzo tęgo.

Кру́тоберегий, -ая, -ое, *adj.* mający brzeg spadzisty, przykry.

Кру́той, -áя, -ое, *adj.* kręty, tęgi (*np.* lina); spadzisty, stromy, przykry; gęsty (*np.* kasza); twardy (*np.* jajka gotowane); *ostrы, surowy, okrutny; кру́той вѣтеръ, wiatr tęgi, ostrы.

Кру́тость, -и, *f.* spadzistość, stromość, przykrość (*np.* brzegów, gór); tęgość (*np.* wiatru); *ostrość, surowość; krętość; nрáва, surowość charakteru; upor.

Кру́тояръ, -а, *m.* brzeg spadzisty, przykry.

Кру́тоярый, -ая, -ое, *adj.* mający brzeg spadziste, przykre.

Кру́тый, *v.* Кру́той.

Кру́ть, -и, *f.* *v.* Кру́тизанá.

Кру́хмáлнъ, Кру́хмáль, *v.* Крахмáл....

Кру́ча, *v.* Кру́тизанá.

Кру́че, *compar. adv.* kręciej, tę-żej; stromiej, przykrzej; ostrzej, etc., *ср.* Кру́той. [powroźów.]

Кру́чение, -я, *n.* krećenie (*np.* Кру́чина, -и, *f.* žal, smutek,

boleść, zmartwienie, zgryzota, strapienie, niespokojność; чёрная кру́чина, melanckolia.

Кру́чинить, *v. a.* smuć się, tra- pić, martwić, gryźć kogo; -ся, *v. r.* smuć się, trapić się, martwić się, gryźć się.

Кру́чинный, -ая, -ое, *adj.* smutny, strapiony, zmartwiony.

Кручъ, -и, *f.* *v.* Кру́тизанá.

Кру́чение, -я, *n.* smucenie, trapienie, martwienie; ж. разби- cie się, pokruszenie (*np.* okrętów, statków wodnych). [kruszec.]

Кру́щень, -щя́, *m.* *Ecl. al.*

Кру́шина, -и, *f.* *Bot. (rhamnus frangula)*, hakowiec, szaklak, kruszyna. [kákawo, kruszynowy.]

Кру́шинникъ, -а, *m.* las sza-

Кру́шинный, -ая, -ое, *adj.* szakłakowy, kruszynowy.

Кру́шить, *v. a.* kruszyć, dru- zgotować; *smuć się, trapić, martwić, gryźć; -ся, *v. r.* kruszyć się; *smuć się, trapić się, martwić się, gryźć się.

Кру́шиякъ, *v.* Кру́шинникъ.

Кру́шкякъ, -а, *m.* 1. *H. n.* (*canis vulpes cruciger*), lis krzyżak; 2. *H. n.* (*epieira diodema*), pajak krzyżak; 3. krzyżak, krzyżownik, rycerz krzyżowy, idący na wojnę krzyżową; *v.* Крестоносецъ.

Кру́жытникъ, -а, *m.*, *v.* Кры- жакъ (3). [agrestowa.]

Кру́жонниковка, -и, *f.* wódka

Кру́жонниковый, -ая, -ое, *adj.* agrestowy, od agrestu, z agrestu.

Кру́жонникъ, -а, *m.* *Bot. (ribes grossularia)*, agrest, krzak i owoc agrestowy.

† Кру́жы, -а, *m.* 1. krzyż; 2. krzyżyk, gwiazdeczka (w książkach do objaśnienia używane); 3. giefes, giefes, jelsca, rękojęć nieczna, szpadowa. [летячал.]

Кру́лянь, -а, *m.*, *v.* Собáка

Кру́лястый, -ая, -ое, *adj.* skrzydłasty.

Кру́лятый, -ая, -ое, *adj.* skrzydłaty; кру́лятый конь, *v.* Легáць (2).

Кру́лять, *v. n.* skrzydeł do- stawać, stawać się skrzydlatym.

Кру́лечко, -а, *n. dim.* schodki, male schody.

Кру́лечный, -ая, -ое, *adj.* do schodów należący. [delko.]

Кру́льце, -а, *n. dim.* skrzy-

Кру́льце, -а, *n. augm.* skrzy- dliśko, wielkie skrzydło.

Кру́ло, -á, *n.* 1. skrzydło (*u* pta- ка); кру́ляя, -ьявъ & кру́ла, -ль, *pl.* skrzydła; подъ снѣгомъ кру́ль егó, *pod cieniem skrzy- deł jego, pod opieką jego; 2. (*u* wiatraka) skrzydło, śmigło; 3. (*u* niewodu) poboczny siodł; 4. (*u* kapelusza) skrzydło, grzepla, brzeg; 5. *Archit.* skrzydło domu, pawilon; 6. *Milit.* skrzydło, bok sztyku wojskowego; opuścić кру́ля, *opuszczać skrzydła, zniechęcić się, stochrzać, serce stracić.

Крыловидный, в. Крылообразный.

Крылообразный, -ая, -ое, *adj.* skrzydłopodobny, do skrzydeł podobny, na kształt skrzydła, skrzydłowy.

Крылоплодъ, -а, м. *Bot.* (pterocarpius), smoco owoc; smokowe drzewo.

Крылосць, в. Клыросць.

Крылошанинъ, Крылошанка, в. Клырош...

Крылышко, -а, н. (*pl.* крылышки, -шекъ), *dim.* skrzydełko.

Крыльный, -ая, -ое, *adj.* skrzydłowy, skrzydłelny; крыльное перо, рібо skrzydłowe.

Крыльце, -а, н. 1. łopatka (в сiele ludzkim lub zwierzęcym); 2. ↑ (рукоятка или ефесъ у шпана), gífeś, gífeśa, jelsca, rękojśca u szpadu. [domem.]

Крыльцо, -а, н. schody przed Крыльцовый, -ая, -ое, *adj.* łopatkowy; крыльцовая артерія, (*Anat.*) arterya, żyła łopatkowa.

Крыльцовый, -ая, -ое, *adj.* do schodów przed domem należący.

Крыльщикъ, -а, м. flankier; в. Фланкёръ & Флигельманъ.

Крынка, в. Крйнка.

Крыса, -ы, *f. H. n.* (*mus rattus*), szczur.

Крысинокъ, -нка, м. szczurek.

Крысица, -а, *f. augm.* szczurzyk, wielki szczur.

Крысей, -ья, -ье, *adj.* szczurzy.

Крытие, -я, н. krycie, pokrycie. [kryty.]

Крытый, -ая, -ое, *part. p.* pokryty, в. а. 1. kryty, nakrywać, okrywać, przykrywać, zakrywać, pokrywać; крыть шубо, pokrywać futro, dawać wierzch na futro; 3. czynić królowi królewъ, *etc.*, в. *sub:* Крѳвляя, 2. ukrywać, przychowywać (*np.* zbiegów); ukrywać, tać; 3. (*w grze kart:*) bić, zabić, brać, wziąć; крыть козыремъ, bić kozera; -ся, а) в. г. kryć się, ukrywać się, chować się; б) в. р. być pokrywanyм, pokrytym; pokrywać się.

Крыша, -и, *f.* 1. kryt, dach; 2. (*w grze kart:*) kolej bicia [krycia] zadanej karty.

Крышечка, -и, *f. dim.* 1. daszek; 2. pokryweczka, nakryweczka.

Крышечный, -ая, -ое, *adj.* 1. dachowy, krytowy; 2. pokrywkowy.

Крышка, -и, *f.* 1. *dim.* dach, kryt; 2. pokrywka, pokryweczka. Крышительный, -ая, -ое, *adj.* pokrzeriający, posilny, posilający, wzmacniający; крышительными камиша, korpole posilające, wzmacniające; крышительными лекарства, lekarkstwa posilające, wzmacniające.

Крышить, в. а. umocnić, wzmacnić; potwierdzać; wzmacniać, posilac, pokrzeriac; надежда крышитъ духъ, nadzieja pokrzeria umysł; *Jur.* в. Skrybyть,

Укрѳплять; -ся, в. г. obwarowywać się, utwierdzać się; * obstarzać przy szém; крѳпниться духомъ, serca brać, nabierać.

Крѳпкий, -ая, -ое, *adj.* krzepki, mocny, twardy, silny, tęgi; męzny, waleczny, dzielny; trwały; (*o smaku:*) ostry; * twardy, skąpy; ostry, surowy; крѳпкий камѳенъ, kamień twardy; крѳпкий напѳтокъ, trunk, napój tęgi, mocny, ostry; крѳпкие напѳтки, napoje mocne, urzajające; крѳпкая вода, serwaser; крѳпкий морбозъ, mrozъ tęgi; крѳпкая лѳмада, mocny, silny koń; крѳпкий сонъ, sen mocny, twardy; крѳпкий на языкъ, młczący, dyskretny; крѳпкий нѳ ухо, niedosłuchający, niedosłuch; крѳпкий на nogachъ, mocny na nogachъ, silny w nogachъ; крѳпкий дѳломъ, stały; odwaźny, męzny; охъ человекъ крѳпкий, on skąpy, sknѳra; крѳпко, *adv.* krzepko, mocno, twardo, silnie, tęgo; мѳжно, walecznie, dzielnie; trwało, *etc.*, в. & *сfr.* Крѳпкий; жить крѳпко, żyć skaro; стоить крѳпко въ сражѳнии, stać mѳжно в bitwie.

Крѳповатый, -ая, -ое, *adj.* nieso krzepki, mocny, silny.

Крѳпкоголовый, (*o koniach*), в. Крѳпкогѳдный.

Крѳпконогий, -ая, -ое, *adj.* silny w nogach. [twardousty.]

Крѳпкогѳдный, -ая, -ое, *adj.*

Крѳплѳние, -я, н. umocnienie, obwarowywanie, utwierdzenie, zatwierdzenie.

Крѳпнуть, в. н. 1. krzepnąć, drętwieć; 2. krzepić się, wzmacniać się.

Крѳпновъкий, -ая, -ое, *adj.* nieso mocny; mocniuchny.

Крѳпностной, (-ый), -ая, -ое, *adj.* 1. forteczny, twierdzowy; 2. крѳпостной, -аго, в. м. & крѳпостной человекъ, poddany, poddaniec.

Крѳпността, -ый, *f. dim.* forteczka, mala forteca, mala twierdza.

Крѳпность, -и, *f.* 1. twardość, mocność, tѳгоść; krzepkość; moc, siła; odwaga, męztwo; 2. forteca, twierdza, warownia; и. акт пиśmienny urzędowy; крѳпность напѳтковъ, тѳгоść napojów.

Крѳптина, -и, *f.* powrз koporpu. [mocniej, silniej.]

Крѳпче, *сmpar. adv.* krzepziej, крѳпшеъ, -а, м. krzepki, mocny czlowiek; *fig.* охъ большій крѳпшеъ, on skąpiec, sknѳra.

Крѳшь, -и, *f.* 1. moc, siła; 2. nieясе umocnienie, otwierdzone, fortyfikacja; twierdza, forteca; 3. klama, nit. [wnia na okрѳcie.]

Крѳшкамера, -и, *f.* procho-Крѳковатый, -ая, -ое, *adj.* 1. hakowaty, baszkowaty; 2. (*o drodze:*) kрѳty; 3. крѳковатый крестъ, крѳзь ѳв. Antoniego [w kształcie gloski T].

Крѳковой, (-ый), -ая, -ое,

adj. hakowaty, haczkowaty, na kształt haczka.

Крѳкъ, -а, м. 1. (*pl.* крѳчьля, -ьевъ), hak, haczyk, kрѳk, kрѳczek; двѳрной крѳкъ, hak zawias u drzwi; крѳкомъ, крѳзо, на kształt haka; и. в. Гнутъ, Согнутъ (въ крѳкъ); 2. zakręг; 3. (*pl.* крѳкѳи, -ѳвъ), znaki w dawnych нотach kościelnych; ноты; пѳть по крѳкамъ, брѳwać podług нѳт.

Крѳчекъ, -чекъ, м. 1. *dim.* haczyk, kрѳczek; 2. *fig.* -, *pl.* крѳчьля, kрѳczki, wykрѳty, wybiegi prawne; и. в. Крѳчкотѳборецъ.

Крѳчекъ, -чка, м. *dim.* ma-

Крѳчить, в. а. kрѳwić, zakрѳwiać; (*o chorobach:*) dręczyć; и. в. П р и т ѳ с и а т ь; -ся, а) в. г. kрѳwić się, zakрѳwiać się; курчусь się; б) в. р. być kрѳвионнымъ, zakрѳвианымъ.

Крѳчище, -а, м. *augm.* wielki, огromny hak.

Крѳчкватый, -ая, -ое, *adj.* haczytaty, pełen haczyków; haczytaty, jak hak przydwiony.

Крѳчкотѳборецъ, -а, м. wykрѳtarz, matacz.

Крѳчкотѳрство, -а, н. wykрѳtarstwo, matactwo, wykрѳt, kрѳtel.

Крѳчкотѳрствовать, в. н. kрѳcić, wykрѳсac, wykрѳтѳw uрѳwać, matacz. [pнѳцъ.]

Крѳчкотѳръ, в. Крѳчкотѳв-

Крѳчникъ, -а, м. hakownik, robotnik który hakem co robi.

Крѳчикъ, -а, м. *dim.* pieniek, klocek. [piѳnъ, kloc.]

Крѳчище, -а, м. *augm.* wielki Kрѳжь, -а, м. 1. piѳnъ, kloc, klocek; 2. лаичухъ, pasmo gѳr; 3. warsta, pokład ziemi; и. calec, ziemia twarда; крѳжь подѳбднхъ камной, в. Рифъ; 4. *крѳрак, czlowiek kрѳру.

Крѳканье, -я, н. krakanie, kwakanie.

Крѳкать, Крѳкнуть, в. н. krakać, kwakać, *semel.* kwaknąć.

Крѳкаъ, -ы, *f.* 1. прѳгъ з тылу kibicki zimowej; 2. (утка), казѳка. [Крѳкать.]

Крѳкнуть, в. *semel.*, в. *sub:* Крѳкѳша, -и, *f. H. n.* (*anas boschas*), kaszka.

Крѳхатѳть, в. н. krakać, kraczeć; stѳкаć, jeczeć.

Кем, с. *f.* nazwisko czterdziestѳj pierwszѳj gloski w slawiańskim alfabcie. [samą porę, stosownie.]

Кѳтати, *adv.* в сам czas, в Кѳтаторъ, -а, м. fundator, założyciel kościцa; kolator.

Кто, 1. *pron. interr.* кто? кто там? кто там? 2. *pron. rel.* кто; кто-нибудь, кто, ktokolwiek; кто-то, ktѳś; кто-то пришеѳ, ктобъ прѳзвудѳ; кто-то бѳдетъ тебѳ забѳтѳвать объ стѳмъ, ktѳś teraz бѳдетъ się o тѳм kio-

potac; кто бы ны былъ, niech będzie kto chce.

Ктому́, *adv.* oprócz tego; do tego, nadto. [bak, owad.]

Ктырь, -я, *m. n. p.* (asilus), Куварёкъ, -ръкъ, Кувариць, -а, *m. dim.* бачек; *v. sub.* Куварь.

Куварёкъ, *v. sub.* Куварь.

Кувариць, *v. n. pop.* baki strzelac, gróznowac.

Куварь, -я, *m.* бак, суга, фуга, фуртавка, wartaika; скатиться куварёмъ по хвостницѣ, спраше зе schodów на лѣв, koziołka ze schodów przewrócić.

Кубѣба, -ы, *f.* kubeba.

† Кубѣць, -оцъ, *v.* Кубоць.

Кубиць, -а, *m. dim.* alembiczek; *v.* Кубь.

Кубическій, -ая, -ое, *adj.* кубическу, sześcienny; кубическая мѣра, шата sześcienna; кубическое число, liczba sześcienna, szescian; кубическій корѣнь, pierwiastek sześcienny.

Кубоватый, Кубоватый, -ая, -ое, *adj.* (o pasymiacach) rekaty.

Кубовый, -ая, -ое, *adj.* alembikowy; кубовая краска, indyght, indyg.

Кубокъ, -бка, *m.* puhan; вазранный кубокъ, puhan którym za zdrowie piją.

Кубюра, -ы, *f.* oletra, futerał на pistolę przywiązany do siedła.

Кубь, -а, *m.* 1. *Mathem.* sześcián; liczba sześcienna; 2. *Chem.* alembik; kukurbita. [neczek.]

Кубишечка, -и, *f. dim.* dzba-

Кубишечки, -чекъ, *f. pl.* Bot. (*nymphea*, кувшинчики), grzybienie, wodna lilia; кубишечки жёлтая, (*nymphea lutea*), żółte grzybienie, żółty grzybienie; кубишечки бѣлая, (*nymphea alba*), białe grzybienie, biały grzybien.

Кубишка, -и, *f.* 1. байка (główniana); 2. *n. n.* (holothuria), кубишка морская, robak morski.

Кубишникъ, -а, *m.* Bot. (*scytius*), rascicznik.

Кувалда, -ы, *f.* kowadło.

Кувшинецъ, -нца, *m. dim.* dzbanek, dzbaneczek, dzbanuszek.

Кувшинище, -а, *m. augm.* dzbanisko, wielki dzban.

Кувшинчики, *v.* Кубишечки.

Кувшинчикъ, -а, *m. dim.* dzbaneczek, dzbanuszek.

Кувшинъ, -а, *m.* dzban, dzbanek; *ii. v. sub.* Поваживать-ся (§).

Кувшиканье, -я, *n.* kozielkowanie, przewgasanie się, przewgasanie koziołków.

Кувяркать, Кувярнуть & Кувярнуть, *v. a.* przewgasac, przewgalac; -ся, *v. r.* kozielkować, koziołki wycgasac, przewgasac, radac na głowę.

Кувярнуть, -ся, *v. semelf.* *v. sub.* Кувяркать, -ся.

Кувяркъ, *interj.* na lęb na szuję.

Кувярнуть, -ся, *v. semelf.* *v. sub.* Кувяркать, -ся.

Кувярокъ, -ръкъ, *m.* koziołek, przewgasanie się do góry nogami.

Кудъ, *adv.* gdzie, dokąd; кудъ онь идеть? dokąd on idzie? кудъ ёто ему? со му ро тѣм? кудъ либо, кудъ-нибудь, кудъ ни есть, gdziekolwiek, gdziebądź, dokadkolwiek; кудъ какъ! (*interj.*) кудъ какъ забавень! jaki też zabawni!

Кудъхтанье, -я, *n.* (o *kurach*): gdakanie. [gdakac.]

Кудъхтать, *v. n.* (o *kurach*): Кудѣль, -и, *f.* kądziel; кудѣль горная, *v.* Амiантъ.

Кудѣль-барашки, *v.* Бѣвица (бѣзал). [ка, mala kądziel.]

Кудѣлька, -и, *f. dim.* kądziel.

Кудѣльный, -ая, -ое, *adj.* kądzielny.

Кудѣля, -и, *f.* *v.* Кудѣль.

Кудеръ, -дря, *m.* kędzior, splot, lok; *pl.* кудри, -ей, кędzierze, kędziory, loki, włosy spadające w pierścieniach. [rek, loczek.]

Кудерька, -и, *f. dim.* kędziolok.

Кудесить, *v. a.* kuglować.

Кудесникъ, -а, *m.* kuglarz.

Кудесница, -и, *f.* kuglarka.

Кудесы, -сы, *f. pl.* kuglarstwo, ozarownictwo szary.

Кудраватый, -ая, -ое, *adj.* niesco kędzierzawy.

Кудри, -ей, *m. pl.* 1. *v.* Кудеръ; 2. *Bot.* царския кудри, *v.* Лилія (чалмовидная); кудри дущастыя, *v.* Будра.

Кудравецъ, -вца, *m.* Bot. (*cheperodidum botrys*), семя стора gronkowa.

Кудравить, *v. a.* kędzierzawić.

Кудравка, -и, *f.* *v.* Вѣнечникъ (2. *Bot.*). [wość.]

Кудравость, -и, *f.* kędzierzawość.

Кудравый, -ая, -ое, *adj.* 1. (o *włosach*): kędzierzawy; 2. (o *drzewach*): gałęzisty; 3. (o *stylu*): kwiecisty.

Кудравѣть, *v. n.* 1. kędzierzawieć, stawac się kędzierzawym; 2. (o *drzewach*): gałęzisto rosnać.

Кудражка, -и, *s. c.* kędzierzawiec, mający, -sawłosy kędzierzawo. [klinanie, zaklęcie ducha.]

† Кудъ, -а, *m.* zły duch; за-† Купетра, -и, *f.* kuma, kmoitra. [waleki.]

Кузнечій, -ая, -ое, *adj.* kowalski.

Кузнечій, -а, *m.* kowal.

Кузнеческій, *v.* Кузнечій.

Кузнечество, -а, *n.* kowalstwo.

Кузнечикъ, -а, *m. n.* (*gryllus*), świercz; ekoszek; стъннóй, стучацій кузнечикъ, (*termes fataticus pilatorius*), kolatek, robak z drzewie.

Кузнечиха, -и, *f.* kowalka.

Кузнечный, -ая, -ое, *adj.* kuźnienny, kowalski; кузнечный итьхъ, miech kowalski.

Кузница, -ы, *f.* kuźnia.

Кузничный, -ая, -ое, *adj.* kuźnienny, do kuźni należący.

† Кузь, -и, *f.* robota kowalska; zgrabione zioto lub srebro.

Кузья, -и, *f.* *v.* Кузница.

Кузювчикъ, -а, *n. augm.* 1. pudło wielkie karciane; 2. kozużeko, wielki kozz z kory brzożowej.

Кузувóкъ, -вкá, *dim.* kozużek, kozużeczek z kory brzożowej, казубек, козубек.

Кузувѣть, -а, *m.* kozz, kozużek z kory brzożowej, казуб, козубу; 2. буда, pudło karciane.

Кузувѣль, -я, *n.* kozzka plecioná, ul. [v. Одуванчикъ.]

Куйбаба, -ы, Куйбабка, -и, *f.*

Кукъ, -и, *f.* (*w drukarni*): гекожесъ u prasу.

Куканъ, -а, *m.* (*u rybaków*): sznur, sznurек przez szkrela guby przewleczoney dla spuszczenia jej w wodę; wiazka, sznurек губ; купитъ куканъ рыбы, kupić sznurек губ; понасть на куканъ, *wprасъ в sieć, w sidła.

Кукать, Кукнуть, *v. n.* pizozować; сиди да не кукни, siedź ani piśnij!

Кукла, -ы, *f.* lalka; pupka; игратъ въ куклы, grać w lalki; игръ въ куклы, gra w lalki.

Куклеванецъ, -нца, Куклеванъ, -а, *m.* siemiona kolokwintydu.

Куклюха, *v.* Коклюха.

Кукулинка, -и, *f.* kozuch reniferowy Kamezadalski.

Кукнуть, *v. semelf.* pisać; *v.* Къвать.

Куковать, *v.* Коковать.

Кукюлица, -и, *f.* *v.* Луносъ-ненникъ.

Күколка, -и, *f.* 1. *dim.* laloszka; pupeczka; 2. *n. n.* (*puppa*), rozswarka; превращать въ күволву, obrócić się w rozswarkę.

Күколь, -я, *m.* 1. *v.* Апó-стольникъ; 2. *Bot.* (*lotium*), *v.* Плѣвель; (*lychnis*), *v.* Горидцѣвъ; күколь обмеовѣнный, күколь полевóй, (*agrostemma e. lychnis githago*), kakol, kakolnica; szargucha, żytka.

Күкольникъ, -а, *m.* lalkarz, со lalki robi.

Күкольникница, -и, *f.* lalkarka, күбета со lalki robi.

Күкольный, -ая, -ое, *adj.* lalkowy.

Күкуль, -я, *m.* kaptur, kapica.

Кукурѣза, *v.* Шпенца (Турѣцка). [Кок....]

Кукүмечій, Кукүшка, *v.*

Күкша, -и, *f.* *n. n.* (*corvus insulatus*), kamienniczek.

Кулага, -и, *f.* ciasto żytne.

Кулакъ, -а, *m.* 1. kulak; 2. wielki młotek mularski (do robienia cegieł); 3. кулакъ въ мѣсяницѣ, grzechotka, gruchootka; 4. przekupień.

Куланъ, *v.* Ослэкъ.

Куласса, -м, *f.* spodnia część dyamentu.

Кулачинок, -а, *m. augm.* 1. кулачъско, dużа pięść; 2. młot mularski.

Кулачки, -чекъ, *m. pl.* бой на кулачкѣхъ, бiеie się на кулаки, бiеie się на кулаки; бiеie się на кулачкѣхъ, бiеie się на кулаки, кулаковаѣ.

Кулачный, -ая, -ое, *adj.* кулачъбой; кулачный бой, бiеie się на кулаки, бiеie się на кулаки.

Кулачокъ, -чекъ, *m. dim.* кулачекъ, маля pięść.

Кулачъ, -а, *m.* dzbanek metalowy z pokręwką.

Кулебяка, -и, *f.* pirog długi z ciasta kwasnego nadzany rybą, kaszą i innymi przegrzawami.

Кулебячка, -и, *f. dim.*, *v.* Кулебяка.

Кулевой, (-ый), -ый, -ое, *adj.* wogorowy; кулевайя продажа осы, przedawanie осы wогorami; кулевайя мука, маля wогorowa.

Кулѣвъ, -лъкъ, *m.* worek, wогeczek rogożkowy; §. попасться изъ кулѣвъ въ rogoжу, porpawic sobie z piеса на łeb.

Кулея, -я, *f.* łapca, łapka на sobole i wilki. [Кулѣкъ.]

Кулѣчекъ, -чекъ, *m. dim.*, *v.* Кулея.

Кулига, -и, *f.* 1. korpanina, powina, gola nowa; *v.* Чимъ; 2. *H. n.* (*scolorax foedoa*), bekas szeregony.

Куликѣло, -а, *m.* pijak, mozcymorda, bibosz, hulacz.

Куликѣно, -я, *n.* urjanie się.

Куликѣтъ, Куликѣтъ, *v. n.* pić, urjacz się, hulacz.

Куликъ, -къ, *m. H. n.* (*scolorax*), bekas, ptak; §. всякій куликъ свей болiто хвалитъ, kaжда liaczka swiój ogon chwali.

Кулиса, -а, *f.* kulisa (w театре). [Пиову.]

Кулисный, -ая, -ое, *adj.* кулицичъкъ, Кулицичъкъ, -чкъ, *m. dim.* мiоду bekas.

Куличникъ, -а, *m. dim.* mały bochenek wielkanocnego chleba.

Куличнице, -а, *m. augm.* bochen wielkanocnego chleba.

Куличъ, -къ, *m.* chлѣб biały okrągły z rзzannej маки pieczony на wielkanoc. [гозову.]

Кулине, -а, *m. augm.* wór гоКулонокъ, *v.* Колонокъ.

Култѣкъ, -а, *m.* lacha, odnoga rzесzаna lub morska.

Куль, -я, *m.* wór, worek z rogoжу зробiony; miara на zboже wуpозса 10 pudów маки жупнѣй.

Кульбаба, -ы, *f.* *v.* Одуванчикъ.

Кульминация, -и, *f.* *Astron.* kulminacja, przechodzenie planety przez południk, górowanie.

Култѣпъ, -я, *s. c.* маяде, -са zlamane palce u rąk, kikut.

Култѣ, -и, *f.* 1. kikut; 2. kikut, kaleka.

Култѣявий, -ая, -ое, *adj.*

chromy, kulawy, bezręki, kikut, kaleka.

Култѣбѣтъ, *v. n.* кулаwieć, chromacz, kikutacz. [2.]

Култѣпка, -и, *s. c.*, *v.* Култѣ Кулѣ, -я, *f.* kuma, kumoszka, kmotra. [Кулѣ.]

Куланѣкъ, -нѣкъ, *m. dim.*, *v.* Куланика, Куланиха, -и, *f.* *Bot.* (*rubus caesius*), malina Szwedzka, ostrygi. [Szwedzkiej maliny.]

Куланичникъ, -а, *m.* krzaczek Куланичъкъ, -а, *m.* sarafen, suknia wieśniaczek z czerwonej bawełnianej tkaniny.

Кулачъный, -ая, -ое, *adj.* z czerwonej bawełnianej tkaniny.

Кулачъ, -а, *m.* kumacz, czerwona bawełniana tkanina.

Кулиричка, -и, *f.* balwochwалnиa, świątynia pogańska.

Кулирный, -ая, -ое, *adj.* do balwochwалni należący, balwochwалny, balwochwалski, balwochwалczy.

Кулирия, -и, *f.*, *v.* Кулиричка.

Кулиропоклонение, Кулирослужение, -я, *n.* balwochwалstwo.

Кулирослужитель, -я, *m.* balwochwалca.

Кулирь, -а, *m.* balwan, posąg, bożek pogański; *bożyszczе.

Кулитъся, *v. r.* kumać się, pokumać się. [kmotrowatwo.]

Куновство, -ство, *n.* kumowatwo, Кумушка, -и, *f.* kuma, kumoszka, kmotra.

Кувъ, -а, *m.* (*pl.* кумовья, -ей), kum, kmotr.

Кумѣвъ, -а, *m.* komiz, kumys, napój Tatarów, zrobiony z kobylego mlęka.

Кўна, -и, *f.* 1. (кўнныя дѣньги), skóбка kunia, lub stepowane jeź kawalki, które jak pieniądze szły, 10 ich на grzywnę, а на кунę 10 wiewiоrеk rachując; 2. *v.* Кунѣна, *v.* Кундурѣкъ, -къ, *m.* *Bot.* (*potamogeton*), ziele rosnące на brzegach morskich w Europie.

Кўнка, -и, *f.* *H. n.* (*salmo cundecha*), gatunek pstrąga.

Кунжўтний, -ая, -ое, *adj.* sesamowy, logowy.

Кунжўтъ, -а, *m.* *Bot.* (*sesamum*), sesam, logowa cudzoziemska, (roślina); *сfr.* czurylo.

Куница, -и, *f.* 1. *H. n.* (*mustela*), kuna, łasica; куница каменная, (*mustela foina*), kuna białoszуja; 2. *v.* Кўна (1).

Кўний, -ья, -ье, *adj.* kuni; кўний шѣкъ, kunie futro.

Кўний дѣньги (або кўны), *v.* Кўна (1). [гзесу ciękwawuch.]

Кунсткѣмера, -ы, *f.* gabinet Кунтушь, Кунтышь, -а, *m.* kontusz, kuntusz, (zwierzchnia szata Polska).

Кунчўкъ, *v.* Кунжўтъ.

Кўнша, *v.* Кедровка.

Кўна, -и, *f.* kupa, stos; tłum, gromada.

Кўпало, -а, *n.* *v.* Лютыкъ.

Кўпальница, -и, *f.* *Bot.* (*aconitum*), *v.* Лютыкъ; кўпальница Европѣйская, (*trollius europaeus*), pełnik, zawilec.

Кўпальный, -ая, -ое, *adj.* кўпальню, do kąpania zdatny.

Кўпальня, -и, *f.* łazienka, łazienka do zimnych kąpeli.

Кўпальне, -я, *n.* kąpanie.

Кўпальтъ, *v. a.* kupać; кўпальтъ лiомада, plawicь konia; -ся, *v. r.* kupać się (w rzесe, w morzu).

Кўпальровѣтъ, *v. a.* *Chem.* topić metal w tyglu.

Кўпѣль, -и, *f.* chrześcїelnica.

Кўпѣльный, -ая, -ое, *adj.* chrześcїelniany, od chrześcїelicy.

Кўпѣна, -и, *f.* *Bot.* (*convallaria polydonatum*), konwalia, kokoryczka.

Кўпѣцїй, *v.* Кўпѣцїей.

Кўпѣць, -цѣа, *m.* kupiec.

Кўпѣцїескїй, -ая, -ое, *adj.* kupiecki; кўпѣцїеское званіе, stan kupiecki; кўпѣцїескїй гiордъ, miasto handlowe; кўпѣцїескїй гiорбѣлъ, кўпѣцїеское сўдно, okręć, statek kupiecki, handlowy.

Кўпѣцїесвѣтний, -ая, -ое, *adj.* handlowy; кўпѣцїесвѣтний гiордъ, miasto handlowe.

Кўпѣцїество, -а, *n.* kupiectwo.

Кўпѣцїествовать, *v. n.* handlować, kupować.

Кўпѣць, -и, *f.*, *v.* Базановець.

Кўпїтъ, *v. a. perf.* kupić; okupić; кўпїтъ что съ молозгѣ, на аукціоні, kupić со на aukcyi.

Кўпїлѣне, -я, *n.* kupienie.

Кўпїлѣтъ, -а, *m.* śpiewka z kilku wierszy.

Кўпля, -и, *f.* handel; kupno.

Кўпно, *adv.* *Ecccl. et. razem*, porozu, arzem. [szkaniac.

Кўпножїтѣльнїй, -я, *m.* arłmїcie.

Кўпножїтѣлнїтъ, -я, -ое, *adj.* arłmїciący się.

Кўпный, *v.* Совокўпный.

Кўполецъ, -лъца, Кўполецъ, -лъкъ, *m. dim.* korpuka, mała kupa.

Кўполь, -а, *m.* korupa, [kupa.

Кўпольный, -ая, -ое, *adj.* kupulowy, do kupu należący.

Кўпобъ, -а, *m.* *Comm.* kupon (w papierach kredytowych).

Кўпорнть, *v. a.* zatukać.

Кўпорбоннїй, -ая, -ое, *adj.* korpewazowy, wityrolowy.

Кўпорбсь, -а, *m.* (*vitriolum*), korpewaz, wityrol; бiлнїй кўпорбсь, цїнковнїй кўпорбсь, wityrol biały; жѣлѣзннїй кўпорбсь, (*w handlu*: salkowni kўпорбсь), korpewaz, siarkowat zelazca; сїннїй або жѣлѣзннїй кўпорбсь, wityrol niebieski.

Кўпорникъ, -а, *m.* bednarz.

Кўпорнть, *v.* Кўпорнчикъ & Штiорнть.

Кўпорннїкель, -я, *m.* *Miner.* nikiel miedziany. [wiec.

Кўпорншѣнїтъ, -а, *m.* surogocyna, -ей, *s. f.* akt kupna, dowiód prawny kupna.

Купчикъ, —а, *m.* kupiec.
 Купчина, —а, *m.* kupiec; закупца дла другѣх *tub* закупцѣе.
 Купчиха, —и, *f.* kupcowa, *żo-*
na kupca.
 Купиъръ, *v.* Дѣгилъ (дѣикъ);
 купиъръ краснѣй, *v.* Кѣрвель
 (дѣикъ).
 Купиль, *v.* Купель.
 Купра, *v.* Курнда.
 Курантъ, —а, *m.* 1. kamień do
 rozcierania farby; 2. *v.* Прейсь-
 курантъ. [grajacy.
 Куранты, —овъ, *m. pl.* zegar
 Кураторскій, —ая, —ое, *adj.*
 kuratorski. [гуа.
 Кураторство, —а, *n.* kurato-
 ratorstwo.
 Кураторъ, —а, *m.* kurator.
 Курбариль, Курбарильникъ,
 —а, *m.* Bot. (*hyptis curbaril*),
 dzwono szarańczowe.
 Курва, —и, *f.* kurwa.
 Курванчикъ, —а, *m.* 1. dim.
 kurbanek; 2. *H. n.* (*trochus*), ga-
 tunek liazki. [gita.
 Курганъ, —а, *m.* kurhan, мо-
 курганъ, *v.* а. ucinac ogon
 krótko *tub* zupełnie jakiemu zwi-
 zęciu.
 Курганый, —ая, —ое, *adj.* kusy,
 z krótkim ogonem; курганъа ло-
 шадъ, кой англизваны; курганъа
 собака, пѣсъ z krótkim ogonem.
 Курдюкъ, —а, *m.* szeroki i
 tłusty ogon (u owiec kirkizskich
 i kałmuckich).
 Курево, —а, *n.* dym.
 Курегъ, —я, *f.*, *v.* Абрикосъ.
 Курёне, —я, *n.* kadzenie, ду-
 мienie; рѣдzenie wódkii.
 Курёнокъ, —нка, *m.* kureczka.
 Курень, —я, *m.* gar kuchnia.
 Курёнь, *v.* Курёние.
 Курйло, —а, *n.* hulacz.
 Курйльница, —и, *f.* kadzidnica,
 fajerka do kadzenia.
 Курйльный, —ая, —ое, *adj.* kad-
 zidlny, do kadzenia *tub* kurze-
 nia służący.
 Курйный, —ая, —ое, *adj.* kuz-
 gzy; курйный супъ, kuzgy gosoi;
 курйный моръ, *v.* Мокраца
 (Bot). [zyciel tytuniu.
 Куритель, —я, *m.* paliel, ku-
 рительница, —и, *f.* 1. kuzy-
 cielka tytuniu; 2. kadzidnica,
 fajerka do kadzenia.
 Курительный, —ая, —ое, *adj.*
 do kadzenia *tub* do kurzenia, pa-
 lenia wiazacy; курительная трубка,
 fajka do palenia tytuniu; курй-
 тельный порошокъ, proszek do
 kadzenia.
 Курить, *v.* а. 1. kadzić; 2. (*o*
wódce) palić, рѣдзіć; 3. курить
 табакъ, kuzycь, palić tytuń; —ся,
 а) *v. r.* dymić się, kadzić się;
 б) *v. r.* [*o wódce*:] być palonym,
 pędzonym.
 Курица, —и, *f.* kura; Индей-
 ская курица, indyk; Маджарская
 курица, *v.* Фаванъ; пердѣвая,
 цесарская курица, *v.* Цесарка;
 степная курица, *v.* Буль дуръкъ.

Куричій, —ья, —ье, *adj.* kurzy;
v. Курйный; *ii. v.* Слѣпотѣ
 (хурчля).
 Курій, —ья, —ье, *adj.* kurzy;
v. Курйный; курье зѣлье, *v.*
 Кадыста (собачья).
 Курка, —и, *f.* dim. kurka.
 Куркума, —и, *f.*, *v.* Желтъкъ.
 Куркумовый, —ая, —ое, *adj.*
 ostrogowy, kurkumowy; кур-
 кумовый корень, *v.* Желтъкъ.
 Курлыкъ, Курлукъ, —а, *m.*
 Bot. (*polygonum tataricum*), грукъ
 dzika Syberyjska; *ii. v. sub:* Ди-
 кѣша.
 Курлыканые, —я, *n.* kieranie,
 strukanie, krzyk żórawi.
 Курлыкаты, *v. n.* kieracь, stru-
 kacь (*o żórawiach*).
 Курмъ, —я, *f.* 1. rodzaj futra
 Chińskiego; 2. rodzaj sieci (na
 białym morzu); 3. Bot. (*diospyrus*
lotus), śliwa daktylowa; persy-
 mona.
 Курникъ, —а, *m.* pierog z kurą.
 Курноска, —и, *f.* krótkoposa,
 majaca nos zadarty.
 Курносый, —ая, —ое, *adj.* kró-
 tkoposy, zadartego nosa, majacy
 nos zadarty. [nie kur.
 Куроводство, —а, *n.* hodowa-
 nie.
 Курогламеніе, —я, *n.*, Куро-
 гликъ, —а, *m.* Eccl. sl. pianie
 kogucie; pocna pora w której
 koguty pieją; podkurek.
 Курокъ, —рѣа, *m.* 1. kurek u
 bronі; 2. lon.
 Куролѣсить, *v. n.* figle płać,
 robić niedorzeczności.
 Куролѣсникъ, —а, *m.* figlarz,
 swawolnik, rotnik.
 Куролѣсница, —и, *f.* figlarzka,
 swawolnica, rotnica.
 Куролѣсничать, *v.* Куро-
 лѣсить. [лѣсникъ.
 Куролѣсь, —а, *m.*, *v.* Куро-
 лопатка, —и, *f.* *H. n.* (*tetrao-*
perdix), kuropatwa; бѣлая куро-
 патка, (*tetrao lagopus*), pardwa.
 Куропаточка, —и, *f.* dim. ku-
 ropatka.
 Куропать, —и, *f.*, *v.* Куропатка.
 Куропачій, —ья, —ье, *adj.* ku-
 ropaci. [(красный).
 Куролѣсникъ, *v.* Дрѣнь
 Куролѣсь, —а, *m.* Bot. (*ana-*
gallie) kurzyślęp, kurzyślad.
 Куропанъ, —а, *m.* 1. złodziej
 kur; 2. *v.* Взяточникъ.
 Курочка, —и, *f.* dim. kureczka;
 курочка Дунайская, *v.* Лисѣха
 (чѣрная); 3. курочка по зѣрнышку
 класть, а смѣа биваетъ, ziarnko
 do ziarnka aż się uzbiera miarka.
 Курсыный, —ая, —ое, *adj.*
 kursowy; курсйный шрифтъ, *v.*
 Курсийъ. [siwne litery.
 Курсийъ, —а, *m.* Typogr. kur-
 совой, (—ий), —я, —ое, *adj.*
 kursowy, biegowy; курсовая за-
 писка, билет kursowy.
 Курсь, —а, *m.* 1. kurs, bieg
 pieniędzy; 2. (*w żegludze*) droga
 po której okręt płynię; 3. курсъ

ученіа, учебный курсъ, kurs nauk.
 Курта, *v.* Куртка.
 Куртажный, —ая, —ое, *adj.*
 faktorski; куртажныя денъги, *v.*
 Куртажъ (1).
 Куртажъ, —а, *m.* 1. plata fak-
 torowi, pieniędże faktorskie; 2.
 faktorstwo, stan faktora.
 Куртина, —и, *f.* Fortf. kurtyna.
 Куртинный, —ая, —ое, *adj.*
 kurtynowy.
 Куртка, —и, *f.* kurtka, kurta.
 Курточка, —и, *f.* dim. kurt-
 ceczka. [kurfiastowy.
 Курфирестскій, —ая, —ое, *adj.*
 Курфирестъ, —а, *m.* kurfirazt.
 Курфирестина, —и, *f.* kur-
 firaztka. [скій.
 Курфирешскій, *v.* Курфирестъ.
 Курфирешство, —а, *n.* godność
 i państwo kurfirazta.
 Курчавка, —и, *f.* 1. majacy
 włosy kędzierzawe; 2. Bot. (*atra-*
phaxis), łobodrzew. [wócie.
 Курчавость, —и, *f.* kędzierza-
 wość.
 Курчавый, —ая, —ое, *adj.* кѣ-
 здzierзawy; курчавая борода, bro-
 да kędzierzawa.
 Курчавить, *v. n.* kędzierzawić.
 Курчатый, *v.* Курчавый.
 Курчеватый, —ая, —ое, *adj.*
 nieco kędzierzawy.
 Курчѣнка, —и, *f.* mizerna kura.
 Курчѣнокъ, —нка, *m.* dim. kur-
 czatko.
 † Куръ, —а, *m.* kur, kogut;
 куръ, —ъ, *pl.* kury; держать
 куръ, chowacь kury.
 Куръ-зѣлье, Куръ-зѣлье, *v.*
 Капуста (собачья).
 Курьберскій, —ая, —ое, *adj.*
 kurjerski; гоңсу; курьберскія
 лошади, коніе kurjerskie, гоңсе;
 по-курьберски, po kurjersku.
 Курьберъ, —а, *m.* kurjer, гоңсе.
 Куря, —рати, *n.* kurzeje, piskie.
 Курятина, —и, *f.* kuroczęcina,
 mięso kuroczęce, kurze.
 Курятинкъ, —а, *m.* 1. kurnik,
 miejsce gdzie kury siedzą; 2. kur-
 nik, co kurami handluje; 3. zło-
 dziej kur; 4. *H. n.*, *v.* Жстребъ-
 курятинкъ; 5. Bot. (*galeopsis*),
 рѣвѣ рокузува; курятинкъ ко-
 лѣщій, (*galeobdolon luteum*), жёлта
 рокузья глуха. [kur.
 Курятинца, —и, *f.* złodziejka
 Курятный, —ая, —ое, *adj.* kur-
 niczy; курятный радъ, гунек
 kurniczy.
 Курятня, —и, *f.* kurnik, miej-
 sce gdzie kury siedzą.
 Курячій, *v.* Курйный; курячій
 чѣревь, *v.* Мокрица (Bot.); *ii. v.*
 Слѣпотѣ (курчя).
 Курька, —и, *f.* lubiący kasać,
 kawałdacy. [zienie.
 Курьканіе, —я, *n.* kasanie, ugry-
 куєть, *v.* а. kasać, (ukasnić),
 gryźć, (ugryźć); [*o pierzku*] gryźć,
 szczyрać; —ся, *v. r.* kasać.
 Курьские, —а, *m.* augm. wielki
 kwał.
 Куско́вый, —ая, —ое, *adj.* z

kawałków lub sztuczek składający się; кусковое железо, żelazo w kawałkach.

Кусовая икра, *f.* pierwszy świeży kawior, kawior najlpszego gatunku do dworu tylko posyłany.

Кусокъ, -окъ, *m.* kasek, kawalec, sztuczka; кусокъ холста, sztuczka płótna.

Кусочекъ, -чекъ, *m. dim.* kasek, kawalec.

Кустарникъ, -а, *m.* krzak, kустарничекъ, -чекъ, *m. dim.* krzaczek.

Кустарный, -ая, -ое, *adj.* krzakowy; krzakami zarosły.

† Кустаръ, -а, *m.* в. Кустарникъ.

Кустикъ, -а, *m. dim.* krzaczek.

Кустистый, -ая, -ое, *adj.* krzakowaty, krzewisty.

Куститься, *v. r.* rosnąć, rość, zarastać krzakami.

Кустичъ, -а, *m. augm.* krzakowaty, wielki krzak.

Кустовка, -и, *f.* żyto krzewiste. [krzakowaty.]

Кустовой, (-ий), -ая, -ое, *adj.*

Кустодія, -и, *f. Eccl. sl.* straż.

Кустокъ, -токъ, Кусточекъ, -чекъ, *m. dim.* krzaczek.

Кусть, -а, *m.* krzak, krzew; кусть безплодный, в. Безплодность.

Кузь, -а, *m.* квас, (kasek), kawal, (kawalek); жабый кузь, в. Лагушникъ.

Кулане, -я, *n.* okrywanie, osłanianie, otulanie.

Кулась, -а, *m.* kutas.

Кутать, *v. a.* okrywać, osłaniać, otulać; -ся, *v. r.* okrywać się, osłaniać się, otulać się.

Кутинникъ, -а, *m.* zakrystyan.

Кутерьа, -и, *f.* 1. zawierucha, kurzawa, zamieć; 2. * niemaszka, niezgoda; 3. *H. n. (salmo lacustris)*, podrybek, gatunek lososia.

Кутило, -а, *m.* pijak, bibosz, hulacz.

Кутить, *v. n.* 1. hulacz, tworzyć pieniądze; 2. (*o wietrze*) kręcić.

Кутія, *v.* Кутья.

Кутный, -ая, -ое, *adj.* (о зѣbach) trzopowy; кутный зубъ, зуб trzopowy. [ока.]

Кутокъ, -токъ, *m. Anat.* kasic

Кутра, -и, *f. Bot. (arocinum)* toina.

Куть, -а, *m.* kąt w izbie.

Кутья, -я, *f.* pszenica gotowana z miodem i rodzenkami, którą na pogrzebie umarłego rozzywają.

Куфа, -и, *f.* kufa, oheft.

Кухаритъ, *v.* Поварничать.

Кухарка, -и, *f.* kucharka.

Кухарничать, *v.* Поварничать.

Кухийстерскій, -ая, -ое, *adj.* kuchmistrzowski, kucharski.

Кухийстера, -и, *f.* kuchmistrz, kucharka.

Кухийстеръ, -а, *m.* kuchmistrz, kucharz.

Кухийстерскій, *v.* Кухнейстерскій.

Кухийстеръ, *v.* Кухнейстеръ.

Кухишка, -и, *f.* miszerna kuchnia. [kuchnia.]

Кѹхница, -и, *f. augm.* wielka Кѹхня, -и, *f.* kuchnia.

Кѹхонка, -и, *f. dim.* kuchenia.

Кѹхонный, -ая, -ое, *adj.* kuchenny.

Кѹды, -ая, -ое, *adj.* z krótkim ognem; кѹдая лошадь, koń angliczowany.

Кѹча, -и, *f.* kupa; gromada; кѹча людей, tłum ludzi; кѹчами, kupami, gromadami.

Кѹчевой, (-ий), -ая, -ое, *adj.* gromadny, nakupiony.

Кучелѹба, *v.* Цѹльбуха.

Кучерскій, Кучерскій, -ая, -ое, *adj.* kuczercki, do kuczera, do stangreta nalezacy, stangrecki;

кучерская, izba kuczerska.

Кучерь, -а, *m.* kuczer, stangret, woźnica. [gromadka.]

Кѹчекка, -и, *f. dim.* kupka.

Кѹчить, *v. a.* kupić, gromadzić. [kupa.]

Кѹчица, -и, *f. augm.* wielka Кѹчка, -и, *f. dim.* kupka.

Кѹчѹкъ, *v.* Каучѹкъ.

Кѹша, -и, *f.* в. Молотокъ-рыба. [суwania sie.]

Кѹшакъ, -а, *m.* pas (do oprawy).

Кѹшаніе, -я, *n.* jedzenie, zażądanie.

Кѹшанье, -я, *n.* jedzenie, jadło.

Кѹшать, *v. a.* jeść lub pić; obiadować lub wieczerezować; поподѹ кѹшаютъ, panstwo obiaduje lub wieczerezuje; њ. чѹб кѹшамъ, тобѹ и сѹшамъ, сѹжѹ хлѹбъ ядамъ, tego piosenkę спiewамъ.

Кѹшачекъ, -чекъ, *m. dim.* pasek.

Кѹшачище, -а, *m. augm.* wielki pas. [szeszlon.]

Кѹшетка, -и, *f.* kuszetka.

Кѹшуръ, -а, *m. Bot. (scirpus)* sitowina szpilkowa.

Кѹча, -и, *f. Eccl. sl.* kuczera, szalasz, namiot, chata, буда z chróstu; ѹ. в. Потчѹніе (кѹчей).

Кѹчеваніе, -я, *n.* mieszkanie w chatach, budach z chróstu.

Кѹчевать, *v. n. Eccl. sl.* w chatach, budach z chróstu mieszkać.

Кѹчепотчѹніе, *v.* Потчѹніе (кѹчей). [w szalasz, w czasie.]

Кѹчиникъ, -а, *m.* mieszkający Кѹ, в. Ю.

Кѹрлякъ, *v.* Курлѹкъ.

Кѹшвалъ, *v.* Киввалъ.

Л.

Лабазникъ, -а, *m. dim.* szpichlerzyk.

Лабазникъ, -а, *m.* 1. właściciel szpichlerza; 2. *Bot. (spiraea ulmaria)*, parzydło wiązowe; в. Таволга (шѹшная). [szlerzowy.]

Лабазный, -ая, -ое, *adj.* szpi-

лабазъ, -а, *m.* szpichlerz, szpichrz. [sztokfiżowy.]

Лабардинный, -ая, -ое, *adj.*

Лабардинъ, -а, *m.* sztokfiż.

Лабанье, -я, *n.* pochlebianie.

Лабаниться, *v. r.* - около когѹ, pochlebiać się komu.

Лабиринтовый, -ая, -ое, *adj.* labiryntowy, krętoślodowy.

Лабиринтъ, -а, *m.* labirynt, krętoślodъ; лабиринтъ въ сѹховой кости, (*Anat.*), część ucha wewnętrzного. [rant.]

Лаборантъ, -а, *m. Chem.* laboratorysta, -а, *m. Artill.* pracujący w laboratorium.

Лаборація, -и, *f. Chem.* laboratoryum, pracownia, robotnia.

Лаборацыйный, -ая, -ое, *adj.* do laboratorium nalezacy.

Лаборацыйскій, -ая, -ое, *adj.* laborantowy; do pracowni nalezacy.

Лаборацъ, *v.* Лаборантъ.

Лабрадоръ, -а, *m. Miner.* labrador, kamień.

Лавъа, -и, *f.* 1. lawa, wyrzut gór ognistych; 2. lawa, lawka, kładka przez wodę do przechodzenia; 3. most pływający.

Лаванда, Лавандовый, *v.* Лавѹнд.....

Лавѹнда, -и, *f. Bot. (lavendula)*, lawenda; лавѹнда жѹтая, в. Сѹшеница (песочная).

Лавѹндовый, -ая, -ое, *adj.* lawendowy.

Лавина, -и, *f.* lodozwał.

Лавриновъ, *v.* Лавриръ.

Лаврианіе, -я, *n. Mar.* lawirowanie, krązanie na morzu.

Лавриравать, *v. n. Mar.* lawirować, krążyć na morzu. [wianie.]

Лавровка, -и, *f.* в. Лавро-тѹвка, -и, *f.* 1. lawka; 2. sklep kupiecki, kram.

Лѹвочка, -и, *f. dim.* 1. laweczka; 2. sklepik kupiecki.

Лѹвочникъ, -а, *m.* kramarz.

Лѹвочница, -и, *f.* kramarka.

Лѹвочный, -ая, -ое, *adj.* kramarski; sklepowy; лѹвочные товары, towary sklepowe, po skleпахъ przedawane.

Лѹвра, -и, *f.* 1. klasztor wielki i szlany; 2. лѹвра брусковая, najlepszy gatunek indychu.

Лѹвракъ, -а, *m. Eccl. sl.*, в. Шѹва.

Лѹврикъ вѹлчій, *m. Bot. (daphne laureola)*, jagody wawrzynu.

Лѹвровка-вишня, Лѹвровишня, *f. Bot. (prunus laurocerasus)*, wiśnie lawrowe.

Лѹвровый, -ая, -ое, *adj.* lawrowy, wawrzynowy; лѹвровый листъ, list bobkowy; лѹвровая вишня, в. Лѹвровка-вишня; лѹвровыя ягоды, laury, bobki; *Bot.* в. Лѹврикъ вѹлчій; лѹвровая дѹрево, в. Лѹвръ; лѹвровая рѹза, в. Олександръ. [szorny.]

Лѹврскій, -ая, -ое, *adj.* klaszorny.

Лѹврѹша, -и, *f. Bot. (daphne)*, wilcze lyko.

Лавръ, -а, *m. Bot.* (*laurus nobilis*), laur, bobek, wawrzyn, lawrowe drzewo, bobkowe drzewo, wawrzynowe drzewo; собирать, пожинать лавры, *збирать лауры, или wawrzyny; пожинать на лаврах, *срозуват на [zebraných] laurach, или wawrzynach.

Лавчѣнка, -и, *f. auct.*, *v. Лавка*.

Лавѣница, -и, *f. Eccl. sl.* пазувне глинане, dziezka.

Лавѣрний, -ая, -ое, *adj.* обовзowy, обовзны; лавѣрное слово, hasło, godło, parol.

Лавѣръ, -я, *m.* обóz; стоять, стать лавѣремъ, обовзавать, обзавать, стапачь (стаць) обовзем, обзавать, залозуць; *и. v.* Располагать ся (лавѣремъ), Снимать (лавѣръ).

Лагуна, -и, *f.* laguna, jezioro male; лагуны Венеціи, laguny Wenecyi, Weneckie.

Лагуна, -и, *f.*, **Лагувъ**, -а, *m.* matczinka, matczina.

Лавъ, -а, *m. Mar.* 1. нарзедіе до мѣрzenia drogi okrętowej; 2. рзд armat czyli bitnia jednego боку okrętowego; залць [abo палба, вѣстрѣль] лавомъ, палба [или strzelba] саля битня; палць вѣсьмъ лавомъ, палць [strzelacz] саля битня, baterуа.

Ладанникъ, **Ладанъ**, *v. Ладонникъ*, **Ладонъ**.

Ладѣйка, -и, *f.* 1. *dim.* mala łódź, łódka, basiek; 2. *Anat.* (scarpa), czolnie, czolniko czyli ładkiewina ucha; łódzczasta kostka w uchu.

Ладѣйный, -ая, -ое, *adj.* łódkowy, statkowy; ладѣйная кость, *v. Ладѣйка* (2. *Anat.*).

Ладѣйничекъ, -а, *m.* sternik.

Ладить, 1. *v. a.* przystosować, przgarować; stroić, nastrajać (пр. актурсе); 2. *v. n.* ладить съ кѣмъ-либо, згадзачь ся, żyć в zgodzie, żyć zgodnie.

Ладій, *v. Ладій*.

Ладно, *adv.* 1. zgodnie, в zgodzie (żyć); 2. zgodnie, strojny, harmonijnie, dobrze, ładnie, pięknie, pomyślnie.

Ладонка, -и, *f. dim.* mala, maleńka dłoń.

Ладонка, -и, *f.* 1. amulet; *сfr.* talisman; 2. karczidlniczka, karczidlnica.

Ладонникъ, -а, *m. Bot.* (*cistus ladaniferus*), czysteł; *сfr.* kozł ser.

Ладонница, -и, *f.* łódka do karczidła или z karczidłem, puzka do karczidła.

Ладонный, -ая, -ое, *adj.* karczidlny, od karczidła, karczidłowy; ладонный кусть, ладонное дѣрево, *v. Ладонникъ*.

Ладонный, -ая, -ое, *adj.* dłoniowy, dłoniasty; ладонная чертѣ, dłoniowe prążki, prążki na ręce przызгодzone, prążki na dłoni.

Ладонъ, -а, *m.* karczidło; зем-

Лавочки, **Словникъ Россыйско-**

ной, земляной ладонъ, (*valeriana*), kozłek rospolity; *v.* Будырыльнъ; росной ладонъ, benzoin, żywica raschnąca; *Bot.* (*benzoin officinale*), benzoin, drzewo gatunku wawrzynowego Amerykańskiego; морской ладонъ, burzтын, jantar; Казмыный ладонъ, *v. Наслѣдникъ* (одноколѣнный).

Ладонъ, -и, *f.* dłoń; *v. Ладонъ*.

Ладоня, -и, *f.* (*pl.* ладони), dłoń, (*pl.* dłonie); бить въ ладони, бić w dłonie, бić dłonią в dłoń, klaskać rękami; *v.* Рукоплескать.

Ладунка, -и, *f.* 1. ładownica, ładownicza, puzka, в которой się ładunki noszą; 2. (*и згвзцовъ*): pudło do schowania narzędzi szewskich, etc.

Ладъ, -а, *m.* 1. akord, harmonia, zgoda; не въ ладъ играють и поють, без такту, niezgodnie grają і śpiewają; 2. strona (*и guitar, bandurki*); ладъ, *pl.* gryf, prozek; 3. *zgoda, przyjaźń; между ними нѣтъ ладъ, они żyją niezgodnie; они живуть въ ладъ, они żyją в zgodzie.

Ладьобразный, -ая, -ое, *adj.* łódzasty, на kształt łódki, czolna, czolenkowaty, do czolna, do łódki podobny; ладьобразная кость, *v. Ладѣйка* (2. *Anat.*).

Ладья, -и, *f.* 1. statek morski o jednym maszcie з pokładem; *и. v.* Лодія; 2. łódź, łódka, czolno, bat; 3. (*в грзе szachów*): wieża; 4. *v. Ладѣйка* (2. *Anat.*).

Лажение, -а, *n.* 1. zgodność; 2. strojenie (instrumentu muzycznego); 3. łożenie.

Лажный, -ая, -ое, *adj.* łożny, тущзачь ся лау, азуо, азуотарски; лажныя дѣньги, nadatek pieniężny.

Лажъ, -а, *m.* łoża, agio, азуо, nadatek, przydanie, zysk з przemiану monety; *v. Лажю*.

Лазарѣтний, -ая, -ое, *adj.* lazaretowy.

Лазарѣтъ, -а, *m.* lazaret, szpital i szpital, chorownia; похідный лазарѣтъ, lazaret polowy.

Лазять, *v. n.* wlazić; спущзачь ся в глѣбокоць (wody), занурачь ся.

Лазѣйка, -и, *f. dim.* przelazek. **Лазѣй**, -и, *f.* przelaz, miejsce przelazienia; *и. v.* Летокъ.

Лазить, *v. n.* 1. -по (*с. Dat.*), lazić ро...; 2. *vul.* (вынимать мѣдъ изъ ульевъ), laźbić, wubierać miód з ulów, podbierać (pszczoly); лазить пчель, laźbić pszczoly, podbierać pszczoly.

Лазка, -и, *f.* łożenie.

Лазяна, -и, *f.* deska з dziurami, на miejsce drabiny służąca.

Лазуревка, -и, *f. H. n.* (*parus coerules*), sikora błękitna.

Лазурный, -ая, -ое, *adj.* лазуреваро цвѣта, lazurowy; ko-

loru niebieskiego; лазуревое дѣрево, kampeze, błękitne drzewo, brazylia; *и. v.* Кампѣшникъ.

Лазуръ, -а, *m.* laziec, ten co wzdzie lubi (w)lazić, wleźć.

Лазурья, -и, *f.* та со wszędzie lubi (w)lazić, wleźć.

Лазуревка, *v. Лазуревка*.

Лазурный, *v. Лазурный*; лазурный камень, *v. Лазурникъ*. **Лазурникъ**, -а, *m.* (*lapis lazuli*), lazur, lazurowy kamień; *сfr.* kamień Ostriański.

Лазуръ, -и, *f.* lazur, farba jasnobłękitna, smalta; небѣная лазуръ, lazur niebieski, lazur nieba, błękit nieba.

Лазурчество, -а, *n.* śpiegowstwo, śpiegowanie.

Лазурчикъ, -а, *m.* śpieg, lazeга, lazeга.

† **Лазурчикъ**, *v. n.* śpiegować; *v.* Развѣдывать.

† **Лазурчикъ**.

Лазь, -а, *m.* przelaz, przechód dla zwierząt.

Лазья, -и, *f. Eccl. sl.* łożnia, izba czyli dom, gdzie się kąpią.

Лазья, -и, *f. v.* Летокъ (въ ульѣ).

Лай, -я, *m.* 1. szczek (psi), szczekanie; 2. *Eccl. sl.* † (брань, ругательство, злословіе, *qu. v.*), *obelga, zelywosc, łożenie, łożanie.

† **Лайбой**, -и, *f. v.* Лай (2).

Лайба, -и, *f.* statek з jednym lub dwoma masztami.

Лайка, -и, *f.* 1. skóra psia biała wyprawna bez sierści; 2. szczekacz, pies, który wiele szczeka.

Лайковый, -ая, -ое, *adj.* з псѣй skórki białej; лайковия перчаткы, рѣкавичкы з псѣй skórki, glansowne, glansowane rękawiczki.

Лайна, -и, *f. Eccl. sl.* (пометь, казъ), łożno, bówno, kań.

Лакѣй, -я, *m.* lokaj.

Лакѣйничать, *v. n. fig.* łożać i łożać у когò, pełnić obowiązki lokaja.

Лакѣйскій, -ая, -ое, *adj.* lokajski; лакѣйская лирѣя, *v. Ливрѣя*; лакѣйская, -ой, *v. f.* izba Jokajka.

Лакн-ровальный, -ая, -ое, *adj.* до лакнѣрованя służący; -ровальникъ, -а, *m.* lakiernik;

-рованіе, -я, *n.* lakiowanie; pokoszenie, pokostowanie;

-рованный, -ая, -ое, *part. p.* lakiowany; -ровать, *v. a.* lakiować, laką powlekać, pokosić, pokostować; -ровка, -и, *f.* lakier, lakiowanie, pokoszenie,

pokostowanie; -ровщикъ, -а, *m.* lakiernik.

Лакмусовый, -ая, -ое, *adj.* lakmусowy; лакмусова бумага, papier lakmусowy, papier lakmусem (farbą błękitną) farbowany.

Лакмусъ, -а, *m.* lakmus, farba błękitna; лакмусъ красильный,

Bot. (croton tinctoria), lakmus, gatunek krotnia. [kier robi.]

Лаковщикъ, -а, м. ten co laknowy, -ая, -ое, *adj.* lakowyy; lakowoe rastenie, v. Lakow ob skaz; lakowyya izděl'ia, gresy lakiegowane. [lakomsca.]

Лаковецъ, -ица, м. lakomicie, Lakowicz, v. a. - koró, karmic kogo lakotkami; pieniádze na lakotki wydawac, pieniádze w lakotkach przejeść; -sia, v. r. lakotki sprzátac, byc lakomym na lakotki, lakomic sie na lakotki.

Лаковка, -и, s. c. lakomik (s. m.), lakotka (s. c.), osoba lakotki lubiaca, rapinkarz, smakowniczek.

Лаковство, -а, n. rapinkarstwo, lakota, lakoc, lakotka, lakotki, rapinek, lakomstwo na lakocie, lakotki, przysmaczki.

Лакомый, -ая, -ое, *adj.* lakomy na lakocie, lakotki, przysmaczki; smaczny; lakomy kusoczek, smaczny kasek, rapinek; it. lakomyy do chéb, *lakomy, chciwy na so. Lakowizmъ, -а, m. lakonizm, krótkoslowie.

Лакомический, -ая, -ое, *adj.* lakoniczny, krótkoslowny, krótki, wzglowaty.

Лакомиска, -и, f. lakomies, -а, m. *Bot. (phytolacca)*, alkiermes. Lakotъ, -кта, m. *Eccl. sl.*, v. Lokotъ.

Лакрица, -и, f. 1. lakryca, lukrecya; 2. *Bot.*, v. Лакричникъ.

Лакричникъ, -а, м. *Bot. (glycyrrhiza)*, lakryca, lukrecya, siodki korzeń.

Лаксфорель, -и, f. *H. n. (salmo trutta)*, podrybek, lososioratjad.

Лакъ, -а, м. lakier, pokost. Лаквовый, -ая, -ое, *adj.* rubinowy. [mień drogi.]

Лаль, -а, м. *Miner.* rubin, kapa. Лала, -ы, 1. s. m. lama, kaplan u Tatarów; 2. s. f. *H. n. (aschenia lama)*, lama, owca Peruánska; wielbladowca.

Лампа, -ы, f. lampka, kaganiec olejowy.

Лампада, -ы, f. lampka. Лампадка, -и, f. *dim.* lampka, lampeczka.

Лампадный, -ая, -ое, *adj.* lampowy, lampny, od lampy; лампадное масло, olěj lampowy, olěj do lamp; лампадная свѣтъляна, lampowy knot.

Лампадоуча, -и, f. *dim. secund.* lampeczka; v. Лампадка.

Лампадчикъ, -а, м. 1. lamparz, lampiarz, fabrykant lamp, robiacy *abo* przedajacy lampy; 2. *Eccl.* lamponosca, nosiciel lampy; v. Свѣщенбсець.

Ламповый, -ая, -ое, *adj.* lampowy, lampny, do lampy nalezacy; ламповое масло, olěj lampowy,

olěj do lamp; ламповый мастеръ, lamparz, lampiarz, fabrykant lamp.

Лампретка, -и, f., v. Минюга.

Лампочка, -и, f. *dim.* lampeczka.

Ламповщикъ, -а, м. lamparz, lampiarz, fabrykant lamp, robiacy *abo* przedajacy lampy.

Ландграфиня, -и, f. landgrawowa, landgrafini. [landgrafski.]

Ландграфский, -ая, -ое, *adj.* Landgráfstwo, -а, n. landgrafstwo.

Ландграфъ, -а, м. landgraf.

Ландкарта, -и, f. mapa, karta geograficzna; собраніе ландкарт, zbiór map geograficznych, atlas.

Ландмилиция, -и, f. milicja, obrona krajowa.

Ландратский, -ая, -ое, *adj.* landratowy. [rosta.]

Ландратъ, -а, м. landrat, starosta.

Ландтагъ, -а, м. sejm.

Ландшафтный, -ая, -ое, *adj.* landsczowy & landsczowaty, landsczowaty, landsczowaty, krajowozowu, pejzazowy.

Ландшафтъ, -а, м. landscz, landsczaw, landsczaw, landsczaw, krajobraz, pejzaz.

Ландышевский & Ландышный, -ая, -ое, *adj.* konwaliowy, landsczany, lanuszkowy.

Ландышъ, -а, м. *Bot. (convallaria)*, konwalia, lanka, lanuszka.

Ланита, -и, f. *Eccl. sl.* polisek, jagoda twarzy, lice.

Ланитный, -ая, -ое, *adj.* polisekowy, licowy, licny. [lani.]

Ланій, -и, -и, -и, *adj.* lani, od Ланитникъ, -а, м. *dim.* lancetki, mały lancet.

Ланцетный, -ая, -ое, *adj.* lancetowy, od lancetu, puszcza-dlowy.

Ланцетообразный, -ая, -ое, *adj.* lancetowaty, na kształt lancetu. [puszczadło.]

Ланцетъ, -а, м. *Chir.* lancet.

Лань, -и, f. lani, lania, lani, samica jelenia, [*dim.* laneczka, laneczka].

Лана, -и, f. 1. lara; медвѣжья лапа, lara niedzwiedzia; 2. hak, bosak, osęka; желѣзная лапа, hak do chwytania okretów; 3. ramie kotwicy; якоря o двухъ, o четырехъ лапахъ, kotwica o dwóch, o czterech ramionach; 4. obwegi do wujmowania z ognia rozpalonych kul lub kamieni; 5. (*Bot.*) лапа медвѣжья, (*alchemilla*), akant, barzecz; v. Боршевиць; лапа кошечья, v. Сущеница (двудобная); лапа львиная, львова, v. Росийца (1); лапа волчья, v. Шандра (водяная); лапа гусиная, v. Марь (вожючал); за́лая лапа, v. Трилистникъ (полевой).

Ланцетный, -ая, -ое, *adj.* lanczasty, laniasty, lankowaty.

Ланпесъ, v. Камень (прижигательный).

Ланица, -и, f. *augm.* larsko, lara wielka, niekszaltana, brzydka.

Ланка, -и, f. 1. *dim.* larka, larsczka; 2. *Bot.*, v. Лана (6); ланки кошачьи, (*gnaphalium*), kossanki, szarota ziele.

Ланотникъ, -а, м. 1. luczaki, larcie, kurpie robiacy; 2. czlowiek w luczakach, w larcjach, w kurpiach chodzacy; *chtopisko. Ланотница, -и, f. 1. kobieta luczaki, larcie, kurpie robiaca; 2. kobieta w luczakach, w larcjach, w kurpiach chodzaca; *chtopka.

Ланоть, -птя, м. larcie, kurpie, luczaki, chodaki luczane, z kory browozowej; §. što ne to, что ланты плестъ, trzeba sie tu wziac na rozum; §. промѣнять саногри на ланты, (konja dac za bark, siekierkę za kijek); przesiecie sie z konia na osia; porgrawic sobie z piesa na leb, z deszczu pod gupę; лановый ланоть, v. Лычакъ; бредовый ланоть, v. Бредовиць; берестяной ланоть, v. Берестень.

Ланюфхли, -ая, -ое, *adj.* klarpouchy, obwisly uszu, zwiesisty uszu, majacy obwisle, zawiesiste uszu. [larka.]

Ланючка, -и, f. *dim.* larsczka.

Лантъ, -ы, f. gra w pilkę.

Лантинецъ, -а, м. *augm.* duże larcie, kurpie, luczaki.

Ланухъ, Ланушникъ, -а, м. *Bot. (larra)*, lorian rozpolity, lorusch & loruscha; ланухъ девесильный, v. Подбѣлъ (чумный).

Ланушный корень, m. korzeń lorianowy.

Ланцѣтка, -и, f. *Bot. (potentilla)*, pięcierst, pięcierstowe ziele, pięcierownik; ланцѣтка гусятная, (*anserina*), srebrnik, gęsie ziele; [= v. Гусятная Пяцьгъ]; ланцѣтка болотная, ползучая, v. Пятилистяникъ (болотный, ползучий).

Ланчатоногий, -ая, -ое, *adj.* piaskonogi (*jak nr. gęś*).

Ланцѣтый, -ая, -ое, *adj.* larsczasty, larkowaty, z larp, z larpk zrobiony; ланцѣтый мѣзь, futro z larpk; ланцѣтое колесо, *Mech.* koło palczaste, zębate; it. v. Ланчатоногий.

Ланшъ, -и, f. makaron.

Ланшесый, -ая, -ое, *adj.* makaronowy.

Ларецъ, -рца, м. skrzynka, szkatulka, pudełko.

Ларечникъ, -а, м. robiacy szkatulki, skrzynki, kofry.

Ларечный, -ая, -ое, *adj.* szkatulkowy, skrzynkowy.

Лариче, -а, м. *augm.* krzynisko.

Ларчикъ, -а, м. *dim.*, v. Ларечъ.

Ларь, -и, м. skrzynia (wielka), skrzynisko, lada; skrzynia na zboże; [w mtynach:] skrzynia na makę.

Ласа, Ласина, —н, *f. dim.*
plama, plamka obdużna.

Ласитъ, *v. a. plamić, plamy tobić, plamami (po)brudzić.*

Ласица, —н, *f. H. n. (mustela nivalis)*, lasica, lasiczka, laska, (zwierzatko).

Ласица, —н, *f. augm.* duża

Ласка, —н, *f. l.* łagodność; przysłuchność, życzliwość; 2. *H. n.*

Ласка, —н, *f. l.* łaska, (prochlebianie).

Ласкание, —я, *n.* łaskanie (się).

Ласкатель, —я, *m.* łasak, pochlebca.

Ласкательница, —н, *f.* pochlebica, pochlebniczka, pochlebnisia.

Ласкательный, —ая, —ое, *adj.* pochlebny; ласкательныя слова, слова pochlebne. [stwo.]

Ласкательство, —а, *n.* pochlebianie.

Ласкательствовать, *v. n.* pochlebiać, przymilać się, przyliżywać się.

Ласкать, *v. a.* głaskać, pieścić, przymilać [dzieci]; ласкать себя надеждою, *карміć się nadzieją, mieć nadzieję; —ся, *v. r.* 1. ласкаться охотою когдѣ, ласіć się, przymilać się кому; 2. (надѣяться, льститья, *qu. v.*), mieć nadzieję, карміć się nadzieją, pochlebiać sobie. [pochlebca.]

† Ласковецъ, —вца, *m.* łasak.

Ласково, *adv.* uprzejmie, grzecznie, ludzko.

Ласковость, —н, *f.* uprzejmość, grzeszność, ludzkość.

Ласковый, —ая, —ое, *adj.* uprzejmy, grzeszny, ludzki; §. ласковое толѣ двѣ матки осевѣть або ласково слово и ласковый видъ и свирѣпаго звѣря къ рукамъ прихватить, dobrze [łagodne] słowa wiele przemoga, а мало kosztują; ласкаве слово знайдѣ ласкаве ухо; niezaboli język od dobrego słowa; *сfr.* od grzesznych słów język nie uschnie.

Ласкосердецъ, Ласкосердие, *n. Eccl. sl.*, *v.* Слостолюбець, Слостолюбе.

Ласкосердствовать, *Eccl. sl.*, *v.* Слостолюбовать.

Ласкосердый, *Eccl. sl.*, *v.* Слостолюбивый.

Ласочка, *v.* Ласица.

Ластикъ, *v.* Каучукъ.

Ластиться, *v.* Ласкаться.

Ластича, *v.* Ласточка.

Ластка, *v.* Ласица.

Ластовень, —вня, *m. Bot. (asclepias)*, tojeść ziele; ластовень противодный, (*asclepias vincetoxicum*), zwyczajnyjad, ziele. [kamień.]

Ластовникъ, —а, *m.* jaskółczy

Ластовница, —н, *f. l.* swykiel, klin u koczuli pod pascha; 2. *Bot., H. n.*, *v.* Ласточка.

Ластовичный, —ая, —ое, *adj.* jaskółczy; ластовичный корень,

v. Ластовень (противодный); ластовичная трава, *v.* Чистотѣль (большой).

Ластовка, —н, *f.* swykiel, klin u koczuli pod pascha.

Ластовый, —ая, —ое, *adj.* przewozowy; ластовое судно, statek przewozowy.

Ласточка, —н, *f. H. n. (hirundo)*, jaskółka; ласточка обыкновенная, домашняя, трѣбная, (*hirundo rustica*), jaskółka domowa, jaskółka dymówka; ласточка стѣнная, *v.* Косатка (1); ласточка овьяма, *v.* Красношѣйка; ласточка морская, *v.* Качарка; §. одна ласточка веснѣ не дѣлаетъ, jedna jaskółka nie czyni lata; nie czyni miasta jedna chata.

Ласточкинъ камень, *m.* jaskółczy kamień.

Ласточкинъ, —а, *m. l.* Miner. jaskółczy kamień; 2. *Bot.*, *v.* Ластовень (противодный).

Ластъ, —а, *m.* laszt, miara zbożowa. [czna.]

Латвнѣя, —нѣ, *f.* lata porzeczka.

Латина, —н, *f.* lata, drań, dranicca. [ciniski.]

Латинский, —ая, —ое, *adj.* łaciński.

Латинистъ, —а, *m.* łacinnik.

Латинь, *v.* Латвнѣя.

Латинь, —а, *m.* pancernik.

Латный, —ая, —ое, *adj.* 1. rękawca; латная рукавица, rękawica pancerna; 2. latny, od laty; латный гвоздь, (góździ), gwóźdź latny.

Латукъ, —а, *m. Bot. (lactuca)*, laktuka, sałata; латукъ садовый, (*lactuca sativa*), sałata ogrodowa, glowiasta. [siężny.]

Латуный, —ая, —ое, *adj.* moliwy.

Латунь, —н, *f.* mosiądz.

Лату, —ъ, *pl. rękawca, zbroja.*

Латушникъ, —а, *m.* łacinnik.

Латвнѣя, —н, *f.* łacina, język łaciniński. [wetowy, łożowy.]

Лавѣтный, —ая, —ое, *adj.* lawetny.

Лавѣтъ, —а, *m.* laweta, łoże, osada armaty na kołach.

Лавѣтъ, —а, *m.* skóra psa morskiego. [toka morska.]

Лакта, —н, *f. prov.* mała załachta.

Лактакъ, —а, *m.* gatunek psa morskiego.

Лактанный, —ая, —ое, *adj.* do psa morskiego należący; лактанныя кожа, skóra psa morskiego.

Лакцанъ, —а, *m.*, *pl.* łaczkani, łarki u szaty, wyołki u rękawa.

Лачуга, —н, *f.* chata, chałupa, lepiarnia. [chałupka.]

Лачужка, —н, *f. dim.* chatka.

Лаяние, —я, *n.* szczekanie; * łajanie, fukanie, szkalowanie, łżenie. [obmowca, łżyciel.]

Лаятель, —я, *m.* *potwarz.

Лаятельница, —н, *f.* *potwarzczyni, łżycielka.

Лаять, *v. n.* 1. szczekać; 2. *łajać, fukać, burczyć, szkalować, łżyć; *Eccl. sl.* potwarzać, obmawiać; —ся, *v. r.* vul. łajać się, łżyć się, wadzić się, kłócić się.

Лбіна, —н, *f.* czolo, łeb.

Лбнице, —а, *m. augm.* czokoło, wielkie czolo, łbisko.

Лбонный, *v.* Лбонный.

Лганіе, —я, *n.* iganie, kłamanie.

Лгань, —я, *n.* 1. iganie, kłamanie; kłamstwo, igrarstwo, iga.

Лгать, *v. n.* 1. igać, kłamać; §. лги да оглядывайся, kłamecy dobrej pamięci potrzeba; §. кто жметъ, тотъ и обманываетъ, кто ize, ten i oszukuje; §. кто жметъ, тотъ и крадетъ, кто ize, ten i kradnie; złodziej u igrarz rad gospodarz stawu. [klamca.]

Лгуишка, —н, *m. dim.* igrarek.

Лгуйще, —а, *m. augm.* wielki kłamec, igrarz. [klamca.]

Лгунъ, —а, *m.* igrarz, kłamec.

Лгунья, —н, *f.* igrarka, kłameczyna, kobieta kłamiwa.

Лебедѣ, —нѣ, *f.* Boł. (*atripes*), łoboda; лебедѣ садовая, огородная, (*atr. hortensis*), łoboda ogrodowa; лебедѣ собачья, навзбала, wonючая, psia łoboda, *v.* Марь (wonючая); лебедѣ дикая, лѣсная, łoboda dzika, *v.* Марь (деревѣская); лебедѣ душастая, *v.* Кудрявецъ. [będzie.]

Лебедина, —н, *f.* mięso łabędziny.

Лебединый, —ая, —ое, *adj.* łabędziowy; лебединое пѣние, лебедина пѣсня, pieśń łabędziowa.

Лебѣдка, —н, *f.* samica łabędzi.

Лебѣдь, —н, *m. H. n. (cygnus)*, łabędź.

Лебѣжий, *v.* Лебединый.

Левѣда, —н, *f.* część łaki ogrodzona na pastwisko dla klasy żrebných i żrebiąt.

Левантинный, —ая, —ое, *adj.* lewantynowy; левантинная фабрика, fabryka lewantynowa.

Левантиновый, —ая, —ое, *adj.* lewantynowy; левантиновое платье, suknia lewantynowa.

Левантинь, —а, *m.* lewantyna, (tkanina jedwabna).

Леванникъ, —а, *m.* pieróg z jagodami w masle smażony.

Леванничекъ, —чка, *m. dim.*, *v.* Леванникъ.

Левинъ, *v.* Леванникъ.

Лѣвнѣя, —а, *m. dim.* lewek, lwiatko.

Левитскій, —ая, —ое, *adj.* lewitowy; левитскія книги, *v.* Книга (Левитъ).

Левитъ, —а, *m.* lewita, kapłan starego zakonu.

Леваоанъ, —а, *m.* lewitaan; *v.* Крокодиль. [Lewkaś.]

Леваніе, —я, *n.* *Eccl. sl.*, *v.* Левкась.

Левкась, *v.* Грунтовать.

Левкась, —а, *m.* Mal. tło, grunt malowana. [dawający tło.]

† Левкащикъ, —а, *m.* Mal. tło.

Левко́й, —я, *m. Bot. (leucosium)*, lewkonka; жѣлтый, золотозвѣрный левко́й, (*cheiranthus cheiri*), lewkonka. [konlowy.]

Левко́йный, —ая, —ое, *adj.* lew-

Левкорёя, -и, *f. Med.* бiałopłynienie.

Левъ, *gen. льва, m. H. n. (felis leo)*, lew; морской левъ, *v. Сивучъ*.

Леганіе, -я, *n. Eccl. st.* leżenie.

Легатъ, -а, *m. (посолъ папы)*, legat, poseł papieżki.

Легель, -я, *m. Archit.* belki w przek idące (или на porzek leżące) pod krokowami [или кроквiami].

Легонъ, *v. Legionъ*.

Легіонный, -ая, -ое, *adj.* legionowy.

Легіонъ, -а, *m.* legion.

Лёгкій, -ая, -ое, *adj.* lekki, lekki, nieciężki; lekki, łatwy, znośny; skory, szybki, zwinnie; (о wiatrze): siaby, wolny; (о powietrzu): lekki, czysty; (о stylu): łatwy, płynny; лёгкій сонъ, sen lekki, niemocy; лёгкая кавалярія, jazda lekka; лёгкость на поминѣхъ, *v. sub:* По мнѣдѣ; съ лёгкой рукой, *v. sub:* Рукá.

Лёгкая, -ихъ, *n. pl., v.* Лёгкое. Лёгко, *adv. (prop. & ?)* lekko, lekko, nieciężko, łatwo; lekko, szybko; lekko, szybko, zwinnie; *сгг.* Дёгкій.

Лёго-вѣтлый, -ая, -ое, *adj.* nieco lekki; -вой, -áго, *s. m.* або легковій извощикъ, furman, woźnica; -вѣрле, -я, *n.*, -вѣрность, -и, *f.* łatwowieńność, lekkowieńność; -вѣрно, *adv.* łatwowieńnie, lekkowieńnie; -вѣрный, -ая, -ое, *adj.* łatwowieŋny, lekkowieŋny; -вѣръ, -а, *m.* czlowiek łatwowieŋny, lekkowieŋny; -вѣрный, -ая, -ое, *adj.* lekkowazny, lekki, nieciężki, niewiele wazacy.

Лёгоко, -аго, *s. n.* puca, lekkie, letkie.

Лёго-кóнный, -ая, -ое, *adj.* lekkokonny; -крылый, -ая, -ое, *adj.* lekkokrzydly; -мысленно, *adv.* lekkomyślnie, niestatecznie; -мысленность, -и, *f.* lekkomyślność, niestateczność; -мысленный, -ая, -ое, *adj.* lekkomyślny, niestateczny, ploschy; -мыслие, -я, *n.* lekkomyślność, niestateczność, ploschość; -нóгий, -ая, -ое, *adj.* lekkonogi, szybki, прёдки; -плавкій, -ая, -ое, *adj.* lekkotorny, łatwy do torzenia; -плавкость, -и, *f.* topność.

Лёгкость, -и, *f.* lekkość; łatwość; *szybkość; - (въ норахъ), szybkość, zwinność; лёгкость воздуха, lekkość powietrza.

Лёготá, -á, *f. Eccl. st.* lekkomyślność, ploschość, niestateczność.

Лёготный, -ая, -ое, *adj.* ploscowy, ploschy; лёготная захотка, suchoty ploscowe. [шлосць]

Лёгоушле, -я, *n.* lekkomy-

Лёгоушный, -ая, -ое, *adj.* lekkomyślny, niestateczny.

Лёгоушкй, -ая, -ое, *adj.* leciuchny.

Лёгоушко, *adv.* lekko, leciuchno, powoli, po maleńku; по-взжэй лёгоушко, jedź po maleńku. [bardzo lekki.]

Лёгохонекъ, -нька, -нько, *adj.*

Лёгохонько, *adv.* bardzo lekko.

Лёготница, -а, *f. Bot. (pulmonaria)*, miodunka, piśnicnik, (rodzaj rośliny).

Лёготный, -ая, -ое, *adj.* ploscowy, ploscowy; лёготные софды, пасунина пloscowa; *it. v.* Лшзжэй (лёготный), Глшзжтá (лёготная), *etc.*

Лёгчѣ, *adv. Eccl. st.* lekko.

Легчатъ, *v. n.* lekcezać, stawać się lżejszym; ulżywać.

Легче, *compar. adv.* lżej, lekciej, łatwiej; легче всего, najlєkciej, najłatwiej.

Легчѣнѣ, -я, *n.* 1. ulżenie, ulga; ulatwienie; 2. pokładanie, trzebieńie, walaszenie; *v.* Холодотнѣ. [ulżenie; ulatwienie.]

Легчина, -á, *f. Eccl. st.* ulga.

Легчить, *v. a.* 1. ulge czynić, ulżywać; 2. ulatwiać; 3. pokładać, trzebić, walaszyć; *v.* Холодотнѣ; -ся, *v. r.* dać sobie krew' pucić.

Лѣда, *v.* Лйда.

Лѣдвенець, *v.* Лотъ (Bot.).

Лѣдвѣць, -а, *m.* Bot. ledźwiewiec, rodzaj dzikiej wyki. [dowaty]

Лѣденѣць, -нѣцá, *m.* cukier lodu.

Лѣденитъ, *v. a.* lodowacić,

zmieniacь w lód, zamrażać, oziębiacь.

Лѣденитѣ, -я, *n.* lodowacenie.

Лѣденитъ, *v. n.* 1. lodowacić,

pokrywać się znowá lodem; 2. *v.* Крѣпнуть, Холодѣть.

Лѣденикъ, *v.* Зимородѣкъ.

Лѣдина, *v.* Лйда.

Лѣдникъ & Лѣдникъ, -а, *m.* lodownia, piwnica na lód.

Лѣдница, -и, *f.* lodnica, пасунина до lodu.

Лѣдо-вѣдний, -ая, -ое, *adj.*

Eccl. st. lodowaty, lodowi [do lodu] podobny; -вѣтка, -и, *f.*

Bot. (chiosocosa), śnieżnica; -вѣтны, -ая, -ое, *adj.* lodowaty; лѣдо-

вѣтное мѣре, морзе lodowате;

-вѣщикъ, -á, -кóль, -а, *m.* 1.

lodolomiec, со lód na lodownie

wyлауше; 2. лѣдовщикъ, lodo-

вник, ктóрый lód przedaje; -кóль-

ный, -ая, -ое, *adj.* lodolomny,

lodokolny; -кóльня, -и, *f.* (máina),

lodolóm, miejsce, gdzie lód na

lodownie wyлаушá; -кóль-

ничкъ, -а, *m.* lodolomiec, со lód na

lodownie wyлауше.

Лѣдóкъ, -дкá, *m. dim.* lodek,

kawałek lodu; *v. sub:* Лѣдъ.

Лѣдо-рѣзанный, -ая, -ое, *adj.* do

rozgrywania, przelamywania lodu

szádu; лѣдорѣзный отводъ, *v.*

Лѣдорѣзъ; -рѣзъ, -а, *m.* izbi-

ca, [skrzynia trójwęglasta dla

chronienia mostu od kry, ца

utrzymania pędu wody]; -хóдь,

-а, *m.* plynienie kry, ruszenie

lodów; puszczenie lodu.

Лѣдóчекъ, -чка, *m. dim.* lodek, kawałek lodu.

Лѣдъ, *gen.* льда, *m.* Лѣдóкъ, -дкá, *m. dim.* lód, lodek; §. на языкѣ медъ [або медóкъ], а подъ языкомъ лѣдъ [або лѣдóкъ], на

языку мёд [или мiodек], а подъ языкомъ (или на егеру) лód [или lodek]; *v.* wierzchu miodá, а на wrodzie piotun.

Лѣдýнка, -и, *f.* 1. balwan lodu, walek z lodu wyrzбany, на ктóрымъ się z gór szлzгаjá; 2. ozima przensica; *v.* Бялотурка & Арнаутка; *it. v.* Ледовитка.

Лѣдýной, (-ый), -áя, -бе, *adj.* lodowy, lodny; лѣдýная глѣба, balwan lodu, bryła lodu; лѣдýной камѣнь, камѣнь lodowy.

Лѣзъ, -а, *m.* Mar. lina (przy żaglach).

Лѣзчка, -и, *f. dim.* nalewaczka; kopieczka; lejek; *v.* Лѣйка.

Лѣзучный, -ая, -ое, *adj.* konewkowy; lejkowy.

Лѣзýкъ, -á, *m.* leżak, ul leżący z grubego drzewa zrobiony.

Лѣзýный, -ая, -ое, *adj.* zleżалý; лѣзýный товаръ, towar zleżалý.

Лѣжанѣ, -я, *n.* leżenie.

Лѣжанка, -и, *f.* 1. nalapa, przypieczek, przymurek ploscowy, ława przy piecu; грѣбъ на лѣжанкѣ, грзачь się на piecu; 2. (не тынѣ) cewa leżąca; *v.* Вебенъ; 3. *H. n.* (scotopax russicola), słonka, pardwa, gatunek bekasów; *v.* Векасъ (хѣснобй); 4. Bot. bobownicek, gatunek przetacznika; *v.* Вербника (апѣчная).

Лѣжаночка, -и, *f. dim., v.*

Лѣжанка (1).

Лѣжаночный, -ая, -ое, *adj.* do nalapy, do przypieczka należący.

Лѣжачъ, *v. n.* leżeć, leżeć wь постѣлѣ, leżeć w lózku, (w роцѣсѣли); *it.* leżać, być chorym, chorować.

Лѣжачій, -ая, -ое, *adj.* leżący; лѣжачій стѣбель, lodgа oparta.

Лѣжачка, -и, *f.* 1. leżenie; wь лѣжачку, w лѣзачку; leżać; 2. Bot. bobownicek, gatunek przetacznika; *v.* Вербника (апѣчная).

Лѣжобóкъ, -а, Лѣженка, -и, *m.* leżuch, leżen, leniwiec, próżniak, legart, darmoleni.

Лѣженá, -жия, *m.* 1. Archit. podwalnia, podcief, przycief, podszwa w budowaniu; 2. *v.* Лѣжобóкъ.

Лѣжка, -и, *f.* 1. leżenie; 2. wьчненѣе, одросунокъ, sproszunek po pracy.

Лѣжня, *adv.* лежác, лежácý; лѣжня лѣжачъ, лежác cingle.

Лѣзвѣ, -á & Лѣзо, -а, Лѣзѣ, -á, *n.* ostrze (np. noża, etc.); *v.* Glównia.

lotem, lotnie, szybko, pędem; 2. v. Воланъ.

Летунъ, -а, m. latawiec, szybkobiegacz, skory do biegu; *redziwiatry, wietrznik.

Летучесть, -и, f. lotność, sposobność do ulatania.

Летучій, -ая, -ое, adj. 1. latający, lotny; *H. n.* летучая мышь, nietoperz; [*ср.* lotek]; летучая рыба, (*Exocoetus volans*), latawiec, rodzaj ryb morskich; [*ср.* jaskółka, ryba morska]; летучая бѣлка, (*Sciurus volans*), wiewióрка latająca, polatucha; *ii. v.* Огонь, Огонёкъ, Олень (летучій); 2. Chem. lotny, ulatujący.

Летчатка, -и, f., v. Мышьякъ. Лѣтъ, -а, m. lot; в летѣ, в lot; лѣтомъ, lotem, пѣдем, pędem, pędciuchno. [сenie.]

Лѣтѣне, -я, n. leczenie, polecie. Лѣтѣть, v. n. lecieć, polecieć, latać; бѣдъ, biegnąc; lecieć, pędzić; время летить, czas leci, ulatuje.

Лѣтѣга, -и, f. (бѣлка летучая, *Sciurus volans*), *ii. n.* polatucha, wiewióрка latająca.

Лѣчба, Лѣчбѣ, -ѣ, f. leczenie, kurowanie, kuracja.

Лѣчебникъ, Лѣчебничекъ, -а, m. książka lekarska.

Лѣчебница, Лѣчебничка, -и, f. szpital, dom dla chorych, lazarec.

Лѣчебный, -ая, -ое, adj. lekarski; лечебная книга, książka, dzieła lekarskie.

Лѣчи́ле, -я, n. leczenie, kurowanie, kuracja; время лечѣнія, czas kuracji; время лечѣнія вѣдѣжи, czas używania wód mineralnych или зródланых.

Лѣчитель, v. Лѣкарь, Врачъ.

Лѣчить, v. a. leczyć, kurować; лечитъ когб-либо водою, leczyć kogo wodą; -са, v. r. leczyć się, kurować się; лечиться водою, leczyć się wodą; лечиться голодомъ, leczyć się głodem.

Лѣчѣха, -и, f. Bot. 1. (*Vanicula*), zankiel, czarne ziele; 2. (*Medicago*), koziorogец; v. Люцѣрна, Медунка.

Лѣчь, v. n. perf. polożyć się; лечь спать, iść spać; лечь на якорь, stać, stanąć na kotwicy.

Лѣща, -и, f., v. Лецишникъ.

Лѣщадка, -и, f. fiła, płyta z kamienia cienko wyciosana.

Лѣщадникъ, -а, m. lupek krytowy, dasznowy. [zowu, od fiły.]

Лѣщадный, -ая, -ое, adj. fiльщадъ, -и, f. fiła, płyta z kamienia cienko wyciosana.

Лѣщенина, -и, f. (лещевое мясо), mięso leszczowe.

Лѣщевый, v. Лѣщовый.

Лѣщикъ, -а, m. dim. leszczuk, mały leszcz.

Лѣщина, -и, f. Лецишникъ, -а, m. leszczyna, laszek leszczynowy; v. Орбишина, Орбишникъ.

Лѣщинный орѣхъ, m. laskowy orzech.

Лѣщовый, -ая, -ое, adj. leszczowy, od leszcza ryby; лѣщовое мясо, mięсо leszczowe.

Лѣщъ, -ѣ, m. *ii. n.* (*Syrpinus brama*), leszcz, ryba; морской лѣщъ, (*Spratus pagrus*), przeluzasz, zębatka, pagur, pagur, (ryba morska).

Лѣжа, -и, f. Eccl. sl. (ложь), lga, leż, lgarstwo, kłamstwo.

Лѣжа-аканѣя, -и, f. Bot. (*Robinia pseudoacacia*), grochowe drzewo, [drzewo amerykańskie znacznej wysokości]; -апостолъ, -а, m. fałszapostol, fałszywy apostoł; -вѣрнецъ, -рца, m. wyznawca fałszywej wiary; -вѣрце, -я, n. wyznaczenie fałszywej wiary; fałszywa wiara; -вѣрка, -и, f. wyznająca fałszywą wiarę; -глаголивый, -ая, -ое, adj. Eccl. sl. kłamliwy; -иженецъ, -ица, m. pseudonym, autor pisaćcy pod przybranym nazwiskiem; -иженный, -ая, -ое, adj. mający fałszywe, przybrane nazwisko; v. Лжеиженецъ; -клетвѣтѣни, v. Eccl. sl. potwarzać, potwarzować; -клетвѣтничъ, -ѣ, m. zło mówca, potwarz, potwarznik, potwarzyciel; -клетвѣтница, -и, f. potwarzczyna, potwarznica, roztwarzycielka; -любѣць, -бца, m. lubiący kłamstwo, lgarstwo, nieprawdę; -мудрѣць, -ѣ, m. sofista, fałszywy mędrzec; v. Софистъ; -мудронаніе, v. Лжемудрствованіе; -мудрость, -и, f. fałszywa mądrość, софистика; v. Софизмъ; -мудрствованіе, -я, n. sofisterya, rozumowanie, mędrkowanie; -мудрствователь, -я, m. fałszywy mędrzec, mędrек, sofista; -мудрствованъ, v. n. rozumować, mędrkować; -мудрый, -ая, -ое, adj. софистyczny, fałszyвомудры, wykretny; -послухъ, Eccl. sl., v. Лжесвидѣтель; -проповѣдникъ, -а, m. fałszywy nauczyciel; -прорѣкъ, -а, m. fałszywy пророкъ; -прорѣчество, -а, n. fałszywe пророцтво; -прорѣчественъ, v. n. fałszywie пророковать; -свидѣтель, -я, m. fałszywy świadek, которъ fałszywie świadczy, которъ мовѣ кłamstwo; -свидѣтельница, -и, f. fałszywy świadek, kobieta, która fałszywie świadczy, która мовѣ кłamstwo; -свидѣтельство, -а, n. fałszywe świadectwo; -свидѣтельствоваць, v. n. fałszywie świadczyć, zeznawać; -словѣце, -я, n. Eccl. sl., v. Лжеслово; -словесникъ, -а, m. Eccl. sl. fałszowca, lgarz, kłamca; -слово, -я, n. fałszomowność, fałsz, kłamstwo, lgarstwo, nieprawda; -слоноватовать, v. n. Eccl. sl. lgać, kłamać, nieprawdę mówić, powiѣдzieć; -сплетатель, -я, m. zmy-

ślający fałsz, kłamstwo; -сплетательница, -и, f. zmyślająca fałsz, kłamstwo; -сплетене, -я, n. zmyślenie fałszu, kłamstwa, skłamanie; -умствованіе, -умствователь, etc., v. Лжемудрствованіе, Лжемудрствователь, etc.; -учѣніе, -я, n. fałszywa nauka; -учѣность, -и, f. uczoność fałszywa, płytká; -учѣный, -ая, -ое, adj. płytkouczony, niedowarzony mędrек; -учитель, -я, m. fałszywy наuczyciel; -христѣанинъ, -а, m. fałszywy chrześcianin; -христъ, -а, m. Eccl. sl. fałszywy Chrystus, fałszywy messyas; -цѣрь, -я, m. fałszywy król, uzurpator.

Лѣщъ, -ѣ & Лѣщевецъ, -вца, m. lgarz, kłamca, kłamczak, fałszеръ.

† Лѣжить, v. a. uznawać co za fałszywe; odrzucać, odpierać, zbijać (*np.* zdanie).

Лѣжница, -и, f. fałszerka, lgarzka, kłamczyna, kobieta kłamliwa.

Лѣжнѣсть, -и, f. kłamliwość, лъжнѣсть, nałогъ kłamstwa, fałszywość.

Лѣжнѣый, -ая, -ое, adj. kłamliwy, лъжнѣый, fałszywy, zmyślony.

Лѣжить, -а, m. Eccl. sl., v. Лѣщъ. [лужечка.]

Лѣжца, -и, f. Eccl. sl. lузка.

Ли, abbr. ль, conj. [jako przyrostek pytający się:] -ли? czy? czy? lga, izali, izaliti, azali? it. azkolwiek, lubo, chociaz; (v. Хотѣя, Или, Лѣбо); но знаю, правда ли это, или нѣтъ, nie wiem, czy to prawda, czy [albo] nie; тожно ли такъ? czy też istotnie (w zamęгъ rzeczy) tak jest? знаѣшь ли, что я тебѣ скажѣ? знаѣшь-ли, co ci powiem? угодно ли Вамъ? czy się Waspranu podobа? [przyjaciel wolności.]

Либераль, -а, m. liberalista.

Либеральность, -и, f. liberalność; liberalizm; sprzyjanie wolności, swobodom.

Либеральный, -ая, -ое, adj. liberalny, sprzyjający wolności, swobodom.

Лѣбо, conj. lub, lubo, albo; лѣбо... лѣбо, lub ..., lub; lub ..., albo; albo ..., albo; бадъ..., бадъ; лѣбо побѣдитъ, лѣбо умерѣтъ, лѣбо zwycięзѣтъ, lubo umрѣтъ; it. кто-лѣбо, ktokolwiek; что-лѣбо, cokolwiek.

Либранѣя, -и, f. Astron. Librаруа, wаnanіе się księзуса.

Либштокъ, -а, m. Bot. (*Ligusticum*), либшецук, lakotne ziele; v. Зорѣ (Bot.).

Ливановый, Ливанъ, Eccl. sl., v. Ладонный, Ладонъ.

Ливень, -вня, m. deszcz ulenny, nawalny, nawalnica, ulewa.

Ливеръ, -а, m. 1. podrob, podroba, pl. podroby, podrobki;

осередzie u rzęznika; 2. hewar, lewar, liwar, liwor, (parzędzie, którego do przeliewania wina albo innej cieczy używają).

Ливья, *adv.* ulewnie; дождь дивья хвѣтъ, deszcz ulewnie pada; *v. yb.* дить.

Ливный, -ая, -ое, *adj.* ulewny.

Ливонка, *v.* Тимбра.

Ливрейный, -ая, -ое, *adj.* libergynny, od libery.

Ливрея, -и, *f.* liberya.

Лига, -и, *f.* liga, звязек, spiknienie, sprzymierzenie.

Лигатура, -ы, *f.* 1. *Chem.* mieszczanie, dodanie, przymieszanie kruszczy podležszego, [*pr.* dodanie miedzi złotu, srebru]; лигатура монѣты, liga monety; 2. *Chirg.* binda, bandaż, obwiązka do zawiązania żyły po krwi puszczaniu.

Лигатурный, -ая, -ое, *adj.* (*o kruszczy*) przymieszany, dodany; *сfr.* Лигатура (1).

Лигтер, *Mar.*, *v.* Лигтеръ.

Лидийскій камень, *m.* *Miner.* kamień probierski.

Лизанье, -я, *n.* lizanie.

Лизать, **Лизнуть**, *v. a.* lizać, liznąć; -са, *v. r.* lizać się.

Лизень, -зня, *m. prov.* (*u bytdia*) język, ozor. [**Лизать**].

Лизнуть, *v. se-melf.*, *v. sub.*

Лизоблюдь, *v.* Блюдождь.

Лизуецъ, -ица, *m.* *Med.* (in-ctus), lambitywum, lekarstwo do trzymania w usciech, aż się rozplynie.

Лизунка, -и, *f.* *Bot.* (peltaria), szybownica; *сfr.* Тарczyk.

Лизучникъ, -а, *m.* szczeni-ątko, piesek.

Лизунъ, -а, *m.* lizun, lizacz.

Лизунья, -и, *f.* lizaczka, która lubi lizać.

Ликвидѣбра, -ы, *f.* *v.* Стирѣвка (жидкал); ликвидѣбра Виргинская, *Bot.* (liquidamber styraciflua), дерево ambrowe.

Ликвидационный, -ая, -ое, *adj.* likwidacyjny, obrachunkowy, rachunkowy.

Ликвидация, -и, *f.* likwidacya, obrachunek, rachunek.

Ликерный, -ая, -ое, *adj.* likworowy, likierowy.

Ликеръ, -а, *m.* likwor, likier.

Ликопанье, -я, *n.* cieszenie się, radowanie się; *Eccl. sl.* taniec chrzesny.

Ликователь, -я, *m.* cieszący się, radujący się, wesoly.

Ликовательница, -ы, *f.* ciesząca się, radująca się, wesola.

Ликовать, *v. n.* cieszyć się, radować się, weselić się.

Ликовствовать, *Eccl. sl.*, *v.* Ликовать. [*mian.*] sekiarъ.

Ликторъ, -а, *m.* liktor (*u* Rzymu).

Ликъ, -а, *m.* 1. krzyk radośny, okrzyk; *il. v.* Ликованье; 2. okrzyk співакów (w kościele); *v.* Кліроєць; 3. збігъ, громада, згromadzenie świętych; ликъ ан-

гельскій, chór aniołów, chór anielski; 4. wyobrazenie twarzy na obrazie; lice, oblicze.

Лилейный, -ая, -ое, *adj.* lilijowy; biały jak lilia; лилейный запахъ, zapach lilijowy.

Лилея, *v.* Козодой.

Лилея, *v.* Лилія.

Лиликъ, *v.* Широко.

Лилия, -и, *f.* *Bot.* (lilium), lilia; білая лилія, (lilium candidum), lilia білая; лилія красная, бѣгунная, (lilium bulbiferum), lilia czerwona; лилія великолѣпная, *v.* Велелѣпка; лилія мечеобразная, *v.* Пяр.

Лилювыи, -ая, -ое, *adj.* fiole- towym. [*letowym.*]

Лилювьить, *v. n.* stawać się fio- лютко, -лкъ, *v.* Козодой.

Лиманъ, -а, *m.* бухта, odle- wisko, odnoga morska, zatoka; *v.* Golf.

Лимонадный, -ая, -ое, *adj.* limonadowy, lemoniadowy.

Лимонадчикъ, -а, *m.* robiący lub sprzedający limonadę.

Лимонада, -а, *m.* limonada, lemoniada.

Лимонія морская, *v.* Желто- корень (лимонный).

Лимонникъ, -а, *m.* naczynie do trzymania cytryn.

Лимонный, -ая, -ое, *adj.* cytrynowy, cytrynnny; лимонный сокъ, sok cytrynowy; лимонное дерево, drzewo cytrynowe.

Лимончикъ, -а, *m.* *dim.* cy- trynka, mała cytryna.

Лимонъ, -а, *m.* cytryna.

Лимфа, (*Med.*), *v.* Лимфа.

Лимфатическій, -ая, -ое, *adj.* limfaticyczny, lipkowodny; *v.* Лѣ- сочница.

Линеванье, -я, *n.* liniowanie.

Линеванный, -ая, -ое, *part. p.* liniowany.

Линевать, *v. a.* liniować, linie pisać, znaczyć. [*nial.*]

Линеечка, -и, *f.* *dim.* mały li- nek, guzka; *v.* Линея.

Линейка, -и, *f.* 1. liniał, li- neał, liniowka, prawidło; 2. gatu- nek pojazdu, drożызка szeroka i długa, z przegrodку w dłuз на kilka osób po obu stronach.

Линейный, -ая, -ое, *adj.* liniowy; линейный корабль, okręt liniowy; линейный войска, woj- ско liniowe.

Линейка, -пъкъ, *m.* 1. linka do karania majtków; 2. *dim.* *H. n.* linek, guzka; *v.* Линея.

Линейя, *v.* Линія & Линейка.

Линия, -и, *f.* 1. linia; прямая линия, linia prosta; кривая линия, linia krzywa; 2. *Geneal.* linia ro- ду, familii, pokolenie, plemię; восходящая, нисходящая, побѣ- ная линия, (*Geneal.*) linia wzgōr- edzących przodków. linia na dół idących, linia poboczna; *v.* Вос- ходящій, Нисходящій & По- бочный; горизонтальная линия, linia horizontalna, pozioma; ли-

ния вѣтра, *v.* Румбъ; линия крѣ- са, *v.* Курсь (2); линия прищѣ- ла, прищѣльная линия, (*Artill.*) li- nia celowa; 2. *Müll.* linia (woj- ska), filata, szereg.

Линный, -ая, -ое, *adj.* (*o pla- kach*) wypierzony; линный гусь, gęс wypierzona.

Линювница, -а, *n.* skóra (*np. z* węża). [*ca.*] lin, guzka.

Линь, -я, *m.* *H. n.* (cyprinus tin- da).

Линька, -и, *f.* (*o plakach*) pic- zenie, губienie piót.

Линза, -и, *f.* *Opt.* (зрительное стекло), soczewka.

Линючьсть, -и, *f.* wypłowia- лоść, spłowiałość, zblakowanie.

Линючий, -ая, -ое, *adj.* bła- kawy, łacno piowiejący, pel- znący.

Линялый, -ая, -ое, *adj.* wy- пловялы, spłowялы; wylinялы.

Линянье, -я, *n.* plowienie, pel- znienie, blakowanie; linienie, pie- zenie.

Линять, *v. n.* 1. plowieć, pel- znieć, pelznąć, blakować; 2. linieć się, linieć, sierać ronić; pierzeć się, pióro czuły pierze ronić.

Липа, -ы, *f.* *Bot.* (tilia), lipa; каменная липа, (phillyrea latyfo- lia), lipowяз; olejnicя.

Липецъ, -пца, *m.* 1. lipiec [*gen.* lipiec]; мёд пръзы; ли- пецъ, мёд pity; 2. *†* (мѣсяцъ Іюль), lipiec, (siódmy miesiąc w roku).

Липина, -ы, *f.* lipina, drzewo lipowe. [*lipa.*]

Липинка, -и, *f.* *dim.* lipka, mała lipa.

Липица, -и, *f.* *augm.* wielka lipa.

Липка, -и, *f.* *dim.* lipka, mała lipa; *il. v.* Обдупать (какъ лип- ку).

Липклій, -ал, -ое, *adj.* lipki, lipisty, lepisty, klejowaty; лип- кава трава, *v.* Подмаренникъ (шерохватый). [*pristość.*]

Липкость, -и, *f.* lipkość, le- пистость.

Липнуть, *v. n.* -къ ..., lipnąć do (czego), przylipać, lipnąć do (czego); * przylepiać się, przycze- пиать się.

Липнякъ, -ѣ, *m.* las lipowy.

Липовица, -и, *f.* woda lipo- wa; *сfr.* Липок.

Липовыи, -ая, -ое, *adj.* lipowy; липовая кора, luko, lipowa kora; липовый столъ, stół lipowy.

Липочка, -и, *f.* *dim.* mała drzewko lipowe, lipka.

Липучий, *v.* Липклій.

Липа, -и, *f.* *Mus.* lipa.

Лирянь, -а, *m.*, *v.* Тюльпан- ное дерево. [*lirychny.*]

Лирникъ, -а, *m.* liryk, poeta Лирическій, -ая, -ое, *adj.* lirychny; лирическая поэзия, ро- зуэца lirychna; лирическій писа- тель, *v.* Лирникъ.

Лірний, -ая, -ое, *adj.* lirny, od liry.

Лировидный, Лирообразный, -ая, -ое, *adj.* na kształt liry, podobny do liry.

Лиса, -ы, *f. H. n.* (*canis vulpes*), lis; *v.* Лисица; *chytrze, chytry, flut, frant; szozwany, szpak, cwik.

Лисёнок, -нка, Лисёночек, -чка, *m. dim.* lisiek, liseczek, lisie, lisiątko.

Лисица, -ы, *f. H. n.* (*canis vulpes*), lis, liszka; красная лисица, *v.* Огнёвка; степная лисица, *v.* Караган; Лисица-крестовка, *v.* Крестовка (2); *ж.* всякая лисица свой хвост хвалит, każda liszka swój ogon chwali.

Лисичий, *v.* Лисий.

Лисичка, -и, *f. dim.* liszczka, liseczek, lisiątko.

Лисий, -ья, -ье, *adj.* lisi; лисий мѣхъ, skóra lisia; лисья шуба, futro lisie; лису; лисий хвостъ, lisi ogon; *Bot.* *v.* Лисохвобъ.

Лиска, -и, *f. dim.* lisiek.

Лисохвобъ, -а, *m. Bot.* (*alopercurus*), lisi ogon, (rodzaj traw); лисохвобъ луговой, (*alopercurus pratensis*), lisi ogon łąkowy.

Лисочка слезная, *v.* Трутунный (разрушительный); лисочка желтая, *v.* Опёнокъ.

Лиственица, -ы, *f. Bot.* (*pinus larix*), sosna modrzew'.

Лиственничий, -ая, -ое, *adj.* modrzewowy; лиственничная смола, żywica modrzewowa; лиственная губка, (*boletus laricina*), modrzewowa hubka; *v.* Трутунный (лиственничий); лиственничное дерево, drzewo modrzewowe; *Bot.* *v.* Лиственица.

Лиственный, -ая, -ое, *adj.* liściasty, liściasty, listny.

Листвень, *v.* Лиственица.

Лиственіе, -я, *n.* okrywanie się liśćmiem.

Листвѣть, *v. n.* liścieć, liścieć się, rokuwać się liśćmiem.

Листвѣнь, -а, *m.* las modrzewowy. [лісьце]

Листвѣе, -я, *n. coll. Eccl. st.*

Листвѣй, *v.* Листвѣнь.

Листвѣный, *v.* Лиственный.

Листвѣль, -я, *m. Archil.* listwa, listewka.

Листвѣкъ, -а, *m. dim.* listek.

Листвѣстый, -ая, -ое, *adj.* liściowaty, liściasty, na kształt liścia.

[лісьце]

Листвѣце, -а, *n. augm.* liścisko, listny, *v.* Лиственный.

Листо-битъ, -а, *m.* robiący blachy metalowe; -бойня, -и, *f.* machina do ciągnięcia metalu w blachy; -ватый, -ая, -ое, *adj.* liściowaty, liściasty, na kształt liścia; -вёртка, -и, *f. H. n.* (*cosinus*), motyl posony; -вой, -ая, -ое, *adj.* 1. liściowu; листовой табакъ, tytuń w liściach; 2. (*o krucyzgach*): blachowy, blaszко-

wy; листовое золото, zloto blaszkowe; листовое желѣзо, blacha zelazna; листовая трава, *v.* Кашкара; Листо-ковательный заводъ, *v.* Листобойня; -кбъ, -а, *m.* maza roslinna, motyllica; -красъ, *v.* Лѣполистникъ.

Листокъ, -кѣ, *m. dim.* listek, listeczek; arkusik papieru; gazeta, gazeta; еженедѣльный листокъ, tygodnik, gazeta tygodniowa; игра въ три листка, (*gra w karty*): labet, bet.

Листо-обранный, -ая, -ое, *adj.* majacy kształt liścia, liściowaty; -падѣніе, -я, *n.* czas opadania liścia; jesień; -падъ, -а, *m. 1.* *v.* Листопадѣніе; 2. †(мѣсяцъ Ноябрь), listopad, (jedenasty miesiąc roku); -падъ, -и, *f.*, *v.* Листопадѣніе; -сбъ, -а, *m. H. n.* (*chermes*), czerw', czerwice, [robaczek wydajacy kolor czerwony]; -цвѣтъ, -а, *m. Bot.* (*phyllanthus*), liściokwiat.

Листочекъ, -чка, *m. dim.* listeczek. [лісьце]

Листочный, -ая, -ое, *adj.* liściowy.

Листождъ, -а, *m. H. n.* (*chrysomela*), złotnik, złota krowka, złotawiec. [лісьце jedzący]

Листождный, -ая, -ое, *adj.*

Листъ, -ѣ, *m. 1.* (*pl.* liście, -бъ), list; karta; arkusz; листъ бумаги, arkusz papieru; заглавный листъ, karta tytułowa; похвальный листъ, list pochwalny; 2. (*pl.* liście, -бъ), liść, liście, liść, list (drzew, ziół); розовый листъ, list różowy; Александрійскій листъ, senes; листъ я, (*Mal.*) liście; 3. list, blacha, blaszka; золотой листъ, blaszka złota; (złoto w listach); желѣзный листъ, blacha zelazna.

Листье, *v.* Листіе.

Лисъ, -а, *m. Eccl. st.* lis.

Лисѣчій, *v.* Лисий.

Литавра, -ы, *f.* kotły; битъ въ литавры, bić w kotły.

Литаврицькъ, -а, *m.* bijący w kotły.

Литанія, -и, *f.* litania.

Литинный, -ая, -ое, *adj.* odlewany; od lania; литиная, -ой, *s. f.*, литиный заводъ, gisernia, lejarnia, ludwisarnia.

Литинщикъ, -а, *m.* odlewnik, lejarz, giser, ludwisarz.

Литера, -ы, *f.* litera, głoska; czezonka.

Литеральный, *v.* Буквальный.

Литераторъ, -а, *m.* literat, uczony.

Литература, -ы, *f.* literatura.

Литературный, -ая, -ое, *adj.* literacki, od literatury, naukowy.

†Литѣць, -кѣ, *v.* Литѣицькъ. [drogi fałszywy]

Литикъ, -а, *m.* pasta, kamień

Литіе, -я, *n.* lanie, wlewanie, odlewanie.

Литія, -ѣ, *f.* litania.

Литовѣе, -я, *n.* (*abomasum*), szlaz, czwarty żołądek u zwierząt odżuwających.

Лито-графированіе, -я, *n.* литографированіе; -графировать, *v.* a. litografować, gutować na kamieniu; -графированный, -ая, -ое, *part. p.* litografowany; -графировщикъ, -и, *f.*, *v.* литографированіе; -графическій, -ая, -ое, *adj.* litograficzny; -графія, -и, *f.* litografia, gucie na kamieniu; litografia, gucina litograficzna; litografia, zakład, miejsce gdzie litografują; -графъ, -а, *m.* litograf, gytujący na kamieniu; -логическій, -ая, -ое, *adj.* litologiczny; -логія, -и, *f.* litologia; -логъ, -а, *m.* litolog.

Литонья, -и, *f.* (*otmusz*), księgi, książki u zwierząt odżuwających, trzeci żołądek.

†Литорѣя, -я, *f.* pismo tajemnicze; *v.* Тайнопись.

Литотрипель, Литотрипель, -я, *n.* *v.* Калнедробленіе.

Литра, -ы, *f.* Eccl. st. litr; funt.

Литрованіе, -я, *n.* lutowanie, oczyszczanie (*np.* siarki i saletry).

Литровать, *v.* a. lutować, oczyszczać (*np.* siarkę i saletrę).

Литур-гисаніе, -я, *n.* Eccl. odprawianie mszy; -гисать, *v. n.* Eccl. mszę odprawiać, mieć; -гисованіе, Eccl. st., *v.* Литургисать; -гисаніе, -я, *n.* mszal, służebnik; -гисный, -ая, -ое, *adj.* liturgijny; -гисъ, -и, *f.* liturgia, służba Boża, msza.

Литый, -ая, -ое, *part. p.* lity, lany, odlewany.

Лить, *v. a.* lać, wylewać; lać, odlewać; дождь льётъ, дождь лиши льётъ, deszcz pada, deszcz ulewnie pada; льётъ ведромъ, какъ изъ ведра льётъ, deszcz leje jak z cebra, jak z konwi się deszcz leje; у неро потъ льётъ съ лица, съ неро потъ льётъ, pot mu się z twarzy leje; лить слѣзы, wylewać łzy, płakać; лить кровь, wylewać krew' за оуженіе, kłaść życie za oуженіе; и. лить кровь новинныхъ, przelować krew' niewinnych; -ся, *v. p.* lać się, ciec; *ж.* *v. p.* być odlewany, odlany, lać się.

Литьѣ, -ѣ, *n.* lanie, wlewanie, odlewanie.

Лифный, -ая, -ое, *adj.* stanowy, od stanu (*u* sukni).

Лифъ, -а, *m.* stan (*u* sukni).

Лихва, -ы, *f.* lichwa.

Лихвенный, -ая, -ое, *adj.* lichwiarski; лихвенные проценты, procent lichwiarski; взимать лихвенные проценты съ капитала, lichwić, lichwę браć, браć od pinjeży. [с. *v.* Лихоміецъ]

Лихворбѣецъ, -бца, *m.* Eccl.

Лихій, *v.* Лихой.

Л. Лихо, -а, *n.* złość, złośliwość; лихо; *ж.* лихо не лежить

ліхо, лихо nie śpi cicho.

Лі. Ліхо, *adv.* 1. złośliwie; v. Злобно; 2. v. Бійко, Проворно.

Ліхо-в'ять, v. н. (†), fałszywie donosić, potwarzac; -д'ій, -я, m. nieuczliwiec, szkodliwiec, wróg; niechętny; -д'ійка, -и, f. nieuczliwa, szkodliwa, nieprzychylna; -д'ійний, -д'ійський, -ая, -оє, *adj.* nieuczliwy, szkodliwy, zły; -д'ійство, -а, n. nieuczliwość, szkodliwość, szkodzenie; -д'ійствовать, v. a. nienawidzić; być szkodliwym, nieuczliwym; -д'ійство, v. Лиход'ійство.

Ліхон, -ая, -бе, *adj.* 1. sprytny; bystry, rączy; 2. zły; лиха болящая, *popr.* wielka choroba, padaczka.

Ліхо-п'яніє, -я, n. lichwa, lichwienie, lichwy branie, zdzieranie; -яйце, -ица, m. lichwiarz, zdziereca; -п'яний, -ая, -оє, *adj.* lichwiarski, zdzierczy; -п'яственный, -ая, -оє, *adj.* lichwiarstwem, zdzierstwem nabyty; лихоимственное ім'яне, majątek przez lichwiarstwo, zdzierstwo nabyty; -п'яство, -а, n. lichwa, zdzierstwo; -п'яствовать, v. n. lichwić, lichwę brać, zdierać, brać od pieniędzy; -п'янка, -и, f. *popr.* zimnica, febra; -п'ядка, -и, f. zimnica; febra; (gorączka); ograszka; -п'ядочник, v. Авр'янз (д'ійка); -п'ядочный, -ая, -оє, *adj.* febrowy; борачеца; лихорадочная кор'я, кора chiniska, china; лихорадочная трава, v. Авр'янз (д'ійка).

Ліхость, -и, f. złość, złośliwość, chytróść.

Ліхосеретний, -ая, -оє, *adj.* (o psach): zły, milczkiem gryzący.

Ліхтер, -а, m. Mar. lichtan, Lichton, Lichtuga, (mniejszy statek wodny).

Лиць, -а, n. 1. twarz; гу, роц'ят'я, twarz; мина; веслоє лице, twarz весола; лицьомъ къ лицу, twarzą w twarz; twarz w twarz; облице в облице; знаць кор'я с'я лица, знаць kogo z twarzą; на лице, istotnie в натуре, rzeczуватиє (znajdujące się gdzie); на н'ємъ лица н'ять, twarz jego zupełnie змінїла сїя; лице земли, powierzchnia ziemi; 2. чоловік, osoba; знатное лице, znakomita osoba; д'уховное лице, osoba д'уховна; д'їєствующее лице, Theat. osoba граюца, представляюца як'я роль; представлять р'яная лица, граць, представляць різне особи, role; 3. lice, wierzch, prawa, світ'на сторона (np. sukna); przód, czoło, facyata (o budowlach); с'я лица на лице, обшукати, naocznie; в'єт' на лице, осушувати с'я збралі особісїє, wzuycy с'я знајуца.

Лицевать, v. a. ozdabiać, upiększać powierzchnię; wyкладаć

zewnetrzný bok ściany kamieniem lub czełm innem.

Лице-вої, (-вої), -ая, -бе, *adj.* 1. przodowy, z przodu; правы, світ'ны, лїсовы, лїсны, od prawej strony (np. sukna); лицевая сторона (у дома), przód domu, facyata; лицевая сторона у сукна, лїсова, права, світ'на сторона у sukna; -д'ій, -я, m., -д'ійка, -и, f. v. Актёръ, Актриса; -д'ійний, -ая, -оє, *adj.* aktorський, komedyancki; -д'ійственный, -ая, -оє, *adj.* widowiskowy, teatralny; -д'ійствие, -я, n. widowisko, teatr; -д'ійствовать, v. n. przedstawiać jak'я osobę, grać jak'я rolę, grać komedję; -зрительный, -ая, -оє, *adj.* widowkowy; -зрїєніє, -я, n. widok, wzgląd, spojrenie, wzrok.

Лицей, -я, m. liceum.

Лицейський, -ая, -оє, *adj.* licealny, z liceum.

Лице-м'їрїть, v. n. być obłudnym, obłudę stroić, udawać świętoszka, bożkować; -м'їрїє, -я, n. nieszczeróść, obłuda, świętoszeństwo; -м'їрка, -и, f. obłudnica, świętoszka; nabożniczka, nieszczerca; -м'їрно, *adv.* obłudnie; -м'їрность, -и, f. obłudność, nieszczeróść; -м'їрний, -ая, -оє, *adj.* obłudny; -м'їрвати, *Eccl. sl.* v. Лице м'їрїть; -м'їрство, -а, n. obłuda, obłudność, świętoszeństwo, nieszczeróść; -м'їрствовать, v. Лице м'їрїть; -м'їрь, -я, m. obłudnik, świętoszek, nabożniczek, gryzpacierz, lizobrazek, nieszczerca; -очерт'яніє, -я, n. гуау twarzą; -прїєт'яний, -ая, -оє, *adj.* parcyalny, stronniczy, stronny, jednostronny; -прїєт'яє, -я, n. parcyalność, jednostronność, stronność, stronnicтво, wїязаніє сїє до jedn'їєї strony; безъ лиценїятія, bezparcyalnie, bezstronnie, bez wїязанїя сїє z żadną partyą lub stroną, neutralnie, obojętnie; -прїят'яний, -ая, -оє, *adj.* parcyalny, jednostronny, stronny, stronniczy; -прїят'яствовать, v. n. być parcyalnym, stronnym, jednostronnym.

Лиць, v. Лиць. [stronny]

Лицовка, -и, f. 1. nadawanie ozdoby powierzchniowej, polerowania; 2. żelazko lub stal od polerowania.

Лицовиць, -а, m. nadający szemu ozdoby powierzchniowej, polerownik.

Лицько, -а, n. dim. 1. twarżyczka; 2. osobka.

Лицьня, -и, f. 1. (prop. & *) larwa, maska; роц'їр, płaszcz, płaszczuk, pokrywka; подъ скрїпною личиною добродїтели, pod rozegem или pod płaszczem єп'оту; подъ скрїпною личиною добродїтели часто скрїваюцца пороки, często pod єп'оту płaszczem [или płaszczukiem] występki cho-

dza; кор'єстолюбїє крїлось подъ личиною благочестїя, єхїсовіє скрїта була pod płaszczem робожності; подъ личиною єхїсовіє, pod płaszczem (или pod płaszczukiem, pod rozegem) u єхїсовіє, роц'їєвої; 2. v. Лицьникка (2).

Лицьникка, -и, f. 1. dim. (prop. & *) maseczka, larweczka, płaszczuk; v. Лицьня (1); 2. blaszka zamkowa, w którą się klucz wkłada; 3. (гусеница), gąsienica; роц'їєварка.

Лицьний, -ая, -оє, *adj.* maskowy, larwowy; *сfr.* Лицьня.

Лицьничка, -и, f. dim., v. Лицьникка.

† Лицьчїт' v. Приличествовать. Лицьничко, -а, n. twarzysko, szpetna twarz, larwisko.

Лицьніє, -а, n. augm. twarżysko, wielka twarz.

Лицьнік, -а, m. misiórka, misiórka, część helmu (szyszaka), zasłaniająca twarz.

Лицьно, *adv.* osobісїє, ustnie. Лицьной, -ая, -бе, *adj.* 1. лїсову, лїсны, twarżny, od lica, oblicza, twarży; личиби м'ускулъ, м'ускулъ, м'язка twarży; личиби нап'ялнїк, личья лїпка, v. Медкозубка; 2. v. Лицевой.

Лицьность, -и, f. osobісїє.

Лицьный, v. Лицьной. Лицьний, -ая, -оє, *adj.* osobісїє; лична обїда, obrażenie osobiste, obraza osobista; личное м'єстоим'єніє, *Gramm.* (pronomen personale), zaimek osobisty; личный глаголь, *Gramm.* słowo osobiste.

Лицьновость, -и, f. lizajowatość.

Лицьный, Лицьновїтїй, -ая, -оє, *adj.* lizajowaty, lizaj ciєрїєцу, mający.

Лицьновїдний, -ая, -оє, *adj.* lizajowaty, do lizaju podobny.

Лицьн'єць, -шайка, m. lizajek.

Лицьній, -я, m. 1. Med. lizaj (na ciele ludzkim); 2. Bot. (lichen), lizaj na drzewie, rodzaj mchu, porost; лимай плуєчний, грудної, л'єточный, (lichen pulmonaris), porost płucnik, czyli graniєcznik, gwiazdosz; лимай камєнный, (lichen saxatilis), lizajec, mech skalny, kamienny, ziele watrobne; лимай Ісландскїй, (lichen Islandicus), mech Islandzki; v. Мохъ (Ісландскїй).

Лицьняйникка, -а, m. Bot. (lichen), lizaj, mech, porost.

Лицьнястїй, -ая, -оє, *adj.* lizajowaty, pełen lizaju.

Лицьн'ярь, -я, m. *prop.* trzęsawica, trzęsawista, trzęsawisko, ziemna bagnista.

Лицьнїть, Лицьнїть, v. a. - кор'їє чєг'о, роц'їєватиє, роц'їєватиє kogo с'єг'о, wузуиваць, wузуєць, оголосаць, оголосіць kogo z с'єг'о; - кор'їє наслїдства, wydziedzic-

часъ, wydziedziczycъ, z dziedzietwa wyłączać, wyłączyć, z dz. wyzuchać, wuzycъ; лишённй наследства, wydziedziczony, z dziedzietwa wyłącзony, wuzuty; лишить когб надежды, разбавить когб надежи; лишённй надежды, nadziei разбавiony, nie majacy nadziei, beznadziejny; лишить когб доверья, разбавить когб зауфания; лишить когб хлѣба, спбсоба пропитанья, разбавить когб хлѣба, sposobu sie žycia, sustentacyi, utrzymania sie; лишить когб престола, зрзисць, zerznić, wuzycъ когб z tronu; лишить зрѣнья, wzroku [oscu] разбавить; лишить когб жизни, разбавить когб życia; онъ всего лишёнъ, onъ разбавiony waszystkiego; дѣло дошю ясности, rzecz nie (jest) dosyć jasna; — ся, v. p. & r. быць разбавionyмъ, оголоsonyмъ, разбавить sie, разбавить sie, wuzywać sie, wuzycъ sie; stracic, utracić, postradac; лишиться жизни, разбавить sie życia; лишиться чувствъ, wraść w bezprzymtomność; omdlecъ.

Линьекъ, —шка, m. zbytek, co z czego zbywa, zostaje; съ лишкомъ, nazbyt, zbytnie, zbytecznie, za bardzo, за wiele, nadto, за nadto, nader.

Линёне, —я, n. разбавienie, оголоsonie, wuzycie z czego, utracenie, utrata, postradanie; лишёне зрѣнья, разбавienie wzroku, oscu; лишёне правъ, разбавienie praw; лишёне должности, зложенie, зрзисцienie, oddalenie z urzędu; лишёне имѣнья, имущества, *Jur.* konfiskata; лишёне чёстнаго имени, разбавienie dobrego imienia; лишёне жизни, разбавienie życia; utrata życia.

Линённй, —ая, —ое, *part. p.* разбавiony, оголоsony, wuzuty z czego; лишённй жизни, życia разбавiony; *it. v. sub.* Линѣть, Линшть.

Линитель, —я, m. разбавиачъ, wuzywaacz, wydzieracz, wydzierca, zdzierca. [Линить, —ся.]

Линить, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* **Линше**, *adv.* збыт, nazbyt, збытно, зbytecznie, за bardzo, за wiele, nadto, zanadto, nader.

Линшій, —ая, —ое, *adj.* збытнй, зbyteczny; непотrzeбny.

Линше, Линшій, v. Линше, Линшій.

Линь, *adv.* 1. ledwie, zaledwie, tylko co; онъ лишь вомѣль, ..., tylko co wszedł, ...; 2. tylko; лишь бы, byle, żeby tylko.

Ляло, —а, n. tworzydło, forma (do odlewania); пулѣно ляло, forma do lania kul; лёра, przepustnica.

Ляльнй, —ая, —ое, *adj.* do lania, odlewania służący, zdalny; ляльная лодка, лызка do lania,

do odlewania; ляльное искусство, sztuka lania, odlewania; ляльнй сосудъ, v. Излбжница.

Лялье, —я, n. wlewanie, lanie, odlewanie.

Ляльнй, —ая, —ое, *part. p.* (= лйльнй), lany, odlewany.

Лятель, v. Лйтьицникъ.

Лобанъ, —а, m. wielkoczolny, czola wielkiego, czolowaty.

Лобанья, —и, f. wielkoczola, kobieta czola wielkiego.

Лобастнй, —ая, —ое, *adj.* czolowaty, wielkoczolny, wielkiego, szeregkiego czola.

Лобзакъ, —а, m. piła do pilowania metalów. [ванье.]

Лобзанье, —я, n. *Ecd. sl.* calowanie.

Лобзать, v. a. *Ecd. sl.* calować; —ся, v. r. calować sie.

Лобнкъ, —а, m. *dim.* czolko, maleńkie czolo; lebek.

Лобнице, —а, m. *augm.* czolsko, wielkie czolo; lbisko.

Лобковнй, —ая, —ое, *adj.* 1. z samych czolowych kawalków, z lebków zwierząt złożony; лобковнй мѣхъ, futro z samych czolowych kawalków, z lebków zwierząt; 2. *Anat.* do kości wstydliwej należący; лобковая кость, коść wstydliwa.

Лобннй, —ая, —ое, *adj.* czelny, czolowy, od czola; лбнная кость, część czolowa [na przedniej części czaszki głównej]; лбноо мѣсто, miejsce tracenja zoczywць; sądowny plac; kalwarya, golgata.

Лобовина, v. Лбина.

† **Лобода**, v. Лебеда.

Лоббкъ, —бкъ, m. *dim.* 1. czolko, maleńkie czolo; lebek; 2. *Anat. (Mons Veneris)*, górka Wenusowa.

Лоббчекъ, —чка, m. *dim.* czoleczko, maleńkie czolko; lebek.

Лобъ, *gen.* лба, m. czolo; leб; §. хоть лобъ широкъ, да мало мозгу, głowa wielka, lecz mózgu mało; *it.* лбомъ ствѣмъ не пробѣшь, trudno mur głową przebić.

Лобызанье, —я, n. calowanie.

Лобызать, v. a. *Ecd. sl.* calować; —ся, v. r. calować sie.

Лобѣцкй, —ая, —ое, *adj.* lowiecki, lowczy.

Лобѣць, —вця, m. myśliwy, strzelec, lowiec, łapacz.

Ловильнй, —ая, —ое, *adj.* do łowienia służący, lowny.

Ловйтва, —ы, f. *Ecd. sl.*, v. Ловъ.

Ловитель, —я, m. *Ecd. sl.* lowiec, ptasznik; * żołnierz na zasadzce.

Ловительнй, v. Ловильнй.

Ловить, v. a. łowić, łapać, chwytacъ, złapać, ująć; * łapać, chwytacъ, przeciągacъ na swojej stronie; *it.* korzystacъ z czego; ловить звѣрѣй, ловić zwierzęta; ловить птицъ, ловić ptaki; ловить рѣбу, ловić, łapać rybę; ловить воробъ, łapać, chwytacъ

złodziejów; §. въ мѣтнй водѣ рѣбу ловить *abo* въ омутѣ карасѣй ловить, w mętnej wodzie [или w omdleję] rybę łowić; korzystacъ z cudzej szkody; —ся, v. p. быць łowionyмъ, łapanym, chwytanym.

† **Ловицье**, —а, n. miejsce łowienia zwierząt łub ryb; v. Wугорня.

Ловкй, —ая, —ое, *adj.* 1. wygodny, dogodny, udatny; 2. * zdalny, sposobny, sprawny, zręczny, zwinny.

Ловкость, —и, f. zdatność, sposobność, sprawność, zręczność, zwinność.

Ловленіе, —я, n. łowienie (*np.* zwierząt, ptaków, ryb), łapanie, chwytanie; łapanie, chwytanie (*np.* złodziejów, zbiegów).

Ловля, —и, f. łowy, polów; рѣбная ловля, polów ryb, rybołwstwo; ловля сельдей, polów śledzi. [polapka.]

Ловушечка, —и, f. *dim.* łapka.

Ловушка, —и, f. łapka, polapka, paść; ловушка на мышѣй, łapka na muszy.

Ловче, *compar. adv.* sposobniј, zręczniј, zwinniј.

Ловчннй, —ая, —ое, *adj.* zdalny do łowienia.

Ловчій, —ая, —ое, *adj.* 1. lowczy, do łowów zdalny; ловчій собака, pies lowczy; 2. (†), лбвчій и, —аго, s. m. lowczy, rzadca łowów, (urzędникъ nadworny).

Ловъ, —а, m. łowienie.

Логарифица, —и, f. *Mathem.* logarytmika.

Логарифическй, —ая, —ое, *adj.* *Mathem.* logarytmiczny, logarytmowy; логарифическй таблица, tablice logarytmów.

Логарифъ, —а, m. *Mathem.* logarytm.

Логика, —и, f. loika, logika.

Логикъ, —а, m. loik, logik.

Логистика, —и, f. algebra, sztuka liczenia za pomocą znaków; v. Аггебра.

Логическй, *adv.* logicznie.

Логическй, —ая, —ое, *adj.* logiczny, loiczny.

Логовина, —и, f. dół, parów.

Логовица, —и, f. *dim.* dółek, mały parów; v. Логовина.

Логовице, Логово, —а, n. лозъско, ledwisko; медвѣжье логовице, łozysko niedźwiezia.

Логогрифъ, —а, m. logogryf, zagadka głoskowa.

Логовъ, v. Ложковъ.

Логъ, —а, m. miejsce nizkie wydrożone; dolina; глѣбя в рзѣсе; odłóg, pole zapuszczone; v. Ларъ (1).

Лодѣйница, Лодѣйный, *etc.*, v. Лад....

† **Лодѣць**, —дца, m. sternik.

Лодіа, —и, f. łódź, łódka, statek wodny.

Лодка, —и, f. łódka, czolno.

Лѳдочка, -и, *f. dim.* czolnisko.

Лѳдочникъ, -а, *m.* лѳдкаръ, lodnik, со лѳдки robi lub лѳдки wozі.

Лѳдочный, -ая, -ое, *adj.* лѳдковому, czolnowy, do лѳдки, czolna nalezacy.

Лѳдчѳн, -и, *f.* czolnisko.

Лѳдь, -а, *m.* в. Лѳтъ.

Лѳдѳга, -и, *f.* kostka u nogi; glowizna; kut. [kostkowy.]

Лѳдѳжечный, -ая, -ое, *adj.* Лѳдѳжка, -и, *f.* Anat. kosteczka u nogi; glowizna.

Лѳдѳжный, -ая, -ое, *adj.* kostkowy, do kostki u nogi nalezacy.

Лѳдьвидный, Лѳдьобразный, в. Лѳдьв... .

Лѳдьв, в. Лѳдѳя.

Лѳдьѳнка, Лѳдьѳнка, -и, *f.* Bot. (symbaria), ziele.

Лѳжа, -и, *f.* 1. лѳже u bronі; 2. лѳжа w teatrze; масѳбная лѳжа, лѳжа тавѳйѳка.

Лѳжѳна, -и, *f.* miejsce wydrolne; dolina, parowa.

Лѳжѳника, -и, *f. dim.* dolinka; dѳiek.

Лѳжѳновѳтѳный, -ая, -ое, *adj.* dolinowaty, parowisty.

Лѳжѳстѳный, -ая, -ое, *adj.* pełen dolin.

Лѳже, -а, *n.* лѳже; лѳжок; лѳжку, legowisko; брачѳное, супружеское лѳже, лѳже маѳженские; *стан маѳженскі; лѳже дѳнѳкъ звѳрѳй, в. Лѳговиѳче.

Лѳжеѳой, (-ѳй), -ѳя, -ѳе, *adj.* лѳжѳowy; лѳжеѳой маѳстеръ, в. Лѳжѳникъ.

Лѳжеѳье, -ѳя, *n.* kotlina, miejsce gdzie rybu w ziemie przebywaj.

Лѳжеѳъ, -жѳа, *m.* в. Лѳжка (2).

Лѳжеѳѳнтъ, -а, *m.* Forif. usadowienie, lezysko, zakop zrobiony na wzrucie stoku lub innego jakiego dzieѳa oranowanego przez nieprzѳjaciѳl.

Лѳженный, в. Лѳжеѳой.

Лѳжѳсна, -ѳя, *f.* Eccl. sl. maso u kobiet, pochwa macieczna; it. в. Мѳтка (Anat.).

Лѳжѳчка, -и, *f. dim.* лѳжѳечка; чѳпѳная лѳжѳчка, лѳжѳечка od herbaty.

Лѳжѳчникъ, -а, *m.* 1. лѳжѳкаръ; 2. Bot. (cochlearia), warzecha; лѳжѳечникъ антѳчный, (cochlearia officinalis), warzecha apteczna, lekarska. [tniezy.]

Лѳжѳчница, -и, *f.* tygiel z lѳжѳкой; лѳжѳечная руйѳтка, тѳзѳель u лѳжки; лѳжѳечная траѳва, в. Лѳжѳечникъ (2. Bot.).

Лѳжѳина, Лѳжѳинка, в. Лѳжѳѳина, Лѳжѳѳинка.

Лѳжѳиновѳтѳный, в. Лѳжѳиновѳтѳный. [zас.]

Лѳжѳить, в. а. drazѳъ, wydrazъ; Лѳжѳиться, в. r. klasцъ sie, po-

лауцъ sie; лѳжѳиться спѳть, isцъ arachъ, polozycъ sie wracъ.

Лѳжѳина, -и, *f.* Eccl. sl. в. Лѳжѳечка.

Лѳжка, -и, *f.* 1. лѳжка; столоѳвая лѳжка, лѳжка stołowa; 2. Archit. zlobek; 3. Anat. лѳжка, koniec kości piersiowej, mostek; ѳ. сухѳя лѳжка ротъ дерѳтъ, спiewacъ darmo boli gardlo; ѳ. умѳ лѳжѳкою не вольѳшь, kto z przyrodzenia głupi, i w Paryzu rozumie nie kupi; ѳ. хорѳшь тотъ, кто лѳжѳкою кормить а черенѳтъ колѳтъ, strzeжъ sie przed takim, kтѳгу z przodu lize, a z zadu drapie.

Лѳжѳковѳдный, -ая, -ое, *adj.* лѳжѳковѳты, na kształt лѳжки.

† Лѳжѳковой, -ѳя, *m.* romuwasz.

† Лѳжѳкомѳя, -ѳи, *f.* romuwaszka.

Лѳжѳкѳтъ, *adv.* wzduжъ.

Лѳжѳникъ, -а, *m.* лѳжник, со лѳжа do bronі robi.

Лѳжѳница, -и, *f.* Eccl. sl. sypialnia, izba sypialna.

Лѳжно, *adv.* fałszywie, nieprawdѳiwie.

Лѳжѳность, -и, *f.* fałsz, fałszywość, nieprawdѳiwość.

Лѳжѳный, -ая, -ое, *adj.* fałszywy, nieprawdѳiwy, zmyślny, bezzaadny; лѳжѳный выводъ, лѳжѳное заключѳние, wniosek chybny, mylny, paralogizm, sofizm.

Лѳжѳокъ, -жѳа, *m.* в. Лѳжка (2).

Лѳжѳчѳтый, -ая, -ое, *adj.* лѳжѳковѳты, na kształt лѳжки.

Лѳжъ, *gen.* лѳж, *f.* lga, lgarstwo, kłamstwo.

Лѳжѳъ, -ѳя, *f.* rѳzga, witka, przę, winogradna лѳжѳа, lateroѳъ winna, winoѳod; Итальянская лѳжѳа, в. Лѳгнець (непорѳбный).

Лѳжѳанъ, -а, *m.* сѳיעіе rѳzga.

Лѳжѳе, -ѳя, *n. coll.* Eccl. sl. wino pogrona. [gronny.]

Лѳжѳый, -ая, -ое, *adj.* wino-

Лѳжѳочки, -и, *f. dim.* rѳszeczka, witeczka, przęcik.

Лѳжѳунгъ, -а, *m.* Milit. godło, hasło. [Сѳло.]

Лѳй, -ѳя, *m.* Eccl. sl. lѳj; в. Лѳйѳа, в. Лѳйѳа. [головака.]

Лѳйѳникъ, -а, *m.* в. Черно-

Лѳкѳаніе, -ѳя, *n.* (o psach): leptanie, chłipanie, chleptanie.

Лѳкѳать, в. п., Лѳкѳуть, в. eccl. self. (o psach): leptać, chłipacъ, chleptać, chłiacъ, zлѳpacъ.

Лѳкожѳить, -а, *m.* lokomotywa, parowѳzъ, wѳz parowy.

Лѳконъ, -а, *m.* lok, pukiel wѳsobѳ.

Лѳкотѳникъ, -ѳа, *m.* 1. порѳзец (u krzesla); 2. poduszka pod rѳce.

Лѳкотѳной, (-ѳй), -ѳя, -ѳе, *adj.* лѳкотѳowy; лѳкотѳная артерѳя, Anat. arterya lѳkotѳowa; лѳкотѳная кѳсть бѳльшая, Anat. (fossil), тѳга większa lѳkotѳowa; лѳкотѳная кѳсть мѳньшая, (radius), тѳга mniejsza lѳkotѳowa.

Лѳкотѳокъ, -ѳка, Лѳкотѳочѳкъ, -ѳка, *m. dim.* lѳkietek, lѳkietek.

Лѳкѳтъ, -ѳты, *m.* 1. Anat. lѳkieć (przegub rѳcki, etc.); 2. lѳkieć (miara).

Лѳктѳевой, (-ѳй), в. Лѳкотѳной.

Лѳктѳиле, -а, *m. augm.* lѳkcijsko, wielki lѳkieć.

Лѳманѳе, -ѳй, *s. f.* (w nѳtach): osetka, ѳsmka.

Лѳманіе, -ѳя, *n.* łamanie.

Лѳманѳый, -ая, -ое, *part. p.* rozłamany, rołuczony, pogrucho-

tanу; лѳманѳая посѳда, naczynia rołuczone, pogruchothane; лѳманѳя чѳсда, ułomki liczebne; лѳманѳая лѳнія, (Geom.) linia łamana; fig. лѳманѳий человекъ, człowiek, kтѳру wiele wycierpiał; it. в. Лѳманѳя.

Лѳмѳтъ, в. а. łamacъ, tłucъ, rozbijacъ, gruchotać, rozwalacъ; (o kamieniachъ) wydobywacъ, łupacъ; лѳмѳтъ domъ, rozwalacъ domъ; лѳмѳтъ nadъ чѳмъ głowѳ, *łamacъ nadъ częmъ głowѳ; мѳнѳ лѳмѳтъ лихорѳдка, febra mnie łamie, trzejsie; -ся, а) в. p. być łamanym, tлuczonym, rozbijanym, rozwalanym, łupacъ sie; б) u. r. łamacъ sie; *łamacъ sie, kіacъ sie, wygnacъ sie, wykrywacъ sie, minę, grymasy stroicъ; it. puszcъ, nadуmacъ sie.

Лѳмѳбардѳный, -ая, -ое, *adj.* lombardowy; лѳмѳбардѳный билетъ, билет lombardowy.

Лѳмѳбардъ, -а, *m.* lombard.

Лѳмѳберный, -анъ, -ое, *adj.* lombrowy. [wna gra w karty].

Лѳмѳберъ, -а, *m.* lombę, (pe-

Лѳмѳкѳменъ, -мѳя, *m.* Bot. (saxifraga), lomikamien.

Лѳмѳтъ, в. а. łamacъ; impers. kѳсти łomіть, łamіo w kѳciach; łomіть nѳgu, łamіe w nodze; onъ łomіть прямо w kѳмѳnatъ, pѳdzi prosto do pokoju; -ся, в. r. łamacъ sie; *wlamуwacъ sie, wdzieracъ sie, wchodzicъ.

Лѳмка, -и, *f.* lom, łamanie, miejsce gdzie kamienie doбуwajacъ; лѳмка кѳмѳня, кѳменная лѳмка, lomy kamienne; лѳмка льда, kry łamanie; *swawola, rozpusta.

Лѳмѳкѳя, -ѳя, -ое, *adj.* lomny, lomisty, kruchy. [kruchoscъ.]

Лѳмѳкость, -ѳи, *f.* lomkość.

Лѳмѳленіе, -ѳя, *n.* łamanie.

Лѳмовѳникъ, -ѳа, *m.* szkapa ро-сцѳгѳowa.

Лѳмовѳой, (-ѳй), -ѳя, -ѳе, *adj.* lomny, kruszacy, do łamania, rozbijania, kruszenia sлuzacy; лѳмовѳваѳ шѳшня, dragъ żelazny, sztaba żelazna do wyłamywania sцego; wyломидло; лѳмовѳой изѳвѳщѳкъ, furman сцѳзѳary wѳзѳу; лѳмовѳваѳ лѳмѳва, kѳй ро-сцѳгѳowy; лѳмовѳваѳ рабѳта, сцѳзка робѳта; лѳмовѳваѳ лѳшка, murłom, armata murłomna; лѳмовѳваѳ артерѳя, arterya lѳmѳowa, obłęznica.

Лѳмѳта, -и, *f.* łamanie w kѳсцѳach.

Ломотный, -ая, -ое, *adj.* іа-тіауу, вучоболу, денпу
 Ломотокъ, -тка, Ломоточекъ, -чка, *m. dim.* глонек, кавалец, кавалецек (*пр.* чхлаба),

Ломотъ, -мтѣ, *m. gleń*, кавал (*пр.* чхлаба); ломотъ хлѣба, gleń чхлаба.

Ломтиць, *v.* Ломотыць. [gleń.
 Ломтище, -а, *n. augm.* wielki
 Ломъ, -а, *m. l.* lom, kawalki, odłamki, ułamki (*z* polamanych rzeczy); 2. lom, drzewołom, spradające odlamane gałęzie, urwiszka; 3. lom, drąg żelazny; 4. lom, łamanie; ломъ въ костяхъ, lom, łamanie w kościach; въ ломъ, въ ломъ, до ciężkiej pracy, w ciężkiej pracy; в. Ломотъ; отдавъ лошадъ въ ломъ, oddać kopia do ciężkiej pracy; лошадъ ходитъ въ ломъ, koń chodzi w ciężkiej pracy.

Лонгиметрический, -ая, -ое, *adj.* Geom. longimetryczny.

Лонгиметрия, -и, *f.* longimetry, nauka o mierezeniu długości.

Лоникъ, -а, *m. H. n.* (scolopax lotanus), lyska.

† Лони, Лонисъ, *adv. pop.* в зезиуи року, przeszłego roku, łoni.

Лонный, *v.* Лобковский.

Лобо, -а, *n. Eccl. m.* lobo, pierś; лобо Авраамово, lobo Abrahamowe; на лобъ дремлющей природѣ (Джувекскій), на лоніе drzymiającej przyrodzie, (naturo).

Лонобреденная мышка, *f.* Anat. muszkuł, myszka kości wadydliwiej.

† Лонскій, -ая, -ое, *adj.* лонскі, przeszloroczny, takroczny, od zeszłego roku.

† Лонцакъ, -а, *m. &* Лончакъ, -а, *m.* łonczak, łonczczyk, byczek lub żrebіе roczne, roczniak, jednolatek.

Лопанецъ, -нца, *m. l.* bańka szklanna; 2. garnek gliniany od gorąca letko pękający. [skanie.

Лопаніе, -я, *n.* pęknięcie, trzaskanie.
 Лопарный, -ая, -ое, *adj.* до азнуи пры блоках окрѣтowych należą.

Лопаръ, -я, *m. Mar.* sznur u bloków okrętowych.

Лопастъ, *v.* Лопость.

Лопата, -ы, *f.* łopata, szufła.
 Лопатка, -и, *f. l. dim.* łopatka; szpatelka; 2. Anat. łopatka (w ciele zwierzęcym); 3. strzączek grochowy niedojrzały; 4. Archit. лопатка подъ пятою свода, nadst, gdzie sklepienie podpierają; *v.* Пиліастръ. [barz.

Лопатникъ, -а, *m.* koracz, gra.
 Лопатный, -ая, -ое, *adj.* łopatowy, łopatkowy, łopaczany; лопатная рукоятка, łopatowy, łopatkowy trzonek, dzierżak łopaczany.

Лопаточка, -и, *f. dim.* łopateczka; szpatelka.

Лопаточный, *v.* Лопатный.

Лопать, Лопнуть, *v. n.* pękać się, pęknąć, urwać się, zerwać się, roztrzaskać się; -ся, *v. r.*, *v.* Лопать.
 [Лопать.

Лопнуть, *v. semelf.*, *v. sub:*
 Лопость, -и, *f. l.* wstęga zseroka do szepka przyszyta; 2. łopata (*пр.* wiosła), підро wiosła; 3. (Anat.) *v.* Дбля (3).

Лопотный, -ий, *f.* loskot, trzask.

Лопоть, -и, *f.* suknia.

Лопотьё, -я, *n. pop. l.* suknia znowozona, wytarta; 2. pieluchy, powiece.

Лопуха, -и, *f.* opra wietrzna.

Лопухъ, Лопушникъ, *v.* Лопухъ, Лопушникъ. [netka.

Лорнетецъ, -тца, *m. dim.* lornetki.
 Лорнетный, -ая, -ое, *adj.* lornetkowy, od lornetki; лорнетная оправа, oprawa lornetki.

Лорнетъ, -а, *m.* lornetka.

Лосекъ, -а, *m. dim.* mały los.

Лосина, -ы, *f.* losica, skóra losia; zamz.

Лосинный, -ая, -ое, *adj.* losicowy, z losiej skóry. [losia.

Лосій, -ья, -ье, *adj.* losi, od Лоскнуть, *v. semelf.*, *v. sub:*
 Лосниться.

Лосковой, (-ий), -я, -бе, *adj.* polskowy, dający polysk.

Лоскутникъ, -а, *m. dim.* galganeк, latka.

Лоскутникъ, -а, *m. l.* tandeciarsz, wendetarz; *ii. v.* Лохмбтникъ; 2. (Bot.) *v.* Нивмипка.

Лоскутница, -и, *f. l.* tandeciarka, wendetarka; *ii. v.* Лохмбница; 2. Bot. (centaurea), haber, blawatek; лоскутница ржаная, лоскутница васильковая, *v.* Василькъ; лоскутница свербенолистная, (centaurea scabiosa), dryakiew, świerzbnica falszywa.

Лоскутный, -ая, -ое, *adj.* galganowy; galgański; лоскутный рядъ, wendeta, wędeta, tandeta, skler tandeciarski, wendatarski; лоскутный цвѣтъ, Bot. (centaurea scyana), haber, blawatek; *v.* Василькъ.

Лоскутокъ, -тка, Лоскуточекъ, -чка, *m. dim.* kawalec, kawaleczek, galganek, galganeczek, latka, lateczka.

Лоскутъ, -а, *m.* kawal, kawalek (*пр.* papieru, sukna); galgan; lata.

Лоскутьё, -я, *n. coll.* kawalki, galgany, laty; торгъ лоскутьёмъ, handel galganami; торговать лоскутьёмъ, handlować galganami.

Лоскъ, -а, *m.* łusk, polysk, politura, glans; *ii. v.* Наводить (лоскъ); — *pop.* лежать лоскомъ, *леżeć jak піезуу, jak zabity; положить корб-ляно въ лоскъ, zabіć kogo na polu.

Лоскнотость, -и, *f.* glansowność, błyskawość.

Лоскнотый, -ая, -ое, *adj.*

glansowny, polyskowy, błyskawowy, błisący. [łisnić się.

Лоскнотъ, Лоскнотъсья, *v. r.*

Лоскнотъ, *v. n.* błyszczeć, polyskiwać, polyskać. [so losowie.

Лососина, -и, *f.* lososina, mięsiołowiu. [siek.

Лособскій, -ья, -ье, *adj.* lososi, lososiolowy.

Лособскъ, -ска, *m. dim.* losobsk.

Лосось, -я, *m. H. n.* (salmo salar), losoś, (ryba).

Лось, -я, *m. H. n.* (alces), los, (zwierz); *ii. v. sub:* Свиный (§).

Лотерейный, -ая, -ое, *adj.* loteryjny.

Лотерья, -и, *f.* loterya.

Лотія, -и, *f.*, *v.* Лоть (4. Bot.).

Лотковий, -ая, -ое, *adj.* nieczulkowy, nieczulkowy, korpankowy.

Лоткъ, -тка, *m.* lotok, *pl.* lotki; korysto; żłób; szufa; misa podługowata; nieczulka; *v.* Лотъ.

Лотыль бѣлое, *v.* Кубышечки (бѣлы).

Лоточекъ, -чка, *m. dim.* korytko, żłobek; nieczulka.

Лоть, -а, *m. l.* lot; 2. piecka, nieczulka, korpanka; 3. Mar. zgłębik, ołowianka (do mierzenia głębokości wody); 4. Bot. (lotus), komonica; lotъ рогаый, рожековатый, (lotus corniculatus), komonica różkowa.

Лотыга, -и, *f. prov.*, *v.* Моть, Бродяга. [baleja.

Лоханница, -и, *f. augm.* wielka Lochania, -и, *f. dim.* balejka, wanienka, szaflik. [lejny.

Лоханский, -ал, -ое, *adj.* balejny.

Лоханочка, -и, *f. dim.* balejka, wanieneczka, szafliczek.

Лоханочный, *v.* Лоханый.

Лоханъ, -и, *f.* miednica, mydnica; baleja, wanienka do prania.

Лохмотникъ, -а, *m.* galgan, odartus, golota.

Лохмотница, -и, *f.* golota, odarta, kobieta galgan.

Лохмотъё, -я, *n.* lachy, lachmanu, galgany; ходитъ въ лохмотьяхъ, ходитъ w lachach, w lachmanach, w galganach.

Лоховина, -и, *f.* lososina, mięsio losowie.

Лохъ, -а, *m. l.* losoś zimowany w jeziorze; 2. Bot. (eleagnus), oleaster, oliwnik, oliwa polna, dzika; 3. *v.* Н'ва (Вавилонская).

Лощанскій, -ая, -ое, *adj.* rotmański.

Лощанъ, -а, *m.* rotman, watman, przewodnik statku wodnego. [szkarka, koniek.

Лощаденочка, -и, *f. dim.*

Лощадный, -ая, -ое, *adj.* koniski, koni; лошадный хвостъ, a) ogon koniski; б) Bot., *v.* Карагазій.

Лощадница, -и, *f. augm.* wielki, mosny kon; konisko, szkarsko.

Лощадка, Лощадочка, -и, *f. dim.* koniek, koniczek.

Лощадунка, -и, *f.* koniczek.

Лбшадь, -и, *f. H. n.* (*equus caballus*), коі; лбшадь водяная, *v. Глинеметъ, Береметъ*; рыжая лбшадь, коі лиловату, булану; рыжеватая лбшадь, дегез, дегеззак; сивая, изобраблялая лбшадь, сівек, сівооз; сивая, сѣрая лбшадь въ блокахъ, коі мастовату, явиковату; пѣгая лбшадь, коі рсткоату; чалая, буланая лбшадь, коі булану; солбвая лбшадь, коі изабелову, мастовату; черноголовая лбшадь, турзун, турзунек, голова турзунъ; *сфр.* коі мрозовату; вороняя лбшадь, коі wierzехову; *и. v.* Верховая, Ломовая (лбшадь), *[kost; v. Сверхгызъ]*.
 Ломакво уху, *n. Bot.* зуюво-
 Ломаквоый, -ая, -ое, *adj.* мулову, мулі.
 Ломакъ, -а, *m. H. n.* (*mulus*), мул, (звире). *[lik]*.
 Ломачекъ, -чекъ, *m. dim.* му-
 Ломайха, -и, *f. mulica*, маліца мула. *[mulowu]*.
 Ломійн, -ья, -ье, *adj.* мулі.
 Ломіинна, -и, *f. Bot.* (*hemionite*), краценіца; jeleniszczaw.
 Лбша собіка, *f. piec* ошварски.
 Лощеніка, *v. Ложечка (Anat.)*.
 Лощеніе, -я, *n.* гладженіе, ро-
 лерование.
 Лоща, -а, -и, *f.* плбтно гла-
 соване, глашовне.
 Лощеній, -ая, -ое, *adj. part.* ро-
 леровану, глашовану, гладзону; лощбное полбтно, плбтно глашоване, глашовне.
 Лощілка, -и, *f.* Лощіло, -а, *n.* желазко *lub* stal од ро-
 лерования, гладзідо, гладызька.
 Лощійникъ, -а, *m.* ро-
 лерownik, со ро-
 леруе, глашовник, гладник.
 Лощійный, -ая, -ое, *adj.* глашовну, гладну, ро-
 леровону, до глашованія, до ро-
 лерования, до гладженія слу-
 зяцу.
 Лощіяня, -и, *f.* warsztat, izba, мјеісе до глашованія, гла-
 дженія, ро-
 лерования.
 Лощійчикъ, -а, *m.* ро-
 лерownik, со ро-
 леруе, глашовник, гладник. *[на, Ложбнка]*.
 Лощіна, Лощінка, *v. Ложб-
 нка]*.
 Лощійт, *v. a.* глашовас, гла-
 дзіц, ро-
 леровац; -ся, *v. p.* быц глашованым, гладзоним, ро-
 лерованым.
 Лощіноватый, -ая, -ое, *adj.* паровисту, взовозисту.
 Лощбнка, *v. Лощбнка.*
 Лубовой, (-ій), -а, -а, -ое, *adj.* лубову, лубіану.
 Луббекъ, -бекъ, *m.* lubek.
 Лубчекъ, -чка, *m. dim.* lu-
 бечек.
 Лубчбный, -ая, -ое, *adj.* з снєкїеі кору зробіону, лубіану, лубову.

Лубъ, -а, *m.* lub, lubek, кора снєка дрzewna.
 Лубянка, -и, *f.* козык з кору.
 Лубной, (-ій), *v.* Лубчбный.
 Лубовина, -и, *f.* сѣзє лкі.
 Лубовица, Лубовка, *v. Пн-
 галица]*.
 Лубовой, -ая, -ое, *adj.* лѣко-
 ву, од лкі, лѣзну; лубовой цвѣтокъ, квіатек лѣкову; лубова руда, ruda лѣзна, *czyli* bagnista; *и. v.* Сторона (лубовая); *и. (Bot.) v. Рута (лубовая), Шафранъ (лубовой), etc.*
 Лубовѣт, *v. Лужайт.*
 Лубъ, -а, *m.* laka, лѣзка.
 † Луба, -ы, *f.* suknia zwierch-
 ния, пласzcz; suknia блязєнка.
 Луба, -ы, *f.* skala з pod wody wystajaca.
 Лудильный, -ая, -ое, *adj.* ро-
 біельцу, до ро-
 біеланія суну стужцу. *[суну, ро-
 біельник]*.
 Лудильчикъ, -а, *m.* ро-
 біельц.
 Лудитъ, *v. a.* ро-
 бієлац суну.
 † Лудъ, -а, *m.* glupi, szalony.
 Луба, -и, *f.* kałuża.
 Лубайка, -и, *f.* murawka, mu-
 rawka в покрбді ласа, мјеісе в лєзіє траву заросле.
 Лубайникъ, -а, *m. (Bot.) l.* (*limosella*), муліца; 2. *v.* Поду-
 шечникъ. *[Дернѣт]*.
 Лужитъ, *v. n.*, *v.* Травенѣт.
 Лужекъ, -жекъ, *m. dim.* лѣзка, мала лѣка. *[lewanie суну]*.
 Луженіе, -я, *n.* ро-
 біеланіє, ро-
 лужечекъ, -чка, *m. dim.* лѣзка, мала лѣка. *[mala kałuża]*.
 Лужица, -и, *f. dim.* kałużka.
 Лужица, -и, *f. augm.* ka-
 жузко, wielka kałuża.
 Лужный, -ая, -ое, *adj.* кажузну.
 Луза, *v. Влуза (l.)*.
 Луза, -и, *f.* szew u worka rogożkowego.
 Лузъ, -а, *m. Anat.* kącik w oku, kącik oczny.
 Лукъ, -і, *f.* лѣковатосі; лѣк у сидѣ; крѣтосѣ (рзєкі); * чы-
 тросѣ, подстєр.
 Лукавецк, -вцз, *m.* chytrze-
 c, podstєrnik.
 Лукавитъ, *v. n.* подстєр-
 нєрпєнац, chytrze постєр-
 овац.
 Лукавица, -и, Лукавка, -и, *f.* под-
 стєрница, kobieta chytra, obiu-
 dnica. *[каво, Лукавий]*.
 Лукавно, Лукавный, *v. Лу-
 кавно. adv.* chytrze, podstє-
 рние, obudnie.
 Лукавство, -а, *n.* чы-
 тросѣ, облуда.
 Лукавствовать, *v.* Лукавитъ.
 Лукавый, -ая, -ое, *adj.* l. chy-
 try, podstєrny, przebiegly; zly, nieuczasty; 2. лукавый, -аго, *v. a.* (дьяволъ, нечистый духъ), zle, zły, zły duch, djabel, szart, szatan; лукавый егб подцѣталъ, zle го опєтало; *и. лукавое*, -аго, *v. n. Eccl. st.* (злоє дѣло), zle, zła rzecz, zły uczynek; Господи, избави насъ отъ лукаваго, Paucie,

[wybaw=] zbaw' nas ode złego; *и. v. lub: Дѣрнуть, Поцѣтатъ.*
 Лубяйтъ, Лубкѣтъ, *v. a.* сѣлсак, снєпак, глєсак, глєсїц з просу.
 Лубно, *v. Лукбшко.*
 Лубовица, -ы, *f.* cebula, се-
 булка; цвѣтная лубовица, се-
 булка квіатова.
 Лубовицидний, -ая, -ое, *adj.* маюцу знатл себулі, себу-
 лату, себуласту.
 Лубовицєсний, -ая, -ое, *adj. Bot.* [cebulonośny, cebulo-
 rodny], glówkorodny, rodzący *czyli* посядцу глбвіку *lub* себулі, посядцу зародкі глбвек *lub* се-
 булек; лубовицєснїя рстєнія, ро-
 слїны себулове [ми глбвко-
 родне].
 Лубовичный, -ая, -ое, *adj.* себулату, себуласту, себулову, себулову, себулну; лубовичный рстєнія, ро-
 слїны себулове, ма-
 юце корєз себуласту.
 Лубовка, -и, *f. dim.* себулка.
 Лубовникъ, -а, *m. rozp.* piórk z łuczkiem. *[Гвидий]*.
 Лубовчатый, *v.* Лубовице-
 родный.
 Лубовый, -ая, -ое, *adj.* себу-
 лату, себулну, себулову; лубовый сѣмянє, сіємяна себулове.
 Лубоворъ, -а, *n.* brzeg morski kręty, лѣковату.
 Лубонєсцъ, -сца, *m.* luko-
 позы, посядцу лук.
 Лубонєчко, -а, *n. dim.* ко-
 бїалєцка, козык з кору.
 Лубонко, -а, *n.* kobialka, kosz z kory, орапка.
 Лукъ, -а, *m.* l. luk, облѣк; лук, kusza; стрѣлѣз изъ лука, стрѣлац з луку; какъ изъ лука стрѣлац, якъ стрѣлац з луку; 2. лук, лѣк, облѣк (*np.* u kołyski); 3. *Bot. (allium)*, лук, цознек; конєвій лукъ, лукъ-рѣзанєцъ, (*allium schoenoprasum*), лук drobny, або лусцек, лѣзну цознек, лѣзучоз-
 нек, цознек лугову; каменний лукъ, (*allium altaicum*), лук полну-
 родізізек; конєвій лукъ, *v. Чєс-
 нобѣк (wajacy);* лукъ-сѣмянєцъ, Ивановъ лукъ, (*allium ascalonium fissile*), цознек з павенїя; лукъ-
 сажанѣдъ, cebula sadzona, думка; Нѣмєцкїй лукъ, *v. Шарлбт.*
 Лужий, -а, *m.* gatunek cukru białego.
 Луна, -і, *f.* księżyc, († мїєсяц); чѣверть лунї, kwadrat księżycа, kwadrat księżycowa; полная луна, pełnia (księżycа); послѣдня чѣ-
 верть лунї, ostatnia kwadra księ-
 зьца; затмѣніє лунї, zaćmienie księżycа.
 Луна-рыба, -и, *f. H. n.* (*orthogoriscus mola*), księżyc, ryba morska; plaskoz.
 Лунатицъ, -а, *m.* lunatyzm, lunatycwo, stan lunatyka, cho-
 рога lunatyczna, nocobład.
 Лунатикъ, -а, *m.* lunatyk, ро-
 носник, мїєсяцник, мїєсяцник.
 Лунація, -и, *f. Astron.* luna-

суа, odmiana księżycza; miesiąc synodyczny.

Лунитися, *v. r. Eccl. sl.* lunatykiem, miesięcznikiem być.

Луница, *-и, f. Eccl. sl.* pontal (pontalik, *dim.*) w postaci księżycza zrobiony.

Лунка, *-и, f.* płytki dołek okrągły, panew; *it. v.* Луночка.

Луникъ, *-а, м. 1.* obieg, okrąg księżycza; 2. *Bot. (lunaria,* лунная трава), miesięcznica, zarparznica.

Лунный, *-ая, -ое, adj.* księżycowy, księżyczny; лунное затмение, застѣние księżycza; лунные рога, rogi księżycowe; лунный годъ, rok księżycowy; лунный місяць, miesiąc księżycowy; лунный камень, kamień księżycowy; лунная трава, *v.* Луникъ (2. *Bot.*); лунная рѣба, *v.* Златникъ (лунный).

Луновѣне, *-я, н. Eccl. sl. & Мѣсячное, -аго, в. н., v. луб: Мѣсячный.* [мѣсяцъ (2).

Луновирѣзъ, *-а, м., v. Кро-Луносѣвниникъ, -а, м. Bot. (mensuratum),* miesięczne (miesięczne) ziarno.

Луночка, *-и, f. dim.* dołek, doleczek okrągły; *v.* Луника; зубная луночка, dołek, doleczek zębny.

Луночный, *-ая, -ое, adj.* jego się tyczący.

Лунь, *-и, f. II. n. (falso rusticolus),* gatunek wokoja; онъ бѣлъ какъ лунь, wiew jak gołąb; siwicechny jak gołąbek, siwutęcki, siwusięcki.

Луцѣникъ, *-а, м.* belka (związszca jodowa) z kory obłupiona.

Луничъ, *-а, м. (Bot.), v. Бобъ (вѣдчий).*

Луניתъ, *v. a. 1.* lupić, obierać, obdzierać [drzewa *lub* zwierzęta] z kory, ze skôry; *lupić kogo, zdierać kogo, obdzierać, zdierać z kogo skôrę; збѣтъ drogo со коми предаваѣ *луд* браѣ значене датки, wziętki; курица лупитъ щипляѣ, kokosz przekala skaturkę jaja, aby piskleta z nich wyszły; лупитъ глаза, *wytupiac oczu, wytrzezszać, wyluszczać oczu; *-ся, v. r.* trzaskać, pękać, radać się; на лицѣ лупитса коза, на twarzy ręka, trzaska się skôra; краска лупитса на стѣнѣ, farba на ścianie trzaska, pęka; щипляѣ лупитса, kureczeta się wykluwaja.

Луплѣне, *-я, н.* lupienie, obturpurowanie, obieranie (z lupiny).

Луплennyй, *-ая, -ое, part. p.* obłupiony, obrany; *ср.* Лупитъ.

Лунобска, *-и, f., v. Широконосъ.* [пр. орzechова.

Лускѣ, *-ѣ, f.* lupina, lupinka

Лускѣчъ, *-а, м. Bot. (cynan-*

alum), psidlawiec.

† Лутарь, *-я, м.* torba, worek, miech. [serrator], nurogęs.

Лутѣкъ, *-тѣя, м. II. n. (mergus)*

Лутѣчевъ, *-чка, v. Нырѣкъ.*

Лутѣшка, *-и, f.* młoda lipa z kory obłupiona.

Лучѣ, *-ѣ, f. Eccl. sl., v. Лучъ.*

Лучѣвка, *-и, f. Bot. (radiola),* mały dziki len.

Лучевой, (*-ий*), *-ѣя, -бе, adj.* promieniowy; лучевѣя коствъ, *v. Лучъ (3. Anat.).*

Лучезарно, *adv.* jasno.

Лучезарность, *-и, f.* promienistość, jasność, świetność, black.

Лучезарный, *-ая, -ое, adj.* promienisty, jasny, świetny; *it. v.* Вѣдичъ (лучезарный, 2).

Лучекъ, *-чка, м. dim.* łuczek, łuk drobny, ziele; *v. Лукъ (Bot.).*

Лучѣкъ, *-чкѣ, м. dim.* łuczek, mały łuk (do strzelania, etc.), mały łęk, obłęk.

Лучебѣръ, *-а, м. (radiomètre),* promieniomiar, narzędzie do uznania [poznania] wysokości.

Лучѣне, *-я, н. (рѣбъ)* łowienie ryb nosą przy świetle (przy pochodni).

Лученосный, *-ая, -ое, adj.* promienisty, blyszczący; *-обращенный, -ая, -ое, adj.* w kształcie promieni; *-отраженіе, -я, н. Opt.* odbijanie się światła, odbijanie promieni; *-отражательный, -ая, -ое, adj.* odbijający światło, promienia; *-преломленіе, -я, н. Opt.* łamanie się światła, refrakcja.

Лучина, *-и, f.* Лучинка, *-и, f. dim.* luzyczo, drzazga, trzaska, drzazeczka; drewno luzyczne do palenia zamiast świecy.

Лучинный, *-ая, -ое, adj.* luzyczny.

Лучиночка, Лучинушка, *-и, f. dim., v. Лучина, Лучинка.*

Лучистый, *-ая, -ое, adj.* promienisty, pełen promieni; mający kształt promieni.

Лучитъ, *v. a. - рѣбу, łowić* rybu nosą przy świetle.

† Лучитѣся, *v. Слuchитѣся, Пручлuchатѣся.*

Лучица, *-и, f. Bot. (ulva),* porost, trawsko do mchu podobne; (*chara vulgaris*), ramienica poroplita; *it. v.* Поростъ.

Лучѣвый, *-ан, -ое, adj.* luzyczny, luzkowy; luzkiem uzbrojony.

† Лучникъ, *-а, м.* luzcznik, strzelec luzczny.

Лучѣкъ, *-чкѣ, v. Лучѣкъ.*

Лучше, *compar. adv.* lepiej; тѣмъ лучше, тѣмъ lepiej; лучше всего, najlepiej; §. то лучше всего, что есть у кого, або лучше снѣнда в рукѣ, нежели журѣвалъ на нѣбѣ, lepsze jest chwala bogu, niżeli da-li bóg; lepsze jedno chwala bogu, niż dwoje da-li bóg; lepiej już mieć, niż dopiero się спdziewać; lepszy Tomasz, niż Niemasz, или lepszy Tomasz, niż Jadam.

Лучшій, *-ая, -ое, adj.* lepszy, najlepiej.

Лучь, *-ѣ, м. 1.* promień, światło; 2. pęk luzyczny drzewin do mamienia [łowienia] ryb; 3. Anat. (radix), rura mniejsza łokciowa.

Лунѣ, *v. Лускѣ.*

Лушѣне, *-я, н.* łuszczenie, obłuskawanie, wyluszczenie.

Лушѣно, *-а, н.* narzędzie do wyluszczenia ze strączek.

Лушѣня, *-и, f. v. Лускѣ.*

Лушѣть, *v. a.* łuszczyć, wyluszczać, wyluskawać; *-ся, a) v. r.* łuszczyć się, wyluszczać się, wyluskawać się, obłuskawać się; б) *v. p.* być łuszczenym, wyluszczanym, obłuskawanym.

Лына, *-и, f. las [bór]* gęsty na błotach, na bagnach.

Лыжа, *-и, f.* лыжа, pl. лыже [do chodzenia w zimie по снѣгахъ гіебѣжъ], narty, kołje; наострѣть, наіравить лыжи, *счогатгiewкѣ зwinѣж, w nogi uderzyć, zmykać, dać drapak; *it. v.* Наострѣть (лыжи).

Лыжня, *-и, f.* лыжня, statek wodny на Dnieprze i Bugu używany.

Лыжникъ, *-а, м.* лыжwiarz, biegający, chodzący на лыжах, nartnik. [гу od лыжѣв.

Лыжница, *-и, f.* ślad на снѣгу.

Лыжный, *-ая, -ое, adj.* лыжowy, luzkowy, nartowy.

Лыжить, *v. n. perf.* zemknąć, umknąć, wymknąć się, uciec, usieknąć, drapnąć, wynieść cichaczem.

Лызѣкъ, *-зкѣ, м.* zemknienie, umknięcie, usieknienie; даѣть лызѣкѣ, *v.* Лызѣтъ.

Лыко, *-а, н. 1.* лыко, [сіenka kora lipowa *lub* wierzbowa]; 2. (*Bot.*) wółче лыко, szelkove лыко, *v.* Перѣцъ (вѣдчий).

Лыковый, *-ая, -ое, adj.* лыkowy, luzczany.

Лыль, *v. pl. pop. 1.* oszukiństwo, oszustwo; 2. (насмѣшка, naśmiewisko, pośmѣch, szuderstwo; поднѣть кого на лыль, *wysмѣивать kogo, naśmiewać się, żartować, drwić, kpić, sztydzić z kogo.

Лысастый, *-ая, -ое, adj.* лыsisty, luzowaty.

Лысѣгѣ, *-ѣ, м.* wysokiego, szerokiego czola.

Лысина, *-и, f. 1.* лыsина, лыsина, miejsce на glowie лыsъ; 2. (*u konia*) лыsina, gwiazda, strzala biala на czole koŃskim; 3. (*na tkaninach kolorowych*;) oczko innego koloru.

Лысинка, *-и, f. dim. 1.* лыsinka; 2. лыsinka, gwiazdka, strzalka на czole koŃskim; *v.* Лыsина.

† Лыскѣръ, *-ѣ, м.* łopata.

Лысто, *v. Eccl. sl.* gołѣn.

Лысунъ, *-ѣ, м. 1.* pies morski roczny; 2. skóra psa morskiego rocznego.

Лысѹха, -и, *f. H. n. (fulica)*; лыска, kokooszka wodna; лысѹха черная, *(fulica atra)*, лыска szarna.

Лысий, -ая, -ое, *adj.* лысу, bez włosów na głowie, plezawowaty; (*o koniu*): лысу, lysine białą mający; лысая лошадь, лысу koń, koń gwiazdke, strzałę, lysine białą mający. [stawac, włosy tracić.]

Лысьте, *v. n.* лысיע, лысум się.

Лытанье & Лытаніе, -я, -н, *ср.* лытаніе, włóczenie się, waleńanie się, tuctwo.

Лытати, *v. n.* тлаци się, wлóczy się, waleńac się, bruki zbіjac.

Лытка, -и, *f.* Лытки, -токъ, *f.* лытки, (лысто, голени), лытка, goleń.

Лытѹвъ, -а, *m.* тлаци, тлацися, waleńający się, wлóczyący się, wлóцзга, hultaj, biegun.

Лытѹны, -и, *f.* тлацица, тлацица, waleńająca się, wлóczyщая się, wлóцзга, hultajka.

Лычакъ, -а, *m.* ларце, обувие з лыка.

Лычко, -а, *n. dim.* лыцзко; кавалек лыка; $\S$. дати лычко, тчобъ лодувитъ ремешекъ, даць лычко, aby otrzymac [dostać] rzemyczek.

Лычный, -ая, -ое, *adj.* лычану, з лыка; лычяны веревка, powróз лычану, powróз з лыка, лычак.

Лывонокъ, -нка, *m.* лвіатко.

Лывиць, -ица, *Лывиникъ*, -а, *m.* в. Ловичница. [виць.]

Лывицьстичка, *v.* Ключе.

Лывицьстѹ, -а, *m. Bot. (an-tirrhinum)*, wyźlin, ziele.

Лывицьхвостъ, -а, *m. Bot. (orobanche major)*, zaraza, skaza, lwi ogon, wilk zielny, wilk zielony; -serdeczny, (*leonurus cardiaca*), serdecznik.

Лывиный, -ая, -ое, *adj.* лви; лывиный ревъ, гук лви; лывиный зубъ, *v.* Одуванчикъ; лывиная лапа, *v.* Росица; лывиный хвостъ, *v.* Лывицьхвостъ.

Лывица, -и, *f.* лвица, samica lwa.

Лывицьиць, -а, *m. Eccl. sl.* lewice.

Лывице, -а, *n. augm.* лвицко.

Лывова лапа, *v.* Росица.

Лывообразный, -ая, -ое, *adj.* до лва подобny.

Лыгота, -и, *f.* uwolnienie, oswobodzenie, swoboda (od podatków lub pracy), ulga, dyspensacja; лыгота отъ повинностей, податѣвъ, ulżenie ciężarów publicznych, zmniejszenie podatków; давати, дати лыготу, *v.* Лыготить.

Лыготить, *v. a.* & дати лыготу, uwalniać, uwolnić od ciężarów publicznych, od podatków.

Лыготный, -ая, -ое, *adj.* uwalniający od реwныхъ podatków, ulżający, dla ulgi dany; лыготная грамота, list uwalniający od podatków. [na górze.]

Лыдина, -и, *f.* кра, брыла lodu.

Лыдиница, -и, *f. augm.* wielka кра, брыла lodu.

Лыдинка, -и, *f. dim.* mala кра, bryteczka lodu. [dzisty.]

Лыдястый, -ая, -ое, *adj.* лодыной, (-ий), *v.* Лыдиной.

Лызы, *v. impera.* možna; не лызы, nie možna. [lub odzież lniana.]

Лыница, -и, *f. Eccl. sl.* kaptania.

Лынолистъ, *v.* Лынолистникъ.

Лынопридильный, -ая, -ое, *adj.* до лну przedzenia służący; лынопридильная машина, machina do lnu przedzenia.

Лынопридильня, -и, *f.* izba do przedzenia lnu.

Лынуть, *v. n.* -къ чемѹ, lgnac, przygnac, przylerpic się.

Лыница, *v.* Лыница.

Лынилка, -и, *f. Bot. (linaria)*, wyźlin lnicia, lnianka.

Лынопридильный, *Лынопридильня*, *v.* Лынопр...

Лыниный, -ая, -ое, *adj.* лниану; лыниное сѣмя, siemie lniane.

Лыстець, **Лыстивецъ**, -вца, *m.* pochlebca; низкій лыстець, niski pochlebca. [pochlebniца.]

Лыстивица, -и, *f.* pochlebczyni.

Лыстивый, -ая, -ое, *adj.* pochlebny.

Лыститель, -я, *m.* pochlebca.

Лыстительница, -и, *f.* pochlebniца, pochlebczyni.

Лыстительный, -ая, -ое, *adj.* pochlebny, pochlebniejszy.

Лыстить, *v. n.* pochlebiać; лисить; -си, *v. г.* pochlebiać (się) sobie.

Лыстие, -я, *n.* pochlebianie, pochlebstwo. [swiec.]

Лыло, -а, *n.* forma do (lania).

Лызня, -и, *f.* lewa strona.

Лывица, -и, *f. Eccl. sl.* lewica, lewa ręka.

Лыво, *adv.* на лѣво, въ лѣво, lewo, na lewo, w lewo.

Лывшя, -и, *f.* 1. mańka, lewica, lewa ręka; 2. *v. s.* mańkut, ten albo ta co lewa ręka wszystko robi.

Лывицькъ, -а, *m.* *v.* Лывшя (2).

Лывы, -ая, -ое, *adj.* lewy; лѣвая рука, ręka lewa. [nie; wlażenie.]

Лызаніе, -я, *n.* leżenie; лазе.

Лызъ, *v. n.* 1. (*o wozach*): leźć, lazić, wyłazić, wypadać, liniec; влóзъ лызъъ побѣдъ болѣзни, wлóзу по chorobie (laz), leźć, wyłazić, wypadać; 2. leźć, lazić (*np.* na drzewo), wdrapуwac się, włazić; wchodзіć; *и.* сапогъ не лѣзетъ на ногу, bót nie włazi na nogę; *fig.* къ немѹ всѣмкі лѣзетъ, do niego każdy włazi; лѣзть комѹ на глаза, narzуkacъ się wciąз кому.

Лыкарка, **Лыкарскій**, **Лыкарство**, **Лыкаръ**, *v.* Лыкарка, **Лыкарскій**, etc.

Лынивецъ, -вца, *m.* 1. leniwiec, len, gnuśnik; 2. *n.* (*bradyrna*), leniwiec, cichochoď.

Лынивица, -и, *f.* leniwiца, leniwny, kobieta leniwa, gnuśnica.

Лыниво, *adv.* leniwie, gnuśnie.

Лынивость, -и, *f.* leniwość, ospałość, gnuśność.

Лынивичъ, -а, *m.* 1. leniek, leniуцзкъ; 2. szerep domowy, nosny.

Лыниый, -ая, -ое, *adj.* leniwy (leniwy), gnuśny, ociągający się, powolny, nieprędky, nieskorzy, opieszaly, nieochotny, niegazy; лынивому всегдаъ праздникъ, leniwiemu zawsze święto; лынивымъ лошадѹ, koń leniwy; лынивымъ шагомъ, wolnym krokiem; лынивымъ щѹ, świeżы kapustniak.

Лынить, *v. a.* излыніть, *v. a. perf.* - корѹ, давати, даць powód do leniwa, lenić, zlenić kogo; -си, *v. г.* lenić się, zlenić się, ociągacъ się, być ociągłym, leniwym, gnuśnym; $\S$. сганиемъ лыничься, бѹдемъ съ сумой волочицься, lenistwo kluczem [potomkiem] ubóstwa; kto leniwy, będzie z torbami po żebрахъ chodził.

Лыностный, -ая, -ое, *adj.* leniwy, gnuśny, ociągający się, niedbały. [nistwo, gnuśność.]

Лыноство, -и, *f.* leniwość, leniwość.

Лынтій, -я, *m.* len, leniwiec, leniuch, gnuśnik.

Лынтійка, -и, *f.* leniwiца, leniwny, gnuśna kobieta.

Лынь, -и, *f.* len, lenistwo, leniwość.

Лынь, *adv.* niechee mu się, nie ma ochoty; емѹ лынь сходитъ тудя, nie ma ochoty tam іść.

Лыньлицыкъ, *v.* Лыничъ.

Лыпить, *v. a.* 1. lepić, zlepiac, kleić, sklejac; 2. modelowac, modele wyrabiać [jak *np.* з глины, з wosku, etc.]; -си, *a* *v. г.* lepić się, zlepiac się, * іść по czémъ wazkiemъ з trudnością; β *v. p.* być lepionym, zlepiанym, klejonym, sklejanym; być modelowanym.

Лыпка, -и, *f.* lepienie, zlepianie, klejenie, sklejanie; modelowanie. [Лыпкость.]

Лыпкіи, **Лыпкость**, *v.* Лыпкіи, **Лыпачіе**, -я, *n.* lepienie, zlepianie, klejenie, sklejanie; modelowanie.

Лыпной, (-ий), -ая, -ое, *adj.* lepny, klejny; modelowany; лыпное искусство, sztuka lepna, lepienia, klejenia, sklejania; лыпной мастеръ, *v.* Лыпчикъ.

Лыно, *adv. Eccl. sl.* ladnie, ślicznie, pięknie, przystojnie, przyzwocie.

Лыновидный, -ая, -ое, *adj.* ładny, piękny, nadobny, okazały; -грыный, -ая, -ое, *adj.* piękno-grzywy, pięknych grzyw; -кѹдрий, -ая, -ое, *adj.* pięknowłosy, mający piękne kędzierzawe włosy; -лиственнъ, -а, *m. Bot. (calophyllum)*, miłostik.

Лымота, -и, *f.* piękność, nadobność, okazałość, ozdoba.

Лымотный, **Лымотственный**, -ая, -ое, *adj. Eccl. sl.* piękny, nadobny, ozdobny, okazały, wytorny.

Лѣпотство, -а, *n. Eccl. sl.* wytworność, okazałość, ozdobność.

Лѣпотствовать, *v. n. Eccl. sl.* 1. *v.* Украшаться; 2. *v.* Приличествовать.

Лѣпщикъ, -а, *m.* пластыкъ, wyrabiający różne figury z miękkiej masy; gisier, obrazolej.

Лѣпный, *v.* Лѣпный.

Лѣса, -бѣзъ, *m. pl.*, *v.* Подѣстки (Архій).

Лѣсенка, -и, *f.* 1. *dim.* drabina, schodki; 2. *v.* Чѣтки (1).

Лѣсна, -ы, *f.* рѣдъ дрzewa.

Лѣстятый, -ая, -ое, *adj.* leśisty, leśnasty, pełen lasów.

Лѣшце, -а, *m. augm.* las wielki.

Лѣшникъ, -а, *m.* 1. leśniczy, leśny, gajowy; 2. *v.* Лѣсопромышленникъ.

Лѣшничество, -а, *n.* leśnicztwo, leśnictwo; zawód leśny.

Лѣсной, (-ый), -ая, -бѡе, *adj.* leśny, w lesie rosnący; лѣсное яблоко, leśniówka, jabłko leśne; лѣснй дворъ, podwórze na drzewo.

Лѣсо-ботаника, -и, *f.* botanika leśna, nauka o roślinach leśnych; -ботанической, -ая, -ое, *adj.* do botaniki leśnej należący; -шникъ, -я, *n.* bywanie w lesie; -вать, *v. n.* bywać, być w lesie; -владѣлецъ, -льца, *m. ran.* właściciel lasu; -водзецъ, -дца, *m.* zajmujący się rozkrzewieniem lasów; -водственный, -ная, -ое, *adj.* do leśnictwa należący; -подѣство, -а, *n.* leśnictwo, leśnicztwo; -вѡдъ, *v.* Лѣсовѡдѣцъ; -щикъ, -а, *m.* leśniczy, leśny, gajowy; -изобильный, -ая, -ое, *adj.* obfity w lasy, w drzewa.

Лѣсокъ, -скá, *m. dim.* laszek, lasczek.

Лѣсо-насажденіе, -я, *n.* rozkrzewianie lasów; -обильный, *v.* Лѣсоизобильный; -пильный, -ая, -ое, *adj.* do piłowania drzewa zdający; лѣсопильный заводъ, tartak; -пильня, -и, *f.* tartak; -проявленникъ, -а, *m.* drzewem handlujący; -разведеніе, -я, *n.* rozkrzewianie lasów; -сѣвъ, -а, *m.* natanie, siew lasu ha wyrząd przemaszona, porząd; -хозяйинъ, -а, *m. ran.* właściciel lasu. Лѣсѡчекъ, -чка, *m. dim.* lasczek.

Лѣшвица, -ы, *f.* Eccl. sl. schody; drabina. [bina]

Лѣшница, -ы, *f.* schody; drabina. Лѣшничий, -ая, -ое, *adj.* schodowy; drabinowy; лѣшничья ступеня, stopnie schodowe.

Лѣстовка, -и, *f.*, *v.* Чѣтки (1).

Лѣсъ, -а, *m. las*; сосновый лѣсъ, las sosnowy; еловый лѣсъ, las jodlowy, бѡг; стрѡвбй лѣсъ, drzewo budowne, budowlowe; сухой лѣсъ, drzewo suche.

†Лѣтная, -ой, *a. f.* zobowiązanie się na piśmie służyć komu

рѣшнз лѣзбѡ лет.

Лѣтникъ, -а, *m.* letnik, letnia suknia.

Лѣтній, -ая, -ее, *adj.* letni, latowy, od lata; лѣтнее время, letnia pora.

Лѣто, -а, *n.* 1. lato; лѣтомъ, latem, w lesie, pod czas lata; 2. rok; онъ срдннхъ лѣтъ, on sřednich lat; емъ сѡрокъ лѣтъ (дѣт-роду), (on) czterdzieści lat stary; онъ уже въ лѣтахъ, on już w latach; войти въ лѣта, przyjść do lat, stać się pełnoletnim; въ лѣто по Рождествѣ Христовѣ, w rok po narodzeniu Chrystusa.

Лѣтовать, *v. n.* latować, przeż lato gdzie mieszkać, lato gdzie spędzać.

Лѣтовнице, -а, Лѣтовня, -я, *n.* leża letnia, miejsce latowania.

Лѣто-лѣтенски, *adv.* całe lato; przeż całe lato.

Лѣто-писаніе, -я, *n.* 1. kronikarstwo, chronografa; 2. *v.* Лѣтописецъ; -писатель, -я, *v.* Лѣтописецъ (1); -писецъ, -ца, *m.* 1. kronikarz, latopis, latopisecze, latopisca, dziejopis, pisarz rocznych dziejów, chronograf, rocznodziejopis, annalista; 2. *v.* Лѣтописецъ; -писный, -ая, -ое, *adj.* kroniczny, latopiski, dziejopiski, chronograficzny.

Лѣтопись, -и, *f.* latopismo, roczne dzieje, roczniki, annały, kronika.

Лѣторасль, -и, *f.* latorośl, latoroślka, latoroślka, latoroślczko, gałązka młoda, przyrostek roczny.

Лѣто-словѣцъ, -вца, *v.* Лѣтописецъ (1); -словіе, -я, Лѣтоисловіе (1); -счисленіе, -я, *n.* chronologia, czasopisstwo, latopisstwo; -счислитель, -я, *m.* chronolog, czasopis, czasolicznik; -счислительный, -ая, -ое, *adj.* chronologiczny, czasopiski, latopiski.

Лѣтось, *adv. pop.* przeszłego roku. [szloroczny]

Лѣтшій, -ая, -ее, *adj.* prze-лѣтбй, лѣтѡбникъ, лѣтѡбный, лѣтчы, *v.* Леч....

Лѣтшій, -аро, *a. m.* potwór leśny, djabeł leśny, boruta, satyr.

Лю, лю! *interj.* li, li! li, li! [głos lulania dzieci].

Лювеобильный, -ая, -ое, *adj.* pełen miłości, miłościwy, miłochy, łagodny, uprzejmy.

Любѡзникъ, -а, *m.* umizgacz, umizgant, umizgus, umizgus, umizgalski, umizgający się do...; zalotnik, amant.

Любѡзничанье, -я, *n.* umizg (pl. umizgi), umizganie się, przymilenie, kares, zalesanie się, miłostki, zaloty, koreszeczki miłosne.

Любѡзничать, *v. n.* -ся къ лѣзъ, grzeszność wyprawiać, umizgac się, z przymileniem zalecać się,

cholewy яли cholewki smalić, або palić (do kłѡrѡj), koreszeczki stroić, palić oferty.

Любѡзность, -и, *f.* uprzejmość.

Любѡзный, -ая, -ое, *adj.* kochany, luby, miły, uprzejmy, przjemny, wdzięczny.

Любѡмецъ, -нца, *m.* ulubieniec, faworyt. [faworytka]

Любѡница, -ы, *f.* ulubienica.

Любѡничъ, Eccl. sl., *v.* Любѡмецъ. [Любѡнецъ]

Любѡжчикъ, -а, *m. dim.*, *v.* Любѡжый, -ая, -ое, *adj.* ulubiony; любѡмое дитя, dziecie ulubione. [[Bot.]]

Любѡстокъ, -а, *m.*, *v.* Зоря

Любѡтель, -я, *m.* - чѡгѡ-любѡ, lubownik, miłośnik, amator; любѡбить музыка, miłośnik muzyki.

Любѡтельница, -ы, *f.* - чѡгѡ-любѡ, lubownica, miłośnica, amatorka. [нось, przychylność]

†Любѡтельство, -а, *n.* skłon-

Любѡть, *v. a.* kochać; lubić;

любить родителей, kochać rodziców; онъ любить игръ въ карты, on lubi grać w karty; зъ любѡнь кататься, etc., *v. sub.* Кататься; -ся, *v. g.* kochać się.

Любый, -бѡвъ, *m. pl.* próżne pola w szachach, próżne równie [z kѡгѡego można brać różną liczbę bierек на jednej lub drugiej stronie].

Любѡленіе, -я, *n.* kochanie.

Любѡленькъ, -а, *m.* Eccl. sl. kochanek, ulubieniec, faworyt.

Любѡленца, -ы, *f.* Eccl. sl. kochanka, ulubienica, faworytka.

Любѡникъ, -а, *m.* ч. Черерица (зймня).

Любо, *adv.* 1. lubo, miło, stѡдко, dogodne, przyjemnie; 2. соу; (любо, или, qu. v.), Eccl. sl. lubo, lub, albo, або.

Любо-безжѡльный, -ая, -ое, *adj.* Eccl. sl. lubiący spokojność; -благѡутрѡбный, -ая, -ое, *adj.* Eccl. sl. miłośnierny, liłościwy, liłośny; -ваться, *v. g.* - чѡмъ, mieć upodobanie w сѣмъ; па-трѣзъ z upodobaniem na со [lub na kѡгѡ]; -вина, -я, *m. f.* chuda сѣзѣгъ mięsiva, chude mięsѡ.

Любѡвшка, -и, *f. dim.* miłostki, umizgi.

Любѡвникъ, -а, *m.* lubownik, kochanek, amant; *ulubieniec, faworyt.

Любѡвница, -ы, *f.* lubownica, dim. lubowniczka, kochanka, amatorka.

Любѡвничій, -ья, -ье, *adj.* lubowniczy, kochankowy.

Любѡвный, -ая, -ое, *adj.* 1. miłośny; gamracki; любѡвное письмо, list, bilecik miłośny, zalotny, słodki; 2. *v.* Полюбѡвнчый.

Любѡвъ, -бѡй, *f.* miłость; любѡвъ къ ближнему, miłость къ bliźniemu, miłость bliźniego; любѡвъ къ отѣчеству, miłость ojczy-

Люстриновый, -ая, -ое, *adj.* lustrowy.

Люстринь, -а, *m.* lustryn, gatunek tkaniny jedwabnej.

Люстровать, *v. a.* lustrować, zewidować, dochodzić stanu jakiegożъ гзесу.

Лютениый, -ая, -ое, *adj.* lutniowy, lutenny; лютениый маетерь, lutniarz, со робі lutnie.

Лютеницькъ, -а, *m.* (дѣлающій лютни), lutniarz, со робі lutnie.

Люте-ранизмъ, -а, *m.* lutera- nizm, wyznanie luterskie, luter- stwo; -ранинь, -а, *m.* lutera- nin, luter, luteran; -ранка, -и, *f.* luterka, kobieta wyznania lu- terskiego; -ранскій, -ая, -ое, *adj.* luterski.

Лютицькъ, -а, *m.* Bot. (*aconitum*), тояд, wilozujad, (зеле); -голубой, (*aconitum napellus*), mniszek zły.

Лютицькъ, -а, *m.* (играющій на люти), lutnista, играющій на lutni.

Лютна, -и, *f.* *Mus. lutnia*, (*dim.* lutenka); играть на люти, граć на lutni.

Люто, *adv.* okrutnie, srogo.

Лютозрачный, -ая, -ое, *adj.* Eccl. *sl.* okrutnego, srogiego wzro- ку. [*тнось, okrucieństwo.*]

Лютость, -и, *f.* sroгость, okru- тность

Лютый, -ая, -ое, *adj.* 1. sro- ги, okrutny, niemilosierny; пры- кту, окропу; 2. *т.* Лютиый, -аго, *s.* *m.* (название мѣсяца Февраля), Luty, drugi miesiąc roku.

Лють, *adv.* Eccl. *sl.* okrutnie, srogo.

Лютьятъ, *v. n.* srožeć, okrutnym się stawać. [(голубой).]

Лютькъ, -а, *m.*, *v.* Лютицькъ

Люцерна, -и, *f.* Bot. (*medicago*), lucerna, koziorośeć; [*ср.* Dziecielnina].

Люциферъ, -а, *m.* lucyfer, lu- cyfer, szatan, djabel, czart, wróg, bies, pokusa, boruta, latawiec.

Лягавый, -ая, -ое, *adj.* legawy; лягавая собака, legawiec, pies legawy, wyzeł. [brykanie.]

Ляганье, -я, *n.* wierzганье

Лягать, лягнутъ, *v. a.*, Ля- гаться, *v. r.* wierzгać, wierzгнать, брукать, брукнать, odwierzгać, od- wierzгнать, тылем, nogami, wyби- яć, тыlnemi (или задними) но- гами бить [jak np. kosa, mól, wó].

Лягавый, -ая, -ое, *adj.* wierz- гилwy, majacy nalg wierzганя, бруканя, бicia тыlnemi nogami.

Лягнутъ, *v. semelf.*, *v. sub.* Лягать.

Лягуха, -и, *f.* *pop.* жаба.

Лягушнокъ, -ика, *m.* жабіе, жабиатко, mala жабка.

Лягушечій, -ья, -ье, *adj.* жа- би, od жабу, od жаб; лягушечья икра, жаби кркек.

Лягушечка, -и, *f.* *dim.* жабиат- ко, mala жабка.

Лягушечникъ, -а, *m.* Bot. (*hy-*

drocharis), жаби солек, (rodzaj ro- śliny). [kamień.]

Лягушечный камень, *m.* жаби

Лягушка, -и, *f.* *H. n.* (*rana*), жаба, жабка; лягушка травяная, сѣрая, (*rana temporaria*), жаба травна, szarawa; лягушка зеле- ная, древесная, (*hyla arborea*), жаба zielona, drzewna, mała; ля- гушка, *pl.* жабки, [rodzaj fejer- werku, sztuczного ognia].

Лягушкообразный, -ая, -ое, *adj.* do жабок podobny, жабkowy.

Лягушникъ, -а, *m.* Bot. 1. (*rannunculus*), jaskler; 2. (*hydrocha- ris*), жаби солек.

Ляда, -и, *f.* pasza trawą zaro- сta, pole młodocianym lasem zarosłe.

Лядящій, -ая, -ое, *adj.* lichy, zły, ładaco. [udowy, od uda.]

Лядвѣнный, -ая, -ое, *adj.*

Лядвенець, -ица, *v.* Лотъ (3. Bot.).

Лядвея, -и, *f.* лядвѣ, удо.

Лядвѣть, *v. n.* chróścicel, chró- stem, drzewem zarastać.

Лядина, Eccl. *sl.*, *v.* Ляда.

Лядникъ, -а, *m.* Bot. (*hieroch- lola*), trawa miodowa welnista, kłosówka welnista.

Лядунка, *v.* Лядунка.

Лядуночный, -ая, -ое, *adj.* ładowniczy.

Лядъ, -а, *m.* *pop.* nieszczerосьe.

Ляка, -и, *f.* (*w myśliw.*) pies z napiętym grzbieciem.

Ляка, -и, *f.* *pop.* *adj.* garbaty.

Ляка, -и, *f.* szlejka, naple- cznik.

Лямочникъ, -а, *m.* fis ciągną- cy, holujący statek wodny, nawę.

Ляпанье, -я, *n.* kłapanie; par- tolenie, partaczony.

Ляпать, *v. a.* 1. (*v. semelf.* лян- нуть), kłapać, kłapać, бить озём szerokiemi о со; ляннуть корб- любо по щекъ, chlapać kogo w rysek, даć кому w mordę, w rysek; ляннуть оковбче, pokwapić się słowem, wydać się з озём, wye- plеć со, wymówić się з озём, nieostróźnie со powiedzieć; 2. partolić, partaczony.

Ляпись, *v.* Камень (ядский).

Лянуть, *v. semelf.*, *v. sub.*

Ляпать (1).

Ляпнуться, *v. r.* *perf.* upaść i potlić się, rozbić się. [ка.]

Ляшечка, -и, *f.* *dim.*, *v.* Ляш-

Ляшка, -и, *f.* лядвѣ, удо.

Ляща, -и, *f.* Eccl. *sl.* szcze- wica. [geton], onowodek.

Ляшникъ, -а, *m.* Bot. (*apono-* Лящъ, *v.* Ляща.

M.

Мааніе, -я, *n.* Eccl. *sl.* kiwanie, miganie. [сас.]

Маати, *v. n.* Eccl. *sl.* kiwać, mi- wawozóić, -я, *m.* grobowiec,

pomnik grobowy, mauzoleum.

Мага-инный, -ая, -ое, *adj.* magazynowy; -инщикъ, -а, *m.* magazynier, dozorca magazynu;

-инщица, -и, *f.* magazy- nierka, majaca dozór nad maga- zynem; -инь, -а, *m.* magazyn, sklad. [księznicz, ozarodziej.]

Магикъ, -а, *m.* mag, czarno- магический, -ая, -ое, *adj.* магистрову, do magistra należący.

Магистерство, -а, *n.* wielkie mistrzostwo kawalerów Maltań- skich. [magistratowy.]

Магистратскій, -ая, -ое, *adj.* магистратъ, -а, *m.* magistrat, urząd municypalny.

Магистръ, -а, *m.* magister;

Великій магистръ, wielki mistrz.

Магический, -ая, -ое, *adj.* magiczny, czarodziejski, czarno- księzki; магический фонарь, (*laterna magica*), latarnia czarno- księzka.

Магیا, -и, *f.* magia, kunszt czarodziejski, czarodziejstwo.

Магнать, -а, *m.* magnat, pa- noba; *v.* Вельмóжа.

Магнетальный, -ая, -ое, *adj.* magnetyczny.

Магнѣзіа, -и, *f.* magnezu.

Магнетизмъ, -а, *n.* magne- tyzowanie.

Магнетизёръ, -а, *m.* magne- tyzujący магнетyzmem zwierzę- цым. [gnetyzowanie.]

Магнетизированье, -я, *n.* ма- гнетизировать, *v. a.* magne- tyzować, udzielać магнетyzm zwierzęcy.

Магнетизмъ, -а, *m.* magne- tyzm; живóтный магнетизмъ, ма- гнетyzm zwierzęcy.

Магнетический, -ая, -ое, *adj.* магнетyczny; магнетический сонъ, sen магнетyczny. [gnoeik.]

Магнетить, -тца, *m.* *dim.* ма- гнѣтитъ, *v. a.* magnewować, magnewować, magnewem [или magnetem] nacierać.

Магнетный, -ая, -ое, *adj.* магнетyczny, магнетowy; магнѣт- ная стрѣлка, igła magnewowa, strzalka magnewem natarta.

Магнать, -а, *m.* magnes, ма- гнет.

Магнѣченіе, -я, *n.* magnewo- wanie, magnewowanie, nacieranie magnewem.

Магнѣи, -я, *m.* magnewa.

Магнѣліа, -и, *f.*, *v.* Вобрѣн- никъ (2. Bot.).

Магъ, -а, *m.* mag, czarodziej, czarnoksięznicz.

Мадригаль, -а, *m.* madrygal, komplet wierszem.

Маеряновыи, -ая, -ое, *adj.* majeranowy, majerankowy.

Маеранъ, -а, *m.* Bot. (*origanum majoranum*), majeran, majeranek;

маеранъ кошечій, *v.* Дубрѣн- никъ (кошечій); маеранъ доша- дный, конскій, *v.* Чеснокъ

Маесть, *v.* Маесть. [конскій].

Маетникъ, -а, *m.* маейникъ.

Маетникъ, *v.* Маейникъ.

Мѣстностный, -ая, -ое, *adj.* do majetności należący.

Мѣстность, -и, *f.* majetność, własność.

Мѣжорный, *v.* Дурный.

Мѣжоръ, -а, *m.* Miesz. ton major, ton wyższy.

Мѣзаница, -ы, *f.* v. Мѣзанека.

Мѣзане, -я, *n.* m. mazaranie, smagowanie.

Мѣзанка, -и, *f.* gлина oblerpienu dom; Pruski mur; lepianka.

Мѣзанный, -ая, -ое, *part. p.* posmagowany.

Мѣзатъ, Мѣзнуть, *v. a.* mazać, smagować; мѣзатъ когѣ по губѣмъ; мѣзатъ кому губы, *baki komu świecić, mamić, łudzić kogo; -ся, *v. p.* być smagować się; *β) v. p.* być mazarany, smagowanym.

Мѣзилка, -и, *f.* pędzel, kiść; дѣтская мѣзилка, kiść od dziegciu.

Мѣзильница, -ы, *f.* puszka na maści; *сfr.* Мазица.

Мѣзильный, -ая, -ое, *adj.* do mazarania, smagowania służący; мѣзильная кисть, pędzel, kiść.

Мѣзильщикъ, -а, *m.* mazać, który maże, pomazuje.

Мѣзка, -и, *f.* v. Мѣзане.

Мѣзнуть, *v. a.* *semelf.* mazać; *v. sub.* Мѣзатъ. [rek, (taniec)]

Мѣзурка, -и, *f.* mazur, mazurka.

Мѣзъ, -а, *m.* laska billardowa.

Мѣзъ, -и, *f.* maść, maź.

Мѣй, -я, *m.* Maj, [piąty miesiąc w roku].

Мѣйданъ, -а, *m.* 1. majdan, zakład, fabryka; бѣдны майданъ, majdan rotaszowy, fabryka potażu; 2. gra w karty lub w kostki.

Мѣйка, -и, *f.* 1. *H. n.* (*melolontha vulgaris*), chrząszcz mазowy, (owad); мѣйка чѣрная, *v.* Мѣслянка; 2. (*w. Malorossyi*:) азрабская мушка.

Мѣйна, -ы, *f. pop.* lodotom, miejsce, gdzie lód na lodownię wylamuje; *v.* Ледокѣлья.

Мѣйникъ, -а, *m.* *Bot.* (*majanthemum*), jednolist.

Мѣйрѣнь, *v.* Мѣрѣнь.

Мѣйскій, -ая, -ое, *adj.* majowski; мѣйскій жуль, *v.* Мѣйка (1).

Мѣистъ, -а, *m.* v. Шенница (Турѣцкая).

Мѣйнъ, -я, *m.* v. Май.

Мѣйорановый, Мѣйорѣнь, *v.* Маер....

Мѣйорѣтний, Мѣйорѣтскій, -ая, -ое, *adj.* majoratski; мѣйорѣтний владѣлецъ, majorat, (*gen.* majorata), właściciel majoratu; мѣйорѣтное имѣніе, *v.* Мѣйорѣтъ (2).

Мѣйорѣтство, -а, *n.* 1. majorat, (*gen.* majoratu), право pierwородzstwa; 2. *v.* Мѣйорѣтъ (2).

Мѣйорѣтъ, -а, *m.* 1. majorat, (*gen.* majoratu), право pierwородzstwa; 2. majoratstwo, majorat, dobra majoratskie.

Мѣйорскій, -ая, -ое, *adj.* majorski, majorowski; мѣйорскій чинъ, stopień majora, ranga majorowska.

Мѣйорство, -а, *n.* majorstwo, majorowstwo, ranga majorska, majorowska. [на majora.]

Мѣйорша, -и, *f.* majorowa, żona majora.

Мѣйоръ, -а, *m.* major.

Мѣйальный, -ая, -ое, *adj.* mазalny. [gnienie (*pr.* świec).]

Мѣйаніе, -я, *n.* mazaranie, ciągnięcie.

Мѣйанница, -ы, *f.* paźniewie, w którym świece ciągną.

Мѣйанный, -ая, -ое, *adj.* mазаны; (*o świecach*): ciągnięty.

Мѣйаронный, -ая, -ое, *adj.* mазаронowy.

Мѣйаронникъ, -а, *m.* ten co mазарony robi lub sprzedaje.

Мѣйароны, -въ, *f. pl.* mазарony, mазарону.

Мѣйаршино корѣнье, Мѣйаршинъ корѣнь, *v.* Горѣць (антѣчный).

Мѣйатъ, Мѣйнуть, *v. a.* mazać; мѣйатъ свѣчи, ciągnąć świece; -ся, *v. p.* być mазаны; (*o świecach*): być ciągnięty.

Мѣкеларъ, -я, *m.* *Ecc.* *sl.* rzemiełnik. [malpozwieler.]

Мѣки, *v. m.* *indecl. H. n.* (*temur*), Mѣклеръ, *v. n.* zajmować się mеклерstwem.

Мѣклерскій, -ая, -ое, *adj.* mеклерski, faktorski.

Мѣклерство, -а, *n.* mеклерstwo.

Мѣклеръ, -а, *m.* mеклер, faktor, stręczyciel, naganiacz.

Мѣкнуть, *v. a.* *semelf.* v. Мѣкѣтъ.

Мѣковица, *v.* Мѣковка.

Мѣковичный, -ая, -ое, *adj.* mѣковkowy; мѣковичная головка, глѣвка mѣkowa, mѣковка, mѣковица.

Мѣковка, -и, *f.* 1. mѣковка; 2. wierzchołkow, korona, czub; 3. wierzchołek, uszty; водный мѣковки, *v.* Кубышечки (бѣлыя).

Мѣковникъ, -а, *m.*, Мѣковничекъ, -чекъ, *m. dim.* mѣковны пласокъ.

Мѣковный, -ая, -ое, *adj.* mѣковny; мѣковная головка, глѣвка mѣkowa, mѣковица, mѣковка.

Мѣкрѣль, -я, *f.* *H. n.* (*scomber scombrus*), makrela, ryba morska.

Мѣкса, -и, *f.* prov. rybia wątroba.

Макулатура, -ы, *f.* makulatura, papiery niepotrzebne, sprzągaty. [makulaturny.]

Макулатурный, -ая, -ое, *adj.* макулатурny.

Макуна, Макуника, *v.* Маковка (2). [mak.]

Макъ, -а, *m.* *Bot.* (*popaver*), Малага, -и, *f.* malaga.

Малакия, -и, *f.* v. Рукѣдлѣде.

Малахайъ, -я, *m.*, Малахайчикъ, -а, *m. dim.* kapuza, szarпка z czterema oypłami [или uszami związanymi u wierzchu].

Малахитовый, -ая, -ое, *adj.* malakitowy, malachitowy.

Малахитъ, -а, *m.* *Miner.* malakit, malachit, kamień szluzowy, zielononiedziak.

Малеваніе, -я, *n.* malowanie.

Малеванный, -ая, -ое, *part. p.* malowany.

Малевѣтъ, *v. a.* malować.

Малѣвка, -и, *f.* malowanie.

Малѣнекъ, -нѣва, -нѣко, *adj.* maleński, malutki, nieco mały.

Малѣнькій, -ая, -ое, *adj.* maleński, mały. [wiek.]

Малѣнько, *adv.* trochę; cokol- Мѣлѣхонекъ, -нѣка, -нѣко, *adj.* maleński, malutki.

Малѣць, -ѣца, *v.* Мѣльчикъ.

Малѣщенекъ, -нѣка, -нѣко, *adj.* maleński, malutki, maluczki.

Мализна, -ѣ, *f.* malocść.

Мализъ, -ѣ, *m.* ślad, trop za- Jęszczy.

Малина, -ы, *f.* *Bot.* (*rubus idaeus*), malina, jagoda malinowa, krzak malinowy, maliny; жѣтая малина, малина морѣцкая, *v.* Морѣцка; кѣменная малина, *v.* Костяника; малина крапѣвая, *v.* Павлица (Европѣйская); малина стѣпная, *v.* Насѣдникъ (однокозѣбный).

Малинѣ, *v.* Мализнѣ.

Малинникъ, -а, *m.* 1. malin- ник, trunek malinowy; 2. krzak malinowy; *v.* Малина (*Bot.*).

Малинный, -ая, -ое, *adj.* malinowy; малинный сокъ, sok malinowy.

Малиновка, -и, *f.* 1. malinnik, trunek malinowy; 2. *H. n.* (*motacilla salicaria*), trzoinniczek, (ptak).

Малиновъ, -ая, -ое, *adj.* malinowy, karmazynowy.

Малить, *v. a.* malić, umalać zmalac, umniejszać, zmniejszać; *it. v.* Унижать, Смирять; -ся, *v. r.* zmniejszać się, maleć; *β) v. p.* być umniejszanym, zmniejszanym.

Мѣлка, -и, *f.* 1. węgielnica, śmiga & szmiga; 2. *vul.* (меньшая изъ дочерей), dziecko, malutka, najmniejsza z cѣrek.

Мѣло, *adv.* mało, niewiele; слѣшкомъ мѣло, bardzo mało, za mało; ни мѣло, nie czego, żadna najmniejsza część czego, zgoła nie, wcale nie; мѣло-по-мѣлу, po mału; niepredko; wolno; powoli; zwolna; po trosze.

Мѣло-важно, *adv.* małoważnie; -важность, -и, *f.* małoważność; -важный, -ая, -ое, *adj.* małoważny, małoznaczny, mało znaczący; -ваѣто, *adv.* zamato; -ваѣтожь, -и, *f.* niepełność, brak wadze, w mierze, w ilości czego; nierówność; -ваѣтый, -ая, -ое, *adj.* nieco mały, małosroly, nierosły; niepełny; Мало-видность, -и, *f.* nierówność, nizkość, małość, mały wzrost; nieokazalność, nie-

розог; Мало-видный, -ая, -ое, *adj.* малорослы, nierozly, niewielkiego wzrostu; niekazaly, nierozrogny; -водіе, -водіе, -я, *n.*, -водность, -и, *f.* brak wody, malo wody w górze; -водный, -ая, -ое, *adj.* маловодны, nie obfitujący w wodę, mały; -вредный, -ая, -ое, *adj.* małoškodny; nie bardzo szkodliwy, niewiele szkodliwy; -временно, *adv.* niedługo, krótkotrwale; -временность, -и, *f.* krótkotrwałość, małoіtrwałość; -временный, -ая, -ое, *adj.* małoіtrwały, krótkotrwały; -вспіе, -я, *n.* malowierność, małoіспосіб, niewielka ufność; -вѣрка, -и, *f.* małoіверна, małoіфажса, małoіверна; -вѣрный, -ая, -ое, *adj.* маловіерны, малоіфны, malego zaufania, małoіфажсы; -вѣрство, *v.* Малоіверіе; -вѣрь, -я, *n.* маловіерак, малоіверник, малоіверны, малоіфажсы; -вѣщность, -и, *f.* lekkoważność, niecierpiąca waga rzeczy; -вѣсный, -ая, -ое, *adj.* lekkoważny, niecierpiący, niewiele ważący; -вѣтвенный, -ая, -ое, *adj.* малогалѣсны, nie zbyt galęzisty, nierozłożysty; -вѣтріе, -я, *n.* wiatr mały, wolny; brak wiatru, bezwietrze; -вѣщность, -и, *f.* nietrwałość, krótkowieczność; -вѣчный, -ая, -ое, *adj.* nietrwały, krótkowieczny; -гласный, -ая, -ое, *adj.* małoікі, -гласіе, -я, *n.*, -гласность, -и, *f.* słaby głos; -гласный, -ая, -ое, *adj.* słabego głosu; -гдно, *adv.* małoітаро; -гданный, -ая, -ое, *adj.* малогодны, nierzydatny, nie wiele wart; -головный, -ая, -ое, *adj.* малогіловы; -доходный, -ая, -ое, *adj.* małoідоходны; -душество, -я, *n.*, *v.* Малоідушіе; -душествовать, *v.* nie mieć malo odwagi, bać się, być bojaźliwym; -душіе, -я, *n.* brak, słabość duszy, ducha, brak energii, bojaźliwość, małoідузность; -душничать, *v.* Малоідушествовать; -душный, -ая, -ое, *adj.* bojaźliwy, słabiej duszy; -заблудность, -и, *f.* brak starowności; -заблудный, -ая, -ое, *adj.* malo stary; -заемье, -я, *n.*, -земельность, -и, *f.* brak ziemi; -земельный, -ая, -ое, *adj.* ubogi w grunta; -збранный, -ая, -ое, *adj.* malego зіagna, -звѣчащій, -звѣчащій, -ая, -ое, *adj.* malo znaczący; -значительность, -и, *f.* małoізначасność; -значительный, -ая, -ое, *adj.* małoізначасны, malo znaczący. [sluzacy.

Малой, -аго, *s. m.* chłopiec. Мало-известность, -и, *f.* niewiadomość; -известный, -ая, -ое, *adj.* niewiadomy, małoізнапы; -инищій, -ая, -ое, *adj.* malo posiadający; niemający; -искусный, -ая, -ое, *adj.* malo

umiejący, znający, niebiedły; Мало-калиберный, -ая, -ое, *adj.* malego kalibru; -кѣдренникъ, *v.* Можжевъіхникъ (Ионаіскій); -крівіе, -я, *n.* brak krwi; -крівный, -ая, -ое, *adj.* niekrwisty, malo krwi mający; -лѣісний, *v.* Малоілѣісны; -лѣісе, -я, *n.* brak drzewa; -лѣісный, -ая, -ое, *adj.* malo drzewa mający; -лѣітле, -я, *n.*, -лѣітность, -и, *f.*, *v.* Малоілѣіствіе; -лѣітный, -ая, -ое, *adj.* małoілетni, młody; -лѣітокъ, -тека, *m.* małoілетni, niepełnoілетni; -лѣітство, -я, *n.* małoілетność, młodość; -лѣіде, -я, *n.*, -лѣідность, -и, *f.*, *v.* Малоілѣідство; -лѣідный, -ая, -ое, *adj.* małoілѣісны, niezaludnioпы; -лѣідность, -я, *n.* nietrudność.

Мало-малыски, *adv.* malo, cokolwiek, niewiele. Мало-мощіе, -я, *n.*, -мощность, -и, *f.*, *v.* Малоімощіе; -мощный, -ая, -ое, *adj.* bezsilny, słaby, niemocny; -мощіе, -я, *n.*, -мощность, -и, *f.* bezsilność, brak mocy, siły; -мощный, -ая, -ое, *adj.* bezsilny, niemocny, słaby; -населенность, -и, *f.* малоіосадіосіть; -населенный, -ая, -ое, *adj.* małoіосадіосі, niezaludnioпы; -осій, -ая, -ое, *adj.* małoікі; -обычье, -я, *n.*, -обычность, -и, *f.* brak doświadczczenia; -обытный, -ая, -ое, *adj.* malo doświadczony; -плодіе, -я, *n.*, -плідность, -и, *f.* brak owocosі, plodosі; -плідный, -ая, -ое, *adj.* małoіплідны, plonny.

Мало-по-мало, *adv.* po mału, zwolna, powoli, jako tako; *v.* Мало.

Мало-пошестный, -ая, -ое, *adj.* małoіпосадіосі; -прібыльность, -и, *f.* małoікорыстность, nieзасконовность; -прібыльный, -ая, -ое, *adj.* małoікорыстны, nieзасконовny; -рассудительный, -рассудливый, -ая, -ое, *adj.* malo rozsądny; -рбслость, -и, *f.* wzrost mały; -рбслый, -ая, -ое, *adj.* малорослы; -рыбный, -ая, -ое, *adj.* малогубны; -рыбье, -я, *n.* brak ryb; -свѣдущій, -ая, -ое, *adj.* малоітароісны, nieumiejęтны; -семейный, -ая, -ое, *adj.* małz famіліе mający; -сіиле, -я, *n.*, -сіилность, -и, *f.* brak siły, bezsilność; -сіилный, -ая, -ое, *adj.* słaby, małoісіилны, bezсіилны; -сіисленность, -и, *f.* brak rozumu, bezrozumność; -сіисленный, -ая, -ое, *adj.* bezrozumny; -сіисжность, -и, *f.* brak śniegu; -сіисжная зима, *f.* zima bez śniegu; -сіисжье, -я, *n.* brak śniegu; -сблнный, -ая, -ое, *adj.* malo słony, malo nasolony; -сблность, -и, *f.* mala osyczność; -сблный, -ая, -ое, *adj.* małoіосозны, malo roku mający, nieosyczysty; -спосбность, -и, *f.* brak sposobności,

zdolności; Мало-способный, -ая, -ое, *adj.* малоіспособны, malo obdarzony (nadzwoyczajami zdolnościami).

Малость, -и, *f.* małocі; *drobnostka, mala rzecz, nie wiele znacząca rzecz.

Мало-уміе, -я, *n.* brak rozumu, rozsądku; -ушный, -ая, -ое, *adj.* малоірозумны, bezrozumny; -употребительность, -и, *f.* малоіуіуваносі; -употребительный, -ая, -ое, *adj.* малоіуіуваны; -цінный, -ая, -ое, *adj.* małoіценны, tani; -цісленность, -и, *f.* mala ilość; -цісленный, -ая, -ое, *adj.* nietliczny.

Малочникъ, -а, *m.*, *v.* Мала (1).

Малуха, -и, *f.* *pop.* najmłodsza Малаы, -ая, -ое, *adj.* mały; krótki; malo znaczący; *v.* Мало. Малаыш, -а, *m.* człowiek malego wzrostu, tyb najmłodszy syn. Малаыа, -и, *f.* (Bot.), *v.* Просвірка.

Малага, -и, *f.* *pop.* male dziecię. Малага, -и, *f.* amola skalna.

Малханить, *pop.*, *v.* Шарлатанить. [латин.] Малханчикъ, *pop.*, *v.* Шарлатанство, *pop.*, *v.* Шарлатанство.

Мальчикъ, -а, *m.* *pop.* małe. Мальчикъ, -а, *m.* chłopiec, chłopczyk; młokos. Мальчишка, -и, *m.* chłopczyk. Мальчуга, -и, *m.* *pop.* chłopczyk.

Малышій, -ая, -ое, *superl.* najmniejszy. [szym się stawać.

Малыть, *v.* *n.* малocі, mniej. Малютка, -и, *s. c.* malutka, dziecię, dzieciątko.

Малюточка, -и, *s. c. dim.* dzieciątko. [mała.

Малаыка, -и, *f.* każda ryba Малаыка, -и, *f.* żona malarza. Малаырный, -ая, -ое, *adj.* malarski; малырна работа, робота malarska. [larski.]

Малаырский, -ая, -ое, *adj.* malarski. Малаырство, -я, *n.* malarstwo. Малаырь, -а, *m.* malarz. Мама, -и, *f.* mama, matka.

Мамантовий, -ая, -ое, *adj.* mamutowy; мамантова кость, коcć mamutowa.

Мамантъ, -я, *m.* *H. n.* (*elephas primigenius*), mammut.

Мамаша, -и, *f.* mama. Маменька, -и, *f. dim.* mama, mamunia.

† Мамичий, -я, *m.* wykarmiony przez мамкę; pierзасозек.

Мамка, -и, *f.* mamka. Маммонтовий, Маммонтъ, *v.* Мамантъ.... [мантъ....

Камунтовий, Мамунтъ, *v.* Мамаша, -и, *f.* *Eccl. sl.* bogactwo.

Мамонъ, -я, *m.* *pop.* żołądek; набіть мамонъ, парчасъ żołądek.

- Маму́дь, -и, *f.* dziki kot.
 Маму́ра, *v.* Княженика.
 Маму́шка, -и, *f.* matka.
 Мама́, -и́, Мама, -и, *f.* nęć, neta, pocięta, przyluda, powab.
 Мамавсёвъ zobысты́, *v.* Пѣтушокъ (каменны́й).
 † Маматі́, *v.* Ма́нтыя.
 Маме́тъ, -а, *m.*, *v.* Короба (морская). [Прицисеталъ.
 Ма́гейское золото, *v.*
 Ма́ндолина, -и, *f.* mandolina, instrument muzyczny.
 Ма́ндора, -и, *f.* mandora.
 Ма́ндраторъ, -а, *m.* Bot. (man-dragora), ро́кзук Włoski.
 Ма́неврировать, *v.* п. mane-wrować.
 Ма́невръ, -а, *m.*, манёвр, -овъ, *m.* pl. manewra. [konj.
 Ма́неженье, -я, *n.* ujeżdżanie
 Ма́нежить, *v.* a. ujeżdżać ko-nie. [zdżony.
 Ма́нежный, -ая, -ое, *adj.* uje-
 Ма́нежь, -а, *m.* maneż, rejt-
 ззла, ujeżdżalnia.
 Ма́неіе, -я, *n.* 1. kiwanie, machanie, miganie; 2. mamienie, łudzenie.
 Ма́нериться, *v.* Же́маниться.
 Ма́нерка, -и, *f.* manierka, feld-
 flaszka, flaszka obozowa.
 Ма́нерный, -ая, -ое, *adj.* wmu-
 muzyczny, nienaturalny. [wєrca-
 Ма́нерочка, -и, *f.* dim., *v.* Ма-
 Ма́нерочный, -ая, -ое, *adj.*
 do flaszki obozewój należący.
 Ма́неръ, -а, *m.* maniera, oby-
 czaj, obyczajność.
 Ма́нжета, -и, *f.* mankiet, *dim.*
 mankietek, *pl.* mankiety, man-
 kietki.
 Ма́нжетка, -и, *f.* 1. *dim.*, *v.*
 Ма́нжета; 2. (Bot.), *v.* Росні́ца.
 Ма́нжетница, -и, *f.* mankietni-
 ца, mankietniczka; kobieta ro-
 біца mankietki.
 Ма́нжетный, -ая, -ое, *adj.*
 mankietowy, mankietkowy. [topl.
 Ма́нжеръ, -а, *m.* ten co szkło
 Ма́ниста, -и, *f.* dolna szczeżка
 wуга [u губакъ Wołgajskich].
 Ма́нитъ, *v.* a. 1. machać, ki-
 wasć, migać; 2. *mamić, łudzić,
 zwodzić.
 Ма́нифе́тъ, -а, *m.* manifest.
 Ма́ниха, -и, *f.* mała powoź
 zwoжужаніе poprzedжаща wielka.
 Ма́нишечка, -и, *f.* dim. koi-
 нierzусек. [koinierzуськовы.
 Ма́нишечный, -ая, -ое, *adj.*
 Ма́нишка, -и, *f.* półkoszulek,
 koinierzuk. [nienie.
 Ма́ніе, -я, *n.* kiwnienie, ski-
 Ма́нна, -и, *f.* manna kalabry-
 на; *v.* piśmie św. manna, pokarm
 niebieski; ма́нна Пере́йдская, *v.*
 Ве́ролюди́къ (Пере́йдский).
 Ма́нникъ, -а, *m.* Bot. (*Glyceria*
s. fectuca), manna, trawa mannia-
 o, gatunek kostrzewy.
 Ма́нодавецъ, -вца, *m.* Eccl.
 a. manpodawca. [manpodoby.
 Ма́нодобный, -ая, -ое, *adj.*
- Ма́нный, -ал, -ое, *adj.* ман-
 паны; ма́нная крупá, manna;
 ма́нная трава, *v.* Ма́нникъ.
 Ма́новеніе, -я, *n.* skinienie,
 даніе znaku ręka.
 Ма́нове́тъ, Ма́новско́пъ, -а,
m. manometr, manoskop.
 Ма́нтелетъ, -а, *m.* Fortf. man-
 tolet.
 Ма́нтйлі́ка, -и, Ма́нтйлі́ца, -и,
 -и, *f.* dim. mantylka; piaszocyk
 kobiecey.
 Ма́нтйля, -и, *f.* mantylka,
 piaszocyk kobiecey.
 Ма́нтыя, -и, *f.* Ма́нтйца, -и,
f. piaszcz monarszy, purpura; ka-
 ра biskupia, mešel, mantolet.
 Ма́нускрипты́й, -ая, -ое, *adj.*
 rękopismowy, manuskruptowy.
 Ма́нускриптъ, -а, *m.* rękopis,
 rękopismo, manuskrup.
 Ма́нуфакту́ра, -и, *f.* manu-
 фактура, rękodzielnia.
 Ма́нуфакту́ристка, -и, *f.* na-
 ука o urządzaniu rękodzielni.
 Ма́нуфакту́ристъ, -а, *m.* ręk-
 odzielnik.
 Ма́нуфакту́рный, -ая, -ое, *adj.*
 manuфактурny, rękodzielnny.
 Ма́ншыцкъ, -а, *m.* wab', wabik,
 ptak wabiący. [ostabienie.
 Ма́размъ, -а, *m.* Med. marazm.
 Ма́ракушка, -и, *f.*, *v.* Ра́б-
 чикъ. [beryi].
 Ма́ра́ль, -а, *m.* jelen' (w Sy-
 Ма́ра́льчикъ, *v.* Ма́ра́тель.
 Ма́раніе, Ма́ранье, -я, *n.* wa-
 ланіе, brudzenie, bażgranіe, gry-
 zmolenie.
 Ма́ра́тель, -я, *m.* bażgracz,
 bażgrata, autor licha.
 Ма́ра́тъ, *v.* a. walać, brudzić;
 bażgrać, gryzmolić, kreślić, wy-
 kreślać, mazać, wymazywać ро-
 правkami dzieło; *czernić, oszer-
 ніаć, potwarzać kogo; ма́ра́тъ
 ру́жй, walać, brudzić ręce; ма́-
 ра́тъ стихъ, pisać liche wiersze;
 -ся, *a*) *v.* г. walać się, brudzić
 się; [o dzieciach:] kалаć, pasku-
 dzić, fajtać; *β*) *v.* p. być wala-
 ным, rowalanym, brudzonym, za-
 brudzonym.
 Ма́ра́нецъ, -нца, *m.* braun-
 sztn; niedokwas manganowy;
 manganезу. [manganезуowy.
 Ма́ра́нцовый, -ая, -ое, *adj.*
 Ма́ра́рита, -и, *f.* peretka.
 Ма́ра́ритка, -и, *f.* Bot. (*bellis*
perennis), strokoc.
 Ма́ра́ритный, -ая, -ое, *adj.*
 periwowy, z peret.
 Ма́ра́ритъ, -а, *m.* perla.
 Ма́раво, -а, *n.* widowisko na-
 powietrzне.
 Ма́рава, -и, *f.* марва кра-
 сивая, марва Казя́рская, Bot.
 (*rubia tinctorum*), marzana far-
 бierska.
 Ма́рабный ко́рень, *m.* marza-
 nowy korzeń. [(русонбгас).
 Ма́ркина, -и, *v.* Игрушка
 Ма́ркировать, *v.* Марино-
 вать.
- Ма́ринованный, -ая, -ое, *adj.*
 marynowany.
 Ма́риновать, *v.* a. marynować.
 Ма́ринъ, башма́чокъ, *v.* sub.
 Башма́чекъ.
 Ма́рионетка, -и, *f.* maryoneta.
 Ма́рка, -и, *f.* 1. *v.* Ма́раніе;
 2. marka.
 Ма́рказитовый, -ая, -ое, *adj.*
 z żelaznego siarczuka.
 Ма́рказитъ, -а, *m.* Miner. siar-
 czuk żelazny.
 Ма́рграфі́я, -и, *f.* margra-
 bina, żona margrabiego.
 Ма́рграфство, -а, *n.* мар-
 grabstwo.
 Ма́рграфъ, -а, *m.* margrabia.
 Ма́рше́вскій, -ая, -ое, *adj.*
 markierowy.
 Ма́рше́ръ, -а, *m.* markier, stu-
 жацу przy grze bilardowej.
 Ма́ршиза, -и, *f.* markizowa,
 żona markiza, margrabina; мар-
 киза.
 Ма́ршикъ, -а, *m.* markiz, мар-
 киез, markwiz, margrabia.
 Ма́ршикъ, -овъ, *m.* pl. marki-
 зы, dazек odłoneczny nad o-
 knem. [kłać marki, znaki.
 Ма́ршировать, *v.* a. znaczyć,
 Ма́ршитантъ, *v.* п. być мар-
 киетанem.
 Ма́ршитантскій, -ая, -ое, *adj.*
 markiетански. [kietanstwo.
 Ма́ршитанство, -а, *n.* мар-
 киетантъ, -а, *m.* markiетан.
 Ма́ршитанша, -и, *f.* марки-
 етанка.
 Ма́ршиный, -ая, -ое, *adj.* brudzący
 się łatwo, рѣдко, plamisty, łatwo
 smolący, walający; бѣлое сухое
 ма́ршо, біале sukno plamiste, la-
 сно brudzi się.
 Ма́рши́йдерскій, -ая, -ое, -ое,
adj. do mierniczego należący.
 Ма́рши́йдеръ, -а, *m.* mierni-
 цы.
 Ма́ршорный, Ма́ршоръ, *v.*
 Мра́шорный, Мра́шоръ.
 Ма́родѣрство, -а, *n.* Miłi. kra-
 здіе, rabunek popełniony przez
 żołnierzy w sąsiedztwie obozu.
 Ма́родѣрствовать, *v.* п. (*o* żoł-
 нierzach:) rabować, być marode-
 rem, rabusiem.
 Ма́родѣръ, -а, *m.* maroder,
 [żołnierz, który odłączywszy się
 od armii, oddaje się grabieży],
 drob, rabus, rabownik.
 Ма́рочка, -и, *f.* dim. mare-
 цка, mała marka.
 Ма́рочный, -ая, -ое, *adj.* мар-
 цkowy, od marki.
 Ма́рсель, -я, *m.* Mar. żagiel
 bosnianego gniaзда.
 Ма́рсовый, -ая, -ое, *adj.* Mar.
 do bosnianego gniaзда należący;
 marsowy; *сfr.* Ма́рсъ.
 Ма́рсъ, -а, *m.* 1. Mar. bocia-
 nie gniaздо; 2. *Astron.* mars,
 [nazwisko planety]; 3. *Chem.*
 mars, imię żelaza.
 Ма́ртовскій, -ая, -ое, *adj.*

marcowy, od miesiąca marca; мартовское пиво, пиво мартовое; мартовские туфли, туфли мартовские гатне, [miesiąc w roku].

Мартъ, -а, м. Marzec, (трzeci) Мартышка, -и, f. 1. Н. п. (segorithes), kosczkodan, (gatunek maip), kot morski; 2. Н. п. (sterna), jaskółka morska; v. Качарка.

Маршанця, v. Лепесточница. Марціалъныя воды, f. pl. wody marsyalne. [dworu].

Маршалъ, -а, м. marszałek Маршалскій, -ая, -ое, adj. marszałkowski. [kostwo].

Маршалство, -а, н. marszał- Маршанця, v. Лепесточница. Маршированіе, -я, н. marszerowanie, maszerowanie.

Маршировать, v. н. marszerować, maszerować, ісć krokami miarowemi.

Маршировка, -и, f. marszerowanie, maszerowanie. [ciąg drogi]. Маршрутъ, -а, м. marszruta; Маршь, -а, м. maraz, marszerunek, maszerunek, pochod.

Марь, -и, f. Bot. (chenopodium), geiia stora, geiia noga; мацуниіс; марь деревянская, щербенная, (chenopodium bonus Henricus), мацуниіс stralkowy; марь воиначая, (chenopodium valvaria, vulgare), мацуниіс śmierdząca, geiia stora śmierdząca, рѣя łoboda; марь глестогонная, v. Глѣстогонца. [Вашиачёкъ].

Марынь шамачёкъ, v. губ: Марынь корень, v. Шлоня.

Марыны сапожик, v. Вашиачёкъ (Марынь).

Марьяникъ, -а, м. Bot. (melampyrum arvense), krowia rzepnica, krowia reż.

Маска, -и, f. maska, larwa. Маскарядный, -ая, -ое, adj. maskaradni, maskaradowy.

Маскарядъ, -а, м. maskarada. Маскированіе, -я, н. maskowanie.

Маскировать, v. а. maskować, maska zasłaniać; -ся, v. r. (prop. & *) maskować się. [ница (2)].

Масленая, -ой, s. f., v. Масле. Масленикъ, -а, м. 1. maślanica, мацуниіс do robienia masła; 2. Bot. (Boletus viscidus), maślak; hubka włóknista. [oleisty].

Масляный, -ая, -ое, adj. Масленца, -и, f. 1. maślaniczka, рузка do masła; stoik, stojek do masła; 2. maślanica, tydzień przed wielkim postem, zarzuty, karnawal, kulig, kulik; §. не всегда [abo не всё] коту маślanicy, бивъетъ и великій постъ, не zawsze przy dworce gody, ożestwie głody; jest w tygodniu niedziela, jest także i piątek.

Масляничный, -ая, -ое, adj. Масленіе, -я, н. maślenie, smarowanie maślem lub olejem, olejowanie.

Масленка, -и, f. oliwa, oliwka.

Масляный, -ая, -ое, adj. olejowy, olejny, maślny; do trzmania oleju używany; маślenый бочёнокъ, bezculka do oleju; маślenое пятно, plama od oleju lub masła.

Маслина, -и, f. Bot. (olea europaea), oliwa, drzewo oliwne Europejskie; oliwa (owoc); дикая маślina, (oleagnus), oliwa polna, dzika; oliwnik, oleaster.

Маслиный, -ая, -ое, adj. oliwny, oliwkowy. [oleisty]. Маслистый, -ая, -ое, adj. Маслить, v. а. olejem lub maślem (na-, po-)smarować, olejować, maślic; olejem; maślem krawić; -ся, v. p. być smarowanym olejem lub maślem; v. r. walać się.

Маśliца, v. Маслина. Маśliце, -а, н. dim. maśelko; kawalek masła; дай маśliца, дай mi kawalek masła, дай mi trochę masła.

Маśliчина, v. Маслина. Маśliчце, -я, н. Ecl. s. ogrojec, oliwnica, oliwnik, ogródnik или сад oliwny.

Маśliчний, -ая, -ое, adj. oliwny; маśliчныя вѣтвъ, róższka, gałązka oliwna; oliwa; маśliчныи вертоградъ, маśliчныи садъ, сад или ogród oliwny, oliwnica, oliwnik, ogrojec; маśliчное дерево, v. Маслина.

Маśло, -а, н. olj, olejek; maślo; коровье маśло, krowie maślo; деревянное маśло, oliwa; дяльбо маśло, olj liniany; конопляное маśло, постное маśло, olj koporny, olj do potraw; каменное, горное, чёрное маśло, olj skalny, olj ziemny, nafta; купорбное маśло, olj wityrolizacyjny; ароматическа, бальзамныя маśла, oljki aromatyczne, рашпаче; торгуючий ароматическими маśлами, olejkarz, позваж oljki na sprzedaż; тѣсто на маśлѣ, ciasto maślane, francuzkie; хлѣбъ съ маśломъ, chłeb z maślem; какъ по маśлу, fat. (§.) jak po mydle, z mydła, smarownie, bez przeszkody; маśломъ зьявлять покаръ, (§.) oleju do ognia przylewac; огień do ognia przydawac; it. v. Кататьола (въ маśлѣ); §. маśло самѣ не родится, без праше ни бѣда коласце; [сѣр. Вога звычайна а рѣки przykladaj]; pieczone golabki nie przyleca same do gabki.

Маśло-бой, -я, м. olejkarz, maślarz, со maślo robi; -бойка, -и, f. maślanica; -бойничать, v. н. zajmować się robieniem masła; -бойный, -ая, -ое, adj. do robienia masła służący; olejkarz; -бойня, -и, f. 1. miejsce, gdzie maślo robią; 2. olejarnia, olejnia; -бойщикъ, -а, м. maślarz, со maślo robi; -бойщица, -и, f. maślarka, która maślo robi; -продавецъ, -вца, м. maślarz,

со maślo przedaје; olejkarz, olejnik; -сѣхаръ, v. Элеосѣхаръ.

Маśляникъ, -а, м. Bot. (Boletus viscidus), hubka włóknista; maślak. [чный].

Маśляничный, v. Масленіе. Маśлянка, -и, f. Н. п. (melos proscarabeus), мајówka, (owad).

Маśлобій, -а, м, -ое, adj. маśлобійскі, франмаśоискі, wolnomularski; маśлобійска лѣжа, ложа маśоbійска, wolnomularska.

Маśлоство, -а, н. франмаśонера, wolne mularstwo, товарищество франмаśоискіе.

Маśлобъ, -а, м. франмаśон, wolny mularz.

Маśса, -и, f. masa, massa, stos, kupa, skupienie cząstek; ogół dóbr; конкурсная маśса, Jur. масса uprzedności, масса конкурсова.

Маśсивность, -и, f. масыувносć, miąkвосć. Маśсивный, -ая, -ое, adj. масыуууу, масыуууу, miąkгы, gruby.

Маśтакъ, -а, м. pop. majster, zdatny, zposobny, doskonały, biegły. [wac].

Маśтачить, v. а. pop. majstro- Мастерить, v. а. majstrować; robić со; wykonywać, wykonać со.

Маśтерница, -и, f. kobieta sposobna, zgrabna do robót.

Маśтерщице, -а, м. augm. pop. wielki znawca szera.

Маśтеровой, -ая, -ое, adj. rzemieślnicy; маśтероваја, -ой, s. f. rzemieślnicza izba, pracownia, warsztat; маśтероваій, -аго, s. m., & маśтероваій челоуькъ, rzemieślnik; маśтероваіе, pl. rzemieślnicy.

Маśтерская, -ой, s. f., v. stub: Маśтерскій.

Маśтерскі, adv. по mistrzowski, doskonale, по majstersku.

Маśтерскій, (-ой), -аи, -ое, adj. mistrzowski, doskonały, majsterski; маśтерская, -ой, s. f. rzemieślnicza izba, pracownia, warsztat.

Маśтерство, -а, м. majstrowstwo, majsterja; столярное маśтерство, stolarstwo; карбное маśтерство, stelmachstwo, rzemieślniczo stelmacha; часовое маśтерство, zegarmistrzowstwo.

Маśтеръ, -а, м. majster; токарный дяль маśтеръ, tokarz; золотій дяль маśтеръ, złotnik, jubiler; оружейный маśтеръ, оруженік, miecznik, piatnerz, biksmacher; шалерный маśтеръ, tapceser, tapicer, obiclarz; канатный маśтеръ, rowocznik; карбный маśтеръ, v. Карбтникъ; инструментальный маśтеръ, instrumentnik; органний маśтеръ, organmistrz; §. дяль маśтера боітся, познаѣ маśтра по dziele.

Маśтика, -и, f. maśtykы, maśtykowa зувка.

Маśтиковій, v. Маśтичний.

Махъ, -а, *м. л.* mach, wamach, machnienie; ruch wahadlowy; 2. śmigła, skrzydło wiatrakowe; махомъ, въ маху, *пор. skoro, szybko*; w mgnieniu oka.

Маца, -ы, *ф.* pilka drukarska do padania farby na formy.

Мачеца, *Ессл. сл.*, *в.* Мачиха. † Мачениць, -а, *т.* зуп масошу.

Мачиха, -и, *ф.* masocha.

Мачихинъ, -а, -о, *adj.* masoszyn, masoszynski, od masoшы.

Мачта, -ы, *ф.* maszty; корабль о двухъ, трёхъ мачтахъ, *в.* Двухмачтовый, Трёхмачтовый (корабль).

Мачтовникъ, -а, *т.* masztowina, masztowe drzewo, drzewo na maszty zdadne. [maszty robacy.

Мачтовникъ, -а, *т.* rzemieślnik mачтовой, (-ий), -а, -а, -о, *adj.* mачтову, od maszty; mачтовой хлѣбъ, masztowe drzewo, drzewo na maszty zdadne.

Машина, -ы, *ф.* machina, (maszyna), silnia. [machinalny.

Машиный, -ая, -ое, *adj.*

Машинизмъ, -а, *т.* maszynista.

Машинка, -и, *ф. dim.* machinka, (maszynka).

Машинный, -ая, -ое, *adj.* machinowy, (maszynowy); машинное колесо, koło machineowe; машинный мастеръ, *в.* Машинистъ.

Машинный, -ая, -ое, *adj.* rozrzućny, marnotrawny.

Маштабъ, -а, *т.* mastab, pomiar. [jednochnodnik.

† Маштакъ, -а, *т.* sztapak. Маѣкъ, -а, *т.* majak, wieża lub słup do latarni morskiej.

Маѣло, -я, *п.* mordowanie, niwienie, fatygowanie.

Маѣтъ, -а, *ф. pop.* ciężka praca.

Маѣтникъ, -а, *т.* perpendyкулъ, wahadło, niepokój.

Маѣтничій, -ья, -ю, *adj.* wahadlowy, do wahadła, перпендыкулу należący.

Маѣтность, -и, *ф. pop.* fadyga, zmordowanie, strudzenie, zemdleńie, zmęczenie.

Маѣтный, -ая, -ое, *adj.* pop. meczazy, trudzazy, fatygujący.

Маѣтъ, *в. а. pop.* mordować, nużyć, męczyć, trudzić, utrudzać, fatygować; -ся, *в. г. mordować się, męczyć się; schnąć od cieprienia, cierpieć w jakiej chorobie.*

Маѣчить, *в. п. pop.* biedę klerać.

Маѣчный, -ая, -ое, *adj.* majakowy, do wieży lub słupa morskiego należący.

Мгла, -ы, *ф.* mgła. [sty.

Мглистый, -ая, -ое, *adj.* mglisty.

Мглиный, *Ессл. сл.*, *в.* Мглистый.

Мгновѣно, -я, *п.* mgnienie oka, chwila, moment; во мгновѣное ока, w mgnieniu oka.

Мгновѣнность, -и, *ф.* momentalność. [mentalny, chwilowy.

Мгновѣнный, -ая, -ое, *adj.* mo-

Мѣбель, -и, *ф.* mebl, *pl.* meble. Мѣбельный, -ая, -ое, *adj.* meblowy.

Мѣбельщикъ, *а, т.* handlujący meblami; robacy meble, stolarz.

Мѣблированы, -я, *п.* meblowanie, meblami zdobienie, в меблировку.

Мѣблировать, *в. а.* meblować, meblami zdobić, в меблировку.

Мѣблировка, -и, *ф.* meblowanie.

Мѣблировщикъ, -а, *т.* meblujący.

Мѣдаль, -и, *ф.* medal; czadz. Медальёръ, -а, *т.* medaljer.

Мѣдальонъ, -а, *т.* medaljon. Мѣдальничекъ, -а, *т. dim.* medaljonik.

Мѣдалька, -и, *ф. dim.* medalik. Мѣдальный, -ая, -ое, *adj.* medaljowy.

Мѣдальщикъ, -а, *т.* medaljer. Мѣдвеникъ, -а, *т. Н. п.* (bombylus), trzmiel, owad.

† Мѣдвенница, -ы, *ф.* szpiżarnia do chowania miodu.

Мѣдвенный, -ая, -ое, *adj.* *Ессл. сл.* miodowy; słodki jak miod.

Мѣдвѣдина, -ы, *ф.* niedźwiedzina, mięso niedźwiedzie; (†) skóra niedźwiedzia.

Мѣдвѣдица, -ы, *ф. л.* niedźwiedzica, samica niedźwiedzia; 2. *Astron.* niedźwiedzica, wóz na niebie, wóz niebieski.

Мѣдвѣдице, -а, *т. augm.* niedźwiedzisko, wilki niedźwiedzki.

Мѣдвѣдка, -и, *ф. л.* hebel duży do grubej roboty; 2. wóz na niskich kołach do przewożenia ciężarów; 3. *Artill.* okara; 4. *Bot.* (meum athamanticum), oleśnik; 5. *Н. п.*, *в.* Медвѣдокъ.

Мѣдвѣдокъ, -дка, *т. Н. п. л.* (*gryllus gryllotalpa*), niedźwiadek, owad; 2. bobr miodowy (w Kamczatce).

Мѣдвѣдь, -я, *т. Н. п.* (*ursus*), niedźwiędź; медвѣдь бѣлый, полярный, niedźwiędź polarny, niedźwiędź morski; §. *в. sub.* Берлога; 2. *fig. в.* Воркунъ, Брукъ.

Мѣдвѣжатина, -ы, *ф.* niedźwiedzina, mięso niedźwiedzie; skóra niedźwiedzia.

Мѣдвѣжатникъ, -а, *т.* niedźwiędзник, ten co prowadzi niedźwiędзи.

[дзвѣдзятко.

Мѣдвѣжнокъ, -нка, *т. п.* медвѣжина, -ы, *ф.* niedźwiedzina, mięso niedźwiedzie.

Мѣдвѣжий, -ья, -ю, *adj.* niedźwiędзи; медвѣжья шуба, futro niedźwiędzie; (*Bot.*) медвѣжий виноградъ, медвѣжий ягода, (*arbutus uva ursi*), тѣчнаца, niedźwiędzie gronko; *в.* Толокнянка (медвѣжья); медвѣжий ченюкъ, *в.* Черемѣца; медвѣжий корень, медвѣжий укропъ, *в.* Медвѣдка (*Bot.*); *ii. в.* Ушко, Ушко (медвѣжье).

† Мѣдвяный, *в.* Медовый.

Медолапка, -и, *ф.* brytan. Медолапская собака, *в.* Медолапка. [карство.

Медикаментъ, -а, *т.*, *в.* Ледикохирургъ, -а, *т.* medikochirurg. [doktor.

Мѣдикъ, -а, *т.* medyk, lekarz, Мѣдистый, -ая, -ое, *adj.* mioddzisty, w miod obfity.

Мѣдичина, -ы, *ф.* medycyna; nauka lekarska.

Мѣдичинский, -ая, -ое, *adj.* medyczny, lekarski, doktorski.

Мѣдлене, -я, *п.* zwłoka, odzwłoka. [i], opieszale.

Мѣдленно, *adv.* zwolna, powolność, nierozpieszalność, opieszalność, ociąganie się.

Мѣдленнымъ, -ая, -ое, *adj.* powolny, nierozpieszalny, opieszaly, ociągający się, mitrzęny.

Мѣдлинный, *в.* Мѣдленый. Мѣдлитель, -я, *т.* powolny, opieszaly, mitręga, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительно, *adv.* powolnie, opieszale. [wolność, opieszalność.

Мѣдлительность, -и, *ф.* powolność, mitręga, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Мѣдлительный, -ая, -ое, *adj.* powolnie, opieszale, ochoczy jak pień na ptaki.

Медунка, -и, *f. Bot. (medicago)*, kiziorogozec siewny, lucerna.

Мёдъ, -а, *m. miód*; miód przazny; miód pitny; диний мёдъ, miód lesny od pszczoł dzikiх; бѣлый мёдъ, *v. Дилецъ*; пчелѣный мёдъ, miód pity; сладкій какъ мёдъ, słodki jak miód; §. гдѣ мёдъ, тамъ и мѣхи, gdzie miód, tam i muchy; *и. на языкѣ мёдъ, а подъ языкомъ лёдъ, v. sub: Лёдъ (§).*

Межа, -и, *f. miedza*, granica.

Межгорный, -ая, -ое, *adj. międzycy górny*, międzycze między górami.

Межгорье, -я, *n. międzycy górce*, Междо-мѣлье, -я, *n. Gramt.*

(interjectio), wyrzykniek; -мѣсячье, -я, *n. międzymiesięczne*, międzymiesięczny czas; -рѣчье, -я, *n. międzycy rzecze*, kraina między rzekami; -усобица, -и, *f. wojna*, pisanaski domowe, wewnętrzne, rozterki, zatargi; -усобице, -я, *n. niezgoda*, wojna domowa;

v. Междоусобица; -усобиный, -ая, -ое, *adj. domowy*, wewnętrzny, własny, wnoji; междоусобная война, wojna domowa; -усобиство, v. Междоусобице; -усобиствовать, *v. n. mieć niepokój*, prowadzić wojnę domową; -царствие, -я, *n. międzycy carstwo*, bezkrólestwie.

Между, *praez. (c. Instr.)*, między; жить между добрыми людьми, żyć między dobrymi ludźmi; находитъ между страхомъ и надеждою, być między strachem i nadzieją; между горами, między górami; между тѣмъ, między tѣm; между прочимъ, więc; между нами (будъ) сказано, mówięc między nami.

Между-брѣвье, -я, *n. międzycy brzw.*, miejsce między brzwiami; -время, -я, *n. międzycy czasie*, czas między jedną a drugą chwilą upływajacy; -горье, -горный, *v. Межагорье*, Межгорный; -дѣйствительное, -я, *n. v. Антракте*; -убытки, -я, *n. Archił.* próżnia między ząbkami zęboma Jonickiego i w Kozyuckiego porządku; -костный, -ая, -ое, *adj. Anat.* międzycy kostny, między kośćciami; -рѣберный, -ая, -ое, *adj. Anat.* międzycy brzwom; междурѣберная артерія, артерія międзycy brzwom; -стольное, -я, *n. międзycy stółce*, międзycy stółce; -стрѣчье, -я, *n. odległość* między liniami, wierszami, interlinia; -стрѣчный, -ая, -ое, *adj. międзycy linijny*, międзycy wierszowy; -усобице, v. Междоусобице.

Межеваніе, -я, *n. rozgraniczanie*, rozmiernianie, mierzenie pól, gruntów; rozmiar, pomiar.

Межевать, *v. a. mierzyć*, rozmierzać pole, grunta, rozgraniczać.

Межевка, -и, *f. v. Межеваніе*.

Межевой, -ая, -ое, *adj. mierniczny*, granticzny; межевая цѣль, cel granticzny; межевая цѣль, cel granticzny.

Меженщикъ, -а, *m. miernik*, pomiarca.

Межевой, *v. Межевой*.

Меженница, -и, *f. waga*, роуза.

Меженный, -ая, -ое, *adj. śródletni*, wśród lata będący.

Меженъ, -и, *f. śródlecie*, śródlecie lata.

Межеумокъ, -ика, *m. statek wodny* do przewożenia soli.

Межеусобиный, *v. Междоусобиный*.

Межкостный, Межрѣберный, *v. Междукостный*, Междурѣберный. [точный]

Межточный, *v. Промежутокъ*, *v. Между*.

Межтъ, -и, *f. miazga*; *v. Болѣнь (Bot.)*.

Мединка, -а, *m. Eccl. el. n.* папник.

Медрѣ, -и, *f. (u garbarza)*; strona odmięcana skóry, lewa strona wyrąwionej skóry, miedzga, sdrąć miedzrę съ кожи, *v. Мездрыть*.

Медрѣние, -я, *n. miedzdrzenie*.

Медрѣнный, -ая, -ое, *adj. do miedzdrzenia skóry*; медрѣнный ножъ, *v. Тупакъ*.

Медрѣнна, *v. Медрѣ*.

Медрѣнный, Медрѣвый, -ая, -ое, *adj. z lewej strony wyrąwionej skóry*; медрѣнный клей, клей тегі stolarski.

Мездрыть, *v. a. (u garbarza)*; miedzdrzyć, mięсо od skóry oddzielać.

Мекать, *v. n. pop. domniemywać się*, domyślać się, dorozumiewać się.

Мелан-холька, -а, *m. melanholik*, melancholik; -хольскій, -ая, -ое, *adj. melancholizny*, melancholizny; -холья, -и, *f. melanholia*, melancholia.

Меливо, *v. Меливо*.

Меледа, -и, *f. pop. marudność*, marudzenie, mitręga, zmuda; gra w kółka, obrączki.

Меледить, *v. n. marudzić*, mitręczyć, zmuścić.

Мелѣние, -я, *n. mienienie*.

Мелѣнка, -и, *f. dim. mlynek*.

Мелѣнь, -а, *m. mlon*, rękojeść u żarn, walek do tarcia tabaki.

Мелѣнький, -ая, -ое, *adj. dosyć mialki*, drobny.

Мелѣхонекъ, -нѣка, -нѣю, *adj. drobnutki*, drobnutekki.

Мелѣво, -а, *n. pop. miewo*, mienienie, melce.

Мелѣванъ, *v. Мелѣвость*.

Мелѣлѣтъ, *v. Донникъ* (трилистный).

Мелѣный, -и, *f. mielizna*.

Мелѣсса, -и, *f. Bot. (melissa)*, melissa, miodownik, медиска Турецкая, *v. Зміеградникъ* (Молдавскій).

Мелѣть, *v. a. drobić*, rozdrabiać.

Мелѣй, -ая, -ое, *adj. mialki*, drobny; plytki, niegłęboki; dro-

bny, małoznaczacy; мелкія денги, drobne pieniądze; мелкое дворянство, drobna szlachta; *и. v. Монета*, Рубля (мелкая), Дюбель, Скопоть (мелкія). [plytko.]

Мелко, *adv. mialko*, drobno.

Мелко-вадо, *adv. nieciermiako*; -вѣтость, -и, *f. pomiera mialkość*; -вѣтый, -ая, -ое, *adj. plytki*, niegłęboki; -вѣдье, -я, *n. mialkość*, plytkość, niegłębokość; -вѣдность, -и, *f. v. Мелководіе*; -вѣдный, -ая, -ое, *adj. plytki*, niegłęboki; -дѣнный, -ая, -ое, *adj. plaskodenny*; -зернистый, -ая, -ое, *adj. drobnozarnisty*; -зубка, -и, *f. mialka pilka* (do pilenia); -зубный, -ая, -ое, *adj. male*, drobne zęby majacy; -лесистый, -а, *m. v. Блосниѣна*; -лиственный, -ая, -ое, *adj. male*, drobne liście majacy; -льсокъ, -а, *m. -льсье*, -я, *n. miejsce miodym lasem zarosłe*; -попѣвность, -и, *f. mala posiadłość*, male dobro; -попѣвистый, -ая, -ое, *adj. mala posiadłość*, male dobro majacy, maly; мекопопѣвный дворянинъ, maly szlachcic.

Мелѣвость, -и, Мелѣкота, -и, *f. drobność*, małobć, mialkość, plytkość.

Мелѣотравный (т), -травчатый, -ая, -ое, *adj. drobnoupstrzozony*; -чешуйчатый, -ая, -ое, *adj. drobnołuskaty*; -шерстный, -ая, -ое, *adj. drobna wełna* majacy.

Мелѣить, -а, *m. kamień miodowy*. [miodozyczny]

Мелодическій, -ая, -ое, *adj. melodyczny*.

Мелодія, -и, *f. melodia*.

Мелодрама, -и, *f. melodrama*.

Меломанія, -и, *f. melomania*.

Меломанъ, -а, *m. meloman*.

Мелочной, (-ий), -ая, -ое, *adj. drobny*, drobiazgowy; maly, małoznaczny, małoznaczacy; мелочной человекъ, człowiek zajmujący się drobnostkami, małemi rzeczami; мелочные счеты, male rachunki; мелочные лавка, kram, sklep kramarski, sklep rozczenny; *и. v. Продажа* (мелочной), Товарищ, Торговъ, Торговѣць (мелочной).

Мелочъ, -и, *f. drobiazг*, drobnotka, drobne rzeczy, bagatela.

Мелузга, -и, *f. drobne rybki*.

Мель, -и, *f. miel*, mielizna, odmiel, plytkość.

Мельзѣние, Мельзѣити, *Eccl. el. v. Доіеіе*, Дойтъ.

Мельзѣние, -я, *n. miganie*.

Мельзѣть, Мельзѣтъ, *v. n. migać się*, mignąć się; искры мельзѣютъ въ глазахъ, migają mi się w oczach; мѣлнѣя мельзѣла, bluskaiewa migajęca się.

Мельзѣтъ, *v. zemiść*, *v. sub: Мельзѣть*.

Мелькомъ, *adv. nagle*, wnet, w oka mgnieniu; bez uwagi, niedokładnie; обзъ втомъ я мель-

комъ слышать, słyszałem o tém niedokładnie.

Мельникъ, -а, *m.* młynarz.
Мельница, -ы, *f.* młyn; вѣтрена я мельница, wiatrak; водяная мельница, młyn wodny; рѣчная -, żagła; пильная -, tartak; теребильный мłyn; паровая -, młyn parowy; пороховая -, młyn prochowy; пшеничная -, *v.* Пшеничная; - кофейная, młynek do kawy. [narza.]

Мельничиха, -и, *f.* żona młynarza.
Мельничий, **Мельничичий**, -ая, -ое, *adj.* młynarski, młynski; мельничное колесо, koło młynskie.

Мелѣть, *v. n.* stawać się miałkim, płutkim; stanąć na mieli. **Мелюзга**, *v.* Мелюзга.

Мелюкъ, -ныкъ, *v.* Наливъ.
Мензула, -ы, *f.* deszczulka, narzędzie matematyczne do zjeżdżowania planów.

Менсура, -ы, *f.* menzura.
Ментикъ, -а, *m.* dolman, kurtka wierzchnia huzarska.

Мень, *gen.* меня & мя, *m.*, *v.* Наливъ.

Меньскъ, **Меньтѣокъ**, *pop.*, *v.* Наливъ. [młodszy.]

Меньшакъ, -а, *m.* syn najmniejszy, *compar. adv.* mniej; меньше всего, najmniej.

Меньшій, -ая, -ое, *compar. mniejszy.*

Меньшой, -ая, -ое, *adj.* młod-
Менше, *v.* Меньше.

Мергель, -я, *m.* margiel.
Мергельный, -ая, -ое, *adj.* marglowy. [bica; *v.* сиреніе.]

Мереза, -и, *f.* mżozna, drugo-
Мерезникъ, -а, *m.* tybak mżezna guby łowiący. [sia.]

Мерепать, *v. n.* *pop.* domyślać.
Мерепъ, *v.* Мерины.

Мереть, *v. n.* umierać.
Мерещиться, *v. s.* śnić się.

Мерзавецъ, -вца, *m.* obzrydliwiec, szkaradnik.

Мерзавица, -ы, **Мерзавка**, -и, *f.* obzrydliwa, szkaradnica.

Мерзайтальный, *v.* Мёрзкій.

Мерзайтъ, *v. a.* mierzzić, obmierzać, (b)mierzić, hydzić, brzydzic, obzrydzać.

Мёрзкій, -ая, -ое, *adj.* obmierzły, obzrydły, brzydki, szkaradny.

Мерзлавый, -ая, -ое, *adj.* nieco zamrzły.

Мерзлость, -и, *f.* zamrzłość.

Мерзлый, -ая, -ое, *adj.* zamrz-
zły.

Мерзлякъ, -а, *m.* *pop.* zamrz-
złak, szłowiek na mrozu zbyt czuły, zimoląg; *it.* kawał zamrzłej ziemi. [zięgo.]

Мерзлятина, -ы, *f.* со zmar-
znięту, *v. n.* marznąć.

Мерзостный, *v.* Мёрзкій.

Мерзость, -и, *f.* obmierźłość, obzrydliwość, szkaradność.

Мерзѣние, -я, *n.* omierźnięcie.

Мерзѣть, *v. n.* - кому, omier-
znąć.

Меридианъ, -а, *m.* meridian, południk.

Меридиональный, -ая, -ое, *adj.* merydionalny, południkowy.

Меринець, -нца, *m.* mały wa-
lach. [merunowy.]

Мериносовый, -ая, -ое, *adj.*

Меринскій, -а, *m.* 1. merynos, (baran z cienką wełną); 2. merynos, (gatunek materij wełnianej).

Меринъ, -а, *m.* walach.

Меркнуть, *v. n.* mierzchnąć, zmierzchnąć się, mroczyć się, ciemnieć. [srebro.]

Меркүрий, -я, *m.* Chem. żywe
Меркуріальный, -ая, -ое, *adj.* do żywego srebra należący.

Мерланъ, -а, *m.* (merlangus),
wytlonek, ryba morska.

Мерлица, -ы, *f.* *prov.* skóra.

Мерлуха, -и, *f.* skórka baranina.

Мерлушечій, **Мерлушій**, -ья, -яе, *adj.* ze skórek baranich.

Мерлушка, -и, *f.* *dim.* baranek, skórka baranina.

Мерлушчатый, *v.* Мерлушечій.

Мертвенность, -и, *f.* martwość, odretwiłość, odumarłość, śmiertelna blađość; *v.* Омертвѣніе.

Мертвенный, -ая, -ое, *adj.* śmiertelny; *it.* błąd jak śmierć; мертвенная блядность, śmiertelna blađość.

Мертвѣцки, *adv.* (o ріjanym):
без szczucia; онъ мертвѣцки пьянъ, on ріjanу jak bela, ріjanу bez duszy.

Мертвѣць, -а, *m.* umary.

Мертвечина, -ы, *f.* ścierw, ścierwo; *it.* *v.* Падаль.

Мертвечинный, -ая, -ое, *adj.* ścierwowy.

Мертвительный, -ая, -ое, *adj.*

Мертвить, *v. a.* pozbawić życia.

Мертво, *adv.* bez szczucia; jakby nieżywu; jakby umary.

Мертвождь, *v.* Могилякъ (2).

Мертвоносный, *Eccl. st.* (2).
Смертоносный.

Мертворожденный, -ая, -ое, *adj.* nieżyво urodzony.

Мѣртовость, -и, *f.* martwość, odretwiłość.

Мѣртвый, -ая, -ое, *adj.* martwy, umary; trupі; погребѣніе мѣртвѣць, pogrzebanie umarłych;

мѣртвый дѣвъ лицъ, trupі kolor twarzy; мѣртвый языкъ, jezyk umary; мѣртвый якорь, kotwica największa; мѣртвая вода, woda stojąca; мѣртвая голова, (Chem.)

trupia głowa; *caput mortuum*;

мѣртвая тишина, мѣртвое безмолвіе, cisza grobowa; нить мѣртвую чаму, pić bardzo.

Мѣртвѣние, -я, *n.* martwienie, drętwienie. [twieć.]

Мѣртвѣть, *v. n.* martwieć, drętwieć.

Мѣрцаіе, -я, *n.* zmierzchanie.

Мѣрцать, *v. n.* zmierzchnąć się.

Мѣскъ, *gen.* мѣска, *m.* *Eccl. st.*, *v.* Лонакъ. [(живѣтны).]

Мѣсмеріамъ, *v.* Магнетизамъ.

Мѣсця, -и, *m.* messyasz.

Мѣстѣца, -ы, *m.*, *v.* Двурѣд-
ный.

Мѣстникъ, *Eccl. st.*, *v.* Мѣст-
гѣль. [bok winogronowy.]

Мѣсть, *gen.* мѣста, *m.* *Eccl. st.*

Мѣсть, -и, *f.* zemsta, pomsta.

Мѣсть & Мѣсти, *v. a.* mięść, zamiatać.

Металлическій, -ая, -ое, *adj.* metalowy, metaliczny.

Металлоидный, -ая, -ое, *adj.* do metali podobny.

Моталловый, -ая, -ое, *adj.* metalowy, kruszcowy.

Металлургическій, -ая, -ое, *adj.* metallurgiczny.

Металлургия, -я, *f.* metallurgia, sztuka wydobywania kruszców.

Металлуръ, -а, *m.* metallurg.

Металлъ, -а, *m.* metal, kruszec.

Метаніе, -я, *n.* 1. miotanie, rzucanie; метаніе икръ, wyruszczanie іkry z siebie, іkрене; метаніе ружьей, robenіе bronіа, excercowanie; 2. *Eccl. st.* pokłon. [tacz, rzutnik.]

Метатѣль, -и, *m.* cisakcz, miotательный.

Метатѣльный, -ая, -ое, *adj.* rzutny, rzucały; метатѣльная машина, machina rzucałna, rzucałna; метатѣльное колѣе, groł, pot-cisak; метатѣльная (abo огне-стрѣльная) хлопчатая бумага, *v. sub.* Огнестрѣльный.

Метать, **Метнуть**, *v. a.* miotać, rzucać, cisnąć; метать бомбы, rzucać bomby; метать стрѣлы, rzucać strzaly; метать икръ, (o rybaczach) іkrę z siebie wyruszczać; (o zwierzętach) romiatać, zrzębic się, szczonіć się, etc.; - колать, kosić się; - ружьей, robić bronіа, excercować; метать жрѣбію, rzucać losy, losować; - кровь, krew' rzucać, puścić; метать іскры, *v.* Искряться; метать пѣтлі, (u kraśca) dziurki obzycować; - ся, *a*) *v. r.* rzucać się, cisnąć się; *paradać*; *β*) *v. p.* być rzuśanym, ciskany; rzucać się; wyrzucać się; wradać (np. w oczu); мѣтается въ глаза, wrada w oczu; емъ мѣтается въ глаза, *to go w oczu kole; онъ мѣтается (abo блядѣтъ), какъ угорѣлый, abo какъ угорѣлая кошка, бiega jak orazony, jak kot zagorzaly.

Метафизика, -и, *f.* metafizyka.

Метафизикъ, -а, *m.* metafizyk.

Метафизическій, -ая, -ое, *adj.* metafizyczny. [fora, przęnośnia.]

Метафора, -ы, *f.* Rhet. meta-
Метафорическій, -ая, -ое, *adj.* metafizyczny.

Метѣлица, *v.* Метѣль.

Метѣль, -и, *f.* *dim.* miotełka.

Метѣлочка, -и, *f.* *dim.* miotełeczka.

Мѣтель, -я, *m.*, *v.* Метѣль.

Мѣтѣль, -и, *f.* miecіel, zawie-
rucha, szagaга, śnieżnica; мѣ-
тѣлью занесла дорогу, droga
śniegiem zawiana.

Метельникъ, -а, *m.* miotliisko, trzonek, kij miotły.

Метельникъ, -а, *m.* 1. zamiatacz; 2. miotlarz, co miotły robi.

Метельница, -ы, *f.* 1. zamiataczka; 2. miotlarka, ta co miotły robi.

Метёне, -я, *n.* zamiatanie.

Метеорическій, -ая, -ое, *adj.* meteorogowy, do meteoru nalezący; метеорный камень, *v.* leżący; метеорный камень, *v.* leżący; метеорограф, -а, *m.* метеорограф; -оролить, *v.* Ав. ролять; -орологическій, -ая, -ое, *adj.* meteorologiczny; -орологія, -я, *f.* meteorologia, nauka o zjawiskach parowietrznych; -орологъ, -а, *m.* meteorolog; -оръ, -а, *m.* meteor, zjawisko parowietrzne.

Мётный, -ая, -ое, *adj.* pewny.

Мётность, -и, *f.* pewność.

Метла, -ы, *f.* 1. miotła; 2. ropogon u komety; 3. (Bot.), *v.* Metelka.

Метлика, -и, Метлица, -ы, *f.* Bot. (*Brotus cecalinus*), stokłosa żytna.

Метлишка, -и, *f.* mizerna miotła. [trzonek u miotły.]

Метловище, -а, *n.* miotliisko.

Метлообразный, -ая, -ое, *adj.* miotłopodobny. [Metągь.]

Метлѹть, -ся, *v.* semelf., *v. sub.*

Метода, -ы, *f.* metoda, sposób, pewny porządek, prawidło.

Методическій, -ая, -ое, *adj.* metodyczny.

Методъ, -а, *m.* в. Метода.

Метонийскій, -ая, -ое, *adj.* metonimiczny. [nimia.]

Метонія, -я, *f.* Ehet. metonimia.

Метрика, -и, *f.* метрика; наука о miarach wierzg.

Метрический, -ая, -ое, *adj.* метрический; метрическая книга, *v.* Метрика; метрическое свидѣтельство, метрика.

Метрологическій, -ая, -ое, *adj.* metrologiczny.

Метрологія, -я, *f.* metrologia, наука о miarach.

Метроманія, -я, *f.* metromania.

Метрометр, Метрономъ, -а, *m.* Миз. metrometr, metronom, narzędzie muzyczne do wymierzania taktu.

Метръ, -а, *m.* 1. metr, miara wierzg; 2. metr, miara długości.

Метчикъ, -а, *m.* krawędź ścięта ukosnie; świder.

Метиль, -я, *m.* Н. н. (ephemera), jętkа, owad.

Меть, -и, *f.* (o koniach) galop.

Метнитическій, -ая, -ое, *adj.* smrodliwy; zaraźliwy.

Механизмъ, -а, *m.* mechanizm, skład, budowa.

Механика, -и, *f.* mechanika.

Механикъ, -а, *m.* mechanik.

Механически, *adv.* mechanicznie. [mechaniczny.]

Механический, -ая, -ое, *adj.*

Мечебѣтець, -гца, Мечебѣецъ, -бойца, *m.* szermierz, mieczobój, fechtarz.

Мечебѣтний, -ая, -ое, *adj.* szermierski, fechtarski.

Мечеви́дний, *v.* Мечеобразный. [цник, со миец носи.]

Мечебѣецъ, -ца, *m.* mieczobójczy; Меченосный, -ая, -ое, *adj.* miecz noszący. [носець.]

† Меченоша, -и, *m.* в. Мечеобразный, -ая, -ое, *adj.* kształt miecza mający; мечеобразная хліа, *v.* Ирѣ.

Мечѣтний, -ая, -ое, *adj.* мечетowy.

Мечѣть, -и, *f.* meczet, świątynia [хлі божна] mahometauska, Турецка, mezkita.

Мѣчикъ, -а, *m.* 1. *dim.* mieczyk; 2. (Bot.), *v.* Мѣчникъ (3).

Мѣчка, -и, *f.* Eccl. *sl.* niedźwiedzica, samica niedźwiedzica.

Мѣчникъ, -а, *m.* 1. (f), miecznik, co miecz nosi; 2. kat, mistrz; 3. Bot. (*gladiolus*), mieczyk; korzeń liliiowy; łaniczka.

Мѣчный, -ая, -ое, *adj.* mieczowy.

Мечтá, -ѣ, *f.* omylenie, złudzenie, mara, urojenie, chimera, marzenie, fantazya.

Мечтáние, -я, *n.* przywidzenie, rojenie, marzenie.

Мечтáтель, -я, *m.* fantastyk, marzyciel, roiciel.

Мечтáтельница, -и, *f.* fantastyczka, marzycielka, roicielka.

Мечтáтельность, -и, *f.* fantastyczność, marzycielstwo, urojenie, iluzya; * руща, дума.

Мечтáтельный, -ая, -ое, *adj.* fantastyczny, urojony, zmysłony; * рущы, dumny.

Мечтáть, *v.* n. wystawić sobie, marzyć, roić co w głowie; -ся, *v.* r. marzyć się, roić się, trzymać, rozumieć o sobie (wie).

Мечъ, -а, *m.* miecz. [ie.]

Мечъ-рыба, -ы, *f.* Н. н. (*xiphias gladius*), miecz-ryba.

Мещи, Eccl. *sl.* в. Метáть.

Мешіонѣвъ, -а, *m.* niespor.

Мжѣние, Eccl. *sl.* в. Мигáние, Живурение.

Мжѣти, Eccl. *sl.* в. Мигáть.

Мжурить, Мжурить, Мжурить.

Мгнѹть, *v.* n. gnić, psuć się.

Мгáда, -ы, *f.* nagroda, zapłata, зык, когзуб.

Мгáдо-водáтель, -я, *m.* nagrodziciel; -водáние, -я, *n.* Eccl. *sl.* nagrodzenie, odwet;

-водáтель, -я, *m.* Eccl. *sl.* nagrodziciel; -водáтельница, -я, *f.* Eccl. *sl.* nagrodzicielka;

-водáйти, *v.* a. Eccl. *sl.* nagradzać, wynagradzać; -мáние, Eccl. *sl.* в. Мздойство; -ищець, -ица, *v.* Взáточникъ; -ишничать, *v.* n. brać зыски, datki, podarki; -ишний, -иштенный, -ая, -ое, *adj.* interessowany, datkobierczy, biorzący wziętki; -иш-

ство, -а, *n.* interessowność, branie podarunków, datków, wziętków; -ишствовать, *v.* Мздоимничать; -любѣць, -бца, *m.* Мздоимнов(а)ny, chciwy datków, lubiący brać podarunki; -любѣцый, -ая, -ое, *adj.* interessow(а)ny, chciwy datków, lubiący brać podarunki; -любѣць, -я, *m.* Eccl. *sl.* biorzący wziętki, lubiący brać podarunki, chciwy datków, interessow(а)ny. [ганіе.]

Мигáние, -я, *n.* mruganie, migać, migać, dawać znak miganiem.

Мигáть, *prop.* в. Мигѹть.

Мигѹть, *v.* semelf., *v. sub.*

Мигáть, *v.* Мигѹть.

Мигѹбовъ, (-ѣй), -ѣя, -ѣе, *adj.* в ока мгноieniu, в мгноieniu oka.

Мигрѣнь, -я, *m.* Мигрѣна, -я, *f.* Med. migrena, ból w części głowy pospolicie nad oczyma.

Мигѹнь, -а, *m.* mrugacz oczyma, migacz. [oczyma, migaczka.]

Мигѹнья, -и, *f.* mrugaczka.

Мигъ, -а, *m.* мгноienie oka, moment; мгноиъ, в момencie, в мгноieniu oka.

Мидáсь, -а, *m.* Н. н. (*simia nida*), gatunek małру.

Мизантропическій, -ая, -ое, *adj.* mizantropiczny, odludny, nie nawidzący ludzi.

Мизантропъ, -а, *m.* mizantrop, odludek, nie nawidzący ludzi.

Мигáръ, -а, *m.* Н. н. (*aranea tarantula*), paják ziemny.

Мизгáть, -я, *m.* meczet.

Мизѣрно, *adv.* mierznie, blednie, nieszczęśliwie.

Мизѣрность, -и, *f.* mizerność, biedność, nieszczęśliwość.

Мизѣрный, -ая, -ое, *adj.* mizerny, biedny, nieszczęśliwy.

Мизѣнецъ, -ца, *m.* 1. mały palec u ręki ludzkiej; 2. syn młodszы.

[*sl.* najmłodszы.]

Мизинный, -ая, -ое, *adj.* Eccl. Мизинчикъ, -а, *m.* *dim.* mały palec, piąty palec.

Микро-космъ, -а, *m.* mikrokosm; mały świat; -метрический, -ая, -ое, *adj.* mikrometryczny; -метръ, -а, *m.* Astron. mikrometr; -скопѣць, -ца, *m.* *dim.* mały mikroskop; -скопийскій, -скопный, -ая, -ое, *adj.* mikroskopiczny; -скопъ, -а, *m.* mikroskop, drobnowidz.

Микстѹра, -ы, *f.* Pharm. mixtura, lekarstwo.

Милáшка, -и, *s.* m. miły, miła.

Милѣньскій, -ая, -ое, *adj.* miluchny, miluteński, milutki.

Миллионный, -ая, -ое, *adj.* milicyjny, do milicyi nalezący.

Милляца, -и, *f.* milicya, siła zbrojna, wojsko ziemskie.

Миллерово стекло, *v.* Стекло-лѣйль.

Милліонѣрка, -и, *f.* bogactwa milionowa, milionerka.

Милліонерскій, -ая, -ое, *adj.* milionerski.

Милліонеръ, -а, *m.* milioner, bogacz milionowy. [ljonowy]

Милліонный, -ая, -ое, *adj.* mi-
Милліончикъ, **Милліонница**,
v. Милліонъ, Милліонеръ.

Милліонъ, -а, *m.* milion, (1,000,000). [jemnie]

Мило, *adv.* miło, lubo, przy-
Милованіе, **Милованіе**, -я, *n.*,
- корб, miłowanie; miłosierdzie,
litość, politowanie.

Миловать, *v. a.*, - корб, lito-
wać się, miłosierdzie mieć, utra-
skawiać.

Миловать, *v. a.* miłować, lubić, kochać; -ся, *v. r.* kochać się wzajemnie, miłować się.

Мило-видно, *adv.* miłe, przyjemnie; -видность, -и, *f.* miłe, przyjemne гуая twarzy; -видный, -ая, -ое, *adj.* miły, przyjemny, wdzięczny; -сърдце, -я, *n.* miłosierdzie, litość, zmiłowanie się; безъ милосърдія, безъ miłosierdzia; безъmiłosierднe; -сърдovanje, -я, *n.* litowanie się, litość; -сърдовать, *v. a.*, - о комъ, litować się, mieć miłosierdzie; -сърдствовать, *v.* Мило сърдoвать; -сърдный, -ая, -ое, *adj.* miłosterny, litościwy, ludzki, łaskawy.

Мило-стивецъ, -вца, *m.* łaskawca, dobrodziej; -стивница, -и, *f.* łaskawczyni, dobrodziejka; -стивный, *Eccl. sl.*, -стивный, -ая, -ое, *adj.* miłostіwy, miłostіwy, miłostіwy, łaskawy, ludzki; Милостивый Госудъръ, Łaskawy Paniel *abo*: Wielmożny Moeści Dobrodzieju! †-стивный, -а, *m.*, *v.* Любимецъ.

Милостинне-раздаватель, *v.* Милостинникъ; -сбиратель, -я, *m.* zbierający jałmużny.

Мило-стивникъ, -а, *m.* jałmużnik; -стивный, -ая, -ое, *adj.* jałmużniczy; милостинное подаііе, jałmużна; -стивня, -и, *f.* jałmużна.

Милость, -и, *f.* miłosierdzie, łaskawość, łagodność, łaska; просить милости, просить о łasce; быть въ милости у кого-либо, być u kogo w łasce; и. *v.* Войтъ (въ милость), Вѣдти (изъ милости), Взъискивать (милостію), сдѣлать милость, badć Pan łaskaw; Божею милостію, z łaski Bożej; (*Bot.*) Božia милость, *v.* Агранъ (дівій).

Милотаръ, -а, *m.* *Eccl. sl.* kuzniecz.

Милотный, *v.* Мелилотный.

Милоть, -и, *f.* *Eccl. sl.* skóra barania; kozuch.

Милочка, **Милуна**, **Милушка**, -и, *f.* miłe stworzenie.

Милый, -ая, -ое, *adj.* miły, luby, przyjemny.

Милышъ, -а, *m. pop.* kochanek, przyjaciel.

Мильный, -ая, -ое, *adj.* miłowy, na oznaczenie mil (*np.* stęp miłowy). [lym]

Милѣть, *v. n.* stawać się mi-
Миля, -и, *f.* mila.

Милѣга, -и, *m. pop.*, -и. Милышъ. [migi]

Мимика, -и, *f.* mimika, gesta,
Мимикъ, -а, *m.* aktor mimi-
czny. [mieczny]

Мимическій, -ая, -ое, *adj.* mi-
Мимо, *adv.* mimo, pomimo.

Мимоза, *v.* Недотрѣга (2. Bot.).

Мимолѣтный, -ая, -ое, *adj.* mimo lecaący; прѣdko, skoro mimoпрzechodzący.

Мимоходомъ, *adv.* mimochodem, przechodząc mimo; ubo-
cznie, nawiasem.

Мимоходъ, -а, *m.* *Eccl. sl.* przechodzący мимо.

Мимоходѣніе, -я, *n.* *Eccl. sl.* przechodzenie mimo, pomijanie.

Мимоздомъ, *adv.* mimojazdem, przejazdem.

Мимозжій, -ая, -ое, *adj.* przejeżdżający мимо.

Мина, -и, *f.* 1. mina, podkor;
2. мина, wyraz twarzy.

Минарѣтный, -ая, -ое, *adj.* minaretowy.

Минарѣтъ, -а, *m.* minaret.

Миндалевидный, -ая, -ое, *adj.* mający kształt migdału, migdałowy.

Миндалина, -и, *f.* migdał.

Миндалинка, -и, *f. dim.* migdałek.

Миндаль, -я, *m.* migdał; *Bot.*, *v.* Миндальникъ; дикій миндаль, *v.* Бобовникъ.

Миндальникъ, -а, *m.* *Bot.* (*amygdalus*), migdał, drzewo.

Миндальный, -ая, -ое, *adj.* migdałowy; миндальный камень, kamień migdałowy.

Мино-рализация, -и, *f.* mine-
ralizacja; -ралогическій, -ая,
-ое, *adj.* mineralogiczny; -ралогія, -и, *f.* mineralogia; -ралогъ, -а, *m.* mineralog; -ральный, -ая, -ое, *adj.* mineralny; -радь, -а, *m.* minerał, kruszec.

Минерный, -ая, -ое, *adj.* minerski, podkopniczy.

Миниеръ, -а, *m.* minier, podkopnik.

Минія, -и, *f.* rytuał, księga obrządków kościelnych, rubrycella; минія четья, żywoty świętych. [ministerski]

Министерскій, -ая, -ое, *adj.* minister-
Министерство, -а, *n.* minister-
stwo, ministerjum.

Министръ, -а, *m.* minister.

Миниатюра, -и, *f.* miniatura; dziełko, książeczka malutka; саксо, pieściდეtko; въ миниатюрѣ, w miniaturze.

Миниатюристъ, -а, *m.* minia-
turzysta, malarz miniatur.

Миниатурный, -ая, -ое, *adj.* w miniaturze; миниатурный живописецъ, *v.* Миниатюристъ.

Минный, -ая, -ое, *adj.* mino-
wyy, podkorowy.

Минованіе, -я, *n.* mijanie.

Миновать, **Минуть**, *v. a.* mi-
jać, minać, omijać, ominać; mi-
nać, przejść, upłynąć; zimą еше не миновала, zima jeszcze nie przeszła, nie upłynęła; чешъ быть, тобъ не миновать, §. co się od-
wlecze, to nie zeszło; -ся, *v. r.* minać, przejść, upłynąć.

Минота, -я, *f.* *H. n.* (*petromi-
zon*), minóg; минота рѣчная, (*pe-
tromizon fluviatilis*), minóg rzeczny.

Минутный, -ая, -ое, *adj. part.* minuty, upływny.

Минуть, -а, *m.* (*v.* *Arithmeticy*;) minię, znak minię [-].

Минута, -и, *f.* minuta; chwila; пять минутъ десятго, pięć minut na dziesiątą (*sc.* godzinę); зайдъ ко мнѣ на минуту, зайдъ do mnie na chwilę. [chwilka]

Минутка, -и, *f. dim.* minutka;

Минутникъ, -а, *m.* minutnik,

skazówka minutowa na zegarku.

Минутный, -ая, -ое, *adj.* minu-
utowy, minutowy; momentalny, chwilowy; минутная стрѣлка, skazówka minutowa.

Минуточка, -и, *f. dim.* minu-
teczka; chwileczka. [вѣтъ]

Минуть, *v. perf.*, *v. sub:* Мино-
Минцкабинетъ, -а, *m.* gabinet zawierający w sobie różne monety i medale.

Мирѣжь, -а, *m.*, *v.* Марево.

Мироблѣтъ, *v. n. pop.*, -кому, பொழாசை, potakiwać komu.

Мирѣніе, -я, *n.* jednanie, go-
dzenie.

Мирика обмыновѣнная, бо-
лѣтная, *Bot.* (*myrica*), *v.* Мед-
вѣжья лѣпа; мирика восковая, (*myrica cerifera*), krzak wydający roślinny wosk.

Миритель, -я, *m.* jednający, godzący.

Мирительница, -и, *f.* jedна-
jąca, godząca.

Мирительный, -ая, -ое, *adj.* jedнаjący, godzący.

Мирить, *v. a.* jednać, godzić; -ся, *v. r.* jednać się, godzić się.

Миріада, -и, *f.* dziesiątę ty-
сіęcy.

Мирный, -ая, -ое, *adj.* zgo-
дny, sprokojny, cichy; мирная жизнь, ciche, sprokojne życie; мирный договоръ, traktat pokoju.

Миро-вой, -ѣя, -ѣе, *adj.* ty-
сцаю się pokoju, sprokojności; мировой договоръ, *v.* Договоръ (на мировую); мировѣя, -ѣя, *s. f.*, *abo* мировѣя сдѣлка, umowa polubowna; -вицкъ, -вицка, *v.* Посредникъ, Посредница; -вѣй, *v.* Мировой; -дѣ-
вѣцъ, -вѣца, -дѣтель, -я, *m.* dawca pokoju, -жлудникъ, *v.* Мир...; -любѣцъ, -бѣца, *m.* miłobіcnik pokoju; -любѣцъ, -и, *f.* sprokojność, lubienie pokoju; Мир-любивый, -ая,

-оe, *adj.* sprokojnu, lubiący pokoju; Миролюбие, -я, *n.* sprokojność; -любность, -любный, *v.* Миролюбивоe, Миролюбиямый; -нарушитель, -я, *m.* mironośca (+), naruszyciel pokoju; -нарушительный, -ая, -оe, *adj.* naruszający pokój; -начальник, -а, *m.* (o Bogu:) mironaczelnik (+), początek pokoju; -нoсeцъ, -ца, *m.* mironozec (+), przynoszący pokój, uspokoiiciel; -нoсца, -и, *f.* przynosząca pokój, uspokoiicielka; -нoсный, -ая, -оe, *adj.* przynoszący pokój.
 Мирoвo, *v.* Чeбaкъ.
 Мирo-твoрeниe, -я, *n.* godzenie, ustanowienie pokoju; -твoрeцъ, -ца, *m.* tworca pokoju; -твoрительный, *v.* Мирoтвoрный; -твoрити, *v. n.* *Eccl. sl.* godzić, jednać, usmierzać; -твoрный, -ая, -оe, *adj.* pokojodajny; -твoрство, -а, *n.* pogodzenie; -твoрствовать, *v. n.* godzić, jednać; -твoрческий, -ая, -оe, *adj.* pokojodawczy.
 Миррa, -и, *f.* mirra.
 Мирсиа, Мирсиный, *v.* Мирт, Миртовый.
 Мирствовать, *v. n.* *Eccl. sl.* zostawać w pokoju, w sprokojności.
 Миртa, -и, *f.* *v.* Миртъ.
 Миртовый, -ая, -оe, *adj.* mirtowy.
 Миртъ, -а, *m.* *Bot. (myrtus)*, mirt, drzewo; миртъ Индecki, миртъ пpиный, (*myrtus pimenta*), мirt Индукiя; миртъ болюнный, *v.* Мирьяка.
 Миръ, -а, *m.* 1. pokój; zgoda, ugodność; жить въ миръ, żyć w zgodzie, w pokoju; 2. (*Bot.*), *v.* Кудрявецъ; 3. худой миръ лучше доброй ссоры, lepsza zgoda niż bogaty proces.
 Мисa, -и, *f.* waza, wazka.
 Миска, Мисочка, -и, *f.* miska, miseczka.
 Мисoбный, -ая, -оe, *adj.* miszkowy, miszczny. [*missionarski.*]
 Мисслoвeрскiй, -ая, -оe, *adj.* Миссiа, -и, *f.* miszua.
 Мистика, -и, *f.* mistycznoscъ, badanie tajemnic. [*Jemnie.*]
 Мистикъ, -а, *m.* badacz tajemnicъ, -ая, -оe, *adj.* mistyczny, tajemniczy.
 Мисюрка, -и, *f.* miszurka, gatunek hełmu; *сfr.* прытуба.
 Митeль, -я, *m.* gatunek liter drukarskich.
 Миткалевый, Миткалевный, -ая, -оe, *adj.* kartonowy, (muślinowy). [*ślin.*]
 Миткаль, -а, *m.* karton, (муслиновый), *v.* Миткалевый.
 Митра, -и, *f.* mitra, infuła biskupska.
 Митро-политскiй, -ая, -оe, *adj.* metropolitany; -политство, -а, *n.* godność metropolita; -политъ, -а, *m.* metropolita; -по-

литчiй, *v.* Митрополитскiй; -полю, -и, *f.* metropolia, dyceза arcybiskupska; miasto glównie jakiego kraju; +-пoльство, -а, *m.* godność metropolita.
 Мичманскiй, -ая, -оe, *adj.* miedzanski. [*тwо.*]
 Мичманство, -а, *n.* miedzанство.
 Мичманъ, -а, *m.* miedzман.
 Мишeнитъ, *v. n.* celować, do celu mierzyć. [*lowy; тarczowy.*]
 Мишeнный, -ая, -оe, *adj.* цельный, -и, *f.* cel, meta, тarcза стрелница; celownik.
 Мишлудa, -ы, *f.* *v.* Чашкoвое дeрeво. [*zлото lub srebro.*]
 Мишурa, -а, *f.* злuch, falszewe
 Мишурный, -ая, -оe, *adj.* злuchowy. [*бajесchny.*]
 Мишечскiй, -ая, -оe, *adj.* Мисo-логическiй, -ая, -оe, *adj.* mythologiczny, mytologiczny; -лoгiа, -и, *f.* mitologia, mytologia; bajесchność; -лoгъ, -а, *m.* mitolog, mytolog.
 Мишe, -а, *m.* bajka.
 Миазма, -и, *f.* *Med.* miazma, wyziew zaraźliwy.
 Миологическiй, -ая, -оe, *adj.* mytologiczny, muszkulowy.
 Миoлoгiа, -и, *f.* mytologia, opisanie muszkulowъ.
 Мирo-бiтiе, -я, *n.* бытъ swiата; -дeржaвe, -я, *n.* swiатoвлaдctwo; -дeржaвный, -ая, -оe, *adj.* swiатoвлaдцy; -дeржeцъ, -ца, *m.* *Eccl. sl.* (o Bogu:) swiатoвлaдцa; -здaниe, -я, *n.* будoвa swiата; *v.* Мирoсoздaниe; -зидатель, -я, *m.* стwоrзycиe swiата; -oписaниe, -я, *n.* swiатopиcмo, swiатopиcарcтwо, космогpафия; -oписaтeль, -я, *m.* swiатopиc, swiатopиcаръ, космогpаф; -oписaтeльный, -ая, -оe, *adj.* swiатopиcарскi, космогpафичeскi; -пpавитeль, -я, *m.* (o Bogu:) swiатopзгaдцa; -сoздaниe, -я, *n.* стwорзeниe swiата; -сoтвoрeниe, -я, *n.* стwорзeниe swiата.
 Мирoбiдъ, -а, *m.* *pop.* niezноуny krzywдциeл.
 Мирскiй, (-бiй), -а, -бe, *adj.* 1. swiатowy, swiecki; 2. wлoсцiанскi.
 Миръ, -а, *m.* swiат; луд, грoмaдa, gmin, gmina; *и. v.* Пyстйтъ, Хoдйтъ (къ миру).
 Мирянинъ, -а, *m.* swiатoвник, wлoсцiанин, podданы.
 Младeнecъ, -ца, *m.* dzieциe, dzieциaткo.
 Млaтъ, -а, *m.* *Eccl. sl.* млoт.
 Млaчeниe, *Eccl. sl.* *v.* Мoлoчeниe.
 Млeкo, -а, *n.* *Eccl. sl.* млeкo. Млeкo-вiдный, -ая, -оe, *adj.* млeкoвoу, do млeкa пoдoбны; -нoсный, -ая, -оe, *adj.* млeкo зaвлeгaющy; -нитaющiй, -ая, -оe, *adj.* млeкиeт кaрмiацy; млeкoнитaющiя живoтныя, (*мaт-мaткa*), звiерзtа млeкиeт кaрмiацe, звiерзtа есaцe; -пoдбo-

нный, -oбpaзный, *v.* Млeкo-вiдный; -сeдъ, *v.* Пoдмaрeбнникъ; -тoчный, *v.* Млeкo-вoснбный; -цвeтнiй съж-ный, *v.* Слaжнoцвeтъ.
 Млeчникъ, -а, *m.* *Bot. (glauz)*, млeчeниe; *и. v.* Мoлoчaй.
 Млeчный, *v.* Мoлoчный, Млeкo-вoснбный; млeчный пyть, *Astron.* дpoгa млeцнa.
 Млeнoвoк, -нкa, *m. dim.* кaмeнi млeнiскi.
 Млeнь, -а, *m.* 1. (+), кaмeнi млeнiскi; 2. млeн.
 Млeнiе, -я, *n.* dumienie, здyмeниe. [*млeцъ.*]
 Млeтъ, *v. n.* думiеcъ, здумiеcъ; Мнeмoникa, -и, *f.* mnemonika. Мнeмoническiй, -ая, -оe, *adj.* mnemonичeскy.
 Мнeнiо, *adv.* mniemanie.
 Мнeмый, -ая, -оe, *adj.* мнeмaнy, урoжoнy; мнeмaя смeртъ, рoзнa смeртъ.
 Мнeмнoтeльнoсть, -и, *f.* skrupу-лaтнoсть, wаtпливoсть.
 Мнeмнoтeльный, -ая, -оe, *adj.* skrupулaтны, wаtпливy.
 Мнeтъ, *v. n.* мнeмaтe, сaждiцe, гoзумiе o sobie, роiцъ sobie; *v. impers.* мнeтa, здaje сeбe.
 † Мнeхъ, -а, *m.* mnich, зa-кoнник.
 Мнeшескiй, Мнeшeство, *v.* Мoнaшескiй, Мoнaшeство.
 Мнeшeствoвaти, *v.* Мoнaшeствoвaти. [*дeзy.*]
 Мнiй, *сoтp.* *Eccl. sl.* najмнo-тi Мнoгoждъ, Мнoгoицъ, *Eccl. sl.* Мнoгoждъ, *adv.* wielokrotnie.
 Мнoгiй, -ая, -оe, *adj.* многи, wieloрaки, licзny.
 Мнoгo, *adv.* wiele.
 Мнoгo-блaгoутрoбный, -ая, -оe, *adj.* *Eccl. sl.* бaрдзo литoсчy, мiлoстeрny; -бoгaтый, -ая, -оe, *adj.* *Eccl. sl.* бaрдзo богаты; -бoжeство, -а, -бoжiе, -я, *n.* wieloбoжcтa, бaлwoчwалcа, зчiciел wielu богoвъ; -бoжницa, -и, *f.* czециeлкa wielu богoвъ; -бoжничъ, -и, *f.* boжничъ, -ая, -оe, *adj.* wieloбoжny, бaлwoчwалцy; -бoлiзненный, -ая, -оe, *adj.* глeпцaчy o wielu чoрoбъ; -брaчiе, -я, *n.* wieloзeнcтwо, wieloлoбyстwо; -брaчный, -ая, -оe, *adj.* wieloзeнny, wieloлoбny; -бъдный, -бъдствeнный, -ая, -оe, *adj.* *Eccl. sl.* бaрдзo niezзeдiшлy; -вeрхiй, -ая, -оe, *adj.* wieloвeрзoжny; -вiдный, *v.* Мнoгoбoрaзный; -влaскa, -и, *f.* *v.* дeвъ (кo-кyшкiя); -влaстiе, -я, *n.* wieloгoздцтwо; -влaстный, -ая, -оe, *adj.* wieloмoжny, wielo мoцy мaяцy; -вoдiе, -я, *n.* wielo-мoднoсть, oбiтoсъ woдy; -вoд-ный, -ая, -оe, *adj.* wielowoдny; Мнoгo-вoнный, -ая, -оe, *adj.* *Eccl. sl.* wielowoenny, бaрдзo wo-

niejacy, rachnacy; Много-вред-
ный, -ая, -ое, *adj.* wielozkodny,
bardzo szkodliwy; -вредител-
ный, -ая, -ое, *adj.* bardzo galeziasty;
-вщиванный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl.* sz. bardzo wzmowny; -главный,
-ая, -ое, *adj.* wieloglowy; -гла-
голаніе, -я, *n.* *Eccl.* sz. wielo-
mownosc; -глаголивый, -ая, -
ое, *adj.* *Eccl.* sz. wielomowny;
-глазый, -ая, -ое, *adj.* wielooki;
-голосный, -ая, -ое, *adj.* wielo-
glosny; -гласіе, -я, *n.* *Mus.*
wieloglos, polifonizm; -голов-
никъ, -а, *f.* (*Bot.*), *v.* Рѣта
(ствннйя); -головый, -ая, -ое,
adj. wieloglowy; -гранный, -а,
n. *Geom.* wielościan; -гранный,
-ая, -ое, *adj.* wielościanny;
-гробнищный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl.*
sz. wielogrobny, z wielu grobów
złożony; -грѣшный, -ая, -ое,
adj. wiele grzechów mający; -де-
ровитый, -ая, -ое, *adj.* bardzo
obdarzony (nadzwyczajnie) zdol-
nościami); -дѣствовать, *v.* н.
zyc długo; -держаніе, -я, *n.*
wieloznacz; -дневный, -ая, -ое,
adj. długo żyjący; -дѣтныи, -ая,
-ое, *adj.* wiele dzieci mający;
-желанный, *v.* Вождь оцнннй;
-желче, -я, *n.*, -желчность,
-я, *f.* mnogość żółci; -желчный,
-ая, -ое, *adj.* wielozółciowy, wiele
żółci mający; -жѣнецъ, -нца, *m.*
wielozeleniec; -жѣнный, -аро, *v.*
Много жѣнецъ; -жѣнство, -а,
n. wielozѣнство; -заботливый,
-и, *f.* wielki kłopot o co; -за-
бѣтливый, -ая, -ое, *adj.* bardzo
się fraszający; -звѣданный, -ая,
-ое, *adj.* wielu gwiazdami oza-
dzony, gwiazdzisty, gwiazdzisty;
-звательный, -ая, -ое, *adj.* wiele
znający; -значаній, -ая, -ее,
adj. wieloznaczący; -значитель-
ный, -ая, -ое, *adj.* wiele zna-
ący; -именный, -ая, -ое, *adj.*
wieloiimenny; -искусный, -ая,
-ое, *adj.* *Eccl.* sz. bardzo biegły,
doświadczony; -испытанный,
-ая, -ое, *adj.* z wielkimi udra-
czeniem; -класный, -ая, -ое,
adj. *Eccl.* sz. wieloklasowy, klas-
ysty; -колѣнный, -ая, -ое, *adj.*
Archit. wiele kolon mający, wielo-
kolumny; -колѣнный, -колонна-
тый, -ая, -ое, *adj.* *Bot.* wielokolan-
kowy; -костный, -ая, -ое, *adj.*
kościasty; -кратно, *adv.* wielo-
krotnie; -кратность, -и, *f.* wielo-
krotność; -кратный, -ая, -ое,
adj. wielokrotny; -крѣбе, -я,
n., -крѣвость, -и, *f.* krwiwość;
-кровный, -ая, -ое, *adj.* krwi-
стый; -лепестникъ красивый, *Bot.*
(*melitidum creticum*), bób wodny;
-лиственный, -ая, -ое, *adj.* wielo-
listny, liściasty; -лѣсный, -ая,
-ое, *adj.* obfity w las; -лѣтіе,
-я, *n.* długolecie; -лѣтность, -и,
f. długoletność; -лѣтныи, -ая,
-ое, *adj.* długoletni, długo żyją-
cy; -лѣтствіе, *v.* Многолѣтіе;

Много-лѣтство, -а, *n.*, *v.* Мно-
голѣтіе, Многолѣтство;
-лѣтствованіе, -я, *n.* modlenie
się za kogo; -лѣтствовать, *v.*
н. modlić się za kogo; *życ*
длго; -людіе, -я, *n.* ludność
wielka; natłok ludności; -люд-
ность, -и, *m.* ludność wielka;
-людный, -ая, -ое, *adj.* wiele-
ludny, zaludniony bardzo; -люд-
ство, *v.* Многолюдіе; -мло-
сѣрдный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl.* sz.
bardzo miłosierny; -милостив-
ный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl.* sz. wiele
miłosierciwy, łaskawy; -млѣчний,
-а, *m.* *Bot.* (*potygalia*), млѣcnica;
krzyżownica; -мощіе, -я, *n.*,
-мощность, -и, *f.* wielka moc,
sila; -мощный, -ая, -ое, *adj.*
bardzo silny, potężny; -мудрйе,
-я, *n.* mędrkowanie; -мудрый,
-ая, -ое, *adj.* *Eccl.* sz. argumady;
-мятѣжйе, -я, *n.* wielkie zamie-
szаніе, niespokojność; -мятѣ-
жный, -ая, -ое, *adj.* bardzo bu-
рглиwy, niespokojny; -народ-
ность, -и, *f.* wielka ludność;
-народный, -народство, *v.*
Многолюдный, Многолю-
діе; -началіе, -я, -начальство,
-а, *n.* wielozadztwo; -ногий,
-ая, -ое, *adj.* wielonogi; -ногъ,
-а, *m.*, -ножица, -и, *f.* *N. n.* (*ju-
lus*), wielonoga, [wielonóg,]owad;
многоногъ земляной, (*Julius terre-
stris*), wielonoga ziemna; -ножка,
-и, *f.* *1. Bot.*, *v.* Пáпоротникъ
солодковбый; *2. H. n.*, *v.* Мно-
гоногбй; -ножникъ, -а, *m.* *1.*
Bot., *v.* Пáпоротникъ (муже-
скій); *2. v.* Пóлинь; -обратить,
v. Разнообразить; -образіе,
-я, *n.*, *v.* Разнообразіе; -обра-
нный, -ая, -ое, *adj.* wieloraki,
rozmaity; *v.* Разнообразный;
-окий, -очійтый, -ая, -ое, *adj.*
wielooki, wielooczny; -плѣнѣ-
нный, -ая, -ое, *adj.* wieleple-
mienny, wiele potomstwa mający;
-плѣдіе, -я, *n.*, -плѣдность, -и,
f. urodzaj; -плѣдный, -ая, -ое,
adj. urodzajny; -различіе, -я,
n., -различность, -и, *f.* rozma-
ице; -различный, -ая, -ое, *adj.*
rozmaity; -рѣгійй, -ая, -ое, *adj.*
wielorogi; -рѣчивость, -и, *f.*
wielomowność, gadatliwość; -рѣ-
чивый, -ая, -ое, *adj.* wielo-
mowny, gadatliwy; -рѣче, -я, *n.*
wielomowstwo; -свѣдущій, -ая,
-ее, *adj.* wiele wiedzący, znający;
-семейный, -ая, -ое, *adj.* liczna
rodzina mający; -скѣробный, -ая,
-ое, *adj.* pełen zgrzyzoły, smutku;
-славный, -ая, -ое, *adj.* prze-
stawny; -славный, -ая, -ое, *adj.*
leż wiele wlewający, łzawy;
-словбитъ, *v.* н. wiele mówić;
-словіе, *v.* Многорѣчіе,
Многоглаголаніе; -слов-
ный, *v.* Многорѣчйый; -слоб-
ность, -и, *f.* wieloskład-
ność, zawiklaność; -сложный,
-ая, -ое, *adj.* wieloskładny; za-

wiklany; *Gramm.* wielozgłoskowy;
Много-свѣдный, -ая, -ое, *adj.*
Eccl. sz. wielopotrąwny; -свѣ-
дство, -и, *f.* mnogość śniegu;
-свѣжный, -ая, -ое, *adj.* wielo-
śnieżny; -сѣніе, -я, *n.* sen długi;
-составный, -ая, -ое, *adj.* wielo-
zskładowy; -сѣчный, -ая, -ое, *adj.*
soczyty; -сторонній, -ая, -ее,
adj. wielostronny; -сторонность,
-и, *f.* wielostronność; -сторон-
ный, -ая, -ое, *adj.* *Geom.* wielo-
stronny; -страдалецъ, -льца, *m.*
który wiele wycierpiał; -стра-
дальный, -ая, -ое, *adj.* wiele
cierpiący; -струнный, -ая, -ое,
adj. wielostrunny; -сѣбный,
-ая, -ое, *adj.* (*Bot.*) wiele na-
nesia mający; -текущий, -ая,
-ее, *adj.* *Eccl.* sz. wiele ciekawy;
-трудіе, -я, *n.* wielki trud;
-трудность, -и, *f.* pracowitość;
-трудный, -ая, -ое, *adj.* pracow-
ity; -угольный, -а, *m.* *Geom.*
wielokat; -угольный, -ая, -ое,
adj. wielokątny; -цѣбный, -ая,
-ое, *adj.* (*Bot.*) wielobarwny, wielo-
barwny; -цѣбный, -ая, -ое,
adj. wiele uzdrawiający; -цѣб-
ность, -и, *f.* kosztowność; -цѣб-
ный, -ая, -ое, *adj.* kosztowny;
-чадный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl.* sz.
wielodzietny; -частный, -ая, -ое,
adj. wielodzietny; -численно, *adv.*
licznie, mnogo; -численность,
-и, *f.* liczebność, mnogość; -чис-
ленный, -ая, -ое, *adj.* liczny,
mnogi; -члѣнный, -ая, -ое, *adj.*
z wielu członków złożony; -язы-
чный, -ая, -ое, *adj.* wielojęz-
yczny; w wielu językach.
Множае, *compar. adv.* *Eccl.* sz.
więcej. [Więkaży.
Множайший, -ая, -ее, *compar.*
Множеніе, -я, *n.* mnożenie.
Множественность, -и, *f.* мно-
гобѣ.
Множественный, -ая, -ое, *adj.*
mnogi, mnośćwo w sobie zaf-
gajacy; *ii. v.* Числѣ (множе-
ственное).
Множество, -а, *n.* mnogość.
Множимость, -и, *f.* możność
bycia mnogoznym. [czba mnożna.
Множнне число, *n.* *Arithm.* li-
множителъ, -я, *m.* *Arithm.*
mnożnik.
Множить, *v.* а. mnożyć; -ся,
а) *v.* *т.* мноżyć się; rozmnaż-
ать; б) *v.* *р.* być mnogoznym.
Мнѣніе, -я, *n.* mniemanie,
rozumienie, opinia, zdanie.
† Мѣня, -и, *f.* tańca.
Мѣгйла, -и, *f.* grób, mogiła;
v. Вогнйль (въ могйлу).
Мѣгйла, -и, *f.* *dim.* могйлка.
Мѣгйлокопйтель, -я, Мѣгйль-
никъ, -а, *m.* grobarz.
† Мѣгйльница, -и, *f.* *1.* мо-
гйла; *2.* (*Bot.*), *v.* Барвенѣкъ.
Мѣгйльный, -ая, -ое, *adj.* gro-
bowy; -камень, kamień gro-
bowy.
Мѣгйльщикъ, -а, *m.* grobarz.

Могилакъ, -а, т. 1. в. Могилацъ; 2. *Н. п.* (*sepulchra*), гробъ, овад. [zarpatka].
 † Могорѣцъ, -ръ, т. награда.
 † Могорычникъ, -а, т. в. Вайготичникъ. [рѣцъ & Вайгачи].
 Могорычъ, -а, т. *pop.*, в. Могорота, Могута, -а, *f. pop.* мос, сила. [silny].
 Могутникъ, -а, т. czlowiek.
 Могутный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl.* silny, możny. [krzepkość].
 † Могуцтво, -а, н. мос, сила.
 Могуцъ, -и, *f.* сила, potęga, dzielność. [potężny, dzielny].
 Могуцій, -ая, -ее, *adj.* silny.
 Могуцинь, -а, т. *Bot.* (*potentilla*), ralecznik; могуцинь пятилистный, в. Пятилистякъ (подзүйчій); могуцинь серебряный, в. Серебрянка; могуцинь гуюный, в. Ланчатага (гусына). [sila, potęga].
 Могуцственность, -и, *f.* мос.
 Могуцственный, -ая, -ое, *adj.* мосны, silny, potężny. [potęga].
 Могуцъ, -а, н. мос, сила.
 Могуцинь, в. Могуцинь.
 Могуцій, -ая, -ее, *adj.* silny, potężny, możny.
 Могуцинь, в. Могуцинь.
 Мода, -ы, *f.* moda.
 Модель, -и, *f.* model, wzór.
 Моделька, -и, *f.* *dim.* mały model. [modelniarka].
 Модистка, -и, *f.* modystka.
 Модникъ, -а, т. modniś, firszuk modny.
 Модница, -ы, *f.* modnisią.
 Модничанье, -я, н. trzymanie się modu.
 Модничать, в. п. trzymać się modu, zachowywać modę.
 Модный, -ая, -ое, *adj.* modny, podług mody. [miarą budowlaną].
 Модуль, -я, т. jednostka miar;
 Можарская вурца, в. Фазанъ.
 Мождевеловый, Мождевелъ-никъ, в. Межжев.... [żnób].
 Можёние, -я, н. *Eccl.* sl. możestwować, в. п. *Eccl.* sl. módz, być w stanie.
 Можется, в. *impers.* ma się, powodzi się; ему не -, źle się ma, źle mu się powodzi. [ździerz].
 † Можкыра, -ы, *f.* armata, можа-жевелна, -ы, *f.* 1. jalo-wieć; 2. jalo-wcowe jagody; -жевеловиць, в. Дроздъ (пестро-грудаый); -жевеловый, -ая, -ое, *adj.* jalo-wcowy; можжевеловый *adj.* jalo-wcowy; можжевеловый кусть, крзакъ jalo-wcowy; -жевелъникъ, -а, т. *Bot.* (*juniperus communis*), jalo-wieć rosopolity; -казціей, Донскій, (*juniperus sabina*), jalo-wieć szawina [sil szawina, sabina], choinka kłacztorна; -жевелничевъ, -ча, т. *dim.*, в. Можжевелъникъ; -жевеловый, -жевеловый, в. Можжевеловый. [wielbienie].
 Можжевелникъ, в. Можже-† Можжёръ, -а, т. moździerz do tłuczenia.

Можжечѣкъ, в. Можжечѣкъ.
 Можжиръ, в. Можжёръ.
 Можжуха, -и, *f.* 1. jalo-wieć; jagody dojrzale jalo-wcowe; можжуха жидкокая, (*physalis alkekengi*), garliczki, burśnica, miechunka; можжуха казакъка, в. Можжевелъникъ (казакъцый).
 Можжухиникъ, в. Можжуха.
 Можно, -а, можна.
 Моэника, -и, *f.* mozaika; mozaicka robota.
 Моэайческій, Моэайчный, -ая, -ое, *adj.* mozaikowy, mozaicki; моэайческа робота, mozaicka robota; mozaika.
 Моэи, -овъ, т. *pl.*, в. *sub.* Моэгъ.
 Моэголоватый, -ая, -ое, *adj.* nieso zgnily, zbutwialy, stęchły.
 Моэглость, -и, *f.* zgnilość, zbutwialość, stęchlina.
 Моэглиый, -ая, -ое, *adj.* 1. zgnily, zbutwialy, stęchły; 2. sucharlawy, chorowity.
 Моэглявость, -и, *f.* chudość, sucharlawość, chorowitość.
 Моэглявый, -ая, -ое, *adj.* chudy, sucharlawy, chorowity.
 Моэлякъ, -а, т. *pop.* cherlak, charlak, chorlak, chorowity, schorzały. [lizna, zbutwialość].
 Моэлятина, -ы, *f.* *pop.* zgnischnąć; 2. tleć, butwieć.
 Моэговатый, -ая, -ое, *adj.* póżgowaty.
 Моэговина, -ы, *f.* szpik.
 Моэговой, (-ий), -ая, -ое, *adj.* póżgowy.
 Моэголюный, -ая, -ое, *adj.* * głowę łamiący, trudny.
 Моэголють, -а, т. *pop.* parój głowę zawgaszający.
 Моэгъ, -а, т. mózg; кóстный мозгъ, мозгъ въ костяхъ, szpik; мозгъ, *pl.* potrawa z mózgu, mózdek.
 Можжечѣкъ, -чкѣ, т. *Anat.* (*cerebellum*), mózdek, muszczek.
 Можжитъ, в. а. trzaskać, druzgotać, gruchotać; можжитъ ró-лову, lupie в гловіе; голова мнюе bardzo boli. [odrętwiały].
 Моэолеватый, -ая, -ое, *adj.* Моэолякъ, -а, т. *dim.* odcisk, nagniotek. [odcisku pozostałe].
 Моэолина, -ы, *f.* miejsce po-
 Моэолистный, -ая, -ое, *adj.* mający dużo odcisków, nagniotków. [odgniatac (np. nogi)].
 Моэолять, в. а., -что, odciskać, Моэоля, -и, *f.* odcisk, nagniotek, odgniotek; odręť, odrętwialość; [и matp:] zadek goły; моэолями називать что-нибудь, пабуываць (набуць) со моэолямъ, в. wielka prasa.
 Моэолюный, -ая, -ое, *adj.* odciskowy, nagniotkowy, odgniotkowy; * mozolny, trudny, nabuty cięzka prasa.
 Мой, моа, моё, *pron.* mój, moja, moje; do mnie należący; дѣлай по моему, чуй (рób) по

mojemu; по моему мнѣнію, по-
 длугъ моего зданія.
 Моёнка, -и, *f.*, в. Мыгѣѣ.
 Моёнка, -и, *f.* 1. *Miner.* agat z żyłkami wyobrażającemi gałzki lub trawki; 2. najlżejszy gatunek kawy. [kutwa, sknęta].
 Моёлякъ, -а, т. *pop.* skapric, Моёлячить, в. п. *pop.* skapric, kutwić.
 Моёлокъ, -а, т. 1. gnat, kość z ciała stercząca; 2. (*Anat.*) czleno-stawnoy моёлокъ, głowica, (*pl.* głowice) kości stawowych; 3. *Н. п.*, в. Чирокъ. [kry, wilgotny].
 Моёлюый, -ая, -ое, *adj.* мо-
 Моёлюуть, в. п. moknąć, wilgotnić.
 Моёлюй, -я, т., в. Аккула.
 Моёредина, -и, *f.* trzęsawisko, mokrzyko.
 Моёредъ, -и, *f.* mokrość, wilgoć.
 Моёреный, -ая, -ое, *adj.* do-
 еуць mokry.
 Моёредъ, в. Моёредъ.
 Моёредонекъ, -нька, -нько, *adj.* zupełnie mokry.
 Моёрець, -а, т. *Veter.* mokrzyca, parch w pęcinie, (choroba końska).
 Моёрица, -и, *f.* 1. *Bot.* (*stel-laria alina*), ptasia mięta, kuzylser; Алійская моёрица, в. Тробръчница; 2. *Н. п.* (*ontocne asellus*), stonógъ rosopolitek, овад.
 Моёричникъ, -а, т. *Bot.* ku-rzumor, ziele; *ii.* в. Моёрица (1).
 Моёро, *adv.* mokro, wilgotno.
 Моёроаго, *adv.* mokrawo, nie-
 со mokro.
 Моёроватый, -ая, -ое, *adj.* mokrawy, nieso mokry, wilgotny.
 Моёроволосый, -ая, -ое, *adj.* z mokreми włosami.
 Моёроногий, -ая, -ое, *adj.* z mokreми nogami. [gotność].
 Моёрость, -и, *f.* mokrość, wil-
 Моёрота, -и, *f.* mokrość, wil-
 Моёротина, в. Харьковина.
 Моёротистый, Моёротный, -ая, -ое, *adj.* flegmisty, mający dużo flegmy, nieczystości.
 Моёротный, -ая, -ое, *adj.* mokry.
 Моёрть, в. п. mokrzeć.
 Моэа, -а, *f.* 1. szemranie, szmer; 2. wieść, pogłoska.
 Моэалить, в. а. 1. mówić, po-wiedzieć со; 2. szemrać, narze-kać на со.
 Моэобенный, -ая, -ое, *adj.* na nabożeństwie śpiewany lub czytany; -лобенъ, -бна, т. мо-длитва; благодъретвенный моэо-бенъ, nabożeństwo dziękczynne.
 Моэобѣникъ, -а, т. *Eccl.* sl. modliciel; -ница, -и, *f.* *Eccl.* sl. dom modlitwy; -ный, -ая, -ое, *adj.* zawierający pieśń lub modlitwę dziękczynną; -ствіе, -я, н. nabożeństwo prosiące; моэо-бствие за побѣду надъ врагами, nabożeństwo za zwycięstwo nad nieprzyjaciolmi; Моэобѣство, в.

Молѣбствие; Молѣб-ствовать, *v. n.* odgrawiac narobienstwo; † -щизь, *v.* Молѣщизня.

Молѣшня, *v.* Молѣшняя.
Молѣщизнякъ, -а, *m.* modlisiel, bogomódlca. [cielka.]

Молѣщизница, -ы, *f.* modlisienienie, -я, *n.* modlenie się.

Молѣнная, -ой, рокоиз do modlenia się przeznaczoney.
Молѣточина, -ы, *f.* dziurka przez mola wytoczona.

Молитва, -ы, *f.* modlitwa; проба; молитва Господня, modlitwa Pańska; Ожез назз; замѣвняная, заупокійная молитва, *etc.*, *v. sub:* Заупокійный, Заупокійный, *etc.*

Молитвенникъ, -а, *m.* 1. modlitewnik, książka *lub* miejsce do modlenia się; 2. modliciel.

Молитвенница, -а, *f.* *Eccl. sl.* 1. modlicielka; 2. miejsce do modlenia się.

Молитвенный, -ая, -ое, *adj.* modlitewny; молитвенный домъ, dom modlitwy. [za kogo].

† Молитвѣть, *v. a.* modlić się
Молитвовать, *v. n.* *Eccl. sl.* modlić się. [modlenie się, modly.]

Молитвопринименіе, -я, *n.* молитвословить, *v. n.* modlić się do Boga. [принименіе.]

Молитвословіе, *v.* Молитво-Молитвословъ, -а, *m.* modlitwy, książka z modlitwami.

Молить, *v. a.* - о чѣмъ, suplikaować, просіе rocznie; §. Бóгу молиъ, а къ берегу грѣбѣъ, módl się do Boga, а рѣки przykladaj.

† Молица, -ы, *f.* prochno z drzewa stozonego robakami.

Мóлѣ, -я, *n.* *Eccl. sl.* mół.
† Мólка, -и, *f.* 1. obmowa, о-слава, о-ставленіе; 2. *v.* Молотъ в.

Молкнуть, *v. n.* *pop.* ucichnąć, uspokóić się.
Молкомъ, *adv. pop.* milczkiem, milcząc; скрѣуе, tajemnie, *v.* cichości.

Молкъ, -а, *m.* *Eccl. sl.* mleczenie; съ мólкомъ, *v.* Млѣкомъ.

Моллюскъ, *v.* Слизнякъ.
Молневержець, -жда, *v.* Молневержець. [заквицзъ.]

Молненый, -ая, -ое, *adj.* błyskawiczny.
Молненый, -ая, -ое, *adj.* błyskawiczny, mający w sobie błyskawicę; błyskawiconośny; молневержець, -жда, *m.* błyskawicz, błyskawicę zsiadając, piorunujący.

Молневидный, -ая, -ое, *adj.* do błyskawicy podobny.

Молнеобсанный, -ая, -ое, *adj.* błyskawiczny, mający w sobie błyskawicę; błyskawiconośny. [wica.]

Молнія, -и, *f.* błyskawica, błyskawica.
Моло-дѣя, -бѣя, *f.* młoda pani, młodo zamężna; *v. sub:* Молодѣя; -дѣжничка, -а, *m.* młodosiany lasek; *v.* Нѣро о-ля; -дѣжъ, -и, *f.* *coll.* młodzież.

Молодѣнькій, -ая, -ое, *adj.* młodziutki.

Моло-дѣжонекъ, -нька, -нько, *adj.* młodziuchny, młodziutki, młodziuteński; -дѣжкій, -ая, -ое, *adj.* młodzięcy, zuchowaty;

-дѣжъ, -дѣя, *m.* młodziacz, młodziеніе, młodzięцзукъ, młody człowiek, chłopiec; zuch, chwyt, junak; о-нь на всё молодѣць, on zachł na wszystkiego; §. всякъ молодѣць на свой образецъ, każdy po swojemu; -дѣжескій, -ая, -ое, *adj.* zuchowaty, młodzięcy; -дѣжечество, -а, *n.* odważność, zuchowatość; -дѣжествовать, *v. n.* junaczycъ; pokazywać zuchowatość; -дѣжана, -и, *f.* piana na młodem piwie; młodzie; -дѣжъ, -а, *m.* młodek, młodziak, gołąb' młody;

-дѣло, -а, *n.* -дѣль, -а, *m.* *Bot.* (secund telephium), rozechnodnik, wronie masło; -дѣстый, -ая, -ое, *adj.* (o piwie:) pienisty, mущащзусъ; -дѣть, *v. a.* (o napojach:) młodzić, zaprawiacъ izby się młodym wydawał; 2. robić się młodym;

-дѣца, -ы, *f.* młoda mężатка.
Молодка, -и, *f.* 1. *v.* Молодѣца; 2. młodka, młoda kokoszka.

Молодоватый, -ая, -ое, *adj.* przymłody, sokolwiek młody.

Молодой, -ая, -ое, *adj.* młody, nie stary; молодой мѣсяць, nowy miesiąc; молодой, -аго, *s. m.* nowozieniec, pan młody; молодѣя, -бѣя, *f.* nowo-żenna, panна młoda.

Млодость, -и, *f.* młodość.
Молодѣха, -и, *f.* *pop.* młoda niewiasta. [мѣзатка.]

Молодушка, -и, *f.* *dim.* młoda.
Молодочатость, -и, *f.* okazałość, przystojność; -човатый, -ая, -ое, *adj.* okazały, przystojny, tegi, silny.

Молодчикъ, *v.* Молодѣць.
Молодчина, -ы, *m.* *augm.* młodziеніе, młokos; *it. v.* Молодѣць.

Молодй, *v.* Молодой.
Молодъ, -и, *f.* 1. *v.* Молодизна; 2. młodzi, młodzież, młodzi ludzie; 3. młode pszozy.

Моло-дѣть, *v. n.* młodniecъ; -дѣжъ, -а, *m.* młody gołąb'; młode bydle; młody кой; -жвѣтъ, *v.* Молодизна; -жвѣтъ, -и, *f.* wygladanie młodo, postać młodości; -жвѣтый, -ая, -ое, *adj.* wygladający młodo, młodyzъ; -жвѣтъ, *v.* Молодѣть.

Моложе, *compar. adv.* młodziей.
Моложеватый, -ая, -ое, *adj.* nieco młody.

Молозиво, -а, *n.* siara, pierwsze mléko po porodzeniu.

Молѣки, -ъ, *n. pl.* mléczki rybi.
Молокъ, -а, *n.* mléko; миндальное молоко, mléko migdałowe; молоко о птицъ, skórka na dziobie ptasim; известное молоко, *v.* Растворъ (известковый); *Bot.* вольче молоко, *v.* Молодѣя; бѣсово, ослино молоко, *v.* Мо-

лодѣя (ослиный); птичье молоко, *v.* Птичье млѣчничъ; у него ещё молоко на губѣхъ не обсохло, *v. sub:* Обсыхать.

Молокосѣць, -а, *m.* mlókos, mlókosiek, młodzięцзукъ, który mléko jeszcze ma pod nosem, głowaz, chlystek. [mlóci, mlócosiek.]

† Молодѣйка, -а, *m.* ten co Молодѣйка, -и, *f.* machina do mlócenia.

Молотило, -а, *n.* bijak u serów.
Молотильница, Молотильница, -и, *f.* narzędzie do mlócenia i wiania zboza. [mlóckarnia.]

Молотильщикъ, -а, *m.* walec u Молотильный, -ая, -ое, *adj.* mlóckowy, do mlócenia używany.

Молотильня, -и, *f.* narzędzie do mlócenia; machina do mlócenia; mlóckarnia.

Молотильщикъ, -а, *m.* mlócosiek.
Молотить, *v. a.* mlócić; -ся, *v. p.* być mlóconym; mlócić się.

Молотѣвый, -ая, -ое, *adj.* mlótkowy; молотѣвая картъ, карты do grania pierwszego gatunku.

Молотобѣць, -бѣца, Моло-тобѣй, -а, *m.* bijący mlóciem.

Молотовая, *v. sub:* Молотовой.
Молотовице, -а, *n.* mlócosko, trzonek od mlota.

Молотовой, (-ий), -ая, -бе, *adj.* mlótowy, mlótkowy; молотовая рукоятка, mlócosko, trzonek od mlota; молотовая фабрика, молотовой заводъ, *v.* Заводъ (крѣпный); молотовая, -ой, *s. f.* hamernia.

Молотѣць, -тѣць, *m.* mlótek; *it. v. sub:* Купить, Продавать, Продажа (съ молотка). [teszek.]

Молотѣчекъ, -чка, *m. dim.* mlótot.
Молотъ, -а, *m.* mlót.

Молотый, -ая, -ое, *part. p.* mielty, mielony. [paplac.]

Молотъ, *v. a.* mléć; * bzdurzyć.
Молотѣба, -ы, *f.* mlócka, mlócbwa, szasz mlócenia.

Молотѣць, -я, *n.* mlóćcie, mlécie.
Молочай, -я, *m. Bot.* (euphorbia), wiloze mléko; euphorbia; молочай болотный (euphorbia palustris), euphorbia błotna; молочай ослиный (euphorbia esula), wiloze mlécz poproplity; озартовое mléko; молочай огородный, *v.* Сахатъ (заячий).

Молочайникъ, *v.* Колобо-робникъ.

Молочайный, -ая, -ое, *adj.* euphorbiowy; молочайная трава, *v.* Молочай.

Молоченіе, -я, *n.* mlócenie.
Молочѣстый, -ая, -ое, *adj.* mléczysty.

Молочко, -а, *n. dim.* mléczko.
Молочникъ, -а, *m. pl.* mlécznik, nasunnie, garnuszek od mléka *lub* od śmietanki; 2. mléczak, ysuzak; 3. mléczarz, mlécznik, co mléko przedaje; 4. (*Bot.*) *v.* Подмаренникъ.

Молочница, -ы, *f.* 1. mléczarka; 2. *Med.* (aphtae), afty, bedki.

Молбчничекъ, -чка, *m. dim.* gatunek od mléka. [nabiał.]
 Молбчное, -го, *s. n.* mléczno.
 Молбчный, -ая, -ое, *adj.* mlécowy, mléczny; молбчная каша, kasza mléczna, z mlékiem; молбчная лхорадка, febra mléczna; молбчные зубы, zęby mléczne.
 Молбчная, -и, *f.* mléczarnia.
 Молбчникъ, -ница, *v.* Молбчница, -ница.
 Молбшный, *v.* Молбчный.
 Молчаливость, -и, *f.* mlilkliwob.
 Молчаливый, -ая, -ое, *adj.* mlilkliwy, mlilky, mléczny.
 Молчалникъ, -а, *m.* pustelnik.
 Молчалный, -ая, -ое, *adj.* pustelniczny, samotny.
 Молчаніе, -я, *n.* milczenie.
 Молчанка, -и, *f.* gra, w której pierwszy kto przerwie milczenie musi dać fant.
 Молчанье, *v.* Молчаніе.
 Молчать, *v.* н. mlécząc, zachowywać milczenie; być cichym.
 Молчкомъ, *adv.* cicho, niesporządzіanie, mléczkiem. [choszca.]
 Молчѹнь, -я, *m.* mléczek, ci-
 Молчѹньи, -и, *f.* mléczka, ci-
 choszca.
 Моль, -и, *f.* 1. *n.* (tinea), mól; платяная моль, (tinea sarcitella), mól suknowiec.
 Мольба, -ы, *f.* modla, modlitwa, prośba do Boga.
 Мольбище, -а, *n.* *Eccl. sl.* modlitewnica, modlnica, kapliczka.
 Монархія, -и, *f.* monarchia.
 Монархическій, -ая, -ое, *adj.* monarchiczny.
 Монархичезно, *adv.* monarchicznie.
 Монархія, -и, *f.* monarchia.
 Монархъ, -а, *m.* monarcha.
 Монаршескій, -ая, -ое, Монаршій, -ая, -ое, *adj.* monarchiczny; monarszy.
 Монастырѣкъ, -рѣкъ, Монастырѣць, -ца, *m. dim.* klasztor.
 Монастырка, -и, *f.* klasztornica, ranna w klasztorze wychowana. [klasztorny.]
 Монастырскій, -ая, -ое, *adj.* klasztorный.
 Монастырница, -и, *f.* miejsce do klasztoru należące.
 Монастырь, -я, *m.* monaster, klasztor; §. въ чужой монастырь съ своимъ уставомъ не ходи, nie kładź palca między drzwi; nie mieszaj się w cudze sprawy; szwec patrz swego kopyta.
 Монашья, -и, *f.* mniszka, zakonica. [nik.]
 Монашъ, -а, *m.* mnich, zakonникъ.
 Монашекъ, -шка, *m.* trociczka, świeчка рашнаса. [konnica.]
 Монашенка, -и, *f.* mniszka, монашескій, -ая, -ое, *adj.* mniszki, mnichowski.
 Монашество, -а, *n.* mnichowstwo; *ii. collect.* mnichy.
 Монашествовать, *v.* н. żyć w mnichowstwie; być mnichem.
 Монета, -ы, *f.* moneta; pieniąдзь.

Монетный, -ая, -ое, *adj.* monetny, monetowy; монетный дворъ, mennica, dom menniczny.
 Монетчикъ, -а, *m.* mienarz, mennicznik. [szujnik.]
 Монистъ, -а, *n.* paszyjek, на-
 Монограмма, -ы, *f.* monogram; -графія, -и, *f.* monografia; -дѣль, -а, *m.* monolog, rozmowa z samym sobą; -полюсть, -а, *m.* monopolista, samokupiec; -поля, -и, *f.* monopolium, samokupstwo.
 Монументальный, -ая, -ое, *adj.* pomnikowy. [pomnik.]
 Монументъ, -а, *m.* monument.
 Мопсикъ, -а, *m. dim.* mopsik.
 Мопсъ, -а, *m.* *n.* (canis fri-
 cator), морв.
 Моралистъ, -а, *m.* moralista.
 Морганіе, -я, *n.* mruganie, miganie, mruganie.
 Моргать, Моргуѣть, *v.* н. mrugać, mrugnąć, mruzuć, migać, mignąć.
 Моргенъ, *v.* Моргуѣть.
 Моргуѣть, -а, *m.* mruzek.
 Моргуѣшь, -и, *f.* mruzca.
 Моргуѣ, -а, *m.* mórg, (miara ziemi).
 Морда, -ы, *f.* mordka, pysk; козья морда, (Bot), *v.* Ибѣнка.
 Мордастый, -ая, -ое, *adj.* ruskaty, dużа mordę mający.
 Мордашка, -и, *f.* mały brytan.
 Мордѣвь, *v.* Трель (отъинбѣ).
 Мордка, -и, *f. dim.* mordka, pyszczek.
 Мордочникъ, *v.* Лютнѣкъ.
 Мордочка, -и, *f. dim.* mordki.
 Мордѹнка, -и, *f.* *v.* Кулѣкъ (болотный).
 Морѣ, -я, *n.* morze; за моремъ, за морзем, за граница.
 Морель, -и, *f.* Bot. (prunus cerasus juliana), мѣрунка, gatunek śliwы.
 Мореніе, -я, *n.* morzenie kogo.
 Мореплаваніе, -я, *n.* żegluga.
 Мореплаватель, -я, *m.* żeglarz.
 Мореплавательный, -ая, -ое, *adj.* żeglarski. [плаватель.]
 Мореходецъ, -дца, *v.* Мореходный, *v.* Мореплавательный. [ше.]
 Мореходство, *v.* Мореплаваніе.
 Моржовина, -ы, *f.* mięсо konia morskiego.
 Моржовый, -ая, -ое, *adj.* do konia morskiego należący.
 Моржъ, -а, *m.* *n.* (tricheus rosmarus), koń morski.
 Морить, *v.* а. morzyć; морить ізнствѣ, gasić wapno, lasować wapno. [chwiana.]
 Морковина, -ы, *f.* nać marchewka.
 Морковна, -и, *f. dim.* marchewka.
 Морковникъ, -а, *m.* nać marchwiана, (liście marchwiane); marchew' ugotowana.
 Морковный, -ая, -ое, *adj.* marchwiаны.
 Морквя, -и, *f.* potrawa marchwiана.

Морковь, -и, *f.* Bot. (daucus carota), marchew.
 Моркотный, -ая, -ое, *adj.* popmarkotny, smutny, niewesoły.
 Моровой, (-ій), -ія, -ое, *adj.* potowу, powietrzny; моровѣе повѣтріе, morowe powietrze.
 Моровой, -ая, -ое, *adj.* morowy. [łodow.]
 Морбженіца, -ы, *f.* forma do Морбженіе, -я, *n.* mrozenie.
 Морбженный, -ая, -ое, *adj.* zmazły, zamrożony; морбженіе плодѣ, owoce zmazłe; морбженіе о, -аго, *s. n.* lody.
 Морозбій, -я, *m.* *v.* Забыблина.
 Морозецъ, -ца, *m. dim.* *v.* Морозъ.
 Морозъ, -а, *m.* mrozić; *v.* н. Морозно, *adv.* mroжно, zimно.
 Морозный, -ая, -ое, *adj.* mrożny, zimny. [на.]
 Морозбій, -я, *m.* *v.* Забыблина.
 Морозъ, -а, *m.* mrozić; морозъ по кождъ подираѣтъ, *v.* шибъ Пондирѣтъ.
 Морозкватъ, *v.* а. -что, pop. rojtwoac ocołowiek (xp. jaką robotę).
 Морокъ, -а, *m. pop.* 1. mrok; 2. okpienie, oszukanie.
 Моросить, *v.* н. mżuć; дождь моросить, на дворѣ моросить, deszcz drobny pada, mży.
 Мороченіе, -я, *n.* oszukiwanie, okpiwanie, durzenie.
 Морочило, -а, *m. pop.* kuglarz, oszukiwanie.
 Морочить, *v.* а. а. okpiwać, oszukiwać, odwiwać.
 Морощка, -и, *f.* Bot. (rubus chamaemorus), malina porzeczkolісiа. [porzeczkolісiа.]
 Морощникъ, -а, *m.* maliny.
 Морскій, Морской, -ія, -ое, *adj.* morski; морская рыба, ryba morska; (*n.*) *v.* Бѣкасъ, Волкъ, Зяцъ, Конь, Котъ (морской), Ласточка, Гусеница, Камбада, Корба, Свинка, Собака (морская) (*Bot.*) Жѣлудъ, Салатъ (морской), Звѣзда, Горчїца, Капустъ (морская), Перб (морской), etc.
 Морсь, -а, *m.* sok wyprasowany, wycisniety z jagod lub owoców.
 Мортира, -ы, *f.* moździerz do strzelania. [żdzierzek.]
 Мортирва, -и, *f. dim.* mortyрный, -ая, -ое, *adj.* moździerzowy.
 Мортирца, -ы, *f. dim.* moździerzык do probowania prochu, probnik.
 Морхъ, -а, *m.* aksamit.
 Моршеватость, -и, *f.* marchewkowatość. [romarszczony.]
 Моршеватый, -ая, -ое, *adj.* marchewny.
 Моршение, -я, *n.* marszenie, faldowanie. [fald, fald.]
 Морщина, -и, *f.* zmarszczek, Морщинистый, -ая, -ое, *adj.* faldowaty.

Морщина, -и, *f. dim.* zmarszczka, faldeczka.
 Морщиникъ, -а, *m.* motacz, zwijacz na motowidlo.
 Морщинный, -ая, -ое, *adj.* zmarszczkowy, faldzisty.
 Мортиноватый, -ая, -ое, *adj.* pomarszczony.
 Морщиночка, *v.* Морщина.
 Мортишь, *v. a.* mazać się, faldować; -ся, *v. t.* mazać się; * okazać nieukontentowanie.
 Морь, -а, *m.* 1. mora, gatunek materji; 2. mor, powietrze morowe; 3. морь куринный, *v.* Мокрица (1. Bot.).
 Морякъ, -а, *m.* biegly, doświadczony żeglarz.
 Моряна, -и, *f.* wiatr morski, pomarszczona.
 Морянинъ, -а, *m. prov.* mieszkaniec nadmorski, pomorczyk.
 Морянка, -и, *f.* 1. sól z wody morskiej wywarzona, warzonka; 2. *H. n.* (*apna marina*), *v.* Савька.
 Мосечий, -ья, -ье, *adj.* моршowy.
 Мосечка, -и, *f. dim.* morsik.
 Моховка, -и, *f. H. n.* (*parus ater*), sikora szarna; sikora sośnówka.
 Москотильный, -ая, -ое, *adj.* korzenny; moskotylwaa lówka, skler korzenny.
 Москоты, -и, *f.* wszelkie farby, saletra, korekwa, nafta, etc.
 Мокусный, Мокусь, *v.* Муск... [dłowe u ptaków.
 Мосологъ, -а, *m.* przegubyżкры.
 Мосоляга, -и, *f.* gnat wielki wotowy. [mały most.
 Мостикъ, -а, *m. dim.* mostek.
 Мостильный, -ая, -ое, *adj.* do brukowania służący.
 Мостильщикъ, -а, *m.* brukarz.
 Мостить, *v. a.* brukować; -ся, *v. p.* być brukowanym.
 Мостишко, -а, *n.* mościecko.
 Мостиче, -а, *n. augm.* mościecko, wielki most.
 Мостикъ, -овъ, *m. pl.* mostek, kładka, lawka. [mostów.
 † Мостникъ, -а, *m.* budownik.
 Мостовая, *v. sub.* Мостовой.
 Мостовина, -и, *f.* belka mostowa.
 Мостовой, -ая, -бе, *adj.* mostowy; мостовое укрѣпленіе, szaniec przedmostowy; мостовина періа, poręcz mostowa; мостовой камень, kamień brukowy; мостовое, -аго, *s. n.* mostowe; мостовая, -ой, *s. f.* & kamienна, будильная мостовая, bruk; droga brukowana. [wniczy.
 Мостовицъ, -а, *m.* mostowina.
 Мостовица, -и, *f.* mostowe.
 Мостовой, *v.* Мостовой.
 Мостокъ, -ткъ, *m. dim.* mostek.
 Мосточекъ, -чка, *m.* mosteczek.
 Мостъ, -а, *m.* most; полѣмный most, most wzwodowy.
 Моська, -и, *f.* mors.
 Мотальница, -и, *f.* motowidlo.

Мотальный, -ая, -ое, *adj.* motowidny, motowidowy.
 Мотальщикъ, -а, *m.* motacz, zwijacz na motowidlo.
 Мотальница, -и, *f.* motaczka, zwijająca na motowidlo.
 Мотаніе, -я, *n.* 1. motanie, nawijanie, nawiklanie na motowidlo; 2. ruszanie, trzęsienie, kiwanіе (np. голова); 3. rozrzuтоіе, marnowanie, marnotrawstwo, trwonienie.
 Мотать, *v. a.* 1. motać, nawijać, nawikłać na motowidlo; 2. ruszać, trząść, kiwać (np. голова); 3. rozrzuсać, trwonić, marnotrawić. [tnik, marnotrawca.
 Мотинка, -и, *m. dim.* rozrzuтоіе.
 Мотище, -а, *m. augm.* wielki rozrzuтnik, marnotrawca, roztrwoniciel.
 Мотня, *v.* Мотня.
 Мотноватый, -ая, -ое, *adj.* nieco rozrzuтny, marnotrawny.
 Мотовило, -а, *n.* motowidlo.
 Мотовильце, -а, *n. dim.* motowidelko. [marnotrawnica.
 Мотовка, -и, *f.* rozrzuтnica, Мотовский, Мотовской, -аа, -бе, *adj.* rozrzuтny, marnotrawny.
 Мотовство, -а, *n.* rozrzuтоіе, marnotrawstwo.
 Мотовъязъ, -а, *m.* motowязъ, szpagat, sznurек.
 Мотодиль, *v.* Молодыло.
 Мотокъ, -ткъ, *m.* motek.
 Моторный, -ая, -ое, *adj. pop.* lekkomyslny, wietrzny, nieсталы.
 Моторъ, -и, *f.* szpulka do zwijania (np. nici); 2. (*H. n.*), *v.* Чебакъ. [teczek, motek.
 Моточекъ, -чка, *m. dim.* motowidelko.
 Мотушечка, -и, *f. dim.* motowidelko.
 Мотушка, -и, *f.* 1. motowidlo; 2. * trzplot, wierzpieца, czlowiek lekkomyslny.
 Мотъ, -а, *m.* 1. *v.* Мотокъ; 2. rozrzuтnik, marnotrawca.
 Мотга, -и, *m.* marnotrawka, utratnik, rozrzuтnik, roztrwoniciel; it. *v.* Мотыка. [osкар.
 Мотыка, -и, *f.* motyka, bika, Мотылёкъ, -лькя, *m.* motylek.
 Мотылёчекъ, -чка, *m.* motylecek. [павоъ.
 Мотыло, -а, *n.* *Ессл. в.* gnój.
 Мотыль, -я, *m.* 1. motyl; 2. gekojecъ. [motylowy.
 Мотыльковый, -ая, -ое, *adj.*
 Мотылять, *v. n.* motylkować, wiatru gonicъ niby motyl, latać tam i sam. [са kwiatowacy.
 Мотъ, -а, *f. H. n.* (*thrips*), mszyца.
 Мотва, -а, *f.* 1. pierze na nogachъ нѣктобыхъ ptaków; kosmatelnъ; 2. (*Bot.*), *v.* Пятидѣстникъ (ползучій).
 Мохватка, *v.* Мохноножка.
 Мохватость, -и, *f.* kosmatość.
 Мохваточка, *v.* Мохноножка.
 Мохватый, -ая, -ое, *adj.* kosmaty.
 Мохватѣть, *v. n.* kosmacieć.

Мохвачъ, -а, *m.* kosmatek, ptak z kosmatemi nogami.
 Мохноватый, -ая, -ое, *adj.* kosmatonogi.
 Мохновожка, -и, *f.* kokosz kosmatonoga; ptak kosmatonogi.
 Мохновша, -и, *f. pop.* kobieta oszargana, odarta.
 Мохнорылый, -ая, -ое, *adj.* (о рясцѣ) z kosmatym rykiem.
 Моховатый, -ая, -ое, *adj.* mchowaty.
 Моховидный, -ая, -ое, *adj.* mchowaty, na kształt mchu, na mech podobny.
 Моховицъ, Моховицъ, -а, *m.* 1. *Bot.* (*boletus bovinus*), gatunek grzyba; 2. *Miner.* agat drzewiasty.
 Моховище, -а, *n.* mchem zarosłe miejsce. [mchowoy.
 Моховой, (-ій), -ая, -бе, *adj.*
 Мохорокъ, -ркъ, *m. dim.* frezelka.
 Мохоръ, -хрѣ, *m.* frezla.
 Мохрвый, -ая, -ое, *adj.* (о kwiatkachъ) dubeltowy.
 Мохрякъ, -а, *m.* niechluj.
 Мохъ, *gen.* мха & мѣха, *m.* mech; Islandzкий, грудной мохъ, (*cetaria islandica*), mech Islandzki; сучковый мохъ, (*hydnum*), mech gałzisty; плюшевый, легочный мохъ, *v.* Лишай (легочный); морской мохъ, *v.* Водорясль; каменный мохъ, (*parietia saxatilis*), mech skalny, kamienny, zielajec. [урьна.
 Моча, -а, *f.* *Med.* moc, mokrz.
 Мочагъ, -а, *m.* Мочажина, -и, *f.* sapisko, warowisko, moczadlo, moczara.
 Мочажинный, Мочажный, -ая, -ое, *adj.* grezki, błotnisty, ба-Мочагъ, *v.* Мочагъ. [gnisty.
 Мочалина, -и, *f.* lyko lipowe.
 Мочалинка, -и, *f. dim.* lyczko, kawalek lyka lipowego.
 Мочальятъ, *v. a.* rozdzielać na włókna, na żyłki; roztrząskiwać, rozszczepуwać.
 Мочалья, -и, *f.* 1. lyko lipowe; 2. wiecheć, sciерка z lyka lipowego.
 Мочало, -а, *n.* lyko lipowe.
 Мочальный, -ая, -ое, *adj.* lyczany, z lyka lipowego; мочальный верёвка, lyczакъ, powroъ lyczany.
 Мочевина, -и, *f.* kałuża.
 Мочепусуwanie, -я, *n.* moczzenie, mokzenie, urynowanie, puszczanie urynu.
 Мочевой, (-ій), -ая, -бе, *adj.* moczowy, urynowy; мочевой пузырь, pęcherz moczowy.
 Мочегонительный, Мочегонный, -ая, -ое, *adj.* urynъ [или mocz, mokrz] pędзacy.
 Мочегрбъ, *v.* Медолистъ.
 Мочекрбъ, -а, *m.* *Bot.* (*ostus*), kostowy korzeń.
 Моченикъ, -а, *m.* konopia.
 Мочёние, -я, *n.* moczzenie, moczanie.

Моченосный, -ая, -ое, *adj.*
Anat. редукация урнуе. [сзону].
Мочёный, -ая, -ое, *adj.* мочерватъ, -а, *m.* *Med.* (*ne-
 piritis*), гзиісїе в нѣрках, стран-
 курга, урнуе труднось до болом.
Мочетечіе, -я, *n.* *Med.* сїе-
 зенїе мосу, урнуе.
Мочетбчикъ, -а, *m.* *Anat.*
(urethra), канап мосуоу.
Мочёчный, -ая, -ое, *adj.* іу-
 сзату, жылыту, влокнушту.
Мочило, -а, *n.* росзенїе Іну,
 мочыско. [мачзанїа служацу.
Мочильный, -ая, -ое, *adj.* до
 Мочильня, -и, *f.* мїеїсе до
 мачзанїа, вумачзанїа сзегу; *іі.*
v. Мочїло.
Мочить, *v. a.* мочыцъ, мачсацъ;
 звлїзасъ; мочїте сукно, стѣповасъ
 сукно; -ся, *v. r.* мочнѣсъ; мочы-
 сцъ, мочкыцъ, урнуе пушсацъ.
Мочка, -и, *f.* 1. мочзенїе,
 мачзанїе; мочка сукнѣ, стѣпо-
 ванїе сукна; 2. (*fibra*), влокло,
 жылка; 3. -уза, клапка, мїекїзъ,
 долна сзѣсъ уха. [влокнушту.
Мочковатый, -ая, -ое, *adj.*
 Мочвогъ, -и, *f.* сїлносъ, сїла.
Мочный, -ая, -ое, *adj.* мочену,
 сїлну; *іі.* *v.* Мбчный.
М. Мочъ, -и, *f.* моч, сїта; крї-
 чѣтъ, что естъ мбчи, крчзѣсъ со
 garda стаже; бжѣтъ, что естъ
 мбчи (сколыко естъ мбчи), бїегає
 в Іот, рѣдем.
II. Мочъ, *v. n.* мбдзъ; сколыко
 мбгъ, іле мбге, іле сїту стаже.
Мощька, -и, *f.* 1. *dim.* wore-
 цекъ; 2. мбзна, мбзенка, wore-
 цекъ мбзну, јадровнїк.
Мощённый, -а, *m.* злбдзїе,
 हुлтѣ, Іотъ, Іајдакъ, ѕалбїеръ,
 озсубъ, суганъ, махарларъ.
Мощёница, -ы, *f.* злбдзїека,
 हुлтѣка, Іајдацзка, ѕалбїерка,
 суганка.
Мощёничать, *v. n.* окпївасъ,
 одрвїкъ, озсубїкъ, ѕалбїерчыцъ,
 озсукївасъ, краєсъ.
Мощёническій, -ая, -ое, *adj.*
 злбдзїежскї, हुлтѣжскї, Іајдакскї,
 ѕалбїерскї, суганскї.
Мощёничество, -а, *n.* злбд-
 зїежстѣ, Іотростѣ, ѕалбїерстѣ,
 махарларстѣ, озсубїжстѣ.
Мощёночка, -и, *f. dim.* wore-
 цекъ; мбзенка.
Мощёночный, -ая, -ое, *adj.*
 woreцзкову; мбзенкову, мб-
 знову.
Мощка, -и, *f. dim.* мшыса,
 мшысѣ *v.* Мбха. [мшысѣ.
Мощваръ, -и, *f.* мпбстѣво
 Мощкѣтный, Мощкѣтъ, *v.*
 Мшк.... [лбвка (3. Н. н.).
Мощоловъ, -а, *m.*, *v.* Мшк.
Мощнѣ, -и, *f.* 1. woreкъ, wore-
 цекъ (оооо. скбгзѣну); 2. *Anat.*
 woreкъ мбзну, мбзна, мбзенка,
 јадровнїк.
Мощнякъ, -а, *m.* *Bot.* (*Colu-
 tea*), мбзенкї, махарзынкї, мб-
 ѕенковке дрзѣво.

Мощёние, -я, *n.* brukowanie;
 дылованїе.
Мощёныйлище, -а, *n.* tru-
 mlia, ѕкрзыцзска коєсї свїетлѣх,
 релїкварь. [тѣх, релїквїе.
Мощи, -ей, *f. pl.* коєсї свїе-
 тлѣх; *v. n.* *Ecccl. sl.*, *v.* Мочъ.
Мощный, -ая, -ое, *adj.* мочену,
 сїлну; *мознбвалду. [сїла.
Мощъ, -и, *f.*, *v.* Мочъ (*s. f.*),
Правый, -а, *m.* *Ecccl. sl.* мрбвѣк.
Праволёвъ, *v.* Мураволёвъ.
Правый, *Мравъ*, *Ecccl. sl.*, *v.*
Морозный, *Морбзъ*.
Мракъ, -а, *m.* мрокъ, мїерзѣх,
 сїемносъ.
Мражорный, -ая, -ое, *adj.*
 мармїрунъ, *v.* мармїру зробїонъ.
Мражоръ, -а, *m.* мармуръ.
Мрачїть, *v. a.* мрбзѣсъ, ємїкъ,
 засїемнїасъ; -ся, *v. r.* мрбзѣсъ
 сїѣ, змїерзѣасъ сїѣ.
Мрачность, -и, *f.* сїемносъ,
 роєрносъ.
Мрачный, -ая, -ое, *adj.* сїем-
 нну, роєрннъ, засїемннъ.
Мрачїтьсѣ, *v. n.* сїемнїє,
 мїерзѣсѣ, змїерзѣасѣ сїѣ.
Мрѣжа, -и, *f.* мрѣзѣна, гату-
 некъ сїєсї на рѣбу.
Мрѣжнїкъ, -а, *m.* 1. *Ecccl. sl.*
 рѣбакъ; 2. *H. n.*, *v.* Спаръ.
Мрѣжный, -ая, -ое, *adj.* мрѣ-
 зѣ; казѣлт мрѣзѣннъ мајду.
Мрѣжсовый, *Мрѣжсѣ*, *v.* Мѣ-
 жусовый, Мѣжусѣ.
Мстїтель, -я, *m.* мсїетелъ.
Мстїтельница, -ы, *f.* мсїетелъ-
 ка. [воєсъ.
Мстїтельность, -и, *f.* мсїе-
 тельнїй, -ая, -ое, *adj.*
 мсїєту.
Мстїть, *v. n.* мсїєсї сїѣ.
Мтїна, -ы, *f.* (*u rybakb* *Wod-
 zaїnскїch*;) вїязка рѣбъ з 12 ван-
 дасѣво. [досѣгъ трудноу.
Мудрѣнєный, -ая, -ое, *adj.*
Мудрѣно, *adv.* трудноу; ѕту-
 цнннѣ, доскбналѣ.
Мудрѣный, -ая, -ое, *adj.* тру-
 днну; ѕтїцѣзну, доскбналн; дзї-
 васѣзну; дѣло мудрѣное, трудна
 рѣсѣзъ; мудрѣннй чєловѣкъ, дзї-
 васѣзну єзлвїекъ.
Мудрѣць, -ѣ, *m.* мѣдрѣсѣ.
Мудрїть, *v. n.* мѣдркѣвасъ,
 розумовасъ. [нѣ.
Мудрѣвїе, *v.* Мѣдрѣтѣва-
 нїе, Мудрѣтъ, *v.* Мудрїть.
Мудролюбѣцъ, -бца, *m.* мїто-
 мѣдрѣсѣ, фїлбзф.
Мудролюбїе, *v.* Мудролюбѣцъ,
v. Люббдурїе, Люббдурѣцъ.
Мудролюбный, -ая, -ое, *adj.*
 мадру. [*Ecccl. sl.* мадру.
Мудростный, -ая, -ое, *adj.*
Мудрость, -и, *f.* мадрбсѣ; (т);
 счїтросъ; *іі.* трудноу.
Мудрость лѣварская, (*Bot.*),
v. Гулїявнїкъ (сгручїтѣтнй).
Мудрствование, -я, *n.* розу-
 мованїе, фїлбзфбванїе.
Мудрствувать, *v. n.* розумо-
 васъ, фїлбзфбвасъ.

Мудрый, -ая, -ое, *adj.* мадру.
Мудрашки ббтбвы, *v.* Бб-
 тбнннннн.
Мужатїя, -ой, *s. f.*, Мужатїя-
 ца, -и, *f.* *Ecccl. sl.* мѣзѣтка, ко-
 бїета замѣжна.
Мужатъ, *v. n.* мѣзнїєсѣ, розга-
 стасѣ сїѣ, досчбднзїєкѣ вїєку
 мѣзкїего; -ся, *v. r.* наблєгасѣ
 мѣзѣта, одвѣгаї, одвѣзасѣ сїѣ, осмїє-
 ласѣ сїѣ.
Муже-рѣбѣцъ, -бца, *m.* мѣзо-
 ббсѣа; -жѣвствѣ, -а, *n.* *Ecccl. sl.*
 раїстѣво мїбдзї; -лбжѣцъ, -жца,
 -лбжнїкъ, -а, *m.* самсблбчннн,
 ѕодомєцѣкъ, ѕодомїта, роєрнїа-
 јасѣу ѕодомскї грѣѣх [мїи ѕодо-
 мїа]; -лбжстѣво, -а, *n.* самблб-
 бїстѣво, ѕодомїа; -лбжствбватї,
v. n. самсблбчїстѣво [мїи ѕодомїа]
 роєрнїасѣ; -любїца, -ы, *f.* *Ecccl.*
sl. кбчѣјасѣ мѣзѣа; -любїє, -я,
 н. кбчанїе мѣзѣа; -любнїа, -ой,
adj. *Ecccl. sl.*, або мужєлюбнїа
 жѣнѣ, *v.* Мужєлюбїца; -нѣс-
 кѣснїа, -ой, *s. f.* нѣзамѣжна; -
 нѣстѣво, -ой, *s. f.* члбпб-
 рдннѣ, любїєзна, глбсна; -нѣ-
 стѣвствб, -а, *n.* члбпбрднн,
 нїфбманїа; -нѣкъ, -нѣкѣ, *m.*
 мѣзлѣкъ, мѣзлѣо, -обрѣаннй,
 -пбдббннй, -ая, -ое, *adj.* до
 (на) мѣзѣа рбдббнн, мѣзбкзсїзѣтѣ.
Мужєскїй, -ая, -ое, *adj.* мѣз-
 кї; мужєскї полѣ, мужєскї
 рбдѣ, плѣс мѣзѣа, родзѣј мѣзкї;
 мужєскї вбзрѣстъ, вѣрбстѣ мѣзкї;
 мужєскї мбнѣстѣрѣ, клѣзторъ
 мнїчбвскї; мужєскї кбрѣнѣ,
v. Мѣндрѣгбрѣ.
Мужєствєнность, -и, *f.* мѣ-
 знбсѣ, мѣзкбсѣ, мѣзѣтѣво, вѣлє-
 цнбсѣ.
Мужєствєнный, -ая, -ое, *adj.*
 мѣзѣннъ, мѣзкї, вѣлєцнн, оказѣл.
Мужєство, -а, *n.* мѣзѣтѣво, мѣ-
 знбсѣ, мѣзкбсѣ, вѣлєцнбсѣ.
Мужєствовать, *v. n.* бѣтѣ мѣ-
 зннн, мѣзннє полѣкѣ сїѣ.
Мужєубїйство, -а, *n.* забб-
 стѣво, мѣзббббстѣво.
Мужєубїца, -ы, *f.* мѣзббббсѣа,
 ктбда забїѣа мѣзѣа; *іі.* (*s. c.*), *v.*
 Чєлбвкѣ оубїїца.
Мужнїкбватбсѣ, -и, *f.* гбурб-
 вѣтбсѣ, нѣоккрѣзанбсѣ.
Мужнїковатый, -ая, -ое, *adj.*
 гбурбббѣтѣ, нѣоккрѣзанн.
Мужнїкъ, -а, *m.* члбп,
 влбсїанїн, гбур, влѣснїакъ; *грубї-
 јанїн, нѣоккрѣзанїє.
Мужнїцкїй, -ая, -ое, *adj.*
 члбпекї, влѣснїацѣ, гбурскї;
 *грубїѣнскї, нѣоккрѣзанн.
Мужнїчѣвъ, -чѣкѣ, *m. dim.* члбп-
 екъ; *v.* Мужнїчѣ.
Мужнїчєство, -а, *n.* грубїјан-
 стѣво, нѣоккрѣзанбсѣ.
Мужнїчина, -ы, *m.* *pop.* члбп-
 пѣкѣ. [ско.
Мужнїчннко, -а, *m.* члбпї-
 мужнїщѣ, *v.* Мужнїчннѣ.
Мужнїчїй, -ѣя, -ѣе, *adj.* члбп-

peki, gburski, do chłopa, gbura należący.

Мужичка, -и, *f.* chłopka, wieśniaczka; * grubijanka, nieokrzesana. [chłop.]

Мужлань, -а, *m. pop. prosty*
Мужлань, -я, -о, *adj.* mężo-
wki, mężowy. [mężki.]

Мужлань, (-бй), -бя, -бе, *adj.*
Мужчина, -ы, *m.* mężczyzna.

Мужчинский, -и, *m.* мужской.

Мужь, -а, *m.* 1. (pl. мужья, -ьяв), маж, [pl. mężowie]; *ii.* v. Выходить, Выдавать (за-
мужь); 2. (pl. мужи, -ей), маж, *szłowiek*; великий мужь, маж
велики, sławny; учёный мужь,
маж (człowiek) uczony; госу-
дарственный мужь, polityk.

Муза, -ы, *f.* 1. *Bot.* (muza, Linn.), muza; v. Ваньз; 2. *Mit.* Muza; богъ Музъ, bóg
Muz, [= Apollon]; горá музъ,
v. Парясаць; *ii.* v. Истó-
чникъ, Питомецъ (музъ).

Музей, -я, *abo* Музеумъ, -а, *m.*
muzeum, cabinet, zbiór rzeczy
kunsztowych.

Музыка, -и, *f.* muzyka.
Музыкальный, -ая, -о, *adj.*
muzyczny, muzyczny.

Музыкантский, -ая, -о, *adj.*
muzyczny.

Музыкантша, -и, *f.* muzykant-
ka. [grajek.]

Музыкантъ, -а, *m.* muzykant.
Мука, -и, *f.* męka, męczeń-
stwo, utrapienie.

Мука, -й, *f.* męka.

Мукомоль, -а, *m.* młynarz.
Мукомольный, -ая, -о, *adj.*
do młecia, do młewa mąki służą-
cy; мукомольный жёрновъ, ка-
мień młyński.

Мукомольня, -и, *f.* młyn do
młecia mąki. [mąki.]

Мукосий, -я, *m.* przesiewacz
Мукосийня, -и, *f.* komorka do
przesiewania mąki.

Мукосяя, -и, *f.* przesiewaczka
mąki, przesiewająca mąkę.

Мукосья, -а, *m.* gatunek ступ-
ки, (губы), przewka.

Мукусоня свинья, v. Свинья.
Мула, -ы, *f.* tama.

Мулёнокъ, -ика, *m.* muleczek,
mały muł. [tuncz szabli.]

Мултань, -а, *m.* multan, га-
муль, -а, *m.* *H. n.* (mulus),
muł.

Мулявка, -и, *f.* v. Пискоабъ.
Муля, -и, *f.* 1. mumia, [u
Египсуан сiало nabalatomowane
i obwiniete]; 2. [w Arabii:] сiало
człowieka zasypane piaskiem i
wyschłe od słońca; 3. kolkotar,
farba szelwowa.

Мунальский чай, v. Баданъ,
Гравилать. [Вьюнь.]

Мунда, -ы, *f.* piekorz; v.
Мундиришко, -а, *m.* mundu-
rzyшко, zły, nieforemny mundur.
Мундирище, -а, *m.* mundu-
rzyшко, wielki mundur.

Мундирный, -ая, -о, *adj.*
mundurowy. [вывать.]

Мундировать, v. Обмундиро-
вать. Мундировка, v. Обмундиро-
вка. [mundur.]

Мундирчикъ, -а, *m.* *dim.* mały
Мундиръ, -а, *m.* mundur, mun-
derunek. [ski, nadworny.]

Мундирский, -ая, -о, *adj.*
do podcaszego należący; мун-
дирская должность, podczastwo.

Мундшенъ, -а, *m.* podczasz.
Мунштукъ, -а, *m.* 1. mun-
sztuk, [ustna sztuka u detych in-
strumentów]; 2. munsztuk, wę-
dzidło; hamulec.

Муниця, v. Аммуниця.
Мурава, -ы, *f.* murawa, traw-
nik. [(na garnkach.)]

Мурава, -ы, *f.* glazura, polewa
Муравей, -ья, *m.* *H. n.* (for-
mica), mrówka; мѣзкий муравей,
v. Мурашь.

Муравейникъ, -а, *m.* 1. mró-
wisko; kopiec mrówczy; 2. v.
Мѣждѣль-муравейникъ.

Муравейный, v. Муравьиний.
Муравить, v. a. glazurować,
polewać glazurą, polewać garnki.

Муравка, -и, *f.* v. Мурава &
Муравление.

Муравленица, -ы, *f.* *pop.* na-
езъние polewana.

Муравление, -я, *n.* glazuro-
wanie, polewanie. [polewane.]

Муравленка, -и, *f.* nasуние
Муравленный, -ая, -о, *part. p.*
glazurowany, polewany glazurą,
polewany.

Мураволь, -а, *m.* *H. n.* mró-
wkolew, mrówkolew.

Муравчикъ, -а, *m.* polewnik,
polewca, ten co nasуния polewa.

Муравьёдь, -а, *m.* *H. n.*
(myrmecophaga), mrówkojad.

Муравьиний, -ая, -о, *adj.*
mrówczy, mrówczy, mrówkowy;
муравьяна или формилова кис-
лота, kwas mrówczany.

Муравьистый, -ая, -о, *adj.*
mrówisty, pełen mrówek.

Мураша, -и, Мурашекъ, -шка,
m. dim., v. Мурашь.

Мурашка, -и, *f.* mrówka, mró-
weczka; мурашки, pl. mrówki
w piecu suszone (dla siołków).

Мурашникъ, -а, *m.* mrowik,
mrowinek, (kamień drogi).

Мурашь, -а, *m.* mrówki dro-
bne czarne (w pomieszkanach
będące).

Мурена, -ы, *f.* murena, губа.
Муринская трава, v. Шалфей
(Арабский).

Муринъ, -а, *m.* *Ecd. sl.* murzyn.
Мурлыкание, -я, *n.* mruczenie.

Мурлыкать, v. n. mruczyć, mar-
kotać; *pop.* *mruczyć sobie pod
nosem.

Мурлыкание, Мурлыкать, v.
Мурлык... [donawy.]

Муровый, -ая, -о, *adj.* zie-
мурый, -ая, -о, *adj.* cie-

mno brunatny, ciemnokasztanowa-
ty. [(niedźwiedzia.)]

Мурчанье, -я, *n.* mruczenie
Мурчать, v. n. mruczyć.

Мурь, -а, *m.* masa do pole-
wania [miał powlekania] nasуny,
polewa. [ostrzyć.]

Мусать, v. a. wecovać,
Мусать, -а, *m.* musat, stalka
do ostzenia, wecovania.

Мусачение, -я, *n.* ostrenie,
wecovanie na stalce.

Мусоръ, v. Мусоръ.
Мусиний, v. Мосайчный.

Мусинийный, Мусинийский,
-ая, -о, *adj.* *Ecd. sl.* muzyczny.

Мусиля, -и, *f.* *Ecd. sl.* muzy-
Musia, v. Мосайка. [ka.]

Мускатель, -я, *m.* muskatela,
wino muskatelowe.

Мускатный, Мускатница, Мус-
катъ, v. Музык...
Мускатовый, -ая, -о, *adj.*
muskatowy. [muszkulasty.]

Мускуловатый, -ая, -о, *adj.*
muskułowaty, -ая, -о, *adj.*
nieco muskulasty.

Мускуль, -а, *m.* v. Мышца.
Мускуновый, -ая, -о, *adj.* pi-
żmowy; *ii.* v. Усачъ (мускуновый).

Мускусовый, -ая, -о, *adj.*
piżmowy; мускусовая крѣпка, v.
Вѣзухоль.

Мускутъ, -а, *m.* piżmo.
Муслене, -я, *n.* ślinitie.

Муслить, v. a. ślinitć; -ся,
a) v. g. ślinitć się; б) v. p. być
osłinionym.

Муслякъ, *pop.*, v. Муслить,
Муслякъ, -а, *m.* ślinitacy.

Мусольте, -ся, *pop.*, v. Мус-
лить, -ся.

Мусоль, v. Мосоль.
Мусора, -и, *f.* masa z gliny
i węgla tluczonych (do wylepia-
nia pieców).

Мусорить, v. n. gzczać gruz.
Мусорный, -ая, -о, *adj.* gru-
zowy.

Мусорчикъ, -а, *m.* ten co wy-
wozi gruz z dziedzińców.

Мусоръ, -а, *m.* gruz, rum z
potluczonego muru, glinowisko.
Мусосня, -а, *m.* wiatr poro-
dyczny, wracający w oznaczonym
czasie.

Мусть, -а, *m.* moszcz.
Мутить, v. a. mącić (wodę);
меня мутить, mieć mdli, mdlo-
mi; -ся, v. g. mącić się.

Мутноватость, -и, *f.* mętna-
wość. [mętnawy.]

Мутноватый, -ая, -о, *adj.*
mętnoślaby, -ая, -о, *adj.*

Мутноглазый, -ая, -о, *adj.*
oczu ciemnych, przyćmionych.

Мутность, -и, *f.* mętność, nie-
klarowność; ciemienie.

Мутный, -ая, -о, *adj.* mętny,
nieklarowny; ciemny, przyćmie-
niony.

Мутить, v. n. ciemnić.
Мутьба, -и, *f.* mątwę, mą-
twęzka; *pop.* *kobieta gadatliwa.

Мутовочка, -и, *f. dim.* мутовка. [w мутовки opatrzony].

Мутовчатый, -ая, -ое, *adj.*

Мутовчик, -а, *m.* młody lasek lipowy. [morska].

Муть, -а, *m.* *Ecclesi. sl.* burza

Муть, -и, *f.* мет, мѣту.

Муфель, -и, *m.* *Chem.* rodzaj tygielka. [glikelowy].

Муфельный, -ая, -ое, *adj.* тундольный, *v.* Барань (стенной).

Муфта, -ы, *f.* rękaw, załączek

Муфточка, -и, *f. dim.* заłączek kawek.

Муха, -и, *f. H. n.* (*musca*), мушча, (*dim.* мушка); муха стервовайдная, золотая, (*musca cadaverina s. casari*), ścierwowajd; Испанская, Шьянская муха, (*lytta vesicatoria*), муша Hiszpańska, kaptaruga; приложить Шьянскую муху, przylżyć Hiszpańską mušę; муха масная, *v.* Поддбывка. [сбсь].

Муха-птичка, -и, *f. v.* Медо-

Мухогонка, -и, *f.* odgoniaszka, oganiaszka, oganika od much oganiania. [Ловка (3. H. n.).]

Мухожелев, -а, *m. v.* Мухолов

Мухоловка, -и, *f. l.* siatka na muchy, motyle; 2. (*Bot.*), *v.* Дремъ (смолистая); 3. (*H. n.*), (*muscicapa*), muchołówka, muchojadka.

Мухоловный, -ая, -ое, *adj.* do lapania much służyący.

Мухоорникъ, -а, *m.* *v.* Спържа.

Мухоборъ, -а, *m.* *Bot.* (*agrus muscarius*), mušomog, mušchorówka, mušowadź.

Мухоборъ, -я, *n. v.* Спържа.

Мухортыкъ, -а, *m. pop.* człowiek szczupły i mały.

Мухорты, -ая, -ое, *adj.* (*o Koplach*) kasztanowaty, ciawowy.

Мухотравъ, -а, *m. Bot.* (*seropiedica*), lichtarz, lichtarzony kwiat.

Мүченикъ, -а, *m.* męczennik.

Мүченица, -ы, *f.* męczennica.

Мүченичень, -а, *m.* *Ecclesi. sl.* pieśń o męczennikach, pieśń na cześć męczenniczą.

Мүченический, -ая, -ое, *adj.* męczenniczy, męczenski.

Мүченичество, -а, *n.* męczennictwo.

Мүченичный, -ая, -ое, Мүченический.

Мүчение, -я, *n.* męczenie, dręczenie, trapienie, męka; męczeństwo.

Мүчение, -я, *n.* męczenie.

Мүчитель, -я, *m.* męczyciel, dręczyciel, tyran.

Мүчительница, -и, *f.* męczycielka, dręczycielka, tyranka.

Мүчительный, -ая, -ое, *adj.* męczyący, dręczyący.

Мүчительскій, -ая, -ое, *adj.* męczyielski, tyrański.

Мүчительство, -а, *n.* okrucieństwo, tyranstwo, tyrania.

Мүчителствовать, *v. n.* tyranizować, tyranisko, okrutnie postępować.

Мүчить, *v. a.* męczyć, dręczyć; dokuczać, tyranic; -ся, *a* *v. r.* męczyć się, dręczyć się; cierpieć; *β* *v. p.* być męczonym.

Мүчникъ, -а, *m.* męcznik, męczarz. [czysty].

Мүчницький, -ая, -ое, *adj.* męczowniczy, *v. a.* męczyć, męka

Мүчницъ, -ья, -ье, *adj.* muszy, muchowy.

Мүчной, (-ий), -бя, -бе, *adj.* męczny; мучной торговель, męcznik, męczarz, sprzedawcz męki; мучное дерево, *Bot.* (*crataegus aria*), hordowid, hordowina.

Мүший, -ья, -ье, *adj.* muszy, muchowy.

Мушка, -и, *f. l. dim.* muszka, mała mucha; 2. *Med.* Hiszpańska mucha, plasterek na twarzy; 3. muszka do piększenia twarzy; 4. okrągławe znaczki na tkaninach; 5. *Artill.*, *v.* Haćфильникъ.

Мушкатель, *v.* Мускатель.

Мушкатница, -ы, *f. Bot.* (*adoxa moschatellina*), różmowe ziele muszkatołowe, różemko, ziele moschatela.

Мушкатный, -ая, -ое, *adj.* muszkatowy, muszkatołowy, muszkatkny; muszkatołowy; мушкатный цвѣтъ, kwiat muszkatkny, muszkatołowy; мушкатный орѣхъ, muszkatk, gałka muszkatołowa, muszkatołowa, orzech muszkatołowy; мушкатное вино, *v.* Muskatella; мушкатная глина, muszkatelata, muszkatelka, muszkatk, muszkatkulka, gruszka muszkatołowa; мушкатная трава, *v.* Muskatница.

Мушкатель, -а, *m.* (*mus muschata*), muszkatk, gałka muszkatołowa, muszkatołowa, orzech muszkatołowy.

Мушкетерскій, -ая, -ое, *adj.* muszkietyrski. [tyr, muszkietnik].

Мушкетеръ, -а, *m.* muszkiet.

Мушкетный, -ая, -ое, *adj.* muszkietowy. [sztućciec].

Мушкетонъ, -а, *m.* muszkiet, мушкеть, -а, *m.* muszkiet.

Мушкеть, -а, *m.* muszkiet.

Мушкеть, -а, *m.* muszkiet.

Муштáбель, -я, *m.* malszток, laska u malarzy dla opierania ręki przy malowaniu.

Муштýкъ, *v.* Мундштýкъ.

Муштýчный, -ая, -ое, *adj.* musztkowy.

Мушчатый, -ая, -ое, *adj.* muszkowaty, w muszki.

Мушчина, *v.* Мужчина.

Мховатый, -ая, -ое, *adj.* mchowaty. [zarost].

Мховина, -ы, *f.* miejsce mchem

Мховый, -ая, -ое, *adj.* mchowy.

Мховъздникъ, -а, *m. Bot.* (*milium*), mech gwiazdkowy.

Мхообразный, -ая, -ое, *adj.* mchowaty, na kształt mchu.

Мчаніе, -я, *n.* prędkie unoszenie, porywanie.

Мчать, *v. a.* (prędko) unosić, porywać; лошади мчатъ карету, konie unoszą karetę; -ся, *a* *v. r.* unosić się, biecъ, pędzić, lecieć.

Мша, -и, *f.* msza.

Мшавикъ, *v.* Мшеникъ.

Мшанка, -и, *f. Bot.* (*sagina*), karmnik.

Мшанный, *v.* Мховый.

Мшарина, -ы, *f.* miejsce mszyste, mchem obrosłe.

Мшаристый, -ая, -ое, *adj.* chropawy.

Мшарить, *v. a.* kosmacić, czynić kosmatym, chropawym, mszyc; -ся, *v. r.* chropowacić, stawać się chropowatym, niegładkim, kosmatym, mszyc się.

Мшарь, -я, *m.* bagno mchem obrosłe.

Мшело-йнецъ, -йство, -йствовать, *Ecclesi. sl.*, *v.* Мздоийецъ, etc. [Ecclesi. sl. lichwa].

Мшель, -а, *m.* Мшель, -и, *f.* Мшеникъ, -а, *m.* budynec zimowy i t. p. mchem poobtykany dla ciepła.

Мшйна, -ы, *f. l.* miejsce mszyste, mchem obrosłe; 2. pagórek mszysty, mchem obrosły; 3. kosmatość, niegładkość (na tkaninach jedwabnych lub bawelnianych).

Мшienie, -я, *n.* obtykanie mchem.

Мшениый, -ая, -ое, *part. p.* mchem poutykany.

Мшенистый, -ая, -ое, *adj.* mszysty, pełen mchem, mchem obrosły.

Мшить, *v. a.* 1. mszyc, mchem okładać, otykiwać, otykać, poutykać; 2. mszyc, czynić podobnym mchowi, kosmacić [tkaniny jedwabne lub bawelnianę]; -ся, *a* *v. r.* mszyc się, kosmacić, stawać się kosmatym, niegładkim; *β* *v. p.* być mchem poutykanym.

Мшйца, *Ecclesi. sl.*, *v.* Мшнка.

Мшца, *gen.* мшцати, *m. Ecclesi. sl.* mule, młatko, mulecek.

Мшцати, *v. a. Ecclesi. sl.*, *v.* Мстить.

Мшцѣнс, -я, *n.* mszczenie się;

Мш, *pron. my.* [zemsta].

Мшза, -ы, *f.* dom wiejski; folwark.

Мшганіе, -я, *n.* bieganie tam i sam. [sam].

Мшгнать, *v. n.* biegać tam i Мшгнуть, *v. n.* semelf. pierzechnąć, umknąć się raptem.

Мшзникъ, -а, *m.* właściciel folwarku, folwarczny, zawiadujący folwarkiem.

Мшзничать, *v. n.* puścić folwark w arendę, arendować, wydzierżawić folwark.

Мшзный, -ая, -ое, *adj.* folwarkowy, folwarszany.

Мшканица, -и, Мшканица, -ы, *f. l.* szotkita drósziana, grzebien do czesania lnu, koponі; [cz. Rafa, Ochlica, Grypla & Grempla].

Мшканіе, -я, *n.* czesanie lnu, koponі.

Мшканка, *v.* Мшчка.

Мыканый, -ая, -оо, *adj.* (о ініе і которіах:) сзевану.

Мыкать, *v. n.* сзеват len, kopolie. [sam.]

Мыкаться, *v. v.* бiegać tam і Мыкыць, -а, *m.* (*salmotis species*), gatunek Iososia.

Мыкць, -а, *m.* ryk (krów, wołów).

Мыленіе, -я, *n.* mydlenie.

Мыленка, -и, *f.* puszka од мыдла [или на мыдло].

Мылистый, -ая, -оо, *adj.* mydlisty, mydlasty.

Мылить, *v. a.* mydlić, mydłem nacierać; мыляць коуфъ голову, *мыць кому голову, kapitulę wycierać.

Мылкий, -ая, -оо, *adj.* (о мыдле:) łatwo się rozpuszczający.

Мылкость, -и, *f.* łatwość rozpuszczenia się.

Мыло, -а, *n.* 1. mydło; 2. piana на коніах. [цвѣтъ]

Мыло Татарское, *v.* Гори.

Мыло-вареніе, -я, *n.* mydlarstwo; -варка, -и, *f.* mydlarka;

-варничать, *v. n.* mydlarstwem się trudnić; -варный, -ая, -оо, *adj.* mydlarski; мыловарный заводъ, *v.* Мыловарня; -варня, -и, *f.* mydlarnia, warsztat mydlarski; -варский, -ая, -оо, *adj.* mydlarski; -варство, -а, *n.* mydlarstwo, rzemieślnictwo mydlarskie; -варь, -а, *m.* mydlarz, mydlowar; -ватый, -ая, -оо, *adj.* mydlasty, mydlisty; -видный, -ая, -оо, *adj.* mydlasty, на kształt mydła, mydlowaty.

Мыловка, -и, *f.* (*talcum*), talk, talk. [pindus], mydleniec.

Мыловникъ, -а, *m.* Bot. (*salmis*), mydleniec.

Мыловникъ, -а, *m.* 1. mydlarz, kтoгo мыдло robi lub sprzedaje, handlujący mydłem; 2. Bot., *v.* Мыльнянка.

Мыльница, -и, *f.* mydelniczka, puszka од мыдла, на мыдло.

Мыльный, -ая, -оо, *adj.* mydlny, mydlany; мыльная вода, mydlny; мыльный пузырь, bańka z piany mydlanej; мыльный камень, mydleniec, kamień mydlawy; мыльная трава, *v.* Мыльнянка; мыльный бальзамъ, *v.* Оподѣдокъ. [walnia]

† Мыльня, -и, *f.* laźnia, umeblowana kąpielnia.

Мыльнянка, -и, *f.* Bot. (*saponaria officinalis*), mydlnica, mydelnik. [kawalek mydła]

Мыльце, -а, *n.* dim. mydelko, mydelnik.

Мыльщикъ, -а, *m.* mydlący, romuwający со.

Мыльщица, -ы, *f.* mydląca, romuwająca со. [mień]

Мыльщикъ, -а, *m.* mydlak, (камырды, -ы, *f. pl.* rówki на podniebieniu у коні).

Мысецъ, -ца, Мысенькъ, -а, *f. dim.* przylądek.

Мысленный, -ая, -оо, *adj.* myślny, myślący, rozważający; idealny, wyobraźniany, umysłowy, urojony, przywidziany.

Мыслотдѣлительный знакъ, *m.* Gramm. pauza czyli znak przegrodny głosu.

Мыслете, *n.* nazwisko dawne gloski rossyjskiej M; *fg.* онъ мыслете писеть, [о рѣчанум:] kaszki zagania, kreći się jak chmiel potyce, тажа się.

Мыслитель, -я, *m.* myśliciel, (*gen.* myśliciel), człowiek rozważający, myślący; *filozof.

Мыслительный, -ая, -оо, *adj.* myślący, rozważający.

Мыслить, *v. n.* - о чёмъ, myślic & myśleć о чёмъ або со, rozważać; myśleć, mniemać, rozumieć, sądzić; mieć со w myślach; zamysłać, zamierzać; зло мыслить, źle myśleć, złą myśl mieć; онъ о себѣ много мыслить, онъ о sobie wiele rozumie; мыслиться, *v. impers.* zdaje się.

Мысль, -и, *f.* myśl; zdanie; myśl, chęć, zamiśl, zamiar, przedsięwzięcie; быть съ кѣмъ одѣлъхъ мыслей, być z kim jednych myśli; мнѣ што и на мысль не приходило або бтого и въ мысляхъ у меня не было, to mi nigdy na myśl nie przyszło; по мысли, по мысли, podług myśli, wedle myśli, pomyslnie.

Мысль, -а, *m.* Мыслькѣ, -скя, *m. dim.*, Мысльчекѣ, -чка, *m. dim. secund.* przylądek, cypel, kap; Мысль Доброй Надежды, przylądek Dobrej Nadziei; *it.* myśl, kłm ziemi.

Мысленачальникъ, -а, *m.* starszy nad mytnikami (или celownikami).

Мысларить, *l. v. n.* okpiwać, oszukiwać, odwracać, szalbierzyć; 2. *v. a.* trwonić, marnotrawić, rozrzacać (pieniądz).

Мысларка, -и, *f. pop.* 1. kobieta chytра, przebiegła, oszustka; 2. kobieta marnotrawna, roztrwonicielka.

Мысларничать, *v.* Мысларить (1).

Мысларный, -ая, -оо, *adj.* oszustny, szalbierski, fałszywy, niesprawiedliwy; мысларный вѣсъ, waga fałszywa.

Мысларский, -ая, -оо, *adj.* 1. mytniczy, celniczy, од mytnika, од celnika; 2. oszustowski, szalbierski.

Мысларство, -а, *n.* 1. *Ecl. sl.* mytnica, celnica, komora celna; 2. * wykretarstwo, oszustwo, szalbierstwo, † mytarstwo.

Мысларъ, -я, *m.* 1. *Ecl. sl.* mytnik, celnik; 2. * oszust, okpiwacz, szalbierz.

Мысленный, *v.* Мыслный.

Мышей, -и, *f. pop.* praczka, romuwaczka. [mieć biegunce]

Мытиться, *v. v.* (о zwierzętach:)

Мыть, -я, *n.* pranie; mycie, romywanie. [nik]

† Мытникъ, -а, *m.* mytnik, celnik; † Мытница, -ы, *f.* mytnica, celnica, komora celna.

Мытный, -ая, -оо, *adj.* mytny, celny, од сіа, myta; мытный дворъ, *v.* Мытница.

Мытня, *v.* Мытница.

† Мыто, -а, *n.* myto, сіо.

Мытовникъ, -а, Мытоинець, -ица, Мытчикъ, *v.* Мытникъ.

Мыть, -а, *m.* 1. (†), *v.* Мыто; 2. (у zwierząt:) biegunka.

Мыть, -я, -оо, *part. p.* myty, prany, romowany.

Мыть, -и, *f.* (о рѣкахъ:) pora pierzenia się; быть въ мытьяхъ, pierzyć się, pierze ronić.

Мыть, *v. a.* myć, romować, prać; мыть коуфъ-либо голову, *myć кому głowę; wycierać komu kapitulę, nacierać komu uszy, dawać komu łacinę.

Мыть, -а, *n.* (міаіе), mycie, romywanie, pranie; §. не мытьемъ, такъ катальемъ, [= не тѣмъ, такъ другимъ наверстываемся], jeżeli nie jednym, то другимъ sposobem wynagrodzić.

Мытьгата, -и, *f. n. n.* (*alca cyrhatata*), алка гыргата, ptak.

Мычание, -я, *n.* (о bydle:) ryczenie, ryk.

Мычать, *v. n.* (о bydle:) ryczeć.

Мычка, -и, *f.* kdział lnu.

Мышастый, -ая, -оо, *adj.* 1. myszasty, myszaty; мышастая лобшадъ, коуфъ myszaty, myszasty; 2. narpelino myszami.

Мышеловка, -а, *f.* łapka на myszy, paść, pastka, myszobłowa.

Мышеловъ, -а, *m.* myszobłoc; *v.* Зимолабъ (H. n.).

Мышенокъ, -нка, *m.* myszатко, Мышеховъ, -а, *m.* Bot. (*mysurus*), myszy ogon, (rodzaj roślinny).

Мышечный, -ая, -оо, *adj.* muszkulowy; мышечная перепонка, błonka muszkulowa.

Мышій, -ья, -ье, *adj.* myszy, -а, -е; од myszy; мышій мѣхъ, mysza skórkа; мышій чай, *v.* Курійскій чай; мышійховъ, Bot., *v.* Мышеховъ; *it.* *v.* Пѣрелъ, Оргонъ (мышій), Ушки, Глазъки (мышы).

Мышка, -и, *f.* 1. *dim.* myszka, mala mysz; 2. кошкіе ирғыши, а мышій слѣвки, ирғышка kotki kosztuje їзу myszy; 3. pacha, podrazce; держатъ шлану подъ мышкоу, trzymać kapelusza pod pachą; 4. Anat. (*musculus*), мышца, myszka, muszkuł; 5. Bot. мышка полевая, *v.* Шійнякъ (каштáновикъ).

Мышленіе, -я, *n.* myślenie.

Мышнякъ, -я. Мышеховъ.

Мышца, -ы, *f.* 1. Anat. (*musculus*), myszka, muszkuł; 2. *Ecl. sl.* (рыза, *prog.* & *) gęka, nos, сіа.

Мышцесловіе, -я, *n.* nauka о muszkulach, opisanie muszkulów, myologia. [u krzesła]

Мышщица, -ы, *f.* *Ecl. sl.* poręcz; Мышь, -и, *f.* H. n. (*mus*), mysz; мышъ полевая, (*mus agrarius*),

mysz polna; легучая мышь, (*vespertilio murinus*), nietorep, lato-
perz, gasek; лецáдная мышь, в.
Ящуръ; Фараоновамышь, (*herpe-
tes ichneumon*), lasica ichneumon.

Мышьяковатый, -ая, -ое, *adj.*
Chem. mający w sobie arsenik.

Мышьяковистый, -ая, -ое, -
adj., в. Мышьяковатый.

Мышьяковы, -ая, -ое, *adj.*
arszenikowy.

Мышьякъ, -á, *m. Chem. (arsenicum)*, arsenik; бѣлый мышьякъ,
arszenik biały; желтый мышьякъ,
(*arsenicum flavum*), złotokost,
aurypigment.

Мышьячный, в. Мышьяковый.

Мѣдиковый, -á, *m.* мѣдзичен-
ник, kotlarz.

Мѣдиплавильный, -ая, -ое, -
adj. мѣдзиторпу, мѣдзиортапу-
wu; мѣдиплавильный заводъ,
мѣдзиортавна хута.

Мѣдистый, -ая, -ое, *adj.* мѣд-
зисту, мѣдъ в sobie mający.

Мѣдять, *v. a.* мѣдзjá pokr-
wywać со. [dziennik]

Мѣдникъ, -á, *m.* котларъ, мѣ-
дникъ, в. Мѣдять.

Мѣдница, -ы, *f. 1. Eccl. sl.* мѣд-
зиакъ, pieniádz мѣдзиану; 2.
мѣдзиакъ, мѣдзиане насунье,
мѣдзиану коцелъ, gamek.

Мѣдническій, -ая, -ое, *adj.*
kotlarski.

Мѣдничество, -á, *n.* kotlar-
stwo, rzemieślnictwo kotlarskie.

Мѣдничиха, -и, *f.* котларка,
żona kotlarza. [miedziozielony]

Мѣднотелный, -ая, -ое, *adj.*

Мѣднокрасный, -ая, -ое, *adj.*
miedziozeleny.

Мѣднопятный, -ая, -ое, *adj.*
koloru miedzianego.

Мѣдный, -ая, -ое, *adj.* мѣд-
зиану, з мѣдзи, од мѣдзи;
мѣдная посуда, насунье мѣдзиане;
мѣдная зеленъ, в. Мѣднá-
ка; и. в. Купоробъ (мѣдный),
Лавуръ, Яръ (мѣднан), etc.

Мѣдь, -и, *f. 1.* miedź; желтая
мѣдь, żółta miedź; бѣлая мѣдь, в.
Принциметáль; колокольная
мѣдь, spieź, spiza, [miedź z in-
nymi metalami, osobliwie z cyną
mieszana, z której się dzwony
leją]; зеленáя мѣдь, bronce, brons
& bronz; сярнокисяя мѣдь, в.
Купоробъ (синий); укусокися-
лая мѣдь, в. Яръ (Венецианская);
2. мѣдъ, мѣдзиакъ, pieniádz
мѣдзиане.

Мѣдьянистый, -ая, -ое, *adj.*
miedziany, miedź w sobie mający.

Мѣдьяничъ, -ы, *f. 1. Pl. n. (an-
gus fragilis)*, padalec; kruchy
wóz; 2. в. Мѣдьяничъ.

Мѣдьянка, -и, *f. 1.* гузыранъ,
гузыранъ, rdza мѣдзиану; 2. *Pl. n.*
(*vipresia*), paskudnik, śmier-
dział, (rodzaj chrząszczyów).

Мѣдьяный, *Eccl. sl.*, в. Мѣдный.

Мѣдье́не, -я, *n.* kredowanie.

Мѣдять, *v. a.* kredować, krédá-

bielić; -ся, *a*) *v. r.* (po)kredować
się; *β*) *v. p.* być kredowanym.

Мѣловатый, -ая, -ое, *adj.*
kreciasty, kredziasty, mający w
sobie krédę.

Мѣловидный, -ая, -ое, *adj.*
kredopodobny, do kredy podobny,
kredziasty, kreciasty.

Мѣловой, (-ый), -áя, -óе, *adj.*
kredziany, kreciany, z kredy.

Мѣлѡкъ, -хкá, *m. dim.* krédka
& krétka, kawatek kredy (do pi-
sania); брать на мѣлѡкъ, браć
na krédę, na borg, na kredyt.

Мѣль, -á, *m.* kréta, krédka.

Мѣна, -ы, *f.* miana, zamiana.

† Мѣнный, -ая, -ое, *adj.* за-
мѣню; do замѣняю, zamienny.

Мѣновный, в. Мѣнный & Мѣ-
новой.

Мѣновой, -áя, -óе, *adj.* за-
мѣню, do замѣняю; мѣновой
торгъ, мѣновáя торговля, handel
zamienny.

Мѣновчикъ, -á, *m.* zamieniacz
(wielkich rzeczy); zamieniacz
pieniędzy, wexlarz.

Мѣновный, в. Мѣновной.

Мѣнло, -á, *m.* zamieniacz pie-
niędzy, wexlarz.

Мѣнльничъ, -áя, -ое, *adj.* do
zamienienia służyący.

Мѣнльничекъ, в. Мѣновчикъ.

Мѣня́не, -я, *n.* mienianie, за-
мѣnianie.

Мѣнять, *v. a.* mieniać, odmie-
niać, zamieniacь; -ся, *v. r.* mie-
niać się, odmieniać się, zamie-
niać się.

Мѣра, -ы, *f.* miara; фальши-
вая мѣра, miara fałszywa; укá-
ная, казенная мѣра, miara wy-
mierná, główná, stępowaná;
сверхъ мѣры, nad miarę; nadto;
zanadto; зытно; ёто не в мѣ-
ру, to nie do miary; (*o odzieży*)
не przystaje; наблюдать мѣру
въ употребленіи пшци, zachowy-
wać miarę w zażywaniu potraw;
по крайней мѣрѣ, przynajmniej;
§. какою мѣрою мѣришь, такою
и тобѣ отмеришь, jaką miarką
mierzysz, takacь odmierzaj; 2. mi-
ara, правило, sposób, środek &
środek.

Мѣрило, -á, *n.* miara, waga.

Мѣрильный, в. Мѣрильный.

Мѣритель, -á, *m.* miarząciel,
odmierca.

Мѣрильный, -ая, -ое, *adj.*
do mierzenia służyący, mierniczny.

Мѣрить, *v. a.* mierzyć; -ся,
a) *v. r.* mierzyć się (z kim); *β*)
v. p. być mierzonym.

Мѣрка, -и, *f. 1. dim.* miarka,
mała miara; 2. miara (szewska,
krawiecka).

† Мѣрникъ, -á, *m.* nasунье
pewnej miary; pomiar.

Мѣрно, *adv.* podług miary,
zachowując miarę; miernie.

Мѣрность, -и, *f.* mierność.

Мѣрный, -ая, -ое, *adj.* trzy-
mający miarę; wymierzony; мѣр-

ная бѡчка, bezczka trzymająca
miarę; мѣрная рѣба, guba nale-
życjé wielkości.

Мѣрочка, -и, *f. dim.* miarę-
czka. [Мѣритель.

Мѣрищикъ, Мѣрильчикъ, в.

Мѣриане, -я, *n.* mierzenie.

Мѣритель, в. Мѣритель.

Мѣрять, *v. a.* mierzyć, wy-
mierzać; -ся, *a*) *v. r.* mierzyć
się (z kim); *β*) *v. p.* być mierzo-
nym, mierzyć się.

Мѣсиво, -á, *n.* mieszanka,
karm' dla bydła ze zboża.

Мѣсилка, -и, *f.* mieszadło,
mieszadkelo.

Мѣсилный, -ая, -ое, *adj.* do
mieszania, do gniecenia służyący.

Мѣсилщикъ, -á, *m.* który
mieści, gniecie. [mieści, gniecie]

Мѣсилщица, -и, *f.* która

мѣситъ, *v. a.* mieścić, zagnia-
tać, cięść; -ся, *v. p.* być mie-
szonym, zagniatanym, gniecionym.

Мѣска, -и, *f.* mieszanie, za-
gniatanie, gniecenie.

Мѣстѡчко, -á, *n. 1. dim.* małe
miejsce; 2. miasteczko.

Мѣститъ, -ся, в. Помѣщать,
-ся. [спрѡг о pierwszeństwo]

† Мѣстникъ, -á, *m.* wiodący

Мѣстничать, *v. o.* pierwszczać
się [или wieść sprѡg] о pierwszeń-
stwo miejsca, o dawnosci rodu.

Мѣстничество, -á, *n.* sprѡg о
pierwszeństwo miejsca przy urzęd-
zie jakim.

Мѣстность, -и, *f.* miejscowość.

Мѣстный, -ая, -ое, *adj.* miej-
scowy; мѣстный судъ, sąd
miejscowy; мѣстное право, пра-
во miejscowe; мѣстный образъ,
wielki obraz w środku ołtarza;

мѣстная свѣча, wielka świeca
przed wielkim obrazem posta-
wiona.

Мѣсто, -á, *n.* miejsce, przes-
trzeź; okolica, kraina; miejsce,
część; miejsce, posada, funkcyя,
obowiazek; (*w handlu*) рака,
pułdo; здѣсь мѣло мѣста, tu mało
miejsca; мѣсто въ книгѣ, miejsce
w ksiázce; якорное мѣсто, miej-
sce do rzucenia kotwicy; отхѡ-
же, отхѡдное, нѣжное мѣсто,
przewet, wychodek; горнотсе мѣ-
сто, miejsce górzyste; святáя
мѣста, święte miejsca; мѣсто
сраженáя, plac, pole bitwy, ро-
bojewisko, bojowisko; мѣсто
склады, складочное мѣсто, miej-
sce skladowe; мѣсто у родиль-
ниці або дѣтско мѣсто, (*Anat.*)
miejsce po dziecięciu ze sznurcem,
co wychodzi po porodzeniu po-
du; в. Нослѣдъ [дѣтскій (2)]

мѣстами, miejscami; гдѣ не-
гдѣ; судѡное, присѡтственное
мѣсто, adwokniwostwo, urzadz; не
у мѣста [= нектати, неупрочна-
но], не в (awojém) miejscu, nie
do rzeczy, nie przyszuwacie.

Мѣстоблюститѣль, -á, *m.* na-
miestnik (biskupi na soborze);

zastępa (patryarchy); Мѣстоблюстительство, -а, п. namiestnictwo; namiestnikowstwo; zastępowo; -блюстительствовать, в. п. zastępowac czyje miejsce, być namiestnikiem (biskupa na soborze); -имѣние, -я, п. Grzm. (pronomen), zaimek; -начальникъ, -а, т. rzadzca naczelny jakiej prowincyi lub miasta; -описаніе, -я, п. miejscopismo, topografja; -описатель, -я, т. miejscopis, opisujacy miejsca, topograf; -описательный, -ая, -ое, adj. miejscopiski, topograficzny; -положеніе, -я, п. polozenie miejsca, miejscowosc; -пребываніе, -я, п. miejsce roboty; oswiadcz; -рожденіе, -я, п. miejsce rodzenia, ojczyzna, rodzina.

Мѣсятка, -и, f. gaika, galuszka, okrąglą kluska do karmienia kapłanów; 2. mieszkanka; it. otęby do parzy dla prób.

Мѣсяцесловный, -ая, -ое, adj. kalendaryowy. [darz.]

Мѣсяцесловъ, -а, т. kalendarz.

Мѣсяцъ, -а, т. księzyc, (т. місяця на небе); нѣмъ, молодой мѣсяцъ, нѣмъ' księzyc; полный мѣсяцъ, pełnia księzyc; лунный, синодическій мѣсяцъ, Astron. miesiąc księzycowy, dobieżny; it. звѣздный мѣсяцъ, miesiąc gwiazdowy; солнечный мѣсяцъ, miesiąc słoneczny; выдавить въ мѣсяцъ, каждый мѣсяцъ, wyudać со мѣсяцъ.

Мѣсячина, -ы, f. 1. miesieczny obrot, miesieczne; 2. Ecl. sl. miesiacznica, miesieczny uplaw niewieści; в. Мѣсячина о.

Мѣсячие, в. Мѣсячно о.

Мѣсячникъ, -а, т. 1. bydlatko miesiąc majace; 2. в. Лунный; 3. Bot., в. Лунный (Bot.); мѣсячникъ трилистный, в. Трилистникъ (возмѣб).

Мѣсячно, adv. jauno, widno od swiata księzyc; на дворѣ мѣсячно, na dworzu księzyc swieci.

Мѣсячное, -аго, а. п., в. губ: Мѣсячный.

Мѣсячный, -ая, -ое, adj. 1. księzycowy; мѣсячный свѣтъ, swiatlo księzyc; мѣсячная ночь, noc księzycowa; мѣсячное затмѣніе, zaćmienie księzycowe; 2. miesieczny; мѣсячное жловяное, ренуа, gaża, zapjata miesieczna; мѣсячное озиміе, мѣсячное кровоочищеніе, мѣсячная кровь, мѣсячное теченіе, теченіе мѣсячныхъ кровей & мѣсячно о. (в. п.), miesiacznica, miesieczny uplaw niewieści, czyszczenie biologiczne miesieczne, miesiacze, miesiaczki, czasy, krew' miesieczna u kobiet; мѣсячный, -аго, а. т. Ecl. sl., в. Лунный г.

Мѣтá, -á, f. (цѣль, ци. в. propr. & *) meta, cel, zamiar.

Мѣтить, в. а. 1. - что, znaczyć, kładć znak na czym; 2.

во что, colowac, mierzyć do celu; - во что, на когò, godzić na co, на когò; §. мѣтлѣ въ обѣда, а поналъ въ воробу або мѣтлѣ въ воробу, а поналъ въ корубу (abo въ пень), omylil się в своей rachubie; spado mi z grzanki.

Мѣтка, -и, f. znak, znamię; клясть, дѣлать мѣтки на бѣлѣ, kładć znaki na bieliznie.

Мѣтвая трава, в. Марьянникъ (дурбанный).

Мѣтвый, -ая, -ое, adj. celny, trafny, trañajacy dobrze do celu, dobrze celujacy, dobrze trañajacy, zregny.

Мѣтко, adv. celnie, trafnie; стрѣлить мѣтко, celnie, trafnie strzelac; §. рѣдко, да мѣтко, rzadko, а dobrze.

Мѣткость, -и, f. celność, trafność. [mały znak.]

Мѣточка, -и, f. dim. znaczek.

Мѣточный, -ая, -ое, adj. do znaczenia (np. bielizny) służacy.

Мѣховой, -ая, -ое, adj. 1. miechowy; 2. futrzany; мѣховые товары, towary futrzane.

Мѣховщикъ, -а, т. kupiec futrami handlujacy; kusznierz, kuśnierz.

Мѣховница, -ы, f. kobieta futrami handlujaca; kusznierka, żona kusznierza.

Мѣховый, в. Мѣховой.

Мѣходуй, -я, т. miechodmuch, robiacy miechem в кузнi.

Мѣхунка, -и, f. Bot. (physalis alkekengi), miechunki, mniczowski, garliczki, żorawiny, żydowska winia, żonnie psie, psinki pecherzyste, pecherzyca, bursznica.

Мѣхъ, -а, т. 1. (pl. мѣхъ, -овъ), futro, (pl. futra); 2. (pl. мѣхъ, -овъ), miech; кожаный мѣхъ, buklad, buklak, bukal, (dim. bukladek, buklaszek), burdziuk, [naczynie skórzane, в котóрым вино і водѣ вожа]; кузнѣвій мѣхъ, miech kowalski.

Мѣченіе, -я, п. 1. celowanie, mierzenie do celu; 2. znaczenie (bielizny).

Мѣшалка, -и, f. 1. mieszalka, matęw, narzędzie do mieszenia, koziolatek; 2. (u rybaków) plusk rybi.

Мѣшанина, -ы, f. mieszanina, rzeczy różnego gatunku, pomieszane rzeczy.

Мѣшаніе, -я, п. mieszanie.

Мѣшать, в. а. mieszać & mieszac, przemieszyc, przewracac; mieszać, zmieszac, pomieszac; мѣшать карты, mieszac, tasowac karty; §. мѣшать кону, przesadzac komu; не мѣшай мнѣ, nie przeszkadzaj mi; -ся, а) в. п. mieszac się, pomieszac się, zmieszac się; * mieszac się, wtracac się, wdawac się; мѣшаться въ чужія дѣла, mieszac się в чужде interessa; it. мѣшаться на чѣмъ-

либо, mieszac się, pomieszany; się stawac, tworzyć się, strowozyć się; мѣшаться въ умъ, odchodzić od rozumu, dostac pomieszanie; в) в. п. mieszac się, być miesza-

Мѣшечъ, в. Мѣшочъ. [пум.]

Мѣшечъ, -шца, т. Ecl. sl. miesch, worek.

Мѣшечекъ, -чка, т. dim. mieszek, woreczek, torebka; слѣбный мѣшечекъ, torebka łzawa.

Мѣшечный, -ая, -ое, adj. workowy; мѣшечный хостъ, płótno workowe.

Мѣшаніе, -я, п. mieszkanie, ociąganie się, opróznianie, zwloka.

Мѣшкать, в. п. odwićсzyć, zwlekać, zwłóсzyć, mieszkac, o mieszkawac, mitręczyć, marudzić, ociągac się, oprózniac się.

Мѣшоватый, -ая, -ое, adj. (o sukniach) buchasty, worogaty, miechasty; * opieszaly, leniwy, niezgrabny.

Мѣшовина, -и, f. worowina, płótno worowe, wautach, grube płótno do pakowania, paklask.

Мѣшкотá, -й, f., в. Мѣшкание, Мѣдленность.

Мѣшкотность, -и, f. opieszalosc, mitręczenie, powolność, zwloka.

Мѣшотный, -ая, -ое, adj. mitręzny, mieszkajacy, ociągajacy się, opieszaly, powolny, niepersiezny; zmundny; мѣшотная работа, robota zmundna.

Мѣшотный, -й, f. pop. mieszkaniina, omieszka, zwloka, odwloka, przewloka.

Мѣшохъ, -шка, т. mieszek, worek; онъ настояій мѣшохъ, * mitrega, powolny, nieruchomy, oochocy jak pień на ptaki, olzowu Marcin, niezgrabny.

Мѣщанинъ, -а, т. mieszczanin.

Мѣщанка, -и, f. mieszczanica.

Мѣщанскій, -ая, -ое, adj. mieszczański, miejski.

Мѣщанство, -а, п. 1. mieszczaństwo, stan miejski; 2. coll. mieszczaństwo, mieszczenie.

Мѣшкый, -ая, -ое, adj. miękkі & miętki; miękkі хлѣбъ, chleb' miękkі; miękkое сѣрдце, miękkіe serce; miękkі нравъ, charakter miękkі.

Мѣтко, adv. miękko & miętko; §. miętko stęlatъ, да жестко сплать, [= словамъ ласкаетъ, а на дѣлѣ притѣняетъ], miękko ścielac, lecz twardo sprac; słowkami głaszczo, а в istocie przesładuje; (сfr. в przodku liże, а в zadu drapie).

Мягко-вато, adv. mięk kawo, nieco miękko; -ватость, -и, f. mięk kawosc; -ватый, -ая, -ое, adj. mięk kawy, nieco miękkі, przumiętki; -вожий, -ая, -ое, adj. miękką skóre majacy; -нравіе, -я, п. charakter miękkі, łagodność, sproknoność; Мягкокрáвный, -ая, -ое, adj. charak-

teru miękkiego, łagodny, sprokajny, łaskawy; Мягко-сердечный, v. Мягкосердый; -сёрдце, -я, n., -сёрдечье, -и, f. tkiwość, szulość, skłonność do łtości; -сёрдый, -ая, -оє, adj. miękkoseroгу, serca miękkiego, tkiwy, szuly, sklonny do łtości.

Мягкость, -и, f. (прогр. & *) miękkość, miękkość; мягкость, -и, f. miękkość, miękkość; мягкость, -и, f. miękkość, miękkość; мягкость, -и, f. miękkość, miękkość.

Мягкотѣ, -ѣ, f. miękkość, miękkość.

Мягко-тѣле, -ѣ, n., -тѣлость, -и, f. (o owocach): delikatność; -тѣль, v. Сливнякъ; -тѣлмый, -ая, -оє, adj. (o owocach): delikatny; -шерстный, -ая, -оє, adj. miękka sierść mający.

Мягчайший, -ая, -оє, compar. adj. miękko.

Мягче, compar. adv. miękczej.

Мягчение, -я, n. mięczenie.

Мягчительный, -ая, -оє, adj. miękczący, rozmiękczający, zmiękczający, folgujący.

Мягчить, v. a. mięczyć, zmięczać, rozmięczać; -ся, а) v. r. mięczyć się, mięknieć się stawać; б) v. p. być mięczonym, zmięczanym, rozmięczanym.

Мягчѣть, v. n. mięczyć, mięczyć.

Мягчѣ, -ѣ, f. mięcza (drzewa), biel (drzewa pod korą będąca); v. Волобя (Bot.).

Мягчовый, -ая, -оє, adj. mięczowy; мягчова сторона у коры, mięczowa strona kory.

Мядрѣ, Мядринный, v. Мездра, Мездринный.

Мякина, -ы, f. 1. miękiny, plewa, pl. plewy, otręby; 2. sroguz; szdibo, piwa, wasy.

Мякинникъ, -а, т., Мякинница, -и, f. plewnik, plewnia.

Мякинный, -ая, -оє, adj. plewny, otrębny; мякиннй хлѣбъ, chleb otrębny; plewny, chleb ościisty, chleb z ościami, z plewami.

Мякншъ, -а, т. 1. ośrodek & ośrodek chleba, mięszk szrodkowy chleba; mięszkość owocu; 2. (w пудингу) mięszkość w stopach u rѣw.

[сачъ:] zmiękły.

Мякный, -ая, -оє, adj. (o owocach) miękny, w. n. mięknąć, mięknieć (od leżenia, jak np. owoce).

Мякнуть, v. n. mięknąć, mięknieć (od leżenia, jak np. owoce).

Мякновѣный, -ая, -оє, adj. dośyć mięki; miękuczki, miękuchny.

Мякоть, -и, f. 1. miękkość; mięszkość, szczęści miękie (ciała), mięszkość; mięszkość (owocu); 2. Artill. znaczący u miako rozartaty proch, mączka prochowa.

Мякоховый, -ая, -оє, adj. miękuczki, miękuchny, miękusienki.

Мякуна, Мякушка, -и, f. zgnitka, odelzalka, ulczalka.

Мялица, -и, Мялка, -и, f.

Мяло, -а, n. międlica & międlica, narzędzie od międlenia lnu lub kopori.

Мяльный, -ая, -оє, adj. do międlenia należący, służący.

Мяльня, -и, f. miejsce do międlenia lnu lub kopori.

Мяльщикъ, -а, n. międlarz, ten co len lub koporie międli.

Мяльница, -и, f. międlarka, ta co len lub koporie międli.

Мямлие, -я, n. źucie wolne; *мѡwienie wolne.

Мямлить, v. n. popr. źuc zwolna, miamlic; *мѡвить wolno, nie, zrozumiac. [sisty]

Мямостый, -ая, -оє, adj. mię.

Мясникъ, -а, т. rzeźnik; -ница, -и, f. zapalenie sadła, (choroba końska); -ничанье, -я, n. rzeźnictwo, handlowanie mięsem; *rzeź; -ничать, v. n. handlować mięsem, trudnić się sprzedażą mięsa; -нический, v. Мясоичий; -ничество, -я, n. rzeźnictwo; -ничиха, -и, f. żona rzeźnika; rzeźniczka; -ничий, -ья, -оє, adj. rzeźniczy, do rzeźnika nalezący; -шій, -ья, -оє, adj. mięsny; mięsisty; мясная часть, szczęści mięsiste; мясная яица & мясобе, -аго, з. n. mięsivo, mięsne, potrawa mięsna; -шій, v. Мясобій.

Мясо, -а, n. mięso, mięso, mięso.

Мясо-плѡдъ, -а, т. Bot. (var. cocarum), mięsistość owocu; -прѡдѡвецъ, -ца, т. mięso-przedawca; -пустле, -я, n., v. Мясопустъ; -пустный, -ая, -оє, adj. mięsopustny; мясопустная недѣля, tydzień zapustny, mięsopustny, tydzień przed wielkim postem; -пустъ, -а, т. Ecccl. początek postu, gdzie się przestaje jeść z mięsem; niedziela mięsopustna; -ѣдный, -ая, -оє, adj. 1. mięsopustny; мясоѣдная недѣля, v. Мясоѣдъ; 2. mięsojadny, lubiący, jadający mięso; mięsożerny; мясоѣдныя животныя, zwierzęta mięsożerne; -ѣдъ, -а, т. Ecccl. czas w którym wolno jeść z mięsem, czas mięsny, mięsne dni; -ядѣние, -я, n. używanie mięsa; -ястїе, -я, n., v. Мясоядѣние & Мясоѣдъ; -ястный, v. Мясоѣдный.

Мясти, v. a. wchrzść, macić, mięszk, niespokoić; -ся, v. r. mięszk się, pomieszczanym się stawać, trwożyć się; być niespokojnym.

Място, v. Мясишко. [пум.]

Мята, -ы, f. Bot. (mentha), mięta, mięta, miętkiew; мята кудрявая, (mentha crispata), mięta kędzierzawa; мята кошечья, (nepeta cataria), kocia mięta; мята полевая, (mentha arvensis), mięta polna; мята водяная, (mentha aquatica), mięta wodna.

Мятва, -и, f. Ecccl. sl., v. Мята.

Мятежество, -а, n. buntownictwo, bunt.

Мятежетворецъ, -рца, Мятежетворникъ, -а, т., v. Мятежникъ. [воиye umstu]

Мятежливость, -и, f. burzliwość, burzliwość; мятежливый, -ая, -оє, adj. burzliwy, warcholny, buntowniczy, niespokojny.

Мятежникъ, -а, т. burzliwiec, burzojca, buntownik, rokoszanin

Мятежница, -и, f. burzycielka, buntownica, rokoszanka.

Мятежничать, v. n. burzyć się, buntować się przeciwko komu, podnosić rokosz.

Мятежнический, -ая, -оє, adj. buntowniczy, burzliwy, rokoszowy. [rokosz, powstanie]

Мятежничество, -а, n. bunt, Мятежничий, -ья, -оє, adj. v. Мятежнический.

Мятежный, -ая, -оє, adj. burzliwy, buntowniczy, warcholny, niespokojny. [powstanie]

Мятежь, -а, т. bunt, rokosz, Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Мятежь, v. Метель.

Ессл. уміеящу прызурядзаць олэй św.; *Муро-варный*, -ая, -ое, *adj.* до прызурядзана олэю свягёго належасу; -варь, -а, *m.* уміеящы прызурядзаць олэй św.; -ва́ти, *v. a.*, *v.* *Муро-о* ма́зывать; -во́ице, -я, *n.* *Ессл. sl.* wonia, wonność, zapach; -во́иный, -ая, -ое, *adj.* wonny, pachnący; -дохво́иный, -дыха́иный, *v. Муроварный*; -но́сица, -ы, *f.* mironosica, jedna z tych свягётых niewiast, które ciało Chrystusowe balsamowały; -по́лбжница, -ы, *f.* puszka na олэй św.; -по́мазаніе, -я, *n.* migromazanie, namaszczenie олэjem свягётым; -по́мазаніица, -а, *m.* namaszczenie, pomazanie; -по́мазаница, -ы, *f.* namaszczennica, pomazannica; -по́ма́затъ, *v. perf.*, *v. sub.* Муропома́зывать; -по́ма́зывать, -по́ма́зывать, *v. a.* chryzýmować, krzyzýmować, chryzýmem pomazywać, bierzýmować, namaszczać олэjem свягётым; -про́двѣць, -вца, *m.* 1. преда́ящю чхрызýmо; 2. kupiec balsamów, олэйкów wonnych; -про́двѣница, -ы, *f.* 1. преда́яща чхрызýmо; 2. handlújąca balsamami, олэйkami wonnymi, преда́яща wonności, pachnidła; -точы́ый, -ая, -ое, *adj.* wonność выда́ящю, wpruscза́ящю; -уха́ице, -я, *n.* *Ессл. sl.* wonia, wonność, zapach; -уха́иный, -ая, -ое, *adj.* wonny, pachnący; -храні́тељница, -ы, *f.* puszka na олэй свягёты, nasуцие олэю свягётого, chryzýmал; -храні́тељный соедѣ́ль, *m.* nasуцие олэю свягётого, chryzýmал, puszka na олэй свягёты.

Мурейна, -ы, *f.* *Bot.* (*myrsina africana*), czerwienica Afrykańska. *Мурейный*, -ая, -ое, *adj.* czerwieńczy, od czerwienicy; *v.* *Миртовый*.

Н.

На. *interj.* на! нац! наоц! *weź to!* bierz! *на* вольщ! *на* *weź!* *на* отвец! *на* odnieś!

На, *praep.* на; сѣсть на стулѣ, сіаць на крзеіе; повѣнць на стѣну, powieśc na ścianę; вѣйти на я́нцу, wyjść na ulicę; вѣбжзатъ на гору, wejść na górę; звать на свадьбу, на крестини, zapraszać na weselę, на chrzcinę; на два годá, на два lata; на тотъ, на слѣдующій годъ, на прызатуток; онъ пришлѣл на другóй дзень; у́хватъ куда́ на зиму, wjechać dokąd na zimę; заку́пць хлѣба на пять рублѣй, zakupić chleba za pięć rubli; захо́дць на отца́, на матъ, być rodobnym do ojca, do matki; угра́тъ на дѣньги, grząc na pie-

niądze; сидѣть на стулѣ, siedzieć na krześle; сто́ять на мосту́, stać na moście; быць на свадьбу́, на крестиняхъ, być na weselu, на chrzcinach; купіть что́ на ринѣ́хъ, kupić coś na rynku; ку́рце со на гупку; быць на службѣ́, być w służbie; слудзѣ́; дѣлать на удачу́, robić na traf, na los szczęścia.

Наобвить, *Наобвака*, *Наобвлѣние*, *etc.*, *v.* *Надбавить*, *Надбавка*, *etc.*

Наобáгривать, *Наобáгрить*, *v. a.* nałowić (мно́ство) ryb bosakiem lub ością.

Наобáлданикъ, -а, *m.*, *Наобáлданичекъ*, -чка, *m.* *dim.* guzik, guziczek, gaika, galeczka u łaski. [дзичуць сје.

Наобáловаться, *v. r. perf.* *на* *наобáлтывать*, *наобáлтать*, *v. a.* nabeltać, namieszać (czego w co); nabelkotać; napraplać, nagadać, nabredzić.

Наобáлтываніе, -я, *n.* nabeltanie, namieszanie (czego w co); nabelkotanie; napraplanie, nagadanie, nabredzenie.

Наобáлзамированіе, -я, *n.* nabalsamowanie, namaszczenie.

Наобáлзамированный, -ая, -ое, *part. p.* nabalsamowany, namaszczony.

Наобáлзамировать, *v. a. perf.*, *Наобáлзамировывать*, *v. impf.* nabalsamować, namaścić, namaszczać.

Наобáлэсничать, *v. n. perf.* nastroić żarcików. [nalichwić.

Наобáришиничать, *v. n. perf.*

Наобáтить, *v. n.* rozgłaszać coś.

Наобáтный, -ая, -ое, *adj.* трово́жну, на тровоге, на гвалт у́звану; наобáтный ко́локолъ, dzwon na тровоге, на гвалт у́званы.

Наобáтчикъ, -а, *m.* dzwoniący на тровоге, на гвалт.

Наобáтъ, -а, *m.* тровога, dzwоніеніе на гвалт, знак dzwонem дану на гвалт; бить, удáръть въ наобáтъ, uderzyć we dzwony на гвалт.

Наобáдвѣати, *Наобáдвѣти*, *v. a.* *Ессл. sl.* zachowywać, zachować, mieć w zachowaniu; -ся, *v. p.* być zachowywanym, zachowanym.

Наобáдвѣти, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* *Наобáдвѣти*, -ся.

Наобáдвѣцый, -ая, -ее, *part. a.* zachowujący.

Наобáдвѣрникъ, -а, *m.* (u *kozacków*): szprak.

Наобáдвѣреникъ, -а, *m.* czworogoniasta materya, noszona przez biskupów i opatów pod czas nabożeństwa na boku, polica.

Наобáдвѣльничать, *v. n.* пабро́иць, пабро́иць szelmowstwa.

Наобэрежня, -о́й, *s. f.* nabrzeże, przybrzeże, ulica lub droga po nad rzeką idąca.

Наобэрежный, -ая, -ое, *adj.* nabrzeżny, przybrzeżny.

Набива́льщикъ, -а, *m.* wprucacz, nabijający, naprucający coś czem; drukarz, со wyciska wzory, kwiaty na tkaninach; * *podbijający* сене; *набива́льщикъ* [abo *набива́тель*] *чучель*, wprucacz ptaków, zwierząt zoologicznych.

Набива́льщица, -ы, *f.* wprucaczka, nabijająca, naprucająca coś czem; * *podbijająca* сене.

Набива́ніе, -я, *n.* nabijanie (*np.* obreczy na bezkę), pobijanie, pobicie; napruchanie, naprcanie, wprucanie, wpruchanie (czego czem); - *чучель*, wprucanie ptaków, zwierząt; (*o tkaninach*;) wubijanie, drukowanie, wycisic, druk.

Набива́тель, *Набива́тельница*, *v.* *Набива́льщикъ*, *Набива́льщица*.

Набивать, *Набить*, *v. a.* 1. *nabijać*, *nabić*, *ponabijać*; *nabić* gwóźdź w ścianę, *ponabijać* gwóźdź w ścianę; - *что чѣмъ*, *nabijać*, *nabić*, *naprelniać*, *naprelnić*, *natykać*, *natkać*, *naprucać*, *naprczać*, *wpruczać*, *wpruchać* coś czem; - *карманъ*, *naprucać*, *naprczać* kieszeń; *il. v.* *Нажива́ться*; *nabić* трѣбку табаку, *natkać*, *nalozyc* fajkę tytoniem; *nabijać* обручи на бочку, *nabijać* bezkę obreczami; *nabić* себѣ брѣху, *naprczać* sobie brzuch, *naprucać* się, *objeść* się, *najeść* się; 2. (*o tkaninach*;) *wybijać*, *drukować*; 3. (*o ptakach i zwierzętach*;) *nabić*, *rozabijać*; 4. - *цѣну*, *podnosić*, *podnieść*, *podbijać*, *podbić* сене; 5. - *оскомъни*, *sprawiac*, *sprawić* oskomę, *wkładać* *wiedzę*; 6. - *пѣзу*, *wkładać*, *wlozyc*, *przyzwyczajac*, *przyzwyczajac* rękę (do czego); - *кому-либо* въ ўши, * *nabijać*, *nabić* komu uszy, do uprzykrzenia komu nagadać, nabechtać, naklepać; - *кому-либо* глôву, *nabijać*, *nabić* komu głowę, *naprucać*, *naprczać*, *naprelniać*, *naprelnić* czemъ *mniej* добрымъ, *klin* komu *wbijac*, *wbić* w głowę; -*ся*, *a) v. r.* *wciśnac* się, *zapraszac* się, *wpraszac* się, *nalegac*, *naprzykrzac* się, *być natrętnym*; *il. nawalyc* się, *natiozyc* się, *naprczać* się; *b) v. p.* *być nabijanym*, *podbijanym*.

Набивка, -и, *f.*, *v.* *Набиваніе*. *Набивной*, (-ый), -а́я, -бе, *adj.* nabijany; *wybijany*, *drukowany*; *do wybijania*, *drukowania*, *należący*; *набивная* цѣна, *cena* *podwyższona*, *podbita*.

Набивки, -а, *locz. f. pl.* plocha, przybijaczka, (narzędzie tkackie).

Набивочки, -чекъ, *f. dim.*, *v.* *Набили*.

Набилочный, -ая, -ое, *adj.* *do plochy*, *przybijaczki* należący.

Набира́ице, -я, *n.* 1. *nabieranie*; *збирание*; 2. (*w drukarni*;) składanie, *nabieranie* [pisma do wielkielehaku]; 3. *nabieranie* рекрутъ, *v.* *Наборъ* (1).

Набирать, Набрать, v. a. 1. набierać, nabrać; zbierać, zebrać; 2. (*w drukarni*;) nabierać, nabrac, składać, złożyć [pismo do wnikielhaku]; 3. werbować, zaciągac, brać do wojska; - rékrutów, wybierać na żołnierkę; 4. - полъ изъ разноцвѣтныхъ дѣрѣвъ, добierać, dobracь posadzecъ z drzewa rozmaitego; 5. - въ долгъ, borrować, naborgować, nabracь na borg; -ся, a) v. r. zbierać się, zebrać się, zgromadzać się, zgromadzić się; набраться умá, nauczyć się rozumу; б) v. p. być składanym, złożonym; składać się; być przyjmowanym, przyjętym; przyjmować się.

Набирка, -я, f. 1. v. Набирание, 2. por. koszty do zbierania jagód.

Набитый, -ая, -ое, part. p. nabitý, ponabijany; napełniony, natkany, napechany, wurchany, etc.; *сfr. verb.* Набивать, Набить; набитый дуракъ, głupiec zabity. [Набивать, -ся.

Набить, -ся, v. perf., v. sub;

Наблѣвать, v. perf., v. sub;

Наблѣвывать, Наблѣвать, v. n. naplwać, naplucь.

Наблощивать, v. perf., v. sub;

Наблощивать.

Наблощивать, v. r. włożyć się, przyzwyczajacь się, porząd, kształcić się, formowacь się, doskonalić.

Наблощивать, Наблощивать, v. a. por. napełnić, peheł napuścić.

Наблюдатель, -я, m. obserwator, dostrzegacz, uważający, pilnujący.

Наблюдательница, -я, f. dostrzegaczka, obserwatorka, uważająca, pilnująca.

Наблюдетельный, -ая, -ое, adj. dostrzegający, uważający, pilnujący.

Наблюдать, Наблюдать, v. a. wykonywać, wykonać, zachowywać, zachować, doglądać, uważać, przestregać, dostrzegać, dostrzedz, podglądać, obserwować, czynić obserwację; наблюдать постъ, zachowywać post, przestregać postu; -ся, v. p. być wykonywanym, wykonanym, zachowywanym, zachowanym, uważanym, dostrzeganim, obserwowanym.

Наблюденіе, -я, n. zachowanie, doglądanie, przestrzeżenie, dostrzeżenie, uważanie, obserwacja, obserwacja.

Наблюдникъ, -а, m. pokrywka na mięk, na różniak.

Наблюсти, v. perf., v. sub: Наблюсти. [божность.

Набожество, -а, n., v. Набожничать, v. n. być nabożnym. [божность.

Набожничество, -а, n., v. Набожно, adv. nabożnie, pobożnie.

Набожность, -я, f. nabożność, pobożność; иждивенная nabożность, udawana lub przesadzona nabożność; nabożnictwo.

Набожный, -ая, -ое, adj. nabożny, pobożny.

Набóй, -я, m. deska na kraju małych statków wodnych nabita, dla podwyższenia brzegu czyli burta.

Набóйка, -я, f. 1. płótno drukowane; kartuna; 2. (*u zzewców*;) skótka obcasowa, napiętkowa.

Набóйливый, por., v. Набóйливый.

Набóйникъ, -а, m. 1. Artill. stępel do nabijania broni ogniowej, etc.; 2. ubiłek, tłuk do ubijania [piasku i żwiru].

Набóйный, -ая, -ое, adj. (o płótnie); drukowany; набóйное шило, (*u zzewców*;) sztydo do robienia dziur w obcasach, napiętkach.

Набóйчатый, -ая, -ое, adj. drukowany, kartonowy, z płótna drukowanego; набóйчатое платье, suknia kartonowa, druczkowa.

Набóйчикъ, -а, m. 1. natłoczyciel, napychacz; 2. drukarz płótna.

Набóкий, -ая, -ое, adj. krzywo stojący; na jeden bok skrzywiony.

Наболотный, -ая, -ое, adj. nablotny, nadblotny, na błotach znajdujący się.

Наболтывать, -ся, v. perf., v. sub: Наболтывать, -ся.

Наболотный, -аго, s. m. por. najpierwszy, najstarszy, najcelniejszy, najzaciejszy.

Наборáживать, Наборóдить, v. a. nabródzić, bródz nabóić.

Наборóстный, -ая, -ое, adj. faldziły, marszczkowany.

Наборка, -я, f. 1. (w drukarni); składanie druku, nabieranie czcionek; 2. (*w stolarstwie*;) robota wykładana.

Наборный, -ая, -ое, adj. 1. (w drukarni); do składania druku służący; набóрная доска, deska zecerka (zycerka); набóрная, -ой, s. f. izba zecercka; 2. (*w stolarstwie*;) wykładany, składany; набóрный полъ, v. Паркетъ; набóрный хомутъ, chomont przybranu w różne metalowe sztuczki.

Наборóдить, v. perf., v. sub: Наборóживать.

Наборóчикъ, -а, m. 1. (w drukarni); zecer, zycer, składacz, drukoskładnik; 2. werbarz, werbownik, rekrutnik, zaciągacz rekrutów, zaciągający do wojska rekrutów.

Наборъ, -а, m. 1. rekrutowanie, werbowanie, werbunek, zaciąganie rekrutów, konskrypcja; 2. *Typogr.* nabieranie, składanie druku; 3. wykładanie, składanie; żł. zbieranie, zbiór.

I. Наборáживать, Наборéсть, v. n. 1. nająć, natrać (na coś), natknąć, nastąpić; 2. nachadzać się, nachodzić się, zejść się, nagromadzić się.

II. Наборáживать, Наборóдить, v. a. nalowić dużo ryb niewodem.

Набрáние, -я, n. nabranie; *сfr.* Набирание.

Набрáсывать, -я, n. narzucać; набрáсывание тѣни, sienipowanie.

I. Набрáсывать, Набрóсать, v. a. narzucać, narzucić (na coś); - тѣнь на рисунокъ, cieniowacь rysunek; -ся, v. p. być narzucanym, narzuconym.

II. Набрáсывать. Набрóсить, v. a. narzucać, narzucić, zarzucić, wrzucić (na siebie); -ся, a) v. r. - на что, na kogo, rzucić się, rzucić się na coś, na kogo; б) być narzucanym, narzuconym, zarzucanym, zarzuconym.

Набрáть, -ся, v. perf., v. sub: Набрáть, -ся.

Набрéдить, v. n. perf. nabredzić, nabzdurzyć, nabajać, napaplać.

Набрéсть, v. perf., v. sub: Набрéживать (I) & Набрóдить.

Набривтвенникъ, -а, m. brzytewnia, pokrowiec brzytwiany, sztuciec barwierski, na brzytwę.

Набрить, v. a. perf. goleniem brody zaróbić.

Набрóдить, Набрéсть, v. n. schodzić się, zejść się, zgromadzić się, nawalić się.

Набрóдить, v. perf., v. sub: Набрáживать (II).

Набрóдиться, v. r. perf. zmorodować się, zużyć się.

Набрóдный, -ая, -ое, adj. przybyły, przybiegły; набрóдная скотина, bydło z okolic przybiegłe; набрóдные люди, lud przybyły z różnych okolic.

Набрóдь, -а, n. napływ, lud przybyły z różnych okolic.

Набрóсаніе, -я, n. rzucanie, rzucenie. [Набрáсывать (I).

Набрóсать, v. perf., v. sub: Набрóсить, v. perf., v. sub:

Набрáсывать (II).

Набрáганіе, -я, n. narzucanie, nakropienie.

Набрáгать, -ся, v. perf., v. sub: Набрáгивать, -ся.

Набрáгиваніе, -я, n. narzucanie, nakrapianie.

Набрáгивать, Набрáгать, v. a. narzucacь, narzucić, nabrzuć, nakrapiać, nakropić; -ся, v. p. być narzucanym, nakropionym.

Набрóжать, v. a. namruczać, naburczacь, nalajać.

Набрóшникъ, -а, m. binda z jakiegokolwiek bądź tkaniny do ogrzewania brzucha.

Навечѣріе, -я, *n.* wilija, przed-
wzięto; навечѣріе Рождества
Христова, wilija Bożego Naroz-
dzenia.

Навѣнничъ, *adv.* na wznak.

Навѣрѣтъ, *adv.* pełniutko,
pełniuteńko, z czubem.

Навѣрѣтъ, *adv.* na widok (te-
go), na spojrenie, na spostrze-
żenie samo.

Навѣвальный, -ая, -ое, *adj.*
zwijalny, do zwjania służący.

Навѣвальный, -и, *f.* zwijadlo,
narzędzie do zwjania.

Навѣвѣльщикъ, -а, *m.* nawi-
jacz, zwijacz, co zwija przędze,
nici, motacz.

Навѣвѣльница, -и, *f.* nawi-
jaczka, zwijaczka, co zwija prze-
dże, nici.

Навѣвѣние, -я, *n.* zwijanie;
навѣвѣние, paladowanie.

Навѣвѣтъ, Навѣтъ, *v. a.* zwi-
jając, zwinając; навѣвѣтъ, навѣвѣтъ
(на со), nakreścać, nakreścić, mo-
tać; *i.* ladować, paladować, na-
prakować; навѣвѣтъ вѣнчѣкъ, увѣ-
чѣе вѣнчѣкъ, wianków; навѣвѣтъ возъ
сѣна, навѣвѣтъ тѣлѣжъ сѣномъ,
paladować wóz siana; -ся, *v. p.*
być zwijanym, nawijanym, nakre-
ścanym, paladowanym.

Навѣвка, -и, *f.* 1. nawijanie,
nawijenie; zwinienie; motanie;
2. nawicie, osnowa; skreślenie,
splotka, splot; 3. paladowanie,
ładunek (wozu). [zwijalny]

Навѣвнѣй, (-ий), -ѣя, -бе, *adj.*

Навѣвнѣй, -а, *m.* nawicie, na-
wijenie, zwinienie, skreślenie.

Навѣвнѣиный, -ая, -ое, *adj.*
żeglarski, sprawni.

Навѣвнѣця, -и, *f.* nawigacya,
żeglowanie, żegluga.

Навѣвжѣтъ, *v. a. perf.* najęzdecz,
naskwierzecz, nakwiczecz, nasko-
mlic. [sub: Навѣвжчивать, -ся.]

Навѣвнѣтъ, -ся, *v. perf.*, *v.*
Навѣвнѣние, Навѣвнѣиваніе,
-я, *n.* nawrubowanie.

Навѣвнѣцѣтъ, Навѣвнѣцѣтъ, *v. a.*
nawrubować, poszrubować, przy-
szrubować.

Навѣврѣтъ, Навѣрѣтъ, *v. a.* na-
klamacz, namyślacz, nabajacz, na-
pleszcz trzy po trzy, naraplać.

Навѣвѣстѣсть, -и, *f.* obwiśtość,
pradziwość, posytość.

Навѣвѣслѣй, -ая, -ое, *adj.* ob-
wisły, spadzisty, posyły, wiszący.

Навѣвѣзуть, *v. n. perf.* obwi-
śnić, zwiśnić. [śtość]

Навѣвѣтъ, -и, *f.* obwiśtość, zwi-
śnienie.

Навѣвѣтъ, -я, *n.* nawicie; *v.*
Навѣвѣние. [wibwąć]

Навѣвѣтъ, *v. perf.*, *v. sub:* На-
вѣвѣтъ, -и, *f.*, *v.* Навѣвѣвка (2).

Навѣвѣкѣтъ, Навѣлѣтъ, *v. a.* na-
wlekać, nawleczuć, nawlecać, nawle-
cać, naciągnać, ściągnać, ścią-
gnąć, narpowadzać, narpowadzić,
powlec; - что на себя, ściągnać,
ściągnać na siebie co; -ся, *v. p.*

być nawleczonym naciągniętym,
ściągniętym, narpowadzonym.

Навѣлѣченіе, -я, *n.* nawlecze-
nie, naciągnięcie, ściągnięcie (na
siebie czego), narpowadzenie.

Навѣлѣтъ, *v. perf.*, *v. sub:* На-
вѣлѣкѣтъ.

Навѣлѣцѣй, *Ecl. sl.*, *v.* Навѣлѣцѣй.

Навѣлѣтъ, Навѣстѣтъ & Навѣстѣтъ,
v. a. sprowadzać, narpowadzać,
wiele posprowadzać (*np.* gości);
narpowadzać, narpowadzić, na-
wodzić, nawieść na drogę, nakie-
rować; - на когѣ-либо что, na-
wodzić, nawieść na kogo co, na-
powadzić na kogo co, ściągnać
na kogo co; - на когѣ-либо
страхъ, strachu komu napędzić;
навѣстѣтъ на когѣ-либо сѣкъ,
napędzić kogo czym; навѣстѣтъ тоску,
gruść на сѣрдце, zasmućić,
zmartwić kogo; - ворѣца на
суенѣ, *v.* Ворѣситъ; - грунтъ,
v. Грунтоувѣтъ; навѣлѣтъ тѣль
на что, cieniować, cienie da-
wać; навѣлѣтъ мѣстъ, most śląc,
most narpowadzać, stawiać; на-
вѣстѣтъ душку, wycelować armatę;
навѣлѣтъ свой убѣтки, nagradzać
(wynagradzać) swoje ubyki, strac-
ty; навѣлѣтъ финѣтъ, amalio-
wać, szmelcować; -ся, *v. p.* być
sprowadzanym, narpowadzonym;
być ślany, stawianym, stawiać
się (*np.* most).

Навѣдка, -и, *f.*, *v.* Навѣдѣ-
ніе; - красѣтъ, naciągnięcie,
pociągnięcie farbami.

Навѣдѣніе, -я, *n.* powódz,
nawodnienie, okrycie, oblanie
wodą, wezbranie wód wielkie.

Навѣлѣтъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Навѣлѣтъ, -ся.

Навѣлѣтъ, -я, -ое, *adj.* na-
ciągnięty, pociągnięty, powle-
czony (farbą, lakierem, pokostem);
навѣлѣтъ мѣстъ, most wzwodny,
sprutny, wzwod.

Навѣлѣцѣтъ, Навѣлѣцѣтъ, *v. a.*
nawodniać, nawodnić, wodą okry-
wać, okryć, oblewać, oblać, zale-
wać, zalać, sprawiać powódz;
* rozlewać, rozsiewać, rozszerzać;
-ся, *v. p.* być nawodnionym, wodą
okrytym, oblanym, zalewanym,
zalanym. [Навѣлѣніе]

Навѣлѣдокъ, -дѣа, *m. prov.*, *v.*
Навѣлѣчикъ, -а, *m.* жѣста, ten
co mosty stawia; навѣлѣцѣтъ лака,
lakiernik, pokostnik.

Навѣлѣдѣніе, -я, *n.* podnieta,
neta, zwiędzenie, zawód.

Навѣлѣтъ, *v. perf.*, *v. sub:* На-
вѣлѣживать.

Навѣлѣтъ, *v. a.* nawozić rolę,
gnoić rolę, ulepszać nawozem,
gnojem; -ся, *v. p.* być gnojonym.

Навѣлѣтъ, *v. r. perf.* naba-
wić się, naswawolić się, nadzi-
czyć się. [przywóz]

Навѣлка, -и, *f.* nawiezenie,
Навѣлѣникъ, -а, *m.* 1. nawoźnik,
gnojownik, który gnoić nawozi;
2. *H. n.*, *v.* Жукъ (навѣлѣный).

Навѣлѣный, -ая, -ое, *adj.* 1. na-
wózny, gnojny, gnojowy; навѣлѣная
кѣца, kupa z nawozu, z gnoju,
gnojowisko; навѣлѣная пыль, *v.*
Пудрѣтъ; навѣлѣная ящѣ, *v.*
Погѣпка (2. *Bot.*); *i.* *v.* Жукъ
(навѣлѣный); 2. przywózny; przy-
wieziony.

Навѣлѣня, -и, *f.* dół lub miejsce
gdzie się nawóz (gnoj) składa.

Навѣлѣтъ, *a, m.* 1. nawóz, gnoj;
мѣлкій сухѣй навѣлѣтъ, *v.* Пудрѣтъ;
2. *v.* Навѣлѣніе.

Навѣлѣтъ, -я, *m.* nawoj, utok,
wal tkacki.

Навѣлѣнникъ, -а, *m.* патрѣн-
ный навѣлѣнникъ, *v.* Патрѣнникъ.

Навѣлѣня, -и, *f.* krzącz kluboway.
Наволѣкиваніе, -я, *n.* nawło-
czanie, napaszanie, nanoposzenie,
nawleczanie.

Наволѣкивать, Наволѣчѣтъ,
v. a. nawłóscać, nawleć, napa-
szać, napięść, znosić; nawole-
kać na niebѣ, zachmurzyło się
niebѣ; -ся, *v. p.* być nawło-
czonym, nanoposzonym.

Наволѣлка, -и, *f.* powłoczka,
nawleczka; podmuchnięта навѣлока,
poszewki na poduszke.

Наволѣкъ, -а, *m.* 1. łaka nad
rzeką, namulona; 2. wysoki brzeg
(nad morzem). [волока]

Наволѣчка, -и, *f. dim.*, *v.* На-
навѣлочный, -ая, -ое, *adj.*

powłoczkowy, nawleczkowy, po-
szewkowy.

Наволѣчнѣй, -ая, -ое, *adj.*
do łowienia ptaków służący; на-
волѣчнѣй сѣти, sieci do łowienia
ptaków. [волакивать]

Наволѣчѣтъ, *v. perf.*, *v. sub:* На-
навѣлѣтъ, *v. n. perf.* namgro-
dzic.

Навѣлѣтъ, *v. n. perf.* nakrzy-
czec komu uszy, napęcić płaszem,
narzekaniem czyje uszy, nana-
rzekać.

Навѣлѣтъся, *v. r. perf.* na-
narzekać się, naplakać się, żałować
się, wiele się żalić, poskarżyc.
Наворѣживать, Навѣлѣжить,
v. a. nawarżować.

Наворѣживать, Навѣлѣжить,
v. a. nawarżać, nawarżać; nawa-
lać, nawalić, narzucać, narzucić;
nakładac, nalożyć; * obarżać,
obarczać, obciążać, obciążyc kogo
czem, wkładać, wiozyc na kogo co.

Наворѣвать, *v. a. perf.* nakraśc.

Наворѣжить, *v. perf.*, *v. sub:*
Наворѣживать.

Наворѣтитѣ, *v. perf.*, *v. sub:*
Наворѣживать.

Наворѣтитѣ, *v. a.* nagreplować,
nawiosić sukno.

Наворѣтитѣ, *v. n. perf.* namru-
czec, nawarżecz; *v.* Ворѣтитѣ;
-ся, *v. r.* namruzczec się, nawar-
czec się.

Навѣлѣстрѣтъ, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: Навѣлѣстрѣвать, -ся.

Навѣлѣстрѣтъ, -ся, *v.* Навѣлѣстри-
вать, -ся.

Наво́хривать, Наво́хрить, *v. a.* malować, pomalować okna, ochrą; —ся, *v. p.* być malowanym, pomalowanemu okna, ochra.

Наво́щеніе, —я, *n.* nawoszczenie, nawoszkowanie.

Наво́щить, *v. perf.*, *v. sub:* **Наво́щивать.** [впирать]

Наврѣтъ, *v. perf.*, *v. sub:* **Наврѣдѣть**, *v. a. perf.* wiele komu naszkodzić, narobić komu wiele szkody, wiele złego.

Наврѣдъ, *adv.* zaledwie; наврѣдъ ли такъ? pytanie (или кто wie) że tak się rzecz ma?

Навсегдѣ, *adv.* na zawsze.

Навстрѣчу, *adv.*, *v.* Встрѣча.

Навтидѣть, *v.* Корѣбликъ (3).

Навыканіе, —я, *n.* nakładanie się, uprawianie się, przyuczanie janie się.

Навыкѣть, Навыкнутъ, *v. n.* nawyknąć, przywyknąć, uprawić się, wprowić się, nauczyć się.

Навыклый, —ал, —оє, *adj.* nawykły, nałożny, przyuczajony, uprawiony, włożony (*w oc.*)

Навыковеніе, —я, *n.* **Ессл. sl.** nawyknienie, przyuczanie, nałóg; wprawa. [Навыкѣть]

Навыкнутъ, *v. perf.*, *v. sub:* **Навыкъ**, —а, *m.* **Навычка**, —и, *f.* nałóg, przyuczanie; wprawa, włożenie się.

Навычный, *v.* Навыклый.

Навыченіе, Навычваніе, —я, *n.* ojęzenie, ojęzanie, obciążenie jukami, opakowanie, pakowanie.

Навыченый, —ал, —оє, *part. p.* ojęcony, jukami obciążony, ciężarem obladowany, brzemienny.

Навычивать, Навычѣть, *v. a.* juczycь, ojęzaczь, ojęzuczь, juczaczь, juczuczь, nakładać, nałożycь juków, obladować ciężarem, pakować, opakować; —ся, *v. p.* być ojęczanym, ojęczonym, juczczanym, juczczonym, obladowanemu ciężarem. [иле, Навычваніе]

Навычка, —я, *f.*, *v.* Навычченіе, навывчаніе.

Навѣать, Навѣать, *v. a.* nawiewać, nawiacь, zawiewać, zawiacь. [Навѣдываться]

Навѣдаться, *v. perf.*, *v. sub:* **Навѣдываніе**, —я, *n.* dowiadываніе się.

Навѣдываться, Навѣдаться, *v. r.* — о чѣмъ, о комъ, dowiadываć się, dowiedzieć się о чѣмъ, о kim.

Навѣрно, *adv.* na pewno; зъ pewnością; pewno; bez wątpienia; wiernie.

Навѣрную, Навѣрнякъ, *adv.* najpewniejszemu (или najbezpieczniejszemu) sposobem.

Навѣсить, —ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Навѣшивать**, —ся.

Навѣска, —и, *f.*, *v.* Навѣшеніе.

Навѣсный, —ал, —оє, *adj.* 1.

przeddaszkowy, poddaszkowy, obdachowy, obdaszkowy; 2. **Artill.** навѣсный вѣстрѣтъ, wyszła obłokowaty. [вѣщать]

Навѣститъ, *v. perf.*, *v. sub:* **Навѣсь**, —а, *m.* przeddaszek, poddaszek, obdach, obdaszek, daszek ściany od deszczu broniący.

Навѣтле, —я, *n.* **Ессл. sl.**, *v.* **Навѣтъ**.

Навѣтки, —токъ, *f. pl.* przytyk, przymówka; даватъ кому-либо навѣтки, даватъ кому przytyk; ś. komu być, a невѣтокъ навѣтки дають, gdy [ми kiedy] pieszka biją, i lewek niech się боі; *сfr.* gdy konia nie może, bije po holo-blach.

Навѣтливый, —ал, —оє, *adj.* do podstępów skłonny; potwarczy; potwarliwy.

Навѣтникъ, —а, *m.* podstępник; potwarsca, potwarnik, obmówca, złomwca.

Навѣтница, —и, *f.* podstępnicca, podstępna; potwarsczyna, potwarnica, potwarzycielka, obmownica.

Навѣтничать, *v. n.* potwarzyć, potwarzać, osoczycь kogo, oslawiacь, oslawić, oczerniacь, oczernić, oszczerzacь, obmawiacь, obmówić.

Навѣтническій, —ал, —оє, *adj.* potwarczy, potwarzki, potwarliwy & potwarzliwy, potwarny, obmówliwy. [вѣтническій]

Навѣтничій, —ья, —ье, *v.* **Навѣтный**, —ал, —оє, *adj.* potwarny, pełen potwarzy, podstępny, chytry.

Навѣтованіе, —я, *n.* **Ессл. sl.** potwarz, oszczerstwo, obmowa, obmowisko. [вѣтничать]

Навѣтовати, **Ессл. sl.**, *v.* **Навѣтренный**, —ал, —оє, *adj.* nawietrzny, na wietrze znajdujący się; навѣтренная сторона, strona od wiatru.

Навѣтчикъ, Навѣтчица, *v.* **Навѣтникъ**, **Навѣтница**.

Навѣтъ, —а, *m.* potwarz, obmowa; podstęp. [zawsze]

Навѣчно, *adv.* na wieki; на Навѣчаніе, *v.* Навѣшеніе.

Навѣшать, *v. perf.*, *v. sub:* **Навѣшивать**.

Навѣшеніе, Навѣшваніе, —я, *n.* zawieszanie, założenie (drzwi, okien).

Навѣшивать, Навѣшать & Навѣсить, *v. a.* nawieszacь, ponawieszacь, zawieszacь, pozawieszacь, rozwieszacь, porozwieszacь, zakładać (*np.* drzwi, okna).

Навѣщаніе, —я, *n.* nawiedzenie, nawiedzenie, odwiedzanie, odwiedzenie, nawiedziny, odwiedziny.

Навѣщатель, —я, *m.* nawiedziciel, odwiedziciel, nawiedzający, odwiedzający.

Навѣщательница, —и, *f.* nawiedzicielka, odwiedzicielka, nawiedzająca, odwiedzająca.

Навѣщать, Навѣститъ, *v. a.* nawiedzacь, nawiedzicь, odwiedzacь, odwiedzicь kogo; —ся, *v. p.* być nawiedzanym, nawiedzonym, odwiedzanym, odwiedzonym.

Навѣять, *v. perf.*, *v. sub:* **Навѣывать**.

Навѣзаніе, —я, *n.* 1. nawiązanie; 2. dodzianie, dorobienie późnoszkową robotą.

Навѣзѣть, Навѣзнуть, *v. n.* więzić, nawięzaczь, ligaczь, nagiaczь; nawiazacь w zębach, nawięzlo, nalglo w zębach.

Навѣзѣть, —ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Навѣзывать**, —ся.

Навѣзка, —и, *f.* 1. nawiązanie; rzecz nawiązana; 2. dodzianie, dorobienie późnoszkową robotą; rzecz dorobiona działaniem, późnoszkową robotą.

Навѣзной, —я, —оє, *adj.* dodziały, działaniemi potwarsczową robotą dorabiany.

Навѣзнуть, *v. perf.*, *v. sub:* **Навѣзѣть**.

Навѣзний, *v.* Навѣзной.

Навѣзчивость, —и, *f.* paraczywość, napatłość, naleganie wielkie, natarczywość, natrętność, nieprzykroność.

Навѣзчивый, —ал, —оє, *adj.* paraczywy, napaty, wiele nalegający, nacierający, natrętny, naprzykroony.

Навѣзваніе, —я, *n.* 1. nawięzywanie, nawiązanie, nadwięzywanie, dowięzanie; 2. dodziewanie, dorabianie późnoszkową robotą.

Навѣзывать, Навѣзѣть, *v. a.* nawięzывать, nawiązaczь, nadwięзывать, nadwiązaczь, dowięзывать, dowięзaczь; przywiąзывать, przywiąзaczь; *il.* dodziewacь, dodziacь, działaniem dorabiacь, dorobicь; навѣзѣть на менѣ хлопоты, *nagobil mi wiele kłopotu; навѣзѣть я себѣ егъ на шею, *włożyłem go sobie na kark.

Навѣзъ, —и, *f.* 1. nawiązanie, rzecz nawiązana; 2. dodzianie, rzecz działaniem lub późnoszkową robotą dorobiona.

Навѣдѣть, *v. a. perf.* naplugawiacь, napaskudzicь, nasміеісцъ; *навѣдудзісцъ, naszpęcicь.

Навѣчка, —и, *f. dim.* kańczuzek, batózek, nabajeczka.

Навѣйка, —и, *f.* nabajka, bat, bicz Tatański, kańczug.

Навѣляти, —а, *f. futerał* na fuzы.

Навѣливаніе, —я, *n.* doganianie, naciąganie, dościganie, dopędzanie.

Навѣливать, *v.* **Нагонѣть**.

Навѣрь, —а, *m.* knot upalony od świecy.

Навѣтитъ, —ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Навѣчивать**, —ся.

Навѣчивать, Навѣтитъ, *v. a.* gacić, nagacić, gacić pomoćcicь; —ся, *v. p.* być nagacanym.

nagradzać, nagrodzić; wynagradzać, wynagrodzić; dopelniać; —ся, *v. p.* być nagradzanym, nagrodzonym; być wynagradzanym, wynagrodzonym; nagradzać się, nagrodzić się, wynagradzać się, wynagrodzić się. [грѣда.]

Награждѣніе, —я, *n.*, *v.* Па-
Награфитъ, *v. a.* naliniować, narubrykować. [зганианіе.]

Нагрѣбіаніе, —я, *n.* grabienie, **Нагрѣбать**, **Нагрѣсти**, *v. a.* grabić, nagrabiać, nagrabić, zgrabiać, zgranać; —ся, *v. p.* być grabionym, nagrabianym, nagrabionym, zgrabianym, zgranianym.

Нагрѣбіеніе, —я, *n.* nagrabienie, nagrabienie.

Нагрѣбонный, —ая, —ое, *part. p.* nagrabiony, zgrabiony, zgraniany.

Нагрести, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*: **Нагрѣбать**, —ся.

Нагробокъ, —бка, *m.* *Eccl. sl.* nagrobek, nagrobiec, napis nagrobny.

Нагрозить, *v. a. perf.* nagrozić, zagrozić, robić pogroźki, zagrażać szém.

Нагромождѣніе, —я, *n.* nawałenie, nagromadzenie, napiętrzenie.

Нагромождать, *v. a. perf.* nawałić, nakłaskić, skupić, nagromadzić, naznosić, napiętrzyć.

Нагрубить, *v. n. perf.*, — кому, grubiaństwa, niegrzeczności кому powiedzieć.

Нагрубіаніе, *v.* **Нагрубить**.

Нагрубо, *adv.* grubo, z gruba, z grubsz.

Нагрудникъ, —я, *m.* 1. napierśnik, napierśnic, poszenie napierśne; 2. podpiersien, popiersien, podpiersienik, rzemień pod piersiemi kołaskiem; 3. napierśnik, karcasona, (zbroja na piersi); 4. racjonal, napierśnik kapłana w starym zakonie, rektorat.

Нагрудный, —ая, —ое, *adj.* napierśny.

Нагрузать, **Нагрузить**, *v. a.* ładować, naładować, nakładać, nałozуć; —ся, *v. p.* być naładowаным, naładowаным, налужи́ть; *жд.* нагрудиться (= налужи́ть дольняна), upoić się, spoić się, upić się. [иліе, налोजеніе.]

Нагрузи́е, —я, *n.* налadowanie, налуживаніе; **Нагрузить**, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*: **Нагрузать**, —ся.

Нагрузка, —я, *f.* ładowanie, налadowanie; ładunek, ciężar.

Нагрудчикъ, —я, *m.* ładownik, со на статки водне ладже.

Нагрутованіе, —я, *n.* погрутованіе.

Нагрутовать, *v. a. perf.* nadać tło, dać grunt, погрутовать.

Нагрызать, **Нагрызть**, *v. a.* nagryзć, pogryзć.

Нагрывальникъ, —я, *m.* nagrzewalnik, łozogrzej, szkandela.

Нагрывальный, —ая, —ое, *adj.* ogrzewalny.

Нагрываніе, —я, *n.* ogrzewanie, nagrzewanie. [вальный.]

Нагрывательный, *v.* **Нагрывать**, **Нагрывать**, *v. a.* ogrzewać, ogrzać, nagrzewać, nagrzать; **нагрывать** кому бока, *обою доуżyć, wygrzmocіć kogo, wyłożyć кому скóre. [грзаніе.]

Нагрывать, —ся, *v. perf.* **нагрывать**, —ся, *v. perf.* **нагрывать**, —ся.

Нагрывать, *v. n. perf.* nagrзуть, wiele pogrzззуть, grzechów nagromadzić.

Нагрывать, *v. a. perf.* nablосić, blotem zapaskudzić.

Нагрывать, *v. n. perf.*, — къ кому, naskoczуć, wejść nagle do kogo. [namordnik.]

Нагубникъ, —я, *m.* kaganiec, **Нагулать**, *v. a. perf.* doбулать się czego złego (np. choroby); —ся, *v. t.* nahulać się, naspacerować się.

Надавать, *v. a. perf.* nadać, nadaować; obciążуć.

Надавать, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*: **Надавливать**, —ся.

Надавдѣніе, **Надавдѣваніе**, —я, *n.* naciśnienie, naciskanie, nagniecenie, nagniatanie; wyciśnienie, wyciskanie, wgniecenie, wgniatanie.

Надавливать, **Надавить**, *v. a.* naciśkać, naciśnać, nagniatać, nagnieść; wyciskać, wycisnać, wgniatać, wgnieść; —ся, *v. p.* być naciśniętym, nagniecionym; być wyciskanym, wyciśniętym, wgniatаным, wgniecionym.

Надавливать, —ся, *v.* **Надавливать**, —ся.

Надавваніе, —я, *n.* nadajanie.

Надавать, **Надойть**, *v. a.* nadając, nadoić, dosуć выдаjąc (wydoić) mięka.

Надавливать, **Надолбить**, *v. a.* nadrażać, nadrażуć, wydrażać, wydrażyć; —ся, *v. p.* być nadrażоным, wydraжоным.

Надарить, *v. a. perf.*, — кому черб, nadaować.

Надавать, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*: **Надавать**, —ся.

Надбавка, —я, *f.* naddatek, dodanie, przydanie, podwyższenie (np. ceny).

Надбавленіе, **Надбавливаніе**, —я, *n.* dodanie, dodawanie, przydanie, przydawanie, naddanie, naddawanie; podwyższenie, podwyższenie (np. ceny).

Надбавлять, —ся, *v.* **Надбавлять**, —ся.

Надбавлять, **Надобвить**, *v. a.* dodawać, dodać, przydawać, przydać, naddawać, naddać; podnosić, podwyższać, podwyższуć (np. cenę); —ся, *v. p.* być dodawanym, dodаным, przydawаным, przyданым, naddawanym, naddаным.

Надобвокъ, —вка, *m.* dodatek, przydatek, naddatek.

Надобвочный, —ая, —ое, *adj.*

dodany, przydany, naddany; надбавочный деньги, zaątek, nadatek; *сfr.* лаза, азуо.

Надобый, —я, *m.* (w *cegielni*): nadatek [do 200] cegieł, dawany przychazgami *lub* wuralaszami na 1000 sztuk, na przyrpadę pończuch.

Надбрасываніе, —я, *n.* nadgrzanie, przyruszanie.

Надбрасывать, **Надбрасывать**, *v. a.* nadgrzась, nadruszać, przyruszać, przyruszоić.

Надбровный, —ая, —ое, *adj.* znajdujący się nad brwiami.

Надбросить, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*: **Надбрасывать**, —ся.

Надбросше, —я, *n.* nadbrzusze, wierzchnia część ciała.

Надбуриваніе, —я, *n.* nadswirowanie.

Надбуривать, **Надбуривать**, *v. a.* nadswirować, nadpoczynać, nadpoczаć świrem.

Надвиганіе, —я, *n.* nasuwanie się na со.

Надвигать, **Надвигнуть**, *v. a.* nasuwać, nasunąć na со, naprzec; —ся, *a)* *v. t.* nasuwać się, nasunąć się, wpaдаć, wpaść na со; *б)* *v. p.* być nasuwаным, nasuniętym.

Надвигиваніе, —я, *n.* nasuwanie.

Надвигнуть, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*: **Надвигать**, —ся.

Надводный, —ая, —ое, *adj.* nadwodny, nad wodą wystający.

Надводный, —я, —ое, *adj.* podwózny, przydworzowy; nadworny, przy dworze będący; надводное строеніе, budowla na podwózru;

Надводный судъ, sąd nadworny; **Надводный овьятникъ**, radca nadworny, radca dworu.

Надворье, —я, *n.* podwórze, podwórzec; *войти съ надворья*, wejść z podwórza.

Надвысить, *v. perf.*, *v. sub.*: **Надвышать**.

Надвышать, **Надвысить**, *v.* **Надвызать**, **Повышать**.

Надвызать, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*: **Надвызывать**, —ся.

Надвызываніе, —я, *n.* podgabianie роęczochy, przyrabianie, przydzianie.

Надвызывать, **Надвызывать**, *v. a.* podgabiać, podrobić роęczochę, przyrabiać, przyrobić, przydziać; —ся, *v. p.* być przygabywanym, przydzаным.

Надвигать, **Надогнуть**, *v. a.* naginać, nagiać; —ся, *v. p.* być naginanym, nagiętym.

Надгладный, —ая, —ое, *adj.* nad głową znajdujący się; надгладная точка, (= *войти*), надгловник, zenit, punkt nadgłówny, punkt wierzchołkowy.

Надглотка, —я, *f.* **Надглотный**, —я, *m.*, *v.* **Надгортанный**.

Надглідчикъ, **Надглідчица**,

в. Присмѣтрщикъ, Присмѣтрщикъ.

Надглядываніе, в. Присмѣтриваніе. [вѣтъ.]

Надглядывать, в. Присмѣтривать. Надгортаникъ, -а, м. *Anat. (epiglottis)*, szorek, wieszko, пакрытка.

Надгортанный, -ая, -ое, *adj.*, nad krtanią, gardziela będący; надгортанный хрящъ, в. Надгортаникъ.

Надгробіе, -я, н. nagrobek, nagrobiec, nagrobiec, napis nagrobny.

† Надгробница, -и, *f.* grobowiec, nagrobek, nagrobek, nagrobiec, kamień nagrobny.

Надгробный, -ая, -ое, *adj.* nagrobny, nadgroby, nagrobkowy, grobowcowy; надгробный камень, каміень nagrobny, grobowy, nagrobek; надгробная надпись, napis nagrobny, nagrobek; надгробное слово, надгробная рѣчь, mowa pogrzebna, kazanie pogrzebne.

Надгрудный, -ая, -ое, *adj.* *Anat.* nadpiersiowy. [заніе.]

Надгружаніе, -я, н. nadgruzanie, Надгружать, *v. a. perf.*, v. *sub.* nadgruzać, nadgrzyć.

Надгруженіе, -я, н. nadgruzienie. [Надгружать.]

Надгрязѣть, *v. perf.*, v. *sub.* Nadgryzanie, -я, н. naddawanie; podwyższenie ceny.

Наддавать, Наддѣтъ, в. а. naddawać, naddać; przesieniac, przesienić, zbyteczną cenę podawać, podwyższać, podwyższyć cenę; -ся, в. p. być naddawanym, naddanym; podwyższanym, podwyższonym (o cenie).

Наддѣлываніе, -я, н. naddzielywanie.

Наддѣлывать, Наддолбить, в. а. naddłubować, naddłubać.

Наддѣтокъ, -тка, м., в. Наддѣтка. [нынѣ.]

Наддѣточный, в. Надбавочный. Наддѣточный, -ая, м. przesieniciel, zbyteczną cenę podający.

Наддѣтчикъ, -ы, *f.* przesienicielka, zbyteczną cenę podawająca.

[Наддавать, -ся.]

Наддѣтъ, -ся, *v. perf.*, v. *sub.* Наддѣтъ, -и, м. naddawanie, naddatek, przysadek, dodatek.

Наддѣрпіе, -я, н. naderżwie, naderżierek, nadprożek.

Наддѣрпный, -ая, -ое, *adj.* nad drzwiami będący, naderżwierny; наддѣрпный косякъ, в. Наддѣрпіе. [ніе.]

Наддираніе, -я, н. naddzieranie. Наддирать, Наддрать & Наддрать, в. а. naddzierać, naddzierzeć; -ся, в. p. być naddzierаным, naddzierać się.

Наддирка, -и, *f.* naddzieranie, naddarcie.

Наддолбить, -ся, *v. perf.*, v. *sub.* Наддѣлывать, -ся.

Надрать, -ся, *v. perf.*, v. *sub.* Наддрать, -и, *f.* por., v. Наддѣтъ, -ы, *f.* nadzieja, spodziewanie się, otucha; быть въ наддѣждѣ, nadzieje mieć, spodziewać się; *it.* v. Подавать (наддѣжу); лишённый наддѣжды, nie mający nadziei, beznadziejny.

Надрѣжно, *adv.* pewno, niewątpliwie, niezawodnie.

Надрѣжность, -и, *f.* pewnoś, niewątpliwosć, niezawodność.

Надрѣжный, -ая, -ое, *adj.* pewno, niewątpliwly, niezawodny.

Надрганіе, -я, н. nawygywanie; в. Надгриваніе.

Надргать, -ся, *v. perf.*, v. *sub.* Надгрывать, -ся.

Надргиваніе, -я, н. narwanie, nataganie, naskubanie.

Надргивать, Наддргать, в. а. nawygywać, narwać, naskubać, natargać; -ся, в. p. być nawygywanym, narwanym, naskubanym, natarganym.

Надржать, в. а. *perf.* (с. не долго), utrzymać; ёто не долго наддржить, to nie długo utrzymasz; -ся, в. r. utrzymać się; онъ не долго здѣсь наддржится, on nie długo tu się utrzyma.

Надрнутъ, в. а. *perf.* предко ubrać się, zagzucić co na siebie.

Надрнѣчь, -ся, *v. perf.*, v. *sub.* Наддрнѣтъ, -ся.

Надрнганіе, -я, н. nadpalanie, opalanie, opoalanie.

Надрнгать, Наддрнѣчь, в. а. nadpalać, nadpalic, opalać, opalic, opoalać.

Надрвѣздный, -ая, -ое, *adj.* nadgwiazdowy, nad gwiazdami znajdujący się. [dożrzałe zboże.]

Надрзелень, -и, *f.* nie zupełnie

Надрраніе, -я, н. dozór, doгляданіе. [doглядать.]

Надрратель, -я, м. dozorca.

Надррательница, -и, *f.* dozorczyca, doглядательница.

Надррательскій, -ая, -ое, *adj.* dozorczy.

Надррательство, -ва, н. dozorstwo, nadzorstwo.

Надррательня, -и, *f.* żona dozorecy, doглядательница.

Надррать, в. п. - надъ чѣмъ, dozorować, doглядать.

Надррщикъ, -а, м. dozorca.

Надррница, -и, *f.* dozorczyca.

Надррць, -а, м. nadzór, dozór, doгляданіе; имѣть стрѣгіи наддррь надъ чѣмъ, mieć srogі (ostrу) dozór nad kim.

Надррвиться, в. r. *perf.* - чѣмъ, nadziwić się, nadziwować się czemu; онъ не наддррвится ётому, on niemoże temu się nadziwić.

Надррать, Наддрать, в. а. p. nadzierać, nadrzeć; -ся, в. p. być ponadzieranym, nadartym.

Надррь, -а, м. *Astron.* nadry, półnieba, órzodek nieba pod ziemią.

Надкѣливаніе, -я, н. nadkłiwanie, nadzeczerywanie, nadłupywanie.

Надкѣливать, Надколѣтъ, в. а. nadkłiwać, nadkłóć, nadzeczerywać, nadzeczerać, nadłupywać, nadłupać.

Надкѣливаніе, -я, н. dorzucanie, nadrzucanie.

Надкѣливать, Надкѣнуть, в. а. nadrzucać, nadrzucić, dorzucić, dorzucić; podwyższać, podwyższyć, podnosić, podnieść cenę, zbyteczną cenę podawać, przesieniac, przesienić; -ся, в. p. być nadrzucanym, nadrzucanym, dorzucanym, dorzucanym; być przesienianym, przesienionym.

Надкѣнуть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣливать, -ся.

Надкѣлка, -и, *f.* nadkładka.

Надкѣлываніе, -я, н. nadkładanie.

Надкѣлывать, Надкѣлать & Надложить, в. а. nadkładać, nadłożyć; -ся, в. p. być nadkładanym, nadłożonym.

Надкѣлать, -ся, *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣливать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. *sub.* Надкѣлывать, -ся.

Надкѣлѣть, в. *v. perf.*, v. <

нажем, најмоваць, најдэ; ходіць вь ей наймаць, быць выпнаймаваным, выпнаймаваць ся.

Нажаловать, v. a. perf. посунаць (вiele razem) на вышэй ступінь, на вышэй range, наградзіць сьм; надаговаць, надаграць.

Нажаловаться, v. r. perf. ужаліць ся, ужаліць ся, скарыць ся.

Нажаривать, Нажарить, v. a. 1. piec, паріць (np. рісцені); 2. параліць, розпаліць моена.

Нажатиё, -я, n. naciśkanie, natłoczenie, wgniatanie.

Нажать, v. perf., v. sub: Нажинать & Нажинивать.

Наждаковий, -ая, -ое, adj. szmergielowy. [szmergiel]

Наждать, -я, m. (smirje), Наждать, v. perf., v. sub: Нажидать.

Нажданный, v. Наждаковий. Нажовать, -ся, v. perf., v. sub: Нажавывать, -ся. [nio]

Нажываніе, -я, n. пажуванне. Нажывать, Нажовать, v. a. пажуваць, пажуць; -ся, v. r. быць пажутым. [жыгаць]

Нажечь, v. perf., v. sub: Напаленіе, -я, n. nalenie, nalenie (np. рісца); розпаленіе до сьвервопачі; nalenie, upalenie (np. węgla).

Нажива, -ы, f. 1. zysk, nabytek; 2. (w rybołów.) nęta, przynęta.

Наживать, Нажить, v. a. nabywać, nabyć, dorabiać się, dorobić się, zarabiać, zarobić; нажить много денег, заробіць wiele pieniędzy; — долги, zrobić długі, zadłużyć się; — богатство, zbierać bogactwa; и. v. sub: Богатство (§); —ся, v. r. 1. dorabiać się, dorobić się czego, bogacić się, zбогаціць ся; §. чужимъ добрымъ не наживёмся, cudzymъ добrem (majątkiem) nie zбогачisz się; 2. pozostawać, pozostać, przemieszkіwać, przemieszkać, długo w jakimś miejscu mieszkać.

Наживить, -ся, v. perf., v. sub: Наживлять, -ся.

Наживка, v. Нажива.

Наживлять, Наживить, v. a. 1. zбогачаць, zбогачіць; 2. (w rybołów.) — żyć, nęć przynęcając, przynęcać do węd; —ся, v. r. bogacić się, zбогачіць ся.

Наживный, -ая, -ое, adj. 1. nabyty; do nabycia; наживный деньги, nabyte, zarobione pieniądze; деньги вещь наживная, pieniądze są rzecz nabyta, do nabycia; 2. korzystny, zyskowy; наживное место, miejsce, posada korzystna; 3. nętny, przynętny, do nęty używany; наживная оспа, ścież z przynętą; наживный червячок, robaczek do przynęty używany. [rozpalanie]

Нажиганіе, -я, n. nalenie, Нажигать, Нажечь, v. a. 1.

paralać, napalić, rozparać, rozpalic, rozgrzewać, rozgrzać do gorącości; 2. napalać, napalić, upalać, upalić (np. cegiel); 3. przypalać, przypalić; wypalać, wypalić (znaki, piętna); —ся, v. r. być napałanym, napałonym, rozpalanym, etc. [nia]

Нажиданіе, -я, n. oczekiwanie. Нажидать, Наждять, v. a. — чего, oczekiwać, naczekać się.

Нажиманіе, -я, n. naciśkanie, przyniżanie. [naciśkający.

Нажимательный, -ая, -ое, adj. Нажимать, Нажать, v. a. naciśkać, naciśnąć, przyciskać, przycisnąć, przyniżać, przyniżyć; 2. (o ciałem odziewu.) gnieść, cisnąć, nagniatć, nagnieść; 3. (o tokach:) wyiskać, nawyoiskać, wgniatać, nawyoigniatać.

Нажимка, -ы, f. naciśkanie, naciśnienie, przyniżanie, przyniżenie. [шій.]

Нажимный, v. Нажимательный. Нажить, -я, m., 1. v. Наживаніе; 2. v. Заворотень, Компрессоръ. [зжынаць, пажаць.]

Нажинать, Нажать, v. a. жаць. Нажив, -я, m. пажаць, зжыта ілоць czego.

Нажираться, v. r. najadać się, najość się, narzcęć się.

Нажитокъ, -тка, m. nabytek, zarobek.

Нажиточный, -ая, -ое, adj. korzystny, zyskowy; nabyty, do nabycia.

Нажитый, -ая, -ое, part. p. nabyty, uzyskany, zarobiony.

Нажить, -ся, v. perf., v. sub: Наживать, -ся.

Нажраться, v. r. perf. pop. narzcęć się, najość się. [сзед.]

Нажужжать, v. a. perf. nabaгаць, nabażyć, adv. jutro.

Назади, adv. w tyle; на końcu. Назадъ, adv. 1. nazad, wstecz; w tył; 2. interj. nazad! wróć się!

Названіе, -я, n. nazywanie, nazwanie; nazwisko.

Назвать, -ся, v. perf. v. sub: Называть, -ся. [вице.]

† Назвице, -а, n., v. Прозаніе. Назвнный, -ая, -ое, adj. назвнный, на земли znajdujący się.

Назвнь, -я, m. nawóz, gnoj. Наземь, adv. pop. на землю; на дол.

Назиданіе, -я, n. budowanie; *staranie się (oczuj pożytek).

Назидатель, -я, m. starający się (o oczuj pożytek), opiekun, fundator.

Назидательный, -ая, -ое, adj., v. Наставительный.

Назидать, v. a. dawać dobry przykład; starać się (o oczuj pożytek); и. EccI. sl. v. Созидать.

Назирание, Назирать, v. Надз.... [зло.]

Назл, adv. на зłość; и. v. sub: Назначать, Назначить, v. a. naczynać, naczynąć, przeznaczać, przeznaczyć, wyznaczać,

wyznaczyć; — когб-либо чьмъ, mianować kogo czmъ; — когб-либо наслідникомъ, wyznaczyć kogo spadkobiercą, następcą; —ся, v. r. być naczynanym, przeznaczanym, wyznaczonym, mianowanym.

Назначіе, -я, n. naczynienie, przeznaczenie, wyznaczenie, mianowanie.

Назначить, -ся, v. perf., v. sub: Назначать, -ся.

Назобить, v. a. perf. naziębić, wyziębić, oziębić; —ся, v. r. naziębić się, wyziębić się, zaziębić się.

Назобливость, -и, f. zuchwałość, bezczelność, bezwstydnosc, natrętność.

Назобный, -ая, -ое, adj. zuchwały, bezczelny, bezwstydnny, natrętny. [назлы, на зłość.]

Назла, -ы, f. pop. зłość; вь Назолить, v. a. perf. popiołem zasypać.

Назоровъ, adv. nie spuszczać z oka; patrzeć zawsze.

Назоръ, -а, m. EccI. sl. uwężаніе czego; nadzór, dozór, dozorstwo, nadzorstwo.

Наарбяваніе, -я, n. dojrzwаніе, dojrzwаніе.

Наарбявать, Наарбять, v. n. (o wrzodach) dojrzwać, dojrzcć, dojrzwać, dojrzcć, zbierać się, zebrać się. [żrzaly, dojrzaly.]

Наарбяль, -я, -ое, adj. донаарбяніе, -я, n. dojrzenie, dojrzenie. [около збѣвъ.]

Наарбяца, -ы, f. dzikie mięso.

Наарбяць, -бка, m. napełnik, pilnik do ostrzenia збѣвъ w pile.

Наарбявать, Наарбять, v. a. ząbkować, nasiekiwać, nasiekać, naciśać, naciśać ząbki; —ся, v. r. być ząbkowanym (jak np. pila).

Наазываніе, -я, n. nazywanie.

Наазывать, Называть, v. a. nazywać, nazwać, dawać, dać nazwisko, mianować; — гончихъ, (w myśliw.) nawoływać psy; —ся, v. r. 1. nazywać się, nazwać się, mianować się; какъ ёто называється? jak to się nazywa? 2. zapraszać się, zaprosić się; онъ назвало ко мнѣ обѣдать, on zaprosił się do mnie na obiad.

Наазывчивый, -ая, -ое, adj. natrętny, naprzykrotny; назывчивый гость, gość nieproszony.

Наазивъ, -а, m. zaproszenie.

Наазиваться, v. r. perf. nazięwаць ся.

Наазиваться & Назоюкаться, v. r. perf. pop. upić się.

Наазивуть, v. n., -ся, v. r. perf. nazięwnąć, ozięwnąć, namarzać. [nawięzку.]

Нааблнный, -ая, -ое, adj. Нааблть, adv. najwiоeј.

Наайность, -и, f. naiwność, prostota, dobrodusznosc, szczęrota.

Наайный, -ая, -ое, adj. najw-

пу, prosty, dobroduszny, szczę-
ry. [Наигрывать, -ся.

Наигрѣтъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Наигрывать, -я, *n.* wygrу-
wanie (czego na jakim instrumencie).

Наигрывать, Наигрѣтъ, *v. a.*
1. wygrуwać, wygrась, nawygrу-
wać (np. pieniędzy); 2. wygrуwać,
odegrуwać (np. pieśń jaką na mu-
zycznym instrumencie); -ся, *v. r.*
pagać się (w karty lub na in-
strumencie).

Найдѣньшъ, -а, *m.* nalazek,
znalazek, dziecię znalezione, pod-
rzutek. [najdłuższy.

Наидолжѣйшій, -аа, -еа, *adj.*

Наизворотъ, *adv.* 1. na wy-
ротъ, na lewą stronę (np. со
вздѣахъ на siebie); 2. *на вправо,
на оракъ, орасчине.

Наизвѣанку, *adv.* (о матерыахъ,
сукнаахъ): на lewą stronę.

Наизвѣстный, -аа, -оа, *adj.* на
паміаі пауаону.

Наизвѣсть, *adv.* 1. на паміаі;
учытьсѣ назвѣсть, учузъ сѣ на
паміаі; говоритъ назвѣсть, мѡ-
вить на паміаі; 2. на бѣро.

Наилчшій, -аа, -еа, *adj.*
najlepszы.

Наименованіе, -я, *n.* miano-
wanie, названіе, nazwisko.

Наименовать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub. Наименовывать, -ся.

Наименовывать, -я, *n.* nazy-
wanie, mianowanie.

Наименовывать, Наимено-
вать, *v. a.* mianować, nazywać,
nazwać; -ся, *a) v. r.* mianować
сѣ, nazywać сѣ, nazwać сѣ; *б) v. p.*
być mianowanym, nazy-
wanym, nazwanym. [najmniejszy.

Наименьшій, -аа, -еа, *adj.*

Наимѣнь, *adv.* najmnieј.

† Наймитъ, *v.* Наймнѣтъ.

Наиншъ, *Ecl. sl.*, *v.* Паѣшь.

Наипаче, *adv.* najbardziej, nade-
wzetyko, szczegѡlnieј, osobliwie.

Наискать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Наискывать, -ся.

Наискывать, Наискать, *v. a.*
znajdować, znaleźć, naleźć, (na)w-
szukiwać, (na)zbierać; -ся, *a) v. r.*
naszukiwać сѣ, długo czego szukać;
б) v. p. być (na)wyszukiwanym.

Наискорѣе, *adv.* najprędzej.

Наискорѣйшій, -аа, -еа, *adj.*
najprędzej; хінія наискорѣйшаго
окаѣа, *Mathem.*, *v.* Циклоида.

Наискось, *adv.* ukośnie.

Наискось, *adv.* ukośnie.

Найти, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Находить, -ся.

Найтие, -я, *n.* *Ecl. sl.* zeta-
pienie; наитіе Свѣага Духа, zeta-
pienie Ducha świętego.

Накадѣтъ, *v. n.* *perf.* nakadzіć.

Накаааніе, -я, *n.* 1. kara,
ukaranie; 2. *Ecl. sl.* nauka.

Накааатель, -я, *m.* 1. *Ecl. sl.*
nauczyciel; 2. karciciel, ten który
karze. [karny, do karania.

Накааательный, -аа, -оа, *adj.*

Накааати, *v. perf.*, *v. sub.* На-
кааавати. [Накааавать, -ся.

Накааать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
† Накааный, -аа, -оа, *adj.* ин-
струкційу; накааная грѣмота,
накааная пѣматъ, инструкция; на-
кааный атаманъ, (*u* *kozakow*);
hetman polowy, hetman locum
tenens.

Накааавати, Накааати, *v. a.*
Ecl. sl. uczуzъ, nauczać, nauczуzъ,
naprominać, napromnić, uprominać,
ostrzegać, ostrzedzъ; *it. v.* На-
кааавывать. [instrucya.

Накааать, -а, *m.* nakaz, przepis,
Накаааваніе, -я, *n.* 1. kara-
nie; 2. nakazywanie, przykazywa-
nie, dawanie instrukcyi.

Накааавать, Накааать, *v. a.*
1. - корѡ-либо, karać, ukarać
кого; 2. - кому-либо, nakazy-
wać, nakazać, przykazywać, przy-
kazać komu, dawać, dać komu in-
strukcyę; -ся, *v. p.* być kara-
nym.

Накаленіе, Накаліваніе, -я, *n.*
rozpalenie, rozpalanie, rozognie-
nie, rozognianie.

Накалівать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć (do czego-
то), rozognіać, rozognіć; -ся,
v. p. być rozpalonym, rozognio-
nym. [Накалівать, -ся.

Накалѣтъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Накалака, -и, *f.* rozpalanie,
rozpalenie, rozognianie, rozognie-
nie. [ognienie.

Накаль, -а, *m.* rozpalenie, roz-
паленіе, rozpalanie, rozognie-
nie, rozognianie.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć (do czego-
то), rozognіać, rozognіć; -ся,
v. p. być rozpalonym, rozognio-
nym. [Накалывать, -ся.

Накалѣтъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Накалака, -и, *f.* rozpalanie,
rozpalenie, rozognianie, rozognie-
nie. [ognienie.

Накаль, -а, *m.* rozpalenie, roz-
паленіе, rozpalanie, rozognie-
nie, rozognianie.

Накалываніе, -я, *n.* 1. naka-
lanie; 2. natupanie, narabаніе
(drzewa); 3. przypinanie (np. kwia-
towъ, wstępekъ na со).

Накалывать, Наколѡтъ, *v. a.*
1. nakalać, naklѡć, dziurъ nabo-
біć; 2. napinać, napiąć, przypi-
nać, przypіać (szpilkami, np. kwia-
towъ, wstęжки na со); 3. łupać, ka-
łupać, rąbać, narabаć (drew); *it.*
klѡć, uklѡć; -ся, *v. p.* być na-
kalanym, naklѡtym; być napina-
nym, napiętym, przypiętym, etc.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

Накалывать, Накалѣтъ, *v. a.*
rozpalać, rozpalіć, napieść, na-
bredzіć, nabzdurzуzъ; -ся, *v. r.*
nagaдаć сѣ, nabajać сѣ.

a. nakarywać, nakarać; naka-
pать бѡсу на подлѣ, nakarać
wosku na podlogę.

II. Наканлывать, Наканлѡтъ,
v. a. nakarywać, nakarać, narуzъ;
-ся, *v. p.* być nakaranym.

Наканлываніе, -я, *n.* na-
karmienie.

Наканлывать, Наканлѡтъ,
v. a. nakarmić, parać; -ся, *v. p.*
być nakarmionym.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v. a.*
perf. 1. naka-
tать корѡ-либо, nawozіć kogo
do woli; 2. *v. sub.* Наканлѡ-
вать; -ся, *v. r.* nawozіć сѣ,
najeздіć сѣ do woli w powozіе
lub sankach.

Наканлывать, Наканлѡтъ, *v.*

Наки́дыва́ние, -я, *n.* нагзу-
сание.

I. Наки́дывать, Наки́дывать, *v.*
a. нагзуса́, нагзуси́, наса́ска́,
навали́; *wygzusać, nawygzusać* (*np.*
drzewa na brzoę); -ся, *v. p.* być
нагзуса́ным, нагзусо́ным, нава-
ло́ным, наса́ска́ным.

II. Наки́дывать, Наки́нуть,
v. a. 1. *przgzusać, przgzucić*,
(*np. drew do pieca*); 2. *naгзуса́*,
naгзуси́ (na siebie *plaszoz, futro*);
-ся, *v. p.* być *przgzusánym,*
przgzusónym, dorzucuzanym; *być*
naгзуса́nym, naгзусо́nym.

Наки́нуть, *v. perf.*, *v. sub*:
Наки́дывать.

Наки́нутый, *v. r. perf.* на
кого-либо, *rzucić się na kogo,*
засе́рдиć kogo.

Наки́паніе, -я, *n.* wakpienie.
Наки́пать, Наки́пать, *v. p.*
накі́пать.

Наки́п, -и, *f.* 1. *piana* (na
wierzchu gotującej się ciekliny);
2. *przywaga* (w *naczeniu od go-
towania*); 3. *powłoka kamienna*
(*tworząca się na ścianach od wo-
dy sączącej się*).

Наки́пный, -ая, -ое, *adj.*
przguwały (do *nacznia od go-
towania*).

Наки́пный, *v. Naки́паніе.*

Наки́пать, *v. perf.*, *v. sub*:
Наки́пать. [*гзуз, wzwarzyc.*]

Наки́пать, *v. a. perf.* нава-
накі́паніе, -я, *n.* *zakwaszenie*.

Накі́сать, Накі́снуть, *v. p.*
накі́сать, -ая, -ое, *adj.* *zakwasniały*.

Накі́снуть, *v. perf.*, *v. sub*:
Накі́сать.

Накі́ска, -и, *f.* 1. *nadeta-
wienie, podwyższenie (np. ściany)*;
2. *podwyższenie, powiększenie* (*np.*
ceny na coś); 3. *oblamowanie,*
garnirowanie (np. sukni).

Накі́ска, -ой, *v. f.*, *v. sub*:
Накі́ска.

Накі́ска, (-ій), -я, -ое, *adj.*
1. *nakładzony, podwyższony,*
powiększony (np. podatek, cena);
2. *przguwany, fałszywy (np. wazy,*
włosy); *nakładной руда́в, в. На-
руба́вникъ*; 3. *platerowany*;
nakładная, -ой, v. f. faktura
kupiecka.

Накі́ска, -ая, -ое, *adj.*
*nakładny, wiele nakładu wysta-
wiający, kosztowny, niekorzystny.*

Накі́ска, -ий, Накі́ска, -ий, *v.*
Накі́ска.

Накі́ска, -а, -м, *n.* *uszczerbek,*
szkoda, strata, expens; *і. v.*
Оста́ться (въ накі́ска).

Накі́ска, -я, *n.* *nakła-
danie, ładowanie. [co nakłada.*

Накі́ска, -я, *n.* *ten*

I. Накі́ска, -я, *n.* *nakła-
sanie, nakładanie, nakładanie, na-
łożenie, położenie, włożenie; nakła-
danie, ładowanie, naladowanie; і.*
*blamować, oblamować, garni-
rować, ogarnirować; - ещё одинъ*

*рядъ кирпичей на стѣну, nakła-
dać jeszcze jeden rząd cegieł na*
mur (na ścianę); -ся, *v. p.* być
*nakładanym, nałożonym, nalado-
wanym, etc.*

II. Накі́ска, -я, *n.* *nałożenie,*
v. a. (на *np. рuku на корб*),
książ, położenie (np. rękę na kogo);
-ся, *v. p.* być *położonym.*

Накі́ска, -я, *n.* *nałożenie,*
v. r. perf. - *кому,* *nakłaniać się komu;*
*napro-
sitić się kogo.*

Накі́ска, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Накі́ска, -ся (I).

Накі́ска, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: Накі́ска, -ся (I).

Накі́ска, -я, *n.* *naobma-
wanie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

Накі́ска, -я, *n.* *naobmawia-
nie, parotwarzanie.*

nachylenie na bok; *v. Кизева-
ніе; Mathem. nachyłość; ғрозъ*
наклонения, қатъ поchylosti; і.
*наклоніе эвліпты (къ эвста-
тору), nachyłość ekliptyki; Gram-
mat. (modus), tryb; взаимительное на-
клоніе, (m. indicativus), tryb*
*oznajmujący; повелительное на-
клоніе, (m. imperativus), tryb*
*rozkazujący; і. v. sub: Нео-
кончателный, Желатель-
ный, etc.*

Накло́н, -я, *v. perf.*, *v.*
sub: Накло́н, -ся.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

Накло́н, -я, *n.* *naklonienie,*
nachylenie, nachylenie. [dzisto.

boszke; *т.* наколчивать дѣлу, podwyższać sepe; наколотить кому бокъ, * wygrzmocić komu skórkę, wytrzeпаć kogo; -ся, *v. p.* być nabijanym, nabitym.

Наколованіе, -я, *n.* paszagowanie.

Наколовать, -ся, *v. perf.*, *v.* Наколодывать, -ся.

Наколовываніе, -я, *n.* paszagowywanie.

Наколовывать, Наколодывать, *v. a.* paszagowywać, paszagować; -ся, *v. p.* być paszagowywanym, paszagowanym.

Наколка, -и, *f.* strój kobiecy na głowę. [brońc.]

Наколобродить, *v. n. perf.* па-

Наколотить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Накोलчивать, -ся.

Наколоть, *v. perf.*, *v.* Накла-

ывать.

Наколотся, *v. perf.* 1. *v. r.* ukołóć się o co, uderzyć się o co; 2. *v. sub:* Накалываться.

Наколывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Наколыввать, -ся.

Наколываніе, -я, *n.* па-

wydlubywanie, nadłubanie.

Наколывать, Наколудать, *v. a.* nawydlubować, nadłubać; -ся, *v. p.* być nawydlubowywanym, nadłubanym.

Наколывникъ, -а, *m.* nakolaniek (u zbroi); 2. sztylpa (u bótów).

Наконоець, *adv.* nakoniec.

Наконоечникъ, -а, *m.* skówka, skóweczka (u spradu, u laski).

Накопаніе, -я, *n.* pakowanie.

Накопать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Накіпывать, -сѣ (II).

Накопить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Накоплить, -ся.

Накоплѣніе, -я, *n.* nagromadzenie, nazbieranie.

Накоплѣть, Накопить, *v. a.* zbierać, zebrać, nazbierać, nagromadzać, nagromadzić; -ся, *a)*

v. r. zbierać się, zebrać się, nazbierać się, namnożyć się; *б)*

v. p. być zbieganym, zebranym, nazbieranym, nagromadzonym.

Накоптить, -ся, *v. sub:* Наклпчивать, -ся.

Накопѣлый, -ая, -ое, *adj.* okopielý, okopsony.

Накопѣть, *v. n. perf.* okopieić.

Накорить, -см, *v. perf.*, *v. sub:* Накоривлять, -ся.

Накоряленіе, -я, *n.* nakarmienie.

Накоряникъ, -а, *m.* odnożka macieczna, wypustek, gałąź wyrosła z korenia.

Накосить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Накосивать, -ся.

Накосный, -ая, -ое, *adj.* ukosny, ukosem или ukośnie postawiony.

Накосница, -ы, *f.* guz w rę-

Накосовъ, -тва, *m.* narosie na kóści. [z ukosa, na ukos.]

Накосъ, *adv.* ukośnie, ukosem;

Накоченіе, -я, *n.* nakoczenie, skoczenie.

Накрадываніе, -я, *n.* nakradzenie, ponakradanie.

Накрадывать, Накрасть, *v. a.* kraść, ponakradać, nakraść; -ся, *v. p.* być nakradzionym.

Накраиваніе, -я, *n.* nakrajanie, przykrajanie.

Накраивать, Накроить, *v. a.* nakrajać, nakroić; -ся, *v. p.* być nakrajanym. [nie farbą].

Накрапаніе, -я, *n.* nakrapianie.

Накрапать, *v. perf.*, *v. sub:* Накрапывать.

Накрапываніе, -я, *n.* 1. nakrapianie (farbą); 2. (o deszczu) kropienie, pokrapianie.

Накрапывать, Накрапать, 1. *v. a.* nakrapiać (farbą), namargować; 2. *v. n.* (o deszczu) kropić, pokrapiać; дождь накрапываетъ, deszcz kropi, pokrapia, pokrąwya.

Накрасить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Накрашивать, -ся.

Накрасть, *v. perf.*, *v. sub:* Накрадывать.

Накрахмаленіе, Накрахмалываніе, -я, *n.* nakrochmalenie, krochmalenie.

Накрахмалывать, Накрахмалить, *v. a.* krochmalic, nakrochmalic; -ся, *v. p.* być krochmalonym, nakrochmalonym.

Накрахмалить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Накрахмалывать, -ся.

Накрашеніе, Накрашиваніе, -я, *n.* nafarbowanie, namalowanie, farbowanie, malowanie.

Накрашивать, Накрасить, *v. a.* farbować, nafarbować, malować, namalować; -ся, *v. p.* być farbowanym, nafarbowanym, malowanym, namalowanym.

Накрѣеніиць, -а, *m.* rzemień nad krzemieniem u finty.

Накрѣивать, Накрѣнить, *v. a.* nachylać, nachylić, poschylać, pochylać (statek); *т.* v. Kręнять.

Накрестъ, *adv.* na krzyż.

Накрѣчать, *v. n. perf.* nakrzyżować; -ся, *v. r.* nakrzyżować się.

Накрѣить, *v. perf.*, *v. sub:* Накраивать.

Накрѣпъ, *v. a.* 1. napartać; 2. * nabazgrać, napisać, ułożyć źle (np. wiersze).

Накрѣпить, *v. a. perf.* ponakrapiać; nakropić.

Накрѣшить, *v. a. perf.* nakruszyć, nadrobić.

Накрутить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Накручивать, -ся.

Накрученіе, Накручиваніе, -я, *n.* nakręcenie, nakręcanie, nawinięcie, nawijanie.

Накручивать, Накрутить, *v. a.* nakręcać, nakręcić, nawijać, nawinać, nawić; -ся, *v. p.* być nakręcanym, nakręconym, nawijanym, nawiniętym.

Накручиваться, *v. r. perf.* nakłopotać się, mieć wiele kłopotu.

Накрывало, -а, *n.* nakrycie.

Накрываніе, -я, *n.* nakrywanie, przykrywanie.

Накрывать, Накрывать, *v. a.* nakrywać, nakryć, przykrywać, przykryć, pokrywać, pokryć; -я столъ, nakrywać, nakryć stół; nakryть голову шляпкою, nakryć głowę kapeluszem, włożyć kapelusza na głowę; nakryть чашку, przewrócić filiżankę do góry dnem; -ся, *a)* *v. r.* 1. nakryć się, przykryć się; 2. nakryć głowę; пожадуйста, накрѣйтесь, proszę nakryć głowę! *б)* *v. p.* być nakrywanym, nakrytym, etc.

Накрывойъ, (-ый), -ая, -ое, *adj.* do nakrywania, przykrywania służący.

Накрывоець, -я, *n.* nakrycie, przykrycie; *сfr.* Накриваніе.

Накрывтай, -ая, -ое, *part. p.* nakryty, przykryty, pokryty.

Накрывъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Накрывать, -ся.

Накрывка, -и, *f.* nakrywanie, nakrycie; nakrywka, pokrywka.

Накрывко, *adv.* mocno; * najsiurawiej.

Нактуозный, -ая, -ое, *adj.* do pudełka bussolowego należący.

Нактуозъ, -а, *m.* pudełko na bussolę. [pic się, upić się.]

Накуликаться, *v. r. pop.* nakulipić.

Накулипаніе, -я, *n.* nakupowanie, zakupywanie.

Накупать, Накупить, *v. a.* nakupować, nakupić, zakupywać, zakupić; -ся, *v. r.* nabywać, nabудь przez kupno. [kupać się.]

Накупаться, *v. r. perf.* nakupić.

Накупить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Накупать, -ся.

Накупка, -и, *f.* nakupanie; 2. rzecz nakupiona, kupno.

† Накупъ, -а, *m.* otrzymanie czego podarunkami.

Накурѣніе, Накуриваніе, -я, *n.* 1. nakadzenie, nakadzenie; nadymienіе, nakurzenie (np. tytu Niem); 2. nadystylowanie, naprzepędzanie.

Накуривать, Накурить, *v. a.* 1. nakadzać, nakadzić; dymić, nadymic, kurzyć, nakurzyć (np. tytu Niem); 2. dystylować, nadystylować, naprzepędzać; -ся, *a)*

n. r. nakurzyć się do sytości; *б)* *v. p.* być nakadzionym; być nadymienionym, nakurczonym.

Накурить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Накуривать, -ся.

Накурить, -ся. [зять.]

Накуролентъ, *v.* Naprocka.

Накутать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Накутывать, -ся.

Накутывать, *v. perf. pop.* nabroić, pocić narobić.

Накутываніе, -я, *n.* otulanie.

Накутывать, Накутать, *v. a.* otulać, otulić; -ся, *a)* *v. r.* otulać się, otulić się; *б)* *v. p.* być otulonym, otulonym.

Надлівиваніе, -я, *n.* nale-

Напечатание, -я, *n.* nadrukowanie, wydrukowanie, wydrukozenie.

Напечатать, *v. a. perf.* nadrukować, wydrukować, wydrukozić; -ся, *v. p.* być nadrukowanym, wydrukowanym.

Напечатывать, -ся, *v.* Запечатывать, -ся (2).

Напечатывание, -я, *n.* wyrażenie, wyгугие na umyśle, w pamięci.

Напечатываться, -ся, *v.* Запечатываться, -ся (2).

Напеченіе, -я, *n.* napiecenie. Напечѣ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Напекать, -ся.

Напещеніе, -я, *n.* napstrzenie. Напещрять, Напещрять, *v. a.* petrzyć, napstrzyć; -ся, *v. p.* być pstrzonym, napstrzonym.

Напиваться, Напиться, *v. e. s.* 1. napić się, napić się (*np.* wody); 2. *fig.* napiяться & - дб-пьяма, napić się, upić się; онъ напился вѣзна вѣзей, spil się, upil się jak bela.

Напильніе, Напильвание, -я, *n.* parilowanie, parilowanie.

Напильвать, Напильть, *v. a.* pilować, parilowywać, parilować; -ся, *v. p.* być parilowywanym, parilowanym.

Напильок, -ака, *m.* pilnik do ostrzenia piły; большой напильок, *v.* Терпугъ.

Напильчикъ, -чка, *m. dim.* pilniczek. [pilnikowic]

Напильочный, -ая, -ое, *adj.* Напильникъ, *v.* Напильокъ; личной -, *v.* Мелкозубка.

Напильяться, Напильться, *v. r.* - на что, potykać się, potknąć się, trącić się o co.

Напирание, -я, *n.* napieranie, naciskanie.

Напирать, Напереть, *v. a. 1.* napierać, naprzeć, naciskać, naciskać; лёдъ напиреть на мостъ, лёдъ napiera na most; 2. napierać, naprzeć, nacierać, natrzeć (*na kogo*).

[2. *Eccl. sl.* napis. Написание, -я, *n.* 1. napisanie; 2. wymalować; -ся, *v. p.* być napisanym; być wymalowanym.

Напитание, -я, *n.* nakarmienie, nasycenie, porojenie.

Напитать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Напитывать, -ся.

Напитокъ, -тка, *m.* napój. Напитывание, -я, *n.* karmienie, nasycanie, parowanie.

Напитывать, Напитать, *v. a. 1.* karmić, nakarmić, nasycać, насыć; 2. насыć, parować; -ся, *v. r.* karmić się, nakarmić się; parować się, nasić, wciągać w siebie wilgoć; β) *v. p.* być karmionym, nakarmionym; być parованым.

Напиться, *v. perf.*, *v. sub:* Напиться, -ся. [nakanie]

Напихание, -я, *n.* napchanie,

Напихать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Напихивать, -ся.

Напихивание, -я, *n.* napchanie, natykanie.

Напихивать, Напихать, *v. a.* napuchać, napchać, natykać, natkać; -ся, *v. p.* być napuchanym, napchanym, natykanym, natkanym.

Напичать, *v. a. perf.* napchać; - себя брюхо, -ся, *v. r.* napchać się, obetkać się, nabuchać się, objeść się, najeść się do syta.

Напичать, *v. n. perf.* napizścić. Наплавить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Наплавливать, -ся.

Наплавление, Наплавливание, -я, *n.* parławienie, natopienie, paroztapienie.

Наплавливать, Наплавить, *v. a.* parwić, parławić, natopić, naroztapiać; -ся, *v. p.* być parlawionym, natopionym, naroztapianym.

Наплавливать, -ся, *v.* Наплавливать, -ся. [wajacu]

Наплавной, -бя, -бе, *adj.* ply- Наплавокъ, -зкъ, *m. dim.* praw- малы u sieci.

Наплавъ, -а, *m.* 1. plynienie statku wiosłowego wtedy gdy przestają wiosłami robić; 2. napławoiz, pływacz z rozpędu; 3. napławoiz, topienie, stalakty, (skamienialość utworzona z wody warpiennej ściekającej); 4. *Bot.* (*potamogeton maritimus*), rdestnica morska.

Наплакать, *v. a. perf.* - глаза, wyplakać oczy; -ся, *v. r.* naplakać się.

Напластание, -я, *n.* narznięcie. Напластать & Напластать, *v. a. perf.* narznąć czego.

Наплевание, -я, *n.* napłwanie, napłucie. [Наплывывать.]

Наплывать, *v. perf.*, *v. sub:* Наплывывать, Наплывать, *v. a.* płuć, plwać, naplwać, napłuć; *fig.* на твоѣ угрозы я наплываю хотѣлъ, na groźby twoje płunać chciałem; gardzę twemi groźbami.

Наплёкий, -ая, -ое, *adj.* (*o gotębiach*;) mający grzbiet modrawy. [nie]

Наплёкание, -я, *n.* napłuskanie. Наплёсать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Наплёскивать, -ся.

Наплёскивание, -я, *n.* pluskanie. Наплёскивать, Наплёсать, *v. a.* pluskać, napluskać; -ся, *v. r.* obryzgać się; β) *v. p.* być napluskanym.

Наплёсть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Наплётать, -ся.

Наплётать, Наплётъ, *v. a.* napłatać, napłesać, narobić czego plesieniem; *napłesać, nabrzedzić, nabajać; -ся, *v. p.* być naplatanym, naplesionym.

Наплётение, -я, *n.* naplesenie, narobienie czego plesieniem.

Наплётенный, -ая, -ое, *part. p.* naplesiony. [ramienny]

Наплётный, -ая, -ое, *adj.* naplётчы, *v.* Оплётче.

Наплётчикъ, -а, *m.* namarnik. Наплётить, *v. a. perf.* napłodzić; -ся, *v. r.* napłodzić się.

Наплутаться, *v. r. perf.* nabłąkać się, nabłądzić się.

Наплутывать, *v. n.* & *a.* naszalbierzyć, naszalbierować, wyszachrować, wydrwić.

Наплывание, -я, *n.* napływanie. Наплывать, Наплать, *v. n.* napływać, napływać, wradać, wradać na co; napływać, napływać, naciekać, nacieć.

Напльвой, -(ый), -бя, -бе, *adj.* naplynowy. [plyniencie]

Напльвай, -а, *m.* napływ, napльвай, *v.* Напльвой.

Напльтие, -я, *n.* naplynienie, naplyniecie.

Напльть, *v. perf.*, *v. sub:* Напльвать, [spłesniały]

Напльсневблый, -ая, -ое, *adj.* Напльсаться, *v. r. perf.* natapłować się. [piniąćся]

Напльнуться, *v. perf.*, *v. sub:* Напльгубица, -и, *f.* sklepierce, półnar nad piwnicą.

Напльдобіе, -я, *n.* w podobienstwie, w postaci, nakazalt.

Наплье, -я, *n.* napojenie. † Напль, -я, *m.* napój.

Наплька, -и, *f.* pop. szczypota, młuch tabaki.

Напльить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Напльть, -ся.

Напльять, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Напльвать, -ся (II).

Напльзание, -я, *n.* napiezanie. Напльзать, Напльзывать, [napłodzić]

Напльзть, Напльзть, *v. perf.*, *v. sub:* Напльзывать.

Напльнание, -я, *n.* naplenienie. Напльнивать, -ся, *v.* Напльнять, -ся.

Напльнить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Напльнять, -ся.

Напльнить, Напльнить, *v. n.* napleniać, naplenić; -ся, *a) v. r.* napleniać się, naplenić się; β) *v. p.* być naplenianym, naplenionym. [napliowu]

Напльотый, -ая, -ое, *part. p.* Напльотъ, *v. a. perf.* napłuć, wrupić. [poły]

† Напль & Напльы, *adv.* на Наплье, -я, *n.* pole, przestrzeń z ciągłych pól złożona, stop.

Напльный, -ая, -ое, *adj.* napolny, na polu będący; polowy; набольный полякъ, pułk polowy.

Напльодить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Напльоживать, -ся.

Напльожение, Напльоживание, -я, *n.* pomadowanie, pomadowanie.

Напльоживать, Напльожить, *v. a.* pomadować, pomadować; -ся, *a) v. r.* pomadować się, na-

помадова́ть się; *β*) *v. p.* być pomadowanym, pomadowanym.

Напомина́ние, -я, *n.* przymi-
nianie, wspomnienie, wzmianka.

Напомина́тель, -я, *m.* przymi-
niacz. [prominaczka.]

Напомина́тельница, -и, *f.* przy-
минательница.

Напомина́тельный, -ая, -ое, *adj.* przymi-
niający.

Напомяну́ть, **Напомяну́ть** &
Напомяну́ть, *v. a.* (кому́-либо о
чёмъ), przyminać, przyminać,
przyminać, wspominać, wspo-
mnieć, wzmiankować; -ся, *v. p.*
być przyminianym, przymi-
nianym.

Напомянове́ние, *v.* напомяна-
ние. [напомянуть, -ся.]

Напомяну́ть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Напомяну́ть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Напомяну́ть, -и, *f.* upro-
сность, zuchwałość.

Напомяну́ть, -ая, -ое, *adj.*
чужды, zuchwały.

Напомяну́ть, -ая, -ое, *adj.* u-
порну, naręcający, naciekający.

Напомяну́ть, *v.* Впомяну́ть.

Напомяну́ть, *v. a. perf.* na-
пробу́зъć.

Напо́рь, -а, *m.* naróć, narę-
cie, naręcanie, naręczość.

Напо́слѣдокъ, *adv.* naostatek,
nakonie.

Напо́слѣдъ, *adv. pop.* nakone-
cie, naostatek, nareszcie.

Напо́тлѣный, -ая, -ое, *adj.* na-
potniły.

Напо́тѣть, *v. n. perf.* spotnieć;
-ся, *v. r.* wypocić się, porządnie
się spocić.

Напо́рять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Напо́рять, -ся.

Напо́рѣ, -и, *f.* porwanie,
naostrzenie; - бить, wescowa-
nie brzytwy.

Напо́рѣние, -я, *n.* nakiero-
wanie, skierowanie, kierunek.

Напо́рѣвание, -я, *n.*, *v.* На-
по́рѣва. [правлять, -ся.]

Напо́рѣвывать, -ся, *v.* На-
по́рѣвать. [направлять, *v. a.*

kierować, nakierować, zwiagać, na-
zwroćić, narpowadać, narpowada-
zić, narpować, narpowić; * na-
prowadać, -дзіć, nauczać, на-
сучуць; (o brzytwіе) naostrzać, на-
острѣць, porpawiac, porpawić;

напо́рѣвать дѣи, *v.* Напо́рѣвать
(дѣи); -ся, *a*) *v. r.* nakierowa-
wać, etc; *β*) *v. p.* być nakierowa-
nym, etc. [wo.]

Напо́рѣво, *adv.* на право, в пра-
во.

Напо́рѣвный, -ая, -ое, *adj.*
Ecl. sl. natrętny, bezczelny, bez-
wetydny.

Напо́рѣлива, -и, *f. pop.* nie-
sluszne obwinienie, powadzenie;
it. v. Вздо́вѣть (напо́рѣливу).

Напо́рѣливый, *Ecl. sl.*, *v.* На-
по́рѣсливый.

Напо́рѣно, *adv.* próżno, na-
próżно, nadaremny.

Напо́рѣнный, -ая, -ое, *adj.* 1.

próżny, nadaremny; 2. niesłuszny,
nieprawdliwy; 3. *Ecl. sl.* nagły,
niepodziany.

Напо́рѣвание, -я, *n.* sprasza-
ние, zwoływanie; zebranie.

Напо́рѣвывать, **Напо́рѣвать**, *v.*
a. 1. zwoływać, zwołać; spras-
zać, sprosić; 2. zebrać, naże-
brać; -ся, *v. r.* - къ кому́ на
что, zapraszać się, zaprosić się,
ożarować się komu; naprosić się
къ кому́ въ гости, zaprosić się
do kogo w gości.

Напо́рѣдъ, *adv. pop.*, *v.* Впре-
дъ. **Напо́рѣдъ**, *adv.* wprzód, dawniej,
przedem. [Антииисъ.]

Напо́рѣсто́ле, -я, *n.* *Ecl. sl.*, *v.*
Напо́рѣсто́льный, -ая, -ое, *adj.*
na ołtarzu złożony, postawiony.

Напо́рѣкъ, *adv.* na przykład.
Напо́рѣкъ, *adv.* na przykład.

Напо́рѣкати & **Напо́рѣкати-
чать**, *v. a. perf.* nabroić, naroscić,
nawyrządzać figlów.

Напо́рѣкати, *v. sub:* **Прокъ**.
Напо́рѣкати, *adv.* wskróć.

Напо́рѣлю, *adv.* nierozwa-
dnie.

Напо́рѣлю, *adv.* na przelom.
Напо́рѣсь, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Напо́рѣшивать, -ся.

Напо́рѣшность, -и, *f.* natre-
tność, bezczelność, bezwstydn.

Напо́рѣшливый, -ая, -ое, *adj.*
natrętny, bezczelny, bezwstydn.

Напо́рѣть, 1. *praep.* (c. Gen.)
naprzeciw, przeciw, naprzeciwko;
naprotiwъ дѣрки, (na)przeciw
cerkwi; 2. *conj.* przeciwnie, na-
wzajem.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naroscić,
naroscić, naroscić, naręcanie,
naręczenie, narękanie.

† **Напо́рѣнуть**, -ся, *v. sub:*
Напо́рѣсывать, -ся.

Напо́рѣть, -я, *m. pop.*, *v.*
Напо́рѣть.

Напо́рѣние, -я, *n.* narękanie;
narękanie, narękanie; * naręka-
nie, usiłowanie.

Напо́рѣть, *v. a.* narękać,
narękać; narękać, narękać;
narękać, narękać (np. luku);
* narękać, narękać, usiłować; -ся,
a) *v. r.* narękać się, narękać się,
narękać się, narękać się, narękać się,
narękać się, narękać się, narękać się;
β) *v. p.* być narękanym, naręka-
nym, narękanym, narękanym,
narękanym, narękanym; być na-
rękanym, narękanym, narękanym,
narękanym, narękanym. [narękać.]

Напо́рѣть, **Напо́рѣть**, *v. a.*
Напо́рѣть, -я, *n.* naręka-
nie.

Напо́рѣть, -я, *n.* naręka-
nie, narękanie, narękanie, naręka-
nie (np. luku); - сина, naręka-
nie się; - разуна, narękanie
umysłu; - жмля, narękanie, nar-
brzmenie żył.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Напо́рѣть, *v. a. perf.* naręka-
ć, narękać.

Нареканіе, -я, *n.* narzekanie, przeludana; pazyuanіe.

Нарекать, Наречь, *v. a. 1.* когб-либо, пазуваѣ, назваѣ, міаповасъ, даваѣ, даѣ назвіско; *2.* - когб-либо, пазгесцаѣ, пазгесѣ, пргзуганіаѣ, пргзуганіѣ; -ся, *a. v. r.* пазуваѣ сія, назваѣ сія, міаповасъ сія, пргзевасъ сія; *β.* *v. p.* быѣ пазуванумъ, міапованумъ.

Наречіе, -я, *n.* названіе, міапованіе, наданіе назвіска.

Наречённый, -ая, -ое, *part. p.* названу, міаповану, пргзміеніюну, означсону.

Наречь, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Нарекать, -ся.

Нарещй, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Нарицати, -ся. [ваніе.]

Нарисованіе, -я, *n.* narzysowanie.

Нарисовать, Нарисовать, *v. a.*

Нарисовывать, Нарисовывать, *v. a.*

Нарисовка, -я, *f.* rysunek, narysowanie.

Нарисовываніе, -я, *n.* rysowanie.

Нарисовывать, Нарисовывать, *v. a.*

Нарисоваѣ; -ся, *v. p.* быѣ rysowanumъ, narysowanumъ, rysowanumъ.

Нарицаніе, -я, *n.* nazywanie.

Нарицательный, -ая, -ое, *adj.*

мніеману, номіналу, іменіюну; нарицательная цѣна, сена номінальна; нарицательное імя, *Gramm.*

(*noten appellativum*), імя розполіте, обічне, гатунокве.

Нарицати, Нарещй, -ся, *Eccl.*

sl., *v.* Нарекать, Наречь.

Наркызъ, *v.* Нарцискаѣ.

Наркотизмъ, -я, *m.* narkotyzmъ, odurzenie. [котунъ, opiumъ.]

Наркотинъ, -я, *m.* Chem. narkotynъ, *v.* Нарцискаѣ.

Наркотическій, -ая, -ое, *adj.*

наркотизму, одуржаѣу, усурпажаѣу.

Наровне, *adv.* рбвно зъ кімъ *ub* зъ сѣмъ; нарбвнѣй лінію, wysokości.

Наровнй, Наровленіе, *v.*

Наровнй, *adv.* рбвно.

Народить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Нарождать, -ся. [лудемъ.]

Народно, *adv.* publicznie, przed narodnoścъ, *n.* narodność.

Народный, -ая, -ое, *adj.* narodny, narodowy, ludowy, ludzki, od ludu; publiczny, rozpolity.

Народнй, *adv.* *Eccl. sl.* publicznie, przed ludemъ.

Народо-держаніе, -я, *n.*, *v.* Demokratія; -державный, *v.* Demokratическій; -населеніе, -я, *n.* ludność, zaludnienie; -начальникъ, -я, *m.* naczelnikъ, zwierzchnikъ narodu, demagogъ; -начальство, -я, *n.* gminowładztwo, gminorządztwo, ludowładztwo, demagogia; -начальническій, -ая, -ое, *adj.* naczelniczy, zwierzchniczy, demagogiczny; -правленіе, -я, *n.*, *v.* Demokratія; -счисленіе, -я, *n.* popisъ, popisowanie ludu, rewizya.

Народъ, -я, *m.* naród, lud,

gmin, mnóstwo ludzi; wyrobъ narodъ, rozrództwo, gawiedzъ; sobrababъ mngro narbda, zebrało сія wiele ludu (narodu).

Нарожденіе, -я, *n.* porodzenie, zrodzenie wielu; wzrostъ wielki; - (мѣсца), nowiu początekъ; нбвъ кнѣзюса.

Нарожникъ, -я, *m.* naroznikъ.

Наробано, Наробанъ, *v.* Broany.

Наробъ, -я, *m.* *Eccl. sl.* 1. імя, nazwisko; 2. termin, czas oznaczony, fryszъ; - нарбкомъ, pop. umyślne, z umysłu; skbкомъ, не нарбкомъ, (š), w prędkości; nagle, gwałtownie.

Наробнй, *v. a. perf.* nagubić.

Наробсыл, -ая, -ое, *adj.* narosly, prośly (na cześć); wzrosly w mнbństwie.

Наросель, -я, *f.* miodociąny lasek, narosі, narost.

Наростенъ, -тя, *m.* Bot. (*agaricus caespitosus*), оріеіка, (bedkica).

Наростаніе, Наростаніе, *v.*

Наростнй, -ся, *v.* Нарастнй, -ся.

Нарбствовать, *v. n.* 1. (o ślepiachъ) Іkrzycъ сія; 2. (o kurachъ) narosіć сія; *v.* Rbстнться.

Нарбстокъ, -тка, *m.* narostek; *й.* *v.* Накбстокъ.

Нарбсть, -я, *m.* 1. narosі, narost, narostek, wyrostek; kbстnny narbсть, *v.* Накбстокъ; мѣточный кровавы нарбсть, *v.* Занбсъ (*Anat.*), 2. zarodek u jajka.

Нарбчнй, -ая, -ое, *adj.* naroczysty, dostateczny, znakomity, znaczny, sławny.

Нарбчно, *adv.* umyślne, z umysłu.

Нарбчнй, -ая, -ое, *adj.* umyślny; нарбчнй, -аго, *a. m.* umyślny poslanіe.

Нарбщеніе, *v.* Нарашеніе.

Нарта, -я, *f.* sanki Kamczadalskie wazkie obdluźne.

Нартуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Нартутьнвать, -ся.

Нартуциваніе, Нартуциваніе, -я, *n.* natarcie, nacieranie merkuruzemъ.

Нартуцивать, Нартуцивать, *v. a.*

nacierać, natrzeć merkuruzemъ; -ся, *v. p.* быѣ nacieranumъ, natartumъ merkuruzemъ.

Нартуцка, -я, *f.* nacieranie, natarcie merkuruzemъ.

Нарубаніе, -я, *n.* narąbanіe, nadrabаніe, nacięcie.

Нарубать, Нарубнть, *v. a.*

narąbacъ, nadrabacъ, naciąć, naciąć; -ся, *v. p.* быѣ narąbanumъ, naciętumъ. [Нарубать, -ся.]

Нарубнть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Нарубка, -я, *f.*, *v.* Нарубленіе, Нарубъ.

Нарубленіе, Нарубленіе, -я, *n.* narąbanіe, nadrabаніe, nacięcie.

Нарубнвать, -ся, *v.* Наруб-

Нарубной, (-бн), -бя, -бе, *adj.* nadrabаны.

Нарубъ, -я, *m.* narąb, nacięcie.

Наруганіе, -я, *n.* *Eccl. sl.*, *v.* Porugаніe, Ponoшеніe.

Наругательство, *v.* Porugаніe, Ponoшеніe.

Наругаться, *v. r. perf.* narugać сія, uragać сія, wyszъdzać, wyszъdъ; nalaгаѣ сія.

Наружи, *adv.* zewnętrznie, zewnętrz, powierzchnіe, na dworzе.

Наружно, *adv.* zewnętrznie, z wierzchu, powierzchnіe, rozoznie.

Наружность, -я, *f.* zewnętrzność, powierzchnoścъ; rozozъ; суднть по наружности, wadzіć z rozozu.

Наружный, -ая, -ое, *adj.* zewnętrzny, powierzchnowy; rozozny, jawny; наружный видъ, *v.*

Наружность; наружная укрѣплѣнія, Fortf. nadworne obrony, obrony zewnętrzne, na pole wyschodzące, zащіе odrolne.

Наружу, Наружъ, *adv.* zewnętrz; jawnie, na jawъ, na jawнъ, на јашна; на бласк; выходнть наружу, wychodzіć na бласк, на јавъ.

Нарубаннй, -я, *m.* narubаннй, *pl.* zarękawіe, zarękawki.

Наруганіе, Наруганнваніе, -я, *n.* narugаніe, urubоvanіe.

Наруганнвать, Наруганнвать, *v. a.*

rumienić, narumienić, rumienidla nakładcъ, rбzowacъ, urбzowacъ; -ся, *a. v. r.* rбzowacъ сія, urбzowacъ сія; *β.* *v. p.* быѣ rumienionumъ, narumienionumъ, rбzowanumъ, urбzowanumъ.

Наручень, -чня, *m.* narumіennikъ, narumіączko.

Наручи, -ей, *m. pl.* karwaszъ, narumіennikъ żelazny, szynу ręczne pancerne. [wy на ręce.]

Наручинъ, -ей, *m. pl.* рѣта, oko-

naruszacъ, naruszcъ, nadwęrczacъ, nadwęrczycъ; нарущнть присягу, zлmacъ przysięgę; -ся, *v. p.* быѣ naruszalanumъ, naruszonumъ.

Нарушеніе, -я, *n.* naruszenie, nadwęrczenie; - присяги, zлmanіe przysięgi; - права, zakonbвъ, naruszenie prawa, przestąpienie prawa, postąpienie przeciwko ustawіe, kontrawencya.

Нарушитель, -я, *m.* naruszyciel, nadwęrczyciel; - злокббствнй, naruszyciel, wzruszyciel, wzruszyciel pokoju; - законъ, przestąpienie prawa, popelnіajacy kontrawencya.

Нарушительница, -я, *f.* naruszycielka, nadwęrczycielka; - злокббствнй, naruszycielka, wzruszycielka, wzruszycielka pokoju.

Нарушнть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Нарушнть, -ся.

Нарціссовый, -ая, -о́е, *adj.* narciśkowy, narciśkowy.

Нарцісець, -а, *m. Bot. (narciśnik)*, narciś, narciśzek.

Нары, -ы, *f. pl.* tarzan, tarzan, przęsa; свая на нарах, спра на прызоу, на таргане.

Нарываніе, -я, *n.* 1. narwanie, narwanie; 2. rycie, narycie, nakopanie; 3. jątzenіe, ropienie (*nr. ganu*).

I. Нарыва́ть, Нарыва́ть, 1. *v. a.* α) gwać, narywać, narwać, narbywać; narwać цвітоў, narwać квітаіоў; β) naciągać, naciągnąć, jątzyć, gopіć; - пусырн, прысцоў naciągać, прысцоць, порпусцоць; 3. на wrzód się zbіgać, zebrać, jątzyć się, gopіć; -ся, *v. p.* być narywanym, narwanym, narbywanym.

II. Нарыва́ть, Нарыва́ть, *v. a.* gyc, naryć, korać, nakopać; -ся, *v. p.* być narytym, nakopanym.

Нарывной, (-ий), -ая, -о́е, *adj.* ciągnący, jątzący, gopіący; narwyny plastyr, plaster jątzący, gopіący.

Нарывъ, -а, *m. wrzód.*

Нарывнік, -а, *m.* uźdzіenіca, posowy rzemień u zdzy kopańcіj; namordnik; kaganiec.

Нарыска́ть, *v. a. perf. pop.* nabyć. [biegać się.]

Нарыска́цца, *v. r. perf. na.* Нарыскаць, -а, *m. (w myślniu)* trop liśi. [kopanie.]

Нарыві́е, -я, *n.* narycie, narывіты, -ая, -о́е, *part. p.* narytu, nakopanu.

Нарыві́ць, -ся, *v. perf. v. sub.* Нарыва́ць, -ся (II).

Нарыві́цко́сць, *adv. pop.* bardzo rzadko; gzaćkość.

Нарываніе, -я, *n.* nakrawanie (czego wiele); nacięcie, narznięcie.

Нарыва́ць, -ся, *v. perf. v. sub.* Нарыва́цца, -ся.

Нарыва́цца, *v. r. perf. v. sub.* naswanolic się.

Нарыва́ць, -я, *f.* 1. *v.* Нарываніе; 2. nacięcie, nadcięcie; 3. винтова нарыва, gwint, wyczożу, raski u zgróby (szruby).

Нарыва́ць, -а, *m.* 1. *v.* Нарыва́ць (Chir.); 2. *v.* Нарыва́ць (2. 3).

Нарываніе, -я, *n.* narwanie, nakrawanie; *сfr.* Нарыва́ць.

Нарыва́ць, Нарыва́ць, *v. a.* uarżynać, narżynać, nacić, naciąć, nakrawać, nakrawać; -ся, α) *v. r. pop.* upić się; β) *v. p.* być narżynanym, narżynіem, nacićanym, nacićem, nakrawanym.

Нарыва́ць, -и, *f.* wyrzwanie, gzeńba.

Нарыві́е, -я, *n.* 1. mowa, dialekt żęzuka; 2. *Gramm. (adverbium)*, przysłówek.

Нарыва́цца, *v. r. perf. pop.* narlakac się.

Нарыва́ць, -ся, *v. perf. v. sub.* Нарыва́цца, -ся.

Нарывлівы, -ая, -о́е, *adj.* lubiący się stroić. [przystaw.]

Нарывнік, -а, *m.* doźroca, Нарывно, *adv.* ozdobiue, strojnie, elegancko.

Нарывніны, -ая, -о́е, *adj.* 1. przęznaczony, wznaczony; 2. ozdoby, strojny, eleganccki; 3. (†), podłożony, fałszywy; *v.* Поддѣльняй.

Нарыва́ць, *adv.* razem; *it. v.* Нарыві́, Оди́нкіо́во.

Нарывнік, -а, *m.* 1. doźroca, przystaw; 2. stolnik, kredencarz.

Нарыва́ць, -а, *m.* 1. nakaz, rozkaz, przęznaczenie, wznaczenie, zlecenie; 2. spis potraw; 3. zaprawa gasowa; 4. strój, ubiór; любить нарыв, lubić się stroić.

Нарываніе, -я, *n.* 1. ubieranie, strojenіe; 2. przęznaczenie; *v.* Нарыва́ць (1).

Нарыва́ць, Нарыва́ць, *v. a.* 1. przęznaczać, przęznaczyć, wznaczać, wznaczyć, nakazywać, nakazać; - карауль, - людѣй въ карауль, wznaczać, wznaczyć na wartę; 2. ubierać, ubrać, stroić, ustroić, upiękzać, upiękzyć; §. нарыві́ пень, і пень хоромъ, jakie odzienie, takie uczeszenie; suknia grunt; jak cię widza, tak cię piesz; -ся, α) *v. r.* stroić się, ustroić się, ubierać się, ubrać się; β) *v. p.* być nakazywanym, nakazanym, przęznaczanym, przęznaczonym, wznaczanym, wznaczonym.

Нарываніе, -я, *n.* 1. nakazanie, przęznaczenie, wznaczenie; 2. ustrojenіe, ubranie; *сfr.* Нарыва́ць.

Насаді́тель, -я, *m.* nasadziiciel, ustanowiciel, założyciel (czego).
Насаді́тельница, -ы, *f.* nasadziielka, ustanowiciielka, założycielka (czego).

Насаді́ць, -ся, *v. perf. v. sub.* Насаджа́ць & Насажыва́ць.

Насаджа́ць, -я, *f.* 1. nadanie, nasadzenie (czego); 2. osadzenie, osadzenie (czego na co); 3. (наставка, и ciepłi): nadsztukowanie, nadsztukowany kawałek; 4. (†), *v.* Ендова.

Насадной, (-ий), -ая, -о́е, *adj.* do osadzenia na co służący.

Насажда́ць, -а, *m.* statek wodny.

Насажыва́ць, -ся, *v. perf. v. sub.* Насажыва́ць, -ся.

Насажда́ць, Насажда́ць, *v. a.* 1. nasadzać, nasadzić, zasadzać, zasadzić, posadzać; 2. * zaprowadzać, zaprowadzić, rozkrzewać, rozkrzewić (naukę, religię); -ся, *v. p.* być nasadzonym, nasadzonym, zasadzanym, zasadzonym, posadzanym.

Насажде́ніе, -я, *n.* nasadzenie, zasadzenie, posadzenie.

Насажываніе, -я, *n.* Nasadжа́ць (1. 2).

Насажыва́ць, Насажда́ць & Насажыва́ць, *v. a.* 1. nasadzać, na-

sadzić, zasadzać, zasadzić; poza sadzać (rośliny, drzewa owocowe); 2. - каре́ту людзі́й, napelniczać, napelniczać karętu ludźmi; *it.* - рі́бкі вь садкѣ, nasadzać, nasadzić ryb w stawie, narybiać, narybić staw; 3. nasadzać, nasadzić, osadzać, osadzić, umacniać, umocnić; nasadzić tobońr na toporы́це, nasadzić, osadzić siekierę na toporы́zsko; nasadзі́ць чѣрєнь на ножъ, oprawić nóż w okładki; -ся, *v. p.* być nasadzonym, nasadzonym, zasadzanym, posadzanym; być nasadzonym, nasadzonym, osadzonym, osadzonym, osadzać się.

Насажде́ніе, Насажываніе, -я, *n.* nasmarowanie, smarowanie sadlem.

Насажыва́ць, Насажда́ць, *v. a.* smarować, nasmarować, posmarować sadlem; -ся, α) *v. r.* smarować się, nasmarować się sadlem; β) *v. p.* być smarowanym, nasmarowanym, posmarowanym sadlem.

Насажда́ць, -ся, *v. perf. v. sub.* Насажыва́ць, -ся.

Насандажываніе, Насандажываніе, -я, *n.* nafarbowanie, farbowanie sandałem.

Насандажыва́ць, Насандажыва́ць, *v. a.* farbować, nafarbować sandałem, sandałowem drzewem; nasandажыць носъ, *pop.* * od zbytku nosa (wódki, etc.) dostać nos *czegocіony*, *сfr.* *v. p.* *v. r.* farbowanym, nafarbowanym sandałem, sandałowem drzewem.

Насажываніе, -я, *n.* naruzanie, naruzenie, naśmieszenie.

Насажыва́ць, Насажда́ць, *v. a.* przuszyć, naruzać, naruzać, naśmieszyć, -ся, *v. p.* być naruzanym, naruzanym, naśmiesczonym.

Насажываніе, -я, *n.* 1. pasywanie, pasanie; 2. parpomótwanie.

Насажыва́ць, Насажда́ць, *v. a.* 1. pasować, pasać; 2. naciągać, naciągnąć za pomocą lewara, pomprować, parpomować; -ся, *v. r.* pasować się. [wanie.]

Насажываніе, -я, *n.* cukrowanie, Nasажыва́ць, Nasажда́ць, *v. a.* cukrować, naucukrować; -ся, *v. p.* być cukrowanym, naucukrowanym.

Насажываніе, Насажда́ць, -я, *n.* naswidrowanie, nawiercenie, świrowanie, wiercenie, nawiertanie.

Насажыва́ць, Насажда́ць, *v. a.* świrować, nawiercać, nawiercać, -ся, *v. p.* być świrowanym, nawiercanym, nawiercanym, nawierconym.

Насажыва́ць, Насажда́ць, *v. r. perf.* nawigować się, nawigować się.

Насажыва́ць, -а, *m.* wygwizd, gwizdanie piosłki. [zdywanіe.]

Насажываніе, -я, *n.* wygwizdanie, -я, *n.* wygwiz-

Насвистывать, **Насвистать**, *v. a.* wygwizdywać, wygwizdać (*np.* piosenkę), *naswistać*.
 † **Насвищикъ**, *-а, m.* lichtarz wielki przed obrazem jakiego świętego.

Населёние, *-я, n.* nasiedlenie, zaludnienie miejsca, nasiadłość.

Населитель, *-я, m.* zaludniciel, założyciel osady, osadziiciel, nasiadliciel. [**Населять**, *-ся*]

Населить, *-ся, v. perf., v. sub.*
Насельникъ, *-а, m. Eccl. sl.* krajowiec, tubylec, rodak.

Населять, **Населить**, *v. a.* nasiedlać, nasiedlić, zaludniać, zaludnić, osadzać, osadzić; zamieszkiwać, zamieszkać; *-ся, v. p.* być nasiedlanym, nasiedlonym, zaludnianym, zaludnionym, osadzonym, osadzonym; być zamieszkiwanym, zamieszkanym.

Насёрдка, *-и, f. pop.* złość; по **насёрдкамъ**, w złość, ze złośćci.

Насидъ, *-и, f.* 1. nasiedzenie (*čaj*); 2. **v. Накурёние** (2).

Насидь, *v. Насидь*.
Насидѣть, *v. perf., v. sub:* **Насидивать**.

Насидѣться, *v. r.* nasiedzieć się, zostawać gdzie długo (*np.* przy robocie, w areszcie).

Насиживаніе, **Насиживаніе**, *-я, n.* 1. nasiedzenie, wysiadanie (*čaj*); 2. *paralenie* (wódki).

Насиживать, **Насидѣть**, *v. a.* 1. wysiadywać, wysiedzieć, nasiedzieć (*čaj*); *насидка* już *насидѣла* *лицъ*, *насидака* już *всидѣла* *яйца*; 2. *прерпалачь*, *напалчи*, *вупалич* (*вѣдкѣ*); *v.* **Накуривать** (3).

Насиживаться, *v. p.* 1. być wysiadуwanym, wysiedzionym (*o* *čajach*); 2. być *прерпаланым*, *напалоным*, *вупалоным* (*o* *вѣдкѣ*). [**Змущиваніе**]

Насилваніе, *-я, n.* gwałcenie, **Насилваніе**, **Насилтъся**, *v. r.* przymuszać się, przymusić się; *гвалтъ* *собѣ* *счупиць*, *узуничиць*; *усливачь* *ся*, *здобывачь* *ся* *на* *силу*, *прикладачь*, *призылчъ* *силу*.

Насилъ, *-а, n.* *гвалтъ*, *прѣмос*, *прzymus*, *nasilowanie*.

Насилованіе, *-я, n.* *гвалтъ* *снѣ*, *прzymuszenie*, *zmущение*.

Насиловать, *v. a.* *когѣ* *либо*, *гвалчиць*, *прzymusачь* *кого*, *насилвачь*.

Насилу, *adv.* *заледвие*.

Насильный, *-а, m.* *гвалтциел*.

Насильничать, *v. a.* *гвалчиць*, *прzymusачь*.

Насильно, *adv.* *гвалтownie*, *гвалтѣм*, *прzymusнѣ*. [**towny**]

Насильный, *-ая, -ое, adj.* *гвалтъ*.

Насильственно, *v.* **Насильно**.

Насильственнымъ, *-ая, -ое, adj.* *гвалтownie*; *насилъственный*

adj. *гвалтownie*; *насилъственный*

adj. *гвалтownie*, *гродкѣ* *гвалтownie*; *умерѣть* *насилъственною* *смертъю*, *умертвѣть* *смертъю* *гвалтownie*.

Насилство, *v.* **Насилъ**.

Насилствованіе, *v.* **Насилствованіе**. [**Насилловать**]

Насилствовать, *Eccl. sl., v.*

Насинёние, **Насиниваніе**, *-я, n.* *nasinienie*, *modrzenie*, *krachmalenie* *bielkitno* (*bielizny*).

Насинивать, **Насинить**, *v. a.* *nasinić*, (*bieliznę*) *krachmalic*, *u*, *z*, *na* *krachmalic* *bielkitno*, *modrzyć*, *namodrzyć*; *-ся, v. p.* *być* *krachmalonym*, *nakrachmalonym*, *u*, *s* *krachmalonym* *bielkitno*, *być* *modrzonym*, *namodrzonym* (*o* *bieliznie*).

Наскабливаніе, *-я, n.* *skrobanie*, *struganie*, *heblowanie*.

Наскабливать, **Наскаблить**, *v. a.* *skrobać*, *naskrobać*, *strugać*, *nastrugać*, *heblować*, *naheblować*; *-ся, v. p.* *być* *skrobanym*, *naskrobanym*, *nastruganym*, *naheblowanym*.

Насказаніе, *-я, n.* 1. *napowiedzenie*, *nagadanie* *wiele* *rzeczy*; 2. *ogadanie*, *obmówienie*, *oczernienie*.

Насказать, *-ся, v. perf., v. sub:* **Насказывать**, *-ся*.

Насказъ, *-а, m.* *obmowa*, *oczernienie*, *potwarz*.

Насказываніе, *-я, n.* *ogadywanie*, *obmawianie*, *oczernianie*; *сfr.* **Насказаніе**.

Насказывать, **Насказать**, *v. a.* 1. *opowiadać*, *naopowiadać*, *napowiedzieć*, *ile* *dosyć* *popowiedać*, *набавяць*, *напелсць*; 2. *на* *когѣ* *либо*, *obmawiac*, *obmѡwиць*, *ogadywac*, *ogadac*, *oczernic*, *oczernic* *кого*.

Наскаканіе, *-я, n.* *naskakanіе*.

Наскакатъ, *v. perf., v. sub:* **Наскакивать**.

Наскакаться, *v. r.* *naskakac* *ся*, *wyskakac* *ся*.

Наскакиваніе, *-я, n.* *naskakivanie*, *naskoczenie*; *сfr.* **Наскаканіе**.

Наскакивать, **Наскакатъ**, **Наскакинуть** & **Наскочить**, *v. n.* *naskakiwac*, *naskoczyc*, *naskoknac* (*na* *co*, *на* *kogo*).

Насквернить, *v. a.* *perf.* *naprzywac*, *napraskudzic*. [**wskrѡs**]

Насквозъ, *adv.* *wskrѡs*, *на*

Наскитаться, *v. r.* *perf.* *nabliżac* *ся*, *natulać* *ся*, *nawędrawac*, *nawѣdзuc* *ся*, *nawęzсac* *ся*.

Наскидывать, *v. a.* *perf.* *naszkicowac*, *narzucowac* *szkie*, *naskreślic*.

Наскобленіе, *-я, n.* *naskrobanie*, *nastruganie*, *naheblowanie*.

Наскоблить, *-ся, v. perf., v. sub:* **Наскабливать**, *-ся*.

Наскокнутъ, *v. perf. seinf.*, *v. sub:* **Наскакивать**.

Наскѡкъ, *-а, m.* *naskok*, *наскакиваніе*.

Наскорю, *adv.* (*на* *скорю* *руку*), *natychmiast*; *ladajako*, *jakokolwiek*.

Наскоченіе, *-я, n.* *naskoczenie*; *сfr.* **Наскаканіе**.

Наскочить, *v. perf., v. sub:* **Наскакивать**.

Наскрёбаніе, *-я, n.* *naskrobanie*, *nastruganie*.

Наскрёбать, **Наскрёсть**, *v. a.* *skrobać*, *naskrobać*, *nastrugać*, *zgarniac*, *zagarniac*; *-ся, v. p.* *być* *naskrobanym*, *nastruganym*.

Наскучать, **Наскучить**, *v. n.* *naprzykzac* *ся*, *naprzykzc* *ся*; *и.* *v. sub:* **Гостъ**.

Наскучивать, **Наскучать**.
Наскучить, *v. perf., v. sub:* **Наскучать**. [**Наслаждаться**]

Насладиться, *v. perf., v. sub:* **Наслаждаться**, *v. Услаждать*.

Наслаждаться, **Насладиться**, *v. r.* *czuć*, *sieczyć* *ся*, *nasieczyć* *ся*, *radować* *ся*, *naradowac* *ся*, *weselić* *ся*, *u*, *z* *weselić* *ся*; *rozkoszowac* *w* *czѣm*.

Наслаждёніе, *-я, n.* *ukontentowanie*, *radość*, *rozkosz*; *- для* *глазъ*, *rozkosz*, *osuwiewko*, *rociecha*, *pastwa* *oczu*.

Наслание, *-я, n.* *naslanie*, *nadsłanie*, *nadywanie*, *wysłanie*.

Насластивать, *-ся, v. perf., v. sub:* **Насластивать**, *-ся*.

Наслать, *-ся, v. perf., v. sub:* **Наслащать**, *-ся*.

Наслащёніе, **Наслащёваніе**, *-я, n.* *nasłodzenie*, *osłodzenie*, *nasładzanie*, *osładzanie*.

Наслащивать, **Насластять**, *v. a.* *nasładzac*, *nasłodzic*, *osładzac*, *osłodzic*; *-ся, v. p.* *być* *nasładzanym*, *nasłodzonym*, *osładzanym*, *osłodzonym*.

† **Наслѣгъ**, **Наслѣжникъ**, *v.*

Ночлѣгъ, **Ночлѣжникъ**.
 † **Наслѣжное**, *-аго, z. n., v.*

Насловіть, *v. r.* *perf.* *natułac* *ся*, *nawęzсac* *ся*, *nawęzсuc* *ся*, *nachodzic* *ся*.

Наслудъ, *-а, m.* *woda* *w* *czasie* *odwilży* *na* *lód* *wstępująca*.

Наслужить, *v. n.* *perf.* *nastużyc* *ся*. [**nasłuchać** *ся*]

Наслущаться, *v. r.* *perf.* *- cherѡ*, **Наслыхонъ**, *adv.* *ze* *слышenia*.

Наслываться, *v. r.* *perf.* *nasłuchac* *ся*, *slyszec* *co*.

Наслывка, *-и, f.* 1. *sluch*; *играти* *на* *скрипкѣ* *однѡмъ* *наслывкомъ*, *граć* *на* *skrzydełach* *ze* *sluchu*; *пѣть* *по* *наслывѣ*, *спѣвачь* *ze* *sluchu*; 2. *gadka*, *wieść*, *rogoska*, *слышеніе*; *ѡто* *онъ* *знаеть* *только* *по* *наслывѣ*, *онъ* *wie* *o* *tѣмъ* *tylko* *ze* *слышenia*.

Наслядле, *-я, n.* *spadek*, *dzieдztwo*.

Наслядникъ, *-а, m.* *dziedzic*, *spadkobierca*, *настѣра*; *наслядникъ* *престѡла*, *настѣра* *tronu*, *krѡлевicz*.

Наслядница, *-и, f.* *dzieдztka*, *spadek* *biorga*.

Наслядническій, *-ая, -ое, Nasлядничій*, *-ья, -ье, adj.*

dziedziczny, *dziedziczny*, *spadkobierczy*.

1. dawać, dać wystać się płynowi palanemu na istotę jaką, aby się przejął smakiem i kolorem onęj; 2. - (на чём), nalegać, należeć, przynalegać, nastawać, nastać на со, о со; -ся, а) в. г. wystawać się, wystać się, nastagać smak i kolor istoty jakiej; б) в. р. być zaprawianym, zaprawionym, zaprawnym, nalewanym, nalany (о вóдце).

Наста́ливать, Наста́лить, в. а. сталіć, nastalić, nadstalić.

Наста́ливание, -я, н. stalenie, nastalenie, nadstalenie.

Наста́ливать, -ся, в. г. Наста́ливать, -ся.

Наста́ние, -я, н. nastanie, nastarpienie, nađejsiće, zblizenie się.

Наста́новіть, -ся, в. г. Наста́вить, -ся.

Наста́ть, в. перф., в. суб: Наста́-

Наста́ние, -я, н. 1. nastanie, nastarpienie, narobieńie pęgów; 2. napikowanie.

Наста́гать, -ся, в. перф., в. суб: Наста́гивать, -ся.

Наста́гивание, cfr. Наста́гивание.

Наста́гать, Наста́гать, в. а. 1. smagać, namagać biciem, robić, narobić pęgów; 2. pikować, napikować; -ся, в. р. być namaganym biciem; być napikowanym.

Наста́жеь, adv. на о́сיעі; отворіть дверь наста́жеь, отворіть drzwi на о́сיעі.

Наста́гивание, -я, н. naściganie, dościganie, dopędzanie.

Наста́гать, Наста́гивать & Наста́гивать, в. а. naścigać, naścignąć, dościgać, doścignąć, doganiać, dogonić, dopędzać, dopędzić; -ся, в. р. być naścignionym, doścignionym, dogonionym, dopędzonym.

Наста́женный, -ая, -ое, part. р. naścigniony, dościgniony, dogoniony, dopędzony.

Наста́ливание, -я, н. naścielanie, rozścielanie; wykładanie, obkładanie.

Наста́ливать, Наста́ливать, в. а. naścielać, naścielać, nastać, nakładać, nałożić, nakrywać, nakryć; wykładać, obkładać.

Наста́лка, -и, f. naścielanie, naściołka, nastanie, nakładanie, nakrywanie, nakrycie; wykładanie, obkładanie; (и вгуща) podszwa в обшиву wewnętrzна; и: в. О́тдѣлка.

Наста́чь, -ся, в. перф., в. суб: Наста́гать, -ся.

Наста́ливание, -я, н. в. Наста́ливать, -ся, в. перф., в. суб: Наста́ливать, -ся.

Наста́новіть, -ся, т. (в тубліков.) заіаць показуючы сія ро spradnieciю pierwszego śniegu.

Наста́ть, -я, т. nalany napój jaki (np. на плоту) і wystały; nalew, wystój.

Наста́йка, -и, f. wystawanie.

się, nastąpienie jakiego napoju palanego на со; wystój.

Наста́йчивость, -и, f. stałość в сѣм, uporczywość, naleganie.

Наста́йчивый, -ая, -ое, adj. stały в сѣм, uporczywy, nieodступу, naleгаюу.

Наста́ольникъ, -а, т. Eccl. st. nasterpa tronu.

Наста́ольница, -ы, f. Eccl. st. nasterczupa, nasterczyni tronu.

Наста́ольный, -ая, -ое, adj. 1. на stole położony; наста́ольная книга, наста́ольный реѣстръ, dzienник stolu; 2. stoiczny; в. Престо́ольный, Сто́личный.

Наста́орѣживание, -я, н. nastawianie, zastawianie łapki, rólarki.

Наста́орѣживать, Наста́орѣжить, в. а. - заманду, nastawiać, nastawiać, zastawiać, zastawiać, rólarkę; fig. nastorozhitъ ўши, *nastorzycъ, nastorzycъ uszy; -ся, в. р. być nastawianym, nastawionym, zastawianym, zastawionym, postawionym.

Наста́орѣжеь, -и, f. nastawienie, zastawienie (np. łapki).

Наста́оіение, -я, н. nastawanie, naleganie; cfr. verb. Наста́ивать, Наста́гать.

Наста́оіель, -я, т. starszy, przełożony (klasztoru), przeor, opat.

Наста́оіельница, -ы, f. starsza, przełożona (klasztoru), przeorzyszca, opacicha.

Наста́оіельный, -ая, -ое, adj. usilny, naleгаюу.

Наста́оіельский, -ая, -ое, adj. do starszego, przełożonego klasztoru naleząу, opacki.

Наста́оіельство, -а, н. naczelnictwo, przełożeństwo, godność starszego, przeora, przeorstwo, opactwo.

Наста́оіельствовать, в. н. Eccl. st. być starszym, przełożonym, być przeorem.

1. Наста́оіать, в. н. 1. (о czasie): zbliżyć się, nadchodzić; и: nadchodzić, wisieć над глову; вастойть опа́ность, niebezpieczeństwo nadchodzi, wisi над глову, jest blizkie; 2. Eccl. st. być przutomnym; в. Присутствовать, Находиться.

II. Наста́оіать, в. перф., в. суб: Наста́оіаться, в. перф., в. суб: Наста́оіавать, -ся; в. г. nastać się, nastekać się.

Наста́оіащий, -ая, -ее, adj. terażniejszy, niniejszy; prawdziwy, niesfałszowy; właściwy, przуwoіту; насто́ащее время, Gramm. (tempus praesens), czas terażniejszy; тепѣрь насто́ащая порá садить дѣрѣвья, teraz najwłaściwieza pora sadzenia drzewa.

Наста́оіивание, -я, н. nawyztawianie; nabudowywanie.

Наста́оіивать, -ся, в. Наста́оіивать, -ся.

Настра́чивание, -я, н. sztembnówka, sztembnowanie.

Настра́чивать, Настра́чить, в. а. sztembnować, nastzembnować; -ся, в. р. być sztembnowanym, nastzembnowanym.

Настра́щить, в. а. perф. - корб, nastraszacъ, nastraszycъ.

Настра́щивание, -я, н. nastraszanie. [szyc]

Настра́щать, в. а. perф. nastra-

Настри́ганіе, -я, н. nastrzyżenie.

Настри́гать, Настри́чь, в. а. nastrzygać, nastrzydz; -ся, в. р. być nastrzyżonym.

Настри́женіе, -я, н., Настри́жеь, -и, f. nastrzyżenie.

Настри́чь, -ся, в. перф., в. суб: Настри́гать, -ся.

Настро́ганіе, -я, н. naheblowanie, nastruganie.

Настро́гать, в. а. perф. naheblować, nastrugacъ.

Настро́го, adv. bardzo srogo.

Настро́еііе, -я, н. nastrojenie.

Настро́й, -я, т. nastrojenie (narzędzia muzycznego). [nie]

Настро́ивание, в. Настра́ивать, Настра́ивать, в. а. 1. budować, nabudować, nastawiać; 2. (о narzędziach muzycznych): nastajać, nastrojeć; 3. nastrojeć, nabebtać; *nabrolóm głów; -ся, в. р. być nabudowanym; być nastrajanym, nastrojonym.

Настро́йка, -и, f. 1. nabudowanie; 2. nastrojenie (muzycznego instrumentu).

Настро́ить, -ся, в. перф., в. суб: Настро́ивать, -ся.

Настро́оіивать, -ся, т. nastrojajacy (narzędzia muzyczne).

Настро́очіеіе, Настро́очивание, в. Настра́чивание.

Настро́бчивать, Настро́бчить, -ся, в. Настра́чь.

Настро́ганіе, в. Настро́ганіе.

Настро́гать, -ся, в. перф., в. суб: Настро́ивать, -ся.

Настро́ивание, -я, н. naheblowanie, nastruganie.

Настро́ивать, Настро́ивать, в. а. a. heblować, naheblować, strugać, nastrugacъ; -ся, в. р. być naheblowanym, nastruganym.

Настру́женіе, -я, н. naheblowanie, nastruganie.

Настру́жить, в. а. perф. nawiórzycъ, wiorami naściecić.

Настру́ивание, -я, н. strzelanie, nastrzelenie.

Настру́ивать, Настру́лять, в. а. strzelacъ, nastrzelać; -ся, в. р. być strzelanym, nastrzelanym.

Настру́иание, -я, н. nastrzelenie. [sub: Настру́ивать, -ся.]

Настру́лять, -ся, в. перф., в. Настру́иание, -я, н. nagotowanie. [Настру́ивать.]

Настру́ивать, в. перф., в. суб: Настру́ивание, -я, н. nagotowywanie, nagotowanie.

Настру́ивать, Настру́ивать, в. а. nagotowywać, nagotować

(jedzenia); -ся, *v. p.* być nagotowanym. [sub: Настужать, -ся.]

Настудить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Настужать, **Настудить**, *v. a.* studzić, nastudzać, nastudzić, wystudzać, wystudzić, ostudzać, ostudzić, naziebić, naziebić; -ся, *a) v. r.* wystudzić się, ostudzić się, naziebić się; *б) v. p.* być studzonym, nastudżonym, wystudżanym, wystudżonym, ostudżonym, naziebionym.

Настуживание, -я, *n.* studzenie, nastudżanie, nastudzenie, wystudzenie, wystudzenie, ostudżenie, ostudzenie, naziebianie, naziebianie. [жать, -ся.]

Настуживать, -ся, *v. Настуживание*, -я, *n.* nastudrowanie, nastudrowanie, nastudrowanie, nastudrowanie; *парадание*, *парадание*, *парадание*, *парадание*.

Настужитель, -я, *m.* zacierpienie, **Настужительно**, *adv.* zacierpienie, *parastnie*, *parastnie*.

Настужительный, -ая, -ое, *adj.* *nasterny*, *nasterny* (na kogo), *nastawajacy* (na kogo), *parastny*, *zacierpeny*, *paradajacy*, *nacierajacy*, *paraczemu*; *наступательный союзъ*, *союз наступный* [или *засерпну*], *przymierze nastepne* [или *засерпне*]; *наступательный и оборонительный союзъ*, *союз настepny* [или *засерпну*] *i odporny*; *przymierze zacierne* [или *nastepne*] *i odporne*; *наступательная i оборонительная война*, *wojna zacierna* [или *nastepna*] *i odporna*.

Наступать, **Наступить**, *v. a.* 1. *nastepowac*, *nastapic*, *nadepnywac*, *nadepnac*; 2. *nachodzic*, *nadejsc*, *zbliznac* się, *zblizyc* się, *nastawac*, *nastac*, *nastepowac*, *nastapic* (o dniu, o posy, o zimie); *наступать зима*, *zima się zbliża*; *наступать весна*, *wiosna nadchodzi*, 3. *paradać*, *parasac* (na kogo); *zacierpac*, *zacierpic*, *parastowac* (kogo), *nacierac*; *неприятель наступать*, *nieprzyjaciel naciera*; *закредыторъ наступаютъ на него*, *kreduatory nacieraja na niego*.

Наступление, -я, *n.* *nastapienie*, *nastanie*; *natarcz*, *parasac*, *parad*, *natarcie*, *zacierpienie*, *zacierka*, *parastowanie*.

Наступчивость, -и, *f.* *natarczywość*. [natarczuwy.]

Наступчивый, -ая, -ое, *adj.*
Наступь, -а, *m.* *nastep*, *nacieranie*, *natarcie*, *natarcz*, *parasac*, *parad*, *natarcie*, *zacier*, *zacierka*, *zacierpienie*, *parastowanie* [скій].
Настурция, *v. Крестъ* (Индійскій).
Настъ, -а, *m.* *powierzchnia bniegu zmarzłego po odwilży*.

Настывание, -я, *n.* *stagnienie*, *ostuganie*, *wystuganie*.

Настывать, **Настынуть** & **Настыть**, *v. n.* *stygnać*, *ostugać*, *ostygnać*, *wystugać*, *wystygnać*.

Настылый, -ая, -ое, *adj.* *wystudy*.

Настыль, -я, *f.*, *v.* *Nasty*.

Настынуть & **Настыть**, *v. perf.*, *v. sub:* **Настывать**.

Настынный, -ая, -ое, *adj.* *dachowy*; *настынный жѣлобъ*, *gupa na dachu*. [wac.]

Настылить, *v. a.* *perf.* *naobiec*.

Настынуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Настывать**, -ся.

Настыпить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Настыпливать**, -ся.

Настыпление, **Настыпливание**, -я, *n.* *nastepienie*, *nastepianie*.

Настыпливать, **Настыпить**, *v. a.* *nastepiac*, *nastepic*; -ся, *v. r.* *nastepiac* się, *nastepic* się; *v. imper.* *schmurzyc* się, *zschmurzyc* się.

Настыпротивъ, *adv.* *naprzeciw*, *naprzeciwko*.

Настырьить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Настырьливать**, -ся.

Настырьбѣние, **Настырьливание**, -я, *n.* *nasternienie*, *nasternianie* *brwi*.

Настырьливать, **Настырьить**, *v. a.* *nasterniac*, *nasternic* *brwi*; -ся, *a) v. r.* *nasterniac* się, *nasternic* się; *б) v. p.* być *nasternianym*, *nasternionym*.

Настырьливаться, **Настырьиться**, *v. r.* *por.* *upic* się, *upric* się.

Настыро, *adv.* *nastucho*, *zupetnie* *sucho*.

Настычение, **Настычивание**, -я, *n.* *skrecanie*, *naskrecanie*, *nakrecenie*.

Настычивать, **Настычить**, *v. a.* *skrecac*, *nakrecic*, *naskrecac*; -ся, *v. p.* być *skrecanym*, *naskrecanym*, *nakreconym*.

Настычка, -я, *f.* *skrecanie*, *nakrecanie*, *naskrecanie*, *nakrecenie*.

Настычникъ, -а, *m.* *Bot.* (*hypnum*), *mech galezisty*.

Настыбѣние, **Настыивание**, -я, *n.* *naszuzenie*, *naszuzanie*.

Настыивать, **Настыить**, *v. a.* *naszuzac*, *naszuzic*; -ся, *v. p.* być *naszuzanym*, *naszuzonym*.

Настышка, -я, *f.* *naszuzanie*, *naszuzenie*. [szejszy, powszedni.]

Настыщий, -ая, -ое, *adj.* *dzienny*; *powszedni*.

Настычать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Настычивать**, -ся. [wuwanie.]

Настычивание, -я, *n.* *narachowanie*.

Настычивость, **Настычать**, *v. a.* *narachowywac*, *narachowac*, *nalozuc*; -ся, *v. p.* być *narachowywanym*, *narachowanym*, *nalozonym*. [naslanie.]

Настыланіе, -я, *n.* *nasylanie*, *nasylanie*, *nasylac*, *v. a.* *nasylac*, *naslac*; *naprzywac*; * *zrywac*, *zrywac*, *spuszczac*, *spuscic*; *v.*

Настылять; -ся, *v. p.* być *nasylanym*, *naslanym*, *naprzywanym*. [slanie, *naprzywlanie*.]

Настылка, -я, *f.* *nasylanka*, *naslanie*, *naslanie*, *naslanie*, *naslanie*.

Настыланіе, **Настыланіе**, -я, *n.* *nasuwanie*, *nasuwanie*.

I. Насыпать, **Насыпать**, *v. a.* *nasypowac*, *nasypac*; -ся, *v. p.* być *nasypowanym*, *nasypanym*; *nasypowac* się, *nasypac* się.

II. Насыпать, **Насыпать**, *v. a.* *od długiego sprania zachorowac*; -ся, *v. r.* *naspac* się.

Насыпать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Насыпаться**, -ся (I).

Насыпка, -я, *f.* *nasypowanie*, *nasuwanie*, *nasurka*.

Насыпной, (-ый), -ая, -ое, *adj.* *nasypny*, *nasypny*.

Насыпь, -а, *m.* *kosz mlyński* *над камieniem*.

Насыпъ, -я, *f.* 1. *naser*, *ziemia nasuana*, *nasuta*, *grobla*; *mogilna wysypka*, *gradowiec*, *pagrzebowy pagorek*, *mogila*; 2. *blaski złote* *lub srebrne naszuwane* *na materji*. [nasuycacy.]

Насыпительный, -ая, -ое, *adj.*

Насыпть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Насыпаться**, -ся.

Насычаніе, -я, *n.* *nasuwanie*, *wyusucanie*, *przysuwanie*.

Насычать, **Насычить**, *v. n.* *nasuwać*, *nasuwać*, *wyusucac*, *wyusucac*, *przysuwać*, *przysuwać*; -ся, *v. p.* być *nasuwanym*, *nascnietym*, *wyusucnietym*.

Насыщать, **Насытить**, *v. a.* *nasuyc*, *nasuycic*, *nakarmiac*, *nakarmic*; * *zadowolniac*, *zadowolic*, *zadosyc* *ucznic*, *ucznic*; -ся, *a) v. r.* *nasuyc* się, *nasuycic* się; * *zadowolic* się, *zadosyc* *sobie ucznic*; *б) v. p.* być *nasuconym*, *nakarmionym*.

Насыщение, -я, *n.* *nasuycenie*, *nakarmienie*; * *zadowolenie*, *zadosycuczynienie*, *zaspokojenie*.

Насываніе, -я, *n.* *nasiewanie*, *zasiewanie*, *przesiewanie*.

Насывать, **Насывать**, *v. a.* *nasiewac*, *nasiac*, *zasiewac*, *zasiac*; *przesiewac*, *przesiac*; -ся, *v. p.* być *nasiewanym*, *nasianym*, *zasiewanym*, *zasianym*; *być przesiewanym*, *przesianym*.

Насывъ, -а, *m.* *wysiew*.

Насыдало, -а, *n.*, *v.* **Насыстокъ**.

Насыданіе, -я, *n.* *osiadanie*.

Насыдѣть, **Насысть**, *v. n.* *osiadac*, *osiesc* (*np.* *kurz*); *nasidiac*, *nasidiac*.

Насыдка, -я, *f.* 1. *nasiadka*, *nasadka*, *kwoka*, *na jach nasiadajaca kokosz*, *etc.*; 2. *Astron.* (*Plejades*), *nasiadka* [*gwiazda*], *baby*.

Насыдникъ, -а, *m.* *Bot.* (*ephebra*), *przetka*. [(I).]

Насыдовать, *v.* **Насыживать** **Насыдь**, -а, *m.* *zarod*, *zawiazek* (*w jaju*).

Насыивание, -я, *n.* *nasiewanie*, *wysiewanie*. [-ся.]

Насыивать, -ся, *v.* **Насыивать**, **Насыка**, -я, *f.* 1. *nabicie*, *naciecie*, *wyrucic* (*np.* *na strzelbie*, *na oręzu*); 2. (*u dońskich kozaków*) *bulawa hetmańska*.

Натолковать, *v. perf.*, *v. sub*:
Натолковывать.

Натолковаться, *perf.* 1. *v. p.*,
v. sub: Натолковываться;
2. *v. r.* пасагад ся, набаяга ся.

Натолочь, *v. a. perf.* натлочь.

Натолчѣніе, -я, *n.* натлчєніє.

Натомиться, *v. r. perf.* наме-
сзусь ся, змєсзусь ся, знузусь ся.

Натопить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Натопливать, -ся.

Натопленіе, -я, *n.* натопленіє,
параленіє в рєсцѣ. [задептаніє.

Натоптаніе, -я, *n.* надептаніє,
Натоптать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Натоптывать, -ся.

Натопыриваніе, -я, *n.* гостро-
перзаніє, розпєсчєраніє.

Натопыривать, Натопырить,
v. a. гостроперзач, розтоперзѣ,
розпєсчєрач, розпєсчєрачє (нр.
скрыздіа); -ся, *v. r.* (о плакахч):
розпєсчєрзач ся, розпєсчєрзѣч ся,
настоззач ся, настоззѣч ся;

Наторговать, *v. perf.*, *v. sub*:
Наторговывать.

Наторговываніе, Наторговывать,
v. a. тарговач, утарговач, в
handlu набывач, набусь; -ся, *v. p.*
бѣс утаргованым, в handlu на-
бѣтум. [Натаривать, -ся.

Наторить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Наторѣль, -ая, -ое, *adj.* пры-
звусзѣаюну, прызвукы, навукы.

Наторѣть, *v. r. perf.* прызвус-
сзѣа ся, прызвукнѣс, навукнѣс,
вправіс ся, влозѣс ся.

Наточеніе, -я, *n.* наотрєніє,
наточєніє (токарскіє).

Наточить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Наточивать, -ся.

Наточка, -и, *f.*, *n.* Наточєніє.
Наточѣкъ, *adv.* на озозо.

Натравить, *v. perf.*, *v. sub*:
Натравливать. [ваніє.

Натравливаніе, -я, *n.* пасзочу-
Натравливать, Натравить, *v. a.*
сзсзѣс, пасзочувач, пасзсзѣс.
Натрєскается, *v. r. perf.* поп-
наєсє ся до сытосці.

Натрїй, -я, *m.* Chem. natrium.
Натрѣв, *v. Натрѣ.*

Натрубить, *v. a. perf.* - въ
ушн, натрѣбіс кому ушз.

Натрусить, *v. a. perf.* наурач,
натрѣсчє.

Натрусеніе, *v. r. perf.* патр-
твоузѣс ся, наєсчѣс ся.

Натруска, -и, *f.* 1. натрѣзаніє;
2. бутелка за проохем, про-
чювнїца.

Натрѣ, -а, *m.* natrum; в Обд а.
Натрєсать, Натрєстї, *v. a.*
патрѣсѣвач, патрѣсѣсчє, патрѣсчє,
патрѣсѣсчє.

Натрєсєніє, -я, *n.*, Натрѣска,
-я, *f.* патрѣсѣніє. [трєсѣть.

Натрєстї, *v. perf.*, *v. sub*: На-
Натрєстїсчє, *v. r. perf.* на-
трѣсчє ся.

Натрєсываніе, -я, *n.* патрѣ-
Натрєсывать, *v.* Натрєсать.
Натѣга, -и, *f.* натѣжалосчє, на-

тѣженіє, збытєчна, надзвусзѣжна
грєса.

Натѣженіє, Натѣживаніє, -я,
n. 1. в. Натѣга; 2. натѣжаніє,
натѣженіє, вѣрѣжаніє, вѣрѣженіє,
пєсчєганіє, пєсчєганіє.

Натѣживать, Натѣжить, *v. a.*
натѣжѣс, натѣжѣс, вѣрѣжѣс, вѣр-
ѣжѣс; * условѣс; -ся, *a. v. r.*
натѣжѣс ся, натѣжѣс ся; усло-
вѣс ся; β) *v. p.* бѣс натѣжаным,
натѣжѣным, вѣрѣжѣным.

Натѣжливый, *v.* Натѣжный.

Натѣжный, -ая, -ое, *adj.* на-
тѣжны, натѣжѣны; трудны, сѣжѣки,
прыжкы.

Натѣра, -и, *f.* natura, пры-
годженіє; рїсовать сѣ натѣры,
гусовѣс за натѣру. [лїста.

Натуральность, -я, *m.* natura-
Натуральный, -ая, -ое, *adj.*
натуралну, прыгодзѣну; натурална
исчєрпн, исторїа, исторїа натурална.

Натурный, -ая, -ое, *adj.* на-
турну; натурный клєсс, клєсса
гдзє за натѣру гусзѣга.

Натурникъ, -а, *m.* (у маларца):
чловєк нагї до малованїа у-
жѣту, жувѣвѣдѣр.

Натурница, -и, *f.* (у малар-
ца): кобєтєла нага до малова-
нїа ўжѣта.

Натушевать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Натушевывать, -ся.

Натушевываніе, -я, *n.* тусзо-
ваніє.

Натушевывать, Натушевять,
v. a. тусзѣвач, натусзѣвач; -ся,
v. p. бѣс тусзѣваным, натусзо-
ваным. [втыканіє.

Натыканіе, -я, *n.* натыканіє,
Натыканый, -ая, -ое, *part.*
п. натыкану, наткнлѣну, навтыкану.

Натыкать, *v. perf.*, *v. sub*: На-
тыкать (I).

I. Натыкать, Натыкать, *v. a.*
патыкач, наткач, втыкач, веткнѣс,
навтыкач.

II. Натыкать, Натынуть, *v. a.*
брач, влѣсч на спїс [лїа на спїсѣ],
всадчѣ, влозѣс на дзїдѣ, etc.

Натыкаться, Натынуться, *v. r.*
на что, потыкач ся, поткнѣс ся,
трѣсчє ся со, влѣсч на со.

Натышить, *v. a. perf.* корѣ-лїбо,
пєсчєсзѣсчє, розвеселїс кѣго; -ся,
v. r. пєсчєсзѣсчє ся, навеселїс ся.

Натѣга, -и, *f.*, *v.* Натѣга (1).
Натѣживаніе, -я, *n.* пєсчєганіє.

Натѣживать, Натѣжить, *v. a.*
пєсчєгач, пєсчєгачѣс, пєрѣжѣс,
пєрѣжѣсчє; вєлѣгач, вєлѣгачѣс; пє-
тѣжѣс, натѣжѣс; *fig.* натѣживать
чѣь-лїбо стѣрѣну, * пєсчєгач на
счѣжѣ стѣрѣну, на счѣжѣ корѣсчє;
-ся, *a. v. r.* упїс ся, упїс ся; β) *v. p.*
бѣс пєсчєганым, пєсчєганым; бѣс
пєсчєганым, пєрѣжѣным, вєлѣ-
гнѣтум; бѣс вєлѣганым, вєлѣгнѣ-
тум.

Натѣть, -а, *m.* 1. (у беднарца):
нарѣдїє жєлєзнє до пєсчєганїа
обрѣсчѣ; 2. (у шлєсарца) шруб-

сзтѣк; 3. (у зєвсѣа): пѣсчєгїєлї;
4. (у стѣжѣа): подставка.

Натѣжка, -и, *f.* 1. пєсчєганіє,
пєсчєганіє; 2. (у вєрѣсчѣа):
слѣвокѣ вєсчїбєнє; 3. *Jur.* на-
кѣсчєніє правѣа; пѣтѣсчє вѣ
натѣжѣ, сукнїа (на нїм) жѣсчє
ула-на, сукнїа (слєдїзї) обєсчїє,
обєсчїє; 4. *v.* Натѣга (1).

Натѣжѣть, -ся, *Ecccl. sl.*, *v.* На-
шѣтївать, -ся.

Натѣнуть, -ся, *v. perf. semel.*,
v. sub: Натѣгивать, -ся.

Наугадъ, *adv.* на лос, чѣ-
бї трай.

Науголокъ, Наугольничъ, -а,
m. 1. вєгїєлїсчѣа; 2. зѣага кѣтѣва,
нагозна; 3. нагознїк, окучїє на-
гознє. [вєгїєлїсчѣа.

Наугольничье, -чѣа, *m. dim.*
Наугольный, -ая, -ое, *adj.*
нагозну, вєгїєлїсчѣа; нагольнич
домѣ, дом нагозну, нагознїк.

Наудачу, *adv.* на лос счѣсчєсчїа.

Наудить, *v. a. perf.* вѣдѣ на-
товїсчє. [вѣдѣа.

Науженіе, -я, *n.* натовїєніє
† Наузъ, -а, *m.* талїзан, а-
мulet.

Наука, -и, *f.* наука, умїєт-
носчє; врачѣбнѣа, мєдїцїнскѣа
наука, наука лєкарскѣа, умїєт-
носчє лєкарскѣа, аптєкарскѣа; скѣт-
товрѣбѣбѣна наука, наука вєтє-
рїнарскѣа; иї. огдѣтѣ мѣльчїка вѣ
науку, (у рѣмєсїлнїкѣу) огдѣсчє
чїлѣрѣа на наукѣ; вєрѣдѣсчє тѣбѣ
наука, то бѣдѣсчє дѣа сїєбѣ на-
ука; вѣсчїяна наука, наукї вѣ-
зволѣнє, рїєкнє.

Наукообразный, -ая, -ое, *adj.*
наукову, умїєтнѣну.

Наусле, -я, *n.* *Ecccl. sl.* вѣк
млодїєчѣсчѣ, кїєдї вѣсчє ука-
зѣвач засчѣпѣа.

Науслитель, -а, *m.* подѣ-
сзсчѣсчѣа, подѣсзсчѣсчїєлї, подѣзѣсчѣсчѣ,
подмѣвѣсчѣа, обѣвѣсчѣа, зауснїк.

Науслительница, -и, *f.* подѣ-
сзсчѣсчѣа, подмѣвѣсчѣа, кобєтєла
зѣауснїсчѣа, зауснїсчѣа, зауснїсчѣа,
обѣмѣвѣсчѣа сєкрєтнє, подѣ-
сзсчѣсчїєлїка. [Науслїтї.

Науслїтї, *v. perf.*, *v. sub*:
Науслѣть, *adv.* пєсчєкѣа; ну-
слїтѣсчѣа науслѣть, дач дѣрѣака,
сїєбѣсчѣа рїєтѣу, влѣсч ногї за рас,
пєрѣсчѣа.

Науслїть, Науслїть, *adv.* *Ecccl.*
л. за гана, на другї дзїєлї.

Научать, Научить, *v. a.* на-
сзсчѣсчѣа, научѣсчѣсчѣсчѣ (кѣго сзѣго); -ся,
v. r. учѣсчѣ ся, научѣсчѣ ся, вѣ-
учѣсчѣ ся. [наусчѣаніє, наука.

Наученіе, -я, *n.* наусчєніє,
Научить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Научать, -ся.

Наушный, -ая, -ое, *adj.* на-
счѣну, наусчѣну.

Наушничъ, -а, *m.* 1. зауснїк,
подѣсзсчѣсчїєлї, подѣсзсчѣсчѣсчѣ,
подѣзѣсчѣсчѣ, потѣсчѣа, обѣвѣсчѣа; 2.
клару у счѣркї дѣа закрѣпѣа усзѣ.

Наушница, -и, *f.* 1. кобєтєла

Нацѣдѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Нацѣдѣвать, -ся.

Нацѣженіе, Нацѣживаніе, -я, *n.* паседженіе, паседжаніе, седженіе, натоценіе, тоценіе.

Нацѣживать, Нацѣдѣть, *v. a.* паседзасъ, паседзѣдцѣ, натазасъ, натоцзусъ; -ся, *v. p.* быс паседзанумъ, паседзопумъ, натазанумъ, натоцзопумъ.

Нацѣдѣваніе, Нацѣдѣвать, *etc.*, *v.* Прицѣдѣ....

Нацѣдѣваться, *v. r. perf.* пасѣдѣватъ себѣ.

Нацѣдѣльникъ, -а, *m.* Artill. (мѣшка, *qu. v.*), *cel* в армацие, пастѣвѣкѣ.

Нацѣдѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Нацѣдѣять, -ся.

Нацѣдѣлять, Нацѣдѣть, *v. a.* пацѣриасъ, пасѣрѣдцѣ, пацѣвѣзасъ, пацѣвѣзасъ; -ся, *v. p.* быс пацѣрѣпанумъ, пасѣрѣопумъ, пацѣвѣзанумъ. [дзѣдцѣ, свѣду нарѣбѣдцѣ.]

Нацѣдѣть, *v. a. perf.* пасѣрѣ. Начѣло, -а, *n.* посзѣтекъ, засѣдѣе; засѣда; *зрѣдѣо, прзучѣзану, рѣвѣдѣ; пѣрвыя начѣла, *рѣсзѣтѣкѣ, элементѣ; у нѣгѣ хорѣмѣя начѣла въ наукѣхъ, онѣ ма добре посзѣтѣкѣ (засѣдѣ) в наукѣхъ; вѣтъ начѣло вѣсѣму злѣгу, ото прзучѣзану вѣсѣтѣкѣ злѣго; вѣсѣкая вещь имѣетъ свѣо начѣло, кажда грѣсзѣтѣ ма свѣдѣ посзѣтѣкѣ; Богъ естѣ начѣло вѣсѣчѣскѣхъ, Богъ естѣ посзѣтѣкѣмъ вѣсѣтѣкѣ; въ сѣмомъ начѣдѣ, на самѣмъ посзѣтѣкѣ; сѣ сѣмага начѣла, зарѣзъ з посзѣтѣкѣ; бѣтъ подѣ начѣломъ, (о *дѣшѣвѣтѣхъ*): бысъ за карѣ на усѣдѣхъ в клѣсзѣтѣсзѣ.

Нацѣдѣбытнѣй, -ая, -ѣе, *adj.* (о *Вѣгу*): пѣрвѣвѣтѣнѣ, пѣрвѣвѣтѣнѣ.

Нацѣдѣвѣдѣе, -дѣа, Начѣловѣдѣе, -дѣдѣ, *m. Eccl. sl.* вѣдѣзъ пасѣдѣнѣ.

Нацѣдѣвѣлѣхѣ, -ѣ, *m. Eccl. sl.* сзѣгнѣдѣлѣхѣнѣ пасѣдѣнѣ.

Нацѣдѣдѣтѣль, -я, *m. Eccl. sl.* будѣвѣнѣцѣ пасѣдѣнѣ.

Нацѣдѣобразнѣй, *Eccl. sl.*, *v.* Пѣрвѣвѣобразнѣй, [ка, ера.]

Нацѣдѣосѣчѣленіе, -я, *n.* еро.

Нацѣдѣльникъ, -а, *m.* пасѣдѣнѣ, звѣрѣзѣчнѣкѣ; *Eccl. sl.* спрѣвѣка, бѣрѣзѣтѣ. [сзѣка, орѣкѣнка.]

Нацѣдѣльница, -ы, *f.* пасѣдѣнѣ. Начѣдѣльнѣчѣскѣй, -ая, -ѣе, *adj.* пасѣдѣнѣкѣвѣскѣй.

Нацѣдѣльнѣчѣй, -я, -ѣе, *adj.* пасѣдѣнѣцѣ, звѣрѣзѣчнѣцѣ.

Нацѣдѣльнѣй, -ая, -ѣе, *adj.* посзѣтѣкѣ, пѣрвѣвѣтѣнѣ; начѣдѣна бѣвѣмъ, посзѣтѣкѣ, вѣсѣлѣне лѣтѣрѣ; начѣдѣне оснѣвѣнѣ науѣи, посзѣтѣкѣ, пѣрвѣвѣтѣнѣ (мѣи посзѣтѣкѣ) науѣи; начѣдѣнѣя прѣвѣла, посзѣтѣкѣ, пѣрвѣвѣтѣнѣ, засѣдѣ; начѣдѣна арѣтѣрѣя, начѣдѣна бѣвѣкая жѣла, *v. Artѣвѣя* (начѣдѣна).

Нацѣдѣство, -а, *n.* 1. пасѣдѣ-

нѣство; глѣвное начѣдѣство надѣ вѣйсѣкомъ, пѣжѣвѣсѣа комѣнда; имѣть глѣвное начѣдѣство надѣ вѣйсѣкомъ, бысъ вѣзѣсѣмъ пасѣдѣнѣкѣмъ воѣсѣка, мѣсѣ пѣжѣвѣсѣа комѣнде; нахѣдѣть подѣ начѣдѣствомъ, *v.* Сѣстѣять (подѣ начѣдѣствомъ); 2. звѣрѣзѣчнѣосѣ, гзѣдѣ, *z. collect.* звѣрѣзѣчнѣосѣ, звѣрѣзѣчнѣкѣ; сѣ дозѣвѣнѣя вѣсѣсѣго начѣдѣства, з рѣзѣвѣленіемъ вѣзѣсѣзѣ звѣрѣзѣчнѣосѣ; по прѣказѣнѣю начѣдѣства, на рѣзѣказъ мѣи за рѣзѣказѣмъ звѣрѣзѣчнѣосѣ; (= & ѣ) имѣнѣмъ начѣдѣства, имѣнѣмъ звѣрѣзѣчнѣосѣ.

Нацѣдѣствованіе, -я, *n.* дозѣвѣденіе, дозѣвѣдѣство.

Нацѣдѣствовать, *v. n.* бысъ пасѣдѣнѣкѣмъ; начѣдѣствовѣть надѣ вѣйсѣкомъ, мѣсѣ пѣжѣвѣсѣа комѣнде, бысъ пасѣдѣнѣкѣмъ воѣсѣка, дозѣвѣдѣ, бысъ дозѣвѣдѣцѣ.

Нацѣдѣтъ, *adv. Eccl. sl.* (= часѣо, многѣкратно, *qu. v.*), часѣсто.

Нацѣдѣть, -я, *n.* засѣдѣе; начѣтѣ вѣйнѣ, засѣдѣе, рѣвѣстаніе, вѣвѣдѣнѣнѣе воѣну.

Нацѣдѣтокѣ, -тѣка, *m. 1.* посзѣтѣкѣ, засѣдѣе; пѣрвѣвѣтѣстѣкѣ; начѣтѣнѣ, пѣр. посзѣтѣкѣ, элементѣ; 2. *Eccl. sl.* пѣрвѣвѣтѣстѣкѣ; пѣрвѣсѣе оѣвѣсѣ; пѣрвѣсѣа прѣса. [пѣсзѣтѣ, засѣдѣтѣ.]

Нацѣдѣть, -ал, -ѣе, *part. p.*

Нацѣдѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Начѣдѣть, -ся.

Нацѣдѣкѣнѣваніе, -я, *n.* паѣвѣбѣнѣе (*np.* пѣнѣдѣзѣ).

Нацѣдѣкѣнѣвать, Начѣдѣкѣнѣть, *v. a.* паѣвѣбѣясъ, набѣдѣ (*np.* пѣнѣдѣзѣ); -ся, *v. p.* бысъ вѣбѣбѣязнумъ, паѣвѣбѣязнумъ, набѣдѣтѣмъ.

Нацѣдѣлокѣ, -лѣа, Начѣдѣльнѣкѣ, -а, *m.* прѣрѣсѣка на сзѣле носзѣна, пасѣзѣлѣкѣ, пасѣзѣлѣнѣкѣ.

Нацѣдѣленіе, Начѣрѣнѣваніе, -я, *n.* пасѣрѣнѣеніе, посѣрѣнѣеніе, рѣзѣвѣленіе.

Нацѣдѣрѣнѣвать, Начѣрѣнѣть, *v. a.* пасѣрѣнѣясъ, пасѣрѣнѣдѣ, посѣрѣнѣясъ, пасѣрѣнѣдѣ, посмѣлѣ, посмѣлѣнѣдѣ; -ся, *v. p.* пасѣрѣнѣясъ, пасѣрѣнѣдѣ, пасѣрѣнѣдѣ, пасѣрѣнѣдѣ; *v. p.* бысъ пасѣрѣнѣеніемъ, пасѣрѣнѣеніемъ, пасѣрѣнѣеніемъ, посмѣлѣеніемъ.

Нацѣрѣнѣо, *adv.* на брѣдѣно; в брѣдѣнѣеніе.

Нацѣрѣнѣе, -я, *n.* пасѣрѣнѣеніе. [Нацѣрѣнѣвать, -ся.]

Нацѣрѣнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Начѣрѣнѣваться, -я, *n.* пасѣрѣнѣеніе.

Нацѣрѣнѣвать, Начѣрѣнѣть, *v. a.* сѣрѣрѣясъ, пасѣрѣрѣвѣясъ, пасѣрѣрѣясъ; -ся, *v. p.* бысъ пасѣрѣрѣвѣязнумъ, пасѣрѣрѣязнумъ.

Нацѣрѣтѣваніе, -я, *n.* *Eccl. sl.* накрѣслѣнѣе, скрѣслѣнѣе.

Нацѣрѣтѣвать, Начѣрѣтѣть, *v. a.* *Eccl. sl.*, *v.* Начѣрѣтѣвать.

Нацѣрѣтѣнѣе, -я, *n.* рѣсзѣ, пагѣсзѣ,

одгѣсзѣваніе, одгѣсзѣ; накрѣслѣнѣе, пагѣсзѣваніе, пагѣсзѣваніе.

Нацѣрѣтѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Начѣрѣтѣвать, -ся.

Нацѣрѣтѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Начѣрѣтѣть, -ся.

Нацѣрѣтѣваніе, -я, *n.* накрѣслѣнѣе, пагѣсзѣваніе.

Нацѣрѣтѣвать, Начѣрѣтѣть, *v. a.* накрѣслѣсъ, накрѣслѣсѣ, рѣсзѣвѣсѣа, пагѣсзѣвѣсѣа, рѣсзѣрѣкрѣслѣсѣа; констрѣуѣвѣсѣа, склѣдѣясъ, злѣжѣтѣ, усѣвѣясъ; -ся, *v. p.* бысъ накрѣслѣнѣмъ, накрѣслѣнѣмъ, рѣсзѣваніемъ, пагѣсзѣваніемъ.

Нацѣрѣченіе, Начѣрѣчѣваніе, -я, *n.* накрѣслѣнѣе, накрѣслѣнѣе, пагѣсзѣваніе, пагѣсзѣваніе.

Нацѣрѣчѣвать, Начѣрѣчѣть, *v. a.* накрѣслѣсѣ, накрѣслѣсѣ, рѣсзѣвѣсѣа, пагѣсзѣвѣсѣа; -ся, *v. p.* бысъ накрѣслѣнѣмъ, накрѣслѣнѣмъ, пагѣсзѣваніемъ, пагѣсзѣваніемъ.

Нацѣсѣнѣе, -я, *n.* пасѣсѣзаніе, вѣсѣсѣзаніе. [Нацѣсѣвѣвать, -ся.]

Нацѣсѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Начѣсѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Начѣсѣтѣвать, -ся.

Нацѣсѣть, Начѣсѣть, -а, *m.* пасѣсѣзаніе, вѣсѣсѣзаніе, задѣрѣпаніе, задѣрѣпаніе.

Нацѣсѣваніе, -я, *n.* пасѣсѣзѣваніе, вѣсѣсѣзѣваніе; *efr.* Начѣсѣсѣнѣе.

Нацѣсѣвать, Начѣсѣть, *v. a.* пасѣсѣзѣвѣясъ, пасѣсѣзѣвѣясъ, вѣсѣсѣзѣвѣясъ, пасѣсѣзѣвѣясъ, задѣрѣпѣвѣясъ, задѣрѣпѣвѣясъ; -ся, *v. p.* бысъ вѣсѣсѣзѣвѣязнумъ, вѣсѣсѣзѣвѣязнумъ, пасѣсѣзѣваніемъ. [сѣсѣ.]

Нацѣсѣвѣро, *adv.* на сѣдѣрѣ сѣзѣ. Начѣтѣнѣй, -ая, -ѣе, *adj.* бракуѣдѣ, дѣфектѣвѣ, нѣзѣпѣлѣнѣ.

Нацѣтѣчѣнѣй, -а, *m.* осѣзѣтѣнѣ, свѣдѣомѣ пѣсмъ, лѣтѣрѣ.

Нацѣтѣчѣца, -ы, *f.* осѣзѣтѣна, свѣдѣомѣа пѣсмъ.

Нацѣтѣть, -а, *m.* дѣфектъ (в пѣнѣдѣзѣхъ), бракъ, нѣзѣпѣлѣносѣ.

Начѣнѣнѣе, -я, *n.* засѣдѣнѣе, розѣсзѣваніе, посзѣтѣкѣ; подѣѣсѣе сѣзѣго.

Начѣнѣтѣль, -я, *m.* посзѣтѣкѣвѣу, рѣсзѣвѣясъ, рѣсзѣвѣязѣдѣсѣ, тѣсѣо засѣзѣна, розѣсзѣвѣясъ, вѣсѣзѣвѣясъ.

Начѣнѣтѣльнѣца, -ы, *f.* рѣсзѣвѣясѣзѣка, засѣзѣвѣясѣзѣка, кѣбѣтѣа кѣтѣоа сѣзѣзѣна, розѣсзѣвѣясъ.

Начѣнѣтѣльнѣй, -ая, -ѣе, *adj.* засѣзѣвѣязѣдѣсѣ; *Gramm.* глѣбѣомъ начѣнѣтѣльнѣе, (*verba inchoativa*), сѣвѣа засѣзѣвѣясѣе.

Начѣнѣть, Начѣть, *v. a.* засѣзѣвѣясъ, засѣзѣвѣясъ, рѣсзѣвѣясъ, пасѣрѣсзѣвѣясъ, пасѣрѣсзѣвѣясъ; начѣнѣть рабѣтѣу, засѣзѣвѣясъ рабѣтѣу; -ся, *v. r.* засѣзѣвѣясъ сѣ, засѣзѣвѣясъ сѣ, бракъ посзѣтѣкѣ, мѣсѣ посзѣтѣкѣ; *v. p.* бысъ засѣзѣвѣязнумъ, засѣзѣвѣязнумъ, розѣсзѣвѣязнумъ, розѣсзѣвѣязнумъ, розѣсзѣвѣязнумъ сѣ.

Начѣнѣніе, Начѣнѣваніе, -я, *n.* надѣзѣнѣе, надѣзѣвѣаніе, напѣлѣ-

nienie, napelnianie, nabicie, nabijanie.

Націпивать, Начинить, v. a. nadziewać, nadziać, napelniać, napelnic, nabijać, nabici, natykać, natkać; -ся, v. p. być nadziewanym, nadzianym, napelnianym, napelnionym, nabijanym, nabitym, natkanym.

Начинить, -ся, v. perf., v. sub: Начинивать, -ся.

Начинка, -и, f. nadzianie, nadziewanie, napelnianie, napelnienie, nabijanie, nabicie.

Начинщикъ, -а, m. poszczynacz, poszczynajacy eo, ten co zaszcyna, rozszypuwa, wszczypacz; v. 3. Начинщица, -и, f. poszczynajaca, zaszcynajaca eo.

Начинь, -а, m. poszatek, zaszcęcie, rozszczęcie; §. начинь дѣло красить, добру poszatek polowa roboty; добру poszatek stoi za polowę dzieła; сдѣлать начинь спробию, даć poszatek jakiej budowlі. [вать, -ся.]

Начинять, -ся, v. Начини-Начисить, v. a. perf. paoczyszczac, naprawiac.

Начисто, adv. na czysto; * do czysta, ze szczętem; переписать начисто, przepisać na czysto.

Начитанность, -и, f. odczytanie, obczytanie.

Начитанный, -ал, -ое, adj. oczytany, obczytany.

Начитать, v. a. perf. wyczytać, dosczytać się; -ся, v. r. nasczytać się; z wielu dzieł przez czytanie nabyc wiadomości.

Начитывание, -я, n. parachowwanie, naliczanie.

Начитывать, Начётъ, v. a. parachowuwać, parachować, naliczac, naliczyc. [чаётъ сие.]

Начихаться, v. r. perf. nakichnuty, v. a. perf. pasawolic, nagobic glupstw, prot; -ся, v. r. pasawolic się.

Нашататься, v. r. perf. schodzieć się, zmęczyć się chodzeniem; naszastać się, do woli poszastać, nawalęzać się.

Нашатёрный, -ая, -ое, adj. salmiakowy, salamiakowy.

Нашатёръ, -я, m. salmiak, salamiak.

Нашебцецъ, -мца, m. ziomek, wespół ziomek, krajowiec.

Нашейникъ, -а, m. obrót (s. f.).

Нашейничевъ, -а, m. dim. obrótka.

Нашелунить, v. a. perf. natuzoczyc, naobtuszczać, naobierac; -ся, v. p. być natuzoczonym, naobtuszczanym, naobieranym.

Нашепоть, -пта, m. naszertanie.

Нашептание, -я, n. naszertanie.

Нашептатъ, -ся, v. perf., v. sub: Нашептывать, -ся.

Нашептывание, -я, n. nasz-

ertowanie; naszarowywanie przez szertanie.

Нашептывать, Нашептатъ, v. a. szertać, naszertać; zaklinać, zaklać, szarować, oczarować przez szertanie.

Нашествіе, -я, n. 1. najście, napad, wkroczenie, wpadnienie; 2. Ecol. sl. zejście, zstąpienie; нашествие Святого Духа, zstąpienie Духа świętego.

Нашествовать, v. n. zstępować, schodzić; wtargnąć gdzie.

Нашивание, -я, n. naszywanie, przyszywanie.

Нашивание, -я, n. naszanie, częste noszenie (np. odzienia).

Нашивать, Нашить, v. a. 1. naszywać, naszyć, przyszywać, przyszyć (do czego), obszywać, obszyć; 2. naszywać, naszyć (czego wiele); -ся, v. p. być naszywanym, naszyтым, przyszywanym, przyszyтым.

Нашивка, -и, f. naszywanie, naszycie, przyszywanie, przyszywanie; lamowanie.

Нашивной, (-ий), -ая, -ое, adj. naszyty, przyszywany.

Нашильникъ, -а, m. 1. podogonie, rzemień pod ogon koński pochodzący, podogonica, rzemień podogonowy; 2. нашильники, pl. naszelniki, † naszejniki (końskie na końcu dysła).

Нашить, -я, n. naszywanie, przyszywanie, obszycie.

Нашить, -ся, v. perf., v. sub: Нашивать, -ся.

Нашколение, Нашкобливание, -я, n. nauczenie, nauczanie, cwiczenie, wywiczenie, okrzesianie, mustrowanie, wymusztrowanie.

Нашколовать, Нашколить, v. a. nauczać, nauczyć, ćwiczyć, wywiczyć, okrzesać, ukształcać, ukształcić, mustrować, wymusztrować; -ся, a) v. r. nauczać się, nauczyć się, ćwiczyć się, wywiczyć się, okrzesać się, ukształcać się, ukształcić się, wymusztrować się; б) v. p. być nauczanym, nauczonym, ćwiczonym, wywiczonym, okrzesanym, ukształconym, wymusztrowanym.

Нашколить, -ся, v. perf., v. sub: Нашколнить, -ся.

Нашкольникъ, -а, m. Herald. ozdoba na wierzchu szysaka, helmu. [kowanie.]

Нашпикование, -я, n. naszpikowanie.

Нашпиковать, v. a. perf., v. sub: Нашпиковывать, -ся.

Нашпиковывание, -я, n. szpikowanie.

Нашпиковывать, Нашпиковать, v. a. szpikować, naszpikować; -ся, v. p. być szpikowanym, naszpikowanym.

Нашпильвание, -я, n. naszpilkowanie.

Нашпильвать, Нашпильть, v. a. szpilkować, naszpilkować,

szpilkami nasadzać, nasadzić; -ся, v. p. być naszpilkowanym.

Нашпильть, -ся, v. perf., v. sub: Нашпильвать, -ся.

Нашпёрникъ, -а, m. rzemyk, przytuczająca ostrogi.

Наштукатурить, v. Вѣштукатурить.

Нашуметь, v. n. perf. naszumiec, nahałasować, nakrzuszcac.

Нашутить, v. n. perf. nazartować się; naszydlic.

Нашъ, -а, m. dawniejsze nazwisko głoski Rossyjskiej: Н.

Нашъ, -а, -е, pron. nasz; наше отчество, nazwa ojczyzna; по нашему, po naszymu; што не по нашему, to nie po naszymu; нашъ, pl. nasi.

Нашёка, v. Нашёка.

Нашёпаніе, -я, n. naszczepanie. [раё.]

Нашепатъ, v. a. perf. naszczепать.

Нашипаніе, -я, n. naskubanie, narwanie.

Нашипать, -ся, v. perf., v. sub: Нашипывать, -ся.

Нашипывание, -я, n. naszczepanie, naszczerpanie, skubanie, rwanie, narwanie.

Нашипывать, Нашипать, v. a. naszczerpać, naszczурac, naszczуркнac, naszczурнac, skubać, naskubać, rwać, narwać, naobrywać; -ся, v. p. być skubanym, naskubanym, rwanym, narwanym.

Нашюка, -и, f. (u zencosa): płat skórzany, lata na бочіе, na trzewiku.

Наѣдать, Наѣсть, v. a. 1. pokasać, skąsac, pogryzć (np. o рchlach); 2. najadać, ponajadać, najеёс, -ся, v. r. najadać się, najеёс się, jedząc nasycić się.

Наѣдять, v. a. perf. 1. v. sub: Наѣзживать; 2. jeżdżeniem, ujeżdżaniem zarobić eo; -ся, v. r. najеёdzic się.

Наѣздка, -и, f. 1. ujeżdżanie (konia); 2. ułożenie psów гоісчух do polowania.

Наѣзднякъ, -а, m. 1. ochotnik konny, partyzant wojenny; морскій наѣзднякъ, rozbójnik morski; 2. Н. n., v. Муха-наѣзднякъ.

Наѣзднячество, v. n. trudnić się partyzantstwem.

Наѣздняческій, -ая, -ое, adj. partyzancki; наѣздняческое сѣно, okręt korsarski.

Наѣзднячество, -я, n. partyzantstwo; морское наѣзднячество, v. Каперство.

Наѣзднячій, -ья, -ье, v. Наѣздняческій.

Наѣздь, -а, m. najazd, pl. na jazdy; najеёзданіе.

Наѣзжаніе, -я, n. najеёзданіе, napadanie, nacieranie, uderzenie (na eo, na kogo).

Наѣзжать, Наѣхать, v. n. 1. (на что), najеёздаć, najеёсac, jадac napotkać, natrać; najеёздаć,

Невнимательность, -и, *f.* nieuwaga, nieuważność, nieważność. Невнимательный, -ая, -ое, *adj.* nieuważny, nieuważny.

Невзвѣтный, -ая, -ое, *adj.* niezważalny. [время]

Невѣрежя, *adv.*, *v. sub:* Bó-Nevédy, -а, *n.* niewód, sieć.

Невѣдба, -и, *f.* (ловление рыбъ невѣдомъ), łowienie ryb niewodem. [niezabroniony]

Невозбранный, -ая, -ое, *adj.*

Невозвратность, -и, *f.* bezprowrotność, nierównocność, nierpowność.

Невозвратный, -ая, -ое, *adj.* bezprowrotny, nierównocny, nierpowny, nierpowetowany, niewyagrodzony.

Неводержаніе, -я, *n.* niewstrzeżliwość.

Неводержательный, *v.* Неводержный.

Неводержниче, -а, *m.* *Eccl.* *sl.* niewstrzeżliwiec.

Неводержность, -и, *f.* niewstrzeżliwość, nierpociągłość.

Неводержный, -ая, -ое, *adj.* niewstrzeżliwy, nieumiarkowany, nierpochowany, nierpociągły.

Невозможнo, *adv.* nierpodobna.

Невозможность, -и, *f.* niemożność, nierpodobienstwo.

Невозможный, -ая, -ое, *adj.* niemożny, nierpodobny.

Невозрастный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl.* *sl.* niewyrazający, jeszcze nierpeloletni.

Невѣдлнть, *v. a.* niewolić, przymuszać; -ся, *v. r.* przymuszać się.

Невѣдльнъ, -а, *m.* niewolnik, rab; branie, pojmanie, jeniec.

Невѣдльница, -и, *f.* niewolnica; branka. [niewolniczy]

Невѣдльническій, -ая, -ое, *adj.*

Невѣдльничество, -а, *n.* niewolnictwo, niewola.

Невѣдльничій, -ья, -ье, *adj.* niewolniczy. [z musu]

Невѣдльнo, *adv.* mimowolnie;

Невѣдльный, -ая, -ое, *adj.* mimowolny, przymuszony.

Невѣдльшкa, *v.* Неволя.

Неволя, -и, *f.* niewola; jeństwo; mus, przymus; konieczność, potrzeba; неволю, mimo woli, mimowolnie, z musu; по неволя & волю неволю, poniewoli, z musu, chęć niechęć; §. неволя скъчеть, неволя пляшеть, неволя пѣсенка поётъ, знаχύ тыле со: нуждъ скъчеть, нуждъ пляшетъ *etc.*, z musu trzeba skakać i tańczy, *v.* Нужда.

Невообразность, -и, *f.* niewyobrażalność, nierpójność.

Невообразный, -ая, -ое, *adj.* niewyobrażalny, nierpójny.

Неворотъ, -и, *f.* suknia jeszcze niepicowana. [nie w porę]

Невпонадъ, *adv.* niestósownie;

Невразумительность, -и, *f.* niezrozumiałość, nierpójność.

Невразумительный, -ая, -ое, *adj.* niezrozumiały, nierpójny.

Неврѣдннъ, -и, *f.* nienaruszoność, nienaruszalność, nieuszkodzoność, nieuszkodność, całość.

Неврѣднный, -ая, -ое, *adj.* nienaruszony, nienaruszalny, nieuszkodzony, nieuszkodny.

Неврѣдннъ, -ая, -ое, *adj.* nieuszkodliwy.

Неврѣждѣніе, -я, *n.* *Eccl.* *sl.* nieuszkodzoność, nienaruszoność.

Неврѣждѣнный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl.* *sl.* nieuszkodzony, nienaruszony.

Невстѣпно, *adv.* niezupełnie, niezewszystkiem, nie cale, nie ze wszystkim.

Невтерпѣжъ, *adv.* nieznośnie, nie do wytrzymania.

Невѣгодa, -и, *f.* nierpójnytek, niekorzyść, nierpomyślność.

Невѣгодннъ, -ая, -ое, *adj.* bezrpójteczny, nierpójteczny, bezkorzystny, niekorzystny, niezukowny, nierpomyślny.

Невѣноснмо, *adv.* nie do wytrzymania; nie do zniesienia; nieznośnie.

Невѣразннъ, -и, *f.* niewyrażalność, niewypowiedzialność, nierpisaność.

Невѣразнннъ, -ая, -ое, *adj.* niewyrażalny, niewypowiedziany, nierpisaný.

Невѣдомнъ, -ая, -ое, *adj.* niewiadomy, nieznaný, nieznanomy.

Невѣдѣніе, -я, *n.* niewiedomość, nieumiejętność, nieuctwo.

Невѣжа, -и, *s. c.* nieuk, prostak, grubijanin; prostaczka, grubijanka.

Невѣжда, -и, *s. c.*, *v.* Невѣжа.

Невѣжественный, -ая, -ое, *adj.* nieumiejętny, prostacki, grubijanski, nieokrzesany.

Невѣжество, -а, *n.* nieumiejętność, nieuctwo; grubijanstwo.

Невѣжствовать, *v. n.* *Eccl.* *sl.* być nieukiem, zostawać w ciemności.

Невѣжливость, -и, *f.* niegrzeczność. [niegrzeczny]

Невѣжливый, -ая, -ое, *adj.*

Невѣжничать, *v. n.* niegrzecznie, grubijancko postępować.

Невѣйка, -и, Неvѣйница, -и, *f.* zboże w plewach, niewywarane.

Невѣрпле, -я, *n.* niedowiarstwo.

Невѣрка, -и, *f.* 1. niedowierzanie, niedowieralność; 2. (†), niedowѣрчнвoсть.

Невѣрность, -и, *f.* 1. niedokładność, omyłka, mylność; 2. niewierność, nieprawdziwość, fałsz.

Невѣрннъ, -ая, -ое, *adj.* 1. niedokładny, mylny, uchybny, błędny, fałszywy; 2. niewierny,

niedotrzymujący wiary, obłudny; 3. niewierny, wiarotomny, przelniewierzcy, zdradziecki; 4. niewierny, nierpawowierny, pogański.

Невѣрпѣтнъ, -и, *f.* nierpodobienstwo, nierpodobność do wiary (do prawdy); wāpliwość.

Невѣрпѣтннъ, -ая, -ое, *adj.* nierpodobny do wiary; wāpliwý.

Невѣрпѣтнe, -я, *n.* Неvѣрпѣтнo, -а, *n.* *Eccl.* *sl.* niewiara, niedowiarstwo.

Невѣрпѣтннъ, *v. n.* *Eccl.* *sl.* niewierzyc, zostawać w niedowiarstwie. [Dowiarek]

Невѣрпъ, -а, *m.* niewierca, niewѣста, -и, *f.* 1. obulbenica, narzeczona; panna młoda na wydaniu; panna dorosła, letnia; Неvѣста Хрнстуса, obulbenica Хрнстусова; 2. *Eccl.* *sl.*, *v.* Неvѣстка; 3. *Bot.* Сoлнцева невѣста, *v.* Гелнотрѣбъ (1).

Невѣстка, -и, *f.* 1. synowa; 2. bratowa.

Невѣстннъ, -а, *m.* *Eccl.* *sl.* 1. рождъ, sypialnia nowożeńców; 2. Жєніхъ.

Невѣстническій, -ая, -ое, *adj.* obulbeniczny, do obulbenicy należący.

Невѣстннъ, -ая, -ое, *adj.* 1. *Eccl.* *sl.* obulbenicy, ślubny; *v.* Брѣчннъ; 2. niewiadomy; *v.* Неvѣзвѣстннъ, Неvѣдомнъ.

Невѣстовѣдецъ, -дѣдa, Неvѣстовѣдѣтель, -я, *m.* *Eccl.* *sl.* dziełowślab, swat, drużba.

Невѣстущкa, -и, *f.* *dim.*, *v.* Неvѣстка.

Невѣсть, *adv.* *pop.* niewiadamo. † Неvѣяннцa, -и, *f.*, *v.* Неvѣйка.

Невѣянннъ, -ая, -ое, *adj.* (o zbożu): niewywarany, w plewach.

Негасящій, Негаснннъ, -ая, -ое, *adj.* *Eccl.* *sl.* niegaszący, niegaszony.

Негасящaя извѣсть, *f.* warно niegaszone. [gibki]

Негнѣблнъ, -ая, -ое, *adj.* niegnębłość, -и, *f.* gnębłość.

Негнѣблѣе дѣрево, *v.* Тѣсъ (агодобесннъ).

Негнѣблѣкa, -и, *f.* *Bot.* (*Thuja*), drzewo życia, żywotnik.

Негнѣблѣцнъ, -ая, -ое, *adj.* niegnący, nierpodegły gniciu.

Негодннъ, Негоднннъ, *v.* Негоднъ, Негоднйка.

Негодннъ, -ая, -ое, *adj.* niezdatny, niegodny; niektemny, podły, ladao, nie wart; негодннъ челоvѣкъ, *v.* Негоднй.

Негодованіе, -я, *n.* niechęć, nieukontentowanie, narzekanie, maroktność; sнльное негодованіе, gniew, zapal.

Негодоватъ, *v. n.* (на что), narzekać, wyrzekać (na co), niechęć okazać, być niekontentym.

Негодъ, -а, *m.* *pop.* nieszczęście, przгода; zły, nieszczęśliwy rok; nieurodzaj, złe żnнwa; емъ

ниже негодь, on teraz niema wzościcia; teraz mu się nie wio-
ażie.

Негодяй, -я, *m.* niegodziwiec,
hultaj, lajdak, arcyładaco.

Негодяйка, -и, *f.* niegodziwa,
hultajka, lajdaczka.

Негостеприимный, -ая, -ое, *adj.* niegościnnie.

Неgociать, -а, *m.* negocjant,
kupiec hurtownik, guszoitowu.

Неgociация, -и, *f.* negocjacja,
układy.

Неграмотный, -ая, -ое, *adj.*
niepiśmienny, nie umiejący czy-
tać i pisać.

Негротынка, -ыка, *m.* murzynek.

Негританье, -я, *n.* murzynka,
negierka.

Негръ, -а, *m.* murzyn, negier.

Недавний, -ая, -ее, *adj.* nie-
dawny.

Недавно, *adv.* niedawno.

Недавность, -и, *f.* niedawność.

Недалёко, *adv.* niedaleko, bli-
zko.

Недалёчко, *v.* Недалёко.

Недальний, -ая, -ее, *adj.* nie-
daleki, blizki; *ограничону; не-
дальний родственник, blizki krewny;
онъ человекъ недальняго
ума, онъ человекъ rozumu ogra-
ниченного.

Недальновидный, -ая, -ое, *adj.*
niedaleko widzący, krótkoo-
ki, nieprzeorny.

Недальность, -и, *f.* nieuru-
chawość; nieuchomość; majątek
nieuchomu.

Недальный, -ая, -ое, *adj.*
nieuchomu; недальность ииъние,
мajątek nieuchomu.

Недворянинъ, -а, *m.* (рл. не-
дворяне, -нъ), niezlachcio.

Недегиль, -я, *m.*, *v.* Бекась
(болотный). [szta, rozostałość.

Недобръ, -а, *m.* niedobór, re-

Недоброжелатель, -я, *m.* nie-
życzliwiec, człowiek nieżyczliwy.

Недоброжелательница, -и, *f.*
nieżyczliwa.

Недоброжелательный, -ая,
-ое, *adj.* nieżyczliwy.

Недоброжелательство, -а, *n.*
nieżyczliwość. [bezumienność.

Недобросъвестность, -и, *f.*
Недобросъветный, -ая, -ое, *adj.*
bezumienny.

Недобротный, Недобро-
хотство, *v.* Недоброжелатель-
ный, Недоброжелательство.

Недобротъ, *v.* Недоброже-
латель. [dobry.

Недобрый, -ая, -ое, *adj.* nie-

Недovaršile, -я, *n.* niedowa-
rzenie, niedogotowanie.

Недovаръ, -а, *n.* niedowarze-
nie, niedogotowanie; niedowarzo-
неко со.

Недовидъ, *v.* *n.* niedowi-
dzieć, niedojrzeć, mieć słaby
wzrok.

Недовольный, -ая, -ое, *adj.*

niezadowolony, niekontent; (+),
nieдостатeczny. [мий.

Недовѣдомый, *v.* Непоистиж-
ный.

Недовѣрѣние, Недовѣрѣ, -я,
n. niedowierzenie, niedowierze-
nie, niedowiarstwo.

Недовѣрчивость, -и, *f.* nie-
dowierzalność, podejrzliwość.

Недовѣрчивый, -ая, -ое, *adj.*
nieдowierzalny, podejrzliwy.

Недовѣсить, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: Недовѣшивать, -ся.

Недовѣсокъ, -ска, *m.* brak
zupelnój wagi.

Недовѣсъ, -а, *m.* brak zupel-
nej wagi, niezupełna waga, nie-
doważenie, niedoważenie.

Недовѣшванье, -я, *n.* niedo-
ważanie.

Недовѣшивать, Недовѣсить,
v. a. niedoważać, niedoważać;

-ся, *v. p.* być niedoważanym,
niedoważonym.

Недогáдка, -и, *f.* niedorozu-
mienie się, niedomyślenie się.

Недогáдливость, -и, *f.* niedo-
myślność.

Недогáдливый, -ая, -ое, *adj.*
niedomyślny. [w wodce.

Недогáръ, -а, *m.* brak tęgości

Недогáдка, -и, *f.*, Недогáд-
ыванье, -я, *n.*, *v.* Недогáдъ-
ние.

Недогáдывать, Недогáдывать,
v. a. - cheró, niedogładać, nie-
dojrzeć, niepopatrzeć, niepo-
strzedz. [nie, nieopatrzenie.

Недогáдывание, -я, *n.* niedojrze-
ние.

Недогáчка, -и, *f.* niedodanie.

Недогáйка, -и, *f.* jalówka,
krowa która jeszcze niedawała
mleka.

Недогáйка, -и, *f.* niedokoń-
czenie. [złałość.

Недогáрѣлость, -и, *f.* niedo-
жарѣлый, -ая, -ое, *adj.*
niedojrzały, niedożrzały.

Недоимка, -и, *f.* niedobór, za-
ległość.

Недоимочный, -ая, -ое, *adj.*
niedoborny, niedobrane, zaległy;
недоимочная денъгия, pieniądze
niedoborne, zaległe.

Недоказанный, -ая, -ое, *part. p.*
niedowodony, niedowodliwy.

Недоказь, -и, *f.* Chem. pier-
wszy niedokwas.

Недокорька, -и, *f.*, Недо-
корь, -а, *m.* brak paszy.

Недокосокъ, -ска, *m.*, Недо-
колись, -и, *f.* niedolis, lis młody
na rozszátku jesieni.

Недоколють, -тка, *m.*, Недо-
колють, -и, *f.* nieletni, małoletni.

Недокопать, *v. n.* nieodmagać,
być słabym. [osłabienie.

Недокопанье, -я, *n.* niemoc,
Недокопъ, -а, *m.* niedomlewo,
źle zmielone zboże.

Недокопленный, Недокопи-
мый, -ая, -ое, *adj.* Ecl. *sl.* Nie-
domyślny.

Недокопание, -я, *n.* Ecl. *sl.*
niedomyślność.

Недожѣванье, -я, *n.* niedo-
mierzenie.

Недожѣвывать, Недожѣвать,
v. a. niedomierzać, niedomierzać;

-ся, *v. p.* być niedomierzanym,
niedomierzonym.

Недожѣвание, -я, *n.* niedo-
mierzenie.

Недожѣрокъ, -рка, *m.* (u ry-
baków) ryba niedogłosa.

Недожѣръ, -а, *m.*, *v.* Недо-
жѣрка.

Недожѣръ, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: Недошѣривать, -ся.

Недошѣръ, -и, *f.*, Недошѣръ,
-а, *m.* niedogłonecie niasto.

Недошѣшванье, -я, *n.* 1. nie-
dopoznienie; 2. Med., *v.* Wykła-
dwanie (2).

Недошѣсокъ, -ска, *m.* niedo-
pasek; *v.* Wykidywać.

Недошѣсъ, -а, *m.*, *v.* Роды
(продурьбонные).

Недошѣка, -и, *f.* chleb niedo-
pieczony. [niedopieczony.

Недошѣкль, -ая, -ое, *adj.*

Недошѣсокъ, -ска, *m.*, Недо-
шѣсъ, -и, *f.* niedopieś, lisek je-
sienny, krótkosieryl.

Недошѣчка, -и, *f.* niedokła-
dnie wytłoczone, wydrukowane
litery.

Недошѣска, Недошѣсъ, -и, *f.*
nieopisanie, niejesz niezapisane.

Недошѣта, -и, *f.* nieopłacenie.

Недошѣтъ, -а, *m.* brak napoju.

Недошѣривать, Недошѣрять,
v. a. niewyprzedawać, niewyprze-
dawać, nieprzedawać, nieprzedać;

-ся, *v. p.* być niewyprzedanym,
nieprzedanym. [przedanie

Недошѣривать, -и, *f.* niewy-
przedanie.

Недошѣрять, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: Недошѣрывать, -ся.

Недошѣрѣть, -и, *f.* robota
nieogłobiona, niekończona.

Недошѣрять, Недошѣрять,
v. a. nieopierajować, nieopra-
wiać, nierozumiąć.

Недошѣрять, -я, *n.* nieopie-
jęcie, nierozumienie.

Недошѣрять, *v. perf.*, *v. sub:*
Недошѣрывать, -ся.

Недошѣрять, -я, -ое, *adj.* (o
urządach) niedojrzały, nieobany.

Недошѣрять, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: Недошѣрять, -ся.

Недошѣръ, -а, *m.* nieurodzaj.

Недошѣрять, Недошѣрять, *v. a.*
(o ziemi) mało rodzic, nieob-
radzać, nieobrodzić; -ся, *v. p.*
nie udawać się dobrze.

Недошѣрять, -ая, -ое, *adj.*
niedogłosy; (+), małoletni.

Недошѣрять, -я, *m.* miodolatek,
małoletni, niedorostek.

Недошѣрять, -тка, *m.* niedo-
rostek, niedogłosy, mały.

Недошѣрять, -дка, *m.* kurezę
niewysiedziane. [Недошѣрять.

Недошѣрять, *v. perf.*, *v. sub:*
Недошѣривать, Недошѣрять,
v. a. (o plastwie) niewysiedzać,
niewysiedzić.

Недосйлокъ, -дка, *m.* niema-
jący jeszcze siły dostatecznej.

Недослйшать, *v. a.* niedosły-
szec. [szlenie; słuch niedobry.]

Недослйшка, -и, *f.* niedosły-
szka.

Недослйбрь, -а, *m.* Недосло-
трянне, -я, *n.* niedostarczenie
(czego).

Недослйтръть, *v. a. perf.* niedo-
strzyć, niedostrzedz, niepos-
trzedz.

Недослйболъ, -и, *f.* niedosobol,
sobol młody jesienny krótkowłosa.

Недослйбъ, -а, *m.* niedosolenie;
brak soli w jakiej potrawie, etc.

Недослйблйи, -ая, -ое, *adj.*
niewuschly.

Недослйблйи, -ая, -ое, *adj.*
nieodjzaly, nieodjzaly.

Недостатокъ, -тка, *m.* (въ
чёмъ), 1. niedostatek; brak; 2.
wada; błąd; 3. słabsze dostatek-
i, wady cielesne; у каждаго
есть свой недостатокъ, каждаго
своего wady.

Недостаточно, *adv.* niedosta-
tecznie; nie dosyć.

Недостаточность, -и, *f.* niedo-
stateczność.

Недостаточный, -ая, -ое, *adj.*
niedostateczny. [ściągłość.]

Недостижимость, -и, *f.* niedo-
stępalność.

Недостижимый, -ая, -ое, *adj.*
nieosięgalny.

Недостовйрность, -и, *f.* nie-
wiarygodność, niepewność.

Недостовйрный, -ая, -ое, *adj.*
niewiarygodny, niepewny.

Недостойность, -а, *n.* nie-
godność, niedostojność.

Недостойный, -ая, -ое, *adj.*
niegodny, niedostojny.

Недоступность, -а, *f.* niedo-
stępnость. [nieodostępny.]

Недоступный, -ая, -ое, *adj.*
nieosięgalny.

Недосуть, -а, *m.* brak czasu
wolnego, niemięniеніа часу wolnego.

Недосутьно, *adv.* niemającъ
czasu wolnego; емъ недосутьно, (он)
nie ma czasu.

Недосчитаться, *v. perf. v. sub:*
Недосчитываться.

Недосчитываться, Недосчи-
таться, *v. r.* niedorachowywać
się, niedorachować się, niedo-
liczać się, niedoliczać się.

Недосъвка, -и, *f.* Недосъвъ,
-а, *m.* brak zasiewu. [młny.]

Недоточный, *v.* Непричаст-

Недотрота, -и, 1. *s. c.* osoba
obraźliwa, obraźająca się o byle
co; 2. *Bot.* (*mitosa sensitiva*), nie-
tykajek, niecierpek; *cfr.* akoszek
mniejszy. [trota (1).]

Недотыка, -и, *s. c.* в. Недо-
тоуадыкъ, -дка, *m.* udręze-
nie, ogłów; nadъвътъ, надътъ
недоуадыкъ, ogłów' kłась, wlozъ,
ouadz, okielznac.

Недоуивати, *v. n.* -ся, *v. r.*
Eccl. sl. niepojmować, niezroz-
umieć, niepomyslać się.

Недоуивание, -я, *n.* niezroz-
umienie; wątpienie, wątpliwość.

Недоуиванный, -ая, -ое, *adj.*
1. niezrozumiany; 2. *Eccl. sl.*, *v.*
Niepojmujący; 3. niedokoi-
czony, niedouczoney.

Недоуичъ, -я, *s. c.* niedouk,
człowiek niedouczoney, nie do-
kłada wuchzoney.

Недоуичется, *v. perf. v. sub:*
Недоуичаться, Недоуичивать-
ся.

Недоуичный, -ая, -ое, *adj.*
niedorachowany, brakowy, de-
fektowy.

Недоуичъ, -а, *m.* brak w ra-
chunkach, defekt, deficyt; недо-
уичъ въ кассѣ, brak, niedobór w
kassie. [v. Недосчитываться.]

Недоуичаться, Недоуичется,
Недоуичиваться, Недоуичеть-
ся, *v.* Недосчитываться.

Недоблйи, -ая, -ое, *adj.* 1.
niewyręczony, surowy, sęrowy;
2. *pop.* jeszcze niewydoskonalony,
niewyształcony, niewyręczony;
3. (o zwierzętach): недоблйи об-
бъвъ, в. Недособоль; недоб-
лая людина, в. Недолюсь.

Недобдѣи, -овъ, *m. pl.* 1. nie-
dojadki, niedogryzki; 2. (o zwi-
erzętach): niedojedzenie; brak pa-
rzy. [przeciwnik.]

Недругъ, -а, *m.* nieprzyjaciel,
† Недружба, -и, *f.* nieprzyjaźń.
† Недружій, -яя, -ое, *adj.*
nieprzyjaźny.

† Недугованіе, -я, *n.* *Eccl. sl.*
niedomaganie, chorowanie.

Недуговати, *v. n.* *Eccl. sl.* nie-
domagać, chorować.

Недугъ, -а, *m.* choroba, nie-
miec. [chorowity.]

Недужливый, -ая, -ое, *adj.*
Недужный, -ая, -ое, *adj.* cho-
ry, słaby.

Недѣлительность, -и, *f.*
1. nieważność; 2. bezskuteczność
(*np.* lekarstwa); 3. *Mech.* bezwła-
dność, opieszałość.

Недѣлительный, -ая, -ое, *adj.*
1. nieważny; 2. daremny,
bezskuteczny.

Недѣлность, -и, *f.* niepo-
dzielność, indywidualność.

Недѣлный, -ая, -ое, *adj.*
niepodzielny. [nek, tydzień.]

Недѣлька, -и, *f. dim.* tydzień.

Недѣлный, -ая, -ое, *adj.* 1.
tygodniowy; (nie)dzielny; 2. nie-
dogodzony, bezzasadny.

† Недѣлщикъ, -а, *m.* woźny
zadowy. [godniowa.]

Недѣльщина, -и, *f.* placu ty-
godniowego.

Недѣля, -я, *f.* tydzień; *Eccl. sl.*
niedziela, dzień niedzielnny;
Святя, Святля недѣля, tydzień
wielkopostny; *il. v. sub:* Сиро-
пустный, Мясопустный,
Православный, Страстнйбй.

Неестественный, -ая, -ое,
adj. niaturalny.

Нежданый, Нежданый, -ая,
-ое, *adj.* niespodziany.

Неже, *conj.* *Eccl. sl.*, в. Нежели.
Нежели, *conj.* niżeli, aniżeli.

Нежелиць, -лца, *m.* chory
będący bez nadziei życia.

Незабвѣнный, -ая, -ое, *adj.*
niezapomny, niezapomniany, pa-
miętny.

Незабѣдка, -и, *f.* *Bot.* (*myo-
tis*), niezapominajka, niezapomi-
najki, niezabudki, (gatunek pta-
szego oka). [Незабѣдка.]

Незабѣдочка, -и, *f. dim.*, *v.*
Незабѣдъ менй, *v.* Незабѣдка.

Незавидный, -ая, -ое, *adj.* nie-
wart zazdroszczenia; lichy, nie-
kzemny. [siość, niepodległość.]

Независимость, -и, *f.* niezawis-
łość, niezawisłość.

Независимый, -ая, -ое, *adj.*
niezawisly, niepodlegly.

Независтно, *adv.* 1. niezawis-
tynie; 2. *Eccl. sl.* obficie, dosta-
tecznie, hojnie.

Независтный, -ая, -ое, *adj.*
1. niezawisty; 2. *Eccl. sl.* obfity,
dostateczny, hojny.

Незаглядный, -ая, -ое, *adj.*
1. niezgladzony; 2. niezgladzony,
niezapomny, niezapomniany,
pamiętny.

Незадача, -и, *f. pop.* przeoi-
wność, niepomyślność.

Незадачливый, -ая, -ое, *adj.*
pop. przeoiwny, niepomyślny.

Незадолго, *adv.* niezadługo.

Незадорный, -ая, -ое, *adj.*
pop. nieszczęgólny, mierny, lichy.

Незаорность, -и, *f.* niena-
gannость. [nięnaganny.]

Незаорный, -ая, -ое, *adj.*
niezakonopriżity, -ал, -ое,
adj. nieprawy, nie prawego łoża,
naturalny (*np.* syn).

Незаконнорожденный, -ая,
-ое, *adj.* nieprawy, nie prawego
łoża, naturalny (*np.* syn).

Незаконность, -и, *f.* niepra-
wność, nielegalność.

Незаконный, -ая, -ое, *adj.*
nieprawy, nieprawny, nielegalny,
nieprawiedliwy; niezakonne рше-
нение, nieprawiedliwy wyrok,
decyzja; niezakonna жена, *v.*
Наложница.

Незалупа, -и, Незалупка, -и,
f. Med. (*phimosis*), stulejka, zbyt
ciasny przedskórek. [(2. *Bot.*)]

Незайи менй, *v.* Недотрота

Незайтъ, *v. a. pop.* nietykać,
niedotykać; незайтъ, nietykaj,
niedotykać.

Незайтливость, -и, *f.* niezaj-
miętność. [niezajmienny.]

Незайтливый, -ая, -ое, *adj.*
niezajmienny, niełatwo do
poznania, nie odznacząc się.

Незайтливо, *adv.* niełatwo do
poznania, nie odznacząc się.

Незайтливо, *adv.* niełatwo do
poznania, nie odznacząc się.

Незайтливо, *adv.* niełatwo do
poznania, nie odznacząc się.

Незайтливо, *adv.* niełatwo do
poznania, nie odznacząc się.

Незайтливо, *adv.* niełatwo do
poznania, nie odznacząc się.

Незайтливо, *adv.* niełatwo do
poznania, nie odznacząc się.

Незайтливо, *adv.* niełatwo do
poznania, nie odznacząc się.

Незайтливо, *adv.* niełatwo do
poznania, nie odznacząc się.

Незайтливо, *adv.* niełatwo do
poznania, nie odznacząc się.

Незайтливо, *adv.* niełatwo do
poznania, nie odznacząc się.

Незайтливо, *adv.* niełatwo do
poznania, nie odznacząc się.

Незайтливо, *adv.* niełatwo do
poznania, nie odznacząc się.

Незайтливо, *adv.* niełatwo do
poznania, nie odznacząc się.

Незайтливо, *adv.* niełatwo do
poznania, nie odznacząc się.

Незайтливо, *adv.* niełatwo do
poznania, nie odznacząc się.

Незайтливо, *adv.* niełatwo do
poznania, nie odznacząc się.

Незайтливо, *adv.* niełatwo do
poznania, nie odznacząc się.

adj. nieoznaczony, nieokreślony, niewyraźny, niejasny; неопредѣленное название, *Gramm.* tryb bezokoliczny.

Неопредѣлимость, -и, *f.* nieokreśloność, nieoznaczoność, niewyraźność.

Неопредѣлимый, -ая, -ое, *adj.* nieokreślony, nieoznaczony, nie do opisania. [верный]

Неопровергаемый, *v.* Неопровержимый, *v.* Неопровержимость, -и, *f.* niezaprzeczony, nieodporny, niezachwiany.

Неопровержимый, -ая, -ое, *adj.* niezaprzeczony, nieodporny, niezachwiany.

Неопрѣтливый, -и, *f.* nieczyłostwo, niechłujstwo, brudny.

Неопрѣтливый, -ая, -ое, *adj.* nieczyły, niechłujny, brudny.

Неопытный, -ая, -ое, *adj.* nieodświadczony, nieświadomy, niebiegły.

Неорганический, -ая, -ое, *adj.* nieorganiczny; неорганическая глина, *chemia* nieorganiczna, chemia siar nieorganicznych.

Неоскудѣвший, Неоскудѣвший, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* niewyczerpany. [уставичный]

Неослабно, *adv.* nieustannie, nieślabo, -и, *f.* nieustannosc.

Неослабный, -ая, -ое, *adj.* nieustanny, ustawiczny.

Неосмотрительный, -и, *f.* nieostrożność, nieprzezworność, nieostrożność.

Неосмотрительный, -ая, -ое, *adj.* nieostrożny, nieprzezworny, nieostrożny.

Неосновательность, -и, *f.* bezzasadność, niegruntowność.

Неосновательный, -ая, -ое, *adj.* bezzasadny, niegruntowny.

Неоспоримость, -и, *f.* niezaprzeczonosc.

Неоспорный, -ая, -ое, *adj.* niezaprzeczony, niezargzeczny.

Неосторок, -рка, *m.* por. człowiek jeszcze nie bardzo stary.

Неосторожность, -и, *f.* nieostrożność. [неосторожно]

Неосторожный, -ая, -ое, *adj.* nieostrożny, nieostrożny.

Неосужденно, *adv.* *Eccl. sl.* nieosądzony.

Неосудный, -ая, -ое, *adj.* nieosądzony, nieosądzony.

Неотвязный, *v.* Неотвязчивый. [тнот, naprzykrzonosc]

Неотвязчивость, -и, *f.* natrętność, naprzykrzonosc, nieodstępny.

Неотлжно, *adv.* bez odwołki; nieodwlocznie, bezodwlocznie; nieodkładnie, bezokładnie; stanowczo.

Неотлжный, -ая, -ое, *adj.* nieodwloczny, bezodwloczny, nieokładny, stanowczy.

Неотлуна, -ы, *f.* *Med.* (paraphimosis), zalupka, zalupka, krasny kotrak. [неотлжно]

Неотлжно, *adv.* nieodstępnie, nieodлучно, -и, *f.* nieodstepność, nieodлучność.

Неотлчный, -ая, -ое, *adj.* nieodstepny, nieodлучny.

Неотыжный, -ая, -ое, *adj.* nieodmienny, niezmienny, nieodmienny, niewsteczny.

Неотыжность, -и, *f.* niezmiennosc, nieodmiennosc.

Неотыжный, -ая, -ое, *adj.* niezmienny, nieodmienny. [мый]

Неотрицаемый, *v.* Неоспоримый, *v.* Неотрицаемость, -и, *f.* niezaprzeczony, niezaprzeczony, usilnie, bardzo; *it. v.* bezotbojny; просить неотступно, просить usilnie. [odstepność]

Неотступность, -и, *f.* nieodstepność, -и, *f.* nieodstepny, naprzykrzony; *it. v.* bezotbojny. [sprzedajność]

Неотчуждаемый, -и, *f.* nieodczужdający, -ая, -ое, *adj.* nieodczужdający. [przezworność]

Неотъемлемость, -и, *f.* niezamieszalny, неотъемлемый, -ая, -ое, *adj.* niezargzeczony, niemogący być odebrany.

Неохота, -и, *f.* niechęć.

Неохотно, *adv.* niechętnie.

Неопытный, -ая, -ое, *adj.* nieoswiedczony, nieświadomy, niebiegły.

Неопутительный, -ая, -ое, *adj.* niepamiętliwy, stabej pamięci.

Непарный, -ая, -ое, *adj.*, *v.* Bezparny.

Неплодовый, *v.* Неплодный. [плодотворно, -и, *f.* niepłodność, nieurodzajność, plonność]

Неплодный, -ая, -ое, *adj.* niepłodny, nieurodzajny, plonny.

Неплодствие, Неплодство, *v.* Nieplodzie. [być niepłodny]

Неплодствовать, *v. n.* *Eccl. sl.* Nieplodzą, -ość, *f.* *Eccl. sl.* kobieci niepłodna.

Непоболительный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* nielitościwy, nielitosty. [nielitostwo]

Непоболеть, -и, *f.* nieopoblić, *v.* Nieopoblić.

Непоболеть, -и, *f.* nieopoblić, *v.* Nieopoblić.

Непоболеть, -и, *f.* nieopoblić, *v.* Nieopoblić.

Неповѣдимый, -ая, -ое, *adj.* niewyścigony, niepokonany.

Неповинный, -и, *f.* niewinnosc. [niewinnie; niekarany]

Неповинный, -ая, -ое, *adj.* niewinny, *Eccl. sl.*, *v.* niewinnie.

Неповоротливый, -и, *f.* powolność, niezręczność, niezgrabność, lejbowatość.

Неповоротливый, -ая, -ое, *adj.* powolny, niezręczny, niezgrabny, lejbowaty. [ziębiały]

Непогода, -а, *m.* *Boł.* (aiżoon)

Непогода, -ы, *f.* niepogoda, czas nierodny; *v.* Niechęć.

Непогодливый, Непогодный, *v.* Niechętny.

Непогодье, -и, *f.*, *v.* Niepogoda.

Непогодье, -я, *n.* *por.* niepogoda, zły czas.

Непогодный, *v.* Niechętny.

Непогодный, -и, *f.* niezgrabność, bezręczność, bezbłądność.

Непогодный, -ая, -ое, *adj.* niezgrabny, bezręczny, bezbłądny.

Неподалеку, *adv.* niedaleko, zbliska.

Неподатный, (-ый), -ый, -ое, *adj.* wolny od podatków.

Неподвижность, -и, *f.* nieruchomosc, nierozuczonosc, bezwładność.

Неподвижный, -ая, -ое, *adj.* nieruchomy, nierozuczony, bezwładny; неподвижные праздники, święta nieruchome.

Неподдельность, -и, *f.* prawdziwość, niefałszowość.

Неподдельный, -ая, -ое, *adj.* prawdziwy, niefałszowy, nierobiony.

Неподлинный, -ая, -ое, *adj.* nieprawdziwy, fałszowy, zfałszowany. [непристойность]

Неподоба, -и, *f.* *Eccl. sl.*, *v.* Nieodpowiedność, -и, *f.* nieodpowiedność.

Неподражаемый, -ая, -ое, *adj.* niepodważalny, trudno do naśladowania. [мый]

Неподступный, *v.* Nieprzystępny, *v.* Nieprzystępny, -и, *f.* nieprzystępny, zakazany.

Непокаянный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* zaręczyły w grzechach.

Непоколебимость, -и, *f.* niewzruszonosc, niezachwianosc, stałość.

Непоколебимый, -ая, -ое, *adj.* niewzruszony, niezachwiany, stały, potoczny.

Непокоривость, Непокоривый, *Eccl. sl.*, *v.* Niepokornosc, Niepokorny.

Непокорник, -а, *m.*, Непокорница, -и, *f.* nieposluszny, nieposluszna; nieuległy, nieuległa.

Непокорность, -и, *f.*, Непокорство, -а, *n.* nieposluszność, nieuległość.

Непокорствовать, *v. n.* być niepokornym, nieuległym.

Непо́вно, *adv.* niezmiernie, zbytecznie. [czność.]

Непо́вность, *-и, f.* zbyte-

Непо́вный, *-ая, -ое, adj.* niezmierny, zbytni, nadmierny.

Непо́ятливость, *-и, f.* niepojętność. [niepojętny.]

Непо́ятливый, *-ая, -ое, adj.* Niepojętny, *adv.* niepojętnie, nierozumiale.

Непо́ятность, *-и, f.* niepojętność, niepojętność.

Непо́ятный, *-ая, -ое, adj.* niepojętny, niepojętny.

Непо́рочность, Непо́рочный, *v.* Безпо́рочность, Безпо́рочный.

Непо́рядок, Непо́рядочный, *v.* Безпо́рядок, Безпо́рядочный. [сбдь.]

Непо́сидень, *-дня, v.* Непослушание, *-я, n.*, Непослушность, *-и, f.* nieposłuszeństwo, nieposłusznosc.

Непо́слушливый, *v.* Непослушный.

Непо́слушник, *-а, m.*, Непослушница, *-и, f.* nieposłusznik, nieposłusznica.

Непо́слух, *-а, m.*, Непослушница, *-и, f.* nieposłuch, nieposłusznica.

Непо́слухливый, *v.* Непослушный.

Непо́средственно, *adv.* bezpośrednio. [bezpośrednio.]

Непо́средственность, *-и, f.* Niepośredniość, *-ая, -ое, adj.* bezpośrednio.

Непо́стиженье, *-я, n.* Ecl. sl., *v.* Непостижимый.

Непо́стижимо, *adv.* niedosięgalnie, niepojętnie.

Непо́стижимость, *-и, f.* niedosięgalność, niepojętność.

Непо́стижимый, *-ая, -ое, adj.* niedosięgalny, niedocieczony, niepojętny.

Непо́стижный, Непо́стижная, *v.* Непостижимость, Непостижимый.

Непо́стоянный, *-а, m.*, Непостоянство, *-я, n.* niestępczość, niestępczość.

Непо́стоянство, *-я, n.* niestępczość, niestępczość.

Непо́стоянчивость, *v. n.* być niestępczym, niestępczym.

Непо́стоянный, *-ая, -ое, adj.* niestępczy, niestępczy.

Непо́стойчивый, *-ая, -ое, adj.* niestępczy, niestępczy.

Непо́стойчивость, *-и, f.* niestępczość, niestępczość.

Непо́стойчивость, *v. n.* być niestępczym, niestępczym.

Непо́стойчивый, *-ая, -ое, adj.* niestępczy, niestępczy.

Непо́стойчивость, *-и, f.* niestępczość, niestępczość.

Непо́стойчивый, *-ая, -ое, adj.* niestępczy, niestępczy.

Непо́стойчивость, *-и, f.* niestępczość, niestępczość.

Непо́стойчивый, *-ая, -ое, adj.* niestępczy, niestępczy.

Непо́стойчивость, *-и, f.* niestępczość, niestępczość.

Непо́стойчивый, *-ая, -ое, adj.* niestępczy, niestępczy.

Непо́стойчивость, *-и, f.* niestępczość, niestępczość.

Непо́стойчивый, *-ая, -ое, adj.* niestępczy, niestępczy.

Непо́стойчивость, *-и, f.* niestępczość, niestępczość.

Непо́стойчивый, *-ая, -ое, adj.* niestępczy, niestępczy.

Непо́требство, *-а, n.* nieuczciwość, niegodziwość, bezwstydy.

Непо́требствовать, *v. n.* popełniać niegodziwość, dopuszczając się bezwstydu.

Непо́тительный, *-ая, -ое, adj.* niegodny uszanowania.

Непра́вда, *-ы, f.* nieprawda, fałsz, kłamstwo, niesprawiedliwość.

Непра́вдливый, *-ая, -ое, adj.* niesprawiedliwy, niesłuszny.

Непра́вдливость, *-и, f.* niesprawiedliwość, niesłuszność.

Непра́вдливый, *-ая, -ое, adj.* niesprawiedliwy, niesłuszny.

Непра́вильность, *-и, f.* nieprawidłowość, nieforemność, nielegalność.

Непра́вильный, *-ая, -ое, adj.* nieprawidłowy, nieforemny, nielegalny. [dlivość.]

Непра́вильность, *-и, f.* nieprawidłowość, niesłuszność.

Непра́вильный, *-ая, -ое, adj.* nieprawidłowy, niesłuszny.

Непра́вильность, *-и, f.* nieprawidłowość, niesłuszność.

Непра́вильный, *-ая, -ое, adj.* nieprawidłowy, niesłuszny.

Непра́вильность, *-и, f.* nieprawidłowość, niesłuszność.

Непра́вильный, *-ая, -ое, adj.* nieprawidłowy, niesłuszny.

Непра́вильность, *-и, f.* nieprawidłowość, niesłuszność.

Непра́вильный, *-ая, -ое, adj.* nieprawidłowy, niesłuszny.

Непра́вильность, *-и, f.* nieprawidłowość, niesłuszność.

Непра́вильный, *-ая, -ое, adj.* nieprawidłowy, niesłuszny.

Непра́вильность, *-и, f.* nieprawidłowość, niesłuszność.

Непра́вильный, *-ая, -ое, adj.* nieprawidłowy, niesłuszny.

Непра́вильность, *-и, f.* nieprawidłowość, niesłuszność.

Непра́вильный, *-ая, -ое, adj.* nieprawidłowy, niesłuszny.

Непра́вильность, *-и, f.* nieprawidłowość, niesłuszność.

Непра́вильный, *-ая, -ое, adj.* nieprawidłowy, niesłuszny.

Непра́вильность, *-и, f.* nieprawidłowość, niesłuszność.

Непра́вильный, *-ая, -ое, adj.* nieprawidłowy, niesłuszny.

Непра́вильность, *-и, f.* nieprawidłowość, niesłuszność.

Непра́вильный, *-ая, -ое, adj.* nieprawidłowy, niesłuszny.

Непра́вильность, *-и, f.* nieprawidłowość, niesłuszność.

Непра́вильный, *-ая, -ое, adj.* nieprawidłowy, niesłuszny.

Непра́вильность, *-и, f.* nieprawidłowość, niesłuszność.

Непра́вильный, *-ая, -ое, adj.* nieprawidłowy, niesłuszny.

Непра́вильность, *-и, f.* nieprawidłowość, niesłuszność.

Непра́вильный, *-ая, -ое, adj.* nieprawidłowy, niesłuszny.

Непра́вильность, *-и, f.* nieprawidłowość, niesłuszność.

Непра́вильный, *-ая, -ое, adj.* nieprawidłowy, niesłuszny.

Непра́вильность, *-и, f.* nieprawidłowość, niesłuszność.

Непра́вильный, *-ая, -ое, adj.* nieprawidłowy, niesłuszny.

Непра́вильность, *-и, f.* nieprawidłowość, niesłuszność.

Неприва́кливый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły, nieprzyjemny.

Неприва́кливо, *adv.* [wykłość.]

Неприва́кчивость, *-и, f.* nieprzyjemność, niezwykłość.

Неприва́кчивый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły.

Неприва́кчивость, *-и, f.* nieprzyjemność, niezwykłość.

Неприва́кчивый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły.

Неприва́кчивость, *-и, f.* nieprzyjemność, niezwykłość.

Неприва́кчивый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły.

Неприва́кчивость, *-и, f.* nieprzyjemność, niezwykłość.

Неприва́кчивый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły.

Неприва́кчивость, *-и, f.* nieprzyjemność, niezwykłość.

Неприва́кчивый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły.

Неприва́кчивость, *-и, f.* nieprzyjemność, niezwykłość.

Неприва́кчивый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły.

Неприва́кчивость, *-и, f.* nieprzyjemność, niezwykłość.

Неприва́кчивый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły.

Неприва́кчивость, *-и, f.* nieprzyjemność, niezwykłość.

Неприва́кчивый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły.

Неприва́кчивость, *-и, f.* nieprzyjemność, niezwykłość.

Неприва́кчивый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły.

Неприва́кчивость, *-и, f.* nieprzyjemność, niezwykłość.

Неприва́кчивый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły.

Неприва́кчивость, *-и, f.* nieprzyjemność, niezwykłość.

Неприва́кчивый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły.

Неприва́кчивость, *-и, f.* nieprzyjemność, niezwykłość.

Неприва́кчивый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły.

Неприва́кчивость, *-и, f.* nieprzyjemność, niezwykłość.

Неприва́кчивый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły.

Неприва́кчивость, *-и, f.* nieprzyjemność, niezwykłość.

Неприва́кчивый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły.

Неприва́кчивость, *-и, f.* nieprzyjemność, niezwykłość.

Неприва́кчивый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły.

Неприва́кчивость, *-и, f.* nieprzyjemność, niezwykłość.

Неприва́кчивый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły.

Неприва́кчивость, *-и, f.* nieprzyjemność, niezwykłość.

Неприва́кчивый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły.

Неприва́кчивость, *-и, f.* nieprzyjemność, niezwykłość.

Неприва́кчивый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły.

Неприва́кчивость, *-и, f.* nieprzyjemność, niezwykłość.

Неприва́кчивый, *-ая, -ое, adj.* nieprzyjemny, niezwykły.

духъ, нечистая сила, duch nieczysty, zły duch, djabel; и. в. Домовый.

Нечистый, -и, *f. pop.* 1. świerzbacz, świerzbaczka; 2. francza, choroba weneryczna, syfilityczna.

Нечувствительность, -и, *f.* nieczułość. [*adj.* nieczuły.]

Нечувствительный, -ая, -ое, **Нечу́ть**, *v. impers. pop.* nieczuć; аишихъ ещё нечуть, о нашихъ jeszcze nie nieczuć.

Нешто, *adv. pop. coś.*

Нешадно, *adv.* nieltosciwie, bez litości, niemilosiernie.

Нешадный, -ая, -ое, *adj.* nielitosiwy, niemilosierny.

Нешанка, -и, *f.* ukrycie, utajenie; нестановление się, nieśtanie.

Нешаст, -и, *f. Н. п. (striz aluco)*, sowa.

Ни, *conj.* ni; ani; ни такъ, ни сякъ, ni tak, ni sак; ни то, ни сѣ, ni to, ni owo; ли за что, ni za co; ни, ни, weale nie; бунаиmäßig nie; кто бы ни былъ, ktokolwiekbyдъ, niech jest kto chce.

Нина, -и, *f.* niwa; pole nowe korane. [*wołoscianin.*]

Ниварь, -я, *m. Eecl. s.* rolnik.

Нивариваніе, -я, *n.* niwelowanie, równowanie, ustawianie do równi, układanie do poziomu, równoważenie.

Ниваривать, *v. a.* niwelowac, równac, wyrównuwać, ustawiac do równi, układać do poziomu, równoważyć.

Ниварівка, -и, *f.* niwelacya, niwelowanie.

Ниварівникъ, -а, *m.* niwelownik, równoważyciel.

Ниварівня, -а, *m.* 1. narzędzie do niwelowania, równowaga; 2. в. Нивелірвьяикъ.

Ниваникъ, *v.* Ниванякъ.

Ниванякъ, -а, *m. Bot. (chrysanthemum segetum)*, bielica żółta, żółciec.

[wianu, od niwu.]

Ниванный, -ая, -ое, *adj.* niwiany.

Нива, -и, *f. Н. п. (spizex petraea)*, рохла амерыкайска.

Нигдѣ, *adv.* nigdzie, w żadnym miejscu.

Нижайший, -ая, -ое, *adj.* superl. najniższy, najniższы; нижайший слуца, najniższy sluga.

Ниже, *adv. compar.* niżej; о чёмъ сказано ниже, о чёмъ niżej nadmieniano; смотри ниже, obacz niżej; ниже всего, najniższы. [*nie.*]

Ниже, *conj.* ani, nawet nie, wcale.

Ниженованный, **Нижезозыбанный**, -ая, -ое, *adj.* niżej wzmiankowany.

Нижеподнявшийся, -аяся, -еся, *adj.* niżej porzysany, niżej na podpię wyrażony.

Нижепоменованный, **Нижеприведенный**, **Нижепроиссанный**, **Нижереченный**, **Нижесказанный**, *v.* **Ниженованный**.

Нижеслѣдующій, -ая, -ое, *adj.* następujący.

Нижепомынутый, *v.* **Ниженованный**.

Нижникъ, -а, *m.* (*w ciestelstwie*) spodnia belka pod wiazaniem, podwalina.

Нижний, -ия, -ее, *adj.* dolny, na dole będący; niższy; spodni, pod środem noszony; нижняя квартира, dolne mieszkanie; нижняя палата, spodnia suknia; нижняя чашка, filizanka; нижние чины, niższe stopnie; нижний земскій судъ, sąd niższy ziemski.

Низаніе, -я, *n.* nizanіe, nawlekание (perel).

Низанье, -я, *n.* strój z popawlekanych perel.

Низать, *v. a.* nastlac, nizać, nascebiać, nawłozyc, nawlekać na nitkę (*np.* perly, etc.); -ся, *v. p.* być nizanym, nawlekany.

Низвѣденіе, -я, *n.* sprowadzenie; zniżenie, zdegradowanie, złożenie ze stopnia; низвѣденіе съ престола, detronizacya, złożenie (zrzucenie) z tronu. [*strącanie.*]

Низверганіе, -я, *n.* zrzucanie.

Низвергать, **Низвергнуть**, *v. a.* zrzucac, zrzucić, spychac, zepchnac, strącac, strącić; zniżac, zniżyc z wyzszego stopnia, z urzędu; -ся, *a) v. r.* rzucac się, rzucić się z góry na dół, spadać, spadać; *б) v. p.* być zrzucanym, zrzuconym, strąconym; być zdegradowanym, złożonym (z urzędu, z godności). [*nie.*]

Низвергнуть, *сfr.* **Низверганіе**.

Низвернуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Низвернуть**, -ся.

Низверъ, -а, *m. Chem.* osad, rzecz która się rozpuszcila i na dół opada.

Низверженіе, -я, *n.* zrzucenie; złożenie z urzędu, z godności; *сfr.* **Низверганіе**.

Низвесті, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Низводитъ**, -ся.

Низвлекать, **Низвлекъ**, *v. a.* ściagac, ściagnac, zwlekać, zwlecać; -ся, *v. p.* być ściaganym, ściagnionym, zwlekany, zwleczony. [*zwleczenie.*]

Низвлеченіе, -я, *n.* ściagnienie, **Низвлечь**, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Низзлекать**, -ся.

Низзодитъ, **Низзесті**, *v. a.* sprowadzac, sprowadzić; *znizać, zniżyc, skladać, złożyc z urzędu, z godności, degradowac, zdegradować; -ся, *v. p.* być sprowadzanym, sprowadzonym, zepchniętym, etc.

Низзратити, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Низзвратити**, -ся.

Низзвратити, **Низзвратити**, *v. a.* Eecl. s. przewracac, przewrócić na dół; *niszczyc, zniszczyc, zburzyć.

Низзвращеніе, -я, *n.* zniszczenie, zburzenie. [*ziutki.*]

Низзубский, -ая, -ое, *adj.* nizozubsky.

Низзубовъ, *adv.* nizuteńko.

Низзубъ, -и, *f.* nizina, nizkość, nizkie miejsce.

Низать, *v. a.* nizać, znizać, nizkim robić; -ся, *v. r.* znizać się, zniżyc się; (*o wodzie*) opadać; *upadać, podupadać, tracić siłę.

Низкій, -ая, -ое, *adj.* nizki, niewysoki; *podly, निकземны; и. licha, nie wiele wartujący; nizki, gruby (*np.* głos); человекъ nizkoro рѣта, człowiek nizkiego wzrostu; низкій глосъ, głos nizki, gruby; низкое золото, се-ребрѣ, licha złoto, srebro; низкій пооступокъ, postepекъ निकземny, podly; низкая душа, podla dusza; низкій слухъ, styl nizki.

Низковатый, -ая, -ое, *adj.* nieco nizki.

Низкопоклонливый, -ая, -ое, *adj.* uniżony, najniższy (sluga).

Низкопоклонникъ, -а, *m.* podly pochlebca, liuz.

Низкопоклонный, *v.* **Низкопоклонливый**.

Низкость, -и, *f.* nizkość, niewysokość; *nिकземność, podłość, nieszlachetność; stan nizki, podly, nizki ród.

Низлагать, **Низложить**, *v. a.* skladać, złożyc; obalać, obalic, wywrasac, wywrócić; *zwycięzac, zwyciężyć, pokonywać, pokonać; -ся, *v. p.* być zrzucanym, zrzuconym, wywrasanym, wywróconym obalany, obalony.

Низалитъ, **Низалтъ** & **Низалтъ**, *v. a.* zlewać, zlać; *zyslac, zysać, zysać; -ся, *v. p.* być zlewany, zlanym; być zyslanym, zyslanym.

Низалить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Низалить**, -ся. [*slanie.*]

Низалитіе, -я, *n.* zlanie; *ze-**Низалитъ**, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Низалитъ**, -ся.

Низаложеніе, -я, *n.* złożenie, zrzucenie, obalenie, pokonanie.

Низаложить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Низаложить**, -ся.

Низанность, -и, *f.* nizkość, niewyniosłość, nizina.

Низанный, -ая, -ое, *adj.* nizki, niewyniosly; низанныя мѣста, okolice nizkie, niziny; низанное богатство мѣсто, ziemia bagnista, żulawy; жители низанныхъ мѣст, żulawianie, żulawczyki. [*culus*], muchotrzwec.

Низанья, -и, *f. Bot. (centaury)* Низонный, -ая, -ое, *adj.* nizki, dolny; на дół rzeki leżący.

Низонье -я, & **Низоньѣ**, -и, *n.* miejsce nad uściem rzeki leżące; nizina. [*сходитъ.*]

Низойтъ, *v. perf.*, *v. sub:* **Низоить**, *adv.* dołem; *v.* **Низъ**.

Низость, *v.* **Низкость**.

Низпаденіе, *v.* **Низпаденіе**.

Низриновеніе, -я, *n.* zrzucenie, obalenie.

Низринуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Низривать**, -ся.

Низривать, **Низринуть**, *v. a.* obalać, obalic, wywrasac, wywró-

-ое, *adj.* nowinny, на nowinie urosi; Ново-земець, -мца, *m.* nowoprzybyły, nowosiedlec; -избранный, -ая, -ое, *adj.* nowowubranny; -изданный, -ая, -ое, *adj.* (o książkach) nowowydany; -изобретенный, -ая, -ое, *adj.* nowoumieszczeniowy, nowoodkryty; -крещёный, -ая, *m.*, -крещёнка, -и, *f.* nowochrzczeniecie, przeschrza (м.), nowochrzczonica, przeschrza (*f.*); -крещённый, -крещённый, -ая, -ое, *adj.* nowochrzczony; † -крещёнь, *v.* Nowokрещёнецъ; -лүние, -я, *n.* now' księżycu; -лүтле, -я, *n.* nowy rok; -мѣдно, *adv.* nowomodnie; -мѣдный, -ая, -ое, *adj.* nowomodny; -мѣсячина, -ы, *f.* *Eccl. sl.* v. Новолүние; -мѣсячье, -я, *n.* czas, w którym now' bywa widziany; -мѣсячникъ, -а, *m.* H. a. zimorodek, (ptak); v. Зиморѣдекъ; -мѣсячный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* на nowiu wyradajacy; -набранный, -ая, -ое, *adj.* nowozwycięty; -насаждённый, -ая, -ое, *adj.* nowozasadzony; -населённый, -ая, -ое, *adj.* nowosiedlony; nowozasadzony, nowozaludniony, nowozamieszkały; -невѣстный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* nowozenny; -ображённый, -ая, -ое, *adj.* nowopowagroszony; -обручённый, -ая, -ое, *adj.* nowoumieszczeniowy, nowoodkryty; -опредѣлённый, -ая, -ое, *adj.* nowoporzuczony, nowoustanowiony, nowoprzegaznaczony; -открытый, -ая, -ое, *adj.* nowoodkryty, nowoumieszczeniowy; -плодле, -я, *n.* *Eccl. sl.* czas (pora) nowuch owoców; -пожилованный, -ая, -ое, *adj.* nowopozagrodzony, nowopowadany; noworosunięty; -посвящённый, -ая, -ое, *adj.* nowoposwiecony, wyswiecony; -поселёный, -ая, *m.* nowosiedlec, nowoosadnik; -поселённый, -ая, -ое, *adj.* nowosiedlony, nowoosadzony, nowoposiedlony; -посрблённый, -ая, -ое, *adj.* nowopobudowany, nowozbudowany; -престáвленный, -ая, -ое, *adj.* niedawno zmarły; -принятый, -ая, -ое, *adj.* nowoporzuczony; -присоединённый, -ая, -ое, *adj.* nowoporzuczony; -приниленъ, -яца, *m.* nowoprzybyły; -приншлый, -ая, -ое, *adj.* nowoporzuczony; -рождённый, -ая, -ое, *adj.* nowopozagrodzony, nowopozarodzony, nowopogodny, nowoporoak; -саждённый, -ая, -ое, *adj.* nowozasadzony; -селёный, -яца, *m.* nowosadnik; -сёбель, -я, *n.* nowosiedlenie, nowe mieszkanie. [wina. Новѣсть, -и, *f.* nowosc, nowoстворити, *v.* a. *Eccl. sl.* v. Обновлять; -творитися, *Eccl. sl.* v. Обновляться; -умёрший, -ая, -ое, *adj.* niedawno zmarły; -устрбённый, -ая,

-ое, *adj.* nowourzadzony; -двѣтний, -ая, -ое, *adj.* nowogozkwiły; -двленнный, -ая, -ое, *adj.* nowoobjawiony. Новый, -ая, -ое, *adj.* nowy, niestary; новый домъ, nowy dom; новый годъ, nowy rok; новый мѣсяць, v. Новолүние; Новый Заветъ, nowy zakon, nowe przymierze, nowy testament; новый святъ, nowy swiat. Новь, -и, *f.* v. Ювиний. [wum. Новѣть, *v.* n. wydawac się. Нога, -и, *f.* noga; передняя нога, noga przednia; слабый ногами, słaby na nogi; нога за ногу, noga za nogą; bardzo zwolna; нога своей ко мнѣ не клади [abo не заноси], ni nogę ko mi, niech noga twoja u mnie nigdy nie zostanie; нога моя не будетъ у тебя въ домѣ, noga moja nie zostanie w tym domu; noga moja w domu twoim nie zostanie; жить на большой нога, żyć po rąnsku; онъ побѣждалъ со всѣхъ ногъ, on pobiegł со tylko sił starożyto, poskoczył jak najprędzej; *ii.* v. Сбать, Срѣзать (кого-либо съ ногъ), Поднять (на ноги), Отстоять, Отсидѣть (ноги), Содержать (на военной нога). Ногавка, -и, *f.* (nogawka), znak obszuty uokoło nogi kurzka. Ногацца, -ы, *f.* *Eccl. sl.* роко; v. Рбрника. [Поддгра. Ногоблде, -а, *n.* *Eccl. sl.* v. Ноголомъ, -а, *m.* łamanie w nogach, podagra. Ноготки, -бѣтъ, *m. pl.* Bot. (calendula), siemki. Ноготокъ, -тка, & Ноготочекъ, -чка, *m. dim.* paznogieciek, paznoktuszek. Ноготъ, -гтя, *m. l.* paznokieć; — прижать къ ногту, *przymiżać do cudzego; 2. ostroga (u nogi koguta). Ногтевидный, Ногтеобразный, -ая, -ое, *adj.* paznogieciopodobny, podobny do paznogcia. Ногтище, -а, *m.* *augm.* paznogiecko, wielki paznokieć. Ногтоблде & Ногтоблнца, -ы, *f.* zanogcieca, nabrzmiałość za paznogieciem, wrzód pod paznogieciem. Ноженнице, -а, *n.* żelazce, głownia noża. Ноженка, -и, *f.* pilka ręczna. Ноженникъ & Ноженщикъ, -а, *m.* nożownik. [bitwa krawca. † Ноженница, -ы, *f.* kłobnia. Ножевый, -ая, -ое, *adj.* nożowy. Ноженка, -и, *f.* *dim.* nożeczka. Ноженки, -нокъ, *f. pl. dim.* nożuszki. [dim. nożeczka. Ноженъка, Ноженчка, -и, *f.* Ноженкъ, -а, *m.* nożyk; перочинный ноженкъ, szyczug. Ноженчекъ, -чка, *m. dim.* nożyzek, nożyk; перочинный ноженчекъ, szyczuguszek.

Ножица, -и, *f.* *augm.* nożycko, noga wielka. Ножище, -а, *m.* *augm.* nożycko, noż wielki. Ножка, -и, *f.* 1. *dim.* nożka, nożeczka; 2. nożka (od stołu, krzesła); 3. *Vol.* ogonek, szypulka; v. Подшибать (подъ ножку), Протáгивать (ножки); 2. зячча ножка, v. Тридѣстникъ (полевой). Ножицца, -ы, *f.* *Eccl. sl.* pochwa, futerał na noż. [nożycki. Ножицы, -жь, *f. pl.* nożyce. Ножны, -жьнь, *f. pl.* pochwa u szpady. Ножный, -ая, -ое, *adj.* nożny, od noża; ножная кельница, deptak. Ножь, -а, *m.* noż; косяной ножь, gładzuszka; *ii.* v. Коновальный, Мездрильный, Охотничий, Окладный (ножь); *ii.* v. Наступать, Приступать (съ ножемъ). Нодрѣвятикъ, -а, *m.* kamień dziurkowaty. Нодрѣватоеть, -и, *f.* dziurkowatość, gąbkowatość. Нодрѣвяти, -ая, -ое, *adj.* dziurkowaty, gąbkowaty. Нодрѣвѣть, *v.* n. stawac się dziurkowatym. Нодрина, -ы, *f.* Нодринка, -и, *f. dim.* dziurka, dziurkowatość. Нодрѣ, -и, *f.* nozdrze. Нодряной, (-ий), -ая, -ое, *adj.* nozdrzowy. Ноликъ, -а, *m. dim.* małe zero. Ноль, -я, *m.* zero. Номеръ, -а, *m.* numer. Номоканѣтъ, -а, *m.* nomokanon, zbiór praw kościelnych. Нонпарель, -и, *f.* Typpgr. nonparel. [dzien. Нѣнче, *adv.* pop. dziś; по dziś † Нѣнъ, *adv.* dziś; teraz. Норá, -á, *f.* nora, jama, dziura dla zwierząt. Нордъ, -а, *m.* *Mar.* północ. Нордъ-вѣсть, -а, *m.* *Mar.* (strona) od północy na zachód; *ii.* wiatr północnozachodni. Нордъ-оеть, -а, *m.* *Mar.* (strona) od północy na wschód, strona północno-wschodnia; *ii.* wiatr północno-wschodni. [ten nor, dziur. Нористый, -ая, -ое, *adj.* pe. Норйца, -и, *f.* *Veter.* norzycze, (choroba końska). Норичникъ, -а, *m.* *Bot.* (scrophularia), trędownik; bukwiца wodna; — узлокрённый, шшковалый, v. Завáлецъ. Норйца, -и, *f.* *augm.* norzyczo, wielka nora, jama dla zwierząt. Норка, -и, *f.* 1. *dim.* norka, mała nora, jamka, dziurka (dla zwierząt); 2. *H. n.* (mustela trevora), wydra białonista. Нормальный, -ая, -ое, *adj.* normalny, wzorowy, zwyczajny. Нбрникъ, -а, *m.* 1. lis młody nie wychodzący jeszcze z nory; 2. v. Приутáйка.

Норовистый, -ая, -ое, *adj.* норовистый (пр. кош).

Норовить, *v. a.* устерповать, улегалъ кому; упатрууаць догоднѣ роту.

Норовъ, -а, *m. pop.* звучазя, обучазя, паровъ, парогъ; *ж. v. sub:* Гор одъ; лошадь съ норовомъ, какой паровисту, з паровемъ.

Норый, -ръ, *m. v.* Лѣсница.

Норыничъ, *v.* Норичникъ.

Носатый, -ая, -ое, *adj.* носату, wielkonozу.

Носатикъ, -а, *m. l.* nosal, nosaty, wielkonozу; *2. H. n., v.* Долгоносикъ & Бекасъ-рѣба.

Носатый, -ая, -ое, *adj.* носату, wielkonozу; носатый жукъ, *v.* Долгоносикъ. [wielkonozу]

Носачъ, -а, *m. nosal, nosaty.*

Носикъ, -а, *m. dim.* nosек.

Носіаки, -а, *v. pl.* nosida, nosze, tragi, lektука.

Носіалочный, -ая, -ое, *adj.* nosidowу, tragowу, lektуczny.

Носильный, -ая, -ое, *adj.* nosilny, pośny.

Носильникъ, -а, *m.* tragarz, nosiciel, lektуkarz. [nosicielka]

Носейщица, -а, *f.* tragarzka.

Носить, *v. a.* nosić, dźwigać (пр. drwa, wodę, odzież); nosить яйца, несиć, znosić jaja; nosить трауръ, chodzić w żałobie; бурю корабль носить по волнамъ, burza unosi okręt po balwanach morskich; -ся, *v. p. & r.* być poszonym, nosić się; być unoszonym, pływać, unosić się; (о odzieży, odzieży) drzeć się, zużywać się. [nos wielki]

Носище, -а, *m. augm.* nosisko.

Носка, *v.* Носѣска. [(8. 4)]

Носки, -овъ, *pl.*, *v.* Носѣкъ

Носкый, -ая, -ое, *adj.* nosny; chodzący, trwały, toczny; ноская курца, kokoz, kura wiele jaj znoszca. [trwałość]

Носкость, -я, *f.* chodliwość.

Носовой, (-ый), -ая, -ое, *adj.* nosowу; носовой платокъ, chustka od nosa; носовое весло, wiosło sztabne; носовой флагъ, *v.* Гюйсъ; носовой, -аго, *v. m.* на przedzie okrętu będący; *v.* Передовицъ (2).

Носѣкъ, -скъ, *m. l. dim.* носекъ; *2.* носек, rurka u imbrыczу; *3.* нос, koniec (u bótów, trzewiów); *4.* szkarpetka.

Носерогый, -ая, -ое, *adj.* nosorogowу.

Носорогъ, -а, *m. H. n.* (rhinoceros), nosorogес, nosoróg.

Носочекъ, -чка, *m. dim.* носесекъ; mala szkarpetka; *v.* Носѣкъ.

Носъ, -а, *m. l.* nos; *v.* Вздѣрнутый, Туубой (носъ); *2.* dziób; носъ у корабля, корабельный носъ, sztaba, przód okrętu, nos okrętowу; говорить въ носъ, *v.* Гнусятъ; *ii.* *v.* Вздѣрнуть, Повѣсить, Утереть (носъ),

Водить (за носъ), Zарубить (на nos), Zадать (pó nosу), Oстаться (съ носомъ); не садь ему и мѣха на носъ, *ж.* i mucha mu zawadzi na nosie, rozgniewa się, by mu na nos mucha padła.

Носачій, -аго, *m.* kramarz wędrujący, barycznik (?), krobecznik, sprzedający na ulicach jakiekolwiek towary. [nosazcy]

Носачій, -ая, -ое, *part. a.* Нота, -и, *f. Mus., Dipl.* nota (muzyczna); nota (dyplomatyczna); *ii.* nota, przypiisek, notatka; ноты, *pl.* ноту; играть по нотамъ, grać z нот. [notaryalny]

Нотариальный, -ая, -ое, *adj.* Notaryjny, Notaryusъ, -а, *m.* notaryusz, pisarz sąadowу.

Нотный, -ая, -ое, *adj.* нотowу, do нот налезау.

Ноты, -ы, *f. pl., v. sub:* Нота.

Нотчы, -ы, *f. pl.* opalka (do zboża); *v.* nieska, nieczulka.

Ночевальчикъ, Ночевальщица, *v.* Nocležnikъ, Nocležnica. [przenosowanie]

Ночеваніе, -я, *n.* posowanie.

Ночевать, *v. n.* posować.

Ночевка, -и, *f.* posowanie.

Ночевки, -вокъ, *f. pl., v.* Нотчы. [чевьб]

Ночевъ, -а, *m. prov., v.* Ночевьб, -я, *n.* nocleg.

Ноченька, -и, *f. dim.* noc.

Ночевъ, *adv. pop.* przeszłej nocу.

Ночешный, -ая, -ое, *adj.* przeszlonocny.

Ночлѣтъ, -а, *m.* nocleg; имѣть у кого ночлѣтъ, posować u kogo.

Ночлѣжникъ, -а, *m.* nocležnik, mający swój nocleg gdzie.

Ночлѣжница, -и, *f.* nocležnica, mająca swój nocleg gdzie.

Ночлѣжный, -ая, -ое, *adj.* noclegowу, nocležny; ночлѣжное, -аго, *v. n.* noclegowe, zapłata za nocleg.

Ночникъ, -я, *m. l.* nocnik, lampa nocna; *2.* furman nocny.

Ночница, -и, *f. l.* nocnica, kobieta pilnująca w nocу chorego; *2. H. n.* (scrupularia), motyl nocny. [lampka nocna]

Ночничекъ, -чка, *m. dim.*

Ночной, (-ый), -ая, -ое, *adj.* nocny; ночная темнота, ciemność nocna; ночное время, nocna chwila; ночной стражъ, stróż nocny; ночная тѣнь, *Bot.*, *v.* Даконѣска.

Ночь, -и, *f.* noc; глухая ночь, głucha, ciemna noc; ночью, nocą, в nocу, podczas nocу; ночь новѣсникъ, саза noc; *ж.* ночью вѣе кошки сѣри; ночью мѣта, вѣб глядѣю; и урождъ ночью красавецъ, в nocу wszыстkie kotу są szare; Вареломѣева ночь, jutrzniа świętego Bartłomieja, [wzrзніеіе Hugonotów w Parуzu 1572]; gody krwawe.

Ночь-и-день, *v.* Стѣнница.

Нотчы, *v. sub:* Ночь.

Нѣша, -и, *f.* brzemie, ciężar nie wielki, nagęsze; нѣша провъ, brzemie, nagęsze drew; *ж.* своя нѣша не тѣнетъ, własne brzemie nie ciężу; własny ciężar nie gniecie.

Нѣшакъ, -я, *m.* nosacz, tragarz, drażnik; (*ii.* *tułaczу*) pomocnik.

Нѣшатый, -аго, *v. m.*, *v.* Нѣшакъ. [ganie]

Нѣшоніе, -я, *n.* poszenie, dźwignie.

Нѣшебръство, -а, Нѣшебръніе, -я, *n.* *Eccl. sl.* bitwa nocna.

Нѣшеденствіе, -я, Нѣшедѣство, -а, *n.* *Eccl. sl., v.* Сѣтки.

Нѣшчикъ, *Eccl. sl., v.* Негопѣръ.

Нѣщю, *adv.* саза noc; трудиться дѣнно нѣщю, dzień i noc pracować.

Нѣщный, -ая, -ое, *adj., v.* Нѣщной; нѣщное поприще, *Eccl. sl.* саза noc; нѣщный вранъ, *Eccl. sl., v.* Филіанъ.

Нѣщъ, *Eccl. sl., v.* Ночь.

Нѣобрескый, -ая, -ое, *adj.* listopadowу; ноябрекѣ морозъ, mrozу, przymročki listopadowe.

Нѣобръ, -я, *m.* listopad.

Нѣравится, *v. r.* podobać się; мнѣ ёто не нравится, to my się nie podobа.

Нѣравный, -ая, -ое, *adj.* dziwaczny, chimerowу; онъ чело-вѣкъ нѣравный, to dziwaczny człowiek; нѣравно ли ёто тебѣ? czy się to ci (Panu) podobа?

Нѣраво-описаніе, -я, *n.* opisanie obyczajów; -ученіе, -я, *n.* nauka obyczajowa, moralna, moral, obyczajność; -учитель, -я, *m.* moralista, dający moralę; -учительно, *adv.* moralnie, obuczajnie; -учительный, -ая, -ое, *adj.* moralny, obyczajowу.

Нѣравственно, *adv.* moralnie, obuczajnie. [нось, obuczajność]

Нѣравственность, -и, *f.* moral-

Нѣравственный, -ая, -ое, *adj.* moralny, obyczajowу.

Нравъ, -у, *m. l.* charakter, przymiot duszy, temperament; крѣткій, тѣхій нравъ, charakter łagodny, spokoju; придти на нраву (*pop.*), podobać się; каждый народъ имѣетъ свой нравъ, każdy naród ma swoje obyczaje, zwyczaje.

Ну, *interj.* ну! ну! ну же! ну! да! да! да! ну, продолжай читать! ну, czytaj dalej! [biączka]

Нүжда, -и, *f.* świerza, świerz-

Нудительный, *v.* Понудительный.

Нудить, *v. a. l. v.* Принуждать; *2. Eccl. sl.* bardzo prosić, błagać; некасъ; -ся, *v. r. Eccl. sl.* usilować, starać się; *ж.* *v. p.* być wymuszonym.

Нүжда, -и, *v. m.* Нүжда.

Нүжда, -и, & Нүжда, -я, *f.* potrzeba, interes; bieda, niedza; mze, przymus; быть въ нүждѣ, терпѣть нүжду, być, znajdując

Нірка, -и, *f.* gatunek łosia.
 † Натоць, -ца, *m.* jeniec; *v.*
 Паўніцк, Арестантъ.
 † Натіо, -я, *n.* jenátwo, nie-
 wolca; *v.* Пльнъ, Невобла.
 † Натъ, -са, *v.* Ваать, -са.

O.

O, (обо, обь), праер. *o*; гово-
 рить *o* комъ, *o* чѣмъ, *o* своихъ
 дѣлахъ, мѣтивъ *o* kim, *o* сѣмъ, *o*
 swoich interessach; ударить
 объ стѣну, uderzyć się *o* ścianę;
 я живу съ нимъ обь стѣну, miesz-
 камъ з nim *o* ścianę; опереться
 объ стою, *o* періа, oprzeć się
o stół, *o* poręcze; идти съ кѣмъ
 обь руку, iść, prowadzić się z
 kim pod ręce, pod ramię; обь
 эту пору, *o* tym czasie; обь
 этотъ, *o* tej godzinie; не думай
 обь зтомъ (о томъ) бѣдѣ, nie
 myśl *o* témъ wieści! бѣда случи-
 лась *o* Пасхѣ, то бѣдо *o* Святой
 недѣлѣ, to się zdarzyło około
 Wielkiejnocy; домъ *o* двухъ эта-
 жяхъ [до арусахъ], dom *o* dwóch
 piętrach; столъ *o* трехъ нож-
 кахъ, stół *o* trzech nogach, trój-
 nożny stół.

O, interj. *o!* *o* Боже! *o* Боже!
o времена! *o* нравы! *o* tempora
o mores! *o* часу! *o* обузжай!
 Оанисъ, Оазъ, -а, *m.* oazy,
 оаза, przestrzeń odkryta zielenością
 źródl pustyni.

Оба, обонъ, *m.* & *n.* обѣ,
 обѣихъ, *f.* *num.* oba, obie; ова-
 два, obiedwie; съ обѣихъ сто-
 ронъ, z obu [z obudwu] stron.

Обаить, *v. a. perf.* *pop.* [бабѣ
 нли] żonę dać komu, ożenić; -са,
v. r. perf. wziąć sobie [babę нли]
 żonę, ożenić się.

Обаваніе, -я, *n.* *Eccl. sl.* cza-
 rowanie, oszarogowanie.

Обаватель, Обавательница,
Eccl. sl., v. Обаятель, Обаятель-
 ница. [Обаительный.]

Обавательный, *Eccl. sl., v.*
 Обавити, *Eccl. sl., v.* Обаявати.
 Обаврѣніе, -я, *n.* 1. oszerwie-
 nienie, oprurczenie, przyodzianie
 purpura; 2. okrwawienie, skrwawie-
 nienie, zbrocenie krwi.

Обагрять, Обагрить, *v. a.* szeg-
 rować, oszerwiecić, oprurzać,
 oprurzyć, przyodziasć, okrwawiać,
 przyodziasć; - кровію, ok-
 rkwawiać, okrwawić, skrwawiać,
 skrwawić, krwią broczyć, zbro-
 czysz; -са, *v. r.* - кровію, zakraw-
 wać się, okrwawiać się, krwią się
 oblewasć, oblać, broczyć się, zbro-
 czysz się. [ниеніе.]

† Обадъ, -ы, *f.* obmowa, oszeg-
 rowaditi, *v. perf., v.* Обажити.
 † Обажати & Обаждати, Оба-
 дити, *v. a.* obmówić, oszerzić
 (kogo).

Обай, -я, Обайтчикъ, -а, *m.*
pop. oszust, oszukiwaniec.

Обайница, -ы, *f. pop.* oszu-
 stka, szalbierka.

Обаюла, -ы, *s. c. pop.* oszust,
 szalbierz; oszustka, szalbierka.

Обаюливать, Обаюлить, *v. a.*
 oszukiwać, oszukać.

Обаюливаніе, Обаюливать, *v. a.*
 Oговариваніе, Oговаривать.

Обаюдесять, *num. Eccl. sl.*
 dwanascie.

Обанкрутить, -са, *v. perf.,*
v. sub: Обанкручивать, -са.

Обанкрутъть, *v. n. perf.* zban-
 krutować. [krutowanie.]

Обанкручиваніе, -я, *n.* zban-
 kruczyć, Obankrúcić, *v. a.*
 do bankrutstwa kogo przy-
 prowadzić, być przyczyną szujęc
 bankrutstwa; -са, *v. r., v.* Оба-
 крутъть.

Обанобль & Обаноблы, *adv.*
Eccl. sl. obopolnie, z obu stron.

Обаче, *adv. Eccl. sl.* wszelako,
 przecie, atoli.

Обавати, Обайти, *v. a. Eccl.*
sl. szarować, oszarować.

Обаяніе, -я, *n.* oszarogowanie.

Обаянникъ, -а, *m. Eccl. sl.*
 szarownik, szarodziej, szarno-
 księznik; biesowuianiec.

Обаяница, -ы, *f. Eccl. sl.* cza-
 rownica, szarodziejka.

Обаянный, -ан, -ое, *part. p.*
 oszarogowany.

Обаятель, -я, *m. Eccl. sl.* cza-
 rownik, szarodziej, szarnoksię-
 żnik.

Обаятельница, -ы, *f. Eccl. sl.*
 szarownica, szarodziejka, szarno-
 księżniczka. [szarodziejski.]

Обаятельный, -ая, -ое, *adj.*
 Обайти, *v. perf., v. sub:* Оба-
 вати.

Обѣганіе, -я, *n.* obieganie.

Обѣгать, Обѣгать & Обѣ-
 жать, *v. a.* obiegać, obiedz, obie-
 gnać, ubiegać, ubiedz, wyprze-
 dzasć, wyprzedzić kogo.

Обѣгать, *v. perf., v. sub:* Об-
 ѣгать.

Обѣжаніе, *сfr.* Обѣганіе.

Обѣжить, *v. perf., v. sub:*
 Обѣгать. [дати.]

Обваждати, *Eccl. sl., v.* Оба-
 ждѣніе, -я, *n. Eccl. sl.* ob-
 mowa, potwarz, oszernienie.

Обваживаніе, -я, *n.* obwo-
 dzenie, obwożenie. [Обвозить.]

Обваживать, *v.* Обводить &
 Обвалѣніе, Обваливаніе, -я,
n. obwałowanie, obwałowywanie,
 oburpanie, obsypywanie wałem,
 ziemią; obalenie, obalanie.

1. Обвалить, Обвалить, *v. a.*
 1. obalać, obalić, wywrascać, wy-
 wrócić; 2. obwałowywać, obwało-
 wać, obsypywać, obsypać wałem,
 ziemią (o okolo); -са, *v. r.*
 obalać się, wywrascać się, wywró-
 cić się; *ß* *v. p.* być obalonym,
 obalonym, wywrascanym, wywró-
 conym; być obwałowywanym, ob-

wałowanym, obsypywanym, obsy-
 panym wałem, ziemią.

II. Обвалить, Обвалить, *v.*
 а. walać (np. ciasto w masę);

-са, *v. p.* być walanym.

Обвалить, -са, *v. perf., v. sub:*
 Обвалить, -са (I).

Обвалъ, -а, *m.* 1. *v.* Обва-
 леніе; 2. walenie, upadek, oba-
 lenie, obalisko; 3. *v.* Даваніа.

Обвалить, -са, *v. perf., v. sub:*
 Обвалить, -са (II).

Обварѣніе, Обвариваніе, -я,
n., v. Обварка.

Обваривать, Обварить, *v. a.*
 obwarzać, obwarzyć, oparzać, o-
 parzyć; parzać, parzyć; ob-
 варить руку, oparzyć rękę; -са,
 а) *v. r.* oparzać się, oparzyć się,
 wrząć się; *ß* *v. p.* być oparza-
 nym, oparzonym, oparzonym; być
 parzonym, parzonym.

Обварить, -са, *v. perf., v. sub:*
 Обварить, -са.

Обварка, -и, *f.* oparzenie, o-
 parzenie, obwarzenie, obwarzenie;
 parzanie, parzenie.

Обварной, (-ий), -ая, -ое, *adj.*
 obwarzony, oparzony.

Обваръ, -а, *m., v.* Обварка.

Обвастриваніе, -я, *n.* za-
 ostrzenie.

Обвастривать, Обвастрить,
v. a. zaostriwać, zaostriżyć; -са,
v. p. być zaostrianym, zaostro-
 nym.

Обващиваніе, Обащивать,
 Обвоцить, -са, *v.* Nawiać...

Обведѣніе, -я, *n.* obwiedzenie,
 oprowadzenie; obwód, otoczenie,
 okrażenie; obwiednie zabórów,
 ogrodzenie, oparkanie.

Обведѣнный, -ая, -ое, *part. p.*
 obwiedziony, oprowadzony, opa-
 nany, okolony, okrażony, otoczony.

Обвезаніе, -я, *n.* obwiezienie.

Обвезанный, -ая, -ое, *part. p.*
 obwieziony. [зайтъ.]

Обвегити, *v. perf., v. sub:* Обво-
 Обвѣрнутый, -ая, -ое, *part. p.*
 obwinęty, owinięty.

Обвернуть, -са, *v. perf., v.*
sub: Обвѣртивать, -са.

Обвѣртка, -и, *f.* 1. obwijka,
 rzecz do obwijania, obwienie,
 obwiecie, okładka, obwolot, obwi-
 jaz; 2. *Bot.* (involucrum), odzie-
 zka, odzieca, okrywka u kwiatów.

Обвѣрточный, -ая, -ое, *adj.*
 obwijkowy, do obwijania służący;
 обвѣрточная бумага, papier do
 obwijania, papier pakowy.

Обвѣртываніе, -я, *n.* obwija-
 nie, owijanie, zawijanie.

Обвѣртывать, Обвѣртыть, Об-
 вернуть, *v. a.* (чѣмъ), obwijać,
 obwinąć, owijać, owinać, zawijać,
 zawinać; -са, а) *v. r.* obwijać się,
 obwinąć się, owijać się, owinać się;
 б) *v. p.* być obwijanym, obwinie-
 tym, owijanym, owiniętym.

Обвѣртѣніе, *сfr.* Обвѣртыва-
 ніе.

Обвертѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Обвертывать, -ся.

Обверчивать, -ся, *v. Обвертывать*, -ся.

Обвѣсти & Обвѣсть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Обводить, -ся.

Обветнать, Обветнать, *v. n.* wiotzać, zwiotzać, zestarzać się, chylić się do upadku.

Обветшалость, -и, *f.* zwiotczalność, przestarzałość, stan wątpliwy dla upadkiem grożący.

Обветшалый, -ая, -ое, *adj.* zwiotczony, przestarzały, upadkiem grożący, chyliący się do upadku.

Обветшаніе, -я, *n.* zwiotczenie, zestarzenie się, chylenie się do upadku. [Обветнать.]

Обветшать, *v. perf.*, *v. sub*: Обветшалница, -и, *f.*, *v.* Вяюнокъ (*Bot.*). [Обветнать.]

Обвианіе, -я, *n.* obwiianie, obwiianie, Obwit, *v. a.* obwiac, obwiac, owijać, owijać; *v. r.* obwiac, obwiac; *v. p.* być obwiaczony, obwiaczony, owijanym, owinięтым.

Обвианка, -и, *f.* obwiianie, obwiianie, obwiacie, rzecz obwiineta. [do obwiiania służący.]

Обвиной, (-ий), -ая, -ое, *adj.* Obwiinienie, -я, *n.* obwiianie, oskarżenie.

Обвиинный, -ая, -ое, *part. p.* obwiiniony, oskarżony, obżałowану.

Обвиинтель, -я, *m.* obwiiniciel, oskarżyciel, powód, žalobnik.

Обвиинтельница, -и, *f.* obwiinicielka, oskarżycielka, žalobnica.

Обвиинительный, -ая, -ое, *adj.* obwiiniaczcy.

Обвиинить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Обвиинять, -ся.

Обвиинять, Обвиинять, *v. a.* obwiinac, obwiinic (kogo o co), oskarżać, oskarżać kogo; obwiinять kogo w przestępstwie, obwiinac kogo o zbrodnię; -ся, *v. p.* być obwiinianym, obwiinionym, być skarżonym, oskarżonym.

Обвиинность, -и, *f.* obwiinność.

Обвиинный, -ая, -ое, *adj.* obwiinny.

Обвиинуть, *v. n. perf.* obwiinac.

Обвиитіе, -я, *n.* obwiinienie, obwiicie.

Обвиитый, -ая, -ое, *part. p.* obwiiniony, obwiinety, zawiniety.

Обвить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Обвивать, -ся.

Обводять, Обвести & Обвѣсть, *v. a.* obwodzić, obwieść, oprowadzać, oprowadzić; otaczać, otoczyc; obwodять городъ миломъ, obwodzić, oprowadzać miasto wałem; -ся, *v. p.* być obwodzonym, obwodzionym, obwodzić się.

Обводка, -и, *f.* 1. obwódka; *v.* Obwednie; 2. *v.* Набодка (вердкаяна).

Обводный, -ая, -ое, *adj.* 1.

obwodny, obwieziony; obwódная стѣна, mur na okol idący; 2. (†), *v.* Заповѣдиой.

Обводъ, -а, *m.* obwód; *v.* Obwednie. [nie, okrażenie.]

Обводеніе, -я, *n.* oprowadzenie. Obwoziti, Обвести, *v. a.* obwozić, obwieść.

Обвозать, -я, *m.* obwozenie, obwozenie. [Обвѣтка (2. Bot.).]

Обвойникъ, -а, *m.* Bot., *v.* Obwołakivanie, -я, *n.* widzenie w około.

Обволакивать, Обволочъ, *v. a.* wibczyc, ciągnąć w około; obwlekać, obwlec, powlekać, powlec.

Обволосатѣть, *v. n. perf.* owłosieć.

Обволочка, *v.* Оболочка.

Обволочъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Обволакивать, -ся.

Обвораживаніе, -я, *n.* ludzenie, mamienie, czarowanie.

Обвораживать, Обворожить, *v. a.* ludzić, zwodzić, czarować, oczarować.

Обворованіе, -я, *n.* okradzenie. [Обворовывать.]

Обворовать, *v. perf.*, *v. sub*: Обворовываніе, -я, *n.* okradanie. [У обкрадывать.]

Обворовывать, Обворовать, Обворожать, *v.* Обвораживать.

[wanie.]

Обвороженіе, -я, *n.* oczarowanie. Обворожитель, -я, *m.* czarujący.

[rujca.]

Обворожительница, -и, *f.* czarownica, czarująca, ulubny.

Обворожить, *v. perf.*, *v. sub*: Обвораживать, [nie.]

Обвостреніе, -я, *n.* zaostrenie. Обвострить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Обвиестривать, -ся.

Обвоцненіе, Обвоцнить, -ся, *v.* Навоц....

Обвыкать, Обвыкнуть, *v. n.* przywykać, przywyknąć, przyzwyczajać się, przyzwyczaić się.

Обвѣчаніе, -я, *n.* zaślubienie, danie ślubu.

Обвѣчать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Обвѣчничать, -ся.

Обвѣчничать, Обвѣчать, *v. a.* zaślubiac, zaślubić, dawać, dać ślub; -ся, *v. p.* być zaślubianym, zaślubianym, być zaślubionym, wziąć ślub.

Обвѣсить, -ся, *v. a. perf.* oszukiwać kogo na wadze; *v.* Обвѣшивать, -ся.

Обвѣстить, *v. perf.*, *v.* Обвѣстятка, -и, *f.*, *v.* Извѣщеніе.

Обвѣсть, -я, *m.* waga fałszywa.

Обвѣтъ, -а, *m.*, *v.* Повѣстка (пруговая).

Обвѣчаніе, *v.* Обвѣщеніе.

Обвѣщать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Обвѣшивать, -ся.

Обвѣщеніе, Обвѣшиваніе, -я, *n.* 1. oszukiwanie, oszukiwanie na wadze; 2. zawieszenie, zawieszanie.

1. Обвѣшивать, Обвѣщать, *v. a.* zawieszac, zawiesić, pozawieszac, uwieszac; -ся, *v. r.* wieszac o co na siebie.

11. Обвѣшивать, Обвѣщать, *v. a.* oszukiwać, oszukiwać kogo na wadze; -ся, *v. r.* mylić się, omylić się na wadze. [вѣщать.]

Обвѣщать, Обвѣщать, *v.* Извѣщеніе, *v.* Извѣщеніе.

Обвѣщаніе, -я, *n.* obwiaczanie, owinięcie.

Обвѣщать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Обвѣшивать, -ся.

Обвѣшка, -и, *f.* obwiaczka, obwiaczka, pawiazka, obwiaczanie.

Обвѣщочный, -ая, -ое, *adj.* obwiaczkowy, pawiazkowy.

Обвѣщываніе, -я, *n.* obwiaczwanie.

Обвѣывать, Обвѣзать, *v. a.* - что, obwiaczować, obwiaczac, owijać, owinać; -ся, *v. r.* obwiaczować się, obwiaczac się, owijać się, owinać się, otulać się, otulić się; *v. p.* być obwiaczwanym, obwiaczanym. [У. Zar....]

Обгаживать, Обгладить, -ся, Обгизъ, -и, *f.* bandoler, bandolet; *v.* Обгизъ.

Обгладывать, Обглонать.

Обгладаніе, -я, *n.* naginanie, ogięcie w około.

Обгладить, Обглотить, *v. a.* naginac, nagiac, ob(g)lincac, ob(g)lincac w około czego; -ся, *v. p.* być ob(g)linalym, ob(g)litym.

Обгизъ, -а, *m.* ogięcie.

Обгладывать, Обгладать, *v. a.* obgrzycac, obgrzyc, ogrzycac, ogrzyc; -ся, *v. p.* być obgrzanzym, obgrzanzonym.

Обгладывать, Обгладить, *v. a.* ogladzac, ogladzić.

Обгладать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Обгладывать, -ся. [dac.]

Обгладать, *v. a.* Essc. *sl.* ogladzac, obzierezac, obzierezac.

Обгладить, *v. perf.*, *v. sub*: Обгладывать.

Обгнивать, Обгнить, *v. n.* ogniwac, gnic w około.

Обговаривать, Обговорить, *v.* Наговаривать, Клеветить.

Обговоръ, -а, *m.*, *v.* Наговоръ, Клеветъ.

Обгонка, -и, *f.* 1. wyścig, prześcig; 2. *v.* Слѣчка.

Обгонять, Обгонять, *v. a.* - хорб, przegoniac, prześcigac, prześcignac, wyścigac, wyścignac, wypredzac, wypredzić kogo (w ozem).

Обгорѣть, Обгорѣть, *v. n.* ogorywac, ogorzec, opalac, opalac się. [ogorzaly, opalony.]

Обгорѣлый, -ая, -ое, *adj.* Обгорѣть, *v. perf.*, *v. sub*: Обгорѣть.

[ogryzienie.]

Обгрызаніе, -я, *n.* ogryzanie, obgrzanie, obgrzanie, *v. a.* ogryzac, ogryzić, okracac; -ся, *v.*

р. być ogryzanym, ogryzionym, okąsanym. [okąsanie.]

Обгрызёние, -я, *n.* ogryzanie, **Обдавание**, -я, *n.* oblewanie, zlewanie (np. wodą); - wórowъ, oprazanie.

Обдавать, **Обдаты**, *v. a.* oblewać, oblać, zlewać, zlać (np. wodą); - wórowъ, oprazać, oprazyć; okrywać, okryć; -ся, *v. p.* być oblanym (np. wodą); - wórowъ, być oprazonym.

Обдаривание, -я, *n.* obdarzanie, obdarowanie.

Обдаривать, **Обдарить**, *v. a.* obdarzać, obdarzać, obdarować, udarować. [sub: Обдаривать.]

Обдаровать & **Одарить**, *v. a.* **Обдёрганіе**, -я, *n.* oskubywanie, obrywanie.

Обдёргивать, **Обдёргать**, **Обдёрнуть**, *v. a.* oskubywać, okubac, obrywać, oberwać; obciągać, obciągać, porpawiać, porpawić (np. suknie); -ся, *v. r.* obciągać się, obciągać się, porpawiać się.

Обдёржаніе, -я, *n.* 1. zrobienie dobrem przez używanie, udobrzenie; 2. *Eccl. sl.* posiadłość, majątek nieruchomy.

Обдёржить, *v. a. perf. Eccl. sl.* posiadać, otrzymać co.

Обдёржать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Обдёрживать**, -ся.

Обдёрживаніе, -я, *n.* robienie dobrem przez używanie, udobrzenie; *v.* **Обдёржаніе** (1).

Обдёрживать, **Обдёржить**, *v. a.* przez używanie dobrem czynić, robić, zrobić, udobrzać, udobrzyć; -ся, *v. p.* przez używanie stawać się, stać się dobrym, dobrzeć.

Обдёржка, -я, *f.*, *v.* **Обдёржаніе**. [sub: Обдёрживать, -ся.]

Обдёрнуть, -ся, *v. perf.*, *v.* **Обдираніе**, -я, *n.* obdzieranie.

Обдира́ть, **Ободра́ть**, *v. a.* (прогр & *) obdzierać, obdrzeć, odzwać, zdzierać, zedrzeć; obodра́ть как хипку, *v.* **Обдуніть** (как х.); -ся, *a) v. r.* obdzierać się, obdrzeć się; *podrзеć się*; *β) v. p.* być obdzieranym, obdartyм, odartyм.

Обди́рка, -я, *f.* obdzieranie, obdarcie. [szalberz.]

Обдунало, -я, *n. pop.* oszuł, **Обдунаніе**, -я, *n.* odmuchanie.

Обдунать, **Обдуть**, *v. a.* 1. odmuchiwac, odmuchać; 2. *pop.*, *v.* **Надуть**, **Обманывать**; -ся, *v. p.* być odmuchiwanym, odmuchiwanym.

Обдуманіе, **Обдумываніе**, -я, *n.* rozważenie, rozważanie, namysł, myślenie.

Обдумывать, **Обдумать**, *v. a.* rozważać, rozważać, romы́slac, romы́slęc. [Обдумать, -ся.]

Обдуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Обдѣланіе**, -я, *n.* obrobienie, wyrzucowanie, oglądzenie, oszlifowanie; oprawienie.

Обдѣлать, -ся, *perf.*, *v.* **Обдѣлывать**, -ся.

Обдѣлка, -я, *f.*, *v.* **Обдѣланіе**.

Обдѣленіе, **Обдѣлываніе**, -я, *n.* krzywiznienie, krzywiznienie (kogo w podziale). [лать, -ся.]

Обдѣловать, -ся, *v.* **Обдѣлывать**, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Обдѣлать**, -ся. [нле.]

Обдѣлываніе, *сfr.* **Обдѣлывать**, **Обдѣлать**, *v. a.* obrabiać, obrobić, wyrzucować, oglądać, oglądzić, szlifować, oszlifować; oprawiać, oprawić; -ся, *v. p.* być obrabianym, obrobionym, ogladzonym, oszlifowanym; być oprawianym, oprawionym. [(kogo w podziale).]

Обдѣль, -я, *n.* krzywiznienie **Обдѣлять**, **Обдѣлить**, *v. a.* okrzywiznać, okrzywiznić, krzywiznić kogo (w podziale); -ся, *v. p.* być krzywiznionym, okrzywiznionym (w podziale).

Обезвинити, **Обезвинить**, *Eccl. sl.*, *v.* **Оправдывать**.

Обезглавить, *v. perf.*, *v. sub:* **Обезглавливать**. [глову.]

Обезглавленіе, -я, *n.* ścięcie **Обезглавливать**, **Обезглавить**, *v. a.* ścinać, ściąć głowę.

Обездѣнѣть, *v. n. perf.* zostać bez pieniędzy, zgoleć, być ogolonym z pieniędzy.

Обеззабѣчивать, **Обеззабѣтить**, *v. a.* zabezpieczać, zabezpieczyć, ubezpieczać, ubezpieczyć, zaspokajać, zaspokoić; -ся, *v. r.* zabezpieczać się, ubezpieczać się, ubezpieczyć się, zaspokoić się.

Обеззабѣть, *v. n.* postradać zębu. [дѣние.]

Обезлиственіе, *v.* **Листопаде**.

Обезлиственѣть, *v. n. perf.* rozbić się liści. [лісі.]

Обезлиствити, *v. a.* pozbawić **Обезлюдити**, *v. a.* wyludnić.

Обезлюдѣть, *v. n.* wyludnić.

Обезнадѣженіе, **Обезнадѣживаніе**, -я, *n.* pozbawienie, pozbawianie nadziei; zniechęcenie, zniechęcenie.

Обезнадѣживать, **Обезнадѣжить**, *v. a.* - kogo, pozbawiać, pozbawić kogo nadziei; zniechęcać, zniechęcić kogo; -ся, *a) v. r.* stracić nadzieję; *β) v. p.* być pozbawionym nadziei.

Обезображеніе, **Обезображиваніе**, -я, *n.* oszpecenie, szpecenie, zeszpecenie, oszkaradzenie.

Обезображивать, *v. a. impf.* **Обезобразить**, *v. a. perf.* oszpecać, oszpecić, zeszpecać, zeszpecić, oszkaradzać, oszkaradzić; -ся, *v. p.* być oszpeconym, zeszpeconym, oszpecać się.

Обезопасеніе, -я, *n.* zabezpieczenie.

Обезопасить, *v. a. perf.* (отъ чего), zabezpieczać, ubezpieczać.

Обезоруженіе, **Обезоруживаніе**, -я, *n.* rozbrojenie, rozbrajanie.

Обезоруживать, *v. a. impf.* **Обезоружить**, *v. perf.* rozbrajać, rozbroić; -ся, *v. p.* być rozbrajanym, rozbrojonym.

Обезопасить, *v. n. perf.* wpaść w bezprzytomność.

Обезпеченіе, -я, *n.* zabezpieczenie, zapewnienie.

Обезпечиваніе, -я, *n.* zabezpieczanie; *сfr.* **Обезпечиваніе**.

Обезпечивать, *v. a. impf.* **Обезпечить**, *v. perf.* zabezpieczać, zabezpieczyć, zapewniać, zapewnić; -ся, *a) v. r.* zabezpieczać się, ubezpieczać się; *β) v. p.* być zabezpieczanym, ubezpieczonym, zapewnianym, zapewnionym.

Обезпокоеніе, **Обезпокоиваніе**, -я, *n.* niepokoј, zniepokojenie, niepokoјenie, trudzenie, udużenie.

Обезпокоивать, *v. a. impf.* **Обезпокоить**, *v. perf.* - kogo, niepokoić, udużać, zniepokoić, zniepokoić, trudzić, udużać; -ся, *a) v. r.* niepokoić się, trudzić się, udużać się; *β) v. p.* być niepokojonym, zniepokojonym, udużonym.

Обезсиленіе, **Обезсилываніе**, -я, *n.* osłabienie, osłabianie.

Обезсилывать, *v. a. impf.* **Обезсилить**, *v. perf.* osłabiać, osłabić; -ся, *a) v. r.* osłabiać się, osłabić się; *β) v. p.* być osłabianym, osłabionym.

Обезсилѣть, *v. n. perf.* osłabić, osłabnąć.

Обезславити, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Обезславливать**, -ся.

Обезславленіе, **Обезславливаніе**, -я, *n.* zniesławienie, osławianie.

Обезславливать, **Обезславить**, *v. a.* zniesławiać, zniesławiać, osławiać, osławiać; -ся, *v. p.* być zniesławianym, osławianym, zniesławionym, osławionym.

Обезсмертвити, -ся, *Eccl. sl.*, *v.* **Обезсмертѣть**, -ся.

Обезсмертѣть, *v. a. perf.* unieśmiertelnić się; *β) v. p.* być unieśmiertelnionym.

Обезстыдствоватися, *Eccl. sl.*, **Обезстыдствоватися** (†), **Обезстыдствовать**, *v. n. perf.* wstydy stracić.

Обезушнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Обезушлять**, -ся.

Обезушленіе, -я, *n.* ogłupienie, stracenie rozumu; pozbawienie rozumu.

Обезушлять, **Обезушнить**, *v. a.* pozbawiać, pozbawiać kogo rozumu, ogłupiać, ogłupić; -ся, *a) v. r.* rozum stracić, ogłupieć, dostać pomieszania; *β) v. p.* być pozbawionym rozumu.

Обезушнѣние, -я, *n.* stracenie rozumu, ogłupienie.

Обезушнѣть, *v. n. perf.* stracić rozum, dostać pomieszania.

Обезчлдити, *v. a. perf. Eccl. sl.*

rozbawić kogo dzieci; -ся, *v. r.* stracić, postrządać dzieci.

Обезчѣдствовати, -ся, *Eccl.*

sl. v. sub: Обезчѣдити, -ся.

Обезчѣдъ, *v. n. perf.* stracić dzieci.

Обезчѣститъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Обезчѣщивати, -ся.

Обезчѣщеніе, Обезчѣщиваніе,

-я, *n.* znieważenie, zniesławienie, osromoczenie.

Обезчѣщивать, Обезчѣститъ, *v. a.* znieważać, znieważуць, zniesławiać, zniesławiać, osromoczyć, osromoczyć; -ся, *v. p.* być znieważo-
nym, zniesławionym, osromoco-
nym.

Обезьяна, -ы, *f. N. n.* (*simia*), małpa; - безхвостая, *v.* Орангутангъ; - Турецкая, *v.* Магготъ. [*czka.*]

Обезьянка, -и, *f. dim.* małpie

Обезьяничанье, -я, *n.* małpowanie, małpiarstwo.

Обезьяничать, *v. n.* małпować, małpicь.

Обезьяничай, -ая, -ое, *adj.* małпи.

Обезьяночка, -и, *f. dim.* mał-

Обезьянскій, -ая, -ое, *adj.* do małp podobny; małпом вла-

дѣству.

Обезьянство, -а, *n.* małpiar-

ство, małpowanie, małpie postę-

powanie.

Обезьянствовать, *v.* Обезъ-

яничать. [*dżaj* kolumny.

Обелискъ, -а, *m.* obelisk, го-

† Обель, -а, *m.* poddany, chłop.

Обельный, -ая, -ое, *adj.* pod-

далий. [*bronienie*, obranianie.

Обергайне, -я, *n.* strzeżenie,

Обергайтель, -я, *m.* obrońca.

Обергательница, -ы, *f.* obro-

ницелка.

Обергательный, -ая, -ое, *adj.* obro-

нонны; обергательная стража,

загора.

Обергаты, Обергѣть, *v. a.*

strzedz, ostrzedz, bronić, obrani-

ać, obronić (кого); ochraniać,

ochronić, oszczędzać, oszczędzić;

-ся, *a)* *v. r.* strzedz się, chronić

się, *etc.*; *б)* *v. p.* być strzeżo-

nym, obranianym, obro-

nićnym. [*przeżornosć.*]

Оберегайне, -я, *n.* ostrożność,

Оберегайтель, *v. a. perf.* brze-

mieniem obciążуць, ciężarną, brze-

mienią zrobić, uprodnić.

Обереженіе, -я, *n.* brze-

mienność, ciężarność, ciężar.

Обереженъ, *v. n. perf.* (*o ko-*

dielacz.) zajęć w ciężar, stać się

ciężarną, brzemienną.

Оберѣчь, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*

Обергаты, -ся.

Обернуть, -ся, *v. perf. semelf.*,

v. sub: Обертывать, -ся.

Обертка, Оберточный, Обѣр-

тываніе, *v.* Обв....

Обертывать, Обернуть, *v. a.*

1. *v.* Обѣртывать; 2. *v.* Пе-

реворачивать.

Обѣртываться, Обернуться, *v.*

г. 1. *v.* Обѣртываться, За-

кृतываться; 2. obracać się,

obróć się, obejrzeć się.

Обѣръ, *indecl.* wyższy, star-

szy, generalny, główny, wielki.

Обѣръ-аіть, -а, *m.* starostwo

generalne. [*wielki* marszałek.

Обѣръ-гофшрмаль, -а, *m.*

Обѣръ-гофмейстеръ, -а, *m.*

вielki mistrz dworu.

Обѣръ-егермейстеръ, -а, *m.*

вielki łowczy.

Обѣръ-ландгерихтъ, -а, *m.*

взд główny ziemski.

Обѣръ-офицеръ, -а, *m.* обер-

нізшы, аз до stopnia majora.

Обѣръ-полицеймейстеръ, -а,

m. oberpolicemajster.

Обѣръ-прокуроръ, -а, *m.* про-

куратор generalny. [*arcykaplan.*

Обѣръ-священникъ, -а, *m.*

Обѣръ-священнический, -ая,

-ое, *adj.* arcykapłański.

Обѣръ-секретарь, -а, *m.* се-

кретarz generalny.

Обѣръ-церемоніймейстеръ, -а,

m. wielki mistrz obzędów.

Обѣръ-штальмейстеръ, -а, *m.*

вielki koniuszy.

Обетшальность, Обетшальный,

Обетшайть, *v.* Obetn....

Обѣчайка, -и, *f.* opraska, о-

бгrecz w okolo wita.

Обечей, Обечейка, *v.* Ячей.

Обжѣга, *v.* Обжѣга.

Обжѣчь, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*

Обжигать, -ся.

Обжигать, Обжигать, *v. a.* omie-

szkiwać, omieszkać; -ся, *v. r.* omie-

szkiwać się, omieszkać się,

zamieszkać się, usadowić się.

Обжигальный, -ая, -ое, *adj.*

stuzący do opalania, do wypala-

nia; обжигальная печь, piec do

wypalania, do topienia.

Обжигальня, -и, *f.* suszarnia,

ozdownia, ożdnica, ożnica.

Обжигальникъ, -а, *m.* opa-

lacz, wypalacz, robotnik со сегіу

lub kruszce wypala.

Обжиганіе, -я, *n.* opalanie;

wypalanie (сегіей); *Chem.* wypala-

nie, oczyszczanie; обжиганіе свай,

opalanie palów.

Обжигатель, Обжигательный,

v. Обжигальникъ, Обжигаль-

ный.

Обжигать, Обжѣчь, *v. a.* opa-

lacz, opalić (*np.* stopy, pale); wy-

palacz, wypalić (*np.* сегіу, kafele,

garki); opalacz, opalić, oparzać,

oparzyć (*np.* nogę, rękę); *Chem.*

wypalacz, wypalić, oczyszczacz,

oczyszcić; -ся, *a)* *v. p.* być opala-

nym, opalanym, wypalanym, wy-

palanym; *б)* *v. r.* oparzać się,

oparzyć się; *в.)* обжѣгшись на

dmucha; kto się na gorącym ara-

rzy, i na zimne dmucha; po szko-

dzie mađry.

Обжигъ, -а, *m.* 1. *v.* Обжиганіе;

2. paliwo, ilość сегіей

lub dachówek na raz wypalona;

3. (ожѣга), oparzelina, oparzelina

gasa z oparzenia, z przypalenia.

Обжиданіе, -я, *n.* oczekiwanie,

spodziewanie.

Обжидать, Обжидать, *v. a.*

oczekiwać, spodziewać się, ро-

цекать, zaszekać.

Обжираться, Обжираться, *v. r.*

обжѣгачь, обжѣгачь.

Обжигать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*

Обжигать, -ся.

Обжѣга, *v.* Обжѣга.

Обжѣга, -ы, *s. c.* obżartuch,

obżęca, obżęca.

Обжѣрливый, -ая, -ое, *adj.*

obżarliwy, obżarty.

Обжѣрный рядъ, *m.* sklepy gar-

kuchniane.

Обжѣрство, -а, *n.* obżartwo.

Обавѣденіе, -я, *n.* oparzenie

(domu, fabryki, zakładu) we

wazelskie potrzeby.

Обавѣсти, -ся або -сь, *v.*

perf., *v. sub:* Обавѣднать, -ся.

Обавѣднать, Обавѣсти, *v. a.*

oparzać, oparzyć (dom, fabry-

kę, etc.) we wazelskie potrzeby;

-ся, *v. r.* oparzać się, oparzyć

się we wazelskie potrzeby (do

domu, fabryki lub zakładu).

Обавѣдство, *v.* Обавѣденіе.

Обаврѣаніе, -я, *n.* *Eccl. sl.* o-

glądanie.

Обаврѣать, Обаврѣать, *v. a.*

ogłądać, obejrzeć; -ся, *v. r.* ogł-

ądać się, obejrzeć się.

† Обаврѣаніе, -я, *n.* widownia,

wieża, z której daleko widzieć

można. [*sl.* widzialny w okolo.

Обаврѣаный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl.*

Обаврѣть, -а, *m.* przegłąd,

glądanie.

Обаврѣаніе, -я, *n.* 1. objanie,

otukiwanie; 2. objanie, okowywa-

nie.

Обаврѣать, Обаврѣать, *v. a.*

objąć, otukać, otłuc; objąć, objąć,

okować, okuć (co żelazem); -

обавнъ, pokrywać, pokryć obji-

ciem; *fig.* objąć komу перья, u-

ciąć komu pióra, obciąć komu

skrzydła, ukroczyć kogo; -ся, *a)* *v.*

r. wycierać się, wytrzeć się (o

sukni, etc.); *б)* *v. p.* być objanym,

objanym, otukanym, otłuczonym;

бъć pokrytym objciem.

Обаврѣа, -и, *f.* objanie, obji-

ecie, otłuczenie; objanie, objicie,

okucie.

Обаврѣа, -вокъ, *f. pl.* tłuszczy

i żylki ро wycięciu ikrę pozostałe,

z których potem tran wytapiają.

Обаврѣаный, (-ый), -ая, -ое, *adj.*

do objania stuzący.

Обаврѣа, -и, *f.* uraza, obraza,

obrażenie; krzywda, ukrzywde-

nienie, ubliżenie; причинать кому

обаврѣ, *v.* Обаврѣать.

Обидливый, -ая, -ое, *adj.* 1. обидливу, уражливу, ображающе; 2. кривдующе.

Обидный, -ая, -ое, *adj.* ображающе, кривдующе, ублажающе.

Обидчивый, *v.* Обидливый (1).

Обидчик, -а, *m.* образитель, кривдушцик, ублажциел.

Обидчица, -ы, *f.* образителька, кривдушциелка, ублажциелка.

Обидять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обижать, -ся.

Обижание, -я, *n.* образание, уражане, кривдужене, ублажане.

Обижать, Обидять, *v. a.* ображать, образить, уражать, уражить, кривдушить, по-, u-кривдушить (кого), ублажать, ублажить; -ся, *v. r.* ображаться, образиться, уражаться, уражаться, уражаться.

Обиле, -я, *n.* обитость, достаток, зытек; богатство; -мыслье, богатство мысли.

Обиловать, *v. n.* -чьмь, обитовать, орыуаг в со, миед достаток сего.

Обильность, -и, *f.* в Обиле.

Обильный, -ая, -ое, *adj.* -чьмь, обитый, хојны, богатый, замоўны.

Обильство, *Eccl. sl.*, *v.* Обиле.

Обиноваться, Обиноваться, *v. r.* *Eccl. sl.* 1. ватриць, поватриеваць; 2. обавиаць ся; 3. таиць, укряуаць.

Обиновение, -я, *n.* *Eccl. sl.* 1. ватриение, поватриевание; 2. обавиение, обавиение; 3. стронность.

Обиноваться, *v. perf.*, *v. sub.* Обиноваться.

Обиновать, -а, *m.* обиньяки, рь. выбег, рь. выбегие, серегие, вытровка, wykret, огрѣдка; говорить без обиньяков, мѳвие без огрѣдки, без выбегов, без церемонии; говорить обиньяками, *обиваясь словами [или словом, правды] в бавелне [или в jedwab].

Обирало, -а, *m.* здзиерца, іурецца; иї. в. Взяточник.

Обирание, -я, *n.* збиране; обирание; здзиерание, здзиерание, іурение. [*np.* owocu].

Обиратель, -я, *m.* збирач

Обирать, Обобрать, *v. a.* 1. збирать, збierać (*np.* owoco z drzewa); обирать, обирать, oczyszczать, oczyszczać; 2. обобрать кого-либо, одрзечь, згавоваць, злупиць, оголотиць, обнаżyć кого.

Обирка, -и, *f.* збиране, збрание (*np.* owosów z drzewa); обирание, обирание. [*радо.*]

Обирѳа, -и, *m. pop.*, *v.* Обиновательность, -и, *f.* mieszkalność, zamieszkalność.

Обиравший, -ая, -ое, *adj.* mieszkalny, zamieszkalny, osadny.

Обиравшие, -а, *n.* *Eccl. sl.* mieszkanie, pomieszkanie, dom.

Обиравщик, -а, *m.* mieszkaniec.

Обиравщица, -и, *f.* *Eccl. sl.* 1. mieszkanica; 2. *v.* Обиравщица.

Обитание, -я, *n.* mieszkanie, zamieszkanie.

Обитатель, -я, *m.* mieszkaniec; обитатели западных стран; mieszkańcy zachodnich krajów; zachodniokrajowcy.

Обиравельница, -и, *f.* mieszkanica. [*Eccl. sl.* mieszkalny].

Обиравельный, -ая, -ое, *adj.*

Обиравать, *v. n.* mieszkać (gdzie); zamieszkiwać.

Обиравелье, -я, *n.* *Eccl. sl.* pomieszkanie, zamieszkanie.

Обиравель, -и, *f.* 1. mieszkanie, pomieszkanie, dom; 2. klasztor; 3. *Eccl. sl.* miejsce pobytu, stanowisko, gospodarz; §. каковъ обитатель, таковъ и строитель, познає мистра по dziele.

Обираве, -я, *n.* обичие.

Обиравь, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обиравать, -ся.

Обиходъ, -а, *m.* potrzeba, obchód, odchód, zażywanie; для своего обихода, на свяг власнэг потребе, для свей власнэг потребе; для домашняго обихода, на домową потребе, для домowej potrzeby, на odchód domowy, dla odchodu domowego.

Обиравание, -я, *n.* 1. otłuczenie, otłuczenie, obrabывание (*np.* lodu przy moście); 2. opinaenie (*np.* wstążkami).

Обиравать, Обколѳить, *v. a.* 1. отлукать, отлукать, obrabываць, obrabываць (*np.* lód w okolo czego); 2. opinać, opinać (*np.* wstążkami).

Обиравать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обиравать, -ся (1).

1. Обиравать, Обиравать, *v. a.* okarać, okarać, okarać, w kóło pokać; -ся, *a)* *v. r.* okarać się; *б)* *v. p.* być okaranym.

2. Обиравать, Обколѳять, -ся, *v. r.* okarać, okarać, okarać, w kóło pokać; -ся, *a)* *v. perf.*, *v. sub.* Обиравать, -ся.

Обиравать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обиравать, -ся.

Обиравать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обиравать, -ся.

Обиравать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обиравать, -ся.

Обиравать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обиравать, -ся.

Обиравать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обиравать, -ся.

Обиравать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обиравать, -ся.

Обиравать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обиравать, -ся.

Обиравать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обиравать, -ся.

Обиравать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обиравать, -ся.

Обиравать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обиравать, -ся.

Обиравать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обиравать, -ся.

Обиравать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обиравать, -ся.

Обиравать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обиравать, -ся.

Обиравать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обиравать, -ся.

obsadzać, obsadzić; *сfr.* lamować, oblamować; -ся, *v. p.* być okładanym, obszywanym, okładac się, obszywać się, etc.

2. Обиравать, Обколѳить, *v. a.* okładać, okładać, obłożyc (*np.* darninę, kamieniem); -ся, *v. p.* być okładanym, okładanym, obłożonym.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся (II).

Обколѳение, Обколѳение, -я, *n.* oklejenie, oklejanie.

Обколѳять, Обколѳять, *v. a.* oklejać, oklejać; -ся, *v. p.* być oklejany, oklejonym.

Обколѳька, -и, *f.* oklejanie, oklejenie. [**Обколѳять**, -ся.]

Обколѳь, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳь, -ся.

Обколѳивание, -я, *n.* objaenie, obtłukiwanie (w kóło).

Обколѳивать, *v. a. impf.* Обколѳить, *v. perf.* objaenie, obtłukiwać, obtłukiwać, objaenie, obtłukiwanie; -ся, *v. p.* być obtłukiwanym, obtłuczonym.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

Обколѳить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обколѳить, -ся.

а) *v. r.* łuszczyć się, łupać się;
б) *v. p.* być oblupowanym, oblupanym.

Облупывать, -ся, *v. perf.* облупать, -ся. Облупчикъ, -чка, *m. dim.* nasad (u sani i kibitki).

Облугание, -я, *n.* 1. oklamanie; 2. ogadanie, obmówienie.

Облугать, Оболгать, *v. a.* 1. oklamywać, oklamać, kłamać, oszukiwać, oszukać; 2. ogadywać, ogadać, obmawiać, obmówić.

Облужный, -ая, -ое, *adj.* sklamanym, zmysłowym; obmówliwym, potwarzliwym, potwarczym.

† Облудный, -ая, -ое, *adj.* 1. duży, otuły, gruby; 2. obły, okragłodługi; Облудный пшав, *v.* Напудокъ.

Облудный, -ая, -ое, *adj.* obłysałym, wylusyałym.

Облудить, *v. n.* obłysić, wyluszyć, ogoleć, obłezić, oblinić.

Облужение, -я, *n.* 1. obłazenie; 2. obłazienie (włosów).

Облужить, Облудить, *v. n.* obłazić, obłezić, wylazić, wyleźć; wypadać, wyrastać.

Облудный, -ая, -ое, *adj.* obłazy, obliniały, obłysały.

Облудать, *v. perf.*, *v. sub:* Облудать.

Облудиться, *v. r.* obłenieć, zleniwieć, stać się leniwym.

Облудить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Облудлять, -ся.

Облудный, -я, *f.*, *v.* Терновник (песочный).

Облупка, -и, *f.* obłepka, obłepka, obłepienie.

Облупление, Облупливание, -я, *n.* obłepienie, obłepianie.

Облупливать, *v.* Облуплять.

Облуплять, Облудить, *v. a.* obłepiać, obłepić; *pop.* * obłazić, obłezić, obłetapic; -ся, *v. p.* być obłepianym, obłepionym.

Облудный, (-ий), -ая, -ое, *adj.* do obłepiania służący.

Облужание, -я, *n.* obłazanie, osmarowanie.

Облужать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Облуживать, -ся.

Облужка, -и, *f.* obłazowanie, obłazanie, osmarowywanie, osmarowanie.

Облуживание, -я, *n.* obłazowanie, osmarowywanie.

Облуживать, Облужать, *v. a.* obłazować, obłazać, pomazać, osmarowywać, osmarować; -ся, а) *v. r.* obłazować się, obłazać się, osmarować się; б) *v. p.* być obłazowywanym, obłazanym, obłepianym, obłepiać się, wylepiać się.

Облуживание, -я, *n.* obłazanie, umazanie.

Облуживать, *v. a. imperf.* Облуживать, *v. perf.* obłazaczać, obłazoczyc; -ся, *v. p.* być obłazaczanym, obłazoczonym, umaczanym.

Облужка, -и, *f. Miner.* blenda.

Облужный, -ая, -ое, *adj.* zwodniczy, ułudny, ludzący.

† Облужество, -а, *n.*, *v.* Облужать. Облужить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Облуживать, -ся.

Облуживость, -и, *f.* omamienie, złudzenie, zawodność.

Облуживый, -ая, -ое, *adj.* mamiący, ludzący, zwodniczy, zdradliwy; namiętność, obłuczność, zwodniczość, rozród uwodzi (zwozdi).

Облужникъ, -а, *m.* oszust, oszukaniec, szalbierz.

Облужница, -ы, *f.* oszustka, szalbierka. [v. Облужничий.

Облужнический, -ая, -ое, *adj.* Облужничий, -ья, -ье, *adj.* oszustowski, oszustny.

Облужь, -а, *m.* oszukaniestwo, oszukanie; *ii.* v. Вдаваться (въ облужь).

Облуживание, -я, *n.* oszukiwanie.

Облуживать, Облужить, *v. a.* oszukiwać, oszukać, zwodzić, ludzić; -ся, а) *v. r.* oszukiwać się, oszukać się; б) *v. p.* być oszukiwanym, oszukany.

Облужание, -я, *n.* powalanie, zwalanie, opaskudzenie.

Облужать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Облуживать, -ся.

Облуживание, -я, *n.* walanie, brudzenie, smolenie.

Облуживать, Облужать, *v. a.* walać, roz-, za-, z-walać, brudzić, za-, z-brudzić, smolić, posmolić, paskudzić, opaskudzić; -ся, а) *v. r.* powalać się, zawałać się; б) *v. p.* być powalany, zawałany.

Облужение, Облуживание, -я, *n.* (po)łuszczenie, (po)plamienie masłem lub olejem.

Облуживать, *v. a. imperf.* Облуживать, *v. a. perf.* tłuszczyć, potłuszczyć, plamić, poplamieć masłem lub olejem. [obwijanie.

Облуживание, -я, *n.* omotanie. Облуживать, Облужать, *v. a.* motać, omotać, obwiązać, obwinąć; -ся, *v. p.* być omotany, obwijany, obwinietym.

Облуживание, -я, *n.* okurzenie, otrzepywanie.

Облуживать, Облужать, *v. a.* okurzać, okurzyć, otrzepywać, otrzepać; - мухъ, oganiać muchy; -ся, *v. r.* okurzać się, okurzyć się, otrzepywać się, otrzepać się; wachlować się, oganiać się od much. [sub: Облуживать, -ся.

Облуживать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Облуживать, -ся.

Облуживать, Облужать, *v. a.* obłazaczać, obłazoczyc; -ся, *v. p.* być obłazaczanym, obłazoczonym.

Облуживать, Облужать, *v. a.* obłazaczać, obłazoczyc; -ся, *v. p.* być obłazaczanym, obłazoczonym.

Облуживать, Облужать, *v. a.* obłazaczać, obłazoczyc; -ся, *v. p.* być obłazaczanym, obłazoczonym.

Облуживать, Облужать, *v. a.* obłazaczać, obłazoczyc; -ся, *v. p.* być obłazaczanym, obłazoczonym.

Облуживать, Облужать, *v. a.* obłazaczać, obłazoczyc; -ся, *v. p.* być obłazaczanym, obłazoczonym.

Облуживать, Облужать, *v. a.* obłazaczać, obłazoczyc; -ся, *v. p.* być obłazaczanym, obłazoczonym.

Облуживать, Облужать, *v. a.* obłazaczać, obłazoczyc; -ся, *v. p.* być obłazaczanym, obłazoczonym.

Облуживать, Облужать, *v. a.* obłazaczać, obłazoczyc; -ся, *v. p.* być obłazaczanym, obłazoczonym.

Облуживать, Облужать, *v. a.* obłazaczać, obłazoczyc; -ся, *v. p.* być obłazaczanym, obłazoczonym.

Облуживать, Облужать, *v. a.* obłazaczać, obłazoczyc; -ся, *v. p.* być obłazaczanym, obłazoczonym.

Облуживать, Облужать, *v. a.* obłazaczać, obłazoczyc; -ся, *v. p.* być obłazaczanym, obłazoczonym.

Облуживать, Облужать, *v. a.* obłazaczać, obłazoczyc; -ся, *v. p.* być obłazaczanym, obłazoczonym.

Облуживать, Облужать, *v. a.* obłazaczać, obłazoczyc; -ся, *v. p.* być obłazaczanym, obłazoczonym.

Облуживать, Облужать, *v. a.* obłazaczać, obłazoczyc; -ся, *v. p.* być obłazaczanym, obłazoczonym.

Облуживать, Облужать, *v. a.* obłazaczać, obłazoczyc; -ся, *v. p.* być obłazaczanym, obłazoczonym.

brukowas, obrukowas; -ся, *v. p.* być brukowanym, obrukowanym.

Обмежевание, Обмежевать, *v. a.* Razmezj... [v. Obmeżenie, -я, *n.* obmezanie.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обмежать, Обмежить, *v. a.* obmezaczyc, obmezaczyc; -ся, *v. p.* być obmezaczanym, obmezaczonym.

Обморѣживать, *v. a. imperf.*,
Обморѣвать, *v. perf.* omgazać,
omgosić.

Обморѣкъ, -а, *m.* omdlałość,
omdlenie, niemoc, słabość.

Обморѣченіе, Обморѣчиваніе,
-я, *n.* omdlenie, oszałowanie.

Обморѣчивать, *v. a. imperf.*,
Обморѣчить, *v. perf.* kogoś, mat-
mieć, omdlić, oszalaować kogo;

-ся, *v. p.* być omdamionym, osza-
lowanym.

Обмѣстять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмѣстивать, -ся.

Обмѣстка, -и, *f.* obrukowanie.
Обмѣтаніе, -я, *n.* omdotanie.

Обмѣтѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмѣтѣвать, -ся. [обмѣтаніе]

Обмѣтка, -и, *f.* omdotanie.
Обмѣченіе, -я, *n.* omdoczenie.

Обмѣчить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмѣчивать, -ся. [omdoczenie]

Обмѣчка, -и, *f.* omdazanie, o-
mdobczya, *v. perf.*, *v. sub.*

Обмѣгаться. [durowanie]

Обмундированіе, -я, *n.* umun-
dowanie.

Обмундировать, -ся, *v. perf.*,
v. sub. Обмундировывать, -ся.

Обмундировка, -и, *f.*, *v.* Об-
мундированіе.

Обмундировывать, Обмунди-
ровать, *v. a.* mundować, *v. a.* m-
undować; -ся, *a)* *v. r.* m-
undować się, umundować się; *б)*

v. p. być umundowanym.

Обмываніе, -я, *n.* 1. obmywa-
nie, omywanie; 2. (o wodzie:) zmy-
wanie, rozmywanie.

Обмывъ, Обмытъ, *v. a.* obmy-
wać, obmyć, omywać, omuć; (o

wodzie:) zmywać, rozmywać; -ся, *a)*

v. r. o(b)mywać się, o(b)myć się; *б)*

v. p. być o(b)mywanym, o(b)mytym. [ваніе (1)].

Обмывка, -и, *f.*, *v.* Обмы-
ваніе.

Обмывки, -вокъ, *f. pl.* obmy-
wki; помыве. [dliny]

Обмылки, -ковъ, *m. pl.* my-
wki; льятъ, *m.* kawalek mydła pozostały od prania czego.

Обмытіе, -я, *n.* obmycie, om-
ucie; *сfr.* Обмываніе.

Обмытъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмывать, -ся.

Обмытъ, -и, *f.* zamiana.

Обмытіе, Обмытіваніе, -я, *n.*
zamienienie, zamienianie, mie-
nianie.

Обмытывать, Обмытывать, *v. a.*
zamieniac, zamienić; -ся, *a)* *v. r.*
zamieniac się, zamienić się; *б)*

zamieniac, zamienić sobie co; *в)*

v. p. być zamienianym, zamie-
nianym. [Обмытывать, -ся]

Обмытывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмытывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Обмытывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмытывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Обмытывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмытывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Обмытывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмытывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Обмытывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмытывать, -ся.

Обмытывать, Обмытывать, -я, *n.*
obmierzenie, omdierzenie, ob-
mierzenie, omdierzenie; oszukanie

w miarze.

Обмытывать, *v. a. imperf.*, Об-
мытывать, *v. perf.* obmierzać, ob-
mierzyć; oszukiwać, oszukać

w mierzeniu; -ся, *v. r.* my-
lic się, (p)omylic się w mie-
rzeniu.

Обмытка, -и, *f.*, *v.* Обмыт-
ывать.

Обмырокъ, -рка, *m.* miara
fałszywa. [krzywudzenie w miarze]

Обмырять, -а, *m.* oszukanie, u-
быврять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обмырять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Обмырять, -ся.

Обрѣсѣвка, -и, *f.*, *v.* Обрисованіе.

Обрисѣвывать, Обрисовывать, *v.* а. гушовач, одгушовач; -ся, *v. p.* быс гушованум, одгушованум.

Обрѣтіе, -я, *n.* огоденіе.

Обрѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Обривать, -ся. [обѣть]

Обрѣвать, *v. perf.*, *v. Oro.* Обривать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обривать, -ся.

Обрѣкъ, -а, *m.* 1. дап, счупаз; 2. *Ecccl. sl.* žoid, zaplata (za stužbe).

Обронить, *v. perf.*, *v. sub.* Обривать. [sty, zarosly.]

Оброслый, -ая, -ое, *adj.* обросленіе, -я, *n.* *Ecccl. sl.* lujšina. [sub: Обросити, -ся.]

Обросити, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Оброснуть, *v. a. perf.* - борода, *Ecccl. sl.* ogolil brod.

Обросити, Обросити, *v. a.* *Ecccl. sl.* strzyd, ostrzyd wlosy; -ся, *v. r.* strzyd, ostrzyd sobie wlosy; lysiec, olysiec.

Обростаніе, -я, *n.* обростаніе.

Обростать, Обрости, *v. a.* обростас, обростац. [ростать]

Обрости, *v. perf.*, *v. sub.* Об-

обротаніе, Обротать, *Ecccl. sl.*,

v. Внудадываніе, Внудадывать.

Обротити *Ecccl. sl.*, *v.* Внудадать.

† Обротчикъ, *v.* Обротчикъ.

Обрѣть, -и, *f.* удзненіа, обрѣтка.

Обрѣчать, *v.* Обобрѣчивать.

Обрѣчка, -и, *f.* раисzczyna, rohocizna. [wnik]

Обрѣчникъ, -а, *m.* счупозна.

Обрѣчный, -ая, -ое, *adj.* счупозному; обрѣчный крестьянинъ,

v. Обрѣчникъ. [ociosanie]

Обрѣбаніе, -я, *n.* обрѣбаніе.

Обрѣвать, Обрѣвуть, *v. a.* обрѣвувас, обрѣвас, ociosувас, ociosас; -ся, *v. p.* быс обрѣванум, обрѣванум; ociosанум; и; оубыс в габаніа.

Обрѣвуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Обрѣвать, -ся.

Обрѣвка, -и, *f.*, Обрѣвленіе,

-я, *n.*, *v.* Обрѣбаніе.

Обрѣвѣкъ, -ѣка, *m.* клос, пѣд.

Обрѣвѣть, -а, *m.* осемброваніе.

Обрѣваніе, -я, *n.* zelzenie, zlatjanie. [zlatjac, zeskalowan.

† Обрѣвуть, *v. a. perf.* zelzyc.

Обрѣвуть, *v. a. perf.* ociosас, обрѣвас в квадрат.

Обрѣвка, -и, *f.* ociosаніе, обрѣбаніе в квадрат.

Обрѣвѣть, *v. p. perf.* стац сѣ русинем, зрусіес.

Обрѣвѣльный, -ая, -ое, *adj.* зарѣсзну, од зарѣсзну; обрѣвѣльное колыбѣ, пѣрсіесіа зарѣсзну.

Обрѣвѣть, Обрѣвуть, *v. a.* зарѣсзас, зарѣсзус, заслубіс; -ся, *v. p.* быс зарѣсзанум, зарѣсзопум, заслубіопум.

Обрѣвѣніе, -я, *n.* зарѣсзопум, заслубіопум.

Обрѣвѣть, -я, *n.* зарѣсзопум, заслубіопум.

Обрѣвѣнникъ, -а, *m.* зарѣсзопум.

Обрѣвѣнница, -и, *f.* зарѣсзопна.

Обрѣвѣкъ, -ѣка, *m. dim.* обрѣсзка.

Обрѣвѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Обрѣвѣть, -ся. [пѣтьсѣ (2).]

Обрѣвѣть, -я, *n.* *Ecccl. sl.* *v.* За-

Обрѣвѣнникъ, -а, *m.* 1. bednarz;

2. зарѣсзопум.

Обрѣвѣнникъ, *v.* Обрѣвѣнникъ.

Обрѣвѣнный, -ая, -ое, *adj.* обрѣсзну, обрѣсзопум. [v. Зялѣтьсѣ.]

Обрѣвѣть, -а, *m.* 1. obrez; 2.

Обрѣвѣніе, Обрѣвѣнваніе, -я, *n.* obalenie, wywroczenie, obalenie, wywrasanie.

Обрѣвѣвать, Обрѣвѣнвать, *v. a.*

obalас, obalic, wywrasас, wywrocic;

-ся, *v. r.* obalас сѣ, obalic сѣ, wywrasас сѣ, wywrocic сѣ.

Обрѣвѣнваніе, -я, *f.* obalina, obalisko, zwalisko.

Обрѣвѣнвать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Обрѣвѣнвать, -ся.

Обрѣвѣніе, -я, *n.* обрѣвѣнваніе.

1. Обрѣвѣть, Обрѣть, *v. a.*

окорувас, окорас; *v.* Окѣпн-

вать; Обрѣвѣтьсѣ, *v.* Окѣпн-

ватьсясѣ.

2. Обрѣвѣть, Оборѣвать, *v. a.*

обгувас, обегвас; -ся, *v. r.*

обгувас сѣ, обегвас сѣ, zerгас сѣ;

obalас сѣ, obalic сѣ.

Обрѣвѣнокъ, -ѣка, *m.* угуек.

Обрѣвѣть, -а, *m.* oberwanie, zap-

radnienie сѣ; odlam.

Обрѣвѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Обрѣвѣнвать, -ся. [nie.]

Обрѣвѣнваніе, -я, *n.* obryzga-

Obryzganіе, Обрѣвѣнвать, Об-

брызгануть, *v. a.* bryzгас, obryzгас,

oryгаск; -ся, *v. r.* obryzгас сѣ, oryгаск сѣ; *β)* *v. p.* быс обрѣзганум.

Обрѣзгануть, -ся, *v. perf.* zer-

tef, *v. sub.* Обрѣзганывать, -ся.

Обрѣзганіе, -я, *n.* obrycie, oko-

panie.

Обрѣзгануть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Обрѣзгануть, -ся (1). [zaniec.]

Обрѣзганецъ, -нца, *m.* obrze-

Obrzezanіе, -я, *n.* obrzezanie,

oberznіecіe, okrajanie.

Обрѣзгануть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Обрѣзганывать, -ся.

Обрѣзганый, (-ый), -ая, -ое, *adj.*

oberznіety, obciety; obryznіа буніага,

papier oberznіety; obryznіа нѣя змѣля, odciety grunt.

Обрѣзкоць, -ѣка, *m.* Obryzo-

czekъ, -ѣка, *m. dim.* obrzezek,

obryzek, odcinek, okrawek.

Обрѣзкъ, -а, *m.* brzeg (u kaź-

żki lub papieru); nóz, rzezak in-

trologatorski; obryzek; ustер в

murze, od którego ściana daje

сѣ сіенсз; въ обрѣзкъ, równo,

pod strzechules; обрѣзкъ коніа-

ный, *v.* Рѣзѣць. [nie.]

Обрѣзганіе, -я, *n.* obryzn-

Obryznаніе, Обрѣзгануть, *v. a.*

obrzezас, obryznас, oberznас,

obciнас, obciгас; -ся, *v. r.*

obrzezас сѣ, obryznас сѣ, oberznас сѣ; *β)* *v. p.* быс obrzezанум, oberznіetyнум, obcietyнум.

Обрѣсть & Обрѣссть, *v. perf.*,

v. sub. Обрѣзгас.

Обрѣзгасъ, -я, *m.* nabywca,

który co znajduje.

Обрѣзгасъ, Обрѣсти & Обрѣссть,

v. a. (prop. & *) znajdowас, zna-

leć; -ся, *v. r.* mieć сѣ, po-

dziewас сѣ gdzie; *β)* *v. p.* быс

znalezionум.

Обрѣсненіе, -я, *n.* odkrycie,

wynalezienie, znalezienie; obry-

tenіe cęstnago kręsta, znalezienie

świętego kręzta.

Обрѣснетіе & Обрѣснетіть, *v. perf.*,

v. sub. Обрѣснетівать.

Обрѣснетіца, -и, *f.* ośaczenie,

przybicie lat.

Обрѣснетіваніе, -я, *n.* ośacnie,

objąanie latami.

Обрѣснетівать, Обрѣснетіть,

& Обрѣснетіть, *v. a.* ośacic, ośa-

cić, przybijас, przybic laty.

Обрѣснглость, -и, *f.* zmarszczo-

ność.

Обрѣснглый, -ая, -ое, *adj.*

zmarszczony; nabrzmiаly.

Обрѣснгутъ, *v. n. perf.* roma-

rszczyc сѣ.

Обрѣснотѣць, -ѣтка, *m.* młody

pies z grubemi łapami.

Обрѣснотіть, *v.* Obereżenіть.

Обрѣснотіть, *v.* Obereżenіть.

Обрѣдять, *v. perf.*, *v. sub.*

Обрѣждать.

Обрѣдливый, -ая, -ое, *adj.*

lubiący ceremonie, obrzadki.

Обрѣдникъ, -а, *m.* księga ce-

remoniј, obrzędów.

Обрѣдимый, -ая, -ое, *adj.* ob-

brzędowy, obrzadkowy.

Обрѣдь, -а, *m.* obrząd, obrzad-

dek, ceremonial.

Обрѣждать, Обрѣдять, *v. a.*

orgawас, orgawic bite bydł.

Обрѣженіе, -я, *n.* orgawienie

bitego bydłeca.

Обсѣда, -и, *f.* osadzenie, wy-

sadzenie (np. drzewami).

Обсѣдка, -и, *f.* osadzanie, za-

sadzanie, wysadzanie (np. drze-

wami). [Obśajnівать, -ся.]

Обсѣдить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Обсѣжнать, Обсѣживаніе, -я,

n., *v.* Obsаdca.

Обсѣживаніе, Обсѣдить, *v. a.*

obsadzас, obsadzic, wysadzас,

wysadzic (np. drzewami); -ся, *v. p.*

быс obsadzанум, obsadzонум.

Обсѣлывать, Обсѣлать, *v. a.*

smarгас, zasmarговас łojem,

łaciас, zatusic.

Обсѣсаніе, -я, *n.* obsysanie.

Обсѣсывать, Обсѣсать, -ся, *v. a.*

obуwуwас, obуwуsас.

Обсѣхариваніе, Обсѣхарить, *v. a.*

сukговас, осукговас, posukговас;

-ся, *v. p.* быс (posukгованум).

[Насѣлать, -ся.]

Обсѣлать, Обсѣлать, -ся, *v. a.*

Obserwatorія, -и, *f.* obserwa-

torium, uważnia, dostrzegalnia.

обтыkanie, obetkanie, powtykanie.

Обтыкать, **Обтыкать**, *v. a.* обтыкать, obetkać, powtykać, powsadzać.

Обтягивание, *-я, n.* obciążanie, powlekanie.

Обтягивать, **Обтянуть**, *v. a.* obciążać, obciążać, powlekać, powlec; *-ся, а) v. r.* obciążać się, wyciągać się; *б) v. p.* być obciążanym, obciążniwym.

Обтяжка, *-и, f.* obciążenie, powleczenie; powłoka.

Обтяжной, (*-ый*), *-ая, -ое, adj.* obciążany; obciążający; *пгловны, guziki* obciążane.

Обувальник, *-а, n.* obuwaacz, wzuwacz.

Обувальный, *-ая, -ое, adj.* do obicia służący, wzuwalny; *обувальный* рогъ, *v.* *Обувальникъ.*

Обувание, *-я, n.* obuwanie, wzuwanie.

Обувать, **Обуть**, *v. a.* — *кого-либо*, obuwać, obuć; **oszuкаć, okpić; -ся, а) v. r.* obuwać się; obuć się; *б) v. p.* być obuwanym.

Обувь, *-и, f.* obów', obowie, obuwie. [*звѣзденіе, сцісненіе.*]

Обужение, **Обуживание**, *-я, n.*

Обуживать, **Обужить**, *v. a.* *звѣздъ, звѣздъ, сѣиска, сѣисацъ; -ся, v. p.* być *звѣзданым, звѣздоним;*

Обуза, *-и, f.* ciężar. [*лут.*]

Обузданіе, *-я, n.* okiełznanie, pohamowanie, poskromienie.

Обуздатель, *-я, m.* poskramiacz, poskromiciel.

Обуздать, *-ся, v. perf., v. sub.* *обуздывать, -ся.*

Обуздывание, *-я, n.* poskramianie, hamowanie.

Обуздывать, **Обуздывать**, *v. a.* poskramiać, poskromić, hamować, pohamować, okiełzać; *okiełznać, обуздывать* гнѣвъ, hamować гнѣвъ.

Обузить, *-ся, v. perf., v. sub.* *обузить, -ся.* [*морза.*]

Обуревание, *-я, n.* wzburzenie

Обуревать, *v. a.* wzburzać, spragniać burzę; *страсти егo* *взбуревать*, pamiętności *го* *взбуревать*; *-ся, v. p.* być *взбуреваным* на бурже; *бүдъ* *мнотаным* на *валнoсцями.* [*Обувать, -ся.*]

Обуть, *-ся, v. perf., v. sub.*

Обуть, *-а, m.* obuch, ucho siekiery; *счловіек *тѣру, пперо-жѣтну, рѣи, магаж;* *пришлo-жѣтн* *тѣпѣр* *на* *обуѣ* *рoжѣ* *мoлo-жѣтн*, *§.* *on* *бнeдѣ* *клeпe,* *oслaтнѣ* *бнeдѣ* *снeгн.*

Обучать, **Обучить**, *v. a.* — *кого-либо* *чѣмъ, учуць, наuczаць* *кого;* *обучать* *кого-либо* *мүзыкѣ,* *учуць* *кого* *мүзыкѣ; -ся, а) v. r.* *учуць* *ся, wycуаць* *ся, wycуoуць* *ся; б) v. p.* *бүдъ* *наuczаным, наuczоным, wycуоным.*

Обучение, *-я, n.* uczenie się, nauka, nauczanie.

Обучить, *-ся, v. perf., v. sub.* *обучать, -ся.*

Обушие, *-я, n.* *Ecd. sl.* klapka ucha, koniec ucha, mięksiz.

Обушник, *-а, m.* narzędzie kowalskie służące do naprawienia siekier. [*stwo, warguа.*]

Обуяние, *-я, n.* *Ecd. sl.* szalen-

Обуяты, *v. n.* *Ecd. sl.* oszaleć, zwaгuować; *егo* *обуялн* *страсті,* *памѣтносц* *го* *оранoвалы;* *страхъ* *обуяль* *егo,* *страх* *го* *оранoвал.*

Обхаживать, **Обходить**, *v. a.* *обходзіць, obejść.*

Обхаживать, **Обхаживать**, *v. a.* *орлуваць, орлуць, орлуваць.*

Обхаживать, *v. perf., v. sub.* *обхаживать, -ся.*

Обхватывать, [*гarnienie.*]

Обхватка, *-и, f.* objęcie, obejmąć; *-а, m.* objęt, objęcie.

Обхватывание, *-я, n.* obejmowanie, ogarnianie.

Обхватывать, **Обхватить**, *v. a.* *obejтmować, objąć, ogarniać, ogarnąć; пламя* *обхватило* *всѣ* *строеніе, плoмeнeм* *огарналь* *цаля* *будoвнe.* [*прzejтmоść, гречезнось.*]

Обходительность, *-и, f.* *u-*

Обходительный, *-ая, -ое, adj.* *urzejтny, гречезны.*

Обходить, **Обойти**, *v. a.* *obchodзіць, obejść; schodzić; omijać, ominać; -* *кого-либо, *rominać, opuścić, zostawić* *кого* *bez* *pagrody; -* *весь* *гoрoдъ, obejść, schodzić* *całe* *miasto; -ся, v. r.* — *съ* *кѣмъ, obchodзіць* *ся, postępować* *z* *kim; (o* *towarach):* *wypadać, kosztować; -* *безъ* *чегo-лнбо, obchodзіць* *ся, obejść* *ся* *bez* *czego.*

Обходить, *v. perf., v. sub.* *Обхаживать.*

Обходный, *-ая, -ое, adj.* *obchodny, obchodowy; obходная* *стража, страж* *obходная; в.* *До-зoръ; и.* *в.* *Двнжѣніе* (*обходное*).

Обходъ, *-а, m.* obchód, obchodzenie, obejście; *дозoрный* *обходъ, страж* *obходная, patrol.*

Обходжение, *-я, n.* obchodzenie; *obchodzenie* *ся* (*z* *kim*).

Обчесаніе, *-я, n.* oczesanie.

Обчесать, *-ся, v. perf., v. sub.* *Обчесывать, -ся.* [*oczesanie.*]

Обческа, *-и, f.* oczesywanie.

Обчесывать, *-ся, v. perf., v. sub.* *Обчесывать, -ся.*

Обчесывание, *-я, n.* oczesywanie; *сfr.* *Обчесаніе.*

Обчесывать, **Обчесать**, *v. a.* *oczesуwać, oczesać; -ся, а) v. r.* *oczesуwać* *ся, oczesać* *ся; б) v. p.* *бүдъ* *oczesуваным, oczesаным.*

Обчь, *-а, m.* omułka *в* *gachubie, przegachowanie* *ся.*

Обчистить, *-ся, v. perf., v. sub.* *Обчистать, -ся.* [*oчoдoжeніe.*]

Обчистка, *-и, f.* oczyszczenie.

Обчистать, **Обчистить**, *v. a.* *oczyszczać, oczyszczyć, oчoдoжыць,*

oчoдoжыць; -ся, а) v. r. *oczyszczać* *ся, oczyszczyć* *ся, oчoдoжыць* *ся; б) v. p.* *бүдъ* *oczyszczаным, oczyszczоным, oчoдoжoным.*

Обчищение, *-я, n.* oczyszczenie, oчoдoжeніe.

Общановатъ, *v. a. perf.* *oszańcować, okorać; -ся, v. r.* *oszańcować* *ся, okorać* *ся.*

Обшаривание, *-я, n.* obszukiwanie, szperanie, przetrząsanie.

Обшаривать, **Обшарить**, *v. a.* *obszukiwać, przetrząsać, szperać; -ся, v. p.* *бүдъ* *obszukiwanym, obszukanym, przetrząsanym.*

Обшестіе, *-я, n.* obejście.

Обшывалка, *-и, f.* obszuwaczka. [*ка* (1).]

Обшывание, *-я, n.* *в.* *Обшыва-*

Обшывать, **Обшить**, *v. a.* *1.* *obszуwać, obszуць; -* *кого-либо, odziewać, odziać, prziodziewać, prziodziać* *кого; 2.* *objąć, objąć* (*np.* *deskami*); *-ся, v. r.* *1.* *бүдъ* *obszуваным, obszутым; бүдъ* *odziewаным, бүдъ* *objаным, objітym.*

Обшывка, *-и, f.* *1.* *obszуwanie, obszуць; obszуwka; 2.* *objanie, objęcie* (*np.* *deskami*).

Обшывни, *-ей, m.* *pl.* *sanki* *szeroкие* *lubiane; v.* *Пoшeвнн.*

Обшывной, (*-ый*), *-ая, -ое, adj.* *obszуty; do* *objania, do* *objicia* *uzywan; obшывной* *дoскн, deskн* *do* *objania.*

Обшывочный, *v.* *Обшывной.*

Обшаривать, *-и, f.* *obszуżeność, rozległość.*

Обшарный, *-ая, -ое, adj.* *obszуżony, rozległy.* [(1).]

Обшить, *-я, n.* *в.* *Обшывалка.*

Обшлять, *-а, m.* wyłoga, *pl.* *wyłogi, obszлаг, pl.* *obszлагн, iapka, pl.* *lapki* *u* *szaty.*

Общачный, *v. r.* *Ecd. sl.* — *ва* *чѣмъ, мѣст* *в* *чѣм* *удіалъ, учезтнeцнзучъ, стawać* *ся* *учезтннkнем,* *спoлннкem* *снeгo.* [*razem.*]

Обще, *adv.* *spólnie, pospolu.*

Общеармейский, *-ая, -ое, adj.* *для* *цаей* *армн* *презначзны; oбщeармeйскн* *мунднръ, mundur* *для* *цаей* *армн* *презначзны; -жнтлѣ* *-я, m.* *spólnіeskanіe, spolecznik, zakonnik* *klasztorny, braciasek; -жнтлѣнось, -и, f.* *spolecznosc; towarzystwo; -жнтлѣный, -ая, -ое, adj.* *spoleczny, spólny, towarzyski; -жнтлѣнось, -а, n.* *Ecd. sl.* *spolecznosc, spoleczenstwo, towarzystwo; (w* *klasztorach):* *bractwo.*

Общественность, *v. n.* *Ecd. sl;* *жүд* *в* *спoлнeчнoсцн,* *в* *спoлнoсцн,* *в* *тоwarzystwнe; -жнтлѣ, -я, n.* *v.* *Общественство; -жнтлѣный, -ая, -ое, adj.* *publiczny; -народный, -ая, -ое, adj.* *powszeczny, ogólny; obщeнародное* *пpавo, пpавo* *powszeczne.*

Общенье, *-я, n.* *1.* *współka, spolecznosc, wspólnіość, towarzystwo; 2.* *pomoc, wsparcie,*

wspieranie, wspomaganie; 3. komunii świętej.

Обще-полезность, -и, *f.* пользытеk ogólny, użyteczność; -полезный, -ая, -ое, *adj.* przydatny dla ogólnu, ogólnowu.

Общественный, -ая, -ое, *adj.* powszechny, gminny, publiczny; общественное благо, dobro powszechne; общественная жизнь, v. Общежитіе.

Общество, -а, *n.* społeczeństwo, społeczność, towarzystwo, gmina; общество ученых, учёное общество, towarzystwo uczonych; торговое -, towarzystwo handlowe, (kurpieckie).

Общепотребительный, -ая, -ое, *adj.* powszechnie używany.

Община, -и, *f.* powszechność, wspólność, ogólni, spólność; гмина. [пообрывание.]

Общинаніе, -я, *n.* obskubanie, obциптаніе, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Общинывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Общинываніе, -я, *n.* obskubanie, obcywanie.

Общипывать, -я, *v. a.* obskubywać, obskubać, obcywać, oberwać, poobrywać; -ся, *v. p.* być obskubywanym, obskubanym, obcywanym, poobrywanym.

Общитель, -а, *m.* Ecl. st. spólnik, ucześnik. [гзыкoсь.]

Общительность, -и, *f.* towa-

Общительный, -ая, -ое, *adj.*

Ecl. st. szczerobliwy.

Общій, -ая, -ее, *adj.* powszechny, ogólny, spólny, rozporolity; общее благо, dobro powszechne; общими силами, spólnymi siłami; общего рода, *Gram.* (generis communis), obojczy pleci.

Общник, -а, *m.* v. Соучастникъ, Сотрудникъ.

Общница, -и, *f.* v. Соучастница. [ogólność, ogólni.]

Общность, -и, *f.* powszechność, Обь, *praep.*, v. Обь.

Общностный, -ая, -ое, *adj.* obejmujący, zawierający w sobie, objęty.

Общялющій, -ая, -ое, *adj.* obejmujący, zawierający w sobie.

Объёмъ, -а, *m.* obwód, objęty, objętość, objęcie; и. v. Обхватъ.

Обыграііе, Обыгрываніе, -я, *n.* ograniczenie, ogrywanie (np. w karty); uперзепіе przez ograniczenie instrumentu muzycznego.

Обыгрывать, Обыгрывать, *v. a.* ogrywać, ogrас (kogo w grze jakiej); uперзасіе, uперзасіе (ограничение instrumenta muzycznego; -ся, *a*) *v. r.* ogrywać się, ogrасіе się, stać się lерзасіем (ограничение); *β*) *v. p.* być ogrywanym, огрыганым.

Обызыивать, *v. a. perf.* - когo-либо, згoбіс кому szkоде.

Обыиати, Обыати и Обыать, *v. a.* Ecl. st. 1. obejmować, objąć; и. v. Обыиывать; 2. zbierać, zebrać (np. winogrona); -ся,

a) *v. r.* obejmować się, objąć się; uściśkać się; *β*) *v. p.* być obejmowanym, objętym; być uściśkanym. [nie.]

Обысканіе, *сfr.* Обыскиваніе.

Обыскать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Обыскивать, -ся.

Обыскиваніе, -я, *n.* przetrząywanie, przetrząsanie, przeszukiwanie.

Обыскивать, Обыскать, *v. a.* przetrząsać, przetrząsć, przetrząsnać, szukać, wyszukiwać, wyszukać, rewidować, zrewidować, przepatrywać; -ся, *a*) *v. r.* poszukiwać, szukać u siebie; *β*) *v. p.* być wyszukiwanym, zalezionym, znajdującym się.

Обыскъ, -а, *m.* szukanie, śledzenie, poszukiwanie, rewizya; śledztwo, badanie, indagacya; Ecl. świadectwo, dowодзасіе, iż zbierający się do małżeństwa nie są z sobą w pokrewieństwie.

Обыданіе, -я, *n.* objadanie.

Обыдаты, Обысть, *v. a.* objadać, objeść; (o rzeczach gryzacych) obgryzać, obgryźć, obżerać, obześć; * cudze objady czesto zjadać, wyjadać, na objady przymilać się, przylizywać się;

-ся, *a*) *v. r.* objadać się, objeść się, obżerać się, obześć się; *β*) *v. p.* być objadanym, objedzonym.

Обыдёніе, *сfr.* Обыданіе.

Обыды, -ей, *f. pl.* niedojadki, pasza przez bydo niezjedzona.

Обыдки, -овъ, *m. pl.* niedojadki. [дз.]

Обыдья, -евъ, *n. pl.*, v. Обыдьядять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Обыдывать и Обыдывать.

Обыдка, -и, *f.* objazdzka, objeżdżanie, objeżdżenie; v. Обыдзды. [Дозорный.]

Обыдникъ, Обыдний, *v.*

Обыдний, -ая, -ое, *adj.* objazdny, objazdowy; обыдняя стража, v. Обыдзды (дозорный).

Обыдчикъ, -а, *m.* таможенный, пограничный, celny objeżdзасіе, dozorca; береговой обыдчикъ, стражник надморски.

Обыдъ, -а, *m.* objazd, objeżdżanie; ront, patrol konny; дозорный обыдъ, ront, patrol konny. [nie; *сfr.* Обыдзды.]

Обыжзать, Обыжзать, *v. a.* objeżdзасіе, objechać; otacsas, otoczyć; конница обыжзала неприступную пхоту, jazda oskoczyła piechotę nieprzycielską.

Обыжзать, Обыжзать, *v. a.* objeżdзасіе, objeżdзасіе.

Обыжзаніе, Обыжзаніе, -я, *n.* objeżdżenie, objeżdżanie, ujeżdżenie (konia). [11.]

Обыжзывать, v. Обыжзать.

Обыжзий, -ая, -ое, *adj.* objazdny, objazdowy; обыжзий, -аго, *a. m.*, v. Обыжзачькъ.

Обыжь, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Обыждать, -ся.

Обыханіе, -я, *n.*, v. Обыхдзды (1).

Обыхать, *v. perf.*, *v. sub.* Обыхдзды (1). [zmysly stracic.]

Обыуродвти, *v. n. perf.* ozaslec.

Обыуватель, -я, *m.* objawiciel, okaziciel, oświadczyciel, oznajmiciel.

Обыувательница, -и, *f.* objawicielka, okazicielka, oświadczycielka, oznajmicielka.

Обыувательный, -ая, -ое, *adj.* objawiający, oznajmiający, oświadczający.

Обыувать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обыувать, -ся. [nie.]

Обыувка, -и, *f.*, v. Обыувленіе.

Обыувленіе, -я, *n.* ogłoszenie, oznajmienie, oświadczenie, obwieśzczenie; обяувленіе любви, oświadczenie miłośnicі.

Обыувать, Обыувать, *v. n.* ogłaszać, ogłosić, objawiac, objawić, oświadczać, oświadczyć, obwieśzczać, obwieścić, deklarować; обяувать воіну, wypowiedzieć wojnę; - вснарoдію, obwieśzczasz narodowi; обяувать претензію на когo-либо, v. Предъявлять (np.); обяувать o вступленіи въ бракъ, v. Оглашать (2); -ся, *a*) *v. r.* objawiasz się, okazujesz się, okazasz się, pokazasz się; *β*) *v. p.* być ogłaszanym, ogłoszonym, objawianym, objawionym. [wasz:] okocisz się.

Обыувгнись, *v. r. perf.* (o Обыувденіе, -я, *n.* objeżdzenie się, objazdstwo.

Обыудный, v. Обыурливый.

Обыуръ, v. Обыуръ.

Обыясачывать, Обыясачить, *v. a.* obczajzać, obczajć danina, nakładac, nalozyc haracz.

Обыясеніе, -я, *n.* objaśnienie, wyjaśnienie, odwiakanie.

Обыяситель, -я, *m.* objaśniciel, wyjaśniciel.

Обыясительный, -ая, -ое, *adj.* objaśniający, wyjaśniający.

Обыяснать, Обыяснить, *v. a.* objaśniasz, objaśnić, wyjaśniasz, wyjaśnić się; *a*) *v. r.* objasniasz się, objaśniasz się, wyjaśniasz się; *β*) *v. p.* być objaśnianym.

Обыяти, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Обыиати, -ся.

Обыать, -я, *n.* objęcie, objeccion, uściśkanie, uściśk.

Обыятность, -и, *f.* objętość.

Обыятный, -ая, -ое, *adj.* objęty, do objęcia.

Обыть, *v. perf.*, *v. sub.* Обыиати. [mieczkanie.]

Обыуватель, -я, *m.* obyuatek, Обыувательница, -и, *f.* obyuatekka, mieszkanka.

Обыувательскій, -ая, -ое, *adj.* obyuatecki.

Обыувать, Обыувать, *v. a.* obyuatekować, obyuatekować.

Обыувать, Обыувать, *v. a.* obyuatekować, obyuatekować.

Обыувать, Обыувать, *v. a.* obyuatekować, obyuatekować.

Обыувать, Обыувать, *v. a.* obyuatekować, obyuatekować.

Обыувать, Обыувать, *v. a.* obyuatekować, obyuatekować.

Обыувать, Обыувать, *v. a.* obyuatekować, obyuatekować.

Обыувать, Обыувать, *v. a.* obyuatekować, obyuatekować.

Обыувать, Обыувать, *v. a.* obyuatekować, obyuatekować.

Обыувать, Обыувать, *v. a.* obyuatekować, obyuatekować.

Обыувать, Обыувать, *v. a.* obyuatekować, obyuatekować.

Обыувать, Обыувать, *v. a.* obyuatekować, obyuatekować.

Обыувать, Обыувать, *v. a.* obyuatekować, obyuatekować.

Обыувать, Обыувать, *v. a.* obyuatekować, obyuatekować.

Обыувать, Обыувать, *v. a.* obyuatekować, obyuatekować.

parowisty, wędolisty, wąwozisty, padolisty.

Обра́зка, -и, *f.* в. Сѣслинкъ.
Обра́жннй, -а, *m.* *Bot.* (*hyoseria*), świnią salata, prosinka.

Овса́нникъ, -а, *m.* chlób owsiany.

Овса́ница, -ы, *f.* Овса́нникъ, -а, *m.* в. Мишникъ.

Овса́нка, -и, *f.* *H. n.* (*embetica hortulana*), poświerka ortula.

Овса́ный, -ая, -ое, *adj.* owsiany; овса́ная кашка, каша owsiana; овса́ный корень, в. Ко золо борóдникъ (овсаюкоб-ревный).

Овца́, -и, *f.* овца; одна парилва овна́ всё стадо марѣтъ або по́ртитъ, jedna owca parzywa wszystko (całe) stado [или całą trzodę] żarzą.

Овцеводе́цъ, -да, *m.* hodownik owiec. [chów owiec.

Овцево́дство, -а, *n.* chów, wy-

Овцево́дъ, -а, *m.* hodownik owiec. [młoda.

Овца́, -чати, *n.* *Eccl. sl.* owca

Овча́рка, -и, *f.* owczarki pies.

Овчарни́къ, -ы, *m.* в. Овчарня.

Овчарни́ый, -ая, -ое, *adj.* owczarny; до овчарни нале́жащй.

Овчарня, -и, *f.* owczarnia.

Овча́рь, -а, *m.* owczarz.

Овчина, -ы, *f.* owcza skóba.

Овчинка, -и, *f.* *dim.* owcza (или barania) skóбка.

Овчинни́къ, -а, *m.* garbarz (wyrabiacz) skór owczych lub baraniach.

Овчинни́ый, -ая, -ое, *adj.* z skór, z kórek owczych (или baraniach) uszuty; овчинный ту́зюль, barani kożuch, to lub barani.

Овчи́й, -ая, -ее, *adj.* *Eccl. sl.* в. Овчи́й.

† Овчи́огъ, -а, *m.* в. Овчарь.

Ога́дѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Ога́живать, -ся.

Ога́женіе, Ога́живаніе, -я, *n.* в. Зама́раніе, Запи́чканіе.

Ога́живать, Ога́дить, *v. a.* в. Зама́рывать, Запи́чивать, -ся.

Ога́рки, -овъ, *m. pl.* żużel, *pl.* żużla.

Ога́рокъ, -река, *m.* Ога́рочекъ, -чка, *m. dim.* ogarek, dopalony prawie kawałek świecy. [żłowy.

Ога́рочный, -ая, -ое, *adj.* żu-

Ога́рь, -а, *m.* odgórzałość od stońca, сета од сто́нца зерzenio-na, зерzeniołość.

Ога́рь, -и, *f.* в. Ога́рки.

Ога́вить, *v. perf.*, *v. sub:* Ога́дывать.

Ога́вие, -я, *n.* *Archiv.* ogławie stołb, в. Капитѣль.

Ога́влѣніе, -я, *n.* spis, rejestr [в książce]. [dziennica.

Ога́влять, -и, *f.* nagłówek uz-

Ога́влять, Ога́дывать, *v. a.* spisywać, spisać krótki rejestr materji zawartych (в książce).

Ога́глованіе, -я, *n.* *Eccl. sl.* в. Оби́нненіе.

Ога́глолати, *v. perf.*, *v. sub:* Ога́глоловать.

Ога́глоловать, Ога́глолати, *Eccl. sl.* в. Обви́нять, Оговори-вать. [ветникъ.

Ога́глольни́къ, *Eccl. sl.* в. Кле-

Ога́ддѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Ога́дживать, -ся.

Ога́дываніе, -я, *n.* oglada-nie, ogrywanie, ogryzanie.

Ога́дывать, Ога́ддѣть, *v. a.* oglądać, oglodać, ogrywać, ogryzać, ogryźć; -ся, *v. p.* być ogrywanym, ogryzanym, ogryzionym.

Ога́женіе, Ога́живаніе, -я, *n.* oglądzenie, oglądanie.

Ога́живать, Ога́ддѣть, *v. a.* oglądać, oglądzić, oglaskiwać, oglaskać; *ogolacać, ogolocić kogo z czego.

Ога́ситель, -я, *m.* oglosiciel.

Ога́сительни́ый, -ая, -ое, *adj.* ogłaszający, ogłosny.

Ога́сить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Ога́машть, -ся. [osława.

Ога́йска, -и, *f.* ogłoszenie;

Ога́машть, Ога́сить, *v. a.* ogłaszać, ogłosić zapowiedzi, zapowiedziac; nauczać, nauczyć (np. katechizmu); -ся, *a)* v. r. stawać się, stać się głośnym, wiadomym, jawnym; *б)* v. p. być ogłaszanym, ogłoszonym.

Ога́мшеніе, -я, *n.* ogłoszenie; zapowiedzenie, zapowiedź; katechizacja.

Ога́мшени́ый, -ая, -ое, *part. p.* ogłoszony zapowiedzią, zapowiedziany; nauczony katechizmu.

Ога́обельни́ый, -ая, -ое, *adj.* holoblowy. [holoble.

Ога́бля, -и, *f.* holobla, *pl.* Ога́дданіе, -я, *n.* ogłodanie, ogryzienie. [Ога́дывать, -ся.

Ога́ддѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Ога́додѣть, -ся, Ога́ддынь, -а, *m.* ogłodek, ogryzek; kość ogłodana, ogryziona. [chly.

Ога́дхлѣй, -ая, -ое, *adj.* ogłu-

Ога́дохновеніе, -я, *n.* *Eccl. sl.* ogłuszenie, głuchota. [chnąc.

Ога́дохнуть, *v. n. perf.* ogłu-

Ога́дуть, *v. n. perf.* ogłupieć.

Ога́дывать, Ога́ддынь, *v. a.* ogłuszać, ogłuszyć, zagłuszać, zagłuszyć, głuchym czynić.

Ога́дываніе, -я, *n.* ogłuszenie.

Ога́дывать, *v. perf.*, *v. sub:* Ога́дывать.

Ога́дыва́ть, -и, *f.* obejrzenie się; *obawa, ostrożność; безъ ога́дки, bez obejrzenia się.

Ога́дыва́ый, -ая, -ое, *adj.* ogledny, ostrożny, baczny.

Ога́дывать, Ога́ддѣть, *v. a.* oglądać, obierać, obejrzać; ога́ддѣть корó-либо съ голови́ до ногъ, obejrzyć kogo od stóp do głowy.

Ога́дываться, Ога́ндысь, *v. r.* oglądać się, obejrzać się; ога́ндысь на самарó себя, *spojrzeć na siebie! zastanów' się nad

sobą! иди, да ога́дывайся, bądź ostrożnym, baczym! и. *v. sub:* Шту́ить, Дгать (§).

Ога́ддѣть, *v. perf.*, *v. sub:* Ога́дывать.

Ога́ддѣться, *v. r. perf.* obejrzeć się, rozpatrzeć się, przejrzeć.

Ога́ндысь, *v. perf.*, *v. sub:* Ога́дываться.

Огне-бо́язнъ, -и, *f.* ogniobo-jaźń; -видный, -ая, -ое, *adj.* ogniokształty, kształt ognia ma-

jącego, do ognia podobny, ognisty; -викъ, -а, *m.* 1. krzemień; 2. в. Карбóнкюль (2 Med.); -вица, -и, *f.* 1. gorączka; 2. *Bot.*, в. Слипобѣнь.

Огнѣ́ка, -и, *f.* 1. skóra lisia; 2. *H. n.* (*canis atopez*), lis ogniowój sierci.

Огнѣ́ой, -ая, -бе, *adj.* ogniowu; огнѣ́ой болѣзь, gorączka.

Огне-во́лшебни́къ, -а, *m.* wró-żek ogniowy; -волшебство, -а, *n.* ogniowe wieszczbiarstwo, wró-żenie z ognia; -волшебствовать, *v. n.* wróżyć z ognia; -вий, *v.* Огнѣ́ой; -гаданіе, *v.* Огне-во́лшебство; -гадатель, *v.* Огнево́лшебни́къ; -гаси-

тѣльный, -ал, -ое, *adj.* ogień gaszący, do gaszenia ognia służący; огнегасительная орудія, narzędzia pożarne; огнегасительный насосъ, siłkawa; -дыха-

тѣльный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* ogniowiezny, ogniomiotny, ogień wyluzujący; *zapalczawy, gniew-

но палящій; -дымщи́й, -ая, -ее, *adj.* ogniowiezny, ogniortzny, ogniomiotny; огнедыма-

ющая гора́, в. Волхъ; -мер-

ница, -и, *f.* *Eccl. sl.* ogniortz-
nia, narzędzie wojenne do rzu-

цанія огня; -мѣтны́й, -ая, -ое, *adj.* ogniomiotny, ogniortzny; -мѣръ, -а, *m.* *Phys.* ogniomierny; в. Пиромѣтъ.

Огнѣ́ный, -ая, -ое, *adj.* ogniowu; *ognisty, gorący, żywy; и. в. Вѣредъ, Пѣдугъ (дионий).

Огне-но́бный, -ал, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* ognionosny, ognionoszy; -образный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* в. Огнѣ́идный; -покло-

нѣніе, -я, *n.* ogniochwalstwo, czczenie ognia; -поклонни́къ, -а, *m.* czciciel ognia, ogniochwalca; -поклонни́цкій, -ая, -ое, *adj.* ogniochwalczy, do czciciela ognia należący; -покло́-

бни́чество, -а, *n.* ogniochwalstwo, czczenie ognia; -покло́бни́и́й, в. Огнепокло́бни́цкскій; -постоянный, -ая, -ое, *adj.* *Chem.* niezgorzsty, ogniortwaly, niespalny; ogniobronny; -слу-

женіе, -я, *n.* ogniochwalstwo, czczenie ognia; -служитель, -я, *m.* czciciel ognia, ogniochwalca;

Огне-стрѣ́льный, -ая, -ое, *adj.* ogniostrzely, palny, ognisty; ogniostрѣльное орудіе, broń palna,

брой, strzelba ognista; Огнеупóрный, в. Огнепостоянный; -цвѣтникъ, в. Марьяиньякъ. [крзесивоко.]

Огнивица, -и, *f.* krzesiwo, Огниво, -а, *n.* ogniwo, krzesiwo, stalka do krzenia ognia.

Огнистый, -ая, -ое, *adj.* ognisty; огнистая трава, *Bot.*, в. Сликóбнь.

Огница, *Eccl. sl.*, в. Огневица. Огнищанинъ, -а, *m.* wolny czlowiek. [sko.]

Огнице, -а, *n.* *Eccl. sl.* ogni-†огнищный тлѣнь, *m.* sędzia wolnych ludzi.

Огнушати, Огнусити, *v. a.* *Eccl. sl.* obrzydzać, obrzydzić; pogardzać, pogardzić.

Огнушѣние, -я, *n.* *Eccl. sl.* obrzydzenie; pogardzenie.

Огнь, -я, *m.* *Eccl. sl.* 1. ogień; 2. gorączka.

+ Огнянска, в. Огнѣнска.

Оговариваніе, -я, *n.* paganianie, zganianie; ogadywanie; obwinianie, posadzanie; *Jur.* odwóđ prawny, osużczenie, obrona słowna, wymawianie, wymówka.

Оговаривать, Оговорить, *v. a.* ogadywać, ogadać; obwinać, obwinić, posadzać, posadzić; paganiać, paganić, zganiać, zganіć; objaśniać, objasnić, wykładać, wyłożyć, tłumaczyć; *Jur.* objaśniać, objasnić ustnie, zbijać до воды przeciwne, wymawiać, wymówić, usprawiedliwiać, uniewinniać; -ся, *v. r.* wymawiać się, wymówić się, uniewinniać się, usprawiedliwiać się.

Оговоритель, Оговорительница, *v.* Донóщикъ, Донóщица.

Оговорить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Оговаривать, -ся.

Оговóрка, -и, *f.* *Jur.* objaśnienie ustne sprawy jakiej, zbiecie dowodów przeciwnych; obrona słowna; wymówka, osużczenie, uniewinnienie, usprawiedлиwienie; objaśnienie до какого dzieła.

Оговóрный, -ая, -ое, *adj.* обвиняящъ, posadzаящъ; obwinionу, posadzону.

Оговóриць, Оговóрицьца, в. Донóщикъ, Донóщица.

Оговóрь, -а, *m.* obwinienie, oskarzenie, doniesienie.

Оголить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Оголять, -ся.

Оголожать, Оголодить, *v. a.* ogładzać, ogłódzić, głóđ wprowadzać. [gim zrobić się; zubożець.]

Оголѣть, *v. n. perf.* gólym, на-Оголять, Оголить, *v. a.* obnażać, obnażać, gólym czynić, osużnić; оголѣть борода, бродь голіць, оголіць; -ся, *a)* *v. r.* obnażać się, obnażić się; *б)* *v. p.* być obnażаным, obnażоным.

Огонѣть, -нѣкъ, *m. dim.* огонік, огоніек, малу огіеи; поадшнне, летучіе, блудящіе огоньки, огніе нестале, свіатло

blakające się, zjawiska (na)powietrzne, meteory.

Огонѣчекъ, -чка, в. Огонѣкъ. Огонка, -и, *f.* 1. ogon; 2. słódzinu, mlóto. [ка (1).]

Огонюкъ, -нѣкъ, *m.*, в. Огонюкъ, *gen.* огнѣ, *n.* огіеи; онъ огонь огнѣмъ, *on jest ropedliwym, gorzącym; неприятельскій огонь, огіеи неприязнielski; Антоновъ огонь, *Med.*, в. Гангрѣна; летучій огонь, *Med.* góza; летучіе, блудящіе огніи & огоньки, *v. sub.* Огонѣкъ; увеселительные, потѣшные огніи, огніе krotofilne, ucieszne, oścho-†; *ii.* в. Горѣть (на огнѣ), Проходить (сквозь огонь), Попасть (изъ огня да въ полома); *б)* какъ бы малъ огонь ни былъ, всегда отъ него дымъ, не затая się sztydo в worse; niemasz nic tajemnego, sobу на jaw' nie wyszlo. [dzanie.]

Огораживаніе, -я, *n.* ograniczanie, Огородить, *v. a.* ogradać, ogrodzić; -ся, *a)* *v. r.* ogradać się, ogrodzić się; *б)* *v. p.* być ogradzаным, ogrodzonым.

Огорѣлый, -ая, -ое, *adj.* zgorzkniały. [кнѣцъ.]

Огорѣнуть, *v. n. perf.* zgorzknѣть, Огорѣлецъ, -дца, *m. dim.* огрѣдѣк warzywny.

Огородить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Огораживать, -ся.

Огородинко, -а, *n.* ogródek-czek warzywny.

Огородище, -а, *n.* *augm.* wielki ogróđ warzywny.

Огородникъ, -а, *m.* ogródnik.

Огородничій, -ья, -ье, *adj.* ogródniczy. [grodowy, ogródnу.]

Огородный, -ая, -ое, *adj.* огородъ, -а, *m.* ogróđ warzywny.

Огороженіе, -я, *n.* ogrodzenie; *сfr.* Огораживаніе.

Огорчѣть, -чѣть, *v. a.* gorzким робіць, zrobić; *zasmucać, zasmucić, martwić, zmartwić, grzyć kogo; jątrzyć kogo; -ся, *v. r.* smucić się, martwić się, trapić się; gnѣwać się; -чѣвать, -ся, *Eccl. sl.*, в. Огорчѣть, -ся; -чѣние, -я, *n.* zasmucenie, zmartwienie, strapienie, smutek; gnѣвъ; -чѣтель, -я, *m.* martwiciele, rozjątrzyciel; -чѣтельница, -и, *f.* martwicielka, rozjątrzycielka; -чѣтельный, -ая, -ое, *adj.* martwiczy, smutny, przykry; jątrzący; -чѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Огорчѣть, -ся.

Огорѣлынь, -а, *m.* 1. kawał drzewa opalony; 2. ogorzelec, czlowiek ogorzały.

Ограбить, *v. a. perf.* ograbić, ogolóc, zrabować.

Ограбленіе, -я, *n.* ograbienie, ogolocenie, zrabowanie.

Ограда, -ы, *f.* ogrodzenie; *przedmurze, obrona; в. Оплòтъ (2).

Оградить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Ограждать, -ся. [grodnik.]

Оградникъ, -а, *m.* *Eccl. sl.* оградный, -ая, -ое, *adj.* przedmurny. [sad.]

Оградъ, -а, *m.* *Eccl. sl.* ogróđ. Ограждать, Оградить, *v. a.* *Eccl. sl.* ogradać, ogrodzić; -ся, *a)* *v. r.* bronić się; *б)* *v. p.* być ogradzаным, ogrodzonым; *być bronionым.

Ограженіе, -я, *n.* ogrodzenie; *obrona. [oszlifowanie.]

Огранѣние, -я, *n.* ograbienie.

Огранивать, Огранить, *v. a.* granić, ograbić, в. канту szlifować, oszlifować; -ся, *v. p.* być granionым, ograbionым.

Огра-ниченіе, -я, *n.* (прогр. & *) ograniczenie; -ниченность, -и, *f.* ograniczonóść; -ниченый, -ая, -ое, *part. p.* (прогр. & *) ograniczonу; -ничиваніе, -я, *n.* ograniczanie; -ничивать, -я, *n.* ograniczać, ograniczyć, ścieśniać, ścieśnić; -ся, *a)* *v. r.* (прогр. & *) ograniczać się, ograniczyć się, ścieśniać się; *б)* *v. p.* być ograniczаным, ograniczonым; -ничительный, -ая, -ое, *adj.* ograniczający; -ничить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Ограничивать, -ся.

Огранка, -и, *f.* ograbienie, oszlifowanie в. канту.

Ограбленіе, -я, *n.* zgrabienie.

Ограбѣть, Огрѣсть, *v. a.* 1. grabić, zgrabiać, grabiami до купу zmiatać; 2. *fig. pop.* орѣбать дѣльни, zbierać pieniądze.

Орѣбки, -овъ, *m. pl.* obrabki.

Огрѣсть, *v. perf.*, *v. sub.* Огрѣбать. [porazić.]

Огромить, *v. a. perf.* pogromić.

Огромность, -и, *f.* ogromność, nadzwyczajna wielkość; licznóść.

Огромный, -ая, -ое, *adj.* ogromny, nadzwyczajnie wielki; liczny.

Огрубѣвать, Огрубѣть, *v. n.* grubieć, ogrubieć, zgrubieć.

Огрубѣлый, -ая, -ое, *adj.* zgrubiały, ogrubiały.

Огрубѣть, -ся, *n.* zgrubienie.

Огрубѣть, *v. perf.*, *v. sub.* Огрубѣвать.

Огружать, Огружить, *v. a.* rogzdzać, rogzdżyć; -ся, *v. p.* być rogzdżаным, rogzdżоным.

Огруженіе, -я, *n.* rogzdzenie.

Огружать, Огружать, *v. n.* zanurzać się, zanurzyć się. [жѣть.]

Огружить, *v. perf.*, *v. sub.* Огружать, -ся, -ое, *adj.* poruzону, zanurzону, zatopionу.

Огружану, *v. perf.*, *v. sub.* Огружать.

Огрѣаа, -и, *f.* *pop.* czlowiek odpowiadający grubijańsko, kłótlivy.

Огрызаться, *v. r.* kasać się, gryźć się; *odgryzać się, odcinać się, odpowiadać grubijańsko.

О'грызень, -зня, *т. рор.*, *в.* О'грзая.

О'гряливыи, -ая, -ое, *adj.* odgryzajacy się, odcinajacy się, grubijanski.

О'грязокъ, -зка, *т.* ogryzek.

О'грятъ, *в.* Об'грятъ.

О'гряване, -я, *п.* ogrzewanie.

О'грявать, О'грятъ, *в. а.* ogrzewać, ogzać; *fig. рор.* opręty kogo-либо дубиною, wybić kogo pałką.

† О'грябитъся, *в. г.*, *в.* По'грябитъ, О'шибитъся.

О'грябить, *в. а.* pobłocić, rowalać kogo błotem; -ся, *в. г.* *рор.*, za-błocić się, błotem ро-, zawałać się.

О'грязокъ, -зка, *т.* oguzie, ogonowa sztuka mięsa; (*и кушнѣ рзѡв:*) tylna część skóry od ogona.

О'грячатый, -ая, -ое, *adj.* (*о футрач:*) z tylnей części skóry od ogona zbrojony. [никъ.]

О'грязе, -я, *п.*, *в.* Подхвѣстъ.

О'грясникъ, *в.* Гумѣсникъ.

О'гряръ, -ръ, *т.* Bot. (*сисци саіива*), ogórek; огурецъ, горькій, пѣсив, собачій, ядовитый, (*сисци саіива*), kolokwintyda; огурецъ ослиный, лошаковъ, (*momordica elatium*), ogórek osli, ptaszу.

О'грярѣчикъ, -а, *т.* Bot. (*borago*), borake rospolity.

О'грярѣчный, -ая, -ое, *adj.* ogórkowy, ogóreczny; огуречная трава, *в.* О'грярѣчникъ.

О'грярливость, -и, *ф. рор.* uproszczoność, upartość, uporność, uprog.

О'грярливый, -ая, -ое, *adj.* uproszczony, uparty, uporny.

О'грярникъ, -а, *т.* *рор.* uproszczowiec, człowiek uparty, uporny.

О'грярство, -а, *п. рор.*, *в.* О'грярливость. [reczek.]

О'грярчикъ, -а, *т.* *dim.* ogóreczek.

О'грярчикъ, О'гряръ, *рор.*, *в.*

О'грярникъ. [urpęzić się.]

О'гряряться, *в. г.* upierać się.

О'густить, *в. perf.*, *в. sub:* О'гу-

щать.

О'густывать, О'густять, *в. п.* *Eccl. sl.* gęstnieć, zgęstnieć, gęścić.

О'густялый, -ая, -ое, *adj.*

О'густять, *в. perf.*, *в. sub:* О'густывать.

[szczać, zgęścić.]

О'густать, О'густить, *в. а.* zge-

guszczenie.

О'да, -я, *ф.* oda, pieśń.

О'добривать, *в.* О'добривать.

О'давливание, -я, *п.* przygniata-

nie.

О'давливать, О'давить, *в. а.* przygniatać, przygnięść; -ся, *в. p.* być przygniatanym, przygnięcionym.

[daleko.]

О'даль, *праер.* opodal, niezbyt

одалѣне, -я, *п.* obdarzenie, udarowanie, talentowanie.

О'даривать, О'дарить, *в. а.* ob-

darzać, obdarzyć, udarować; ob-

darzać, obdarzyć rozumem, utalentować; -ся, *в. p.* być obdarzanym, obdarzonym.

О'даровати, *Eccl. sl.*, *в.* О'дарить, О'даривать. [-ся.]

О'дарять, -ся, *в.* О'даривать.

О'дежа, *рор.*, *в.* О'дежда.

О'дежда, -ы, *ф.* 1. odzież, szata, suknia; o'дежда на престѡбі, на престѡльная o'дежда, okrycie na oltarzu; 2. каменная o'дежда, odzież muru; sembrowanie.

О'дежка, -и, *ф. dim.* odzież;

и. v. sub: Прот'яивать (5).

О'дѣрживать, О'дѣргать, О'дѣр-

нуть, -ся, *в.* Обд....

О'дѣре-вяиѣлость, -и, *ф.* zdrewniałość; * одрѣтвѡлоść, zdrewniałość; -вяиѣлый, -ая, -ое, *adj.* zdrewniały; * одрѣтвѡляю, zdrewniały; -вяиѣне, -я, *п.* zdrewnienie; * одрѣтвѡienie, zdrewnienie; -вяиѣтъ, *в. п. perf.* zdrewnieć, w drzewo się obrócić; * одрѣтвѡieć, zdrewnieć.

О'дѣржаніе, -я, *п.* otrzymanie; oranowanie; *Eccl. sl.* własność.

О'дѣржати, *в. а.* *Eccl. sl.* zajmować, zająć; oranować, ogarować; бохъзнь одѣржана егѡ, чорѡда го oranowała.

О'дѣржать, *в. perf.*, *в. sub:* О'дѣрживать. [wanie.]

О'дѣрживаніе, -я, *п.* otrzymanie.

О'дѣрживать, О'дѣржать, *в. а.* 1. otrzymywać, otrzymać; одѣрживать верхъ, otrzymać, wziąć na kim гѡгѣ; одѣржать побѣду надъ врагами, otrzymać zwycięstwo nad nieprzyjaciolmi; 2. *в.* Задерживать; 3. *Eccl. sl.*, *в.* Одержати.

О'дѣржиный, -ая, -ое, *part. p.* -чъиъ, oranowany, ogarniony, poddany, mający jaką chorobę; одѣржиный водяной бохъзний, mający wodnicę, puchlinę wodną.

О'дѣржка, -и, *ф.* wstrzymanie, zatrzymanie.

О'дѣрнуть, -ся, *в.* Обд....

О'дѣрблый, -ая, -ое, *adj.* porogowy darnina, darnia.

О'дѣрвѣтъ, *в. п. perf.* porogać

darnina, darnia.

О'дѣрвать, О'дѣрнить, *в. а.* darniować, odarnić, odarniować, darnia okładać. [dlę, karw.]

О'дѣръ, *gen.* одра, *т.* stare бу-

одезью, *adv.* *Eccl. sl.* по пра-

вѣй stronie, na prawicy.

О'дѣсѣтствованіе, -я, *п.* *Eccl.*

sl. pobieranie dziesięciny.

О'дѣсѣтствовати, *в. а.* *perf.*

Eccl. sl. pobierać lub nakładać

dziesięcinę.

О'динакій, -ая, -ое, *adj.* jed-

накнй, jednakowy; pojedynczy;

однакаго рѡста, jednakowego

wzrostu; одинакая кровь, łѡзка

na jedną osobę. [jednakowo.]

О'динако, О'динаково, *adv.*

О'динаковость, *в.* О'динакость.

О'днѡковий, -ая, -ое, *adj.*

jednakowy, jednaki.

О'днѡковѡсть, -и, *ф.* jednakość, jednakowość. [ścisłość.]

О'днѡнѡчество, -а, *п.* jednomy-

О'днѡнѡчка, -и, *ф.* rzecz poje-

dyńcza, niemająca parę; по оди-

нѡнѡчъ, pojedynczo.

О'днѡнѡнѡкъ, -нѡка, -нѡко,

adj. sam jeden, samuchny, sa-

miusiеnki.

† О'днѡнѡць, -нѡца, *т.* sam je-

den, człowiek bez familii. [некъ.]

О'днѡнѡнѡнѡкъ, *в.* О'днѡнѡнѡ-

О'днѡнѡдцѡтый, -ая, -ое, *num.*

jedenaście. [ki, jedyny, samotny.]

О'днѡнѡкій, -ая, -ое, *adj.* jedna-

О'днѡнѡчѡство, -а, *п.* samo-

tność, odludność.

О'днѡнѡчѡствованіе, *в. п.* † О'днѡ-

нѡчѡнѡчѡся, *в. г.* żyć samotnie;

samotnym być.

О'днѡнѡчка, -и, *ж. с.* samotny,

samotna, niewchodzący, -са в

стан małżeński. [mоtny.]

О'днѡнѡчѡный, -ая, -ое, *adj.* sa-

О'днѡнѡ, О'днѡнѡ, О'днѡнѡ, *num.*

jeden, jedna, jedno; однѡнѡ въ

однѡнѡ, однѡнѡ по однѡнѡ, jeden

po drugim; всѡ до однѡго, wszę-

dego do jednego.

О'днѡнѡнѡ, О'днѡнѡнѡ, *в.* Обд....

О'днѡчѡлость, -и, *ф.* odziczalność,

zdziczalność. [czajny, zdziczały.]

О'днѡчѡлный, -ая, -ое, *adj.* odzi-

О'днѡчѡчаніе, -я, *п.* odziczenie,

zdziczenie. [zdziczeć.]

О'днѡчать, *в. п. perf.* odziczeć,

zdziczeć, *adv.* raz, jednokrot-

nie.

О'днѡко, О'днѡко же, *conj.*

jednak, jednakowoż, wszakże,

przecie.

О'днѡ-брѡчѣ, *в.* Единобръ-

чѣе; -бѡртный, -ая, -ое, *adj.*

jednogzedy, z jednym tylko rze-

дѡмъ; -бръшнѡнѡнѡ, -а, *т.* (*о*

zwierzętach:) jednym rozumem u-

rodzony; -весѣльный, -ая, -ое,

adj. jednowiolsowy; -врѣмен-

нѡсть, -и, *ф.* jednoczesność;

-врѣменный, -ая, -ое, *adj.* jed-

noczesny, jednoczasowy; -врѣ-

рѣць, -я, *врѣка, в.* Единоврѣ-

рѣць, Единоврѣрка; -вяиѣ-

ный, -ая, -ое, *adj.* raz prze-

kreślony (o nótach); odnoznaz-

nota, ósmka w muzyce; -главный,

-ая, -ое, *adj.* jednogłowy; Archi.

jedną kopułę mający; одногла-

вый коруль, орзецъ jednogłowy;

одноглаваа цѣрковь, kościół z

jedną kopułą; -глазый, -ая, -ое,

adj. jednooki; -гѡдокъ, -а, *т.*

równiennik, równych lat lub w

jednym roku urodzony; rocznik;

жерѡбчикъ одногѡдокъ, źrebie je-

dnowozne; -гѡрбый, -ая, -ое,

adj. jednogarby, jeden garb ma-

jący, o jednym garbie; *и. v.*

Верблюдь (одногорбый); -гѡ-

рѡднѡый, -ая, -ое, *adj.* rodem z

jednego miasta; żyjący z kim w

jednym mieście; -гѡбка, -и, *ф.*

Bot. (*ajuga*), gądział; Одноднѡ-

Одѣловый, -ая, -ое, *adj.* pu-
colowaty, mający pełne policzki.

Одѣлость, -и, *f.* odętość, o-
dęcie.

Одѣлный, -ая, -ое, *adj.* odęty.

Одѣтушь, -а, *m. H. n.* (diadon
orbicularis), gubojeź, (tyba).

Одѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Одѣвать, -ся.

Одѣшитель, -я, *m.* oduwi-
ciel, zasęcający.

Одѣшительный, -ая, -ое,
adj. oduwiający.

Одѣшитель, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: Одѣшлять, -ся.

Одѣшленіе, -я, *n.* oduwienie.

Одѣшлять, Одѣшитель, *v. a.*
oduwiać, oduwić; -ся, *v. r.* odu-
wiać się, oduwić się.

Одѣшка, -и, *f.* dychawiczność,
dychawica.

Одѣшливый, -ая, -ое, *adj.*
dychawiczny, mający dychawic-
zność. [*ne*], świerzbica.

Одѣшникъ, -а, *m. Bot.* (jasio-
noduszny; odyszna boleźnia, *v.*
Odyška; odyszna trawa, *Bot.*,
v. Odyšnikъ.

Одѣваніе, -я, *n.* odziewanie.

Одѣвать, Одѣть, *v. a.* odzie-
wać, odziać, ubierać, ubrać, wkła-
dać, włożyć na kogo suknie.

Одѣленіе, -я, *n.* 1. obdarze-
nie; 2. *v.* Обдѣленіе.

Одѣлать, -ся, *v. perf.*, *v.* Одѣ-
лать, -ся.

Одѣлать, Одѣлать, *v. a.* 1.
rozdawać, rozdać, obdarzać, ob-
darzyć; -ся, *v. p.* być obdarzo-
nym; 2. *v.* Обдѣлать.

Одѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Одѣвать, -ся.

Одѣло, -а, *n.* koldra.

Одѣльный, -ая, -ое, *adj.*
kolderny, od koldry. [*derka*].

Одѣльце, -а, *n. dim.* kol-
odzie, -я, *n. Eccl. sl.* odzież,
odzienie, szata; ornat.

Одѣти, -ся, *Eccl. sl.*, *v.* Одѣть,
-ся. [*Obj*....

Одѣривать, Одѣрять, *v.*
Одѣть, *v. perf.*, *v. sub*: Ожи-
вать & Оживать.

Одѣга, -и, *f.* oprazelizna, opra-
lenizna, tana z opalenia, z grzy-
palenia.

Одѣть, -а, *m.* ożog.

Одѣнуться, *v. perf.* *Eccl. sl.*,
v. Жениться. [*bić* się.

Одѣриваться, *v. r. perf.* ożre-
t Ożerёлокъ, -лка, *m.* futrz-
ny kołnierz; obroża, obrożka.

† Ожёрёло, -я, *n.* Ожерелье-
це, -а, *n. dim.* naszyjnik.

Ожерельный, -ая, -ое, *adj.*
obrożowy.

Ожесточать, Ожесточить, *v.*
a. stwardzać, stwardzić; -ся, *v.*
r. stać się zatwardziałym.

Ожесточеніе, -я, *n.* zatwar-
dniałość.

Ожесточить, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: Ожесточать, -ся.

Ожестѣвать, Ожестѣть, *v. n.*
stwardzić, stwardnieć.

Ожестѣлый, -ая, -ое, *adj.*
stwardniały.

Ожестѣніе, -я, *n.* stwardnienie.

Ожестѣть, *v. perf.*, *v. sub*:
Ожестѣвать.

Ожечь, -ся, *v.* Обжечь, -ся.
Ожжёніе, -я, *n.* sprazenie, opra-
lenie.

Ожывать, Ожить, *v. n.* zmar-
twychwstać, ożyć; * ożyć, odżyć.

Оживительный, -ая, -ое, *adj.*
ożywiający, ożywczy.

Оживить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Оживлять, -ся.

Оживленіе, -я, *n.* ożwienie.

Оживлять, Оживить, *v. a.* o-
żwiać, ożwić; -ся, *v. p.* być
ożywionym. [*wienie*].

Оживотвореніе, -я, *n.* oży-
wotworzenie, -я, -ое, *adj.*
ożywiający.

Оживотворить, -ся, *v. perf.*,
v. sub: Оживотворять, -ся.

Оживотворять, Оживотво-
рять, -ся, *v.* Оживлять, -ся.

Ожигальщикъ, *v.* Обжигаль-
щикъ.

Ожигать, -ся, *v.* Обжигать,
-ся. [*spodziewanie* się.

Ожиданіе, -я, *n.* oczekiwanie,
Oждать, *v. a.* (кобъ-либо, чо-
го), czekać, oczekiwać, spodzi-
ewać się. [*Przj*...., *Sj*....

Ожиганіе, Ожигать, *v.*
Oжина, *Bot.*, *v.* Ежевика.

Ожиганіе, -я, *n.* żęcie, poży-
wanie. [*pożynać, pożać*].

Ожигать, Ожать, *v. a.* (по)ае).

Ожинки, -овъ, *m. pl.* pożynki,
pozostałość zboża zżętego.

Ожить, -а, *m.* żęcie.

Ожить, -я, *n.* ożycie, zmar-
twychwstanie. [*вять*].

Ожить, *v. perf.*, *v. sub*: Ожи-
вать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Ожи-
вать, -ся.

Озабачивать, -ся.

Озабаченіе, -я, *n.* zafrasowanie.

Озабачивать, Озабачить, *v. a.*
(кобъ-либо чѣмъ), frasować, za-
frasować; -ся, *v. r.* frasować
się, troszczyć się.

Озареніе, -я, *n.* blask, światło.

Озарительный, -ая, -ое, *adj.*
oświecający.

Озарять, Озарить, *v. a.* oświe-
cać, oświecić, oświecić, blaskiem
okrężyć; -ся, *v. p.* być oświeca-
nym, oświeconym.

Оздоровливаніе, Оздоровли-
вать, Оздоровить, *v.* Вызд...

Озеленить, *v. a.* *Eccl. sl.* (p)o-
zielenić.

Оземь, *adv.* o ziemię; ударить
оземь, uderzyć o ziemię.

Озернице, -а, *n.* miejsce gdzie
было jezioro.

Озёрный, -ая, -ое, *adj.* jezi-
orni, od jeziora.

Озерко, -а, *n. dim.* jeziorko.

Озеро, -а, *n.* jezioro.

Озимица, *v.* Озимь.

Озимный, -ая, -ое, *adj.* ozimy,

ozimi; ożimny chlebъ, zboże o-
zime.

Озимовать, *v. n. perf.* zazimo-
wać. [*вий*].

Озимовый, Озимый, *v.* Озимь.

Озимье, -и, *f.* ozimina.

Озимь, -я, *n.* *Eccl. sl.* prze-
zimowanie.

Озимѣти & Озимѣть, *v. n. perf.*
Eccl. sl. przezimować.

Озираніе, -я, *n.* oglądanie.

Озирать, Озрять, *v. a.* oglą-
dać, obejrzeć.

Озлатить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Озлащать, -ся.

Озлащать, Озлатить, *v. a.* o-
złacać, ozłocić, rozłacać, rozłoci-
ać; -ся, *v. p.* być ozlaczanym,
ozłocowanym, rozlaczanym, rozłoci-
owanym. [*rozloczenie*].

Озлащеніе, -я, *n.* ozloczenie,
Oзлитъ, *v. a. perf.* rozgniewać;
-ся, *v. r.* rozgniewać się.

Озолотитель, -я, *m.* rozjątrzy-
ciel, zamusciciel.

Озолотительный, -ая, -ое, *adj.*
rozjątrzający, zamuscający.

Озолотить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Озолотять, -ся.

Озолотеніе, -я, *n.* rozloszczo-
nie; gniew; utrapienie, smutek,
grzyzota.

Озолотять, Озолотить, *v. a.*
złocić, rozloszczyć, rozjątrzyć,
gniewać, rozgniewać, zamuscać,
zamuscить, trapić, martwić; -ся,
a) v. r. gniewać się, rozgniewać
się, złocić się, rozloszczyć się,
rozjątrzyć się; *б) v. p.* być roz-
gniewanym, rozloszczonym, roz-
jątrzonym.

Ознакомить, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: Ознакомливать, -ся.

Ознакомливаніе, -я, *n.* ozna-
kowanie.

Ознакомливать, Ознакомить,
v. a. oznajmiać, oznajmować; -ся,
v. r. oznajmiać się, oznajmować
się, poznać się z kim.

Ознаменованіе, -я, *n.* ozna-
mionowanie; okazanie; - крестомъ,
przeżegnание krzyżem;

-новать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Ознаменовывать, -ся; -но-
вываніе, *сfr.* Ознаменованіе;

-новывать, -новать, *v. a.* oka-
zywać, okazać, oświadczać, o-
świadczyć; oznajmować; - крестомъ,
v. Осьвятить (крестомъ);

-ся, *v. r.* okazywać się, okazać
się, oświadczać się, oświadczyć
się; - крестомъ, żęgnąć się,
przeżęgnąć się.

Означать, Означить, *v. a.* o-
znaczać, oznaczycь, naznaczać, na-
znaszycь; znaszycь, mieć znaszce-
nie; -ся, *a) v. r.* pokazywać się,
pokazać się, okazywać się, oka-
zać się; *б) v. p.* być oznaczanym,
oznaczonym. [*naznaczenie*].

Означеніе, -я, *n.* oznaczenie,
Означить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Означать, -ся.

Ознѡба, -ы, *f.* odmrozenie, mrŏz, zamrŏz, odzieblina.

Ознѡбить, *v. perf.*, *v. sub.*: Ознѡблять. [odmrozenie]

Ознѡбленіе, -я, *n.* odzieblenie, Ознѡблять, Ознѡбить, *v. a.* odmrŏzac, odmrozić, odzieblac, odziebić.

Ознѡбъ, -а, *m.* dreszcz, zimno, mrŏz; mrowie; ляхораѡдочный ознѡбъ, огрызка & огрызка, огрызка & огрызка.

Ознѡбить, *v. a. perf.* *Eccl. sl.* obgrzyc, obezrec, poirec.

Ознѡлотить, *v. a. perf.* ozlocic; *zbogacic, wzbogacic.

Озорникъ, -а, *m.* zuchwalec, zuch; zawadyak; -ница, -н, *f.* zuchwalka, kobieta zuchwala, kobieta zuch; -ничанье, -я, *n.* zuchwalosc; -ничать, *v. n.* zuchwalec, stawac się zuchwalym; -нический, -ая, -ое, *adj.* zuchwalczy; -ничество, -а, *n.* zuchwalstwo. [schwal]

Озорный, -ая, -ое, *adj.* zuozorocny, Озорочье, -я, Озорочьи, *v. Zrachyk, Zrachobny.*

Озорь, -и, *v. s. rop.*, *v. Ozornik & Ozornica.*

Озрь, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Озирать, -ся.

Озябаніе, -я, *n.* ziebnienie, Озябатъ, Озябнуть, *v. n.* ziebnac, oziebnac.

Озяблый, -ая, -ое, *adj.* oziebly. [bat]

Озябнуть, *v. perf.*, *v. sub.*: Озяой, *interj.* o! oi ой ли такъ какъ вы говорите? czy istotnie tak jest, jak WCPan mowisz?

Окаблѡчить, *v. a. perf.* kapturek wlozyc na glowe (sokola), okapturzc (sokola).

Оказаніе, -я, *n.* okazanie, swiadczenie; и. *v.* Оказываніе.

Оказать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Оказывать, -ся.

Оказываніе, -я, *n.* okazywanie, wyswiadczenie; - услуги, wyswiadczenie przyluzgi; - милости, okazanie laski.

Оказывать, Оказать, *v. a.* okazywac, okazac, swiadczyc, wyswiadczac, wyswiadczyc; - услуги, wyswiadczyc кому przyluzge; оказать кому милость, okazac кому laskę; -ся, *v. r.* okazywac się, okazac się, pokazywac się, pokazac się.

Окашивать, *v. a. perf.* obrabic, szlakiem obszyc; -ся, *v. p.* być obrabianym.

Окалечить, *v. a. perf.* okaleczyc.

Окалина, -ы, *f.* żużel.

Окашивать, Окальвать, *v. Обк.* ...

Окашнѣние, -я, *n.* kamieniecie, obrócenie się w kamien.

Окашивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашивать, -ся.

Окашнѣлость, -и, *f.* okamienialosc, kamienialosc.

Окашнѣмый, -ая, -ое, *adj.* okamienialy, kamienialy.

Окашнѣть, *v. n. perf.* okamieniec, skamieniec, obrócić się w kamien.

Окашивать, Окашнѣть, *v. a.* kamienic, okamienic, w kamien obrócac, obrócić; *zakamienialym czynic, uczynic; -ся, *v. r.* okamieniac się, okamienic się, skamienialym się stawac.

Окашнѣваніе, -я, *n.* kończenie, dokończenie.

Окашнѣвать, Окашнѣть & Окашнѣть, *v. a.* kończyc, dokończac, dokończyc, skończyc; -ся, *a)* *v. r.* kończyc się, skończyc się; *б)* *v. p.* być dokończanym, dokończonym, skończonym.

Окашнѣние, -я, *n.* okapanie.

Окашнѣть, *v. a. perf.* okarac, rokarac. [nie, odumianie]

Окашнѣваніе, -я, *n.* okoracanie, Окашнѣть, Окошнѣть, *v. a.* okoracac, okoracic, odumiac, odumic. [nie]

Окашнѣваніе, -я, *n.* okorowanie, Окашнѣть, Окошнѣть, *v. a.* okorowac, okorac; - стѣну рвомъ, okorowac, okorac mur gornym; -ся, *a)* *v. r.* okorowac się, okorac się; *б)* *v. p.* być okorowanym, okoranym.

Окармливаніе, -я, *n.* okarmianie; *trucie.

Окармливать, Окармить, *v. a.* okarmiac, okarmic; *truc, otruc.

Окатать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окатывать, -ся.

Окатецъ, -ца, *dim.*, *v.* Окатъ.

Окатистый, -ая, -ое, *adj.* okraglawy. [Okacywac, -ся]

Окатить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окатъ, -и, *f.* 1. oblanie bezcki wewnatrz tlustością; 2. szczecina najlepsza z grzbietu świni.

Окатникъ, -а, *m.* słup z zaokrąglonym wierzchem.

Окатъ, -а, *m.* okraglawosc, okraglosc.

Окатывать, Окатать, *v. a.* (w ciestelstwie) zaokrąglac, zaokrąglit, okraglo obrabic, obrobic; -ся, *v. p.* być zaokrąglanym, zaokrąglonym.

Окашнѣваніе, -я, *n.* oblewanie wodą, oplókiwanie, zmywanie.

Окашнѣвать, Окатить, *v. a.* oblewas, oblac wodą, oplókiwas, oplókać, obmywas, obmyc; -ся, *a)* *v. r.* oplókiwas się, oplókać się, obmywas się, obmyc się; *б)* *v. p.* być oblewany, oblanym wodą, być oplókiwanym, oplókanym, obmywanym, obmytym.

Окашнѣваніе, -я, *n.* koszenie, pokoszenie w kolo, koszenie.

Окашнѣвать, Окосить, *v. a.* okosic, w kolo pokosic, skosic; -ся, *v. p.* być okoszonym, w kolo pokoszonym.

Окаывать, Окаять, *v. a. Eccl. sl.* potępac, potępic; przeklinac, przeklac.

Окашнѣть, -а, *m.* potępienie; biedak, nieszczęśliwy; lotr, niecenota.

Окашнѣный, -ая, -ое, *adj.* przeklety; potępiony; biedny, rozalowanie, politowanie godny; niezdolny, bezbozny, zly.

Окашнѣство, -а, *n.* niedola, nieszczęście, bieda, nędra.

Окашнѣствовать, *v. n. Eccl. sl.* podrac przeklestwu; nędzę cierpic.

Окаять, *v. perf.*, *v. sub.*: Окаывать. [ski]

Окашнѣнский, -ая, -ое, *adj.* ocean-Ocean, -а, *m.* ocean.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣвать, -ся.

Окашнѣваніе, -я, *n.* obrzucanie, ogarnianie.

Окашнѣвать, Окашнѣть, Окашнѣть, *v. a.* obrzucac, obrzucic; ogarniac, ogarnac, otzacac, otoczyc, okraczac, okraczyc; obzurac, obzurac (na skórze); wsc lubo okladlo, twarz cala obzuralo; okynulo gubm, obrzucilo, obzuralo wargi; okynulo glazami, obezrec w okolo; -ся, *v. r.* obrzucac się, obrzucic się; - рогатками, zastawiac się, zastawic się rogatkami; - плащамъ, okrywac się, okryc się plaszczem, okiszac się (otulic się) plaszczem; (o drzewach) porastac, porosnac liściami. [Okidmawac, -ся]

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣние, -я, *n.* kwaszenie. Окашнѣть, Окашнѣть, *v. n.* kwasnic, skwasnic, okiszac.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, Окашнѣть, *v. n.* kwasnic, skwasnic, okiszac.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

Окашнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Окашнѣть, -ся, *n.* kwaszenie.

zimno z drobnych okragkwó pieczeni (z drobn. kawalków mięsa lub ryb) i ogórków z śmietaną i kwasem, i t. d.; [сfr. Bigos hultajski].

Окру́га, -и, *f.*, *v.* Округъ.

Окру́глени, -я, *n.* заокрагление. [Окру́глатъ, -са.

Окру́глатъ, -са, *v. perf.*, *v. sub.*: Окру́глость, -я, *f.* okragłość, okragławość.

Окру́глий, -ая, -ое, *adj.* okragły, okragławy.

Окру́глатъ, Окру́глатъ, *v. a.* заокраглаć, заокраглиць; -са, *v. p.* być заокрагланым, заокраглоным.

О́кругъ, -а, *m.* powiat, okrag, obwód.

Окру́жатъ, Окру́жить, *v. a.* okraжаć, okraжуć, otaczać, otoczycь, opasać, obwodzić, obwieść; -са, *v. p.* być okraжа́ным, okraжоным, otaczáным, otoczonym, opasanym.

Окру́женіе, -я, *n.* okraжение, otoczenie, oprasanie, obwód.

Окру́жиле, -я, *n.* *Eccl. sl.*, *v.* Капитель.

Окру́жистый, -ая, -ое, *adj.* obzerny, przestronny, przestworный, szeroki, wielki.

Окру́жить, -са, *v. perf.*, *v. sub.*: Окру́жить, -са.

Окру́же, -я, *n.* *Eccl. sl.* okrag. Окру́жность, -и, *f.* okrag, obwód; okolic; -фигуры, *Mathem.* (perimeter), obwód figury.

Окру́жный, -ая, -ое, *adj.* okręgowy, obwodowy, powiatowy; okoliczny; sąsiedzki; okrężный судъ, sąd okręgowy, powiatowy; okrężная се́ленія, okoliczne wsi; okrężное предика́ніе, писмо, okólnik, list okólny, cyrkularz.

Окру́житься, *v. r. perf. pop.* zająć się, zająć się, być zajęтым.

Окру́жіе, -я, *n.* okrycie, osłona; objęcie. [ukrzerpenie.

Окру́жить, -и, *f.* wzmożenie, Okrúpnitъ, -са, *v. perf.*, *v. sub.*: Okrúpnitъ, -са.

Окру́пность, -и, *f.* stwardniałość, skrzerpość, zędatłość.

Окру́пный, -ая, -ое, *adj.* otwardниацъ, окрерпы, зęдатъ; (o пародіахъ) ścierпы, zędatъ.

Окру́рлатъ, Окру́рлатъ, *v. a.* ubijać, ubić; wzmacniać, wzmożnić, ukrzerpić, ukrzerpić, skrzerpić, skrzerpić, pokrzerpić, pokrzerpić; -землю, ubijać, ubić ziemię; -са, *v. r.*, *v.* Укрúрлатъ-са.

Окру́рлатъ, *v. n. perf.* skrzerpnąć, zdrętwić, zędatić; *v.* Крúрлатъ. [axamit.

О́ксамитъ, -а, *m.* akexamit, Оксениль, *v.* Уксусонедъ.

Оксіа, -и, *f.*, *v.* Острѣа.

Оксѣфта, -а, *m.* okeft, okseft.

Октава, -и, *f.* *Mus.* oktawa.

Октантъ, -а, *m.* oktant, narzędzie astronomiczne.

Октавѣрѣ, *v.* Осмигратиць.

Окто́ль, *v.* Осмогласникъ.

Окто́врій, *Eccl. sl.*, *v.* Октабрь. [па́здзионоуку.

Окта́брскій, -ая, -ое, *adj.* Окта́брь, -я, *m.* па́здзионоуку. (dzielnicy miesiąc w roku).

Окулирова́ніе, -я, *n.* okulizacya, oczkowanie, szczypienie (drzewa).

Окулирова́тъ, *v. a.* okulizować, oczkować, szczypić (drzewo).

Окулиро́вка, -и, *f.* okulizacya, oczkowanie, szczypienie (drzewa).

Окули́сть, -а, *m.* okulista, osznu doktor. [ниоу.

Окуне́вый, -ая, -ое, *adj.* оку́нникъ, -нйка, *m. dim.* оку́нник, mały okuń.

Окуну́тіе, -я, *n.* ponurzenie, zapuznienie, pograżenie.

Окуну́тъ, -са, *v. perf.*, *v. sub.*: Окуну́тъ, -са.

Оку́нваніе, -я, *n.* ponurzenie, zapuznienie, pograżenie.

Оку́нвать, Окуну́тъ, *v. a.* ponurzać, ponurzyć, zapuzzać, zapuzzyć; -са, *v. r.* ochунаć się, ponurzać się, ponurzyć się, zapuzрać się, zapuzрzyć się; *β) v. p.* być zapuzрzanym, zapuzроным.

Оку́нь, -я, *m.* *N. n.* (perca fluviatilis), okuń (ryba).

Оку́пать, *v. a. impf.*, Оку́пнѣть, *v. perf.* okupować, okupić, wykupować, wykupić; -са, *v. r.* okupować się, okupić się, wykupować się, wykupić się; opłacać się, opłacić się.

Оку́пникъ, -а, *m.* okupnik, wykupnik, wykupiciel.

Оку́пъ, -а, *m.* okup, wykup.

Оку́рүзятъ, *v. a. perf.* uciąć ogon krótko lub zupełnie jakimś zwierzęciu; *сfr.* anglizować.

Оку́рєніе, -я, *n.* okadzenie.

Оку́ривальщикъ, -а, *m.* kadzielnik.

Оку́риваніе, -я, *n.* okadzenie, nakadzanie; odymienie.

Оку́риватель, -я, *m.* kadzielnik.

Оку́ривать, *v. a. impf.*, Оку́ривъ, *v. perf.* okadzać, okadzić, nakadzać, nakadzić; odymić; -са, *a) v. r.* okadzać się, okadzić się; *β) v. p.* być okadzonym, okadzonym, nakadzonym, nakadzonym.

Оку́рка, -и, *f.*, *сfr.* Оку́риваніе.

Оку́сать, -са, *v. sub.* Оку́сывать, -са.

Оку́сокъ, -а, *m.* ogryzek.

Оку́сываніе, -я, *n.* ogryzanie.

Оку́сывать, Оку́сать, *v. a.* ogryзаć, ogryзić; -са, *v. p.* być ogryзаным, ogryзлоным.

Оку́таніе, -я, *n.* otulenie, obwiniecie.

Оку́тать, -са, *v. perf.*, *v. sub.* Оку́тывать, -са.

Оку́тка, -и, *f.* otulenie, obwiniecie, pokrowiec.

Оку́тываніе, -я, *n.* otulanie, okrywanie.

Оку́тывать, Оку́тать, *v. a.* otulać, otulić, okrywać, okryć, owijać, owinać; -са, *a) v. r.* otulać się, otulić się, okrywać się, okryć się, owijać się, owinać się; *β) v. p.* być otulonym, otulonym, okrywanym, okrytym, owijanym, owiniętym.

Олеа́въ, -и, *f.* placek, па́чек. † Олачу́га, *v.* Лачу́га.

Олеа́ндръ, -а, *m.* *Bot.* oleander, piochowiec.

Олеа́стры, *v.* Лохъ.

Оледені́тъ, *v. perf.*, *v. sub.*: Оледені́тъ.

Оледені́ый, -ая, -ое, *adj.* zlodowaciały; omarzy lodem; zdrętwiały (od zimna).

Оледені́тіе, -я, *n.* zlodowacenie; zdrętwienie (od zimna).

Оледені́тъ, *v. n. perf.* zlodowaciać; zmarzać, zdrętwieć (od zimna).

Оледеня́тъ, *v. a. impf.*, Оледеня́тъ, *v. perf.* lodowacić, zlodowaciać, wód obracać, obrócić, zamrozіć. [деніть.

Оледя́ть, *v. n. Eccl. sl.*, *v.* Оледя́ть, *v.* Елєй.

О́лещь, -а, *m.*, *v.* О́лещь.

О́лещь, -ица, *m.* jelenek, jelenek, młody jelen; *сfr.* Елєнѣць.

О́лєнина, -и, *f.* 1. jelenina, mięso jelenie; 2. skóra jelenia.

О́лєница, -и, *f.* jelenica, łania, łani.

О́лєній, -ья, -ьє, *adj.* jeleni; olєній корєнь, *Bot.*, *v.* Черемєшь.

О́лєнь, -я, *m.* *N. n.* (cervus), jelen; сыверный олєнь, (cervus lanandus), ren(n), renifer; летчій олєнь, (lucanus cervus), jelenek, gatunek chrząszcza.

О́лєшникъ, -а, Олєшнѣкъ, -ѣ, *m.* olszyna, olszowy gaј.

О́лива, *v.* Маслина.

О́ливка, -и, *f.*, о́ливка, -вокъ, *pl.* oliwka, *pl.* oliwki, owoc oliwny.

О́ливковій, -ая, -ое, *adj.* oliwkowy; oliwczany; олєвковій цвѣтъ, kolor oliwkowy; еубо́л олєвковаго цвѣта, sukno koloru oliwkowego; олєвковоє дерево, *v.* Маслина.

О́ливный, -ая, -ое, *adj.* oliwny; олєнная вѣтъ, gaјzka oliwna, rószcza oliwna.

Олигархі́ческій, -ая, -ое, *adj.* oligarchiczny, kilkowladny.

Олигархі́я, -и, *f.* oligarchia, kilkowladzтво. [mnoowladzca.

Олигархъ, -а, *m.* oligarcha.

Олимпіа́да, -и, *f.* olimpiada, (przebieg lat 4 między igrzyskami olimpijskimi). [olimpijski.

Олимпійскій, -ая, -ое, *adj.* Олимпієвѣти, *Eccl. sl.*, *v.* О́лимпієвѣтъ.

Оліфа, -и, *f.* oléf gotowany malarski, kit, pokost.

Оліфитъ, *v. a. Mal.* kitować, pokostować, (pokoscić), pokostem powlekać, powiesc.

Оліфенею, -я, *n.* kitowanie, pokostowanie.

Олицевлѣть, Олицевѣть, -ся, *v.* Олицетворѣть. [биеніе]

Олицетворѣніе, -я, *n.* uosob-

Олицетворѣть, -ся, *v. perf.*

Олицетворѣть, Олицетворѣть, *v. a.* uosobiac, uosobic; -ся, *v. p.* być uosobionym.

Оловѣнникъ, *v.* Оловѣнникъ.

Оловина, -и, *f. Eccl. sl.* (си-кѣръ, олъ), wszelki parój praja-жаю, oprócz wina. [пуръ]

† Оловиръ, -а, *m.* в. Пуръ

Олово, -а, *n.* (stannum), cyna.

Оловолѣй, Оловолѣтель, -я, *m. Eccl. sl.* cynolej, cynolejnik.

† Оловинникъ, -а, *m.* cynowe пасуные, dzbanek cynowy.

Оловяничникъ, Оловяниш-никъ, -а, *m.* cynolejnik, cynolej, konwisarz. [nowy]

Оловянный, -ая, -ое, *adj.* cy-Оловянный, *v.* Оловянный.

Олтарникъ, -а, *m. Eccl. sl.*

Олтѣрь, *v.* Алтѣрь.

Олуховѣтый, -ая, -ое, *adj.* glu-рочаты, lejbowaty, dudkowaty.

Олузь, -а, *m.* glupiec, dudek, prostak, lejba, gamoń, nahula, pień, olszowy Marcin.

Оль, -а, *m.* в. Оловина.

† Олѣстра, -и, *f.* olstro, futerał na pistolety.

Ольха, -и, *f. Bot. (alnus)* olsza.

Ольховина, -и, *f.* olszyna, drzewo olszowe.

Ольховникъ, -а, *m.* 1. olszyna, gaј olszowy; 2. *Bot. (agaricus al-nus)* olszówka, grzyb.

Ольховый, -ая, -ое, *adj.* ol-zxowy; ольховый хѣсъ, las, гај olszowy; ольховый грибеъ, в. оль-ховникъ (2).

Ольшѣвка, -и, *f. H. n.* (accentor modularis), gatunek piggy.

Ольшникъ, *v.* Олѣшникъ.

Оландѣтъ, *v. n. perf.* chró-біеіс, chróstem porogańc.

Оляка, -и, *f.* в. Воробѣй (водянѣй).

Оляповатый, -ая, -ое, *adj.* niezgrabnie, nieladnie zrobiony, partacki, partacko zrobiony, zła-таны.

Оманъ, *v.* Девесиль (большой).

Оманчивать, -ся, *v.* Омочатъ, -ся. [Альфа]

Омега, -и, *f.* omega; *it. v. sub:*

Омегновый, -ая, -ое, *adj.* szale-жowy.

Омегъ, -а, *m. Bot. (cicuta)*, szaleń или szalej jadowny; омегъ мѣлый, *v.* Петрушка (собѣяль).

Омичникъ, *v.* Укрѣпъ (водянѣй).

Омичъ, *f. Bot. (viscum)*, emioika.

Омѣнь, -и, *f.* в. Девесиль (большой).

Омерительность, -и, *f.* omier-złość, obmierzłość, mierzoność, obydliwość, ohydność, brzyd, brzydliwość, obrzydliwość.

Омерительный, -ая, -ое, *adj.* omierzły, omierzliwy, obmierzli- wy, mierzony, ohydliwy, ohydny, brzydki, brzydliwy, obrzydliwy, obrzydly.

Омерять, *v. perf.*, *v. sub:* Омер-

Омераждать, -ая, -ое, *adj.* ob- mierzły, obrzydly, wstrętny.

Омераженіе, -я, *n.* obmierzli- wość, mierzoność.

Омерять, *v. n. perf.* obmier-

Омерять, Омерять, *v. a.* ob- mierzac, obmierzić, brzydzić, obrzydzić, ohydzać, ohydzić.

Омеркнути, *v. perf.*, *v. sub:*

Омерцати.

Омерникъ, *v.* Омегъ (водянѣй).

Омертвѣлость, -и, *f.* zmar- twiałość, strupiałość, otrupałość, bladость śmiertelna.

Омертвѣлый, -ая, -ое, *adj.* zmartwiały, strupały, otrupały.

Омертвѣніе, -я, *n.* martwość, omartwienie. [twieć]

Омертвѣть, *v. n. perf.* omar-

Омерцати, Омеркнути, *v. n.* Eccl. sl. zmierzchać się, ciemnieć.

Ометать, *v. perf.*, *v. sub:* Ометы-

Ометъ, -а, *m. Eccl. sl.* 1. brzeg sukni; 2. kupa snorów.

Ометывать, Ометать, *v. a.*, *v.* Обметывать, Обметать, -ся.

Омнибусъ, -а, *m.* omnibus, pojazd publiczny dla wielu.

Омовѣніе, -я, *n.* obmycie, u- mycie; *it. v.* Умовѣніе.

Омофоръ, *v.* Наряникъ (1).

Омочатъ, Омочить, *v. a.* omac- zasz, omoczysz, obmoczysz, zmoc- zysz, oblewasz, oblać; -ся, *v. r.* omoczysz się, obmoczysz się, zmoc- zysz się, oblewasz się, oblać się.

Оможеніе, -я, *n.* omoczenie, obmoczzenie, zmoczenie, oblanie.

Омочить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Омочать, -ся.

Оморъкъ, *v.* Обморокъ.

Омрачать, Омрачить, *v. a.* (prop. & *) omroczyć, omroczyć, zmroczyć, ćmić, oćmić, ślepić, oślepić, mamić, omamieć.

Омраченіе, -я, *n.* (prop. & *) omroczenie, oćmienie, oślepienie, omamienie.

Омрачительный, -ая, -ое, *adj.* ćmiący, oślepiający, mamiący.

Омрачить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Омрачать, -ся.

Омулевина, -и, *f.* mięso łoso- sie; (*cf.* Омудь).

Омудѣвый, -ая, -ое, *adj.* łososi.

Омудь, -я, *m. H. n.* (salmo au- tumnalis), łosó jesienny (w Wa- kalu).

Омуть, -а, *m.* głębia, dół w rzece lub jeziorze; (*cf.* Odmet);

§. въ тихомъ омуть чѣрти вѣ-

датея, ciche wody brzegi gwał; *it.* въ бугу карасей ловить, w odmiecie ryby łowić.

Омывальница, -и, *f. Eccl. sl.* myjnica, naczyne do mycia.

Омываніе, -я, *n.* obmywanie.

Омывать, Омить, *v. a.* obmy- wasz, obmyć; -ся, *v. r.* obmy- wasz się, obmyć się; §) *v. p.* być obmywanym, obmytym.

Омытіе, -я, *n.* obmycie.

Омыть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*

Омываться, -ся. [Подозрѣніе]

Омышленіе, -я, *n. Eccl. sl.*, *v.* Овагрий, -ая, -ое, *adj.* oślił.

Онагрь, -а, *m.* osiel dziki; *v.* Ослѣкъ.

Онажить, *v.* Рукоблѣдникъ.

Оналия, -и, *f.* в. Рукоблѣдъ.

Онисковский, -ая, -ое, *adj.* onikowy. [oniks, kamień drogi.]

Онискъ, -а, *m. Miner. (onyx).*

Онугасъ, Ономедъ, *adv.* pop. onegadaj. [nauka o istotach.]

Онтологія, -и, *f.* ontologia.

Онуча, -и, *f.* onuca, szmat do obwijania nóg w bótach, płótno lub sukno, którym żołnierze i chłopi nogi obwijają.

Онучина, -и, *f.* galgan z onucy.

Онъ, Она, Оно, *pron.* on, ona, ono.

Онъ, глос. бна, *m.* dawne nazwisko gloski rossyjskiej O.

Оный, Онаю, Оное, *pron.* бн, ова, ово; *v.* Тотъ. [дѣти]

Онѣвннть, *v. perf.*, *v. sub:* Онѣв-

Онѣвнтіи, Онѣвнтіи, *v. a. Eccl. sl.* onemiac, onemić, niemym czynić. [іосъ]

Онѣвѣлость, -и, *f.* onemiła-

Онѣвннть, -ая, -ое, *adj.* onemi- алы, niemy. [zaniemowienie.]

Онѣвнтіе, -я, *n.* onemienie.

Онѣвнть, -ся, *v. n.* onemić.

Опадѣніе, -я, *n.* oradanie, spradanie. [орасъ, spradacъ, sprasъ.]

Опадѣть, Опасъ, *v. n.* oradacъ, spradanie. [nie się.]

Опадѣніе, -я, *n.* oradanie, spradanie. [nie się.]

Опадѣвать, Опадѣть, *v. n.* oradzić się, spradzić się, oradzić się, spradzić się.

Опанваніе, -я, *n.* 1. otrawianie; 2. lutowanie, spradanie w okolo.

1. Опанвать, Опойтъ, *v. a.* 1. oradacъ, oroad, spojтъ kogo; 2. - ідомъ, truć, otruwacъ, otrucъ kogo; -ся, *v. p.* być spojonym; być otrawanym, otrutym.

2. Опанвать, Опайтъ, *v. a.* lutowacъ, olutowacъ, zalutowacъ, spojтъ w okolo.

Опанъка, -и, *f.* olutowanie, zalutowanie w okolo.

Опанчикъ, -а, *m.* lutujący co.

† Опакій, -ая, -ое, *adj.* ora- czny, wprasny, przewrotny.

† Опакое, Опакъ, *adv.* oracznie, na opak, wsrak, przewrotnie.

Опала, -и, *f.* 1. wywołanie z kraju, wugnanie i konfiskata, ban(n)lсuа; подвергать корѣ-либо

опалъ або наложити на когѣ-либо опалу, выволаѣ кого з крају, на выгнание wskazać, ban(n)izować kogo; 2. *Eccl. st.* gniew panującego на кого.

Опаленіє, -я, *n.* opalenie.

Опалывать, Опалити, *v. n.* opalić, opalić.

Опалить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Опалить, -ся.

Опаловый, -ая, -ое, *adj.* opalowy.

Опаль, -а, *m.* *Miner.* opal; благородный опаль, *v.* Жираволь.

Опальваніє, -я, *n.* opielanie.

Опальваться, Опалотъ, *v. a.* opielać, opielć; -ся, *v. p.* być opielanym.

Опальный, -ая, -ое, *adj.* 1. opalny; 2. spadły (*np.* з ciała), schodzący.

Опаль, -и, *f.* owoce opadłe з дрzewa.

Опальный, -ая, -ое, *adj.* 1. ban(n)izowany, на выгнание wskazany; 2. skonfiskowany, zabrany на skarb; 3. opuszczony, zaniedbany.

Опальство, -а, *n.* 1. zapalczywość, gniewliwość, porędlivość; 2. *v.* Опала.

† Опальчивый, -ая, -ое, *adj.* zapalczywy, gniewliwy, porędlivy.

Опалать, Опалить, *v. a.* opalić, opalić; -ся, *a) v. r.* opalić się, opalić się; *б) v. p.* być opalanym, opalonym.

Опалываніє, -я, *n.* przychođenje do siebie, до памієі, одзуканіє czucia, upamiętanie się.

Опалываться, Опалываться, *v. r.* przychodzić, przyjść do siebie, до памієі, одзукатиє czucie, zmysły, upamiętać się.

Опара, -и, *f.* мака drożdżami zaszyniona до pieczenia chleba.

Опареніє, Опариваніє, -я, *n.* umniejszenie, umniejszenie ciepła w łaźni.

Опаривать, Опарить, *v. a.* umniejszać, umniejszyć ciepła w łaźni.

Опарник, -а, *m.* dzieťa, dzieťa до rozczynania ciasta.

Опаршивый, -ая, -ое, *adj.* oparzywaly.

Опаршивить, *v. n. perf.* oparzywіє, oparzyć, parzywum się stać.

Опарываніє, -я, *n.* oparanie, próbie w okolo.

Опарывать, Опорбѣ, *v. a.* oparac, opróc, в okolo opróc; -ся, *a) v. r.* oparac się, opróc się, rozparac się, rozpróc się в okolo; *б) v. p.* być oparanym, opróтым.

† Опасть, Опасті, *v. a.* strzedz, ostrzedz, pilnować, mieć на бачнощі.

Опастся, Опастіся, *v. r.* tego-либо, strzedz się, ostrzedz się, obawiac się, lękat się.

Опасеніє, -я, *n.* obawa, obawianie się; подъ опасеніємъ наказанія, под кара.

Опасливость, -и, *f.* ostróżność, бачнощі, przeczorność, lekliwość.

Опасливый, -ая, -ое, *adj.* острожный, бачны, przeczorny, lekliwy.

Опасность, -и, *f.* niebezpieczeństwo.

Опасный, -ая, -ое, *adj.* 1. niebezpieczny; 2. *Eccl. st.* ostróżny, przeczorny; 3. (†), obronny; опасная грамота, карта безопасности, list obronny.

Опасство, -а, *n.* 1. *Eccl. st.*, *v.* Опасеніє; 2. (†), *v.* Охраненіє, Обереженіє.

Опасті, *v. perf.*, *v. sub.* Опастіся, *v. perf.*, *v. sub.* Опастіся.

Опасть, *v. perf.*, *v. sub.* Опасть, -а, *m.* 1. (†), *v.* Опасеніє; 2. карта безопасности, list obronny.

Опахало, -а, *n.* wachlarz, powiewaczka, oganka, chłodzido.

Опахальный, -ая, -ое, *adj.* wachlarzowy.

Опахальщикъ, -а, *m.* wachlarz, robiący wachlarze.

Опахать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Опыхать, -ся.

Опахиваніє, -я, *n.* oborywua.

1. Опыхать, Опыхать, *v. a.* oborywac, oborac; -ся, *v. p.* być oborywanym, oboranym.

II. Опыхать, Опыхнуть, *v. a.* 1. wachlować, wachlowaniem oganac, ognać; 2. otrzepywać, otrzepać; опыхать пыль съ чего, otrzepać, otrzepać kurz з czego; -ся, *v. r.* wachlować się, wachlowaniem oganac się; *pop.* -чѣмъ, otulac się, otulic się, obwiąć się, obwiąć się, owinać się.

Опахнуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Опыхать, -ся (II).

† Опашь, -а, *m.*, *v.* Опашь.

† Опашень, -шня, *m.* oprózca, plaszcz.

Опашка, jako *adv.* на опашку, в заручоней на ramionach odzieży (chodzić).

Опашь, -и, *f.* rzad, ogon byчий.

Опашть, *v. perf.*, *v. sub.* Опашть (II).

Опѣка, -и, *f.* opieka, opiekунский, -ая, -ое, *adj.* opiekunowy, opiekuńczy; опекунский Советъ, рада opiekuńska.

Опекунство, -а, *n.* opiekuństwo.

Опекунствовать, *v. n.* надъ, opiekunem być; opiekować się (kim, czѣм), mieć (кого, co) в опеке.

Опекунъ, -а, *m.* opiekun.

Опекунша, -и, *f.* opiekunka.

Опѣнокъ, -нка, *m.* *Bot.* (*agarticus cantharellus*), opieka.

Опеленіє, -я, *n.* spropielenie, obrócenie в popiół, в perzynie.

Опелѣить, *v. a. perf.* spropielit, obrócić в popiół, в perzynie.

Опеленіє, -я, *n.* *Chem.* (*incineratio*), obrócenie в popiół, spropielenie.

Опера, -и, *f.* *Theat.* опера.

Операторъ, -а, *m.* *Chir.* operator, chirurg.

Операционный, -ая, -ое, *adj.* operacyjny, дѣ оперacyjн слуга, належacy.

Операция, -и, *f.* *Chir.* operacya.

Опередить, *v. perf.*, *v. sub.* Оперѣивать.

Оперѣженіє, Оперѣживаніє, -я, *n.* wyprzedzenie, wyprzedzenie.

Оперѣживать, Оперѣдить, *v. a.* корѣ-либо, wyprzedzac, wyprzedzić kogo. [оброшеніє pierzem.

Оперѣніє, -я, *n.* pierzenie.

Оперѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Оперѣтъ, -ся.

Оперить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Оперитъ, -ся.

Оперитъ, *v. perf.*, *v. sub.* Оперитъ, -ся.

Оперный, -ая, -ое, *adj.* оперный, оперову; оперный домъ, дом оперу, оперову; оперный пѣвецъ, спѣвач оперову; оперная трубка, *v.* Вибѣль.

Оперокъ, -рка, Опершый, -а, *m.* ptaszek modyj obrosly pierzem.

Оперять, Оперить, *v. a.* опергac, опергуч, pierzem pokrywac, pokryć; -ся, *v. r.* опергac się, опергучь się, опергець, в pierze obrastac, obrosnac; *zбогащє się.

Опечаленіє, Опечаливаніє, -я, *n.* zasmucenie, zmartwienie, smutek.

Опечалывать, *v. a. impf.* Опечалитъ, *v. perf.* zasmucac, zasmucic, martwic, zmartwic; -ся, *v. r.* zasmucac się, zasmucic się, martwic się, zmartwic się, troszczyc się.

[*sl.* *v.* Опечаливать.

Опечалыти, Опечалити, *Eccl.*

Опечатаніє, -я, *n.* *Jur.* obuygillacya, urzędowe opieczętowanie, запієчѣтываніє.

Опечатать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Опечатывать, -ся.

Опечатка, -и, *f.* omyłka drukarska, бляд drukarski.

Опечатываніє, -я, *n.* *Jur.* urzędne (или urzędowne, urzędowe, sądowne) запієчѣтываніє, opieczętowywanie; *efr.* Опечатаніє.

Опечатывать, Опечатать, *v. a.* *Jur.* urzędnie (или urzędownie, urzędowo, sądownie) запієчѣтывау, opieczętowywać; -ся, *a) v. r.* *Typogr.* mylic się, omylic się в drukowaniu; *б) v. p.* *Jur.* być opieczętowanym, запієчѣтываным. [до stawiania pieca.

Опечѣкъ, -чка, *m.* fundament

Опечѣніє, -я, *n.* *Patol.* heparytacya.

Опечина, -и, *f.* peczyna, pecyna, rasczyna, stara glina в piecu przegorzala. [*m.* oprj, rozortzyt.

Опывало, Опывальщикъ, -а, Опывальщица, -и, *f.* разо- рутка. [*дзу кошт.*

Опываніє, -я, *n.* picie на cu-

Опывать, Опить, *v. a.* корѣ-

О́пытный, -ая, -ое, *adj.* doświadczony; świadomy; biegły; о́нъ чело́вькъ о́пытный, о́нъ чло́вiek doświadczony, biegły; о́пытная физика, fizyka doświadczajaca, doświadczalna, experimentalna.

О́пытъ, -а, *m.* próba; doświadczenie; *v.* Производить (быты).

О́пытывати, О́пытати, *v. a.* *Eccl. s.* badać, wybadać. [*ty.*]

О́пьянѣлый, -ая, -ое, *adj.* upi-
Oпьянѣть, *v. n. perf.* upić się.

О́пѣнить, *v. n. perf.* pieszo iść, prowadzić z koni; -ся, *v. g.* związać z konia i iść piechotą.

О́пять, *adv.* znowu, powtórnie.

О́рѣва, *v.* Арѣва.

О́рѣкуль, -а, *m.* 1. wyrocznia, miejsce wyroków; 2. *v.* Прорицáлище.

О́рѣло, -а, *n.* plug, radio.

О́рѣльный, -ая, -ое, *adj.* ор-
ну, plugowy. [оране, nowina.]

† О́рѣница, -ы, *f.* pole nowo

О́рангутангъ, -а, *m.* Н. н. (*Si-
mia satyrua*), orangutan (malpa).

О́ранжерейный, -ая, -ое, *adj.* oranżeryjny.

О́ранжеря, -я, *f.* oranżeryя.

О́рѣнная, -я, *f.* rola, grunt uprawny.

О́рѣпане, -я, *n.* oranie.

О́рѣнь, *v.* О́рѣнина.

О́рѣрй и О́рѣрь, -я, *m.* orar, stula kaplańska. [rolnik.]

О́рѣтай, О́рѣтель, -я, *m.* oradz.

О́рѣтальный, -ая, -ое, *adj.* ор-
огну, do orania służący, rolniczy; орѣтальная ордѣя, narzędzia orne.

О́рѣтѣря, -я, *f.* oratoryя, krasomowstwo, retoryка; oratorыum.

О́рѣторски, *adv.* oratorsko, krasomownie, retorycznie.

О́рѣторскій, -ая, -ое, *adj.* oratorski, krasomowski, retoryczny. [*wca, krasomówca.*]

О́рѣторъ, -а, *m.* orator, mó-

О́рѣтъ, *v. a.* orać; -ся, *v. p.* być orанym, zorанym.

О́рѣтъ, *Eccl. s.*, *v.* О́рѣтай.

О́рѣта, -ы, *f.* *Astron.* droga planety. [*суа, urządzenie.*]

О́ргѣнизѣця, -я, *f.* organiza-

О́ргѣнизмъ, -а, *m.* organizm.

О́ргѣнистъ, -а, *m.* organista; organmistrz. [organiczny.]

О́ргѣническій, -ая, -ое, *adj.* Organica, -я, *f.* 1. *Miner.* organowy kamień, rogowiec; 2. ko-
bieciezo okrągły z орлем, na kтo-
гum arcybiskup przy mazy stoi.

О́ргѣнникъ, *v.* О́рѣйчикъ.

О́рѣникъ, -овъ, *m. pl.* *Bot.* (*aqui-
legia*), orlik, synowod. [орзел.]

О́рѣликъ, -а, *m.* *dim.* малы

О́рѣль, *gen.* орл, *m.* Н. н. (*aqui-
la*), orzeł; большой, чѣрный орѣль, *v.* Беркѣтъ; Татарскій орѣль, *v.* Карагѣшъ; морскій, рѣб-
ный орѣль, *v.* Скопá.

О́рѣвѣлый, -ая, -ое, *adj.* zardzewiały.

О́рѣвѣть, *v. n.* zardzewieć.

О́рѣвѣць, *v.* Рѣвѣць.

О́рѣжаной, *pop.*, *v.* Рѣжаной.

О́ри-гиналь, -а, *m.* oryginal, pierwowzór, własnotwór; -ги-
нальность, -я, *f.* oryginalność, pierwowzornosc; -гинальный, -ая, -ое, *adj.* oryginalny, pierwotny, własnotwórczy.

О́риктоно́зия, -я, *f.* oryktogno-
gozja. [*adj.* oryktognostyczny.]

О́риктогно́стическій, -ая, -ое, О́риктологическій, -ая, -ое, *adj.* oryktologiczny.

О́риктоло́гия, -я, *f.* oryktologia; наука o istotach kopalnych.

О́риѣнь, -а, *m.* *Astron.* Orjon, rozeń na niebie, gwiazda.

О́рѣкѣстръ, -а, *m.* orkiestra.

О́рѣкипъ, -а, *m.* *Bot.*, *v.* Пóлба.

О́рѣйчикъ, -а, *m.* *Eccl.* ten oo groźniejsza kobieriec z орлем dla arcybiskupa.

О́рѣлене, -я, *n.* pieczętowanie орлем. [látko.]

О́рѣленокъ, -ника, *m.* orle, or-
О́рѣль, -я, *m.* 1. *Miner.* rogowy kamień, rogowiec; 2. ko-
bieciezo okrągły z орлем, na kтo-
гum arcybiskup przy mazy stoi.

О́рѣлникъ, *v.* О́рѣйчикъ.

О́рѣликъ, -овъ, *m. pl.* *Bot.* (*aqui-
legia*), orlik, synowod. [орзел.]

О́рѣликъ, -а, *m.* *dim.* малы

О́рѣльный, -ая, -ое, *adj.* ор-
лу; орѣльный камѣнь, żelazo skwa-
zone; орѣльное крыло, *Bot.*, *v.* Па-
лорѣтникъ (крылатый).

О́рѣлитъ, *v. a.* stepłować zna-
kiem орля. [orla.]

О́рѣлица, -я, *f.* orlica, samica

О́рѣличыща, -а, *m.* *Eccl. s.* or-
le, orzełek.

О́рѣличникъ, О́рѣлшникъ, *v.* Папорѣтникъ (крылатый).

О́рѣль, -яя, -ея, *v.* Орѣлный.

О́рѣопъ, -а, *m.* *Mar.* podłoga na drodze okrętu.

О́рѣлякъ, -á, *m.* *Bot.*, *v.* Па-
порѣтникъ (крылатый).

О́рѣянка, -я, *f.* 1. strona mo-
nety, na której wycisnięty орzel; 2. orlanka, gra w pieniądze.

О́рѣмунъ, -а, *m.* *Bot.* *Com.* (*atomum*), ormusz, amomek.

О́рѣнитологическій, -ая, -ое, *adj.* ornitologiczny.

О́рѣнитоло́гия, -я, *f.* ornitologia, historia naturalna o ptakach, ptakoznawstwo.

О́рѣнитоло́гъ, -а, *m.* ornitolog, trudniący się nauką o ptakach, ptakoznawca. [cegađanie.]

О́рѣнтобáнтля, -я, *f.*, *v.* Пти-
О́рѣбѣнецъ, -нца, *v.* Рогѣвъ.

О́рѣбѣльный, -ая, -ое, *adj.* stchó-
rzały, przerażony. [przerazenie.]

О́рѣбѣние, -я, *n.* stchórzzenie.

О́рѣбѣть, *v. n. perf.* stchórzć, przerazić się. [О́рошѣть, -ся.]

О́рошѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

О́рошѣтъ, О́рошѣтъ, *v. a.* obra-
zować, obrazić, orosić, odwilżać, odwilżyć; -ся, *v. p.* być obraza-
nym, orozonym.

О́рошѣние, -я, *n.* oroszenie.

О́рѣпѣментъ, *v.* Мышьáкъ (жѣл-
тый).

О́ртографѣя, *v.* Орѣографѣя.

О́ртолѣнь, -а, *m.*, *v.* Овсѣнка.

О́ртопѣдическій, -ая, -ое, *adj.* ortopedyczny.

О́ртопѣдія, -я, *f.* ortopedia, наука онаруженіи уломности цѣла.

О́руженѣый, -ая, -ое, *adj.* zrużdziały, w rudę obrócony.

О́руженѣние, -я, *n.* zrudzenie się, obrócenie się w rudę.

О́руженѣть, *v. n. perf.* zrudzić, w rudę (w kruzec) obrócić się.

О́рудѣе, -я, *n.* narzędzie; in-
strument; działo; землѣдѣльческа

орѣдѣя, narzędzia rolnicze; тѣж-
кое, батареѣное орѣдѣя, działo obłężnicze.

О́рудѣный, *v.* Оргѣническій.

О́рудѣный, О́рудѣть, *v.* Ору-
денѣый, О́руденѣть.

О́ружебѣрѣць, -рца, *m.* *Eccl. s.* żołnierz uzbrojony.

О́ружебѣрѣць, О́ружебѣр-
ствѣнный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. s.* bijący się orężem, szermierczy.

О́руженѣникъ, -а, *m.* pułkarcz.

О́руженѣный, -ая, -ое, *adj.* ar-
senalowy; оруженѣная палáта, ar-
senal; оруженѣный двѣрь, arsenal, zbrojownia. [arsenal.]

† О́руженѣя, -я, *f.* zbrojownia,

О́руженѣный, О́руженѣный, О-
руженѣный, О́руженѣя. [giernek.]

О́руженѣосѣць, -сна, *m.* орѣжник,

О́ружехра́нище, -я, *n.*, О́ру-
жехранѣтельница, -ы, *f.*, *v.* Ар-
сенáль.

Ору́жие, -я, *n.* орęż, broń; под-
нять ору́жие, podnieść oręż, roz-
począć wojnę; положить ору́жие,
złożyć oręż, poddać się.

Ору́жннкъ, -а, *m.* *Eccl. sl.* orę-
żnik, gietmek. [*Арсеналь.*]

Ору́жница, -ы, *f.* *Eccl. sl., v.*
Орѣховка, *v.* Кодрѣвка.

Орѣховый, -ая, -ое, *adj.* ор-
zechowy.

Орѣхъ, -а, *m.* *H. n.* (nuż), or-
zech. [*orzesek.*]

Орѣшекъ, -шка, *m. dim.*

Орѣшина, -ы, *f.* *Bot. (corylus),*
orzeczyna, orzechowe drzewo.

Орѣшковый, -ая, -ое, *adj.*
galazowy.

Орѣшникъ, -а, *m.* leżaczyna,
gak, lasek leżaczynowy, orzech-
owy. [*adj. ortograficzny.*]

Ореографическій, -ая, -ое,
Ореографія, -и, *f.* ortografia,
pisownia. [*owad.*]

Оса, -ы, *f.* *H. n.* (wespa), osa,
Осада, -ы, *f.* oblężenie; держ-
ать городъ въ осадѣ, trzymać
miasto w oblężeniu.

Осадить, *v. perf., v. sub:* Осаж-
дять & Осаживать.

Осадка, -и, *f.* osadzenie;
осаждение, opradnienie; osad, sedy-
ment; grezy; ustoiny, *etc.*; в. О са-
дѣтъ. [*obtarcie; zagrapanie.*]

Осаднение, -я, *n.* osiedlenie;
Осаднивать, Осаднить, *v. a.*
osiedniać, osiednić.

Осадный, -ая, -ое, *adj.*obleż-
ny, oblężniczy; осадныя пушки,
armaty oblężnicze.

Осадокъ, -дка, *m.* osad, sedy-
ment; grezy; fusy; ustoiny, mety;

Осажать, *v.* Осаждать. [*opad.*]

Осаждатель, -я, *m.* oblegający.

Осаждать, Осадить, *v. a.* ob-
legać, obleźć, ować; -ся, *v. p.*
być obleganym.

Осаждение, -я, *n.* oblężenie.

Осаженіе, Осаживаніе, -я, *n.*
wysadzenie, wysadzanie, osadze-
nie, osadzanie.

Осаживать, Осадить, *v. a.* wy-
sadzać, wysadzić, osadzać, osa-
dzić; wsadzać, wsadzić, wbić;
wbіć; -ся, *v. p.* być wysadzonym,
wysadzonym.

Осаженный, -ая, -ое, *adj.* okaza-
лы, przystojny; kasztalny.

Осапка, -и, *f.* postać, posta-
wa, okazłość.

Осапна, *Eccl. sl.* hosanna.

Осачиваніе, -я, *n.* 1. osaczu-
wanie; 2. *v.* Стеклованіе,
Шлакованіе.

Осачивать, Осочить, *v. a.* 1.
osaczуwać, osaczуć (łożysko zwię-
zka dzikiego); 2. *Chem., v.* Сте-
кловать, Шлаковать; -ся,
v. g., v. Сочатъся. [*wać, -ся.*]

Осаывать, -ся, *v.* Осви-
свидѣтельствованіе, -я, *n.*
przyjęcie, zrewidowanie.

Освидѣтельствовать, *v. a. perf.*
objąć, zrewidować. [*nie.*]

Освистаніе, -я, *n.* wygwizda-

Освистать, -ся, *v. perf., v. sub:*
Освистывать, -ся. [*zdzwanie.*]

Освистываніе, -я, *n.* wygwiz-
дываніе, Освистывать, Освистать, *v. a.*

wygwizдуwać, wygwizdać; -ся,
v. p. być wygwizduwanym, wy-
gwizdanym.

Освободитель, -я, *m.* oswo-
bodziciel. [*bozdzielka.*]

Освободительница, -ы, *f.* oswo-
бодzicielka.

Освободять, *v. a. impf., O-*
свободить, *v. perf.* - кого-либо,
освобадzać, освободzić, wyba-
wiać, wybacić, uwalniać, uwol-
nić; -ся, *a) v. g.* освобадzać się,
освободzić się, uwalniać się,
uwolnić się; *б) v. p.* być oswo-
bodzonym, uwolnionym.

Освобождёніе, -я, *n.* oswo-
bодzenie, uwolnienie.

Освобождённый, -ая, *m.* wy-
зволение.

Освѣивать, Освѣить, *v. a.* przy-
wlaszczać, przywlaszczyć sobie
co; -ся, *v. g.* przywzуwać się.

Освѣдомиться, *v. perf., v. sub:*
Освѣдомляться.

Освѣдомленіе, -я, *n.* dowie-
дzenie się, rozpoznanie.

Освѣдомляться, Освѣдомить-
ся, *v. g.* - о чёмъ, dowiadywać
się, dowiedzieć się о чёмъ.

Освѣжать, Освѣжить, *v. a.*
odświeżać, odświeżyć, przewie-
trzać, przewietrzyć; -ся, *a) v. p.*
być odświeżanym, przewietrza-
nym; *б) v. g.* odświeżyć się,
ochłodzić się. [*przewietrzenie.*]

Освѣженіе, -я, *n.* odświeżenie.

Освѣжить, -ся, *v. perf., v. sub:*
Освѣжать, -ся.

Освѣтять, Освѣтнуть, *Eccl. sl.,*
v. Rasśwѣtять.

Освѣтять, Освѣтъ, -ся, *v. perf., v.*
Освѣщать, -ся.

Освѣтлять, Освѣтлить, *v. a.*
oświecać, oświecić przez światło.

Освѣщать, Освѣтять, *v. a.*
oświecać, oświecić; illuminować;
-ся, *v. p.* być oświecanym, oświe-
conym.

Освѣщеніе, -я, *n.* oświecenie,
illuminaуа. [*poświeciciel.*]

Освятитель, -я, *m.* oświeciciel,
Освятительный, -ая, -ое, *adj.*
poświecający. [*Освятить, -ся.*]

Освятить, -ся, *v. perf., v. sub:*
Освятять, Освятить, *v. a.*
oświecać, oświecić, poświęcać,
poświęcić; -ся, *v. p.* być oświe-
canym, oświeconym, poświęca-
nym, poświęconym.

Освятёніе, -я, *n.* poświęcenie;
święcenie (*np.* wody).

Освейой, (-ий), -ая, -ое, *adj.*
osioły, od osi, osny.

Осебледецъ, -дца, *m., v.* Же-
лѣзница.

Осеблина, *v.* Дрога. [*prawne.*]

† Осебле, -я, *n.* pole nieu-
оселокъ, -лка, *m.* 1. osła,
oselka, kamień do ostrzenia; 2.
kamień probierski. [*selka.*]

Осеблочекъ, -чка, *m. dim. o-*

Осебл, *gen.* osła, *m.* 1. *H. n.*
(asinus), osiel, osioł; дѣй-
вій осебл, *v.* Оселякъ; 2. *fig.*
osiel, głupi człowiek; 3. осебл
осебл и остаеться або изъ боль-
шого осла всё не выйдетъ слова,
кто зъ przygodzenia głupi, i w
Paryżu sobie rozumu nie kupi.

Осебнать, *v. n.* przedpід-
gdzie jesień. [*w jesieni.*]

Осебень, *adv. pop.* jesienia,
Осебникъ, -я, *m.* *Bot. (col-
chium autumnale),* zimokwit.

Осебный, -ая, -ое, *adj.* jesien-
ny; осебный цвѣтъ, *Bot., v.* Осеб-
ный.

Осеновать, *v.* Осеновать.

Осеновать, -я, *m.* (*w myśliwet.!*)
około w jesieni złowiony.

Осень, -и, *f.* jesień.

Осердить, *v. a. perf.* rozgnie-
wać, rozzłościć; -ся, *v. g.* roz-
гнiewać się, rozzłościć się.

† Осердить, -я, *v.* Лѣгкое.

Осеребрёніе, -я, *n.* osrebrze-
nie.

Осеребрять, *v. a. impf., O-*
серебрить, *v. perf.* osrebrzać, osre-
brzyć; -ся, *v. p.* być osrebrza-
nym, osrebronym.

Осережёніе, -я, *n.* rozgniewa-
nie, rozjątrzenie.

Осерчать, -ая, -ое, *adj.*
pop. rozgniewany, rozjątrzony.

Осерчать, -я, *n. pop.* gnie-
wanie, gniew. [*wać się.*]

Осерчать, *v. n. perf.* rozgnie-
серишна, -ы, *f.* jesiotrowina,
jesiotrowina, mięso jesiotra.

Осестринный, -ая, -ое, *adj.*
jesiotrowy. [*ny.*]

Осестрій, -ая, -ое, *v.* Осестрий-
Осестринный, *v.* Осестринный.

Осестръ, -а, *m. H. n.* (*accipen-
ser*), jesiotr, (guba).

Осетъ, *v.* Осѣтъ.

Осеиленіе, Осѣиваніе, -я, *n.*
przemocowanie (кого), przemocze-
nie.

Осеивать, *v. a. impf., Осѣ-*
ить, *v. perf.* przegwuzować, przeg-
wuzować, przemagać, przemódz,
przemocować (кого). [*stryzek.*]

Осеиль, -а, *m.* *Eccl. sl.* পেঁলা,
Осеина, -ы, *f.* *Bot. (populus tre-
mula),* owa, osika, osina.

Осеинка, -а, *f. dim., v.* Осѣпа.

Осеинный, -ая, *m.* osikowina,
lasek osikowy; осѣiczna, drzewo
osikowe.

Осеиновичъ, -а, *m.* *Bot. (bole-
tus luteus),* hubka maśluk, (grzyb).

Осеиновый, -ая, -ое, *adj.* oso-
wy, osikowy.

Осеивый, -ая, -ое, *adj.* osowy,
od osy; осѣное жѣло, жѣло oso-
вое; осѣное гнѣздо, осове гнѣз-
здо. [*chyrpka, chyrpuka.*]

Осеипаніе, -я, *n.* ochrzypienie.

Осеипать, Осѣипнуть, *v. n.* o-
chrzypić, ochrzypnąć.

Осеиплость, -и, *f.* ochrzypłość,
chyrpuka. [*chyrpuly.*]

Осеиплый, -ая, -ое, *adj.* o-

Ослѣпнуть, *v. n. perf.* oślepnąć.
Ослѣ, *gen.* ośleci, *n.* Ecl. *sl.* ośle, ośletko, ośletek.

Ослѣкъ, -ѣ, *m. n.* (nager), ośliczki.

Ослѣвка, -я, *f. Bot.* (hedycynum) oślbyćka, oślbyć. *caenia*, esparsety, kokosze główki, kozia rutka, kokosza wyka, ziele.

Ослѣтница, -я, *f. Ecl. sl.* oślica.

Ослѣтникъ, -а, *m.* oślaz.

Ослѣчий, -ья, -ье, *v.* Ослѣ-ный. [часть worka (мѣки)].

Ослѣкъ, -а, *m. prov.* ośma
Ослѣливаніе, -я, *n.* smolenie, usmalanie, pasmalanie.

Ослѣливать, Ослѣлить, *v. a.* smolici, usmalac, usmolici, pasmalac, pasmolici; -ся, *v. p.* być smolonym, usmalanym, usmolonym, pasmalanym, pasmolonym.

Ослѣриваніе, -я, *n.* oglądanie.

Ослѣривать, Ослѣрять, *v. a.* oglądać, obejrzeć; rewidować, wizytować, przegłądać, przejrzeć; ośmotrzeć kogo-либо съ голо-ды до ногъ, obejrzeć kogo od stóp do głowy; -ся, *v. v.* oglądać się, obejrzeć się, rozpatrzeć się, opratrzyć się; omylić się w patrzaniu; *obeznac się, rozpoznac się w czym; *β)* *v. p.* być oglądanym, obejrzanym.

Ослѣрикъ, -ѣ, *m.* ośmak, li-
czba ośm замыкающая; свѣчи ослѣрикъ, свѣце których ośm idzie na funt; куль truck ослѣ-рикъ, miara mѣки trzymająca ośm pudów.

Ослѣрять, *v. a.* ośm razy ро-
твѣрzyć, даć w ośmnaśoś.

Ослѣрица, -я, *f.* ośmaka, rzecz
z ośmiu składająca się.

Ослѣрицею, *adv.* ośm(i)o kro-
tnie, ośm razy.

Ослѣричный, -ья, -ое, *adj.*
ośmiotaki, z ośmiu złożony.

Ослѣрка, -я, *f.* ośemka (w ka-
tach). [ный].

Ослѣрной, (-ий), *v.* Ослѣрич-
Ослѣрня, -я, *f.* ośmiotka, за-
prзг w ośm koni.

Ослѣтовъ, -тка, *m.* chodak,
kurp' znozonу.

Оси-границникъ, -а, *m. Geom.*
ośmiościan; -границный, -ая, -ое,
adj. ośmiościenny; -двѣбный,
-ая, -ое, *adj.* ośmioldniowy, oś-
mioldzienny; -дѣсятый, -ая, -ое,
num. ośmndziesiąty; -конечный,
-ая, -ое, *adj.* ośmiokońcowy;
-дѣтний, -ая, -ее, *adj.* ośmieltni,
ośmioletni.

Оси́на, -я, *f.* Оси́нникъ,
-а, *m.* ośmina, półzetwerta, (mia-
ra zbożowa).

Оси́нный, -ья, -ое, *adj.* oś-
minny, zawierający ośminę.

Оси-сторонникъ, -а, *m.* oś-
miostronna figura; -сторонный,
-ая, -ое, *adj.* ośmiostronny;
-угольникъ, -а, *m.* ośmiokąć;
-угольный, -ая, -ое, *adj.* ośmio-
kątny.

Оси́ца, *v.* Оси́рица.

†Оси́чее, -аго, *v. n.* ośmka,
błaka część czego.

Оси́вдательный, -ая, -ое, *num.*
ośmasty. [ście].

Оси́вдатель, -я, *num.* ośmna-
Oси́-гласіе, -я, *n.* śpiew oś-
mioślowski; -гласникъ, -а, *m.*
ośmiogłosnik, księga kościelna
ze śpiewami na ośm głosów;
-гласный, -ая, -ое, *adj.* ośmio-
ślowskiy.

Оси́й, *v.* Восьюй.

Оси́-кратно, *adv.* ośmkrotnie;
-кратный, -ая, -ое, *adj.* ośm-
krotny. [osmarowanie smół].

Оси́леніе, -я, *n.* osmolenie.

Оси́лить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ливать, -ся.

Оси́лка, -я, *f.* smolenie, o-
smalanie, osmolenie.

Оси́лать, -ся, *v.* Оси́ли-
вать, -ся.

Оси́-трительность, -я, *f.* o-
patrzność, oględność, przego-
rność, baczność, ostrożność; -три-
тельный, -ая, -ое, *adj.* opatrzny,
oględny, przeczorny, baczny, ostro-
żny.

Оси́трщикъ, -а, *m.* oglęдо-
wnik, odwiedziciel, wizytator, re-
wizor.

Оси́тёръ, -а, *m.* przegląd, o-
gląd, rewizya, obejrzanie, oglę-
danie.

Оси́тёніе, -я, *n.* obejrzanie.

Оси́тёръ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́тривать, -ся.

Оси́уха, -я, *f.*, *v.* Оси́ушка.

Оси́ушка, -я, *f. dim.* ośma
część (czego); книга въ осіуш-
ку, książka w ośmkę, w półciwartkę,
in ośtawo; осіушка листъ, oktern
(papieru), arkusz w ośmioro złożo-
ny, albo ośma część arkusza,
półciwartka.

Оси́ый, *v.* Восьюй.

Оси́яніе, -я, *n.* oglądzenie
smukiem, osmyknienie.

Оси́ять, *v. perf.*, *v. sub:*

Оси́кивать.

Оси́киваніе, -я, *n.* osmyka-
nie, oglądanie smukiem.

Оси́кивать, Оси́кять, *v. a.*
osmykać, osmyknąć, smukiem
oglądać, oglądzić; osmykать ве-
ревку, канатъ, oglądzić powróż,
line. [свью].

Оси́, Оси́ю, *v.* Восью, Во-
Oси́дѣсять, *v.* Восьюдѣсять.

Оси́иваніе, -я, *n.* wysławia-
nie, szudzenie.

Оси́иватель, Оси́иватель-
ница, *v.* Оси́ивникъ, Оси́и-
ница.

Оси́ивать, Оси́ивать, *v. a.* wy-
sławiac, wysławiac, szudzić; -ся,
v. p. być wysławianym, wysławia-
nym, ośmiewanym.

Оси́иваться, *v. v.* impf.,
Оси́илиться, *v. v. perf.* ośmielić
się, ośmielić się, odważać się,
odważyc się. [nie, szudzenie].

Оси́иваніе, -я, *n.* wysławia-

Оси́ивать, *prop.*, *v.* Оси́ивать.

Оси́ивникъ, -а, *m.* wysławia-
wacz, wysławiac, szuderca.

Оси́ивница, -я, *f.* wysławia-
czka, szuderca.

Оси́ивный, -я, *n.* wysławianie.

Оси́ивательный, -ая, -ое, *adj.*
wysławiający, szudzący.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Оси́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оси́ивать, -ся.

Особиться, *v. r.* odosobić się.
 Особливо, Особливость, Особливый, *v.* Osobliwio, Osobliwość, Osobennyj.
 Особность, -я, *f.* osobność, osobliwość, wyjątkowość.
 Особник, -а, *m.* 1. pole oddzielne, osobne; 2. *v.* Особникъ (1).
 Особный, *v.* Oddzielnyj.
 Особнякъ, *adv.* osobno.
 Особнякъ, -а, *m.* samotnik, sam jeden; жить особнякомъ, osobno, samotnie żyć. [*nie.* Особо, *adv.* osobno, oddzielно.
 Особрование, -я, *n.* ostatnie pomazanie olejem świętym.
 Особровать, *v. a. perf.* pomazać olejem, dać ostatnie pomazanie. [*oddzielny, samotny.*
 Особый, -ая, -ое, *adj.* osobny, Особы, *adv.* *Eccl. sl.* osobno.
 Особа, -и, *f.* 1. (*w* *myśliv.*) miejsce orzuczone siewami, osak; 2. *Bot.* (carez), turzusa.
 Осокоревый, -ая, -ое, *adj.* sokorowy. [*gatunek topoli.*
 Осокорникъ, -а, *m.* sokora, Осокоръ, -и, *f.*, *v.* Тополь (черный); осокоръ душистая, *v.* Тополь (душистая).
 Особа, -а, *m.*, *v.* Особа (1).
 Осоление, -я, *m.* osolenie.
 Осолить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Осолать, -ся. [*się.*
 Осолодъть, *v. n. perf.* osłodzić.
 Осолить, Осолить, *v. a. solić,* осолить, -ся, *v. p.* być solonym, osolonym.
 Осолить, *v. n. perf.* być smarkatym, usmarkanym; być zoi-zowatym. [*siak.*
 Особокъ, -ска, *m. prosię,* про-Особъ, -а, *m.* (*circium*), oset; особъ огородный, капустный, *v.* Салатъ (зачый); особъ бѣлый, *v.* Острепястро; особъ володский, *v.* Пуховникъ (безестебѣльный). [*хать.*
 Особнуть, *v. perf.*, *v. sub.* Осмы-Осочение, *v.* Остеклованіе.
 Осочить, *v. perf.*, *v. sub.* Осачивать.
 Особка, *v.* Особа (1).
 Особчикъ, -а, *m.* 1. osoczony, osoczony, orzuczony siewa; 2. *v.* Особа (2. *Bot.*).
 Особный, -ая, -ое, *adj.* do turzusu należący.
 Осва, -ы, *f.* овра; корова бѣса, овра кровія або ochranajаса.
 Освенный, -ая, -ое, *adj.* о-Оспина, -ы, *f.*, Оспинка, -и, *f. dim.* krowka овра.
 Оспириваніе, -я, *n.* zszepienie ову.
 Оспириватель, -я, *m.* lekarz wszepiający ову.
 Оспріе, Осприваніе, -я, *n.* zaprzeczenie, zaprzecanie, przeczzenie.
 Оспривать, *v. a. impf.* Оспривить, *v. perf.* przeczść, zaprze-

чаść, zaprzeczyc; -ся, *v. p.* być zaprzeczczanym, zaprzeczczonym.
 Осрачить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Осралять, -ся.
 Осрашленіе, -я, *n.* osromocenie, zhańbienie, zawstydzienie.
 Осралять, Осрашить, *v. a.* osromocić, osromocić, hańbić, zhańbić, zawstydzać, zawstydzic; -ся, *v. p.* *v. r.* hańbić się, zhańbić się; *β* *v. p.* być hańbionym, zhańbionym, osromoconym.
 Оставаніе, -я, *n.* pozostanie.
 Оставаться, Остаться, *v. r.* zostawać, zostać, pozostawać, pozostać; *ii.* opróżniać się, opróżnić się.
 Оставительный, -ая, -ое, *adj.* odpuszczający, przebaczący.
 Остать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Оставлять, -ся.
 Оставленіе, -я, *n.* zostawienie; opuszczenie, zaniechanie; - службъ, opuszczenie służby; - грѣхъ, опuszczenie grzechów.
 Оставлять, Остать, *v. a.* zostawiać, zostawić, porzucić, porzucić, opuszczać, opuścić; zaniechać, zaniechać; zaprzestawać, zaprzestać; *ii.* odpuszczать, odpuścić, przebaczać, przebaczyć, darować; оставить службу, opuścić службу; оставитъ свѣтъ, оставить świat, zejść ze świata, zостаć żyć, umrzeć; оставь егo, zостаw go, porzuć go, дай mu pokoj; -ся, *v. p.* być zostawianym, zostawionym, porzucanym, porzucenym, opuszczanym, opuszczonym, zaniechanym; być odpuszczаным, odpuszczоным, przebaczоным, дарованым.
 Оставъ, -а, *m.* samokost, kociotrup, szkielec. [*pozostaly.*
 Остаый, -ая, -ое, *adj. pop.*
 Остасть, -и, *f.* ostatek, reszta, pozostałość.
 Остаый, (-ий), -ап, -бе, *adj.* pozostaly, zbywający, resztujący; остаыйя сума, reszta, summa pozostała, szczątek pozostały. [*mywanie, zatrzymywanie.*
 Останавливаніе, -я, *n.* wstrzymywanie.
 Остановивать, Остановить, *v. a.* wstrzymywać, wstrzymać; - выдату жалованья, zatrzymać кому жолд; -ся, *v. r.* wstrzymуwać się, wstrzymуać się, wstrzymуać się, wstrzymуać się; *β* *v. p.* być wstrzymуваным, wstrzymуаным, wstrzymуваным, wstrzymуаным.
 Остановка, -и, *f.* zastrzymanіе, wstrzymanіе; звѣлка, odвлѣка, przewлѣка, przeszkoda; за-зтрzymanіе się; - жалованья, за-зтрzymanіе, wstrzymanіе жолду; безъ останѣвки, bez звѣлки, bez odвлѣки.
 Остановленіе, -я, *n.* wstrzymanіе, wstrzymanіе; затамованіе; остановленіе кровоточенія, затамованіе крови, усмиреніе или utulenie krwi.

Остановить, -ся, *v.* Оста-навлять, -ся.
 Остановъ, -нка, *m. Eccl. sl.* ostatek, reszta. [*zgrzybialec.*
 Остарокъ, -рка, *m.* starzec.
 Остарый, -ая, -ое, *adj.* ostarzaly, zestarzaly, stary, zgrzybially.
 Остаріе, -я, *n.* zezarzenie się. [*zezarzeć.*
 Остарѣть, *v. n. perf.* ostarzeć.
 Остарокъ, -тка, *m.* ostatek, reszta, szczątek; остарокъ жани, ostatek, reszta życia. [*szuka.*
 Остарочекъ, -чка, *m. dim. re.*
 Остарочный, -ая, -ое, *adj.* pozostały; остарочная сума, summa pozostała; остарочное казначейство, (*t*), kasa skarbowa, do której wnoszone są пеняжде до wydatków rządowych pozostałe.
 Остаръ, -а, *m. Eccl. sl.* gatki.
 Остаръ, -а, *m. Eccl. sl.* odzież, sukna.
 Остаръ, -и, *f.* szlak, obraбек у рѣкaвъ kozული.
 Остарованіе, -я, *n.* Chem. замѣненіе в szkło.
 Остаровать, *v. a. perf.* Chem. замѣнитъ в szkło, zeszkліć.
 Остарокъ, *v.* Костолоный камень.
 Остеология, -и, *f.* osteologia, nauka o poizeniu i kształcie kości. [*rozbiertanie kości.*
 Остеотомія, -и, *f.* osteotomia.
 Остенять, *v. a. impf.* Остенѣнать, *v. perf.* ustatkować, statkующаго кого uczynić; -ся, *v. r.* ustatkować się.
 Остервенить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Остервенѣть, -ся.
 Остервенѣлый, -ая, -ое, *adj.* rozjuszony, rozjadły, wścieклы.
 Остервеніе, -я, *n.* rozjuszenie, wścieкłość, гнѣвъ вścieклы.
 Остервенѣть, Остервенѣть, *v. a.* rozjuszać, rozjuszyć, przyprowadzać, przyprowadzić do вścieклости; -ся, *v. r.* rozjuszać się, rozjuszyć się, вścieкać się, вścieкаться. [*nie, przestrzeganіе.*
 Остереганіе, -я, *n.* ostrzeга-Остерегатель, -я, *m.* ostrzegacz, przestregacz.
 Остерегательный, -ая, -ое, *adj.* ostrzegający, przestregający.
 Остерегать, Остерѣчь, *v. a.* ostrzegać, ostrzedz, przestregać, przestredz; pilnować; -ся, *v. r.* strzedz się, uszredz się; chronić się.
 Остерезеніе, -я, *n.* ostrzeże-ние, przestrzeżenie; *сfr.* Остереганіе. [*Остерегать, -ся.*
 Остерѣчь, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Остистый, -ая, -ое, *adj.* osei-sty, kolczasty. [*nie, kolce.*
 Остле, -я, *n. Eccl. sl.* oście, ciera-Остовый, *v.* Востовый.
 Остойчивость, -и, *f.* stojność, nieухыбкость, niewугнобсть.
 Остойчивый, -ая, -ое, *adj.*

(о *окрѣтах*:) stojny, niechybki, niechybotliwy, niewywrotny.

Остол-бенѣлый, -ая, -ое, *adj.* ostupialy; -бенѣние, -я, *n.* ostupienie; -бенѣть, *v. n. perf.* ostupieć.

Остолопина, -и, *f.* Ostolbina, -а, *m.* niezgrabnik, dragal, mazga; pień, gibas, giblas, dryblas.

Остолпие, -я, *n.* в. Канітѣль. Осторожность, -и, *f.* ostrożność, przeczyność, opatrność.

Осторожный, -ая, -ое, *adj.* ostrożny, przeczony, opatrny; быть осторожнымъ, *v.* Ostrożnaci się.

[*v.* Обстр...]

Острѣгивание, Острѣгивать, Острѣгивать, *v. perf.*, *v. sub.* Острѣгивать. [женіе.]

Острѣстка, -и, *f.* groźba, gro-

Острѣчивать, Острѣжить, *v.* Обстр... [а. grozić кому.]

Острѣцать, Острѣцать, *v.* Острая, -ой, *s. f.* Gramm.

акцент остру.

Острѣе, -я, *n.* ostrze.

Острѣние, -я, *n.* ostrzenie.

Острѣный, -ая, -ое, *adj.* ostrzy; доверпну; ботренское слово, слово доверпну; ботренский мальчик, доверпну члорезу.

Острѣхонецъ, -нъка, -нъко, *adj.* bardzo ostrzy. [Обстр....]

Острѣганіе, Острѣгать, *v.* Острѣженіе, Острѣжка, *v.* Обстр....

Острѣжикъ, -жокъ, *f. pl.* ostrzyki (z sukna, z welny etc.); welna ostrzyżona. [wєркювац.]

Острѣть, *v. a.* ostrzyć; * до-

Острица, -и, *f.* Bot. (азерпуго), ostre ziele; лерзуса. [стричь.]

Остричь, -ся, *perf.*, *v.* Об-

Острие, -я, *n.* Eccl. sl., *v.* Острее.

Острѣ, *adv.* ostro; доверпние; держи ўхо острѣ, *v. sub.* Ухо.

Остро-вѣтость, -и, *f.* przystość; -вѣтный, -ая, -ое, *adj.* przystostry, nieco ostrzy; -вѣрхій, -ая, -ое, *adj.* spradzisty; -видъ, -а, *m.*, *v.* Рысь; -вистый, -ая, -ое, *adj.* wuzrowaty; -вистинный, -а, *m.* wuzpiarz, wuzerpik, mieszkaniec wuzru; -вистіанка, -и, *f.* wuzpiarka, mieszkanca wuzru.

Остро-вѣка, -и, *f.* statek wodny do pływania pomiędzy wyspami i na mieliznach.

Островѣкъ, -вкѣ, Островѣчекъ, -чка, *m. dim.* wuzerpka.

Островской, (-ій), -ѣа, -бе, *adj.* wuzrowy, wuzerpny; островской мѣтелъ, *v.* Островіанцынъ.

Островъ, -а, *m.* 1. wyspa; 2. (w myśliw.) las otoczony zewsząd polem.

Острога, -ѣ, *f.* 1. ość, oścień, (narzędzie rybackie); 2. (†), ostróżka.

Остро-ганіе, -я, *n.* ostruganie; -ганѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Остроганывать, -ся.

Остро-ганіе, -я, *n.* ostruganie; -ганывать, -ганѣть, *v. a.* ostrugiwać, ostrugać; -ся, *v. p. być ostrugiwany, ostruganym.*

Остро-гланый, -ая, -ое, *adj.* ostrooki, bystrooki; -гланый, -ая, -ое, *adj.* Eccl. sl. dzwiczny, przerażający, przenikliwy głos мажучу; -головый, -ая, -ое, *adj.* śpiczasty, kończasty; -губцы, -овъ, *m. pl.* cęgi, obęgi, obęzki.

Острога, -а, *m.* 1. ostrog, ostroża, ostrożeńie, ogrodzenie ostremi koly, rdzębina; blokuz, blokhauz; 2. wieś częstokolem obwarowana, ogrodzona palami zaostrozonymi; 3. więzienie.

Остроганникъ, -а, *m.* 1. więzień; 2. dozorca więzienny.

Острожный, -ая, -ое, *adj.* ostrogowy, od ostrogu; więzienny, od więzienia.

Остро-арбаніе, -я, *n.* Eccl. sl. wzrok bystry; -аряній, -ая, -ое, *adj.* ostrooki, bystrooki, przenikliwy; -зубцы, *v.* Острогубцы; -кислый, -ая, -ое, *adj.* ostrokwasny; -конѣчле, -я, *n.* śpiczastość, kończatość, kolczatość; -конѣнный, -ая, -ое, *adj.* ostrokończaty, śpiczasty; -крѣвъ, *v.* Острокрѣстникъ; -лиственникъ, -листь, -а, *m.* Bot. (іlex aquifolium), ostrokrzew, myśza wiecha; -нось, -а, *m.* H. n. (balacna rostrata), wieloryb dziobasty; -носый, -ая, -ое, *adj.* śpiczasty; -обій, *v.* Острообій; -пахучій, -ая, -ое, *adj.* ostroapachny, mocnowonny; -пестрѣ & -пѣстръ, -а, *m.* Bot. (stylum marianum), oset miękki; -пиле-ние, -пильване, -я, *n.* okrokwienie, okrokwianie; -пильвать, *v. a. impf.*, -пильть, *v. perf.* okrokwiać, okrokwic, krokwie, krokwu stawić, postawić; -ся, *v. p.* być okrokwianym; -пить, *v.* Остропить; -плѣние, *v.* Остропить; -попаяній, -ая, -ое, *adj.* łatwo pojętny; -рыль, -а, *m.*, *v.* Мечъ-рыба; -слобъ, -а, *m.* dowcipniś.

Остроство, -и, *f.* ostrość.

Остро-та, -ѣ, *f.* ostrość; tę-гоść ostu; ciepłość; * bystrość, przenikliwość; dowcipność, dowcip; uszczypliwość; -угълный, -ая, -ое, *adj.* ostrokatny; -умецъ, -нца, *m.* człowiek dowcipny; -уміе, -я, *n.* dowcip; -ушный, -ая, -ое, *adj.* dowcipny; zawierający w sobie dowcip; -хвѣстка, *v.* Сѣвка; -хвѣсть, -а, *m.* H. n. (cepola), soliter, robak trzewiowy; -чить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Острѣчивать, -ся. [-ся.]

Острѣгать, -ся, *v.* Остроганѣть, Острѣженіе, Острѣживание, -я, *n.* ostruganie, ostrugiwanie.

Острѣживать, Острѣжить, *v.* a. ostrugiwać, ostrugać; -ся, *v. p.* być ostrugiwany, ostruganym.

Острѣжикъ, -жокъ, *f. pl.* ostrzyki (z sukna, z welny etc.); welna ostrzyżona. [wєркювац.]

Острѣть, *v. a.* ostrzyć; * до-

Острица, -и, *f.* Bot. (азерпуго), ostre ziele; лерзуса. [стричь.]

Остричь, -ся, *perf.*, *v.* Об-

Острие, -я, *n.* Eccl. sl., *v.* Острее.

Острѣ, *adv.* ostro; доверпние; держи ўхо острѣ, *v. sub.* Ухо.

Остро-вѣтость, -и, *f.* przystość; -вѣтный, -ая, -ое, *adj.* przystostry, nieco ostrzy; -вѣрхій, -ая, -ое, *adj.* spradzisty; -видъ, -а, *m.*, *v.* Рысь; -вистый, -ая, -ое, *adj.* wuzrowaty; -вистинный, -а, *m.* wuzpiarz, wuzerpik, mieszkaniec wuzru; -вистіанка, -и, *f.* wuzpiarka, mieszkanca wuzru.

Остро-вѣка, -и, *f.* statek wodny do pływania pomiędzy wyspami i na mieliznach.

Островѣкъ, -вкѣ, Островѣчекъ, -чка, *m. dim.* wuzerpka.

Островской, (-ій), -ѣа, -бе, *adj.* wuzrowy, wuzerpny; островской мѣтелъ, *v.* Островіанцынъ.

Островъ, -а, *m.* 1. wyspa; 2. (w myśliw.) las otoczony zewsząd polem.

Острога, -ѣ, *f.* 1. ość, oścień, (narzędzie rybackie); 2. (†), ostróżka.

Остро-ганіе, -я, *n.* ostruganie; -ганѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Остроганывать, -ся.

Острѣжикъ, -жокъ, *f. pl.* ostrzyki (z sukna, z welny etc.); welna ostrzyżona. [wєркювац.]

Острѣть, *v. a.* ostrzyć; * до-

Острица, -и, *f.* Bot. (азерпуго), ostre ziele; лерзуса. [стричь.]

Остричь, -ся, *perf.*, *v.* Об-

Острие, -я, *n.* Eccl. sl., *v.* Острее.

Острѣ, *adv.* ostro; доверпние; держи ўхо острѣ, *v. sub.* Ухо.

Остро-вѣтость, -и, *f.* przystość; -вѣтный, -ая, -ое, *adj.* przystostry, nieco ostrzy; -вѣрхій, -ая, -ое, *adj.* spradzisty; -видъ, -а, *m.*, *v.* Рысь; -вистый, -ая, -ое, *adj.* wuzrowaty; -вистинный, -а, *m.* wuzpiarz, wuzerpik, mieszkaniec wuzru; -вистіанка, -и, *f.* wuzpiarka, mieszkanca wuzru.

Остро-вѣка, -и, *f.* statek wodny do pływania pomiędzy wyspami i na mieliznach.

Островѣкъ, -вкѣ, Островѣчекъ, -чка, *m. dim.* wuzerpka.

Островской, (-ій), -ѣа, -бе, *adj.* wuzrowy, wuzerpny; островской мѣтелъ, *v.* Островіанцынъ.

Островъ, -а, *m.* 1. wyspa; 2. (w myśliw.) las otoczony zewsząd polem.

Острога, -ѣ, *f.* 1. ość, oścień, (narzędzie rybackie); 2. (†), ostróżka.

Остро-ганіе, -я, *n.* ostruganie; -ганѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Остроганывать, -ся.

Острѣгивание, Острѣгивать, Острѣгивать, *v. perf.*, *v. sub.* Острѣгивать. [женіе.]

Острѣстка, -и, *f.* groźba, gro-

Острѣчивать, Острѣжить, *v.* Обстр... [а. grozić кому.]

Острѣцать, Острѣцать, *v.* Острая, -ой, *s. f.* Gramm.

акцент остру.

Острѣе, -я, *n.* ostrze.

Острѣние, -я, *n.* ostrzenie.

Острѣный, -ая, -ое, *adj.* ostrzy; доверпну; ботренское слово, слово доверпну; ботренский мальчик, доверпну члорезу.

Острѣхонецъ, -нъка, -нъко, *adj.* bardzo ostrzy. [Обстр....]

Острѣганіе, Острѣгать, *v.* Острѣженіе, Острѣжка, *v.* Обстр....

Острѣжикъ, -жокъ, *f. pl.* ostrzyki (z sukna, z welny etc.); welna ostrzyżona. [wєркювац.]

Острѣть, *v. a.* ostrzyć; * до-

Острица, -и, *f.* Bot. (азерпуго), ostre ziele; лерзуса. [стричь.]

Остричь, -ся, *perf.*, *v.* Об-

Острие, -я, *n.* Eccl. sl., *v.* Острее.

Острѣ, *adv.* ostro; доверпние; держи ўхо острѣ, *v. sub.* Ухо.

Остро-вѣтость, -и, *f.* przystość; -вѣтный, -ая, -ое, *adj.* przystostry, nieco ostrzy; -вѣрхій, -ая, -ое, *adj.* spradzisty; -видъ, -а, *m.*, *v.* Рысь; -вистый, -ая, -ое, *adj.* wuzrowaty; -вистинный, -а, *m.* wuzpiarz, wuzerpik, mieszkaniec wuzru; -вистіанка, -и, *f.* wuzpiarka, mieszkanca wuzru.

Остро-вѣка, -и, *f.* statek wodny do pływania pomiędzy wyspami i na mieliznach.

Островѣкъ, -вкѣ, Островѣчекъ, -чка, *m. dim.* wuzerpka.

Островской, (-ій), -ѣа, -бе, *adj.* wuzrowy, wuzerpny; островской мѣтелъ, *v.* Островіанцынъ.

Островъ, -а, *m.* 1. wyspa; 2. (w myśliw.) las otoczony zewsząd polem.

Острога, -ѣ, *f.* 1. ość, oścień, (narzędzie rybackie); 2. (†), ostróżka.

Остро-ганіе, -я, *n.* ostruganie; -ганѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Остроганывать, -ся.

Острѣгивание, Острѣгивать, Острѣгивать, *v. perf.*, *v. sub.* Острѣгивать. [женіе.]

Острѣстка, -и, *f.* groźba, gro-

odległy; въ отдаленныя времена, в стародавнихъ лѣтахъ.
Отдалече, *adv. Eccl. sl. z daleka.* [Отдалить, —ся.]

Отдалить, —ся, *v. perf., v. sub:* Отдалить, Отдалить, *v. a.* oddalać, oddalić, odsuwać, odsunąć, usunąć, usunąć, odwracać, odwrócić; —ся, *v. g.* oddalać się, oddalić się; usunąć się, usunąć się; odstępować, odstąpić; unikać, unikać.

Отдѣаніе, —я, *n.* oddanie.
Отдѣриваніе, —я, *n.* oddarowanie.

Отдѣривать, *v. a. imperf.* Отдѣривать, *v. perf.* — кого-либо, oddarować, на взаимъ podarować; —ся, *v. g.* — съ кѣмъ, oddarować się; *β) v. p.* być oddarowanymъ.

Отдѣрокъ, —рка, *m.* oddarunek, подарunek на взаимъ.
Отдѣтокъ, —тка, *m.* oddatek, речъ до oddania.

Отдѣточный, —ая, —ое, *adj.* мающъ быть oddanymъ, najetymъ; отдѣточный домъ, dom do najęcia; отдѣточные люди, ludzie na rekruty przeznaczone; отдѣточный дворъ, (т), складъ гзодowy заравоъ jakich, в которомъ продаją je dla pruwatnychъ.

† Отдѣтчикъ, —а, *m.* 1. oddawca, oddawca, odprowadziciel rekrutów; 2. wydawca, wydawczъ składu гзодowego.

Отдѣтъ, —ся, *v. perf., v. sub:* Отдѣвѣтъ, —ся.

Отдѣча, —я, *f.* oddawka, oddawek, oddawanie, oddanie; отдача долга, oddanie, odplacenie długu; отдача въ наёмъ, wypożyczenie; отдача на бѣгъ, ruszczenie в агеда, wydzierżawienie; отдача въ рекрутъ, oddanie в rekruty, do służby wojskowej.

Отдвиганіе, —я, *n.* odsuwanie.

Отдвигать, Отдвигать, *v. a.* odsuwać, odsunąć; —ся, *v. g.* odsuwać się, odsunąć się, usunąć, usunąć, oddalać się, oddalić się, odstępować, odstąpić; *β) v. p.* być odsuwanymъ, odsuniętymъ.

Отдвигиваніе, *v.* Отдвигиваніе.

Отдвигивать, —ся, *v.* Отдвигивать, —ся.

Отдвигивка, —я, *f.* odsuwanie.

Отдвигивой, (—ий), —ая, —ое, *adj.* odsuwający, odsuwająca się, ruchomy.

Отдвигивуе, *сф.* Отдвигиваніе.

Отдвигнуть, *v. perf., v. sub:* Отдвигнать, —ся.

Отдѣриваніе, Отдѣриваніе, —я, *n.* oderwanie, odrywanie, odciąganie, odciąganie, odsunięcie, odsuwanie.

Отдѣривать, Отдѣривать, *v. a.* odrywać, oderwać, odciągać, odciągnąć, odsuwać, odsunąć, odciągnąć, odsunąć, odciągnąć, odsunąć (np. franki); —ся, *v. p.* być odrywanymъ, oder-

wanymъ, odciągany, odciągany, odciągany, odsuwanymъ, odsuniętymъ; odrywać się, odsuwać się, odciągnąć się. [гавіе.]

Отдѣржка, —я, *f.*, *v.* Отдѣржка. Отдѣрнуть, —ся, *v. perf., v. sub:* Отдѣрживать, —ся.

Отдѣриваніе, —я, *n.* oddzieranie. Отдѣрять, Отдѣрять, *v. a.* 1. oddziierać, oderżać; 2. *perf. fig.* oderżać kogo-либо, *wychłostać kogo.

Отдѣрка, —я, *f.* oddarce, oderwanie, oddzieranie; *wychłostanie.

Отдѣрокъ, —рка, *m.* oddartego со, kawalek oddarty.

Отдѣрчивый, —ая, —ое, *adj.* (w myśliwst.) отдѣрчивая собака, pies, który sam zwierza goni.

Отдѣвѣтъ, *v. n. perf. Milit.* oddniować, skończyć dekur.

Отдѣнсь, *adv. Eccl. sl.* od dziś, od tego czasu.

Отдѣоіе, —я, *n.* odwołanie.

Отдѣоіть, —ся, *v. perf., v. sub:* Отдѣивать, —ся.

Отдѣховѣніе, —я, *n.* wytchnienie, odpruczenie, spoczynek.

Отдѣхнѣть, *v. perf., v. sub:* Отдѣхнѣть.

Отдѣбснѣть, *v. n. perf.* *wycić, wychłostać kogo kіjem.

Отдѣваніе, —я, *n.* odmuchiwanie; odwiejanie; ochuchiwanie.

Отдѣвѣтъ, Отдѣтъ, Отдѣнуть, *v. a.* odmuchować, odmuchnąć;

отдѣвѣтъ, отдаѣ, odwiewać, odwiać; ochuchować, ochuchać, ochuchaniem ocieplać, ocieplić; *wycić, wytrzeпаć; — кого-либо на бѣзъ корка, wycić, wytrzeпаć kogo na wszystkie boki; —ся, *v. g.*

rozpywać się, pozbyć się; *β) v. p.* być odmuchiwany, odmuchnięty, odduwanymъ, oddętyмъ, odwiewanymъ, odwianyмъ.

Отдѣвѣтъ, *v. perf., v. sub:* Отдѣмывать.

Отдѣмываніе, —я, *n.* odmienianie zdania, zamysłu, przedsięwzięcia.

Отдѣмывать, Отдѣмывать, *v. a.* odmieniać, odmienić zdanie, zamysł, zamiar, przedsięwzięcie.

Отдѣнуть, —ся, *v. perf. semelf., v. sub:* Отдѣвѣтъ, —ся.

Отдѣтъ, —ся, *v. perf., v. sub:* Отдѣвѣтъ, —ся.

† Отдѣтъ, —а, *m.*, *v.* Отдѣшина.

Отдѣшина, —я, *f.* otwór, lufa, przewiewnik. [rek, lufcik.]

Отдѣшника, —я, *f. dim.* otwo-

тдѣшніе, —я, *n.* Eccl. sl. odetchnięcie, wytchnięcie, spoczynek.

Отдѣшникъ, *v.* Душникъ.

Отдѣханіе, —я, *n.* 1. spoczynanie, odpruczenie; 2. Eccl. sl., *v.* Дыханіе.

Отдѣхнѣть, Отдѣхнѣтъ, *v. a.* odpruć, odetchnąć, odpruć, wytchnąć, wypocząć, wypocząć, odpruć, odpruć, spoczynąć, wypocząć, wypocząć; —ся, *v. p.* być odpruczanymъ, wypoczącymъ, wypoczącymъ.

Отдѣкъ, —я, *n.* spływanie, topienie się.

Отдѣкъ, Отдѣкъ, *v. a.* 1. spływać, topić się; 2. puchnąć, opuchnąć, nabrznieć.

Отдѣклость, —я, *f.* puchlina, nabrzmałość wodna.

обѣда, spoczywać po obiedzie; даъ отдохнуть комадѣмъ, wytchnąć koniom, dać koniom wytchnąć [или odetchnąć, wypocząć, odpruć, wypocząć, wypocząć].

Отдѣкъ, —я, *n.* oddech, odetchnienie, odpruczenie, spoczynek; безъ отдѣкъ, bez odpruczenia; не давъ кому-либо отдѣкъ, nie dać komu wу-, odpruć.

Отдѣхнѣть, *v. n. perf.* przestać dychać. [dychanie.]

Отдѣшка, —я, *f.* oddech, oddychанная гравя, *v.* Одышникъ & Чертогыръ.

Отдѣвланіе, —я, *n.* dokończenie, ukończenie (czego).

Отдѣвлять, —ся, *v. perf., v. sub:* Отдѣвлять, —ся.

Отдѣвланіе, —я, *n.* oddzielenie, odłączenie, oddział w książce; wydział (np. wojska).

Отдѣвленность, —я, *f.* odłączenie, oddzielenie, odosobnienie, osobność, osobliwość.

Отдѣлительный, —ая, —ое, *adj.* oddzielony; odłączony; wydzielony; odosobniony; oddzielny, osobny. [Отдѣлять, —ся.]

Отдѣлить, —ся, *v. perf., v. sub:* Отдѣлка, —я, *f.* ukończenie; wykonywanie, przystoobienie.

Отдѣль, —а, *m.*, *v.* Отдѣлѣніе (1. 2).

Отдѣвланіе, —я, *n.* ukończenie, wykonywanie, wykonywanie, wurasowуwanie.

Отдѣвлять, Отдѣвлять, *v. a.* kończyć, wykonywać, wykonywać, ukończać, ukończyć; wykonywać, wykonywać; wykazywać, wykazywać, przystoobiac, przystoobiac; *zepsuć, zrobić niezdatnymъ; —ся, *v. g.* kończyć, ukończyć, ukończyć; odzierać się, pozbyć się, uwolnić się; *β) v. p.* być kończonymъ, wykonywanymъ, wykonywanymъ, ukończonymъ.

Отдѣвлено, *adv.* oddzielenie, odłączenie, osobno.

Отдѣвленность, —я, *f.* oddzieleność, odłączoność, osobność.

Отдѣльнымъ, —ая, —ое, *adj.* oddzielny, odłączny, osobny.

Отдѣлить, Отдѣлить, *v. a.* oddzielać, oddzielić, odłączać, odłączyć, odosobniać, odosobnić; wydzielać, wydzielić, dawać, dać со кому; dzielić, przedzielać, przedzielić; oddzielać, oddzielić, wуznaczać, wуznaczać; komenderować, odkomenderować; —ся, *v. g.* oddzielać się, oddzielić się, odrywać się, oderwać się; отдѣлѣться соіемъ, *v.* Отдѣлѣваться; *β) v. p.* być oddzielanymъ, oddzielonymъ.

Отдѣканіе, —я, *n.* spływanie, topienie się.

Отдѣкъ, Отдѣкъ, *v. a.* 1. spływać, topić się; 2. puchnąć, opuchnąć, nabrznieć.

Отдѣклость, —я, *f.* puchlina, nabrzmałość wodna.

Отёкльй, -ая, -ое, *adj.* nalu-
ny, nadęty, opuchły.
Отёкъ, -а, *m.* puchlina, na-
brzmialość wodna.

Отелиться, *v. g. perf.* ocielić się.
Отёль, -а, *m.* ocielenie się.

Отени́ние, -я, *n.* zaciemnienie.

Отени́ть, -ся, *v. perf., v. sub:*

Отени́ть, -ся. [зациемнение]

Отени́вание, -я, *n.* *Eccl. sl.*

Отени́вать, Отени́ть, *v. n.*

Eccl. sl. zaciemniać, zaciemnić się.

Отени́лость, -и, *f.* zacie-
mnienie.

Отени́льй, -ая, -ое, *adj.* zaci-
emniany. [nie]

Отени́ние, -я, *n.* zaciemnie-

Отени́ть, Отени́ть, *v. a.* zaci-
emniać, zaciemnić; -ся, *v. p.*

być zaciemnianym, zaciemnionym.

Отере́бить, -ся, *v. perf., v. sub:*

Отере́бивать, -ся.

Отере́бление, Отере́бление,

-я, *n.* oberwanie, obrywanie,

wyrwanie, wyrwanie, oskuba-

nie, obskubywanie, wydzieranie,

wydarcie.

Отере́блять, Отере́бить, *v.*

a. obrywać, oberwać, wyrwać,

wyrwać, oskubywać, oskubać,

wydzierać, wydrzeć; -ся, *a) v. n.*

obrywać, oberwać, oskubywać,

oskubać со wokoło siebie; *б) v. p.*

być obrywanym, oberwanym,

wyrwanym, wyrwanym, wydzie-

ranym, wydartym.

Отере́бокъ, -бка, *m.* zgrzebie-

раслея. [Отирать, -ся]

Отере́ть, -ся, *v. perf., v. sub:*

Отеса́ние, Отеса́ть, Отеса́-

вать, *etc.* *v.* Отеса́...

Отёцкй, (*pop.*) *v.* Отцо́вскй.

Отёць, *gen.* отца́, *m.* ojciec,

rodziciel, rodzic; духовный отёць,

спowiednik; хрестный отёць, *v.*

вооспріемникъ; святце, пред-

подобные отця́, ојовие коѳеца́;

отёць милосердія, ојовіе ми-

лосердія; отёць отечества, (*pa-*

ter patriae), ојовіе ојезузы; Отёць

щедротъ, совѣта, будущаго вѣка,

Богъ.

Отёческй, -ая, -ое, *adj.* oj-

cowski; ојезуцкй; родзинку.

Отёчественный, -ая, -ое, *adj.*

ојезуцкй; отёчественная страна́,

v. Отчизна; отёчественный

языкъ, языкъ ојезуцкй; отёче-

ственное имя, *Gramm.* імię ојезу-

цкѣ; wyraz narodowy.

Отёчество, -а, *n.* ојезуцка;

любовь къ отечеству, милость ој-

езуцкй, патрjотызм.

Отёчникъ, *v.* Патерикъ.

Отёчь, *v. perf., v. sub:* Отёкати.

Отжати́е, -я, *n.* skończenie

zniewa.

Отжати́ть, -ся, *v. perf., v. sub:*

Отжати́ть & Отжати́ть.

Отжати́ть, *v. a.* 1. przestawać, przestać być przy kim, kończyć, skończyć czas służby lub mieszkania; 2. odżyć, dożyć życia, przeżyć, kończyć, skończyć życie, przestać żyć, pożegnać się z życiem.

Отжати́ть, *v. perf., v. sub:* Отжати́ть.

Отжати́ть, -я, *f.* Malar., *v.*

Отжати́ть, Отжати́ть, *v. a.*,

v. Бликовать. [ноябрь]

Отжати́льница, -ы, *f.*, *v.* Ви-

Отжати́льный, -ая, -ое, *adj.*

odpalalny; отжати́льный сосудъ,

v. Виномѣръ.

Отжати́ние, -я, *n.* odpalanie.

Отжати́ть, Отжати́ть, *v. a.* od-

palac, odpalić; - вино́, próbować

gorzałkę zapaleniem próbki;

-ся, *v. p.* być odpalanym, odpa-

lonym.

Отжати́ть & Отжати́ть, -а, *m.*

próbа gorzałki przez wypalenie;

odpalenie. [rozrzędzialy]

Отжати́льй, -ая, -ое, *adj.*

Отжати́ть, *v. n.* *perf.* rozgząd-

zić, zrzadzić, rzadkim się zro-

bić, odtopnać.

Отжати́ение, Отжати́ивание, -я,

n. przywłaszczenie, przywłaszcza-

nie, przyswojenie, przyswajanie.

Отжати́ивать, Отжати́ить, *v. a.*

- у когѠ-либо что, przywłaszczac,

przywłaszczać sobie co, przyswajać,

pryswajac sobie co.

Отжати́локъ, -лка, *m.* odnoga

żyły. [wyciskanie]

Отжати́ние, -я, *n.* wuzywanie,

Отжати́ять, Отжати́ть, *v. a.* wu-

zywać, wyuzać, wyciskać, wyci-

snąć; -ся, *v. p.* być wuzywanym,

wuzytym. [kończenie życia]

Отжати́ние, -я, *n.* odżynieanie,

Отжати́ять, Отжати́ть, *v. a.* od-

żynać, odżać, kończyć, skończyć

życie; -ся, *v. g.* odżynać się,

skończyć, odbyć żniwo.

Отжати́нь, -а, *m.* odżęcie, odby-

cie żniwa.

Отжати́льй, -ая, -ое, *adj.*

stnuściалы, wprasny.

Отжати́ть, *v. n.* *perf.* stnuścić,

utuczyc się, wprasać się.

Отжати́ть, *v. perf., v. sub:* Отжати́ть.

Отжати́тракати, *v. n.* *perf.* skoń-

czyć śniadanie, zjeść śniadanie.

Отжати́ивать, Отжати́ивать, *v. a.*

kończyć, skończyć dzwonicie,

ukończyć dzwonicie.

Отжати́ивать, *v. perf., v. sub:*

Отжати́ивать.

Отжати́уць, *v.* Отголосокъ.

† Отжати́ние, -я, *n.* mród z śnie-

giem по długiej odwilży.

Отжати́бливание, Отжати́бить,

etc., *v.* Ози....

Отжати́вливание, Отжати́лотить,

etc., *v.* Позол....

Отжати́вание, -я, *n.* wołanie,

wzywanie, odwoływanie.

Отжати́вать, Отжати́вать, *v. a.* wo-

łać, wzywać, wezwać; odwoływać,

odwołać; ożować wь сторону, zawołać kogo na stronę; -ся, *a) v. g.* oduywać się, odezwać się; rozlegać się, wydawać, wydać odgłos, echo; czuć, słysząc; *б) v. p.* być wołanym, wzywanym, wezwanym, odwoływanym, odwoła-

nym.

Отжати́вный, -ая, -ое, *adj.* od-

wołalny; dzwięczny, brzmiaący.

Отжати́вный, -ая, -ое, *adj.*

dzwiękly, odgłosny, głos daja-

ący; ożmъvный сводъ, sklepienie

odgłos dające.

Отжати́вь, -а, *m.* odwołanie,

wezwanie, odezwanie się, odezwa,

piśmo; odgłos, echo; apel.

Отжати́вание, -я, *n.* odmrażanie,

odmrozenie.

Отжати́вать, Отжати́нуть, *v. n.*

odmrażać, odmrozić, odmrażać.

Отжати́льй, -ая, -ое, *adj.* od-

mrozony, odżiebiony.

Отжати́уть, *v. perf., v. sub:*

Отжати́уть.

Отжати́уть, *v. n.* *perf.* krostkę

na języку dostać. [никт]

Отжати́ральный, *v.* Утираль-

Отжати́рание, Отжати́рать, -ся, *v.*

Обтир... [port]

Отжати́е, -я, *n.* *Eccl. sl.* začize,

Отжати́ание, -я, *n.* odmówienie;

legowanie, zapis, przekaz.

Отжати́ать, -ся, *v. perf., v. sub:*

Отжати́ивать, -ся.

Отжати́ой, (-ій), -ая, -ое, *adj.*

odmówiony; legowany, zapisany,

przekazany.

Отжати́аний, -я, -ое, *adj.* spro-

wiedziany; odmówiony.

Отжати́чикъ, -а, *m.* delegowa-

ny z sądu dla oddania komu ru-

chomości; legatarusz; wykona-

ca woli testatora; przelewa.

Отжати́ць, -а, *m.* odmówienie,

niezезволеніе, odprawa, oddale-

nie ze służby; *Jur.* dopuszczenie

do mająтności, intronissia, prze-

каз, przelew majątku.

Отжати́ивание, -я, *n.* odmawia-

nie; legowanie, zapisywanie, prze-

казывание komu czego; *сfr.* От-

казаніе.

Отжати́ивать, Отжати́ать, *v. a.*

odmawiać, odmówić; - (кому в

чезъ), odmawiać, odmówić; -

кому что, legować, zapisywać,

przekazywać komu co; - кому

отъ чего, oddalać, oddalić, usu-

wać, usuwać kogo od czego (*np.*

od roboty, od służby); - са ко-

гѠ, wprowadzać, wprowadzić ko-

го w posiadanie; -ся, *a) v. g.*

zrzekać się, zrzec się, wyrzekać

się, wyrzec się (czego); *б) v. p.*

być odprawianym, odprawionym,

uwalnianym, uwolnionym (od

służby); zapisywać, zapisacь, lego-

wać. [wanie]

Отжати́ивание, -я, *n.* odharto-

Отжати́ивать, Отжати́ить, *v. a.*

odhartowywać, odhartować; -ся,

v. p. być odhartowanym, odhar-

тованым.

Откочёвка, -я, *f.*, **Откочёвывание**, -я, *n.* зміна, змінення кочовища.

Откочёвывать, **Откочёвать**, *v. a.* odmieniać, odmienić кочовища, przemieszczać, przemieszczać кочованіе. [**Открашивать**, -ся.]

Открасить, -ся, *v. perf.*, *v. sub. **Откраска**, -я, *f.* odmalowanie.*

Откраси́ть, **Откраси́вание**, -я, *n.* odmalowanie, odmalowywanie.

Открашивать, **Открасить**, *v. a.* odmalowywać, odmalować; -ся, *v. p.* być odmalowywanym, odmalowywanym.

Откровёние, -я, *n.* natchnienie, objawienie; *открытие; откровение св. Іоанна Богослова, objawienie św. Jana.

Откровенность, -я, *f.* otwartość, szczerość; -ный, *adj.* odkryty; отваты, széru.

Открыва́ть, -я, *n.* odkrywanie, otwieranie, wyjawianie.

Открывать, **Открыть**, *v. a.* odkrywać, odkryć, odsłaniać, odsłonić, odkryć, odkazać, otwierać, otworzyć; *wypinać, wypinać; - пальбу, *v. Palubá*; -ся, *v. p.* v. r. odkrywać się, odkryć się; otwierać się, otworzyć się; *v. p.* być odkrywaniem, odkrytym, otwieranym, otworzonym.

Открытие, -я, *n.* odkrycie; otwarcie; otworzenie; odkrycie, wynalezienie.

Открытый, -ая, -ое, *part. p. adj.* odkryty, otworzony, otwarty, wynaleziony; odsłoniiony; *явный, wiadomy; wolny; открытый воздух, powietrze wolne; открытый стол, stół otwarty; открытая голова, głowa odkryta.

Открыть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Открыва́ть**, -ся.

Откуда, *adv.* odkąd, zkad?

Откуда, *adv. pop.*, *v.* **Откуда**, [күдә.]

Откупавле, -я, *n.* zadzierżawienie.

I. Откупать, **Откупить**, *v. a.* dzierżawić, zadzierżawić, arendować; -ся, *v. p.* być wydzierżawionym.

II. Откупать, *v. a. perf.* wykarać; -ся, *v. r.* wykarać się.

Откупить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Откупать**, -ся (I).

Откупной, (-ий), -я, -бо, *adj.* arendowany, zadzierżawiony; arendowny, dzierżawny; откупные доходы, dochody dzierżawne.

Откупоривание, -я, *n.* odkorkowanie.

Откупоривать, **Откупорить**, *v. a.* odkorkowywać, odkorkować; -ся, *v. p.* być odkorkowywanym, odkorkowywanym.

Откупорить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Откупоривать**, -ся.

Откупорка, -я, *f.* odkorkowanie, odkorkanie.

Откупщик, -а, *m.* dzierżawca, arendarz.

Откупщица, -ы, *f.* arendarka.

Откупъ, -а, *m.* dzierżawa, agenda. [ajkә.]

Откупить, *v. a. perf.* dopłacić.

Откупать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Откупывать**, -ся.

Откупать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Откупывать**, -ся. [*nie.*]

Откупывание, -я, *n.* odgrzyzanie, odgrzyzać, odgrzyść; -ся, *v. p.* być odgrzyzanym, odgrzyzionym.

Откупать, -я, *n.* odwinienie, odkreślenie.

Откупать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Откупывать**, -ся. [odkreślenie.]

Откупывание, -я, *n.* odwijanie, odwijать, odwinать, odkreścać, odkreścać; -ся, *v. r.* odwijać się, odwinąć się; *v. p.* być odwijanym, odwinieństwem.

Откупать, *v. n. perf.* 1. zjeść obiad; 2. *v. sub.* **Откупывать**.

Откусание, **Откусывание**, -я, *n.* odgrzyzienie, odgrzyzanie.

Откусывать, **Откусать**, *v. a.* - żebrać, kosztować, skosztować co; kończyć, skończyć obiad lub kolację. [odwlekanie.]

Отлагание, -я, *n.* odkładanie, odłagательный, -ая, -ое, *adj.* odwlekający.

Отлагательство, -а, *n.* odwłoka, odkładanie.

Отлагать, **Отложить**, *v. a.* odkładać, odłożyć, odwlekać, odwlecząc; -ся, *v. r.* odłagać się, odłagać się, odwracać się; *v. p.* być odkładanym, odwlekanym. [wanie.]

Отлаживать, -я, *n.* odlamywanie.

Отламывать, **Отломать**, **Отломить**, *v. a.* odlamywać, odłamać; -ся, *v. r.* odlamywać się, odłamać się; *v. p.* być odlamywanym, odlamywanym.

Отлагание, -я, *n.* 1. osiadaanie na dnle; 2. ulenie.

Отлагать, **Отлечь**, *v. n.* osiadać, osiąść na dół, na dno; *v. n.* ulżywać; *otlegat* na serdce, ulżyło на серце.

Отлежный, -ая, -ое, *adj.* osiadły na dół, na dno, opady na dno. [odleżały.]

Отлежалый, -ая, -ое, *adj.* **Отлежать**, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Отлеживать**, -ся.

Отлеживание, -я, *n.* odleżanie.

Отлеживать, **Отлежать**, *v. a.* odleżeć sobie co; -ся, *v. r.* przegleżenie odzyskać zmysły, pamięć po uradnieciu. [na dno, na dół.]

Отлежь, -я, *f.* opradnienie.

Отлетание, -я, *n.* odlatanie.

Отлетать, **Отлететь**, *v. n.* odlatywać, odlecieć; *odlatać.

Отлётный, -ая, -ое, *adj.* odlatujący; отлётный птенец, ptak odlatujący. [odleciały.]

Отлетный, -ая, -ое, *adj.* **Отлетные**, -я, *n.* odlecanie.

Отлетать, *v. perf.*, *v. sub.* **Отлетать**, [гәтә.]

Отлеть, *v. perf.*, *v. sub.* **Отлеть**.

Отливальный, -ая, -ое, *adj.* odlewny, do roztopienia służący.

Отливальщик, -а, *m.* odlewacz. [*v.* **Отливка**.]

Отливание, **Отлить**, *v. a.* odlewać, odlać; wylewać, wylać; ulewać, ulać; -ся, *v. p.* być odlewawanym, odlanym, odlewając się; *v. r.* otępiać się, otępiać się; *v. p.* być odlewany, odlewany; służący dla ścielaku wody.

Отливина, -ы, *f.* gupna.

Отливистый, -ая, -ое, *adj.* mieniący się. [czegranie.]

Отливка, -я, *f.* wylanie, wylanie, **Отливной**, (-ий), -я, -бо, *adj.* lany, odlewany; służący dla ścielaku wody.

Отливок, -ва, *m.* odlew, rzecz odlana z czego.

Отливщик, -а, *m.* odlewacz.

Отливъ, -а, *m.* odlew, odlanie, odlewanie; морской отливъ, odlew morza.

Отливание, -я, *n.* odlizanie.

Отливать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Отлиывать**, -ся. [*nie.*]

Отлиывание, -я, *n.* odlizywanie.

Отлиывать, **Отлизать**, *v. a.* odlizywać, odliczać; -ся, *v. p.* być odlizywanym, odlizanym.

Отлика, -я, *f.* pop. różnica, odmiana. [rózny, odmienny.]

Отливый, -ая, -ое, *adj. pop.* **Отливые**, -я, *n.* odlewanie, odlanie; wylanie; *v.* **Отливка**.

Отлить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Отливать**, -ся.

Отличать, **Отличить**, *v. a.* rozróżniać, rozróżnić; *cenić, szanować; nagradzać, nagrodzić; -ся, *v. r.* odróżniać się, odróżnić się; *v. p.* być odróżnianym, odróżnionym.

Отличение, -я, *n.* odróżnienie.

Отличивость, -я, *n.* odróżniałość.

Отличительность, -я, *f.* różnica, różność, osobliwość.

Отличительный, -ая, -ое, *adj.* rozróżniający, odznaczający, szczególny, osobliwy; отличительный признак, osobliwe, szczególne cechy.

Отличие, -я, *n.* różnica, różność; wyśmienitość; знакъ отличія, *v.* Знакъ; *n.*, *v.* Водозвѣтніе.

Отличность, -я, *f.*, *v.* **Отличие**.

Отличный, -ая, -ое, *adj.* różny, różniący się; *osobliwy, szczególny, wyśmienity.

Отлотивый, -ая, -ое, *adj.* spradzisty, pochyły.

Отлогоберёгий, -ая, -ое, *adj.*

pochylobrzęzysty, mający brzegi spadziste. [pochyłość, stok.]

Отлѳгость, -я, *f.* spadzistość, Отлѳгѳ, -а, *m.*, *v.* Отлѳгостоѳ, Отлѳженіе, -я, *n.* odłożenie, odwołka. [pochodziųty.]

Отлѳжистый, -ая, -ое, *adj.* Отлѳжить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Отлѳлжывать, -ся.

Отлѳжной, (-ій), *v.* Отлѳжной. Отлѳженіе, -я, *n.* odłaganie.

Отлѳжать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Отлѳжывать, -ся.

Отлѳжить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Отлѳбжа, -я, *f.*, Отлѳжленіе, -я, *n.* odłamanie, zwałenie, zrzuųenie.

Отлѳбокъ, -я, *m.* odłamek, ułomek, odłamanu kawalek.

Отлѳбе, -я, *m.* odłam, przelom.

Отлѳчать, Отлѳчить, *v. a.* odłaczac, odłaczyc, oddzielać, oddzielić się, oddalać się, oddalić się; *β*) *v. p.* być odłaczanym, odłaczonym, oddalanym, oddalonym.

Отлѳчленіе, -я, *n.* oddalenie, odłączenie, wyklęcie; отлѳчленіе отъ дѳркви, керковное отлѳчленіе, wyklęcie od kościoła.

Отлѳчить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Отлѳчать, -ся.

Отлѳчка, -я, *f.* nieobecność, wydalenie się; находітьсѳ въ отлѳчку, być nieobecnym.

Отлѳгательство, -я, *n.* wygibanie się.

Отлѳгаться, Отлѳгаться, *v. r.* wygibać się, wygibas, wygibaniem wykrecac się, wykrecić się.

Отлѳжка, -я, *f.* wygibanie się.

Отлѳживаніе, -я, *n.* oddalenie się, unikanie, uciekanie.

Отлѳживать, Отлѳжить, *v. a.* - отъ чего, *pop.* oddalać się, oddalić się, unikać, uciekać, uciec.

Отлѳжить, *v. perf.*, *v. sub:* Отлѳживать.

Отлѳжаніе, -я, *n.* odłaganie.

Отлѳжать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Отлѳпить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Отлѳпливание, -я, *n.* odłepienie, odłepianie.

Отлѳпливать, -ся, *v.* Отлѳплять, -ся.

Отлѳплять, Отлѳпить, *v. a.* odłepiac, odłepić; -ся, *v. r.* odłepiac się, odłepić się.

Отлѳпять, *v. a. perf.* *pop.* odłepiac, odłepić.

Отлѳмывать, Отлѳмывать, *v. a.* odmaznac, odmaznac, przekreślac, przekreślić.

Отлѳмываться, Отлѳмываться, *v. r.* milozec, milozeniem cierpliwie znosić.

Отлѳмваніе, -я, *n.* odmlawanie, kończenie mlawa.

Отлѳмывать, Отлѳмывать, *v. a.* odmlawac, odmlawac, kończyc, kończyc mlawa.

Отлѳманіе, Отлѳманіе, -я, *n.* odwabienie, odciagnienie, odmlowanie.

Отлѳмывать, Отлѳмывать, *v. a.* odwabiac, odwabiac, odciagac, odciagac, odmawiac, odmawiac.

Отлѳманить, *v. perf.*, *v. sub:* Отлѳманить, [odciagnienie.]

Отлѳманка, -я, *f.* odwabienie, Отлѳмываніе, -я, *n.* odmlowanie, odkrecanie.

Отлѳмывать, Отлѳмывать, *v. a.* odmotywac, odmotawac, odwijac, odwijac, odkrecac, odkrecac; -ся, *v. p.* być odmlotywanym, odmlotywanym.

Отлѳмывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Отлѳмываться, -ся.

Отлѳмываніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отлѳмывать, Отлѳмывать, *v. a.* odmaszac, odmaszac; * odcinać, odcinać za jednym razem; -ся, *v. r.* odmaschiwac się, odmaschnac się.

Отлѳмать, -я, *m.* *v.* Отлѳманка.

Отлѳмываніе, -я, *n.* odmaszanie.

Отлѳмывать, Отлѳмывать, *v. a.* odmaszac, odmoszcyc; -ся, *v. p.* być odmaszanym, odmosczonym.

Отлѳмать, -я, *f.* odmach, odkiwienie.

Отлѳмать, -я, *f.*, *v.* Отлѳмать; на отлѳмать, odwroconą ręką; на odlew.

Отлѳмываніе, -я, *n.* rozmierzanie, roz-, od-graniczenie.

Отлѳмывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Отлѳмываться, -ся.

Отлѳмываніе, -я, *n.* rozmierzanie, roz-, od-graniczenie.

Отлѳмывать, Отлѳмывать, *v. a.* rozmierzac, rozmierzyc, roz-, od-graniczac, -graniczyc; -ся, *v. p.* być rozmierzanym, rozmierzonym, rozgraniczanym, rozgraniczonym.

Отлѳмываніе, *v.* Отлѳмываніе.

Отлѳмываніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отлѳмываніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отлѳмываніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отлѳмываніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отлѳмываніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отлѳмываніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отлѳмываніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отлѳмываніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отлѳмываніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отлѳмываніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отлѳмываніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отлѳмываніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отлѳмываніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отлѳмываніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отлѳмываніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отлѳмываніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

odrzucac, odrzucic, wyrzucac, wyrzucic; odrucac, odrucac; nierzucac, nierzucac; nierzucac, nierzucac.

III. Отметать, *v. perf.*, *v. sub:* Отметывать.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отметаніе, -я, *n.* odmlawanie, roz- odmlawanie, roz- odmlawanie.

Отмота́ть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:

Отмота́ывать, -ся.

Отмото́къ, -тка, *m.* odmotek, odwijek, ubytek z motka.

Отмото́чить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:

Отмота́чивать, -ся.

Отмото́чка, -и, *f.* odmoczenie.

Отмота́тель, -я, *m.* mściciel.

Отмота́тельница, -и, *f.* mścielka.

Отмота́тельный, -ая, -ое, *adj.*

сплздой до земагы, odwetowny.

Отмота́ть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:

Отмота́ть, -ся.

Отмота́ть, Отмота́ть, *v. a.* - за

что, мсѣи сѣ, одемеѣ сѣ, од-

ветоваѣ, отдаѣ вет за вет, од-

праѣи; -ся, *v. p.* быѣ одемсзоп-

ном, odwetowanym. [-ся.]

Отмота́вать, -ся, *v.* Отмота́ть,

Отмота́ние, -я, *n.* zemsta, od-

wetowanie.

Отмота́ване, -я, *n.* odmywanie.

Отмота́вать, Отмота́ть, *v. a.* од-

мываѣ, коюжыѣ, скоюжыѣ

шусиѣ; -ся, *v. p.* быѣ од-

мываным, odmytym. [сзка.]

Отмота́вка, -и, *f.* odmycie, плб-

отмывки, -воѣ, *m. pl.* помые.

Отмота́ване, -я, *n.* odmykanie.

Отмота́вать, Отмота́нуть, *v. a.*

одмыкаѣ, одемкнаѣ, отмираѣ,

отворзгыѣ; -ся, *v. p.* быѣ одмы-

каным, одемкнѣтым, отмира-

нпым, отwartym; одмыкаѣ сѣ,

отмираѣ сѣ.

Отмота́ть, -я, *n.* odmycie.

Отмота́ть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:

Отмота́ть, -ся.

Отмота́чка, -и, *f.* narzѣdzie do

отмираяния сплздой замѣаст

клуча, wutych. [Отмел...]

Отмота́лина, Отмота́ль, *etc.*, *v.*

Отмота́на, -и, *f.* zmiana; од-

мота́на, рбзница.

Отмота́вление, -я, *n.* odmien-

ienie, odmiana, zmiana.

Отмота́вить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:

Отмота́вить, -ся. [сзѣѣ; wyborne.

Отмота́вно, *adv.* odmiennie, ina-

Отмота́вно, -и, *f.* odmien-

ność, рбзность, рбзница; wy-

ызосѣѣ, wywmownosѣѣ, wy-

wmieniosѣѣ.

Отмота́вный, -ая, -ое, *adj.* od-

mienny; рбзны; szeregolny, szче-

годнѣеѣ, osobliwy, osobliwszy;

wymieniony.

Отмота́вать, Отмота́вить, *v. a.*

змѣниаѣ, змѣниѣ, розрбзниаѣ,

розрбзниѣ; сзунѣи, сзунѣи, рб-

зобиѣ змѣанѣ; odznaczaѣ, od-

znaczaѣ; odrbzniaѣ, odrbzniaѣ; да-

ваѣ, даѣ pierwszѣstwo.

Отмота́риванѣ, -я, *n.* odmierza-

nie, wymierzenie.

Отмота́ривать, Отмота́рять & От-

мота́рять, *v. a.* odmierzaѣ, od-

mierzгыѣ, wymierzaѣ, wymierzгыѣ

(pewnа iлосѣ szczego).

Отмота́рять, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:

Отмота́ривать, -ся.

Отмота́рь, -я, *m.*, Отмота́рѣнѣ,

-я, *n.* odmierzenie, odmierzanie.

Отмота́рять, -ся, *v. perf.*, *v.*

sub: Отмота́ривать, -ся.

Отмота́рь, -и, *f.* znak, gwiazdka,

krzyżyk w ksiązkach używany.

Отмота́рина, -и, *f.* znak, od-

znaczenie. [Отмота́чь, -ся.]

Отмота́рѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:

Отмота́рѣть, -и, *f.*, Отмота́рѣчка,

-и, *f. dim.* 1. znak, znaczek; 2.

v. Отмота́рь. [данѣи знаку.]

Отмота́рѣнѣ, -я, *n.* naznaczenie,

Отмота́рѣчь, Отмота́рѣть, *v. a.*

naznaczaѣ, naznaczyѣ, odznaczaѣ,

odznaczyѣ, dawaѣ, даѣ znaki,

klaѣ, polożyѣ znak; -ся, *v. p.*

быѣ naznaczanym, naznaczo-

nym, odznaczanym, odznaczonym.

Отмота́рѣлосѣть, -и, *f.* odmieklосѣть.

Отмота́рѣлмы, -ая, -ое, *adj.* od-

mieklы.

Отмота́рѣкнуть, *v. n. perf.* odmie-

knąć, staѣ сѣ miękkim.

Отмота́рѣже, Отмота́рѣже, *adv.*

Eccl. sl. otdаѣ jak, od tego czа-

су jak.

Отмота́снѣнѣ, -я, *n.* odniesienie.

Отмота́снѣть, Отмота́снѣть, *v. perf.*,

v. sub: Отмота́снѣть, -ся.

Отмота́снѣнѣ, -я, *n.* odbieranie.

Отмота́снѣть, Отмота́ть, *v. a.* 1.

- у когб что, odbieraѣ, odebraѣ,

zabieraѣ, zabraѣ; odejmowaѣ,

odjaѣ; pozbawiaѣ, pozbawiaѣ szче-

го; zdejmowaѣ, zdjaѣ; odsta-

wiaѣ, odstawiѣ; odrywaѣ, o-

derwaѣ; ujmowaѣ, ujaѣ; u-

mniejszaѣ, umniejszaѣ; otnaѣ

posлѣднюю nadѣжды, pozbawiaѣ

kogo ostatniej nadzeli; otnaѣ

дытѣ oтъ груди, dzieko odkarmiѣ,

odsadzѣ, odstawiѣ od pierѣi;

-ся, *v. r.* & *p.* odejmowaѣ сѣ,

odjaѣ сѣ; слабѣѣ; быѣ odejmo-

wanym, odjetym.

Отмота́га, -и, *f.*, *v.* Отмота́гъ.

Отмота́снѣельно, *adv.* stosownie,

wzglѣдне, со сѣ тычы.

Отмота́снѣельность, -и, *f.* sto-

sunosѣть, styczносѣть, warunkowosѣть,

odniosѣть.

Отмота́снѣельный, -ая, -ое, *adj.*

сѣиагажаѣ сѣ до szczego, тычыѣ

сѣ szczego, odnoшны, odniosлы,

wzglѣдны, gatunkowy, warunkowy.

Отмота́снѣть, Отмота́снѣть & Отмота́снѣть,

v. a. odnosiѣ, odniesѣть, przenosiѣ,

przeniesѣть, przestawiaѣ, przesta-

wiaѣ; przypыwaѣ, przypыsaѣ (ко-

му со); -ся, *v. r.* należeѣ, ты-

чыѣ сѣ, сѣиагаѣ сѣ, odnosiѣ сѣ;

удаваѣ сѣ. [odniesienie сѣ.]

Отмота́ска, -и, *f.*, Отмота́ска, -а, *m.*

Отмота́счоваѣ, *v. n. perf.* przepo-

sowaѣ.

Отмота́снѣнѣ, -я, *n.* odnoszenie

(sѣ); styczносѣть, stosunek; ode-

znaѣ; wzajemne otnoszenie, od-

wrotny stosunek; илѣть otno-

шнѣнѣ къ чѣкы, mieѣ styczносѣть

z сѣзм.

Отмота́снѣць, -а, *m.* odnosiciel.

Отмота́снѣца, -и, *f.* odnosicielka.

Отмота́снѣчь, *adv.* otdаѣ, od tego

czasu, od dnia dzisiejszego.

Отмота́счываѣсь, *v. perf.*, *v. sub*:

Отмота́счываѣсь. [wianie сѣ.]

Отмота́счывнѣнѣ, -я, *n.* wyma-

Отмота́счываѣсь, Отмота́счываѣсь,

v. r. wymawiaѣ сѣ, wymowidѣ сѣ

(od szczego). [kolwiek.]

Отмота́счываѣть, *adv.* *Eccl. sl.* zkаѣд-

Отмота́счываѣть, *adv.* *Eccl. sl.* otkаѣd-

каѣd? zkаѣd?

Отмота́дъ, *Eccl. sl.*, Отмота́дъ, *adv.*

wcale, zгола, bynajmniej.

Отмота́днѣ, -я, *n.* odjecie.

Отмота́ть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:

Отмота́ть, -ся.

Отмота́ть, *v. a.* - за что, мсѣи сѣ,

одемеѣ сѣ, одветоваѣ.

Отмота́вать, -ся, *v.* Отмота́ть,

Отмота́ние, -я, *n.* zemsta, od-

wetowanie.

Отмота́ване, -я, *n.* odmywanie.

Отмота́вать, Отмота́ть, *v. a.* од-

мываѣ, коюжыѣ, скоюжыѣ шусиѣ;

-ся, *v. p.* быѣ одмываным, odmy-

tym. [сзка.]

Отмота́вка, -и, *f.* odmycie, плб-

отмывки, -воѣ, *m. pl.* помые.

Отмота́ване, -я, *n.* odmykanie.

Отмота́вать, Отмота́нуть, *v. a.*

одмыкаѣ, одемкнаѣ, отмираѣ,

отворзгыѣ; -ся, *v. p.* быѣ одмы-

каным, одемкнѣтым, отмира-

нпым, отwartym; одмыкаѣ сѣ,

отмираѣ сѣ.

Отмота́ть, -я, *n.* odmycie.

Отмота́ть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:

Отмота́ть, -ся.

Отмота́чка, -и, *f.* narzѣdzie do

отмираяния сплздой замѣаст

клуча, wutych. [Отмел...]

Отмота́лина, Отмота́ль, *etc.*, *v.*

Отмота́на, -и, *f.* zmiana; од-

мота́на, рбзница.

Отмота́вление, -я, *n.* odmien-

ienie, odmiana, zmiana.

Отмота́вить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:

Отмота́вить, -ся.

Отмота́чка, -и, *f.* narzѣdzie do

отмираяния сплздой замѣаст

клуча, wutych. [Отмел...]

Отмота́лина, Отмота́ль, *etc.*, *v.*

Отмота́на, -и, *f.* zmiana; од-

мота́на, рбзница.

Отмота́вление, -я, *n.* odmien-

ienie, odmiana, zmiana.

Отмота́вить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:

Отмота́вить, -ся.

Отмота́чка, -и, *f.* narzѣdzie do

отмираяния сплздой замѣаст

клуча, wutych. [Отмел...]

Отмота́лина, Отмота́ль, *etc.*, *v.*

Отмота́на, -и, *f.* zmiana; од-

мота́на, рбзница.

Отмота́вление, -я, *n.* odmien-

ienie, odmiana, zmiana.

Отмота́вить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:

Отмота́вить, -ся.

Отмота́чка, -и, *f.* narzѣdzie do

отмираяния сплздой замѣаст

клуча, wutych. [Отмел...]

Отмота́лина, Отмота́ль, *etc.*, *v.*

Отмота́на, -и, *f.* zmiana; од-

мота́на, рбзница.

Отмота́вление, -я, *n.* odmien-

ienie, odmiana, zmiana.

Отмота́вить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:

Отмота́вить, -ся.

Отмота́чка, -и, *f.* narzѣdzie do

отмираяния сплздой замѣаст

клуча, wutych. [Отмел...]

Отмота́лина, От

stare pochodzone, wydeptane; *cfr.* chodaki. [podeptanie.]

Отоптаніе, -я, *n.* wydeptanie.
Отоптати, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Отптывать, -ся.

Оторачиваніе, -я, *n.* ostrefowanie, otaśmowanie, obwstażkowanie, obzycie wstażkami.

Оторачивать, **Оторачить**, *v. a.* obzycować, obzycie wstażkami, obwstażkować, otaśmować, ostrefować; -ся, *v. p.* być obzycowanym, obzycytem wstażkami, *etc.*

Оторваніе, -я, *n.* oderwanie.
Оторвать, *v. perf.*, *v. sub*: **Отрывать**, -ся. [Юбѣ, przestach.

Оторопѣлость, -я, *n.* struchla.
Оторопѣлый, -ая, -ое, *adj.* struchlały, przelękły, strwożony.

Оторопѣть, *v. n. perf.* struchleć, przelęknąć się, strwożyć się.

Отороченіе, -я, *n.* obzycie wstażkami, obwstażkowanie, otaśmowanie.
Оторочить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Оторачивать**, -ся.

Оторочка, -и, *f.* 1. *v.* **Отороченіе**; 2. wypustek; obrabianie; *v. broszoz.*

Отосланіе, -я, *n.* odesłanie.
Отослать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Отсылать, -ся.

Ототкнуть, -я, *n.* odetkanie.
Ототкнуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Оттыкать**, -ся.

Отощалеть, -и, *f.* osłabienie od postu.

Отощалый, -ая, -ое, *adj.* osłabiony przez post. [postu.]

Отощаніе, -я, *n.* osłabienie od **Отощать**, *v. perf.*, *v. sub*: **Отощевать**.

Отощеваніе, -я, *n.* osłabianie.
Отощевать, **Отощать**, *v. n.* słabieć, stać się słabszym, tracić, stracić siły.

Отпаданіе, -я, *n.* odpadanie.
Отпадать, **Отпасть**, *v. a.* spadać, odpaść; odszczerzać się, odszczerzyć się (*np.* od wiary); odrywać się, oderwać się (od kogo, od czego); * spadać, podupaść, podupaść, przychodzić, przyjść do upadku.

Отпаденіе, -я, *n.* odpadnienie, odszczerzenie (*np.* od wiary).

Отпадываніе, -я, *n.* odpaданіе, odszczerzenie się.

Отпадывать, *v.* **Отпадать**.

Отпадышь, -а, *m.* 1. owoc orady; 2. odszczerzenie.

Отпаваніе, -я, *n.* 1. odlutowanie; 2. odchowywanie, od-, wykarmianie młkiem.

1. Отпавивать, **Отпавить**, *v. a.* odlutować, odlutować; -ся, *v. p.* być odlutowanym, odlutowanym.

2. Отпавивать, **Отпавить**, *v. a.* odchowywać, odchować, od-, wykarmiać, wykarmiać młkiem; -ся, *v. p.* być odchowywanym, odchowywanym.

Отпайка, -и, *f.* odlutowanie.

Отпалаываніе, -я, *n.* odlutowanie.

Отпалаывать, **Отпалотать**, *v. n.* odlazić, odleźć, odczołgać się, odczołgnąć się.

Отпална, *v.* **Отпаль**. [dly.]
Отпальный, -ая, -ое, *adj.* odprawnym, odprawy.

Отпаль, -и, *f.* biakło z żołtciem odpadnie od skorupy przez długie leżenie.

Отпартить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Отпаривать**, -ся.

Отпарываніе, -я, *n.* odparanie, odprócie.

Отпарывать, **Отпаротъ**, *v. a.* odparać, odpróć; -ся, *a)* *v. r.* odparać się, odpróć się; *б)* *v. p.* być odparanym, odprótytem.

Отпастъ, *v. perf.*, *v. sub*: **Отпастъ**.

Отпаханіе, -я, *n.* odporanie.
Отпахать, *v. perf.*, *v. sub*: **Отпахивать**. [nie.]

Отпахиваніе, -я, *n.* odporowanie.
Отпахивать, **Отпахать**, *v. a.* odporować, odorać; -ся, *v. p.* być odporowywanym, odoranym.

Отпайаніе, -я, *n.* odlutowanie.
Отпайать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Отпавивать**, -ся.

Отпереть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Отпирать**, -ся.

Отпечатаніе, -я, *n.* odrukowanie, wydrukowanie.

Отпечатать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Отпечатывать**, -ся.

Отпечатка, -и, *f.* odrukowywanie, odrukowanie, odbijanie, odbicie druku z czego drukowanego; wydrukowywanie, wydrukowanie (książek).

Отпечатокъ, -ка, *m.* wycisk, wybitcie; piętno, znak, znamie.
Отпечатываніе, -я, *n.* odrukowywanie; wydrukowywanie.

Отпечатывать, **Отпечатать**, *v. a.* odrukowywać, odrukować; wydrukowywać, wydrukować; odbijać, odbić druk z czego drukowanego; -ся, *v. p.* być od-, wydrukowanym.

Отпиваніе, -я, *n.* upijanie.
Отпивать, **Отпить**, *v. a.* odpijać, odpić; upijać, upić; kończyć, skończyć picie, dopijać, dopić.

Отпйленіе, **Отпйливаніе**, -я, *n.* odpiłowanie, odpiłowywanie.

Отпйливать, **Отпйлить**, *v. a.* odpiłowywać, odpiłować; -ся, *v. p.* być odpiłowywanym, odpiłowanym. [Отпйливать, -ся.]

Отпйлить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Отпйля**, -и, *f.* odpiłowywanie, odpiłowanie.

Отпйлокъ, -ка, *m.* kawał, kawałek odpiłowany. [odmykanie.]

Отпйраніе, -я, *n.* otwieranie.
Отпйрательство, -а, *n.* zapieranie się, wypieranie się, zaparcie się.

Отпйрять, **Отпереть**, *v. a.* otwierać, otworzyć; odsuwać, odsunąć; -ся, *a)* *v. r.* otwierać się,

otworzyć się; *б)* *v. p.* być otworzonym, otworzonym.

Отпйрять, -и, *f.* otwieranie, otworzenie; rzecz do otwierania służąca. [skonfiskowanie.]

Отпйсаніе, -я, *n.* odpisanie;
Отпйсать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Отпйсывать**, -ся.

Отпйска, -и, *f.* odpis, odpowiedź piśmienna; konfiskata, skonfiskowanie. [skonfiskowany.]

Отпйсной, (-ій), -ая, -ое, *adj.* odpisywane, *cfr.* **Отпйсаніе**.

Отпйсывать, **Отпйсать**, *v. a.* odpisywać, odpisać (komu); uwiadamiac, uwiadomić na piśmie; konfiskować, skonfiskować, zabierać, zabrać na skarb; -ся, *v. p.* być odpisywanym, odpisanym; być konfiskowanym, skonfiskowanym.

+ **Отпйска**, -и, *f.* odpis, odpowiedź na piśmie; kwit, zakwitowanie; konfiskata, zabranie na skarb. [Отпйвать, -ся.]

Отпйть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Отпйхиваніе**, -я, *n.* odrychanie.

Отпйхать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Отпйхивать**, -ся. [nie.]

Отпйхиваніе, -я, *n.* odrychanie.
Отпйхивать, **Отпйхать**, *v. a.* odrychać, odebrnąć, odsuwać, odsunąć; -ся, *v. p.* być odrychanym, odebrniętym, odsuwanym, odsuniętym.

Отпйхнуть, -ся, *v. perf.* *semelf.*, *v. sub*: **Отпйхивать**, -ся.

Отпйхъ, -а, *m.* odebrnięcie, odsunięcie. [nagrada.]

Отплатъ, -и, *f.* odplata, odwet, odpłatiti, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Отплативать**, -ся. [wnik.]

Отплатчикъ, -а, *m.* odwetotowniца.

Отплатчица, -и, *f.* odwetotowniца.

Отплатченіе, **Отплативаніе**, -я, *n.* odpracenie, odpracenie, wynagrodzenie, wynagradzanie.

Отплативать, **Отплатить**, *v. a.* odpracować, odpracić, wynagradzać, wynagrodzić; -ся, *a)* *v. r.* odpracować się, odpracić się; *б)* *v. p.* być odpracowanym, odpracowanym. [nie.]

Отпслескваніе, -я, *n.* wypluskawanie.
Отпслескать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Отпслескивать**, -ся.

Отпслескиваніе, -я, *n.* wypluskawanie.

Отпслескивать, **Отпслескать**, *v. a.* wypluskować, wypluskąć; -ся, *v. p.* być wypluskawanym, wypluskawanym.

Отпслестъ & **Отпслеть**, *v. perf.*, *v. sub*: **Отпслетать**, -ся.

Отпслетаніе, -я, *n.* uplatanie, uplecenie.

Отпслетать, **Отпслестъ** & **Отпслеть**, *v. a.* uplatać, upleść; kończyć, skończyć plectenie; odplatać, odplesć; -ся, *a)* *v. r.* odplatać się, odplesć się, rozpleść się; *б)* *v. r.* być odplatanym, odplecionym. [*cfr.* **Отпслетаніе**.]

Отпслетеніе, -я, *n.* odplectenie.
Отпслываніе, -я, *n.* odplywanie.

Отставать, Отста́ть, *v. n.* zostawać, zostać, pozostawać, pozostać; *za.*, *po-* przestać co czynić.

Отставитъ, -ся, *v. perf.*, *v. subst.*

Отставлять, -ся, *v. n.*
Отставка, -и, *f.* odstawienie, odprawa, uwolnienie od służby, dymisja, odstawa.

Отставленіе, Отста́вливаніе, -я, *n.* odstawienie; zniesienie, skażowanie; odprawienie.

Отставивать, -ся, *v. n.* Отставлѣть, -ся.

Отставлѣть, Отстáвить, *v. a.* odstawić, odstawić, odsuwać, odsunąć; -ся, *v. p.* być odstawianym, odstawionym.

Отставной, (-ій), -я́я, -бе, *adj.* dymisyjowany, uwolniony (od służby).

Отставняне, -я, *n.* odstawianie; bronięcie kogo słownie; wytrwanie.

Отставнать, Отсто́ять, *v. a.* odstawać, odstać, wstać, kończyć stanie; dać czemu wstać się; bronić, ratować; *obronić kogo od czego; -ся, *a)* *v. p.* być obronionym; *б)* *v. r.* zostawać, zostać w czasie burzy ze statkiem w odnodze morskiej.

Отста́ый, -ая, -ое, *adj.* pozostały w tyle; odstaly. [stawianie.]

Отстанáвливаніе, -я, *n.* od-

отстанáвливать, Отстано́вить, *v. a.* odstawiać, odstawić; -ся, *v. p.* być odstawianym, odstawionym.

Отста́ніе, *v.* Отставáніе.

Отставо́ный, -ся, *v. perf.*, *v. subst.* Отстанáвливать, -ся.

Отставо́вка, -и, *f.* odstawienie.

Отста́ть, *v. perf.*, *v. subst.* Отставáть.

Отсте́ганіе, -я, *n.* odpikowanie.

Отсте́гать, (-ся), *v. perf.* odpikować; * wysiec; *и́.* *v. subst.* Отста́гивать, -ся (I).

Отсте́гиваніе, -я, *n.* odpinanie; przesywanie; * chłostanie.

I. Отсте́гивать, Отсте́гать, *v. a.* szperować, wyszperować, wyszuwać, wyszукать, (wy)stępnować, (od)pikować, (s)kończyć pikowanie; wystęгать когб-либо, *pop.* * wstagać, wysiec, wychostać kogo; -ся, *v. p.* być (wy)szperowanym, (od)pikowanym.

II. Отсте́гивать, Отсте́гивать, *v. a.* odpinać, odpiąć; rozpinać, rozpiąć; -ся, *a)* *v. r.* odpinać się, odpiąć się; *б)* *v. p.* być odpinanym, odpiętym.

Отсто́й, -я, *m.* I. ucieczka, schronienie na morzu w czasie burzy; 2. *Слет.*, *v.* Оса́дка.

Отсто́йка, -и, *f.* Chem. ustoiny, osad, gąszcz, fuzy; отсто́йки, -бекъ, *pl.*, *v.* Оса́дка. [staly.]

Отсто́йный, -ая, -ое, *adj.* u-

сто́йчивый, -ая, -ое, *adj.* kтбгу się da obronić, utrzymać.

Отсторáнивать, Отсторóнить, *v. a.* odsuwać, odsunąć, odstawić, odstawić na bok, na stro-

nę; -ся, *v. r.* usuwać się, schodzić, zejść na bok, na stronę.

Отсторóненіе, -я, *n.* odsunięcie. [sub: Отсторáнивать, -ся.]

Отсторóнить, -ся, *v. perf.*, *v. subst.*

Отсторóнять, *v.* Отстра́ивать.

Отсто́ялый, -ая, -ое, *adj.* ustalony, osiadły, na dnie osadzony.

Отсто́яніе, -я, *n.* odległość; odległość; ochronienie.

Отсто́ять, I. *v. n.* być odległym, oddalonym; 2. *v. a. perf.*, *v. subst.* Отста́ивать. [wywanie.]

Отстра́иваніе, -я, *n.* odbudowanie.

Отстра́ивать, Отстра́ить, *v. a.* odbudowywać, odbudować, kończyć, skończyć budowanie, wybudować; -ся, *v. p.* być budowanym, wybudowanym.

Отстра́иваніе, -я, *n.* kończenie stębnowania, wystębnowanie.

Отстра́ивать, Отстра́ить, *v. a.* kończyć, skończyć stębnowanie, wystębnować; -ся, *v. p.* być (wy)stębnowanym. [ganie.]

Отстра́иваніе, -я, *n.* odstrzyżenie.

Отстра́ивать, Отстра́ить, *v. a.* odstrzyżać, odstrzyżać; -ся, *v. p.* być odstrzyżanym, odstrzyżonym.

Отстра́иваніе, -я, *n.* odstrzyżenie. [Отстра́ивать, -ся.]

Отстра́ить, -ся, *v. perf.*, *v. subst.*

Отстра́йка, -и, *f.* odbudowanie, wybudowanie.

Отстра́ить, -ся, *v. perf.*, *v. subst.*

Отстра́ивать, -ся. [wanie.]

Отстра́ченіе, -я, *n.* odstępnowanie.

Отстра́чить, -ся, *v. perf.*, *v. subst.* Отстра́чивать, -ся.

Отстра́ганіе, Отстра́гивать, *v. n.* Отстро́г... [liwanie.]

Отстра́иваніе, -я, *n.* odstrze-

I. Отстра́ивать, Отстра́ить, *v. a.* odstrzelać, odstrzelić; -ся, *v. p.* być odstrzelanym, odstrzelanym, odstrzelonym.

II. Отстра́ивать, Отстра́ить, *v. a.* kończyć, skończyć strzelanie; -ся, *v. r.* bronić się strzelaniem.

Отстра́ить, -ся, *v. perf.*, *v. subst.* Отстра́ивать, -ся (I).

Отстра́ить, -ся, *v. perf.*, *v. subst.* Отстра́ивать, -ся (II).

Отстра́иваніе, Отстра́иваніе, -я, *n.* przyrządzenie, przyrządzenie jedzenia.

Отстра́ивать, -ся, *v. perf.*, *v. subst.* Отстра́ивать, -ся.

Отстра́ивать, Отстра́ивать, *v. a.* przyrządzać, przyrządzać jedzenie; -ся, *v. r.* (s)kończyć gotowanie jedzenia. [nie, oddalanie się.]

Отсту́пніе, -я, *n.* odstępowanie.

Отсту́пать, Отсту́пнуть, *v. n.* odstępować, odstąpić, oddalać się, oddalić się, cofać się, cofnąć się; odgrywać się, odgrwać się, odpaść, odpaść.

Отсту́пнуть, -ся, *v. perf.*, *v. subst.* Отсту́пнуть, -ся.

Отсту́пленіе, -я, *n.* odstąpienie, odejście; отсту́пленіе отъ вѣръ, *v.* Вѣроотсту́пничество.

Отсту́пникъ, -а, *m.*, Отсту́пница, -а, *f.* odszczerzenie, odstępnik (*s. m.*), odstępnica (*s. f.*).

Отсту́пнический, -ая, -ое, *adj.* odstępnicy, odszczerpienski.

Отсту́пничество, -я, *n.* odszczerzenie się, odstępowanie (np. od wiary), odgrwanie się.

Отсту́пный, -ая, -ое, *adj.* odpadły; odgrwany; отсту́пная палъба, *Milit.* ogień odwodowy; отсту́пный бой, бѣгненіе на одводъ.

Отсту́пать, -а, *m.* odwód, ustępowanie, cofanie się wojska; odstep, odstąpienie.

Отсту́дять, -ся, *v. perf.*, *v. subst.* Отсту́ждать, -ся.

Отсту́ждать, Отсту́дить, *v. a.* I. отъ когб что, przyrządzać, przyrządzać co komu; *и́.* odgrzać, odgrzać; 2. *v.* Oтсо́вѣтывать, Oтгос́аривать; -ся, *v. p.* być odgrzewanym, odgradzonym.

Отсту́жда́ніе, Отсту́жда́ніе, -я, *n.* przyrządzenie, przyrządzenie.

Отсту́живать, *v.* Отсту́ждать.

Отсту́леніе, Отсту́ляніе, -я, *n.* obiecanie, obiecywanie.

Отсту́лять, Отсту́лить, *v. a.* obiecywać, obiecać; -ся, *v. p.* być obiecywanym, obiecanym.

Отсту́лять, -ся, *v. perf.*, *v. subst.* Отсту́лять, -ся. [canie.]

Отсту́ль, -а, *m.* obietnica, obietnica; -я, *n.* odsunięcie.

Отсту́нуть, *v. perf.*, *v. subst.* Отсб́ывать.

Отсту́ственно, *adv.* nieobecnie.

Отсту́ственный, -ая, -ое, *adj.* nieobecny, nieprzytomny.

Отсту́ствіе, -я, *n.* nieobecność, nieprzytomność, niebytność.

Отсту́ствованіе, -я, *n.* nieobecność, nieprzytomność.

Отсту́ствовать, *v. n.* być nieobecnym, nieprzytomnym.

Отсуче́ніе, Отсучива́ніе, -я, *n.* odwrócenie, odkręcenie, odwiniecie, odwracanie, odkręcanie, odwijanie.

Отсучивать, Отсучить, *v. a.* odwracać, odwrócić, odwijać, odwinąć, odkręcać, odkręcić, kończyć, skończyć kręcenie; -ся, *v. p.* być odwracanym, odwróconym, odwijanym, odwiniętym, odkręcanym, odkręconym; odwracać się, odwijać się.

Отсучить, -ся, *v. perf.*, *v. subst.* Отсучивать, -ся. [canie.]

Отсучка, -и, *f.* zwijanie, skręcenie; Отсучить, *v. a.* usuzać, uszużyć, wysuszać, wysuszyc.

Отсуше́ніе, -я, *n.* Otсушка, -и, *f.* ususzenie, wysuszenie.

Отсчитáніе, -я, *n.* odliczenie, odgachowanie, odtrącanie.

Отсчитáть, -ся, *v. perf.*, *v. subst.* Отсчитыва́ть, -ся.

Отсчитыва́ніе, -я, *n.* odliczenie, odgachywanie, odtrącanie.

Отсчитыва́ть, Отсчитыва́ть, *v. a.*

Оттопириваніе, -я, *n.* rozporządzenie się.

Оттопиривать, Оттопирить, *v. a.* rozporządzać, rozporządzać; -ся, *a* *v. r.* rozporządzać się, rozporządzać się; *β* *v. p.* być rozporządzanym, rozporządzanym.

Оттопирить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Оттопиривать, -ся.

Отторганіе, -я, *n.* odgrywanie; odciążanie.

Отторгать, Отторгнуть, *v. a.* odgrywać, odgrywać; odciągać, odciągać; -ся, *a* *v. r.* odgrywać się, odgrywać się; *β* *v. p.* być odgrywanym, odgrywanym.

Отторгованіе, *Ессл. сл.*, *v.* отторженіе.

Отторгивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Отторгать, -ся.

Отторженіе, -я, *n.* oddalony (od czego).

Отторженіе, -я, *n.* oderwanie, oddzielenie, odwołanie; oddalenie.

Отточеніе, -я, *n.* wytoczenie, wyostrenie; wykropkowanie.

Отточивать, Отточить, *v. a.* kropkować, wykropkować, punktować, wypunktować, oznaczać kropkami, punktami.

Отточить, *v. perf.*, *v. sub:* Отточивать, -ся.

Отточить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Оттрёпаніе, -я, *n.* otrzebanie, wyczesanie łnu.

Оттрёпать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Оттрёпывать, -ся.

Оттрёпки, -я, *m. pl.* paczesie.

Оттрёпываніе, -я, *n.* otrzebanie, czesanie łnu.

Оттрёпывать, Оттрёпать, *v. a.* otrzebanie, otrzebanie; czesać, wyczesywać len; -ся, *v. p.* być otrzebanym, otrzebanym, czesanym, wyczesanym.

Оттрясаніе, -я, *n.* otrząsanie.

Оттрясать, Оттрясти, *v. a.* odrząsać, odrząsać, odrząsać, odrząsać; -ся, *v. p.* być odrząsanym, odrząsanym. [*n.*]

Оттрясеніе, -я, *n.* otrząsanie.

Оттрясти, *v. perf.*, *v. sub:* Оттрясать.

Оттряхивать, Оттряхнуть, *v. a.* otrząsać, otrząsać; -ся, *v. p.* być otrząsanym, otrząsanym.

Оттгивать, -я, *f. pl.* rzemieńne odziewki.

Оттгуд, Оттгуд, *adv.* z tamtego miejsca; ztamtąd; ztąd.

Оттушеваніе, -я, *n.* odtuszczenie.

Оттушевывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Оттушивать, -ся.

Оттушівка, -я, *f.* odtuszczenie. [*szowwanie.*]

Оттушываніе, -я, *n.* odtu-

Оттушывывать, Оттушывать, *v. a.* odtuszczyć, odtuszczyć; -ся, *v. p.* być odtuszczanym, odtuszczanym.

Оттыканіе, -я, *n.* odtykanie.

Оттыкать, Оттыкнуть, *v. a.* odtykać, odtykać, odszpunktować,

odsypuntować; -ся, *v. p.* być odtykanym, odtykanym, odszpunktowanym.

Оттыканіе, Оттыканіе, -я, *n.* odtykanie, odtykanie.

Оттыкивать, -ся, *v.* Оттыкать, -ся. [*Оттыкать, -ся.*]

Оттыкнуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Оттыкать, -я, *f.* odtykanie, odtykanie. [*odtykanie.*]

Оттынокъ, -ика, *m.* odcień.

Оттыны, -и, *f.* cień, odcień; оттыны земли, cień ziemi (w znaczeniu księżycy); *ж.* *v.* Оттыныка.

Оттынять, Оттынуть, *v. a.* odtykać, odtykać; -ся, *v. p.* być odtykanym, odtykanym.

Оттысненіе, -я, *n.* odtyśnienie, odtyśnienie, odtyśnienie.

Оттыснить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Оттыснять, -ся.

Оттыснять, Оттыснить, *v. a.* odtyścać, odtyścać, odtyścać, odtyścać; *wysadzać, wysadzać, wyrugować; -ся, *v. p.* być odtyścanym, odtyścanym, odtyścanym, odtyścanym.

Оттыгивать, -я, *n.* odebranie proces(s)em, wyproces(s)owanie.

Оттыгивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Оттыгивать.

Оттыгиваніе, -я, *n.* 1. odbieganie przez proces; 2. wyciąganie; odciąganie, odwlekanie, odwlekanie.

I. Оттыгивать, Оттыгивать, *v. a.* - у кого-либо что, przez proces odbić, otrzymać, wyproces(s)ować.

II. Оттыгивать, Оттынуть, *v. a.* odciągać, odciągać, odwlekać, odwlekać, odwlekać, odwlekać; *ж.* *v.* Растягивать & Проволакивать (II); -ся, *v. p.* być wyciąganym, wyciąganym, odciągającym, odciągającym, odwlekanym, odwlekanym.

Оттыжка, -я, *f.* wyciągnięcie, wyciągnięcie; odciążenie, odwleczenie, odwołka; *v.* Затяжка.

Оттынуть, -я, *n.* odciągnięcie.

Оттынуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Оттыгивать, -ся (II).

Оттыпаніе, -я, *n.* odciapanie, odciapanie.

Оттыпнуть, -ся, *v. perf. semel.*, *v. sub:* Оттыпывать, -ся.

Оттыпываніе, -я, *n.* odciapanie, odciapanie.

Оттыпывать, Оттыпать, *v. a.* odciapać, odciapać, odciapać, odciapać; -ся, *v. p.* być odciapanym, odciapanym, odciapanym.

Оттыпывать, *v. n. perf.* odwieszczać, skończyć wieszczenie.

Оттыпаніе, Оттыпаніе, -я, *n.* odurzenie, durzenie (kogo).

Оттыпывать, Оттыпывать, *v. a.* otumaniać, otumaniać (kogo), dużyć, odurzać, odurzać (kogo).

Оттыривать, Оттыривать, *v. a.* *n.* obracać, obracać, obracać, obracać.

statek rufą w dół rzeki; *odurzyć, zawrócić komu głowę.

Оттыривать, -я, *f.* obrót statku rufą w dół rzeki na nurcie wody.

Оттыриваніе, Оттыриваніе, -я, *n.* obrót, obrót.

Оттыривать, -ся, *v.* Вынуть,....

Оттыривать, Оттыривать, *v. a.* 1. kończyć, skończyć uczenie; wyciągać, wyciągać; 2. - у кого-либо отъ чего, odciągać, odciągać, odzwyczaiać, odzwyczaiać (od czego); -ся, *v. r.* wyciągać się, wyciągać się, kończyć, skończyć naukę; odciągać się, odciągać się, odzwyczaiać się, odzwyczaiać się.

Оттыриваніе, Оттыриваніе, -я, *n.* wyciągnięcie; odcięcie, odcięcie, odzwyczaianie, odzwyczaianie.

Оттыривать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Оттыривать, -ся.

Оттыривать, -я, *f.* *v.* Оттыриваніе.

Оттыриваніе, -я, *n.* otulość, otulość.

Оттыриваніе, -я, *n.* otulość, otulość.

Оттыриваніе, -я, *n.* otulość, otulość.

Оттыриваніе, -я, *n.* otulość, otulość.

Оттыриваніе, -я, *n.* otulość, otulość.

Оттыриваніе, -я, *n.* odcho-

Оттыриваніе, Оттыриваніе, *v. a.* & *a.* odchádzać, odchádzać, odejść, odejść.

Оттыриваніе, -я, *n.* odcharkanie, odcharkanie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odcharkanie, odcharkanie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odcharkanie, odcharkanie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odcharkanie, odcharkanie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odcharkanie, odcharkanie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odcharkanie, odcharkanie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odpięcie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odpięcie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odpięcie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odpięcie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odpięcie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odpięcie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odpięcie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odpięcie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odpięcie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odpięcie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odpięcie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odpięcie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odpięcie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odpięcie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odpięcie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odpięcie.

Оттыриваніе, -я, *n.* odpięcie.

отходящая почта, odchodząca poczta, odjeżdżająca poczta; обдьян отошла, odzyna skończyła się; *ii.* оходить (*v. imperf.*), konać, żyć, dokonywać, umierać; отойти въ вѣчность, въ гора, przęść do wieczności, umrzeć; *ii.* в. II персе олять ся (въ вѣчность); сердце отошло, gniew ustal.

II. Отходить, *v. a. perf.*, *v. sub.* Отхаживать. [Отходный.]

Отходная, -ой, *s. f.*, *v. sub.* † Отходникъ, -а, *m.* pustelnik. Отходный, -ая, -ое, *adj.* odobniony, osobny, oddzielny; отходное место, *v.* Отхѣдь (3); отходная, -ой, (*s. f.*), modlitwa nad konajacym.

Отходный, -ая, -ое, *adj.* latwo zapominajacy uraze, niemieliwu.

Отходъ, -а, *m.* 1. odchód, odejście, odjazd; 2. odwrót, odstąpienie; 3. wychód, wychodek, przewet; 4. на отходъ, przy końcu, na dokończeniu; при отходъ обдьян, przy końcu mszy; обдьян на отходъ, msza się kończy.

Отхождение, -я, *n.* odchodzenie.

Отхожий, -ая, -ее, *adj.*, в. Отходный; отхожее место, в. Отхѣдь (3). [kwity]

Отхвальный, -ая, -ое, *adj.* o. Отхвасты и Отхвасты, *v. perf.*, *v. sub.* Отхвастать.

Отхвательно, -я, *n.* okwitanie, okwitnienie.

Отхвастать, Отхвасты и Отхвасты, *v. n.* okwitać, okwitnąć, przestawać, przestać kwitnąć.

Отхвастение, -я, *n.* okwicie, przekwitłość.

Отхвастить, *v. perf.*, *v. sub.* Отхвастивать. [цвѣтаніе.]

Отцвѣтъ, -а, *m.*, *v. sub.* Отцвѣченіе, Отцвѣчивание, -я, *n.* odznaczenie, odznaczenie farbami.

Отцвѣчивать, Отцвѣтты, *v. a.* odznaczać, odznaczać co farbami; -ся, *v. p.* być odznaczanym, odznaczanym farbami.

Отцвѣченный, -ая, -ое, *adj.* z ojca nazwany, ojcowski; -нацвѣльникъ, -а, *m.* Eccl. sl. ojciec ojcow, pradziad, przodek; -убійство, -а, *n.* ojcowobójstwo, ojcomorderstwo; -убійца, -и, *a. c.* ojcowobójca, ojcomorderca.

Отцвѣткій, -ая, -ое, *adj.* ojcowski.

Отцвѣщина, -и, *f.* pop. ojcowizna, majątek po ojcu, spadek ojcowski. [Отцвѣчивать, -ся.]

Отцвѣдить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Отцвѣждать, Отцвѣживание, -я, *n.* odedzenie, odedzanie, odciąganie, wytaczanie, utoczenie (*np.* piwa z bezki).

Отцвѣживать, Отцвѣдты, *v. a.* odciązać, odciągać, wy-, u-taczac, -toezyc, odciągać, odciągac (*np.* piwo z bezki).

† Отцвѣловаться, *v. r. perf.* 1. odcalaować się; 2. calowaniem krzyza św. winy się oczyścić.

Отцвѣпить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Отцвѣплать, -ся.

Отцвѣпка, -и, *f.*, Отцвѣплѣние, -я, *n.* odczerpienie, odczerpanie, odpięcie.

Отцвѣплать, Отцвѣпты, *v. a.* odczerpiac, odczerpic, odpinać, odpiąć; -ся, *a)* *v. r.* odczerpiac się, odczerpic się; * zostawiac kogo w spokojuości, dać pokój komu; отцвѣпись ты отъ меня, odczerp się odemnie, daj mi pokój; *б)* *v. p.* być odczerpanym, odczerpionym, odpiętym.

Отцвѣплѣние, Отцвѣплѣние, -я, *n.* odcumowanie, odbicie, odbijanie od lądu.

Отцвѣплять, Отцвѣплить, *v. a.* odcumowywać, odcumować, odwiązywać, odwiązać cumę, linę od pala; odbijać, odbić od lądu; (*u. malarzy:*) odwiązywać, odwiązać sznur wskazujacy prostą linię budujacą się ścianą; -ся, *a)* *v. r.* odbijać, odbić od lądu, odcumować się; *б)* *v. p.* być odcumowywanym, odcumowanym.

Отцвѣсти, *adv.* przęści. [etc.]

Отцвѣвать, Eccl. sl., *v.* Отцвѣваться.

Отцвѣваться, Отцвѣяться, *v. r.* desperować, zdesperować, rozpaczać, zwątpiewać, zwątpić, nadzieję trać, utracić.

Отцвѣяние, -я, *n.* rozpacz, rozpaczenie, desperacja, zwątpienie.

Отцвѣяность, -и, *f.* rozpacz, desperacja.

Отцвѣянный, -ая, -ое, *adj.* rozpaczliwy, rozpaczny, rozpaczajacy, desperacki, bez nadziei.

Отцвѣять, *v. perf.* Eccl. sl., *v.* Отцвѣяться. [Отцвѣяться.]

Отцвѣяться, *v. perf.*, *v. sub.* Отцвѣянный, -ая, -ое, *adj.* Gramm. z ojca nazwany, ojcowski; otchenimnoe imia, в. Отчество.

Отцѣркивание, -я, *n.* odkreślanie, odkreślanie linii.

Отцѣркивать, Отцѣркивать, *v. a.* odkreślać, odkreślić, odznaczać, odznaczać linię; -ся, *v. p.* być odkreślanym, odkreślanym.

Отцѣрпаніе, -я, *n.* odczerpanie, uzerpanie.

Отцѣрпать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Отцѣрпывать, -ся.

Отцѣрпнуть, -ся, *v. perf.* *semelf.*, *v. sub.* Отцѣрпывать, -ся.

Отцѣрпывание, -я, *n.* odczerpanie, uzerpanie.

Отцѣрпывать, Отцѣрпны, Отцѣрпнуть, *v. a.* odczerpywać, odczerpać, odczerpnąć, uzerpywać, uzerpać, uzerpnąć; -ся, *v. p.* być odczerpywanym, odczerpanym. [uzerpanie.]

Отцѣрка, -и, *f.* odczerpanie, Отцѣрты, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Отцѣрчивать, -ся.

Отцѣрчивание, -я, *n.* odkreślanie.

Отцѣрчивать, Отцѣртыть, *v. a.* odkreślać, odkreślić, odznaczać, odznaczać linię; -ся, *v. p.* być odkreślanym, odkreślonym.

Отцѣсание, -я, *n.* skończenie czesania.

Отцѣсать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Отцѣсывать, -ся. [sania.]

Отцѣска, -и, *f.* skończenie czerpociek, *v.* Отцѣска.

Отцѣственный, *v.* Отцѣпный.

Отцѣство, -а, *n.* imię ojca do imienia syna lub córki przydane.

Отцѣсть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Отцѣтывать, -ся. [wanie.]

Отцѣсывание, -я, *n.* odczesywanie, odczesanie.

Отцѣсывать, Отцѣсать, *v. a.* odczesywać, odczesać; -ся, *v. p.* być odczesywanym, odczesanym.

Отцѣстивый, *v.* Отцѣсливый.

Отцѣствленіе, -и, *f.* wyraźność, akuratność.

Отцѣствливый, -ая, -ое, *adj.* wyraźny, akuratywny.

Отцѣствность, -и, *f.* rachunkowość. [chunkowy.]

Отцѣстный, -ая, -ое, *adj.* rachunek, ob-rachunek; sprawozdanie, zdanie sprawy; *v.* Отцѣствность.

Отцѣзна, -и, *f.* ojezyczna; *v.* Рѣдина. [tryota.]

Отцѣзволюбець, -бца, *m.* па-Отцѣль, -а, *m.* ojezcm.

† Отцѣна, Отцѣнникъ, *v.* Вотч... [Отцѣнны, -ся.]

Отцѣстивый, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Отцѣстивый, -и, *f.* odczerpanie.

Отцѣтвать, *v. perf.*, *v. sub.* Отцѣтывать.

Отцѣтывание, Отцѣтывание, -я, *n.* odczytanie, odczytywanie.

Отцѣтывать, Отцѣтаты, *v. a.* odczytywać, odczytać; przestawać, przestać czytać, kończyć, skończyć czytanie.

† Отцѣтчикъ, -а, *m.* dziedzic.

Отцѣтывать, Отцѣтывать, *v. a.* oczyszczać, oczyszczyc; -ся, *v. p.* być oczyszczanym, oczyszczanym.

Отцѣтывание, -я, *n.* oczyszczenie. [ojcowski.]

Отцѣй, -ая, -ое, *adj.* Eccl. sl.

Отцѣждать, Отцѣждать, *v. a.* oddalać, oddalić, odwracać, odwrócić, odłączyć, odstręgać, odstręczyć; *ii.* *v.* Отдѣлять; -ся, *v. r.* отъ -, unikać, uniknąć, stronić, uciekać, uciec.

Отцѣждение, -я, *n.* odrzaenie, oddalenie, odstręczenie od siebie; *ii.* *v.* Отдѣляние.

Отцѣдливый, -а, *m.* oddalony. [sub.] Отцѣдывать, -ся.

Отцѣдывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Отцѣдываться, *v. r.* *semelf.*

Отцѣдываться, *v. r.* *semelf.* pochylić się, odszczepić się.

Отцѣривать, Отцѣривать, Отцѣривать, *v. a.* odrzucać, odrzuć; -ся, *v. p.* być odrzuconym, odrzuconym.

О'хапенъ, -шня, *m. procv.*, *v.*
Ох'анка.
Ох'анка, -н, *f.* objęcie, па-
гесе, *dim.* пагасзка.
Ох'анпуть, *v. perf. zemel.*, *v. sub:*
Ох'анывать.
Ох'анпочка, -н, *f. dim.*, *v.* Ох'ан-
па. [nie].
Ох'анываніе, -я, *n.* obejmowa-
ніе. Ох'анывать, Ох'анать, Ох'ан-
путь, *v. a.* obejmować, objąć.
О'хатъ, *v. n.* wydychać, stękać,
jęczać. [-ся].
Ох'атить, -ся, *v.* Обх'атить,
Ох'ватъ, Обх'атываніе, Обх'а-
тывать, *v.* Обхв... [zienie].
Охлада, -н, *f.* ochłoda, ochlo-
додательный, -ая, -ое, *adj.*
охлодзаеу, ochładzający, ozię-
biający. [Охлаждать, -ся].
Охлаждать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Охлаждать, Охлаждать, *v. n.*
ochłodzić, ochłodzić, ostudzić,
ostudzić, oziębiać, oziębić, osty-
gać, ostygnąć.
Охлажд'ный, -ая, -ое, *adj.*
oziębły, ostygły. [ostygłość].
Охлажд'ніе, -я, *n.* oziębłość,
Охлажд'ть, *v. perf.*, *v. sub:* О-
хлажд'вать.
Охлажд'ть, Охлажд'ть, *v. a.*
ochładzać, ochłodzić, ostudzać,
ostudzić, oziębiać, oziębić; (*n.*
niepomościach) (s)traćcić moc, za-
pać; -ся, *v. r.* zmniejszać się,
zmniejszyć się, traćcić, traćcić moc
zapać, ostygać, ostygnąć.
Охлажд'ніе, -я, *n.* ochłodze-
ніе, oziębienie, ostygnięcie.
Охлопокъ, -пка, *m.* wypra-
dek, kłak od przedzenia.
Охлопье, -я, *n. coll.* kłaki,
wyczołki; ов'шьяна охлопья, пібр-
ка, gwiazdki, listki śniegu.
Ох'елить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Ох'елать, -ся. [janу, opity].
Ох'ел'ный, -ая, -ое, *adj.* pl-
ох'ел'ніе, -я, *n.* upicie się.
Ох'ел'ть, *v. n. perf.* upić się,
stać się pijanym.
Ох'елать, Ох'елить, -ся, *v.*
Опохел...
О'хнуть, *v. n. zemel.* stęknąć.
О'хобень, *v.* О'хобень.
Оходить, *v.* Обходить.
О'ходъ, -а, *m. pop.* brauch.
Ох'олаживаніе, -я, *n.* ochła-
dzanie, studzenie.
Ох'олаживать, -ся, *v.* О-
хлаждать, -ся.
Ох'олащиваніе, Ох'олащивать,
v. Холощ'ніе, Холощ'ть.
Охолод'ть, -ся, *v.* Охлаждать,
-ся.
Охоложеніе, -я, *n.* ochłodze-
ніе, ostudzenie, oziębienie.
Охолост'ть, *v. a. perf.*, *v.* Хо-
лост'ть.
Охолощеніе, *v.* Холощеніе.
Охорашиваніе, -я, *n.* upiększa-
ніе, szczyzoczenie.
Охорашивать, *v. a.* upiększać,
upiększyć; -ся, *v. r.*
poprawiać, poprawić na sobie

sukie, strój; - передъ зеркалаиъ,
mizdrzyć się przed zwierciadłem.
Охота, -н, *f.* 1. ochota, chęć;
дѣлать что съ охотою, czynić co
chętnie; 2. polowanie, łowy; §. о-
хота другая неволя або охота пуде
неволя, polowanie na niedźwiedzi.
Охотиться, *v. r.* polować.
Охотливо, Охотность, *v.* Охот-
но, Охотность.
Охотникъ, -а, *m.* 1. miłośnik,
amator (czego); ochotnik; онъ
охотникъ ѡдять верхомъ, on
lubi jeździć konno; 2. łowiec,
myśliwiec. [miłośnica].
Охотница, -н, *f.* amatorka,
Охотнический, -ая, -ое, Охот-
ничій, -ья, -ье, *adj.* myśliwski,
łowiecki.
Охотно, *adv.* z ochotą, chętnie,
z chęcią, dobrowolnie. [chęć].
Охотность, -н, *f.* ochotność,
Охотный, -ая, -ое, *adj.* ochot-
ny, chętny; *ii. v.* Рядъ (охот-
ный).
Охот'ный, -ая, -ое, *adj.* ochoczy.
О'хра, *v.* Вохра.
Ох'рабреніе, -я, *n.* wzbudze-
ніе meztwa.
Ох'рабритъ, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: Ох'раб'ять, -ся.
Ох'раб'ять, Ох'раб'ить, *v. a.*
- кобъ, wzbudzać, wzbudzić w
kim meztwo, waleczność; -ся, *v. r.*
stawać się, stać się mężnym,
walecznym. [cina].
+ Ох'рабъ, -а, *m.* charkot, пиво.
Ох'раненіе, -я, *n.* ochronienie,
ochrona, obronienie.
Ох'ранитель, -я, *m.* ochroni-
ciel, obrońca.
Ох'ранительница, -н, *f.* ochroni-
cielka, obronicielka.
Ох'ранительный, -ая, -ое, *adj.*
ochronny, obrony; охранитель-
ная стража, załoga.
Ох'ранить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Ох'рап'ть, -ся.
Ох'рап'ный, *v.* Ох'ранительный.
Ох'ран'ть, Ох'ран'ть, *v. a.*
отъ -, ochraniać, ochronić, bronі-
ić, obronić, strzedz, pilnować;
-ся, *a) v. r.* ochraniać się, (o)chro-
nić się, obronić się, strzedz się;
б) *v. p.* być bronionym, obronio-
nym, strzeżonym.
Ох'реп'ь, -а, *m. pop.* człowiek
nieokrzestany, prostak.
Ох'рипаніе, -я, *n.* ochrypienie.
Ох'рип'ать, Ох'рип'нуть, *v. n.*
ochrypieć, ochrypnąć, chrupki
dostać. [chrupka].
Ох'рип'лость, -н, *f.* ochrypłość,
Ох'рип'лый, -ая, -ое, *adj.* o-
chryply, ochrypiały.
Ох'рип'нуть, *v. perf.*, *v. sub:*
Ох'рип'ать.
О'христый, О'христь, *v.* Вохр...
Ох'роить, *v. a. perf.* ochromić,
okulawić. [nie].
Ох'рои'лость, -н, *f.* ochromie-
cie, Ох'рои'мый, -ая, -ое, *adj.*
ochromiały, okulawiający.
Ох'рои'ніе, -я, *n.* okulawienie.

Ох'роить, *v. n. perf.* ochro-
mieć, okulawić.
О'хрый, *v.* Вохрый.
Ох'ужд'тель, -я, *m.* ganićciel,
przyciunacz. [cielka].
Ох'ужд'тельница, -н, *f.* gani-
cielka, Ох'ужд'ть, *v. a.* ganić, naga-
niać; -ся, *v. p.* być ganionym.
Ох'ужденіе, -я, *n.* ganienie,
zganienie, nagana.
Ох'ужд'ваніе, -я, *n.* nagania-
nie, ganienie.
Ох'ужд'вать, Ох'ужд'ть, *v. a.*
naganiać, ganić, przyciunacz, prz-
ganić, zganіć; -ся, *v. p.* być ga-
nionym, etc.
Ох'ужд'ть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Ох'ужд'вать, -ся. [gana].
Ох'улка, -н, *f.* nagana, przy-
охъ, *interj.* ach!
Оч'араніе, -я, *n.* zadrapanie.
Оч'аран'ть & Оч'аран'ть, -ся,
v. perf., *v. sub:* Оч'аран'вать, -ся.
[nie, zadrąszenie].
Оч'аран'леніе, -я, *n.* zadrapa-
ніе.
Оч'аран'ливать, -ся, *v.* Оч'а-
ран'вать, -ся.
Оч'аран'уть, -ся, *v. perf.* *zemel.*,
v. sub: Оч'аран'ывать, -ся.
Оч'аран'ваніе, -я, *n.* zadr-
pywanie.
Оч'аран'ывать, Оч'аран'ать &
Оч'аран'ить, Оч'аран'уть, *v. a.*
zadrapywać, zadrapać; -ся, *v. r.*
zadrapać się, godrapać się.
Оц'в'ста, Оц'в'станіе, Оц'в'е-
т'ать, *v.* Отцв...
Оц'еть, -а, *m. Ecl. sl.* ocet.
Оц'таный, -ая, -ое, *adj.* octo-
wy, ociany.
Оц'д'ить, Оц'д'ждать, Оц'д'же-
ніе, etc., *v.* Проц...
Оц'еніе, Оц'ен'ваніе, -я, *n.*
ocenienie, ocenianie, oszacowanie.
Оц'енывать, Оц'ен'ть, *v. a.*
oceniać, ocenić, szacować, osza-
cować; -ся, *v. p.* być (o)cenio-
nym, (o)szacowanym.
Оц'енка, -н, *f.* ocena, takea;
oszacowanie, ocenienie.
Оц'еночный, -ая, -ое, *adj.*
ocenny, ociany. [taksator].
Оц'енщикъ, -а, *m.* oceniciel,
Оц'енщ'вать, Оц'енщ'ть, *v. n.*
dretwić, odretwić, zdretwić.
Оц'енщ'ность, -н, *f.* odretwie-
nie, zdrtwienie.
Оц'енщ'ный, -ая, -ое, *adj.*
odretwiały, zdrtwiały.
Оц'енщ'ніе, -я, *n.* odretwie-
nie, zdrtwienie.
Оц'енщ'ть, *v. perf.*, *v. sub:*
Оц'енщ'вать.
Оц'ен'ть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Оц'ен'ять, -ся.
Оц'ен'іе, -я, *n.* łączuch
wojskowy, linia wojska wyołą-
gnięta w pewnym kierunku.
Оц'ен'ять, Оц'ен'ть, *v. a.* o-
zczepiać, oczepić, zawieszac, za-
wieszyc; otaczac, otoczyć woj-
skiem.
Оц'еповый, -ая, -ое, *adj.* do
łórawia u studni nalezący.

gu), перекаль; Perkalik, -u, m. Com. (gat. materji), сітцець; Perkalikowu, *adj.* сітцевы; Perkalowu, *adj.* перекальны.

Perla, -y, *f.*, Perelka, -i, *f.* *dim.*, Perelczka, -i, *f.* *dim.* *secund.* жемчуг, бисеръ, маргарытъ; szklanne perły, бисеръ.

Perlanka, -i, *f.* жемчужная обшивка; каймá.

Perlik, -a, m. мѣшкель.

Perlisty, *adj.* унизанный жемчугомъ.

Perłowice, -wsa, m. H. n. (*Nymphalis latonia*), родъ бабочки.

Perłowu, *adj.* перловый, жемчужный; перловый; perlowa masca, перламутръ, перломутъ, жемчужная мѣтка; z perlowej masy, перламутровый, сдѣланный изъ перламута; perlowy łowice, добыващій жемчужина рѣковины; wodoláz; perlowy sznur, нѣтка жемчугу; obniz; ojerzale; perlowy kolor, perlowa masá, перловый цвѣтъ; perlowa kura, (*limpida*), перловая курка; nieczarna; perlowa guba, v. Karpiolowó; krupy perlowe, перловая крупá; kasza perlowa, перловая каша.

Perog-ta, -y, *f.* (z łac. przemo-wa, towa do kogo), рѣчь, слово; -rogawá, v. n. (towé do kogo piéc), говорить рѣчь.

Perpendu-kuć, -a, m. мѣртвень, мѣртвень, отвѣсь, v. Wahadło; -kulagna, *adj.* перпендикулярный; отвѣсный; perpendykularna linia, перпендикулярная линия; v. Piłowna.

Perzona, -y, *f.* персона; особа; лицó; v. pesonie (np. stanąc, osobowá, osobicie, *qu. v.*), лично; собственно своимъ лицамъ; v. Osoba, Postać; -nalny, -ny, *adj.* персональный, личный, самодѣльный; -nat, -a, m. (figura okazal), человекъ обаятельный.

Perzpek-tywa, -y, *f.* 1. перспектива; 2. perspektywa, -y, *f.*, -tywka, -i, *f.* *dim.* перспективъ; зрительная трубка.

Perzwa-dawać, v. a. (namawiać do czego), уговаривать, уговаривать; убѣждать, (убѣдять); склонять; -zwa, -yi, *f.* (namawianie do czego), уговариваніе, убѣжденіе; v. Namowa.

Perzanka, -i, *f.* 1. Geogr. Персіанка; 2. *Pomol.* родъ груши.

Perzku, v. *sub.* Pestkowy.

Perzuty, v. Perzuty.

Perzuka, -i, *f.* (laska lub przę geometryczna do mierzenia), нелъзя сáмьн.

Perzka, -i, *f.*, -czka, -i, *f.* *dim.* парижъ, парижскъ; -karski, -a, -iе, *adj.* парижскій; -karstwo, -a, n. парижскеро ремесло; ремесло парижскера; -karsz, -a, n. парижскеръ, водосчетель, водосчеть; -kowu, *adj.* парижный.

Potocki, Słownik Polsko-Rossyjski.

Perzfrazy, v. Omawianie.

Perzgod, -u, m. періодъ; (*in orthografi:* kropka, punkt), точка; -duszny, *adj.* періодическій.

Perz, -u, m. 1. *Bot.* (*tritium repens*, Linn.), пшрѣ; 2. *perz*, perzenie, (na ziolach, papie, pierze, weina, jako na oscie, na mnicchu), пухъ, шумокъ, мошбá на некоторыхъ растеніяхъ; 3. *perz*, Perzyna, Perzyna, -y, *f.*, Perzunka, -i, *f.* *dim.* горячая вода, горячій, тлѣющій (ca) пѣпелъ; 4. (w górnictwie): perzyna, тудця; Perzasty, *adj.* (pełen perzu), наполненный пѣремъ.

Perzowaty, *adj.* пушистый; v. Wełnisty.

Perzowy, *adj.* пшрѣнный, пшрѣцъ; v. Tłóć. [рѣчатный]. Perzyna, v. Perz (3).

Perzysty, *adj.* наполненный золотомъ, пѣлозомъ; *cf.* Perzasty. Perz, -u, m. (pręcik kwiatowy), цвѣтотный стебелѣкъ.

Perzka, Perzka, -i, *f.* косточка (на пр. вишенная); -kowaty, -kowu, *adj.* ямѣющій косточки; съ косточкою, съ косточками; owoc perzkowy, плодъ съ косточкою; *if.* brzoskwiolowy perzkowy likwor, wódka perzkowa, (perzku), перенковая водка, перенко.

Perztać, v. a. *impf.*, *spętać*, v. *perf.* (pęto klasz na kogo, wiązać kogo), вьзять, свьзывать, свьзать, ковать, сковывать, сковать; сажать (посадить, v. *perf.*) въ окопы, въ кандалы, налагать (налагать) на кобó кандалы, цѣпы; v. Pętate; perztać konia, пѣтать, спѣтать лошада, свьзывать, свьзать пѣтami нога у лошади; -się, v. r. - się szcém, заниматься чѣмъ; mьszáć, вмьшваться во что; свьзывать ся чѣмъ.

Perzta-da, -y, *f.* *Artill.* (z Franc. „pétard“), v. szturmak), петарда; -dnik, -a, m. петардчикъ; -dowy, *adj.* петардовый.

Perzta, v. Perzta, Perzyna.

Pęto-cie, Pęto-cie, Pato-cie, *pl. Med.* (*petechiae, petioliculae, peti-chiae*), петеша, петехія; горячечныя, кровавыя пѣтна; горячка съ пѣтнами; -ciowy, *adj.* (*petechialne*), петехіальный.

Pętelka, -i, *f.* (*petilla maia*), пѣтелка, малая пѣтля; узелокъ, узелокъ.

Pętercyment, -u, m. (wino Hiszpańskie), Испанское вино.

Pętko, -a, n. малая пѣтля; пѣтелка.

Pętel, -i, *f.*, Pętelica, Pętelina, -y, *f.*, Pęteliczka, -i, *f.* *dim.* пѣтля, пѣтелка.

Pęto, -a, n. пѣта, пѣтн, цѣпъ, зва, окопы, кандалы; пудло; pęto na ręce, рукопѣтн, ручныя окопы (abo цѣпы); нѣручны; pęto klasz, wlozku na kogo, v. Perztać.

Pętel, -a, m. H. n. (ptak, procelaria), буревѣстникъ, бурная

птака, погодовѣстникъ, глупишъ.

Pętroleum, v. Oljé.

Pętrykaczu, -yi, *f.* (skamieniałość), окаменѣлость.

Pętyhoga, Pętyhoga, -a, m. легкоконый воинъ; Pętyhoga, -yi, *f.* (lekka jazda), легкая кóнница.

Pętyt, -u, m. *Typogr.* (gat. małego pisma), пѣтитъ, самый малый шрифтъ.

Pęwien, v. Pęwny.

Pęwnic, v. Upewniać, Zapewniać.

Pęwnie, Pęwno, *adv.* вѣрно, истинно, точно, исправно, подално, конечно, извѣстно, определенно, достоверно, надежно; Pęwnlućenko, *adv.* навѣрно.

Pęwnik, -a, m. 1. (axuoma, *qu. v.*), самоистина; аксіома; предположеніе (abo изреченіе), не требующее доказательствъ; v. Zasadá; *if.* pęwnikiem, *adv.* навѣрно; 2. v. Pęwność, (Niepochybność); 3. (słowiek pęwny, bezpieczny), вѣрный, надежный, благонадежный, достовѣрный человекъ.

Pęwność, -ści, *f.* надежность; достовѣрность; вѣрность, исправность, извѣстность; подалность; твердость; истина; Pęwny, Pęwien, -wna, -wne, *adj.* надежный; достовѣрный; вѣрный, исправный, извѣстный, точный, истинный, подалный; (= ktoś, jakiś, *qu. v.*), нѣкоторый, нѣкій; v. Pęwnie.

Pęzel, -zła, m., Pędzel, -dzia, Pędzelek, -lka, m. *dim.*, Pędzilk, -a, m. *dim.* кисть, висточка; pędzel mularski, малярка; малярная кисть; Pęzlować, Pęzlikować, v. a. *impf.* мазельтъ, красить, мазать, наводить краску.

Pę! Pę! Pę! *interj.* фу! фу! фу!

Pięć, v. a. *impf.* пѣтъ; kogut pięje, пѣтъхъ петъ; *š.* zawsze kto pięje, nie wiele dokaze, kto всегда много говоритъ, мало дѣлаетъ; много словъ, а мало дѣла; крику много, а дѣла мало; v. więcej huku, niż puku, *sub.* huk.

Pięć, v. a. *impf.* вьзять, свьзывать, застрѣгивать; плянтъ; Pięc się, Pnąć się, v. r. (*prop. et c.*), стремиться (вверх); вьзираться (с. Acc.); вьскарабываться; вьзлѣзть на (с. Acc.), вьсходить; *if.* вьзвнваться; поблзть; * домогаться, добиваться чего, гнѣться, гоняться за чѣмъ; - się do godności, домогаться почестей; (o kopiesi): pięć się, (= wspaniać się), дьбитъ; становиться (v. *perf.* stawa) на дьбó, становиться (stawa) дьбóмъ.

Pięć, Piędz, v. Piędz.

Pięćlokat, -a, m. (pentagonum), пятиугольникъ.

Pięka, + Piąka, (?) -i, *f.* H. n.

(ptaszek, *syllia trochilus*), пѣвка, пѣвочка [птичка]; в. Płegża.

Pian, v. Pion, Pionowy.

Piana, -y, f., Pianka, -i, f. dim. пѣна; нѣвиль; пѣна на мѣлководіи рѣчки, мѣлководіе; молодина; пѣна на молодомъ пивѣ; пѣна оловна, свинцовый пѣнелъ; пѣна асбѣна, серобренна пѣна; пѣна морска, морская пѣна, морская пѣна.

Pianie, -ia, n. пѣние; pianie kugolów, пѣние пѣтуховъ.

Pianka, v. Piana.

†Pianka, v. Piąka.

Piar, †Pjar, -a, m. (zakonnik szkół roboźnych), Пиаристъ, (можахъ благочестивыхъ уицъ); Piarski, †Pjarski, adj. принадлежашій или относящійся къ Пиаристамъ.

Piard, -u, m. (vul.), вѣтеръ, вѣшущенный со звукомъ изъ тѣла животного; cfr. Бадѣхъ; Piardnacъ, Piardnacъ, v. n. *zestel.* (vul.), испустить изъ себя вѣтеръ со звукомъ; cfr. Баднуть.

Piasieczek, -szka, m. dim. песочекъ; (= ziarnko piasczne), песчинка; крупинка песку.

Piaszcznica, -y, f. dim., Piaszczniczka, -i, f. dim., v. Piaszczniczka (1. a. β).

Piaszcznik, -a, m. 1. α) (piaszcznica, piaszczniczka), песочникъ, сосудецъ съ пескомъ; β) (piaszcznica, piaszczniczka, piaszcznik), плевальникъ, плевальная чашка; 2. piaszcznik, (zegar piaszczny), песочные часы; 3. piaszcznik, H. n. (wegorzca, *tucaea Tobiana*, Franc. *l'aron atmosph.*, *anguille de sable*), пескорыбъ, амодитъ, [родъ угря]; 4. piaszcznik, H. n. (rodzaj chrząszczów, bawiący się po piaskach, *cicindela*), скакунъ [насъѣкомое].

Piaszczny, adj. песочный; zegarek piaszczny, песочные часы.

Piaszek, -zku, m. 1. песѣкъ; piaszek morski, морской песѣкъ; piaszek biały, бѣлый песѣкъ; piaszek żółty, желтый песѣкъ; piaszek grubu, крупный песѣкъ; хрѣтъ; piaszek złoty, золотой песѣкъ; §. bicz (abo powozg, sznur) z piasku kreśli, v. *sub.* Вѣзъ; it. zamki etc. z piasku budować abo na piasku wustawiać, = предпринимать, -нять что безъ всякаго основанія; предпринимать, -пять что-либо ненадежное; it. nasuwać komu piasku w oczy, (= zamudzić komu oczy, qu. v.), пускать, пустить кому пѣль въ глаза; морочить кобъ; osiadać na piasku, сѣсть на мель; 2. piaski, pl. (piaszczysty grunt), пески; песчаный грунтъ; песчаная почва;jechać piaskami, ѣхать песками.

Piasko-krusz, -u, m. песчаная руда; -wać, v. a. impf. помолоть, усмалть пескомъ; -wać, adj. песковатый; -wies, -wca,

1. Miner. (kamień piaskowy), песчанникъ; песчаный камень; 2. H. n. (ptak, gat. kulików, *trigla volana, tringa hypoleucos*), морская лѣстовица; морская лѣстовица; морская лѣстовица; морская лѣстовица; 3. Bot. (= piaskowe ziele, *arenaria*), песчанка; песчаная трава; 4. v. Piaszcznik (4); -wnia, -i, f. песчаный яма; песковня; -wu, -wa, -we, adj. песочный; piaskowe ziarnko, песчинка, песчинка, крупинка песку; piaskowe ziele, v. Piaszkowiec (3).

Piasta, -y, f. ступица [въ колесахъ]. [v. Pięść.

Piastka, -i, f. dim. кулачокъ; Piastować, v. a. impf., porpiastować, v. perf. пѣстовать, пѣнчать, поняничать, ходить за чѣмъ, имѣть попеченіе; носить, держать въ рукахъ; отправлять, исполнять; - dziecie, pѣстовать, пѣнчать дитя; носить дитя на рукахъ; - ugład, отправлять, исполнять должность; - biego w ręku (= trzymać), держать окъпетеръ въ рукахъ; it. - kogo, (= pisać się z kim, piaszczenie kogo chować), поступать съ кѣмъ лично; ижничать съ кѣмъ. [v. Pięść.

Piastowy, adj. ступичный, относящійся къ ступицѣ.

Pia-stun, -a, m. пѣстунъ, дѣдка, кормилецъ, кормитель, кормичить; -stuni, -stunowy, adj. дѣдьянъ, принадлежашій дѣдкѣ; -stunka, †Piestunka, -i, f. пѣнка, *Escl.* sl. пѣстунница, пѣстунья, кормилица.

Piaszczysty, adj., -sto, adv. песчаный, обильный пескомъ; kamień piaszczysty, песчаный камень; песчанникъ; ziemia piaszczysta, сѣпесъ, сѣпесокъ; Piaszczuzna, -y, f. (piaski, qu. v.), пески; v. Песчанка.

Piątek, -tku, m. пятница; wielki piątek, страстная пятница; великій пятѣкъ; великая пятница.

Piątka, -i, f. пятѣрка [въ картахъ]; it. (число) пять; патерня; piątka, (jedna piąta część), одна пятая; [cfr. & v. Piątina]; trzy piątki, (2/3), три пятыхъ.

Piątkowy, adj. пятничныи.

Piąt-no, Pię-tno, -a, n. клеймѣ; прижѣтъ; пятно; piątno konie, таврѣ; примѣта; v. Stępel; -tnować, v. a. пятнать; клеймить; налагать, прикладывать клеймѣ; - konie, таврить; выжигать или нажѣгать таврѣ; пятнующая коніе, патенщикъ, пятнщикъ; -tnowanie, -ia, n. пятнаніе; клейменіе; налаганіе клейма (с. Acc.); -tnowany, part. p. пятнанныи; клейменныи; тавренный; v. Piątnować; piątnowany papier, v. Stępelowy.

Piątodniowy, adj. пятнадцатый; Piątro, v. Piętro. [v. Pięć. Piąty, num. ord. пятый; piąte

księgi Mojżeszowe (qu. v.), второзаконіе; лѣтая книга Моисея; §. brak mu piątęj klepki, v. Klepka; it. tyle dba o to, jak pies o piątą nogę, v. *sub.* Noga; piąte koło o wozu, v. Koło; piąta (sc. godzina), пять часовъ; пять было [abo próbilo]; po piątę, въ-пятъ; Piątka, v. Piątka. [v. Pięć.

Pić, v. a. & n. пить; pić wodę, пить воду; pić wodę, пользоваться минеральными водами; pić za zdrowie czyje, пить чѣй [abo za chęć] здорovie, пить за здравіе; pić na kogo, на сзуй гашунокъ, на сзуй карб, пить на чей сѣтъ; pić mi się chce, мнѣ пить хочется; it. pić, pićca, (pijanica być, kupa pilnować), пить, зашивать, пьянствовать, куликать, предаваться пьянству; pić na umor, омиать; *poet.* pić, (= w siebie brać), пить, всасывать, вбирать въ себя.

Pięcie, -ia, n. 1. пятѣ; 2. пятничество; 3. (= narój, trunki), напѣтокъ.

Pięcować, v. a. фуражировать; добывать фуражъ; -wanie, -ia, фуражировка; -wnik, -a, m. фуражиръ.

Piec, v. a. impf., upiec, v. perf. печь; жарить; chlebъ piec, печь хлѣбъ; piec jaja, jabłka, печь яича, яблоки; it. piec jabłka, gruszkę, (w piecu lub popiele suszyć), сушить яблоки, груши; pieczono gruski, сумнѣны груши; §. pieczono gelebie, golabki etc. v. Golabъ, Golabek; piec wolowinę, sielerinę, жарить говядину, телятину; piec (o stołcu, o obliczu) печь, жарить, жечь, палить; stołce piecze, oblicze печеть; oblicze жѣтъ; *fig.* raki piec, (zaropac się od wstępu), = краснѣтъ, покраснѣтъ отъ стыда; §. dałby się zań upiec, (wradby w ogień, wskoszuby w ogień zań), для него онъ готовъ проійти сквозь огонь и воду; онъ готовъ все сдѣлать для него; it. piec, (= palic, goracem dokuczać, *prop.* et *), жечь; причинять нестерпимую (abo несносную) боль; промываетъ раздражительное или болѣзненное ощущение; pierz piec jezyk, перепѣ жѣтъ [abo кусаетъ, щиплетъ] языкъ; gana piecze, gana причиняетъ нестерпимую боль; it. piec kogo, v. Dokuczać, (Dojmować komu); Piec się, v. r. печѣсь; жариться; wolowina piecze się w kuchni, въ кухнѣ жарится говядина.

Piec, gen. pieca, m. печь, *Escl.* sl. печь; piec izdebny, до огрѣпаня рокожу, комнатная печь; в piecu palic, топить печь; piec z kachlów abo kachlowy, израчатъ печь, кафальная печь; piec piekarski, хлебовую, в którym chlebъ pieka, хлѣбная печь; wszadzać chlebъ в piec (do pieca), сажать хлѣбъ въ печь; piec kowal-

ski, hutarski або huciany, hutny, do topienia kruszców, дома; д-мента пець; плавильна пець; рієс до topienia zelaza, рієс ludzizarski, вагранка; рієс śklarSKI, (w hutach śklanych), стеклоплавильна пець; рієс warpienny, извєстообжигательна пець; пець для обжиганія извести; *Forf.* рієс, *pl.* рієсе в подкорках, (комуру *szczył* podszay prochowce), фугаси; флдерміны; подкóпная камора; мінная камора; *v.* **Рієсук**; *Forf.* рієс (Etny, etc.), *v.* **Otchlan**; рієс z jedego рієса chłeb jadı, *v. sub.* Chłeb (§.); *it.* porgrawić się z рієса наieb, (= ze dżdzu pod runne; suknią zastawil, kowalę wькупil; im dalej, tэм горгe), оны попалъ изъ кулькѣ вь порожку; попалъ изъ огня да вь полома (*abo* вь пьла); попалъ изъ дождя вь воду; *v.* изъ воробѣ вь воду; бжаль отъ вьла и попалъ на медвѣда; за рієсем siedziec, * сидѣть дома; не сходитъ съ мѣста нукуда; съ мѣста не трогатьсѣ; за рієсем *abo* на рієсу wьсочану, (domator, niecwil), необразованный, небывшій, домождѣ, домовникъ; §. kto sam w рієса lega, etc. *v. sub.* **Popiół.**

Рієц, -ciu, *num. pat.*; §. ni w рієц, ni w dziewięć, (= bez sensu, bez skladu), ни то, ни сѣ; вь рѣба, ни мѣсо; ни кожа, ни рожъ; безъ смысла; безъ толку.

Рієсак, -а, *m.* чурунникъ; чурунъ; чурунний (*abo* желѣзный) горшокъ, котѣль.

Рієс-сцєстны, *adj.* пятидесятный; пятираздѣльный; пятидѣльный; -dziesiąt, *gen.* pięciudziest, *num. card.* пятьдесятъ; -dziesiątek, -tka, *m.* пятидесятая доля, *v.* часть; пятьдесятъ штукъ; -dziesiątletni, *adj.* пятидесятилѣтній, *Eccl. sl.* пятидесятилѣтний; -dziesiątnica, -у, *f.* Пятьдесятница, Пятидесятница; праздникъ (дєнь) Собѣствія Святго Духа; Духовъ дєнь; Троицянъ дєнь; -dziesiątnik, -а, *m.* пятидесятникъ, пятидесятской, [имж-ющій вь своемъ вѣднн 50 чєловѣкъ], *Eccl. sl.* пятидесятоначальный; пятидесятоначальный; -dziesiąty, *num. ord.* пятидесятый; **Рієсук**, *v.* **Рієсук**. [сѣтій]

Рієс-фунтову, *adj.* пятифунтовый; -granisty, -granlasty, рієсiогranisty *adj.* пятигубольный; -gran, Рієсiогran, -п, *m.* пятигубольный.

Ріє-чота, -у, *f.* (piechotowanie), пѣшеходство, пѣшехождение, пѣшешествіе, ходба пѣшкѣмъ; piechota (*Instrum.* = pieczo, piechoty), пѣшкѣмъ, пѣшкѣмъ; léc, chodzić piechota, итд., (иєздѣ пѣшкѣмъ; 2. piechota, (piezwo lud, piezwo żołnierze, piezwo wojsko), пѣхота, пѣше воиско, инфантерія; General (od) piecho-

ty, Генералъ отъ инфантеріи; 3. piechota (w szachach, *v.* Chlop; вь шахматной игрѣ): пѣшки; 4. *Bot.* piechota, piechotki, (mizki gatunek grochu *abo* fasoli, stojący, niepotrzebujący tyczek, *phaseolus papius*, Linn.), вѣотный бѣбъ; Французскій бѣбъ; сѣхарный бѣбъ; 5. piechota (gat. szarańcz), пѣша саранчѣ; 6. piechota, -у, *m.*, -chotnik, -а, *m.*, -chotny, -ego, *m.*, -chur, -а, *m.* (= piezwo żołnierz), пѣхотинецъ, пѣшій воинъ, инфантеристъ, пѣхотный, *Eccl. sl.* пѣшецъ; *it.* пѣшеходъ, пѣшеходецъ, пѣшествєникъ, ходимій пѣшкѣмъ; -chotować, *v. n.* (piechota léc), *Eccl. sl.* пѣшеходити, пѣшествовати; ходити, итд., пѣшкѣмъ; -chotowanie, *v.* Piechota (1).

Рієцo-днiову, -dzienny, *adj.* пятиднєвный; -funtowy, *v.* Piec-funtowy; -godzinny, *adj.* пятичасный; пять часовъ, продолжѣющийся; чрезъ каждыє пять часовъ; -kąt, -а, *m.* пятигубольный; -kątly, *adj.* пятигубольный; -krotny, *adj.* пятикратный; -ksiąg, -у, *m.* (pieciogo ksiąg Mojżeszowych, pentateuch), пятикнижїе, *Eccl. sl.* пєтoкнижїе, пять книгъ Моисєевыхъ, пєнтатєхъ; *v. sub.* Моїєзшову; -letni, *adj.* пятилѣтній, *Eccl. sl.* пєтoлѣтній; пятигодичный; (*np.* o koniach): пятигодовалый; czas pięcioletni, пятилѣтіе, *Eccl. sl.* пєтoлѣтіе, пєтoлѣтница; -listnik, *v.* Pieciorok-ny ziele; -łokciowy, -łokiet-ny, *adj.* пятилокотный; -miarowy, *adj.* пятипосбный; *np.* pięciomiarowy wiersz, (pentameter), пятипосбный стихъ, пєнтатємтръ, стихъ [дактило-спондєебеский], состоящій изъ пяти стопъ; -miesięczny, *adj.* пятимѣсячный; -naszelnictwo, -а, *n.* пятиначаліе, пятиначальство; -naszelnik, -а, *m.* пятиначальникъ; -piętro- wy, -piętry, *adj.* (o pięciu pię- tach), пятиэтажный; -raki, -гу, -тпу, *adj.* пятерный; пятеричный; -rako, *adv.* *Eccl. sl.* пятерю, пѣтѣмъ, пѣтѣчно; влѣтерю; пѣтирѣтно; ** -ranny, *adj.* пѣтиранный, пѣтиранный, имжющій пять ранъ; -rka, -i, *f.* пятерный; *v.* Piątka; -rzasobny, *adj.* пятеричный; -rnia, *v.* Clerika.

Рієцiornik, -а, *n.* 1. (pieciogka), пятерный; 2. *Bot.* pięciornik, -п, *m.* (ziele, = pięcistnik, pięcperst, pięcperstowe ziele, pięcra- luszki, *quinquefolium; potentilla reptans*), пятилистникъ, пятило- чинникъ, мохнѣ; *v.* Сєрєбрєнникъ, Гуслина пѣжить, Жѣбникъ; *v.* Srebrnik, Złotnik; *it.* *v.* Рєрawa. **Рієцiо-го**, -rga, *n.* пѣтеро, пѣтѣмъ, пѣть; -roszny, *v.* Pieciorok- letni; -rosłowy, *adj.* состоящій изъ пяти словъ; -rzysty,

adj., -sto, *adv.* раздѣленный на пять частей; пятираздѣльный; -siek, -а, *m.* (święd o pięciu ostrzach), пятигранный буръ; -storowy, *v.* Pieciomiarowy; -stronny, *adj.* пятисторонный; -strunny, *adj.* пятиструнный; о пяти струнахъ; -tęty, *adj.* *Eccl. sl.* пѣтoстєтый; -wierzowy, *adj.* *Eccl. sl.* пятичлєстный.

Рієц-кѣт, *v.* Piecłokat; -kroc, *gen.* pięciukroc (= pięć razy) пять кратъ, пѣтѣмъ, пять разъ, пятикратно, пѣтѣмъ, пѣтєро; pięćsto sto tysięcy, (500,000), пѣтѣсьотъ тѣсячъ; -krotnie, *adv.* пятикратно; -krotny, *adj.* пятикратный; -listnik, *v.* Pieciornik (2); -listny, *adj.* пятилистный; *Bot.* пятилєстный, пятилєстєтєвый; -łokciowy, *v.* Pieciorokciowy; -miesięczny, *adj.*, -nie, *adv.* пятимѣсячный.

Рієсownik, -а, *m.* печникъ, дѣлающій пѣчи; пѣчникъ, принадлежащій печнику; Piecowy, *adj.* печный; рієсова dzura, счєлѣцѣ, пѣцурѣ, пѣцурѣ, пѣчѣе урѣ; rura рієсова, пѣчнѣя труба; ognisko рієсове, пѣчнѣе огнѣ; пѣдъ; пѣсѣтѣкъ, шєстѣчєкъ.

Рієц-пѣлoвцу, *adj.* пятиперстный; пятипѣлочный; пятипѣ- лый; -paluszki, -perst, -perstowe ziele, *v.* Pieciorok (2); -set, *gen.* pięciuset, *num. card.* пѣтѣсьотъ; -setny, *num. ord.* пѣтѣсотый; -storny, -storowy, *adj.* пятифунтовый; пятипосбный; pięciorowa miara, (mierniczy prę- na pięć stop), пятифунтова мѣра.

Рієсуч, -а, *m.* домождѣ, лє- жєбѣкъ, байбѣкъ, тувѣждѣ.

Рієсук, -а, *m.*, **Рієсєк**, -ска, *m. dim.* пѣчка; *Forf.* рієсєкѣ подкороче, вь подкорках, (fugassy), подкóпная [*abo* мінная] камора; флдерміны; фугадѣ, фугасѣ; небольшие подкóпы, дѣлаємєе для вѣрмѣя крѣпостного гласиса, etc.

Рієсца, -у, *f.* попечєніє, рѣчєніє, стараніє, зѣбота, тѣщаніє, радѣніє, блюститєльность; рієсцѣ мѣсѣ, пѣчєса о чѣмъ; старѣтєса; заблѣтєса; радѣтє о чѣмъ.

Рієсзару, -у, *m.*, **Рієсзарѣ**, -у, *f.*, **Рієсзару**, *pl.* 1. пѣщєра, пѣщєрка, † пѣщєра пѣщєрка; вертѣлѣ; 2. Рієсзару, (kiszorok, monastyr Grecki poniżej Kijowa), Пѣщєрскій монастѣр, Кієвопѣщєрскѣя лѣрѣра.

Рієсзарка, -i, *f.* *Bot.* (gatunek bedki, *agaveus campestris*), пѣщєрчїца, пѣщєрчичникъ, полевый, шам- пильнѣцъ (грибъ).

Рієсзарову, *adj.* *Forf.* (pod- ziemny, otchłanny, *qu. u.*), пѣщєр- ный; подземельный, подземный.

Рієсзарскі, *adj.* 1. Пѣщєрскій; *v.* Pieczar; 2. *v.* Pieczarowy. **Рієсзару**, *v.* Pieczar.

Печзатка, -1, *f.* печатка, печаточка; -ткага, -а, *m.* печаточникъ, рвѣщикъ або рвѣщикъ печатый, дѣлающий или вырѣзывающий печати; -ткою, *adv.* печаточный; принадлежащий или относящийся къ печатѣ.

Печзедѣ, -си, *f.* 1. печать, печатка, печаточка; кіасѣ, грукыіадаѣ, прзуюѣу рїесѣдѣ, прикладыватъ, приложитъ печать къ (*s. Dat.*); запечатлвѣватъ, запечатлвѣтъ; запечатыватъ, запечатываетъ; запечатыватъ, запечатываетъ; запечатыватъ, запечатываетъ; *v. Pıesetzowac*; 2. рїесѣдѣ (выражона sygnetem, рїесѣдзowanıe), печать, [самый отпечатокъ на сургучѣ *etc.*], вїама; 3. *fl.* рїесѣдѣ spowїednica, (= sekret spowїedniczy), печать, тайна исповїды [храніама духовниками]; **Печзедзюу**, *adv.* печаточный; *v. Pıesetzkowy*.

Печзедѣ, Печзенцїа, -ни, *f.* Печзенцонка, -1, *f. dim.* жареное, жареное; Печзенцларз, *v. Darmojad*; Печзенцласты, *v. Mıesısty*.

Печзенїе, -їа, *n.* печенїе; жаренїе; сушенїе; жженїе; рїесленїе w gardle, (= zgaga) жженїе въ горлѣ, во рту; жжѣно; жжѣнога.

Печзетарскї, *adv.* печатниковъ, канцлеровъ, канцлерскїй.

Печзетарз, -а, *m.* 1. -тнїк, -а, *m.* припечатникъ, прикладывающий, печатѣ; 2. печатникъ, канцлеръ; 3. *v. Pıesetzkarz*; 4. *lit.* свидѣтель [на подписанїи и подписанїа какаго-нибудь документа]; -тну, -а, -е, *adv.* печатный, печаточный; -товасѣ, *v. a. impf.*, *v. za-*, *po-*рїесѣдзѣватъ, *v. perf.* (рїесѣдѣ кіасѣ, рїесѣдѣ wysıskać, рїесѣдзѣ twierdzic, рїесѣдзѣ замукасѣ), печататъ, прикладыватъ (*v. perf.* приложитъ) печать, вытиснатъ печать [на сургучѣ и проч.], запечатыватъ (*v. perf.* запечатываетъ); list рїесѣдзѣтвасѣ, печататъ письмѣ; рїесѣдзѣтвасѣ рїесѣдзѣ Państwa Kosewyskїego, орїать; - * утверждатъ, подтверждатъ, окрїпїать, укрїпїать; *ї.* - со сѣдѣм, (= законсѣдѣ, замукасѣ сѣдѣм) * доверятъ дѣло; -товасѣ сіѣ, *v. r.*, - сіѣ сѣдѣм, (herbu używac, za herb używac), имѣтъ въ своихъ гербѣ; рїесѣдзѣтїе сіѣ кружѣтѣ, у гербѣ крестъ въ гербѣ; -тованїе, -їа, *n.* печатанїе, прикладыванїе печати.

Печзлї-вїе, рїесѣдзюуїсїе, *adv.* попечительно, съ попеченїемъ, старательно, рачительно, старательно, тщательно, со тщанїемъ, съ усердїемъ старанїемъ, заблудя, съ заблудявостїю, блудительно; -вѣсїе, Печзюуїтѣвѣсїе, -сїсї, *f.* попеченїе, раченїе, старанїе о комъ или о чѣмъ либо, тщанїе, попечительность, рачительность, старательность, тщательность, заблудявостъ, абота; опасенїе, опасество; -ву, Печзюу-

вїту, *adv.* попечительный, рачительный, старательный, тщательный, заблудный; озаблуденный, блудительный.

Печзюу-васѣ, *v. r.*, - сіѣ, *v. r.* попечительствовать; имѣтъ попеченїе о чѣмъ, о комъ; пѣсѣна, пѣсѣна о чѣмъ, усердно старатся о чѣмъ, радѣтъ, усердствовать, рачитъ о комъ, о чѣмъ; тщанїе, прилагатъ тщанїе, заблудиться о чѣмъ; безпѣкѣнїе о чѣмъ; опасатся на сѣдѣтѣ чегѣ, корѣ; *v. пѣсѣнїтїа*; -ванїе, -їа, *n.*, *v. Pıesza, Pıeszilwosc* & *cf. verb. Pıeszolowac*; -вїсїе, -вїтѣвѣсїе, -вїту, *v. Pıeszilwїe*, -вѣсїе, -ву; Печзюуїтнїк, -а, *m.* попечитель, рачитель, старатель, радѣтель, заблудный.

Печзюука, Печзюуосѣзка, -1, *f. dim.*, *v. Pıeszej*; Печзюу, *part. p.* печенный; жаренный; *v. verb. Pıes; Pıeszyste*, -его, *a. n.* 1. жареное; 2. *Bot.* -, зїеле, *v. Toruń ziele*; Печзюуо, -а, *n.* (zyle chleba, ile сіѣ razem w рїесу рїесѣдѣ), печь, [количество хлѣба, помѣщаемое въ одной печи для изготѣвленїа]; jedno рїесзюуо хлѣба, одна печь хлѣбовъ; мака на рїесзюуо, (= do рїесзїенїа хлѣба), мука для печенїа хлѣба; рїесзюуа starego, (dawnej daty), * съ прѣжняго хлѣба, старинный; тежѣ рїесзюуа хлѣбѣмъ oddawac, oddac, (odmierzac, wet za wet, *qu. u.*) * отплатитъ кому тѣмъ же; сосчитатся съ кѣмъ.

Печзѣстал, -а, *m.*, Печзѣсталїк, -а, *m. dim.* пѣдѣстала, поднѣміе.

Пѣдзѣ, † Пѣдзѣ, *gen. пѣдзї*, *f.* пядь, пяденїе; пѣдзїа мїерзцѣ, мїрзатъ, мїрзатъ пяденїю; ані пѣдзїа, ані на пѣдзѣ, (= ані tyle, ані na włos, ані na palec), ни на пядь, ни на волосъ, ни на волосъ, нїсколькѣ; §. najlepiej сіѣ swą пѣдзїа мїерзцѣ, (według stawu grobla, zgadzaj сіѣ gębo z mїeazkiem), нѣдѣбно жїтъ по своему состоїанїю; §. по одѣжѣ прѣтїгивай и нѣмїи; §. jaką му пѣдзїа drugiemu мїерзцѣ, такъ одмїегзана і му одмїегзѣ, каковъ мїрѣо мїршасъ, такѣо и тебѣ отмїрїтїа; каковъ чашу другу надлѣшь, такѣо и самъ выпїешь.

Пѣдзїстїу, *adv.* пяденный, составляющий пяденїе.

Пѣгѣ, -1, *f.* (вѣсїяна), вѣсїянка, (вѣсїяна), вѣсїяшка, вѣсїяшечка; -гату, -говату, -говѣту, *adv.* вѣснѣватый, вѣснѣватый, имѣющий на себѣ много вѣснѣшекъ; въ вѣснѣшкахъ; перенесчатѣ; twarz рїеговата, вѣснѣстатѣе лїцѣ, вѣснѣватѣе лїцѣ; -гавѣсїе, -сїсї, *f.* вѣснѣватѣсть; вѣснїцѣ, вѣснѣшѣ.

Пѣгзѣ, -у, *f. H. n.* (ptaszek, maza trawna, motacilla curruca), травникъ, травничекъ, щѣврѣнокъ [птичка]; *v. Пѣга*.

Пѣгѣ, поетъ; *v. Пѣас*.

Пѣга, *v. Пѣнка*.

Пѣгарзук, -а, *m.* (szeladnik piekarSKI), подмастерье у хлѣбника [або у бѣлчїанца]; *n.* рабнїцъ у хлѣбника; мѣльчїкъ у хлѣбника [або у бѣлчїанца]; Пѣгарзун, *adv.* хлѣбнїцъ, бѣлчїанцѣ, принадлежащий хлѣбнїцѣ или бѣлчїанцѣ; Пѣгарка, -1, *f.* 1. (zona piekarza, або też рїесѣzeniem chleba сіѣ bawїasa), бѣлчїанца, женѣ бѣлчїанца або хлѣбника; хлѣбница, печей хлѣбовъ; 2. (= рїесѣzenie chleba), хлѣбѣчїенїе, печенїе хлѣба; Пѣгарнїа, -нї, *f.* печарнїа, пѣкарнїа, хлѣбнїа, хлѣбнїа, хлѣбнїа, хлѣбѣчїенїа, хлѣбѣчїенїа; Пѣгарнїану, Пѣгарнїу, *adv.* принадлежащий или относящийся къ пѣкарѣ; пѣкарнїй; Пѣгарскї, *adv.* пѣкарскїй, пѣкарскї, хлѣбѣчїесскїй, хлѣбнїковскї, бѣлчїанцѣскї; torata пѣгарска, хлѣбна лѣпѣта, лѣпѣтка; oesch piekarSKI, цѣхъ бѣлчїанцѣскї; пѣкарскїе гѣмїосто = Пѣкарство, -а, *n.* пѣкарное ремесло; пѣкарство; Пѣгарз, -а, *m.* пѣкаръ, хлѣбѣчїаръ, хлѣбѣчї, хлѣбѣчїецъ, хлѣбнїцъ, хлѣбнїцнїкъ, бѣлчїанцѣ; Пѣгарзѣ, *v. a. impf.* (рїегарзѣмъ бѣ), занимающї пѣкарнїимъ ремесломъ; занимающї пѣкарствомъ; занимающї хлѣбѣчїенїемъ; бїтъ пѣкарѣмъ.

Пѣгѣ, пѣкѣ; *v. verb. Пѣс*.

Пѣгѣлїкѣ, *v. Przypїесек*.

Пѣгїелнїа, -у, *f.* 1. *Myth.* (bogini piekielna), богиня ада, [Прѣвернїа]; 2. (diablica, jedza, baba zła jak diabeł), * чертѣвка; фїурїа; вїла жїщїанца; егѣ-бѣба; вїдїма; Пѣгїелнїк, -а, *m.* 1. вельзѣвѣлъ, дїавѣлъ, дїавѣлѣ, бѣсъ, чертѣ, сатанѣ; 2. осужденный на вѣчнѣю муку; 3. (niegodzїewiec, bezboznїk), * нечестївецъ; безбожникъ; злодѣй; Пѣгїелнїе, *adv.* адскї; неспѣсно; мучительнѣ; Пѣгїелнїу, *adv.* 1. (до рїекїа, до рїекїа nalezacz), адѣвъ; адскїй, гебнїскїй, тѣртарскїй; принадлежащий, свойственный адѣ, гебнїцѣ; пѣгїелна клоза, пѣгїелне окно, oesłanїа пѣгїелна, тѣртаръ, прїоснѣпная, адѣ, гебнїа, адскїа бѣзднїа; brama пѣгїелна, адскїа вратѣ; wratѣ адѣва; pies пѣгїелнїу, (Serber), *Myth.* адскїй пѣсъ, [трегїелнїй пѣсъ, Цѣрберъ]; (= злу pies), * вїла собака; пѣгїелна наука, чертѣвскїа наука; 2. *fl.* пѣгїелнїу, * адскїй, неспѣсный, мучительный; жестокїй; странный, ужаснїй; вѣсїекїосѣ пѣгїелна, адскїа ярѣсть; прага, робѣта пѣгїелна, тѣмзакъ, неспѣна работа; прѣгуднїа работа; бѣл пѣгїелнїу, страшнѣа боль; нестерпнѣа боль; тека пѣгїелна, мѣгїенїе пѣгїелне, адскїа мука; адскѣе мученїе; machina пѣгїелна, (bezcika parnїona prochem і kartaczami), адскїа мѣшина; 3.

szczętu, ze szczętem wszystko), * нзрубить безъ пощады; всёхъ перерубить, переколотъ; разбить на голову; 2. стволъ, стволникъ; стебель, стебелекъ; солонина, солонника; zboże na pniu sprzedacъ, продать хлѣбъ съ осыа; 3. *Anat.* pióń або pniakъ, (tułów, *truncus*), туловище; 4. *fig.* pióń (dłupi, dubiel, olszowy Marcin), * пеня; неповоротливый, глупый, неаосторопный человекъ; гулицъ; блухъ; пеньюкъ; ослодобъ; дубина; чурбанъ; болванъ; вахлякъ; выхлый; статуя; stoi jak pióń, (jak kloś, pięguchoму), * стойтъ какъ пеня [abo какъ болванъ].

Penia, -ni, *f.* (penianie, процесованіе), тѣжба; таганіе; сутяженіе; сутяжничество; абеда; абединчань; абединчество; **Peniacъ**, *v. n. impf.*, -sie, *v. g.* заводитъ (завестъ съ кѣмъ) тѣжбу; производитъ тѣжбу; тѣгаться; сутяжить; сутяжничать; абединчать; -nianie, -ia, *n., v.* **Penia**; -niacki, *adj.* сутяжничій; сутяжническій; сутяжливый; абединчскій; -niactwo, -a, *n.* сутяжничество; абеда; абединчество; -niaczъ, -a, *m.* тѣжебникъ; сутяга (*m.*); любящій тѣгаться; абединъ; -niaczka, -i, *f.* тѣжебница; сутяга (*f.*); любящая тѣгаться; абединна.

Pieniądzъ, -a, *m.* 1. пѣнязъ, дѣнѣга, монета, дѣпта; -ów. **Piotra**, *v.* Świętopietrze; 2. *collect.* **Pieniądzъ**, *gen.* пѣнядзъ, & *dim.* **Pieniążki**, *gen.* пѣняжекъ, *pl.* дѣнѣги, (*gen.* дѣнегъ), *dim.* дѣнежка, (*gen.* дѣнежекъ); drobne пѣнядзѣ, мѣшка дѣнѣги; пѣнядзѣ złote, srebrne, papierowe, золотія, серебряныя, бумажныя дѣнѣги; пѣнядзѣ fałszywy, (fałszywa moneta), фальшывая монета; пѣнядзѣ gotowe, (= gotowizna), наличныя дѣнѣги; пѣнядзѣ leżące, лежачія дѣнѣги; пѣнядзѣ bić, бить [abo чеканить] монету; mieć пѣнядзѣ, być przy пѣнядзѣ, imiеть дѣнѣги, быть при дѣнѣгахъ; nie mam teraz пѣнядзѣ, у меня теперь дѣнегъ нѣтъ; я теперь не при дѣнѣгахъ; bez пѣнядзѣ, безъ дѣнегъ; żyć з пѣнядзѣ, (z kapitału), жить своимъ капиталомъ.

Pieniążekъ, -żka, *m.* 1. (drobny najmniejszy) пѣнядзъ, балежъ, дѣнежка, подушка, гѣлтеръ, шло, пулъ, дѣпта; *v.* **Pieniądzъ**; 2. *Bot. v.* **Pieniążnikъ** (3).

Pieniążkowy, *adj.* полумѣщный. **Pienić**, *v. a. impf.*, ариениć, *v. perf.* (wspierać, pianać, czynić, piewnieć, czynić), пѣнить; вспѣнивать; производитъ пѣну; дѣлать пѣнистымъ; вобивать до пѣны; -sie, *v. g.* пѣняться; вспѣниваться; покрываться пѣною; быть вспѣниваему; обращаться въ пѣну; morze pieni się, море пѣнится; wino pieni się, вино пѣнится

[abo ариаетъ, пучкаеть пузырей]; * пѣниć się зѣ злоści, кипѣть ариетю; бѣнѣтся.

Pienie, -ia, *n.* 1. (śpiewanie koło uted kokoryku, *v.* **Piacъ**), пѣніе [пѣтухъ]; pierwsze pienie, (= pierwsze kury), раннее пѣтухи; 2. **Pienie**, *pl. v.* **Pienia**.

Pieniekъ, -yka, *m. dim.* 1. (pniaszek, klocek; *v.* **Pień**), пенекъ, пеньчекъ; отрубокъ, отрубочекъ; колѣдка; чурбанчикъ; колѣдочка; стволъ, стволникъ; §. ale ale, mamу з sobą jeszcze соё на pienuku, * а съ тобю ещё поговорю [abo посчитаемъ]; 2. (= karzeł), * карлузчикъ, пѣжикъ, пѣжуръ, человекъ; 3. **penie** zęba, корень, коремъкъ зѣба; зубной корень, коремъкъ; pieniek pióra, стволъ пера; 4. **penki** (*pl.*), (= zwyżajne ule stojące), стокъ; 5. **Boł** (*gat.* grzybów żółtychъ, które przy pniachъ rosną), рохъ трибѣкъ; *сfr.* & *v.* **Opienka**, **Opienki**.

Pienienie, -ia, *n.* пѣненіе. **Pieniążnikъ**, -a, *m.* 1. (człowiekъ pieniażny, bogacz), денежникъ, имѣющій много дѣнегъ, богатый, богачъ; 2. (= pieniażni handlujący, wexlarz), пѣняжникъ, денежникъ мѣняло, мѣновщикъ, торгующій дѣнѣгами, (банкиръ); 3. *Bot.* пѣняжникъ, пѣняжекъ, (złote, gęsi polej, psiwzród, usiwzród, stowzród, węzownik, Hestemachia nummularia), денежникъ; полумѣщникъ; полумѣщная трава; вербейникъ полумѣщный; дужайникъ; луговой чай; солотный чай; **Pieniażny**, *adj.* 1. денежный; относящійся къ дѣнѣгамъ; пѣняжне interesa, денежныя дѣла; кара пѣняжна, денежное взыскаііе; денежный штрафъ; пѣня; 2. денежный; имѣющій много дѣнегъ; богатый.

Pieniażny, *v.* **Spieniażny**.

Pienisty, **Pienny**, *adj.* пѣнистый, обильный пѣною.

Pieńka, -i, *f.* (koponie *qu. v.*), пенекъ; -kowy, *adj.* пенекъовый.

Pienny, *adj.* 1. пѣнный, относящійся къ пѣну; пѣнистый, обильный пѣною; 2. тѣжебный; сутяжническій; спорный, подлежащій спору.

Pierpz, -u, *m.* (*pipet*), перецъ; pierpz czarny, бiały, чѣрный, бѣлый перецъ; Turecki pierpz, Турецкій перецъ; §. zna się на rzeczachъ, by świnia на pierpzu, (abo jakъ koza на pierpzu, jakъ wilkъ на gwiazdachъ), онъ знаетъ въ этомъ толкъ, какъ свинья вкусъ въ апельсинахъ; онъ оудитъ, не иня дѣла; pierpzemъ zaprawiacъ, *v.* **Pierpzcъ**; **Pierpzenie**, -ia, *n.* приправленіе перцемъ, пересыпаніе або посяпаніе перцемъ, положеніе перцу; -prznica, -y, *f.*, -przniczka, -i, *f.*

dim. (naczyinie stolowe на pierpzu), перечница; -prznikъ, -a, *m.* (*gat. bedki, agaricus cantharellus*), опѣнокъ; *agarius желтая; (agaricus piperatus)*, пластинчочникъ перечный; грудъ; -przno, *adv.* (дузо з pierpzemъ), съ перцемъ; много перцу; слишкомъ много перцу; -przny, *adj.* перечный; перцемъ приправленный, перцемъ пересыпанный; * бѣнь [abo ужасно] dorofiy; *v.* **Pierpzcowy**; -przofjadъ, -a, *m.* *H. n.* (ptakъ, *rampastos piperivorus*), перцеѣдецъ, перцеѣдъ, тузиль, (птица); -przcowy, *adj.* перечный; относящійся къ перцу; свойственный перцу; pierpzcowy zapachъ, перечный запахъ; pierprzna salsa (salsza), sos pierprzny, перечный соусъ; pierpzcowa puszka, (= pierprzniczka), перечница; pierpzcowe drzewo, перечное дерево; -przcъ, *v. a. impf.*, опрпезусъ, *v. perf.* (pierpzemъ zaprawiacъ), приправляетъ (приправитъ, *v. perf.*) перцемъ; пересыпаетъ (пересыпанъ, *v. perf.*) перцемъ; посяпаетъ, (посяпанъ, *v. perf.*) перцемъ; положить перцу; -przcusa, -y, *f.* **Boz** 1. - wielka, (pierprzna salsa, *lepidium latifolium*), перечная трава; перечный дикій крестъ; жеруха (*v. rżyżka*) широколистная; 2. pierpzcusa mala = Pierpzcuska, -i, *f. dim. Bot.* (rzęducha psia, wloska, *Iberis*), перечникъ; разнодѣстка, разнодѣстникъ; жеруха (рѣзуха) узколистная; -przgodny, *adj.* (pierpz godzący), перчеродный, перчеробеный, приносимый перцемъ; -przgowka, -i, *f. Bot. (pererrotia)*, перчевидъ (растеніе); -przguкъ, -a, *m.* (pierpzu, korzeniu smakъ *pr. wina*), пряность, острота, крѣпость; прѣный, ароматный и острый вкусъ на прѣный; -przkuwaty, -przkowaty, *adj.*, -to, *adv.* (winnachъ) прѣнодѣжа, корзenny, (o *piwachъ*) прѣный; ароматный и острый на вкусъ; pierpzkowate wino, прѣное [ароматическое] вино; -przkowy, *adj.* перечный.

Pieracъ, -i, *v. Prać, (pierze, piore); 2. *v. Praceć*, (pari).*

+ **Pieracъ**, -y, *f.* 1. *v.* **Piernatъ**, **Pierznikъ**, (pięzyna, poścień); 2. + **Pieracъ**, -y, *m.* *v.* **Papieraczъ**, **Rzecznicъ** & **Chrzepkъ** (4).

Pier-delъ, -dział, -a, *m.* (wiatrъ głośno wupuzony), пердѣжъ, громко испущенный вѣтеръ [изъ жвѣта]; *v.* **Pierdota**; -dzać, -nać, **Pierdnąć**, **Piernąć**, *Pract.* pierdnąć, piernąć, *Wyt.* piardnie, *v. a. semelf.*, -dzicъ, *v. contin.*, -dziać, *v. frequ.* (głośno wiatrъ wupuzować, *Greck.* *πυρρις, πύροδιος*), пернутъ, пердѣтъ, громко плескаться вѣтры изъ жвѣта; pierdzi зѣ strachu, (w strachu jestъ, *tobórzeje*), * онъ пердѣтъ зѣ страха; онъ ужасно боится, тру-

ситъ, робѣть; -dola, Pirdoła, -у, т., -dział, -а, т. (со сзесто pierdzi), пордунъ, часто испускающій вѣтры (изъ живота); *сfr.* Bzdziocch; -dołka, -działka, -і, f. (kobieta, со сзесто pierdzi), пердунья, часто испускающая вѣтры (изъ живота); *сfr.* Bzdzioszka; болтовня; нелицыца; пошлость; -dolić, *v. a. impf.* (pierdoły prawić, bzdurzyć), сквернословить; говорить глупо; молотъ вздоръ; -doly, *pl.* пустяки; вздоръ; бредни; -dzenie, -ia, *n.* пердѣние, испусканіе вѣтровъ (изъ живота); -dzić, *v.* Pierdnąć; -dział, *v.* Pierdel, Pierdoła.

Pier-nat, -а, т., -natek, -тка, *m. dim.*, -nacki, -а, *m. dim.* 1. перна; пуховикъ; туфакъ, туфлячекъ, матрацъ; 2. *v.* Pieszczoch.

Pier-nik, -а, т., -niczek, -szka, *m. dim.* прыникъ, прыничекъ, ворыжка; pierniki Toppuńskie, Турніскіе прыники; -nikarszuk, -а, т. (szeladnik piernikarski), подмастерье у прыничника; [іа мальчикъ у прыничника]; -nikarki, -і, f. прыничница; жена прыничника; -nikarski, *adj.* прыничническій, прыничниковъ; piernikarskie tworzydło, прыница; piernikarskie rzemieszło = Pier-nikarstwo, -а, *n.* ремесло прыничника; искусство печь прыники; -nikarz, -а, т. прыничникъ; -nikowy, *adj.* прыничный, относящійся къ прыникамъ.

Pierno, *adv.* съ перенецъ; сляшкоть много перну; остро; їдковато; Pierny, *adj.* перечный; перцемъ приправленный; прыный; ароматный и бстрый на вкусъ; їдкій; pierne orzeszki, прыничные орѣшки.

Pierog, *v.* Pirog.

Piers, -si, *f.*, Piersi, *pl.* 1. грудь; груди (*pl.*); piersi wysokie, слабе, высокая, слабая грудь; puchlina piersi, водяная болѣзнь въ груди; грудная водяная болѣзнь; jama piersi, грудная полость; bic, uderzyć się w piersi, бить, ударить себя въ грудь; 2. piersi, (nastupia zbierające mleko), груди, груди, сосцы, титки; karmić dziecię piersiami, даć piersi dziecku (dzieciściu), кормить младенца грудью, даć грудь младенцу; odsadzić od piersi, odchowac, отнять младенца отъ груди; dziecko (dziecię) jeździące przy piersiach, грудной младенецъ; pierś biała jak śnieg, грудь бѣлая какъ снѣгъ; 3. piersi, (= część wołu lub cielęcia od piersi, mostek), грудина, грудника, грудничка; piersi cielęcę, грудина телѣчья.

*Pierść, -ści, *f.* горсть, горстка, горсточка.

Pier-ścień, -nia, т., -ścień-

nek, -nka, *m. dim.*, -ścioneczek, -szka, *m. dim. secund.* 1. перстень, перстенькъ; кольцо, колѣчко, † безцугъ; 2. pierścienie, доковы, жудри; -ścienowy, -ścienny, -ścionkowy, *adj.* перстневый; palec pierścieniowy, (abo pierścienny, serdeczny), перстневый палецъ; безъямный палецъ; pierścieniowa głowica, гвиздъ, чашечка; -ściennica, -у, *f.* (szkatułka na pierścienie), перстневикъ, ащичекъ [abo фуляръ] для перстней; -ściennik, -а, т. золотыхъ дѣлъ мастеръ; -ścienność, *adj.* кольчатый; кольцообразный.

Pier-siczki, -czek, *pl. dim.* маленькая грудь; грудочка, грудка; тилечка; -siopietwisty, *v. sub.* Pietwisty; -słowy, -śny, *adj.* грудный, (-ной); персный; wrzód piersiowy, грудной нарывъ; грудница; kość piersiowa, грудная кость; piersiowa sztuca (*npr. cielęca*), грудина [напр. телѣчья]; -sisty, *adj.* грудастый, грудистый, широкогрудый, высокогрудый, съ высокою грудью; -sięka, *pl.* грудница.

Pierszeń, -nia, *m. Bot.* (ziele, kichaniec, *achillea ptarmica*), гуляница хитбная; хитбная [abo захитбная] трава.

Pierszeństwo, *v.* Pierwszeństwo.

Pierszyna, *v.* Pierwszyna.

Pierw, *adv.* (przód, wrzód), прѣжде; наперѣдъ; = з pierwu, pierwicu, (z początku, etc.), первое, сперва, сначала; Pierwěj, *adv. compar.* прѣже, прѣжде, наперѣдъ, сперва; 8. kto pierwěj do młyna zajdzie, ten pierwěj i miele (abo temu pierwěj zmiela), *v. sub.* Млеі; *ii.* pierwěj, *v.* Prędziej, Kychlēj.

Pier-wiastek, -stka & -stku, т. 1. начало; первая начала; первобитная матерія; [первоначальное] основаніе; 2. перенецъ; начѣтокъ; первоходные плоды; первые плоды; персоначѣтокъ; *pl.* pierwiastki, начѣтки; первенцы; 3. *Gramm.* слово pierwiastkowe, (*primitivum*), коренное слово; 4. *Arithm.* (radix), корень; pierwiastek kwadratowy, квадратный корень; pierwiastek sześcienny, кубическій корень; 5. pierwiastek, pierwasnek, (rosznające, pierwszy raz со gobią, etc.), новикъ, новичекъ; -wia-stka, -і, f. 1. первоходина; первоходженная; *v.* Pierworodząca; 2. *Bot.* pierwiastka polna, v. Pierwiosnka; -wiastki, -wiasnki, -ek, -wociny, -iny, -wizny, -yn, *pl.* первенцы; начѣтки; первоначѣтки; первые плоды; *ii.* первоначальная вешествовъ; -wiastkowość, -ści, *f.* первоначальный видъ, образъ чего; первообразъ; первообразіе, перво-

образность; первобитность; подлинность; оригинальность; самобитность; -wiastkowy, *adj.*, -wo, *adv.* первобитный; первоначальный; первообразный; оригинальный; самобитный; коренный; слово pierwiastkowe, (*Gramm. primitivum*), коренное слово; -wlosnka, -і, f. *Bot.* (pierwiastka polna, *primula*), бѣлая бѣвица; скоросвѣлка; барпацкиа; -wosci, -wociny, *v.* Pierwiaszki; -wociany, *v.* Pierwiaszkowy, Początkowy.

Pierwo-kupno, -а, *n.*, prawo pierwokupna, право покупки перѣдъ другими; право первоствѣ [abo близайшее право] въ покупку чего-либо за ту же цѣну; право выкупа; -prestonik, -stolnik, -а, т. первопрестольникъ, первоствѣатель; -radnik, -а, т. членъ верхняго совѣта; -raz, -u, т. (powina), воина; -ród, -rodu, т. (pierwiastek, plód pierwiastkowy), перенецъ, начѣтокъ; -rodnik, -а, т., *v.* Pierworodzeniec; -rodnosc, -ści, *f.* 1. -rództwo, -а, т., -rodziny, -in, *pl.* 1. первоходство; первоходженіе; 2. pierworodności, (= pierwiastki, pierwociny, pierwsze pierdy), первенцы; начѣтки; первоначѣтки; первые плоды; -godny, *adj.* 1. первоходный; pierworodny (*sc. syn* = pierworodnik, pierworodzeniec), первоходный сынъ; первоходженый; перенецъ; старій сынъ; право pierworodne, (= право pierworodności, pierworodstwa, pierworodziny), право первоходства, право первоствѣ, право старшинства по рожденію; 2. (pierwiastkowy, pierwszy, początkowy, dawny), первоначальный, первобитный; pierworodny kościol, первобитная церковь; 3. pierworodny grzech, (= przynudny), первоходный грѣхъ; 4. (przynudny), природный, врожденный; 5. *v.* Originalny; -godząca, -ej, *f.* (pierwiastka), первоходительница; первоходина; -rodzenie, -ńca, т. (pierworodny syn), первоходный сынъ; первоходженый; перенецъ; старій сынъ; -rodzeniestwo, -rództwo, -а, т., -rodziny, -in, *pl.* 1. (pierworodności), первоходство; первоство; первоходженіе; старшинство рожденію; право pierworodztwa = -godziny, право первоходства; право первоствѣ; право старшинства по рожденію; 2. *collec.* pierworodzenstwo, pierworodzstwo, (= *v.* pierwiastki, pierwociny), первенцы.

Pierwo-spy, -ów, *pl.* первообцы, первообсе, первый союз; -stolnik, *v.* Pierwoprestolnik.

ца, питѣхъ; Pijak, -а, *m.* питухъ, пьяница, пьянога, запивоха, кулиако, кутило; Pijalnu, *adj.* питѣнный; *v.* Pity; Pijanica, -у, *m.* пьяница; *v.* Pijak; Pijaneczka, -i, *m.* пьяночка (*m.*); Pijano, *ro* Pijanemu, *ro* Pijanui, *adv.* (w pijanstwie), въ пьяномъ видѣ; въ нетрѣзельномъ; во хмѣлю; подъ хмелькомъ; Pijanstwo, -а, *n.* пьянство, пьянство, кулиако, склонность въ пьянству; (= upicie), опьянѣние; пьяное состояніе; хмель; нетрѣзвый видъ; Pijanu, Pijanusiенki, Pijanuteiki, *adj.* пьяный, пьяночонькій, опьянѣлый, хмельный, нетрѣзвый; stawac się, stac się pijanym, становиться пьянымъ; пьянѣть, опьянѣть, хмельѣть, охмельѣть; on zawsze pijanu, онъ всегда [abo вѣчно] пьянъ; pijanu śmiały, pijanu niczego się nie boi, *ж.* пьяному и море по колено; pijanu jak bela abo pijanu, ze o świecie nie wie, онъ пьяночонекъ; онъ какъ стѣбка пьянъ [abo онъ пьянъ какъ стѣбка]; онъ мертвѣннъ пьянъ; онъ змертво пьянъ; онъ лѣка не вѣжетъ; pijanu nie nie zatai, (kiedy się wino wzbury, wszystko na wierzch wupurzy, in vino veritas), у хмельнаго нѣтъ тайны, [что есть на сѣрдцѣ, все выскажетъ]; = со па segesi u trzeźwego, то па jezuku u pijanego, что у трѣзваго на умі, то у пьянаго на языкѣ.

Pijar, *etc.*, *v.* Piar.

Pijatuka, -i, *f.* поибѣка, бражничество. [вочный]

Pijawczany, *adj.* пѣвиный; пѣ-

Pijawka, -i, *f.* *H. n. 1.* (*hirudo medicinalis, sanguinea, bellula*), пѣяка, пѣвица, пѣвочка; ставіаць, przystawić pijawki, ставіаць, поставіаць, поставіаць пѣявки, припусокаць пѣявки, приставіаць пѣявки (къ тѣлу); przurzać się do czego jak pijawka, удиляться, придиляться за что сильно, привязаться къ чему; 2. *fig.* pijawka, * кровопійца; 3. *H. n.* pijawka morska, (= lampreda, *petromyzon, r. marinus*), морская минѣга, лампрѣтка.

Pijuska, *v.* Piuska.

Pika, -i, *f.* 1. піка, копѣе; 2. Сом. пікѣ.

Pikaś, *v.* Pikaś.

Pikler, -а, *m.* лошадиннй баршникъ.

Piket, -у, *m.* Milit. пікѣтъ; наблюдѣтельный постъ; формѣсть; *ii.* *v.* Piekleta.

Piekleta, -у, *f.* (gra w karty), пікѣтъ, [общій родъ карточной игры]; *ii.* *v.* Pieklet.

Piekletowy, *adj.* пікѣтъный.

Piknier, Pikochnik, -а, *m.* пилонеръ, [воинъ, вооруженный пікою].

Piknaś, *v. a. semel.*, Pikaś, *v.*

contin. 1. прои́кнутъ, прои́кнѣть, прои́кнѣть, поразѣтъ, поража́тъ, трѣбу́тъ, трѣба́тъ; 2. Pikaś, *v. n. semel.*, Pikaś, *v. contin.* (pripas, pikaś), пѣкнѣтъ, пѣкнѣтъ; нѣдѣтъ, нѣдѣва́тъ пѣкъ: пи пи; нѣдѣтъ, нѣдѣва́тъ слабый гѣлосъ.

Piknik, -а, *m.* пѣкнѣтъ; пѣрушка на общій сѣтъ; ушѣнѣіе складною.

Pikowaś, *v. a. impf.* 1. (z Franc. „piqueur“, stebnowaś, przesuwaś z drobna i w jednym kierunku), стрѣчѣтъ, выстрѣчѣва́тъ, стѣга́тъ, выстѣгѣва́тъ; pikowany, выстѣганннй; *ii.* [setkami nakrapiać(?)], набива́тъ, наводѣтъ, дѣла́тъ крапинны, пѣтна, тѣпки (на ткани); 2. *fig.* -кого, оскорбля́тъ чю честь, затрѣбу́тъ чѣъ честолюбіе, обижать, поносѣтъ когѣ, уязвля́тъ, угрѣза́тъ, раздража́тъ, огорча́тъ, раздража́тъ, сѣрдѣтъ, рассерѣжива́тъ; - się, *v. r.* * оскорбля́тъся, обижать, раздража́тъся, сѣрдѣтъ; *ii.* pikowaś się на со, (sadzic się на со, przez punkt honoru), счита́тъ что чѣстїю для себя; хвѣста́тъ; хвѣста́тъся чѣмъ; чѣвнѣтъся чѣмъ; горды́тъся чѣмъ; *ii.* *v.* Sadzic się (na со).

Pikownik, *v.* Pikinier.

Pikulik, †Pigulik, -а, *m.* карѣло, карлѣкъ, караулѣкъ, пѣжнѣкъ, пуѣвѣръ, человѣчекъ; *v.* Pimejczyk.

Pilka, -у, *f.* Pilka, -i, *f. dim.* 1. мячъ, мячикъ; gra, granie w piłę, w piłkę, мачѣвая игра; угрѣ, играніе въ мячъ, въ мячикъ [abo въ мячки]; grać w piłę, w piłkę, играти въ мячъ, въ мячикъ [abo въ мячки]; *v.* Gallé; Artill. piłka ogniasta, свѣтѣющее ядрѣ; огненное ядрѣ; Typogr. piłka drukarska (do nadawania, rozcierania farby), маца; 2. Piła, -у, *f. dim.* a) piła drzewna, do tarcia drewna, пила, пила древорѣзная; piła ręczna, ручная пила; piła, piłka stolarska, столярская пила, пилака; ogrodnicza piłka (z kabłąkiem żelaznym, etc.), пила, пилака садѣдничья; прививальная пилака; piła, piłka cyrulicka, ампутаціонная пила; ß) piła, (młyn drzewo trzasy), пильная мельница; у) piła, piłka, piłeczka (ślóbarska, złotnicza, pilnik, *qu. v.*), пила, пилака, пилочка; 3. *H. n.* piła, gyba morska, (pristia), пила-рыба.

Pilar-nia, -i, *f.* домъ, гдѣ играти въ мячъ; -nik, -а, *m.* содержатель дома, [гдѣ въ мячъ играти].

Pilarz, Pilarz, Pilkarz, -а, *m.* 1. играющій въ мячъ; бѣязка piłkarzów, *v.* Pilnik (1); 2. pilarz, (tracz), пилящикъ, пилящикъ.

Pilas, -у, *m.* мѣсто на сѣднѣ, гдѣ спятъ матразы.

Pilastr, -у, *m.* Archit. пиластра, пиластръ.

Pilat, -а, *m.* Пилатъ; *ж.* potrzebny tu, jak Pilat w kredzie. *v. sub.* Kredo.

Pilatyk, -а, *m.* (kijec do galeńia piły), пилака, которою подбива́тъ мячъ; отбѣнникъ; отбѣнная лопѣтка въ мачѣвой игрѣ.

Pileh, -а, *m.* *H. n.* (*sciurus glis*), обѣа; ? (*serps Dauricus*), суслнкъ обменовѣнннй; евръшка; пищѣта.

Pileś-ka, -i, *f. dim.* 1. мячикъ; 2. пілочка; (*v.* Piła, Piłka); -kowały, *adj.* пилообразннй.

Pilen, *v.* Pilny.

Pilka, *v.* Piła.

Pilkarz, *v.* Pilarz.

Pilkowy, *adj.* мачѣвий.

Pilnie, *v.* Pilno.

Pilnik, -а, *m.* 1. (bijaczka pilna abo piłkarzów), пилака, которою подбива́тъ мячъ; отбѣнникъ; отбѣнная лопѣтка въ мачѣвой игрѣ; 2. pilnik, *v.* Pilarnia; 3. pilnik, (piła ślóbarska), пилака, напилокъ, напилокъ, терпѣтъ, терпѣжѣкъ; Pilnikarz, -а, *m.* пильный мастеръ; мастеръ дѣлающій напилки, терпѣтъ.

Pilno, Pilnie, Pilniechno, Pilnieczko, *adv.* 1. прилѣжно; съ прилѣжносцю; усѣдно, старательно; трудолюбиво; тѣпально; тѣпательно; старательно; 2. (= nieodwrotnie; sprzeżnie), сѣпшно, поспѣшно, торопливо, безъ отлагѣтельства, нужно, важно, необходимо; Pilnować, -ści, прилѣжаніе; трудолюбіе; евра́ннѣя нужда; прилѣжность; усѣдное стараніе, старательность; рачѣніе, рачительность, тѣпаніе, тѣпательность, усѣрдіе, усѣрдность, попечѣніе, попечительность, забота, заботливость; (konieczność), необходимо; (= *v.* Pilnowanie).

Pilnować, † Pilnować, *v. a. et n.* -szego, -на со, на кого, стерѣчь что или когѣ, смотре́тъ, наблюда́тъ за чѣмъ или за кѣмъ либо, присмѣтрива́тъ за (*s. Instr.*), нѣтъ присмѣтрѣ, надзоръ; примѣчѣтъ за чѣмъ, за кѣмъ; ходитъ за чѣмъ; смотре́тъ; нѣчьса, нѣтъ попечѣніе о чѣмъ; наблюда́тъ, надзира́тъ; тѣпаніа, прилагѣтъ тѣпаніе; усѣдно старѣтъ; рачѣтъ, прилагѣтъ рачѣніе; прилѣжатъ; занѣматься чѣмъ, упражня́тъся въ чѣмъ; pilnować nauk, упражня́тъся въ наукахъ, занима́тъся науками, изуча́тъ науки; pilnować (prawiędnia, etc.), сторожи́тъ, караули́тъ, стерѣчь; pilnować czego, смотре́тъ, ходитъ, ухажива́тъ за болѣннымъ; pilnuj czasu! береги́ время; pilnuj sam zawsze swego, nie spuszczaј się na drugiego, (oko pańskie konia tuczy), свой глазъ лучше всего; Pilnowanie, -ia, *n.* стережаніе, наблюдѣніе, смотре́ніе, присмѣтриваніе, присмѣтрѣ, надзоръ, примѣчаніе, присмѣтрѣ, ходѣніе (= *s. Instr.*),

попеченіе (о с. *Præp.*), усёрдноє старіаніє, раченіє, прилежаніє, упражненіє (въ чѣмъ); и. караѣніє; стереженіє; наблюденіє (за чѣмъ); в. *Pilność & serb. Pilnowac.*

1. Pily, Pilon, -lna, -lno, *adj.*, *Pilniuchy, Pilniczki, Pilniuteńki, intens.* а) прилежнѣйшій, усёрдно занимающийся чѣмъ-либо; старѣтельный, прилегающий къ чѣму-либо старіанію, тщательный, тщательный, рачительный, попечительный, усёрдный, трудолюбивый; pilny uszen, прилежный ученикъ; β) pilny, слѣбный; крайній; безотлагательный; не терпящій отлагательства; крайне нѣжный; важный; конечный; необходимый; pilny interes, дѣло не терпящее отлагательства; крайне нѣжное дѣло; важное дѣло.

II. Pilyu, -a, -e, *adj.* α) = (do pily, która grają, piłkowu), мячевый; б) *szaska pilna, v. Pilnik* (1); dom pilny, в. *Pilarnia*; и. pilny, (= na kształt pily do grania), мячеобразный, мячевидный, (шарообразный, шаровидный), *Escl.* α) пилоокруглый, на мячу или клубъ похожий круглостью; β) = (od pily, która grają), пильный, принадлежащій къ пилѣ; *gama pilna*, пильная рама; γ) = (od pily ślugańskiej), пильный, напильный, терпужный, принадлежачій къ напилку, къ терпугу.

Piłowac, Piłowanie, v. Pilnowac, Pilnowanie.

Piłowac, v. a. 1. пиловать, пилить, перерѣзывать пилою; 2. пилить, выглаживать пилою [або напилкомъ, терпугомъ]; *Piłowanie*, -ia, п. пилованіє, пиленіє, пиленка, пиловка; *piłka szyculicza do piłowania kości*, (*serra amputatoria*), ампутаціонная пила.

Piłowu, adj. пильный.

Pilśc, Pilśn, -ści, -śni, f. войлокъ; pilśń cienka, тонкій войлокъ; кошма; *Pilśniana*, -i, *f.* войлочное платье; бѣрка; войлочная шапка; валенокъ (*pl. waleńki*), валенецъ; *Pilśniany, adj.* войлочный, сдѣланный изъ войлоковъ; *piłsniany kapelusze, войлочная шляпа; Pilśniarz, -a, m.* (о коло pilśni robi), войлочникъ; завалящикъ войлоковъ; *Pilśnić, v. a.* вѣскобывать, вѣскобчикъ.

Pilulka, v. Piłulka.

Pinderynda, v. Bielun (dziędzierzawa).

Pinele, Pinełki, pl. (linbowe ogreszki), кедровые орѣшки, орѣшки.

Pinowia, -ii, f. Bot. (zielen, gatunek wrotyczu, *tanacetum balsamita, s. balsamita vulgaris*, Linn.), кадуферъ, кануферъ, благобонный десятильникъ, благобонный Десятилынька.

Pinka, -i, f. † Pinta, -y, f. пинка, флейтъ, родъ судна.

Piolutn, -u, m. 1. Bot. (*artemisia*

absinthium), полынь (трава); *piolutn glistny, v. Glistnik; 2. fig. piolutn, (= gorzkość, gorcz, przykrość), горькость, горѣчь, горѣсть, скорѣб, прискорѣбие, кручина, печаль; Piolutnek, -nka, m.* (wino piolutkowe), полынное вино; *Piolutnowac, Piolutnowac, v. a.* подмѣшивать полынью во что, примѣшивать полынью во что, приправлять, приправлять что полынью, настаивать (на пр. вино, водку) съ полынью; *Piolutnowka, -i, f.* (wódka, gorzalka piolutkowa), полынная водка; *Piolutnowu, Piolutnowy, adj.* полынный; *piolutnowa wódka, gorzalka, полынная водка; wino piolutnowe, полынное вино; piolutnowy olejek, полынное масло; wiesha piolutnowa, (która chłopci każda na gowastwo), полынка.*

Pion, † Pian, -u, m. 1. (v. *perpendyktu*), отвѣсъ; 2. *pion szyculicu, (specillum)*, шухъ, зондъ, зондикъ; *Pionowac, v. a.* подчѣлывать, подчѣлить, привѣшивать, аршидавать отвѣсомъ для поимѣрки, отвѣшивать, поворачивать перпендикулярность отвѣсомъ; *Shtr.* (= *gane pionem exampinowac*), зондировать; щупать зондомъ; *Pionowo, adv.* по отвѣсу; отвѣсно; вертикально; перпендикулярно; *Pionowy, adj.* отвѣсный, вертикальный, перпендикулярный; v. *Prostorady; linia pionowa, перпендикулярная линия; piuszczyna pionowa, вертикальная площадь; Bot. kosenki pionowy, вертикальный корень; Pioreg, v. Grac.* [v. *Mascia.*]

Piórko, -a, n. dim., Pióreczko, -a, n. dim. secund. пѣрышко, *Escl.* α) пѣрыце; *piórko do zębów, зубобистка; v. Pióro.*

Piórkob, -sia, m. молокобѣсъ.

Piórnicca, -y, f. (piórnik, *pen-pierniczek dim.*), пеналь, футляръ для пера или пѣрьевъ.

Piórnik, -a, m. 1. v. Piórnica; 2. Bot. piórnik, (rodzaj rośliny, myriophyllum), водоприца; урятъ; орляное перо; piórnik kłosewy, (myriophyllum spicatum), водоприца колосистая; 3. H. n. piórnik, (alucita, rodzaj zaplecni), родъ мотыль бабочки.

Pióro, adv. пернато.

*Pióro, -a, n. 1. перо; pl. pióra, пѣрья; letki jak pióro, легкій какъ пѣрышко; leghbonekъ; pióra upuszczacъ, pierze gonić, pierzyć się, динять, ронять пѣрья; krzywe długie pióra w ognie koczum, кѣсм, косяци; gęsie pióra, гусиное перо; pióro do pisania, перо для писанія; piórcze перо; 2. *Metonym.* pióro, (pisanie, sposob pisania), перо; слогу; способность сочинять; *dobre na pióro, охъ хорошъ [або отличнѣ] пишеть; охъ мастеръ писатъ; ostre**

*ma pióro, у него слогу колѣкъ [або язвительный]; 3. Bot. pióro або перо и cebuli etc. перистый стебелѣвъ, отростокъ у растѣній, в. Стрѣлка, Стрѣлочка; 4. strugowe pióro, а) струбовое перо; β) *Bot.* (= *blotna parost, potyrodium filix mas.*), пѣлоротникъ мужескій; асидій; блонникъ; чистотелъ крылатый; и. *Bot.* pióro wodne, (rodzaj rośliny, stratiotes), водяное перо; водяной салѣтъ; рѣзакъ; *it. pióro wodne, H. n. (pennatula), пернатка; 5. H. n. pióro або piórko u rybu, (pletwa), рѣбѣ перо; плавательное перо; плавило, плавице у рыбъ; 6. pióro u wiosła, (szerca), лѣбѣтъ, весельная лѣбѣтъ; 7. pióro u świda, (sam koniec świda plaski i zawinięty), кончикъ бурава; пѣрка; 8. pióro u klucza, борѣдка у ключа; 9. pióro, (plama na sierci końskiej, atrefa mąsici odmiennej, gwiżdza), бѣлое пятно на лбу у лошадей.**

Pióro-kruaz, -u, m. Miner. перистая руда; -lotny, *adj.* снабженный крылами; окрысленный; -pogi, *adj.* мохноногий, имѣющий мохны или пѣрья на ногахъ; -rucz, -u, *m.* сулѣякъ; -wу, -a, -e, *adj.* пернатый; *Bot.* trawa piórowa, pierzusta, (*stipa pennata*), ковыль; камыль (трава).

Piouru-n, -a & -u, m. 1. Myth. Перуны; (богъ грома, богъ громобѣсъ, громовѣржъ); 2. *piorun, (piouronowy raz, trzask), перуны, молнія, громовая стрѣла, вертикальный ударъ; piorun uderzył w wieżę, громъ ударилъ въ башню; stal, jakby piorunem przegrzawion, przezwuty, оны стоалъ, какъ громомъ поразенный; to mnie jakby piorunem przegrzawio, što mnie какъ громомъ поразило; jak piorun, piouronem, (= nagle, prędko, lotem, etc.), съ быстротою молнии; мигомъ; въ мигъ; скорѣо; бѣстро; niech cię jasny piorun zapali або trzaśnie! убѣй тебѣ громъ! -nek, -nka, m. 1. (= boży prątek), громовая стрѣла, стрѣлка; чертовъ палецъ; 2. (moneta, piórowca), полуорубъ; мѣдная монета; ** -nnik, -a, m. (piourunowładzca, *qu. v.*), громовѣржъ, бросающій громъ; -pny, *adj.* (v. Piouronowy), перунный, перуновый, громовый; burza, chmura piourunna, громовая туча, бѣра; kamień piouronowy, v. Piourunek(1); ** -ponowcy, *adj.* громоносный, перуноносный, молниносный; -powac, v. a. & n. назвергать, метать бросаъть громъ; поразать громомъ; * гремѣть, шумѣть, бранить; *piourunując, part.* гремѣщій, громовый, гробный; *złoto piourunujące, v. Piouronowe; -powiskar, -a, n.* мѣсто, гдѣ громъ ударилъ; ** -powładzca, -у, m. (np. Jowisz), громовѣржъ (на*

пр. Зевсъ, богъ громомощецъ; громомѣрующій, громомѣщущій; — по-ту, *adj.* перуновъ, перунный, громовый; газ риоунову, перуновъ або громовый удѣръ; камиѣя риоунову, в. Риоунек (1); wojsko риоунове, (кѣтоге брат Антонизаа прѣсвиѣко Сарматову выиодѣ), громомощный легионъ; риоунове (= риоунуѣсе) слова, громовыя слова; роковья слова; гробныя слова; ужасныя слова; багуѣа риоунова, *Artill.* бомбарда; злото риоунове, (риоунуѣсе, strzelajace, *aurum fulminans* s. *ammuniatum*), гремѣще злото.

Piosnka, Piosenka, -i, f. dim. Piosieczka, -i, f. dim. *secund.* **писенка;** zawsze jednę пиоснѣкѣ брѣвасъ, твердить одно и то же; всё своё толковать; zawsze jednę пиоснѣкѣ ибъ брѣвасъ, оиъ говоритъ одно и то же; оиъ всё то же мѣлетъ; оиъ всё своё говоритъ; gliuchemu пиоснѣкѣ брѣвасъ, глухому пѣтъ [abo служить] обидно; говоритъ по постому; §. на сзуймъ вобку сидзisz, tego пиоснѣкѣ брѣвасъ, на чѣмъ вѣзу зѣдѣть, тогѣ и пѣсенку пои; чѣй хлѣбъ зшь, тогѣ и обѣчай тшь; в. Chlѣb (§.).

Piotr, -a, m. npr., Piotrek, Pietrek, -rka, m. dim. Piotruś, -sia, m. dim. *secund.* Pięć, -sia, m. dim. *tert.* **Петръ, dim.** Петруша, Петрушка, Петрушенька; narędzacъ, narędzić komu Piotra, (strachъ nabawić), настрачать, напугать когѣ; nawodzić, nawesti [abo nawesti] на когѣ страхъ; приводить, привести когѣ въ страхъ; §. nie każdy Piotrъ iузу, znajdzię Piotra i zъ сурпуна, (i. e. nie maszъ reguły bezъ wуjatkъ), нѣтъ правилъ безъ исключенія; grozъ św. Piotra, v. Świętopietrze; św. Piotra ziele або św. Piotra iуsina, v. Szartowe (zѣbro), Piotrowy, *adj.* Петровъ; piotrowe ziele, v. Pietrasznik; piotrowa = stara pani, v. Zadek. [trasznik.

Pioto-żnłk, -sznik, v. Pie- Piotruszczanu, Pietruszczanu, *adj.* петрушечный; Piotruszeczka, -i, f. *Vol.* (gat. świniaku, *athamanta oreoselinum*), горная петрушка; горькая петрушка; гирца петрушечная; Piotruszka, -i, f. *Vol.* (*aripum petroselinum*), петрушка; pietruszka dzika, (piotrowe ziele), v. Pietrasznik.

Pira, -y, f., Pirką, -i, f. dim. 1. пина; продохватая бочка; 2. pira, pirka (u pibra), стволъ, стволъкъ пера, трубка, трубчатка пера; 3. pirka, (fajka, lulkа), пипка, курительная трубка; 4. gupę, pira, (gura, duda, gupstasъ), гудецъ, дуралей; v. Garъ, Gamonъ; b. pira, pirka, *vi.* вѣнчекъ, мѣсяжскій двторядный удѣ.

Pipicъ, v. n. Pipicъ się, v. r. пробиваться, вырастать изъ подѣ

кожи [о бородахъ, о волосахъ, и пѣркахъ].

Pirami-da, -y, f. пирамиды — *dalny, adj.* пирамидальный.

Pierdoła, v. Pierdola.

Piróg, Pierog, -u, m., Pirożek, -zka, m. dim. пирожекъ, пирожекъ [съ тварогомъ]; вареникъ; pirogъ Włoskie, v. Kawioły, Pirożnik, -a, m. пирожникъ; Pirożny, *adj.* пирожный, пироговой.

Pirwo-, v. Pierwo-

Pirwosnka, v. Pierwiosnka.

Pirz, -u, m. пѣра, дорожная сумка; v. Tobola.

Pisać, pisać, pisze, v. a. impf., napisać, v. perf. писать, написѣть, §. jak cię widzā, tak cię piszā, по малю встричьати, а по уму провозають; (нарадѣ пень и пень хорощъ); pisać, (składać kędę), wiersze, pisma, kompozować, писать, сочинять, сочинять, слагать, составлять, составлять; — się, v. r. писаться, именоваться; и. подписываться; соглашаться на что, принимать что; — się, v. r. писаться, быть писмоу; K так się pisze, K такъ пишется.

Pisacz, v. Pisarz.

Pisanie, -ia, n. 1. писаніе; pióro do pisania, перѣ для писанія; писчее перѣ; 2. pisanie, способъ писанія, (pióro sзuje, styl, qu. v.), стиль, слогъ, способъ выраженія мыслей на письмѣ; складъ рчи; и. почеркъ; образъ писмѣ; 3. (pismo, орис), писаніе, писмо, сочиненіе, книга, грамота; Pisanina, -y, f. писанье; и. дурной почеркъ; Pisanka, -i, f. (malowanie jako wielkoposne), красное [псалъное] янцѣ; Pisanu, *part.* p. писанный, написанный; Piszarek — rka, m. писчикъ, писецъ; и. писка; v. Pisarzъ; Piszarka, -i, f. писецъ; писательница; сочинительница; Piszarnia, -ni, f., Piszargya, -yi, f. 1. (pokój do pisania), писарская; канцелярія; контора; подъяческая; 2. pisargya, v. Pisarstwo; Piszarski, *adj.* 1. писарскій, писцовый; писчий; papier pisarski, писчая бумага; 2. (= autoriski), сочинительскій, сочинительскій; 3. pisarski, (od pisarza *npr.* kurieckiego), приказничій, приказчиковъ; Piszarstwo, -a, n. писарская должность, писцовая должность; Piszarz, -a, m. 1. писаръ; писецъ; пишущій; писца; писчикъ; подъячій; 2. (= autor), писатель, сочинитель, слагатель, творецъ, авторъ; 3. (urzędnikъ Rzpltej, miejskiej, etc.), нотаріусъ; 4. pisarz u kurców, (szeladnikъ), приказчикъ; и. писмоводитель, писмоводець; Piszargowy, *adj.* писцовый; сочинительскій; приказчиковъ; Piszarzowa, -ej, f. писарша, женѣ писаря; — *cf.* Piszarz; Piszarzówna, -ej, f. дочь писаря.

Pisemko, -a, n. писемко; Pisia, -i, f. 1. v. Pisia; 2.

(watydъ białogłowski), женская срамная часть.

Pisk, -u, m., Piskanie, Piszczenie, Pisznienie, -ia, n. пискъ, писканіе, пискотня; скрипъ.

Piskać, Piskotać, piszkoce, v. n. freq., Piskać, Pisznać, v. n. semel. f., Piszczecъ, v. contin. 1. пискать, пискутъ, пишѣть издавать, тонкими голосомъ рѣзкіе звуки, издавать тонкій и пронзительный звукъ; kureczę piszczę, цыплянокъ пискаеть; myszъ piszczę, мыши пишѣтъ; piszczę mi w uszu (= uszacz), у менѣ въ ушѣхъ звенить [abo шумить]; и. ani pisać (= ani truć, ani baknąć, gęby nie otworzyć, najmniejszego głosu nie wydać, ani tochnąć), не пикнуть, не гукнуть, не гукнуть, не сукнуть, не пикнуть, не говорить ни слова; ani pisać! [не пиши!] [abo не гукни!] не гукни! не жуйни! не говори ни слова; on ani pisać nie śmie, оиъ пикнуть не смѣетъ; 2. pisać, piskać, pisać na pizszaczce, пискать, игратъ на дѣдхѣ, на сопляхъ и тому подобно.

Piskanie, v. Pisk. [помъ.

Piskile, -ęcia, n. Pisklatko, -a, n. дѣтенышъ, дѣтенышекъ, птенецъ, птѣнчикъ, молодой птичка, цыпленокъ.

Piskli-wie, adv. пискливо; —wość, -ści, f. пискливость; —wu, -a, -e, *adj.* пискливый; много пискливый; издающій тонкій и рѣзкій звукъ; и. выглавный; v. Piszliwy, Jękliwy.

Piskorz, -a, m. H. n. (cobitis fossilis), рѣчный вывѣзъ, вывѣзокъ, мѣду; пискаръ, пискаръ *cf.* Golęć.

Pisłnianka, v. Piślnianka.

Pismak, -a, m., Pismarek, -rka, m. dim. писка, писецъ, пишущій; мараальчикъ; дурной писка; v. Bazgrasz; и. v. Pismiennik.

Pismienko, v. Pismko.

Pismien-nica, -y, f. писменница грамотница, грамотя, грамотьяка; —nictwo, -a, n. авторство; сочиненіе книгъ; и. литература; словесность; —nie, *adv.* писменно; на писмѣхъ; на бумагахъ; —nik, -a, m. писменникъ, грамотникъ, грамотчикъ, грамотый, грамотный, учёный человекъ, литераторъ, словесникъ, книжникъ; —ność, -ści, f. писменность; учёность; книжное учёніе; книжство; —pu, -pa, -pe *adj.* писальный, писательный; писменный; писанный, написанный; грамотный; и. книжный, учёный; pismienny słowiekъ, v. Pismiennik; pismienna wojna, писменная перебранка; чернильная война; литературный споръ.

Pismko, Pismeko, Pismienko Pismenko, Pismeczko, -a, n. dim. писмечко; грамотка; бумажка; бисѣтъ; v. Pismo.

Pismo, -а, *n.* письмо; почерк; образ письма или начертания буквы; буквы; литеры; (= *pisańie*, або *to*, со *parisano*), письмо; писание, сочинение, творение; начертание; грамота; місцею написане в письме, лупка, przegwa pisma, пропись, прописька, пропись въ написанномъ, прописное место въ письмахъ; *pismo* sztywne, выгальне, чёткое письмо; чёткий, яственный почерк; *pismo święte*, (biblia, *qu. v.*), Священное Писание; *pismem*, на *pismo*, на письмо; на бумагу; письменно.

Pismolej, -eja, *m.* (giser, odewasz charakterów drukowych), словолитчик, словолитчик.

Pismowu, *adj.* письменный; *pismowe* szermierstwo, письменная перебранка; литературный спор; чернильная война.

Pisnąć, *v.* **Piskać**, **Pisknąć**.

Pisnienie, *v.* **Pisk**.

Piso-gum, -а, *m.* риемотворецъ, риемотель, риемачъ; риемотачъ, стиктобортъ, стиклодѣль, стиктокъ, стиклокрѣпель, стиктоборецъ, поеть; -гума, -у, *f.*, -гумка, -и, *f.* риемотворца, риемомель, стиклодѣлка, стиклокрѣпельница, стиктоборца, поетка; -гумакі, -гуму, *adj.* риемотворческий, стиктоборческий, потѣхский.

Pisownia, -ni, *f.* (orthographic), правописание, ортография.

Pistał, **Pistoł**, **Piształ**, -а, *m.* (tłuk moździerowy), пестъ, пестиль.

Pisto-let, -а, *m.*, -lecki, -а, *m. dim.* пистолѣтъ, пистолѣтъ, *dim.* пистолѣтикъ, пистолѣтецъ; -летову, *adj.* пистолѣтный, † пистолѣный; *pistoletowe* ołstrzo, пистолѣтная чѣшка; кубуръ; пистолѣная бѣлостра; пистолѣтникъ; влагалаше для пистолѣтовъ.

Pistuga, -i, *f.* *H. n.* (gryba), *v.* *Kaszpa*; *сfr.* *Czeszuga*.

Piszuwac, *v. a. freq.* часто писать; *v.* **Pisać**.

Piszczel, *v.* **Piszczel**.

Piszczalka, -i, *f. dim.*, **Piszczalczka**, -i, *f. dim. secund.* 1. пишчалка, писчулька, дѣлка, дѣлочка, сибѣва, посветель, свирѣль, свирѣлка, свирѣлочка, сопѣль, сопѣлка, свистѣлька, свистѣлка, свистѣлочка, свистѣлокъ, цѣвница, флейта, флейточка; гѣас на *piszczalce*, играть на дѣлкѣ, *etc.*; *piszczalki* w organach, органная трубка, трубки; *piszczalka wodna*, (słowik rolnicy do wabienia ptaków), пишбѣкъ; дѣлка (или цѣвница), употребленная для приманки и ловли птиц; приманная дѣлка, дѣлочка; 2. *Anat. piszczalka*, (rura głosowa, oddechowa, krtka, *qu. v.*), дыхательное горло, горлышко; *id.* *piszczalka nożna*, *goleniowa*, *v.*

Piszczel (Anat.); 3. *Bot. piszczalka*, (swinia wez, *sicuta virosa*), омигъ, омерникъ, бѣшенаца (водная), болголовъ (водной), голдоволовикъ, дѣгиль собачій, кошечья петрушка, мутякъ, [растѣние]; 4. *H. n. piszczalka*, (gryba, *fiutularia*), трубочка (рѣба).

Piszczal-kować, *v. a. impf.* прививать деревья; -kowanie, -ia, *n.* прививание; (*v.* *Oczkować*, *Oczkowanie*); -kowały, *adj.* -то, *adv.* дѣдчатый; трубочатый; *v.* *Fistulowaty*; -kowy, *adj.* дѣдочный, свирѣльный, сопѣльный; *Anat. nerw piszczalkowy*, (*nerwus tibialis*), нервъ большаго бедра; *arterya piszczalkowa*, (*arteria tibialis*), артерія большаго бедра; бьющая голѣнная жила, берцовая жила.

Piszczek, *v.* **Piskać**.

Piszczek, -szeczka, *m. l.* дѣдочникъ, свирѣльникъ, сибѣвчикъ, сопѣць, флейщикъ; *it.* пискутъ; 2. *Artill.* картаушъ; *v.* **Piszczel** (3).

Piszczel, † **Piszczal**, -i, *f. l.* (*piszczalka* do grania), пишчалъ, дѣлка, свирѣль, свирѣлка, сопѣль, сопѣль, свистѣлокъ, цѣвница, флейта; *piszczel* w tlesz scho-wac, * присмирить; уступить; 2. (w bucie sklanéj), выдувальная трубка; выдувальный прутъ; дѣтуль; понта; 3. *Artill.* (gat. armaty), пишчалъ, (родъ пѣшки); 4. *Anat.* - większa, (*piszczalka nożna*, *goleniowa*, większa rura kości goleniowej, *tibia*), больша́я берцовая кость; больша́я голѣнная кость; голышка; голѣнь; берцо; -i, (*piszczalka*) mniejsza, (*rura goleniowa* mniejsza, *fibula*), меньша́я берцовая кость; сопѣль; сопѣлка; дѣлка; *it.* - ręki, (*radius*), лучевая кость; *Piszczelny*, *adj.* свирѣльный, сопѣльный, дѣдочный.

Piszcz, пишъ; *v.* **Pisać**.

Piształ, *v.* **Pistał**.

Pity, -а, -е, *adj.* (pijalny), питьбый; годный для питья; что можно пить; употребляемый для питья; *miód pity*, питьбый мѣдъ.

Pińska, **Pijńska**, -i, *f.* камиланка; *v.* Скуфья, Ермѣлка.

Piwko, -а, *n. dim.* пивцо; пишвишко; *v.* **Piwo**.

Piwnica, -у, *f.* **Piwniczka**, -i, *f. dim. l.* погребъ, погребѣкъ; холодникъ; *piwnica* на *piwo*, пишвица; пишвиный погребъ; *wina piwnica*, винница; винный погребъ; погребъ для хранения вина; *renekowej* погребъ; 2. *piwnica*, пишвиная лѣвка.

Piwniczny, *adj.* погребный, погребѣвый.

Piwnicyz, *l. v.* **Piwniczny**; 2. **Piwnicyz**, -ego, *s. m.* погребшикъ, клѣвчикъ, келлермейстеръ.

Piwnik, *Bot.*, *v.* **Ciernie** (białe) *szub.* **Ciern**.

Piwny, -а, -е, *adj.* пишвиный;

ošet piwny, пишвиный укусъ; *piwna polewka*, пишвиный супъ; *v.* *Fargmuszka*.

Piwo, -а, *n.*, **Piwko**, -а, *n. dim.* пиво, пивцо; *piwo dubeltowe*, крѣпкое пиво; *piwo marcowe*, Мартовское пиво; *piwo jessze nie zachmielone*, ослѣло; *piwo gatunek piwa*, бѣра, бѣража (*qu. v.*); *Angielskie piwo*, Англійское пиво; *эхъ*; *piwo warzyz*, варить пиво; (dąc) на *piwo*, дѣнги на пиво; *warzenie piwa*, варѣние [abo варка] пива; *piwovarēnie*; 5. *pij takie piwo*, *jakiego nawarzył*, заваривъ кашу, такъ самъ и хлѣбъ [abo расхлѣбѣй]; заваривъ кашу, отъ бѣды не отыживайся; терпи за свою вину; какъ поспѣлеш, такъ и выписнешь.

Piwnonia, -i, *f.* **Bot.** (*marzumięta*, *ragonia*), пишвь, пишвня, Марьянъ корень; **Piwniowu**, *adj.* пишвиный.

Piworój, **Piwosz**, -а, *m.* (*piwożerca*, *piwny pijak*), пишвиловый писомъ; охотникъ до пива; любитель пива.

Piwowar, -а, *m.* пивоваръ; варящий пиво; *piwomowar* бѣв, пивоварничать, промышлять варкою пива; **Piwowarka**, -i, *f.* пивоварка; женя пивовара; **Piwowar-pia**, -i, *f.* пивоварня; пивоваренный заводъ; заводъ для варки пива; **Piwowaraki**, *adj.* пивоваровъ; пивоварный, пивоваренный; **Piwowarstwo**, -а, *n.* пивоварѣние.

Piwoy, *v.* **Piwny**.

Piwożerca, -у, *m. v.* **Piworój**.

Piwsko, -а, *n.* пишвище, пишвишко.

Pizda, **Pizla**, *v.* **Pica** (2).

Pizemko, -а, *n.* **Bot.** (*ustne piżmo*, *ziele moschatela*, *adoxa moschatellina*), мускатница, подкѣстная трава.

Pizmarga, -yi, *f.* **Bot.** (*ziele koźlik*), звѣробѣй козлиный; *v.* **Park** (5).

Pizmo, -а, *n.* мускусъ, мѣскусъ; Кабаргінская струя; кабаргінская струя; -wies, -wca, *m. H. n. l.* (*moschus moschiferus*), кабарга; (w Syberyi, w Sibiryi) казацкъ; *v.* Вѣхухоль; 2. *H. n. piżmowice*, (*chrzączczyk*, *syrpa vespolo*), убаць мѣкусуный; -wac, *v. a. impf.*, *prizmowac*, *v. perf.* намазывать, намазатъ, накуривать, накурить мѣкусуномъ; -wnik, -а, *m.* купецъ торгующій мѣкусуномъ; -wu, -а, -е, *adj.* мѣкусуный, мѣкусуновый, мѣкусуный; *piżmowu* zapach, мѣкусуновый запахъ; *kaczka piżmowa*, *H. n.* (*anas moschata*), утка пахучая; пишпѣнь, пишпуца; *piżmowe ziele*, *Bot.* (*adoxa*), адѣкса; мускатница; *v.* **Pizemko**.

Pizus, *indecl.*, *v.* **Golota**, **Goly** (jak *Turecki święty*).

Plac, -а, *m.* площадь; плацъ; место; *plac targowy*, *ratuszowy*,

(= gunek), торговая площа́дь; базарная площа́дь; рынок; база́рь; плаc zbacenia zlocusowob, мѣсто казни; до́бное мѣсто; плаc gonitw, biegow, zawodow, мѣсто для конского ристання; для бѣга, по́рише, ристальни́е; плаc bitwy, rotuczki (= pole bitwy, *qu. v.*), плаc bojowy, мѣсто сраженія; † побѣише; поле сраженія; поле битвы; поле бра́ни; бра́нное поле; ратное поле; боевое поле; wysta-ric na плаc (bitwy, bojowy), выступи́ть [abo видти] на бой, на поле бра́ни; подвизаться на по́рише; zostac na плаcu, оста́ться на мѣстѣ; быт убитымъ; пасть на поле сраженія; dostać komu плаcu, dotrzynać плаcu, otrzymać плаc, удержѣть за собою мѣсто [abo поле] сраженія [abo битвы]; одержѣть побѣду; оста́ться побѣдителямъ; adiutant плаcu, плацъ-адъютантъ; komendant плаcu, плацъ-комендантъ; *fig.* на плаc z szem wyjeżdzac, *v. sub.* Wyjeżdzac; *ii. v.* Okolicznosc.

Пласа, -у, *f.* пла́та, платѣзь; денежное вознагражде́ние; возме́дие; §. jaka праса, така праса, какова́ работа, тако́ва и пла́та; по рабо́тѣ и пла́та; по дѣламъ и Пласа, *v.* Плајса. [награ́да.

Пласе, плачу́; *v.* Пла́сци. Пласек, -ска, *m.*, Plaszczek, Plaszczek, -szka, *m. dim.* блинъ, блинчокъ, блинчекъ; оладья, оладька; лепѣшка, лепѣшечка; пиро́жное; такову пласек, маковникъ; пласек z ма́ки hreczaniak, грѣчневикъ, грѣчневичекъ, грѣчневикъ, грѣшневичекъ; *Anat.* пласек czyli miejsce uteri, placenta uteri, послѣдъ; дѣтский послѣдъ; мѣсто; младе́нческое мѣсто, послѣдъ дѣтсва.

Плаценіе, -іа, *n.* плаче́ние, плаче́зь; *v. verb.* Пла́сци; *ii. v.* Zapłata.

Плацента, *v.* Palmatka. Плач, -у, *m.*, Placha, -у, *f.* 1. *v.* Blacha; 2. *v.* Plama (na ciele).

Плачсцян, *adj.* портяни́й; паруси́ий; простя́нный.

Плачсцес, -сца, *m.* бѣдѣга; *v.* Pacholek (chudy), Golota.

Плачсцина, -у, *f.* портяни́ца; просты́на. [полотно.]

Плачсцка, -і, *f. dim.* тонкое Плачсцонна, *v.* Blachownica.

Плачта, -у, *f.* портяни́на, портяни́ца; парусина; хо́щевое покрывало; пла́ть; плачта возова, покрывка; паруси́на покрывка; плачту на майчех wawach, буйны; плачтало́жка, (= prześcieradło), просты́на.

Пла́сци, *v. a. impf.* wy-, за-, ро-пла́сци, *v. perf.* заплати́ть, выплачива́ть; (zapagađzać), плати́ть, воздава́ть, вознагражда́ть; *ii.* мести́ть, омыва́ть; пла́сци, gotowemі pieniędźmi, плати́ть налич-

ными де́ньгами; cnota sama się пла́сци, добродѣтель награ́да само́й себѣ; jak kto robi, tak mu пла́са, abo jak robią, tak пла́са, *v. sub.* Пласа (§); пла́сци z gory, плати́ть, вноси́ть де́ньги впередъ; пла́сци, (= porzącać), быт въ цѣнѣ; ижи́ть высоко́ую цѣну; пла́си со, ижи́ть высоко́ую цѣну; to (dobrze) пла́си, što въ высоко́й цѣнѣ; што высоко́ цѣнится; to teraz nie пла́си, за што те́перь ма́ло плати́ть; zboże teraz dobrze пла́си, хлѣбъ те́перь ижи́ть хоро́шую цѣну; хлѣбъ те́перь въ [высо́кой] цѣнѣ; хлѣбъ те́перь до́рогъ.

Пла́сци -іа, *n.* (= platu), лоску́тье, тряпцѣ, ветошки, тра́пки, лоскуты, нажи́тки, заплѣты, заплѣтки.

Пла́сци, -у, *m.*, Пла́сциек, -нку, *m. dim.* лоскуто́къ, лоскуто́чекъ, тра́пка, вето́шка, вето́шечка, наме́тка, заплѣтка.

Пла́сцовка, -і, *f.*, Пла́сцова стра́ж, *f.* (polna straż), аванпо́сть; передова́я стра́жа; форпо́сть; передово́й по́сть; передово́й кара́улъ; беже́тъ.

Пла́сцову, *adj.* площа́дный; мѣстны́й; пла́сцова стра́ж, *v.* Пла́сцовка.

Пла́сцзек, -сзка, *m. dim.* блинокъ, блинчокъ; лепѣшка, лепѣшечка; *v.* Пла́сци.

Пла́сцк, -а, *m.* (mały plac, *qu. v.*), площа́дка; мѣстѣчко.

Пла́сцуват, *v. a. frequ.* ча́сто плати́ть; *v.* Пла́сци.

Пла́ц, -у, *m.* (plakanie, teziowanie), пла́чь; пла́кание; проли́тие, проли́ваніе слѣзъ; слезоточе́ние; рыда́ние; przed пла́цем stowa mówić nie może, онъ отъ слѣзъ говори́ть не мо́жетъ; nie mógł się wstrzymać od пла́цу, онъ не мо́гъ удержѣ́ть отъ слѣзъ; radość пла́цу, dolina пла́цу, юдо́ль пла́ца; юдо́ль плачевна́я.

Пла́сцек, -сзка, *m.* (plaksa) пла́кальщикъ; пла́кса; вигну́н; пискунъ; *ii.* пла́катель.

Пла́сценница, -у, *f.*, Пла́сцка, -і, *f.* 1. (kobieta, со ustawicznie пла́це), пла́кса; пла́кальчица; вигну́нъ; пискунья; плаку́ша; *ii.* пла́кальчи́ца; 2. (parzeczalnica, kłoba na pogrzebie najeta пла́це), плачевница, пла́кальщица, плачу́щая или вбо́щая изъ пла́ты по умершемъ при погребеніи.

Пла́сцилwie, *adv.* плачу́юво; съ пла́чемъ; со слѣзамъ; Пла́сцилwu, † Пла́сцну, *adj.* плачу́лий, плачу́лий, плаксивый, слѣзливый въ слѣзамъ или пла́ванію, вигну́нъ; вопля́ий, слезли́вый; плачу́щий; плаксивый, слезли́вый, жалобни́й, печальни́й, трогательни́й; (пла́цу godny, żaloszny), плачевный, досто́нный пла́ча, досто́ный слѣзъ, слѣзливый; *Anat.* пла́сцилwie, *v.* Пла́сцовъ; gruczołek пла́сцилwu, (glandula lacrymalis), слѣзная желѣза́; *v.* Пла́сцову.

Пла́сцову, *adj.* слѣзливый; karunkula пла́сцова, (caruncula lacrymalis), слѣзное ма́сло; слѣзное мясцо; nerw пла́сцову, (nervus lacrymalis), нервъ слѣзной желѣзы; punktа пла́сцове, (punktа lacrymalia), слѣзные то́чки; kąciки пла́сцове, (anguli lacrymales), углы, уголки слѣзоточны́е.

Пла́гдровац, *v.* Plondrować.

Пла́га, -і, *f.*, Пла́ги, *pl. 1.* ударе́рь, вѣхъ; тумакъ, толче́къ; пла́ги kijowe, палочные побѣи; łobаны; dać komu пла́г (kijowuch), дасть палокъ; быт палками; dostać dwaścacie пла́г, онъ полу́чилъ двѣнадцѣть ударе́въ; 2. пла́га, (karanie Boskie, bicz boży), би́чь [стра́ни]; всеобщее обидствіе, [жакъ то: язва, голо́дъ и проч.]; казнь; наказа́ние Бо́жие; Божеская кара; dziesięć пла́г Egipskich, де́сять Египетскихъ казнѣи; 3. † пла́га, *v.* Strefa, Strona (świata).

Пла́говац, *v.* Пла́гуец.

Пла́жа, -у, *m.* платѣльщикъ, платя́щій, даю́щий заплѣту; *v.* Platinik.

Пла́жтазе, -аз, *pl.* (gat. ryb wloszonych), родъ сущенныхъ вло́скихъ рыбъ; = *v.* Пла́сцзка.

Пла́кац, *v. n. impf.* пла́кать; испуска́ть або ли́ть, проли́вать слѣзы; *Escl. sl.* слезоточити; рыда́ть; рыма́ть; хны́кать; хны́пать; пла́щѣ; rzewnie пла́каć, gorzko пла́каć, (gorzkie łzy ronić), го́рько пла́кать; проли́вать го́рькія слѣзы; пла́каć со со, на со, пла́кать о чѣмъ; пла́каć za kim, пла́кать по комъ, тоскова́ть по комъ; пла́каć kogo, пла́каć po kim, опла́кивать (чью смерть); -kanie, -іа, *n.* пла́каніе; рыда́ніе; хны́каніе; *v.* Пла́ц.

Пла́кса, *v.* Пла́сцик, Пла́сцка.

Пла́ма, -у, *f.*, -мка, -меззка, -і, *f. dim.* (prop. *et. **) ятнѣ, ятнѣно; замѣрка; плама, пламка obdużna, лѣса, лѣсина, лѣсника, продолговатое ятнѣно; okągła плама на бiałej еієци, бѣжна, дѣжинка, [крупное ятнѣно друго́го цвѣта на обло́й шерсти]; плама atramentowa, чернильное ятнѣно; калю́шка; *fig.* плама, * ятнѣно, безчестіе, безславіе, срамъ; пла́мами pobrudzić, *v.* Пла́миć, -млѣ, *v. a. impf.* (prop. *et. **), запля́тыва́ть, запля́тнѣть; марѣть, замарѣвать, замарѣть ятнѣнами; лѣснѣ, залѣснѣ, дѣлать лѣсамъ; черни́ть; пла́кать, запля́кыва́ть, запля́кать; * ятнѣть, запля́тыва́ть, запля́тнѣть; опорочива́ть, обезсла́ива́ть; обезчестѣ́ть, черни́ть; -ni-sty, -mowaty, *adj.* 1. въ ятнѣнахъ; съ ятнѣнами; замаранный, запля́канный; запля́танный; *ii.* пѣстры́й; 2. марѣ́й, скоро́ могу́щій замарѣ́ться или зачерни́ться; -mowiec, -wca, *m. n.* (gat.

szagańszy), родъ пестрой сарвачи.

Plan, -u, *m.* (*prog. et* °), планъ; чертѣжъ; начертаніе, очеркъ; соображеніе; намѣреніе; в. **Projekt**, **Abrys**; zrobić plan, сдѣлать, составить планъ; działać podług planu, дѣйствовать по плану; rysujący planu, чертѣжникъ; izba planów, чертѣжная.

Planeta, -y, *f.* *Astron.* планѣта; блудная звѣзда; obrot, bieg planet, обращеніе, движеніе планетъ; kręgoobraczenie planetъ, droga planety, путь планетъ; орбита; **Planetyk**, -a, *m.* свѣздо-предвѣдѣтель; **Planetowy**, **Planety**, *adj.* планетный.

Planimetrya, -yi, *f.* *Mathem.* планиметрия; плоскожѣріе; *v.* **Plaskomiernictwo**; -tryczny, *adj.* планиметрический.

Planta, -y, *f.* 1. *v.* Plan; 2. *v.* Roslina.

Plantacya, -yi, *f.* плантація.

Plara, *v.* Para.

Plaplać, *v.* Paplać.

Pla-sać, **Plę-sać**, *v.* *impf.* пласать; дѣлать ногами и руками [май всѣхъ тѣломъ] равная движенія; прыгая танцовать; вертѣться; ломаться; *Transl. v.* Трушчфоваć; -sacz, -a, *m.* плясальщикъ, плясунъ; *v.* Kuglarz; -sanie, -ia, *n.* плясаніе; *сfr. verb.* **Plaszać**.

Plasdam, -u, *m.* (*z* Franc. „place d'armes“), majdan, плацъ-дворъ; сборное мѣсто.

Plask, -u, *m.* пласкъ, плескание, хлопаніе, трескъ.

Plask, -u, *m.* (plaz, plaza), плѣская сторона чѣго-либо; плѣсковость; kład, robótъ со на plask, власть, положитъ что пламя (= плѣсковую вѣзъ).

Plask-kac, *v.* а. плескать; хлопать; -kanie, -ia, *n.* плесканіе; хлопаніе.

Plaska-tość, -ści, *f.* плоско-пласкость; -tu, **Plaskawy**, *adj.* плоскоплаский; *v.* **Plaski**.

Plaski, -a, -ie, *adj.* (plaskaty), плѣсковый; плоскоплаский; равный; неглубокій; *fig.* (niewypłoniasty, szczyt, bez sensu, bez smaku), ° плѣсковый, пошлый, нехитрый, низкій, простой, пустой, ничтожный; dno plaskie, плѣское дно; nos plaski, плѣсковый носъ, сплѣснутый носъ; plaski prótmisek, плѣское блюдо; talerz plaski, плѣская тарелка; *v.* **Plaskie** szolno, плоскодонное судно; obecnie plaskie, плѣсковія щипцы; плоскогубцы; *Mathem.* plaska liczba, (numerus quadratus), квадратное число; kąć plaski, плѣсковый уголъ; *it.* plaska zębka, (= miarka), мѣрная (мелководная) рѣка; **Plasko**, *adv.* плѣско; równo; ° плѣско; не бѣстро; поміжно; неглибо; *v.* **Plaski**.

Plasko-denny, *adj.* плоскодон-

ный; имѣющій плѣское дно; plaskodenne szolno, плоскодонное судно; -kąt, -a, *m.*, -węgiel, -gła, *m.* плѣсковый уголъ; -lisy, *adj.* плоскоплаский; имѣющій плѣское лицѣ; -miernictwo, -a, *n.* (planimetria), плоскожѣріе; искусство замѣрять плѣскія поверхности; измѣреніе плѣсковостей; планиметрия.

Plaskonka, *H. n.* (*gyrinus*), *v.* **Kijanka**.

Plasko-nogi, *adj.* плосконогий; *it.* перепончатопалый; -nos, -a, *m.* *H. n.* (ptak, *platala leucorodia*), колѣпникъ, колѣница, телеснобѣз, [птица]; -nosy, *adj.* плосконогий; имѣющій плѣсковый [abo приплюснутый] носъ; курносый; kaszka plaskonosa, *H. n.* (*anas cyranea*), плутубѣзъ, [утка]; -okrągły, *adj.* плоскоокруглый; овальный; круглопродолговатый; -prost, -u, *m.* (horzontalna linia), горизонтальная линия; -prostownica, -y, *f.* (szródwaga, *qu. v.*), ровненіе; а. ватерпасъ; -postownie, *adv.* горизонтально; ватерпасно; по ватерпасу; -prostowny, -y, *adj.* горизонтальный; ватерпасный; -ręb, -a, *m.* *H. n.* (plaska, jezuczasta ryba, *Jezykutula, pleuronectes soles*, *pl. Inguatula*), плѣская, языкообразная камбала; косоротъ-языкъ; морской языкъ; -rzeźba, -y, *f.* (barrelief), барельефъ; вышуклая рѣзьба; барельефное изображеніе.

Plaskość, -ści, *f.* 1. плѣсковость; плѣсковатость; плѣская [abo равная] поверхность, равнина; 2. *fig.* плѣсковость, ° плѣсковость, пошлость [въ словахъ], нехитость, низкость, ничтожность, глупость.

Plaskosz, -a, *m.* *H. n.* (*tetradon mola*; *orthogoriscus mola*), четырехърубіе, самглавъ лунный, луня-рѣба.

Plaskunka, *H. n.* (*gyrinus*), *v.* **Kijanka**.

Plaskur, **Plaskur**, -a, *m.* 1. (plaski kawał czyli kasek czego), плѣсковый кусокъ чѣго-либо; пласъ; 2. = proskur, *v.* **Opiatek**; 3. (= warsta rudy), рудной пласъ; рудной слой; 4. plaskur, (gat. jęczmienia, *hordeum distichum*, Linn.), двурядный ячмень; восточный ячмень.

Plasnać, *v.* *n.* *semelf.* упастъ съ шумомъ; шлѣпнуться; грѣбнуться.

Plastr, **Pla-ster**, -stru, *m.* -strzyk, -a, *m.* *dim.*, -sterek, -rka, *m.* *dim.* 1. пластырь, пластырекъ; 2. (obdużno skoszona goliźna), пласты; 3. plastr miodu, пласты мѣду; медовой сотъ; соты; -strować, *v.* *impf.* 1. прикладывать, накладывать пластыри; обкладывать пластырями; 2. plastrować drzewka, (plastrem szczepić, oszkować),

прививать деревья; окулировка; колдировать; -strownik, -a, *m.* пластырникъ; -strowny, *adj.* пластырный.

Plasy, **Plęsy**, -ów, *pl.* (pląsanie), плѣска; плясаніе; *сfr.* **Plasac**.

Płaszcz, -a, *m.*, **Płaszczuk**, -a, *m.* *dim.* 1. плащъ, епанча, плащикъ, епанѣчка; шинель, шинелька; ↑ козрно; мантия; мантица; purpurowy płaszcz, багряница, порфира; płaszcz od deszczu, słoły, плащъ, епанча отъ дождя; непромокаемый плащъ; *v.* Bura, Oponcza; płaszcz argybiskupl, *v.* Pallusz; 2. *fig.* (= pokrzywa, etc.), предлогъ, видъ, личина; pod płaszczem, pod płaszczukiem, подъ предлогомъ, подъ видомъ, подъ личиною; pod płaszczem religij, pobożności, подъ личиною благочестія; pod płaszczem, pod płaszczukiem uczciwości, poczciwości, подъ личиною [abo подъ видомъ] честности; ochciwość skryta była pod płaszczem pobożności, користничество скрыто подъ личиною [abo подъ видомъ] благочестія; często pod spouty płaszczem abo płaszczukiem występek chodzi, подъ скрѣмною личиною добродѣтели часто скрываются пороки; nosić płaszcz na dwóch ramionach, (i dmuchać i chuchać) odmiennie się podług okoliczności; niestałym być), льстить обѣимъ сторонамъ, льстить и тому и другому, двоедушничать, быть двоедушнымъ; приклиняться [abo припроравливаться] къ обстоятельствомъ; соображаться съ обстоятельствами; 3. *H. n.* płaszcz, (fazyan morski, ryba plaska szczybiasta, *pleuronectes rhombus*), кособѣзъ; морской фазанъ; малый палтусъ; морская камбала, [рѣба]; mały płaszcz, (ryba), *v.* **Płaszczek**.

Płaszczka, -y, *f.* (każda ryba plaska), всякая плѣсковая рѣба.

Płaszczek, -szczka, *m.* *H. n.* (ryba morska, *rhombus*), вьюшка, златицъ, [рѣба].

Płaszczzenie, -ia, *n.* площеніе, площеніе, глаженіе.

Płaszczka, -i, *f.* *H. n.* (ryba, *pleuronectes platessa*), плѣсковъ, камбала-плѣскуша; скать, вагъ [рѣба]; *v.* **Praszowidełka**.

Płaszczolec, -lca, *m.* орудіе для площенія, для площенія; площильня; площильня; *v.* **Plażniczo**.

Płaszczowy, *adj.* плащевый, епанѣчный, шинельный, шинельный; płaszczowy kołnierz, плащевый [abo епанѣчный] воротникъ; шинельный воротникъ.

Płaszczyc, *v.* *impf.* 1. **płaszczyc**, *v.* *perf.* площить, площить, дѣлать плѣсковымъ, площить, растлѣщивать, расплѣщивать, оплѣщивать, оплѣщивать, расплѣ-

щываць, расплываць; глaдiць, сгладiць; *Trans.* (унiзаць, ропнiзаць, *qu. v.*), * унiжаць, унiжыць, понiжаць, понiжыць; - сiе, *v. r.* плочыцца, плочыцца, дзiцца плоскiмi; *fig.* (= унiзаць сiе, ропнiзаць), * унiжыцца; *v. Ёсiць сiе.*

Плaсчыцк, -а, *m. dim.* плащыцк, спанiечка, шынбiлка, мантiйца; *плaсчыцк* кобiецу, мантiя, мантiйлiца, мантiялiца; салобъ, салобецъ; *v. Плaсцз* (*prop. et **); *Плaсчыцкско*, -а, *n. augm.* плащыце.

Плaсчыцкы, *adj.*, -сто, *adv.* (плaскаты), пласковатый, пласкiй.

Плaсчыцкына, -у, *f.* (повiе-рзхiна пiска, пiскаi грунт), пласкостъ; пласцадъ; равнiна; плаская [або ровная] паверх-насць; *плaсчыцкына* росхiла, нахлiнная пласкостъ; *ii.* нахлiнная паверхнасць; *плaсчыцкына* wielo-каска, пласцадъ многорукавiка.

Плaцэ, *v. Плaсць.*

Плат, -а, *m. l.* = **Плата**, -у, *f.* (заплата, пiска, *qu. v.*), плата; плагэж; заплата; уплата; (пенуа, *qu. v.*), зблoванiе; пенсия, пенсiйна; (= сзупн, podatek, pobor, *qu. v.*), пoжынка, пoдaтъ, данъ; *ii. v. Muto, Clo;* даць пiянiцэ в плат, (= на процент, *qu. v.*), oтдaтъ дeнгi в ростъ або на процeнты; 2. **Плат**, -а, *m.* **Платек**, -тка, *m. dim.*, **Платушек**, -цзка, *m. dim.* платъ, лoскутъ, лoскутoкъ; наметка, заплата, заплата, тpишца, тpипка, ветхiца; плат скoтpану, кoжана заплата; нахлiстка; плат сiкупену, пpез ктoрy артакеръ сeдзi, чдiльнiй хoстъ.

Плата, -у, *f. l.* плата; *v. Плат* (1); 2. *v. шб.* **Влacha** (= paпcepз).

Платац, *v. Плeсь.*

Платац, *v. a. impf.*, **Платнац**, *v. семiц.*, **платац**, **роплатц**, *v. perf.* (*prop. et **), пiтaць, спiтываць, спiтaць, запы-тываць, запытаць, перепiтываць, перепiтaць, свiнaць; смiшываць, смiшaць, перемiшываць, перемiш-нaць; прiводиць, прiвeстъ въ бeзпoрядoкъ; (= смущаць, сму-титъ; *плaтaц* кoгo в co, влуты-тaсь, запытаць; - сiе, *v. r.* пi-тaтaсь, спiтaтaсь, запытачaсь, запытачaсь, смiшaтaсь, смiшaчaсь, обнiвaтaсь, обнiвaчaсь [съ тoлку]; *плaтaц* сiе (= втpащaць сiе *np. v.* судзе вpгaву), мiшaтaсь, вiшiвaчaсь, вiшiвaтaсь [въ чужiя дeлa].

Платанiе, -iа, *n.* платанiе, разрубанiе, разрiвнiе, расклi-ванiе, расколiе; *Chirurg.* *платанiе*

не Cesarskie, (sectio caesarea; v. Wyporek), кeсарскoе [або кeсар-скoе] сiчнiе; кeсарскiй разрiзъ; кeсарская oпeрацiя; v. Платaц.

Платанiе, -iа, *n.* пiтанiе, зaпy-тиванiе, запытанiе, *etc.*, *v. верб-*
Платaц; **Платанiна**, -у, *f.* (сoкoл-вiкoгo рoпiтанeгo, мoтaнiна, *prop. et **), пiтанъ, пiтанiца; смiянiе.

Платек, -тка, *m. dim.* лoску-тoкъ, лoскутoчeкъ, тpипoчка; *v. Плат* (2); *ii.* бляшка, бляшечка, лiстoчeкъ; *платек* злoтa (malар-скiе), зoлoтoгo лiстoчeкъ; (лi-стoвoе зoлoтo).

Платека, -i, *f.* (kawalek drze-ва rozszerepionego), пластiна, пластiнка; *v. Полъно; v. Сцeсeра.*

Платка, -i, *f. l.* (плата, plat, l. *qu. v.*), плата, заплата, платэжъ; 2. (w grze w karty, w karcion-ной iгръ); бeтъ, лaбeтъ (*la bête*), рeмiзъ (*remise*); ставiць платкe, ставiтъ (пoставiтъ) бeтъ [або рe-мiзъ]; вpгoвaдзiць, вpгeдiць кoгo в платкe, вeстъ, вoгнaтъ кoгo в бeтъ [або рeмiзъ], oбpeмiжыть кoгo, oблaбeтiтъ; вpсaць в платкe, сдiлaтъ бeтъ [або лaбeтъ, рe-мiзъ], пoставiтъ бeтъ [або лa-бeтъ, рeмiзъ], лaбeтiтъ, oблa-бeтiтъ, рeмiжытъ, oбpeмi-жытъ; вpадeмъ в платкe, я пo-ставiлъ бeтъ [або лaбeтъ, рe-мiзъ], я oблaбeтiлaсь, я oбpeмi-жылaсь; *сfr. & v. Ставка;* 3. *платка*, (= niebezpieczeństwo), oпe-носнoсть; вpсaць в платкe, пoвeр-гнyтъ oпeноснoсть; бытъ [або на-хoдiтъся] въ oпeноснoсти.

Платковy, *adj.* лiстoвiй; *плат-ковoе* злoтo, вeрбo, (w ksiаzcz-ках), лiстoвoе зoлoтo, сeрeбрo.

Платнац, *v. Платaц.*

Платнер, **Платнерц**, -а, *m.* лiт-нiкъ, брoннiкъ, oрyжeйнiкъ, мi-стeръ, дiлaющiй лaты, кoльчiк, пiндцири брoни, oрyжeйнiй мi-стeръ; *v. Влachownik, шб.* **Влacha.**

Платник, -а, *m.* платeльщикъ; расхoдчикъ; кaзнaчeй; **Платно**, *adv. np.* платно co jest, (= рoпi-ска, пiска co), oтoнiтъ въ цiвнi.

Платнось, -сci, *f.* платнoстi-нoсь; **Платнy**, *adj.* платнiй; платeж-нiй; oплатнiй; расплатнiй; на-гpаждeнiя дoстoйнiй; вiгoднiй; *ii.* oбiтнiй; хoдiчiй; платe-рiяцэ, хoдiчaя мoнeтa; ктo пiер-вy, тeп платнy, (= ктo пiервy, тeп лeпшy; *v. Mлун*, ктo пeрвiй, тoтъ лyчшiй; §. ктo пeрвiе, тoтъ и пpавiе; *платнy*, (= waжny, szacowny), дopoгoй, дpагoцiннiй; o платне idzie, (juз nie o zart, nie pzeбiwni), *этo дiлo идeтъ нe на шyткy, этo вaжнoе дiлo.

Платовац, *v. a.* платiтъ пpо-дeтъ; платiтъ пoдaти; платiтъ oбpоць.

Платоватy, *adj.*, -то, *adv.* плo-сковатый, нiскoлкo пласкiй.

Платушек, -цзка, *m. dim.* лo-скутoчeкъ; *v. Платек & Плат* (2).

Платва, -у, *f. l.* (trafta, *qu. v.*), плoтъ; 2. *платва* на балках ро-пpекъ лeзaцe, (кpоквy на sobie тpумзaцe), нiжнiя oбвiязкy у кpовельнoй oкaмi; пoдстpoйнiя нiжнiя вiязкi; пpежнiя.

Платв, -а, *m.* (oklask), рyкo-плeсканiе; oдoбpитeльнoе рyкo-плeсканiе; рyкoплeскaтeльнoе oдoбpенiе; аллодирiвa.

Платв, -а, *m. l.* (*aquatite*), вoдa-нoе жiвoтнoе; *платв* або *ruch* мoрскi цылл eкoрyпiаcy, (*matz, coquillage, testac*), чeрeшoкoжнoе жiвoтнoе; 2. *платв*, *pl.* *платва* на вiерзхнiсoдi дpевiанe, наплaвъ, наплaвъкъ, плaвъкъ, *pl.* наплaвъ, наплaвъкi, плавкi, пoплавкi [у oбiтi]; 3. *платв*, (= пiуниe пa-сiенiа, poluceа, u kobiety miesiа-цzki), тeчeнiе сiмнiя; мeтeчeнiе сiмнiя; сiмнeтeчeнiе; *v. Mie-шiцzкi;* 4. † *платв*, (pлyниe, cтe-чeнiе, нyрт, *qu. v.*), плaвaнiе, тe-чeнiе, стpуя, тoкъ; §. в *платв*, влaвъ; в *платв* сiе пyсцaцъ, пy-сцiць пpез рзкe, плавiтъся, пeрe-пpавлaтъся, пeрeпpавiтъся чe-рeзъ (або чpезъ) рiкy влaвъ; *ii.* в *платв* сiе пyсцiць, * oтвiжнiтъся нa чтo, pискнyтъ, пyстiтъся нa yдaчy, пoдвepгнyтъ oпeноснoстi; в *платв* oкaжyтъ (= oтpуцaць), влaвъ або плавaць oбхaтъ вoдoю вoкpyгъ [чeгo], oбхaтъ вoдoю вoкpyгъ, oплaтъ; 5. *платв*, *v. Плa-вaцzкa* (2).

Платвaц, *v. Плувaцъ; Плавa-цzкa, Плавaцzкa, -i, *f. l.* (пiу-вaцzкa, плавкa), плaвaтeльнiца; 2. *платвaцzкa, пiувaцzкa*, (плавкa, pечeръ), плавaтeльнiй пoясъ, пyзiрь; пoясъ или пyзiрь длa плaвaнiа.*

Платвaрнiа, -i, *f.* (w górn.), пpомыслeннaя; **Платвaрц**, -а, *m.* (w górn. robotnik, zatrudniający сiе в плавiарнiаch), пpомыслe-щикъ, рaбoтникъ въ пpомыслeннi.

Платвиць, *v. a. impf.* 1. кyпaтъ, мытъ, пyстятъ на вoдy; *платвиць* кoпiе, кyпaтъ лoшaдeй; 2. (пyсцiць, спyсцaць po вoдзiе, вpлaвiаць), плавiтъ, сплaвнiвaтъ, сплaвлять, гнaтъ po вoдзi, гнaтъ po тeчeнiю вoдi; *платвиць* дрzewo, сплaвнi-вaтъ, сплaвлятъ лeсъ; 3. *платвиць* кpузцo, oбoвъ, *etc.* (= топiць), плавiтъ, сплaвлятъ, сплaвлявaтъ, стo-плaтъ, рaстoплaтъ; - сiе, *v. r.* (пpзepлaвiаць сiе, пpзepнaвiаць сiе пpез рзкe), плавiтъся, пpепpав-лaтъся чpезъ рiкy влaвъ; **Плa-вiцeл**, -а, *m. l.* сплaвнiкъ, сплaвнiвaющiй чтo-лiбo нo вoдзi; 2. (ктoрy co topi, *np.* кpузeць jакi), сплaвнiкъ, плавильщикъ, пpоз-вoдiщiй плавкy рyдъ, мeтaлoвъ; **Платвiдo**, -а, *n.* (w górn.), oсo-дoчнiй чaнъ; **Плавiенiе**, -iа, *n.* 1. кyпнiе; плавiенiе кoнi, кy-панiе лoшaдeй; 2. плавлi нe,

rozerznąć, przecinać, przeciąć; wyrzynać, wyrznąć, mordować, pomordować, zabijać, zabić; -ся, *v. p.* być przerywanym, przeryniętym, przecinanym, przeciętym; **Перерядить**, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Перерядить**, -ся; -ряджати, -я, *n.* przestrajanie, przebieranie; -ряджать, -рядить, *v. a.* przestrajając, przestroić się, przebierać, przebrać; -ся, *a)* *v. r.* przestrajając się, przestroić się, przebierać się, przebrać się; *б)* *v. p.* być przestrajanym, przestrojonym, przebieranym, przebranym; -ряджённе, -я, *n.* przestrojenie, przebranie; -садить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Пересадить**, -ся; -садка, -я, *f.* przesadzenie, przesadzanie (z jednego miejsca na drugie); -садный, -я, -ое, *adj.* przesadzony; przeniesiony z jednego miejsca na drugie; -сажённе, -саживание, -я, *n.*, *v.* **Пересадка**; -саживать, -садить, *v. a.* przesadzać, przesadzić, przenosić, przemieścić (z jednego miejsca na drugie); -ся, *v. p.* być przesadzany, przesadzonym, przenoszonym, przeniesionym; -саживаться, -сабьт, *v. r. a)* przesiadać się, przemieszczać się; *б)* пересадиться, *v. p. perf.* być przesadzany, przesadzonym; -саливание, -я, *n.*, *1.* przesalanie; *2.* zesolenie; **1.** -саливать, -салить, *v. a.* smolic, zesolić, zwać lojem, etc.; **II.** -саливать, -солять, *v. a.* przesalać, przesolic; -селёнец, -нца, *m.* przesiedlenie, przichodzień; -селёние, -я, *n.* przesiedlenie, przeprowadzanie się; -варёдовъ, przesiedlenie się narodów; -душъ, przejście dusz w inne ciała, metempsychoza; -селать, -солять, *v. a.* przesiadać, przesiadzić, przenosić, przemieścić; -ся, *v. r.* przesiadać się, przesiadzić się, przenosić się, przemieścić się, przeprowadzić się; -сидать, *v. n.* *1.* przesiadać sobie co (*np.* nogę); przesiadzić dłużej nad czas oznaczony; *2.* przepieć się; -силеніе, -силянне, -я, *n.* przesilanie, przesilenie, zwyciężanie, zwyciężenie, pokonywanie, pokonanie; -силявать, -силить, *v. a.* przesilać, przesilić, zwyciężać, zwyciężyć, przemagać, przemódz; -скабливание, -я, *n.* przeheblowywanie, przeskrobywanie; -скабливать, -скоблить, *v. a.* przeheblowywać, przeheblować, przeskrobywać, przeskrobać; wyskrobywać, wykrobać; -сказаніе, -я, *n.* opowiadanie, opowiedzenie; -сказывать, *v. perf.*, *v. sub*: **Пересказывать**; -сказчикъ, -я, *m.* papla, plotkarz; -сказчица, -я, *f.* papla, plotkarka; -сказъ, -я, *m.* & -сказы, *pl.* bajki, plotki,

gadaniny; -сказывание, -я, *n.* opowiadanie, powtarzanie; -скакать, *v. perf.*, *v. sub*: **Пересканивать** (II); -скашивание, -я, *n.* przeskakiwanie; **I.** -скакивать, -скокочить, -скокочить, *v. n.* przeskakiwać, przeskoczyć; **II.** -скакивать, -скакать, *v. a.* wyprowadzać, wyprowadzić, przegonić; -скачка, -я, *f.* wyprowadzenie, wyprowadzenie, przegonienie; -скащикъ, -скащица, *v.* **Пересказчикъ**, **Пересказчица**; -скоблить, *v. perf.*, *v. sub*: **Перескабливать**; -скокочить, *v. perf. semelf.*, *v. sub*: **Пересканивать** (I); -скокочіе, -я, *n.* przeskoczenie; -скокочить, *v. perf.*, *v. sub*: **Пересканивать** (I); -сланіе, -я, *n.* przesłanie, posłanie; -сласть, *v. perf.*, *v. sub*: **Переслащать**; -слать, *v. perf.*, *v. sub*: **Пересылать**; -слащёние, -слащивание, -я, *n.* przesłodzenie, przesładzanie; -слащивать, -сластить, *v. a.* przesładzać, przesłodzić; -слушание, -я, *n.* przesłuchanie, wysłuchanie; -слушать, *v. perf.*, *v. sub*: **Переслушивать**; -слушиваніе, *сfr.* **Переслушание**; -слушивать, -блұшать, *v. a.* przesłuchiwać, przesłuchać, wysłuchiwać, wysłuchać; -слёдование, -я, *n.* śledzenie na nowo jakiegoś interesu; wyprowadzanie nowej indagacji; -слёдовать, *v. a. perf.*, *v. sub*: **Переслѣдывать**; -слѣдиваніе, -я, *n.*, *v.* **Переслѣдованіе**; -слѣдовать, *v. a.* na nowo śledzić jaki interes; wyprowadzać, wyprowadzić nową indagację; -сматриваніе, -я, *n.* przepatrywanie, przeglądanie, przepatrzenie, przejrzanie; -сматривать, -смотреть, *v. a.* przepatrywać, przepatrzeć, przeglądać, przejrzeć; -ся, *v. p.* być przepatrywanym, przeglądany, przejrzany; -собратьчикъ, -я, *m.* przeglądacz, rewizor; -собрать, -я, *m.* przejrzanie, obejrzenie; -смотреть, -я, *n.* przejrzanie; -смотреть, *v. perf.*, *v. sub*: **Пересматривать**; -сбываніе, -я, *n.* wysmiewanie; -сбывать, -сбывать, *v. a.* wysmiewać, wysmiać, szydzić; -ся, *a)* *v. r.* wysmiechać się z kim; *б)* *v. p.* być wysmiewanym, wysmianym; -сбываніе, -сбываніе, *v.* **Пересбываніе**; -сбываться, *v. r. perf. semelf.* umiśćnąć się z kim; -сбывшій, *v. a. perf.* rozmieszyć; -сбывка, -я, *f.* wysmiewanie, szydzenie; -сбывчивость, -я, *f.* śmiešność, wysmiewalność, szyderstwo; -сбывчикъ, -я, *m.* wysmiewacz, szyderca; -сбывчица, -я, *f.* wysmiewaczka, szyderka; -сбывшіе, -я, *n.* wysmiewanie, wysmianie, ośmianie;

Пересбывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Пересбывать**, -ся; -сбывшій, -я, -ое, *adj.* (*o wargach*) mający gospadlinę na skórze od zimna; -сбывать, *v. n. perf.* (*o wargach*) poradać się od zimna; -сбавить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Переснащать**, -ся; -снастка, -я, *f.* -снащёние, -снащивание, -я, *n.* odmiana lin, sprzętu okrętowego; -снащать, -снащать, *v. a.* odmieńnić, odmieńnić linę, sprzęt okrętowy; -ся, *v. p.* być odmieńnianym, odmieńnionym (*o linach, sprzętach okrętowych*); -солёніе, -я, *n.* przesolenie; -солять, *v. perf.*, *v. sub*: **Пересоливать**; -соль, -я, *m.* przesolenie; słoność zbyteczna; -сбыхай, -я, -ое, *adj.* przesuszony, zbyt wysuszony; -спать, *v. a. perf.* przespać; -споривать, -спорить, *v. a.* korzyć, przedysputować, przedysputować; -спрашиваніе, -я, *n.* powtórne pytanie, przebadanie; -спрашивать, -спросить, *v. a.* przebadywać, przebadać, powtórnie pytać, wypytać; -спросъ, -я, *m.* powtórne pytanie, przebadanie; -спбываніе, -я, *n.* przestawienie, zbyteczna dojrzałość (dojrzałość); -спбывать, -спбывать, *v. n.* stawać się, stać się zbyt dojrzałym, zanadto dojrzeć (dojrzeć); -спблость, -я, *f.* przestalość; -спблный, -я, -ое, *adj.* przestający, zanadto dojrzaly (dojrzaly); -спбть, *v. perf.*, *v. sub*: **Переспбывать**; -спбваніе, -я, *n.* przestalość, zbyteczna dojrzałość (dojrzałość); -спбчивать, -спбчивать, *v. a.* przedłużać, przedłużać termin; odkładać, odłożyć termin; -спбчка, -я, *f.* przedłużenie, odłożenie terminu; -спбчний, -я, -ое, *adj.* (*o terminie*) przedłużony; -спбрёніе, -спбрёніе, -я, *n.* pokłócenie, kłócenie, poszarzenie; -спбрывать, -спбрывать, *v. a.* kłócić, pokłócić, poszarzyć; -ся, *v. r.* pokłócić się, poszarzyć się; -стваніе, -я, *n.* przestawianie, przerywanie; -ствать, -стать, *v. n.* przestawać, przestać; -стваніе, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Переставлять**, -ся; -ставка, -я, *f.* -ставленіе, -ставлянне, -я, *n.* przestawienie, przestawianie; -ставлять, -отавлять, *v. a. impf.* -ствать, *v. perf.* przestawiać, przestawić; -ся, *v. p.* być przestawianym, przestawionym; -ставяній, -столять, *v. a.* przestając, przestoić; długim stanem znaczyć się; stać dłużej nad czas oznaczony; -станавляваніе, -я, *n.* przestawianie; -станавлявать, -ся, *v.* **Переставлять**, -ся; -станіе, -я, *n.* przestanie; **Перестановить**, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Пер-**

cielci, pochwycieli; Пере-хвѣтъ, -а, *m. l. v.* Перехвѣтываніе; 2. стан (u sukni), rias; на перехвѣтъ, *прѣдко jeden przed drugim (np. kupowaś oś); перехвѣтъ, *pl.*, *v.* Потуги; -хвѣтываніе, -я, *n.* пржежіе, ужіе (np. dezertowić); -хвѣтывать, -хвѣтатѣ, -хвѣтѣ, *v. a. l.* пржехвѣтатѣ, ро-охвѣтатѣ, ужіе (np. dezertowić, etc.); 2. zakazywać, zakasać, przejeść cokolwiek; 3. rozczytać, rozczytać [pisaniądze] na krótki czas; 4. *v. imper.* перехвѣтывается, mam od czasu do czasu bole w kŕztu; -хвѣратѣ, *v. n. perf.* пржечоро-уаѣ; -хитрѣніе, -я, *n.* пржечх-трzenie, пржеуызаніе кодо w хытросѣи; -хитратѣ, -хитратѣ, *v. a.* пржечхытратѣ, пржечхытратѣ, пржеуызатѣ, пржеуызатѣ, пржеуызатѣ кодо w хытросѣи; -ходитѣ, Пере-рейтѣ, *v. n.* пржеходитѣ, пржеіѣ; -оѣ мѣста на мѣсто, пржеход-діе, пржеіѣ z мѣста на мѣста, z jednego мѣста на другіе; *il. v.* Кочеватѣ; -воѣ закоу-ки, обежіе wszystkie кѣту; -изѣ ру-кѣ w рѣку, пржеходитѣ, пржеіѣ z рѣки w рѣку; -ходчивыи, -ая, -оѣ, *adj.* змienne, uległy szczerу odmiannom; niestateczny, niestaly; wremeni i obстоятельства пере-ходчивы, czasu i okoliczności zmieniają się; -хѣдѣ, -а, *m.* пржеходѣ, пржеіѣе; -хѣди, -овѣ, *m. pl.* пржеходы, korytarsz; -хожденіе, -я, *n.* пржеходzenie, пржеіѣе; -царѣпаніе, -я, *n.* rodgaranie; -царѣпатѣ, *v. perf.*, *v. sub:* Перецарѣпывать; -царѣпанываніе, -я, *n.* rodgarywanie; -царѣпывать, -царѣпатѣ, *v. a.* rodgarować, rodgarać, porozdgarуwać.

Перецъ, -рца, *m. Bot.* (piper), pierz; перецъ собачій, водный, *v.* Горѣцъ (водопрѣчный); перецъ стручковый, Турецкій, Испанскій, Астраханскій, (capri-sium annuum), pierz Turacki; перецъ дикій, (sedum acre), *v.* Мо-лодыло (бстрое); перецъ дикій, волчий, (daphne mezereum), wilozе-lyczko; перецъ дикій душистый, *v.* Чернопольникъ (humifolius); перецъ дикій монашескій, *v.* Агнецъ (непорочный - Bot); мѣшій перецъ, тшуху pierz; §. задатѣ яерцу, *v. sub:* Задаватѣ.

Пере-цѣпываніе, -я, *n.* wу-шлiewanie, szudzenie; -цѣпыва-ть, -цѣпыватѣ, *v. a.* wушлiewać, wушлiewać, szudzić; -цѣдѣтѣ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Перѣцѣ-живатѣ, -оѣ; -цѣженіе, -цѣ-живаніе, -я, *n.* пржеcedzenie, пржеcedzanie; powtórne cedzenie; -цѣживатѣ, -цѣдитѣ, *v. a.* прже-cedzać, пржеcedzić, powtórnie (na nowo) cedzić; -ся, *v. p.* бѣ прже-cedzaniu, пржеcedzonym; -цѣ-пываніе, -я, *n.* пржеzaxowanie, по nowo ocenianie; -цѣпыватѣ,

-цѣпйтѣ, *v. a.* на nowo oceniać, oceniać, пржеzaxować; -цѣпка, -и, *f.* на nowo ocenianie, taxo-вание, пржеzaxowanie, nowa taxa. Перѣченіе, -я, *n.* пржеczenie; sprzeciwianie się; пржеzaxoda.

Перѣчень, -чня, *m.* гус, tręś, krótki zbiór, krótkie zebranie, spis, suma rzeczy, sumaryusz; kopia, przepis; rekapytulacya.

Пере-чѣрканіе, -я, *n.* прже-крѣшленіе, пржекрѣшленіе; -чѣр-кѣтѣ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Пере-рѣчкиватѣ, -ся; -чѣрки-ваніе, -я, *n.* пржекрѣшленіе; -чѣр-киватѣ, -чѣркитѣ, *v. a.* пржекрѣш-ляć, пржекрѣшліć; -ся, *v. p.* бѣ пржекрѣшляну, пржекрѣ-слону; -чѣрнѣніе, -чѣрныва-ніе, -я, *n.* пржеczernienie, ро-czernienie; wykreszenie, wykres-lenie, wymazanie z księgi; -чѣр-ниватѣ, -чѣрнитѣ, *v. a.* прже-czerniać, пржеczernić, poczerniać, poczernić; wszystko brudzić, po-brudzić; wykreslać, wykreslać, wymazać oo z księgi; -ся, *a)* *v. r.* brudzić się, pobrudzić się, smolnić się, posmolnić się; *b)* *v. p.* бѣ пржеczernяну, пржеczernio-луну, poczernionym, posmolionym, pobrudzonum; -чѣртитѣ, *v. perf.*, *v. sub:* Перѣчѣрчиватѣ; -чѣр-чиваніе, -чѣрчиваніе, -я, *n.* прже-гусowanie, пржегусowanie; на nowo гусowanie, odгусowanie; пржекрѣшленіе, пржекрѣшленіе;

-чѣрчиватѣ, -чѣртитѣ, *v. a.* гу-совать на nowo, пржегусовать, пржегусовать; пржекрѣшляć, пржекрѣ-шляć; -чѣсатѣ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Перѣчѣсыватѣ, -ся; -чѣска, -и, *f.*, *сfr.* Перѣчѣс-ніе; -чѣстѣ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Перѣчѣстыватѣ, -ся; -чѣсованіе, -я, *n.* пржеczesa-ние; inne uczesanie; -чѣсыватѣ, -чѣсѣтѣ, *v. a.* пржеczesуwać, прже-czesać, gręplować, пржеgręplo-wać; на nowo czesać, rozczesać, uczesać; -ся, *v. p.* бѣ на nowo czesану, uczesану; бѣ прже-czesувану, пржеczesану, прже-gręplowanу; -чѣтѣ, -а, *m.* прже-ліzienie, пржеrachowanie; прже-уызка, rozostalosc; я всѣхъ знѣю на перѣчѣтѣ, znam ich wszystkich ро szczególe; -чинѣніе, -чиниваніе, -я, *n.* пржеczepowanie, роczepowanie (np. bielizny); прже-temperowanie, potemperowanie (pięro do pisania); -чиниватѣ, -чинитѣ, *v. a.* на nowo porawiać, porawić, reperować, роreperować, пржеreperować (np. bieliznę); porawiać, porawić, прже-temperować (pięro do pisania); -чинка, -и, *f.*, *v.* Перѣчин-ніе; -численіе, -я, *n.* пржеzliczenie, пржеrachowanie; -чис-литѣ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Пере-числятѣ, -ся; -числятѣ, -чис-литѣ, *v. a. l.* пржеrachowуwać, пржеrachować, пржеzliczać, прже-

liczyć; 2. przenosić, прженеіѣ z jednego stanu w drugi; -ся, *v. p.* бѣ пржеrachowувану, прже-rachowanу, пржеzlicзану, прже-liczonу; Пере-чиститѣ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Перѣчистѣтѣ, -ся; -чистка, -и, *f.* пржеczyszczanie, пржеczyszczenie, пржеchózowanie; -читѣтѣ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Перѣчитыватѣ, -ся; -читыва-ніе, -я, *n.* пржеczыtuwanie, од-czыtuwanie; -читыватѣ, -читѣтѣ, *v. a.* пржеczытуwać, пржеczытаć, одczытуwać; -читыватѣ, -читѣтѣ, *v. p.* бѣ пржеczытувану, пржеczыту-вану, одczытувану, одczытану.

Перѣчатѣ, *v. a.* sprzeciwiać się, пржеzaxдаć.

Пере-чичѣтѣ, -чиститѣ, *v. a.* пржеczyszczać, пржеczyszć, chę-доуць, пржеchózоуць; -ся, *v. p.* бѣ пржеczyszczану, пржеczyszczону, chęдоzону, пржеchózоzону; -чичѣніе, -я, *n.* прже-czyszczanie, пржеchózowanie; -чѣной, (-ий), -ая, -оѣ, *adj.* w krótkosci wykazujący.

Перѣчичка, -а, *m. Bot.* (iberis), pierzcha mała, pierzyczka, rze-zycha psia, Włoska.

Перѣчница, -и, *f.* pierznica, pierzniczka, pierzowa puszka.

Перѣчный, -ая, -оѣ, *adj.* pierzowy, pierzyn; прѣчная трава, *v.* Крѣоссъ (sadybny); пѣречная мѣта, Английская, *v.* Пи-пербитѣ.

Пере-шѣгатѣ, *v. perf.*, *v. sub:* Перѣшѣгиватѣ (II); -шѣганіе, -я, *n.* пржеzperowanie, пржеzpraczanie; I. -шѣганыватѣ, -шѣганѣтѣ, *v. n.* пржеzperować, пржеzpraczać, пржеzpraczać, пржеzpraczać; II. -шѣганиватѣ, -шѣгатѣ, *v. a.* пржеchódzic, пржеіѣе krokiem, *v.* krok za krokiem; -шѣ-гитѣ, *v. perf.*, *v. sub:* Перѣшѣгиватѣ (I); -шѣганіе, -шѣганываніе, -я, *n.* пржеzszukiwanie, пржеzszukiwanie; -шѣганыватѣ, -шѣганѣтѣ, *v. a.* пржеzszukiwać, пржеzszukać, szperać, пржеzszperać; -шѣбѣкѣ, -шѣйка, *m.* мѣждуморзе, пржемук; -шѣе-чекѣ, -чка, *m. dim.*, *v.* Перѣшебѣкѣ; -шѣелѣцѣ, -шѣца, *v.* Перѣсеелѣецѣ; -шѣпаўтѣся, *v. perf.*, *v. sub:* Перѣшѣпыватѣся; -шѣптѣтѣся, *v. perf.*, *v. sub:* Перѣшѣптыватѣся; -шѣптываніе, -я, *n.* роzеrты-wanie, роzоzumiewanie się пржеz szperу, szperanie sobie на wzajem; -шѣптыватѣся, -шѣптѣтѣ-ся, -шѣпнѣтѣся, *v. r.* роzоzumi-ewać się, роzоzumieć się пржеz szperу, szperać, роzperać sobie на wzajem; -шѣпѣніе, -я, *n.* пржеzlamуwanie на dwoje, lamanie, тшучzenie; Пере-шѣбѣтѣ, -шѣбѣтѣ, *v. a.* пржеzlamуwać, пржеzlamać на dwoje, lamać, zlamać, тшуч, стшуч; *pop.* *górę brać, wziąć nad kim; -ся, *v. p.*

być złamanym, złamanym, przela-
manym, tłuczonym, stłuczonym;
Перешибёние, -я, n. przela-
manie na dwoje, złamanie, stłu-
czenie; -шибять, -ся, v. perf.,
v. sub: Перешибать, -ся; -
шибё, -а, m. złamanie, stłucze-
nie; miejsce przelamane, stłuczo-
nie; rozłam; -шивка, -и, f. prze-
szuwanie, szucie na nowo; -шив-
ной, -ая, -бо, adj. przeszły, przegro-
biony; -шить, -ся, v. perf.,
v. sub: Перешивать, -ся; v. perf.,
v. sub: Перешивать, -ся; -
шью, -я, v. p. być przestrojony;
-щипаніе, -о, n. przeskubanie;
-щипать, -ся, v. perf., v. sub:
Перещипывать, -ся; -щип-
ивать, -я, n. przeskubywanie;
сфр. Перещипаніе; -щипы-
вать, -щипать, v. a. przeskuby-
wać, przeskubać; wyskubywać,
wyskubać; -ся, v. p. być prze-
skubywanym, przeskubanym;
-щупаніе, -я, n. obmacanie, w-
тупасаніе; -щупывать, -щупы-
вать, v. a. obmacywać, obmaca-
wać, wytupać, wytupać; -ся, v. p.
być obmacywanym, (ob)macanym;
-щаданіе, -я, n. przegryzanie;
-щадать, -ять, v. a. przegryzać,
przegryźć, pogryźć; wszystko po-
жесть, zjeść; -ся, v. p. być prze-
gryzanym, przegryzionym, pogry-
zionym; -щадить, v. a. perf. ob-
jechać, zwiedzić (wiele krajów);
-щадка, -и, f., v. Перезъездъ
& Перезъжаніе; -ездъ, -а, m.
przejazd, przebiecie, przegr-
ава, przeprowadzenie się; -езжа-
ніе, -я, n. przejeżdżanie, prze-
jechanie; -на кругуъ квартиру,
przenoszenie się z jednego mie-
szkania do drugiego; -ять, -ся,
v. perf., v. sub: Перездять, -
ся; -дханіе, сфр. Перездханіе,
Перездъ; -дхать, v. perf., v. sub:
Перездхать; -эк-
заминиваніе, -экзаминиваніе,
-я, n. przeekaminowanie, ро-
вотное екзаминиваніе; -эк-
заминивать, -экзаминивать,
v. a. na nowo екзаминивать, prze-
екзаминивать; -ся, v. p. być na
nowo екзаминиваным, переэка-
миниваным; -ятіе, -ятъ, v. p.
Перевятіе, Перевятъ.

Перигей, -я, m. *Astron. peri-*
gaem, punkt doziemny (biegu
planet).

Перигей, -я, m. *Astron. peri-*
galeum, dosłowneся пункт, do-
слонечник.

Перигія, Перигія, -и, f., v. p.
Перигій. [Іау, балустрада.

Перила, -ъ, n. pl. poręcz, ба-
Перильный, -ая, -ое, adj.
poręczny, poręczowy, balustrado-
wy.

Перильца & Перильца, gen.
-лецъ, n. pl. dim. male poręcz.

Перица, -и, f. pierzyna, pier-
цаť.

Перинный, -ая, -ое, adj.

пierzynny, pierzynowy, piernato-
wy. [risty], przysionek.

Перистиль, -я, m. *Archit. pe-*
ristyl.

Перистый, -ая, -ое, adj. pier-
zysty, pierzasty; перистая руда,
piórkruz; перистая гвоzdика,
gwóździk piórowy, pierzany, pier-
засты. [pierze obrastać, porastać.

Перисты, v. r. pierzść się, v.
Периферія, -и, f. *Geom. ob-*
wód. [ra.

Періе, -я, n. coll. *Eccl. sl. pió-*
reia.

Перійца, -и, f., Перійце, -а,
n. dim. *Eccl. sl. piórkó, pióreczko.*

Періодическій, -ая, -ое, adj.
peryodyczny, okresowy, czasowy.

Періодъ, -а, m. peryod, okres;
лунный, солнечный періодъ, v.
Кругъ (лунный, солнечный);
періодъ лунооблечный, peryod
księżycosłoneczny.

Періа, -и, f. pióro (u) śwідра,
sam koniec śwідра.

Перлаутовый, -ая, -ое, adj.
z piórowej macicy. [іова.

Перлаутъ, -а, m. macica per-
лау, -а, n. pióro wodne.

Перловникъ, -а, m. *Bot. (me-*
lica), trawa perłowa, perłówka.

Перловый, -ая, -ое, adj. pió-
rowy.

Перловый, -ая, -ое, adj. z
perłowej krawy; перловая крупа,
kasza perłowa.

Перльнъ, v. Пельмъ.

†Перпата, -и, f. dawny gatu-
nek bulawy.

Перпата, -и, f., v. Перо
(морске). [zасты.

Перпаты, -ая, -ое, adj. pier-
паты.

Перо, -а, n. 1. pióro; гусяное
перо, гусье pióro; пісчее перо,
pióro do писаня; чертільное перо,
pióro rysownicze; 2. pióro,
pióрко u губы, pletwa; 3. мор-
ское перо, (*pennatula*), pióro
wodne.

Перовникъ, -а, m. piórník,
piórnica. [dlowy.

Перовъч, -ая, -бо, adj. skrzy-
жовый.

Перочинный, -ая, -ое, adj.
do zagłaniania piór służący; пе-
рочинный ножичекъ, ножикъ, по-
жъкъ до piór, сузюжъ.

Перпендикулярный, -и, f.
prostokątność, prostostawność;
-дикулярный, -ая, -ое, adj.
prostopadły, prostostawny; -ди-
куляръ, -а, m. *Geom. prostoa-*
padła.

Перси, -ей, f. pl. piersi.

Персиковый, -ая, -ое, adj.
brzoskwinowy.

Персикъ, -а, m. brzoskwinia
[owoc]; *Bot. (amygdalus persica)*,
brzoskwinia [drzewo]; полевой,
дикій персикъ, v. Бобовникъ.

Перспектива, -и, f. perspekty-
wa. [perspektywny.

Перспективный, -ая, -ое, adj.
†Перстатца, -и, f. rękawic-
zka. [rękawiczonek.

Перстенёкъ, -нъка, m. dim.
Перстень, -тя, m. pierścień.

Перстень, -а, m. dim. paluszek,
mały palec.

Перстень, -а, m. augm. wiel-
ki, niezgrabny palec, palczyško.

Перстеникъ, -а, m. pierścien-
nica, szkatulka na pierścienie.

Перстеной, (-ий), -ая, -бо,
adj. pierścieniowy, pierścionko-
wy, pierścenny; перстеной палецъ,
szwartý palec serdeczny
lub pierścieniowy, pierścienny.

Перстная, -ая, -ое, adj. pal-
cowy; перстная кость, kość pal-
cowa.

Персть, -а, m. palec; укаа-
тельным персть, palec skazujący,
wtóry.

Персть, -и, f. proch; ziemia.

Перуный, Перуновый, v.
Громоубій. [ий.

Перунобный, v. Громоубе-
Перуъ, -а, m. 1. piorun; 2.
Piorun, (bożek starożytnych Słow-
wian).

Перхатъ, Перхуть, v. n. im-
pers. krztusić się, zakrztusić się,
charkać, charknąć, paskać, par-
sknąć.

Перхота, -и, f. charkanie,
krztuszenie się. [ciny.

Перхотина, -и, f. śległa, plwo-
Перхотить, -а, m. charkotli-
wy, charkotliwy, ciągle charka-
jący.

Перхотува, -и, f. charkotli-
wa, charkotliwa, ciągle charka-
jąca.

Перцебдныя птицы, f. pl. *H. n.*
(*rhamphastidae*), pierzajojady, ptaki
pierz jadające.

Перцебдъ, -а, Перцебдець,
-да, m. *H. n.* (*rhamphastoe*), pier-
zajojad, (ptak).

Перчатка, -и, f. rękawiczka;
онъ ходить въ порчаткахъ, on
chodzi w rękawiczkach, on nosi
rękawiczki.

Перчаточка, -и, f. dim. ręk-
awiczka. [cznik.

Перчаточный, -а, m. rękawi-
czniczy.

Перчаточный, -ая, -ое, adj.
rękawiczny, rękawiczkowy.

Перштыр, v. n. *impera* char-
kać, charkotać, krztusić się.

Перьмо, -а, n. dim. 1. piórkó;
2. Bot. listek kwiatkowy.

Перьякъ, -а, m. przedzący
pióra. [pierzany, pierzowy.

Перьяной, (-ий), -ая, -бо, adj.
Pесёць, -ца, m. *H. n.* (*canis*
lagopus), lis biały; piesak.

Песика, -и, f. 1. krótkie szor-
stkie włosy w welnie; 2. Bot., v.
Поодлячъ (чёрный).

Песиковатый, -ая, -ое, adj.
krótkich szorstkich włosów (jak
np. zła welna). [pism, piesek.

Песикъ, -а, m. dim. młody
Песій, -ья, -ье, adj. psi; пё-
сий хвостъ, psi ogon; пёсий дни,
v. Кайикумъ; и. Bot. пёсий
зубъ, v. Зубосканы; пёсий

явѣтъ, в. Собачникъ; пѣсій
гроздь, в. Поояльнъ (слядкоро-
горьскій); пѣсія смерти, в. Лу-
качъ; пѣсія голова, в. Завя-
дѣль; пѣсія ягоди, в. Бѣла-
дѣнна; пѣсій обѣдь, в. Отра-
дѣнскій, в. Пискарь. [в а.
Пескй, -овъ, т. pl. piaski,
piaszozyna, okolica piaszozysta.
Пескобѣтнй, -ая, -ое, adj.
piaskowaty.
Пескозубъ, в. Пискозубъ.
Песколюбъ, -а, т. Bot. (am-
ni), biedrzycznik, aminek.
Пескорой, -я, т. Н. п. (am-
todytes), piasecznik, piaskowy
wegótz.
Песобой, в. Осѣнникъ.
Песокъ, -окъ, т. piasek.
Песочекъ, -чек, т. dim. piase-
sek.
Песочница, -и, f. piasecznica,
piaszczolka, piasecznik.
Песочный, -ая, -ое, adj. piase-
czny, piaskowy; песочные ча-
сы, piasecznik, zegar piaseczny,
klipsyda.
Пѣстникъ, -а, т. 1. dim. tłuczek
moździerzowy; 2. Bot. (pistillum),
slupek owocowy.
Пестовой, (-ий), -ая, -бе, adj.
tlukowy, tłuczkowy.
Пестредина, в. Пестредь.
Пестрединный, -ая, -ое, adj.
z piótna w prążki, w paski.
Пѣстредь, -и, f. piótno w
prążki, w paski.
Пестрѣно, -я, п. pstrzenie.
Пестрѣный, -ая, -ое, adj.
pstrkowy.
Пестрѣцъ, -а, т. Bot. (poly-
porus), gatunek grzyba; ii. в.
Трутникъ (чешуйскій).
Пестрина, -и, Пестриня, -я, f.
pstrkotosc.
Пестрить, 1. в. а. pstrzyć,
pstrzym robić; 2. в. impers. śmić
się; пестрѣть въ глаза́хъ, śmić
mi się w oczach. [nieco pstry.
Пестроватый, -ая, -ое, adj.
Pestrotá, -я, f. pstrkotosc.
Пеструшка, -и, f. Н. п. 1.
(calvo fario), łozosiorstrąg; 2.
(mus lemnus), muzy leming.
Пѣстрый, -ая, -ое, adj. pstry,
pstrkowy.
Пестрѣть, в. п. pstrzedć.
Пестредь, в. Пестредь.
Пестрякъ, в. Пестрѣцъ.
Пестъ, -а, т. tłuk moździer-
kowy, tłok.
Песцовый, -ая, -ое, adj. lisi.
Песчанникъ, -а, т. piaskowiec,
kamień piaskowy.
Песчанка, -и, f. 1. gлина z
piaskiem pomieszana; 2. Н. п.
(tuberisa passerina), wróblowiec,
trznadel, (ptak); 3. Bot. (arenaria),
piaskowiec polny; ii. в. Ообка
(песчаная).
Песчаный, -ая, -ое, adj. piase-
czysty; песчаный камень, ка-
мѣнь piaskowy, piaskowiec; пес-
чаная трава, в. Песчанка (3).

Песчи́на, -и, f., Песчинка,
-и, f. dim. piaseczek, ziarnko,
ziarneczko piaskowe.
Песъ, -а, т. pies.
Петарда, -и, f. petarda, szturm-
ak, do szturmowania bram miej-
skich. [zawiaska.
Пѣтелька, -и, f. dim. pętelka;
Пѣтельный, -ая, -ое, adj. pę-
telkowy; zawiaskowy.
Петитъ, -а, т. Typogr. petyt.
Пѣтлица, -и, f. pętlica.
Пѣтля, -и, f. węzeł; pętla, pę-
telka; dziurka guzikowa, buto-
niera; zawiaska; дѣверная пѣтля,
zawiasa u drzwi.
Петрова-рыба, Н. п. (trachi-
nus), gyba morska.
Петровка, -окъ, т. post.
przed świętym Piotrem i Pawłem.
Петровъ-день, święto aposto-
łów Piotra i Pawła.
Петровъ-нощь, в. Петровки.
Петровъ-батогй, в. Цикор-
никъ (2. Bot.).
Петрушечникъ, -а, т. Bot.
(caucalis), pietrasznik, piotrowe
ziele, pietruszka dzika.
Петрушечный, -ая, -ое, adj.
pietruszkowy.
Петрушка, -и, f. Bot. (apium
petroselinum), pietruszka; дикая,
собачья петрушка, (aethusa cyna-
rium), szalen, błekot; коровья
петрушка, в. Кѣрвель (дикій);
кочечья, воиучая петрушка, в.
О мѣгъ (водной).
Печалить, в. а. smucić, za-
smucać, trapić; -ся, в. r. smucić
się, trapić się, gryźć.
Печаловатися, Ecl. sl. в. r. 1.
в. Печалиться; 2. в. Покро-
вительствовать, Ходатай-
ствовать.
Печаль, -и, f. smutek, troska,
zgryzota, żal, żalosc, żaloba;
ходить въ печаль, chodzić w ża-
lobie; oplakiwać.
† Печальникъ, -а, т. troskli-
wiec, który się troszczy o со.
Печальный, -ая, -ое, adj.
smutny, strapiony, żalowany, sklo-
rotany. [presser.
Печальничекъ, -а, т. drukarz,
Печатаніе, -я, п. drukowa-
ніе; pieczętowanie.
Печатать, в. а. drukować; pie-
czętować; -ся, в. p. być druko-
wanym; być pieczętowanym.
Печатка, -и, f. dim. pieczętka.
Печатливо, Печатлѣть, Ecl.
sl., в. Печатаніе, Печатать.
Печатникъ, -а, т. drukarz.
† Печатница, в. Типографія.
Печатный, -ая, -ое, adj. 1. дру-
кованый; печатный станокъ, пра-
ва drukarski; печатный дворъ,
(t), drukarnia; 2. stepowany,
opieczętowany.
Печатня, -и, f. drukarnia.
Печаточка, -и, f. dim. pieczę-
teczka; в. Печатка.
Печаточникъ, -а, т. pieczę-
tkarz, со pieczętki robi.

Печаточный, -ая, -ое, adj.
pieczętkowy.
Печатъ, -и, f. 1. pieczęć; 2.
pieczętka; 3. Typogr. druk; 4.
печатъ Соломонова, Bot. babikró-
wka; в. Купѣна.
Печѣніе, -я, п. pieczenie.
Печѣнка, -и, f. dim. wątroba,
mała wątroba; ii. wątroba.
Печѣночная трава, в. Вѣтре-
ница (печѣночная). [trobka.
Печѣночка, -и, f. dim. wą-
trobniczka, -а, т. Bot. (agri-
monia eupatoria), grzywo; печѣ-
ночникъ трилистный, в. Вѣтре-
ница (трилистная).
Печѣночный, -ая, -ое, adj.
wątrobný; печѣночная кровь,
krew wątrobná; печѣночная тра-
ва, в. Вѣтвенца (печѣночная).
Печѣный, -ая, -ое, adj. pie-
czony.
Печень, -и, f. Anat. wątroba.
Печенье, -я, п. pieczenie; pie-
czywo.
Печенью (ii. пѣченью, -я), -я,
п. krewt spleńka, zsiada; Med.
(placenta sanguinea), krewt skrzepia
na talerzu.
† Пещѣра, в. Пещѣра. [пѣнь.
Пещерникъ, Bot., в. Шаши-
Пещѣрка, в. Пещѣрка.
Пещѣрскій, -ая, -ое, adj. в
pieczarze, w jaskini mieszkający,
pieczarski, pieczarowy; пещѣрскій
монастырь, klasztor pieczarski, в.
Pieczarzu. [karzowa.
Пѣчен, -и, f. pieczarka, pie-
czywo, -а, п. pieczywo, cla-
sta. [cyjna.
Печина, -и, f. pieczyna, pe-
чѣница, -и, f. augm. pieczy-
sko. [pozostale.
Печинце, -а, п. grzyz od pieca
Пѣчка, -и, f. dim. piecek,
piecyk. [со piece stawia.
Печникъ, -а, т. piecnik, zdun,
Печной, (-ий), -ая, -бе, adj.
piecowy.
Печура, -и, f. 1. dziura pie-
cowa, szeluz (?); 2. Anat., в.
Płuźka (Anat.) & Плуźнина.
Печурскій, -ая, -ое, adj. ja-
skiniaty. [чура (1).
Печурка, -и, f. dim., в. Пе-
1. Пѣчь, -и, f. piec; обжа-
тельная, отражательная, пламен-
ная пѣчь, etc., в. sub: Обжигá-
тельный, etc.; пѣчь хлѣбовъ,
jedno piecuzno chleba; пѣчь кир-
пичѣй, jedno palenie, paliwo ce-
glę; §. оъ семъ пѣчѣй хлѣбъ
ѣдлѣя, on z siedm pieców chléb
jadł, chytzreo.
II. Пѣчь, в. а. 1. piec (chléb,
etc.); 2. piec, dopiekać, palić;
сѣбно пѣчать, sѣбно piecze,
pali; -ся, а) в. p. być pieczo-
nym; б) в. r. piec się (na sto-
ncu); - о чѣмъ, *mieć piecze,
staranie, troszczyć się о со.
Пѣшная, -и, f. łom, drag żo-
lazny. [podziemny, jaskinia.
Пещѣра, -и, f. pieczara, łoch

Пещеристый, в. Печуристый.
Пещерка, -и, *f. dim.*, в. Пещера.

Пещерникъ, -а, *m.* mieszkający w pieczarze, w jaskini, pieczarnik.

Пещерница, -ы, *f.* mieszkająca w pieczarze, w jaskini, pieczarnica. [*czagowy.*]

Пещерный, -ая, -ое, *adj.* пещерный, *v. r.* (о щемъ, о кожъ), мѣсь пещеръ, старание, troszczyć się о со.

Пещицькѣ, в. Печникѣ.
Пещной, (-ий), в. Печной.
Пещь, в. Печь.

Пивышко, -а, *n.* piwsko.
Пивница, -ы, *f.* piwnica do trzymania piwa. [*piwny.*]

Пивной, (-ий), -ая, -ое, *adj.*
Пиво, -а, *n.* piwo; 2. *Eccl.* el. парбѣ.

Пиво-вареніе, -я, *n.* piwo-warstwo, piwo-warzenie; -варенка, -и, *f. dim.* mała piwo-warnia, browarnia, mały browar; -варенный, -ая, -ое, *adj.* piwo-warny; пиво-варенный заводъ, browar; -варничать, *v. n.* piwo-warstwem trudnić się; -варный, *v.* Пивоваренный; -варня, -и, *f.* piwo-warnia, browarnia, browar; -варь, -а, *m.* piwovar.

Пилалица, -ы, *f. n.* (*Fringilla taceolus*), сзяка (ptak); пилгалца глухая, (*Charadrius gregarius*), gatunek siewki (ptak).

Пилалка, в. Пилалица.

Пилантъ, -а, *m.* *Bot.* (*ruta graveolens*), ruta. [*pigwa.*]

Пилва, -ы, *f.*, в. Квиль (*Bot.*)
Пилвовый, -ая, -ое, *adj.* pilwowy. [*kazel.*]

Пилгой, -я, *m.* pigmentczyk,
Пилгусь, -а, *m.* zupa kwasna z orbkami.

Пилжа, -ы, *f. Bot.* (*tanacetum vulgare*), wrotusz; zeniszek.

Пилжовый, -ая, -ое, *adj.* wrotilowy, в. Ванянь. [*tyczowy.*]

Пилзъ, indecl., в. Глина (битая).

Пилка, -и, *f.* pika, lancza, dzida.

Пилканіе, -я, *n.* piszczenie (ptaszki).

Пилкать, Пилкунуть, *v. n.* piszczeć, piskać; сидѣ не пилкун, сидѣ ани піснїи. [*kownik.*]

Пилкунеръ, -а, *m.* pikinier, pikunierъ, -ая, -ое, *adj.* pikunierowy.

Пилкетъ, -а, *m.* 1. pikieta, czaty, straż; 2. pikiet, (gra w karty).

Пилки, -и, *f. pl.* wino, (kolor w karty). [*ejbikowa.*]

Пилкицькѣ, -а, *m.* piknik, uczta

Пилкунуть, в. Пилкать.

Пилковка, -а, *f.* winna karta.

Пилковный, -ая, -ое, *adj.* (о kartach); winny; пилковный тузъ, winny туз.

Пилъ, -а, *f.* pila do drzewa; pilnik; pila siłarska.

Пилъ-рыба, -ы, *f. n.* (*pristis*), pila-ryba morska.

Пилавъ, -а, *m.* pilaw, [*u Turków: potrawa z ryżu i baraniny*].

Пиланіе, -я, *n.* pilowanie.

Пилигримка, -и, *f.* pielgrzymka. [*pielgrzyski.*]

Пилигримскій, -ая, -ое, *adj.*
Пилигримство, -а, *n.* pielgrzymstwo.

Пилигримъ, -а, *m.* pielgrzym.

Пиликало, -а, *m.*, Пиликальщикъ, -а, *m.* rzeźpola, źle grający (*np.* na skrzypcach).

Пиликаніе, -я, *n.* rzeźpolenie.

Пиликать & Пиликать, *v. n.* rzeźpolicь, źle grać (*np.* на skrzypcach). [*nikarz.*]

Пилильщикъ, -а, *m.* tracz, pilnikъ, *v. a.* pilować, trzeć drzewo, pilować pilnikiem; -ся, *v. p.* być pilowanym. [*pilniczek.*]

Пилка, -и, *f.* pilka do tarcia, Пилка, Пилковка, -и, *f.* pilowanie. [*czka.*]

Пилочка, -и, *f. dim.* pile-линьный, -ая, -ое, *adj.* pilow-у; пильная доска, tarcica; пиль-ный лѣсъ, drzewo zdadne do pilowania na deski; пильная мельница, tartak; пильная трава, в. Серпуха (красильная).

Пилщикъ, -а, *m.* pilarz, tracz.

Пилюкъ, в. Канюкъ.

Пилюлочка, Пилюлька, -и, *f. dim.* piguleczka. [*pigulki robi.*]

Пилюльничъ, -а, *m.* ten со Пилюльный, -ая, -ое, *adj.* pigulkowy.

Пилюля, -и, *f.* pigulka.

Пилястра, -ы, *f.* *Archit.* plastra, słup prostokątny przy ścianie, nadraszt. [*cziki.*]

Пилентъ, в. Пѣрецъ (Индѣй-ский).

Пилініе, -я, *n.* kopanie nogi. † Пиліарда, в. Петарда.

Пилнать, Пилнуть, *v. a.* kopać, kopać nogami.

Пилнивъ, -а, *m. n.* (*Artemodytes*), gatunek gęsi; пилнивъ лугуцїи, в. Албатрѣсъ.

Пилногоръ, -я, *m. n.* (*Cyclopterus lumpus*), zając morski.

Пилнокъ, -нка, *m.* kopnięcie, pchnięcie nogi. [*пѣрзваня.*]

Пилперментъ, -а, *m.*, в. Мята

Пилпка, -и, *f. pop.* pilpka, fajka.

Пилра, -ы, *f. l. Eccl.* el. sakwa, torba; 2. (†), żyto; 3. мака żyтня. [*ostroslup.*]

Пилраида, -ы, *f.* piramida, Пилраидальный, -ая, -ое, *adj.* piramidalny, ostrosłupny.

Пилраидка, -и, *f. dim.* piramidka. [*piramidowy.*]

Пилраидный, -ая, -ое, *adj.*

Пилратъ, -а, *m.* pirat, rozboj-ник morski.

Пилриный, -ая, -ое, *adj.* бѣсиад-ный, бѣсиadowy, godowy.

Пилрваніе, -я, *n.* бѣсиadowa-ние, ucztowanie, godowanie.

Пилрвателъ, -я, *m.* бѣсиадник, ucztownik, godownik.

Пилрватъ, *v. n.* бѣсиadować, ucztować, godować, bankietować.

Пилрѣтъ, -а, *m.* pasztet, pirog.

Пилрѣтъкѣ, -жкѣ, *m. dim.* pasztetecik, pirołek.

Пилрѣтъце, -а, *m. augm.* pasztetecisko, wielki pirog.

Пилрѣтъникъ, -а, *m.* pasztet-ник, pirożnik. [*pirożnica.*]

Пилрѣтъница, -ы, *f.* pasztetnica, Пилрѣтъный, -ая, -ое, *adj.* pasztetowy, pasztetny, piroż-ный; -аго, *s. n.* ciasta.

Пилрѣжня, -и, *f.* pasztetnia, piekarnia pirożna. [*metr.*]

Пилрѣмѣтъ, -а, *m.* *Phys.* piro-мѣтъ, в. Карбѣнкулъ (1).

Пилрѣфѣръ, -а, *m.* pirofor.

Пилрѣшка, -и, *f.* biesiada, hu-lanka. [*-á, n.* biesiada, uczta.]

Пилрѣство, -а, & Пилрѣство, Пилрѣствованіе, -я, *n.* бѣсиadowanie, ucztowanie, odpra-wianie uczty.

Пилрѣствователъ, -я, *m.* gość; бѣсиадник, bankietnik.

Пилрѣствоватъ, *v. n.* znajdo-wać się na jakiej uczcie; ucztow-ać, dawać uczty, bała.

Пилрѣ, -а, *m.* biesiada, uczta, gody, bał; dawać пилрѣ, dawać учты, bała. [*l dobrze.*]

Пилсѣка, -и, *m.* писзъць пи-рѣсало, -а, *n.* *Eccl.* el. narzѣ-дзе do писаня, rylec.

Пилсѣльный, -ан, -ое, *adj.* do писаня служъць.

Пилсѣнь, в. Ванянь.

Пилсѣніе, -я, *n.* писаніе; Свя-щенное писаніе, pismo Święте.

Пилсѣнный, -ая, -ое, *adj.* писа-ный; malowany.

Пилсарклий, -ая, -ое, *adj.* пи-сарскїи; писарская, -ой, *s. f.* писарня, kancelarya.

Пилсаръ, -я, *m.* pisarz, kaeol-listy, kopista.

Пилсѣтелъ, -я, *m.* pisarz, autor.

Пилсѣтельница, -ы, *f.* pisarka, autorka.

Пилсѣть, *v. a.* 1. pisać; 2. ma-lować; -ся, *a)* *v. r.* pisać się (czém), pisanować się; *б)* *v. p.* 1. być pisanym; 2. być malowa-ным. [*piasta.*]

Пилсѣць, -сць, *m.* pisarz, ко-писаніе, -я, *n.* писzczenie.

Пилскаръ, -я, *m. n.* (*Cyprius gobio*), kielb' (ryba).

Пилскарать, Пилскаруть, *v. n.* piszczeć, piskać, piskać; gwizdać.

Пилскливыи, -ая, -ое, *adj.* piskliwy. [*Пилскарать.*]

Пилскутъ, *v. semel.*, *v. sub.*

Пилскузѣбъ, -а, *m. n.* (*Cyprius plocinus*), kielba morska, ol-szanka, (ryba). [*pisk.*]

Пилскотня, -и, *f.* писzczenie;

Пилскулька, -и, *f.* писzczałка.

Пилскуць, -а, *m.* писzczek, piskala.

Пилскунья, -и, *f.* писzcзка.

Пилскъ, -а, *m.* pisk, писzczenie.

Пилскенникъ, -а, *m.* *Eccl.* el. pisarz.

Пистолётець, -тца, Пистолётець, -а, *m. dim.* pistolecik.
Пистолётникъ, -а, *m.* holstra.
Пистолётный, -ая, -ое, *adj.* pistoletowy; пистолётный выстрѣлъ, wystrzał pistoletowy.

Пистолеть, -а, *m.* pistolet.
† Пистоль, -н, *f.*, *v.* Пистолеть.
Пистольный, *v.* Пистолётный.
Пистонъ, -а, *m.* piston do bronі palnej. [billeek.

Писѣлка, -и, *f.* karcieszka, Писѣловый, -ая, -ое, *adj.* pi-sarski, pi-sarszowy. [Подъячий.
† Писчикъ, -а, *m.*, *v.* Писарь & Писчий, -ая, -ее, *adj.* do pi-sania słuŹacy.

Письменникъ, -а, *m.* *prop.* u-miejaŹcy pi-sać i czytać.
Письменница, -и, *f.* *prop.* u-miejaŹca pi-sać i czytać.
Письменность, -и, *f.* pismien-nictwo, literatura.

Письменный, -ая, -ое, *adj.* pi-sany; pi-smienny, pi-smowy; пи-сьменный слогъ, styl listowy.
Письмецо, -ѣ, *n. dim.* liścik, maleńki list. [sanie, charakter.

Письмо, -ѣ, *n.* list, pismo; пи-сьмовый, -а, *m.* ksiąŹka z wzorami listów, sekretarz.

Письмоводецъ, -дца, *v.* Пись-моводитель.
Письмоводитель, -и, *m.* pi-sarz sądowy, protokolista.

Письмоводительство, Письмо-водство, -а, *n.* urząd pi-sarza sądowego.
Письмоводецъ, -ца, *m.* *Ecd. sl.* Historoz, bruyfragier; *it. v.* Голубъ (письмоводецъ).

Письмоводитель, -а, *m.* od-dawca listów.
Письма, -они, *n.* *Ecd. sl.* 1. gloska; *v.* Бѣва; 2. р. писъме-на, -ъ, науки piękne, wyzłomene.
Письмянница, -и, *f.* wzory do pi-sania kaligraficznie.

Письмянный, *v.* Грамотный.
Питаніе, -я, *n.* żywienie, karmienie. [miciel.

Питатель, -я, *m.* żywiciel, кар-мительница, -и, *f.* żywi-cielka, karmicielka.
Питательность, -и, *f.* роу-зность, poziłość.

Питательный, -ая, -ое, *adj.* роу-зный, poziły, suty; *it. v.* Сокъ (питательный).
Питать, *v.* а. żywić, роу-зывать, karmić, poilać; - въ кому вра-дѣ, mieć niepawisć na kogo; - надеждоу, karmić kogo nadzieja; -ся, а) *v. r.* żywić się; б) *v. p.* być żywionym, karmionym, *etc.*

Питейный, -ая, -ое, *adj.* pi-тун, pi-talny, do pi-sa; питейный медъ, miód pitny; питейный домъ, karczma, szynk; питейный сборъ, podatek od trunków.
Питё, -я, *n.* picie, napój.
Питомецъ, -нца, *m.* wucho-waniec.

Питомца, -и, *f.* wychowanka.

Питомникъ, -а, *m.* szkółka.

Питовство, -а, *n.* wychowanie.

Питѹльникъ, -а, *m.* *Bot. (ga-leopsis),* koci rysek; badyl.

Питѹхъ, -а, *m.* pi-jak.

Пить, *v.* а. pić; ётого не льяъ пить, tego nie można pić; онъ не пьётъ, on nie pije; пить таба-къ, (prop.), zażywać tabakę; пить горькую чаю, wypijać kie-lich gorzocy, być w biedzie, w niezszczęściu; пить за чьѣ-либо здорѹвье, pić za czyje zdrowie; пить съ кѣмъ-либо чаю братства, pić z kim za panie bracie.

Питьё, -ѣ, *n.* picie, napój.

Пиханіе, -я, *n.* pchanie.

Пихать, Пихнуть, *v.* а. pchać, pchnąć, porzynać.

Пиха, -и, *f.* *Bot. (abies pecti-nata),* limba, limba; świerk.

Пихтовникъ, -а, *m.* las lin-bowy; las świerkowy.

Пихтовый, -ая, -ое, *adj.* lin-bowy; świerkowy. [ручуваць.

Пичкать, *v.* а. napychać, на-пичьга, -и, *f.* ptak.

Пичѹжечка, Пичѹшка, -и, *f.* *dim.* ptaszek.

Пичѹжница, *v.* Перлѹвка.

Пища, -и, *f.* pokarm.

† Пищаль, -и, *f.* 1. rusznica, strzelba; 2. piszczałka z trzciny.

† Пищальникъ, -а, *m.* 1. kan-onier; 2. *Bot.* drzewo doazu podobne; *v.* Бузина (кислота).

Пищать, *v.* *n.* piszczeć.

Пищевареніе, -я, *n.* trawienie.

Пищеварительный, -ая, -ое, *adj.* strawny.

Пищѹкъ, -щкѣ, *m.* wabik.

Пищѹха, -и, *f.* *H. n.* (lagomys), zając górny.

Пищѹкъ, -а, *m.* gatunek małyru.

Пищисно, *adv.* *Mus.* pian-nissimo.

Пищистка, -я, *f.* fortepian-istka, grająca na fortepianie.

Пищистъ, -а, *m.* fortepianista, grający na fortepianie.

Пиано, *adv.* 1. *Mus.* piano; 2. fortepian, klawikord.

Пианофорте, *v.* Фортепиано.

Пидесталь, *v.* Пидесталъ.

Пидеса, -и, *f.* sztuka teatralna.

Пійта, *v.* Поэтъ.

Пійтика, -и, *f.* poetyka.

Пійтйческій, -ая, -ое, *adj.* poetyczny, umotworczy.

Пійтъ, *v.* Поэтъ. [nierski.

Піонерный, -ая, -ое, *adj.* pio-nierski.

Піонеръ, -а, *m.* pionier, żoł-nierz do kopania rowów *etc.* u-żywany.

Піонія, -и, *f.* Піонъ, -а, *m.* *Bot. (rasonia officinalis),* пионія.

Піавица, -и, *f.* *H. n.* (hirudo medicinalis), pi-jawka.

Піавичій, -ья, -ье, *adj.* pi-jaw-czany, pi-jawkowy.

Піавка, -и, *f.* *dim.* pi-jaweczka.

Піавочка, -и, *f.* *dim.* pi-jaweczka. [jawczany, pi-jawkowy.

Піавочный, -ая, -ое, *adj.* pi-

пійавъ, Піанъ, -а, *m.* *Tyrog.* Źelazo wyrpukle do prasowania.

Піаваніе, -я, *n.* pi-уwanie, Źeglowanie.

Піаватель, -я, *m.* Źeglarz.

Піавательный, -ая, -ое, *adj.* pi-уwny, do pi-уwania słuŹacy; pi-авательное перѹ, skrzela u ryb; *v.* орлава.

Піавать, *v.* *n.* 1. pi-уwać; 2. Źeglować; 3. pi-авать na бѹдухъ, bujać się w powietrzu.

Піавень, -ви, *m.* topień.

Піавиковый, -ая, -ое, *adj.* *Miner.* szpatowy.

Піавикъ, -ѣ, *m.* *Miner.* szpat.

Піавиленный, -ая, -ое, *adj.* do topienia (kruszców) słuŹacy, topny.

Піавило, -а, *n.* skrzela u ryb.

Піавилникъ, -а, *m.* tygiel do topienia kruszców, topnik.

Піавильный, *v.* Піавиленный; плавильный горшокъ, *v.* Пла-вильникъ. [huta do topienia.

Піавильня, -и, *f.* topielnia, Піавильщикъ, -а, *m.* pi-ави-ciel, topnik, roztapiacz.

Піавить, *v.* а. 1. pi-авić, krus-zcze roztapiać; 2. spławiać (wo-дa *np.* drzewo).

Піавка, -и, *f.* 1. pi-авienie, to-пienie kruszców; 2. spławianie.

Піавѣй, -ая, -ое, *adj.* то-рпny, topniasty.

Піавкость, -и, *f.* topniłość.

Піавленіе, -я, *n.* pi-авienie, topienie kruszców.

Піавность, -и, *f.* (prop. & *) gładkość; pi-уność (np. stylu).

Піавной, (-нѣ), -ѣя, -ѣе, *adj.* spławiony. [& *) gładki; pi-уny.

Піавный, -ая, -ое, *adj.* (prop.) spławny, -и, *f.* towienie ryb siecią na szciolnach.

Піавокъ, -вкѣ, *v.* Попла-влювчикъ, -а, *m.* *H. n.* (tringa lobata), kokoszka wodna.

Піавуѹ, -а, *m.* *Bot. (Lycopo-dium),* wódczaga wrѹنية; плавунъ сосновидный, *v.* Баранецъ.

Піавчикъ, -а, *m.* siś, spła-wiający drzewo. [pi-уwy.

Піавый, -ая, -ое, *adj.* *Ecd. sl.* Піавальщикъ, -а, *m.* ptaszek.

Піавальщикъ, -а, *m.* ptaszka.

Піаваніе, -я, *n.* pi-аванie, placz.

Піаватель, -я, *m.* pi-ака.

Піавательный паспортъ, *m.* pas-портъ przez rząd wydany.

Піаватъ, -а, *m.* 1. aŹsz; pa-szkwil; 2. paszportъ przez rząd wydany.

Піавать, *v.* *n.* pi-акаć; горько pi-акавъ, gorzko pi-акаć; pi-ака-ю о чей смерти, opi-акиwać czyją śmierć; -ся, *v. r.* pi-акаć.

Піавливый, *v.* Піавойный.

Піавьса, -и, *s.* с. pi-ака.

Піавсийный, -ая, -ое, *adj.* pi-акоzliwy.

Піавуѹ, -а, *m.* *Bot. (Lytthrum salicaria),* krwawnica, krwawnik.

Піавуѹчий, -ая, -ее, *adj.* pi-

сзасу; *Bot.* v. Берёза, Ива [күша].

Плакүша, -и, *f. var.*, v. Клы.

Пламенстый, -ая, -ое, *adj.*

plomienny, plomienny.

Пламеник, -а, *m.* 1. pochodnia; 2. glutloch, otwór dymarski którym płomień wyschodzi; 3. *Bot.* (phlox), płomyk.

Пламеница, -ая, -ое, *adj.* plomienny, plomienny; * ogniasty, gwałtowny.

Пламенозидный, -ая, -ое, *adj.* plomienny, ogniasty.

Пламень, -и, *f.* płomień.

Пламенеть, *v. n.* (прогр. & *) plomiennieć, plomiennieć się.

Пламенчко, -а, *m.* *dim.* plomienko.

Планы, -и, *n.* płomień.

Планета, -ы, *f.* planeta.

Планетник, -а, *m.* *Astron.* machina przedstawiająca układ i bieg planet.

Планетный, -ая, -ое, *adj.* planetarny, należący do planet; планетное круговращение, bieg planet, droga planet.

Планметрический, -ая, -ое, *adj.* planimetryczny.

Планметрия, -и, *f.* *Mathm.* planimetria, geometrya płaska.

Планметр, -а, *m.* *Mathm.* planimetr.

Планирование, -я, *n.* nakle-

планировать, *v. a.* naklejać, napuszczając papier klejową wodą.

Планик, -и, *f.* listwa.

Планичка, -и, *f.* *dim.* listewka.

Плантатор, -а, *m.* ran plantacyi.

Плантация, -и, *f.* plantacja.

Планшевый, v. Ближевый.

Плань, -а, *m.* plan, abrys, rys, rysunek; * układ, projekt, zamiar.

Плантани, -и, *n.* plantanie, rozplantanie.

Плантанный, Плантанный, -ая, -ое, *adj.* rozplantany. [тас.]

Плантасть, *v. a.* plantać, rozplantać.

Пластильня, v. Плющильня.

Пластина, -и, *f.* Пластинак,

-и, *f.* *dim.* belka rozplupana, rozszepcona; соболья -, skóra sobolowa.

Пластиновый, -а, *m.* rozplupana belka, rozplupane drzewo.

Пластинный, -ая, -ое, *adj.* składający się z belek wduż rozplupanych.

Пластиночник, -а, *m.* *Bot.* (agaricus), bedka liściowa; szaratoroch; пластиночник вонючий, v. Волуха; пластиночник губитель, v. Чернуха (*Bot.*); пластиночник фиолетовый, v. Свищуха (1); пластиночник полевой, v. Шампинионъ. [шш.]

Пластинчатый, v. Пластин-Пластинческий, -ая, -ое, *adj.* plastyczny, kształtujący. [шш.]

Пластинчик, -а, *m.* plastyczny.

Пластинчик, -а, *m.* *Bot.* (agaricus), bedka liściowa; szaratoroch; пластиночник вонючий, v. Волуха; пластиночник губитель, v. Чернуха (*Bot.*); пластиночник фиолетовый, v. Свищуха (1); пластиночник полевой, v. Шампинионъ. [шш.]

Пластинчатый, v. Пластин-Пластинческий, -ая, -ое, *adj.* plastyczny, kształtujący. [шш.]

Пластинчик, -а, *m.* plastyczny.

Пластинчик, -а, *m.* *Bot.* (agaricus), bedka liściowa; szaratoroch; пластиночник вонючий, v. Волуха; пластиночник губитель, v. Чернуха (*Bot.*); пластиночник фиолетовый, v. Свищуха (1); пластиночник полевой, v. Шампинионъ. [шш.]

Пластинчатый, v. Пластин-Пластинческий, -ая, -ое, *adj.* plastyczny, kształtujący. [шш.]

Пластинчик, -а, *m.* plastyczny.

Пластинчик, -а, *m.* *Bot.* (agaricus), bedka liściowa; szaratoroch; пластиночник вонючий, v. Волуха; пластиночник губитель, v. Чернуха (*Bot.*); пластиночник фиолетовый, v. Свищуха (1); пластиночник полевой, v. Шампинионъ. [шш.]

Пластинчатый, v. Пластин-Пластинческий, -ая, -ое, *adj.* plastyczny, kształtujący. [шш.]

Пластинчик, -а, *m.* plastyczny.

Пластырь, -я, *m.* *Med.* plaster; нарывной -, plaster ciągący.

Плата, -ы, *f.* piasa, zaplata, wuplata, oprlata.

Платёжный, -ая, -ое, *adj.* platny, wuplacalny.

Платёжь, -а, *m.* piasa, zaplata, wuplata.

Платёльщикъ, -а, *m.* platnik.

Платёльница, -ы, *f.* platnica.

Платина & Платина, -ы, *f.* platyna, białe złoto.

Платинный, Платиновый, -ая, -ое, *adj.* platynowy.

Платить, *v. a.* piasić, wuplacać; * odwdzięczać.

Платно, -а, *n.* *Ecol. sl.* płótno.

Платокъ, -ткѣ, *m.* chustka.

Платочекъ, -чекѣ, *m.* *dim.* chusteczka. [cznik, co chustki robi.]

Платочникъ, -а, *m.* chustek.

Платочный, -ая, -ое, *adj.* chustkowy, chusteczny.

Платформа, -ы, *f.* *Fortf.* *Artill.* płaskie pokrycie dachu, taras, pomost. [Анбстольникъ.]

Платъ, -а, *m.*, v. Платокъ & Платё, -я, *n.* suknia, odzienie.

Платёце, -а, *n.* *dim.* sukienka.

Платяной, (-ій), -ая, -ое, *adj.* do odzienia służący lub należący; платяной шкафъ, szafa na suknie; платяной рядъ, tandeta, kramy tandeciarskie; платяное, v. Мясачное.

Плауный, Плауъ, v. Плауный, Плауъ.

Плѣха, -и, *f.* klo, rusztowanie do trawienia zbrodniarzy, wilotyna.

†Плѣхта, -ы, *f.* 1. spódnica; 2. v. Врѣтше, Власяница.

Плѣць, -а, *m.* płas.

Плѣць-адъютантъ, -а, *m.* адъютант płасу. [major.]

Плѣць-майоръ, -а, *m.* плас-Плѣць-форма, v. Платформа.

Плѣчвица, *Ecol. sl.*, v. Пластильница.

Плѣчвиный, -ая, -ое, *adj.* płaszczywy; orlakany, żaloszny, smutny. [2. łatanie.]

Плѣчице, -я, *n.* 1. płaszenie; 2. Плѣчиный, -ая, -ое, *adj.* płaszczywy.

Плѣць, -а, *m.* płasz, płkanie, narzekanie, biadanie; юдоль плѣца, dolina płасу.

Плѣчбный мостъ, *m.* pontonowy most, ponton.

Плѣчбъ, -а, *m.* ponton; most z dwóch łodzi razem zbitych.

Плѣшій, *adv.* płaszem, na płasz; клясть кирпичъ плѣшій, клясть цеглые пшаско, на пшаск.

Плѣшяной, -ая, -ое, *adj.* na płasz położony; плѣшяная клядка кирпичъ, układanie cegły na płasz.

Плѣшяница, -ы, *f.* całun, w który obwinięto Jezusa Chrystusa.

Плѣщевой, (-ій), -ая, -ое, *adj.* piaszczowy.

Плѣщъ, -а, *m.* piaszcz.

Плѣды, Пшѣды, v. Пшѣды.

Плевá, -я, *f.* 1. biona, bionka; 2. v. Ободочка (3) & Перепонка; 2. v. Мякина.

Плевáка, -и, *m.* spruwacz.

Плевáльникъ, -а, *m.* Плевáльница, -и, *f.* pługaczka, pługalnik, naczyńie do płucia.

Плевáльный, -ая, -ое, *adj.* do płucia służący; плевáльный ящикъ, v. Плевáльникъ.

Плевáние, -я, *n.* płucie.

Плевáть, Плюнуть, *v. a.* płuć, spruwać, pługać; *por.* * płuć na kogo.

Плевелле, -я, *n.*, v. Плевелъ.

Плевелъ, -а, *m.* *Bot.* (olium), kłkol; - однолѣтній, (*t. temulentum*), kłkol roczny; - многолѣтній, (*t. perenne*), kłkol trwały. [плевну.]

Плевельный, -ая, -ое, *adj.*

Плевистый, -ая, -ое, *adj.* Anat., *Bot.* bionisty, bioniany, skórkowaty, lupinowy.

Плевнякъ, -а, *m.* Плевнякъ, -ы, *f.* 1. spichrz na plevy, plevnia; 2. *Bot.* (bellium), stokrotnica.

Плевобъ, -вѣ, *m.* 1. płowина; 2. mól, robaczek (od much *pr.* na mięsie).

Плевубъ, v. Кашелотъ.

Плевый, -ая, -ое, *adj.* *por.* nieznaczący, małoważny, lichy, marny.

Плевенитость, -и, *f.* liczna rodzina; podność, plenność.

Плевенитый, -ая, -ое, *adj.* liczny (o rodzinie); płodny, plenny.

Плевеночальникъ, -а, *m.* ratygarcha; v. Прѣдокъ.

Плевня, -и, *n.* plemię, ród, naród; pokolenie.

Плевнянка, v. Плевняница.

Плевняникъ, -а, *m.* wnuk, synowiec, siostrzeniec.

Плевняница, -и, *f.* synowica, siostrzenica. [v. Плевняникъ.]

Плевняничекъ, -чекѣ, *m.* *dim.* Плевняническій, -ая, -ое,

Плевняничий, -ья, -ье, *adj.* synowcowy, wnukowy, do synowca, wnuka, siostrzenica, siostrzenicy, synowicy należący.

Плевнянный, -ая, -ое, *adj.* do rozmnożenia zostawiony; плевнянный скотъ, przychówek; плевнянный быкъ, byk, stadnik.

Плевá, -я, *f.* 1. szczelina, gusa, zadra, mały tom (w żelazie, w metalu); 2. blaszka, lama; 3. *Bot.* (gluma), lupina, luszczyca.

Плевáстый, -ая, -ое, *adj.* szczelinisty, gusowaty, zdrowotaty.

Плевáца, -и, *f.* *Ecol. sl.* 1. łańcuch, łańcuszek szujny; 2. więz, okowy; 3. kozak, plesciony; 4. siatkownik.

Плѣнка, Пленочка, -и, *f.* *dim.* 1. bionka, bloneczka; 2. *Bot.* (glumella), lupinka.

Пленчатый, -ая, -ое, *adj.* bioniany, skórkowaty; (o żelazie, metalu:) szczelinisty, gusowaty, zdrowotaty, wiele szczelin, gusów mający.

Плеоназмъ, -а, *m.* pleonazm, wyraz nad potrzebę dodany, zbytecznik.

Плербамъ, -ъ, *f. pl.* biale obzuyki u żalobnej odzieży.

Плѣсень, *v.* Плѣсень.

Плескание, -я, *n.* 1. pluskanie, bryzganie; 2. klask, klaskanie (rękami).

Плескать, Плеснуть, *v.* *n.* 1. pluskać, plusnąć, bryzgać; 2. klaskać, klasnąć (rękami).

Плѣскъ, -а, *m.* 1. plusk rybi, ogou rybi; 2. pluskanie.

Плесня, -я, *f. Anat.* (*metatar-uis*), podszwa, spród stopy.

Плесневой, (-ый), -ья, -ое, *adj.* podszewowy, do spródu stopy należący. [тоби.]

Плесница, -ы, *f.* gatunek рання.

Плеснуть, *v. wetczf.*, *v. sub:* Плескать. [идѣса на гзѣсе.]

Плѣсо, -а, *n.* przestrzeń prostokątna; Плѣсть & Плѣсть, *v.* а. плѣсь, spratać; -ся, *v.* *t.* wiece się; - ногá за ногу, wiece się nogá за ногá; - около чѣго, wic się около czego; *β*) *v.* *p.* być plecionym.

Плѣсь, -а, *m.*, *v.* Плѣсо.

Плѣтѣнный, -ая, -ое, *adj.* do plecienia, spratania służący.

Плѣтѣльщикъ, -а, *m.* wyplatacz; - корзина, wyplatacz koszów, koszykarz.

Плѣтѣльница, -ы, *f.* wyplataczka; та со плесце, sprata.

Плѣтеница, -ы, *f.* 1. workocz; плесцонка; 2. kosz, koszyk.

Плѣтѣние, -я, *n.* plecienie, robienie koronek.

Плѣтѣнка, Плѣтѣночка, -и, *f.* *dim.* 1. workoczok; плесцонесчка; 2. koszyczek. [cioны.]

Плѣтѣнный, -ая, -ое, *adj.* плѣтѣный & Плѣтѣный, -тия, *m.* plot, plecionka z chróstu; терновѣй - plot cierniowy, cierniako.

Плѣтѣшѣкъ, -шкá, *m.* sznurek, plecionka. [koronki robi.]

Плѣтѣй, -я, *f.* koronkarka, со Плѣтѣница, -и, *m.* *augm.* biczysko.

Плѣтка, -и, *f.* *dim.* biozyk.

Плѣтѣвый, -ая, -ое, *adj.* plecicionowy, z pleciconek zrobiony; плѣтѣвая изгорѣда, *v.* Плѣтѣница (1).

Плѣточка, *v.* Плѣтка. [зык.]

Плѣтѣшка, -и, *f.* 1. kosz, кошель; -и, *f.* 1. bat, batog, kańczug; 2. wici, wáу (u niektórych roślin jak *np.* u ogórków).

Плѣха, -и, *f.* niegodziwa, rozpuszna, bezwstydna kobieta, kurwa.

Плѣчевый, (-ый), -ья, -ое, -бо, *adj.* плесову, плечу, barkowy, ramionowy.

Плѣчишко, -а, *n.* *dim.* ramionko.

Плѣчистый, -ая, -ое, *adj.* pleczysty, barczysty. [nikso.]

Плѣчище, -а, *m.* *augm.* ramie.

Плѣчвой, (-ый), *v.* Плѣчевой.

Плѣчб, -а, *n.* ramie, barka;

loratka; возимать плечами, ruzać ramionami; брать, взять на плѣчб, *Milit.* brać, wziąć broń na ramie; на плѣчб! *Milit.* na ramie broń! [plecy.]

Плѣщій, -ей, *n.* *pl.* *Eccl.* *sl.* Плѣщды, -ъ, *s.* *f.* *pl.* *Astron.* Baby; *ii.* *v.* Насѣдка (*Astron.*).

Семизвѣдѣе. [plintowy.]

Плѣнтусовый, -ая, -ое, *adj.*

Плѣнтусъ, -а, *m.* 1. plinta, podstawkę kwadratową u kolumny, cukul, podstawa słupowa; 2. posadzka; 3. opaska na okolo muru, wieniec.

Плѣноа, -ы, *f.* *Eccl.* *sl.* cegła.

Плѣноенный, -ая, -ое, *adj.* cegienny, ceglany.

Плѣноодѣлание, -я, *n.* *Eccl.* *sl.* robienie, palenie cegieł.

Плѣноодѣлатель, -я, *m.* *Eccl.* *sl.* cegielnik, ceglarz.

Плѣска, *v.* Вертиголовка.

Плѣсовый, -ая, -ое, *adj.* pliszowy, мансѣстрову.

Плѣстовка, -и, *f.* *H. n.* (*metacilla rubecula*), czerwonogardl, pliszka czerwona. [plisnia]

Плѣсь, -а, *m.* plisz, plisia.

Плѣта, -и, & Плѣтá, -я, *f.* fiza; камień ciosowy; orcel.

Плѣтка, -и, *f.* dusza w żelazku do prasowania; taśa czekolady.

Плѣтѣнный, -ая, -ое, *adj.* filzowy, ciosowy. [sowу.]

Плѣтѣный, -а, *m.* камień ciосолома, lomia kamieni. [Плѣтка.]

Плѣточка, -и, *f.* *dim.*, *off.*

Плѣца, -ы, *f.* szufla do wody (na barkach).

Плѣды, *v.* Плѣды.

Плѣвѣць, -вѣцá, *m.* żeglarz.

Плѣвѣчий, -ая, -ее, *adj.* plywający. [2. *v.* Пилѣвъ.]

Плѣвѣть, -а, *m.* 1. bat, цѣлно; †Плѣвъ, -а, *m.* 1. bat, цѣлно; †Плѣвѣть, *v.* а. плѣдзіць, rozkrzewiać; *rozszerzać; - річѣ, rozciągáć mowę; -ся, *v.* *t.* плѣдзіць się, rozgrádzáć się, rozkrzewiać się. [st. plodny.]

Плѣдѣный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl.*

Плѣдовикъ, -а, *m.*, *v.* Зявѣязь.

Плѣдовитка, -и, *f.* gatunek jabłoni obficie owoc wydający.

Плѣдовитость, -и, *f.* plodność, urodzajność, żyźność; * obfitość.

Плѣдовитый, -ая, -ое, *adj.* plodowity, plodny, urodzajny, żyźny; * obfity. [cowу.]

Плѣдовѣй, -ая, -ое, *adj.* owocno-

Плѣдо-носити, *v.* а. *Eccl.* *sl.* -носити, *v.* а. urodzajność, plodność, -носимый, -ая, -ое, *adj.* urodzajny, plododajny; -перѣжѣнный, -ая, -ое, *adj.* plodoper-

жѣнное сельское хозяйство, plodopererzhнное полеводство, gospodarstwo plodozmienne; -приносити, *Eccl.* *sl.*, *v.* Плѣдоносити; -рѣдіе, -я, *n.* urodzajność; -рѣдѣный, -ая, -ое, *adj.* urodzajny, żyźny; -творѣніе, -я,

n. żyźność; Прудо-творѣніе, *v.* а. użyźnić; -творный, -ая, -ое, *adj.* plodoczynny, plododajny, żyźny. [dny.]

Плѣдѣщий, -ая, -ое, *adj.* plodny

Плѣдь, -а, *m.* plód, owoc; * роўтек, зутек, корузь.

Плѣбѣние, -я, *n.* faldowanie.

Плѣбѣние, -я, *n.* rozmnażanie.

Плѣй, -а, *m.* fald, faida.

Плѣйка, -и, *f.* faldowanie.

Плѣйтъ, *v.* а. faldować; karbować, marszczyc.

Плѣмба, -ы, *f.* plomba.

Плѣмбирование, -я, *n.* plombowanie.

Плѣмбировать & Плѣмбировать, *v.* а. plombować, dawać plomby na towarach; zaplombować żáb. [wanie.]

Плѣмбирѣщикъ, -и, *f.* plombobirѣщикъ, -а, *m.* plombujący towarу.

Плѣскій, -ая, -ое, *adj.* plaski, rѣwny.

Плѣско-вѣтый, -ая, -ое, *adj.* plaskawy, plaskaty; -губцы, -евъ, *m.* *pl.* obęgi plaskie; -дѣнный, -ая, -ое, *adj.* plaskodenny; -лѣщій, -ая, -ое, *adj.* plaskolijny;

-шѣріе, -я, *n.*, *v.* Пляннѣстрѣя; -носимый, -ая, -ое, *adj.* plaskowу.

Плѣскоость, -и, *f.* plaskość, plaszczyna, rѣwnina; *Geometr.* plaszczyna. [щѣльня.]

Плѣстѣльный, -и, *f.*, *v.* Плѣстѣльщикъ, -а, *m.*, *v.* Плѣстѣльщикъ.

Плѣстѣть, *v.* а. walcować.

Плѣтѣвъ, -ѣ, *f.* *H. n.* (*cyprinus erythrophthalmus*), плѣц, plocica, plotka (ryba).

Плѣтѣкъ, -а, *m.* *dim.* promik.

Плѣтина, -ы, *f.* tama, grobla.

Плѣтинка, -и, *f.* *dim.* tamka, grobelka. [mowу, grobelny.]

Плѣтинный, -ая, -ое, *adj.* tamkowy.

Плѣтитъ, *v.* а. wіázáć, sprájac (np. belki, tramy).

Плѣтица, -ы, Плѣтичка, -и, *f.* *dim.* plocica, plociczka. [misko.]

Плѣтище, -а, *m.* *augm.* promik.

Плѣтичать, *v.* *n.* ciesielstwem trudnić się.

Плѣтичѣский, -ая, -ое, *adj.* ciesielski, do cieśli należący.

Плѣтичѣство, -а, *n.* ciesielstwo. [sielski.]

Плѣтичий, -ья, -ье, *adj.* ciesielski.

Плѣтно, *adv.* szalenie, dychtownie, ścisło, mocno.

Плѣтѣность, -и, *f.* szczelność, dychtowność, ścisłość.

Плѣтѣный, -ая, -ое, *adj.* 1. szczelny, dychtowny, ścisły, mocny, silny; 2. *Eccl.* *sl.*, *v.* Плѣтѣскій, Тѣлѣснѣй; 3. (+), ciesielski.

Плѣтѣть, *v.* *n.* mocnić, mocnym się stawáć, mѣznіć.

Плѣтовѣй, (-ый), -ѣа, -бо, *adj.* promowy.

Плото-любецъ, -бца, *т. Eccl. sl.* rozkosznik, lubieżnik, cielesnik; -любивый, -ая, -ое, *adj.* rozkoszny, lubieżny, cielesny; -любичъ, -и, *f.* rozkosznica, lubieżna, cielesna kobieta; -любие, -я, *n.* lubieżność, cielesność; -угодъ, -я, *n.* lubieżność, cielesność; -угодливый, -ая, -ое, *adj.* lubieżny, cielesny; -угодникъ, -а, *т.* lubieżnik; -угодница, -ы, *f.* lubieżnica; -адець, -ада, *т.* mięsożerca; -адный, -ая, -ое, *adj.* mięsożеру.

Плѣткій, -ая, -ое, *adj.* cielesny; плѣтское вождѣніе, заѣда, члѣцъ cielesna. [prom.]

Плоть, -а, *т.* płyta; trawa; Плотъ, -я, *f.* ciało; (*w biblji*) czołowiek; крайняя плотъ, кончаная плотъ, *Anat. (proprytium)*, nieobrzeka, narpietek, przedskórek.

Плѣтничій, *в. Тѣлесный.*

Плоха, -и, *f.* droga przez las wугабана. [lichy, mizerny.]

Плохой, -ая, -ое, *adj.* blahy.

Плохо, *adv.* blaho, licho, mizernie. [mizernie.]

Плоховато, *adv.* nieco licho.

Плоховатость, -и, *f.* niedbalosć, niedbalstwo, nieostróznosć.

Плоховатый, -ая, -ое, *adj.* nieco blahy, lichy, nikczemu.

Плоховецъ, -вца, *в. Перецъ* (вѣзчій).

Плоховосватый, -ая, -ое, *adj. por. rozpolitu, prostacki.*

Плохой, -ая, -ое, *adj.* blahy, lichy, mizerny.

Плохонекъ, -нька, -нко, *adj.* nieco blahy, lichy.

Плоченіе, -я, *n.* wiązanie, wrajanie (*np.* bialek).

Плошнать, *в. п.* być niedbalym, nieostróznym; pogorszać się, liżeć, podlec.

Плоше, *compar. adv.* gorzej.

Плѣнечка, -и, *f. dim.* lampka, kapańczyk. [lampowy.]

Плѣнечный, -ая, -ое, *adj.* плѣнитса, *в. г.* być niedbalym, nieostróznym.

Плѣнка, -я, *f.* lampa, kapańiec plaski; kubek.

Плошадка, -и, *f. dim.* mały plac, placyk wykładany szlamy; wschodowy placyk wroszcynkowy.

Плошадной, (-ий), -ая, -ое, *adj.* гупкову, пласову; плошадная рѣчи, wiadomości brukowe, uliczne.

Плошадъ, -я, *f.* plac, гупек; плащозупна, powierzóhnia.

Плошѣніе, -я, *n.* płaszczenie, walcowanie. [walcowny.]

Плошцильный, -ая, -ое, *adj.* Плошцильня, -и, *f.* walcownia, kalendra, kalandra. [cownik.]

Плошцильщикъ, -а, *т.* walcownikъ.

Плоштить, *в. а.* płaszczyc, walcowac; -ся, *в. р.* być płaszczonym, walcowanym.

Плошница, -ы, *f. Н. п.* (pred-

cusis rubis), mędowniczka, wędrowniczka. [plugowy.]

Плуговой, (-ий), -ая, -ое, *adj.* Плугодѣржка, -и, *f.* в. Стальникъ (нгднѣтый).

Плугъ, -а, *т.* plug.

Плужка, -и, *f.* szuja u skrzyrców. [gowy; *сfr.* lemiesz.]

Плужникъ, -а, *т.* krój plu-Plужаніе, -я, *n.* błaganie się.

Плужать, *в. п.* błagać się.

Плужѣць, -тцѣ, *por.* в. Плугъ.

Плуживо, -а, *n.* & плужива, -въ, *n. pl.* плуживѣ, -я, *n. col.* orlawy.

Плужинка, -и, & Плужинко, -а, *т. dim.* flut, flucik; *в. Плугъ.* [Плугъ.]

Плужиче, -а, *т. augm.* в. Плужня, -и, *f.* плужня, -ей, *f. pl.* fluterу, wybiegi.

Плуживый, -ая, -ое, *adj.* flutowaty, fluterny, przebiegly.

Плуживать, *в. п.* flutowac, balamucic.

Плужовка, -и, *f.* flutka.

Плужовский, *adv.* fluternie, flutersko, chytrze.

Плужовской, (-ий), -ая, -ое, *adj.* fluterski, fluterny, chytry, przebiegly.

Плужовство, -а, *n.* fluterstwo, flutostwo, chytrosc, oszustwo.

Плужонбъ, *в. Широконосъ.*

Плужость, -и, *f.* Плужство, -а, *n.* в. Плужовство. [oszust.

Плугъ, -а, *т.* flut, balamut, Плужага, -и, *т.* flucik.

Плужучесть, -и, *f.* topkosć, topliwosć.

Плужучій, -ая, -ое, *adj.* topliki, topliwу; plynacy. [glowanie.]

Плужу, -я, *n.* plywanie; зе-Плужь, *в. я.* 1. plywac, plynac; żeglować; 2. топичь się (*np.* о швечу); 3. cieć, splywac.

Плужнѣіе, -я, *n.* imanie, zabieranie w niewolę; niewola, więzienie; * zajęcie, oczarowanie, urok.

Плужнѣтель, -я, *т.* imacz, biogacy do niewoli; * człowiek ujmujący, szarujący, podobajacy się.

Плужнѣтельница, -ы, *f.* kobieta ujmująca, szarująca, podobajaca się. [bność, urocznosc.]

Плужнѣтельность, -и, *f.* powa-Плужнѣтельный, -ая, -ое, *adj.* powabny, ujmujący, uroczny, szarujący, zachwycający.

Плужнѣть, -ся, *в. perf.* в. *суб:* Пленять, -ся.

Плужникъ, -а, *т.* jeniec, braniec; poimaniec; niewolnik.

Плужница, -ы, *f.* branka; poimanka; niewolnica.

Плужническій, -ая, -ое, *adj.* jeńcowу; niewolniczy; плужническое состояние, jeństwo.

Плужничество, -а, *n.* jeństwo, брагьство; niewola.

Плужничій, *в. Плужническій.*

Плужинный, -ая, -ое, *adj.* в niewолѣ zabrany, pojmany; плуж-

ный, -аго, *г. т.* jeniec, niewolnik. [niewoli.]

Плуживати, *в. а.* brać do-Плужь, -а, *т.* niewola, jeństwo; wzięcie w плужь, wzięcie do niewoli; wzięcie kogo w плужь, wzięcie do niewoli.

Плужить, Плужить, *в. а.* 1. brać, wzięcie do niewoli, zabrac w niewолѣ; 2. ujmowac, ujac, szarowac kogo; -ся, *в. г.* zachwycac się, oczarowac się.

Плужень, -и, *f.* pleśń.

Плужневѣлный, -ая, -ое, *adj.* pleśniwy, pleśniały.

Плужневѣтъ, *в. Плужить.*

Плужень, -и, *f.* pleśń.

Плужить, *в. п.* pleśniec.

Плужникъ, -а, *т.* 1. lys, lysiec, lysek; 2. (*o kwiatach*) pojedynczy; бярхатка плужникъ, szarlatek pojedynczy.

Плужинка, -и, *f. Н. п.* (*mota-cilla leucomella*), gatunek pliszki.

Плуживецъ, -вца, *т.* 1. lys, lysiec; 2. *Bot.* в. Одуванчикъ.

Плужиница, -ы, *f.* kobieta lysa.

Плужинность, -и, *f.* lysosć.

Плуживый, -ая, -ое, *adj.* lysy.

Плуживать, *в. п.* lysiec, (*v. perf.* olysiec).

Плужина, -ы, *f.* lysina; 2. gole miejsce w lesie.

Плужинка, -и, *f. dim.* lysinka.

Плужь, -и, *f.* pleśń, lysina; §. кабы не плужь, такъ не было бы я гоцо, gdyby nie ale, byloby wazыtko wcale.

Плужати, *Eccl. sl.* в. Плевать.

Плужавецъ, -вца, *т.* plugawy, niechluj, plugawiec, flejtuch, plucha, nieochodzony człowiek.

Плужавка, -ы, Плужавка, -и, *f.* plugawica, fядра, kobieta swinia, flejtuchowata, nieochodzona, plucha.

Плужавство, -а, *n.* plugawstwo.

Плужавый, -ая, -ое, *adj.* plugawy, brzydki.

Плужажъ, -а, *т.* pióra, pierze ptastwa; obwódка z piór u kapelusza.

Плужонѣніе, -я, *n.* *Eccl. sl.* 1. pluniecie; 2. plucina. [wacъ.]

Плужонуть, *в. perf.* в. *суб:* Плевоска, -ы, *f.* luska; 2. *Bot.* kielich kwiatowy.

Плужоса, *в. Плевоса.* [ны].

Плужосиць, *в. Лпшій* (дѣгоч-Плужь, -а, *т.* plus, więcej, (+, znak dodawania).

Плужо, -а, *n.* *Eccl. sl.* pluco.

Плужь, *в. Плевъ.*

Плужевый, -ая, -ое, *adj.* bluszczowy; плужевый мохъ, *в. Лпшій* (дѣгочный). [walcowanie.]

Плужѣніе, -я, *n.* płaszczenie, плужцильный, -ая, -ое, *adj.* в. Плужцильный.

Плужцильня, -и, *f.* walcownia, kalendra, kalandra.

Плужцильщикъ, -а, *т.* walcownik, плащазуцу со.

Плужцить, *в. а.* walcowac, pla-

- zaszczyć, rozpraszczać (metal); —ся, v. p. być walcowanym, praszczo-
nym, rozpraszczanym.
- Плющникъ, v. Лямшій (зб-
гочный).
- Плющный, —ая, —ое, adj. plu-
щный, —а, т. Bot. (*hedera
helix*), bluszcz; плющъ земланой,
v. Будра (ползуха); плющъ Ин-
дѣйскій, v. Стопаніяъ.
- Плѣсавица, *Ecol. sl.*, v. Пля-
сунья.
- Плѣсалище, —а, п. *Ecol. sl.*
miejsce tancerzów. [tаісоу.]
- Плѣсальный, —ая, —ое, adj.
Плѣсальщикъ, —а, т. tancerz.
- Плѣсаніе, —я, п. таісованіе.
- Плѣсать, v. п. таісоваць, таі-
сцъ.
- Плѣсей, —я, f. pop., Плесей-
ца, —я, f. *Ecol. sl.* tancarka.
- Плѣска, —я, f. taniec.
- Плѣсовой, (—шій), —а, —ое, adj.
таісоу.
- Плѣсунъ, —а, т. tancerz.
- Плѣсунья, —я, f. tancarka.
- Пневматика, —я, f. *Phys.* pneu-
matyka, наука о własnościach
fizycznych powietrza.
- Пневматическій, —ая, —ое, adj.
pneumatyczny. [tologia.]
- Пневмологія, —я, f. pneuma-
Пневмологическій, —ая, —ое,
adj. pneumatologiczny.
- Пнуть, v. *setelj.*, v. sub: Пн-
нать.
- По, *praep.* po, na, dla, podług,
w, z; do; гулять по полю, по
городу, расерговать по ролу,
по мѣстѣ; бѣгать по улицѣ, scho-
дзіть по уллицу; память по рѣкѣ,
плыть по рѣке; по пяти футовъ,
по рѣбѣ фунтовъ; онъ при-
нимаетъ по пятницамъ, онъ при-
мае в рѣткі; по прѣзидіямъ,
w święta; онъ одѣвается по мѣ-
дѣ, онъ ubiera się podług mody;
узнать корб по голосу, roznać
kogo po głosie; стоять по шюю,
по колѣно въ водѣ, stać do szyi,
do kolan w wodzie; онъ по уши
въ долгахъ, онъ po uszy w dłu-
gach; по ёто мѣсто, do tego
miejsca, dotąd; по сія время,
dotychczas, dotąd; по первое
число Января, do pierwszego
Stycznia; она пошла по воду,
по дрова (zamiesz: за водою, за
дровами), она poszła po wodę,
po drwa; и. v. Упускать, По-
вѣжывать (III); и. v. Пля-
кать, Тосковать (по комъ);
по промѣстви годъ, по ubie-
daniu (przeołągu) roku; по оконча-
ни работъ, по skończeniu robo-
ty; онъ встрѣтилъ по нѣмъ,
on strzelił na niego.
- Побарговать, v. п. *perf.* za-
szerwienić się, zarumienić się.
- Побавнать, v. r. obawiać się
sokolwisk.
- Побавывать, v. п. boleć sza-
kami. [mieżanie.]
- Побавываніе, —я, п. szęste
- Побавывать, v. a. szęsto, sza-
kami mieżać. [będnic.]
- Побаравнать, v. п. *perf.* ро-
завравнать, *adv.* po rękaku;
жить —, żyć po rękaku.
- Побасёнка, —я, f., Побасё-
ночка, —я, f. *dim.* bajeczka, ро-
wianka, przyrównawka.
- Поберёгать, Поберёчь, v. a.
что, oszczędzać, oszczędzić; —ся,
v. r. oszczędzać się, oszczędzić się.
- Поберёжникъ, —а, т. l. *prov.*
wschodni wiatr od brzegów wie-
jący; (na białem morzu:) od pół-
nocy na zachód; 2. (†), stróż
nadmorski.
- Поберёжный, —ая, —ое, adj.
przybrzeżny, przy brzegu leżący,
nadmorski.
- Поберёжье, —я, п. przybrzeże.
- Поберёчь, —ся, v. *perf.*, v. sub:
Поберёгать, —ся.
- Побесѣдовать, v. п. *perf.* ро-
гавѣдзіць, pogadać.
- Побиваніе, —я, п. rozabjanie.
- Побивать, Побить, v. a. ро-
забіць, pobić, porazić; uszkodzić;
градъ побилъ весь хлѣбъ, гра-
домъ весь хлѣбъ побіло, grad
wszystko zboże pobił; —ся, v. r.
pobić się (z kim).
- Побіраніе, —я, п. pobieranie.
- Побирать, Побрать, v. a. ро-
біраць, pobrać, zabierać, zabrać;
— въ павѣл, zabrać w niewolę;
чортъ тебѣ побері! niech się
djabł weźmie! [czaraka.]
- Побирѣха, —я, s. c. żebrak, że-
wielka.
- Побирчій, —аго, s. т. poborca.
- Побитіе, v. Побиваніе.
- Побить, —ся, v. *perf.* l. v. sub:
Побивать, —ся; 2. побиться объ
закадъ, pojąć o zakład.
- Побіеніе, —я, п. zabicie, pobie-
cie, zamordowanie.
- Поблагодарить, v. a. *perf.* ро-
dziękować.
- Поблажать, v. п. komf, pobla-
żać, przez szparę patrzyć; и. v.
Потакать, Баловать.
- Поблажывать, v. п. swawolić.
- Поблажка, —я, f. poblażanie,
przerzuczenie komu; давать по-
блажку, v. Поблажать.
- Поблѣкный, —ая, —ое, adj.
zblakły.
- Поблѣкнуть, v. п. *perf.* zbla-
knąć. [zko.]
- †Поблѣзку, *adv.* poblizku, bli-
Поблѣднѣный, —ая, —ое, adj.
zbledniały, zbladły.
- Поблѣднить, v. п. *perf.* zbla-
dnąć. [cić się.]
- Побогатить, v. п. *perf.* zboga-
†Побой, —я, т. krowa bitwa.
- Побой, —бевъ, т. pl. plagi,
bicie.
- Побойще, —а, п. l. wielka,
krowawa bitwa; 2. pole bitwy.
- Побойтаться, *perf.* l. v. a. nieco
pomieszać; 2. v. п. pogawędzić,
pogadać.
- †Поболѣніе, —я, п. litość, ро-
litowanie, litowanie się.
- Поболѣть, v. п. *perf.* boleć
szarami.
- Побораніе, —я, п. pokonanie,
zwalczanie, zwyciężanie.
- Поборать, Поборить, l. v. a.
pokonać, zwyciężyć, zwyciężyć;
—ся, v. r. walczyć z kim; 2. v. п.
obronić, obronić, pomagać,
dopomódz.
- Побораніе, *str.* Побораніе.
- Поборитель, v. Поборникъ.
- Поборникъ, —а, т. obrońca,
obroniciel, pomagacz.
- Поборница, —я, f. obrońciciel-
ka, pomagaczka.
- Поборъть, v. *perf.*, v. sub: По-
борать. [nie.]
- Побобрствованіе, v. Побора-
Побобрствовать, v. Поборать
(2). [tek, danina; kontrybucya.]
- Поборъ, —а, т. pobór; пода-
Побочный, —ая, —ое, adj. l.
uboczny, oddzielny; 2. poboczny;
побочные обстоятельства, okoli-
czności poboczna; 3. poboczny,
naturalny, nieprawego łoża (*pr.*
syn).
- Побобрски, v. Поборски.
- Побобъсь, v. п. *perf.* ulęknąć
się, przestraszyć się.
- Побобравать, v. п. zaczynać
łazić, chodzić; (o *napojach*;) bu-
rzyć się.
- Побобравывать, v. a. łazić, ро-
wając kogo; myć komu głowę;
—ся, v. r. kłócić się.
- Побобраніе, —я, п. *perf.* poła-
jąc kogo; —ся, v. r. pokłócić
się.
- Побобранка, —я, f. pop. pokłó-
cenie się. [wiece.]
- Побобранецъ, —нца, т. syno-
Побобрататься, v. r. *perf.* ро-
bratać się, żyć jak bracia.
- Побобратнство, —а, п. brater-
stwo; bractwo.
- Побобратимъ, —а, т. pop. brat.
- Побобратски, *adv.* po bratersku.
- Побобрать, v. *perf.*, v. sub: По-
бобравать.
- Побобрызгать & Побобрызговать,
v. п. *perf.* pogardzić. [kac.]
- Побобренчать, v. п. *perf.* pobrza-
Побобрить, v. a. *perf.* pogolić.
- Побобродить, v. п. *perf.* pobu-
dzić, nieco wiboczyć się, pocho-
dzić, rozpaczować.
- Побобродга, —я, s. c. włobzęga,
hultaj, hultajka.
- Побобросать, v. a. *perf.* porzu-
cać; porzucić.
- Побобрыгивать, Побобрыгать,
v. a. porzygiwać, porzygzać, ро-
pryskiwać, popryskać, pokrząć,
pokropić; —ся, v. r. popryskiwać
się, popryskać się.
- Побобрыганіе, —я, п. brzdąka-
nie. [brząkać.]
- Побобрыковать, v. п. brzdąkać.
- Побобрышка, —я, f. brząkadło;
grzechotka.
- Побудитель, —я, т. pobudziciel,
podżegacz, poduszyciel.
- Побудительница, —я, f. ро-

budzielka, podżegaczka, poduszycielka.
Побудительный, -ая, -ое, *adj.* побуждающий, заставляющий.
Побудить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Побуждать, -ся.
Побудка, -и, *f. Milit.* побудка войскава, (uderzenie w bębny nad switem).
Побуждѣть, **Побудить**, *v. a.* побудzać, побудzić, зачещася, зошчещі; -ся, *v. r.* зачещася сія, зашчещі сія.
Побуждѣніе, -я, *n.* 1. побудка, побудzenie, побудzenie, зачещаніе; 2. побудка, зашчетка, podnieta, bodzice, poroch, poród, poręd; естествоисно побуждѣніе, зашчетка wewnętrzна; skłonność przyrodzona, instynkt; по собственому побуждѣнію, з własnego porędu, z własnej побудки, dobrowolnie, idąc za dobrowolnym swym porędem.
Побурый, -ая, -ое, *adj.* zrudziały, zliowaciwały.
Побурѣть, *v. n. perf.* zrudzić, zliowaciася.
Побывѣть, *v. n. perf.* - (гдѣ), побуваася, uczещася; - (кого-либо), odwiedzasя.
Побывль, -и, *f. Bot.*, *v. Волчѣцъ*.
Побывѣть, *v. n. perf.* побуѣ, pobawic gdzie niejaki czas, pomieszkasя.
Побывать, *v. n. perf.* pobiegася.
Побѣга, -а, *m.* 1. pierzch, pierzcha, pierzchenіe, uciezka, zbіegat, dezerga; 2. latoroді, latorostka, latorosіe.
Побѣда, -и, *f.* zwycięztwo; zwycięzenie, pogrom.
Побѣдитель, -я, *m.* zwycięzca, pogromiciel, pogromca.
Побѣдительница, -и, *f.* zwycięczycielka, pogromicielka.
Побѣдительный, -ая, -ое, *adj.* побѣдѣцъ, zwycięzcki, tryumfalny; побѣдительная, -ой, *s. f.* znak zwycięztwa, trofea.
Побѣдительство, -а, *n. Eccl.* pokonanie, zwycięzenie.
Побѣдить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Побѣждать, -ся.
 †**Побѣдце**, -а, *n.* pobojuwisko, pole bitwy, pole zwycięztwa.
Побѣдчикъ, *Eccl. s.*, *v. Побѣдѣтель*.
Побѣдный, -ая, -ое, *adj.* zwycięzcki, tryumfalny; побѣдные знаки, *v. Трофеи*. [цѣзца].
Побѣдоносѣцъ, -сца, *m.* zwycięчycielka, zwycięczynя.
Побѣдоносца, -и, *f.* zwycięчycielka, zwycięczynя.
Побѣдоносный, -ая, -ое, *adj.* zwycięzcki.
Побѣждѣть, **Побѣдѣть**, *v. a.* zwycięzася, zwycięzс, pokonувася, pokonася; -ся, *v. r.* przezycięzася сія, przezycięzс сія.
Побѣждѣніе, -я, *n.* zwycięzenie, pokonanie, zwalczenie, przezycięzenie.

Побѣждѣнный, -ая, -ое, *part. p.* zwycięzony, pokonany, przezycięzony; przegraniec (*s. m.*).
Побѣжникъ, -а, *m.* (*w Kamczatce*) długi rzemień, zastępujący dyzель в zaprzegu psów. [ланіе].
Побѣиваніе, -я, *n.* pobie.
Побѣивать, *v. a.* pobieіася; -ся, *v. r.* pobieіася сія.
Побѣилѣть, *v. a. perf.* pobieііc; -ся, *v. r.* pobieііc сія. [лѣтъ].
Побѣилѣть, *v. n. perf.*, *v. Bѣ*.
Побѣилѣть, *v. a. perf.* cokolwiek rozgniewася, rozzłосіc kogo.
Побѣисойтѣся, *v. r. perf.* cokolwiek poszalec, wścieкася сія.
Побѣидитѣ, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Побѣивать, -ся (III).
Побѣидка, -и, *f.* nalóg, przyzwyczajenie, zwyczaj.
Побѣидный, -ая, -ое, *adj.* zwycięczajny, z przyzwyczajenia pochodzący, przyzwyczajony.
Побѣидчикъ, -а, *m.*, **Побѣидчица**, -и, *f.* który, która do czego сія przyzwyczajai.
Побѣженіе, **Побѣживаніе**, -я, *n.* przyzwyczajenie, przyzwyczajanie, przyuczenie.
I. Побѣживать, *v. a.* (p)oprowadzic, przegrowadzasя czasami kogo. [czasami kogo].
II. Побѣживать, *v. a.* wozic.
III. Побѣживать, **Побѣидитѣ**, *v. a.* przyzwyczajася, przyzwyczajіc, przyzwasя, przyzwasс; -ся, *v. r.* przyzwyczajася сія, przyzwyczajіc сія, przywукас, przыwукас; §. побѣидитѣ кувшинъ по воду ходитѣ, таж ему и главоу скомитѣ (abo položitѣ), do czasu dzban wodę носи, аз сія ucho urwie или рѣки сія ucho nie urwie; dzban wodę носи, рѣки сія nie stluоzе.
Побивалѣть, *v. a. impf.* wywгасася, obalася; -ся, *v. r.* przewгасася сія, przewalася сія, obalася сія.
Повалитѣ, *v. a. perf.* wywrѣіc, obalіc; -ся, *v. r.* wywrѣіc сія, obalіc сія, upася.
Повалка, -и, *f.* powal, lezenie powalem, na powal, potomest, pokosem, stosami powalono; сплѣ въ повалку, арад powalem, на powal, potomestem, pokosem.
Поваль, -а, *m.* 1. zaraza, mor, pomor, pomorek, pomarlica; -на scoty, pomarlica, mor na bydlo, pomucha; *cfr.* księgosуaz; 2. powalenie сія, zawalenie сія, zwalenie сія; -снѣга, lodozwal; на поваль, wszуsу bez wyjątku; всю неприятельскую сіяду položitѣ на поваль, porazić nieprzyjaciela na głowę.
Повальный, -ая, -ое, *adj.* powazehnny, epidemiczny; повальный бохъизнь, choroba epidemiczna. [ка].
Поваренка, -и, *f. dim.* kuchenn.
Поваренный, -ая, -ое, *adj.* kuchenny; поваренная соль, sól kuchenna; поваренное искусство,

sztuka kucharska, kucharstwo; поваренная, -ой, *s. f.* (= поварный), kuchnia.
Поварѣнокъ, -ника, *m.* kuchcik, kucha. [pogotowa, zgotowaся].
Поваривать, **Поваритѣ**, *v. a.*
Повариха, -и, *f.* kucharka.
Поварница, -и, *f. Eccl. s.* kucharka.
Поварничать, *v. a.* kucharzyć, kucharowaся, kucharzen byс.
Поварня -и, *f.* kuchnia.
Поварскій, (-бѣ), -бѣ, -бѣ, *adj.* kucharski.
Поваръ, -а, *m.* 1. kucharz; 2. *H. n.*, *v.* Поворѣкъ.
Поведѣніе, -я, *n.* sprawowanie сія, konduita.
Повѣзти & Повѣзѣть, *v. a.* powiezіc, зачещя wiezіc; §. кому повѣзѣть, тотъ и возмѣтъ abo у кѣгѣ scытае повѣзѣть, у торѣ и цѣтъхъ пошеісся, кому щчещѣ сія sprzъja, ten družbъ bywa (ten wygrуwa).
Повѣдѣтель, -я, *m.* rozkazca, rozkazodawca, rozkazujący, władca, wladca; -дѣлительница, -и, *f.* rozkazczycielka, wladczyni; -дѣлительное, *adv.* tonem rozkazującym, rozkazując, pod rozkazaniem, grofno, ostro, surowie; -дѣлительный, -ая, -ое, *adj.* wladczy, rozkazujący, grofny; повѣдѣлительное наклонѣніе, *Gramm. (imperativus)*, tryb rozkazujący; -дѣлительство, -а, *n.* wladztwo, wladza rozkazowania; -дѣлительствовать, *v. n.* rozkazуwasя, wladася; -дѣлѣтель, -я, *m. Eccl. s.* nauczyciel słowa Bożego; -дѣлѣть, -лѣтъ, *v. a.* rozkazуwasя, rozkazася, nakazywasя, nakazася, polecася, polecіc; wladася; -дѣлѣ, -я, *n.* rozkaz, nakaz, polecenie; -дѣтъ, *v. perf.*, *v. sub*: Повѣдѣлѣтъ.
Повѣргѣть, **Повѣргитѣ**, *v. a.* obalася, obalіc, rzucasя, rzuciс ziemię; -ся, *a)* *v. r.* obalася сія, obalіc сія, rzucasя сія, rzuciс сія, padaся, раіc; *б)* *v. p.* byс obalonym, obalonym, etc.
Повѣргѣніе, -я, *n.* obalenie, rzucenie.
Повѣргитѣ, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Повѣргитѣ, -ся.
Повѣрстѣть, -ся, *v. perf.*, *v. a.*
Повѣрстѣть, -ся.
Повѣрстка, -и, *f.* porównanie; wynagrodzenie (czém).
Повѣрстною, *adv.* co wiorsta, od wiorsty.
Повѣрстный, -ая, -ое, *adj.* wiorstowy, podlug wiorsty, rozłożony na wiorsty; повѣрстная плаъта, zaplata od wiorsty; повѣрстный срокъ, termin oznaczony ze względu na odległość.
Повѣрстваніе, -я, *n.* porównanie, wynagradzanie.
Повѣрствать, **Повѣрстѣть**, *v. a.* porównуwasя, porównася, wynagradzasя, wynagrodzіc оо; поверстѣть кого-либо жѣлованьемъ.

porównać kogo co do zoidu; -ся, *v. r.* zrównywać się, zrównać się, zejść się z kim; *ii.* do-seiǵnąć, dogonić kogo; *β) v. p.* być porównywanym, porównanym, zrównanym. [(Индѣйскій).]

По́вертень, -тня, *v. Kressъ*
По́вертываніе, -я, *n. pokreścanie, skręścanie, zawracanie, obracanie.*

По́вертывать, **По́вернуть**, *v. a.* pokreścać, pokreścić, skręścać, skręścić, zawracać, zawrócić, obracać, obrócić; -ся, *a) v. r.* obracać się, obrócić się, kręcić się, skręć się, zakreć się, pokreć się; *β) v. p.* być pokreścanym, pokreśconym, skręścanym, skręśconym, obracanym, obróconym.

По́вертъ, *v. a. perf.* pokreścić, skręć, zawrócić (niejaki czas).

По́верхностный, -ая, -ое, *adj.* zewnętrzny, powierzchwy; *поверхочновы.

По́верхность, -и, *f.* powierzchnia, powierzchność; *поверхочновость.

По́верхъ, *adv.* po, na, nad; **по́верхъ водъ**, po wodzie (*np.* pływać); **по́верхъ землі**, na ziemi (*np.* leżeć). [сзучь, skończу.]

По́вернуть, *v. a. perf.* ukoić.

Повеселить, *v. a. perf.* poweselić, robowić; -ся, *v. r.* poweselić się, robowić się.

Повестъ і **Повѣсть**, *v. a. perf.* porpowadzić (kogo dokąd piezo).

Повечѣріе, -я, *n.* nabożeństwo wieczorne po niezporach.

Повечѣрній, -яя, -ее, *adj.* do nabożeństwa wieczornego po niezporach należący.

Повечеръ, *v. n.* pościemnieć, ściemnieć.

Повечерять, *v.* поужинать.

Повивальный, -ая, -ое, *adj.* polożniczy, polożny; **повивальный домъ**, **повивальное заведеніе**, instytut polożniczy; **повивальная орудія**, narzędzia polożnicze; **повивальная бѣбка**, **babka polożna**, akuszarka.

Повивальница, -а, *m.* akuszer.
Повивальница, -и, *f.* babka polożna, akuszarka.

Повиваніе, -я, *n.* powijanie, babienie, trudnienie się babieniem, akuszerstwem; **повиваніе пелѣнками**, *v.* Пеленаніе.

Повивать, **Повить**, *v. a. i.* 1. babić, trudnić się babieniem, akuszerstwem; 2. rowijać, powić; *v.* Пеленать; -ся, *v. p.* *v.* Пеленаться.

Повивная плѣта, *f.* і **Повивное**, -ѣго, *s. n.* płasa akuszarka.

Повидаться, *v. r. perf.* (съ кѣмъ), zobaczyć się (z kim).

Повидному, *adv.* pozornie; **якъ** się zdaje.

Повизжать, *v. n. perf.* popiszczać, pokwiczać, poskowyczać.

Повилика, -и, **Повилица**, -и, *f. Bot. (suscita)*, kanianka.

Повиличный, **Повилишный**, -ая, -ое, *adj.* kaniankowy; **повиличные колокольчики**, *v.* Вьюнѣвъ (заборный).

Повинить, *v. a.* obwinić kogo, winnym kogo osądzić; -ся, *v. r.* przyznać się do winy.

Повинная, -ой, *s. f.* *v. sub.*
Повинный.

Повинникъ, -а, *m.*, **Повинница**, -и, *f. Eccl. sl.* winowajca.

Повинность, -и, *f.* 1. przyznanie się do winy, żal, skrucha; 2. posłuszeństwo; 3. powinność, obowiązek.

Повинный, -ая, -ое, *adj.* 1. winny, winien (w czym), winowaty, podpadający karze; 2. winien, powinien, obowiązany, obowiązek mający na sobie co czynić; 3. poddany, posłuszny; *сфр.* подоглгы; **повинная**, *s. f.* przyznanie się do winy, żalowanie, żal, skrucha; **принестъ повинную**, przyznać się do winy.

Повиноваться, **Повинуться**, *v. r.* być posłusznym, słuchać kogo, poddać się.

Повиновение, -я, *n.* posłuszeństwo, podległość.

Повислый, -ая, -ое, *adj.* obwisły, odwisły, odwisisty, zwieszisty.

Повиснуть, *v. n. perf.* zawisać.
Повисѣть, *v. n. perf.* powisnąć, przez chwilę wisieć.

Повитушка, -и, *f. pop.* akuszarka.
Повитушка, -и, *f. dim. pop.* bábka-повитушка, baba polożnic pilnująca, dzieci odbierająca, akuszarka. [Повивать, -ся.]

Повить, -ся, *v. perf.* *v. sub.*
Повихать, **Повихнуть**, *v. a.* wywinąć, nadwinać, wywinąć, zwichnąć (nogę, rękę); -ся, *v. r.* 1. wywinąć się; 2. nachylić się, nachylić się, nakłonić się, nakłonić się na stronę; 3. *zbaćcać, zboczyć, zdrożyć.

† **Поводень**, -дня, *m.* siód do piąki. [дзичь, prowadzić.]

1. **Поводить**, *v. a. perf.* powozić.
1. **Поводить**, **Повести**, *v. a.* poruszać, poruszać; — *v. imper.* sprzącać się, sprząć się; **повести мовъ**, zle zczuć, ściągnąć szew.

† **Поводіе**, -я, *n.* powódz, zatory wód, zalew, oblewiny.

Поводливый, -ая, -ое, *adj.* 1. powodliwy; 2. *łatwo skłaniający się do czego, hojny, szczerdry, łatwo zgadzający się.

Поводокъ, -дка, *m. dim.* powód mały, cugielek.

† **Поводчикъ**, -а, *m.* powoźca, powoźnik.

Поводъ, -а, *m.* 1. powód, cugiel; **опустать поводъ**, cugiel poruścić; 2. *powód (do czego), przyczyna, okaza; **дать поводъ** кѣмъ, dać powód do czego.

† **Поводъ**, -и, *f.* *v.* Поводіе.

Повоевать, (*perf.*) 1. *v. a.* rowojować, zawojować, zwojować, wojując podbić; **справозвучъ**; 2. *v. n.* rowojować, wojować niejaki czas. [вѣдѣти], powój, wleś.

Повобѣ, -вѣйна, *n. Bot. (сова)*
Повозить, *v. a. perf.* powozić; -ся, *v. r.* - съ кѣмъ, zezawotać się z kim. [fura, furmanka.]

Повозка, -и, *f.* powóz, wóz, † **Повозникъ**, -а, *m.* powoźnik, woźnica, furman.

Повозничій, -яя, -ье, *adj.* powoźniczy, woźniczy, furmański.

Повозчикъ, -а, *m.* powoźnik, woźnica, furman.

Повой, -я, *m.* 1. powicie; *v.* Повиваніе; 2. *Eccl. sl.* *v.* Пеленѣ.

Повойникъ, -а, *m.* 1. chustka na głowie okreśana prostych kobiet, zawój; 2. *Bot.* *v.* Вьюнѣвъ & **Проскурникъ** (antėяны).

Повойничекъ, -чка, *m.* 1. *dim.* *v.* Повойникъ (1); 2. *Bot. (Elatine hydropter, Linn.)*, elatnyk naprzeciwlicci.

Поволаквать, *v. a. powoľczъ*, powlaczać, poślagać; -ся, *v. r.* ledwo się wleć.

Поволока, -и, *f.* 1. toczenie oczu; 2. *Eccl. sl.* *v.* Покрѣвъ.

Поволочить, *v. a. perf.* powoľczyć, powlec, poślagnąć; -ся, *v. r.* - за кѣмъ, powoľczyć się, powlec się z kim, cholewъ, cholewki smalli, albo palić do którѣ, koperczaki stroić, umizgać się.

Поволока, -и, *f. pop.* wószczenie, targanie za włosy po ziemi; *v.* Потаѡвка.

Поволѣть, *v. a. perf.* powlec, zacząć wleć, ciągnąć.

Повольный, -ая, -ое, *adj.* dobrowolny, z własnej woli, ochoty.

Повозка, *v.* Пшеница (Турѣцкая).

Поворачиваніе, -я, *n.* nawracanie, zwracanie, przewracanie.

Поворачивать, **Поворотить**, *v. a.* przewracać, przewrócić, obracać, obrócić; **навращаць**, **навращіць**, **звращаць**, **звращіць**; -ся, *v. r.* obracać się, obrócić się; **звращаць** się, **звращіць** się; **поворачиваіся** скорѣе! **звизай** się **прѣдзѣй!** **спіаіся** się!

Поворачиваніе, -я, *n.* poruszanie; **potrząсуваніе**, **potrząсаніе**.

Поворачивать, **Поворонить**, *v. a.* poruszać, poruszać; **potrząсуваць**, **potrząсаць**, **potrząсць**; -ся, *a) v. r.* poruszać się, poruszać się; *β) v. p.* być poruszonym, poruszonym, potrząsanym.

Поворина, -и, *f.* belka (balka) łącząca dwie balki lub deski; *сфр.* siestrzan.

Поворковать, *v. n. perf.* poruchać niejaki czas.

Поворовать, *v. a. perf.* pokraśić.
Поворокъ, -ркъ, *m.* *H. n.* (1a).

rus parasiticus), мewa, мewka pavorzyna (ptak). [зуд.]

Поворотить, *v. a. perf.* поворотить.

Поворачивать, *-ся, v. perf.*, *v. sub.*: Поворачивать, *-ся*.

Поворотливость, *-и, f.* оборотность, зwinность.

Поворотливый, *-ая, -ое, adj.* обротny, зwinny.

Поворотный, *-ая, -ое, adj.* до обрасаня слyдзy, обротny, зwротny, обрасающy сeбe; поворотный кругъ, *Geogr. Astron.* зwротник.

Поворотъ, *-а, m. l.* obrót, обрасане, обрoсене, nawróт, зwрót, zawróт, zakрeт; - карeты, nawрót карeты; *Milit.* obrót wojenny, ewoluca; поворотъ oблyца, oблнечный поворотъ, *Astron.* nawрót oблyца; прeслeнe днeя з noдe; 2. зwрót, мeясe зwротu, zakрeтy и т. д. здрoжe, rozдрoжe.

Поворъ, *v.* Поворобъ.

Поворачъ, *v. n. perf.* поварачежъ. [стружъ.]

Повострить, *v. a. perf.* поостривъ.

Повощать, *v. a. perf.* повошкывъ.

Повредитель, *-я, m.* skaziciel, uszkodziel, gorazyiel.

Повредительница, *-ы, f.* skazicielka, uszkodzielka, gorazyicielka. [зуб: Повреждать, *-ся*.

Повредить, *-ся, v. perf.*, *v.*

повреждать, Повредить, *v. a.* казичъ, skazичъ, pоwacъ, pоucъ, pоpucъ, нисзечуъ, нисзечуъ, nadwеrежъ, nadwеrежy, nadwаtlacъ, nadwаtlacъ, szkodziсъ, uszkodziсъ; (члвны) kaleczу, kaleczу; oтo повредитъ здорoвy, to zawkodzi здорoвy; - *ся, v. p.* byсъ казлонy, skazлонy, pоutny, pоpоutny, нисзечонy, нисзечонy, nadwеrежонy, etc.

Повреждение, *-я, n.* skazienie, pоpucие, нисзечене, nadwеrежене, nadwаtlене, uszkожене; - члвновъ, pо-, k-kaleczenie, zеzречене; - нрзвovъ, zеpучеие obyчeжovъ. [сжекажъ.]

Повременить, *v. n. perf.* по-

временить, *-ая, -ое, adj.* czasowy, czasami zdrежeжy сeбe, peryоdycznу; повременное издание; pismo czasowe, peryоdyczne.

Повсе-дневно, *adv.* codziennie; - дневный, *-ая, -ое, adj.* codzienny, powszedni.

Повсеместный, *v.* Повсеместный.

Повсе-местно, *adv.* wszędzie, powszechnie; -местный, *-ая, -ое, adj.* wszachbytny, powszechny; повсеместный дождь, deszcz powszechny; -часный, *-ая, -ое, adj.* mieszczny, o mieszcz; -часный, *-ая, -ое, adj.* każdogodzinny, согodzinny, согodzinna.

Повстречаться, *v. r. perf.* - oтъ kыжъ, wrotkaсъ сeбe з kim.

Повсѣдний, *-ая, -ое, adj.* powszedniy. [дзе.]

Повсюду, *adv.* wszędy, wszędy.

Повторение, *-я, n.* powtórzenie, powtarzanie, repetycja; краткое повторение, krótkie powtórzenie; повторение главных дeятвovъ; рекапитуляця; - лекцій, powtórzenie lekcji; repetytorium.

Повторитель, *-я, m.* powtórzyciel; - уроковъ, repetytor.

Повторительный, *-ая, -ое, adj.* powtarzalny, powtórzony; повторительная лекція, repetytorium.

Повторять, Повторить, *v. a.* powtarzacъ, powtórzycъ, repetowacъ; - *ся, v. p.* byсъ powtarzanу, powtórzону. [wozичъ.]

Повывести, *v. a. perf.* powy-

вывести, *v. a. perf.* powy-

водзичъ, powprowadzacъ.

Повыдергать, *v. a. perf.* powy-

позничъ, *v. a. perf.* powy-

позничъ, *v. a. perf.* powy-

позничъ, *v. a. perf.* powy-

позничъ, *v. a. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

позничъ, *v. n. perf.* powy-

спrawdzenie, rewizya, kontrola, (sposób sprawdzania rachunków); próba, sprawdzanie.

Повѣрщикъ, *-я, m.* porównacz; - стѣловъ, controller; - монетъ, *v.* Юстировальщикъ.

Повѣрье, *-я, n.* pogłoska, podanie, gusła, mniemanie między narodem.

Повѣрять, Повѣрить, *v. a.* porównacъ, sprawdzacъ, sprawdzicъ, kontrollowacъ, próbować, próbować, próbować; - монетъ, *v.* Юстировать; и: powierzacъ, powierzycъ (komu oо), uwierzacъ, uwierzycъ (komu w сzém), zaufaсъ; - *ся, a) v. r.* powierzacъ сeбe, powierzycъ сeбe komu, zawierzacъ, zaufaсъ komu; *b) v. p.* byсъ porównаным, kontrollowanым, sprawdzаным, sprawdzоным, sprawdzacъ сeбe.

Повѣща, *-ы, s. c.* wieść, wiadomość, wieść, wiadomość, szubieniczka, obłeś, obłeś.

Повѣщать, *v. a. perf.* powiesicъ; - глову, *zwiesicъ głowę, zamusicъ сeбe; - носъ, *zwiesicъ nos, zamusicъ сeбe, zamusicъ сeбe; - *ся, v. r.* powiesicъ сeбe, zawiesicъ сeбe.

Повѣщатель, *v. n.* byсъ wiadomościem, wiadosem.

Повѣщательство, *-я, n.* Powieścownictwo, *-а, n.* lajdaczestwo, lajdactwo.

Повѣствованіе, *-я, n.* opowiadanie, powieść; - ватель, *-я, m.* opowiadacz; dziejopis, historyk; - вательница, *-ы, f.* opowiadaczka; - вательный, *-ая, -ое, adj.* opowiadający, powieścowniczy, historyczny; - вать, *v. a.* o сzémъ, powiadaсъ, opowiadacъ; - *ся, v. p.* byсъ powiadanу, opowiadану.

Повѣстовать, *-ся, v. perf.*, *v. sub.* Повѣщать, *-ся*.

Повѣстка, *-я, f. l.* uwiadomienie, oznajmienie; круговая, *-я, list* okólny, okólnik, cyrkularz; - o явкѣ въ судъ, pozw, zarządzenie, zarządzenie do sądu; 2. *Milit.* capatrzuch, szapaczuk, szapaczuk, szapaczuk.

Повѣстникъ, *-я, m.* Повѣствованіе.

Повѣсть, *-я, f.* powieść.

Повѣтеръ, *adv.* z wiatrem potymnym, powiewnym.

Повѣтовый, *-ая, -ое, adj.* powiatowy.

Повѣтренный, *-ая, -ое, adj.* powiatrzny, zaradliwy.

Повѣтріе, *-я, n.* powietrze, pomor; моровое повѣтріе, моровое powietrze.

Повѣтъ, *-я, m.* powiat.

Повѣть, *-я, f. proc.* poddasze nad szpora.

Повѣтье, *-я, n.* szpora.

Повѣщеніе, *-я, n.* powieszenie, zawieszenie.

Повѣщательный, *-ая, -ое, adj.* obwieszczający, oznajmujący.

Повѣщати, Повѣстити, v. a. o чѣмъ, обвѣстятъ, обвѣстятъ, ознамятъ, ознамятъ, знамятъ, знамятъ; -ся, v. p. бытъ обвѣстятъ, обвѣстятъ, ознамятъ, ознамятъ.

Повѣщеніе, -я, n. обвѣстятъ, оглошеніе, ознамяніе.

Повѣсть, v. n. perf. повѣсть, завіаць.

Повѣдѣть, Повѣдѣть, v. n. вѣдѣть, повѣдѣть, звѣдѣть.

Повѣдѣть, v. a. perf., v. sub: Повѣдѣть.

Повѣдка, -я, f. прераска, прераска (на словіе), бинда, пагѣць.

Повѣсточка, -я, f. dim. прерасочка, etc., v. **Повѣстка.**

Повѣсточный, -ая, -ое, adj. прерасочный, прерасочный.

Повѣствованіе, -я, n. повѣствованіе, прерасываніе, обвѣствованіе.

Повѣствовать, Повѣщать, v. a. обвѣстятъ, обвѣстятъ, завіаць, завіаць, обвѣстятъ, обвѣстятъ, обвѣстятъ, обвѣстятъ; -ся, v. p. обвѣстятъ, обвѣстятъ; *β*) v. p. бытъ обвѣстятъ, обвѣстятъ.

Повѣсть, v. Повѣстка. [etc.]

Повѣять, v. a. perf. nieco сузить, розвѣять на повітрію (np. губы).

Повѣялый, -ая, -ое, adj. повѣялый, звѣялый. [вздѣть]

Повѣянуть, v. perf., v. sub: Повѣянуть, v. n. perf. повѣянуть.

Повѣдѣвать, v. n. wróżyć czasami.

Повѣнецъ, -нца, m. 1. plugawiec; 2. poganiec, poganin, niewierny.

Повѣнать, v. a. poganiać.

Повѣнникъ, -я, n. Eccl. sl. poganin.

Повѣнникъ, v. a. nieczystić, profanować; -ся, v. p. бытъ profanowanym.

Повѣнка, -я, f. 1. plugawa kobieta; 2. poganica, niewierna; 3. *Bot.* - nawózna, (*agaricus fimearius*), bedka niejadalna; bedka gnojnik; 4. *H. n.* (*colymbus auritus*, гагѣра бодѣтная), nur, nurek błotny, nurek szubaty. [gański]

Повѣнскій, -ая, -ое, adj. powiastwo, 2. poganstwo.

Повѣнскій, -ая, -ое, adj. 1. plugawy, nieczysty; 2. pogański.

Повѣнскій, -я, m. 1. plugawiec; 2. (*Bot.*) v. **Повѣнка** (навѣзна).

Повѣнь, -я, f. plugawstwo, nieczystość.

Повѣснѣ, -я, n. gańnicie.

Повѣснѣ, -я, n. gańnicie.

Повѣснѣ, -я, n. gańnicie.

Повѣснѣ, -я, n. gańnicie.

Повѣснѣ, -я, n. gańnicie.

Повѣснѣ, -я, n. gańnicie.

Повѣснѣ, -я, n. gańnicie.

Повѣснѣ, -я, n. gańnicie.

Погашать, Погасить, v. a. gasić, pogasić, zgasić; * przytłumić, przytłumić, stłumić, stłumić, uspokoić, utulić; zgasić, wygasić, znieść, umorzyć (np. dług).

Погашеніе, -я, n. gaszenie, pogaszenie, zagaszenie, zgaszenie; - долговъ, umorzenie, spłacenie długów; комиссия погашенія долговъ, komisya do umorzenia (do spłacenia) długów; билетъ комиссіи погашенія долговъ, biletъ komisji do umorzenia (do spłacenia) długów.

Погнѣть, Погнѣть, v. n. ginać, poginać, zginać, zgubić się; онъ здѣсь погнѣтъ, онъ tu zginie; онъ погнѣтъ не извѣстно гдѣ, онъ zginął nie wiadzieć gdzie.

Погнѣль, -я, f. zguba; zgnienіe; zgon, śmierć.

Погнѣльный, -ая, -ое, adj. zgubny, szkodliwy.

Погнѣный, -ая, -ое, adj. poginęły, pogubiony, zginiony, zgubiony.

Погнѣнуть, v. perf., v. sub: Погнѣнуть. [wienie]

Погнѣть, -я, f. zgłęć, skrzyżъ Погнѣнуть, v. sub: Погнѣнуть.

Поглѣдѣть, v. a. perf. poglądzić, poglaskać.

Поглѣживаніе, -я, n. poglądzenie, poglaskiwanie.

Поглѣживать, v. a. poglądać, poglaskać.

Поглазить, v. n. perf. на что, pogawronić, gapić się, wytrzeźszыć oczy на со.

Поглодѣть, v. a. perf. pogryźć.

Поглотить, -ся, v. perf., v. sub: Połgoczyć, -ся.

Поглохнѣть, v. n. perf. (*o roślinach*) pousychać, powiędnąć.

Поглощать, Поглотить, v. a. polukać, polknąć, pochłonać, pożerać, żreć; -ся, v. p. бытъ polukanym, polkniętym, pochłoniętym, pożeranym, żartym.

Поглощеніе, -я, n. polknięcie, pochlonecie, pożarcie.

Поглумитъ, v. n. perf. zatopić się w myślach.

Поглумѣть, v. n. perf. pogłupieć. [дуть]

Поглѣдѣть, Eccl. sl., v. Погнѣть.

Поглѣдѣваніе, -я, n. poglądanie, spoglądanie.

Поглѣдѣвать, v. n. poglądać, spoglądać, pożerać, patrzeć.

Поглѣдѣть, v. n. perf. popatrzyć, przypatrzeć się.

Погнѣть, v. a. perf. popędzić; zacząć gnać; zacząć przesładować.

Погнѣться, v. r. perf. (за кѣмъ), zapędzić się; nagonić się; naścigać się; - за чѣмъ, * ugnąć się за сѣмъ. [pognić, zgnić]

Погнѣвать, Погнѣть, v. n. gnić, погнѣть, v. a. perf. погнѣть; -ся, v. r. погнѣть się.

Погнѣваться, v. r. perf. (чѣмъ), porządzić.

Погнѣваться, v. r. perf. porządzić się.

Погнѣдно, adv. (*u cieśli*): пагѣ, пагами, по пагѣ.

Поговаривать, v. n. mówić, powiadać; rozmawiać, rozmawiać; поговаривать, что будетъ война, мѣтъ, мѣтъ, powiadają, że wojna będzie.

Поговорить, v. n. perf. pomówić, porozmawiać, rozmówić się; мѣтъ самому надобно поговорить съ нимъ, muszę sam z nim pomówić.

Поговорка, -я, f. rozmowa; pogłoska, wieść; sentencya; powieść; przysłowie, przysłowie.

Поговь, v. n. perf. porościć.

Погода, -я, f. czas piękny czy niepokiyny, pogoda i niepogoda; дурная погода, brzydka pogoda, czas brzydki; burza, słońca, naturalność.

Погодѣть, v. n. perf. poczekać.

Погодишка, -я, f. zła pogoda, czas brzydki, słońca.

Погодка, -я, f. dim., v. Погода. [słońca, dżdżysty]

Погодливый, -ая, -ое, adj. pogodny.

Погодно, adv. rocznie, corocznie.

Погодный, -ая, -ое, adj. 1. roczny, coroczny; 2. pogodny.

Погодовистникъ, -я, m. H. n. (*procellaria*), petrel, (ptak morski zwisający zazwyczaj burzę).

Погодомѣръ, v. Barometrъ.

Погодушка, v. Погодка.

Погодье, -я, n. czas czy piękny czy niepokiyny, pogoda i niepogoda. [pogodny]

Погожий, -ая, -ое, adj. pogodny.

Поголовно, adv. на головѣ, od głowy, od osoby.

Поголовный, -ая, -ое, adj. ogólny, powszechny; поголовная подать, поголовне, podatek od głów pojedynczych, поголовщина; поголовное ополченіе, v. **Поголовщина**; *tl.* v. **Пѣреникъ** (поголовная).

Поголовщина, -я, f. powszechne uzbrojenie, rozpoltie ruszenie, zacząć obrony krajowej.

Поголодѣть, v. n. perf. iaknąć, głód cierpieć czas niejaki.

Погобка, -я, f. burka, zburzenie, zburzowanie.

Погобный, -ая, -ое, adj. bieżący w dług; погобный армія, в долгъ агрумъ; погобная мѣра, dugomierz; погобная грамота, (*†*), list gończy. [mniczek]

Погобчикъ, -я, m. dim. нара-гобчикъ, -я, m. goniec, kurjer; wozowiec, woźnica wojskowy; v. **Фурлябѣть**.

Погобъ, -я, m. rogoń, gonienie za kim; naramnik, naramiennik; niedogon, reszty po wypędzeniu wódki.

Погобня, -я, f. rogoń, ścięnie; брѣнься (*abo* пустѣться)

-ся, *v. p.* być posuwanyum, posuwaniem, poruszaniem, poruszaniem. [wanіє, poruszanie.]

Подвігиваніє, -а, *n.* posuw. Подвігивать, *v. a.* posuwać, poruszacz, pomknąć.

Подвігнути, *v. a. perf.* posuwać, poruszacz, pomknąć; -ся, *v. r.* posuwać się, pomknąć się.

Подвигъ, -а, *m.* poruszenie, ruch; зупн, walka szermierska, rasowanie się, usiłowanie, zwycięstwo świetne, wielkie dzieło; героїцкіє або героїческіє подвиги, бохатурскіє зупи, przewagi бохатерскіє, гучерскіє дієла.

Подвизникъ, -а, *m.* зарапник; *waleczник; obrońca wiary.

Подвизница, -и, *f.* walecznica.

Подвижность, -и, *f.* ruchomość, ruchawość; (t), gotowość, chęć, ochota.

Подвижной, (-ій), -ій, -бе, *adj.* ruchomy; подвижные праздники, święта ruchome. [лєстра.]

Подвизалище, -а, *n.*, *v.* На-Подвизаніє, -я, *n.* ruszanie, posuwanie; *pobudzanie, zachęcanie.

Подвизать, *v. a.* Eccł. *sl.* ruszać, posuwać; zachwiac; *pobudzać, zachęcać; -ся, *v. r.* ruszać się; zachwiac się; *walczyć, wojować; buntować się; opierać się; świeżyć się (w oszēm).

Подвизуиъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Подвизать, -ся.

Подвизіє, *v.* Подвизаніє.

Подвигъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Подвизать, -ся.

Подвластіє, -я, *n.*, Подвластность, -и, *f.* podwładność, podległość, poddanność.

Подвластный, -ая, -ое, *adj.* podwładny, podległy, poddany.

Подвода, -и, *f.* podwoda, wóz z kołmi lub same konie.

Подводить, Подвести & Подвєсть, *v. a.* przgrowadzać, przgrowadzić; podwodzić, podwieść; - что подъ пєвъ, nadawać, nadać czemu jakі kolor; - подъ мрамору, nadawać, nadać kolor marmuru; -ся, *v. p.* być podwodzonym, podwiedzionym, etc.

Подводный, -ая, -ое, *adj.* 1. podwodny; 2. od podvodu.

Подводчикъ, -а, *m.* 1. podwodnik; 2. podwodziciel, podżegacz.

Подводъ, -а, *m.* doprowadzenie kogo do zlego; fortel, podejście; podciąg.

Подвозить, Подвєзти & Подвєсть, *v. a.* podwozić, podwieść; przywozić, przywieść; -ся, *v. p.* być podwożonym, podwiezionym.

Подвоженный, -ая, -ое, *adj.* podwieszony, przywieszony, przywożny. [surman.]

Подвожникъ, -а, *m.* podwoжник.

Подвожь, -а, *m.* podwóz, przywóz, dowóz.

Подвоиъ, -я, *m.* Eccł. *sl.* podwoj; *pl.* podwoje; próg.

Подволакивать, Подволачь, *v. a.* podcłagać, podcłagać.

Подволока, -и, *f.* strzechy; poddasze.

Подволачь, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Подволакивать, -ся.

Подворачиваніє, -я, *n.* podwrascanie.

Подворачивать, Подворотить, *v. a.* podwrascać, podwrócić; -ся, *v. p.* być podwrascanym, podwróconym.

Подворное, -ого, *n. n.* rodymne, stajenne; stancya, kwatery.

Подворотить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Подворачивать, -ся.

Подворотниъ, -и, *f.* deska pod wrotami, pod brama, pod drzwiami. [cenie.]

Подвороченіє, -я, *n.* podwrócenie.

Подворье, -я, *n.* (jakikolwiek) dom (w mieście); dom zajezdny.

Подвоиць, *v.* Подвоичькъ.

Подвоиникъ, -а, *m.* Eccł. *sl.* poduszka.

Подвышать, Подвысить, *v. a.* podwyższacz, podwyższyć, podnosić, podnieść; -ся, *v. p.* być podwyższanym, podwyższonym.

Подвышеніє, -я, *n.* podwyższenie.

Подвѣбный, -ая, -ое, *adj.* ślubny; подвѣбными свѣчи, święce przy ślubie w ręce dawane; подвѣбное платъ, suknia ślubna; подвѣбное кольцо, pierścionek ślubny.

Подвѣсть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Подвѣшивать, -ся.

Подвѣска, -и, *f.* Подвѣсочка, -и, *f.* *dim.* zawieszka; *v.* Привѣска.

Подвѣсь, -и, *f.*, *v.* Подвѣска. Подвѣшеніє, Подвѣшиваніє, -я, *n.* przywieszenie, przywieszanie, zawieszanie, zawieszanie, podważenie, podważanie.

Подвѣшивать, Подвѣсить, *v. a.* przywieszać, przywiesić, zawieszacz, zawiesić; -ся, *v. p.* być przywieszanym, przywieszonym, zawieszanym, zawieszonym.

Подвѣзаніє, -я, *n.* podwiązanie, przywiązanie.

Подвѣзать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Подвѣзывать, -ся.

Подвѣзи, -ей, *f. pl.* Archit. rusztowanie.

Подвѣзка, -и, *f.* 1. *v.* Подвѣзаніє; 2. podwiązka.

Подвѣзникъ, -а, *m.* rusztunek.

Подвѣзной, (-ій), -ій, -бе, *adj.* rusztowny, do rusztowania służący; подвѣзной ремєнь у карєты, *v.* Пась; подвѣзные лѣкони, loki fałszywe. [wiązeczka.]

Подвѣзочка, -и, *f.* *dim.* podwiązocznny, -ая, -ое, *adj.* podwiązkowy. [nie.]

Подвѣзваніє, *v.* Подвѣзывать, Подвѣзать, *v. a.* podwiązywać, podwiązać, przy-

wiązywać, przywiązać; stawiac, postawiac rusztowanie; - напусє, *v.* Подсирѣтъ; -ся, *a)* *v. r.* podraszać się; *б)* *v. p.* być podwiązywanym, podwiązanym, podraszanym.

Подгѣлстучникъ, -а, *m.* podhalstuczek, podalstuczyk, alszuk do podwiązywania.

Подгибаніє, -я, *n.* podgięcie, zgięcie; podłożenie nog pod siebie.

Подгибать, Подогнуть, *v. a.* podginać, podgiąć, zginać, zgiąć; podkładać, podłożyć nogi pod siebie; -ся, *v. r.* podginać się, podgiąć się; у меня ноги подгибѣются, nogi się uginają od strachu.

Подглатіє, -я, *n.*, Подглатница, -и, *f.* poduszka. [zanie.]

Подглядваніє, -я, *n.* podgrу, Podglądывать, Подглядѣть, *v. a.* podgrуzać, podgrуżyć.

Подглатный, -ая, -ое, *adj.* pod oszuma znajdujący się.

Подглазь, -я, *n.* dółek pod oszuma. [zlenie.]

Подгляданіє, -я, *n.* podgrу; Подглядѣть, *v. perf.*, *v. sub:* Подглядывать.

Подглядчикъ, -а, *m.* podgladacz, podstrzegacz, szpieg.

Подглядница, -и, *f.* podgladaczka, podstrzegaczka.

Подглядваніє, -я, *n.* podglądanie, podstrzeganie, szpiegowanie.

Подглядывать, Подглядѣть, *v. a.* podglądać, podejrzeć, podstrzedz, szpiegować, wuszpiegować. [wanie.]

Подгниваніє, -я, *n.* podgni, Подгнивать, Подгнить, *v. n.* podgniwać, podgnić.

Подгнитъ, -и, *f.* 1. *v.* Подтѣпка; 2. podnieta, pobudka.

Подгнитѣть, *v. perf.*, *v. sub:* Подгнищать.

Подгнитъ, -а, *m.*, *v.* Подтѣпка.

Подгнищѣть, Подгнищѣть, *v. a.* 1. *v.* Подтѣпливать; 2. *v.* Подущѣть.

Подговариваніє, -я, *n.* podmawianie, namawianie, nauszczanie.

Подговаривать, Подговорить, *v. a.* *v.* podmawiac, podmówic, namawiac, namówic, nauszczacz, nauszczу.

Подговорчикъ, -а, *m.* podmawiacz, podmówca, podżegacz.

Подговорщина, -и, *f.* podmawiaczka, podżegaczka.

Подговоръ, -а, *m.* podmówienie, namówienie, nauszczenie.

† Подгловшиникъ, *v.* Подгловь.

Подгловь, -ва, *m.* skrzynia podglówna z wielkim spadzietem. [pędzony.]

Подгловный, -ая, -ое, *adj.* przy-

Подгонтъ, -а, *m.* bydło na sprzedaż sprzedane.

Подгонять, Подогнать, *v. a.* podgnać, podegnać, zagnać, zapędzić (pod oo); porędzić, zapęgać dokąd.

Подгорать, Подгореть, *v. n.* przypalać się, przypalić się, przypiekać się, przypieć się.

Подгорье, *v. Подгорье*.

Подгорный, -ая, -ое, *adj.* podgórný; dolinowy, dolinny.

Подгорный, -ая, -ое, *adj.* pod miastem będący, leżący, mieszkający. [ście.]

Подгородье, -я, *n.* podmie-
Подгорье, -я, *n.* podgórze;
dolina. [palony, przypieczony]

Подгорьный, -ая, -ое, *adj.* przy-
Подгореть, *v. perf.*, *v. sub:*

Подгорать.

Подготавливаться, Подготавли-
ваться, *v.* Григорий...

Подготовить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Подготовлять, -ся.

Подготовка, -и, *f.* Podgotow-
lenie, -я, *n.* przygotowywanie,
przygotowanie.

Подготовлять, Подготовить, *v. a.* przygotowywać, przygotować; -ся, *v. p.* być przygotowywanym, przygotowanym. [ролью.]

Подградье, *Eccl. sl.*, *v.* Подго-
Подградный, *Eccl. sl.*, *v.* Под-
городный. [blenie.]

Подгребание, -я, *n.* подгра-
Подгребать, Подгребсти & Под-
гребсть, *v. a.* podgrabiac, pod-
grabić; -ся, *v. p.* być podgra-
bianym, podgrabionym.

Подгребание, -я, *n.* Под-
гребка, -и, *f.* podgrabienie.

Подгребки, -овъ, *m. pl.* pod-
grabki. [adj. podgrabiony]

Подгребный, (-ый), -ая, -ое,
Подгребсти & Подгребсти, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Подгребать, -ся.

Подгрудный, -ая, -ое, *adj.* podpiersiowy; podgrudna kость,
mostek, kość pierśowa. [сfr. wole.]

Подгрудок, -дка, *m.* łalok.
Подгрудок, -зка, *m.* pielucha,
pieluszka, podkładana pod tyłek
dziecka przy powijaniu.

Подгрудный, Подгрудать, Под-
грудный, *v. n.* podchmielać się,
podchmielić się, podchoćcić, pod-
pijać, podpić sobie.

Подгустать, Подгустать, *v. a.* zgrzeszać, zgrześć; -ся, *v. p.* być zgrzeszanym, zgrzeszonym.

Подгущение, -я, *n.* zgrzeszenie.
Поддавальщикъ, -а, *m.* pod-
dawca ragu w łaźni.

Поддавание, -я, *n.* poddawa-
ние ragu w łaźni.

Поддавать, Поддасть, *v. a.* poddawać, poddać (kogo pod-
сują moc); poddać podмогу,
Milii. posilkować; -ся, *v. r.* pod-
dawać się, poddać się; oddawać
się, oddać się w poddaństwo,
uleść.

Поддавки, -овъ, *m. pl.* gra w
warcaby, w której ten wygrywa
kto wszystkie bierki oddaje.

Поддакивать, *v.* Поддакивать.
Поддабливание, -я, *n.* pod-
dłubywanie, wydrążanie z pod
spodu.

Поддабливать, Поддолбить,
v. a. poddłubować, poddłubać,
wydrązać, wydrążyć z pod spodu;
-ся, *v. p.* być wydrążanym, wy-
drążonym z pod spodu.

Поддавание, -я, *m.* *Eccl. sl.*
poddanie. [poddanski.]

Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*
Поддавание, -я, -ое, *adj.*

prawda stolowa, poddenek, pod-
stawek pod dno, podkalk pod
dno naczyń.

Поддорожникъ, *v.* Поддорж-
никъ. [nie, podwiehanie]

Поддувание, -я, *n.* poddyma-
Podдуть, *v.* n. poddymać,
poddymać, poddymać, poddymać,
poddymać; *poddymać, poddymać,
poddymać. [гнй.]

Поддужный, *v.* Подключич-

Поддуть, *v. perf.*, *v. sub:* Под-
дуть.

Поддышки, -овъ, *m. pl.* Под-
дыше, -я, *n.* czas opalania pie-
ców w izbach chłopskich.

† Поддыконе, Поддык, -а, *m.*, *v.* Уподыконе.

Поддыконе, -а, *m.* oszust;
złodziej.

Поддыконе, -я, *n.* zaczepie-
ние; oszukiwanie; kradzenie.

Поддыконе, Поддык, *v. a.* 1. wdziewać, wdziać (co pod spód
pod suknię); 2. zaczepiać, zaczepić,
zahaczać, zahaczyć; 3. *krasć,
ukrasć; -ся, *v. p.* być wdziewa-
nym pod spód, etc.

Поддыконе, -я, *n.* podrobienie,
dorobienie czego; naśladowanie.

Поддыконе, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Поддыконе, -ся.

Поддыконе, -я, *f.* podrobienie,
dorobienie czego pod co; podrobie-
nie, naśladowanie, zfałszowa-
nie. [bianie, dorabianie.]

Поддыконе, -я, *n.* podgra-
Поддыконе, Поддык, *v. a.* podgrabiac,
podrobić, dorobić eo pod co; podrobić,
zrobić fałszywe, nieprawdziwe; -ся, *v. r.*
starać się naśladować rzecz praw-
dziwą; przypodobać się, iasć się.

Поддыконе, -я, -ое, *adj.*
podrobiony, zfałszowany; udany.

Поддыконе, -я, *m.* pod-
robca, fałszarz, podrzućciel.

Поддыконе, -я, *f.* fałszarka.

Поддыконе, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Поддыконе, -ся.

Поддыконе, -я, *f.* *H. n.* (ephe-
mera), owad jednodzienny.

Поддыконе, -я, *m.* dziennik,
żurnal. [dziennie.]

Поддыконе, *adv.* dziennie, co-
Поддыконе, -я, -ое, *adj.*
dzienny, dniowy, codzienny.

Поддыконе, -я, *m.* wyrobnik
dzienny. [dzienna.]

Поддыконе, -я, *f.* robota sa-
Поддыконе, -я, *f.* wyrobnica
dzienna. [szarpanie.]

Поддыконе, -я, *n.* targanie,
Поддыконе, *v. a. perf.* potar-
gać, poszarpać.

Поддыконе, -я, *n.* targanie,
szarpanie, potargiwanie, poszar-
pywanie.

Поддыконе, *v. a.* targać,
szarpać, potargiwać, poszarpy-
wać; -ся, *v. p.* być targanym,
szarpanym. [nie.]

Поддыконе, -я, *n.* potrzeba

Подержать, *v. a. perf.* potrzy-
mać; —ся, *v. r.* potrymać się.
Подёрнуть, —ся, *v. perf.*, *v. sub.* Podёрнуть, —ся.
Подёрщик, *v.* Батарыйщик.
Подёстно, *adv.* (о papierze):
librami. [staniały.
Подешвильный, —ая, —ое, *adj.*
Подешвиль, *v. n. perf.* stanic.
Подёрание, Подёрывание,
—я, *n.* podpięcie, przypięcie.
Подёрывать, Подёрывать, *v. a.*
podpiekać, podpiec, podma-
zać, podmazać; —ся, *v. p.* być
podpiekanym, podpieczonym,
podmazanym.
Подёрывистый, —ая, —ое, *adj.*
nieco przugięiony.
Подёрывать, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Podёрывать, —ся.
Подёрый, —ая, —ое, *adj.* (о
zwierzętach): suchy, chudy; *v.*
Худощавый.
Подять, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Podziąć, —ся.
Поджётъ, —а, *m.* podpalenie.
Поджёлудочный, —ая, —ое, *adj.*
podżółdkowy.
Поджечь, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Podziżyć, —ся.
Поджиготникъ, —а, *m.* poręg;
rop. uderzenie w brzuch.
Поджиготье, —я, *n.* żywot,
brzuch.
Поджига, —и, *s. c.* podżegacz,
podburzyciel (*s. m.*), podżegaczka,
podburzycielka (*s. f.*).
Поджиганіе, —я, *n.* podpala-
nie; zapalenie. [lasc; zapalacz.
Поджигатель, —я, *m.* podpa-
Podжигательница, —ы, *f.* pod-
palaczka; zapalaczka. [palenie.
Поджигательство, —а, *n.* pod-
Podжигать, Поджечь, *v. a.*
podpalać, podpalic; zapalać, za-
palac; * podżegać, podniecać, pod-
uszczac, podburzac, podburzyć;
—ся, *v. p.* być podpalanym, pod-
palonym, zapalonym, zapalonym.
Поджиданіе, —я, *n.* oczekiwanie,
oszukiwanie. [czekiwać.
Поджидать, *v. a.* czekać, o-
Podжидать, Поджечь, *v. a.*
podzumać, podzać; kureczyć, pod-
kureczyć nogi, podkładać, podto-
żyć nogi pod siebie.
Поджоба, —и, *f.* (прогр. & *)
podżoga, podpal, podnieta, drza-
zga; podpalenie.
Подзадрёние, Подзадрёване,
—я, *n.* rozjątrzenie, rozją-
trzenie, rozgniewanie, drażnienie.
Подзадрёвать, Подзадрёвать,
v. a. drażnić, rozjątrzać, rozją-
trzyć, rozgniewać; —ся, *v. p.* być
drażnionym, rozjątrzanym, roz-
jątrzanym, rozgniewanym.
Подзадрёвать, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Podzadrywać, —ся.
Подзакладной, *v.* Закладной.
Подзаконный, —ая, —ое, *adj.*
pod prawem będący.
Подзёрание, Подзёрывание,
—я, *n.* rozgniewanie.

Подзёрывать, Подзёрывать, *v. a.*
rop. rozjątrzać, rozjątrzyć, roz-
gniewać, rozdrażnić.
Подзаылокъ, —ака, *m.* kark,
tylna część szyi. [zienie w kark.
Подзатыльникъ, —а, *m.* ude-
Podзаёмбле, Подзаёмбле, —я,
n. warzy podziemny, podziemie,
przeźrety podziemna.
Подзаёмбленный, —ая, —ое, *adj.*
podziemny.
Подзаёмный, *v.* Подзаёмбленный.
Подзаёрание, —я, *n.* podgląda-
nie, szpiegowanie.
† Подзаёрать, —я, *m.*, Подза-
ёрать, —я, *m.*, *Ecccl. st.*, *v.* Под-
зёрщикъ.
Подзёрать, Подзёрать & Под-
зёрать, *v. a.*, *v.* Podzёрывать.
Подзёрки, —локъ, *f. pl.* &
Подзёръ, —а, *m.* tugowiny, zola.
Подзёрный, —ая, —ое, *adj.*
obserwacyjny; подзёрная труба,
luneta, perspektywa, przeziernik.
Подзёрщикъ, —а, *m.* podglą-
dacz, podzёрacz, szpieg.
Подзёръ, —а, *m.* podzierenie,
podglądanie; wykładka, wyłoże-
nie sukni; falbana, daszek nad
sienią. [zирать.
Подзёръть, *v. perf.*, *v. sub.* Под-
зёрывание, —я, *n.* wzywianie,
przywoływanie.
Подзывать, Подзывать, *v. a.*
przywoływać, przywołać, wzywać,
wezwać; * namawiać, namówić;
—ся, *v. p.* być przywoływany,
przywołanym, wzywany, wezwanym.
[podziwić się czemu.
Подзыватьсь, *v. c. perf.* чемъ,
Подзыватьсь, (*perf.*) *rop.*, *v.*
Подзыватьсь.
Подзёрать, Подзёрать, *v. a.* 1.
dzieć, podzierać; potargać (*np.* za
włosey); 2. *v. imper.* mieć по
кожъ подиёрать, морозъ по кожъ
подиёрать, dreszcz mnie prze-
chodzi, mrowie mi po ciele prze-
chodzi; отъ жару подиёрло бокъ,
од горяца deska potrzaskala się.
Подиёръ, —а, *m.* *Ecccl. st.* kara
długa.
Подкълывание, —я, *n.* podg-
bywanie; podpinanie; podkълcie.
Подкълывать, Подкълывать, *v. a.*
1. podgbywać, podgbyać; 2.
podkълwać, podkълć; 3. podpinac,
podpiac. [kancelista.
Подкълцеларість, —а, *m.* pod-
Подкълчокъ, —чка, *m.* 1. cza-
poczka przez proste kobiety w
niektórych okolicach noszona;
2. *v.* Камилъвка.
Подкълъ, —а, *m.*, *v.* Камилъ-
ка. [ruwanie.
Подкълывание, —я, *n.* podko-
Подкълывать, Подкълывать, *v. a.*
podkopуwać, podkopać; —ся,
v. r. podkopуwać się, podko-
паć się; *fig. v.* Подкълывать-
ся; *β)* *v. p.* być podkopуwanym,
podkopаным.
Подкълривание, Подкълрива-
ние, —ся, *v.* Прикарл....

Подкъланіе, —я, *n.* podtacz-
anie. [Podkълывать, —ся.
Подкълать, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Podkълать, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Podkълать, —ся.
Подкълка, —и, *f.* podtaczanie,
podtoczzenie.
Подкълка, —а, *m.* 1. *v.* Под-
кълка; 2. walek, walec.
Подкълывание, —я, *n.*, *v.* Под-
кълка.
Подкълывать, Подкълать,
Подкълать, *v. a.* podtaczac, pod-
toczyć; — бокъ пороку въ под-
кълъ, podtoczycь beczi z pro-
chem w podkopy; —ся, *v. p.* być
podtaczanym, podtoczonym.
Подкълцивание, Подкълцивание,
—ся, *v.* Подкълывание, Подкъл-
ывать, —ся. [zanie.
Подкълцивание, —я, *n.* podka-
Podкълцивать, Подкълцивать, *v. a.*
podkaszac, podkosic; —ся,
a) *v. r.*, *v.* Подгълбатьсь; *β)* *v. p.*
być podkaszanym, podkoszo-
nym. [sub: Подкълцивать, —ся.
Подкълсать, —ся, *v. perf.*, *v.*
Подкълсать, —я, *n.* osad kwa-
śnych парожов. [kwaszenie.
Подкълывание, —я, *n.* pod-
Podкълцивать, Подкълцивать,
v. a. podkaszac, podkwasic;
—ся, *v. p.* być podkaszanym,
podkwaszonym.
Подкълдять, *v. a. perf.* podzru-
cic, podsunac; —ся, *v. p.* być
podzruczonym. [banie.
Подкълдка, —и, *f.*, *v.* Подкълды-
Подкълдной, (—ій), —ая, —о,
adj. podzruczony. [canie.
Подкълдывание, —я, *n.* podzru-
Podкълдывать, Подкълдывать, *v. a.*
podzrucac, podzrucic, podto-
zyć, podsunac; — (подметокъ подъ
сапога), podzelowac; — podzrucic
dziecie.
Подкълдышь, —а, *m.* podzrutek.
Подкълнуть, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Podkълдывать, —ся.
† Подкълдять, *v.* Подкълды-
вать. [podłożone.
Подкълденье, —я, *n.* jajko
Подкълдина, —и, *f.* podkълдка
z drzewa, legar.
Подкълдка, —и, *f.* 1. podze-
wka; 2. *v.* Подкълдина.
Подкълдочный, —ая, —ое, *adj.*
podkълdalny, podłożny; podze-
wkowy.
Подкълдъ, —а, *m.* 1. podłoże-
nie; 2. *v.* Подкълдина & Под-
кълденье.
Подкълдывание, —я, *n.* pod-
кълданie; podzuczanie.
Подкълдывать, Подкълдывать,
v. a. podkълdac, podtożyć; pod-
szуwać, podszуć; —ся, *v. p.* być
podkълdanym, podtożonym; być
podszуwanym, podszуtym.
Подкълдышь, *v.* Подкълденье.
Подкълсть, *v.* Подкълдыть.
Подкълвание, —я, *n.* podłożo-
banie.

Подклевать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Подклеивать, -ся.
Подклеивание, *v.* Подклеивание.

Подклеивать, Подклеивать, *v. a.* dziobać, podziobać; -ся, *v. p.* być dziobanym, podziobanym. Подклеивание, -я, *n.* podklejanie.

Подклеивать, Подклеить, *v. a.* podklejać, podkleić; -ся, *v. p.* być podklejanym, podklejonym. Подклейка, -и, *f.* podklejanie, podklejenie.

Подклеить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Подклеивать, -ся.
Подклеюние, -я, *n.* napięcie, schylenie (*np.* głowy).

Подклеюнить, Подклеюнить, *v. a.* nagiąć, nagiąć, nachylać, nachylić, schylać, schylić; — подклеюнить главу, *Ecccl. sl.* mieć przylitek; -ся, *v. r.* nachylać się, nachylić się, *etc.*

Подклеять, -а, *m.* pomieszczenie dolne pod domem drewnianym; *por.* lożnica.

Подклеючник, -а, *m.* podpiwnicy. [ткнове́ние.]

Подклеюние, *Ecccl. sl.*, *v.* Преподклею, -ы, *f.* podkwa.

Подклеювание, -я, *n.* podkucie. Подклеювать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Подклеюивать, -ся.

Подклеювка, -и, *f.* 1. *dim.* podkówka, podkoweczka; 2. podkucie. [*prociepie*], podkownica.

Подклеювник, -а, *m.* Bot. (*hip*) Подклеювник, -ая, -ое, *adj.* podkowowy.

Подклеюобразный, -ая, -ое, *adj.* на kształt podkowy.

Подклеювость, *v.* Подклеювник. Подклеювочка, -и, *f.* *dim.* podkoweczka.

Подклеювание, -я, *n.* kusie. Подклеювать, Подклеювать, *v. a.* kuć, podkuć; -ся, *v. p.* być kutym, podkutym.

Подклеювание, -я, *n.* spratanie obuwia z ląka.

Подклеювник, Подклеювник, Подклеювник, -я, *n.* gołbić, pieść, spratać, pieść, upleść obuwie z ląka.

Подклеювка, -и, *f.* *Chir.* narzędzie chirurgiczne.

Подклеювник, *v. perf.* *semelf.*, *v. sub*: Подклеюивать.

Подклеювание, -я, *n.* zrobienie obuwia z ląka.

Подклеювать, *v. perf.*, *v. sub*: Подклеюивать.

Подклеюжный, -ая, -ое, *adj.* podkówny, zawkówny.

Подклеювание, -я, *n.* podbijanie pod co.

Подклеючивать, Подклеючить, *v. a.* podbijać, podbić, wbić, wbić pod co; -ся, *v. p.* być podbijanym, podbitym.

Подклеючник, -а, *m.*, *v.* Ольшанка.

Подклеючить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Подклеючивать, -ся.

Подклеючить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Подклеюивать.

Подклеючение, -я, *n.* podbicie, wbić pod co.

Подклеючный, -ая, -ое, *adj.* podkównowy; podkówny czas, *Anat.* podkównik.

Подклеючок, -ика, *m.* *Anat.* podkównik.

Подклеювание, -я, *n.* podkopanie. Подклеювать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Подклеюивать, -ся.

Подклеювный, -ая, -ое, *adj.* podkopny. [pnik, minier.]

Подклеювщик, -а, *m.* podkopnik. Подклеюв, -а, *m.* podkop, mina; *kopanie dólków pod kim.

Подклеювить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Подклеюивать, -ся.

Подклеювление, *v.* Прикармливание.

Подклеювить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Подклеюивать, -ся.

Подклеювок, -ска, *m.* fałszywy warkocz.

Подклеювь, -а, *m.* ląka skoszona; (*v. ciestelstwie*): miecz, z dolu do góry ukośny zastrzał podpiegający i wiążący.

Подклеювом, *adv.* pokryjmo, ścichaczem.

Подклеюваться, Подклеюваться, *v. r.* akrađać się, ścichaczem zbliżać się. [Корольк (H. n.).]

Подклеювница, -и, *f.*, *v.* Подклеювить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Подклеюивать, -ся.

Подклеюваться, *v. perf.*, *v. sub*: Подклеюивать, -ся.

Подклеювание, -я, *n.* podfarbowanie, podmalowanie.

Подклеювать, Подклеювать, *v. a.* farbować, podfarbować, podmalować; umalować na jaki kolor; -ся, *v. p.* być podfarbowanym, podmalowanym. [крьміле.]

Подклеювщик, *Ecccl. sl.*, *v.* Подклеювить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Подклеюивать, -ся.

Подклеювание, -я, *n.* podkreślenie.

Подклеювать, Подклеювать, *v. a.* podkreśać, podkreśić; -ся, *v. p.* być podkreśanym, podkreśonym. [podskrzydle.]

Подклеювщик, -а, *n.* *Ecccl. sl.* podskrzydle; *obrona.

Подклеювный, -ая, -ое, *adj.* podskrzydlny. [Подклеювше.]

Подклеюв, -ята, *Ecccl. sl.*, *v.* Podkleюва, -и, *f.* podpora.

Подклеювить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Подклеюивать, -ся.

Подклеювление, -я, *n.* podpieranie, podparcie, podpora, wzmożenie; pomoc, posilek.

Подклеювлять, Подклеювлять, *v. a.* podpierać, podeprzeć; wspierać, wzmożnić; *wspomagać, dopomagać, wspierać kogo; -ся, *v.*

p. być podpieranym, podpartym, *etc.*

Подклеювать, *v. n.* *perf.* *pop.* podpić, podchmieić sobie, podochocić. [wanie.]

Подклеювание, -я, *n.* przekupienie. Подклеювить, Подклеювить, *v. a.* przekupować, przekupić kogo; -ся, *v. p.* być przekupowanym, przekupionym.

Подклеювой, (-ій), -я, -ое, *adj.* przekupny, dający się przekupić.

Подклеюв, -а, *m.* przekupienie (kogo). [кятница.]

Подклеювая трава, *v.* Мухомор. Подклеювание, Подклеювание, *v.* Подклеювание, Подклеювание.

Подклеювить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Подклеюивать, -ся.

Подклеювание, Подклеювание, -я, *n.* nastroje, nastroje instrumentu podług drugiego.

Подклеювать, Подклеювать, *v. a.* nastrajać, nastroić instrument podług drugiego.

Подклеюва, -и, *s. c.* pochlebca, frant. [длаза.]

Подклеюв, -а, *m.*, *v.* Подклеювание, -я, *n.* podlamywanie.

Подклеювать, Подклеювать, *v. a.* podlamywać, podlamać; -ся, *v. r.* załamywać się, załamać się; *v. p.* być podlamywanym, podlamany.

Подклеюваться, *v. perf.*, *v. sub*: Подклеюивать, -ся.

Подклеюваться, Подклеюваться, *v. r.* kłomę, przgroczyć się, przgroczyć się.

Подклеювный, -ая, -ое, *adj.* pod lodem znajdujący się.

Подклеювание, -я, *n.* podleganie. [ległość.]

Подклеютельность, -и, *f.* podlegalsztwa, -ая, -ое, *adj.* podległy.

Подклеють, *v. n.* podlegać, być podległym; — сонливым, ulegać wątpliwości, być niepewnym.

Подклеющик, -ая, -ое, *adj.* podległy, podwładny; podlegalsztwa, -аго, *s. n.* podmiot; podstawa.

Подклеющик, -а, *m.* podlegacz. Подклеющик, *v.* Подклеющик. [wanie.]

Подклеювание, -я, *n.* podlatywanie. Подклеювать, Подклеювать, *v. n.* podlatywać, podlecieć.

Подклеювание, *сfr.* Подклеювание. Подклеють, *v. perf.*, *v. sub*: Подклеювать.

Подклеюв, -а, *m.* niekzemnik, podły pochlebca, nierozczewiec.

Подклеюв, *v. n.* *perf.* podłożyć się. [са.]

Подклеюваться, *v.* Подклеюваться. Подклеювание, -я, *n.* podlewanie.

Подклеювать, Подклеювать, *v. a.* podlewać, podlać; -ся, *v. p.* być podlewanym, podlany.

Подклеювка, -и, *f.* podlewanie,

podlane; rozczyn, zaprawa z warna; podlewa, sos.

Подливной, (-ий), -ья, -ое, *adj.* do gotowania wara służyca.

Подливочник, -а, *m.* soldierka.

Подливь, -а, *m.* v. Подливка.

Подливание, -я, *n.* podliżanie.

Подливать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлиывать, -ся. [wanie.]

Подливание, -я, *n.* podliżanie.

Подлиывать, Подливать, *v. a.*

podliżować, podliżać; -ся, *v. p.*

być podliżowanym, podliżanym.

Подливник, -а, *m.* oryginal, pierwotwór, pierwotismo, autentyk.

[autentycznie.]

Подливно, *adv.* prawdziwie.

Подливість, -и, *f.* prawdziwość, autentyczność, oryginalność.

Подливный, -ая, -ое, *adj.* prawdziwy, autentyczny, istotny, oryginalny.

Подличала, -и, *a. s. l.* polebsca, łasuś; *z. v.* Волохита.

Подлихальство, -а, *n.* podliżnięcie, przyłgnięcie; pochlebstwo. [nie się.]

Подлиханіе, -я, *n.* przylerpianie.

Подлипать, Подлипууть, *v. n.*

1. lipnąć, przylerpać się, przylerpic się, przyliść; *z. v.* Подохать; *z. v.* Волохитъся.

3. *v.* Волохитъся.

Подлитіе, -я, *n.* podlanie.

Подлить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Подливать, -ся.

Подличать, -я, *n.* uprządanie się, podle postępowanie.

Подличать, *v. n.* uprządzać się, podle postępować. [podczolny.]

Подлобный, -ая, -ое, *adj.*

Подлобие, -я, *n.* podłeb, dółek oszyp, jama oczna; смотреть из подлобья, patrzeć z podłeba na kogo, z pod oka.

Подлогъ, -а, *m.* podstęp.

Подложение, -я, *n.* podłożenie.

Подложить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Подкладывать, -ся.

Подложница, *v.* Наложница.

Подложническій, -ая, -ое, *adj.*

Подложничій, -ья, -ье, *adj.* па-ложничу. [falszywie.]

Подложно, *adv.* podrzutnie.

Подложность, -и, *f.* podrzutność, fałszywość.

Подложный, -ая, -ое, *adj.* podrzutny, fałszywy.

Подлокотникъ, -а, *m.* zgięcie łokcia, przegub u łokcia.

Подложить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Подложивать, -ся.

Подложіе, -я, *n.* nadłamanie, podłamanie.

Подложъ, -а, *m.* nadłamanie.

Подложоточный, -ая, -ое, *adj.*

подпоракову. [kzemność.]

Подлость, -и, *f.* podłość, ni-

подлунный, -ая, -ое, *adj.*

podkieżcowy.

Подлый, -ая, -ое, *adj.* podły, niekzemny.

Подлъ, *praepr.* podle, obok, przy.

Подлажение, -я, *n.* podłożenie.

Подлажать, Подлажать, *v. n.*

podlażić, podlażyć. [dlażyć.]

Подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

подлаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-

Подлавание, -я, *n.* podmarzanie, przumarzanie.

Подлавать, Подлавать, *v. n.*

podmarzać, podmarzać, przumarzać, przumarzać.

Подлаватель, -ая, -ое, *adj.*

podmarzły, przumarzły.

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подлавать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подмóкльнй, -ая, -ое, *adj.* podmokły, przemokły, zamokły, zamostony.

[Подмокать.

Подмóкнуть, *v. perf.*, *v. sub.*

Подмóкживатьъ, Подмóклодѣть, *v. a.* młodzić, podmłodzić, podmłodzić; odmłodzić; słodzić, zarzawiać, zarzawić słodem, sprawić, sprawić w płynie fermentacyjnym; -ся, *v. p.* być zarzawianym, zarzawionym słodem.

Подмóкловать, *v. n. perf.*, *v. подтаивать.*

Подмóкловодить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подмóкловодить, -ся.

Подмóрживатьъ, -я, *n.* zamrażanie.

Подмóрживатьъ, Подмóрживатьъ, *v. a.* zamrażać, zamrozić; *v. n.* на дворѣ подмóрживатьъ, на двoрцi марзiе; -ся, *v. p.* być zamrażanym, zamrożonym.

Подмóсковная, -ой, *s. f.* każda osada blisko Moskwy położona.

Подмóстѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подмóстѣть, -ся.

Подмóстки, -овъ, *m. pl.* ruszowania; театральная подмóстки, scena (w театrze); *it. v.* Являть-ся (на театральнѣхъ подмóсткѣхъ).

Подмóстѣе, -я, *n.* podmoście, miejsce pod mostem. [nie.

Подмóстѣние, -я, *n.* zamieszkanie.

Подмóчить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подмóчить, -ся.

Подмóчка, -и, *f.*, *v.* Подмóчение. [могать.

Подмóчь, *v. perf.*, *v. sub.* Подмóчь, -ся.

Подмóвывать, -я, *n.* podmywanie; podrównywanie.

Подмóвывать, Подмóять, *v. a.* podmywać, podmyć; podrównywać, podrównać; podmywać, podmywać; *por.* мѣнѣ такъ и подмóвыватьъ, мнѣ собъ nagli, и подмóвыватьъ; -ся, *v. p.* być podmywanym, podmytym.

Подмóвка, -и, *f.*, Подмóвь, -а, *m.*, *v.* Подмóваніе.

Подмóвокъ, -а, *m.* majetność do większej należąca.

Подмóль, -я, *n.* młyn (pl.).

Подмóть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подмóвать, -ся.

Подмóшка, -и, *f.* *Anat.* podrazny.

Подмóшникъ, -а, *m.* Podmóшникъ, -я, *n.* odmiana ukradkowa, zamiana skryta.

Подмóшивать, Подмóшивать & Подмóшивать, *v. a.* odmienić, odmienić; przemienić, przemienić; -ся, *v. p.* być odmienianym, odmienionym, etc.

Подмóшнымъ, -ая, -ое, *adj.* odmieniony, zamieniony.

Подмóшникъ, -а, *m.*, Подмóшница, -и, *f.* podmieniacz, cióhu zamieniacz.

Подмóшь, -а, *m.*, *v.* Подмóшна.

Подмóшь, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подмóшивать, -ся.

Подмóшить, *v. a. perf.* podmieszać, przymieszać.

Подмóшка, -и, *f.* przymiesz, istota obca wmlieszana do czego.

Подмóшь, -а, *m.*, Подмóшь, -я, *f.* 1. *v.* Подмóшка; 2. *v.* Лигатюра.

Подмóтитъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подмóчать, -ся. [ганіе.

Подмóчивать, -я, *n.* podstrzeżenie, Подмóтить, *v. a.*

podstrzegać, podstrzedz, dostrzegać, dostrzedz, mieć oko na co, pilnować; -ся, *v. p.* być podstrzeżanym, podstrzeżonym.

Подмóщаніе, -я, *n.* przymieszanie czego do czego.

Подмóщать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подмóшивать, -ся.

Подмóщиваніе, -я, *n.* przymieszывание, dodawanie.

Подмóшивать, Подмóщать, *v. a.* przymieszывать, przymieszać, dodawać, dodać, wmlieszывать, wmlieszać co; -ся, *v. p.* być przymieszываным, przymieszаным, etc.

Подмóтіе, -я, *n.* potrącenie.

Подмóть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подмóнять, -ся. [пргозъ.

Подмóръ, -я, *n.* miejsce pod Podмóръдъ, -а, *m.*, Подмóръдъ, -я, *n.* robocznia trzawików podszewka. [днось.

Подмóчаліе, -я, *n.* podwładny.

Подмóчалный, -ая, -ое, *adj.* podwładny, podkomendny.

Подмóчалство, -а, *n.* podwładność.

Подмóбесный, -ая, -ое, *adj.* podniebny, podniebieski; поднебесная, -ой, *s. f.* podniebie, świat, ziemia.

Подмóбесье, Поднебесье, -я, *n.* podniebie, wysokość podniebia; орёлъ парить по поднебесью, орёлъ буя по поднебию.

Подмóбный, -ая, -ое, *adj.* *Anat.* podniebienny.

Подмóбье, -я, *n.* podniebienie.

Подмóбленіе, -я, *n.* podnieśnienie; przypisanie, poświęcenie, dedykowanie; ofiarowanie.

Подмóбнѣсть & Подмóбѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подмóбнѣть, -ся.

Подмóбѣ, *adv.* dotąd, do dziś dnia. [nie, podejmowanie.

Подмóбнѣніе, -я, *n.* podnoszenie.

Подмóбнѣть, Подмóбнѣть, *v. a.* podnosić, podnieść, podejmować, podjąć; znaleźć; - наруча, zagle rozwinąć, rozpuścić; - (дичь съ ищета), wprószyć, ruszyć (zwieźrza z kniel), wystraszyć; - крикъ, шумъ, смѣхъ, wznieść, wozoczyć, podnieść nos, zadrzeć nos do góry; przysnić się; - рѣки на корó-любó, podnieść rękę на кого; оргавъ się на кого; - корó-любó, - корó-любó на ноги, postawić kogo na nogach, podnieść kogo, dopomódz komu; -ся, *a)* *v.*

v. podnosić się, podnieść się, wstać, wstać, wznieść się, wznieść się, wzbijać się, wzbіć się, wznosić się, wznosić się; powstawać, powstać; - на воздухъ, wzbіć się na powietrze; - съ ищета, wznieść z miejsca; порá подмóбнѣть (подмóбнѣть), czas ruszyć w drogę; подмóбнѣла хóхотъ, wazogá się śmiech; *б)* *v. p.* być podnoszonym, podniesionym, etc.

Подмóбнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подмóблѣть, -ся.

Подмóблѣніе, -я, *n.* odnowienie, naprawienie, zregorowanie.

Подмóблѣть, Подмóбнѣть, *v. a.* odnawiać, odnowić, naprawiać, naprawić, zregorować, zregorować; -ся, *v. p.* być odnawianym, odnowionym, naprawianym, naprawionym, (z)regorowanym.

Подмóблѣна, -ой, *s. f.* tajniki serca, skryte myśli. [podnozek.

Подмóблѣйцо, -а, *n. dim.* mały Подмóблѣе, -я, *n.* podnozek; podnozek; podnoжие столба, *v.* *Идеадесть* 5.

Подмóблѣя, -я, *n.* stopień u Podмóблѣи, -жель, *f. pl.* 1. koblerze ślubny; 2. podnozek u warsztatu tkackiego.

Подмóблѣный, -ая, -ое, *adj.* pod nogami znajdujący się; подножная тóвка, *Astron.*, *v.* Надіръ; подмóблѣный корнь, trawa, rwa.

Подмóбсецъ, -ца, Подмóбсецнкъ, -а, *m. dim.* taska, mała taska.

Подмóбснѣсть & Подмóбснѣть, *v. a.* donosić, donieść, przynosić, przynieść (więć), dowozić, dowieźć; przysuwać, przysuwać, przystawiać, przystawiać; traktować, czestować (herbatą, kawą); ofiarować, dedykować; -ся, *v. p.* być donoszonym, doniesionym. [taska.

Подмóбснѣшко, -а, *n.* brzdyka.

Подмóбснѣше, -я, *f.* donoszenie, doniesienie, przynoszenie, przyniesienie; ofiarowanie, dedykowanie.

Подмóбснѣный, -ая, -ое, *adj.* 1. taskowy, do tasky należąca; 2. ofiarowany, dedykowany, przysiany; podnoжное очинѣніе, dzieło dedykowane. [ka; 2. taska.

Подмóбснѣть, -а, *m. l. v.* Подмóбснѣше, *сfr.* Подмóбснѣше.

Подмóбснѣць, -а, *m.* przynosiiciel, podręcznik, pomagier, pomocnik.

Подмóбснѣць, -я, *f.* przynosiicielka, podręcznica, pomocnica.

Подмóбнѣть, -я, *n.* podjęcie, podniesienie. [Подмóбнѣть, -ся.

Подмóбнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подмóбнѣть, -ся.

Подмóбнѣ, -я, *f.* *Ecd. s.* impet, tryb, skłonność.

Подмóбнѣть, Подмóбнѣть, *v. impet.* przystoił, należy się, należało się.

narznięte w skórce; 2. szyna pod saniami. [dzu krokwiami.]

Подрѣшѣтина, -н, *f.* słup mię-
Подрѣблѣий, Подрѣбнѣуть, *v.*
Передр...

Подргагѣть, *v. n. perf.* podrgagać.
Подрдѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подрдѣжѣть, -ся.

Подрдѣный, -ая, -оѣ, *adj.*
ливерункову, доставну.

Подрдѣщикъ, -а, *m.* liwerant,
dostawca, przedsiębierca, antre-
prener.

Подрдѣщескій, -ая, -оѣ, *adj.*
ливерантски, ливерантову.

Подрдѣъ, -а, *m.* liwerunek,
dostawa; kontrakt na dostawę;
снѣнѣть подрдѣъ, *v.* Подрдѣ-
жѣтъся.

Подрдѣжаніе, -я, *n.* podjęcie się
liwerunku, dostawy jakiej; kon-
traktowanie o dostawę.

Подрдѣжѣть, Подрдѣжѣть, *v. a.*
kontraktować z kim o liwerunek,
o dostawę *lub* o robotę jaką,
godziń, ugodzić, zgodzić kogo;
-ся, *v. r.* podejmować się, podjąć
się liwerunku, dostawy jakiej, go-
dzic, ugodzić się, zgodzić się.

Подрдѣщикъ, -а, *m.* sutana,
suknia duchownych.

Подсѣда, *v.* Zasada.

Подсѣдѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Подсѣживѣть, -ся.

Подсѣдѣна, -н, *f.* przesadzenie
rośliny. [nałożnica.]

Подсѣдѣница, -н, *f.* Eecl. st.
Подсѣдѣный, -ая, -оѣ, *adj.* za-
sadzony na nowo, przesadzony.

Подсѣдокъ, -дѣа, *m.* drzewo
zasadzone na nowo, przesadzone.

Подсѣживаніе, -я, *n.* 1. pod-
sadzanie; 2. przesadzanie ro-
śliny.

Подсѣживѣть, Подсѣдѣть, *v.*
a. 1. kogo-либо, podszadzać, pod-
sadzić kogo; 2. zasadzać, zasadzić
na nowo, przesadzać, przesadzić
roślinę; -ся, *v. p.* 1. być pod-
sadzanym, podszadzonym; 2. być
przesadzanym, przesadzonym.

Подсѣленіе, Подсѣласть, -я,
н, *n.* (po)łożenie, (po)smarowa-
nie łojem.

Подсѣливать, Подсѣлѣть, *v. a.*
łoić, potolić, łojem smarować;
posmarować; -ся, *v. r.* być łoj-
nym, położonym. [nie.]

Подсѣлка, -н, *f.*, *v.* Подсѣла-
Подсѣсываніе, -я, *n.* porucza-
nie, weiskanie pod co.

Подсѣсывать, Подсѣсѣть, *v. a.*
poruczać, pochnąć, weiskać,
weiskać pod co (jak np. woda
barke pod most); -ся, *v. p.* być
poruczanym, popechniętym, wei-
skanym pod co.

Подсѣсывать, *v. perf.* semelf.,
v. sub. Подсѣсывѣть.

Подсѣсываніе, -я, *n.* przy-
glądzywanie, przywidywanie.

Подсѣсывѣть, Подсѣснѣуть,
v. n. przywidywać, przywidać,
przyglądać, przyglądać.

Подсѣвчикъ, -а, *m.* świe-
cznik, Lichtarz.

Подсѣвчикекъ, -чка, *m. dim.*
świeczniczek, Lichtarzyk.

Подсѣвчѣный, -ая, -оѣ, *adj.*
świecznikowy, Lichtarzewy.

Подсѣвчикъ, -а, *m.* Eecl. st.
świecznik, Lichtarz.

Подсѣдѣть, *v. perf.*, *v. sub.*
Подсѣживѣть.

Подсѣживѣть, Подсѣдѣть, *v.*
a. kogo-либо podchodzić, po-
dejść kogo. [powiadanie.]

Подсѣсываніе, -я, *n.* pod-
Podсѣсывѣть, Подсѣсѣть,
v. a. podpowiadać, podpowiadać.

Подсѣсывчикъ, -а, *m.* podpo-
wiadacz. [wiadaczka.]

Подсѣсывчица, -н, *f.* podpo-
Podсѣсывѣть, *v. perf.*, *v. sub.*
Подсѣсывѣть (I).

Подсѣсываніе, -я, *n.* pod-
skakiwanie, przyskakowanie.

I. Подсѣсывѣть, Подсѣсѣть,
v. n. przyskakiwać, przyskoczyć.

II. Подсѣсывѣть, Подсѣс-
чить, Подсѣснѣуть, *v. n.* - кь,
przyskakiwać, przyskoczyć; pod-
skakiwać, podskoczyć.

Подсѣскѣть, -а, *m.* podskok,
skok, sus, podskoczenie.

Подсѣснѣть, *v. perf.*, *v. sub.*
Подсѣсывѣть (II).

Подсѣсѣваніе, -я, *n.* pod-
skrobywanie.

Подсѣсѣвать, Подсѣсѣть &
Подсѣсѣть, *v. a.* podskroby-
wać, podskrobać. [banie.]

Подсѣсѣваніе, -я, *n.* podskro-
Podсѣсѣть & Подсѣсѣть,
v. perf., *v. sub.* Подсѣсѣвать.

Подсѣслѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Подсѣслѣивѣть, -ся.

Подсѣслѣать, *v.* Подсѣслѣи-
вать.

Подсѣслѣеніе, Подсѣслѣи-
ваніе, -я, *n.* zasłodzenie, osłodzanie.

Подсѣслѣивѣть, Подсѣслѣи-
ть, *v. a.* zasłodzać, zasłodzić, osła-
dzać, osłodzić, słodczyć, osła-
dzać, dodać; -ся, *v. p.* być osła-
dzanym, osłodzonym.

Подсѣслѣа, -н, *f.* wyświadcze-
nie przysługi.

Подсѣслѣивѣть, Подсѣслѣи-
ть, *v. n.* wyświadczać, wyświadczyć,
komu przysłużyć; -ся, *v. r.* - ко-
мѣ, przysłużyć się komu; nad-
slugiwać, nadskakiwać, pochte-
biać komu. [usługi.]

Подсѣслѣивѣть, -ая, -оѣ, *adj.*
Подсѣслѣиваніе, -я, *n.* podslu-
chanie.

Подсѣслѣать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Подсѣслѣивѣть, -ся.

Подсѣслѣивѣльщикъ, -а, *m.*
podsluchiwasz.

Подсѣслѣивѣльщица, -н, *f.*
podsluchiwaczka. [wśuchiwanie.]

Подсѣслѣиваніе, -я, *n.* pod-
Podсѣслѣивѣль, Подсѣслѣи-
вательница, *v.* Подсѣслѣи-
вательчикъ, Подсѣслѣивѣльщи-
ца.

Подсѣслѣивѣть, Подсѣслѣи-
ть, *v. a.* podsluchiwać, podsluchać.

Подсѣслѣивѣльщикъ, Подсѣслѣи-
вальщица, *v.* Подсѣслѣивѣльчикъ, Подсѣслѣи-
вальщица.

Подсѣслѣивѣть, Подсѣслѣи-
ть, -ая, -оѣ, *adj.* mający krótki
wzrok, krótkowidzący.

Подсѣслѣивѣть, -я, *n.* pod-
strzeżenie, zagładanie, szpiego-
wanie. [zwyc & Подсѣлѣть.]

Подсѣслѣивѣть, *v.* Подсѣлѣи-
Podсѣслѣивѣльчикъ, -а, *m.*
podstrzeżacz, podglądacz, szat-
nik, szpieg.

Подсѣслѣивѣльщица, -н, *f.*
podstrzeżaczka, podglądaczka,
szatnica.

Подсѣслѣивѣльщица, -н, *f.*
podstrzeżaczka, podglądaczka,
szatnica.

Подсѣслѣивѣльщица, Подсѣслѣи-
ть, *v.* Подсѣслѣивѣльчикъ,
Подсѣслѣивѣльщица.

Подсѣслѣивѣть, -а, *m.* *v.* Под-
сѣслѣивѣть. [Подсѣлѣть.]

Подсѣслѣивѣть, *v.* Подсѣлѣи-
Podсѣслѣивѣть, -я, *n.* wyświe-
nianie.

Подсѣслѣивѣть, Подсѣслѣи-
ть, *v. a.* wyświecać, wyśmiać kogo;
-ся, *v. r.* nadąć kłęb, wyśmie-
wać, wyśmiać, wyszydzać kogo.

Подсѣслѣивѣть, -а, *m.* Eecl. st. wy-
śmianie, wyszydzenie.

Подсѣслѣивѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Подсѣслѣивѣть, -ся.

Подсѣслѣивѣть, -а, *m.*, *v.* Мо-
лодѣло (крѣвельное).

Подсѣслѣивѣть, -ая, -оѣ, *adj.*
podnieżony, pod źniegiem bada-
cy; podnieżona trawa, *v.* Гор-
рѣдъ (водопѣречный).

Подсѣслѣивѣть, -н, *f.* pomoc, dorо-
porozienie. [Подсѣслѣить.]

Подсѣслѣивѣть, *v. perf.*, *v. sub.*
Подсѣслѣивѣть, Подсѣслѣивѣть, *v. n.*
dopomagać, dorozmódz, pomagać,
wspierać, podierać.

Подсѣслѣивѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Подсѣслѣивѣть, -ся.

Подсѣслѣивѣть, -а, *m.* podsunięty
kawałek, podsunięty klin.

Подсѣслѣивѣть, -я, *n.* podsu-
wanie, podkładanie, podtykanie.

Подсѣслѣивѣть, Подсѣслѣи-
ть, *v. a.* podsunąć, podsunąć,
podkładać, podłożyć pod co; pod-
sunąć komu-либо, podsunąć
komu co tajemnie; -ся, *a)* *v. r.*
podsunąć się, podsunąć się, po-
dejść po co przedko; *b)* *v. p.* być
podsunwanym, podsuniętym.

Подсѣслѣивѣльщица, -аго, *a. m.*
podsokolniczy.

Подсѣслѣивѣть, *v. a.* perf. podsolić.
Подсѣслѣивѣть, -оѣ, *a. f.* świat
podsolonczny; ziemia.

Подсѣслѣивѣть, -а, *m.* 1. *Bot.*
(*helianthus annuus*), słonecznik;
2. *v.* 3 бѣтликъ. [nie.]

Подсѣслѣивѣть, *v. perf.*, *v. sub.*
Подсѣслѣивѣть, -ся.

Подсѣслѣивѣть, -я, *n.* pod-
Podсѣслѣивѣть, -я, *n.* pod-
Podсѣслѣивѣть, *v.* Подсѣслѣи-
вательчикъ, Подсѣслѣивѣльщи-
ца.

Подсѣслѣивѣть, -я, *n.* pod-
Podсѣслѣивѣть, *v.* Подсѣслѣи-
вательчикъ, Подсѣслѣивѣльщи-
ца.

Подсѣслѣивѣть, -я, *n.* pod-
Podсѣслѣивѣть, *v.* Подсѣслѣи-
вательчикъ, Подсѣслѣивѣльщи-
ца.

Подсѣслѣивѣть, -я, *n.* pod-
Podсѣслѣивѣть, *v.* Подсѣслѣи-
вательчикъ, Подсѣслѣивѣльщи-
ца.

Подсѣслѣивѣть, -я, *n.* pod-
Podсѣслѣивѣть, *v.* Подсѣслѣи-
вательчикъ, Подсѣслѣивѣльщи-
ца.

Подсѣслѣивѣть, -я, *n.* pod-
Podсѣслѣивѣть, *v.* Подсѣслѣи-
вательчикъ, Подсѣслѣивѣльщи-
ца.

Подсѣслѣивѣть, -я, *n.* pod-
Podсѣслѣивѣть, *v.* Подсѣслѣи-
вательчикъ, Подсѣслѣивѣльщи-
ца.

Подсѣслѣивѣть, -я, *n.* pod-
Podсѣслѣивѣть, *v.* Подсѣслѣи-
вательчикъ, Подсѣслѣивѣльщи-
ца.

Подобхнуть, *v. perf., v. sub:* Подобхнуть.

Подсочёние, *сfr. Подсачивание.*

Подсочить, *v. perf., v. sub:* Подсачивать, Подсачивать, Подсачивать, *v. a.* 1. пружергаѣ, пружергѣ, додаваѣ, додаѣ; 2. допорагаѣ, допораѣ (кому в чѣм).

Подспорье, -я, *n.* 1. пружерzenie, dodanie; 2. допораженіе (кому в чѣм).

Подстава, -ы, *f.* 1. podstawa, podpora; 2. коніе до прзиemanу на stacy; 3. stacya pocztowa; 4. fałszywe przelożenie w sądzie.

Подставитъ, -ся, *v. perf., v. sub:* Подставлятъ, -ся.

Подставка, -и, *f.* 1. podstawa; 2. podstawa, podkładka, podpora; 3. podstawkę do skrzydeł; *т. v. Дѹшва* (2).

Подставленіе, Подставливаніе, -я, *n.* подставленіе, podstawnianie. [ставлятъ, -ся.]

Подставлявать, -ся, *v. Pod-*Подставлятъ, Подставитъ, *v. a.* подставіаѣ, podstawić, przystawіаѣ, przystawić; - кому ногу, podstawić komu nogę; -ся, *v. p.* быѣ подставіаным, podstawnionym, przystawіаным, przystawionym.

Подставной, (-ый), -ая, -ое, *adj.* 1. podsunięty, podrzucony; fałszywy, fałszygowany; podstawnой свидѣтель, świadek fałszywy; 2. stacyjny, на stacyi będący; подставной лошади, коніе pocztowe.

Подставочка, -и, *f. dim., v. Подставка.*

Подстапта, -ы, *m.* podwójt. Подстага, -и, *f. pop.* nierządca, złego prowadzenia się kołbieta.

Подстерганіе, -я, *n.* podszycie.

Подстергать, -ся, *v. perf., v. sub:* Подстергивать, -ся (1).

Подстергиваніе, -я, *n.* podszywanie, podfastrzygowanie.

I. Подстергивать, Подстергать, *v. a.* podszywać, podszyć, podfastrzygowуаѣ, podfastrzygowаѣ; -ся, *v. p.* быѣ podszywanym, podszutym, podfastrzygowуаным, podfastrzygowуаным.

II. Подстергивать, Подстергнуть, *v. a.* porządzać, porządzić, poganiać bieżem, różgą; -ся, *v. p.* быѣ porządzanym, porządconym.

Подстерганіе, -я, Подстергательство, -а, *n.* postreganie, уважаніе, zasadzka, postępek, zdrada.

Подстергать, Подстергѣть, *v. a.* postregać, postzedz, uważać, pilnować; -ся, *v. p.* быѣ postregаным, postzedzonym.

Подстерженіе, -я, *n.* postreganie, уважаніе, pilnowanie.

Подстергѣть, -ся, *v. perf., v. sub:* Подстергать, -ся.

Подстиланіе, -я, *n.* podścielenie, podkładanie pod co.

Подстилатъ, Подстилатъ, *v. a.* podścielać, podścielić, podestać, podkładać, podłożyć pod co; подстилатъ доски подъ бочки, podkładać deski pod beczki; -ся, *v. p.* быѣ podścielanym, podścielonym, podkładаным, podłożonym pod co.

Подстилка, -и, *f.* 1. Подстилка; 2. podściółka, podstanie, podkładka, barłóg.

Подстилочный, -ая, -ое, *adj.* do podścielenia służący; подстилочная собома, barłóg.

Подстожнникъ, -а, *m.* podkład, na którym się stóg zakłada; założenie stogu. [schle.]

Подстой, -я, *m.* drzewa ro-

Подстойникъ, -а, *m.* drzewo poschle. [poschly.]

Подстойный, -ая, -ое, *adj.*

Подстопіе, -я, *n.* podstuple, podsiupiec. [postrzedz.]

Подсторожить, *v. a.* postregać.

Подстраивать, Подстроитъ, *v. a.* stroić, postroić (instrument muzyczny).

Подстраивчивый, -ая, -ое, *adj.* na strony (w książce) na dole nadmieniony.

Подстреканіе, -я, *n.* poduszcanie, podżeganie.

Подстрекало, -а, *v. s. v.* Подстрекатель, -ница.

Подстрекатель, -я, *m.* poduszczacz, poduszczyciel, podbuchać, podżegacz.

Подстрекательница, -ы, *f.* poduszczycielka, podżegaczka.

Подстрекательный, -ая, -ое, *adj.* podżegający, poduszczający, pobudzający, podniecający.

Подстрекательство, -а, *n.* podżoga, podżeganie, poduszcanie.

Подстрекать, Подстрекнуть, *v. a.* poduszczać, poduszczuć, podżegać, podniecać, podniecić, pobudzać, pobudzić (кого до czego).

Подстриганіе, -я, *n.* podstrzyganie.

Подстригать, Подстричь, *v. a.* podstrzygać, podstrzyżć, podcinać, podcinać; -ся, *v. p.* быѣ podstrzyганым, podstrzyżonym, podcinаным, podciętym.

Подстриженіе, -я, *n.* podstrzyżenie, podcięcie.

Подстричь, -ся, *v. perf., v. sub:* Подстригать, -ся.

Подстриженіе, Подстрижаніе, -я, *n.* podstrzelenie, podstrzelanie.

Подстриливать, Подстрилять, *v. a.* podstrzelać, podstrzelić; -ся, *v. p.* быѣ podstrzelаным, podstrzelonym.

Подстрилять, -ся, *v. perf., v. sub:* Подстриливать, -ся.

Подстриль, -а, *m.* postrzal, rana od strzału.

Подстриха, -и, *f.* strzcha, daszek chroniący od słońca.

Подступаніе, -я, *n.* podstępowanie.

Подступать, Подступитъ, *v. n.* podstępować, podstępować.

Подстыганіе, -я, *n.* stygnięcie, zięblenie.

Подстыгать, Подстытъ, *v. n.* stygnąć, ostygnąć, ziębnąć, zięblnąć. [stygły oziębły.]

Подстылый, -ая, -ое, *adj.* o-

Подстытъ, -я, *perf., v. sub:* Подстывать.

Подстынокъ, -ика, *m.* Archit. podpora muru, ściana.

Подстыгивать, Подстыгнуть, Подстыжка, *v.* Прист...

Подсудимый, -я, *f.* stan pod sądem będący osobą.

Подсудимый, -ая, -ое, *adj.* pod sądem będący, pod sądny, obwiniony, obżalowany.

Подсудность, -я, *f.* właściwość sądu dla jakiej osoby.

Подсудный, -ая, -ое, *adj.* sądowni jakiego podległy.

Подсуиокъ, -ика, *m.* Milit. ładowniczka.

Подсуиуть, -ся, *v. perf. semelf., v. sub:* Подсуивать, -ся.

Подсуриить, *v. perf., v. sub:* Подсуриливать.

Подсуриливать, Подсуриить, *v. a.* brwi czernić, poczernić.

Подсушиваться, Подсушиться, *v. r.* кь кому-либо, przybliżyć się, nadskakiwać komu, przypohebiać, przypohebić komu.

Подсушеніе, Подсушиваніе, -я, *n.* poduszcanie, poduszcanie.

Подсушивать, Подсушить, *v. a.* poduszcać, poduszczuć; -ся, *v. p.* быѣ poduszczаным, poduszczonym.

Подсыланіе, -я, *n.* posyłanie, posyłanie, wysyłanie.

Подсылать, Подсылать, *v. a.* posyłać, podestać, posyłać, posłać, wysyłać, wysłać tajemnie.

Подсылка, -и, *f.* poselanie, posłanie tajemne.

Подсылъ, -а, *m.* posyłka, podsyłanie; to co nadesłano.

Подсылный, -ая, -ое, *adj.* poselany, posłany tajemnie.

Подсылщикъ, -а, *m.* posyłać, pod ręką posyłaющий кого.

Подсылщица, -ы, *f.* posyłać, pod ręką posyłaющая кого.

Подсыпаніе, Подсыпаніе, -я, *n.* podsypanie, podsypanie, przysypywanie, przysypywanie.

Подсыпать, Подсыпать, *v. a.* podsywać, przysypać, przysypуаѣ, przysypуаѣ; -ся, *v. p.* быѣ podsywanым, podsypanым, przysypywanым, przysypywanым.

Подсыпать, -ся, *v. perf., v. sub:* Подсыпать, -ся.

Подсыпка, -и, *f.* v. Подсыпаніе & Подсыпаніе. [przysypka, podsypanie, -и, *f.* podsypanie, podsypanie, -ся, *v. perf., v. sub:* Подсыпать, -ся.

Подсыпаніе, -я, *n.* podsypanie, posyłanie, wysyłanie.

Подсыпаніе, -я, *n.* podsypanie, posyłanie, wysyłanie.

Подсыпаніе, -я, *n.* podsypanie, posyłanie, wysyłanie.

Подсыпаніе, -я, *n.* podsypanie, posyłanie, wysyłanie.

Подсыпаніе, -я, *n.* podsypanie, posyłanie, wysyłanie.

Подсыпаніе, -я, *n.* podsypanie, posyłanie, wysyłanie.

Подсыпаніе, -я, *n.* podsypanie, posyłanie, wysyłanie.

Подсыпаніе, -я, *n.* podsypanie, posyłanie, wysyłanie.

Подсыпаніе, -я, *n.* podsypanie, posyłanie, wysyłanie.

Подсыпаніе, -я, *n.* podsypanie, posyłanie, wysyłanie.

Подсыпаніе, -я, *n.* podsypanie, posyłanie, wysyłanie.

Подсыхание, -я, *n.* podsuchanie. Подсыхать, Подсохнуть, *v. n.* podsuchać, podoschnąć.

Подсычание, Подсычание, -я, *n.* podsiodzenie, podsiadanie woda miodowa.

Подсычивать, Подсытить, *v. a.* podsuchać, zasilać, podsiadzać, podsiadzić wodą miodową; -ся, *v. p.* być zasilażanym, zasilażo-
[nie].

Подсевание, -я, *n.* podsiewa- Подсевать, Подсвят, *v. a.* podsiewać, podsiąć, dosiewać, do-
-ся; -я, *v. p.* być podsiewanym, podsianym.

† Подсевный, *v.* Осверный.

Подсвака, -я, *f.* podsiewanie, podsianie, przysiewanie. [swiek].

Подсвять, -я, *m.* przysiew, przu- Подсвядать, Подсвят, *v. a.* (къ кому-либо), przysilać, przu-
-ся.

Подсвядельник, -я, *m.* porąg. Подсвядельный, -ая, -ое, *adj.* podsiodlowy, pod siodłem będący; wierchowu; подсвядельная ло-
-шадь, кой wierchowu.

Подсвядина, -я, *f.* (u koni); rozpadlina w ręcinie.

Подсвядь, -я, *m.* 1. (w sutrach); siwy włos, siwizna; 2. *v.* Под-
-свядина.

Подсвья, *v.* Новия (1).

Подсвьяние, Подсвья, *v. a.* podsiąć, podciąć, podrabuwać, podrabąć; -ся, *a) v. r.* (o nogach); *v.* Подгибаться (2); *б) v. p.* być podcinanym, podciątnym, pod-
-rabuwanym, podrabanym.

Подсвять, *v. perf.*, *v. sub.* Подсвядать.

Подсвечание, -я, *n.* Подсвечка, -я, *f.* podcięcie, podrabanie; *сfr.* Подсвьяние.

Подсвечь, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подсвечать, -ся. [pruzsianie].

Подсвечье, -я, *n.* podsianie, Подсвять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подсвять, -ся. [topnienie].

Подсвечье, -я, *n.* tajanie, Подсвять, Подсвят, *v. n.* (tajac, topniec rowoli).

Подсвьяла, -я, *v. s. por.*, *v.* Подсвьяльщик, Подсвьяльщица.

Подсвьяльщик, -я, *m.* potakiwacz, pochlebsca.

Подсвьяльщица, -я, *f.* potakiwaczka, pochlebiająca.

Подсвьяльство, -я, *n.* potakiwanie.

Подсвьять, Подсвять, *v. n.* potakiwać, potakać, potakiwać.

Подсвьявание, -я, *n.* potra-
-canie; podruszanie.

Подсвьявать, Подтолкнуть, *v. a.* potraćać, potraćić, podru-
-szyć, poderpnąć pod со; -ся, *v. p.* być potraćanym, potraconym.

Подсвьявание, -я, *n.* podpa-
-lanie (w piecu).

Подтапливать, Подтопить, *v. a.* podpalac, podpalic, wrodem zapalać, zapalic (w piecu); -ся, *v. p.* być podpalanym, podpalo-
-nym. [sub: Подтаскивать, -ся].

Подтаскать, -ся, *v. perf.*, *v.* Подтаскивание, -я, *n.* pod-
-wlekanie, podciąganie.

Подтаскивать, Подтаскать, Подтащить, *v. a.* podwlekać, podwlec, podciągać, podgrzyzać; -ся, *v. p.* być podwlekanym, podwlesconym, etc.

Подтаскивание, Подтасовать, *v. a.* tasować, natasować karty.

Подтачивание, -я, *n.* 1. pod-
-ostrzanie, wescowanie; 2. podta-
-czanie, podgrzanie.

Подтачивать, Подточить, *v. a.* 1. podostrzać, podostrzyć, weso-
-wać, rowesować; 2. podtaczać, podtoczyć, podgrzać, podgrzyzać; -ся, *v. p.* 1. być podostrzonym, podostrzonym; 2. być podtacza-
-nym, podgrzonym.

Подтащить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подтаскивать, -ся.

Подтаять, *v. perf.*, *v. sub.* Под-
-таивать.

Подтвердительный, -ая, -ое, *adj.* potwierdzający, potwierdzal-
-ny. [sub: Подтверждать, -ся].

Подтвердить, -ся, *v. perf.*, *v.* Подтверждать, Подтвердить, *v. a.* potwierdzać, potwierdzić; powtórn-
-nie przykazywać, przyka-
-zać, powtarzać, powtórzyć; -ся, *v. p.* być potwierdzanym, potwierdzonym, powtórn-
-nie przyka-
-zanym.

Подтверждение, -я, *n.* pot-
-wierdzenie; powtórnie przykaza-
-nie, powtórzenie.

Подтеканье, -я, *n.* podcieka-
-nie, cieczenie pod со.

Подтекать, Подтечь, *v. a.* podciekać, podciec, ciec pod со.

Подтелок, -я, *m.* cielec, roczny cielak.

Подтереть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подтирать, -ся. [nie].

Подтесание, -я, *n.* podcios-
-anie, Podtесать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подтесывать, -ся.

Подтесывание, -я, *n.* podcio-
-ywanie.

Подтесывать, Подтесать, *v. a.* podciosować, podciosać, obcinać, obciąć od spodu, od dolu; -ся, *v. p.* być podciosowywanym, pod-
-ciosanym. [nie, podcięcie].

Подтесение, -я, *n.* podcieknie-
-cie, Подтечь, *v. perf.*, *v. sub.* Под-
-текать.

Подтибривать, Подтибрить, *v. a.* por. kraść, ukrasć со згущение.

Подтирание, -я, *n.* podciera-
-nie, wycieranie.

Подтирать, Подтереть, *v. a.* podcierać, podtrzeć, wycierać, wtrzeć; -ся, *a) v. r.* wycierać się, wtrzeć się; *б) v. p.* być pod-
-cieranym, podtartym.

Подтирка, -я, *f.*, 1. *v.* Под-
-тирание; 2. ścierka. [cie].

Подтискание, -я, *n.* podetknię-
-cie, Подтискать, *v. perf.*, *v. sub.* Подтискивать.

Подтискивание, -я, *n.* podty-
-kanie, Подтискивать, Подтиснуть, *v. a.* podtykać, podetknąć.

Подтобок, -я, *m.*, *v.* Подтокеание.

Подтолкнуть, -ся, *v. perf.* *wectel.*, *v. sub.* Подтаскивать, -ся.

Подтопить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подтапливать, -ся.

Подтопка, -я, *f.* podpalenie, podpalenie; podpaika, drzazga do podpalenia.

Подтопление, -я, *n.* podpale-
-nie w piecu; *сfr.* Подтаплива-
-ние.

Подтоплять, *v.* Подтапливать.

Подтропачить, *v. a.* na plozy od sań nalożyć żelaza.

Подтропачение, -я, *n.* nalo-
-żenie żelaza na plozy od sań.

Подтощение, -я, *n.* podtocze-
-nie; *сfr.* Подтачивание.

Подточение, -я, *n.* *Ecll. si.* podtociżdzie, naszynie pod tlo-
-czydem od wina będące.

Подточенный, -я, *m.* 1. па-
-сунье pod tociżdem będący; 2. *v.* Подточение.

Подточить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подтачивать, -ся.

Подтраивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подтравливать, -ся.

Подтравка, -я, *f.*, Подтрав-
-ливание, -я, *n.* podszczenie, podszczenie psa, poszczucanie.

Подтравливать, Подтраивать, *v. a.* podszczować, poszczucić psa; -ся, *v. p.* być podszczuwanym, poszczuzym.

Подтравывание, -я, *n.* wyszudzenie.

Подтравывать, Подтравить, *v. a.* nadź kćmь, wyszmiewać, wyszmiać, wyszudzić, wyszudzić; -ся, *v. p.* być wyszmiewanym, wyszudzonym. [Подтравывание].

Подтравить, *v. perf.*, *v. sub.* Подтруска, -я, *f.* podsuranie, podsurywanie, rozsuranie, rozsu-
-wanie pod со. [труска].

Подтравывание, -я, *n.* Под-
-травливание, Подтравить, *v. a.* podsurować, podsurać, rozsu-
-wać pod со.

Подтравление, -я, *n.* podtykanie.

Подтравить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Подтискивание, -я, *n.* podet-
-knięcie.

Подтискивать, Подтиснуть, *v. a.* 1. podtykać, podetknąć; 2. (t), *v.* Подумать, Подстрекать. [гане].

Подтигивание, -я, *n.* podcią-
-ganie, Подтигивать, Подтигнуть, *v. a.* 1. podciągać, podciągnąć; 2. *lam.* wtworować; -ся, *a) v. r.* przycią-
-gać się, przyciągnąć się, podau-
-wać się, podsunąć się; *б) v. p.* być podciąganym, podciągniętym.

Подтижка, -я, *f.* podiężki, szelki. [sub: Подтягивать, -ся].

Подтянуть, -ся, *v. perf.*, *v.*

Подтыпать & Подтынуть, *v. a. perf.* por. zemknąć, tajemnie ukraść. [sub: Подтыпать]

Подтынуть, *v. perf. temelf. v. n.* Poduwać, *v. n. podać* (w wiążce). [prognać na ducze]

Подудить, *v. n. perf.* poduchać, †Подуза, -ы, *f. v. Недоудюжь.*

Подумать, *v. n. perf.* o чёмъ, pomyslić, zastanowić się.

Подумывать, *v. n. o* чёмъ, podumać, pomysleć.

Подурáчки, *adv.* po duraaku. Подурáчить, *v. a. perf.* skłonić kogo do głupiego postępku; -са, *v. r.* posławolić; gospodarza narobić. [wolić]

Подурить, *v. n. perf.* porwać.

Подурявший, -ая, -ое, *adj.* zbrzydliwy, rozpętniały, ożrepciały. [poszpećnić]

Подурить, *v. n. perf.* zbrzydzać.

Подуститель, -я, *m.* poduszciel. [uszczycielka]

Подустительница, -ы, *f.* poduszcielny. -ая, -ое, *adj.* poduszczający.

Подустить, -са, *v. perf.*, *v. sub:* Подуцать, -са.

Подусть, -а, *m. n.* (сyrpintis passus), płóć, (tyba).

Подуть, *v. n. perf.* podać, zaszć dąć.

Подуцать, Подуцить, *v. a.* kogo, poduczać, poduczyć kogo, wprawiać, wprawić do czego; -са, *v. p.* być poduczany, poduczonym, etc.

Подучение, Подучивание, -я, *n.* poduczenie, poduczanie, wprawienie, wprawianie. [чать, -са]

Подучивать, -са, *v.* Подуцать, -са, *v. perf.*, *v. sub:* Подуцать, -са.

Подушечно, *adv.* łagodnie, przujacielsku.

Подушванный, -ая, -ое, *adj.* łagodny, przujacielski. [zszeczka]

Подушечка, -и, *f. dim.* poduszeczki.

Подушечный, -ая, -ое, *adj.* poduszczkowy. [Artill. szpona]

Подушка, -и, *f.* poduszka;

Подушный, -ая, -ое, *adj.* od duszy, od głowy; pogłówny; подушный сбор, окладъ, pogłówny; подушная дёньги & подушное, -аго, *v. n.* podatek pogłówny; pogłówny; подушная переплос, spis ludności.

Подущатель, Подущательница, *v.* Подуститель, Подустительница.

Подуцать, Подустить, *v. a.* poduczzać, poduczzyć, podbudzać, podbudzić; -са, *v. p.* być poduczszanym, poduczszonym, etc. [nie, podbudzenie]

Подучение, -я, *n.* poduczszenie.

Подухватить, *v. perf.*, *v. sub:* Подухватывать, -са. [obegbow]

Подухваты, -евъ, *m. pl.* rodzaj.

Подухать, -а, *m. l. v.* Подухатьвание; 3. на подухать, (o towarach): poruwać.

Подухватывание, -я, *n.* podchwytwanie; poruwanie, chwytanie.

Подухватывать, Подухватить, *v. a.* podchwytwać, podchwycić; poruwać, poruwać, poruwać, poruwać; chwycać, chwycić, schwyć; zaszć mówić po kim; -са, *v. p.* być podchwytwanym, podchwycszonym, etc. [gonie]

Подухвостникъ, -а, *m.* podochodziec, Подойти, *v. n.* podchodzić, podejść, nadchodzić, nadejść, podstępować, podstąpić, zbliżać się, zbliżyć się; zbliżać się w podobieństwie, być podobnym. [вий]

Подухвостный, *v.* Врэдчик. Подуходъ, -а, *m.* podchodzenie, podstepowanie, podejście, podstąpienie, zbliżenie się.

Подухомунникъ, -а, *m.* poduszka chomątna.

Подуцать, *v. a. perf.* sarnać, poschwycić, porwać. [sarnać]

Подуцать, *v. a. perf. temelf.* Подуцать, -са, *v. perf.*, *v. sub:* Подуцать, -са. [ка(1)]

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подуцать, -я, *n.*, *v.* Плюсъ.

Подчеркивать, Подчеркнуть, *v. a.* podkreślać, podkreślić; -са, *v. p.* być podkreślonym, podkreślonym.

Подчернуть, -са, *v. perf.*, *v. sub:* Подчеркивать, -са.

Подчернение, Подчеркивание, -я, *n.* poszczernienie, oszczerzenie.

Подчеркивать, Подчеркнуть, *v. a.* szernić, poszczernić (np. brwi); -са, *v. p.* być (po)szczernionym.

Подчертить, -са, *v. perf.*, *v. sub:* Подчеркивать, -са.

Подчерчение, Подчеркивание, -я, *n.* podkreślenie, podkreślanie. [вать]

Подчеркивать, *v.* Подчеркнуть, *v.* Подчеркнуть.

Подчерть, *v. m.* v. Spárжа.

Подчинение, -я, *n.* szczęstowanie, traktowanie, uraszanie.

Подчинять, *v. a.* kogo, szczęstować, traktować, uraszć kogo; подчинять кого-либо застраками, *v.* Кормитъ (застраками).

Подчинение, -я, *n.* poddanie kogo pod władzę szuja.

Подчинённость, -и, *f.* podwładność, subordynacja.

Подчинённый, -ая, -ое, *part. p.* podwładny, subordynacyjny.

Подчинять, Подчинить, *v. a.* poddawać, poddąc kogo pod władzę szuja; -са, *v. p.* poddawać się, poddąc się pod szuję władzę; *v.* *v.* p. być pod szuję władzą. [sub: Подчинять, -са]

Подчинить, -са, *v. perf.*, *v. sub:* Подчинять, -са.

Подчинство, -и, *f.*, *v.* Подчинение.

Подчинять, Подчинить, *v. a.* poduczszować, poduczszuć, oszczszać, oszczszić; obcinać, obciąć gałązki u drzew; -са, *v. p.* być oszczszszanym, etc.

Подчинение, Подчинивание, -я, *n.* oszczszczenie, oszczszczanie, poduczszczenie; obcięcie gałęzi zbytecznych u drzew.

Подчинять, -са, *v.* Подчинять, -са.

Подчобъ, *v.* Spárжа.

Подчрвение, -я, *n.* podbrzusze.

Подчрвённый, -ая, -ое, *adj.* podbrzuszny. [nik (u koni)]

Подчрвённый, -а, *m.* podszuj-Подшобание, -я, *n.* podstawi-

enie komu nogi aby upadł.

Подшобать, Подшобить, *v. a.* podstawić, podstawić, podbić komu nogę aby upadł.

Подшобание, -я, *n.* podszuwanie; podbijanie.

Подшобывать, Подшобить, *v. a.* podszuwać, podszuć; podbijać, podbić; -са, *v. p.* być podszuwany, etc.

Подшобка, -и, *f. l. v.* Подшобивание; 3. podszewka; 3. przuj-rod-bijanie deski do rułaru.

Подшобникъ, -а, *n.* żelazo w kółkiem się obraca od jakiego cylindra. [Подшобить, -са]

Подшобить, -са, *v. perf.*, *v. sub:*

Подшкiперъ, -а, *m.* naszełnik robotników na okręcie.

Подшiтаники, -овъ, *m. pl.* gale, galki. [Подшiтывать.]

Подшутить, *v. perf.*, *v. sub.*

Подшувание, *v.* Подшувивание, Подшувивание.

Подшувивать, Подшутить, *v. n.* надъ кѣвъ, żartować, rozżartować; *ii. v.* Подшувивать, Подшутививать.

Подшѣбливание, [Кивание.]

Подшѣбливать, *v.* Пришѣбливать.

Подшѣбливать, Подшѣлывать, *v. n.* Пришѣлывать, *v. n.* Пришѣлывать.

Подъ, -а, *m.* trzon, ognisko

Подъ, (подо), *praepr.* pod, przy.

Подъёмный, -ая, -ое, *adj.*

wznowowy; podnośny, do podnoszenia; podciągowy; podjętny

mość, most wznowni, wznowny; podjętna łobadъ, кой podciągowy; podjętnы дѣвыи, pieniądze na przygotowanie się do podróży.

Подъёмъ, -а, *m.* podjęcie, podnoszenie; podciąg; przygotowanie się do podróży; (*w drukarni*) układowanie arkuszy drukowanych; winda; дѣвыи на подъѣтъ, pieniądze na przygotowanie się do podróży. [Подъѣмывать.]

Подъѣмать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подъѣмивание, -я, *n.* Mus. przygotowanie; wтrowanie.

Подъѣмывать, Подъѣмать, *v. a.* Mus. przygotować, wтrować.

Подъѣзбница, -я, *f.* Подъѣзбище, -а, *n.*, *v.* Подиолье.

Подъѣзничикъ, -а, *m.* podmiennik.

Подъѣскаваться, Подъѣска́ть, *v. r.* podstrzegać, podchodzić, szpiegować. [nie.]

Подъѣска, -а, *m.* szpiegowanie.

Подъѣскарикъ, -а, *m.* profita.

Подъѣсковникъ, Подъѣсковище, *v. n.* Подок...

Подъѣздание, -я, *n.* podjadanie.

Подъѣздать, Подъѣзть, *v. a.* podjadać, podjeść, podgrzyzać, podgrzyźć; -ся, *v. p.* być podjadanym, podgrzyzanym.

Подъѣзденіе, *ср.* Подъѣзданіе.

Подъѣздный, -ая, -ое, *adj.* do podjeżdżania służący.

Подъѣздъ, -а, *m.* podjazd; podjechanie; przyśonek do podjeżdżania, zajazd. [nie.]

Подъѣзданіе, -я, *n.* podjeżdżanie.

Подъѣзжать, Подъѣзжать, *v. n.* podjeżdżać, podjechać.

Подъѣзжий, -ая, -ое, *adj.* zajazdowy. [Подъѣзжать, -ся.]

Подъѣсть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Подъѣхать, *v. perf.*, *v. sub.*

Подъѣзжать.

Подъѣзжачный, -ая, -ое, *adj.* podjeżdżający, podjeżdżający.

Подъѣрманникъ, -а, *m.* było chodzące w jarzmie.

Подъѣрманный, *v.* Ярѣмный.

Подъѣтіе, -я, *n.* podjęcie, podniesienie; — за подѣтіе трудобъ, за podjęcie pracy.

Подѣять, *v. a. perf.* podjąć,

podnieść; podjąć трудъ, podjąć pracę; podjąć оружіе, podnieść broń, oręż; zacząć wojnę.

Подѣя́тскій, -ая, -ое, *adj.* riazogowy. [kanoeista.]

Подѣя́чий, -аго, *v. m.* riazacz, Podѣя́рваніе, Подѣя́рвать, *v.* Подѣя́р...

Подѣя́ть, -ся, *v.* Подѣя́рваніе, Подѣя́рвать, -ся, [нать, -ся.]

Подѣя́ный, Подѣя́бный, -ая, -ое, *adj.* podupny; подѣя́ный оборъ, подѣя́ная податъ, подѣя́нное, -аго, *v. n.*, *v.* Дымовое (sub: Дымовой).

Подѣя́ница, -я, *f.*, *v.* Дымовое (sub: Дымовой).

Подѣя́ска́тель, *v.* Подѣя́щикъ.

Подѣя́ска́ваться, Подѣя́ска́ть, -ся, *v.* Подѣя́ськ...

Подѣя́ськ, *v.* Подѣя́ськ.

Подѣя́шать, *v. n. perf.* podyszeć.

Подѣя́щикъ, -а, *m.* szpieg, podstrzegacz. [gaczka.]

Подѣя́щица, -я, *f.* podstrzegacz.

Подѣя́щать, *v. a. perf.* podziwiać, podziąć gdzie.

Подѣя́ть, *v. a. perf.* porobić.

Подѣя́ться, *v. perf.*, *v. sub.* Podѣя́ться.

Подѣя́ло, -я, *n.* Ecd. sl. го-† Подѣя́лка, -я, *f.*, *v.* Подѣя́ло.

Подѣя́лочный, *v.* Подѣя́льный.

Подѣя́ловать, *v. a.* pracować, zatrudniać się; porabiać.

Подѣя́латься, Подѣя́литься, *v. r.* съ кѣвъ, podzielać, podzielić się z kim, rozdzielać, rozdzielić się. [sku.]

Подѣя́ски, *adv.* po dzielnie.

Подѣя́ть, *v. a. perf.* podziąć, zarzuć oо gdzie; -ся, *v. r.* podziąć się.

Подѣя́жно, *adv.* tuzinami.

Подѣя́жный, -ая, -ое, *adj.* zmeżnialy.

Подѣя́жить, *v. n. perf.* zmeżnić.

Подѣя́нокъ, -нка, *m.* pojedynok.

Подѣя́ночный, -ая, -ое, *adj.* pojedynkowy.

Подѣя́ничикъ, -а, *m.* pojedynkowiec, pojedynkiem się bijący.

Поѣя́ку, *conj.* ponieważ, albowiem. [lewny, od wylewu.]

Поѣя́ный, -ая, -ое, *adj.* wу-Поѣя́, *gen.* поѣя́, *m.* wylew, wezbranie rzeki.

Поѣя́но, -я, *n.* pojenie.

Поѣя́ловать, *v. a. perf.* obdarzyć, udarzyć, nagrodzić; awanować, wynieść na wyższy stopień; odwieźć kogo.

Поѣя́ловаться, *v. r. perf.* на корѣ, okarzyć kogo.

Поѣя́луй, *adv.* i. niech tak będzie; owszem; jak oи się podobа; 2. *v.* Поѣя́луйста.

Поѣя́луйста, *adv.* zmlіу się, racz, proszę, bądź tak łaskaw.

Поѣя́льте, *v. n. perf.* o коми, żalować, pożalić się, litość mieć; pożałować. [nieco uprlec.]

Поѣя́рты, *v. a. perf.* podpiec, Поѣя́рнице, Поѣя́рнице, -а, *n.* pogorzelnisko.

Поѣя́рный, -ая, -ое, *adj.* pożary, pożarowy, ogniovy; pożarna grubь, sikaва ogniova; поѣя́рный, -аго, *v. m.* ogniovy dożogа. [gorzlyi.]

† Поѣя́рчикъ, -а, *m.*, *v.* Поѣя́рчикъ, -а, *m.* pożar, ogień.

Поѣя́тіе, -я, *n.* i. ścięnięcie; 2. pożarty, zięcie, żniwo.

Поѣя́ть, *v. perf.*, *v. sub.* Поѣя́нить & Поѣя́нить.

Поѣя́ть, *v. n. perf.* poszekać.

Поѣя́вать, *v. a. perf.* pozuć.

Поѣя́вание, -я, *n.* żucie.

Поѣя́вывать, *v. a.* żuć, pozuć.

Поѣя́щикъ, Поѣя́га, Поѣя́ть, *v.* Поѣя́ть.... [życzenie.]

Поѣя́зіе, -я, *n.* zażądanie.

Поѣя́латъ, *v. a.* żądać, zażądać; życzы (sobie tu komu).

Поѣя́клий, -ая, -ое, *adj.* poźółky, zółółky.

Поѣя́клицы, *v. n. perf.* poźółknać, poźółknieć, zółółknać.

Поѣя́лты, *v. a. perf.* poźółcić.

Поѣя́лтыи, -ая, -ое, *adj.* poźółółky, zółółky. [nie.]

Поѣя́лтыіе, -я, *n.* poźółkniecie.

Поѣя́лтыть, *v. n. perf.* poźółknać.

Поѣя́лтыть, -ся, *v. r.* poženić się.

Поѣя́лтыть, *v. a. perf.* poženić.

Поѣя́лка, -я, *f. dim.*, *v.* Поѣя́на.

† Поѣя́нный, *adj.* do sianozębci należący; іі, posiadacz sianozębi; *v.* Луговоі.

Поѣя́ски, *adv.* po żębaku, po kobiecemu. [wanie; ofiaro.]

Поѣя́рваніе, -я, *n.* ofiaro.

Поѣя́рвать, *v. a. perf.* ofiarować, przynieść w ofiarę.

Поѣя́чь, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Поѣя́жить, -ся. [spalenie.]

Поѣя́женіе, -я, *n.* poralenie.

Поѣя́жа, -я, *f.* pożytek, pożywienie, korzyść.

Поѣя́жать, *v. n.* żyć, mieć się; miećka; каковъ поѣя́жы? каковъ поѣя́жы? jak się masz? jak się macie? [Поѣя́жыть.]

Поѣя́жыть, *v. perf.*, *v. sub.*

Поѣя́жышка, -я, *f. dim.* mały pożytek, mała korzyść.

Поѣя́жа, *v.* Поѣя́жа.

Поѣя́женіе, -я, *n.* Ecd. sl. pożywienie, żywność.

Поѣя́жыть, Поѣя́жыть, *v. r.* pożywiać się, pożywić się, korzystać, skorzystać z czego, zбогаоć się, zбогаоć się oudzem.

Поѣя́жочка, -я, *f. dim.*, *v.* Поѣя́жышка.

Поѣя́жышка, -я, *f.* [spalenie.]

Поѣя́жыть, -я, *n.* poralenie.

Поѣя́жыть, Поѣя́чь, *v. a.* palić, popalić, spalić; -ся, *v. p.* być palonym, popalonym, spalonym. [дать.]

† Поѣя́ждать, *v. a.*, *v.* Подѣя́жыть, *v. n. perf.* grzadzić, zrządzać.

Поѣя́женный, -ая, -ое, *adj.* dożywотny, wieczysty.

Поѣя́лоі, -я, -ое, *adj.* i. podeszły, niemłody; поѣя́лоі му-чѣна, już niemłody, w podeszłym

wieku mężczyzna; 2. za najem mieszkania pasyony; **пожи́луя дѣньги** i **пожи́лбе**, -аго, *s. n.* pieniądze, zapłata za komorno.

Пожи́лушка, -я, *s. c.* sierota.

Пожи́луй, *v.* **Пожи́луй**.

Пожи́маніе, -я, *n.* zżucanie, ściekanie.

Пожи́нать, **Пожа́ть**, *v. a.* zżynać, zżąc, ścisnąć, ścisnąć; **пожи́нать чью-либо руку**, ścisnąć czyją rękę; -ся, *v. r.* zżynać się, zżąc się, kulic się; *wzbraniać się, wzbronic się, wzdragać się, wumawiać się, wumówić się.

Пожи́наніе, -я, *n.* zżucanie, zbieranie.

Пожи́нать, **Пожа́ть**, *v. a.* zżynać, zżąc, rozżynać, rozżąc, zbierać, zebrać; **пожи́нать дѣлары на войнѣ**, zbierać laury na wojnie; -ся, *v. p.* być zżynanym, zżętym.

Пожи́раніе, -я, *n.* pożeranie.

Пожи́рать, **Пожа́рать**, *v. a.* pożerać, pożreć, pochłoniąć, pochłonać; -ся, *v. p.* być pożeranym, pożartym, pochłoniętym.

Пожи́рять, *v. n. perf.* ułyc.

Пожи́тки, -овъ, *m. z.* zeschy, chudoba, małytność; **собачьи пожи́тки**, *Vol.* *v.* Kresów (dłujki wołoboj).

†**Пожи́токъ**, -тка, *m.* żużytek.

†**Пожи́точный**, *v.* **Зажи́точный**.

Пожи́ть, *v. n. perf.* pożyć, pomieszkać, przemieszkać; **§.** съ кѣмъ **пожи́въшь**, тѣмъ и **прославівъшь**, z kim obstajesz, takim się stajesz.

†**Пожи́ть**, -я, *f.*, **Пожи́тьѣ**, -я, *n.* robocіe na jakimś miejscu; pomieszkanie.

Пожи́вно, *v.* **Жи́вно**.

Пожи́я, -я, *f.* sianożęć, łąka do koszenia siana wórod lasu.

†**Пожи́огцикъ**, *v.* **Поджи́гатель**.

†**Пожи́огъ**, -а, *m.* *v.* **Зажи́гатель**.

Пожи́раніе, -я, *n.* pożarcie, zjedzenie, pochłonięcie.

Пожи́рать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Пожи́рять**, -ся, [*gowanie*].

Пожи́рніе, -я, *n.* *Ecc.* *v.* ofiarę.

†**Пожи́рети**, *v.* **Пожи́ртовать** & **Пожи́бить**. [*zesc*].

Пожи́жжать, *v. n. perf.* pobrzeжжурить, *v. a. perf.* polajac, roburcac kogo.

Пожа́бвить, *v. a. perf.* zabawic, ubawic (kogo szém); -ся, *v. r.* zabawic się, ubawic się.

Пожа́бвиться, *v. a. perf.* o czym, *postagać* się o co.

Пожа́бчиваться, *v. r.* staranie lożyć, trudzić się, kłopotac się. [*rac*].

Пожа́брать, *v. a. perf.* **pojabiac**.

Пожа́броесть, *v. a. perf.* **pojabrusiac**.

Пожа́бригать, *v. a. perf.* **pojabrigac**.

Пожа́бывать, **Пожа́бить**, *v. a.* zapominać, zapomnac; -ся, *v. p.*

być zapomnianym, zapomietym; zapomniec się.

Пожа́бить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* **Пожа́бывать**, -ся.

Пожа́бывать, *v. n. perf.* **кошуть**, **зависіть**, **zazdrościć** komu; być **zazdrożnym**. [*szrubowac*].

Пожа́внитъ, *v. a. perf.* **pozabawiac**.

Пожа́вствовать, **Пожа́встичать**, *v.* **Пожа́бывать**.

Пожа́втракать, *v. n. perf.* **pojabniac**, **śniadanie zjeść**.

Пожа́вчеря, *adv. pop.* **zawczora**, **onegdaj**.

Пожа́вшить, *v. a. perf.* **pozabawiac**. [*wigrywac*].

Пожа́взять, *v. a. perf.* **pozabawiac**.

Пожа́вляль, -ая, -ое, *adj.* **nieco zwiędry**, **zwiędnięły**.

Пожа́внуть & **Пожа́вать**, *v. n. perf.* **nieco wędnać**, **zwiędnać**.

Пожа́вдить, *v. a. perf.* **zasmollic**, **zabrudzić**; -ся, *v. r.* **zasmollic** się, **zabrudzić** się.

Пожа́ды, *adv.* z tyłu.

Пожа́дъ, *v.* **Пожа́ды**.

Пожа́зеленить, *v. n.*, -ся, *v. r.* **zazielenić**, **pozielenić**.

Пожа́здить, *v. a. perf.* **pozazrucac**. [*klejac*].

Пожа́злить, *v. a. perf.* **pozazakleniac**.

Пожа́зленать, *v. a. perf.* **pozazakleniowac**.

Пожа́конопати́ть, *v. a. perf.* **pozatykac koporiami**, **pakulami**.

Пожа́конать, *v. a. perf.* **pozakokoruwac**.

Пожа́конить, *v. a. perf.* **pozakorcac**; -ся, *a)* *v. r.* **zakorcic** się; *β)* *v. p.* być **zakorconym**.

Пожа́коптіяль, -ая, -ое, *adj.* **nieco zakorpiału**, **okorpiału**.

Пожа́крыть, *v. a. perf.* **pozakrywac**.

Пожа́купить, *v. a. perf.* **pozakupywac**; -ся, *v. p.* być **pozakupywanym**. [*zakorkowac*].

Пожа́купорить, *v. a. perf.* **rozakrywac**, **pozaslaniac**, **pozawieszac**;

-ся, *a)* *v. r.* **pozakrywac** się, **pozaslaniac** się; *β)* *v. p.* być **pozakrywanym**, **pozaslanianym**, **pozawieszanym**. [*zazic*].

Пожа́лать, *v. n. perf.* **pozazaleniac**.

Пожа́латься, *v. r. perf.* **slac** się **nieco leniwnym**.

Пожа́лнить, *v. a. perf.* **pozazaleriac**; -ся, *v. p.* być **pozazalerianym**.

Пожа́мзать, *v. a. perf.* **pozamazac**; **pozakitowac**; -ся, *v. p.* być **pozamazanym**.

Пожа́марать, *v. a. perf.* **nieco zasmollic**, **pozabrudzić**; -ся, *a)* *v. r.* **nieco zasmollic** się, **zabrudzić** się; *β)* *v. p.* być **nieco zasmolnionym**, **zabrudzonym**.

Пожа́марнуть, *v. n. perf.* **pozamarzac**, **pozamarznac**.

Пожа́молнуть, *v. n. perf.* **zamilozec**. [*zamrazac*].

Пожа́морозить, *v. a. perf.* **pozamoroziac**.

Пожа́мочить, *v. a. perf.* **poza-**

moczyc, **rozamakac**; -ся, *a)* *v. r.* **rozamakac** się; *β)* *v. p.* być **rozamakalnym**.

Пожа́начать, *v. a. perf.* **nieco zawalac**, **zabrudzić**, **porbudzić**; -ся, *a)* *v. r.* **nieco zawalac** się, **zabrudzić** się; *β)* *v. p.* być **nieco zawalalnym**, **zabrudzonym**.

Пожа́нереть, *v. a. perf.* **pozamykac** (*np.* **drzwi**); -ся, *a)* *v. r.* **pozamykac** się; *β)* *v. p.* być **pozamykanym**.

Пожа́нечать, *v. a. perf.* **pozapiecztowac**. [*pluwac*].

Пожа́нелеть, *v. a. perf.* **pozapalnicznawac**, *v. n. perf.* **rozpalnicznac**.

Пожа́нодять, *v. n. perf.* **nieco srbnic** się. [*rozparzeszly*].

Пожа́ношль, -ая, -ое, *adj.*

Пожа́прятать, *v. a. perf.* **posprzaczac**, **poskrywac**; -ся, *v. r.* **poskrywac** się. [*sposuzesc*].

Пожа́путь, *v. n. perf.* **poplaczac**, **pozawiklac**; -ся, *v. r.* **poplaczac** się, **pozawiklac** się.

Пожа́путь, *v. a. perf.* **poplaczac**, **pozawiklac**; -ся, *v. r.* **poplaczac** się, **pozawiklac** się.

Пожа́путь, *v. a. perf.* **pozaproszyc**, **zakurzyc**, **zapylic**; -ся, *a)* *v. r.* **pozaproszyc** się, **zakurzyc** się, **zapylic** się; *β)* *v. p.* być **pozaproszonym**, **zakurzonym**, **zapylonym**.

Пожа́путь, *v. a. perf.* **miejscami zaplamic**; -ся, *a)* *v. r.* **zaplamic** się; *β)* *v. p.* być **zaplamionym**.

Пожа́расти, *v. n. perf.* **pozazarstac**. [*rozardzewialy*].

Пожа́ржавль, -ая, -ое, *adj.*

Пожа́ржавть, *v. n. perf.* **rozardzewiac**.

Пожа́рится, *v. r.* **na chto**, **rozžadac**, **zapagnac** czego.

Пожа́рять, *v. a. perf.* **zarzyc**; -ся, *a)* *v. r.* **zarzyc** się; *β)* *v. p.* być **zarzutytm**.

Пожа́садить, *v. a. perf.* **pozasadzac**; -ся, *v. p.* być **pozasazanym**.

Пожа́сидеться, *v. r. perf.* **u kogo**, **zasiac**, **zostac** **siedzic** u kogo. [*zaschly*].

Пожа́схль, -ая, -ое, *adj.*

Пожа́схнуть, *v. n. perf.* **poschnac**, **pozasuchac**.

Пожа́ствить & **Пожа́становать**, *v. a. perf.* **pozastawiac**.

Пожа́старль, -ая, -ое, *adj.* **pozastarzaly**.

Пожа́старть, *v. n.*, -ся, *v. r.* **perf. **pozastarzec**. [*budowac*].**

Пожа́строить, *v. a. perf.* **pozastrositi**, -ая, -ое, *adj.* **postygly**.

Пожа́стуть, *v. n. perf.* **postygnac**. [*syruwac*].

Пожа́стывать, *v. a. perf.* **pozasiewac**; -ся, *v. p.* być **pozasiewanym**.

Пожа́твердль, -ая, -ое, *adj.* **pozatwardzialy**. [*zatwardzic*].

Пожа́твердть, *v. n. perf.* **po-**

Поэтворить, *v. a. perf.* поэтука́с.

Поэтука́ть, *v. a. perf.* поэтука́с.

Поэзаши́ть, *v. a. perf.* поэзазува́с; —ся, *v. p.* бу́д поэзазувану́м.

Поэзато́нать, *v. a. perf.* поэзатува́с, поэзаштерова́с; —ся, *v. p.* бу́д поэзатувану́м, поэзаштеровану́м.

Поэзавива́ть, *v. n. podzwonić*.
† **Поэзави́е**, —я, *n.*, *v.* **Призави́е**, **Поэзави́е**.

Поэза́ть, —ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Поэзава́ть**, —ся.

Поэзеве́ть, *v. n. perf.* подзвони́с, подзвигече́с.

Поэзивида́ние, **Поэзивида́ти**, *Eccl. st.*, *v.* **Осви́яние**, **Осви́ять**.

Поэзово́лие, —я, *n.* позво́ление, зезво́ление; сь позво́ления, за позво́лением.

Поэзови́тельный, —ая, —ое, *adj.* зезво́лючу, зави́раючу позво́ление; позво́лительная гра́мота, сви́дество на пи́сьме, зави́рающее позво́ление на со; ёто дѣло позво́лительное, то гезсч позво́лопа. [Позво́лить, —ся]

Поэзволитъ, —ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Поэзволѣть**, **Поэзволитъ**, *v. a.* поэзува́с, поэзови́с, зеззува́с, зеззволитъ; поэзови́ть себѣ сли́шком мно́го, зави́ле соби́е поэзува́с; —ся, *v. p.* бу́д поэзувану́м, поэзоволону́м, зеззувану́м, зеззуволону́м.

Поэзови́ять, *v. n.*, —ся, *v. r. perf.* поэзвонитъ, поэзвонитъ.

Поэзово́нокъ, —нкѣ, *m.* 1. дзвонекъ; 2. *Anal.* расцѣр (у ко́еи гзвѣтнѣй); пѣрвыи шѣйный поэзово́нкъ, (*alias*), расцѣр, на ктѣгум главо сполега, расцѣр упоазачу, бегун, о́; второйи шѣйный поэзово́нокъ, (*epistropheus*), други расцѣр каркову, расцѣр зворотны, акрѣт.

Поэзово́нчекъ, —чка, *m.* *dim.* дзвонесек, дзвонусзек.

Поэзово́нчый, —ая, —ое, *adj.* расцѣрочу, акрѣточу.

† **Поэзово́нь**, —а, *m.* дзвонилочка.

Поэзуча́ть, *v. n. perf.* побзрѣдка́с. [сему, якъ зверѣс.]

Поэзвѣрки, *adv.* по звѣрѣзчѣ.

Поэзуда́ть, *v.* **Опа́здывать**.

Поэзидне́нскій, —ая, —ое, *adv.* доуѣ рѣзну.

Поэзидне́нко, *adv.* nieco рѣзно.

Поэзидне́хно, *adv.* bardzo рѣзно.

Поэзиднѣй, —я, —е, *adj.* рѣзну; побзидно плоди, оwoce рѣзно.

Поэзидно, *adv.* рѣзно, зарѣзно.

Поэзидновато, **Поэзидноватѣй**, *v.* **Поэзидне́нко**, **Поэзидне́нскій**.

Поэзидностъ, —нѣ, *f.* рѣзно́сѣ.

Поэзиднѣ, *v.* **Поэзиднѣй**.

Поэзиднѣкъ, —ѣ, *m.* 1. рѣзникъ, рѣзничекъ, звѣрѣ рѣзничѣ од инныхъ уродзо́е; 2. оwoce рѣзну.

Поэздо, *v.* **Поэздно**.

Поэздоровѣ́ться, *v. r. perf.* сь кѣмъ, поэздорови́с кого, зеззучѣ кому дзѣнь добру.

Поэздорову́, *adv.* *pop.* зеззочу, зеззѣдѣливе; каково поэзидне́шь? — побзрѣ поэздорову́, якъ сѣ masz? — Bogu дзѣки, здзрѣво, bardzo добзрѣ.

Поэздоровѣ́ть, *v. n. perf.* выздзрѣви́с. [ячу.]

Поэздрави́тель, —я, *m.* winszujący.

Поэздрави́тельница, —нѣ, *f.* winszująca.

Поэздрави́тельный, —ая, —ое, *adj.* winszujący, з рѣвинзѣваніем; поэздрави́тельное пи́сьмо, ли́ст з рѣвинзѣваніем.

Поэздрави́ть, —ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Поэздрави́ть**, —ся.

Поэздрави́леніе, —я, *n.* winszowanie, рѣвинзѣваніе.

Поэздрави́льничѣть, **Поэздрави́льничѣца**, *pop.*, *v.* **Поэздрави́тель**, **Поэздрави́тельница**.

Поэздрави́ять, **Поэздрави́ть**, *v. a.* когѣ, winszować, рѣвинзѣова́с.

Поэздрави́ствовать, *v. n. perf.* зѣдъ длуго.

† **Поэздѣ**, *adv.* рѣзно.

Поэзеве́ннѣть, *v. a. perf.* поэзеве́ннѣ, ззелѣно рѣфарбѣва́с.

Поэзеве́ннѣый, —ая, —ое, *adj.* поэзеве́ннѣый.

Поэзеве́ннѣть, *v. n. perf.* поэзеве́ннѣ, поэзеве́ннѣ сѣ.

Поэзеве́днѣый, —ая, —ое, *adj.* поэзеве́днѣый, грунтоу; поэзеве́днѣый дѣньги & поэзеве́днѣое, —ого, *v. n.* поэзеве́днѣоу податекъ, сзунзсч грунтоу, ланѣво.

Поэзеве́днѣстѣй, —ая, —ое, *adj.* поэзеве́днѣый, низки, niewysoki.

Поэзеве́днѣый, *v.* **Поэзеве́днѣй**.

Поэзѣтъ, —а, *m.* 1. *v.* **Назѣтъ**; 2. *v.* **Угѣдѣ**.

Поэзѣ, *adv.* *compar.* рѣзничѣ; не поэзѣ пяти часѣвъ, најрѣзничѣей рѣзничѣ годиніе; поэзѣ всегѣо, поэзѣ все́хъ, најрѣзничѣей.

Поэзѣту́ра, —нѣ, *f.* поэзѣту́ра, рѣтѣтава, уло́женіе.

Поэзѣцѣ, —нѣ, *f.* поэзѣсуа, стѣновиско, рѣло́женіе мѣцѣса, вѣтузуау, рѣкиад.

Поэзѣлѣть, —ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Поэзѣлѣть**, —ся.

Поэзѣлѣць, **Поэзѣлѣть**, *v. a.* поэзѣлѣс, поэзѣлѣс; —ся, *v. p.* бу́д поэзѣлѣсану́м, поэзѣлѣсану́м.

Поэзѣлѣцѣніе, —я, *n.* поэзѣлѣцѣніе.

Поэзѣлѣться, *v. n. perf.* погнѣнѣва́с сѣ.

Поэзѣнава́ть, **Поэзѣна́ть**, *v. a.* рѣзнава́с, рѣзнасч, рѣзевзнава́с, рѣзевзнасч; —ся, *v. p.* бу́д рѣзнавану́м, рѣзнавану́м.

Поэзѣзнакѣннѣть, *v. a. perf.* рѣзназѣнѣсч, рѣзназѣнѣсч; —ся, *v. r.* сь кѣмъ, сь кѣмъ, рѣзназѣнѣсч сѣ, рѣзназѣнѣсч сѣ з кѣмъ, з сѣмъ.

Поэзѣнѣннѣ, —я, *n.* рѣзнаннѣ.

Поэзѣнѣть, —ся, *v. perf.*, *v. sub*: **Поэзѣнава́ть**, —ся.

Поэзнобѣть, *v. a. perf.* 1. nieco рѣмгѣзѣсч, рѣмгѣзѣзѣсч; 2. *v. sub*: **Поэзнобѣть**.

Поэзноблѣннѣе, —я, *n.* рѣмгѣзѣннѣе; рѣмгѣмарзѣннѣе.

Поэзноблѣть, **Поэзнобѣть**, *v. a.* рѣмгѣзѣсч, рѣмгѣзѣсч, рѣмгѣзѣсч.

Поэзнобѣ, —а, *m.*, *v.* **Поэзноблѣннѣ**.

Поэзнобѣть, *v.* **Пѣкѣлѣвать**.

† **Поэзнобнѣкъ**, —а, *m.* во́зну, стѣга я́доу.

Поэзнобѣ, *v.* **Пѣзѣвать**.

Поэзнолѣта, —нѣ, *f.* рѣзолѣта, рѣзолѣснѣе; наводѣть поэзнолѣту на что, рѣзѣсч.

Поэзнолѣтитъ, *v. a. perf.* рѣзолѣсч; поэзнолѣтитъ зубѣкъ, *v.* 3убѣкъ.

Поэзнолѣчѣннѣе, —я, *n.* рѣзолѣсѣе.

Поэзнобѣтъ, *v. a.* когѣ, *hańbic*, завѣстѣзѣсч кого; —ся, *aj* *v. r.* *hańbic* сѣ, завѣстѣзѣсч сѣ; *β* *v. p.* бу́д *hańbionu*. [widok.]

Поэзнобѣцѣ, —а, *n.* *widowisko*.

Поэзнобнѣкъ, **Поэзнобнѣца**, *v.* **Срѣннѣкъ**, **Срѣннѣца**.

Поэзнобнѣый, —ая, —ое, *adj.* *hańbienu*, *gromoty*; поэзнобнѣый сто́лбъ, рѣггѣрз. [шѣтъ (8).]

† **Поэзнобровѣ**, *v. n.*, *v.* **Огла́зѣ**.

Поэзнобство, —а, *n.*, *v.* **Прѣзѣбство**, **Глѣсносѣть**.

Поэзнобѣ, —а, *m.* 1. *v.* **Зрѣ́лѣннѣ**; 2. *hańba*, *wstyd*.

Поэзнобнѣ, —нѣ, *n.* *Eccl. st.* *widok*, *srojenje*, *poглядѣннѣ*.

Поэзнобѣть, *v. n. perf.* дозрѣсч, дозрѣсч, дозрѣсч.

Поэзнобѣска́лнѣть, *v. n. perf.* рѣзевчѣсч сѣ, рѣсчевчѣсч сѣ.

Поэзнодѣть, *v. n. perf.* рѣсчѣвѣрѣзѣсч; рѣсчѣвѣрѣзѣсч.

Поэзнодѣннѣый, **Поэзнодѣннѣоуый**, —ая, —ое, *adj.* рѣсчѣвоанѣоу, *galonowy*, *szmuklerski*.

Поэзнодѣннѣцѣкъ, —а, *m.* рѣсчѣвоанѣоу, *szmuklerz*.

Поэзнодѣннѣый, —а, *m.* рѣсчѣвоанѣоу, *galonik*, *taśma złota*, *srebrna* *tyńb* *szuchowa*.

Поэзѣва́ть, **Поэзѣва́ть**, *v. a.* рѣзува́с, рѣзѣва́с, зѣрозува́сч, зѣрозува́сч; *wzywać*, *wezwać*; — когѣ-либо въ судѣ, зѣрозува́сч, зѣрозува́сч кого до я́ду; *v. impers.* поэзѣва́ть на бѣдѣ, *jeść* *mi* *się* *ohce*, *mat* *aretu*; —ся, *v. p.* бу́д рѣзувану́м, рѣзувану́м, *etc.*

Поэзѣвнѣстѣй, —ая, —ое, *adj.* (*to myślic*. — *o* *prach*;) рѣвоуноу, рѣослзну *zawolanu*.

Поэзѣвнѣый, —ая, —ое, *adj.* рѣзѣву, рѣзѣвоу.

Поэзѣва́ть, —а, *m.* 1. (*на пи́щу*), *aretu*, *chęć*, *ochota*; 2. рѣзѣв; *pozwyc* въ судѣ, *oytaoza*, *pozew* до я́ду.

Поэзѣва́ть, *v. n. perf.* рѣзѣва́сч.

Поэзѣва́, —нѣ, *f.* рѣзѣваннѣе.

Поэзѣвѣвать, *v. n.* рѣзѣвѣва́сч.

Поэзѣва́ть, **Поэзѣвѣнуть**, *v. a.* рѣзѣмарзѣсч, рѣзѣмарзѣнѣсч.

Покаяніе, -я, *n.* pokutowanie, pokuta, żalowanie za grzechy; день покаянія, dzień pokuty; божъ покаянія, bez pokuty, niepokutny, niepokutujący, nieporочноу.

Покаянный, -а, *m.* pokutnik.

Покаяница, -ы, *f.* pokutnica.

Покаянный, -ая, -ое, *adj.* pokutny; покаянный пеагомъ, psalm pokutny; покаянная, -ой, *s. f.* izba skazanych na śmierć. [czynieć pokute].

Покаяться, *v. n.* pokutować.

Поквасить, *v. a. perf.* pokwasić. [kwitować się].

Поквитаться, *v. r. perf.* pokwitać.

Покивать, *v. n. perf.* pokiwac (głow).

Покиданіе, -я, *n.* porzucanie, zostawienie (kogo gdzie), zaniechanie.

I. Покидять, *v. n.* porzucać, opuszczać, opuścić, zostawіаć, zostawіаć, zaniebdywać, zaniebdacъ, zaniechувать, zaniechacъ. [zrucić].

II. Покидять, *v. a. perf.* wу-

Покидывать, *v. a.* porzucać.

Покиднь, -а, *m.* opuszczony, porzucony, zaniechany.

Покинуть, *v. perf.*, *v. sub.*

Покидять (I).

Покинно, *adv.* pakami.

Покинть, *v. n. perf.* pogotować, nieco gotować.

Покипятить, *v. a. perf.* даć pogotować się. [skwasніе].

Покинуть, *v. n. perf.* nieco

Покладъ, -а, *m. Eccl. sl.* zakład, zastaw, fant.

Поклажа, -я, *f.* 1. złożenie, ułożenie; оундукъ для поклажи бѣлыя, skrzynka na bieliznę; 2. ładowanie, naładowanie (grzesy).

Поклаяться, **Поклониться**, *v. r.* komу, kłaniać się, pokłonić się, ukłonić się, oddawać hold, uszanowanie; czcić, wielbić, kłaniać się бо́атву, ubóstwiać.

Покла́сно, *adv.* klasami.

Покласть, *v. a. perf.* pokłaść; *v. k.* класть. [nie].

Поклеваніе, -я, *n.* podzioba-

Поклевать, *v. n. perf.* podziobać; pojeść dziobem.

Поклёвка, -я, *f.* podziobanie.

Поклёвъ, -а, *m.* dziobниге.

Поклёвываніе, -я, *n.* dziobanie, podziobуwanie.

Поклёвывать, *v. a.* podziobу-

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвать, *v. a. perf.* korb-

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Поклёвъ, *adv.* klasami.

Покликать, *v. a. perf.* powołać, nieco wołać; zawołać.

Покло́неніе, -я, *n.* uwielbienie, uczczenie, czcёść, oddanie pokłonu, adoracya; прѣдникъ покло́ненія во́ръгъ Святаго Петра, (Eccl.), свято niewolnych Іа́нчуховъ Плотра святего.

Покло́нецъ, -нца, *m. dim.* ma-

Покло́нъ, ukłon.

Поклониться, *v. perf.*, *v. sub.*

Поклоняться.

Покло́нливый, -ая, -ое, *adj.* uniżony, pełen grzeszności.

Покло́нникъ, -а, *m.* chwaleca, ezcielel, wielbiciel, adorator.

Покло́нница, -ы, *f.* ezcietelka, wielbicielka, adoratorka.

Покло́нный, -ая, -ое, *adj.* pokłonny, ukłonny; покло́нное, -аго, *s. n.* podarek. [внй].

Покло́нчивый, *v.* **Покло́бли-**

Покло́нникъ, -а, *m.* ciągle kłaniający się, pełen oświadczeń, grzesznіі.

Покло́нь, -я, *m.* ukłon, u-

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покло́нъ, ukłon.

Покоробить, *v. a. perf.* pokorować, nieco pokorować; sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Покоробить, *v. a. perf.* sproszуwać, od-

Полазчивый, -ая, -ое, *adj.* (*wo twój*) gzeski, skory, lekkii, zwinny. [z lokajaka.

Полакёски, *adv.* po lokajsku, Полакёрватъ, *v. a. perf.* ro-lakierować.

Полакони́тъ, *v. a. perf.* kogo, polakomic kogo; -ся, *v. r.* ro-lakomic się.

† Пола́та, *v. Пала́та.*

Пола́ти, -ей, *f. pl.* 1. górnka w izbach przytwierdzona do pułapu; 2. прыса; 3. stanowisko urzadzzone na drzewie dla myśliwych; §. на полатах лежать, такъ и лопать не видать, lenistwo (jest) kluczem ubóstwa.

Полатины, *adv.* po łacinie.

Пола́тъ, *v. n. perf.* poszczekać, zaszczekać; -ся, *v. r.* ro-kłócić się.

По́бла, -ы, *f. Bot.* (*tritium spelta*), pszenica orkisz.

Полбе́нный, -ая, -ое, Полбе-ной, -ая, -ое, *adj.* orkiszowy.

Полбо́да, *gen.* полубо́да, *m. ról* roku.

Полде́нь, *gen.* полуд́ня, *m.* 1. południe; въ полдне, в ро-лудне; по полудни, за полдне, по południu; до полудня, przed południem; 2. południe, strona świata naprzeciw północy leżące, na полдне, на południe.

Полде́сть, -я, *f.*, & Полде́сти, *gen.* полуде́сти, *ról* il-бру papieru.

Полде́сятъ, *gen.* полуде́сята, *num.* półdziesiąta, dziesięć i pół. Полднёвннй, -ая, -ое, *adj.* południowy. [podwieczorek.

Полдникъ, -а, *m.* połudek, Полдничанье, -я, *n.* połudenkowanie, podwieczorkowanie.

Полдничать, *v. n.* połudenko-wać, podwieczorkować.

† Полднице, -а, *n.* połowa, *ról* dnia.

Полдьюжина, -ы, *f.* półżyzina. Пбле, -я, *n.* 1. pole; błonie; górn; поля, *pl.* pola; на откры-томъ полѣ, pod gołym niebem; §. одногъ поля ягода, *v. sub.* Яго́да; 2. Herald. pole; 3. brzeg, kraja; margines; 4. brzeg, skrzydło (u kapelusza), grzepla; полъ у шляки, brzegi kapelusza.

Полевать, *v. n.* polować.

Полевнй, -ы, *f. Bot.* (*agrostis*), mielnicza. [pola, rolnictwo.

Полеводство, -а, *n.* uprawa

Полевой, (-ий), -ая, -ое, *adj.* polowy, polny; полевая артил-лерія, artylerya polowa; *il. Bot.*, *v.* Горчица (полевая), Пёр-никъ (полевой), etc.; Н. п. Мышь (полевая), Чирокъ (по-левый), etc.

† Полерку, *adv.* polleku, lekko,

zleka, zwolna, łagodnie, deli-katnie.

Полё́че, *adv. contr.* lżej.

Полечить, *v. a. perf.* 1. ро-лечезуё; 2. *v.* Оскоить.

Полежа́тъ, *v. n. perf.* poleżeć, odproszać. [czywać, sproszywać.

Полёживать, *v. n.* leżeć, odpro-szać.

Полёжность, -я, *f.* przyte-czność. [żyteczny, korzystny.

Полёзанный, -ая, -ое, *adj.* ро-лётанный.

Полёй, -я, *m. Bot.* (*menha pu-lerium*), miętkiew' polej; ко́сий полёй, (*slachya*), czysciec koński.

Полённый, -ая, -ое, *adj.* ро-лётанный. [spory literackie.

Полёника, -я, *f.* polemika, Полёмическнй, -ая, -ое, *adj.* polemiczny, sporny w piśmiennictwie.

Полетай, -я, *m. pop.* biegun, biegun, co predko, szybko chodzi.

Полетать, *v. n. perf.* polatać.

Полетуха, *v.* Вѣлка (летучая).

Полётъ, -а, *m.* polot, lot; лінія полёта, *Artill.* linia lotu;

убить птицу на полётѣ, ubić (za-strzelić) ptaka w lot; собо́й полётъ, *Bot.*, *v.* Стародубка

(крестовая); §. видна́ птица по полёту, а добра́ шлобда по по́стуги, або видѣтъ смѣх по взгляду, а сова́ по полёту, roznać ptaka po pierze. [wanie.

Полётыванье, -я, *n.* polaty-

Polotywać, *v. n.* polatywać.

Полетѣть, *v. n. perf.* polecieć.

Полечить, *v. a. perf.* poleczycь.

Ползанье, -я, *n.* polzanie, szo-лганье się. [sic.

Ползать, *v. n.* polzać, szolgać.

Ползкій, -ая, -ое, *adj.* ślizki.

Ползанье, *adv.* polzając, szo-лгając się. [znac.

Ползти & Ползть, *v. n.* пол-зти & ползть, -а, *m.* 1. polzacz, szolgacz; 2. ptak szolgający się; *v.* Древолазъ.

Ползучій, -ая, -ое, *adj.* polza-jący, szolgający się. [piątawa.

Ползучка, -я, *f. Bot.* (*limnum*),

Поліва, -ы, *f.* 1. podlewa, sos; 2. *v.* Глазуръ.

Полівальный, -ая, -ое, *adj.* do polewania służący; поліваль-ное крещеніе, chrzest z wody przez pokropienie.

Полівальникъ, -а, *m.* Поли-вальный, -я, *f.* polewaczka, dzban do polewania kwiatów, etc.

Поліванье, -я, *n.* polewanie.

Полівать, *v. a.* polować; -ся, *v. r.* polować się, być polewanym.

Полівка, -я, *f.* 1. polewanie, polanie; 2. podlewa, sos.

Полівной, (-ий), -ая, -ое, *adj.* 1. obłany; 2. do polewania służący. [polygonalny, wielokątny.

Полігональный, -ая, -ое, *adj.*

Полігонъ, -а, *m.* Geom. poli-gon, wielokąt.

Поліграфическнй, -ая, -ое, *adj.* poligraficzny.

Поліграфія, -я, *f.* poligrafia.

Поліграфъ, -а, *m.* poligraf; Полізатъ, *v. a. perf.* 1. polizać; 2. *Eccl. st.* (o ogniu:) pochłonać, spustoszyć.

Полика, -я, *f.*, *v.* Уліка, По-лічное. [wielorzadztwo.

Поликратія, -я, *f.* polikracya.

Полинго́мъ, -а, *m.* Mathem. polynom, wielowuzgaz.

Полинный, -ая, -ое, *adj.* wylinialy; spręzły, sprówialny.

Полиннать, *v. n. perf.* wylinieć; spręznać, sprówieć, wypłowieć.

Полипь, -а, *m.* polip.

Полировальный, -ая, -ое, *adj.* polerowalny, do polerowania.

Полировальня, -я, *f.* ро-леровня. [wanie.

Полированье, -я, *n.* polero-owanie; *v. a.* polerować; -ся, *v. r.* być polerowanym.

Полировка, -я, *f.* polerowanie; poler, poltura, polyak.

Полировщикъ, -а, *m.* polero-wnik. [wnica.

Полировщица, -ы, *f.* polero-wnica.

Полисидникъ, Полисидъ, *v.* Пал....

Полиствёрій, -я, Полиствёр-повъ, -а, *m.* ornat arcykapłański krzyżem ozdobiony.

Полисъ, -а, *m.* polisa.

Политехнический, -ая, -ое, *adj.* politechniczny.

Політика, -я, *n.* polityka; * гдзечезно́е.

Політикъ, -а, *m.* polityk.

Политнажный, -ая, -ое, *adj.* тучащы się drzeworytu, rycinę na drzewie.

Политна́жъ, -а, *m.* drze-worytu, rycina na drzewie.

Политическнй, -ая, -ое, *adj.* polityczny. [lysk.

Политуръ, -я, *f.* politura, ро-лнть, -ся, *v. a. perf.* ро-ла-лаć, oblac.

Полица, -ы, *f.* 1. *v.* Набб-дренникъ; 2. *Eccl. st.*, *v.* Пблка (2).

Полицейскійстеръ, -а, *m.* poli-cemjester, prezydent policyi.

Полицейскнй, -ая, -ое, *adj.* policyjny.

Полиця, -я, *f.* policya.

Полнцкійстеръ, -а, *m.* poli-cemjester, prezydent policyi.

Полнчное, -аго, -я, *n.*, *v. sub.* Полнчнй.

Полнчнй, -ая, -ое, *adj.* do-wodny, za dowód służący; по-лічное, -аго, -я, *n.* (*corpus delicti*), dowód kradzieży lub innego występk; пойма́ть съ полнчнмъ, złapać kogo na świeżym uszunku.

Поліархія, -я, *f.* poliarchia, wielozgad.

Поліа́дръ, *v.* Многогранникъ.

Пблка, -я, *f.* 1. panewka u bronі; 2. рбтка; §. положить зубы на пблку, mgzcь głód. [wnik.

Полковникъ, -а, *m.* полко-водець.

Полководическнй, -ая, -ое, Полковничій, -ья, -ье, *adj.* полководникоўскнй, полководни-цьскнй.

Полководецъ, -дца, *m.* wódz, dowódzca. [dowództwo.

Полководство, -а, *n.* wództwo,

Полковой, (-ѣй), -ѣя, -бе, *adj.* рѣкову; полковой лѣкаръ, lekarz rѣkowu.

Полкъ, -а, *м.* 1. рѣкъ; пѣхѣтнѣй полкъ, рѣкъ пѣезу; кѣннѣй, гавалерійскій полкъ, рѣкъ конну; 2. војско; передовѣй полкъ, атаж przednia; сторожевоѣй полкъ, straż tylna.

Полнѣ, *adv.* *Eccl. sl.* по ролюwie, на двѣ рѣвне цѣсѣ.

Полнить, -ся, *в.* Наполнять, †Полничать, *в.* Полевѣть, Охотиться.

Полно, *adv.* pewno; доувѣ; полнѣо пить, *etc.*, *в.* пѣ: Пить (§).

Полно-вѣтнѣй, -ва, -ое, *adj.* пѣсно pełny; -влѣстѣ, -я, *п.* pełnomocność; -влѣстнѣй, -ва, -ое, *adj.* pełnomocny; -вѣснѣсть, -я, *п.* pełna waga; -вѣснѣй, -ва, -ое, *adj.* ważny, należyтѣй wagi; -грѣднѣй, -ва, -ое, *adj.* pełnopiętni; -крѣвѣ, -я, *п.* krwiłność; -крѣвнѣй, -ва, -ое, *adj.* krwiłty; -лнцнѣй, -ва, -ое, *adj.* pełnej twarzy; -лѣнѣ, -я, *п.* pełnia księżyca; -лѣнѣ, -я, *п.* pełnia księżyca; -лѣнѣ, -я, *п.* pełnia księżyca.

Полнѣсть, -я, *ф.* pełność.

Полнѣть, -ѣ, *ф.* pełnić.

Полночнѣй, *в.* Полночнѣй.

Полночь, *gen.* полночи, *ф.* 1. północ; 2. północ, (strefa światła).

Полночнѣй, Полночь, *в.* Но-Полнѣй, -ва, -ое, *adj.* pełny, pełen; сау, cakowity, zupełny, kompletny; pełny, tusty; zupełny, nieograniczony; полнѣй шѣсца, pełnia księżyca; полночь плѣтье, suknia dostatnia.

Полнѣть, *в.* *п.* pełnieć, pełnym się stawać, być, tucścić.

Полѣ, *adv.* otwarcie.

Полѣбнѣй, -ва, -ое, *adj.* przepadziły (*пр.* kon).

Полѣва, *в.* Мякина.

Полѣвнѣ, -а, *м.* 1. półceglę; 2. pół, połowa czego.

Полѣвнѣ, -а, *м.* 1. półceglę; 2. pół, połowa czego.

Полѣвнѣ, -а, *м.* 1. półceglę; 2. pół, połowa czego.

Полѣвнѣ, -а, *м.* 1. półceglę; 2. pół, połowa czego.

Полѣвнѣ, -а, *м.* 1. półceglę; 2. pół, połowa czego.

Полѣвнѣ, -а, *м.* 1. półceglę; 2. pół, połowa czego.

Полѣвнѣ, -а, *м.* 1. półceglę; 2. pół, połowa czego.

Полѣвнѣ, -а, *м.* 1. półceglę; 2. pół, połowa czego.

Полѣвнѣ, -а, *м.* 1. półceglę; 2. pół, połowa czego.

Полѣвнѣ, -а, *м.* 1. półceglę; 2. pół, połowa czego.

Полѣвнѣ, -а, *м.* 1. półceglę; 2. pół, połowa czego.

Полѣвнѣ, -а, *м.* 1. półceglę; 2. pół, połowa czego.

Полѣвнѣ, -а, -ое, *adj.* piowu, bladożółtawy; izabelowaty, białawy.

Полѣвнѣ, *в.* Полѣвнѣй.

Полѣвнѣ, -я, *п.* сой. półowki cegiel. [wiału; *и.* *в.* Полѣвнѣй.

Полѣвнѣ, -ва, -ое, *adj.* spiro-Полѣвнѣ, *в.* *п.* piowiec.

Полѣвнѣ, -ва, -ое, *adj.* pochy-ly, spradziły. [spradziłość.

Полѣвнѣ, -я, *п.* pochyłość.

Полѣвнѣ, -ва, -ое, *adj.* odkrytą pierś mający.

Полѣвнѣ, -а, *м.* zastona u łóżka.

Полѣвнѣ, -а, *м.* *Eccl. sl.* pokład, depozyt.

Полѣвнѣ, -я, *п.* kładzenie, położenie, włożenie; położenie, rozucya, posada; stan, położenie; ustawa, urządzenie, zasady.

Полѣвнѣ, -жца, *м.* *Eccl. sl.* dim. zastłonka, mala zastlona.

Полѣвнѣ, *adv.* pewno, stanowczo.

Полѣвнѣ, -ва, -ое, *adj.* pewny, stanowczy; pomocнѣтельная стѣпень, *Gramm.* stopień równy.

Полѣвнѣ, -ся, *в.* *perf.*, *в.* пѣ: Полѣвнѣ, -а, *м.* *Eccl. sl.*, *в.* Учредитель, Установитель.

Полѣвнѣ, *Eccl. sl.*, *в.* Ро-Полозовѣй, (-ѣй), -ѣя, -бе, *adj.* płożowy, do sanie należący.

Полозъ, -а, *м.* 1. (pl. półkowska, -ewy), Полозѣкъ, -зка, *м.* dim. sanice, płożo sanne; 2. *Н. п.* (bosa), wał obrzutm.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* półokać, poschleptać, poschlipać.

Полозѣкъ, *gen.* ползѣкъ, *м.* ławki w łaźniach; pocilnica; (*u rybaków*;) stół spradziły. [do plecica.

Полозѣкъ, -а, *м.* narzędzie.

Полозѣкъ, -ва, -ое, *adj.* do plecica służący, pełny; полѣвнѣ пѣя кѣрка, лѣпѣточка, *в.* Полѣвнѣ.

Полозѣкъ, -а, *м.* pielarz.

Полозѣкъ, -а, *м.* pielarka.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* półamać; -ся, *в.* *п.* być półamanym.

Полозѣкъ, -я, *ф.* półamanie.

Полозѣкъ, -а, *м.* rzeczy półamane.

Полозѣкъ, -а, *м.* piomig; §. нѣзъ огня да въ полѣвнѣ, *в.* пѣ: Попадѣть.

†Полозѣкъ, -а, *м.* jeniec.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* забѣраць *в.* nie-Полозѣкъ, *в.* Пѣвнѣ. [wół.

†Полозѣкъ, -а, *м.* jeniec.

Полозѣкъ, -ѣ, *ф.* płoża, strefa, pas, pasek; amaga, pole długie *и.* wazkie; zagon; głównia, klinga; *kreska, przygoda, niezszczęście; *и.* eztaba kruzcowa. [pasu.

Полозѣкъ, -я, *п.* materia *в.* Полѣвнѣ, -ва, -ое, *adj.* w paski, strefisty, paskowaty, mra-gowaty.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полозѣкъ, *в.* *п.* *perf.* rznąć; -ся, *в.* *п.* być w paski rznętym.

Полтора́ста, *num.* półtoraście.
 Полтрета́, *nim.* półtrzecia.
 Полуа́нkerокъ, *р-ва, т.* półankerok; *-анкерочный, -ая, -ое, adj.* półankerowy; *-аршинный, -ая, т.* miara półarszynowa; *-аршинный, -ая, -ое, adj.* półarszynowy; *-байка, -и, f.* baja cienka; *-байковый, -ая, -ое, adj.* z cienkiej bajki; *бай, -е, -о, р-ва, т.* barka mniejsza; *-бархатный, -ая, -ое, adj.* półaksamitny; *-бархатъ, -а, т.* półaksamit; *-бастлонъ, -а, т.* Fortf. półbastyon; *-батистъ, -а, т.* półbatyst; *-бобъ, -а, т.* Archithol. półbobek; *-бочконокъ, -нка, т.* półbarzynek; *-бочка, -и, f.* półbeczek; *-бутылка, -и, f.* półbutelek; *-валикъ, -а, т.* Archith. półwalczyk; *-ведерный, -ая, -ое, adj.* półwiaderowy; *-ведро, -а, п.* półwiadra; *-веретный, -ая, -ое, adj.* półwiotrny; *-выпуклый, -ая, -ое, adj.* Archith. półwypukły; *-гарный, -ая, -ое, adj.* (o wodzie) przelazny gaz przelotowy; *полугарное вино, в. П.* полугаръ; *-гаръ, -а, т.* wódka prosta, gorzalka prosta, mesówka, prostka; *сfr.* szumówka; *-гласная, -бѣ, а, f., &* Полугласная буква, *Gramm.* półgłoska; *-гнѣлой, (-ий), -ий, -ое, adj.* na pół zgnity; *-годичный, -ая, -ое, adj.* półroczny; *-годле, -я, п.* półrok; *-годовой, -ый, -ая, -ое, adj.* pół roku mający; *-годовой, (-ий), -ий, -ое, adj.* półroczny; *-гродокъ, -дка, т.* półroczniak; *† -гривня, -и, f.* półgrzywny.
 Полу́да, *-и, f.* poluda, росупówka, robielenie супа.
 Полу́дненный, *-а, т.* 1. wiatr północny; 2. в. Меридианъ.
 Полу́дненный, *-ая, -ое, adj.* półdzienny. [półudniowy].
 Полу́днеший, *-ая, -ое, adj.* półudniowy.
 Полу́день, в. Поладень.
 Полу́дникъ, *-и, f.* północzka; в. Полѣшка; *† -денье, -я, п.* północne; *-дикий, в. а. перф.* półdziki; *-дить, в. а. перф.* rosunować, супа robielić; *-ся, в. р. бусъ* robielony супа, росупуваным. [udnie].
 Полу́дне, *adv.* Ecc. *в.* в. ро.
 Полу́дненный, *-ая, -ое, adj.* półdzienny; *-дурье, -я, т.* robitelstwo zmyślowe; *-женіе, -я, п.* росупуванье, robielenie супа; *-звѣрь, -я, т.* Mythol. półzwierz; *-ниперіаль, -а, т.* półimperjal; *-кафтанъ, -а, т., -кафтаны, -я, п.* kurtka; *-кыричъ, -а, т.* półcegly; *-копий, -и, f.* półкора (siłana); *-круглый, -ая, -ое, adj.* półokrągły; *-крутъ, -а, т., -кружье, -я, п.* półkołce; *-кружный, -ая, -ое, adj.* półkołowy; *-крылый, -ая, -ое, adj.* półskrzydły; *-лѣженный, -ая, -ое, adj.* (o bronii) półłożowy, do roboty w łozu osadzony; *-ложке,*

-я, п. półkoło, półowa łoża; *-лѣнѣ, -я, п.* półkołozę; *-лѣпный, -ая, -ое, adj.* półkołozęcy; *-жертвы, -ая, -ое, adj.* półżmucy; *-жесталь, -а, т.* półkrużec; *-жмаокъ, в. П.* półkızok; *-жысаць, -а, т.* półkiszęcy; *Fortf.* przednadźnik; *-жысацый, -ая, -ое, adj.* półmiesięczny; *-цаглы, -ая, -ое, adj.* półnagi; *-ночникъ, -а, т.* 1. po nosach się tulający; 2. П. п. в. Когадбѣ; *-ночица, -и, f.* po nosach się tulająca; *-ночный, -ый, v.* Podunocny; *-ночь, -и, f., -ночѣ, -я, п., в. П.* północ; *-одичалый, -ая, -ое, adj.* półdziozaly; *-одѣтый, -ая, -ое, adj.* półubrany; *-окаменѣлый, -ая, -ое, adj.* półokamienialy; *-опаль, -а, т.* półopal; *-островъ, -а, т.* półwyspa; *-открытый, -ая, -ое, adj.* półodkryty; *-оципанный, -ая, -ое, adj.* półocipany; *-параличъ, Med., в. Паралексія; -пансионеръ, -пенсионеръ, -а, т.* półpensjonaryz; *-перчатка, -и, f.* półrękawiczki; *-плисовый, -ая, -ое, adj.* manszestrowy; *-плись, -а, т.* manszester; *-полтина, -и, f., -полтинникъ, -а, т., в. Четвертакъ; -полтинный, в. Четвертакъ; -поперечный, -ая, т. Geom.* półśrednica, promień; *-проарачный, -ая, -ое, adj.* półprzechodzący; *-процентный, -ая, -ое, adj.* półprocentowy; *-процентъ, -а, т.* półprocent; *-пудовикъ, -а, т.* ciężar, gwicht 20 funtowy; *-пудовый, -ая, -ое, adj.* półpudowy; *-пуховый, -ая, т.* pierzyna mająca pióra na pół z puchem; *-пуховый, -ая, -ое, adj.* na pół z puchem; *-пьяный, -ая, -ое, adj.* półpiany; *-рѣта, -и, f.* półkorpania; *-рѣтны, -ая, -ое, adj.* do półkorpania należący; *-сѣбля, -и, f.* półszabla; *-сапоги, -бы, т. pl.* półbuty; *-сѣбля, -а, т.* szablę swiatło; *-сѣбля, -а, т.* adj. półsiący; *-сѣбля, -а, т.* północ; *-сорочины, -ы, f. pl.* nabozestwo żałobne we 20 dni po śmierci czującej odprawiane; *-сѣбля, -и, f.* półocnia; *-стихъ, -а, т., в. П.* półustąmie; *-стишѣ, -я, п.* półwiersza; *-сукно, -а, п.* półsukno; *-суконный, -ая, -ое, adj.* półsukienny; *-сѣточный, -ая, -ое, adj.* półdzienny; *dwunastogodzinny; -сѣфера, -и, f., -сѣфѣ, -я, п.* półsfera.
 Полу́торка, *-и, f.* deska półtora cala gruba, półtoracalówka.
 Полу́торный, *ая, -ое, adj.* półtoraczny, półtora w sobie zawierający; *полторная доска, в. П.* полуторка.
 Полу́травъ, *-и, f.* Mal. półciełnie, przycień; *-уставъ, -а, т.*

postać głosek średnia między piśmie kocielienem a zwozajaniem; *-учный, -ая, -ое, adj.* półuczony; *-фунтовикъ, -а, т.* półfuntce, półfunta; *-фунтовой, (-ий), -ий, -ое, adj.* półfuntowy.
 † Полу́чай, *-я, т.* przypadek, zdarzenie, przeznaczenie, los.
 Полу́чай, *-я, т.* półcaj, półherbata, herbata szafiszowana, zmieszana z czem.
 Полу́часовой, *(-ий), -ий, -ое, adj.* półgodzinny.
 Полу́чатѣль, *-я, т.* otrzymywacz, odbieracz; *-чатѣльница, -и, f.* otrzymywaczka, odbieraczka; *-чить, -чь, в. а.* odbierać, odebrać, otrzymywać, otrzymać, dostać, osiągnąć; *-ся, в. р. бусъ* odbierany, odebrany, otrzymywanym, otrzymany; *-чѣніе, -я, п.* odebranie, otrzymanie.
 Полу́четверкъ, *-а, т.* półczteryty; *-четверть, -и, f.* półcwierć; *-чистый, -ая, -ое, adj.* półczysty; [*-чить, в. перф., в. суб.* Полу́чатъ]; *-чулокъ, -дка, т.* półprzeczoszka; *-шайтъ, -а, т.* półkok; *-шарѣ, -я, п.* półkuli; *-шлѣковый, -ая, -ое, adj.* półjedwabny; *-шерстяной, (-ий), -ий, -ое, adj.* półwełniany.
 Полу́шечникъ, *-а, т.* Bot. (*tytistachia nummularia*), tojeść piętkać.
 Полу́шечный, *-ая, -ое, adj.* półszętkowy; *полѣщенный верѣбникъ, полѣщенный трава, в. П.* полѣшечникъ.
 Полу́шка, *-и, f.* piętkać, czwarta część kopiejki.
 Полу́шникъ, *-а, т.* Bot. (*isoetes*), leszczownik. [półszaszka].
 Полушубокъ, *-а, т.* półgarcza; *Полшубокъ, -бка, т.* półszubek, krótki kożuch. [Zolnierz].
 † Полу́шничъ, *-а, т.* wojskowy.
 Полу́шча, *gen.* półuczasa, т. półgodziny. [półk].
 † Пѣлчине, *-а, п.* wojsko.
 Полшеста́, *nim.* półszasta.
 Пѣшеніе, *-я, п.* pilnienie.
 Полъ, *-а, т.* 1. podłoga; *доча́тый полъ, подлога дескова; набраный, штучный полъ, в. Паркѣтъ; 2. пѣсь, родъ; прѣдразный полъ, пѣсь рѣкна, пѣшва; 3. рѣль, полъ; въ полъ пѣльця, на рѣль пѣльця; въ пѣль, на рѣль, прѣз полъ; въ пѣль, на рѣль, [czyje] kłamażo.*
 Пѣльгала, *-и, в. с.* stwierdzający.
 Пѣльгале, *-я, п.* stwierdzanie czyjeго kłamażo. [kłamażo].
 Пѣльгать, *в. п.* stwierdzać czyje.
 Пѣлы, *-ая, -ое, adj.* goły, pusty, próżny, otwarty.
 Пѣлыка, *-и, f.* wiecha półtonowa, która chopi kładą na robotwo.
 Пѣлынный, *-ая, -ое, adj.* półtonowy, półtonkowy; *пѣлыжная вода, вода пѣлункова; пѣлункѣ, -а, т.*

Полѣнь, —и, *f.* Bot. (*artemisia abrotanum*), piotun.

Полѣнникъ, —а, *f.* oparzelisko, oparżuk, miejaze niezamzarle na błotach. [ojusie.]

Полѣсѣть, *v. n. perf.* nieo Польша, —и, *f.* korzysć, użytek, pożytek; ii. ulga, ulżenie.

Польшованіе, —я, *n.* pożytkowanie, korzystanie z czego; leczenie, kurowanie.

Польшовать, *v. a. 1.* (†), pożytek, korzysć przynosić; 2. leczyć, kurować; —ся, *v. r. 1.* pożytkować, korzystać z czego; 2. leczyć się, kurować się.

Польшовѣнный, —ая, —ое, *adj.* przynoszący korzysć, pożytek.

Польша, —и, *f.* polka (taniec).

Польшый, *v.* Полевой.

† Польшкой, *v.* Полевой & Воиний. [taniec polski.]

Польшовой, —аго, *s. m.* polonez, польце, —а, *n. dim.* polko.

Полѣть, *v. n. perf.* zasczć wlazić (np. na drzewo). [się.]

Полѣтнѣться, *v. r. perf.* polenić

Полѣщине, —а, *n. augm.* szszepisko, wielka szszepa.

Полѣщинеца, —и, *f.* stos drzewa lupanego, stos szszepa.

Полѣшно, —а, *n. (pl.* полѣшня, —ьевъ), polano, szszepa, szszepa drzew.

Полѣска, *v.* Пролѣска.

Полѣсѣщикъ, —а, *m.* stróż leśny.

Полѣтникъ, —а, *m.* najemnik pracujący tylko przez lato.

† Полѣтній, —ая, —ее, *adj.* sorogzny.

Полѣтъхъ, —и, *f. n. (vinea),*

Полѣтчить, *v.* Полечить. [mól.]

† Полѣтшій, —ая, —ее, *adj.* Polъшый, —ая, —ое, *adj.* młodym lasem zarosły.

Полубить, *v. a. perf.* polubić, pokochać; —ся, *v. r.* pokochać się.

Полубовѣтъся, *v. r. perf.* czuwać, naszczeszć się, napięścić się.

Полубовникъ, —а, *m. pop.* polubnik, kochanek, amant.

Полубовно, *adv.* dobrowolnie, zgodnie.

Полубовный, —ая, —ое, *adj.* dobrowolny, zgodny, przyjaciel-ski; полубовная сдѣлка, добровольный уклад, умова, угода.

Полубовитствовать, *v. n. perf.* być nieo ciekawym.

Полѣосный, —ая, —ое, *adj.* Astron. biegunowy. [ziemi.]

Полѣось, —а, *m. Astron.* biegun

Полѣгичечьи, *adv.* po zabie-mu, jak żaba.

Полѣна, —и, *f.* polko.

Полѣника, *v.* Книженійка.

Полѣнка, —и, *f. dim.* polko.

Полѣрность, —и, *f.* polarność.

Полѣрный, —ая, —ое, *adj.* Astron. polarny, biegunowy.

Помѣаніе, —я, *n. Eccl. sl.* kiw-nienie, machnienie.

Помѣати, *v.* Помавать.

Помѣаніе, —я, *n. Eccl. sl.* kiw-nienie, machanie.

Помѣательный, —ая, —ое, *adj.* Eccl. sl. kiwający, machający; помѣательные знаки, kiwanie, dawanie znaków.

Помѣвать, Помѣнуть, *v. n.* kiw-ać, kiwnąć, machać, machnąć, dawać, dać znaki.

Помѣда, —и, *f.* pomada.

Помѣдить, *v. a.* pomadować; —ся, *v. r.* pomadować się.

Помѣдшица, —и, *f.* pomadzisko, zla pomada. [madowy.]

Помѣдний, —ая, —ое, *adj.* ро-мѣдчикъ, —а, *m.* robiący pomadę.

Помѣзаніе, —я, *n.* pomazanie, namaszczenie olejem świętym; помѣзаніе вѣрошъ, *v.* Мѣропомѣзаніе.

Помѣзанникъ, —а, *m.* ромазаніе, namaszczenie; *v.* Мѣропомѣзанникъ.

Помѣзанница, —и, *f.* roma-zanica; *v.* Мѣропомѣзан-ница.

Помѣзати, *v. a. perf.* pomazać, namazać, namaszczyć; *v.* Помѣзывать, —ся, *v. r., v. sub.* Помѣзывать. [smoly.]

Помѣзѣкъ, —зѣкъ, *m.* pędzel od Pomѣзывать, Помѣзати, *v. a. 1.* pomazywać, pomazać; smarować, pomarować; namaszczać, namaszczyć; 2. Eccl. namaszczać (olejem świętym); 3. помѣзати по рубѣшъ, * karmić próżnemi nadziejami; —ся, *v. r.* mazać się, pomazać się, pocierać się, smarować się, posmarować się; *v. p.* być smarowanym, ро-, на-smarowanym; być namaszczаным, namaszczenym. [umazać.]

Помѣкати, *v. a. perf.* pomazać, помѣкнѣніе, —я, *n.* maczanie.

Помѣкнѣніе, —я, *n.* maczanie.

Помѣкнѣть, Помѣкнѣть, *v. a.* maczać, umazać (co w szém); —ся, *v. p.* być maczаным, umazczаным.

Помѣлѣньку, *adv.* powoli, zwolna, pomalu, pomalutku.

† Помѣлу, *adv., v.* Помѣлѣньку.

Помѣлчиваніе, —я, *n.* milczenie.

Помѣлчивать, *v. n.* milczecь.

Помѣлчвать, *v. a.* mliecь czasa-mi. [po chwili.]

Помѣлѣть, *adv.* Eccl. sl. wkrótce,

Помѣлѣть, *v. n. perf.* zmaleć, małym czyli mniejszym się stać.

Помѣиваніе, —я, *n.* przyne-canie, przywabianie.

Помѣивать, Помѣивать, *v. a.* przynęcać, przyneć, przywabiacь, przywabić; kiwać, kiwnąć.

Помѣивка, —и, *f.* nęcenie, wab-ienie, pojęta. [kiwanie.]

Помѣивеніе, —я, *n. Eccl. sl.* Помѣивать, *v. perf., v. sub.*

Помѣивать, *v. perf., v. sub.*

Помѣивать, *v. perf., v. sub.*

Помѣивать, *v. perf., v. sub.*

Помѣивать, *v. perf., v. sub.*

Помѣивать, *v. perf., v. sub.*

Помѣивать, *v. perf., v. sub.*

Помѣивать, *v. perf., v. sub.*

Помѣивать, *v. perf., v. sub.*

Помѣивать, *v. perf., v. sub.*

Помѣивать, *v. perf., v. sub.*

Помѣивать, *v. perf., v. sub.*

Помѣивать, *v. perf., v. sub.* По-мѣивать. [piśmie.]

Помѣивка, —и, *f.* mazanie w Помѣиваніе, —я, *n.* mazanie, zamazywanie, wykreslanie.

Помѣивать, Помѣивать, *v. a.* zamazywać, zamazać, wykreslać, wykreslicь; —ся, *v. p.* być zamazy-wanym, zamazanym, wykresla-nym, wykreslonym.

Помѣиваніе, —я, *n.* smarowa-nie olejem lub masłem.

Помѣивать, Помѣивать, *v. a.* olejem lub masłem smarować, pomarować; —ся, *v. p.* być sma-rowanym, pomarowanym.

Помѣивать & Помѣивать, *v. n. perf.* zestarzeć się. [nie.]

Помѣиваніе, —я, *n.* trwonienie, Pomѣивать, *v. n.* żyć rozru-tnie, trwonić. [chac.]

Помѣивать, *v. n. perf.* roma-zывать, —я, *n.* machanie;

* podobienstwo z kim lub z czém.

Помѣивать, *v. a.* machać;

* być podobnym do kogo; —хлосѣнь, machanie, kiwanie o-gonem.

Помѣиваніе, —я, *n.* maczanie.

Помѣивать, *v. a.* maczać ро-тосъ; —ся, *v. r.* *v. sub.* maczać się (trocъ); *v. p.* być maczаным, namasczаным, zamaczаным.

Помѣивать, *adv.* jak nie-dowiedź; mrukiwy. [nie.]

Помѣиваніе, —я, *n.* zmitrze-żenie.

Помѣивать, *v. n. perf.* zmitrze-żyć, zmudzić, zwlecь.

Помѣиваніе, —я, *n.* pomiotli-sko, drzewce od pomiotła, łożo.

Помѣло, —а, *n.* pomiotło.

Помѣньше, *adv. compar.* cokol-wiek mniej.

Помѣрѣаніе, —нда, *m.* (*citrus aurantium*), gorzka pomarańcza.

Помѣрѣанцевый, —ая, —ое, *adj.* pomarańczowy; помѣрѣанцевое дѣрево, Bot. (*citrus aurantium*), pomarańcza, drzewo pomarań-czowe. [pomarańcza.]

Помѣрѣанчикъ, —а, *m. dim.* mała

Помѣрѣть, *v. perf., v. sub.*

Помѣрѣть, [nie.]

Помѣрѣаніе, —я, *n.* pomarżnie-

Помѣрѣаніе, Помѣрѣаніе, *v. n.* zmarzać, zmarznąć, pomarżać.

Помѣрѣаный, —ая, —ое, *adj.* pomarżły, pomarżnięty.

Помѣрѣануть, *v. perf., v. sub.*

Помѣрѣануть, [zmarzwali.]

Помѣрѣаніе, —я, *n.* pomierz-

Помѣрѣаніе, —я, *n.* pomierz-

Помѣрѣаніе, —я, *n.* pomierz-

Помѣрѣаніе, —я, *n.* pomierz-

Помѣрѣаніе, —я, *n.* pomierz-

Помѣрѣаніе, —я, *n.* pomierz-

Помѣрѣаніе, —я, *n.* pomierz-

Помѣрѣаніе, —я, *n.* pomierz-

Помѣрѣаніе, —я, *n.* pomierz-

Помы́вать, *v. a.* obmywać, obmyć; -ся, *a*) *v. r.* obmywać się, obmyć się; *β*) *v. p.* być obmywanym, obmytym. [niaz.]

Помы́кальщикъ, -а, *m.* rogowymykanie, -я, *n.* poruchanie.

Помы́кать, *v. a.* poruchać, poręchnąć, poruzać, poruć; kogo prędko; * używać często jaką suknie. [nie.]

Помы́ливание, -я, *n.* namydanie.
Помы́ливать, **Помы́лить**, *v. a.* mydlić, namydlać, namydlić, pomydlić; -ся, *v. p.* być mydionym, namydlanym, namydlonym, pomydlonym.

Помы́лки, -овъ, *m. pl.* mydliny.
Помы́селъ, -сла, *v.* Помы́сль.

Помы́слить, *v. n. perf.* pomysłić, myśleć, myśleć, zamiar.

Помы́сль, -а, *m.* pomysł, zamysł.
Помы́тчикъ, -а, *m.* (w myślitel.) który rusza ptaki lowcze na inne dnia przučenja do łowów, sokolnik.

Помы́ть, -а, *m.* (w myślitel.) ruszanie ptaków lowczych na inne dnia przučenja do łowów.

Помы́ть, *v. a. perf.* pomóc, wymuć.

Помы́шление, -я, *n.* pomysłenie, rozmyślenie, myśl, zamiar, zamysł.

Помы́шлять, **Помы́слить**, *v. n.* myśleć, pomysłić, rozważać, rozważać; zamyslać, zamyslić, zamierzać, zamierzyc.

Помы́шлять, *v. a. perf.* pokreować, kredą pobiełić.

Помы́нать, *v. a. perf.* чьб-либо на что, zamieniać, zamienić; -ся, *v. r.* zamieniac się, zamienić się.

Помы́рять & **Помы́рять**, *v. a. perf.* mierzyć, pomiernić; pomiarn odbywać, odbyć; -ся, *v. r.* mierzyć się, zmierzyc się.

Помы́сять, *v. a. perf.* ugnieść (np. ciasto).

Помы́сний, -ая, -ое, *adj.* mieszaniec; помы́сная порода, *v.* Момы́сь.

Помы́сительность, -и, *f.* obzernosc, przestronność.

Помы́сительный, -ая, -ое, *adj.* obzerny, przestronny.

Помы́теть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Помы́тять, -ся.

Помы́тно, *adv.* miejscami.

Помы́тний, -ая, -ое, *adj.* miejscami będący mający dobra, posiadłość; składający dobra, posiadłość.

Помы́тье, -я, *n.* Помы́тьице, -а, *n. dim.* osiadłość, włość, dziedzina, dziedzictwo; dobra.

Помы́ть, -а, *m.* zamiesz, zamieszanie.

Помы́ть, -я, *f.* mieszaniec.

Помы́тьчо, *adv.* mieszeicznie, co miesiac. [miesieczny]

Помы́тчинный, -ая, -ое, *adj.*

Помы́тка, -ы, *f. 1. v.* замы́тка, Знакъ; 2. *жр.* data podana, okaz, prezentata.

Помы́тить, *v. a. perf.* naznaczyć, oznaczyć, prezentatę zapisać; do celu, w cel trać; 2. *v. sub.* Помы́чтять.

Помы́тка, -я, *f.* Помы́точка, -ы, *f. dim.* zapisek.

Помы́ха, -я, *f.* zawada, przeszkoda.

Помы́чать, **Помы́тить**, *v. a.* naznaczać, naznaczyć, oznaczać, oznaczyć, znak dawać, dać, rozłożyć. [zamieszanie]

Помы́шание, -я, *n.* pomieszanie.

Помы́шанный, -аго, *s. m.* pomieszany, zamieszany; wargat.

Помы́шательство, -а, *n. 1. v.* Помы́ха; 2. pomieszanie zmysłów; [szac, przeszkodzić]

Помы́чтять, *v. a. perf.* pomieszать, *v. r. perf.* zmysły stracić, zwaryować.

Помы́шывание, -я, *n.* przemierzanie, przeszkadzanie.

Помы́шкать, *v. a.* zamiesić, zagnieść, przemierzować, przemieszać, [nie, zabawienie się]

Помы́шканіе, -я, *n.* zatrzymanie.

Помы́шкать, *v. n. perf.* zatrzymać, zabawić się.

Помы́чтять, **Помы́тять**, *v. a.* umieścić, umieszczyć; ustawiać, ustawić; * umieścić kogo gdzie; użyć; -ся, *a*) *v. r.* pomieszczyć się, zmieszczyć się; *β*) *v. p.* być umieszczanym, umieszczonym, etc.

Помы́щеніе, -я, *n.* poumieszczenie; umieszczenie; lokal.

Помы́щикъ, -а, *m.* dziedzic, posiadacz dóbr, obywatel. [wai.]

Помы́шник, -ы, *f.* dochód ze Pomы́щика, -ы, *f.* dziedziczka, obywatelka. [bywatelski]

Помы́шничій, -ья, -ье, *adj.* o-Помы́шникъ, -а, *m.* lista zmierzłych.

Помы́ть, *v. a. perf.* pomiąć, pognieść, podęptać.

Понавы́кать, **Понавы́кнуть**, *v. n. k* чьмъ, nawукаć, nawукаć; przушувзаяć się, przушувзаяć się.

Понады́таться, *v. r. perf.* na kogo, na что, spruścić się na kogo, na со, zaufać komu.

Понако́нйть, *v. a. perf.* nabierać, nagromadzić; -ся, *v. r.* nagromadzić się.

Понамарі́ха, -и, *f.* Pонамарі́ца, -ы, *f.* zakrystyanka, żona zakrystyana. [zakrystyanski]

Понамарі́скій, -ая, -ое, *adj.*

Понамарі́рь, -я, *m.* zakrystyan, kościelny sluga.

Понамелі́ть, *v. a. perf.* dopelnić; wupelnić.

Понапрасну, *adv.* na próżno.

Понаселі́ть, *v. a. perf.* osiedlić, zaludnić osadnikami.

Понаторы́ть, *v. n. perf.* włożyć się, wdroyć się, wprawić się do czego.

Понедзельникъ, -а, *m.* poniedziałek; чыстый понедзельникъ, pierwszy poniedziałek wielkopostny.

Понедзельничанье, -я, *n.* poniedziałkowanie, poszczenie w poniedziałek.

Понедзельничать, *v. n.* w poniedziałki poscić.

Понедзельничный, -ая, -ое, *adj.* poniedziałkowy.

Понедзельно, *adv.* tygodniowo; tygodniami; co tydzień.

Понедзельный, -ая, -ое, *adj.* tygodniowy.

Понедзельщикъ, -а, *m.* robotnik, najemnik tygodniowy.

Понедзельщина, -ы, *f.* robota lub najem tygodniowy.

Понедзельщица, -ы, *f.* robotnica, najemnica tygodniowa.

Понёже, *conj.* ponieważ, albowiem, gdyż.

Понесёние, -я, *n.* poniesienie, podjęcie, wyruszenie.

Понесты, *v. a. perf.* ponieść, zanieść; podjąć; odnieść, ponieść, odebrać; zająć w ciężę, brzemienia zostać.

Понижать, **Понижать**, *v. a.* poniżać, poniżyć, zniżać, zniżyc; -ся, *a*) *v. r.* poniżać się, poniżyć się; *β*) *v. p.* być poniżanym, poniżonym. [zaj.]

Понижё, *adv.* sokolwiek niż.

Понижёние, -я, *n.* poniżenie, zniżenie; opadnięcie; osunięcie się. [Понижать, -ся]

Понизыть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Понизовый, *v.* Низовый.

Пониканіе, -я, *n.* spruszczenie oszu. [oszu spruszczać, spruścić]

Поникать, **Поникнуть**, *v. n.*

Пониклий, -ая, -ое, *adj.* spruszczonego, obrócony ku ziemi.

Поникнуть, *v. perf.*, *v. sub.* Поникать. [nie.]

Пониканіе, -я, *n.* pojmwowanie.

Понинять, **Понить**, *v. a.* pojmwować, pojąć, rozumieć; -ся, *a*) *v. p.* być pojmwowanym, pojętym, rozumianym; *β*) *v. r.* (o pntasowie) perkać się; nasiadać. [eat.]

Поницати, *Eccl. sl.*, *v.* Поницать.

Поницески, *adv.* po żebraoku, jak żebrak. [Поновлять, -ся]

Поновить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Поновленіе, -я, *n.* odnowienie.

Поновлять, **Поновить**, *v. a.* odnawiać, odnowić; -ся, *v. p.* być odnawianym, odnowionym.

Поновыть, *v. n. perf.* odnowić się.

Поножёвщина, *v.* Ножевщина.

Поножі, -ей, *pl. nakolanki.*

Поноравлявать, **Поноравить**, *v. n.* 1. oszekiwać, oszekać, wyglądać; 2. *v.* Потакать.

Поноравка, -и, *f.* Поноравленіе, -я, *n.* Pоноравлять.

Поноравлять, **Поноравить**, *v.* Поноравлять.

Поноравникъ, **Поноравница**, *v.* Поноравчикъ, Поноравщица.

Поноравчикъ, -а, *m.* ten co robiata, ulega, ustępuje komu w чём.

Поноравщица, -ы, *f.* та co

Попещіся, *v. Попещься* (2).
Попиваніе, -я, *n. popijanie*,
urpijanie się.

Попивать, *1. v. a. popijac*;
2. *v. n. urpiac się*. [ваніе]

Попийваніе, -я, *n. popijowanie*.
Попиймать, *v. a. popijowat*,
was, kiedy niekiedy pilować.

Попийть, *v. a. perf. popijowac*.
† Попийть, *v. Попь*.

Попираніе, -я, *n. podęptanie*,
potratanie; * uciśkanie; poko-
nanie; użitanie.

Попирать, Попрать, *v. a. 1.*
deptać, podęptać, zdeptać, potra-
tować; - ногами, podęptać no-
gami; 2. * pokonywać, pokonać,
zwyciężyć; 3. * poniżać, poniżyć,
gnęбіć, zgnęбіć, uciśkać, niszczyć,
zniżać; -ся, *v. p. być deptanym*,
podęptanym, potratanym.

Попировать, *v. n. perf. popi-
wiadować*.

Пописать, *v. a. perf. popisac*.
Пописываніе, -я, *n. pisywanie*,
pisywanie.

Пописывать, *v. a. pisac*, pisy-
wać, pisywać.

Попить, *v. a. perf. popic*.
Попихать, *v. a. perf. poruchać*,
poruchać. [ніе]

Попихиваніе, -я, *n. porucha-*
попихивать, *v. a. poruchać*.

Попищать, *v. n. perf. popi-
szecь*. [ващ]

Поплывать, *v. n. perf. poply-*
поплывъ, -вкъ, *m. 1. korek z*
turką blaszaną do knotka lam-
пового; sprawik u wędkі; акор-
ный поплавок, praw nad kotwi-
cą; *v. Бѣй, Томбуй*.

Поплывать, *v. n. perf. popla-*
каć; -ся, *v. r. poplakać się*.

Поплатить, *v. a. perf. popla-*
ціć, wypлатić.

Поплатиться, *v. r. perf. popla-*
ціć się, wypлатić się.

Поплывать, *perf. 1. v. n. po-*
плуć; 2. *v. a. Ecol. st. fig. ostomo-*
ціć, zelżyć, zhańбіć, znieważуć,
obelgę wyrządzić.

Поплѣвка, -я, *f. H. u. (musca*
capitata), mięsniczek, mowoz-
wіec, (muha). [ніе, спливаніе]

Поплѣваніе, -я, *n. pluwac*.
Поплѣвывать, *v. n. pluwac*,
spruwać szawem.

Поплескать, *v. n.*, -ся, *v. r.*
perf. popluskac, popluszecь.

Поплесты, *v. a. perf. popleśc*.
Поплестивъ, *v. r. perf. pójśc*,
ujść, zemknąć powoli.

Поплѣтать, *v. a. poplatać*, *pople-*
бѣć kiedy niekiedy.

† Поплѣжное, -аго, *s. n.*, &
Поплѣжный сборъ, *m. pluzne*,
danina, zapлата z plугу ziemi.

Поплѣть, *v. n. perf. poplunac*.
Поплѣніе, -я, *n. rozabie-*
ranіе, zabranіе w niewolę.

Поплѣнить, *v. a. perf. zabrać*,
rozabierac w niewolę.

Поплѣсать, *v. n. perf. po-*
таісować.

Поплѣсываніе, -я, *n. taісo-*
wanie.

Поплѣсывать, *v. n. taісować*.
Поплѣсь, -я, *f. taісowanie*;
tanіе. [чкъ]

Попѣва скуфья, *v. Одуван-*
Попѣвичъ, -а, *m. porowic*,
sup pora, księdza.

Попѣвна, -я, *f. porówna*,
обѣга pora, księdza.

Попѣвникъ, *Bot.*, *v. Золо-*
тоцвѣтъ; попѣвникъ нивяный,
v. Нивяникъ.

Попѣвскій, -ая, -ое, *adj. po-*
rowskі, porp, księdzu.

Попѣвство, -а, *n. popowstwo*.

Попѣвщина, -я, *f. towarzy-*
ство odwozowców, przyjmujące
księdzę zbiegłych i rozbawionych
kapłaństwa; *сfr. porowіec*.

Попѣвъ-цвѣтъ, *v. Буквица*
(чѣрна).

Попѣйка, -я, *f. pijatka*, hu-

Попѣить, *v. a. perf. popoć*,
uroić, sproić. [polowę]

Попѣлять, *adv. na pół*, на
Попѣлскывать, *v. a. poplō-*
kować.

Попѣляться, Попѣлнѣться,
v. r. Ecol. st. робілгиваць się, ро-
білгиваць się; pokusic się.

Попѣлничать, *v. n. perf. nie-*
co podwiezorkować.

Попѣлзать, *v. n. perf. popelzac*.

Попѣлень, -аня, *m. 1. dziecie*
raszkajace, które chodzi jeszcze
nie może; 2. *v. Понира*; 3.
H. n. (sitta), kowalik, (ptak).

Попѣлованіе, -я, *n. 1. sklon-*
ność (do czego), chęć; pokusa,
pokuszenie; 2. upadek, potknię-
cie się, робілзненіе się.

Попѣловѣнность, -я, *f.*
skłonność (do czego).

Попѣловѣнный, -ая, -ое, *adj.*
skłonny (do czego).

Попѣлнѣться, *v. perf. semel*,
v. sub. Попѣлнѣться.

Попѣлать & Попѣлзть, *v. n.*
perf. popelznac.

Попѣленіе, -я, *n. popelnie-*
nie, uzupełnienie.

Попѣлнить, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub. Попѣлнить, -ся.

† Попѣлника, -я, *f. dopełnienie*.

Попѣлнить, Попѣлнить, *v. a.*
dopełniać, dopełnić, uzupełniać,
uzupełnić; -ся, *v. p. być dopeł-*
nianym, dopełnionym. [ніе]

Попѣлосканіе, -я, *n. poplō-*
skanie, *v. a. perf. poplō-*
skac.

Попѣлоско, *adv. zagonami*.

Попѣлосный, -ая, -ое, *adj.*
podzielony na zagony.

Попѣлѣть, *v. a. perf. poplec*.

Попѣлудно, *adv. północnie*.

Попѣлудни, *adv. południu*.

Попѣловать, *v. a. perf. po-*
kurować.

Попѣлнить, *v. Попинить*.

Попѣна, -я, *f. opona*, deka
na konie.
† Попѣнка, -я, *f. 1. dlm. o-*

ponka, mala deka na konie;
2. (t), szprak. [wy, oponowy]

Попѣнный, -ая, -ое, *adj. deko-*
Попѣрѣть, *v. a. perf. poprōć*;
-ся, *v. r. poprōć się*.

Попѣрѣть, *v. a. perf. popsuc*;
-ся, *v. r. popsuc się*.

Попѣститься, *v. r.*, & Попѣст-
ничать, *v. n. perf. popsōc*.

Попѣтчивать, *v. a. perf. po-*
traktować, urzucyć.

Попѣтять, *v. n. perf. popot-*
niec, popsōc się.

Попѣрять, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub. Поправлять, -ся.

Поправка, -я, *f. poprawka*,
poprawienie, naprawa, naprawie-
nie.

Поправленіе, -я, *n. popra-*
wienie, naprawienie, poprawa;
poprzenie (zdrowia).

Поправлять, Поправить, *v. a.*
poprawiac, poprawic, naprawiac,
naprawic; poperszac, poperszyc
(stan, okoliczności, zdrowie);
-ся, *v. r. poprawiac się*, *popra-*
wisc się; poperszac się, *popersz-*
zyc się; *β) v. p. być poprawia-*
nym, poprawionym, naprawia-
nym, naprawionym.

Поправдство, -а, *n. Ecol. st.*
nabozenstwo odprawiane przy za-
kończeniu wielkiego święta.

Поправіе, -я, *n. podęptanie*,
zdeptanie; pognębenіе; pokona-
nie. [progomca, zwycięzca]

Поправітель, -я, *m. pognębiel*.

Поправітельница, -я, *f. pognę-*
bielka. [Попирать, -ся]

Поправіть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*;
Поправиваніе, -я, *n. proze-*
nie. [porozic]

Поправшывать, *v. a. prośc*,
Поправкѣніе, -я, *n. wymawia-*
nie, wyrzut.

Поправкѣтель, -я, *m. wymowca*,
wymawiający co komu, zarzuciciel.

Поправкѣльница, -я, *f. wy-*
mawiaczka, zarzucicielka.

Поправкѣтельный, -ая, -ое,
adj. wymawiający, wyrzucający.

Поправкѣть, Поправкѣть, *v. a.*
wymawiac, wymowić, wyrzucac,
wyrzuty komu czynić.

Попрѣкъ, -а, *m. wyrzut*, *wym-*
ówka, wymawianie komu czego.

Попрѣкствовать, *v. n. prze-*
szkodzić [ни] & Попрѣкный.

Попрѣчный, *v. Поправкѣль-*
Попрѣчивать, *v. a. perf. po-*
dodawac, dolozyc.

Попрѣще, -а, *n. szlaki*, miej-
sce gonitwy; * bieg, zawód; -
жизни, bieg życia. [одзiewаць]

Попрѣдѣть, *v. a. perf. porgy-*
Попрѣдѣтскій, *adv. po przy-*
jacielsku.

Попрѣбовать, *v. a. perf. poprō-*
bowac, sprōbowac, doswiadczyc.

Попрѣсить, *v. a. perf. poprō-*
syc; - на кого-либо, oskarzyc
кого; -ся, *v. r. popsōc*.

Побрѣсту, *adv. po prostu*, bez
ceremonii.

rozparać; -ся, v. r. rozoparzać się. [rozoparzać]

Пораспорядиться, v. r. perf.

Пораспорядить, v. a. perf. rozorganizować; -ся, v. r. być rozorganizowanym.

Пораспространить, v. a. perf. rozoprzestrzenić; -ся, v. r. rozoprzestrzenić się.

Пораспрыскать, v. a. perf. rozopryskiwać.

Пораспрямить, v. a. perf. rozprostować; -ся, v. r. rozprostować się. [rozpuszczać]

Пораспустить, v. a. perf. rozпустить, v. a. perf. rozplatawać. [roztajać]

Порастать, v. n. perf. porość.

Порастворить, v. a. perf. rozotwarzać; -ся, v. r. rozotworzyć się. [rozlikać, potlić]

Порастолить, v. a. perf. rozostolić, v. n. perf. rozostepiwać, rodoptać.

Порастрещаться, Порастрещаться, v. n. perf. potrzaskać się.

Порастрясти, v. a. perf. rozotrzętywać; -ся, v. r. rozotrzętywać się.

Поразгагать, v. a. perf. rozozłagać, rozziagać; -ся, v. r. rozozłagać się.

Поразить, v. a. perf. porwać, rozrywać, zerwać; -ся, v. r. porwać się, rozrywać się, zerwać się.

Поробачи́ско, adv. po dziecinnie, po dziecinnemu, jak dziecko. [dziecinny]

Поробачиться, v. r. perf. być porównawanie, -я, n. naśladowanie. [śladować]

Поробаватель, -я, n. напоровавать, v. n. perf. kłopotować kogo, brać przykład z kogo. [robocześć]

Поробавьт, v. n. perf. porzyceć; Поробей, -я, m. Bot. (allium portum) porę.

Поробкло, -а, n. Ecccl. st. przereкомендовать, v. a. perf. przereкомендовать.

Поробчѣніе, -я, n. Ecccl. st. narzekanie, skarga, uzalenie.

Поробчка, -и, f. porzeczka.

Поробчи, v. perf., v. sub: Поробчати. [rdzewieć]

Поробавьт, v. n. perf. porobавьт, v. n. perf. porobавьт.

Поробковать, v. n. perf. zryzывать, poświęcić со.

Поробовать, v. a. perf. porobовать, nieso gyzować.

Поробистый, -ая, -ое, adj. dziurkowany. [pagana]

Поробичаніе, -я, n. ganienie.

Поробичатель, -я, m. ganiciel, paganiacz. [cielka]

Поробичательница, -ы, f. ganiciorka.

Поробичательный, -ая, -ое, adj. paganny.

Поробичать, Поробичать, v. a. Ecccl. st. ganić; wyrzucac со кому; -ся, v. r. być ganionym.

Поробичать, v. a. ganić; -ся, v. r. być ganionym.

Поробивать, -ся, v. Поробивать, -ся.

Поробѣ, -а, m. 1. próg; 2. próg gźeczny (pl. prógi gźeczne), katarakta, wodospad.

Поробда, -ы, f. 1. ród, plemię; 2. H. n. gatunek, rodzaj, ras(ia); chów.

Поробдистый, -ый, -ое, adj. z dobrej ras(ay) pochodzący, dobrej krwi, dobrej ras(ay), dobrzego chowu. [Поробдять, -ся]

Поробдить, -ся, v. perf., v. sub: Поробдять, v. a. perf. korb-либо съ кѣмъ, spokrewnić kogo z kim; -ся, v. r. spokrewnić się z kim.

Поробдный, -ая, -ое, adj. 1. z znakomitego rodu pochodzący; 2. v. Поробдистый.

Поробдѣ, -а, m. Ecccl. st., v. Поробдѣніе. [дять, -ся]

Поробдѣть, -ся, v. Поробдѣть, -ся, v. Porobdѣніе, -я, n. porobdѣnie; rodzaj, plemię.

Поробжистый, -ая, -ое, adj. pelen progów gźecznych, pelen wodospadów, kataraktów.

Поробжій, Поробжій, adv. próžno, bez ładunku.

Поробжичать, v. a. wyródniać.

Поробжній, -ая, -ое, adj. próżny, ruat. [żny wóz, bezładunku]

Поробжичать, -а, m. pop. pró-Поробжичка, -я, f. pop. koń próżny, bez ładunku.

Поробдичать, v. Поробдичать.

Поробдичать, v. a. perf. rozróbnić, rozróbnić.

Поробдичаться, v. r. rozróbnić się, obracć inną z kim drogą.

Поробозна, adv. osobnie, rozszególnie. [niec, чуець]

Поробозъ, -а, m. kierzoz, odu-Поробозьтина, -ы, f. mięso kierzozie.

Поробокъ, -а, m. wada, przywaga, bład, występек; §. бѣдность не поробокъ, bieda nie gźećch.

† Поробокъ, -а, m. murolom.

Поробомъ, v. Поробомъ.

Поробонить & Поробонять, v. a. perf. porobonić, uronić, upuścić; zgubić. [rozszemrać]

Пороботать, v. n. perf. на что, Пороботокъ, -шка, m., (pl. пороботки, -овъ, & пороботы, -тъ), prosiek, prosiatko, (pl. prosieta); it. v. sub: Свиный (§).

Пороботочекъ, -чка, m. dim. prosiaczek, prosiatko.

Пороботочникъ, -а, m. Bot., v. Ястребка. [oprosić się]

Поробоситься, v. r. prosić się, Поробосый, -ая, -ое, adj. poro-rosly, obroslы, zarosly.

Поробосль, -я, f. 1. miejsca młodym lasem zarosle; 2. v. Пороботъ.

Поробогать, Поробогать, v. n. porobogacć, zarobnacć.

Поробогъ, -а, m. Bot. (algae), porost, mech morski.

Поробосъ, -ти, n. Ecccl. st. prosię, prosiatko. [mięso prosięce]

Пороботина, -ы, f. prosięcina, Пороботничекъ, -а, m. Bot., v. Ястребка. [sięcica]

Поробосій, -ья, -ье, adj. porobotno, adv. Miłi, kompanijami.

Пороботъ, v. a. próc, rozparać, rozpróc; (o gyzach) wyrugawiac, platać gyzę; * ówiczyć kogo.

Поробовница, -ы, f. prochowica, pudelko na proch.

Поробовое дѣрево, v. Крушинна.

Поробовый, -ая, -ое, adj. prochowicy; porobovij zavodъ, fabryka prochowa, zaklad prochowicy.

Поробовщикъ, -а, m. prochownik, majster prochowicy.

Поробовый, v. Поробовый.

† Порободѣлецъ, -льца, m., v. Поробовщикъ. [sećki]

Поробочіе, -а, m. proch (strze-Поробочіе, -я, n. ganienie, znieślawianie. [ślawiac, bluźnić]

Поробчить, v. a. ganić, znie-Поробчичекъ, -а, m. Ecccl. st. przestępca, winowajca.

Поробчно, adv. występnie.

Поробчный, -ая, -ое, adj. występny. [sięciny]

Поробша, -и, f. pierwszy śnieg

Поробшине, -я, n. porozenie.

Поробшина, -ы, f., Поробшинка, -и, f. dim. ziarnko prochowce; prosek; pyłek.

Поробшить, 1. v. a. próbizyć, naprobizyć; 2. v. n. próbizyć, padacć; sniezъ porobшитъ, śnieg próbizy, pada. [proszkować]

Поробшкватый, -ая, -ое, adj. Поробшница, v. Поробшница.

Поробшникъ, -шка, m. Med. prozек (lekarski); ozaбіtełnyj porobшikъ, prosek rozwalniajacy.

Поробсване, -я, n. szczwanie, nawolywanie рбów do gonienia zwierza.

Поробсвать, v. n. szczwacć, porobudzacć psy do gonienia zwierza, krzykiem pewnym zachęcacć psy polujacć. [mańka]

Поробта, -ы, f. Porta (Otto-Поробталь, -а, m. Archit. fascyata budowli. [fascyatowy]

Поробтальный, -ая, -ое, adj. Поробтерный, -ая, -ое, adj. porterowy.

Поробтеръ, -а, m. porter.

Поробтикъ, -а, m. Archit. portyk, przysionek.

Поробтить, v. a. szpecić; uszkadzacć, рсacć; -ся, a) v. r. рсacć się; б) v. r. być рсутым; być szpecionym.

Поробтце, -а, n. 1. tuzin guzików; 2. sztuka, kawal materij jakiej; 3. wierzch sukni spótej.

Поробтки, -овъ, m. pl. gatki.

Поробтина, -ы, f. parć, plótно grube, proste. [krawcowa]

Поробтиха, -и, f. szczwaczka,

Портно, -а, *n.* grube płótno.
 Портной, -аго, *s. m.* krawiec.
 Портной, -ая, -бе, *adj.* krawiecki; портное мастерство, кравіецтво; портній дѣль мастеръ, krawiec.
 Портній, *v.* Портной (*adj.*).
 Портняга, -и, *m.* partacz, iacz, krawiec niezosobny.
 Портняженіе, -я, *n.* krawcowanie, krawiectwo. [krawiecki.
 Портняжескій, -ая, -ое, *adj.*
 Портняжить, *v. a. perf.* krawcować, krawiectwem się trudnić.
 Портняжничество, -а, *n.* krawieczuzna; krawiectwo.
 Портняжный, -ая, -ое, *adj.* krawiecki. [towy, od portu.
 Портовой, -ая, -бе, *adj.* portowej,
 Портной, -я, *m.* pracz.
 Портнойный, -ая, -ое, *adj.* do prania służący; do pracza, do praczki należący; portnoibnyj den'nyj & portnoibnyj noe, -аго, *s. n.* pranie, garniatu od prania.
 Портнойня, -и, *f.* pralnica.
 Портнойя, -и, *f.* praczka.
 Порто-франко, *s. indecl.* wolny port. [tkowy.
 Порточный, -ая, -ое, *adj.* gartortretowy, wizerunkowy; портрѣть, -а, *m. dim.* portretik.
 Портрѣть, -а, *m.* malarz portretów.
 Портрѣтний, -ая, -ое, *adj.* portretowy, wizerunkowy; портрѣтній живописецъ, malarz portretów.
 Портрѣтчикъ, *v.* Портрѣть.
 Портрѣть, -ая, *m.* portret, wizerunek. [portulakowy.
 Портулáковий, -ая, -ое, *adj.*
 Портулáкъ, -а, *m. Bot.* (*portulaca oleracea*), portulaka, kurza нога огродова.
 Портулáчный, *v.* Портулáковий.
 Портупейный, -ая, -ое, *adj.* pendentowy, do pasa od szpady należący.
 Портупей-прапорщикъ, -а, *m.* podchorąży. [od szpady.
 Портупѣя, -и, *f.* pendent, pas.
 Портфель, -я, *m.* portfel, pułgares.
 Портшѣзъ, -а, *m.* lektyka.
 Портъ, -а, *m.* port, przystań.
 † Порты, -овъ, *m. pl.* Eccl. *sl.* szmaty, łachmany, gaŕdany; gatki.
 Портяница & Портяница, -и, *f.* rącъ, grube płótno.
 Портянка, -и, *f.* opuca, szmat do obwijania пóg w bóтах.
 Портяной, (-ий), -ая, -бе, *adj.* parciau, z grubego płótna.
 † Порубѣже & Порубѣжье, -я, *n.* rognacize. [rognacizny.
 Порубѣжный, -ая, -ое, *adj.*
 Порубѣнь, -бня, *m.* kraj, brzeg (barki). [grzeбáć, przeciać.
 Порубить, *v. a. perf.* porubáć.
 Порубка, -и, *f.* rognacize, roгáб, wугáбаніе.
 Порубчикъ, -а, *m.* porubni-

† Порубъ, -а, *m.* więzienie; ostróg; *it. v.* Острóгъ.
 Порубáне, -я, *n.* uraganie; polajanie; zelzenie; zhańbienie.
 Порубáтель, -я, *m.* uragancz; iajacz; zelzyciel; hańbiciel.
 Порубáтельница, -и, *f.* uraganczka; iajaczka; zelzycielka; hańbicielka.
 Порубáтельство, *v.* Порубáне.
 Порубáть, *v. a. perf.* koróбáть, polajáć kogo; zelzýć, zhańbít kogo; *fig.*, *v.* Обезчеститъ; -ся, *v. r.* polajáć się; zelzýć się, zhańbít się.
 Порубка, -и, *f.* poręka, poręczenie, зарęczenie; порубка по порубкѣ, свидѣтель по порубкѣ, речуциел за другого речузца.
 Порубководить & Порубководствовать, *v. a. perf.* porubowadzít kogo.
 Порубмáнить, *v. a. perf.* porubmienić, poróbowáć; -ся, *v. r.* porubmienić się, poróbowáć się.
 Порубески, *adv.* po rusku, po rossyjsku.
 Порубѣть, *v. n. perf.* wrówieć.
 Порубчикъ, -а, *m.* 1. офицер, lejtnant; 2. (†), поречуциел.
 Порубчица, -и, *f.* 1. жена офицера, lejtnanta; 2. (†), поречуциелка.
 Порубчическій, -ая, -ое, Порубчичий, -ья, -ье, *adj.* офицерский, lejtnantski. [szkodenіе.
 † Порубка, -и, *f.* szkoda, uрубчáть, Порубчáть, *v. a.* polecáć, polecіć со кому, поруча́сь, поручу́сь; -ся, *v. r.* гучу́сь się, поручу́сь się за kogo; *v. r.* Ручáться; *ß*) *v. r.* być poleconym, poruczonym.
 Порубчичий серпообразный, *m. Bot.* (*sium falcaria*), marek, sierpnica. [polecenie.
 Порубчѣніе, -я, *n.* poruczenie, Порубчѣнь, -чня, *m.* rękocіеś, antaba; poręcz, poręcza.
 Порубчикъ, *v.* Порубчичий (1).
 Порубчитель, -я, *m.* поречуциел, заречуциел.
 Порубчительница, -и, *f.* поречуциелка, заречуциелка.
 Порубчительный, -ая, -ое, *adj.* poruczający, polecający; poruczający, заречуциел, kausujny.
 Порубчительство, -а, *n.* порубка, зареченіе, kausa; *it. v.* Ручáтельство. [Порубчáть, -ся.
 Порубчить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
 Порубчическій, Порубчичий, *v.* Порубчическій.
 Порубчикъ, -а, *m.* Eccl. *sl.*, *v.* Ходáтай & Порубчитель.
 Порубчичий, -ая, -ое, *adj.* od ро-, заречуциела podpisany, заречуцny.
 Порубчъ, -а, *m.* 1. narękwí w ubiorze kapłańskim; 2. *v.* Пóручѣнь.
 Порубчичий, *v. a. perf.* Eccl. *sl.* uszkodzić, nadwierzýć.
 Порубчирá, -и, *f.* purpura.

Порубчирный, *v.* Порубчирный.
 Порубчирный, -ая, -ое, *adj.* purpurowy.
 Порубчирносѣць, -ца, *m.* со purpurę posić może, monarcha, cesarz.
 Порубчирносѣца, -и, *f.* та со purpurę posić może, monarchini, cesarzowa.
 Порубчирородный, -ая, -ое, *adj.* purpurorodny; uradzony w purpurze.
 Порубчиръ, -а, *m.* Miner. porfir, (kamień). [podlatywanie.
 Порубчяне, -я, *n.* przelatywanie, Порубчáть, *v. n.* przelatывáć, podlatывáć. [cieć.
 Порубчуть, *v. n. semel.*
 Порубчюбный, -ая, -ое, *adj.* poruczny, szatkowy; порубчюбныя ден'ны, атравне, пеніадзе давне codziennie na jадю.
 Порубчюнь, -а, *m.* poruca, sztuka czyli сзѣбъ wznaczona dla Порубчя, -и, *f.* poruca. [kogo.
 Порубча, -и, *f.* zerucia.
 Порубчѣніе, -я, *n.* puscie.
 Порубчѣнь, -шня, *m.* 1. stępel, tóck w pompie; 2. chodak, óbwie члорске skórzane z боку sznurowane.
 Порубы, -овъ, *m. pl.* poru, dziurki potowe. [targanie.
 Порубыáне, -я, *n.* szarpanie, Порубыáть, *v. a.* porugáć, szarpać, targáć; -ся, *v. r.* - на что, porugáć się на со, usiowáć się.
 Порубыáние, *adv.* porugaczno, gwałtownie.
 Порубыáстый, -ая, -ое, *adj.* porugający, porugaczny, gwałtowny.
 Порубыáць, -а, *m.* 1. zerwanie się; - в'тра, zerwanie się wiatru; 2. *zapal, uniesienie.
 Порубыáть, *v. n. perf.* porubáć.
 Порубыáчий, -ая, -ое, *adj.* zdrowaciwy, zdudzialy.
 Порубыáчь, *v. n. perf.* zdrowaciwáć, zdudzіć. [jeać się.
 Порубыáть, *v. n. perf.* rowar.
 Порубыáць, -овъ, *m. pl.* poręcza z drážkow na barkach.
 Порубыáць, *v. a. perf.* porucýć, porucáć; -ся, *v. r.* poszperáć.
 Порубыáцьки, *adv.* po ugersku.
 Порубыáць, *v. n. perf.* poruczyć.
 Порубыáне, -я, *n.* poruczanie, wzruszanie, chwianie.
 Порубыáть, *v. a.* (*o wietrze*): poruczáć, wzruszáć, chwiać; -ся, *v. r.*, *v.* Порубыáться.
 Порубыáный, -ая, -ое, *adj.* porzedzialy, zrzedzialy.
 Порубыáть, *v. n. perf.* porzedzić, zrzedzić.
 Порубыáне, -я, *n.* porznięcie, przerznięcie, przecięcie.
 Порубыáць, *v. a. perf.* porznáć; porkajáć; *v. sub.* Порубыáмвáть; -ся, *v. r.* zarznáć się.
 Порубыáць, *v. r.* poswawolić.
 Порубыáць, -а, *m.* 1. zarznięcie, rana od przerznięcia; 2. Bot. (*athamanta*), świniak, oleśnik.

Поръзывать, Поръзать, v. a. przerezać; przerezać, przećniać, przećniać, (s)kalczyc.

Поръзанный, -ая, -ое, adj. nad grzéką leżący.

Поръчьё, -я, n. 1. porzece, porzeże; 2. przyslowie; у него такое поръчьё, он ма takie przyslowie.

Поръшить, v. a. perf., v. Со-гласиться. [lutra], wydra.

Поръшня, -и, f. H. n. (mustela)

Поръблмый, -ая, -ое, adj. dziobaty, osrowaty.

Поръбитъ, v. n. perf. stać się dziobatym, osrowatym.

Порядить, -ся, v. Подрядить, -ся.

Порядкомъ, adv. porządkiem, porządnie; kolejа, jeden po drugim; † przyswoicie, należycie.

Порядокъ, -а, m. porządek, szuk, ład; przepis, formalność; -наслідования, porządek następstwa.

Порядочно, adv. porządnie, porządkiem; przyswoicie, należycie.

Порядочный, -ая, -ое, adj. porządku; przyswoity; порядочный человекъ, człowiek porządku; имеемъ числительныя порядочныя, Gramm. liczby porządkowe.

† **Порядъ, -а, m., v.** Условіе, Договоръ. [-ся].

Поръжить, -ся, v. Подражать, **Посадить, v. a. perf.** posadzić; посадить на лошаде, wszadzić na kopia; посадить въ оковы, въ кандалы, окудъ на kajdany; посадить въ тюрьму, osadzić w więzieniu, uwiezic kogo.

Посадка, -и, f. 1. zasadzanie, zasadzenie (czego); 2. (u krawca, u zlececa) zwięzenie, ściśnienie.

Посадникъ, -а, m. (dawnieй w rzeszczach powolitych Nowogrodzkiej i Pskowskiej): posadnik; pierwszy dostojnik; burmistrz.

Посадница, -и, f. posadnica, żona posadnika; cfr. Посадникъ.

Посадничать, v. n. być posadnikiem. [sadnicтво]

Посадничество, -а, n. посадничій, -ья, -ьё, adj. posadniczy; cfr. Посадникъ.

Посадскій, -ая, -ое, adj. osadniczy, do osady należący.

Посадской, -аго, v. m. 1. osadnik, mieszkaniec osady; 2. osadnik kupczacy. [садской (1)].

Посадчанинъ, -а, m., v. По-садъ, -а, m. osada, mieszkanie за міаstem warownem будняче; osada ludzi handlow twódczych się.

Посажаннинъ, -а, m., v. По-садекой (1). [жать]

Посажати, Eccl. a., v. Са-посажденіе, -я, n. prowadzenie, zawodzenie, wsadzenie. [сажня]

Посажено, adv. sążнями, ро **Посажанный, -ая, -ое, adj.**

sążniowу, na sążnie mierzony, liczony; посаженное, -аго, -я, n. sążniowе, piаса od sążnia czego.

Посажённый, -ая, -ое, part. p. przybrany; посажённый отецъ, ojciec przybrany; посажёная мать, matka przybrana.

Посаливаніе, -я, n. 1. posalanie, solenie; 2. posmarowanie lojem, lojenie.

Посаливать, v. a. 1. posalać, solić; 2. loić, smarować lojem.

Посалить, v. a. perf. posmarować lojem, poloić.

Посасывать, v. a. posuwać.

Посабить, v. a. perf. сене nieco zniżyć. [саб]

Посбросать, v. a. perf. porzucić.

Посбыть, v. a. perf. pozbyć.

Посытатъ, v. a. perf. poswatać; -ся, v. г. на двѣицѣ, postać się o pannę.

Посвински, adv. po świńsku.

Посвістать, v. n. perf. poświстаć, pogwizdać. [рель]

† **Посвістель, -и, f., v.** Свиственствъ, -а, m. poświst, poświstanie, pogwizdanie.

Посвістываніе, -я, n. poświstywanie, pogwizdywanie, gwizdanie.

Посвістывать, v. n. poświstywać, pogwizdywać, gwizdać.

Посвойски, adv. po swojemu.

Посвобиться, v. r. perf. съ кѣмъ, złączyć się węzłem małżeńskim.

Посвъжлмый, -ая, -ое, adj. odświeżалы.

Посвъжъть, v. n. perf. odświeżyć się, stać się świeżым. [свѣ]

Посвътять, v. n. perf. poświecić.

Посвътлть, v. n. perf. zająśnić, stać się światłym.

Посвътски, adv. po świecku.

Посвъчивать, v. n. poświecać.

Посвъзатъ, v. a. perf. pozwięзуwać. [Посвъцать, -ся].

Посвътять, -ся, v. perf., v. sub: **Посвъцать, Посвътять, v. a. 1.** poświecać, poświecić (np. kapłana); 2. poświecać, poświecić, ofiarować, przypisywać, przypisać, dedykować komu co; **посвътять** жизнь отъчеству, poświecić życie за ojczyznę; -ся, а) v. r. poświecać się, poświecić się; б) v. p. być poświecanым, poświeconым.

Посвъщеніе, -я, n. 1. poświecenie (np. kapłana); 2. poświęcanie, przypisanie (dzieła), dedykacja.

Посгрести, v. a. perf. pograbić.

Поселёнецъ, -нца, m. osadnik, kolonista.

Поселёніе, -я, n. osada, kolonia. [kolonistka]

Поселёнка, -и, f. osadnica.

Поселённый, -ая, -ое, part. p. osiedlony, osadzony, osadny, załudniony.

Поселить, -ся, v. perf., v. sub: **Поселать, -ся.**

Посёлкъ, -лка, m. wioska, mała wieś. [wieś]

† **Поселёе, -я, n.** wioska, mała **Поселёски, adv.** po wiejsku.

Поселённый, -а, m. osadnik, kolonista, włościanin, wieśniak.

Поселыка, -и, f. osadnica, kolonistka, włościanka, wieśniaczka.

Поселать, v. a. osiedlać, osadzać; * wpajać, wrazać; -ся, v. r. osiadać, zamieszkać, omieszkać, usadowić się.

Посембѣно, adv. familjami.

Посердить, v. a. perf. pogniеwac; -ся, v. r. pogniеwac się.

Посеребрёніе, -я, n. posrebrzenie.

Посеребрать, Посеребрить, v. a. posrebrzać, posrebrzyć; -ся, v. p. być posrebrzanым, posrebrzonym.

Посидѣлка, v. Сидѣлка.

Посидѣлки, -докъ, f. pl. biśiady (wieczorne).

Посидѣть, v. n. perf. posiedzieć; онъ ни минуты не посидѣть на мѣстѣ, on ani minuty nie posiedzi na miejscu.

Посиживаніе, -я, n. siedzenie.

Посиживать, v. n. siedzieć, przesiadywać.

Посильно, adv. według sił.

Посильный, -ая, -ое, adj. według sił.

Посинить, v. a. perf. posinić, modrum uczynić. [posiniaty]

Посинѣлмый, -ая, -ое, adj. **Поснижъть, v. n. perf.** posinić, zasinieć.

Посиротски, adv. jak sierota; biednie, mizernie. [bywać]

Поскаблывать, v. a. poskro-

Посказать, v. a. perf. pop. rozpowiedzieć, narowładać, naradzać.

Поскакать, v. n. perf. pogalopować; poskakać.

Поскакивать, v. n. poskakiwać.

Поскидать, v. a. perf. porzucić. [tami]

Поскирдно, adv. brogami, ster-

Поскитаться, v. r. perf. potulać się, rowalegać się.

Посколблть, v. a. perf. poskrobać.

Поскользаться, Поскользнуться, v. r. poślizgać się, pośliznąć się, osnąć się.

Поскользнуться, v. perf. se-mel, v. sub: **Поскользаться.**

Послucharъ, v. n. ponudzić się.

Послабитель, -я, m., Посла-бительница, -и, f. pobłażający, pobłażająca komu.

Послаблть, v. a. perf. 1. lako-

Послабленіе, -я, n. 1. pobłażanie; 2. pofolgowanie, sfolgowanie, popuszczenie.

I. Послаблть, Послаблть, v. n. pobłażać, przez зрапу patrzeć.

II. Послаблть, Послаблть, v. a. popuszczać, popuścić, folgować, pofolgować, sfolgować.

Послабѣтъ, *v. n. perf.* poslabnac, oslabnac. [poslannik.]

Посланецъ, -ца, *m. poslaniec, poslanie, -я, n. 1.* poslanie, wyslanie; 2. list.

Посланикъ, -а, *m. poseł; poslaniec.* [ziona posla.]

Посланица, -ы, *f. poslowa, Poslanničeskij, -ая, -ое, adj.* posełski. [niec.]

Посланный, -аго, *v. m. posla-1.* Poslať, *v. perf., v. Postlať.* Postilať.

П. Послать, *v. a. perf., v. sub; Pomylať, -ся.*

Посленъ, -и, *f., v. Poslŕivŕ.* Poslŕivatŕ, *v. a. perf.* przyluziwac.

Пословица, -ы, *f. przyslowie, Poslovichij, -ая, -ое, adj.* przyslowny, przypowieŕstny, przypowiatkowŕ.

Пословіе, -я, *n., v. Poslobŕ.* † Пословіе, *adv.* dosłownie, słowo w słowo.

Пословіть, *v. a. perf.* posłamać. Posługa, -и, *f. usłuŕenie.*

Послуженіе, -я, *n. Eccł. 1.* usłuŕenie, usługa, służba.

† Послуживецъ, -ца, Послужилецъ, -льца, *v. Сослуживецъ.*

Послужить, *v. n. perf.* posłuŕiť; doropóŕz.

Послужной, (-ій), -ія, -ое, *adj.* służebny, służbowy; posłuŕzhoj spisok, lista stanu służby.

† Послуха, -а, *m. Eccł. 1.* świadek.

Послушаніе, -я, *n. 1.* posłuŕzenieŕto; 2. nowicyat, próba klasztorna.

Послушатель, -я, *m. Eccł. 1.* ten co słuŕha prosby szuyjé; ii. doropomagacz, wspieracz. [лнвшй.]

Послушательный, *v. Послуш-*

Послушать, *v. a. perf.* - kóŕb, posłuchać kogo, szuyjé radŕ; - ся, *v. r.* ustuchać kogo.

Послушество, -а, *n. Eccł. 1.* 1. świadectwo; 2. posлуŕzenieŕto, posлуŕznoŕć. [sl. świadectwo.]

Послушествованіе, -я, *n. Eccł. 1.* Послушествовати, *v. a. Eccł. 1.* сл., *v. Свидѣтельствовать* (2).

Послушимость, -и, *f.* posлуŕzenieŕto, posлуŕznoŕć. [posлуŕzny.]

Послушливый, -ая, -ое, *adj.* Послушникъ, -а, *m. 1.* posлуŕznik; 2. nowicyusz zakonny.

Послушница, -ы, *f. 1.* posлуŕznica; 2. nowicyuszka zakonna.

Послушный, -ая, -ое, *adj.* posлуŕzny.

Послѣ, *v. a. perf.* usłuŕzic, zawiuzec; † poszuć; - ся, *v. r.* zdawać się, zdaje się, widzi się co komu.

Послѣ, 1. *praep. (c. Gen.)* po; послѣ Рóждства Христова, po Narodzeniu Chrystusa; 2. *adv.* potém; róŕniej.

Послѣдній, *adv. Eccł. 1.* naostatni, nkonicie. [orszak, poczec.] † Послѣдніе, -я, *n.* ostatnie; ii.

Послѣдки, -овъ, *m. pl.* poŕladki, ostatki, reszta. [tni; poŕledni.]

Послѣдній, -я, -ое, *adj.* ostatni. Послѣдованіе, -я, *n. 1.* postępowanie za kim; 2. † naŕladowanie; obrzęd, obrzádek.

Послѣдователь, -я, *m.* naŕladowca, naŕladownik.

Послѣдовательно, *adv.* nastęпно. [nastęпноć.]

Послѣдовательность, -и, *f.* Послѣдовательный, -ая, -ое, *adj.* nastęпny.

Послѣдовать, *v. n. perf.* за кѣмъ, iść, postępować za kim; naŕladować kogo, со.

Послѣдокъ, -дка, *m. Eccł. 1.* koniec, ostatek; reszta, ostatki.

Послѣдственно, *adv.* nastęпно, в ciągu, w skutku.

Послѣдственный, -ая, -ое, *adj.* nastęпny, wynikajácy, wypadajácy.

Послѣдствіе, -я, *n.* wypadek, skutek, wniosek. [wat.]

Послѣдствовать, *v. Послѣдо-*

Послѣдъ, -а, *m. 1.* reszta, ostatek; 2. Anat. (placenta), miejsce, loŕoŕzisko (rodzenia się).

Послѣдышъ, -а, *m.* najmłodszy syn lub najmłodŕza córka.

Послѣзвѣтра, *adv.* pojutrze.

Послѣзвѣтраний, -я, -ое, *adj.* pojutrzejszy.

Послѣобѣденный, -ая, -ое, *adj.* poobiedni. [poroporowŕy.]

Послѣобѣдний, -я, -ое, *adj.* Poskazatz, *v. a. perf.* rozma- zać. [kanie.]

Посмаркиваніе, -я, *n.* smarkowanie, często nos ucierać.

Посматриваніе, -я, *n.* patrzenie, spoglądanie.

Посматривать, *v. n.* на что, patrzeć, spoglądać na со.

Посмертный, -я, -ое, *adj.* poŕmiertny, po ŕmierci szuyjé wydany (np. ázielo).

Посместі & Посместіе, *v. a. perf.* rozmiatać.

Посмолить, *v. a. perf.* osmolić, smolá powlec, pomazać.

Посморкать, *v. a. perf.* wysmarkać, nos utrzeć; - ся, *v. r.* wysmarkać się.

Посмотрѣть, *v. n. perf.* на что, popatrzeć, spojrzeć; - ся, *v. r.* przejrzeć się.

Посмуглый, -я, -ое, *adj.* ogorzaly, opalony, zcierniony, pociernialy, ciemnobrunatny.

Посмуглый, *v. n. perf.* ogorzec, poczernieć. [ponucz.]

Посмытъ, *v. a. perf.* posmywać, posmywаться, *v. r.* nadъ кѣмъ, naŕmiewać się z kogo, szuydzic z kogo.

Посмылье, *adv.* śmielój.

Посмыно, *adv.* naprzemian.

Посмыть, *v. n. perf.* śmieć, osmielić się.

Посмыхъ, -а, *m. Eccł. 1.* в. Посмышице. [szucz kogo.]

Посмышить, *v. a. perf.* rozśmieć-

Посмышице, -а, *n.* poŕmie- wisko. [poŕmiewisko.]

Посыяніе, -я, *n.* wysyianie, wysyiwacz, szuydziciel.

Посыятельный, -я, -ое, *adj.* Eccł. 1. poŕmiewny, śmiesznŕy.

Посыяться, *v. r. perf.* poŕmiać się. [soblať.]

Пособить, *v. perf., v. sub; По-*

Пособіе, -я, *n.* pomoc, wsparcie, zasilek; служиť posobieŕ, być pomocą.

Пособленіе, -я, *n.* pomaganie. Пособлять, Пособить, *v. n.* pomagac, pomóŕz.

† Пособникъ, -а, *m. Eccł. 1.* pomocnik; v. Соумѣшленникъ. [pomocnia.]

Пособника, -и, *f. Eccł. 1.* pomocnik; -я, -ое, *adj.* pomocniczy, służący na porzecznie czego. [bicie.]

Пособство, *Eccł. 1.* v. Пособіе. Пособствованіе, -я, *n.* wspomaganie, wspieranie.

Пособствователь, Пособствовательница, *v. Пособникъ, Пособница.* [gac, wspierac.]

Пособствовать, *v. n.* wspomagać, Пособникъ, Пособница, *v. Пособникъ, Пособница.*

† Пособъ, -а, *m., v. Пособіе.* Посовать, *v. a. perf.* posuwać, porzynać.

Посовывать, *v. a. posuwać, poruynać; posuwać kogo.*

Посовывать, -ся, *v. Совѣтовать, -ся.*

Посозвать, *v. a. perf.* pozwoluwać. [nieruka.]

Посолдѣтски, *adv.* po toli. Посоленіе, -я, *n.* posolenie.

Посолить, *v. a.* posolić. Посоля, -и, *f.* posolenie.

Посоловильный, -я, -ое, *adj.* (o koniach:) który stał się bulanym.

Посоловить, *v. n. perf.* 1. (o koniach:) stać się bulanym; 2. (o oczach:) zrobić się mętnemi.

Пособъ, -слѣ, *m.* poseł; poslaniec.

† Пособникъ, -а, *m.* poslaniec. Посольскій, -ая, -ое, *adj.* posełski, poslowy, legacki.

Посольство, -а, *n.* poselstwo; legacja.

Посольствовать, *v. n.* poslować, poslem być, poselstwo sprawać.

Пососать, *v. a. perf.* posacać. Пособтно, *adv.* stami, po sto.

† Пособа, -и, *f.* szarwark. Пособный, -я, -ое, *adj.* poschly.

Пособнуть, *v. n. perf.* poschnąć. Посохъ, -а, *m.* posoch, laika, pastorat, berlo; ii. v. Архіереіскій, Пастушескій, Страпническій (всехъ).

Пососѣкъ, -шка, *m. 1. dim., v. Пбсохъ; 2. Vol., v. Зѣвникъ.*

Пососиникъ, -а, *m.* pastoral-

Постничать, *в. п. роѣсѣи*, за-
чюуваѣ роѣ.
Постническій, -ая, -ое, *adj.*
postniczy. [nle.]

Постничество, -а, *п. poszczę-*
Постничествовать, *в. п. Eccl.*
п. prowadzić życie postnicze, ро-
ѣсѣи. [atny.]

Постный, -ая, -ое, *adj.* ро-
Постой, -я, *т. postój*, kwate-
ра, kwaterunek. [kwaterukowy.]

Постойный, -ая, -ое, *adj.*
Постовать, *в. п. perf.* postę-
Постопа́ть, *в. а. perf.* pode-
ptać.

Посторониться, *в. г.* postro-
nić się, на stronę odejść.
Посторонний, -ая, -ое, *adj.*
postronny; obcy.

†Посторонь, *adv.* obok, blisko.
Посто́лец, -льца, *т. komornik*,
lokator.

Постоялица, -и, *ф. komornica*.
Постоялый, -ая, -ое, *adj.* do
kwatery, kwaterunku należący;
постоялый дворъ, dom gościnny,
oberża, karczma; постоялое,
-аго, *с. п.* komorne, opłata za
mieszkanie.

Постояльщикъ, Постояльщи-
ца, *ч. Постоялецъ, Постояльщи-*
ца. †Постояние, *в. Постоянство*.

Постоянный, -ая, -ое, *т. osoba*
stateczna, stała.
Постояница, -и, *ф. kobieta*
stateczna, stała.

Постоянничать, *в. п.* być sta-
tecznym, stałym.

Постоянно, *adv.* stale, state-
cznie; porządnie. [stateczność.]

Постоянность, -и, *ф. stałość*.
Постоянный, -ая, -ое, *adj.*
stały, stateczny; porządny, sta-
tkujący. [stateczność.]

Постоянство, -а, *п. stałość*.
Постоянствовать, *в. п.* stato-
wać, być statecznym, stałym.

†Постоятельство, *ч. Посто-*
я́нство.

Постоять, *в. а. perf.* 1. postoi-
jąc, postać; помieszкаć przez
czas niejaki; postój здѣсь, пока
я приду, postój tu, aż przyjdę.
2. постоять за кого-либо, обра-
нить, obronić kogo, tryмаць сцудъ
сторонę.

Пострадание, -я, *п. Eccl. ш.*
cierpienie. [męczennik.]
Пострадатель, -я, *т. Eccl. ш.*
Пострадать, *в. п. perf.* ponieść
cierpienie; ucierpieć, ponieść
cierpie-
nia.

Постра́нствовать, *в. п. perf.*
powędrować, wędrować niejaki
czas. [szuć, pogrozić.]

Постра́щать, *в. а. perf.* postra-
щать.

Постриганіе, -я, *п. postrzy-*
ганіе, postrzyżyny.

Постригать, Постричь, *в. а.*
postrzygać, postrzyż, obstrzyż;
- въ монахи, postrzygać kogo na
mnicha; -ся, а) *в. г.* wstać do

zakonu, zostać micheм; б) *в. п.*
być postrzyganym, postrzyżonym.
†Постригъ, -а, -а, *т. в. Постри-*
жѣніе.

Постриженецъ, -нца, Постри-
женникъ, -а, *т. postrzyżeniec*,
mnich.

Постриженница, -ы, *ф. mniszka*.

Постриженіе, -я, *п. postrzy-*
жѣніе, postrzyżyny; - въ монахи,
postrzyżenie na mnicha; принять
монашеское постриженіе, *в. По-*
стричься.

Постричь, -ся, *в. perf.*, *ч. sub:*
Постригаты, -ся. [błować.]

Построгать, *в. а. perf.* pohe-
Построеніе, -я, *п. pobudo-*
wanie; *Mathem.* konstrukcja.

Постройка, -и, *ф. pobudowa-*
nie; budowla.

Построить, *в. п. perf.* pobudo-
wać, urządzić, uszykować, ufor-
mować, ustawić (np. wojsko w
szuku bojowym); -ся, а) *в. г.* u-
formować się, uszykować się; б)
в. п. być pobudowanym; uforma-
wanym, uszykowanym.

Постройщикъ, -а, *т. ten* co
zbudował.

Постройка, -и, *ф. postronek*
rzemienny lub koporny.

Постро́чный ремѣнь, *т. ро-*
стронекъ rzemienny. [wac.]

Построчить, *в. а.* postęбно-
Построчно, *adv.* wierszami,
rzędami. [wierszami, rzędami.]

Постро́чный, -ая, -ое, *adj.*
Построгаты, *ч. Построгаты*.

Пострѣливать, *в. п.* postrzelać.

Пострѣль, -я, *т. 1. Med. a* propleksya;
2. swawolnik, psot-
nik. [strzelac.]

Пострѣлять, *в. п. perf.* ро-

Пострѣпять, *в. а. perf.* pogo-
tować. [dzić.]

Постудить, *в. а. perf.* postu-
Постукать, *в. п. perf.* postu-
каć, pokolatać.

Посту́киваніе, -я, *п. postuki-*
wanie, pokolatanie. [pokolatać.]

Посту́кивать, *в. п.* postukiwać,
Поступаніе, -я, *п. postępo-*
wanie, posuwanie się.

Поступать, Поступить, *в. п.*
postępować, postąpić, posuwać
się, posunąć się w czymъ naprzód,
ciągnąć dalej; prowadzić się, spra-
wować się; obchodzić się dobrze,
іле, surowo; поступить въ какой
чинъ, postąpić na jaki stopień.

Поступной, (-ій), -ія, -бе,
adj. ustąpiiony, odstąpiiony.

Посту́покъ, -пка, *т. postępek*,
czyn, sprawowanie się.

Поступчивый, -ая, -ое, *adj.*
powolny, chętnie odstępujący
swoje drugiemu, niecheliwy.

Поступь, -и, *ф. chód*.

Постучать, *в. п. perf.* postu-
каć, zastukać; -ся, *в. г.* zapu-
каć gdzie.

Постъ, -а, *т. poszczenie*; post;
- въ монахи, postrzygać kogo na
mnicha; -ся, а) *в. г.* wstać do

Посты́дить, *в. а. perf.*, когб-
ливо, 1. zawstydzić kogo; 2. *в.*
sub: Постыжаты, -а.

Посты́дный, -ая, -ое, *adj.* han-
iebny, obudy, szkaradny; по-
стыдная жизнь, życie szkaradne.

Постыжать, Постыдить, *в. а.*
когб-ливо, wstydzić, zawstydzac,
zawstydzic, hanbić, zhańbić;
-ся, а) *в. г.* wstydzić się, zawsty-
dzić się; б) *в. п.* być zawstydzan-
ym, zawstydzonym. [жаты, -ся.]

Постыжаты, -ся, *в. Посты-*
Постыженіе, -я, *п. zawsty-*
dzenie. [obojetność.]

Посты́лость, -и, *ф. oziębłość*.

Посты́лый, -ая, -ое, *adj.* ozię-
ibly, obojetny.

Посты́лять, *в. п.* stawać się
ozięblym, obojetnym.

Постынуть, *в. п. perf.* ostygnąć
w czym, nieznieść się do czego.

Посты́нка, -и, *ф. Посты-*
никъ, -а, *т. Bot. (arabis thalita-
na)*, gęsiówka, nietota.

Посу́да, -ы, *ф. naczyne*, na-
czynia; поварѣнная посу́да, na-
czynie kuchenne. [naczyne.]

Посу́дина, -и, *ф. jakiekolwiek*
Посудить, *в. п.* pomyśleć, roz-
ważyć.

Посудить, *perf.* 1. *в. г.* съ
къмъ, prawować się z kim; 2.
в. sub: Посужатыся.

Посудьникъ, -а, *т. szafa* lub
półka kuchenna.

Посудный, -ая, -ое, *adj.* do
naczyń należący.

Посужаться & Посуждаться,
Посудиться, *в. г.* rozuczać, roz-
zuczyć co komu; pomagać, ро-
модъ кому w czym.

Посудленіе, -я, *п. obietnica*.

Посудить, *в. а. perf.* obiecać,
przубоwiać.

Посу́ль, -я, *т. obietnica*, rzecz
obietcana; **pl.* posuły, wziętki,
datek. [znik.]

†Посу́льникъ, *ч. Взяточ-*
Посу́льный, -ая, -ое, *adj.* o-
biesalny. [Nасуыл....]

Посу́ливать, Посу́пить, *ч.*
Посури́ть, *в. а. perf.* brwi
poszczęnić; -ся, *в. г.* brwi sobie
poszczęnić.

Посу́точно, *adv.* od doby do
doby, na dobę, na 24 godzin.

Посу́точный, -ая, -ое, *adj.* od
doby do doby trwający, co 24
godzin.

Посу́тжить & Посу́тужи-
чать, *в. п. perf.* szukanować,
grzyć kogo.

Посу́ху, *adv.* lądem, na lądzie.

Посу́шить, *в. а. perf.* posu-
szyc; -ся, *в. г.* posuszyc się.

Посча́стливиться, *в. г. imper.*
poszczęścić się; powieść się; u-
dać się; mić poszcząśliwość,
poszczęścić mi się. [witysia.]

Посча́стливѣть, *ч. Посча́стлі-*
Посчитаты, *в. а. perf.* pora-
chować.

Посчитаться, *в. г. perf.* съ

кѣтъ, 1. *porachować się*; 2. **po-
kłości się*.

Посыла́ние, -я, *n.* posyłanie.

Посыла́ть, Посыла́ть, *v. a.* *po-
syłać*, *posyłać* kogo gdzie, *z czym*;
- *za kѣмъ*-либо, *posyłać* po kogo;
- *ся*, *v. p.* być *posyланым*, *po-
сыланым*.

Посылка, -и, *f.* posyłanie, po-
słanie; посылка; rzecz posłana,
paczka, pakiet; *Log. & Mathem.*
zdanie, podanie; первая посылка,
podanie przedwznośne, poszczególne,
założenie większe, poprzednik;
вторая посылка, druga zasada, na-
stępnik. [pakiecieć; *v. Posyła* ка.

Посылочка, -и, *f. dim.* paczka,
Посылочный, -ая, -ое, *adj.*
posyłkowy, do posyłek służący.

Посыльный, -ая, -ое, *adj.* *po-
сылны*; *posылный*, -ого, *v. m.*
posłaniec.

Посыльщикъ, -а, *m.* 1. *posy-
łacz*, *odsyłacz*, *posyłający* со до-
кад; 2. *v. Posылный (v. m.)*.

Посылщица, -ы, *f.* *posyła-
czka*, *odsyłaczka*, *posyłająca* со до-
кад. [розыруваніе, розыруаніе.

Посыпаніе, Посыпаніе, -я, *n.*

Посыпать, Посыпать, *v. a.*
posyпураć, *posyпураć*, *posyпураć*,
posyпураć, *posyпураć*; - *дѣнь-
гами*, *trwonіć* *pieniądze*; - *ся*, *v.*
v. r. *posyпураć* się, *posyпураć* się,
posyпураć się, *posyпураć* się; *β*) *v. r.*
być *posyпаным*, *posyпуваным*, *posy-
паным*, *etc.*

Посыпка, -и, *f.* *posyпanie*, *po-
syпanie*; *posyпка*, *rzecz* do *po-
syпуванія*.

Посыпной, (-ый), -ая, -ое, *adj.*
do *posyпуванія* służący.

Посыпъ, -и, *f.*, *v.* *Posыпка*.

Посыхать, Посохнуть, *v. n.*
(*o roślinach*) *posyсhаć*, *posохnаć*.

Посывать, Посывать, *v. a.* *siąć*,
posiewаć, *posiаć*, *zасiewаć*, *zасiаć*;
- *раздѣръ*, *zасiewаć *niezgodę*.

Посывъ, -а, *m.* *zасiewаніе*, *zасi-
паніе*, *posіаніе*; *sіejba*; *wрѣмя*
posіава, *czas sіiania*; *zасiew*, *wрѣ-
sіew*, *ilość zасіania*.

Посыдѣлый, -ая, -ое, *adj.*
oszedzialy, *posiwalny*, *osiwialy*.

†Посыдѣние, -я, *n.* *mieszkanie*,
zamieszkanie, *dom*.

Посыдѣть, *v. n. perf.* *posze-
dzić*, *posiwіeć*.

Посыкать, Посыкать, *v. a.* *po-
grабаć*, *zграбаć*, *posiаć*, *wусіаć*;
* *wychłostać*, *wуwісіуeć*, *zасіаć*,
zрanić, *skaleczуeć*; - *ся*, *v. p.* być *po-
grабаным*, *zграбаным*, *wусіуeтым*, *etc.*

Посыкѣ, -а, *m.* *porаб*, *porабаніе*,
zграбаніе, *wусіеіе*; *zасіеіе*,
skaleczеніе, *wychłostaніе*.

Посыкѣть, -а, *m.* *сзав* *jęzny*.

Посыкѣть, *v. n. perf.* *posiаdаć*,
posiаdаć. [ciel, гоsіe.

Посыкѣтель, -я, *m.* *odwіedzі-
ciel*.

Посыкѣтельство, -а, *n.* *Eccl. sl.*
odwіedzenіe, *nawіedzenіe*, *odwіe-
dzіny*. [Посыкѣть, -ся.

Посыкѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*

Посыкѣвать, *v. n. perf.* *o комъ*,
posушсіeć się, *posмartwіeć* się;
- *на комъ*, *pogniewаć* się *na kogo*.

Посыкѣние, -я, *n.* *porабаніе*,
posіеіеіеіе, *posіеіеіеіе*; *wychłosta-
ніе*. [сѣкытъ.

Посыкѣть, *v. perf.*, *v. sub:* *По-
сыкѣть*, *Посыкѣть*, *v. a.*
odwіedzаć, *odwіedzіć*; *nawіedzаć*,
nawіedzіć; *Boгъ* (Господь) *posы-
кѣтъ* егѣ *tѣжкомъ* *болѣзнію*, *Boгъ*
го *nawіedzіл* *сіeкыѣ* *chorоbа*.

Посыкѣние, -я, *n.* *odwіedze-
ніе*, *nawіedzenіe*, *odwіedzіny*.

Посыкѣние, -я, *n.* *posіаніе*.

Посыкѣть, *v. a. perf.* *posiаć*; *β*,
что *posыкѣлъ*, *то* *n* *жнн* *abo* *какъ*
posыкѣшь, *такъ* *n* *пожнѣшь*, *какъ*
засіеіеіеіе, *такъ* *бѣдзееіеіе* *tѣл*; *какъ*
собіе *засіеіеіеіе*, *такъ* *doma* *засіеіеіеіе*;
какъ *собіе* *кто* *posіеіеіеіе*, *такъ* *сіe*
wрѣіи *лн* *какъ* *собіе* *posіеіеіеіеіе*, *такъ*
сіe *wрѣіяз*.

Посыкѣние, -я, *n.* *powстаніе*,
porwanіe się, *oburzenіe* się.

Посыкѣтель, -я, *m.* *ten* *со* *po-
сыкѣа* *сіe* *на kogo*, *powstaje* *prе-
сіw* *komu*.

Посыкѣтельство, -а, *n.* *сзуп* *лѣтъ*
wруга *zmіerzаjące* *ku* *obelzde* *лѣтъ*
szkodzіe *drugіego*, *machіnaоуа*.

Посыкѣть, Посыкѣть, *v. n.*
powstawać, *powstаć* *na kogo*, *o-
burzаć* się, *oburzуć* *сіe* *na kogo*,
porуwаć *сіe*, *porуwаć* *сіe* *na kogo*;
posыкѣть *сіe*, *porуwаć* *сіe* *na kogo*;
posыкѣть *сіe* *na чѣмъ*-либо *жнзнь*,
таргнать *сіe* *na сзуже* *жысіе*.

†Посыкѣть, -а, *m.* *posag*. [сіe.

Посыкѣние, -я, *n.* *utajеніе*, *ukры-
тіе*. [скрытіе.

Посыкѣнность, -и, *f.* *tajemność*.

Посыкѣнный, -ая, -ое, *adj.* *po-
tajemny*, *tajemny*, *tajny*, *skryty*;
потайный *wходъ*, *skryte* *wрѣ-
сіе*; *потайный* *фоніаръ*, *latarnя*
сіера. [јаe, *porуrceдeć*.

Потайать, *v. a. perf.* *pop.* *polat-*
ка, *potajивать*, *v. n.* *potajеć*, *tajаć*.

Потайникъ, -а, *m.* *potajе-
mnik*, *міеіеіе* *tajемне*, *skryte*.

Потайной, (-ый), *v.* *Потай-
ный*.

Потайть, *v. a. perf.* 1. *potaić*,
utaić, *ukрыć*; 2. *v.* *Утайть*; - *ся*,
v. r. *potaić* *сіe*, *utaić* *сіe*, *ukрыć*
сіe.

Потакало, -а, *v. s.*, *Потакаль-
никъ*, -а, *m.* *за* *wiele* *potajаjący*
komu, *potajиваjący*, *potajиващ*.

Потакальница, -ы, *f.* *за* *wiele*
potajаjąca *komu*, *potajивающая*,
potajиващка. [potajаніе.

Потаканіе, -я, *n.* *potajиваніе*.

Потакать, Потакать, *v. n.*
komъ, *potajаać*, *potajаać*, *potaj-
каваć*, *potakać*.

†Потаканіе, Потаканіе, *v. n.*
potajиваніе.

Потаканіть, *v. r. imper.*
potajивать, *potajивать*, *potajивать*.

Потаканіть, -я, *n.* *potaj-
чаніе*, *porучаніе*. [porучаć.

Потаканіть, *v. a.* *potajаć*, *potajаć*,

Потайль, -и, *f.* *pozlotka*, *bla-
szka* *bardzo* *сienka* *zlota* *лѣтъ* *mo-
сіеіеіе*. [pozlотковы.

Потайный, -ая, -ое, *adj.*

Потайновать, *v. n. perf.* *potaj-
касаваć*. [praić *w* *piecu*.

Потайнвать, *v. a.* *nieco* *pod-*
потайиваніе, -я, *n.* *podępty-
wanіe*. [wаeć, *deprtać*.

Потайнывать, *v. a.* *podępty-
ваніе*.

Потайничить, *v. a. perf.* *nieco*
wytrzeszczуć (*oczy*).

Потаска, *v.* *Потасовка*.

Потаскать, *v. a. perf.* *nieco* *po-
сіаgnąć*, *powlec*, *poszagać*.

Потаскивать, *v. a.* *posiаgиваć*,
powlec.

Потаскуха, Потаскуха, По-
таскушка, -и, *f.* *niezгадница*,
tluk. [wаeć (*karty*).

Потасовать, *v. a. perf.* *potaso-
pіе*.

Потасовка, -и, *f.* *czubienie*,
poręzубienie, *tarганіе* *kogo* *за*
wлосу *po* *зіемі*; *datъ* *komу*-либо
porядочную *potасовку*, *wуsзуби-*
тіе *kogo* *porządnie*.

Потатуйка, -и, *f.* *Н. n.* (*wрyра*),
dudek, (*ptak*).

Потатчикъ, Потатчица, *v.*
Потакальникъ, *Потакальница*.

Потачка, -и, *f.* *porабаніе*,
potаканіе; *давать* *potачку*, *v.*
Потакать.

Потачливый, -ая, -ое, *adj.*
względny, *łagodny*, *potajаjący*,
potajивающий. [ташowy.

Потайный, -ая, -ое, *adj.* *po-
тайны*, -а, *m.* *potaj*.

Потайить, *v. a. perf.* *powlec*,
porуwаć, *posiаgиваć*, *potajгнать*.

Потайиться, *v. r. perf.* *powlec*
сіe, *posiаgиваć* *сіe*. [сіe.

Потайять, *v. n. perf.* *potajіаіаć*
Potajрdіаіаć, *v. a. perf.* *utwier-*
dzić *собіе* *w* *паміeці*.

Потайять, *v. n. perf.* *stać* *сіe*
twardym; *zatwardnieć*. [wаeć.

Потайорить, *v.* *Потайорство*.

Потайорникъ, -а, *m.* 1. *v.* *По-
такальникъ*; 2. (†), *сзародзіeй-*
ка.

†Потайорница, -ы, *f.* 1. *v.* *По-
такальница*; 2. (†), *сзаро-
дзіејка*.

†Потайорный, -ая, -ое, *adj.*
1. *względny*, *łagodny*, *potajа-
jący*; 2. (†), *сзародзіејскі*.

†Потайорство, -а, *n.* *potajа-
ніе*, *prępuszczаніе*, *patржаніе*
przez *szpary*. [nie.

Потайорствование, *v.* *Потай-*
орство.

Потайорствовать, *v. n.* *komъ*-
либо, *potajаać*, *prępuszczаć*,
przez *szpary* *patрzeć*.

Потайорщикъ, Потайорщица, *v.*
Потайорникъ, *Потайорница*.

†Потайоры, -овъ, *m. pl.* *сзаро-
дзіејstwo*.

Потемки, -мокъ, *f. pl.* *сіe-
mność*; *сидѣть* *wъ* *потемкахъ*,
сидѣть *po* *сіeмку*.

Потемный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: *потемнѣть*, -ся.

Потемнѣлый, -ая, -ое, *adj.*
potemniaty; *ciemniaty*.

Похититель, -я, *m. roguwacz, grabieżca; похититель престола, usurpator, zamowzwanie.*
Похитительница, -и, *f. roguwaszka.*

Похитить, -ся, *v. perf., v. sub: Похитить*, -ся. [trzyc.]

Похитрить, *v. n. perf. rochuy.*
Похимать, **Похитить**, *v. a. chwytac, rochwytac, roguwasz, rognwasz, zabierac, zabrac; -ся, v. p. byc chwytanym, roguwanym, rognwanym.*

Похимение, -я, *n. rochwysonie, rognwanie; похимение церковных вещей, v. Святогтство.*

† **Похимник**, *v. Химник.*
Похититель. [ptaс.]

Похлебать, *v. a. perf. rochlocho.*
Похлбкка, -и, *f. polewka, zupa.*
Похлбывать, *v. a. jestc lyzka co rzadkiego (np. polewke).*

Похлестать, *v. a. perf. potrzaskac, poklaskac biczem; -ся, v. r. poklaskac siebie samego.*

Похлестывать, *v. a. klaskac, trzaskac z bieza.*

Похлопать, *v. a. & n. poklaskac, potrzaskac.*

Похлопотать, *v. n. perf. o tьmь, (po)klopotaс sich (kim lub czьm).*

Похлопывать, *v. a. & n. trzaskac, potrzaskac, stukac, postukaс, pukaс. [v. Похлест....*

Похлытать, **Похлыстывать**, **Похлбственный**, -ая, -ое, *adj. rochlebiajacy, nikszemy.*

Похлбство, -а, *n. rochlebatwo, roblaianie. [chlebianie.*

Похлбствование, -я, *n. rochlebstwo, roblaianie; potakiwasz.*

Похлбствовать, *v. n. komь, rochlebiac, roblaiaz, potakiwasz.*

Похлбщик, -а, *m. rochlebeca, rochlebnik. [bnica.*

Похлбщица, -и, *f. rochlebielnice, -я, n. bol glowy od upicia sich, od podchmielenia; u nego сь похмелья голова болит, glowa go boli od podchmielenia.*

Похмельный, -ая, -ое, *adj. czujacy, sierpiacy bol po przepiciu.* [trzy.]

Похмурить, *v. a. perf. rochmumь.*

Походить, *v. n. i. na cto, na kogo, byc podobnym do kogo; 2. v. perf. rochodzic.*

Походка, -и, *f. chod, stapienie.*

Походный, -ая, -ое, *adj. podrozu, marszowy, polowy; rokurny, odbyt przeki majacy.*

Походь, -а, *m. podroz; rochod, marez.*

Похождение, -я, *n. zdarzenie, przugoda, przypadek. [dobny.*

Похожий, -ая, -ое, *adj. rochoporoniьne, -я, n. pogrzebanie, rochowanie zmarlego.*

Похоронить, *v. perf., v. sub: Похоронять.*

Похоронный, -ая, -ое, *adj. rogrzebowy. [grzeb.*

Похороны, -роны, *f. pl. ro-*

Похоронять, **Похоронить**, *v. a. chowac, grzebac, rochowac, rogrzebac umarlego; -ся, v. p. byc chowanym, rochowanym, rogrzebanym. [dniec.*

Похорошть, *v. n. perf. wytaс.*

Похотливость, -и, *f. pozadzliwosц, lubieznosц, jednносц, bujnносц.*

Похотливый, -ая, -ое, *adj. pozadzliwy, lubiezny, jedrny, bujny.*

Похотник, -а, *m. pozadnik, pozadzajacy czego, lubieznik.*

Похотница, -и, *f. pozadnica, pozadzajaca czego, lubieznica.*

Похотный, -ая, -ое, *adj. pozadany, pozadzliwy, lubiezny, jedrny, bujny.*

Похотствование, -я, *n. pozadanie, pragnienie.*

Похотствовать, *v. n. pozadac, pragnac. [pozadzliwosц.*

Похоть, -и, *f. zьdza, chucь.*

Похотье, -я, *n. zapragnienie, pozadzliwosц. [& Пожелать.*

Похотять, *v. Похотствовать.*

Похотять, *v. n. perf. rochychotac, poшmiac sich.*

Похрабриться, *v. n. perf. odzaczucь sich walecznoscia.*

Похрабрывать, *v. Похрабриться.*

Похрабрить, *v. n. perf. stac sich chrobym, walecznym.*

Похрапывать, *v. n. perf. ehrapac, rochrapuwac.*

Похрапть, *v. n. perf. rochrapiec. [scianaсkь.*

Похристиански, *adv. po chrze-*

Похристсоваться, *v. r. perf. powinzowac sobie wzajemnie Zmartwychwstania Pańskiego przez potrójne pocaowanie w twarz. [mac, pokulaс.*

Похромать, *v. n. perf. rochro-*

Похудьлый, -ая, -ое, *adj. schudzialy, zmierzniaty.*

Похудьть, *v. n. perf. schudnac, zmierzniec.*

Похудение, -я, *n. zganienie.*

Похулиль, -я, *m. ganiciel.*

Похулильница, -и, *f. ganicielka.*

Похулить, *v. a. perf. zganic, nierochwalic; -ся, v. p. byc zganionym.*

Похулка, -и, *f. zganienie.*

Похыривать, **Похырить**, *v. a. wykrediac, wykreslic, wymazywac, wymazac. [tnac.]*

Почарпать, *v. a. perf. podrapac; -ся, v. r. podrapac sich.*

Почарски, *adv. po carsku, po cesarsku.*

Почарствовать, *v. n. perf. byс cesarzem czas niejaki, pokrolowac. [tnac.]*

Почвьсти, *v. n. perf. rokwilь.*

Почверениться, *v. r. perf. seremonie, seregiele robiс.*

Почыгански, *adv. rochuganьskь.*

Почьдять, *v. a. perf. pocedzic.*

Почьлование, -я, *n. poca-*

Почьловать, *v. a. perf. poca-*

Почьлуть, -я, *m. pocalunek, Почьвывать, Почьвать, v. n. mlaskac, mlasnac, pomlaskiwac, smokac, smoknac.*

Почьрочно, *adv. czarkami, ilizankami.*

Почьсть, *adv. czьsto.*

Почьтле, -я, *n. poczynanie, zaczeсц, narozczenie, poczatek.*

Почьтокъ, -тъ, *m. 1. uprzadek, рсзек; 2. poczatek, poczecie, zaczeсц.*

Почьтый, -ая, -ое, *part. p. poczety, narozcety, zaczety, zapoczety. [chmьvatь.*

Почьть, *v. perf., v. sub: Почьтине, adv. compar. czьсцej.*

Почьча, -и, *f. grunt, ziemia twarda. [siaс.*

Почьчавиться, *v. r. perf. puznicь.*

Почьвенный, -ая, -ое, *adj. gruntowy, twarda ziemiс stanowiacy.*

Почьвовьчески, *adv. po ludzku. [rakter.*

Почьркъ, -а, *m. pismo, charakter.*

Почьривать, *v. a. poczerniac, romazywac.*

Почьривать, *v. a. perf. poczernic, rosmollic, pomazac; pokre- шlic; -ся, a) v. r. poczernic sich, rosmollic sich; б) v. p. byc poczernionym. [poczernialy.*

Почьривый, -ая, -ое, *adj. poczerny.*

Почьривать, *v. n. perf. poczernic, zozerniec.*

Почьрпало, -а, *n. czerpadio, czerpak, wьborek do czepiania.*

Почьрпанье, -я, *n. czepianie, branie.*

Почьрпать, **Почьрпуть**, *v. a. czerpac, naczerpac, naczerpnac, zaczerpnac; * czerpac, braс (np. z jakiego pisarza); -ся, v. p. byс czerpанym. [pac.]*

Почьрпать, *v. a. perf. poczernic, poczerniьть, v. Почьрпанье.*

Почьрпуть, -ся, *v. perf. rosmelcь, v. sub: Почьрпать, -ся.*

Почьрствивый, -ая, -ое, *adj. zozerzawialy (np. chleb).*

Почьрствать, *v. n. perf. zozerzawiac, czerstwym sich stac (jak np. chleb).*

Почьртовски, *adv. po czartowsku, po djabelsku.*

Почьсать, *v. a. perf. poczesac; -ся, v. r. poczesac sich.*

Почьствовать, *v. a. perf. kogь, uczec, uszanowac kogo.*

Почьчесть, -и, *f. czeszсц, zaszczyt; uszanowanie, uczeczenie; godnosц, dostojenstwo; okazywacь poczesci, czecic kogo.*

Почьчьсть, -ся, *v. perf., v. sub: Почьчьть, -ся (II).*

Почьчьвать, *v. a. rochczywac, podrapuwac.*

Почьчьтый, -ая, -ое, *adj. rochczenny, rochczenny, szanowny, honorowy, godny; почьчьтый член, czlonek honorowy.*

Почётъ, -а, *m.* uszanowanie, szacunek.

Почечка, -и, *f.* dim. pączek.

Почечный, -ая, -ое, *adj.* pęczny, pęczny, pęczny.

Почечуй, -я, *m.* Med., *v.* Горькой. [чечуйный].

Почечуйникъ, *v.* Горьць (почечуйный).
Почечуйный, -ая, -ое, *adj.*, *v.* Геморидальный; почечуйная трава, *v.* Горьць (почечуйный).

Почивальный, -ая, -ое, *adj.* sypialny; почивальный покой, sypialny pokoj, sypialnia.

Почивальная, -и, *f.* sypialnia, pokoj sypialny.

Почивание, -я, *n.* spanie, spoczynanie. [васъ].

Почивать, *v. n.* spać, spoczywać.

Почивающий, -ая, -ое, *part. p.*, Почивающій, -ая, -ое, *part. a.*

спросяужающу, одроспуюжающу; (*s. m.*) nieboszczak, *š. p.*; почиувший въ Богъ, в Богу одроспуюжающу.

Почивальникъ, -а, *m.* spoczynasz, spoczynajúcy.

Почивание, -я, *n.* spoczynanie, szacunanie, narozczunanie; *сfr.* Почётіе.

Починать, Почать, *v. a.* rozczunac, rozczunac, rozczunac, rozczunac, narozczunac, narozczunac; -ся, *сfr.* *v. r.* rozczunac się, rozczunac się, rozczunac się, rozczunac się, rozczunac się; *š.* *v. p.* być rozczunanym, rozczunanym, rozczunanym, rozczunanym, narozczunanym, narozczunanym.

Починение, Починивание, -я, *n.* narzawienie, narzawianie.

Починивать, Починить, *v. a.* narzawiac, narzawiac, gerazowac; -ся, *v. p.* być narzawianym, narzawianym; narzawiac się, narzawiac się, narzawiac się. [Починивать, -ся.]

Починить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Починка, -и, *f.* narzawianie, narzawienie, gerazasya, narzawa.

↑ Починокъ, -ика, *m.* rozczątek.

Починъ, -а, *m.* rozczątek.

Почистить, *v. a. perf.* rozczyszcic, przeczędzоdъ.

Почистка, -и, *f.* skrobanina, miejsce wyskrobane na papierze.

Почитай, *adv. pop.*, *v.* Почтій.

Почитание, -я, *n.* powazanie, szanowanie, szacunek.

Почитатель, -я, *m.* czciciel, wielbiciel, szanujúcy, powazajúcy.

Почитательница, -и, *f.* czcicielka, wielbicielka, powazajúca, szanujúca.

I. Почитать, Почтійть, *v. a.* czcić, szczcić, szanowac, rozczanowac, powazac; -ся, *v. p.* być powazanym, szanowanym.

II. Почитать, Почестъ, *v. a.* uważac (za co); -ся, *v. p.* być uważanym, uważanym (za co).

III. Почитать, *v. a. perf.* rozczuć.

Почить, *v. n. perf.* Eccl. *š.* rozczuć, sproszуwac, rozczuć; (*o* umarłym;) sproszуwac, leżeć.

Почихать, *v. n. perf.* pokichać.

Почка, -и, *f.* 1. pączek (drzewny); 2. nérka, néreczka.

Почковатый, -ая, -ое, *adj.* Miner. nérkowaty.

Почковать, *v. a.* (*v.* ogrodnicwie) wszczepić. [nérkowaty].

Почковидный, -ая, -ое, *adj.*

Почковый, -ая, -ое, *adj.* 1. nérkowy; 2. pączkowy, do pączka drzewnego należący.

Почта, -и, *f.* poczta; stacya, stójka; ѣхать по почтъ, jechać poczta; отнести письмо на почту, odnieść list na pocztę.

Почталіонъ, -а, *m.* postyilon.

Почтатекій, -ая, -ое, *adj.* pocztowy.

Почтатъ, -а, *m.* pocztant.

Почтарскій, -ая, -ое, *adj.* pocztarski, postyloński.

Почтарь, -я, *m.* pocztarz.

Почтдиректорскій, -ая, -ое, *adj.* do dyrektora poczt należący.

Почтдиректорша, -и, *f.* żona dyrektora poczt.

Почтдиректоръ, -а, *m.* dyrektor poczt.

Почтёние, -я, *n.* powazanie, uszanowanie, szacunek.

Почтённый, -ая, -ое, *adj.* szanowny, powazania godny.

Почтъ, *adv.* prawie, ledwie nie, bez mała, o włos. [ваніемъ].

Почтительно, *adv.* z uszanowaniem.

Почтительность, -и, *f.* powazanie, szacunek, poczeczność, uszanowanie.

Почтительный, -ая, -ое, *adj.* pocztenny, szanowny, powazany, pełen szacunku, uszanowania.

Почтить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Почтять, -ся (I).

Почтійстерскій, -ая, -ое, *adj.* pocztmistrzowski.

Почтійстерша, -и, *f.* żona pocztmistrza. [mistrz].

Почтійстеръ, -а, *m.* pocztmistrz.

Почто, *adv.* dla czego, dla jakіей przyczyny.

Почтовой, (-ій), -ая, -ое, *adj.* pocztowy. [сіе].

Почуствовать, -я, *n.* poczuć.

Почувствовать, *v. a. perf.* rozczuć.

Почудиться, *v. c. imper.* zdać się, przуwidzieć się. [tropić].

Почуть, *v. a. perf.* poczuć.

Почугать, *v. n. perf.* pokroczyć.

Почугивать, *v. n.* kroczyć, іść wolno. [ііс].

Почулить, *v. n. perf.* poszawować.

Почулить, *v. n. perf.* poszaleć.

Почурить, *v. n. perf.* poszperać, poszukać. [poruszycъ].

Почурать, *v. a. perf.* pochwiac.

Почурить, *v. a. perf.* zachwiac, wzruszyć; -ся, *v. r.* zachwiac się, wzruszyć się.

v. a. poruszac, poruszycъ; -ся, *v. r.* poruszac się, poruszycъ się.

↑ Пшевени, -ей, *f. pl.* & (†)

Пшеве, -а, *m.* banki, szeczki lubiane.

Пшештатъ, *v. n. perf.* poszperać.

Пшештовъ, *adv.* szperacъ.

Пшешственно, *adv.* szperegami.

Пшешвать, *v. a.* szycъ powoli, potochu. [сіе].

Пшівка, -и, *f.* szycіе, uszu-

Пшівни, *v. a.* Пшівени.

Пшійть, *v. a. perf.* poszuczъ.

Пшійть, -я, *n.* poszucie.

Пшійна, -и, *f.* clo, oplata.

↑ Пшійлиникъ, -а, *m.* celnik.

Пшійлиный, -ая, -ое, *adj.* celny, slowy, od cla. [trywialność].

Пшійлость, -и, *f.* gminność.

Пшійлы, -ая, -ое, *adj.* gminny, trywialny, pospolity; большій дуракъ, глупецъ pospolity.

Пшійтатъ, *v. a. perf.* poczerowacъ. [(po)czochy].

Пшійтывать, *v. a.* cerowacъ.

Пшійчно, *adv.* sztukami.

Пшійуть, *v. n. perf.* polajacъ, poburczecъ. [васъ].

Пшійуть, *v. n. perf.* poźartowacъ.

Пшійутскій, *adv.* po blazensku, po harlekińsku.

Пшійда, -и, *f.* ochrona, pofolgowanie, przebazzenie, litość, miłosierdzie.

Пшійдять, *v. a. perf.* ochronić, pofolgowacъ, przebazecъ, przepuścicъ, zlitowacъ się.

Пшійдять, Пшійженіе, -я, *n.* ochronienie, pofolgowanie, przebazzenie. [towsku].

Пшійгольскій, *adv.* po francuzsku.

Пшійгольть, *v. n. perf.* polecigantowacъ się, poruszycъ się.

Пшійкотать, *v. a. perf.* polecіть.

Пшійклять, *v. n. perf.* poklaskacъ językiemъ lub palcami.

Пшійкляние, -я, *n.* klaskanie językiemъ lub palcami.

Пшійклять, *v. n.* poklaskiwacъ językiemъ lub palcami.

Пшійненіе, -я, *n.* poszczenie.

Пшійнатъ, *v. a. perf.* poszczepacъ, rozszczepacъ.

Пшійнеть, -и, *f.* policzek, poгёбекъ, uderzenie w policzek; dacъ кому помёчину, wycіacъ кому policzek, dacъ кому w plapę.

Пшійпать, *v. a. perf.* poszczypacъ. [прувасъ].

Пшійпывать, *v. a.* poszczypувacъ.

Пшійпывать, *v. a. perf.* potomacъ.

Пшійпывать, *v. a. perf.* potomacъ.

Пшійдять, Пшійсть, *v. a.* zjadywacъ, zjeść, poześć; poteracъ, potześć; trawicъ, niszczyć, poniszczycъ.

Пшійденіе, -я, *n.* pozjadanie, zjedzenie.

Пшійдять, *v. n. perf.* pojeździć.

Пшійзда, -и, *f.* podróż, droga.

Пшійзда, -а, *m.* orszak, poczet.

Пшійзда, -а, *m.* odjazd, wyjazd.

Пшійжайлой, -аго, *z. m.* goniacъ, poslaniec.

Поѣзжатоѣ, -аго, *v. m.* towarszyszt oszaku.

Поѣсть, *v. a. perf.* pojeść; pojadac; *ii. v. sub.* Pojѣdatъ.

Поѣхать, *v. n. perf.* pojechać.

Поѣла, -и, *f.* poezya, gumotworstwo. [gzaminowac.]

Показаніюватѣ, *v. a. perf.* po-

poza, -и, *f.* poemat.

Поэтическій, -ая, -ое, *adj.*

poetycki, poetyczny.

Поэтъ, -а, *m.* poeta.

Поивитися, *v. perf.*, *v. sub.*

Показаніе. [pokazanie się.]

Поивленіе, -я, *n.* pojawienie.

Поивляться, Поивитися, *v. r.*

pojawiac się, pojawiać się, zjawiac

się, zjawić się, pokazywać się,

pokazać się.

Поивнитися, *v. n. perf.* ojaźnić

się, okocić się.

Поивдати, Поивденіе, *Eccl. sl.*,

v. Pojѣdatъ, Pojѣdenіе.

Поивровый, -ая, -ое, *adj.*

wielniany.

Поиврокъ, -рка, *m.* welna z

mlodego barana.

Поивсаніе, -я, *n.* opisywanie.

Поивсать, *v. a. perf.* opisać, opas-

ać, pas na kogo wkładać.

Поивсненіе, -я, *n.* objaśnienie,

wyjaśnienie.

Поивсникъ, -а, *m.* robiący lub

przedzający rasę, przegraski.

Поивснительный, -ая, -ое, *adj.*

objaśniający, wyjaśniający.

Поивснить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Поивснать, -ся.

Поивсница, -и, *f.* krzyż в cielo,

pacierze. [krzyżowy, pacierzowy.]

Поивсничий, -ая, -ое, *adj.*

Поивсной, (-ий), -ая, -ое, *adj.*

расову, до раса należący; по

рас; поивсной портрѣтъ,eriop-

сіе, biust; поивсній вана, в. По-

ивснана. [wyjaśnić.]

Поивснать, *v. n. perf.* pojaśnić,

Поивснать, Поивснить, *v. a.*

objaśniac, objaśnić, wyjaśniac,

wyjaśnić; -ся, *v. p.* być obja-

śnianym, objaśnionym, wyjaśnia-

nym, wyjaśnionym.

Поивсочъ, -ска, Поивсочекъ,

-чка, *m. dim.* pasek, pasieczek,

przegraszczka.

Поивсти, *Eccl. sl.*, *v.* Поивсть.

Поивтъ, -а, *m.* 1. pas, pasek;

поивтъ въ поивсе, ukion po ras;

2. prega, prządka; 3. pasmo gór;

4. *Geogr.* pas ziemi; поивтъ жар-

кій, (zona torrida), pas gorący;

5. *Artill.* obrączka (np. wylotowa).

Поивти, *v. a. perf.* *Eccl. sl.* wziąć,

pojąc, zając, zabrac.

Поивтіе, -я, *n.* wzięcie, pojęcie,

zajęcie, zabranie.

Поивба, Поивбаба, Поивба-

бунка, -и, *f.* grabka.

Правда, -и, *f.* prawda, istota;

ustawa, prawo, kodeks; Правда

Русская, księga ustaw W. Xięcia

Jaroslawa; говоритъ правду, mów-

ить правдѣ; въ правду, за прав-

ду, do prawdy, w istocie, w sa-

mej rzeczy; по правдѣ, по пра-

вдѣ; по правдѣ сказать, пра-

вдѣ mówiąc; ити по правдѣ,

справдливо postępowac; Ваша

павда, Panska prawda; Pan

masz правдѣ; что павда, то

павда, so prawda to prawda;

сказать кому ошуму правду,

szczegą правдѣ кому powiedziec;

сказать кому матку-павду, (те-

го или) ostro правдѣ кому по-

owiedziec, bez ogródki; tego ко-

му kapitulę wytrzeć; §. павда

по миру ходитъ, *v. sub.* Миръ.

Правдивость, -и, *f.* prawdzi-

wosc, rzetelnosc, poczciwosc,

szczerość.

Правдивый, -ая, -ое, *adj.* пра-

вдзиву, rzetelny, poczciwy,

szczery.

Правдо-любѣць, -бца, *m.* praw-

dolubca, miłośnik prawdy; -лю-

бийный, -ая, -ое, *adj.* prawdo-

lubny, lubiący правдѣ; -любца,

-и, *f.* prawdolubna, lubiąca пра-

вдѣ; -любіе, -я, *n.* prawdo-

podobność, prawdopodobień-

stwo; -подобный, -ая, -ое, *adj.*

prawdopodobny; -судіе, *Eccl. sl.*,

v. Правосудіе.

Правдѣха, -и, *s. c. pop.* uczciwa

osoba. [dliwy.]

Праведникъ, -а, *m.* sprawie-

дливца.

Праведница, -и, *f.* sprawie-

длїва. [wiennosc.]

Праведничество, -а, *n.* zba-

вненїя.

Праведничїи, -ья, -ье, *adj.*

справдливу, праву.

Праведность, -и, *f.* справе-

дливosc, poczciwosc.

Праведный, -ая, -ое, *adj.*

справдливу, праву, poczciwy,

blogosławiony.

Правѣдчикъ, *v.* Правѣтчикъ.

† Правѣкъ, -а, *m.* wymaganie

dlugów, exekucya, exakcya.

† Правѣтчикъ, -а, *m.* wyma-

gacz dlugów, exekutor, exaktor.

Правило, -а, *n.* reguła; пра-

видло; zasada; przepis; тройное

правило, *Mathem.* reguła trzech;

монашескія правила, reguły

klasztorne; правила Священнаго

Цисанїя, kanon pisma świętego.

Правило, -а, *n.* liniał; rudel,

stér; правило; *Artill.* kierownik,

дратѣк celowniczy; (*u mularzy*)

правило до wyprowadzania ścian

prosto; ogon (*u chartów*).

Правилье, -я, *n.* 1. правила

szewskie do bótów; 2. listwa do

wyciągania kornesów.

Правильникъ, -а, *m.* 1. *Eccl.*

ustawa kościelna, rytuał; *ii. v.*

Капобникъ; 2. *v.* Регуляторъ.

Правильность, -и, *f.* regular-

ność, foremność, porządek.

Правильный, -ая, -ое, *adj.*

regularny, przyzwoity, porządk,

foremny; правильная фигура,

Mathem. figura foremna; правиль-

ный глаголь, *Gramm.* słowo fo-

remne.

Правильный, -ая, -ое, *adj.*

linijalny; stęrowy, rudlowy;

правильныя перья у птицъ, pióra

stęrowe u ptaków.

Правильщикъ, -а, *m.* 1. stér-

nik, szornik; 2. woźnica.

Правильщикъ, -а, *m.* 1. kosto-

wpraw, ten co członki wywiechnięte

prostuje, wstawia, wprawia; *v.*

Kostoprawa.

Правіпа, -и, *f.* *Eccl. sl.* 1. пра-

во; 2. usprawiedliwienie, odwód

prawny.

Правитель, -я, *m.* rzadca, za-

radca; правитель канцеляри,

dyrektor kancelary; правитель

государства, rzadca, rejent Pa-

stwa. [cielka, rządczyna.]

Правительница, -и, *f.* рządzі-

тельственная; правительственная

комїссїя, Komisya Rządowa.

Правительство, -а, *n.* rząd,

рządzenie; zwierzchnosc, wysza

wladza.

Правительствованіе, -я, *n.*

рządzenie, sprawowanie rządu.

Правительствовать, *v. n.* рз-

адзіц, rząd sprawować.

Правительствующїи, -ая, -ое,

part. a. rządzący.

† Правити, *v. a.* 1. rządzić,

władac, sprawować rząd; uspra-

wiedliwїac; wykonywac, wypel-

niać; wprawiac, wprawic (*np.* no-

ге, реку wywiechniętą); -кора-

дѣмъ, стѣроваć okrѣтем; -ру-

дѣмъ, стѣроваć; -2. *v.* Взїоки-

вать (1).

Править, *v. a.* лошадыи, kie-

rowac końmi; *ii.* -бритымъ, obcia-

gac, ostrzyć brzytwy; -пеканїе

лїсты, przegladac arkusze wybite,

korrektę robić; -долги, exekwo-

wać dlugi.

Правленіе, -я, *n.* 1. вправле-

ніе członка wywiechniętego; 2.

обцїганіе, ostrzenie brzytwy; 3.

правленіе лошадыи, kierowanie,

powodzenie końmi.

Правленіе, -я, *n.* rząd (крайо-

вый); dyrekcya; губернское, -

рząd gubernialny.

Правнука, -и, *f.* prawnuczka.

Правнукъ, -а, *m.* prawnuk.

Правнучата, -ъ, *s. c. pl.* пра-

внучета. [wnuczka.]

Правнучекъ, -чка, *m. dim.* пра-

внучка, -и, *f. dim.* пра-

внучка.

Право, *adv.* правдивіе, szeze-

rze, istotnie, do prawdy; *v.* пра-

во, на право.

Право, -а, *n.* право, moc,

władza; ustawa, prawo; народ-

ное право, право narodowe;

уголовное право, право krymi-

nalne; правъ и привїлежїя

міщанскаго сословія, права miej-

skie.

Право-вѣдецъ, -дца, *m.* пра-

воznawca, prawnik; -вѣдство, -а,

Право-вѣдѣніе, -я, *n.* prawnictwo, prawnictwo, nauka prawa; -вѣрній, -я, *n.* prawowierność; -вѣрный, -я, -ое, *adj.* prawowierny; -вѣрство, *v.* Правовѣрїе; -дѣшнїе, -я, *n.* poszełstwo, szereg; -дѣшный, -я, -ое, *adj.* poszełny, szereg; -имслїе, -я, *n.* prawomyślność; -имслїщїй, -я, -ое, *adj.* prawomyślny; -писанїе, -я, *n.* prawopisanie, ortografia; -славїе, *v.* Православїе; Недѣля Православїя, pierwszy tydzień wielkiego postu; -славохристїанскїй, *v.* Православный; -славный, -я, -ое, *adj.* prawochwalny. **Правость**, -и, *f.* prawość, sprawiedliwość, szlachność. **Право-судїе**, -я, *n.* sprawiedliwość, szlachność; -судный, -ая, -ое, *adj.* sprawiedliwy, szlachny; -судство, *v.* Правосудїе. **Правотѣ**, -я, *f.* prawość. **Правотлюбивый**, -ая, -ое, *adj.* prawolubny. **Правотлюбїе**, -я, *n.* prawolubność. [гѣлка права. **Правнїя**, -я, *s. s. prop.* prawica. **Правнїй**, -я, -ое, *adj.* (prop. & *) prawy; sprawiedliwy; szereg, prawdzivy; czysty, niewinny; правая рука, прага гѣлка; *Mitt.* прага skrzydło. **Прагматичный**. **Прагматическїй**, -ая, -ое, *adj.* **Прагъ**, *Ecccl. sl.*, *v.* Порогъ. † **Правдїна**, -и, *f.* prawdziwość. **Правдїдовскїй**, -ая, -ое, *adj.* prawdziowski. [dek. **Правдїдушка**, -и, *m.* prawdziwa. **Правдїя**, -а, *m.* prawdziw. **Правдствениый**, *Ecccl. sl.*, *v.* **Правдичный**. **Правдство**, -а, **Правдствѣ**, -а, *n.* uroczyście, obchód solenny; święto. **Правдникъ**, -а, *m.* święto; uroczyście; царскїй правдникъ, *v.* Царскїй (день) правдникъ; правдникъ; свято над святїами, zmartwychwstanie Chrystusa Pana. [wanie, biesiadownia. **Правдичанїе**, -я, *n.* świętko. **Правдичать**, *v.* *n.* świętkować, biesiadować. **Правдическїй**, *v.* **Правдичный**. [święteczny. **Правдичный**, -ая, -ое, *adj.* **Правдо**, *adv.* próżno, nie potrzebując. **Правдованїе**, -я, *n.* obchód, obchodzenie (np. święta). **Правдователь**, -я, *m.* ten co jakъ uroczyście, свято jakie obchodzi. **Правдовать**, *v.* а. 1. świętkować, свято obchodzić; 2. próżnować. **Правнолюбѣць**, -ва, *m.* próżniak, próżniący, leniuch. **Правнолюбивый**, -ая, -ое, *adj.* lubiący próżnować, próżniący; próżniaki.

Правнолюбїе, -я, *n.* próżniactwo. **Правнолюбивый**, *v.* **Правнолюбивый**. [źniactwo. **Правнолюбство**, -а, *m.* próżniactwo. **Правнолюбствовать**, *v.* *n.* próżnować, próżniakiem być. **Правнословѣць**, -ва, *m.* próżnowca, gadula, rapla. **Правнословїть**, *v.* *n.* raplać, parłotać, bzdurzyć. **Правнословїе**, -я, *n.* próżniactwo, cześć słowa. **Правнословный**, -ая, -ое, *adj.* próżniactwowy, gadatliwy. **Правность**, -и, *f.* próżnowанїе, próżniactwo; §. правность есть мать пороковъ або правность ведеть къ поробѣни, próżniactwo jest źródłem wszystkich występków. **Правнохождѣніе**, *Ecccl. sl.*, **Правнохотѣніе**, *v.* **Правнохотѣтельство**. **Правнохотѣтельство**, -а, *n.* próżniactwo, próżnowанїе; tulанїе się, walczанїе się. **Правнохотѣющийся**, -ая, -ое, *adj.* walczący się, walczącym się, walczącym. **Правнохотѣць**, -дца, *m.* *Ecccl. sl.*, *v.* Тунейдѣць. **Правный**, -ая, -ое, *adj.* próżny, pusty; czezy; nadaremny; (o czasie:) wolny, swobodny; (o osobach:) próżny, próżniący, leniwy, gnuśny; правный словъ, próżно, cześć słowa. **Правельнї**, -и, *f.* farba bladzielona, błękitnozielonawa. **Практика**, -и, *f.* praktyka. **Практиковать**, *v.* *n.* praktykować, mieć praktykę. **Практикъ**, -а, *m.* praktyk. **Практическїй**, -ая, -ое, *adj.* praktyczny. [od prakmatki. **Пракатернїй**, -я, -ое, *adj.* **Пракатеръ**, -и, *f.* pramatka. **Прать**, *v.* Парожъ. **Пранїе**, -я, *n.* pranie. **Пратьецъ**, -тца, *m.* праоцїец; pierwszy rodzic; pierwszy przodek. **Праотѣческїй**, **Праотѣскїй**, -ая, -ое, *adj.* праоцowski, do pierwszego przodka należący. **Праотчїй**, *v.* **Праотѣческїй**, **Праотѣскїй**. **Праотчїскїй**. **Праотчїный**, -ая, -ое, *adj.* chorażwїану. **Праотчїкъ**, -а, *m.* choraży. **Праотчїца**, -и, *f.* chorażyца, żona chorażего. **Праотчїщїй**, -ья, -ье, *adj.* chorażowski, do chorażего należący. **Прапоръ**, -а, *m.* 1. choraгїевъ, (dim. choraгїевка), proporzec; 2. (†), choraгїевъ, kompania żołnierzy. **Прапрабаба**, -и, *f.* прапрабаба. [adj. прапраоцowski. **Прапрадѣдовскїй**, -ая, -ое, **Прапрадѣдъ**, -а, *m.* прапраоцїец.

Прапрацуръ, -а, *m.* ojciec прапрадїада.

Прагодїтель, -я, *m.* прагодїць; прагодїтели, pl. прагодїцїе.

Прагодїтелица, -и, *f.* прагодїцїца, прагодїцїелка.

Прагодїтельскїй, -ая, -ое, *adj.* прагодїцїелскї.

Праса, -и, *f.* prasa; праса виноградная, праса winniczna.

Прасовка, -и, *f.* (u Krauców:) prasulec. [ryb i mięsa.

Прасоль, -ы, *m.* przekupień **Прасїй**, *Ecccl. sl.*, *v.* **Празежъ**.

Прасъ, -а, *m.* *Bot.* (allium porrum), por.

Прати, *v.* а. *Ecccl. sl.* 1. deptać, tłoczyć nogami; 2. tłoczyć, ciśnieć, wyciskać; 3. międzyć, trzeć (leń, konopie); 4. prać; wyżyмаць (bieliznę); 5. przeć, napierać, opierać się, walczyć; *v.* **Противоборствовать**.

Прахъ, -а, *m.* proch, pył.

Прахениый, -ая, -ое, *adj.* do praczek należący; do prania należący; прахениый валякъ, kłójanка, pralnik; прахениая, -ої, *f.* pralnia, praczarnia.

Прахка, -и, *f.* praczka.

Праца, -и, *f.* praca.

Працникъ, -а, *m.* pracarz, pracnik. [prapracziowski.

Працурекїй, -ая, -ое, *adj.*

Працуръ, -и, *m.* prapracziad.

Пранїе, -а, *m.* **Праца**.

Прѣлагїй, -я, -ое, *adj.* przedobry, arcydobry.

Прѣлагїениый, -ая, -ое, *adj.* nader szczęśliwy.

Прѣбогатый, -ая, -ое, *adj.* przebogaty, nader bogaty.

Прѣборати, **Прѣбороти**, *Ecccl. sl.*, *v.* **Лоборать**.

Прѣвальнице, -а, *n.* *Ecccl. sl.* miejsce przebywania.

Прѣванїе, -я, *n.* przebywanїе, przemieszkanie, pobyt, bytność. [mieszkanie.

Прѣвѣтель, -я, *m.* *Ecccl. sl.*

Прѣвѣть, **Прѣвѣть**, *v.* *n.* przebywać, przebyć, pobyt, pozostać, pozostać, zostawać, zostać.

Прѣвѣслый, -ая, -ое, *adj.* arcywesoły, bardzo wesoły.

Прѣвзїити, *v.* *perf.*, *v.* *sub*: **Прѣвзїодїть**.

Прѣвзїодїть, **Прѣвзїодїць**, **Прѣвзїодїть**, *Ecccl. sl.*, *v.* **Перев...**

Прѣвзїодїть, -ся, *v.* **Прѣвзїодїть**, -ся.

Прѣвзїодїть, -ся, *v.* **Прѣвзїодїть**, -ся.

Прѣвзїодїть, *v.* **Прѣвзїодїть**. [zwycięzanie.

Прѣвзїодїть, -я, *n.* **Прѣвзїодїть**, **Прѣвзїодїць**, *v.* a. przewycięzać, przewyciężyć, przemaszać, przemóć, pokonać.

Прѣвзїодїть, -я, *n.* **Прѣвзїодїть**, **Прѣвзїодїць**, *v.* a. przewycięzać, przewyciężyć, przemaszać, przemóć, pokonać.

przeznaczonym, postanawianym, postanowionym.

Предоставить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Предоставлять, -ся.

Предоставление, -я, *n.* pozostawienie, zostawienie.

Предоставлять, Предоставить, *v. a.* pozostawiać, pozostawić, zostawiać, zostawić; - *vz* чь-либо распоряжение, отдавать, отдаć (или оставлять, оставлять) со до сужей dyspozycji; -ся, *v. p.* być pozostawianym, pozostawionym, zostawianym, zostawionym. [strzeżenie]

Предостережение, -я, *n.* предупреждение, -я, *m.* przestrzegacz, ostrzegający, napomniacz.

Предостережительный, -ая, -ое, *adj.* przestrzegający, ostrzegający, napominający.

Предостерегать, Предостеречь, *v. a.* przestrzegać, przestrzedz, ostrzegać, ostrzedz; -ся, *v. r.* strzedz się, ustrzedz się, ostrzegać się, ostrzedz się.

Предостережение, -я, *n.* przestrzeżenie, ostrzeżenie.

Предостеречь, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Предостерегать, -ся.

Предосторожно, *adv.* ostrożnie, przegornie.

Предосторожность, -и, *f.* ostrożność, przegornosc.

Предосторожный, -ая, -ое, *adj.* ostrożny, przegorny.

Предосудительность, -и, *f.* ohydność, haniebność.

Предосудительный, -ая, -ое, *adj.* ohydny, haniebny, krzywdzący, niegodziwy.

Предосудить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Предосуждать, -ся.

Предосуждать, Предосудить, *v. a.* hańbić, potępiać, potępić, krzywdzić, przeważać; -ся, *v. p.* być hańbionym, potępianym, krzywdzonym.

Предосуждение, -я, *n.* osądzenie, potępienie; hańba, ohyda, krzywda, niegodziwość.

Предохранение, -я, *n.* ochronienie, zachowanie od czego, zapobieżenie.

Предохранитель, -я, *m.* zapobiegający czemu.

Предохранительница, -и, *f.* zapobiegająca czemu.

Предохранительный, -ая, -ое, *adj.* ochraniający, zachowawczy, zachowujący od czego, zapobiegający czemu; предохранительное лекарство, lekarstwo chroniące, zachowujące od choroby.

Предохранить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Предохранять, -ся.

Предохранять, Предохранить, *v. a.* ochraniać, ochronić, zachowywać, zachować od czego, zapobiegać, zapobiedz czemu; przestrzegać, przestrzedz, ostrzegać, ostrzedz; -ся, *v. r.* ochraniać się, ochronić się, zachowy-

wać się, zachować się; *β)* *v. p.* być ochranianym, ochronionym, być zachowywanym, zachowanym.

Предошутить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Предошутять, -ся.

Предошутять, Предошутить, -ся, *v.* Предчувствовать, -ся. Предошутение, *v.* Предчувствие.

Предпёчек, *v.* Шесток.

Предписание, -я, *n.* przepisanie, przepis, polecenie, zalecenie.

Предписать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Предписывать, -ся.

Предписывание, -я, *n.* przepisywanie, polecenie, zalecenie.

Предписывать, Предписать, *v. a.* przepisywać, przepisać (co komu), polecać, polecić, zalecać, zalecić; -ся, *v. p.* być przepisywanym, przepisany. [górna]

Предплёче, -я, *n.* Anat. ramię.

Предплюсна, -ы, *f.* Anat. przyszwia, przednia część nogi.

Предполагать, Предположить, *v. a.* zamierzać, zamierzyć; przyrzucać, przypuścić, mniemac, domyslać się, sądzić; przeznaczać, przeznaczyć, postanawiać, postanowić; *β)* *v. p.* предполагать, а Богъ располагать, chlop strzela, а Pan Bóg kulę nieśle.

Предположение, -я, *n.* przyrządzenie, mniemanie, domysł, konjektura, zamiar, przedsięwzięcie.

Предположительный, -ая, -ое, *adj.* domniemalny, przyrzucaalny, na domniemaniach oparty, konjekturalny.

Предположить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Предполагать, -ся.

Предпоследний, -ая, -ое, *adj.* przedostatni.

Предоставить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Предоставлять, -ся.

Предоставление, -я, *n.* stawienie, postawienie (czego przed kim).

Предоставлять, Предоставить, *v. a.* stawiać, postawić (co przed kim), przedstawiać, przedstawić; -ся, *v. p.* być przedstawianym, przedstawionym.

Предпотошный, -ая, -ое, *adj.* przedpotowy; *v.* Дотопённыи. [sub: Предпочитать, -ся.

Предпочёсть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Предпочитание, -я, *n.* przenoszenie, przekładanie (czego nad co), dawanie pierwszeństwa.

Предпочитать, Предпочесть, *v. a.* przenosić, przenięść, przekładać co nad co, dawać, dąć pierwszeństwo; -ся, *v. p.* być przenoszonym nad co.

Предпочтение, -я, *n.* pierwszeństwo, wyższosc.

Предпочтительно, *adv.* przynosząc co nad co, przedewszystkiem, nadewszystko.

Предпочтительность, -и, *f.* pierwszeństwo, wyższosc.

Предпочтительный, -ая, -ое, *adj.* zasługujący na pierwszeństwo, wyższy. [siębranie]

Предприимчивие, -я, *n.* przed-

Предприимчивый, Предприимчивать, *v. a.* przedsiębrać, przedsięwziąć; -ся, *v. p.* być przedsięwziętym. [sięwzięcie]

Предпринять, -я, *n.* przed-

Предпринять, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Предпринимать, -ся.

Предпринимать, -ся, *Eccl. sl.*, *v.* Предпринимать, -ся.

Предприимчивость, -и, *f.* przedsięwzięczosc, odwaga, podejmująca się śmiałość.

Предприимчивый, -ая, -ое, *adj.* przedsięwzięczy, przedsięwzięczy, odważny, śmiały.

Предприять, -я, *n.* przedsięwzięcie, postanowienie, umyślenie, zamiar.

Предпрять, -ся, *Eccl. sl.*, *v.* Предпринять, -ся.

Предпринять, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Предпринимать, -ся.

Предраасудокъ, -деа, *m.* przesąd, uprzedzenie.

Предраасуждение, -я, *n.* przesąd, uprzedzenie.

Предраћи, *perf.*, *v.* Предраћти.

Предраќанье, Предраќать, *v.* Предсказывание, Предсказывать. [ше]

Предраќение, *v.* Предсказание.

Предраќать, *v.* Предсказывать.

Предсказание, -я, *n.* przewiedzenie, przewiednia, procentwo; wróżba.

Предсказатель, -я, *m.* przewiadacz przyszłych rzeczy, prorok.

Предсказательница, -и, *f.* przewiadaczka przyszłych rzeczy, prorokini.

Предсказать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Предсказывать, -ся.

Предсказывание, -я, *n.* przewiadanie przyszłych rzeczy, prorokowanie; *сfr.* Предсказание.

Предсказывать, Предсказать, *v. a.* przewiadacъ, prorokować; -ся, *v. p.* być przewiadanym, przewiedzionym.

Предсказье, *v.* Предсказание.

Предсмертный, -ая, -ое, *adj.* przedśmierciowy, śmierć porządający; przedśmiertna борьба, pasowanie się ze śmiercią, konanie.

Предстать, Предстать, *v. p.* stawacъ, stać, stanacъ, stawić się przed kim. [stnik; reprezentant.]

Представитель, -я, *m.* namiestnik.

Представительство, -я, *n.* namiestnictwo; reprezentacja.

Представить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Представлять, -ся.

Представление, -я, *n.* przedstawienie, wystawienie, okazanie; przedstawienie, raport na piśmie; - доказательствъ, okazanie dowodów.

- Предъявитель, -я, *т. okaziciel*. [okazicielka].
 Предъявительница, -и, *ж.*
 Предъявительный, -ая, -ое, *adj.* okazalny, od okazania.
 Предъявить, -ся, *в. perf.*, *в. sub:* Предъявлять, -ся.
 Предъявление, -я, *п. okazanie*.
 Предъявлять, Предъявить, *в. а.* okazуwac, okazać; -ся, *в. р.* być okazуwanym, okazуwam.
 Предъяль, -а, *т. granica, kres, obręb;* okolica, obwód, meta, kres, koniec; * udział, los, przeznaczenie; * *в.* Выходить (изъ предъяльв, etc.).
 Предъяльный, -ая, -ое, *adj.* graniczny, za granicę służący, pograniczny.
 Предъяльный, -а, *т. następca;* dziedzic, biorycz, następek aradkiem; następnik, następa po kim w obowiązku. [dziedziczka].
 Предъяница, -и, *ж.* następczyni, Предъяничество, -а, *п.* następstwo, dziedzictwo.
 Предъянчий, -ья, -ье, *adj.* następny, dziedziczny. [naturalność].
 Преественность, -и, *ж.* nad-Prеественный, -ая, -ое, *adj.* nadnaturalny. [pierwsię].
 Прѣжде, *adv.* wprzód, naprzód.
 Прѣждественно, *adv.* przed-czasowie; przed czasem.
 Прѣждовременность, -и, *ж.* zawczesność.
 Прѣждовременный, -ая, -ое, *adj.* przedczasowy, zawczesny.
 Прѣждоосвященный, -ая, -ое, *adj.* wprzód pobłogosławiony, poświęcony, pierwsię poświęcony; przed-сволаченая obłdina, msza św. Grzegorza w wielkim poście odprawiana. [ni].
 Прѣждній, *Есcl. sl.*, *в.* Прѣжъ-Прѣже, Прѣжъ, *в.* Прѣжде.
 Прѣженременный, -ая, -ое, *adj.* z dawnych czasów.
 Прѣжній, -я, -е, *adj.* pierw-szy, poprzedni, dawny.
 Прѣзидентскій, -ая, -ое, *adj.* prezyden(t)ski. [тельство].
 Прѣзидентство, *в.* Предсѣда-Прѣзидентъ, -а, *т.* prezydent, prezes. [мова].
 Прѣнизйти, *в. п. perf.* przeci-Prѣнизити, -я, *п.* pogardzanie.
 Прѣзиратель, -я, *т.* pogardziciel, wzgardziciel.
 Прѣзирательница, -и, *ж.* pogardzicielka.
 Прѣзирать, Прѣзиръть, *в. а.* pogardzać, pogardzić, lekce со-ваżyć, niezważać, niezwrócić на со uwagi; -ся, *в. р.* być pogardzаным, pogardzonym, wzgardzаным, wzgardzonym.
 Прѣзой, (-ый), -ая, -ое, *adj.* bardzo ży. [забривый].
 Прѣзривый, *Есcl. sl.*, *в.* Про-Прѣзривость, -и, *ж.* pogardli-wość, hardość, duma.
 Прѣзривый, -ая, -ое, *adj.* pogardliwy, hardy, dumny, pyzny.
 Презорникъ, -а, *т.* *Есcl. sl.*, *в.* Презиртель. [руча].
 Презорство, -а, *п.* pogarda, Презорствовать, *в. п.* *Есcl. sl.* pogardzać.
 Презоръть, -а, *т.* *Есcl. sl.*, *в.* Забръть (1), Забрътне & Пре-збръство. [ciel, wzgardziciel].
 Презиратель, -я, *т.* pogardziciel.
 Презирательница, -и, *ж.* pogardzicielka, wzgardzicielka.
 Презирательно, *adv.* z pogarda, pogardliwie. [gardliwość; ohuda].
 Презирательность, -и, *ж.* po-зирательный, -ая, -ое, *adj.* pogardliwy, ohudny, szkaradny.
 Презирание, -я, *п.* pogarda, wzgarda.
 Презириво, *в.* Презиртельно.
 Презиривый, -ая, -ое, *adj.* 1. pogardzony, wzgardzony; 2. pogardliwy. [Прѣзирать, -ся].
 Презиръть, -ся, *в. perf.*, *в. sub:* Презиръсь, -а, *т.* prezes, prezydent.
 Презрительный, -ая, -ое, *adj.* *Есcl. sl.* ogromny, niezmierny.
 Презривати, Презривати, *Есcl. sl.*, *в.* Презриволовать.
 Презривотокъ, -тка, *т.* zbytek, obfitość.
 Презривоточество, Презривоточество, *Есcl. sl.*, *в.* Презривотокъ. [и], *в.* Презриволовать.
 Презривоточествовати, *Есcl.* Презривоточный, *в.* Презривоточный. [в. Презриволовать].
 Презривостовать, *Есcl. sl.*, Презривиле, -я, *п.* obfitość wielka w со.
 Презриволовать, *в. п.* тѣмъ, obfitować w со bardzo.
 Презривильный, -ая, -ое, *adj.* bardzo obfity w со. [przewyborny].
 Презривый, -ая, -ое, *adj.* Презривство, -а, *п.* *Есcl. sl.* wульзość, wielka doskonałość.
 Презривый, -ая, -ое, *adj.* bardzo piękny; przepyszny, war-ниаły, okazały.
 Презривственно, *adv.* szcze-гольние, nadewszystko, przenoząc со nad со.
 Презривственый, -ая, -ое, *adj.* przewyborny, doskonały.
 Презривство, -а, *п.* pierw-zeństwo, prym, wyższość, zaszczyt; oddać кому презривство прѣдъ другими, dać кому pierw-zeństwo; право презривства, право pierwzeństwa.
 Презривствовать, *в. п.* прѣдъ тѣмъ, тѣмъ, mieć pierwzeńство, wyższość, przewyżzać.
 Презривие, Презривти, *Есcl. sl.*, *в.* Презривство, Презрив-ствовать.
 Презриводный, -я, -е, *adj.* podziemny; пренсидняя, -ей, *с. ж.* & пренсидняя зешя, *Есcl. sl.* piekło, tartar, ад.
 Прѣсь-курантъ, -а, *т.* prejs-курант, spis targów. [дуть].
 Прѣйти, *в. perf.*, *в. sub:* Прѣхо-

Прѣйти, -я, *п.* *Есcl. sl.* przejście.
 Прѣка, -и, *ж.* *Есcl. sl.* 1. oróг, odór, wópr, przeciwienatwo; 2. sprzeżka, wpróг.

Прѣкапривный, -ая, -ое, *adj.* karpydry, uparty, uporzeczywy.

Прѣкислый, -ая, -ое, *adj.* przekwasiały. [ciwny].

Прѣкій, -ая, -ое, *adj.* прѣ-Прѣкладати, *Есcl. sl.*, *в.* Переводить.

Прѣклонение, -я, *п.* nakłonie-nie, zgłecie; * namówienie, nakłócenie.

Прѣклонити & Прѣклонить, -ся, *в. perf.*, *в. sub:* Прѣкло-нати, -ся.

Прѣклонность, -и, *ж.* skłon-ność, namiętność, giętkość; -лтъ, wiek podeszły, starość.

Прѣклонный, -ая, -ое, *adj.* skłonny, łatwo nakłaniający się do czego; прѣклонный лтъ, wiek podeszły.

Прѣклонати & Прѣклонять, Прѣклонити & Прѣклонить, *в. а.* nakłaniać, nakłonić, nachylać, nachylić, pochylić, zginać, zgłąć; poruszać, poruzyć, wzruszać, wzruszyć; -ся, *в. р.* & *п.* schylać się, schylić się, nachylać się, nachylić się, zginać się, zgłąć się; nakłaniać się, nakłonić się; wzruszać się, wzruszyć się; być wzruszаным, wzruszonym, etc.

Прѣлтъ, -а, *т.* *Есcl. sl.* przegród; i: źba ciepła.

Прѣкорзление, Прѣкорялтъ, *Есcl. sl.*, *в.* Прокорал...

Прѣкоръчивый, *Есcl. sl.*, *в.* Пре-кословный. [сіę, przeczucie].

Прѣкословить, *в. п.* sprzeciwiać.

Прѣкословіе, -я, *п.* sprze-циwość, sprzeżka, przeciwienatwo.

Прѣкословление, -я, *п.* sprze-циwanie się. [ciwny].

Прѣкословникъ, -а, *т.* sprze-циковница, -и, *ж.* sprze-циwnica.

Прѣкословный, -ая, -ое, *adj.* sprzeциwy, sprzeциwający się, przeozliwy.

Прѣкрасно, *adv.* bardzo pię-ownie, ładnie, wysmienicie, cudnie.

Прѣрасный, -ая, -ое, *adj.* bardzo pięкny, ładny, wysmien-ity, cudny.

Прѣкратить, -ся, *в. perf.*, *в. sub:* Прѣкратять, -ся.

Прѣкратять, Прѣкратить, *в. а.* przegrywac, przegwać, wstrzy-муwać, wstrzymać, krócić, skró-cić, kończyć, skończyć, porzucić, zaniechać; прѣкратить рѣчь, skończyć mowę; -ся, а) *в. р.* przegrywać się, przegwać się, zrywać się, kończyć się; б) *в. р.* być przegrywanym, przeg-rywаным, zaniechanym.

Прѣкратление, -я, *п.* przegwa-nie, zaprzestanie, zakończenie, zaniechanie. [Прѣкреститься].

Прѣкреститься, *Есcl. sl.*, *в.* Вопреки.

Прѣкы, *Есcl. sl.*, *в.* Вопреки.

Прелага́тай, -я, *т. Eccl. sl.*
v. Лазутчикъ. [Перел....

Прелага́ти, -ся, *Eccl. sl.*, v.
Прелѣгній, -ая, -ое, *adj.* bar-
dzo lekki, łatwy.

Прелестникъ, -а, *т. zwodnik*,
zwodziciel, balamutnik; piękny
męszczyzna.

Прелестница, -и, *f. zwodnica*,
zwodzicielka, balamutnica; pię-
kna kobieta. [bność.

Прелестность, -и, *f. powa-*
Прелестный, -ая, -ое, *adj.*
powabny, ładzący, zwodliwy, ma-
niący, porągający, zachwycający.

Прелестъ, -и, *f. powab*, pię-
knosc; * chętnosc, podstęp.

Прелетѣти, *Eccl. sl.*, v. Пере-
летѣть.

† Прелѣтъ, v. Предисловіе.

Преложѣніе, -я, *п. przeloże-
nie*, przedstawienie; * przemienie-
nie, przemiana, obrócenie w co;
przełożenie, przekład, przetłuma-
czenie. [Переложить, -ся.

Преложить, -ся, *Eccl. sl.*, v.
Преломить, -ся, *v. perf.*, v.
sub: Преломлять, -ся.

Преломлѣніе, -я, *п. złamanie*,
przełamanie; преломлѣніе лучей
свѣта, преломлѣніе слонечныхъ
лучей, *Opt.* złamanie się promieni
sloniecznych.

Преломлять, Преломить, *v. a.*
łamać, złamywać, złamać, przeła-
mywać, przelamać; -ся, *a) v. r.*
łamać się, złamać się, przelamać
się; *б) v. p.* być łamanym, zlamany-
m, przelamanym.

Прельститель, -я, *т. zwodzic-
iel*, ludziciel, kusiciel.

Прельстительница, -и, *f. zwodzic-
ielka*, ludzicielka, kusicielka.

Прельстительный, -ая, -ое,
adj. powabny.

Прельстить, -ся, *v. perf.*, v.
sub: Прельщать, -ся.

Прельщать, Прельстить, *v. a.*
zajmować, zająć, zachwycać, za-
chwyć kogo; pobudzać, pobu-
dzić, podlegać, kusić; ludzi;
zwodzić, uwodzić; -ся, *v. p.* być
zwozonym, mamlonym, ludzo-
nym; ludzi się, uwodzić się,
zajmować się, zająć się, zachwy-
cać się, zachwyć się.

Прельщеніе, -я, *п. namienie*,
otamienie, złudzenie, uwiędze-
nie. [ществовать.

Прельщствовать, v. Преня-

Прелюбодѣецъ, -я, *т. cudzo-
любдѣй*, -я, *т. cudzołoznik*.

Прелюбодѣйка, -и, *f. cudzo-
любіца*. [любодѣствовать.

Прелюбодѣичинать, v. Пре-

Прелюбодѣичный, -ая, -ое, *adj.*
cudzołozny.

Прелюбодѣивственный, -ая,
-ое, *adj.* cudzołozny.

Прелюбодѣиво, -а, *п. cu-
dzołoztwo*.

Прелюбодѣивствовать, *v. п.*
cudzołozuć.

Прелюбодѣйца, -и, *f. Eccl. sl.*
cudzołoznica.

Прелюбодѣичиць, -а, *т. Eccl. sl.*
dziecię w cudzołoztwie splo-
dzone. [дѣйство.

Прелюбодѣіе, v. Прелюбо-

Прелюбодѣяти, *Eccl. sl.*, v.
Прелюбодѣивствовать.

Прелюбы, *v. f. indecl. Eccl. sl.*
cudzołoztwo.

Прелюдія, *v. f. Muз.* prelu-
дya, przegrywanie, przegawka.

Премѣдленіе, *Eccl. sl.*, v. Про-
мѣдлѣніе.

Премѣдлити, *perf.*, Премѣдла-
ти, *Eccl. sl.*, v. Промѣдлывать.

Премилосѣрдный, -ая, -ое, *adj.*
najmilosierniejczy.

Преминовать & Преминуть,
v. п. perf. przeminać; * omieszczać,
ominać, chybić, zaniedbać, za-
niechać; не преминуть, nie omie-
szkać.

Прѣнія, -я, *f. nagroda*, пры-
ма; premia, opłata za assekuracyę.

Прѣнорій, -ая, -ое, *adj.* bar-
dzo wielki, zbytni.

Прѣноріо, *adv.* bardzo wiele,
zbytnio. [мноство.

Прѣножество, -а, *п. wielkie*
Прѣногати, *Eccl. sl.*, v. Пере-
ногати. [лочь.

Прѣносий, *Eccl. sl.*, v. Пере-
прѣнодрость, -и, *f. mądrość*.

Прѣноудный, -ая, -ое, *adj.*
przemądry.

Прѣвѣна, Прѣвѣніе, v. Пре-
вѣнить, Прѣвѣнать, -ся, v. Пре-
рем... [dbalec, pogardziciel.

Прѣвѣрегатель, -я, *т. nie-*
Прѣвѣрегательница, -и, *f.*
niezbajaca o co, pogardzicielka.

Прѣвѣрегать, Прѣвѣрѣчь,
v. a. lekce ważyć co, niebać,
zaniedbać, nie stać o co, pogar-
dzać czѣm. [da, zaniedbanie.

Прѣвѣреженіе, -я, *п. pogar-*
Прѣвѣрѣчь, -ся, *v. perf.*, v.
sub: Прѣвѣрегать, -ся.

Прѣвѣгодный, -ая, -ое, *adj.*
nie wart, ladaco; - челоуцьк,
niegodnik, lajdak, ladaco, nie

Прѣвѣ, v. Прѣвѣ. [wart.
Прѣвѣдний, -ая, -ое, *adj.*
krzywdzący.

Прѣвѣданіе, -я, *п. najwyższa*
władza. [wyższą władzę.

Прѣвѣдять, v. *п. mieć naj-*
Прѣвѣражать, Прѣвѣражить,
v. a. przeobrażać, przeobrazić,
przemieniać, przemienić; -ся,
a) v. r. przeobrażać się, przeobra-
zić się, przemieniać się, przemienić
się; *б) v. p.* być przeobrażanym,
przeobrażonym, przemienianym,
przemienionym.

Прѣвѣраженіе, -я, *п. Eccl. sl.*
przeobrażenie, przemienienie;
Прѣвѣраженіе Господне, święto
przemienienia Pańskiego.

Прѣвѣражитель, v. Преобра-
зователь.

Прѣвѣражить, -ся, *v. perf.*, v.
sub: Преобразовать, -ся.

Преобразованіе, -я, *п. prze-
mianienie*, przetwarzanie.

Преобразователь, -я, *т. prze-
mieniacz*, georganizator.

Преобразовательный, -ая, -ое,
adj. przemieniaczący, przetwarza-
jący.

Преобразовывать, Преобра-
зовать, *v. a.* przeobrażać, prze-
obrazić, przemieniać, przemienić;
poprawiać, poprawić co, zaprowa-
dzać, zarządzać ulepszenie,
reformować; -ся, *v. p.* być prze-
mianianym, przemienionym, etc.

Преобразить, -ся, v. Превра-
тить, -ся.

Преобращать, -ся, v. Превра-
щать, -ся. [цѣнле.

Преобразненіе, v. Превра-
Preogorчительный, -ая, -ое,
adj. bardzo zasmucający, bardzo
smutny.

Преогорщенный, -ая, -ое, *adj.*
bardzo wielki, ogromny.

Преодолѣвать, Преодолѣть,
v. a. przewyczuć, przewyczu-
żyć, przemagać, przemódz; po-
skromić, poskromić, pokonywać,
pokonać; -ся, *v. p.* być prze-
wyczułanym, przewyczułonym,
etc. [cłęzenie, pokonanie.

Преодолѣніе, -я, *п. przewy-*
Преодолѣть, -ся, *v. perf.*, v.
sub: Преодолѣвать, -ся.

Преосвѣщенный, -ая, -ое,
Преосвѣщеннѣйшій, -ая, -ое,
adj. przewielebny.

Преосвѣщенство, -а, *п. (tytu-
łowi dyskupi:)* przewielebność.

Препинаніе, -я, *п. przeska-
dzanie*, wstrzymywanie; знакъ
препинанія, *Gramm.* znak prze-
stankowy.

Препинатель, -я, *т. prze-
szkodziciel*, przeciwnik.

Препинательный знакъ, *т.*
Gramm. znak przestankowy.

Препинати, Препнати, *v. p.*
пинать; 2. *fig.* przeszkadzać,
przeszkodzić, wstrzymywać,
wstrzymać, niedopuszczać, niedo-
puścić; -ся, *v. p.* być przeska-
dzanym, przeszkodzonym, wstrzy-
mywanym, wstrzymanym, niedo-
puszczanym, niedopuszczonym.

Препираніе, -я, *п. zbiecie* (*np.*
dowodów, przeciwnika), odparcie
dowodne, odwód prawny, odpar-
cie zarzutów.

Препиратель, -я, *т. przeko-
nuвачъ*, zbijający jakie dowody.

Препирати, Препрнати, *v. a.*
Eccl. sl. przekonywać, przekonać
kogo, zbijać, zbić jakie dowody;
-ся, *v. r.* sprzeczać się, spór
wieść, dysputować.

Препитывать, Препитать,
Eccl. sl., v. Prokarliвать.

Препнути, -ся, *v. perf. setef.*,
v. sub: Препинати, -ся.

Преподаніе, -я, *п. dawanie*
nauki jakieg, nauczenie. [czyciel.

Преподатель, -я, *т. dau-*

Прибивать, Прибить, *v. a.* przybijać, przybić; (pędem wody lub siłą wiatru) zapędzić, obalić; -ся, *v. r.* przywlec się, przuciągnąć się; przywuknąć do bicia, stać się nieuczulym na bicie.

Прибивка, -и, *f.* przybijanie, przybicie.

Прибивой, (-ый), -ья, -бе, *adj.* łatwy do przybijania; *ii. v.* Прибывный. [Лобца]

Прибивец, -хца, *v. Pri-* Прибиральщик, -а, *m.*, Прибиральщица, -и, *f.* zbieracz, sprzątaacz, zbieraczka, sprzątaaczka.

Прибирание, -я, *n.* zbieranie, sprzątanie; dobieranie.

Прибиратель, Прибирательница, *v. Прибиральщикъ, Прибиральщица.*

Прибрать, Прибратъ, *v. a.* zbierać, zebrać, sprzątać, sprzątnąć, uprzątać, uprzątnąć, uprządkować; dobierać, dobrać, przybierać, przybrać, zabierać, zabrać; Богъ егѣ прибралъ, Bóg go zabrał; -ся, *v. r.* ubierać się, ubrać się, stroić się; starać się o co, dubać na co; - в. *г. дѣмъ, порządковца, uprzątać.*

Прибрѣха, -и, *a. c.* osoba co wszystko bierze, zabiera, (co jej pod rękę popadnie).

Прибитие, -я, *n.* przybicie (gwoździami, do brzegu lub do ładu).

Прибить, *v. a. perf.* przybić (gwoździami, do brzegu lub do ładu), zbić, wybić; *ii. v. sub:* Прибивать.

Приближать, Приблизить, *v. a.* przybliżać, przybliżyć, zbliżać, zbliżyć; -ся, *v. r.* przybliżać się, przybliżyć się, zbliżać się, zbliżyć się. [Зеніе, зближеніе.]

Приближеніе, -я, *n.* przybliżenie, zbliżenie; -и, *f.* bliskość. [приблизіюны, близкі.]

Приближенность, -ая, -ое, *adj.* Przyblizitelno, *adv.* przez przybliżenie. [ближеніе.]

Приближительность, -и, *f.* przyblizitelnyj, -ая, -ое, *adj.* tachowany, wzięty przez przybliżenie.

Приближить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Приближать, -ся.

Приобрать, Приобретить, *v. a.* czynić, uczynić śmiałym, odważnym; -ся, *v. r.* okazać się, okazać się śmiałym, odważnym.

Прибой, -я, *m.* miejsce brzegu o które zawsze woda bije; wszystko to co woda falami na brzeg wyrzuca; *ii. v.* Прибѣна.

Прибѣна, -и, *f.* deska przybita, przybitka.

Прибойникъ, -а, *m.* Artill. atapel, przybojniki.

Прибойный, -ая, -ое, *adj.* mogący być przybitym, przybitym; (o wiatrze) do brzegu przycierający, pędzący. [Прибой.]

Прибоище, -а, *n. Eccl. sl.*, *v.* Приболотный, -ая, -ое, *adj.*

przybitny, przy biotach będący.

Приболоть, -я, *n.* przyblocie, miejsce przy biotach, przy bagnach.

Приболтать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Приболтывать, -ся.

Приболтка, *v.* Подболтка.

Приборка, -и, *f.* uporzządzenie, porządek (np. w domu), uprzątnienie. [мычка.]

Приборникъ, -а, *m.*, *v. От-* Приборный, -ая, -ое, *adj.* przyborny, porządkowy; przyborny, przybrany, dobrany; приборный ключъ, *v.* Отмычка.

Приборчивость, -я, *f.* porządność, porządek. [porządny.]

Приборчивый, -ая, -ое, *adj.*

Приборъ, -а, *m.* przybór, przybór; sprzęt; nakrycie stołowe; столякъ nakrýtъ на дѣсять приборъ, stół nakryty na dziesięć (nakryć или) osób; химический приборъ, aparat chemiczny.

Прибѣчиваться, Прибѣчиваться, *v.* Подбѣчен....

Прибрание, -я, *n.* sprzątnienie, uprzątnienie, zebrańie.

Прибрѣсываніе, -я, *n.* przyrzucańie, dorzucanie.

Прибрѣсывать, Прибрѣсить, *v. a.* przyrzucać, przgucić, dorzucać, dorzucić (co do czego); -ся, *v. r.* być przyrzuconym, przgucionym, dorzucanym, dorzuczonym.

Прибрѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Прибрѣтать, -ся.

Прибрѣже, Прибрѣжье, -я, *n.* przybrzeże, nadbrzeże.

Прибрѣжница, *v.* Береговка.

Прибрѣжный, -ая, -ое, *adj.* przybrzeżny, nadbrzeżny.

Прибрѣсить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Прибрѣсывать, -ся.

Прибываніе, -я, *n.* przybywanie, przyjechanie zkąd, dokąd; przypuszczanie się.

Прибывать, Прибыть, *v. n.* przybywać, przybyć zkąd, dokąd, przyjechać, przyjechać, przybierać, przybrać, przypuszczać się; вода въ рѣкѣ прибываетъ, woda w rzece przybiera.

Прибылой, (-ый), -ья, -бе, *adj.* przybyły, przysły.

Прибыль, -и, *f.* przybytek, zysk, korzyść, przybucie, powiększenie; вода идѣтъ на прибыль, woda przybiera.

Прибыльннй, -ья, -бе, *adj.* korzystny, zyskowy.

Прибыльца, -и, *f.* zyszek, mała korzyść. [zkąd, dokąd.]

Прибытие, -я, *n.* przybucie

Прибытокъ, -тка, *m.*, Прибыточекъ, -чек, *m. dim.* przybytek, korzyść, zysk, profit.

Прибыточный, -ая, -ое, *adj.* korzystny, zyskowy.

Прибывать, *v. perf.*, *v. sub:* Прибывать, [ганіе.]

Прибываніе, -я, *n.* przybie-

anie. Прибывать, Прибывать, *v. n.* przybiegać, przybiegać, przybiegnąć, przybiegnąć.

II. Прибывать, Прибывать, *v. n.* къ кому, uciekać się, udawać się do kogo o pomoc, etc.

Прибывать, *v. perf.*, *v. sub:* Прибывать (II).

Прибываніе, -я, *n.* przybieżenie, przybiegnięcie.

Прибывать, *v. perf.*, *v. sub:* Прибывать (I).

Прибывище, -а, *n.* ucieczka, obrona; przytułek, schronienie.

Привада, -и, *f.* przyuczenie, नेता, powęta, powab.

Привадить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Приваживать, -ся.

Приважение, Приваживание, -я, *n.* przyuczanie, przyuczanie; przywabianie, przywabianie.

Приваживать, Привадить, *v. a.* przyuczając, przyuczając; oswajac, oswoić, przywabiac, przywabiac, przyuczać, przyuczać; -ся, *v. r.* przyuczając się, przyuczając się, przywuknąć; β) *v. p.* być przyuczajonym, przyuczajonym.

Приваленіе, Приваливаніе, -я, *n.* przywalenie, przywalanie; przybleie, przybijanie do ładu.

Привалывать, Привалить, *v. a.* & *n.* przywalać, przywalić, przytaczać, przytaczać; przybić, przybić do ładu, przylpnąć do brzegu; (o wodzie) zgromadzić się, zbierać się, zbierać się, zbierać się; (o bydłe) zierać się, rześć się, zwałć się; (o ludziach) przyjąć, zwałć się; -ся, *v. r.* przywalać się, przywalać się; β) *v. r.* przywalać się, przywalać się, powalić się przy czym, położyć się przy czym.

Приваль, -а, *m.* 1. przybleie do ładu; 2. wrocznek, wtychnienie; бытъ на привалѣ, wrocznyk, wrocznyk, wrocznyk.

Привальное, -ого, *a. n.* kotłocowe, plata od przybleia do ładu.

Привареніе, Привариваніе, -я, *n.* 1. przygotowanie, przygotowywanie, dogotowanie, dogotowywanie; 2. przyzwejsowanie.

Приваривать, Приварить, *v. a.* 1. przygotować, przygotować, dogotować, dogotować; 2. przyzwejsować, zaszwejsować, przyłować; -ся, *v. p.* 1. być przy-, do-gotowywanym, -gotowywanym; 2. być przyzwejsowywanym, przyłowanym. [w garnku.]

Приварина, -и, *f.* przywara

Приварить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Приваривать, -ся.

Приварка, -и, *f.* 1. *v.* Привариваніе; 2. dogotowanego co; 3. przyzwejsowanego co.

Приварный, -ая, -ое, *adj.* 1. przy-, do-gotowany; 2. przy-lutowany, przyzwejsowany.

Прибóнный, -ая, -ое, *adj.* 1. (о *bydle*): przygnany, przyrzędowny; 2. (о *drzewie*): arławiony.

Прибóнь, -а, *m.*, *v.* Прибóнка. Прибóнять, Прибóнать, *v. a.* 1. (о *bydle*): przygoniac, przyznac, przyrzędac, przyrzędzić; 2. (о *drzewie*): przyrławiac, arławić, przyrławić; 3. przymierzac, przymierzyć; -ся, *v. p.* być przygonianym, przyznany, etc.

Пригорáживание, -я, *n.* przygradzanie, przybudowanie.

Пригорáживать, Пригородить, *v. a.* przygradzac, przygodzić, przybudowywać, przybudować; -ся, *v. p.* być przygradzanym, przygodzonym, przybudowywanym, przybudowanym.

Пригорáть, Пригорáть, *v. n.* przyręcać się, przyręcić się.

Пригородить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Пригорáживать, -ся.

Пригорóдка, -я, *f.* przybudowanie, przygodzenie.

Пригородный, -ая, -ое, *adj.* przy mieście będący, leżący.

Пригородокъ, -дка, *m.* Пригородъ. [ий.]

Пригородскій, *v.* Пригородъ. Пригородъ, -а, *m.* miasteczko; przyrędek. [ście.]

† Пригородье, -я, *m.* przymie. Пригороженіе, *сfr.* Пригоро́живание. [ragórek.]

Пригоро́къ, -рка, *m.* wzgórek, Пригоро́чекъ, -чка, *m. dim.* wzgóreczek, ragóreczek.

Пригоро́шни, -ой, *f. pl.* przygarście, przygarść.

Пригоро́дный, -ая, -ое, *adj.* przyrędony, przyrzędony.

Пригоро́ть, *v. perf.*, *v. sub*: Пригоро́нать.

Пригоро́ниваться, Пригоро́ниться, *v. г.* zamusac się, zamusć się.

Приготáвливание, -я, *n.* przyrosobianie, przygotowywanie.

Приготáвливать, -ся, *v.* Приготовлять, -ся.

Приготовительный, -ая, -ое, *adj.* przyrosobiający, przygotowyujący.

Приготовить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Приготовлять, -ся.

Приготовленіе, -я, *n.* przygotowanie, przyrosobienie.

Приготовлять, Приготовять, *v. a.* przygotowywać, przygotować, przyrosobiac, przyrosobić, ustawiac, ustawić; -ся, *v. г.* przygotowywać się, przygotować się, przyrosobiac się, przyrosobić się; *β* *v. p.* być przygotowywanym, przygotowywanym, etc. [городье.]

Пригрáдіе, *Eccl. st.*, *v.* При-Пригрáдь, *Bot.*, *v.* Лютиче.

Пригрáбленіе, -я, *n.* przygrabianie; przygrabianie; (*сfr.* *verb.* Пригрáбятъ).

Пригрéбать, Пригрéсть & Пригрéсть, *v. a.* 1. przygrabiac,

przygrabić (оо do czego); przygarniac, przygarnac; 2. przyręwac robiac wiadomai.

Пригрéбный, -ая, -ое, *adj.* rogżebowy; przytrumienny.

Пригрóза, -ы, *f.* pogróżka, pogrozenie. [grozić.]

Пригрóзять, *v. n. perf.* ро-Пригрáиваніе, -я, *n.* przygręwanie.

Пригрáивать, *v. a.* przygręwac, przygręzac; -ся, *v. p.* być przygręzanym. [Пригрáивать, -ся.]

Пригрáть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Придавáние, -я, *n.* przydawanie.

Придавáть, Придáть, *v. a.* przydawac, przydac; dodawac, dodac; pomazac, pomozac; przydawacь sьlоsosi, dodawacь sьmialosci, meztwa.

Придавáть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Придавáливать, -ся.

Придавáленіе, -я, *n.* przycisnienie, przygniecenie; * ucieplenie.

Придавáливать, Придавáть, *v. a.* przygniatac, przygnieść, przycisnac, przycisnac; -ся, *v. p.* być przygniatanym, przygniecionym, etc. [dodanie.]

Придáние, -я, *n.* przydanie, Придáное, -аго, *v. n.* posag.

Придáтокъ, -тка, *m.* Придáточекъ, -чка, *m. dim.* przydatek, dodatek.

Придáточный, -ая, -ое, *adj.* przydatkowy, dodatkowy.

Придáть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Придавáть, -ся. [datek.]

Придáча, -и, *f.* przydatek, dopridáberie, -я, *n.* miejsce przy drzewiach. [никъ, Швейцаръ.]

Придáберникъ, *v.* Приврáть. Придáберный, -ая, -ое, *adj.* przydzwierny, przy drzewiach będący.

Придвигáние, -я, *n.* przywidywanie, Przyдвигáть, Придвигáть, *v. a.* przywidywac, przywidywac; -ся, *v. г.* przywidywacь sьbie, przywidywacь sьbie; *β* *v. p.* być przywidywanym, przywidywanym. [гáние.]

Придвигáние, *сfr.* Придвигáть, Придвигáть, -ся, *v.* Придвигáть, -ся.

Придвигáнуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Придвигáть, -ся.

Придвигáный, -ая, -ое, *adj.* nadworny. [ciaganie.]

Придѣргивание, -я, *n.* przydergивание, Придѣргивать, Придѣрнуть, *v. a.* przyściagac, przyściagac.

Придѣржаніе, -я, *n.* przytrzymanie.

Придѣржать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Придѣрживать, -ся.

Придѣрживаніе, -я, *n.* przytrzymywanie.

Придѣрживать, Придѣржать, *v. a.* przytrzymywac, przytrzymac; *β* *pr.* przyderzывать zьmьkъ, trzymacь jьzykъ za zьbami, być ostróznym w mowie; -ся, *v. г.* trzymacь sьbie.

Придѣржка, -и, *f.* przytrzymywanie, przytrzymanie.

Придѣрнуть, -ся, *v. perf.* *semelf.*, *v. sub*: Придѣргивать, -ся.

Придѣряться, Придѣряться, *v. г.* къ кому, zaszereć się, zaszereć się do kogo, zaszereć, zaszereć z kim (*пр.* kьtònie).

Придѣрка, -и, *f.* zaszereka, zaszerezenie; дѣлатъ придѣрки, *v.* Придѣряться. [вий.]

Придѣрчивый, *v.* Приврáчивъ. Придѣрчиваніе, -я, *m.* zaszerepnik. [pnica.]

Придѣрщица, -ы, *f.* zaszerepnikъ, *v. m.* Bot. rdest ptaszcy; *v.* Горѣкъ (птичий).

Придѣржный, -ая, -ое, *adj.* przydrozny, przy drodze będący; *v.* Bot. *v.* Молодѣя (придѣржный), Иглá (придѣржная).

Придѣряться, *v. perf.*, *v. sub*: Придѣряться.

Придѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Приходить, -ся.

Придѣвание, -я, *n.* przydmanie, przywiewanie.

Придѣвать, Придѣть, *v. a.* przydmawac, przydmac, przywiewac, przywiewac; przywiac, wiatrem przyrzędac, przyrzędzić; przydmawemy bьwemy, *Gramm.* aróglосki przydechowe.

Придѣвать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Придѣмывать, -ся.

Придѣмывать, Придѣмывать, *v. a.* wymyślac, wymyślić, wynajdywac, wynaleść sposób do czego.

Придѣривать, *v. a.* bliżna udawac, gьpstwa robić.

Придѣрь, -и, *f.* poczátki rozmieszania zmyślów.

Придѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Придѣвать, -ся.

Придѣшить, *v.* Zадушить.

Придѣханіе, -я, *n.* *Gramm.* aspiracya, przydech, dech; *v.* gьstob przydханіе, (*spiritus asper*), dech gьsty; *v.* тонкое придѣханіе, (*spiritus lenis*), dech rzadki; говорять сь придѣханіемъ, wymawiac z przydechem.

Придѣхать, -я, *n.* wymawiac z przydechem.

Придѣваніе, -я, *n.* przyrosobianie, przytykanie.

Придѣвать, Придѣть, *v. a.* przyrosobiac, przyrosobić, przytykac, przytknac; -ся, *v. p.* być przyrosobianym, przyrosobionym, etc.

Придѣланіе, -я, *n.* przydzialanie, przyrobiecie, dorobienie.

Придѣлать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Придѣлывать, -ся.

Придѣлка, -и, *f.* 1. przydzialanie, przyrobiecie; 2. rzecz przyroblona, przystawka.

Придѣль, -а, *m.* kaplica.

Придѣливание, -я, *n.* przytabianie, dorabianie.

Придѣлывать, Придѣлать, *v. a.* przytabiac, przyrobic, dorabiac, dorobic, przydzialac; -ся, *v. p.* być przy-, do-rabianym, przy-, do-robionym.

wałkować, wywałić kogo; —ся, v. p. być wałcem równanym, u-równanym.

II. Прика́тывать, Прика́тывать, v. a. przywalać, przywalić, przyciskać, przycisnąć; —ся, a) v. r. przywalać się, przywalić się, przyciskać się, przycisnąć; б) v. p. być przywalanym, przywalonym, przyciskanym, przycisonym.

Прика́тчикъ, —а, т. 1. subjekt handlowy, kurczyk, komi; 2. v. Нарядчикъ; слободской прика́тчикъ, szoltyś.

Прика́тчий, —ья, —ье, adj. subjektowy, kurczykowy.

Прика́дъ, —си, v. perf., v. sub: Прики́дывать, —ся.

Прика́дка, —и, f. 1. przurząd, przurządzenie; 2. przyważanie, przyważenie na wagach.

Прика́дчий, —аго, —ое, adj. 1. udający (np. chorego); 2. v. Приля́дчий.

Прика́дчикъ, —а, т., Прика́дчица, —ы, f. udająca, udajou, —са.

Прика́дывание, —я, n. przyciskanie; przyważanie na wagach.

Прика́дывать, Прика́дывать, v. a. przyważać, przyważać; 2. przyciskać, przyciskać, dokonywać; 3. przyważać, przyważać, dolożyć; 3. przyważać, przyważać na wagach; прика́дывать что нб руку, ważyć co na ręce (dla przekonania się jak ciężkie); прика́дывать отъисомъ, v. Провѣшивать; 4. przymierzać, przymierzać (np. suknię, bótę); —ся, a) v. r. udawać, udawać, zmyślać, zmyślać; прика́дывать дурачкомъ, udawać głupiego; б) v. p. przytrząsać, przytrząsać, przytrząsać, etc.

Прики́паніе, —я, n. przywieranie się czego (np. do garnka), przywarzenie się (do garnka).

Прики́пать, Прики́пать, v. a. przywarzać się, przywarzać się, przywarzać się (np. do garnka).

Прики́пъ, —и, f. przywarzenie się (np. do garnka). [Прики́пать]

Прики́пать, v. perf., v. sub: Прика́дывать, —ся, v. 1. przyłożenie, dolożenie; 2. v. Прика́дывать (1).

Прикладной, (—н), —ая, —бе, adj. stosowany; przykladny matematyka, matematyka stosowana.

Прикладный, —ая, —ое, adj. kolbowy, przykladowy; v. Слусковий.

Прикладъ, —а, т. 1. (u Krassa:) dawanie, dawe swoich potrzeb np. do sukni, jakimiś w; podszewka, guziki, i t. p.; 2. (u Broni:) kolba, przyklad; na przyкладъ, (t), na przykład.

Прикладывание, —я, n. przykładanie, dokładanie, przytykanie; — прика́дывание руки къ

документу, stwierdzanie podpisem dokumentu; прика́дывание пещать къ документу, stwierdzanie pieczęcią dokumentu, przykładanie pieczęci.

I. Прика́дывать, Приложить, v. a. kł ... przykładać, przyłożyć, przytykać, przytknąć; прика́дывать рѣку къ документу, stwierdzać, stwierdzić podpisem dokument; прика́дывать пещать къ документу, stwierdzać, stwierdzić pieczęcią dokument, przykładać, przyłożyć pieczęć; прика́дывать ко кресту, całować, pocałować krzyż; —ся, v. p. być przykładanym, przyłożonym, dokładanym, dolożonym, etc.

II. Прика́дывать, Прика́дывать, v. a. przykładać, przyłożyć, przydawać, przydawać; —ся, v. p. być przykładanym, przyłożonym, przydawanym, przydanym.

Прика́дъ, —си, v. perf., v. sub: Прика́дывать, —ся (II).

Прикле́ивание, —я, n. przyklejanie.

Прикле́ивать, Прикле́ивать, v. a. przyklejać, przykleić; —ся, v. p. być przyklejanym, przyklejonym.

Прикле́йка, —и, f. 1. przyklejanie, przyklejenie; 2. rzecz przyklejona. [Прикле́ивать, —ся]

Прикле́ить, —ся, v. perf., v. sub: Прикле́ять, —ся, v. perf., v. sub: Прикле́ивать, —ся.

Прикле́пка, —и, f. przynitowanie, zaklepanie.

Прикле́пъ, —а, т. 1. v. Прикле́пка; 2. f. v. Шкельбъ.

Прикле́ывание, —я, n., v. Прикле́пка.

Прикле́ывать, Прикле́ывать, v. a. przynitować, przynitować, zaklepywać, zaklepać; f. g. rotwarzyc, sprotwarzyc; —ся, v. p. być przynitowywanym, przynitowywanym, zaklepanym.

Прикли́кание, Прикли́кание, —я, n. wołanie, przywołanie, zawołanie.

Прикли́кать, Прикли́кать, v. a. wołać, przywołać, zawołać; —ся, v. p. być wołanym, przywołanym, zawołanym. [вкли́кать, —ся]

Прикли́кание, —ся, v. Прикли́кнуться, —ся, v. perf. setcif., v. sub: Прикли́кать, —ся.

Приклоніе, —я, n. przysuchanie, nachylenie, naklonienie, przycięcie.

Приклоніть, Приклоніть, v. a. przysuchać, przysuchlić, nachylić, nachylić, nakłaniać, nakłonić, przycinać, przyciąć; приклоніть Źcho, Eccl. st. * nadstawić ucho, pilnie słuchać; —ся, a) v. r. przysuchać się, przysuchlić się, nagiąć się, nagiąć się; б) v. p. być przysuchanym, przysuchanym, nagananym, naglełym.

Приключіть, Приключіть, v. a. nabawiać, nabawić (kogo

czego złego lub dobrego); —ся, v. r. zdarzać się, zdarzyć się, wydarzać się, wydarzyć się, przytrafiać się, przytrafić się; ему приключілось несчасіе, wydarzyło mu się niezszczęście.

Приключіе, —я, n. zdarzenie, przypadek, wypadek.

Приключіть, —ся, v. perf., v. sub: Приключіть, —ся.

Прикованіе, —я, n. przykucie.

Приковать, —ся, v. perf., v. sub: Приковывать, —ся.

Приковка, —и, f. przykowanie, przykucie; rzecz przykuta.

Приковывать, Приковать, v. a. przykować, przykuć; —ся, v. p. być przykowanym, przykutym.

Приковывать, v. a. perf. pop.* wygarbować, wywałkować, wywalić kogo potęganie.

Приколівание, —я, n. przybijanie gwoździami.

Приколівать, Приколівать, v. a. przybijać, przybić gwoździami. [szarowanie]

Приколдованіе, —я, n. przykolodowanie.

Приколдовать, —ся, v. perf., v. sub: Приколдовывать, —ся.

Приколдовывание, —я, n. przy-szarowanie.

Приколдовывать, Приколдовывать, v. a. przyszarowywać, przyszarować; —ся, v. p. być przyszarowywanym, przyszarowanym.

Приколба, —и, f. 1. przypinanie, przypięcie; 2. przypiętego co, rzecz przypięta. [колъ]

Приколбокъ, —ага, т., v. Приколбокътъ, v. a. perf. 1. pop. wywalić, wyrzucić kogo; 2. v. sub: Приколбівать.

Приколбъ, —ся, v. perf., v. sub: Приколбывать, —ся.

Приколбъ, —а, т. kól, pal, do którego przycięzają.

Прикопать, —ся, v. perf., v. sub: Прикопывать, —ся.

Прикопнуть, —ся, v. perf., v. sub: Прикопывать, —ся.

Прикопленіе, —я, n. nagromadzenie, zebranie.

Прикоплатъ, Прикоплатъ, v. a. nagromadzać, nagromadzić, zbierać, zebrac; —ся, v. p. być nagromadzonym, nagromadzonym, zberanym, zbranym.

Прикопъ, —а, т. 1. przykop, prz. przykop; 2. przybut, przybranie (np. wody w stawie).

Прикорнать, —ся, v. perf., v. sub: Прикорнивать, —ся.

Прикорника, —и, f. 1. v. Прикармливание; 2. przynęta, ро-пета.

Прикормленіе, —я, n. przyuczenie; cfr. Прикармливание. [нечестіе]

Прикормникъ, —а, т. przykor-мика, —а, т., v. Прикор-мика. [kuczczak]

Прикорнать, v. n. perf. przy-kosnowanie, —я, n. * dotknięcie, dotknięcie, dotykanie;

точка прикосновения, *Mathem.*
punkt dotyżny; punkt zetknięcia. [ozność.]

Прикосновенность, -и, *f.* сты-
Прикосну́тые, *Eccl. sl.*, *v.* При-
коснове́ние.

Прикосну́ться, *v. perf. zemetf.*,
v. sub: Прикаса́ться. [zowaty.]

Прикоси́й, -ая, -ое, *adj.* зе-
Прикос, -и, *f.* 1. ukos, ukos-
но́сть; 2. zez, zezowatość; глав-
сь прикосью, осы zezowate.

Прикочевани́е, -я, *n.* przybu-
cie dokąd dla koczowania.

Прикочевать, *v. perf.*, *v. sub:*
Прикочевыва́ть.

Прикочевывани́е, -я, *n.* przy-
bywanie dokąd dla koczowania.

Прикочевыва́ть, Прикоче-
вать, *v. n.* przybywać, przybyć
dokąd dla koczowania.

Прикраивани́е, -я, *n.* przy-
krawanie.

Прикраива́ть, Прикройть, *v. a.*
przykrawać, przykrawać, przy-
kroić; -ся, *v. p.* być przykrawa-
nym, przykrawanym, przykrojo-
nym. [nie, pokrawianie.]

Прикраивани́е, -я, *n.* kropie-
Прикраива́ть, *v.* Накраива-
вать.

Прикрáса, -и, *f.* ozdoba, oz-
dobka, przyozdobienie; * prze-
saada.

Прикрáсити, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Прикраива́ть, -ся.

Прикраивани́е, -я, *n.* upięk-
szanie, przyozdabianie.

Прикрáшивать, Прикрáсити,
v. a. upiększać, upiększyć, upięk-
niać, upięknąć, przyozdabiać,
przyozdobić; * przesadzać, przesad-
zić w opowiadaniu czego; -ся,
v. p. być upiększanym, upiękzo-
nym, przyozdabianym, przyozdo-
bionym.

Прикрáшивание, -я, *n.* krzy-
żenie na kogo, lajanie.

Прикрáшивать, Прикрáжить,
v. n. na kogo-либо, krzyżać, za-
kazywać na kogo, lajać, buzować,
zbuzować kogo.

Прикрóвене, -я, *n.* *Eccl. sl.*
1. przykrycie; 2. * pozór, płaszcz,
płaszczuk.

Прикрóй, -я, *m.*, Прикрóйка,
-и, *f.* 1. przykrawanie, przykro-
jenie; 2. kawał przykrojony, przy-
krawek.

Прикрóить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Прикраива́ть, -ся.

† Прикрóйти, -и, *f.*, *v.* При-
крáвое.

Прикручивани́е, Прикру-
чиваться, *v.* Пригорюньва́ть-
ся. [кырвало.]

Прикрува́ло, *Eccl. sl.*, *v.* По-

Прикрувани́е, -я, *n.* przykru-
wanie, nakrywanie; zastanianie,
bronienie.

Прикрува́ть, Прикру́ть, *v. a.*
1. przykrywać, przykryć, nakry-
wać, nakryć; 2. *Milit.* zastaniać,
zasłonić, bronić, obraniać, obro-

nić; *ii.* *v.* Konwojować; *
pokrywać, ukrywać, tać (*np.*
czujcie błędy); -ся, *a)* *v. r.* przy-
krywać się, przykryć się, nakry-
wać się, nakryć się; *β)* *v. p.* być
przykrywaniem, przykrytym, na-
krywanym, nakrytym; być zasta-
nianym, zasłonionym, bronionym.

Прикру́ть, -я, *n.* przykrycie,
nakrycie; *Milit.* zasłona, obrona;
ii. *v.* Konwój.

Прикру́ть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Прикруыва́ть, -ся.

Прикру́па, -и, *f.* przymoconie-
nie, przymocowanie; nit.

Прикру́пить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Прикру́плать, -ся.

Прикру́плёние, -я, *n.* przy-
moconienie, przymocowanie.

Прикру́плать, Прикру́пить,
v. a. przymacniać, przymocnić,
przymocować; -ся, *v. p.* być
przymacnianym, przymocowanym.

Прикупани́е, -я, *n.* przykupo-
wanie.

Прикупа́ть, Прикупить, *v. a.*
przykupować, przykupić, doku-
pić; -ся, *v. p.* być przykupowa-
nym, przykupionym.

Прикупка, -и, *f.* przykupie-
nie; przykupka; rzecz przykupio-
na. [pienie.]

Прикупле́ние, -я, *n.* przyku-
† Прикупля, -я, *f.* przykur.

Прикупной, (-ий), -ая, -ое,
adj. przykurny, przykupiony.

† Прикупъ, -а, *m.*, *v.* При-
купка. [zecz przykupiona.]

† Прикупъ, -и, *f.* przykupka,
Прику́пить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Прику́сывать, -ся.

Прику́са, -и, *f.* przykáska,
przykászenie, zakáska; нить чай-
вю прику́су (abo съ прику́-
сом сахара), pić herbatę trzyma-
jąc cukier w ustach. [Прику́са.]

Прику́сочка, -и, *f. dim.*, *v.*
Прику́сывание, -я, *n.* przyka-
sywanie, przekásywanie (czego
np. cukru przy pićiu herbaty).

Прику́сывать, Прику́сить, *v. a.*
przykásywać, przykásić, prze-
kásywać, przekásić (co przy pićiu
lub jedzeniu); *fig.* przykúсить
являć, wargi gryзć, przygryзć;
zamilknąć; -ся, *v. p.* być przyka-
sываемым, przykászonym.

Прилавок, -ва, *m.* przyla-
wek, lada, stół sklepowy, na
któрым towary się rozkładają.

Прилагани́е, -я, *n.* przykla-
danie, przydawanie, przyłączanie,
załączanie.

Прилагательное *якия, n. Gramm.*
(*adjektivum*), przymiotnik.

Прилагать, Приложить, *v. a.*
przykładać, przyłożyć, przydawać,
przydać, przyłączać, przyłączyć,
załączać, załączу; - пещать, рý-
ку, *v.* Прикладывать; - (на-
ку́кь въ ремеслахъ), stóbować, przy-
stóbować; - старание, dolożyć
starania, postarać się; -ся, *a)* *v. r.*
Eccl. sl. przykóжитья къ ot-

цямъ своимъ, przejść do przy-
dków swoich; umrzeć; *β)* *v. p.*
być przykładanym, przyłożonym,
przydawany, przydanym, przy-
łączanym, przyłączonym, etc.

Приладить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Прилажива́ть, -ся.

Прилаженіе, Прилаживани́е,
-я, *n.* przystóbowanie, przystóbo-
wywanie, przydawanie.

Прилажива́ть, Приладить, *v. a.*
przystóbowywać, przystóbować,
przydawować; -ся, *v. p.* być przy-
stóbowуwanym, przystóbowуnym,
przydawуwanym.

Прилаживо́ть, *v. a. perf.* rozla-
kować, zerać łakotkami, przy-
smaczkami; -ся, *v. r.* rozlakować
się, stać się łakotnym.

Приласкани́е, -я, *n.* przygla-
skanie, przywabienie.

Приласкыва́ть, Приласка́ть,
v. a. przygłaskiwać, przygłaskać,
pieszczeniem przywabiać, przy-
wabić; -ся, *v. r.* къ кому, przy-
poehbiać się komu.

Приластити, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Прилащива́ть, -ся.

Прилащени́е, Прилащивани́е,
-я, *n.* przygłaskanie, przywabie-
nie, przywabianie.

Прилащива́ть, Приластити,
v. a. przygłaskiwać, przygłaskać,
przywabiać, przywabić (*np.* psa);
-ся, *v. r.* къ кому, (o *pasach*): la-
sić się, lazić się. [szyszak.]

† Прилбца, -и, *f.* przybica,
Прилбать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Прилбать, -ся.

Прилегать, *v. n.* къ чему, przy-
legać, przytykać, stykać się, być
przylegлым, kłaść się przy czym,
położyć się.

Прилежани́е, -я, *n.* 1. przyle-
żanie, stykanie się; 2. gorliwość,
pracowitość; pilność; pilnowanie.

Прилежать, *v. n.* къ чему,
przylegać, przytykać, stykać się,
być przylegлым; pracować gorli-
wie; przykładać się; - къ на-
камъ, przykładać się do nauk.

Прилежно, *adv.* pilnie, gorli-
wie. [gorliwość; pracowitość.]

Прилежность, -и, *f.* pilność,
Прилежный, -ая, -ое, *adj.*
pilny, gorliwy, pracowity.

Прелетани́е, -я, *n.* przylatanie,
przylatывание.

Прилетать, Прилетать, *v. n.*
przylatывать, przylecieć.

Прилетный, -ая, -ое, *adj.*
przylotny, przylatujący; приле-
тния птицы, ptactwo przylotne.

Прилётъ, -а, *m.* przylot; przy-
leciecie.

Прилётъ, *v. perf.*, *v. sub:*
Прилетать. [v. Прилегать.]

Прилёчь, *v. n. perf.* przylecieć;
Приливани́е, -я, *n.* przylewanie.

Приливать, Прилить, *v. a.*
przylewać, przylać, dolewać, do-
lać; крове приливать къ головѣ,
krew bije do głowy; -ся, *a)* *v. r.*
(o wodzie) przybierać, przybrać,

podnosić się, podnieść się; *β*) v. p. być przywołanym, przyzwanym, dolewaniem, dolanym.

Прили́вка, -и, *f.* przylew, przylewek, dolewka, przylianie.

Приливно́й, (-и́й), -ая, -ое, *adj.* приливной, -ая, -ое, *adj.* przytłaczający, dolany.

Прили́въ, -а, *m.* 1. v. Прили́вка; 2. przylew, przybieranie, podnoszenie się wody; морскій прили́въ, przylew morza; прили́въ крови къ голо́въ, bicie krwi do głowy; kongestia.

Прили́заніе, -я, *n.* przyliżanie, zalizanie.

Прили́зать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Прили́зывать, -ся.

Прили́зывать, -я, *n.* przyliżywanie, zalizywanie.

Прили́зывать, **Прили́зать**, *v. a.* przyliżуwać, przyliżać, zalizуwać, zalizać; -ся, *v. p.* być przyliżуwanym, przyliżуwanym, zalizуваным, zalizуваным.

Прили́ка, *v.* Ули́ка. [*имя.*]

Прили́ко́ный, -ая, -ое, *adj.* przylizacyjny, przy granicy leżąca; прили́ко́ная крива́я, fortessa rognaczna.

Прили́па́ла, -ы, *f.* Н. п. (retora), tuzimonaw, tuzimonawek (tyba); v. Держи́ла́дья.

Прили́па́ло, -а, *m.* pop. czlowiek natrętny, intruzant.

Прили́паніе, -я, *n.* przylepienie się, ignięcie.

Прили́пать, **Прили́пнуть**, **Прили́пнуть** & **Прили́путь**, *v. n.* przylepiać się, przylepić się, ignąć, przylepnąć; (o chorobach): zarażać, zagażać. [*прили́п*, *прили́пну*].

Прили́пный, -ая, -ое, *adj.* przyliplony.

Прили́путь, *v. perf.*, *v. sub:* **Прили́пать**.

Прили́пуча, *v.* Держи́ла́дья.

Прили́пчиво́сть, -и, *f.* zarażliwość. [*зараżlíв*].

Прили́пчивы́й, -ая, -ое, *adj.* przyliplony.

Прили́ть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Прили́вать**, -ся.

Прили́вать, *v.* Изобли́чать.

Прили́чить, *v.* Изобли́чение.

Прили́чествовать, *v. n.* przystać, przystąpić do kogo, godzić się, godzić się. [*бли́жить*].

Прили́чить, *v. perf.*, *v. Изобли́чить*.

Прили́чие, -я, *n.* przystojność, przystoitość, godziwość.

Прилично́, *adv.* przystojnie, przystoicie, przystoito.

Прили́чный, -ая, -ое, *adj.* przystojny, przystoity, godziwy.

Прило́г, -а, *m.* Eccl. *sl.* do-datek, dodanie; chytrość, przechytzenie; на прило́г, (†), на przykład.

Прило́женіе, -я, *n.* 1. przyłożenie, przydanie; - почта́, przyłożenie pieszcei; 2. załączenie, rzecz do czego; oś przyklożeniem kóni, z załączeniem kopii; 3. - (наука къ ремесла́мъ), przystoowanie.

Прило́жить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Прило́жать**, -ся (I) & **Прило́гать**, -ся.

Прило́жка, -и, *f.* pop., *v.* Прили́вка. [*чай.*]

Прило́чай, -я, *m.* pop., *v.* Слұ́чай.

Прило́чить, **Прило́чить**, *v. a.* przyzwyczajając, przyzwyczajając kogo do czego; (rozg.) *v. r.* 1. być, znajdować się gdzie przypadkowo; 2. zdarzać się, zdarzyć się, wydarzać się, wydarzyć się, przytrafiać się, przytrafić się; *β*) *v. p.* być przyzwyczajanym, przyzwyczajanym.

Прило́чение, -я, *n.* 1. przyzwyczajenie; 2. (†), *v.* Слұ́чай; *ii.* *v.* Присоединіе.

Прило́чить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Прило́чать**, -ся. [*вада.*]

Прило́чка, *v.* Прили́вка, **Прили́кание**, -я, *n.* przyliżanie.

Прило́гать, **Прило́гать**, *v. a.* przyliżуwać, przyliżać.

Прило́нуть, **Прило́нуть**, *v. perf.*, *v. sub:* **Прили́пать**, -ся.

Прило́жати, Eccl. *sl.*, *v.* **Приле́жать** (2).

Прило́зать, **Прило́зать**, *v. n.* przyliżać, przyleść. [*прило́зать*].

Прило́зать, *v. perf.*, *v. sub:* **Прило́жить**, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Прили́пять**, -ся. [*иле.*]

Прило́пліе, -я, *n.* przylepienie.

Прило́плять, **Прило́плить**, *v. a.* przylepiać, przylepić; -ся, *a*) *v. r.* przylepiać się, przylepić się * przywizуwać się, przywizаć się (do kogo, do czego), przyłączać się do kogo, do czego; *β*) *v. p.* być przyliplonym, przyliplonym.

Прило́пок, -ка, *m.* przylepek, przylepka, rzecz do czego przylepiona.

Прило́юкать, *v. perf.*, *v. sub:* **Прило́юкивать**.

Прило́юкивание, -я, *n.* usypianie dziecka biewając *tu tu*, lulanie.

Прило́юкивать, **Прило́юкивать**, *v. a.* usypiac, uspić dziecko biewaniem *tu tu*, lulać, ululać.

Прило́заніе, -я, *n.* posmarowanie, zamazanie czego.

Прило́зать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Прило́зывать**, -ся.

Прило́зка, -и, *f.* **Прило́зывать**, -я, *n.*, *v.* **Прило́заніе**.

Прило́зывать, **Прило́зять**, *v. a.* smarować, posmarować (np. pomadą); przylepiać, przylepić do czego; - гліною, oblepiać, oblepić gliną; -ся, *a*) *v. r.* smarować się, posmarować się (np. pomadą); *β*) *v. p.* być smarowanym, posmarowanym.

Прило́женіе, **Прило́женіе**, -я, *n.* przywabienie, przywabianie, przynęcenie, przynęcanie.

Прило́живать, **Прило́жить**, *v. a.* przywabiac, przywabiac, przynęcać, przynęcać; * ludzić, zlodzić, mamić; -ся, *v. p.* być przywabianym, przywabionym.

Прило́жить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Прило́живать**, -ся.

Прило́жка, -и, *f.* rosnąca, rozbaw; przywabienie, przywabianie.

Прило́женный, -ая, -ое, *adj.* rozbawny, przytłuczny, zwodny; прило́женный о́вистокъ, wabik.

Прило́жчиво́сть, -и, *f.* powabność, powab.

Прило́жчивы́й, -ая, -ое, *adj.* rozbawny, posiągający, zwodniczy.

Прило́жчикъ, -а, *m.* przywabiciel, przywabiacz, przynęciel.

Прило́жчица, -ы, *f.* przywabicielka, przynęcielka.

Прило́сливание, -я, *n.* smarowanie masłem.

Прило́сливать, **Прило́сливать**, *v. a.* smarować, posmarować masłem; -ся, *a*) *v. r.* smarować się, posmarować się masłem; *β*) *v. p.* być smarowanym, posmarowanym masłem. [*таніе.*]

Прило́слываніе, -я, *n.* przymotowanie.

Прило́слывать, **Прило́слывать**, *v. a.* przymotować, przymotać; -ся, *v. p.* być przymotanym.

Прило́слываніе, -я, *n.* przymotowanie.

Прило́чивать, **Прило́чить**, *v. a.* przymaczać, przymoczyć, namaszać, namoczyć, zwilżać, zwilżać; -ся, *v. p.* być przymaczanym, przymoczonym. [*змігнѣе.*]

Прило́чване, -я, *n.* przymarowanie.

Прило́чать, **Прило́чать**, *v. a.* przymarzać, przymarzać.

Прило́ра́зый, -ая, -ое, *adj.* przymarzły. [*прило́ра́з*].

Прило́равать, *v. perf.*, *v. sub:* **Прило́рять** & **Прило́рять**, *v. perf.*, *v. sub:* **Прило́рять**.

Прило́таніе, -я, *n.* 1. przymiatanie, przymiecenie; 2. *v.* **Прило́стываніе**.

Прило́тати, *v. a.* Eccl. *sl.* 1. przuguszać; 2. węczać, węczyć.

1. Прило́тять, **Прило́тять** & **Прило́тять**, *v. a.* przymiatać, przymiecać; -ся, *v. p.* być przymiatanym, przymiecionym.

2. Прило́тять, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Прило́тывать**, -ся.

Прило́тять, -я, *f.* 1. (*u krawca*:) przuguscie przed ściegiem, przed igłą; 2. przyfastrzgowanie; 3. *fig.* *v.* **Прило́тять**.

† Прило́тять, -я, -ое, *adj.*, *v.* **Прило́тять**. [*Вло́тнийца.*]

Прило́тять, -я, *m.* *Vol.*, *v.* **Прило́тывать**, -я, *n.* 1. przugusanie; 2. przyfastrzgowanie.

Прило́тывать, **Прило́тять**, *v. a.* 1. guszać, przuguszać, przuguscić do czego; 2. zygć przed ściegiem, przed igłą; (przy)fastrzgować; -ся, *v. p.* być przuguszanym, przugusczonym, *etc.*

Прило́живаніе, -я, *n.* 1. miganie, pomiganie; 2. miganie na kogo.

Прило́живать, **Прило́жить**, *v. a.* 1. migać, pomigać; 2. migać, mignąć na kogo.

Приминать, Приминать, v. a. родегтуваць, родептаць, потратоваць; -ся, v. p. быць родептатаным, потратованым.

Примиреніе, -я, n. роједнаніе, ројодженіе, пружувроченіе рокоју.

Примиритель, -я, m. роједнувач, ројодзітель, пружуврочітель рокоју.

Примирительница, -ы, f. роједнувачка, ројодзітелька, пружуврочітелька рокоју.

Примирительный, -ая, -ое, adj. роједнавчы.

Примирить, -ся, v. perf., v. sub: Примирять, -ся.

Примирять, Примирять, v. a. роједнаць, ројодзіць, рокој пружуваць, пружуврочіць.

Примкнуть, -ся, v. perf., v. sub: Примыкать, -ся.

Примножати, Примноженіе, v. Прумнож...

Примовить, v. a. perf. пружумовіць, мову пруждаць, додаць; ројадзіць кому со.

Примовляк, v. Приговорка.

Примокнуть, v. n. perf. замілкаць.

Приморазивать, Приморозить, v. a. пружумагаць, пружуморозіць.

Приморье, v. Поморье. [зіць.]

Приморять, v. perf., v. sub: Приморазывать.

Приморский, -ая, -ое, adj. пружуморскі, наџморскі, ројоморскі.

Примотаніе, -я, n. пружумотаніе. [Примытывать, -ся.]

Примотать, -ся, v. perf., v. sub: Примочить, -ся, v. perf., v. sub: Примычивать, -ся.

Примочка, -и, f. 1. v. Примычваніе; 2. *Med.* пружумочка лекарска, вода ројоса глану; примочка для глаз, вода для оску.

Примракъ, -а, m. Eccl. 1. v. 1. змрок, сіемнобць; 2. v. 1. Прывраць.

Примрачїтиса, v. r. Eccl. 1. замість сія, зсіемнїя сія, захчмурзць сія. [роччмурнобць.]

Примрачность, -и, f. сіемнобць, Примрачний, -ая, -ое, adj. сіемну, роччмурну, захчмурзону.

Примуть, v. a. ројетсць, ројомордовать; -ся, a) v. r. зсіемнуць сія, ројетсць сія, ројомордовать сія; б) v. p. быць ројетсчонум, ројомордованум.

Примывать, Примять, v. a. (o водїе:) пружумлаць, пружумлїць; ројетсць, ројетсць; -ся, v. p. быць пружумланум, пружумлоум.

Примыканіе, -я, n. пружумканіе, замуканіе; насадзаніе (bagnetu na broi).

Примыкать, Примыкать, 1. v. a. пружумкаць, пружумкнць, пружумнць рошуваяць; примынуть шыць кь ружью, насадзіць багнет на брої; 2. v. n. земкнць, боїмнць, злэозць сія; -ся, a) v. r. земкнць сія, злэозць сія; б) v. p. быць пружум-

канум, пружумкнць; (o bagnetie:) быць насадзанум, насадзонум на брої.

Примыслить, -ся, v. perf., v. sub: Придумать, -ся. [ваніе.]

Примышленіе, v. Придумываць, -ся, v. Придумывать, -ся.

Примышленіе, -я, n. пружуврочаніе, ројовнаніе, застобованіе.

Примышленно, adv. кь чему, ројовнуваяць, възгледнїе.

Примышительный, -ая, -ое, adj. ројовнавчы, выгажajúць ројовнаніе, стовунек; аналізчну.

Примыть, -ся, v. perf., v. sub: Примыять, -ся.

Примытость, -я, f. моцнобць быць ұтытум.

Примыть, Примыть, v. a. (чб-либо кь чему) пружуврочуваць, пружуврочнць, ројовнуваць, ројовннць, стобоваць, пружстобоваць; -ся, a) v. r. стобоваць сія, пружстобоваць сія (до кого, до чего); - кь члнць, выпутоваць сія о сеня (якія рзeczy, товару); б) v. p. быць пружуврочуванум, пружуврочнум; быць стобованум, пружстобованум.

Примьреніе, Примьрваніе, -я, n. пружміерзеніе, пружміерзаніе.

Примьривать, Примьрить, v. a. пружміерзаць, пружміерзць; -ся, v. p. быць пружміерзанум, пружміерзонум.

Примьрно, adv. пружкладнїе, на пружбліженїу; прзез пружуврочаніе; на пружклад; прзез ројобіенїе.

Примьрность, -и, f. пружкладнїе, wzorowy.

Примьръ, -а, m. пружклад; wzб; на примьръ, напружклад; не въз примьръ другїмъ, не на wzб для инных.

Примьрваніе, -я, n. пружміерзаніе. [ривать, -ся.]

Примьрять, -ся, v. Примьривать, -ся, v. perf., v. sub: Примьривать, -ся (II).

Примьска, -и, f. пружміерзаніе, вмїеззаніе.

Примьсь, -а, m. пружміерска, дошурка; v. Примьсь.

Примьсь, -и, f. пружміебць.

Примьта, -и, f. знанїе, знак, знасць, ројзнака; §. примьты въз свѣтъ чѣсто агутъ (abo не всѣхъ лаутъ, кто відомъ худъ), не възштько злото, со сія вшїель з гбту; ројозу рзeczy uwodzѣ; не з ројозу треба ўдзіць о лудзїох; не възштько со неројозне, їет неіодбє; czarna krowa daje бїалє мїеко. sub: Примьтывать, -ся.

Примьтывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьтывать, -ся.

Примьтывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьтывать, -ся.

Примьтывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьтывать, -ся.

Примьтывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьтывать, -ся.

Примьтывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьтывать, -ся.

Примьтывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьтывать, -ся.

Примьтывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьтывать, -ся.

Примьтывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьтывать, -ся.

Примьтывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьтывать, -ся.

Примьтывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьтывать, -ся.

Примьтывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьтывать, -ся.

Примьтывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьтывать, -ся.

Примьтывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьтывать, -ся.

Примьтывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьтывать, -ся.

Примьтывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьтывать, -ся.

Примьтно, adv. знанїе, вмїеззаніе, оскушїе.

Примьтный, -ая, -ое, adj. знанчну, відосчну, оскушїту.

Примьчаніе, -я, n. уважаніе, ројтрзеганіе; увага; примьчанїе нѣ полъ, v. Вінооска (2); обшаснїельнымъ примьчанїемъ, v. Комментарїй.

Примьчателность, -и, f. знанїельнобць, знанкомїобць.

Примьчателный, -ая, -ое, adj. знанїельнум, знанкомїтум.

Примьчать, Примьчать, v. a. знасць, знансць, знансць, знан на осѣм робіць, зробіць, нотоваць, занотоваць; дострзегать, дострзедз, ројтрзегать, ројтрзедз, уважаць, зауважаць, зауважць, мїебь бацьнобць, око на со; иї, v. Подгладываць, Примьчывать (за кнїмъ); -ся, v. p. быць ројтрзеганум, ројтрзедзонум, уважанум, etc.

Примьчаніе, -я, n. пружміеззаніе, домїеззаніе, вмїеззаніе.

Примьчать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчваніе, -я, n. пружміеззуваніе, домїеззуваніе, вмїеззуваніе.

I. Примьчывать, Примьчывать, v. a. 1. пружміеззуваць, пружміеззаць, домїеззуваць, домїеззаць, вмїеззуваць, вмїеззаць; 2. v. Впутьнывать (Ag.); -ся, v. p. быць пружміеззуванум, пружміеззанум, домїеззуванум, домїеззанум, etc.

II. Примьчывать, Примьчывать, v. a. пружгнїаць, пружгнїебць, в гнїеленїу пруждаваць, пруждаць; -ся, v. p. быць пружгнїатанум, пружгнїелонум.

Примьтїе, -я, n. ројотратованіе, ројептанїе. [Примьтывать, -ся.]

Примьтывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, v. n. пружналежць, належць.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

Примьчывать, -ся, v. perf., v. sub: Примьчывать, -ся.

ниволение, зниволение, зниволение.

Приновобливать, **Приновоблитель**, *v. a.* przyniewalać, przyniewolić, zniwalać, zniwolić; *-ся*, *v. p.* być przyniewalanym, przyniewolonym, zniwalanym, zniwolonym.

Приносёние, *-я*, *n.* przyniesienie, (przynoszenie).

Принести & **Принести**, *v. perf.*, *v. sub*: Принести, *-ся*. [się.]

Приникание, *-я*, *n.* schylenie

Приникать, **Приникнуть**, *v. n.* schyliwać się, poglądać, patrzeć z góry na dół; малютка приникъ къ матери, dziecię przylitło się do matki.

Приникнуть, *v. perf.*, *v. sub*: **Приникать**. [wanie.]

Принимание, *-я*, *n.* przyjęcie

Принимать, **Принимать**, *-я*, *m.* przyjmować, przyjmując; *- вёксаля*, *Сом.* przyjmujący na siebie weksel (wexel).

Принимать, **Принять**, *v. a.* przyjmować, przyjmując, brać, wzięść, odbierać, odebrać, otrzymywać, otrzymać; tłumaczyć na dobrą lub złą stronę; принять вёксаля, przyjmując (na siebie) weksel; принимать младёнца отъ купца, брать ребёнка до церкви, być ojcem chrześciny; *- святое* крещёние, przyjmując chrzest św.; być chrześcizną; *- корб-либо* въ товарищество, przyjmując kogo w towarzystwo; *- корб-либо* въ свой домъ, przyjmując kogo w swój dom; принимать что въ шутку, uważać со за żart, obracać со за żart; принять что на свой счётъ, przyjmując со на свой rachunek, zapłacić со за kogo; *собие со принимать; *- лекарство*, brać, wzięść lekarstwo; больный ничего не принимаетъ, chorego niczego nie bierze, nie przyjmując; принять на себя, wzięść на siebie; принять участіе въ чёмъ, mieć udział w чёмъ, stać się uczestnikiem czego; принимать что въ уважение, brać со на уваже;

- наикрёпие, przedsięwzięcie, postanowić; принять важный видъ, przyjmując minę poważną, przybrać powagę; принять оружье, wzięść się do broni; *-ся*, *a)* *v. p.* być przyjmowanym, przyjętym, *etc.*; *б)* *v. r. 1.* (o rolinach): przyjmować się, przyjmując się; 2. odbierać się, odebrać się; *ii)* brać się, wzięść się, zabierać się, zabracь się; *- за дѣло*, за работу, brać się, wzięść się do pracy, do roboty; *- за корб-либо*, *w czasie wzięć kogo клубу, wzięć kogo w kleszcze.

Приноравливание, *-я*, *n.* przynarawianie, przynarawianie.

Приноравливать, **Приноравливать**, *v. a.* przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać; *-ся*, *a)* *v. r.* *- къ чому*, къ кому, stawać się podług czego, podług kogo, stawać się podług okoliczności; *б)* *v. p.* być przynarawianym, przynarawianym, przynarawianym, przynarawianym.

Приноравливание, *-я*, *n.* przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie.

Приноравливать, **Приноравливать**, *v. a.* przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać; *-ся*, *v.* **Приноравливать**, *-ся*.

Приноравливание, *-я*, *n.* przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie.

Приноравливать, **Приноравливать**, *v. a.* przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać; *-ся*, *v.* **Приноравливать**, *-ся*.

Приноравливание, *-я*, *n.* przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie.

Приноравливать, **Приноравливать**, *v. a.* przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać; *-ся*, *v.* **Приноравливать**, *-ся*.

Приноравливание, *-я*, *n.* przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie.

Приноравливать, **Приноравливать**, *v. a.* przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać; *-ся*, *v.* **Приноравливать**, *-ся*.

Приноравливание, *-я*, *n.* przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie.

Приноравливать, **Приноравливать**, *v. a.* przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać; *-ся*, *v.* **Приноравливать**, *-ся*.

Приноравливание, *-я*, *n.* przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie.

Приноравливать, **Приноравливать**, *v. a.* przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać; *-ся*, *v.* **Приноравливать**, *-ся*.

Приноравливание, *-я*, *n.* przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie.

Приноравливать, **Приноравливать**, *v. a.* przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać; *-ся*, *v.* **Приноравливать**, *-ся*.

Приноравливание, *-я*, *n.* przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie.

Приноравливать, **Приноравливать**, *v. a.* przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać; *-ся*, *v.* **Приноравливать**, *-ся*.

Приноравливание, *-я*, *n.* przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie.

Приноравливать, **Приноравливать**, *v. a.* przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać; *-ся*, *v.* **Приноравливать**, *-ся*.

Приноравливание, *-я*, *n.* przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie.

Приноравливать, **Приноравливать**, *v. a.* przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać; *-ся*, *v.* **Приноравливать**, *-ся*.

Приноравливание, *-я*, *n.* przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie.

Приноравливать, **Приноравливать**, *v. a.* przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać; *-ся*, *v.* **Приноравливать**, *-ся*.

Приноравливание, *-я*, *n.* przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie, przynarawianie.

Приноравливать, **Приноравливать**, *v. a.* przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać, przynarawiać; *-ся*, *v.* **Приноравливать**, *-ся*.

Припачочный, *-ая*, *-ое*, *adj.* Med. symptomatyczny, objawiający chorobę.

Припачивание, *-я*, *n.* lutowanie.

Припачивать, **Припачивать**, *v. a.* lutować, przylutować, spoić.

Припачка, *-я*, *f.* 1. lutowanie, przylutowanie, spoienie; 2. przylutowanego, spoionego со.

Припачивание, *-я*, *n.* przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie.

Припачивать, **Припачивать**, *v. a.* przylutować, przylutować, przylutować, przylutować; *-ся*, *v. p.* być przylutowanym, przylutowanym.

Припачивание, *-я*, *n.* przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie.

Припачивать, **Припачивать**, *v. a.* przylutować, przylutować, przylutować, przylutować; *-ся*, *v. p.* być przylutowanym, przylutowanym.

Припачивание, *-я*, *n.* przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie.

Припачивать, **Припачивать**, *v. a.* przylutować, przylutować, przylutować, przylutować; *-ся*, *v.* **Припачивать**, *-ся*.

Припачивание, *-я*, *n.* przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie.

Припачивать, **Припачивать**, *v. a.* przylutować, przylutować, przylutować, przylutować; *-ся*, *v.* **Припачивать**, *-ся*.

Припачивание, *-я*, *n.* przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie.

Припачивать, **Припачивать**, *v. a.* przylutować, przylutować, przylutować, przylutować; *-ся*, *v.* **Припачивать**, *-ся*.

Припачивание, *-я*, *n.* przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie.

Припачивать, **Припачивать**, *v. a.* przylutować, przylutować, przylutować, przylutować; *-ся*, *v.* **Припачивать**, *-ся*.

Припачивание, *-я*, *n.* przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie.

Припачивать, **Припачивать**, *v. a.* przylutować, przylutować, przylutować, przylutować; *-ся*, *v.* **Припачивать**, *-ся*.

Припачивание, *-я*, *n.* przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie.

Припачивать, **Припачивать**, *v. a.* przylutować, przylutować, przylutować, przylutować; *-ся*, *v.* **Припачивать**, *-ся*.

Припачивание, *-я*, *n.* przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie.

Припачивать, **Припачивать**, *v. a.* przylutować, przylutować, przylutować, przylutować; *-ся*, *v.* **Припачивать**, *-ся*.

Припачивание, *-я*, *n.* przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie.

Припачивать, **Припачивать**, *v. a.* przylutować, przylutować, przylutować, przylutować; *-ся*, *v.* **Припачивать**, *-ся*.

Припачивание, *-я*, *n.* przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie.

Припачивать, **Припачивать**, *v. a.* przylutować, przylutować, przylutować, przylutować; *-ся*, *v.* **Припачивать**, *-ся*.

Припачивание, *-я*, *n.* przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie.

Припачивать, **Припачивать**, *v. a.* przylutować, przylutować, przylutować, przylutować; *-ся*, *v.* **Припачивать**, *-ся*.

Припачивание, *-я*, *n.* przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie.

Припачивать, **Припачивать**, *v. a.* przylutować, przylutować, przylutować, przylutować; *-ся*, *v.* **Припачивать**, *-ся*.

Припачивание, *-я*, *n.* przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie.

Припачивать, **Припачивать**, *v. a.* przylutować, przylutować, przylutować, przylutować; *-ся*, *v.* **Припачивать**, *-ся*.

Припачивание, *-я*, *n.* przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie.

Припачивать, **Припачивать**, *v. a.* przylutować, przylutować, przylutować, przylutować; *-ся*, *v.* **Припачивать**, *-ся*.

Припачивание, *-я*, *n.* przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie.

Припачивать, **Припачивать**, *v. a.* przylutować, przylutować, przylutować, przylutować; *-ся*, *v.* **Припачивать**, *-ся*.

Припачивание, *-я*, *n.* przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie, przylutowanie.

Припачивать, **Припачивать**, *v. a.* przylutować, przylutować, przylutować, przylutować; *-ся*, *v.* **Припачивать**, *-ся*.

Приприя́ть, Приприя́чь, *v. a.* przurzągać, przurzągać; —ся, *v. p.* być przurząganym. [dzenie.]

Приприя́ние, —я, *n.* przurząga-
nie. Приприя́ть, *v. perf.*, *v. sub.*
Приприя́ть (II).

Приприя́ть, Приприя́чь, *v. a.* przurzągać (przedz); —ся, *v. p.* być przurząganym. [прия́тие.]

Приприя́ние, —я, *n.*, *v.* При-
прия́дываніе, —я, *n.*, *v.* При-
прия́даніе.

I. Приприя́дывать, Приприя́сть,
v. Приприя́дъть.

II. Приприя́дывать, Приприя́-
дъть, *v.* Приприя́дывать (I).

III. Приприя́дывать, Приприя́-
нуть, *v.* Приприя́дывать (II).

Приприя́жка, —я, *f.* przurzążka;
przurzążenie.

Приприя́жній, (—ій), —ія, —оё,
adj. przurzążny, używany na przur-
zążkę.

Приприя́жь, —я, *f.* przurzążka.

Приприя́нуть, *v. perf.* *semelf.*,
v. sub. Приприя́дывать (III).

Приприя́сть, —ся, *v. perf.* *semelf.*,
v. sub. Приприя́дъть, —ся.

Приприя́таніе, —я, *n.* schowanie.

Приприя́тать, —ся, *v. perf.*, *v.*
sub. Приприя́тывать, —ся.

Приприя́тываніе, —я, *n.* scho-
ваніе, pochowanie.

Приприя́тывать, Приприя́тать,
v. a. schować, schować, pochowa-
ywać, pochować; —ся, *v. p.* być
schowanym, schowanym, pochowa-
ny.

[Приприя́гать, —ся.

Приприя́чь, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Приприя́чь, *v. a. perf.* *Eccl. sl.* złą-
czyć, połączyć węzłem mał-
żeństwą; —ся, *v. r.* złączyć się,
połączyć się węzłem małżeństwa.

Приприя́чь, *v. a. perf.* poprze-
strażać. [zanie, przestrażenie.]

Приприя́чаніе, —я, *n.* przestra-
жаніе.

Приприя́чь, Приприя́чь, *v. a.* przestra-
żać, zagrozić.

Приприя́чаніе, —я, *n.* przy-
rodzowanie.

Приприя́чивать, Приприя́чить,
v. a. przyrodzować, przyrodzo-
wać; —ся, *v. r.* przyrodzowywać
się, przyrodzować się.

Приприя́чаніе, —я, *n.* przy-
ruszczenie.

Приприя́чь, Приприя́чь, *v. a.* przurzącać, przurzącić, dozwo-
lać, pozwolić komu zbliżyć się;
— къ собі, (o zwierzętach) łączyć
samicę z samcem; przurzącać
ogiera, stadnika; *n.* przurzącać,
przurzącić miary [wduż, wszerz
(o sieczkach): przyliewać, przylać;
—ся, *v. p.* być przurzączanym,
przurzączonym, etc.

Приприя́чь, (—ій), —ія, —оё,
adj. do przurzączania przezna-
szone; приприя́чь жеребець, о-
гier, stadnik.

Приприя́чь, —я, *m.* przurzącze-
nie, złączenie samca z samicą.

Приприя́чь, —ся, *v. perf.*, *v.*
sub. Приприя́чь, —ся. [nie.]

Приприя́чаніе, *v.* Приприя́чь-
ваніе.

Приприя́чь, —ся, *v. perf.*, *v.*
sub. Приприя́чь, —ся.

Приприя́чаніе, —я, *n.* zapła-
tanіе, zawiklanіе.

Приприя́чь, Приприя́чь,
—ся, *v.* Вприя́чь, —ся.

Приприя́чаніе, —я, *n.* puchnienie.

Приприя́чь, Приприя́чь, *v. n.*
puchnać, napuchnać, nabrzmeć.

Приприя́чь, —я, —оё, *adj.* na-
puchły, nabrzmiący.

Приприя́чь, *v. perf.*, *v. sub.*
Приприя́чь. [nabrzmiłość.]

Приприя́чь, —я, *f.* napuchłość,
приприя́чь, —ся, *v.* При-
пуска́ть, —ся. [szczenie.]

Приприя́чаніе, —я, *n.* przuru-
шываніе.

Приприя́чаніе, —я, *n.* (пўшка,
зарядка), przybijanie naboju w
strzelbie.

Приприя́чь, Приприя́чь,
v. a. Artill. приприя́чь зарядъ,
przybić, przybić, przybić w
działo wsuwać, wsuwać. [wanіе.]

Приприя́чаніе, —я, *n.* przyśpiewu-
ваніе.

Приприя́чь, Приприя́чь, *v. a.*
przyśpiewować, przyśpiewać; prze-
śpiewać; —ся, *v. p.* być przyśpie-
wuywanym, przyśpiewanym.

Приприя́чь, —я, *m.* przyśpiewanie.

Приприя́чь, *v. perf.*, *v. sub.* При-
пуска́ть.

Приприя́чь, —ся, *v. perf.*, *v.*
sub. Приприя́чь, —ся.

Приприя́чаніе, —я, *n.* przy-
suwanie.

Приприя́чь, Приприя́чь, *v. a.*
przyśpuwać, przyśpuwać; —ся, *a) v. r.*
przyśpuwać się, przyśpuwać się; *б) v. p.*
być przyśpuwanym, przyśpu-
niętym.

Приприя́чаніе, Приприя́чаніе,
—я, *n.* porównanie, urównanie,
zrównanie; przyrównanie.

Приприя́чь, Приприя́чь,
& Приприя́чь, *v. a.* równać,
wyrównywać, wyrównać, urównać,
zrównać; *przyrównywać, przy-
równać, porównywać, porównać
kogo do czego; —ся, *a) v. r.* rów-
nać się komu w чём; *б) v. p.* być
równanym, urównanym.

Приприя́чь, —ся, *v. perf.*,
v. sub. Приприя́чь, —ся. [nie.]

† Приприя́чаніе, —я, *n.* dodatek.

Приприя́чь, *v. a. perf.* doga-
dzіć komu co.

Приприя́чь, Приприя́чь, *v. a.*
Eccl. sl. къ чому, uderzać, uderzyć;
—ся, *a) v. r.* uderzać się, uderzyć
się, trącić się o co; *б) v. p.* być
uderzanym, uderzonym.

Приприя́чаніе, —я, *n.* *Eccl. sl.*
приприя́чаніе дыханія, *v.* При-
ды́чаніе. [*sub.* Приприя́чь.]

Приприя́чь, —ся, *v. perf.*, *v.*
Приприя́чаніе, —я, *n.* przyga-
tanіе.

Приприя́чь, Приприя́чь, *v. n.*
1. приприя́чь къ чому, przyga-
tać, przygować; *powiększać się,

powiększyć się, pomnażać się,
pomnożyć się. [растать.]

Приприя́чь, *v. perf.*, *v. sub.* При-
приасты́ть, —ся, *v. perf.*, *v.*
sub. Приприасты́ть, —ся.

Приприасты́ть, Приприасты́ть, *v. a.*
przyznawać, przyznawać, pomna-
żać, pomnożyć, powiększać, po-
większyć; —ся, *a) v. r.* powiększać
się, powiększyć się; *б) v. p.* być
przyznawanym, przyznawanym,
etc.

Приприасты́ть, —я, *n.* przygo-
wienie, przygośnienie, powiększe-
nie, pomnożenie.

Приприасты́ть, —я, *v. perf.* powyгу-
wać, rozgrywać.

Приприасты́ть, *v. a. perf.* когѡ-
либо, rozawiesić, rozawiesić
komu; mieć kogo w podjęzieniu.

Приприасты́ть, *v. a. perf.* *Eccl. sl.*
przygmówić.

Приприасты́ть, —ся, *v. perf.*, *v.*
sub. Приприасты́ть, —ся.

Приприасты́ть, —я, *f.* przyro-
dzenie, natura; ród, urodzenie,
rodowitość; o słabym otъ przyrody,
z natury słaby; oъ przyrodz
dworjanyъ, z rodu, z urodzenia
szlachcic; oудъць долъ przyrody,
oddać, wypłacić dług naturze,
umrzeć śmiercią naturalną.

Приприасты́ть, —я, —оё, *adj.*
przygodny, wrodzony; rodzony,
rodowity; z rodu, z urodzenia;
природный Немець, Niemiec ro-
dowity; природный дворянинъ,
z urodzenia szlachcic. [rodowity.]

† Приприасты́ть, —я, —оё, *adj.*
† Приприасты́ть, —я, *m.*, *v.* Оговѡръ.

Приприасты́ть, —я, —оё, *adj.* przy-
rośly. [Прирастать...]

Приприасты́ть, Приприасты́ть, *v.*
Прирастать & Прирастать, *v.*
Прирастать. [стять, —ся.]

Приприасты́ть, —ся, *v.* Прира-
росточекъ, —тка, *m.*, При-
росточекъ, —чка, *m. dim.* przy-
rostek, wrostek. [росток.]

Приприасты́ть, —я, *m.*, *v.* При-
приасты́ть, —ся, *v.* Прира-
щать, —ся.

Приприасты́ть, *v.* Прирастать.
Прирастать, —я, *n.* przybudo-
wowanie; przygubowanie.

Приприасты́ть, Приприасты́ть, *v. a.*
przybudować, przybudować;
przygubować, przygubować.

Приприасты́ть, —я, —оё, *adj.*
poganiczny. [Приприасты́ть, —ся.]

Приприасты́ть, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Приприасты́ть, —я, *f.*, Приприасты́ть-
ніе, —я, *n.*, *v.* Приприасты́ть.

† Приприасты́ть, —я, —оё, *adj.*
przybudowany. [wanіе,
przybudowanie.]

Приприасты́ть, —я, *m.* przybudo-
wanie, urządzanie.

Приприасты́ть, Приприасты́ть, *v. a.*
przyznawać, przyznawać, przy-
znawać, przyznawać; —ся, *a) v. r.*
przyznawać się, przyznawać się;
б) v. p. być przyznawanym, przy-
znawanym, etc.

Приприасты́ть, —я, *n.* przy-
znawanie, przyznawanie.

Приприасты́ть, —ся, *v. perf.*, *v.*
sub. Приприасты́ть, —ся.

† Приприасты́ть, —я, *n.* dodatek.

Приприасты́ть, *v. a. perf.* doga-
dzіć komu co.

Приприасты́ть, Приприасты́ть, *v. a.*
Eccl. sl. къ чому, uderzać, uderzyć;
—ся, *a) v. r.* uderzać się, uderzyć
się, trącić się o co; *б) v. p.* być
uderzanym, uderzonym.

Приприасты́ть, —я, *n.* *Eccl. sl.*
приприасты́ть дыханія, *v.* При-
ды́чаніе. [*sub.* Приприасты́ть.]

Приприасты́ть, —ся, *v. perf.*, *v.*
Приприасты́ть, —я, *n.* przyga-
tanіе.

Приприасты́ть, Приприасты́ть, *v. n.*
1. приприасты́ть къ чому, przyga-
tać, przygować; *powiększać się,

powiększyć się, pomnażać się,
pomnożyć się. [растать.]

Приприасты́ть, *v. perf.*, *v. sub.* При-
приасты́ть, —ся, *v. perf.*, *v.*
sub. Приприасты́ть, —ся.

Приприасты́ть, —ся, *v. perf.*, *v.*
sub. Приприасты́ть, —ся.

Приприасты́ть, Приприасты́ть, *v. a.*
przyznawać, przyznawać, pomna-
żać, pomnożyć, powiększać, po-
większyć; —ся, *a) v. r.* powiększać
się, powiększyć się; *б) v. p.* być
przyznawanym, przyznawanym,
etc.

Приприасты́ть, —я, *n.* przygo-
wienie, przygośnienie, powiększe-
nie, pomnożenie.

Приприасты́ть, —я, *v. perf.* powyгу-
wać, rozgrywać.

Приприасты́ть, *v. a. perf.* когѡ-
либо, rozawiesić, rozawiesić
komu; mieć kogo w podjęzieniu.

Приприасты́ть, *v. a. perf.* *Eccl. sl.*
przygmówić.

Приприасты́ть, —ся, *v. perf.*, *v.*
sub. Приприасты́ть, —ся.

Прирѣзаніе, -я, *n.* przyżyci-
cie, przyżycanie.

Прирѣзать, -са, *v. perf.*, *v. sub*:
Прирѣзывать, -ся.

Прирѣзка, -я, *f.*, **Прирѣз-
ваніе**, -я, *n.*, *v.* **Прирѣзаніе**.

Прирѣзывать, **Прирѣзать**, *v. a.*
przyżynać, przyżynać stółwie
do ozego; dorżynać, dorżynać,
zarżynać, zarżynać; -ся, *v. p.* być
przyżynanym, dorżynanym, etc.

Прирѣчный, -ая, -ое, *adj.*
przyżyzny, przy żłbie będadu.

Прирѣдить, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣживать**, -ся.

Прирѣдка, -и, *f.* przy-, do-
sadzenie; zasadzenie plonek; za-
sadzonego со. [со.]

Прирѣдь, -а, *m.* zasadzonego

Прирѣждати, **Прирѣдити**, *Eccl.*
sl., *v.* **Прирѣживать**, **Прирѣдить**.

Прирѣженіе, *Eccl. sl.*, **При-
рѣженіе**, **Прирѣживание**, -я, *n.*
zasadzenie.

Прирѣживать, **Прирѣдить**, *v. a.*
zasadzać, zasadzić plonki; -
(wa raboty), przyżynać, przy-
żynać, zniewalać; -ся, *v. p.* być
zasadzanym, zasadzonym.

Прирѣленіе, **Прирѣлованіе**,
-я, *n.* 1. posmarowanie, posma-
rowanie lojem; 2. solenie przy-
solenie.

I. Прирѣловать, **Прирѣлоти**,
v. a. nieco posolić, przyśolić;
-ся, *v. p.* być nieco posolonym,
przyśolonym.

II. Прирѣловать, **Прирѣлоти**,
v. a. posmarować, wysmarować
lojem.

Прирѣлоти, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣловать**, -ся (II).

Прирѣсованіе, -я, *n.* przy-
szanie.

Прирѣсывать, **Прирѣсати**, *v. a.*
przyssać, przyssać; -ся, *v. r.*
przyssać się, przyrżoić się, przy-
rżić się do ozego.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся. [таніе.]

Прирѣсываніе, -я, *n.* poswa-
nianie, **Прирѣсать**, *v. a.* za korb,
swatać, poswatać; -ся, *v. r.*
poswatać się.

Прирѣсывать, **Прирѣснуть**,
v. n. przygwizdywać, przygwizdać;
przywistywać, przywisywać.

Прирѣсоеніе, **Прирѣсованіе**,
-я, *n.* przyzwajenie, przyzwajanie.

Прирѣсывать, **Прирѣсоти**, *v. a.*
1. przyzwajać, przyzwoić; 2. *v.*
pred odstawiać; -ся, *v. p.* być
przyzwajanym, przyzwojonym.

Прирѣсывать, -я, *m.*, **Прирѣ-
совательница**, -ы, *f.* przyzwoiiciel,
przyzwoiicielka.

Прирѣсоть, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсывать, **Прирѣсоть**,
v. a. (w myślowi.) przyzwyczajać,
przyzwyczajać psy do sfory; -ся,
v. p. być przyzwyczajanym do
sfory.

Прирѣсоть, -ся, *v.* **Прирѣсо-
вывать**, -ся. [Прирѣсать, -ся.]

Прирѣслоть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Прирѣслоць, -дка, *m.*, **При-
рѣслоць**, -я, *n.* przyśloćek, wło-
seozka. [kolonista.]

Прирѣсленьиць, -а, *m.* *Eccl. sl.*
Прирѣсленьичий, -ья, -ье, *adj.*
Eccl. sl. do kolonisty należący.

Прирѣсленьиць, -ая, -ое, *adj.*
przyśloćkowy.

Прирѣслоть, **Прирѣслоть**, *v. a.*
powiększać, powiększyć ludność
osad; -ся, *v. r.* osiedlić się.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсать, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсывать**, -ся.

Прирѣсываніе, -я, *n.* przy-
stugiwanie, uslugiwanie.

Прирѣсывать, *v. n.* у korb-
любо, przystugiwać, uslugiwac.

Прирѣсываюность, -я, *f.* przy-
stuzność, uslugiwość.

Прирѣсываюный, -ая, -ое, *adj.*
przystuzny, uslugiwy.

Прирѣсываюный, -а, *m.* 1. sluga;
2. nadkakawca, pochlebca.

Прирѣсываюный, -а, *f.* 1. sluga;
2. pochlebica.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -я, *n.* przy-
stuchiwanie, podstuchiwanie.

Прирѣсываюный, **Прирѣсываюный**,
v. a. podstuchiwać, podstuchac;
przystuchiwać się, przystuchac
się; -ся, *v. r.* wysłuchiwać się,
wprawiac swój sluch do ozego.

Прирѣсываюный, -я, *n.* dozór,
nadzorstwo, szwanie nad czēm.

Прирѣсываюный, **Прирѣ-
сываюный**, *v. a.* za czēm, mieć ba-
czność na со, mieć со на oku,
uważać na со, dojrzeć; *it. v.*
Wyśmатривать, Wyśmат-
ривать; -ся, *v. r.* wpatrywać się,
przypatrzaniem uozyc się.

Прирѣсываюный, -а, -ое, *adj.*
wspokojuony, uciszony.

Прирѣсываюный, *v. n.* uspo-
koić się, uciszyc się, zamiknąć.

Прирѣсываюный, -а, *m.* do-
glądacz, dozorca.

Прирѣсываюный, -я, *m.* dozór;
mąć stropić прирѣсываюный,
miec dozór nad kim.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

Прирѣсываюный, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub: **Прирѣсываюный**, -ся.

suwać, przysuwać; -ся, v. r. przysuwać się, przysuwać się.

Присовѣтованіе, -я, n. do radzenie.

Присовѣтовать, -ся, v. perf., v. sub: Присовѣтывать, -ся.

Присовѣтываніе, -я, n. do radzanie.

Присовѣтывать, Присовѣтывать, v. a. doradzać, doradzić.

Присоединеніе, -я, n. przyłączenie, dołączenie.

Присоединительный, -ая, -ое, adj. przyłączający, dołączający.

Присоединить, -ся, v. perf., v. sub: Присоединять, -ся.

Присоединять, Присоединять, v. a. przyłączać, przyłączyć, dołączać, dołączyć, przydawać, przydać; -ся, a) v. r. przyłączać się, przyłączyć się; б) v. p. być przyłączanym, przyłączonym.

Присоленіе, -я, n. przysolenie, posolenie.

Присолить, -ся, v. perf., v. sub: Присаливать, -ся.

† Присоль, -а, m. wał, szaniec.

Присосать, -ся, v. perf., v. sub: Присасывать, -ся.

Присохлый, -ая, -ое, adj. przysuchy; nieco uschły.

Присохнуть, v. perf., v. sub: Присыхать.

† Приспа, -ы, f. wał, szaniec.

Приспичить, v. a. perf. pop. utrudnić komu co, przuprzęć.

Приспособить, -ся, v. perf., v. sub: Приспособлять, -ся.

† Приспль, -а, m., v. Приспа.

Приспѣваніе, -я, n. pośpiezanie, zdążenie, przybycie wczas.

Приспѣвать, Приспѣвать, v. n. pośpiezać, pośpieżać, zdążać, przybывать, przybyć wczas, nadszasa; zbliżać się, zbliżyć się.

Приспѣшная, -ой, f. paszetenia, plekarnia paszetowa. [tnik.]

Приспѣшникъ, -а, m. paszeteniczka, -и, f. paszeteniczka. [сія paszetenictwem.]

Приспѣшничать, v. n. trudnić

Приспѣшничество, -а, n. paszetenictwo.

Присроченіе, Присрочиваніе, -я, n. oznaczenie, oznaczenie terminu.

Присрочивать, Присрочить, v. a. oznaczyć, oznaczyć termin.

Приставаніе, -я, n. przybijanie do lądu; stawanie, zatrzymywanie się; przyleganie; naprzykrzanie się.

Приставать, Пристать, v. n. przybijać, przybić do lądu, do brzegu; stawać, stanąć, zatrzymać się; przylegać, przyłągać, przylepić się; przystawać, przystać, przyłączać się do kogo, do czego; przystawać, zezwalać na co; nalegać, naprzykrzać się; przykładać się do czego; (o chorobach:) zarażać, zarazić.

Приставить, -ся, v. perf., v. sub: Приставлять, -ся.

Приставка, -и, f. przystawianie, przystawienie.

Приставленіе, -я, n. przystawienie; dozór domowy nad ozdem. [stawianie.]

Приставливаніе, -я, n. przystавляваніе, -ся, v. Приставлять, -ся.

Приставлять, Приставить, v. a. kź чьмү, przystawiać, przystawić oo do czego; -ся, v. p. być przystawianym, przystawionym. [przystaw, dozorca.]

Приставникъ, -а, m. Eccl. st. † Приставной, (-ій), -ій, -ое, adj. zszuwany. [dozorca.]

Приставъ, -а, m. przystaw, † Пристаецъ, -льца, m. przybyлу.

Приставый, -ая, -ое, adj. znuzony, zmordowany, ustalы.

Приставьно, adv. ustawicznie, bezustannie; pilnie.

Приставинице, -а, n. port; schronienie, uciezka; przytułek; приставинице для бѣдныхъ, przytułek dla biednych; приставинице воровъ, v. Прибѣги.

Приставіе, cfr. Приставаніе.

Пристано-держитель, -я, m. przechowувач ludzi podejrzanych; -держательница, -ы, f. przechowувачка ludzi podejrzanych; -держительство, -а, n. przechowываніе ludzi podejrzanych lub zbiegów.

Пристава, -и, f. przystań, port.

Пристарѣть, v. n. perf. zestarzać. [ставать.]

Пристать, v. perf., v. sub: Пристрѣганіе, -я, n. przyściganie, przyszycie.

Пристегать, -ся, v. perf., v. sub: Пристегивать, -ся.

Пристѣганіе, -я, n. przyściganie, przystępowanie; przyszuwаніе.

Пристѣгивать, Пристегать, Пристегнуть, v. a. przyścigać, przystępować, przyszuwać, przyszyć; przypręgać, przyprzędz.

Пристѣжка, -и, f. przyszycie, przyściganie, przystępowanie; it. v. Пристѣжка. [ганіе.]

Пристереганіе, -я, n. podstrzeżenie, -я, n. podstrzeżenie, podstrzedz, utrzedać, dopilnować; 2. v. Приостатривать.

Пристыгнувъ, v. Застыгнувъ.

Пристойно, adv. przystojnie, przyzwoicie.

Пристойность, -и, f. przystojność, przyzwoitość.

Пристойный, -ая, -ое, adj. przystойно, przyzwoity.

Пристойоривать, Пристойорить, v. a. Mar. umocować za pomocą krótkich lin.

Пристравать, Пристравить, -ся, v. Пристравлять, -ся.

Пристрастить, -ся, a. perf., v. sub: Пристращать, -ся & Пристрачивать, -ся.

Пристрастие, -я, n. 1. stronność, parcyalność, osobistość; 2. namiętność; 3. v. Пристрастка.

Пристрастка, -и, f. pogódka, postrażenie. [parcyalnie.]

Пристрастно, adv. stronnie, Пристрастный, -ая, -ое, adj. 1. parcyalny, stronny; 2. namiętny, skłonny; пристрастный допросъ, Jur. badanie groźne, inkwizycja.

Пристрашный, -ая, -ое, adj. Eccl. st. postrażony.

Пристращать, Пристрачивать, v. a. kź чьмү, когѣ-либо, razszу, namiętność mieć do czego; przywiązać się do czego.

Пристращеніе, Пристрачиваніе, -я, n. pogroźenie, groźenie, postrażenie, postrażanie, straszanie.

Пристрачивать, Пристрастить, v. a. когѣ-либо, grozić, pogrozić, straszć, postrażać, postraszć, zastraszać, zastraszć; -ся, v. r. namiętnie przywiązuwać, przywiązać się do czego.

Пристроеніе, -я, n. przybudowanie. [строить.]

Пристроеніе, -я, n., v. Пристроить, -я, m. 1. Eccl. st., v. Устроеніе, Naaidніе; 2. (†), v. Устроїство; it. v. Обезпѣченіе. [budowywanie.]

Пристроиваніе, -я, n. przybudowanie, Пристроивать, Пристроить, v. a. 1. przybudowywać, przybudować; 2. umieszczać, umieścić kogo gdzie, przeznaczać, przeznaczать do czego, na co; - когѣ-либо к мѣсту, przeznaczać, przeznaczать kogo na posadę; -ся, a) v. r. przybudowywać się, przybudować się; umieszczać się, umieścić się gdzie; - к мѣсту, umieścić się na posadzі; б) v. p. być przybudowywanym, przybudowanym; być umieszczanym, umieszczonym gdzie. [wanіе.]

Пристроїка, -и, f. przybudowanie, Пристроить, -ся, v. perf., v. sub: Пристроивать, -ся.

Приструивать, Приструинуть, v. a. przyciskać, przyciskać kogo, w ciasnы кат kogo zapędzić, wbić, wbić kogo klin w głowę, przywodzić, przywieść kogo do ostateczności.

Пристравать, -ся, v. perf., v. sub: Пристраивать, -ся.

Пристраиваніе, -я, n. przygotowywanie, przywarzanie.

Пристраивать, Пристраивать, v. a. przygotowywać, przywarzać, przywarzать, więzić ugotować; -ся, v. p. być przygotowywanym, przywarzanym, przywarzonym.

Приступаніе, -я, n. przystępowanie, przybliżanie się, podstępowanie; rozporoznanіе czego, branie się do czego.

Приступать, Приступить, v. n. kź комү, kź чьмү, 1. przyste-

пова, przystąpić do kogo, do czego, przybliżyć się, przybliżyć się, podstępować, podstępować pod co; — къ крѣпости, podstępować pod miasto; — къ Святѣму причащѣнію, — къ таинству Святѣго причащѣнія, przystępować do komunii św., do stołu sakramentalnego, do stołu Pańskiego; 2. — къ кому-либо, nacierać, натереть на кого, dosadzać, dosadzić komu (np. o dług); замождавцы къ нему приступаютъ, wierzyciele nacierają na niego; 3. rozpuszczać, rozposzczać, poczynać, począć, браć się, wziąć się do czego; — ся, в. р. къ кому, przystępować, przystąpić, przybliżyć się, przybliżyć się, zbliżyć się, zbliżyć się; къ нему не лязя приступатся, do niego nie można przystąpić.

Приступность, —и, f. przystępnosc, dostępność.

Приступный, —ая, —ое, adj. 1. przystępny, dostępny; 2. do szturmu służący; приступная лестница, drabina szturmowa.

Приступокъ, —лка, м. 1. stopień (u karety, powozu); 2. Forstf. bank wałowy, bankiet, lawka, podnozek, schodek w przedpiersienu.

Приступъ, —а, т. къ чѣму, 1. początek, zaczęcie; 2. przystęp; къ нему приступу итъ, do niego niemasz przystępu; 3. szturm; брать, ваять приступомъ, браць, wziąć szturmem.

Пристыдить, —ся, v. perf., v. sub: Пристыждать, —ся.

Пристыжать, Пристыдить, v. a. zawstydzac, zawstydzic, zahaniać; —ся, а) v. r. zawstydzac się, zawstydzic się; б) v. p. być zawstydzаным, zawstydzоним.

Пристыженіе, —я, я. zawstyżenie. [иовъ.]

Пристыіе, —я, н., v. Пристыиванный, —ая, —ое, adj. przystępny, przy ścianie, przy murze będący, rosnący; пристыиваа трава, v. Стѣнная трава.

Пристынокъ, —нка, пристынокъ, —а, т. przymurze, przymurek.

Пристыиваніе, —я, н. przystępienie.

Пристыивать, Пристыивать, v. a. przurgzać, przurgzać; —ся, v. p. być przurgчаным, przurgчоним.

Пристыиваніе, —я, н. Eecl. sl. kupienie, kupowanie.

Пристыивати, v. a. Eecl. sl. kupować, kupić; —ся, v. p. być купиваным, купивоним.

Пристыиваніе, v. Пристыиваніе.

Пристыивка, —и, f. 1. przurgżaczka, przurgżeganie; 2. koń na przurgżаче, koń dodatni; 3. stronki, któremi dodatni koń przurgżачонум.

Пристыивной, (—ій), —ѣя, —бе, adj. przurgżачny, do przurgżачки

służący; пристыиваа лошадъ, koń przurgżачкову, koń dodatni.

Пристыивать, —и, f. 1. przurgżaczka, przurgżeganie; 2. v. Пристыивка (3).

[дзичей.]

Пристыиватель, —я, т. przurgżач.

Пристыивать, —ся, v. perf., v. sub: Пристыивать, —ся.

Пристыивать, —а, т. 1. wyrok; 2. (+), sądownictwo, jurysdykcya.

Пристыивать, —ся, v. Пристыивать, —ся.

Пристыивать, Пристыивать, v. a. 1. przurgżacz, przurgżacz, wydaва, wydać wyrok, wyrokować, zawyrokować, skazać na co; 2. doradzać, doradzić.

Пристыиваніе, —я, н. przurgżaczenie, zawyrokowanie, wydanie wyroku.

Пристыиваніе, —я, н. przurgżaczenie, wyrokowanie, wydawanie wyroku; с/г. Пристыиваніе.

Пристыивать, —ся, v. Пристыивать, —ся.

Пристыивать, —ся, v. perf., v. sub: Пристыивать, —ся.

Пристыиванный, —ая, —ое, adj. wadowy, sesyjonalny; присутственное мѣсто, urząd wadowy, sesyjonalny.

Пристыиваніе, —я, н. 1. przystoimosc, obecność, asystensja; 2. posiedzenie, sessya; 3. izba sądowa, trybunał; и. — духа, przystoimosc umysłu.

Пристыиваніе, —я, н. przystoimosc, obecność, zasiadanie (w sądzie, w radzie).

Пристыивать, v. n. być przystoimym, obecny; być na posiedzeniu zasiadać w sądzie.

Пристыивающий, —аго, а. т. zasiadający w sądzie, w radzie, w senacie.

Пристыиваніе, Пристыиваніе, —я, я. przykrecone nitki jednej do drugiej.

Пристыивать, Пристыивать, v. a. przykrecać, przykrecać jedną nitkę do drugiej; —ся, v. p. być przykrecanym, przykreconym.

Пристыивка, —и, f. przykrecone, skrecone.

Пристыиваніе, Пристыиваніе, —я, я. przysuszenie, przysuszenie.

Пристыивать, Пристыивать, v. a. przysuszać, przysuszać; —ся, v. p. być przysuszanym, przysuszonym.

Пристыивать, —ся, v. perf., v. sub: Пристыивать, —ся.

Пристыивать, —я, н. Eecl. sl. przystoimosc, obecność.

Пристыивать, —я, н. Eecl. sl. przystoimosc, obecność.

Пристыивать, —я, —ое, adj. Eecl. sl. przystoimny, obecny.

Пристыиваніе, —я, н. przysyslanie.

Пристыивать, Пристыивать, v. a. przysysłać, przysysłać; —ся, v. p. być przysyslanym, przysyslanym.

Пристыивка, —и, f. 1. przysyska,

przysyslanie; 2. rzecz przysysana komu. [przysysany.]

Пристыиванный, —ая, —ое, adj.

Пристыиванный, Пристыиванный, —я, я. przysyslanie, przysysywanie; przysysywanie, przysysanie.

Пристыивать, Пристыивать, v. a. przysysywać, przysysywać; przysysywać, przysysywać; —ся, v. p. być przysysуваным, przysysуваным.

Пристыивка, —и, f. przysyska; v. Пристыиваніе.

Пристыивной, (—ій), —ѣя, —бе, adj. do przysysania służący; — по рошбѣ, próchno.

Пристыивной, v. Пристыивной.

Пристыиваніе, —я, н. przysysywanie.

Пристыивать, Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać. [nie.]

Пристыиваніе, —я, я. przysysywanie.

Пристыивать, Пристыивать, v. a. przysysawać, przysysawać; —ся, v. p. być przysysуваным, przysysуваным.

Пристыивать, —а, т. 1. v. Пристыиваніе. 2. przysysaw.

Пристыиваніе, —я, н. przysysywanie.

Пристыивать, Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać, uszeć w kuczki.

Пристыивать, adw. bezprzesztanie, wtrwale, usilnie, gorliwie, pracowicie, pilnie.

Пристыиваніе, —я, f. wtrwałość, usilność, gorliwość, pracowitość, pilność.

Пристыивать, —я, —ое, adj. wtrwaly, usilny, gorliwy, pracowity, pilny.

Пристыивать, Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыиваніе, —я, н. v. Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Пристыивать, v. n. przysysać, przysysać.

Присяжническій, -ая, -ое, *adj.* do przysięgłego należący.

Присяжничество, -а, *n.* urząd przysięgłego; zgromadzenie przy śległych.

Присяжный, -ая, -ое, *adj.* przysięgły, przysięgły; присяжный человек & присяжный, -ой, *n. f.* przysięgły, przysięgłnik; судъ присяжныхъ, sąd przysięgłych.

Присяжные, Присяжные, *v. Утабие.*

Присяжать, Присягать, *v. a.*, *v. Утаивать*; -ся, *v. r.* ukrywać się, ukryć się, ebować się; 2. *v.* Приторваться; 3) *v. p.* być ukrywanym, ukrytym.

Присяжка, *v. Утайка.*

Присять, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Присясывать, -ся.

Присяжные, -я, *n.* potwierdzenie. [Подтак...

Присяживать, Присяжить, *v.* Приталина, *v. Проталина.*

Присяжные, -я, *n.* przyuczenie.

Присяживать, Притолчать, Притолкнуть, *v. a.* przyuczać, przyuczać; -ся, *v. p.* być przyuczanym, przyucznym.

Присяжные, -я, *n.* przydeputowanie, rozdeputowanie, podeputowanie.

Присяживать, Притоптать, *v. a.* przydeputować, przydeputować, rozdeputować, rozdeputować, podeputować, podeputować; -ся, *v. p.* być przydeputowanym, przydeputanym, etc.

Притаскать, *v. a. perf.* 1. przywlec, przywlec; 2. (o szalach, o obywatelach) *v.* Ignosczyć; 3. *por.* wytłoczyć, wytłoczyć kogo; -ся, *v. p.* być przywleczonym; 3) *v. r.* przywlec się. [bnowywanie.

Притачаніе, -я, *n.* przystępowanie.

Притачать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Притачивать, -ся.

Притачиваніе, *v.* Притачаніе. I. Притачивать, Притачать, *v. a.* (u krawca) przystępowywać, przystępowywać; -ся, *v. p.* być przystępowywanym, przystępowanym.

II. Притачивать, Приточать, *v. a.* przytaczać, przytoczyć, dotaczać, dotoczyć, toczyć, toczyć, przyrabić, przyrabić; -ся, *v. p.* być przytaczanym, przytoczonym, dotaczanym, dotoczonym.

Притачка, -я, *f.* przystępowanie, przystępowywanie.

Притачать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Притаскивать, -ся.

Притачать, *v. n. perf.* rozstając, stając; nieco rozstając, stopniąc.

Приторваніе, -я, *n.* zamknięcie. [sub: Приторвать, -ся.

Приторвать, -ся, *v. perf.*, *v.* Приторвно, *adv.* obłudnie, udanym sposobem, nieszczerze.

Приторвость, -я, *f.* obłudność, nieszczerłość, fałszywość.

Приторный, -ая, -ое, *adj.* obłudny, udaný, nieszczerý, fałszywy; приторный другъ, obłudny przyjaciel.

Приторство, -а, *n.* obłuda, udanie, zmyślenie, hipokryzja.

Приторствовать, *v. n.* obłudnym być, udawać, udać, zmyślać, zmyślić.

Приторчивость, -я, *f.* obłudność, skłonność do udawania, do zmyślenia.

Приторчивый, -ая, -ое, *adj.* obłudny, skłonny do udawania, do zmyślenia.

Приторщикъ, -а, *m.* obłudnik, hipokryta, niecierlik.

Приторщина, -я, *f.* obłudnica, hipokrytka, niecierka.

Приторь, -а, *m. l. Eccl. sl.* przysłonek, kruchoła, babiniec; 2. fuga (w ramach oklennych lub u drzwi); 3. zmyślenie, udanie.

Приторать, Приторять, *v. a.* przymykać, przymknąć, zamknąć, zamknąć (np. drzwi); -ся, *v. r.* udawać, udać, zmyślać, zmyślić; приторатьсь болями, udawać chorego; 3) *v. p.* być przymykanym, przymkniętym.

Притораніе, -я, *n.* przyciekanie.

Приторать, Приторать, *v. n.* przyciekać, przyciekać, ściekać, ściekać; * przychodzić, przybiegać, przybywać.

Приторный, *Eccl. sl.*, *v.* Спорливый. [sub: Приторать, -ся.

Приторь, -ся, *v. perf.*, *v.* Приторать, -ся, *v. perf.*, *v.*

Приторать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Приторывать, -ся.

Приторываніе, -я, *n.* przyciosywanie.

Приторывать, Приторать, *v. a.* przyciosywać, przyciosać.

Притораніе, -я, *n.* naciśnienie, ściszenie. [текать.

Приторать, *v. perf.*, *v. sub:* Приторать, -я, *m.* miejsce szylwachów, szata. [nie, potarcie.

Притораніе, -я, *n.* pocieranie. Притораніе, -я, *n.* bielidło.

Приторательный, -ая, -ое, *adj.* do pocierania służący.

Приторать, Приторать, *v. a.* pocierać, potrzebować, wcierać, wetrzeć, nacierać, natrzeć; wycierać, wytrzeć; -я, *n.* białkami, bielidłem, bielidłem; -ся, *v. r.* nacierać się, natrzeć się; - бiałkami, nacierać się bielidłem, bielidłem; 3) *v. p.* być pocieranym, potartym, wycieranym, wytartym. [раніе, Притораніе.

Приторка, -я, *f.*, *v.* Приторать, -ся, *v. perf.* przycisnąć, przytoczyć; -ся, *v. p.* być przycisniętym, przytoczonym.

Приториваніе, -я, *n.* przyciskanie, przytłaczanie.

Приторывать, Приторывать, *v. a.* przycisnąć, przycisnąć, przytłaczać, przytłaczać; -ся, *v. p.*

przycisnąć się, przycisnąć się; 3) *v. p.* być przycisnianym, przycisnianym, przytłaczanym, przytłaczanym.

Приторать, -а, *m. l. v.* Приторываніе; 2. ta strona chleba, która się w piecu z drugim styka; *сfr.* Приторать.

Приторать, -ся, *v. perf.* *сomel.*, *v. sub:* Приторывать, -ся.

Притораніе, -я, *n.* przytłaczanie.

Приторать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Приторывать, -ся (I).

Приторать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Приторывать, -ся (II).

Приторать, -а, *m.* przytłaczanie, przytłaczanie; przytłaczanie, przytłaczanie; *гдѣка* wradająca w inną rzekę.

Притораніе, Притораніе, *v. a.* przytłaczać, przygnieść, przytłaczać, przytłaczać; -ся, *v. p.* być przygniatanym, przygniecionym, przytłaczanym, przytłaczanym.

Притораніе, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Приторывать, -ся.

Притораніе, -ся, *v. perf.* *сomel.*, *v. sub:* Приторывать, -ся.

Притораніе, -я, *n.* nadprożek (u drzwi), górna belka (u drzwi). Притораніе, -я, *n.* przytłaczanie.

Притораніе, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Приторывать, -ся.

Притораніе, *v. a. perf.* potłuc, poroztłukać.

Притораніе, *v. a. perf.* znużyć, zmęczyć, zmordować, pomordować; -ся, *v. r.* znużyć się, zmęczyć się, zmordować się.

Притораніе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, zmordowanie.

Притораніе, -а, *m.* schronienie ludzi podejrzanych, lotrów; притораніе ворья, schronienie, jaskinia, gniazdo złodziei; притораніе разбійниковъ, jaskinia, gniazdo rozbójników.

Притораніе, *v. perf.* *сomel.*, *v. sub:* Приторывать.

Притораніе, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Приторывать, -ся.

Притораніе, -я, *n.* przydeputowanie, podeputanie.

Приторывать, Приторывать, *v. n.* przydeputować, przydeputować, podeputać, podeputać. [wanie watażka.

Приторываніе, -я, *n.* obszywanie. Приторываніе, Приторываніе, *v. a.* obszywać, obszywać watażką; -ся, *v. p.* być obszywanym, obszytym watażką.

Приторываніе, -я, *n.* stargowanie.

Приторывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Приторывать, -ся.

Приторываніе, -я, *n.* targowanie; *сfr.* Приторываніе.

Приторываніе, Приторываніе, *v. a.* targować, stargować; -ся, *v. p.* być targowanym, stargowanym. [nie.

Приторываніе, -я, *f.* potargowanie.

Приторность, -я, *f.* przytłaczanie.

Приобрѣсть, -ся, *u. perf.*, *v. sub.*: Приобрѣтать, -ся. [ни.]
 Приобрѣтаніе, -я, *n.* набываніе.
 Приобрѣтатель, -я, *n.* набывачъ.
 Приобрѣтательница, -и, *f.*
 Приобрѣтать, Приобрѣсть, *v. a.* набыwać, набыць, зыскаць, розыскаць; -ся, *v. p.* набыwać się, być набыwanym, nabytym.
 Приобрѣтеніе, -я, *n.* набыcie, розысканіе; зыск, корзусць.
 Приобрѣчать, Приобрѣчать, *v.* Приуч...
 Приобщать, Приобщить, *v. a.* 1. przyłączać, przyłączyć; złączać, złączyć; 2. приобщать Святыхъ Тѣлъ, в. Причащать; -ся, *a) v. r.* къ кому, przyłączać się, przyłączać się; *ii. v. p.* Причащаться (Святыхъ Тѣлъ); *β) v. p.* być przyłączanym, przyłączonym.
 Приобщеніе, -я, *n.* 1. przyłączenie, dołączenie; 2. *v.* Причащеніе.
 Приобщать, -ся, *u. perf.*, *v. sub.*: Приобщать, -ся.
 Приобщникъ, -а, *m.* uczestnik, spółnik. [са, spółnica.
 Приобщница, -и, *f.* uczestnica.
 Приобщать, *v.* Привыкать.
 Приобщность, -и, *f.* przywykłość, przywyknienie.
 Приобщный, -ая, -ое, *adj.* przywykły, przyzwyczajony.
 Приобщнуть, *v.* Привыкнуть.
 Приобщало, -а, *n.* *Ecccl. sl.* zwierzętna suknia; płaszcz.
 Приобщаніе, -я, *n.* przyodziewanie.
 Приобщать, Приодѣть, *v. a.* przykrywać, przykryć; przyodziewać, przyodziewać; -ся, *a) v. r.* przykrywać się, przykryć się; przyodziewać się, przyodziewać się; *β) v. p.* być przykrywany, przykrytym; być przyodziewanym, przyodziewanym.
 Приодѣть, -ся, *u. perf.*, *v. sub.*: Приодѣвать, -ся.
 Приодѣвывать, Приодѣвать, -ся, *v. okut*....
 Приодѣвать, *v. a. perf.* 1. przyoagać, dooagać; 2. pooagać, zogaać wszystko; -ся, *v. p.* być przyoaganym, dooaganym; być pooaganym, zoganym. [Вастогаіель.
 Приодѣть, -а, *m.* przeoer; *v.* Приодѣваться, *v. r. perf.* przyjąć mię poważną, wziąć na się postać okazałą, zespanialec.
 Приодѣваніе, -я, *n.* zatrzymywanie, wstrzymywanie.
 Приодѣвывать, Приостановить, *v. a.* zatrzymywać, zatrzymać, wstrzymywać, wstrzymać, zastanawiac, zastanawic; -ся, *a) v. r.* zatrzymywać się, zatrzymać się, wstrzymywać się, wstrzymać się, zastanawiac się, zastanawic się; *β) v. p.* być zatrzymywanym, zatrzymanym, etc.
 Приодѣвка, -и, *f.* zatrzy-

manie, wstrzymanie, zastanowienie. [manie, zatrzymanie.
 Приостановленіе, -я, *n.* wstrzymanie, Приострѣть, Приострѣть, Приострѣть, *v.* Завоостр...
 Приострѣніе, -я, *n.* przyuczenie, okucie, okucenie.
 Приострѣвать, -ся, *u. perf.*, *v. sub.*: Приострѣвать, -ся.
 Приострѣвать, Приострѣвать, *v.* Освѣщать.
 Приострѣванный, -ая, -ое, *part. p.* przyuczeniu, okucy, okuceni; приострѣванный словомъ, okucy sława. [v. Освѣщать (1).
 Приострѣвать, Приострѣвать, -ся, Приострѣвать, -ся, *u. perf.*, *v. sub.*: Приострѣвывать, -ся.
 Приострѣченіе, Приострѣчивать, -я, *n.* zachęcenie, zachęcenie.
 Приострѣчивать, Приострѣтить, *v. a.* kogoś-либо къ чему, zachęcać, zachęcić, pobudzać, pobudzić do czego; -ся, *v. r.* zachęcać się, zachęcić się, dostawać, dostać ochotę do czego.
 Приострѣваніе, -я, *n.* *Ecccl. sl.* przygotowanie, przysposobienie.
 Приострѣвать, -ся, *Ecccl. sl.*, *v.* Приготовить, -ся.
 Приготовительный, -ая, -ое, *adj.* przygotowalny, przygotowawczy. [товить, -ся.
 Приготовить, -ся, *v.* Приготовленіе, *v.* Приготовленіе.
 Приготовлять, -ся, *v.* Приготовлять, *v. a. perf.* monej uderzyć.
 Приумножать, Приумножить, *v. a.* pomnażać, pomnożyć, przynmnażać, przynmnożyć, powiększać, powiększyć; -ся, *a) v. r.* pomnażać się, pomnożyć się, powiększać się, powiększyć się; *β) v. p.* być pomnażanym, pomnożonym, powiększanym, powiększonym.
 Приумноженіе, -я, *n.* pomnożenie, powiększenie.
 Приумножить, -ся, *u. perf.*, *v. sub.*: Приумножать, -ся.
 Приумножать, *v. n. perf.* przumilknać.
 Приумножный, -ая, -ое, *adj.* zamusony, smutny. [сидіе.
 Приумножить, *v. n. perf.* zamusować, набыць.
 Приумноженіе, -я, *n.* przywojenie, набыcie.
 Приумножить, -ся, *u. perf.*, *v. sub.*: Приумножать, -ся.
 Приумножать, Приумножить, *v. a.* *Ecccl. sl.* przyzwajac, przywoic, набыwać, набыць; -ся, *v. p.* być przyzwajany, przywojony, набыwanym, nabytym.
 Приумножить, -ся, *u. perf.*, *v. sub.* Приумножать, -ся.
 Приумноженіе, -я, *n.* pomnozenie, powiększenie.
 Приумножать, Приумножить, *v. a.* kogoś-либо pomnażać, pomnożyć, powiększać, powiększyć; -ся, *v. p.* być pomnażanym, pomnożonym, powiększanym, powiększonym.

Приумножить, Приумножить, *v.* Приумножить.
 Приумножить, Приумножить, *v. a.* къ чему, przyzwajac, przyzwajac; -ся, *a) v. r.* przyzwajac się, przyzwajac się, przyzwajac się; *β) v. p.* być przyzwajany, przyzwajony, przyzwajany.
 Приумножить, Приумножить, -я, *n.* przyuczenie, przyuczenie, przyzwyczajanie.
 Приумножить, -ся, *v.* Приумножить, -ся. [Приумножить, -ся.
 Приумножить, -ся, *u. perf.*, *v.* Приумножить, -я, *f.* *v.* Приумножить.
 Приумножить, Приумножить, *v. a.* rojadac, pojeść, wszystko zjeść; -ся, *a) v. r.* przejadac się, przejeść się co; *β) v. p.* być rojadanym, zjedzonym.
 Приумножить, -ая, -ое, *adj.* co się łatwo przyje, obmierzenie w jedzeniu.
 Приумножить, -а, *n.* przyjazd, przybycie; zajazd, watep.
 Приумножить, -я, *n.* przyjeżdżanie, przybywanie.
 Приумножить, Приумножить, *v. n.* przyjeżdżac, przyjechać, przybywać, przybyć.
 Приумножить, -ая, -ое, *adj.* przybyły; przyjazdny, -аго, *v. m.* przyjezdny, przybylec, przyhodzien. [Приумножить, -ся.
 Приумножить, -ся, *u. perf.*, *v. sub.*: Приумножить, *v. perf.*, *v. sub.*: Приумножить.
 Приумножить, *v. a. perf.* dac przytułek, schronienie gdzie; -ся, *v. r.* schronic się gdzie; zaleźć przytułek, schronienie gdzie.
 Приумножить, -ая, -ое, *adj.* schronony. [nienie.
 Приумножить, -а, *m.* przytułek, schronienie.
 Приумножить, -ая, -ое, *adj.* przyjacielki, przyjazny.
 Приумножить, *Ecccl. sl.*, *v.* Dobroжелательствовать.
 Приумножить, -и, *f.* przyjacielstwo, przyjaźń.
 Приумножить, -а, *n.* *Ecccl. sl.*, *v.* Възвѣститель; *ii. v.* Пристаніице, Приусть.
 Приумножить, -я, *m.* przyjaciel.
 Приумножить, -и, *f.* przyjacielka. [sko, po przyjacielku.
 Приумножить, *adv.* przyjaciel.
 Приумножить, -ая, -ое, *adj.* przyjacielki, przyjaźliwy, przyjazny. [v. Приумножить.
 Приумножить, -а, *n.* *Ecccl. sl.* *v.* Приятельствовать.
 Приятель, -я, *n.* *Ecccl. sl.* przyjaciel; otrzumanie; - странннхъ, гоcinnoc.
 Приятель, -а, *m.*, *Ecccl. sl.*, *v.* Восприимчив (1).
 Приятель, *adv.* przyjemnie, mile.
 Приятель, -и, *f.* przyjemność; wdziek.

Пробѣтъ, *v. n. perf.* przebyć, pozostać gdzie czas niejaki.

Пробѣтаніе, *-я, n.* przebieganie.

Пробѣгать, Пробѣжать, *v. n.* 1. przebiegać, przebieżeć, przebież, przebiegnąć; пробѣгать сквозь строй, przebiegać przez różgi; 2. przebież, przesytać pędko.

Пробѣгать, *v. n. perf.* przebiegać, spędzić czas na bieganiu; овъ весь день пробѣгал на посылкахъ, on cały dzień przebiegał na posyłkach.

Пробѣжать, *v. perf., v. sub:* Пробѣжать. [nie, ubielanie.

Пробѣливаніе, *-я, n.* wybielenie. Пробѣливать, Пробѣлить, *v. a.* wybielać, wybielić, ubielać, ubielić; *-ся, v. p.* być wybielanym, wybielonym, ubielanym, ubielonym. [ubielanie.

Пробѣлка, *-и, f.* wybielenie.

Пробѣла, *-а, m. 1.* miejsce lub karta biała w książce do pisania; перепесть книгу съ пробѣлами, oprawić książkę z przekładanym papierem białym; 2. kwadrat drukarski.

Пробѣливать, *v. a.* prowadzić, przegrowadzać; przewozić (*np.* chorego). [lenie się, obalenie się.

Пробѣливаніе, *-я, n.* przewożenie.

Пробѣливать, Провалить, *v. a.* przewalać, przewalić, obalać, obalić; *-ся, v. r.* przewalać się, przewalić się, obalać się, obalić się; zawałać się, zawałić się.

Провална, *-и, f. 1.* zapadlina, rozpadlina; 2. *v.* Провалина (2).

Провалить, *-ся, v. perf., v. sub:* Проваливать, *-ся.*

Проваль, *-а, m.* otwór; wyłom w ścianie; zapadlina, rozpadlina; проваль тебѣ возьми, niech ciębie licha porwie!

Провалѣть, *v. a. perf.* przez czas niejaki folować; *-ся, v. r.* walać się, ponieierać się.

Провариваніе, *-я, n.* warzenie, gotowanie.

Проваривать, Проварить, *v. a.* warzyć, uwarzyć, gotować, ugotować; (*u wlewo:*) dratwę smolą smagować; *-ся, v. p.* być warzonym, uwarzonym, etc.

Проварить, *-ся, v. perf., v. sub:* Проваривать, *-ся.*

Проварка, *-и, f., v.* Провариваніе.

Проведеніе, *-я, n. 1.* przeprowadzenie, przetwarzanie; 2. przeprowadzenie. [nie.

Провезеніе, *-я, n.* przewiezienie.

Провезти, *-ся, v. perf., v. sub:* Провозить, *-ся.*

Провертуть, *-ся, v. perf., v. sub:* Провертывать, *-ся.* [nie.

Провертка, *-и, f.* przewiercenie.

Провертываніе, *-я, n.* wiercenie.

Провертывать, Провертать, *v. a.* przewiercać, przewiercić, prześwidrować; *-ся, v. p.* być przewiercanym, przewierconym, etc.

Провертуть, *v. a.* przewiercać, przewiercić, prześwidrować; *-ся, v. p.* być przewiercanym, przewierconym, etc.

Провертченіе, Провертываніе, *v. r.* Провертываніе.

Провертывать, *-ся, v. perf.* Провертывать, *-ся.* [weselić się.

Провеселиться, *v. r. perf.* по Провести & Провѣсть, *-ся, v. perf., v. sub:* Проводить, *-ся.*

Провидецъ, *-дца, m. Eccl. sl.* przewidziiciel. [nie.

Провидѣніе, *-я, n.* przewidzenie.

Провидѣть, *v. a.* przewidzieć; *-ся, v. p.* być przewidzianym.

Провизажать, *v. n.* przepierześć.

Провизія, *-и, f.* prowizja.

Провизоръ, *-а, m.* prowizor (*w artecie*). [Провиняться.

Провиниться, *v. perf., v. sub:* Провинить, *-ся, v. perf., v. sub:* Провинчивать, *-ся.*

Провинціалъ, *-а, m.* mieszkaniec na prowincyi. [prowincyalny.

Провинціалный, *-ая, -ое, adj.*

Провинція, *-и, f.* prowincja.

Провинчиваніе, *-я, n.* przeszurowanie.

Провинчивать, Провинтить, *v. a.* przeszurować, przekreślać, przekreślić; *-ся, v. p.* być przeszurowanym, przekreślanym, przekreślonym.

Провиняться, Провиниться, *v. r.* przewinąć się, przewinić się, wykroczać, wykroczyć.

Провинтмейстеръ, *-а, m.* prowinantmagister. [prowiancki.

Провинтскій, *-ая, -ое, adj.*

Провинтъ, *-а, m.* prowinant, municya, żywność wojskowa.

Проводимы, *f. pl., v.* Проводы.

I. Проводить, *v. perf., v. sub:* Провозать.

II. Проводить, Провести & Провѣсть, *v. a.* przewodzić, prowadzić, przegrowadzać, przeprowadzić; *- (спѣма),* przepędzać, przepędzić (czas), przebywać, przebyć gdzie; *людци, zwodzić, uwozić; *-ся, v. p.* być przewożonym, prowadzonym, przeprowadzonym.

Проводка, *-и, f., v.* Проводъ.

Проводникъ, *-а, m.* przewoźnik, odprawdziciel, woźnica; проводникъ теплоты, przewodnik ciepłota. [dnica.

Проводница, *-и, f.* przewoźnica, *-а, m.* prowadziciel; *zwozdziciel.

Проводчица, *-и, f.* prowadzicielka; *zwozdzicielka.

Проводъ, *-а, m.* kanał podziemny, tura; wodotok.

Проводы & Проводы, *-овъ, m. pl.* wyprowadzanie, odprawdzanie; *uwożenia, ludzenia.

Провожаніе, *-я, n.* odprawdzanie kogo, towarzyszenie komu.

Провожатой, *-аго, а, m., v.* Проводиль.

Провожать, Проводить, *v. a.* prowadzić, przegrowadzać kogo, iść z kim, konwojować; odprawdzать, odprawdzать kogo, towarzyszyć komu; przepędzać, przepędzić, przęгнаć; *-ся, v. p.* być odprawdzanym, odprawdzanym. [II].

Провожать, Проводить, Провозить, Провозѣститель, Провозѣстительница, Провозѣстникъ, Провозѣстница, *v. sub:* Провозѣщать, *-ся.*

Провозѣстие, Провозѣститель, Провозѣстительница, Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzać, przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣститель, Провозѣстительница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстникъ, *-а, m.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

Провозѣстница, *-и, f.* przegrowadzić, ogłosić, oznajmić.

na wróbeniu; przewrózać, przewróżyć, wydawać, wydać na wróbenie. [znać, zwijąć się, wijać się.]

Провобрить, *v. a. por. rozpię.*
Провобрость, -я, *f.*, *v.* Провобрство.

Провобрный, -ая, -ое, *adj.* zwinny, prędki, szybki, lekko nogi.
Провобржить, *v. perf.*, *v. sub:* Провобржывать.

Провобрство, -а, *n.* zwinność, prędność, szybkość.

Проворчать, *v. n. perf.* mruścić czas niejaki; -себя подычь, мрукnąć, zamruczeć sobie pod nosem.

Провоцить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Провоцывать, -ся.

Провыть, *v. n. perf.* przewycić.
Провывание, -я, *n.* przewiewanie.

Провывать, Провывать, *v. n. v. a.* przewiewać, przewionąć; *2. v. a.* przewiewać, przewiasć, wiać (np. zboże); -ся, *v. p.* być przewiewanym, przewianym.

Провядание, -я, *n.* przewiedzenie, wy-, do-wiedzenie się.

Провядать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Провядывать, -ся.

Провядывание, -я, *n.* do-wywiadывание się.

Провядывать, Провядать, *v. n.* - о чём, wywiadываць się, dowiadываць się, dowiedzieć się, wyszperać, docieść.

Провывать, -ся, *v. sub:* Провывать, -ся (2).

Провысить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Провышивать, -ся.

Провысный, -ая, -ое, *adj.* na szczyt powietrza wysuszony.

Провыть, -а, *n.* niedowaga.
Провытание, Провытывание, -я, *n.* przewietrzenie, przewietrzenie.

Провытывать, Провытывать, *v. a.* przewietrzać, przewietrzyć; -ся, *v. p.* być przewietrzonym, przewietrzonym.

Провышивать, Провысить, *v. a.* 1. suszyć, wysuszać, wysuszyć na powietrzu (np. rybę); 2. omuścić się, omylić się w ważeniu; przeważać, przeważać, nadwagać, nadwagać; -ся, *v. r.* ukrzywdzić się na wadze, w ważeniu.

Провыщать, Провыщать, *v. a. Eccl. sl.* przemawiać, przemawiać, prorokować; -ся, *v. p.* być prorokowanym.

Провыщение, -я, *n.* przemówienie, prorokowanie.

Провыщать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Провыщать, -ся.

Провыщение, *сfr.* Провыщение.
Провыть, *v. n. perf.* przewiasć; *v. sub:* Провыщать.

Провышение, Провышение, -я, *n.* przewędzenie, suszenie na słońcu.

Провышивать, Провышать, *v. a.* przewędzać, przewędzić, wędząc przesuszyc na słońcu.

Прогадать, *v. n. perf.* przepędzić czas na wróbeniu.

Прогаливаться, *v. r. por.* (o niebie): wyjaśniać się, wyropadać się. [zręce bezlodne; *v.* Полярный.]

Прогалина, -ы, *f.* miejsce w Progaranie, -я, *n.* przeralanie się.

Прогарать, Прогорать, *v. n.* przegorzeć, przepalać się, przepalić się.

Прогарина, -ы, *f.* Прогарь, -а, *n.* miejsce przeralone.

Прогладить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Проглаживать, -ся.

Проглаживание, -я, *n.* przepędzanie czasu na prasowaniu.

Проглаживать, Проглаживать, *v. a.* przepędzać, przepędzić czas na prasowaniu.

Проглажить, *v. n. perf.* zaparzyć się czas niejaki. [kanie.]

Проглаживание, -я, *n.* przetykanie, przetykanie; Проглотить, *v. a.* przetykać, przetykać; -ся, *v. p.* być przetykanym. [gryźć.]

Проглодать, *v. a. perf.* przeprzeć.

Проглотить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Проглатывать, -ся.

Проглочение, -я, *n.* połknięcie.

Проглadyвание, -я, *n.* przepędzanie czasu na patrzeniu.

1. Проглadyвать, Проглadyть, *v. n.* przeglądać, przejrzeć, pokazać się, przebieć się.

11. Проглadyвать, Проглadyть, *1. v. a.* niedojrzeć, niedostrzedz, przejrzeć; *2. v. n.* przepędzać, przepędzić czas na patrzeniu. [nie, przegnanie.]

Проганье, -я, *n.* przepędzanie.

Прогань, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Проганять, -ся. [wanie.]

Прогнание, -я, *n.* przegniwanie, przegnić.

Прогнать, Прогнать, *v. n.* przegniwać, przegnić.

Прогнивание, -я, *n.* rozgniewanie, rozdrażnienie.

Прогнивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Прогнивать, -ся.

Прогнивь, *v. a. perf.* rozgniewać.

Прогнивание, -я, *n.* rozgniewanie, rozdrażnienie.

Прогнивать, Прогнивать, *v. a.* rozgniewać, rozdrażnić (kogo); -ся, *a) v. r.* rozgniewać się, rozdrażnić się; *б) v. p.* być rozgniewanym, rozdrażnionym.

Проговаривать, Проговорить, *v. n.* mówić, powiadać; mówę, skończyć, powiedzieć; przegadać, spędzić czas na gadaniu; -ся, *v. r.* przemawiać się.

Проговорить, *perf.* *1. v. a.* zacząć mówić, powiedzieć; *2. v. n.*, *v. sub:* Проговаривать.

Прогонный, -ая, -ое, *adj.* 1. przejezdny, za przejazd płacony lub na przejezdne dawany; прогонный денга, *v.* Прогоны; *2. z* dalekich stron przyjezdny; прогонный скотъ, bydło z dalekich stron przyjezdzone.

Прогонь, -а, *n.* pędzenie bydła; droga do wygonu; przejazd pocztą lub podwodą; Archit. miejsce zastawione na schody i piece.

Прогоны, -новъ, *m. pl.* przejezdne, zapłata za przejazd pocztą lub podwodą, kosztą podróży.

Прогонять, Прогнать, *v. a.* przepędzać, przepędzić, przewaniać, przegnać; wyganiać, wygnać; -ся, *v. p.* być przepędzanym, *etc.*

Прогорать, *v.* Прогарать.

Прогорьность, -я, *f.* zgorzknialość.

Прогорький, -ая, -ое, *adj.* zgorzkniały, przegorzkały.

Прогорькнуть, *v. n. perf.* przegorzknąć, zgorzknąć.

Прогорький, -ая, -ое, *adj.* przegorzkały, przepalony.

Прогорять, *v. perf.*, *v. sub:* Прогарать. [ścisć.]

Прогосить, *v. n. perf.* pogodzić.

Програние, -ы, *f.* program, oznajmienie.

Програние, -я, *n.* przerzucanie grabiami, rozgrzebywanie.

Прогреть, Прогреть & Прогреть, *v. a.* rozgrzebywać, rozgrzebać; -ся, *v. p.* być rozgrzebywanym, rozgrzebwanym.

Прогреть, *v. n. perf.* przegrzmieć.

Прогрессивный, -ая, -ое, *adj.* postępowy, coraz wyżj idący, stopniowy.

Прогрессия, -я, *f.* Mathem. progressya, poster.

Прогрестъ & Прогрестъ, -са, *v. perf.*, *v. sub:* Прогреть, -ся.

Прогрыание, -я, *n.* przegrzywanie.

Прогрыать, Прогрыать, *v. a.* przegrzywać, przegrzywać; -ся, *v. p.* być przegrzywanym, przegrzywanym.

Прогрыание, -я, *n.* przegrzylenie. [gryzienie.]

Прогрыать, -а, *n.* miejsce przegrywania, spacerowanie.

Прогрыать, Прогрыать, *v. a.* przegrywać, przegrywać; -ся, *v. p.* być przegrywanym, przegrywanym.

Прогрыать, Прогрыать, *v. a.* przegrywać, przegrywać; -ся, *v. p.* być przegrywanym, przegrywanym.

Прогрыать, Прогрыать, *v. a.* przegrywać, przegrywać; -ся, *v. p.* być przegrywanym, przegrywanym.

Прогрыать, Прогрыать, *v. a.* przegrywać, przegrywać; -ся, *v. p.* być przegrywanym, przegrywanym.

Прогрыать, Прогрыать, *v. a.* przegrywać, przegrywać; -ся, *v. p.* być przegrywanym, przegrywanym.

Прогрыать, Прогрыать, *v. a.* przegrywać, przegrywać; -ся, *v. p.* być przegrywanym, przegrywanym.

Прогрыать, Прогрыать, *v. a.* przegrywać, przegrywać; -ся, *v. p.* być przegrywanym, przegrywanym.

Прогрыать, Прогрыать, *v. a.* przegrywać, przegrywać; -ся, *v. p.* być przegrywanym, przegrywanym.

Прогрыать, Прогрыать, *v. a.* przegrywać, przegrywać; -ся, *v. p.* być przegrywanym, przegrywanym.

Прогрыать, Прогрыать, *v. a.* przegrywać, przegrywać; -ся, *v. p.* być przegrywanym, przegrywanym.

Прогрыать, Прогрыать, *v. a.* przegrywać, przegrywać; -ся, *v. p.* być przegrywanym, przegrywanym.

Прогрыать, Прогрыать, *v. a.* przegrywać, przegrywać; -ся, *v. p.* być przegrywanym, przegrywanym.

Продавецъ, -вца, *m.* *przedawca*. [суб: Продавливать, -ся.

Продавить, -са, *v. perf.*, *v. sub*.
Продавление, Продавливание, -я, *n.* *przyciśnięcie, przyciskanie*.

Продавливать, Продавить, *v. a.* *przyciskać, przyciskać*; -ся, *v. p.* *być przyciskanym, przyciśniętym*.

Продажа, -я, *f.* *przedaż, przedawanie; publiczna* -, -сь *koloká*, -сь *aukcjóna*, -сь *publicznego topra, aukcja, licytacja*.

Продажный, -ая, -ое, *adj.* *przedażny, przedajny, do przedania; *przekupny* [длбуйване.

Продавливание, -я, *n.* *przepródkowanie, Próbáwanie, Próbáwanie*, *v. a.* *przepródkować, przedubać*.

Продаше, -я, *n.* *przedanie*.

Продать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Продавъть, -ся.

Продаше, -я, *n.* *Ecccl. sl.* *prze-daz*. [nie.

Продвигание, -я, *n.* *przeważanie, Próbáwanie, Próbáwanie*, *v. a.* *przeważać, przeważać*; -ся, *v. p.* *być przeważanym, przeważaniem*.

Продвигание, -я, *n.* *przeważanie*. [двигать, -ся.

Продвигать, -ся, *v. p.* *Próbáwanie, Próbáwanie*, *v. a.* *przeważać, nawleczenie, przewleczenie*.

Продёргать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Продёргивать, -ся.

Продёргивание, *сfr.* *Продёргивать, Продёргивать, Продёргивать*, *v. a.* *przewlekać, przewleść, przeciągać, przeciągać*.

Продержание, -я, *n.* *przetrzymanie, zatrzymanie*.

Продержать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Продерживать, -ся.

Продерживание, -я, *n.* *przetrzymanie; сfr.* *Продерживать, Продерживать, Продерживать*, *v. a.* *przetrzymanąć, przetrzymać*; -ся, *v. p.* *przetrzymanąć się, przetrzymać się*. [держаніе.

Продержка, -я, *f.*, *v.* *Próbáwanie, Próbáвание*, -я, *n.* *Ecccl. sl.* *natrętność*. [натрётник.

Продератель, -я, *m.* *Ecccl. sl.* *Продерательный, Продерательный, Продерательный*, *Próbáwanie, Próbáвание*, -ая, -ое, *adj.* *Ecccl. sl.* *natrętny*.

Продерастный, -ая, -ое, *adj.* *natrętny, bezczelny*.

Продёртость, -я, *f.* *Ecccl. sl.* *zuchwalość, bezczelność*.

Продёрный, -ая, -ое, *adj.* *Ecccl. sl.* *zuchwały, bezczelny*.

Продёрнуть, -ся, *v. perf.* *se-melf.*, *v. sub*: Продёрываться, -ся.

Продиравание, -я, *n.* *prze-dziurawienie*.

Продиравать, *v. n.* *perf.* *prze-dziurawić*. [ганіе.

Продирание, -я, *n.* *prze-dziurawienie, Próbáwanie, Próbáвание*, *v. a.* *prze-dziurawiać, przedrzeć*; **prze-cierać, przecierać oszy*; -ся, *v. p.* *prze-drzeć się*.

Продлительный, -ая, -ое, *adj.* *przewlekły, przeciągły*.

Продлитель, *v. a.* *perf.* *prze-dłużać, przewleść*; -ся, *v. p.* *przewleść się*.

Продовольствие, -я, *n.* *у-зrоwienie, utrzymanie; żywność, strawa*. [двоблствіе.

Продовольствование, *v.* *Próbáwanie, Próbáвание*, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Продобливать, -ся.

Продобление, -я, *n.* *prze-dłużanie*. [wato.

Продолговато, *adv.* *podługowato, Продолговато-крпглый, -ая, -ое, adj.* *podługowatookrągły, owalny, jajkowaty*.

Продолговатость, -я, *f.* *podługowatość*. [podługowaty.

Продолговатый, -ая, -ое, *adj.* *Продолжатель, -я, m.* *autor dalszego ciągu dzieła*.

Продолжать, Продолжить, *v. a.* *prze-dłużać, przedłużyć, przewlekać, przewleść, przeciągać, przeciągać*; -ся, *a) v. p.* *prze-dłużać się, przedłużyć się, ciągnąć się, wleć się*; *б) v. p.* *być przedłużanym, przedłużonym, etc.*

Продолжение, -я, *n.* *kontynuacja, ciąg dalszy, dalszy ciąg; trwanie*.

Продолжительность, -я, *f.* *cią-głość, długi przeciąg, trwałość, etalność*.

Продолжительный, -ая, -ое, *adj.* *długo trwający, ciągły, trwały, przewlekły*.

Продолжить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Продолжать, -ся.

Продольно, *adv.* *w dłuż, w podłuż*.

Продольный, -ая, -ое, *adj.* *podłużny, w podłuż; продольный разрёзъ зданія, подłużне przecięcie budynku*. [przetarcie.

Продраніе, -я, *n.* *przedarcie, Продраťть, -ся, v. perf.*, *v. sub*: Продирать, -ся.

Продрывать, *v. n.* *perf.* *prze-drzymać*.

Продрывать, *v. n.* *perf.* *prze-ziebnąć; być ograszka przejętym*.

Продувание, -я, *n.* *przewiewanie*.

Продувать, *v. a.* *przewiewać, przewiać, przedmąć, przedać*; -ся, *v. p.* *być przewiewаным, przewianым*.

Продуктъ, -я, *m.* *produkt, produktu, wydawanie плодów; плód, wyrób*.

Продукнуть, *v. n.* *perf.* *spędzić czas na dumanіu, na rozmyślanіu*.

Продуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Продувать, -ся.

Продухъ, -я, *m.* *przeduch, przeduch, otwór przeduchowy*.

Продушина, -ы, *f.* *1. przeduch, przeduch, otwór przeduchowy; 2. przerebła*.

Продирать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Продирать, -ся.

Продирать, Продирать, *v. a.*

prze-dziurawić; -ся, *a) v. p.* *być przedziurawionym; б) v. p.* *prze-dziurawić się*. [zadé.

Продышать, *v. n.* *perf.* *prze-dышать*.

Продышание, -я, *n.* *prze-dышание, przewlekanie*.

Продыть, *v. a.* *przewlekać, przewleść (co na nitkę), przedziewać, przedziąć*; -ся, *v. p.* *być przewlekаным, przewlecзоным, przedziewаным, przedzianым*.

Продыланіе, -я, *n.* *przebiecie na wyłot, zrobienie otworu*.

Продылатъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Продыльвать, -ся.

Продыла, -я, *f.* *przedziurawienie, przełom, przebiecie, przedziurawienie*.

Продыль, -я, *m.* *przełom, Próbáwanie, -я, n.* *przebieganie; сfr.* *Продыланіе*.

Продыльвать, Продылатъ, *v. a.* *przebijać, przebić na wyłot, robić otwór; wypiełać, wypiełić, oczyszczać, oczyścić*; -ся, *v. p.* *być przebijаным, przebitym*.

Продыть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Продыть, -ся.

Пробектный, -ая, -ое, *adj.* *projektowy, wnioskowy*.

Пробектъ, -я, *m.* *projekt, wniosek*. [wskróć przechodzący.

Пробный, -ая, -ое, *adj.* *на Прощь, -я, m.* *dziura na wskróć, na wyłot*.

Прожарение, *Próbáwanie, -я, n.* *przepieczenie, przepiekanie, wypieczenie, wypiekание*.

Прожаривать, *Próbáwanie, v. a.* *przepiekać, przepieść, wypiekać, wypieść*; -ся, *v. p.* *być przepiekаным, przepieczоным, dobrze wypieczоным*.

Прожать, -я, *n.* *porządzenie, Próbáwanie, -ся*. [Проживать, -ся.

Прожать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Прождание, -я, *n.* *wyszczekanie, przeczekanie, czekanie, wyszczekanie*.

Прожать, *v. n.* *perf.* *prze-Próbáwanie, -я, n.* *przeżucie*.

Прожавать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Прожёвывать, -ся.

Прожектирование, -я, *n.* *projektowanie, układanie*.

Прожектировать, *v. a.* *projek-tować, układać*; -ся, *v. p.* *być projektowanым, układаным*.

Прожелобить, *v. a.* *perf.* *rznać, wyrznąć w rówki, fugować*; -ся, *v. p.* *być fugowanым*.

Прожель, -я, *f.* *przebijająca się żółtość*.

Прожечь, *v. a.* *perf.* *prze-palić (co na wskróć); и. v. sub*: Прожигать, -ся.

Прожечься, *v. perf.*, *v. sub*: Прожёгнине, -я, *n.* *przeżerание, -я, n.* *przebywanie, przemieszkiwanie*.

Проживать, Прожить, *i. v. a.* *a) żyć, przeżyć, życie przepędzać, spędzić; б) przebywać, prze-być, przemieszkiwać, przemie-*

іакотках; -ся, v. p. быць прэла-
коткowanым. [Іамываніе.]

Пролітываніе, -я, n. прэ-
І. **Пролітываць**, **Пролітаць**,
v. a. прэламуваць, прэламаць,
прэбджаць, прэбціць; выбіаць, вы-
біаць; -ся, v. p. быць прэламува-
ным, прэламаным, прэбджаным,
прэбцітым.

II. **Пролітываць**, **Пролітаць**,
v. a. прэламуваць, прэламаць,
выбіаць, выбіаць; -ся, v. p. быць
прэламуваным, прэламаным,
выбіаным, выбітым; -ся, v. r.
прэламаць ся, вламаць ся, зала-
маць ся (o лодзіе).

Пролітаць, v. n. прэшэсцэкаць.
Прэлажальны, -ая, -ое, adj.
прэлажаль, злежалы.

Прэлажаль, v. perf., v. sub:
Прэлажываць.

Прэлажэнь, -жня, m. 1. одле-
жэніе, месце одлежэ на сцелі;
2. (u сцелі) belki dachowe, pod-
віязка; платава; ў. мурлат, под-
ставка belki.

Прэлажываць, **Прэлажаль**, v.
n. прэлажаць, прэлажэць; - бокі,
одлежэ саблe бокі.

Прэлажаль, **Прэлажаль**, v. n.
прэлажываць, прэлажэць; (o сцелі):
прэлажэць, прэлажэць.

Пролётка, -я, f. gatunek do-
розькі.

Пролётны, -ая, -ое, adj.
прэлоцны, прэлацняжы; пролёт-
ныя лётцы, лёткі прэлоцны, вё-
дровны; пролётныя дрэжкі, v.
Пролётка.

Пролёт, -а, m. прэлоц; прэ-
лётэніе; на пролёт, на вылоц.

Пролёталь, v. perf., v. sub:
Пролёталь.

Проліваць, -я, n. прэлева-
ніе, розлеваніе, вылеваніе.

Проліваць, **Проліваць**, v. a.
Ecc. a., v. Проліваць; -
кровь, прэлеваць, прэлаць крeв';
- полытаць, гораць ся модліць,
просіць; -ся, a) v. r. вы-, роз-
леваць ся, вы-, роз-лаць ся; про-
літаць сап'аць, роткнаць ся;
б) v. p. быць роз-, вы-леваным,
быць роз-, вы-ланым.

Проліваць, **Проліваць**, v. a.
прэлеваць, прэлаць, розлеваць, роз-
лаць, вылеваць, вылаць; -
кровь, прэлеваць, прэлаць крeв'; -
г'орькія адзы, г'орькія плакаць; -
свят' на ч'о-лібо, *розлаць святло, о-
святліць, напачуць; проліваць в'оць,
* вылеваць рот, прагосваць в'оце
с'ола; -ся, a) v. r. розлеваць ся,
розлаць ся, вылеваць ся, вылаць
ся; б) v. p. быць роз-, вы-леваным,
-ланым.

Проліваць, (—лі), -лі, -бе,
adj. 1. (o дэзэцкі): улеўны; про-
ліваць дождж, дэзэц улеўны;
2. (†), v. Поб'аць.

Проліваць, -а, m. прэліпны
морскі, с'аіна морская; Г'убра-
тэрскай проліваць, с'аіна Г'ібрал-
тэрска.

Пролітаць, -я, n. прэлаіне,
прэлаіе, розлаіне, вылаіне; про-
літаць кроў, розлаіне, прэлаіне,
прэлаіе крeв'.

Пролітаць, -ся, v. perf., v. sub:
Пролітаць, -ся.

Пролітаць, -я, n. прэлаіне,
розлаіне, вылаіне.

Пролітаць, -ся, v. perf., v.
sub: **Пролітаць**, -ся.

Пролог, -а, m. 1. prolog (w
tragedyi, komedyi); wstęп; 2. Ecc.
каляга жытоў святых.

Пролог, -а, m. dolina nizka.
Проложэніе, -я, n., cfr. Про-
кладываніе.

Проложыць, -ся, v. perf., v.
sub: **Проложываць**, -ся (I, II)
& **Проложаль**, -ся.

Проложэніе, -я, n. прэлаіа-
ніе, прэбціа.

Проложыць, -ся, v. perf., v.
sub: **Проложываць**, -ся (I).

Проложыць, -ся, v. perf., v.
sub: **Проложываць**, -ся (II).

Пролошка, -я, f. прэлаіаніе,
прэлоіа.

Пролошны, -ая, -ое, adj. do
іаманія з'язуць, іомны, іаманы;
пролошное орудіе, нагэрдзіе му-
гоіомне; пролошное отвэртіе,
вылом, брэза.

Пролош, -а, m. 1. прэлоіа,
прэгва; 2. вылом, брэза; ад'а
на пролош, ісь на прэб'оць.

Пролісина, -я, f. месца
стабіць фарба повлечэне.

Пролізаць, -я, n. прэлаізаць.

Пролізаць, **Пролізаць**, v. n.
прэлаізаць, прэлаізаць. [пр'оізаць.]

Пролізаць, v. r. perf. ро-
Пролізаць, -я, f., **Пролізаць**,
Пролізаць, -а, m. Bot. (mercurialis),
з'язуць. [с'язуць.]

Пролізаць, -ска, m., v. Про-
Пролізаць, v. n. perf. прэ-
лаізаць, lato gdzie прэпэрдзіць.

Пролізаць, **Пролізаць**,
-ся, v. Пролізаць....

Пролізаць, -я, n. прэ-
мілаізаць.

Пролізаць, **Пролізаць**,
v. n. прэмілаізаць, прэмілаізаць,
змілаізаць, змілаізаць. [мілаізаць.]

Пролізаць, -я, n. прэ-
Пролізаць, **Пролізаць**, v. a.
a. прэмілаізаць, прэмілаізаць; -ся, v.
p. быць прэмілаізаным.

Проманіаць, **Проманіаць**,
-я, n. луджэніе, луджэніе, уво-
дзэніе, увядзэніе.

Проманіаць, **Проманіаць**, v. a.
луджыць, луджыць, уводжыць, у-
вяджыць; -ся, v. p. быць (з'луджэ-
ным, уводжэным, увяджэным).

Проманіаць, v. n. perf.
прэмарнажэраваць.

Проманіаць, -я, n. т'роні-
ніе, марнаваніе.

Проманіаць, **Проманіаць**, v.
a. т'роніць, прэт'роніць, марна-
ваць, прэмарнаваць; -ся, v. r.
зубоць прэз марнаравство,
знішчыць ся.

Проманіаць, **Проманіаць**,
-ся, v. r. н'етрафаць, н'етрафаць, chy-
бляць, chyбіць.

Проманіаць, -а, m. chyбленіе,
н'етрафленіе; оmyтка, б'яд; на
р'азу не даць пр'омаць, ані г'а-
ніе chyбіць; оць не пр'омаць, *
не іеат о так г'лупі; не іеат о
б'іты; ма о оліе в' г'ловіе; то
frant; азракамі кармію.

Проманіаць, -я, n. прэма-
цаініе.

Проманіаць, **Проманіаць**, v. a.
a. прэмацаць, прэмацаць; про-
мачыць м'огу, прэмацаць ногі;
-ся, v. p. быць прэмацачаным,
прэмацачаным.

Проманіаць, -я, f., v. **Проманіаць**.

Проманіаць, v. r. perf. памэ-
чыць ся.

Проманіаць, **Проманіаць**,
-я, n. ар'оініе, ар'оініе, ар'оініе,
ар'оініе, ар'оініе.

Проманіаць, **Проманіаць**,
v. n. ар'оініць ся, ар'оініць ся,
ар'оініць ся, ар'оініць ся.

Проманіаць, **Проманіаць**,
[Проманіаць.]

† **Проманіаць**, -жа, m., v.

Проманіаць, -я, f. роіроць,
одлеглоць м'іду двома м'іе-
сцамі; v. **Проманіаць**.

Проманіаць, -тка, m. роіро-
ць, одлеглоць м'іду двома
м'іецамі, м'іду м'іеца, прэ-
дзіаць, прэгва, розгэць, одгэць;
ў. час роіроць. [роіроць.]

Проманіаць, -я, -ое, adj.
Проманіаць, v. **Проманіаць**.

Проманіаць, v. n. perf. м'ігаць.
Проманіаць, v. n. perf. м'ігаць.
[заніе.]

Проманіаць, -я, n. прэмар-
Проманіаць, **Проманіаць**, v. n.
прэмарнаць, прэмарнаць.

Проманіаць, -ая, -ое, adj.
прэмарнаць.

Проманіаць, perf. 1. марнаць
час н'еіаць! 2. v. sub: **Проманіаць**.

Проманіаць, -ся, n. прэма-
цаініе.

Проманіаць, **Проманіаць**,
-ся, v. perf., v. sub: **Проманіаць**, -ся.
Проманіаць, -я, n. прэмацаі-
ніе.

Проманіаць, **Проманіаць** & **Проманіаць**,
v. a. прэмацаць, прэмацаць,
прэмацаць, прэмацаць; -ся, v. p.
быць прэмацачаным, прэмацачаным.

Проманіаць, 1. v. r. perf. прэ-
гзаць ся; 2. v. p., v. sub: **Проманіаць**
& **Проманіаць**.

Проманіаць, -ся, v. perf. м'і-
гаць, v. sub: **Проманіаць**, -ся
(II).

Проманіаць, -я, n. 1. прэ-
стаініе прэз рэзоць; 2. прэ-
стаініе; 3. прэстаініе, chy-
бленіе.

1. **Проманіаць**, **Проманіаць**,
v. a. 1. прэстаініць, прэстаініць;
-смыць роіроць, прэстаініць прэз
рэзоць; 2. прэстаініць, прэстаініць;

v. n. przewlekać, przewleść, o-
róbnić się, oróbnić się.
Промы́кнуть, v. n. perf. prze-
sięknąć.

Промы́лить, v. a. perf. wy-
jąkać, mówić belkocząc.

Промы́ть, -ся, v. perf., v. sub:
Промы́ять, -ся.

Проначерта́ние, -я, n. Eecl. sl.
nakreślenie, znak czego.
Проначерта́ти, Eecl. sl., v.
Предначерта́ть, Прообразава́ть.

Пронашивать, Проносить,
v. a. (o sukni:) nosić, ponosić,
używać, zużyć; znosić, zużyć;
zedrzać, przederywać, prze-
derzać (np. obuwie); -ся, v. p.
być ponoszonym, używanym, zu-
żytym. [szenie].

Пронесёние, -я, n. przenie-
sienie.
Пронести́, -ся, v. perf., v.
sub: Проноси́ть, -ся (II).

Пронзать, Пронзять, v. a.
przebijać, przebić, przekalać,
przekłócić, przesuszyć; -ся, v. p.
być przebijanym, przebitym, etc.

Пронзание, -я, n. przebięcie,
przekłócenie, przesuszenie.

Пронзательность, -и, f. prze-
rażliwość, przenikliwość.

Пронзательный, -ая, -ое, adj.
przezrażliwy, przenikliwy.

Пронзять, -ся, v. perf., v.
sub: Пронза́ть, -ся.

Пронизание, -я, n. nawleka-
nie (perł na nitkę).

Пронизать, -ся, v. perf., v.
sub: Пронизыва́ть, -ся.

Пронизка, -и, f., 1. v. Прон-
изание; 2. perła do nawle-
czenia.

Пронизывание, -я, n. przewle-
kanie, nawlekanie (jednej rzeczy
między inne).

Пронизывать, Пронизать, v. a.
przewlekać, przewleść, nawle-
kać, nawleść jedne między inne
rzeczy; -ся, v. p. być nawleka-
nym, nawleczonym, etc. [(2)].

Пронизь, -и, f., v. Пронизка
Проникание, -я, n. przenika-
nie, przejście.

Проникать, Проникнуть, v. a.
przenikać, przeniknąć, przejmo-
wać, przejać; przechodzić, przejać
wskroś; światło przechodzi skwoź
szkła; światło przechodzi przez
szkła; -ся, v. p. być przenika-
nym, przenikniętym, etc.

Проникание, -я, n. 1. prze-
kłócenie, przedziurawienie; 2. prze-
niknięcie, przejście (zimna).

Пронизать, Пронать, v. a. 1.
przebijać, przebić, przekalać,
przekłócić, przedziurawić (np. nasy);
2. przenikać, przeniknąć, przejm-
ować, przejać, dojmować, dojać
wskroś; 3. *błić, chłostać do ży-
wego; -ся, v. p. być przebijanym,
przebitym, przekłótnym, przedziur-
awionym, etc. [nikliwość].

Проничность, -и, f. prze-
penetracja.

Проничный, -ая, -ое, adj.
przenikliwy.

Проницание, -я, n. przenika-
nie, przenikłość, przenikliwość.

Проницательность, -и, f. prze-
nikliwość, bystrość.

Проницательный, -ая, -ое,
adj. przenikliwy, przenikający,
przejmujący wskroś, bystry.

Проницать, Проникнуть, v. a.,
v. Проникать.

I. Проносить, -ся, v. perf., v.
sub: Пронашивать, -ся.

II. Проносить, Пронести́, v.
a. przenosić, przemieścić (kolo cze-
go, przez co); nosić przez nieja-
ki czas; пронести́ слухъ (abo мо-
лвъ) o чьём, roznosić, roznieść,
rozgłaszać, rozsiąć pogłoskę; -ся,
adj. v. r. roznosić się, roznieść się,
rozgłaszać się, rozgłosić się; v. p.
być przenoszonym, przemieszo-
nym, etc.

Пронёсний, -ая, -ое, adj.
laksujący, zwalniający; пронёсний
порошокъ, proszek na lakaowa-
nie, na przeczyszczenie; про-
нёсное, -аро, s. n. lekarstwo
na lakaowanie.

Пронёшь, -а, m. przenoszenie,
przeniesienie; roznieślenie, rozsia-
nie, rozgłoszenie; не въ проношь,
z warunkiem nierozgłaszania.

Пронёр, -а, v. c. chytry,
chytrość, intrygant (m.), intry-
gantka (f.).

Пронёривать, Пронёрить,
Пронёрнуть, v. n. chytrze, pod-
stępnie działać, intrygować; ply-
nąć nurkiem.

Пронёрливость, -и, f. chy-
trość, podstępność, podstęp.

Пронёрливый, -ая, -ое, adj.
chytry, podstępny.

Пронёрнуть, v. perf. semelf., v.
sub: Пронёривать. [podstęp.

Пронёрство, -а, n. chytrych-
twostwo, intrygowanie, v. n. intry-
gować, podstępny czynić, chytrze
postępować.

Пронёрщикъ, -а, m., Про-
нёрщина, -и, f., v. Пронёр.

Пронюхание, -я, n. przewa-
chianie; przeczucie.

Пронюхивать, Пронюхать,
v. a. (propr. & *) przewachiwać,
przewachać; przeczucować, prze-
czuć, przewidywać, przewidzieć.

Пронючить, v. a. perf. prze-
rastać; spędzić czas na pla-
stowaniu; -ся, v. c. съ кѣмъ, v.
Пронючить.

Пронючие, -я, n. przebięcie,
przekłócenie. [ниять].

Пронять, v. perf., v. sub: Про-
обража́ть, -ся, v. perf., v.
sub: Прообразава́ть, -ся.

Проображение, -я, n. Eecl. sl.
wyobrażenie, wizerunek, wzór.

Прообразить, -ся, v. Про-
образовать, -ся.

Прообразе, -я, n. Eecl. sl.
wizerunek, wzór.

Прообразованіе, -я, n. wyo-
brażenie, wzorowanie.

Прообразовательный, -ая,

-ое, adj. obrazowy, wzorowy,
na wzór służący.

Прообразовать, -ся, v. perf.,
v. sub: Прообразыва́ть, -ся.

Прообразывание, -я, n. wyo-
brażenie, przedstawianie.

Прообразывать, Прообра-
зовать, v. a. wyobrazać, wyo-
brażać, przedstawiać. -wlic; -ся,
v. p. być wyobrażanym, wyobra-
żonym, przedstawianym, przed-
stawionym.

Прообразъ, -а, m. Eecl. sl.
wizerunek, wzór. [obiadować.

Прообдять, v. n. perf. przeo-
grać.

Прообхать, v. n. perf. przeje-
ździć, przestękać.

Пропадать, Пропать, v. n.
przepadać, przepaść, ginąć, zgi-
nać; znikać, zniknąć, schodzić,
zejść; niszczyć, poniżać, stawać,
stać się niezdatnym; *gubić się,
wpaść, wpaść w niebezpieczeń-
stwo; онъ бѣзъ вѣсти пропалъ, on prze-
padł, zginął bez wieści; - наъ
вѣду, съ глазъ, zniknąć z oczu;
пропала трудя і дѣбныя, prze-
padła praca i pieniądze; цвѣты
пропали отъ мороза, kwiaty zgi-
nęły od mrozu; пошлѣ я про-
палъ, poszedł i zginął.

Пропажка, -и, f. rzecz sgu-
biona, zginiona, zguba.

Пропажать, v. a. perf. wydra-
żyć kłobki, fugi.

Пропажывание, -я, n. prze-
peltanie, przezoiganie się.

Пропажывать, Проползатъ,
v. n. przepłzać, przepelznąć,
przezoigać się. [lanie].

Пропаживание, -я, n. przepie-
lenie.

Пропаживать, Проползть, v. a.
przepłacać, przepielić; -ся, v. p.
być przepelanym, przepielonym.

Пропарение, Пропаривание,
-я, n. przejęcie, przejście, prze-
paranie, parzenie.

Пропаривать, Пропарить, v. a.
a. przejżać, przejać parą.

Пропарина, -и, f. rop., v.
Полынь (1). [Пропаривать.

Пропарить, v. perf., v. sub:
Пропаривание, -я, n. rozpa-
ranie, rozżucanie.

Пропаривать, Пропоробть, v. a.
a. rozparzać, rozgrzać, rozżuczać,
rozgrzać; -ся, v. p. być rozpa-
ranym, rozgrzonym.

Пропасть, v. a. perf. przeje-
ździć czas na paszeniu bydła.

Пропастий, (-ій), -ая, -бе,
adj. przepaściasty, przukry; про-
пастная дороба, droga przepa-
ściasta.

Пропать, -и, f. przepaść, ot-
chłań, bezdroże; *mnożstwo, wie-
łomą; у него пропастъ денегъ,
on ma co nie miara pieniędzy;
т. v. Тфу (пропастъ). [падать.

Пропать, v. perf., v. sub: Про-
пахание, -я, n. przeogranie.

Пропахать, -ся, v. perf., v.
sub: Пропахивать, -ся.

Пропітіє, Пропіть, *Eecl. sl.*,
v. Расп. . . .

Прорабѣтываць, Прорабѣтываць,
л. п. прерасомаваць, прерасома-
ваць, прерэдаць, прерэдаць час
на працу. [ііе.]

Прорастаніє, -я, н. выраста-
ць. Прорастаць, Прорасті, в. н.
вырастаць, выгонаць; прерастаць,
прерастаць.

Прорастаць, Прорастыць, в. а.
Eecl. sl. справаіць, справаіць взра-
станіє, квітніеніє.

Прорастаніє, -я, н. wzrośnię-
cie, wzrośnięcie, wśchodzenie.

Прорва, -м, f. l. przedarcie
przez środek; v. Promiana;
2. v. Promora. [rozerwanie.]

Прорваніє, -я, н. прерваніє,
Прорваць, -ся, v. perf., v. sub:
Прорываць, -ся (l).

Прорываць, в. н. perf. зару-
сць, заруць. [wanie.]

Прореканіє, -я, н. proroko-
wanie. Прорекатель, -я, м. преро-
відаць.

Прорекать, Проречь і Проречі,
v. a. *Eecl. sl.* prorokować,
przerowiadac; -ся, v. p. być
przerowianym.

Проречієніє, -я, н. преро-
відзеніє, prorocstwo.

Проречь і Проречі, v. perf.,
v. sub: Прорекать.

Проржавина, -м, f. miejsce
przerdzewiale. [rdzewienie.]

Проржавіць, в. н. perf. прер-
жавіць, в. n. perf. прержаць.
Прорисованіє, -я, н. преру-
сованіє.

Прорисовывать, -ся, v. perf.,
v. sub: Прорисовывать, -ся.

Прорисовка, -я, f. Прори-
совываніє, -я, н. прерусованіє,
прерусовываніє.

Прорисовывать, Прорисо-
вывать, в. а. прерушовываць, преру-
сываць, -ся, v. p. być прерушо-
вуваным, прерусованым.

Прорись, -н, f. преруць, преру-
сованіє. [cznia, wyrocznica.]

Прорисуніццє, -а, н. wyro-
czeniście, -я, n. *Eecl. sl.*
przerowiadanie, prorokowanie.

Прорисатель, -я, м. преро-
відаць, prorok, wróżbiarz.

Прорисательница, -я, f. преро-
відаццка, wróżka.

Прорисательный, -ая, -ое,
adj. преровідні, prorocki.

Прорисать, -ся, v. Прорекать,
-ся. [przewidywać.]

Пророковати, *Eecl. sl.*, v. Про-
роречь, -а, м. prorok; ґ.
никто въ своѣмъ отвѣтѣ пророкомъ
не бываеъ або пророку
нѣтъ славы въ отчизнѣ, нежегъ
пророкъ во египт краіу.

Проронить, в. а. perf. преро-
сидць, орисидць, wyruszyć.

Прорось, Прорось, -н, f.
мієсо преросіє.

Пророскій, -ая, -ое, adj.
prorocki, wieszczu.

Пророчественный, -ая, -ое,
adj. prorocki, zawierający w sobie
prorocstwa.

Пророчество, -я, н. *Eecl. sl.*,
v. Пророчество.

Пророчество, -а, н. proroc-
two, przewidywanie przyszłości.
Пророчествованіє, -я, н. prorok-
owanie. [kować.]

Пророчествовать, в. а. преро-
сидць, прероковаць. [wieszczka.]

Пророчица, -я, f. prorokini,
Прорубаніє, -я, н. прерубу-
ваніє.

Прорубаць, Прорубить, в. а.
прерубоваць, прерубаць, -ся, v. p.
быць прерубованым, прерубаным.

Прорубка, -я, f. прерубаніє,
Прорубаніє, -я, н. прерубо-
ваніє.

Прорубчикъ, -а, м. преруб-
чик. [przerębia.]

Прорубь, -я, f. прерубел,
Проруха, -я, f. оmyłka, błąd,
wada, przewinienie. [wanie.]

Прорываніє, -я, н. преру-
гиваніє. Прорываць, Прорываць, в. а.
преруваць, преруваць; розруваць,
розуваць; роздзяраць, роздзяраць;
преруваць, преруваць, розбі-
гаць, розбігць, -ся, a) v. r. преру-
ваць сія, преруваць сія, etc.; ґ) v. p.
быць преруваным, преруваным, etc.

II. Прорываць, Прорываць, в. а.
преруваць, преруць, преруковаць,
прерукаць, -ся, a) v. r. преру-
ваць сія, прерукаць сія; ґ) v. p.
быць преруваным, преруваным, преру-
кованым, прерукованым.

Прорывъ, -а, м. преруць, rów;
прерукаччє; Miił. прерубь, преру-
ходъ гвалтовны; — идти на прорывъ,
ісць на прерубь.]

Прорываць, в. н. perf. преру-
сць, преруць, прерукаць, прерукаць.

Прорываць, в. н. perf. преру-
ваць, преруваць, прерукаць, прерукаць.

Прорываць, в. н. perf. преру-
ваць, преруваць, прерукаць, прерукаць.

Прорываць, в. н. perf. преру-
ваць, преруваць, прерукаць, прерукаць.

Прорываць, в. н. perf. преру-
ваць, преруваць, прерукаць, прерукаць.

Прорываць, в. н. perf. преру-
ваць, преруваць, прерукаць, прерукаць.

Прорываць, в. н. perf. преру-
ваць, преруваць, прерукаць, прерукаць.

Прорываць, в. н. perf. преру-
ваць, преруваць, прерукаць, прерукаць.

Прорываць, в. н. perf. преру-
ваць, преруваць, прерукаць, прерукаць.

Прорываць, в. н. perf. преру-
ваць, преруваць, прерукаць, прерукаць.

Прорываць, в. н. perf. преру-
ваць, преруваць, прерукаць, прерукаць.

Прорываць, в. н. perf. преру-
ваць, преруваць, прерукаць, прерукаць.

Прорываць, в. н. perf. преру-
ваць, преруваць, прерукаць, прерукаць.

przebijać się, przebić się, wygzu-
nać się; v. p. być przetyczanym,
przetynanym.

Прорывъ, -я, f. l. sadz, stak-
cie do chowania ryb żywych; 2.
Bot. (althamantia), olesnik ple-
truzka; и. v. Прорывъ.

Прорываць, -я, f. преруць
на кшыєнъ у sukni.

Прорываць, в. а. perf. l. wy-
dać (pieniądze); 2. v. sub: Про-
сиджываць. [sadzenie.]

Прорываць, -я, f. садзеніє, роз-
сиджываць, в. а. perf. розса-
дзіць, прерэдаць час садзенієм.

Прорываць, -я, н. преру-
сзаніє (роślin).

Прорываць, прерэдаць, прерэдаць; -ся, v. p.
быць прерэданым, прерэданым.

Прорываць, -а, м. powroźnia,
мієсце гдзє powrozy kregōz;
* kłopoty. [lanie.]

Прорываць, -я, н. преру-
сываніє, Прорываць, Прорываць, в. а.
прерукаць, прерукаць; -ся, v. p.
быць прерукаваным, прерукаваным.

Прорываць, -я, н. преру-
каніє, прерукаччє.

Прорываць, прерукаць, в. а.
прерукаць, прерукаць; -ся, v. p.
быць прерукаваным, прерукаваным.

Прорываць, прерукаць, в. а.
прерукаць, прерукаць; -ся, v. p.
быць прерукаваным, прерукаваным.

Прорываць, -я, н. зарукаччє.
Прорываць, -ся, v. perf., v. sub:
Прорываць, -ся.

Прорываць, -я, н. зару-
сзаніє.

Прорываць, прерукаць, в. а.
зарукаць, зарукаць; -ся, v. p.
быць зарукаваным, зарукаваным.

Прорываць, в. н. perf. преру-
каць, прерукаць. [skiwac, migac.]

Прорываць, в. н. perf. преру-
каць, прерукаць. [skiwac, migac.]

Прорываць, в. н. perf. преру-
каць, прерукаць. [skiwac, migac.]

Прорываць, в. н. perf. преру-
каць, прерукаць. [skiwac, migac.]

Прорываць, в. н. perf. преру-
каць, прерукаць. [skiwac, migac.]

Прорываць, в. н. perf. преру-
каць, прерукаць. [skiwac, migac.]

Прорываць, в. н. perf. преру-
каць, прерукаць. [skiwac, migac.]

Прорываць, в. н. perf. преру-
каць, прерукаць. [skiwac, migac.]

Прорываць, в. н. perf. преру-
каць, прерукаць. [skiwac, migac.]

Прорываць, в. н. perf. преру-
каць, прерукаць. [skiwac, migac.]

& Просвѣщать, *v. a.* wywistać, wygwizdać.

Просвѣжать, Просвѣжить, v. a. przewietrzać, przewietrzyć światłem powietrzem; —ся, *a)* *v. r.* przewietrzać się, przewietrzyć się światłem powietrzem; *б)* *v. p.* być przewietrzanym, przewietrzonym światłem powietrzem.

Просвѣтитель, —я, m. oświeciciel. [*adj.* oświecający.]

Просвѣтительный, —ая, —ое, Просвѣтить, —ся, v. perf., v. sub: Просвѣщать, —ся.

Просвѣтлять, —ся, v. perf., v. sub: Просвѣтлять, —ся.

Просвѣтлѣть, v. n. perf. stać się czystym, jasnym.

Просвѣтлѣть, Просвѣтлѣть, v. a. oświeślać, oświeścać, oświełtlić, oświełcić; —ся, *v. r.* oświeślać się, oświełtlić się, stać się czystym, jasnym.

Просвѣтъ, —а, m. prześwit; **пресвѣтъ** (на око, etc.). [*сас.*]

Просвѣщать, v. n. prześwie- цать.

Просвѣщать, Просвѣщать, v. a. (*prop.* & *) oświecać, oświe- cić; просвѣщать когѣ-либо свя- тымъ крещеніемъ, *v. r.* Крестить; просвѣщать лицѣ на когѣ-либо, rozjaśnić oblicze, rozjaśnić z wy- rogodzonoą twarzą, spojrzeć łaskawie; —ся, *v. r.* & *p.* oświecać się, oświełcić się, być oświeca- nym, oświeconym.

Просвѣщеніе, —я, n. 1. (*prop.* & *) oświecenie; oświata; на- родное —, oświata narodu; 2. chrzest; недѣля по просвѣщеніи, pierwsza niedziela po święcie Trzech Króli.

Просѣлокъ, —лка, m. okolica między wsiami będąca.

Просѣлочный, —ая, —ое, adj. przez wiele prowadzący; просѣ- лочная дорога, droga boszna.

Просѣльный, v. Просѣлочный.

Просѣнчикъ, Просѣночникъ, —а, m., v. Ястребка (*Bot.*).

Просидѣть, v. perf., v. sub: Просидѣть. [*сиadywanie.*]

Просиживать, v. просиживать.

Просиживать, Просидѣть, v. n. przesiadywać, przesiadzić; просиживать всю ночь, przesiadzi- eć całą noc; просиживать всю ночь за работомъ, przesiadzi- eć całą noc nad robotą. [*мислѣц.*]

† **Просиновецъ, —нда, m.** stuzzeń

Просинь, —и, f. błękitnawość; въ пробынѣ, съ пробынью, błę- kitnawo. [*suplikant; powód.*]

Проситель, —я, m. prosićiel.

Просительница, —и, f. pro- sićielka, suplikantka; powódka.

Просительный, —ая, —ое, adj. prosiący; powodowy, oskarżalny.

Просительскій, —ая, —ое, adj. do powoda, oskarżycielski nale- żący, powodowy.

Просить, v. a. 1. — когѣ-либо о чѣмъ, prosić у когѣ-либо чегѣ, prosić kogo o co; 2. — на когѣ,

oskarżać, oskarżyć kogo; —ся, *v. r.* prosić, upraszać kogo.

Прославлять, —я, n. zaświece- nie, zajaśnienie.

Прославѣть, Прослѣть, v. n. zaświecać, zaświecić, zajaśnić, zajaśnić; обидне прослѣло сквозь тѣни, słońce zaświeciło przez o- bloki. [*skrobywanie.*]

Проскабливаніе, —я, n. prze- скобливаніе, **Проскабливать, Проскабливать, Проскабливать, —ся, v. p.** być przeskrobywanym, przeskrobywanym.

Проскакать, v. n. perf. prze- скакаć; *v. sub:* Проскакиваніе. [*skakanie.*]

Проскакиваніе, —я, n. prze- скакиваніе, **Проскакать, Проскакать, v. n.** przeskakiwać, przeskoczyć, przeko- knać.

II. Проскакивать, Проска- кать, v. n. przelatywać, przele- cić, przebiegać, przebieżać, prze- jeżdżać, przejechać (konno) pędem.

Просклонять, v. a. perf. prze- deklinować. [*banie.*]

Проскобленіе, —я, n. przeko- бленіе, **Проскоблить, v. a. perf. 1.** przeskrobać; 2. *v. sub:* Про- скабливать.

Проскокнутъ, v. perf. semelf., v. sub: Проскакивать.

Проскользнуть, v. n. wysli- znać się, wymknąć się.

Проскомидія, —и, f. prosko- midya, obara, dar.

Проскочить, v. perf., v. sub: Проскакивать. [*skrobywanie.*]

Проскрѣбаніе, —я, n. prze- скокрѣбаніе, **Проскрѣбать, Проскрѣбать, v. a.** przeskrobywać, przeskrobać; —ся, *v. p.* być przeskrobywanym, przeskrobywanym.

Проскрѣсть, —ся, v. perf., v. sub: Проскрѣбать, —ся. [*skrzypicie.*]

Проскрывѣть, v. n. perf. prze- + **Проскурѣра, v.** Профорѣ.

† **Проскурница, v.** Просянря.

Проскурникъ, —а, m. аптеч- ный *Bot.* (*althaea officinalis*), ślaz wysoki, wianozny, lekarski; — тлѣсноя, (*malva sylvestris*), ślaz тлѣзоу; — розовый, (*m. rosea*; *alcea rosea*), róża ślazowa; про- курникъ жидковскій, *v.* Зноо- либъ. [*adj.* ślazowy.]

Проскурничный, —ая, —ое, Прослаблять, v. a. perf. prze- lakować, przepurgować, przepu- ścić purgansiem.

Прославленіе, Прославление, —я, n. wysławienie, wysławianie, uwielbienie.

Прославлять, Прославить, v. a. wysławiać, wysławić, wychwa- lić, wychwalić, uwielbiać, uwiel- blić; —ся, *a)* *v. r.* wsławiać się, wsławić się; *б)* *v. p.* być sławio- nym, wielbionym; słynać.

Прослезить, v. a. perf. когѣ- либо, rozżewnić kogo; —ся, *v. r.* rozżewnić się, rozplakać się.

Прословнѣть, v. Проматѣть- ся. [*w służbie.*]

Прослѣга, —и, f. uchybienie

Прослуженіе, Прослуживаніе, —я, n. zostanie, zostawanie pewny czas na służbie.

Прослуживать, Прослужить, v. a. zostawać, zostać pewny czas na służbie; —ся, *v. r.* uchybiać, uchybić w służbie. [*śmiśle-*

Прослѣть, Весть, —я, v. Про- слухиваніе, **—я, n.** przesi- uchanie, wysłuchanie.

Прослѣть, —ся, v. perf., v. sub: Прослуживать, —ся.

Прослуживаніе, —я, n. prze- słuchanie; *сfr.* Прослу- шаніе.

Прослуживатель, —я, m. prze- słuchawca (lekcy).

Прослуживать, Прослужать, v. a. przesiłuchiwać, przesiłuchać, wysłuchiwać, wysłuchać.

Прослыть, Прослѣть, v. n. sły- наć, zasłynać, sławnym się sta- wać, sławnym się stać.

Прослыть, —я, n. słynienie.

Прослѣть, v. perf., v. sub: Прослыть.

Прослаиваніе, —я, n. rozmole- nienie, rozmagowanie smół.

Прослаивать, Прослаивать, v. a. rozmalać, rozmolić, rozmag- oвывать, rozmagować smół; —ся, *v. p.* być rozmolanym, rozmolanym. [*glądanie.*]

Прослаиваніе, —я, n. prze- glądanie, **Прослаивать, v. a.** przeglądać, przejrzeć, przepatruwać, przepatrzeć; 2. *v. n.* patrzeć, przedrzeć czas na pa- trzeniu; —ся, *v. p.* być przegła- danym, przejznanym. [*nie.*]

Просмоленіе, —я, n. posmole- nie, **Просмолять, —ся, v. perf., v. sub:** Просмолять, —ся.

Просмолка, —и, f. posmolenie

Просмѣть, —а, m. przejrze- nie; niedojrzenie, niedostrzeżenie.

Просмотрѣть, v. Присматри- ваніе. [*Przysmatrywać.*]

Просмотрѣть, v. perf., v. sub: Просмѣть, Просмѣть, *v.*

Осѣ...

Просѣяться, v. r. perf. przez czas długi śmieć się, czas na śmiechu przepędzić.

Просурованіе, —я, n. prze- sznurowanie.

Просуровать, v. perf., v. sub: Просуровывать.

Просуровка, —и, f. przo- sznurowanie. [*grzanie.*]

Просуровываніе, v. Просу- ровывать, **Просуру-**

Просурувать, v. a. чѣ-либо, przesznu- oвывать, przesznuować.

Просуруться, v. perf., v. sub: Просуруться (III). [*Шнѣнѣ.*]

Прѣсо, —а, n. prosownica; *v.* Просовнѣть, —я, n. przesuwa- nie, przepychanie.

Прѣсовѣть, —ся, v. perf., v. sub: Прѣсовывать, —ся.

Пробовка, -и, *f.* 1. *v.* Прованіе; 2. *v.* Волваіекъ.
Пробовна, -и, *f.* гугіел, зау-
вка. [нѣ.]

Пробываніе, *сfr.* Пробова-
Пробывать, Проводать, *v.* а. przeważać, przeważać, przery-
chać, przerychnąć; -са, *a*) *v.* r. przeważać się, przesuwać się; *б*) *v.* p. być przeważanym, przesu-
niętym, przerychanym, prze-
rchniętym.

Просодическій, -ая, -ое, *adj.* prozodyczny. [Позчас.]

Просодія, -и, *f.* prozodya.
Просоленіе, -я, *n.* przesolenie.
Просолить, -ся, *v.* perf., *v.* sub:
Просоливать, -ся.

Просоль, Просоль, -а, *m.* 1. rybak solący ryby; 2. *(t)*, *v.* Просоль.

Просоль, -и, *f.* lekkie posolenie; солить рыбу въ просоль, nieco posolić ryby.

Просольный, -ая, -ое, *adj.* nieco posolony. [solić się.]

Просольть, *v.* *n.* perf. prze-
Прособи, -ковъ, *m.* pl. sen lekki, drzgnięcie; słyszać что въ прособахъ, słyszeć co drzgni-
mając.

Прособъ, -и, *f.* Прособье, -я, *n.* sen lekki, drzgnięcie; слы-
шать съ прособья, wъ прособи, słyszeć со drzgni-
mając.

Просообразный, *v.* Просо-
видный. [kłosć.]

Прососяніе, -я, *n.* przesia-
Прососять, -ся, *v.* perf., *v.* sub:
Прососявать, -ся.

Просось, -а, *m.*, *v.* Прокобна
(2). [przeschły, wyschły.]

Просохлый, -ая, -ое, *adj.*
Просохнуть, *v.* perf., *v.* sub:
Промыхать. [knieńcie.]

Просошеніе, -я, *n.* przesia-
Просошиться, *v.* perf., *v.* sub:
Просошиться.

Проспаніе, -я, *n.* przespanie.
Проспать, *v.* perf., *v.* sub:
Проспаться (1). [ся.]

Проспаться, *v.* Протрезвить.
Проспектъ, -а, *m.* 1. prospekt,
zarządzenie dzieła, ogłoszenie;
2. prospekt, widok.

Проспорить, *v.* *n.* perf. prze-
прещ, przedyrutować.

Просроченіе, Просрочиваніе,
-я, *n.* omieszczenie terminu.

Просрочивать, Просрочить,
v. а. omieszczać, przytrzymać ter-
min, chybić, uchybić termin.

Просрочить, *v.* perf., *v.* sub:
Просрочивать. [сроченіе.]

Просрочка, -и, *f.*, *v.* Про-
проставать, Простоять, *v.* *n.*
pędzić, przepędzić czas na stanie,
przestać, wystać, stać czas nie-
jaki; zatrzymać się; przemieszczać.
Простакъ, -а, *m.* prostak;
szczędry.

Простата, *v.* Предстательная
желѣза. [ваніе.]

Простеганіе, *сfr.* Простѣги-

Простегать, -ся, *v.* perf., *v.* sub:
Простѣгивать, -ся (1. II).

Простѣгиваніе, -я, *n.* prze-
stębnowywanie.

1. Простѣгивать, Простегать,
v. а. przestębnować, przestę-
bnować; -ся, *v.* p. być przestę-
bnowanym.

II. Простѣгивать, Простегать,
Простегнуть, *v.* а. przechlaść,
przecinać, przeciąć czym na
wskroś. [ваніе.]

Простѣжка, -и, *f.* przestęбно-
Простерегать, Простеречь, *v.* а.
nieprzestrzegać, nieprzestrzedz czę-
go. [strzeżenie.]

Простереженіе, -я, *n.* непро-
Простереться, *v.* perf., *v.* sub:
Простеряться. [Простерегать.]

Простеречь, *v.* perf., *v.* sub:
Простертіе, -я, *n.* rozpostar-
cie, rozprostzenie.

Простерть, *v.* perf., *v.* sub:
Простирать.

Простирало, -а, *n.* Eccl. śl.
przedcieradło, płachta.

Простираніе, -я, *n.* rozpo-
ścieranie, rozciąganie.

Простирать, Простерть, *v.* а.
rozpościerać, rozprostrzeć, rozcią-
gać, rozciągnąć; przeciągać, prze-
dłużać, przedłużać; простерти
слово, Eccl. śl. przedłużać mowę;

а) *v.* r. rozpościerać się,
rozprostrzeć się, rozciągnąć się,
rozciągnąć się; *б*) *v.* p. być roz-
pościeranym, rozpostartym, roz-
ciąganym, rozciągniętym.

Простительность, -и, *f.* prze-
bacznosc.

Простительный, -ая, -ое, *adj.*
przebaczny, odpuszczalny, doro-
wany. [Прощать, -ся.]

Простить, -ся, *v.* perf., *v.* sub:
Просто, *adv.* prosto, po pro-
stu, z prostą, prostym sposobem;
*szczęrze, otwarcie.

Простота, -и, *f.* prostota,
szczęrość.

Простотный, -ая, -ое, *adj.*
prosty, szczęry; głupi.

Простоволосый, -ая, -ое, *adj.*
(o kobietach) z gołą głową, bez
czepka.

Простодушіе, -я, *n.* szczęrość,
otwartość, poczciwość, rzetelność.

Протодушный, -ая, -ое, *adj.*
szczęry, otwarty, poczciwy, rze-
telny.

Простой, -я, *m.* postanie, po-
czekanie; zapłacić izwózkę za
простой, zapłacić dorózkarzowi
za oczekiwanie.

Простой, -ая, -ое, *adj.* pro-
sty, nieskładny, niezłożony; pu-
sty, próżny; prosty, pospolity,
ordynaryjny; prosty, łatwy, nie-
zawikłany; szczęry, otwarty, nie-
obludny; prosty, nieoswiescony,
głupi; pospolity, gminny.

Простойный, -ая, -ое, *adj.* za
poszekanie zapłacony; простой-
ные дни, dni po terminie zоста-
wione dla uszczęzenia się z długu.

Простокваша, -и, *f.* kwaśno
mleko.

Простолодника, -и, *f.* ko-
bieta prosta, z gminu.

Простолодничество, -а, *n.* gmin-
ność, prosty, pospolity stan.

Простолодникъ, -а, *m.* prosty
człowiek, człowiek prostego sta-
nu, chłop.

Простолodie, -я, *n.* gmin, ро-
спóлатwo. [рóдный.]

Простолудный, *v.* Простона-
Простонародіе, -я, *n.* gmin,
pospóлатwo.

Простонародный, -ая, -ое,
adj. gminny, pospolity.

Простонать, *v.* *n.* perf. prze-
stękać, przeżeszać. [robotnik.]

Просторабочій, -аго, *s.* *m.*
Просторно, *adv.* przestrannie,
przestronno, obszernie; pusto,
nie ludno.

Просторный, -ая, -ое, *adj.*
przestronny, przestworny, obszerny.

Просторъ, -а, *m.* przestwór,
przeźsieć, przestronność, obszer-
ność; nieludność. [potoczna.]

Просторѣчіе, -я, *n.* mowa
Простосердечіе, -я, *n.* Про-
стосердечность, -и, *f.* szczęrość,
otwartość.

Простосердечный, -ая, -ое,
adj. szczęry, otwarty.

Простота, -и, *f.* prostota,
prostosc; szczęrość, otwartość.

Простофия, -и, *s.* *c.* pop.
głupiec.

Простоить, *v.* perf., *v.* sub:
Простаять. [rozciągle.]

Пространно, *adv.* obszernie,
Пространность, -и, *f.* obszer-
ność, przestzeń.

Пространный, -ая, -ое, *adj.*
obszerny, rozciągly, rozlegly, roz-
wikly; *szczęgółowy.

Пространство, -а, *n.* obszer-
ność, rozciąglność, rozległość,
przeźstzeń. [dowanie.]

Простриваніе, -я, *n.* przebu-
Простривать, Прострѣбить,
v. а. przebudowywać, przebudow-
wać; budować przez czas pewny.

Прострочиваніе, *v.* Прострачи-
ваніе.

Прострочить, -ся, *v.* perf., *v.* sub:
Прострачивать, -ся.

Прострочка, -и, *f.*, *v.* Про-
строчиваніе.

Прострѣленіе, Прострѣлваніе,
-я, *n.* przestrzelenie, prze-
strzelanie.

Прострѣливать, Пострѣлить,
v. а. przestrzelać, przestrzelić;
-са, *v.* p. być przestrzelanym,
przestrzelonym.

Прострѣль, -а, *f.* przestrze-
ljena, przestrzal, miejsce przestrze-
lone.

Прострѣлить, -ся, *v.* perf., *v.* sub:
Прострѣливать, -ся.

Прострѣль, -а, *m.* 1. prze-
strzał; *v.* Прострѣльня; 2.
Bot., *v.* Лютникъ (желтый), Вѣ-

травница (прострѣльная), Кубышечка. [тукъ (жѣлтый)].

Прострѣльная трава́, в. Любострѣпать, в. а. perf. sprzedzić czas na przygotowaniu jada.

Простуда́, -м, f. przeziębienie.

Простудить, -ся, в. perf., v. sub: Простуживать, -ся.

Простудливый, -ая, -ое, adj. skłonny do przeziębienia.

Простудный, -ая, -ое, adj. od przeziębienia, z przeziębienia; простудная лихорадка, gorączka z przeziębienia.

Простужать, Простудить, в. а. chłodzić, ochładzać, ochłodzić; przeziębiać, przeziębicie; -ся, а) в. r. przeziębicie się; б) в. p. być ochładzanym, ochłodzonym.

Простужение, Простуживание, -я, n. ochłodzenie, ochładzanie, ochłodzenie; przeziębienie.

Простуживать, -ся, в. Простужать, -ся.

Проступание, -я, n. przechodzenie, występowanie.

Проступать, Проступить, в. а. przechodzić, przejść, przeskakać się, przecisnąć się przez coś, przebić się, przebić się; -ся, в. r. przestępować, przestąpić, chybić w stapieniu; *przestąpić, przekożyc, przewinąć.

Проступокъ, -ика, m. przestępstwo, przewinienie, przekroczenie, wykroczenie.

Простывание, -я, n. przystygnięcie, stygnięcie, stygnięcie.

Простывать, Простыть, в. n. stygnąć, przestygnąć, przestygnąć; miłość przystała, miłość ostygła; и следъ простылъ, v. sub: Схъдъ.

Простый, в. Простой.

Простылый, -ая, -ое, adj. przestygły, ostygły.

Простынный, -ая, -ое, adj. przeziębieniowy, przeziębieniowy.

Простынуть, в. n. perf. przestygnąć, ostygnąć, wystygnąć.

Простыня́, -я, f. przeziębieniowy.

Простыня́, -я, f. Eocl. s. l. v. Простодушие; 2. przebaczenie.

Простыть, в. perf., v. sub: Простывать.

† Простъ, -я, f. droga prosta; въ простъ, в. prost.

Простынокъ, -ика, m. przezierzenie, przegroda, bicia przegradzająca.

Простыночный, -ая, -ое, adj. przegrodny, od przegrody, od przzierzenia.

Простыть, в. Простыть.

Простыня́, -я, f. l. kobieta prosta; 2. nienaladowana fur.

Простычокъ, -чка, v. Простыть.

Простуживать, Простудить, в. а. przepędzać, przepędzić jakiś czas na sądeniu sprawy; -ся, в. r. przegradować się, przeprosować się.

Простужить, -ся, в. perf., v. sub: Простуживать, -ся.

Просудить, в. а. perf. sprzedzić czas na zwłajaniu, na skreścaiu.

Просудение, Просуживание, -я, n. przesuszenie, przesuszenie.

Просуживать, Просудить, в. а. przesuszać, przesuszyć; -ся, а) в. r., v. O боюшваться; б) в. p. być przesuszanym, przesuszonym.

Просушка́, -и, f. przesuszenie, przesuszenie. [вирня].

Просфирня́, -я, f., v. Просфорѣ, -ѣ, f. prosfora, chlebъ przy mszy św., ofiara chleba.

Просчитание, -я, n. przepędzenie czasu na liczeniu; omylenie się w rachunku.

Просчитывание, cfr. Просчитание.

Просчитывать, Просчитывать, в. а. l. przepędzać, przepędzić czas na liczeniu, na rachowaniu; 2. mylić się, omylić się w liczeniu w rachowaniu; -ся, а) в. r., v. Просчитывать (2); б) в. p. być liczonym, przeliczonym.

Просмыание, -я, n. przemyślenie. [mimowolne].

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

Просмыание, -я, n. rozżuranie

rozprekniecie się; siwizna, włosy siwe przebijające z pomiedzy innych.

[siwawy, nieco siwy].

† Просѣдый, -ая, -ое, adj.

Просѣдь, -я, f. siwizna, włosy siwe przebijające z pomiedzy innych.

[prześniane].

Просѣйка, -и, f. przesiewanie, Просѣка, Просѣка, -и, f. droga wycięta, przerabana.

Просѣкание, -я, n. przerabianie, wycinanie.

Просѣкать, Просѣчь, в. а. przerabować, przerabac, wycinać, wyciąć; -ся, в. p. być przerabawanym, przerabany, wycinanym, wyciętym.

Просѣкъ, -а, m., v. Просѣка.

Просѣлый, -ая, -ое, adj. wyrosły. [Просѣдъ, -ся].

Просѣбѣ, -ся, v. perf., v. sub: Просѣбѣ, -я, n. przerabanie, przerabanie.

Просѣбный, -ая, -ое, adj. przerabany, wycięty; просѣбная дорога въ лѣсу, в. Просѣка.

Просѣчь, -ся, v. perf., v. sub: Просѣкать, -ся.

Просѣвание, -я, n. przesianie.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвание, -я, n. przesiakanie.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Просѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Просѣвать, -ся.

Прохождение, -я, n. przechodzenie.

Проходить, v. n. perf. przejść przez czas niejaki.

Проходить, v. n. perf. przechodzić, kuleć przez czas niejaki.

Проходание, -я, n. przedaranie, rozdgaranie.

Проарание, -ая, v. perf., v. sub: Проаривать, -ся.

Проаривание, -я, n. przedaranie, uwanie.

Проаривать, Проаривать, v. a. przedarować, przedgarać; -ся, v. p. być przedarowywanym, przedgaranym.

Процвильный, -ая, -ое, adj. zakwitły.

Процвистъ и Процвистъ, v. perf., v. sub: Процвистать.

Процвистание, -я, n. przekwitanie.

Процвистать, Процвистать и Процвистать, v. n. przekwitac, przekwitnac, zakwitac, zakwitnac; * kwitnac.

Процвистение, -я, n. zakwitnienie. [percentowy]

Процентный, -ая, -ое, adj. Проценты, -а, m. procent.

Процессия, -и, f. procesja.

Процессъ, -а, m. proces, ergawa. [Процуживать, -ся]

Процудить, -ся, v. perf., v. sub: Процудение, Процудивание, -я, n. przeszedzenie, przeszedzenie.

Процуживать, Процуживать, v. a. przeszedzac, przeszedzac; -ся, v. p. przeszedzac się, być przeszedzanym, przeszedzonym.

Процухнуть, v. n. perf. suchoty mieć, długo na suchoty chorować.

Процеканивать, Процеканивать, -ся, v. Отчек....

Процене, -я, n. chowanie, zachowanie, przeznaczanie.

Процёркивать, Процёркивать, v. a. przekreślać, przekreślać; -ся, v. p. być przekreślanym, przekreślonym.

Процёркивать, -ся, v. perf. setki, v. sub: Процёркивать, -ся.

Процесать, -ся, v. perf., v. sub: Процесывать, -ся.

Процёска, -и, f. przeczesanie.

Процётать, -ся, v. perf., v. sub: Процётывать, -ся.

Процётывать, Процётать, v. a. przeczesywać, przeczesać; -ся, v. r. & p. przeczesywać się, przeczesać się, być przeczesywanym, przeczesywanym.

Процётный, -ая, -ое, adj. бракующая, pochodzący z przerachowania się.

Процётъ, -а, m. brak pieniędzy pochodzący z przerachowania się, summa brakująca; ik. przeczytanie.

Процёкание, Процёкание, -я, n. przekalanie, przekłócenie, otworzenie (np. wrzodu).

Процёкать, Проценуть, v. a.

przekalać, przekłóć, otwierać, otworzyć (np. wrzód); -ся, v. p. być przekalanym, przekłótnym, etc.

Процёкнать, -ся, v. perf., v. sub: Процёкнать, -ся.

Процёкка, -и, f. przeszczyżenie, przeszczyżenie.

Процёкнать, -ся, v. perf., v. sub: Процёкнать, -ся.

Процёкнать, -я, n. przeszczyżanie.

Процёкнать, Процёкнать & Процётать, v. a. przeszczyżać, przeszczyżać; czytac przez czas niejaki.

Процётать, v. a. 1. chować, zachowywać, zachować; 2. - кому-либо что, zachowywać, zachować komu co; przeznaczac, przeznaczac komu co.

Процёкнать, Процёкнать, v. a. przeszczyżać, przeszczyżać; -ся, a) v. r. przeszczyżać się, przeszczyżać się, wyjaśnić się, wyjaśnić się (o niebie); б) v. p. być przeszczyżanym, przeszczyżonym. [чыстка]

Процёкнание, -я, n., cfr. Процёкнать, -ся, -е, adj. inny, drugi; próbie, pl. inne, drugie.

Процёкнать, -ся, v. perf., v. sub: Процёкнать, -ся.

Процётность, -я, f. trwałość, mocność.

Процётный, -ая, -ое, adj. trwały, mocny. [nie]

Процётное, -я, n. przeczyта.

Процёт, adv. precz! прочъ отъ мені поді прочъ! interj. precz odemnie! pójdź precz! oddal się! odejź!

Процётъ, -а, m. żebrak.

Процётать, v. n. perf. przezwolac, przepędzić czas swawolac. [wałęsać się]

Процётать, v. r. perf. prze-

Процёт, -ы, f. (u krawca): wypustka jedwabna, sukienka, l t. p.

Процётный, -ая, -ое, part. a. przeszly; прошёдшее время, Gramm. (praeteritum), czas przeszly.

Процётное, -я, n. proszenie; prośba, suplika, petycja; zebranie. [przeszeptanie]

Процётнать, -я, n. sepiantia.

Процётнать, v. n. perf. przeszeptac przez czas niejaki.

Процётывание, -я, n. przeszeptywanie.

Процётывать, Процётнать, v. a. przeszeptywać, przeszeptać.

Процётствие, -я, n. przejście, przechód, upływanie.

Процётвание, -я, n. przebijanie.

Процётать, Процётать, v. a. przebijac, przebić, przetrzeć, przetrzeć; прошёбать ядром стѣну, przebijac kulą działową ścianę; -ся, a) v. r. chybiac, chybić, uchybiac, uchybić, nie trafić; * mylic się; (o drzewach):

przeszczać pączki; б) v. p. być przebijanym, przebitym.

Процётнать, -я, n. przebiecie, przetrzezenie.

Процётнать, -ся, v. perf., v. sub: Процётнать, -ся.

Процётка, -и, f. pop. przebiecie pociekiem, przetrzezenie; * omylka, bład. [wanie]

Процётнать, -я, n. przeszywanie.

Процётнать, Процётнать, v. a. przeszczyżać, przeszczyżać; азъ przez czas pewny; -ся, v. p. być przeszczyżanym, przeszczyżonym.

Процётка, -и, f. 1. przeszczycie, przeszczywanie; 2. szew przeszczywany.

Процётный, (-ій), -ая, -ое, adj. przeszczywny, przeszczywany.

Процётнать, v. n. perf. wyszec, szukać przez czas pewny.

Процётнать, -ся, v. perf., v. sub: Процётнать, -ся.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать (2). [Плут.]

Процётнать, v. Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Процётнать, Процётнать, v. Процётнать, -я, -ое, adj. przeszly, zeszyly.

Пряжечный, -ая, -ое, *adj.* sprzączkowy.

Пряжить, *v. a.* amażyć w maśle; -ся, *v. p.* być smażonym w maśle.

Пряжка, -я, *f.* sprzączka.

Пряжко, -а, *n.* *Ecccl. sl.* placek w maśle smażony.

Прялица, *Ecccl. sl.*, *v.* Прялка.

Прятка, -и, *f.*, Прялочка, -и, *f. dim.* przęśła, kądziel.

Прядохонецъ, -ныка, -ныко, *adj.* prościutki.

Прядохонько, *adv.* prościutko.

Прянизи, -и, *f.* prościół.

Пряникъ, -а, *m.* człowiek szeregý, prosty, otwarty, poczciwiec. [padła do poziomu.]

Пряниці, -и, *f.* linia prosto-

прямій, *v. a.* prostować, wyprostować; -ся, *a) v. r.* prostować się, wyprostować się; *б) v. p.* być prostowanym.

Пряница, -и, *f.* droga prosta.

Прянібі, -я, *n.* prostowanie.

Пряній, -ая, -ое, *adj.* *Ecccl. sl.* narzędlіwo będący, stojący, leżący.

Пряно, *adv.* prosto, w prostéj linii, wprost; prosto, otwarcie, szeregý; bezpośrednio; prawdziwie, istotnie. [szeregóść.]

Прямодуше, -я, *n.* prawóść.

Прямодушний, -ая, -ое, *adj.* prawy, szeregý.

Прямой, -ая, -ое, *adj.* prosty, niekrzywý; *праву, prawdziwý, szeregý; istotny; правія лінія & пряміа, -ой, *s. f. Mathem.* linia prosta; правій угол, *Mathem.* kąt prosty; правій путь, prosta droga.

Прямолінійный, -ая, -ое, *adj.* prostokątny, z linii prostych.

Прямолінійный, -ая, -ое, *adj.* *Ecccl. sl.* wprost, narzędlіwo stojący, będący, znajdujący się.

Пряморогій, -ая, -ое, *adj.* prostorogi. [rość.]

Прямоту, -и, *f.* prostota, szeregóść.

Прямоту́бный, -а, *m.* prostokątny. [prostokątny.]

Прямоту́бный, -ая, -ое, *adj.* prostokątny.

Прямой, *v.* Прямой.

Прямь, -и, *f.* linia prosta.

Пряникъ, -а, *m.* piernek.

Пряница, -и, *f.* forma na pierniki. [niczek.]

Пряничекъ, -чка, *m. dim.* pier-
ничка.

Пряничникъ, -а, *m.* piernikarz. [karka.]

Пряничница, -и, *f.* piernikar-
ка.

Пряничный, -ая, -ое, *adj.* pier-
niczny, piernikowy. [ność.]

Пряноватость, -и, *f.* korzen-
новатý.

Пряноватый, -ая, -ое, *adj.* kor-
zennowy, ostrý, gryzący nieco.

Пряность, -и, *f.* korzennowość,
ostrogóść; пряности, *pl.* korze-
nie. [Прадать.]

Прянуть, *v. semelf.*, *v. sub.*

Пряній, -ая, -ое, *adj.* kor-
zennowy, ostrý, gryzący. [nie.]

Пряньи, -я, *n. pron.* przedze-

Прясельникъ, -а, *m. Bot.* (*atractylis*), przęślica, szafran płonny, dziki, krokos, kądziel, wrzeciono.

Пряслица, -и, *f.*, Пряслице, -а, *n.* przęślica, kądziel.

Прясло, -а, *n.* przęśło, szeregóść parkanu, plotu. [być przędzonym.]

Прясть, *v. a.* prząć; -ся, *v. p.*

Прятаніе, -я, *n.* chowanie.

Прятать, *v. a.* chować; -ся, *a) v. r.* chować się, kryć się; *б) v. p.* być chowanym, krytym.

Пряжка, -и, *f.* prządka, prze-
dziarka.

Псалмопйсець, -сца, *m.* psal-
marz psalmów, psalmograf, psal-
modzій, psalmista.

Псаломбвецъ, -нца, *m.* śpie-
wak psalmów, psalmista; *сfr.* Псалмопйсець.

Псаломбніе, -я, *n.* psalmo-
wanie, śpiewanie psalmów.

Псаломникъ, -а, *m.* psalmista;
v. Псалмопйсець & Псалом-
щикъ.

Псаломный, Псаломскій, -ая,
-ое, *adj.* psalmowy.

Псаломщикъ, -а, *m.* psalte-
риста, obowiązany odbywać
psalmy.

Псаломъ, -лмá, *m.* psalm.

Псалтирный, -ая, -ое, *adj.* psalter-
rowy.

Псалтирникъ, -а, *m.* ten co
сзуча psalmy za umarłych, psalte-
риста. [terz, psalteryk.]

Псалтирь, -я, *m. Ecccl. sl.* psal-
тирникъ, *v.* Псаломникъ.

Псалтеръ, -я, *f.* psalterz.

Псарный, -ая, -ое, *adj.* psiar-
ный; псарный дворъ, psarnia.

Псаря, -и, *f.* psarnia.

Псарь, -я, *m.* psiarz.

Псевдонимъ, -а, *m.* pseudonym.

Псида, -и, *f. H. n.* (*psyda*),
fałszywa motylca. [во псе.]

Пси́на, -и, *f.* smród psy; mię-

си́нка, -и, *f.* (р. псінка, -ноць), *Bot.* psianka, psінki; strza-
lijad; nosny сіеń; *v.* Псольня;
золотоблочныя псінки, *v.* Ябло-
ко (любóвное); явчєвідныя псін-
ки, *v.* Демьянка.

Психическій, -ая, -ое, *adj.* psy-
chiczny.

Психологическій, -ая, -ое, *adj.* psy-
chologiczny.

Психологія, -и, *f.* psycholo-
gia, nauka o duszy.

Психологъ, -а, *m.* psycholog.

Псица, -и, *f.* psica.

Псовина, -и, *f.* długie włosy
na przednich łapach psów my-
śliwczych.

Псовый, -ая, -ое, *adj.* psim;
псовая охота, polowanie z psami.

Псофія, -и, *f. H. n.* (*psophia*),
wrzaśkot, (ptak).

Птаха, -и, *f. Ecccl. sl.* ptak.

† Птахъ, -а, *m.* ptak.

Пташечій, -ья, -ьо, *adj.* pta-
szczy, ptasi. [ozek.]

Пташечка, -и, *f. dim.* pta-
szczy.

Пташин, *v.* Пташечій.

Пташка, -и, *f. dim.* ptaшек.

Птенецъ, -ица, *m. ptaszę, pta-
szątko*; *dzieciątko.

Птица, -и, *f.* ptak; дворовыя
птица, drób; *б.* видъ птицы по
полету, *v. sub.* Полётъ (*б.*).

Птицеводство, -а, *n.* chова-
ніе ptaków, drobi. [гадніе.]

Птицеводственый, *v.* Птице-
водовъ, *v.* Птице-
цегадатель.

Птицеволшествовать, *v. n.*
przerowіаdаć, wróżyć z krzyku
lub z lotu ptaków.

Птицеводніе, -я, *n.* ptaszо-
wieszczba, wieszczenie z ptaków.

Птицеводствитель, -я, *m.* pta-
szоwieszczek, *augur.*

Птицелобъ, -а, *m.* ptasznik.

Птицелобный, -а, *m. Bot.* (*ornithogalum*), śnieдек.

Птицесбръдъ, -а, *m.*, *v.* Вошь
(олонбасъ). [толбгія.]

Птицесловіе, -я, *n.*, *v.* Орни-
тоцетель, *Ecccl. sl.*, *v.* Пти-
целобъ. [ptaszę.]

Птичица, -и, *f. dim.* *Ecccl. sl.*

Птичице, -а, *n.* *Ecccl. sl.* ptak.

Птичищный, *Ecccl. sl.*, *v.* Пти-
чій. [ptaszek.]

Птичищъ, -а, *m. Ecccl. sl.* ptak.

Птичій, -ья, -ьо, *adj.* ptaszý;

птичій языкъ, ptaszý język; *Bot.*
ptaszý język; *Artill.* kulobіag,
grajcar; птичя голова, *Bot.*, *v.*

Воробинка, Воробиникъ;
птичє гуздá, ptaszę гуздá;
Bot. ptaszę гуздá, psaternak
polny, psaternazоek; *v.* Младѣн-
чина (губздіння); птичє молоко,
v. Птичє млечникъ.

Птичка, -и, *f. dim.* ptaшек;
б. войной птички свóй гуздá
красно, każda liszka swóј ogon
chwali.

Птичка-шұка, *v.* Колябри.

Птичникъ, -а, *m.* 1. ptasznik;
2. ptaszarnia.

Птичница, -и, *f.* 1. ptaszni-
ca; 2. *v.* Птичникъ (2). [(2).]

Птична, -и, *f.*, *v.* Птичникъ

Птичь, -а, *m. Ecccl. sl.* ptak.

Публика, -и, *f.* publiczność.

Публикація, -и, *f.* publikacja,
ogłoszenie, obwieszczenie.

Публиковать, *v. a.* publikо-
wać, ogłaszać, ogłosić, obwie-
szcząc, obwieszczyć; -ся, *v. p.*
być publikowanym, ogłaszanym,
ogłoszonym.

Публично, *adv.* publicznie,
głośnie, jawnie. [czność.]

Публичность, -и, *f.* publi-
czność.

Публичный, -ая, -ое, *adj.* pub-
liczny, głośny, jawny.

Пуга, -и, *f.* szeregý konіe jaja.

Пугалище, Пугало, -а, *n.*
straszýdo, larwa.

Пуганіе, -я, *n.* strazenie.

Пуганный, Пуганый, -ал, -ое,
part. strazony; *б.* пуганя ворó-
на и кустá боится, strazona wro-
на боi сія nawet krzака; *il. v. sub.*

Воробна (*б.*).

Пугать, *v. a.* straszyc, przestraszać, strachu nabawiać; -ся, *v. r.* bać się, lekac się; онъ всего пугается, онъ зысткого сѣ ляка.

Пугачь, *v.* Флиинь.

Пугица, -и, *f.* Eocl. *sl.* guzik.

Пугливость, -и, *f.* lekliwosc, bojaźliwość. [kliwy, bojaźliwy.]

Пугливый, -ая, -ое, *adj.* le-

пугиуѣ, *v. a.* semel. kogo-либо, przestraszyc.

Пуговица, -и, *f.* guzik.

Пуговка, -и, *f.* dim. guzik-czek; palka.

Пуговочникъ, -а, *m.* guzikarz; *Bot. v.* Шароцвѣтникъ.

Пуговчица, -и, *f.* guzikarka. [guzikowy.]

Пуговочный, -ая, -ое, *adj.*

Пударь, -я, *m.* Eocl. *sl.* drag-žnik, tragacz.

Пудель, -я, *m.* pies, pudel.

Пудовый, -аѣ, *n.* ciężar 40-funtowy, gwicht.

† Пудовицъ, -аѣ, *m.* waźni-czy, majacy waźi pod swoim do-zorem.

Пудовой, (-ий), -аѣ, -бе, *adj.* pudowy; пудовая гѣра, ciężar, gwicht pudowy.

Пудра, -и, *f.* puder.

Пудренникъ, -а, *m.* puder-mantel, podwołnik.

Пудреница, -и, *f.* pudernik, puzka lub worek z pudrem.

Пудрение, -я, *n.* pudrowanie.

Пудрить, *v. a.* 1. pudrowac; 2. - кому-либо голову, *strofo-wac, lajac kogo; -ся, *v.* *v.* r. pudrowac się; *β)* *v. p.* byc pudrowanym. [drowy.]

Пудряный, -ая, -ое, *adj.* pu-dry.

Пудь, -а, *m.* pud, waga od 40 funtów. [лице.]

Пужало, Eocl. *sl.*, *v.* Пуга-жуканѣ, Пужать, *v.* Пуга-нѣ, Пугать.

Пужливость, Пужливый, *v.* Пугливость, Пугливый.

Пужанчикъ, Пужанъ, -а, *m.* brzuchal, brzuchacz.

Пужанья, -и, *f.* brzuchaszka.

Пужастый, Пужатый, -ая, -ое, *adj.* brzuchaty, lonisty. [ско.]

Пужице, -а, *n.* augm. brzusz-ny.

Пужиреватый, -ая, -ое, *adj.* pecherzowaty, pecherzowy.

Пужирекъ, -рѣка, *m.* dim. pecherzyk; banieszka szklanna.

Пужирѣжка, *v.* Мѣха.

Пужирѣчекъ, -чекъ, *v.* Пу-жирѣкъ. [pecherzyaty.]

Пужиристый, -ая, -ое, *adj.*

Пужириться, *v. r.* bañki pu-zszacz. [chejzysko.]

Пужирце, -а, *n.* augm. pe-cherzowatyy, -ая, -ое, *adj.* pecherzowaty; *ш.* *v.* Пуза-рѣстнѣй.

Пужирцовый, -ая, -ое, *adj.* pecherzowy; пужирное дерево = Пузырьникъ древесный, *Bot.* (*co-tutea arboreescens*), miechunki.

Пузырчатка, -и, *f.* *Bot.* (*utricularia*), pływacz.

Пузырь, -я, *m.* pecherz; bańka na wodzie; babel, przyszoc od sprazenia; bańka (szklanna, apte-karska); *dziecię male a tuste; bachor.

Пузылка, -и, *f.* pukawka.

Пузыканье, -я, *n.* pekanie, trza-skanie. [trzaskać.]

Пузыкать, *v. n.* pukać; pekać, Pузыля, -и, *f.* kędzior, loki.

Пузынуть, *v. n.* semel. pekać, trzaskać.

Пузылька, -и, *f.* dim. loczek.

Пузь, -а, *m.* pek, wiązanka (słowy, etc.); bukiet wielki.

Пузыловый, -ая, -ое, *adj.* ku-lowy; пузывое ліло, forma do lania kul.

Пузыло, -а, *n.*, Пузь, -а, *m.* najmniejsza dawna moneta mie-dziana, szelągек, halersz.

Пузылка, -и, *f.* dim. kulka, mala kula. [puzowy.]

Пузыловый, -ая, -ое, *adj.*

Пузыль, -а, *m.* puls.

Пузыль, -а, *m.* pulp, pulpit.

Пузыля, -и, *f.* kula (karabino-wa); лить пузы, *wiatry puszacz, igac, kłamać.

Пузына, -и, *f.* 1. *v.* Пѣмна; 2. funtowa skóra.

Пузыповый, -ая, -ое, *adj.* 1. *v.* Пѣмповый; 2. z funtowej skóry.

Пузыпасъ, *v.* Сажинить.

Пузырный, -ая, -ое, *adj.* kropkowany; do kropkowania.

Пузыривать, *v. a.* kropko-wac; -ся, *v. p.* byc kropkowa-nym. [wanie.]

Пузыривка, -и, *f.* kropko-

пунктура, *v.* Графья.

Пузыть, -а, *m.* punkt, artykuł.

Пузычка, -и, *f.* 1. *H. n.* (*em-beriza nivalis*), śniogula; 2. *v.* Сосновка. [tora] ponuony.

Пузысь, -а, *m.* (*u introitja*) ponuowy. [adj. ponuowy.]

Пузысовой, (-ий), -аѣ, -бе, Пузысь, -а, *m.* poncz.

Пузыя, -и, *f.* зора на сіоме.

Пузывка, -и, *f.*, пупавка Рѣм-ская, красильная, *Bot.* rumian farbierski; *v.* Ромашка; пупавка волюбая, (*anthemis cotula*), rumie-niec śmierzący; psi rumieñ; piel.

Пупавникъ, -а, *m.*, *v.* Пу-павка.

Пупковидный, Пупковатый, -ая, -ое, *adj.* perkowaty.

Пуповина, -и, *f.* Anat. perowina, sznurek perkowy.

Пуповникъ, *v.* Подорбникъ (водялѣб) & Пупбчникъ. [czek.]

Пупокъ, -пекъ, *m.* dim. pere-

пубчникъ, -а, *n.* *Bot.* (*coty-ledon umbilicus*), rozlog.

Пупочный, -ая, -ое, *adj.* per-kowy; пупбчный канатикъ, sznu-rek perkowy, perowina; пупбчная трава, *v.* Пупбчникъ.

Пупъ, -а, *m.* per, pereк.

Пупырншекъ, -шка, *m.* dim. pecherzyk, bąbelek.

Пупырь, -я, *m.* przyszoc, przyszozel, babel. [czek drzewny.]

Пупыришекъ, -шка, *m.* dim. pa-

пупышь, -а, *m.* kiel, kielek, zarodek, wyrukioc.

Пурга, -и, *f.*, *v.* Лофъ. [зна.]

Пурганецъ, -нца, *m.* pop. pro-zek na womity. [purpurowy.]

Пурпуровый, -ая, -ое, *adj.*

Пурпуръ, -а, *m.* purpura.

Пусканий, *adv.* niechaj.

Пусканіе, -я, *n.* puszczanie; - крови, puszczanie krwi.

Пускать, Пустить, *v. a.* pu-zszacz, puszcic; wpuszczacz, wpu-szczac; puszczac, puszcic (*np.* bom-by, race, strzaly); puszczac (*np.* rzeczki, korzenie); *ш.* пускать ко-рѣбъ ко дну, pograzyc okret w morzu, zatopic okret; - кровь, puszczacz, puszcic krew; - живь-цѣвъ въ свой домъ, wypnajać, wypnajać lokatora swojej dom; - на волю, *v.* Отпустить (на волю); - кого-либо по миру (*abo* съ сумѣю, въ рубашкѣ), przy-wieść kogo do ubóstwa, do o-statniej nędzy; przyprowadzić kogo do tego, żeby z torbą *abo* o przozonym chlebie chodzic; wzydic kogo z zabuli, ogolocic kogo, zrucznac kogo; - что въ оглазу, rozgłaszacz oo; пускать пиль въ глаза, *zamydlic komu oczy; -ся, *v.* *v.* r. puszczacz się, puszcic się, udawac się, udać się; rzucacz się, rzucic się; - во что, puszczacz się, puszcic się oo, oddawacz się, oddacz się czemu; - въ торгъ, zaszuczacz, zaszacz handlowacz; *β)* *v. p.* byc puszczan-ym, puszczonym, etc.

† Пускница, -и, *f.* armata, dzialo.

Пустельга, -и, *f.* *H. n.* (*falco tinnunculus*), pustka; большаѣ -, *v.* Зим олетъ. [adj. puszcichny.]

Пустехонекъ, -нька, -нько.

Пустить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Пускать, -ся.

Пустобрѣдъ, *v.* Пустобля.

Пустоголовый, -ая, -ое, *adj.* głupi.

Пустодобка, -и, *f.* zla go-sporodny, o dom swój niedbajaca.

Пустодоль, -а, *m.* zły gospodarz, o dom swój niedbajacy.

Пустой, -аѣ, -бе, *adj.* (*prop.* & *) pusty, próżny, czasy; próżny, nadaremny; nie znaczący.

Пустокорь, -а, *m.* czlowiek lub zwierze nie warci żywienia.

Пустомѣлтъ, *v. n.* brzedzić, bzduryć, paplać. [plotka.]

Пустомѣлство, -а, *n.* brednia.

Пустобля, *v. s.* papla, gadu-la, świegot.

Пустомѣлство, -я, *n.* okolicz, niezaludniona, pusta.

Пустопорожній, -яѣ, -ое, Пустопорожній, -ая, -ое, *adj.* pusty, próżny.

Пусторбель, -и, *f.*, *v.* Бузинъ (костистая). [Думистый].
 Пусторьль, *v.* Чубушникъ
 Пусторьчить, Пусторьчле, *v.*
 Пустословить, Пустословіе.
 Пустосвѣтнѣй, -ая, -ое, *adj.*
 облудны.
 Пустосвѣтство, -а, *n.* облуда.
 Пустосвѣтъ, -а, *m.* облудник,
 набоѣнѣ, bigot. [стесловъ.
 Пустословець, -вца, *v.* Пу-
 стословить, *v. n.* bredzić,
 bzdużyć, paplać.
 Пустословіе, -я, *n.* próżno-
 мовność, brednie, papłotanie.
 Пустословка, -и, *f.* święgotka,
 papla.
 Пустослѣбнѣй, -ая, -ое, *adj.*
 ocozy, próżny, próżnomowny.
 Пустослѣвъ, -а, *m.* święgot,
 klekot, plotkarz, pleciuch.
 Пустословникъ, *v.* Трубѣчь,
 (3. *Bot.*)
 Пустота, -ѣ, *f.* pustota, pu-
 stość, próżność, miejsce próżne.
 Пустотѣмнѣй, -ая, -ое, *adj.*
 pusty, próżny.
 Пустоцавьць, -а, *m.* oczyszc-
 kwiat, nie wydający owocu.
 † Пустошѣть, *v.* Опустошѣть.
 Пустошка, *v.* Потатыйка.
 Пустошка, -и, *f.* *dim.*, *efr.*
 Пустошь.
 Пустошнѣй, -ая, -ое, *adj.*
Ecccl. sl. do pustoszy należący;
 *próżny, nadaremny, bezpożyte-
 czny; *ii. v.* Пустыняи.
 Пустошь, -и, *f.* pustoz, miej-
 sce, okolica niezaludniona.
 Пустый, *v.* Пустой.
 Пустынникъ, -а, *m.* pustelnik.
 Пустынница, -и, *f.* pustelnica.
 Пустынничать, *v. n.* pustelni-
 czыć, pustelniczo żyć, pędzić.
 Пустынническій, -ая, -ое,
adj. pustelniczy.
 Пустынничество, -а, *n.* пу-
 стелничество, życie pustelnicze.
 Пустынничій, *v.* Пустынни-
 ческій. [*n.*, *v.* Пустынь.
 Пустыногражданинъ, *Ecccl.*
 Пустыножитель, Пустыно-
 жительница, *v.* Пустынникъ,
 Пустынница, [Пустынничать.
 Пустыножительство, *v.*
 Пустынный, -ая, -ое, *adj.*
 pustelniczy, pustynny, samotny.
 Пустынский, -ая, -ое, *adj.* kja-
 sztorny.
 Пустыństwo, -а, *n.* *Ecccl. sl.*
 pustelnictwo, życie pustelnicze.
 Пустынь, -и, *f.* Пустынька,
 -и, *f.* *dim.* domek ustelniczy.
 Пустыня, *v.* Пустынь. [зола.
 Пустыня, -и, *f.* pustynia, pu-
 стынникъ, *v.* Ливнохѣтъ (о-
 ердѣчнѣй).
 Пустыръ, -я, *m.* pustki, miejsce
 puste między domami.
 Пустышка, -и, *f.* *pop. nic.* ba-
 gatel; (*w myth.*) suka, która
 jezozow nie była szozenna.
 Пусть, *adv.* niech, niecha].
 Пустыть, *v. n.* pustoszec.

Пустыть, -ѣ, *m.* pustaki,
 -ѣвъ, *pl.* brednie, frazunki, plotki,
 bajki.
 Пустычить, *v.* Пустословить.
 Путьница, -и, *f.* płatnina;
 *plotki, głupstwa; *ii. v.* Путьня.
 Путьня, -я, *n.* płatanie, wli-
 klanie.
 Путьня, -и, *f.* płatnina, je-
 dwab' lub nicl poplatane.
 Путьять, *v. a.* płatać, wiklić,
 motać; *wplatać kogo w co;
 -ся, *v. r.* płatać się, wiklić się.
 Путьнѣй, -ѣ, *m.* żurnal po-
 drożny. [водитель.
 Путьведѣць, -дца, *v.* Путь-
 еводитель, -я, *m.* (прогр.
 & *) przewodnik.
 Путьведѣство, -а, *n.* przewodni-
 czenie, pokazywanie drogi; *prze-
 wodnictwo.
 Путьведѣствовать, *v. a.* prze-
 wodniczyć, być przewodnikiem.
 Путьведѣствовати, *Ecccl. sl.*, *v.*
 Путьведѣствовать. [dnik.
 Путьведѣць, -я, *m.* przewo-
 дной, (-ѣнѣ), -ѣа, -ѣе, *adj.*
 drożny, drogowy; путьнѣа на-
 держи, kosztа подроу.
 Путьвѣръ, -а, *m.* narzędzie
 do mierzenia drogi. [dnik.
 Путьвѣдатель, -я, *m.* przewo-
 днѣць, *v.* Лѣтнѣй.
 Путьвѣствовникъ, -а, *m.* ро-
 дроżny, подроўник, подроўжаю-
 воажер. [дрѣзюжца.
 Путьвѣствовница, -и, *f.* ро-
 дѣствовнѣй, -ая, -ое, *adj.*
 адъ. подроўowy, подроўny.
 Путьвѣствіе, -я, *n.* подроў,
 подроўowanie; ksiązka zawiera-
 jąca подроўе. [дрѣзювание.
 Путьвѣствованіе, -я, *n.* ро-
 дѣствованіе, подроўник, подроўжаю-
 цы.
 Путьвѣствовать, *v. n.* подроў-
 товѣць, być w drodze. [żysko.
 Путьице, -а, *n.* *Ecccl. sl.* dro-
 гѣлице, -а, *n.* rzemień od
 strzemіенѣ.
 Путьлѣ, -ѣ, *n.* pęcina, pęto;
 rzemień do przytrzymywania пла-
 ка drapіельного.
 Путьліка, -и, *f.* лабиринт.
 Путьникъ, -а, *m.* Путьница,
 -и, *f.* подроўник, węдрownik.
 Путьнѣй, -ая, -ое, *adj.* ро-
 дроўny.
 Путьовнѣй, -ая, -ое, *adj.* pę-
 тоwy; пѣтоваа кость, pęcina,
 przегуб коński.
 Путьъ, -ѣ, *f.* *pl.* pęta; *ii.*
Ecccl. sl. v. Озѣвъ.
 Путьъ, -и, *m.* (*Instr. Sing.* пѣ-
 тѣнѣ), (*propr. & **) droga; ро-
 дрѣ; środek, sposѣb do dojsіоla
 czego; przeznaczenie; życie; ро-
 водzenie, korzyść, pożytek; zdo-
 лность, srobowność; zgon, śmierć;
 млѣчнѣй путь, *Astron.* droga млѣ-
 чова; сухнѣй путьнѣй, лѣдем; *ii.*
 v. Отправлять (въ путь).
 Сбиватьоя (съ пути), Настав-
 лять (на путь); въ нѣмъ путьнѣ

не бѣдетъ, z niego nie będzie
 pożytek; ому ничего въ путь не
 идрѣтъ, јему сія не не вѣдзіе;
 он не ма żadnej korzyści; пѣ-
 тѣнѣ, *adv.* dobrze, porządnie;
 путьнѣй поборнѣть когѣ-лібо,
 porządnie kogo wyłajać.
 Путьленнѣй, -ая, -ое, *adj.*
 pulchniutki.
 Путьлиня, -и, *f.* puchlina.
 Путьлнѣй, -ая, -ое, *adj.* опу-
 chy, spruchly.
 Путьлѣць, -ѣ, *m.* 1. *n.*, *v.*
 Свиница (хохлатый); 2. *Bot. v.*
 Пѣроць (воуіі).
 Путьлауть, *v. n.* puchnąć.
 Путьовнѣй, -ѣ, *m.* pościeł pu-
 chowa. [szek.
 Путьовнѣка, -и, *f.* *dim.* пу-
 човнѣць, -чкѣ, *m.* *dim.*
 pierzynka.
 Путьовнѣкъ, -а, *m.* *Bot.* (*ne-
 rium oleander*), oleander, plocho-
 wico.
 Путьовнѣй, -ая, -ое, *adj.* пу-
 chowy; пуховаа шліпа, kapelusz
 kastrowy. [rum], wełnianka.
 Пуховѣць, -ѣ, *m.* *Bot.* (*eripho-
 dum*).
 Пуховѣць, *v.* Вѣвѣчнѣй
 (мохнатѣй).
 Пухъ, -а, *m.* puch, puszek;
 mech tarzny, na roślinie; mech
 zwierzęcy; бѣбрѣннѣй пухъ,
 mech bobrowy.
 Пухелѣзнѣй, -и, *n.* wleplić,
 wlepić w co ocozy, wywalić,
 wytrzeszczыć ocozy na co, на кого.
 Пухелѣзничать, *v. n.* garo-
 wac, otwartemi ustami patrzeć.
 Пухелѣзъ, -а, *m.* gap', gamoń.
 Пухелѣзнѣй, -ая, -ое, *adj.*
 mający wypukle ocozy; wytrze-
 szczający ocozy.
 Пучѣць, -чкѣ, *m.* *dim.* pęczek;
 - цѣтѣвъ, bukiet kwiatѣw;
 - соломѣ, garść słomy.
 Пучѣле, -я, *n.* wzdymanie.
 Пучнѣй, -и, *f.* 1. wir, wodo-
 kręć; 2. bezдно, bezdenność, глѣ-
 бля; bezдно, otchłań; морекнѣ
 пучнѣа, глѣбля морза; - воля,
 otchłań złego; - грѣхѣвъ, ot-
 chłań grzechѣw; грѣхѣу ciężkie.
 Пучнѣйнѣй, -ая, -ое, *adj.* wi-
 rowy; bezdenno; do bezdna, do
 глѣби належѣowy.
 Пучнѣороднѣй, -ая, -ое, *adj.*
Ecccl. sl. z głębi morza pochodzący.
 Пучнѣть, *v. a.* wzdymać, wzdąć
 (*np.* brzuch); wzdymać, wzdąć,
 podnosić (*jak np.* wodałód); -ся,
v. r. wzdymać się, wzdąć się; *efr.*
 Пнѣцяться.
 Пучнѣ, -ѣвъ, *m.* *pl.* *Bot.* (*hera-
 cleum Sibiricum*), barzecz Syberyj-
 ski; пучнѣ медвѣжи, *v.* Дѣ-
 гилѣ (дѣнѣй). [ozkowy.
 Пучнѣовнѣй, -ая, -ое, *adj.* пу-
 чѣць, *v.* Пучѣць.
 Пучнѣкъ, *v.* Пучѣць.
 Пучнѣчка, -и, *f.* *dim.* armatka.
 † Пучнѣчнѣй, -а, *m.* kanonier.
 Пушечнѣй, -ая, -ое, *adj.* ар-
 матны; пушечнѣй вѣстрѣль, wу-
 стрзал z armaty; пушечнѣй по-

рохъ, proch armatny; пѹщечное ядро, kula armatna; пѹщечная палкаб, strzelanie z dział czyli z armat, działobicie, kanonada.

Пушинка, -и, *f. dim.* puszek, puszczyk; mezek.

Пушистый, -ая, -ое, *adj.* пушсты, pełen puchu; włosisty, pełen włosów (о козубах).

Пушить, *v. a. l.* wykładać, obzывать, bramaować futrem; 2. *por.* пушить корб-либо, *myć kogo, myć kogo bez lugu, myć komu głowę, strofować kogo, wyscierać komu kapitulę; -ся, *v. r.* (о куржатах, etc.) пусzyć się, opierzeć; (о дрzewcach!) пусzczать rakowie, pukać się.

Пушица, -и, *f. v.* Пухонось.

Пушка, -и, *f.* armata, działo.

Пушкарский, -ая, -ое, *adj.* kanonierski.

† Пушкаръ, -я, *m.* kanonier.

Пушикъ, *v.* Цикорей.

Пушница, *v.* Мякина.

Пушный, -ая, -ое, *adj.* futrzany; пушный товаръ, towar futrzany.

Пушокъ, -шкѣ, *m. l.* puszek; пушокъ на бородѣ, mech, mezek na brodzie; *il. v. sub.* Рѣчь пу; 2. *Bot.* пушокъ травной, *v.* Пухонось.

Пушь, -и, *f. l.* puch; пушстытоць; 2. futro, futra.

† Пуца, -и, *f.* gestwina w lesie, las gęsty, gęszcz.

Пуцать, *v.* Пускать.

Пуце, *adv.* bardziej, gorzej, nad; пуце всего, nadewszystko.

Пуцоная, -ой, *s. f. &* Пуцонка, -и, *f.* *Eccl. sl.* rozwódka, rozwódziona z mężem, opuszczona, porzucona żona.

Пуцонный, -ая, -ое, *part. p.* puszczoney, wrpuszczony.

† Пуцица, -и, *f.* armata, działo.

† Пуцищй, -ая, -ое, *adj.* najglówniejszy, najcenniejszy; пуцищй ачынщикъ, najglówniejszy sprawca, bezzałt, wszczynacz; gorzky, więkzsy; онъ ввзбудилъ въ немъ пуцищй гнѣвъ, on wzbudził w nim więkzsy gniew.

Пханю, -я, *n.* pchanie.

Пхать, *v. a.* pchać, poruchać (кого); -ся, *v. r.* pchać się, poruchać się; *β. v. p.* być pchanym, poruchanym.

Пхвионникъ, -а, *m. Bot. (aristochia dematilis)*, kokornak rowojowy, *v.* Карказанъ (вьющійся). [*por.* pchnąć (кого).

Пхвуть, *v. a. semelf.* pchnąć, Пчелѣ, -ѣ, *f. H. n.* (apis mellifera), pszczola; дѣкая, хлѣна, бортевая пчелѣ, pszczola dzika, leśna, bartwowa.

Пчелинецъ, -нца, *m.*, *v.* Пчеловодъ.

Пчелиный, -ая, -ое, *adj.* pszczolny; пчелиный рои, rój pszczół; пчелиный ястребъ, *v.* Кобецъ; пчелиная смѣлка, *v.* Узѣ.

Пчелистый, -ая, -ое, *adj.* obfity (obfitujący) w pszczoły.

Пчелка, -и, *f. dim.* pszczołka.

Пчеловодецъ, -дцѣ, *m.*, *v.* Пчеловодъ.

Пчеловодство, -а, *n.* pszczelnictwo, obów pszczół, chowanie im chodowanie pszczół.

Пчеловодъ, -а, *m.* pszczelarz, pszczelnik, bartnik, pasiecznik.

Пчелосбска, -и, *f. Bot. (latium)*, głucha albo nieraząca rozkrzuwa. [*lec.*zka.

Пчелочка, -и, *f. dim.* pszczołochodka, *v.* Кобецъ.

Пчельникъ, -а, *m. l.* pszczelnik, miejsce gdzie ule stoja; 2. *Bot. (melissa)*, *v.* Меліса (аптечная); пчельникъ Турецкій, *v.* Зміега обивникъ (Молдавскій).

Пчельный, *v.* Пчелиный.

Пшенецъ, -нца, *v.* Плѣвель (1. *Bot.*).

Пшеница, -и, *f. Bot. (triticum sativum)*, pszenica; пшеница яровая, (*triticum aestivum*), jara pszenica, jarka; пшеница озимая, (*triticum hybernium*), ozima pszenica; пшеница Турецкая, (*sea taita*), pszenica Turcka; пшеница брѣншъ, *v.* Пѣлба; пшеница ползучая, пшеница стѣлющаяся, *v.* Пырѣй; пшеница черная, *v.* Марьяникъ (дубравный). [*pszenicopobny.*

Пшеницебный, -ая, -ое, *adj.* пшеницебодбный, -ая, -ое, *adj.* pszenicopodobny. [*pręka.*

Пшеничка, *v.* Пшеница (Ту-

шеничный, -ая, -ое, *adj.* pszeniczny, pszenny; пшеничный хлѣбъ, chleb pszeniczny, pszenny. Пшеникъ, *v.* Пшеница.

Пшенб, -ѣ, *n. Bot. (puncium milaceum)*, proso; Сарачанское пшенб, (*oryza sativa*), ryż.

Пшенбъ, -нца, *v.* Плѣвель (1. *Bot.*).

Пшонникъ, -а, *m.* pszennik, pszaniy kolacz, jaglany plasek.

Пшонный, -ая, -ое, *adj.* pszaniy, jaglany; пшонная крупа, kasza jaglana.

Пшожикъ, -а, *m. l.* rennifer miodu bezrogi; 2. *H. n. v.* Пшгаллика (глухая); 3. *fig.* nizioletek, bebenek, podnosek.

Пшожникъ, -а, *m. Artill.* wukrę, grajcar, kulociąg.

Пшыть, -а, *m.* przybłka, (клаки, котроми się kula w broni przybija). [*lenie się; *pałanie.*

Пшытие, -я, *n.* gorenje, па-

Пшытъ, *v. n.* goreć, palić się jasno, ponać, plomienić; пшытъ любовію (къ комѣ), paść miłością; пшытъ гнѣвомъ, wpałonać gniewem. [*pałanie.*

Пшытие, -я, *n.* kurzenie, проб-

Пшытка, -и, *f.* pyłek.

Пшыточка, -и, *f. dim.* pyłeczek.

Пшистый, -ая, -ое, *adj.* pełen pyłu; zakurzony; pytkowaty.

Пшытъ, *v. n.* kurzyć, prószyc; -ся, *v. r.* kurzyć się, zakurzać się.

Пшытый, -ая, -ое, *adj. l.* plomieniem się pałacy, plonacy, goręjacy, plomienisty; 2. *ognisty, żywy, bystry; gorący, zapalczywy.

Пшытость, -и, *f.* bystrość, żywość; gorącob, zapalczywość, uniesienie się.

Пшыватый, -ая, -ое, *adj.* kurzy, pył wydający; z kurzu lub pyłu złożony; pylasty.

Пшыть, -а, *m.* plomień; *zapalczywość, gniew, uniesienie się.

Пшыль, -и, *f.* pyłocząca pył, plodotwórcza pył, *Bot. (pollen)*, pyłek kwiatowy; *il. v.* Пшыкатъ (пыль въ глазѣ).

Пшыльникъ, -а, *m. Bot. (anthera)*, główka, (zwierzchnia część pręcika na nitce osadzona, w której się pyłek robi).

Пшылокрыйый, -ая, -ое, *adj.* pyłozkurczyły.

Пшыльный, -ая, -ое, *adj.* zakurzony, pełen kurzu, pyłu.

Пшыльчикъ, *v.* Пудреть.

Пырѣй, -я, *m. Bot. (triticum repens)*, рѣзъ.

Пырѣйникъ, -а, *m.*, *v.* Пырѣй; пырѣйникъ рожечный, *v.* Буерачичъ.

Пырѣйный, -ая, -ое, *adj.* pęzgowy; пырѣйный корень, pęzgowy korzeń.

Пырѣить, *v. a. semelf.* pchnąć, szturchnąć, uderzyć.

Пыро, -а, *n. Eccl. sl.* groch.

Пырокъ, -ркѣ, *m.* pohnięcie, szturchnienie, uderzenie.

Пыряние, -я, *n.* pchanie, szturchanie, uderzanie.

Пырять, *v. a.* pchać, szturchać, uderzać; *wysułać często kogo dokąd; -ся, *v. r.* porychać się, szturchać się; *β. v. p.* być porychanym, szturchanym.

Пытаніе, -я, *n.* próbowanie, doświadczenie; badanie na torturach. [*torturach.*

Пытатель, -я, *m.* badający na

Пытать, *v. a.* próbować, doświadczać; badać, męczyć na torturach; -ся, *v. r.* próbować, spróbować.

Пытка, -и, *f.* tortura, męka, badanie na torturach; *il. v.* Подвергать (пытать).

Пытливость, -и, *f.* ciekawość.

Пытливый, -ая, -ое, *adj.* ciekawy; пытливый дух, duch badawczy.

Пыточный, -ая, -ое, *adj.* torturowy; torturami wybadany; пыточная скамья, katusza, tortura; пыточные орудія, narządzia torturowe.

† Пшыха, -и, *f.* pucha, duma; быть въ пшыхахъ, pusznić się w szczęściu.

Пшыхать, *v.* Пшыпать.

Пшынуть, *v. n. semelf.* 1. odetchnąć, wydać oddech; 2. na-

gle zapalić się, buchnąć ogniem, wzbuchnąć płomieniem.

Пыхтэй, Пыхтэй, -я, *m. pop.* duchowny; dążący się.

Пыхтённе, -я, *n.* duzenie; sapanie; dżapanie się.

Пыхтётъ, *v. n.* дучаць, дучэць; * джасць, гнiewаць, сараць.

Пыхтётъ, *v. n.* бухаць, вубухаць (огнём, пламеніем), вурывазаць гораць; пыхтётъ гнiewомъ, злобою, палаць гнiewем, злобаць.

Пыхечка, -и, *f. dim.* рэцек, *pl.* рэцэцкі; вятрніцзек; *v.* Пым-ба.

Пышка, -и, *f.* рэцек, *pl.* рэцэцкі; вятрнік, нисе, (гатунке) сцаста в масле смаженого; фаворек, *pl.* фаворкі, крепле.

Пышничанье, -я, *n.* пышне жыць, wystawność.

Пышничать, *v. n.* жыць wystawnie, пышне, по раўску.

Пышногравый, -ая, -ое, *adj.* алаготрыву.

Пышноданный, -ая, -ое, *adj.* вspanіаць, прыпырэнне вбудовывау.

Пышность, -и, *f.* прыпырх, wystawność, okazałość, вspanіаць; буйносьць, rozkosz.

Пышний, -ая, -ое, *adj.* буйны, rozkoszny; пысны, прыпырэнны, wystawny, okazały, вspanіааць; wysokorosły.

Пыщённе, -я, *n.* пусзенне, падуманне się.

Пыщитъ, *v. a.* пусzyć, надупаць; -ся, *v. r.* пусzyć się, надупаць się.

Пыдесталь, -а, *m.* pedestal, podstupa, podstapiec, podstawa albo stolec filarów kamiennych, postument stupa.

Пыдэхонекъ, -нька, -нько, *adj.* bardzo ріяны.

Пыяница, -и, *m.* 1. *s. c.* ріяка, ріяніса, орой, ріяказуко, мозчуваць, мозчуморда, дыбідзбан, дыбикфель, бібозъ (*s. m.*); ріяніца, кавіета ріяніцтва oddana; 2. *s. f.* Bot., *v.* Голубіка.

Пыяничникъ, -а, *m.* Bot., *v.* Кашкара.

† **Пыяственний**, -ая, -ое, *adj.*

Пыяство, -а, *n.* ріяніцтва.

Пыяствовать, *v. n.* ріць, upi-аць się.

Пыячуга, *v.* Пыяніца (1).

Пыяный, -ая, -ое, *adj.* ріяны; upiааць, upiоjenіe upiаааць; пыяный, -аго, *s. m.* ріяны, ріяка; *ii. v.* Мертвядкі (пыянь); 3. пыяному и море по колыно; 4. ріяны снілау, ріяны піцего się nie боі; *ii. v. sub.* Трэзымы (3); пыяный медъ, міод ріту; пыячяя трава. *v.* Кашкара.

Пыянтъ, *v. n.* стаць się рія-нуп. [вица (1)].

Пыяніга, **Пыяніжка**, *v.* Пыя-Пыяць, *v. n.* бриваць.

Пыяць, -ца, *m.* 1. бривак; 2. poeta liryczny.

Пыяца, -и, *f.* бривачка.

Пыяница, -и, *f.* Eccl. *sl.* арта, harfa. [was, бривак.]

Пыяунъ, -а, *m.* любяць бриваць, бривачка. [tonów.]

Пыяучесть, -и, *f.* harmonia Пывчеській, -ая, -ое, *adj.* бривачскі; Пывчеськая, -ой, *s. f.* бривальна, місцае гдзе бриваць.

Пыячій, -ая, -ое, *adj.* 1. (o piakach:) бривааць; 2. пыячій, -аго, *s. m.* бривак.

Пыянка, *v.* Каргаль.

Пыяній, -ая, -ое, *adj.* протрока-ты, протру; пыяга хомаша, протро-кату коў.

Пыянина, -и, *f.* okrągła plama на біалей сирци. [жина.]

Пыяника, -и, *f. dim.*, *v.* Пыя-Пыя.

Пыяна, -и, *f.* ріяна; сцеклі-пая піа, жуць шклясту.

Пыянский, -ая, -ое, *adj.* піен-істы.

Пыянить, *v. a.* піеніць, запіеніаць; -ся, *v. r.* піеніць się, запіеніаць się.

Пыяне, -я, *n.* бриванне, бриве. **Пыянка**, -и, *f.* 1. коўзек (на млёку, на снітанце луб на інней якіей сцёзцы); морская піяка, ріяна морская; 2. *H. n.* (*lytvia trochilus*), блягач (піяшка), пія-ка (?), піяга.

Пыяновий, -ая, -ое, *adj.* з ріяну морскіей; піяновая трыба-ка, факя з ріяну морскіей.

Пыяникъ, -а, *m.* 1. оковиты, вóдка најчысташа; 2. Bot. (*clibadium*), клеювие.

Пыяний, -ал, -ое, *adj.* піенны, од ріяну.

Пыячка, *dim.*, *v.* Піянка.

Пыяжнікъ, **Пыяжнікъ**, -а, *m.* Eccl. *sl.* піеніэнік. [piądz.]

Пыяжъ, -а, *m.* Eccl. *sl.* піе-сальнікъ, -а, *m.* бривак, бривааць у хорзе.

Пыясникъ, -а, *m.* 1. котуры виеце піені уміе; 2. піенік, каноуналь, ксязька з піеніамі.

Пыясница, -и, *f.* котура виеце піені уміе, уміааць виеце піені. **Пыясний**, -ая, -ое, *adj.* піені-істому; завіааць у собіе піені; пісенная кніга, ксязька з піеніамі. [pięniak.]

Пыясневць, -ца, *m.* Eccl. *sl.*

Пыясний, Eccl. *sl.*, *v.* Пыя-чій. [Psalter (1)].

Пыясница, -и, *f.* Eccl. *sl.*, *v.* Пыяснійсць, -сца, *m.* піе-ніотворца, піеніопіа, лірук, psalmista.

Пыяснівэць, -ца, *m.* Eccl. *sl.* бривак; піенік, піеніотворца, psalmista.

Пыяснійне, -я, *n.* psalmy, 301тар, піеніоксіаг.

Пыяснійты, *v. n.* Eccl. *sl.* бриваць Panu; wielбіć Pana.

Пыяснóлóвецъ, -ца, *m.* Eccl. *sl.* бривааць піені набожна.

Пыяснóлóвнць, *v. n.* Eccl. *sl.* бриваць піені набожна, бриваць Panu, wielбіć Pana.

Пыяснóлóвнць, -я, *n.* Eccl. *sl.* піені рошвална, hymn, chwálno бриве.

Пыянь, -и, *f.* піені; духоўны піеніа, hymny; піені пёсней Саломона, піені над піеніамі Саломона.

Пыянь, -и, *f.* піені.

Пыяствованне, -я, *n.* піастова-нне. [pielegnowac.]

Пыяствовать, *v. n.* піастоваць; **Пыястунница**, -и, *f.* Eccl. *sl.* piastunka.

Пыяство, Eccl. *sl.*, *v.* Пыя-ствованне. [Пыяствовать.]

Пыяствовати, Eccl. *sl.*, *v.* Пыястунць, -я, *m.* piastun.

Пыястунья, -и, *f.* piastunka.

Пыятель, -а, **Пыятель**, -я, *m.* Eccl. *sl.* kogut.

Пыяте, -я, *n.* Eccl. *sl.* бриван-не. [pianie koguta.]

Пыятоглашённе, -я, *n.* Eccl. *sl.*

Пыятухъ, -а, *m.* kogut, кур; Индйскій пыятухъ, *H. n.* (*meleagris gallopavo*), индук; Мажарскій пыятухъ, *v.* Фазанъ.

Пыятушнць, *v. r.* *grzebień podnieść, пызнуть а надетуым быць, kokoszycь się, пызніць się.

Пыятушнць, -а, *n.* augm. ко-гучіско.

Пыятушій, -я, -ье, *adj.* когучі; пыятушій грёбень, грёбённць когучі; *ii. v.* Грёбённць (пыятушій, Bot.); пыятушій грёбённць, *v.* Клопчъ; пыятушій голынь, *v.* Крапыва (красная).

Пыятушкы, -оць, *m. pl.*, *v.* Башачёць (Маріны).

Пыятушникъ, -а, *m.* Bot. (*phlitanthus*), шелязек, дзвоніец.

Пыятушнць, -шкы, *m.* 1. *dim.* kogutek, kogucik; 2. курек, вятрнік; 3. *H. n.* морской пыятушнць, *v.* Турухтанъ.

Пыть, 1. *v. n.* бриваць; 2. *v. a.* бриваць; *ii.* chwálіць, wysławіаць; пыть обідны, мша бриваць, од-праваць; 3. глумоць пыть (або слу-жыць) обідны, глумоць прёзне слова; глумоць пыть не розвасца бриванне; *ii.* вской овыць рó-лосомъ поць, казьду птак według носа воець брива; -ся, *v. r.* быць бривануп.

Пыхотъ, -и, *f.* пяхота, во-яко пшеза, infanterya.

Пыхотнць, -нца, *m.* пяхот-нік, пяхотны, piechur, 301niersz piesz, infanterzysta.

Пыхотный, -ая, -ое, *adj.* пяхотны, пiesz; пыхотный полкъ, рóік пiesz; пыхотный солдэць, 301niersz пiesz, пяхотнік, пяхотны, piechur, infanterzysta.

Пышеходецъ, -дца, *m.* пяхотнік, пieszо ідаць.

Пѣшеходѣти, *v. n. Eccl. sl.* piechota, pieszo iść.

Пѣшеходка, *-я, f. piechotnica, pieszo idąca.*

Пѣшеходный, *-ая, -ое, adj.* pieszy; пѣшеходная дорога, drozysko, chodnik.

Пѣшеходья, *-и, f. chodnik, drozysko, ścieżka.*

Пѣшеходъ, *-а, n. spacer na piechotę, chodzenie pieszo.*

Пѣшеходъ, *-а, m. pieszo idący, piechotnik.*

Пѣшехождение, *-я, n. chodzenie pieszo.* [v. Пѣхотинъ.]

Пѣшецъ, *-щій, m. Eccl. sl., v. Пѣшечка, -и, f. dim. pionek (w grze w szachy).*

Пѣшекомъ, *adv. piechota.*

Пѣшешественикъ, *v. Пѣшеходѣцъ, Пѣшеходка.*

Пѣшество, *v. Пѣшеходство.* [ісѣ pieszo.]

Пѣшествовать, *v. n. Eccl. sl.*

Пѣшій, *-ая, -ое, adj. pieszy, piechotny.*

Пѣшка, *-и, f. pieczek, piechota, drab (w szachach); точѣтъ пѣшки, * bredzić, brednie prawić.*

Пѣшкѣтъ, *adv. pieszo, piesza, piechota, piechoty.*

Пѣшій, *-ій, f. wytomido, drag żelazny do wyłamywania czego.*

Пѣдень, *-и, f. piędź.*

Пѣдница, *-и, & Пѣдь, -и, f., v. Пѣденъ.*

Пѣденіе, *-я, n. napinanie, naciąganie, rozciąganie; пѣденіе глаза, wlepienie, wyrzeszczanie oszy.* [sienny, krosienkowy.]

Пѣдечный, *-ая, -ое, adj. kro-*

пѣдъ, *v. a. napinać, rozciągać, naciągać, rozciągać, wyciągać; пѣдѣтъ главъ на корб-либо, wyrzeszczać oszy na kogo, wlepiać oszy w kogo; -ся, v. r. warpiąć się, podnosić się.*

Пѣло, *-а, n. 1. naciągadlo, rozciągadlo; 2. gama białoskórnicza.*

Пѣльцы, *-цевъ, m. pl. krośna, krosienka; рѣчные пѣльцы, krosienka ręczna.*

Пѣсликъ, *v. Послѣвъ (сладкогорбкій).* [ściukowy.]

Пѣстный, *-ая, -ое, adj. pięd-*

пѣсть, *-и, f. piędź.*

Пѣтъ, *-ія, f. 1. pięta; piętka; 2. (u małżona): zakład prawy w oklepieniu; 3. (u rybaka): sznur u niewodu; 4. Eccl. sl. zawiasa u drzwi; ходѣтъ за хвѣтъ по пѣтѣмъ, ісѣ туъ за kim.*

Пѣтъкъ, *-я, m. piętak, pieniądze między pięcioropiejkowy.*

Пѣтачекъ, *-чка, m. piętak, pieniądze srebrny pięcioropiejkowy.*

Пѣтѣчный, *v. Пятикопѣечный.*

Пѣтерѣкъ, *-я, m. 1. (o łwiecach): piędź na jeden funt; 2. ніс lub sznur pięciodrutowy; 3. (o belkach): piędź sążni długości i*

piędź wierszków średnicy; 4. gwicht pięciofantowy.

Пѣтерѣца, *-и, f. Eccl. sl. piętka, pięcioroka.*

Пѣтерѣцею, *adv. pięciorako.*

Пѣтерѣчний, *-ая, -ое, adj. pięcioraki, z pięciu składający się.* [piętaka.]

Пѣтерѣка, *-и, f. (w kartach):*

Пѣтерѣбій, *(-бѣ), -ая, -бе, adj. z pięciu jednostek składający się.* [garść.]

Пѣтерѣій, *-ія, f. 1. piędź; 2. Пѣтеро, num. pięcioro.*

Пѣтерѣчка, *-и, f. dim., v. Пѣтерѣка.* [pięciorotowy.]

Пѣтивѣрстный, *-ая, -ое, adj. пятидесяти, v. Пятиначале.*

Пѣтивѣльный, *-ая, -ое, adj. o pięciu korpusach.*

Пѣтидесятилѣтіе, *-я, n. przebieg czasu pięćdziesięcioletniego, pięćdziesiątletcie.*

Пѣтидесятилѣтній, *-ая, -ое, adj. pięćdziesięcioletni.*

Пѣтидесятница, *-и, f. zielone świątki.* [piędziesiąty.]

Пѣтидесятный, *-ая, -ое, adj. пятидесяти, -и, n. & пяти-*

пѣткѣ Моисеево, pięcioksiąg, pentateuch, pięcioro ksiąg Mojżeszowych.

Пѣтикопѣечникъ, *-а, m. sztuka pięcioropiejkowa.*

Пѣтикопѣечный, *-ая, -ое, adj. pięcioropiejkowy.* [pięcikrotny.]

Пѣтикрѣтный, *-ая, -ое, adj. пятикратный, -а, m. Bot. (potentilla), pięcistnik, pięcёрперст, pięcioroknie ziele.*

Пѣтильня, *-и, f. pęk lnu składający się z pięćdziesiąt garści.*

Пѣтильнѣ, *-я, n. czas pięcioletni, pięćlecie.*

Пѣтильничный, *-ая, -ое, adj. pięcioletni.*

Пѣтина, *-и, f. 1. piętka, pięta część mierzaka; 2. Eccl. sl. pięty dzień miesiaca; 3. (†), jedna piąta część dziedziny Nowogrodzkiej.*

Пѣтиначале, *-я, n. pięciana-*

szelnictwo.

Пѣтинѣць, *-яца, m. mieszkaniec piątej części dziedziny Nowogrodzkiej.* [z pięciu pasm.]

Пѣтинка, *-и, f. moteczek nici*

Пѣтинялочникъ, *v. Пятилистникъ (полюбій).*

Пѣтиперстный, *-ая, -ое, adj. pięcёрперстовы; пятиперстна трава, v. Пятилистникъ.*

Пѣтистовный, *-ая, -ое, adj. pięciorотовы, pięcioramiowy.*

Пѣтиструнный, *-ая, -ое, adj. pięciorotny, o pięciu strunach.*

Пѣтѣть, *v. a. cofać, cofnąć; -ся, v. r. cofać się, posuwać się w tył; * niedotrzymywać słowa.*

Пѣтугольничекъ, *-а, n. pięciorokny.* [pięciorokny.]

Пѣтугольничий, *-ая, -ое, adj. пятифунтовый, -а, m. gwicht pięciofantowy.* [pięciofantowy.]

Пѣтугольничий, *-ая, -ое, adj.*

Пѣтугольничий, *-ая, -ое, adj.*

Пѣтугольничий, *-ая, -ое, adj.*

Пѣтугольничий, *-ая, -ое, adj.*

Пѣтка, *-и, f. piętka.*

Пѣтнадцатикопѣечный, *-ая, -ое, adj. piętnastokopiejkowy.*

Пѣтнадцатый, *-ая, -ое, num. piętnasty.* [ście.]

Пѣтнадцать, *-и, n. piątna-*

пѣтнадцать, *-я, n. piątnowanie; stepowanie; * czernienie, osiawianie.*

Пѣтнать, *v. a. piątnować; stepować; * czernić, osiawiać; -ся, v. p. być piątnowany, stepowanym.*

† Пѣтнати, *v. Клеймить.*

Пѣтница, *-и, f. piątek; Велика пѣтница, Страстна пѣтница, wielki piątek.*

Пѣтничать, *v. n. pościć w piątki.* [piątkowy.]

Пѣтничий, *-ая, -ое, adj. piątkowy, -я, n. piętno, piętno; plama, plamka; * piętno, plama, hańba; чернильное пѣтнѣ, żyd w piętaniu, plama, nakarany atrament; родимое пѣтнѣ, piętno przyzrodzone, blizna, plama.* [wy-

пѣтнѣ, -я, -ое, adj. piętno.]

Пѣтнышко, *-а, n. dim. plamka, plameczka; родимое пѣтнышко, mała blizna, plamka, plameczka, piętno przyzrodzone.*

Пѣтныжѣ, *v. Пятижѣ.*

Пѣтѣкъ, *-чка, m. dim., v. Пѣтѣкъ.* [mała pięta.]

Пѣточка, *-и, f. dim. piętka, pięcичный, v. Пѣтний.*

Пѣтний, *-ая, -ое, num. piąty.*

Пѣтнийдѣсѣть, *v. Пятидѣцѣтний.*

Пѣть, *-и, num. piędź.*

Пѣтьдѣсѣтнѣ, *Eccl. sl., v. Пятидѣсѣтнѣ.*

Пѣтьдѣсѣтъ, *num. pięćdziesiąt.*

Пѣтьдѣсѣтъ, *-и, num. Eccl. sl. piętnaście.*

Пѣтъю, *adv. piędź razy.*

Пѣченіе, *-я, n. cofanie.*

P.

Рабѣ, *-ія, f. raba, niewolnica; służebnica; ce raba Господна, [Euk. I. 38], oto ja służebnica Pańska.* [niewolnica.]

Рабѣищѣ, *-а, m. Eccl. sl. syn Rábii, v. Rábский.*

Рабѣище, *-я, n. niewolnictwo, niewola.*

Рабѣишно, *adv. niewolniczo.*

Рабѣищность, *-и, f. niewolnictwo.*

Рабѣишний, *-ая, -ое, adj. niewolniczy.* [lubię.]

Рабѣиство, *-а, n., v. Работѣиствованіе, -я, n. podług zwołanie się.*

Рабѣиствователь, *-я, m. podły pochlebca.*

Рабѣиствовательница, *-и, f. podła pochlebica.*

Работѣпствовать, *v. n.* podle niewolniczo szolgac się.

Работа, *-и, f.* robota, praca.

Работаніе, *-я, n.* robienie, pracowanie. [was; służąc.]

Работать, *v. a.* robić, pracować.

Работница, *-и, f.* robotka, niewielka praca.

Работливый, *-ая, -ое, adj.* pracowity, pilny, nieleniwy.

Работникъ, *-а, m.* robotnik; pracownik.

Работница, *-и, f.* robotnica; pracownica. [robotniczy.]

Работничій, *-ья, -ье, adj.*

Работный, *-ая, -ое, adj.* 1. *v.* Рабочій; 2. *Eccl. sl.* służebny; poddany.

Работящій, *-ая, -ое, adj.* pracujący, pracowity, pilny.

Рабочій, *-ая, -ое, adj.* roboczy, do roboty przeznaczony; pracowity; рабочий день, dzień roboczy, robotny; рабочая команда, коб робочы, коб формалски; рабочий день, дом заробков, дом робочы; дом порправу.

Рабски, *adv.* niewolniczo, по niewolniczemu. [wolniocy.]

Рабскій, *-ая, -ое, adj.* niewolniczy.

Рабствовать, *v. n.* zostawać, być w niewoli; *ś. v.* Работѣпствовать.

Рабъ, *-а, m.* rab, niewolник; służebnik, stuga, parobek.

Рабичникъ, *v.* Рабичницъ.

Рабина, *v.* Раба.

Равинскій, *-ая, -ое, adj.* rabiniocy, rabiański.

Равиниастъ, *-а, m.* rabinista.

Равиня, *-а, m.* rabin; nauczyciel żyдуwaki.

Равдуга, *v.* Ирха.

Равеливъ, *-а, m.* Fortif. rawolin. [plótno żaglowe.]

Равендукъ, *-а, m.* rawenduk.

Равендучный, *-ая, -ое, adj.* rawendukowy, rawenduku.

Равенство, *-а, n.* równość, jedностайнось. [plaszoznyca.]

Равень, *-и, f.* *Eccl. sl.* równa.

Равеніе, *-я, n.* wyrównanie, plantowanie.

Равиѣхонько, Равиѣшенько, *adv.* równiechno, równiuteńko.

Равиня, *-и, f.* równina, powięzchnia równa, гладка, plaszozyna.

Равно, *adv.* równо; всё равно, wszystko równо; для меня всё равно, *to dla mnie wszystko jedno.

Равно-ангельскій, *-ая, -ое, adj.* podobny do aniołów, anielski; -апѣстоль, *-а, m.* *Eccl. sl.* równo-аростол, święты równы аростолом; -апѣстольный, -апѣстольскій, *-ая, -ое, adj.* równo-аростольскій, równы аростолом; -бѣдренный, *-ая, -ое, adj.* (o *tróbjkach*): równogamienny; -бѣчнй, -бѣчный, *-ая, -ое, adj.* (o *tróbjkach*): równoboczny; -видный, *-ая, -ое, adj.* mający ró-

wną postać; -возрастный, *-ая, -ое, adj.* równego wzrostu; równiennik, równienica; -временность, *-и, f.* jednoczesność, współczesność; -временный, *-ая, -ое, adj.* jednocześnie, współczesно; -вѣсте, *-я, n.* (прогр. & *) równowaга; równoważność; -вѣсно, *adv.* z równowaga; -вѣсный, *-ая, -ое, adj.* równoważny, w równowadze będący; -вѣчный, *-ая, -ое, adj.* równoczesny, współwziesny; -дѣнный, -дѣственный, *-а, m.* równik, ekwатор; -дѣственный, *-ая, -ое, adj.* *Astron.* równodzielny, równopole, pociogówny; равнодѣственная лінія, równopolecalinia; -дѣствие, *-я, n.* *Astron.* równodziele, pociogównia, dziennogównia, równowanie dnia z nocą; бѣра во времѣ равнодѣствия, бурга равнозосне; -дѣшле, *-я, n.* obojętność; -дѣшно, *adv.* obojętnie; -дѣшный, *-ая, -ое, adj.* obojętny; -дѣствующій, *-ая, -ое, adj.* równodziałający; -дѣтельный, *-ая, -ое, adj.* *Eccl. sl.* równodzielny, równodziałający; -значачій, *-ая, -ое, adj.* równoznaczący, jednakowy, identyczny; -значительный, *-ая, -ое, adj.* równoznaczący, jednakowy; -иенный, *-ая, -ое, adj.* równomierny, jednolmienny; -лѣтіе, *-я, n.* równolecie, równelata; -лѣтность, *-и, f.* równoletność; -лѣтный, *-ая, -ое, adj.* równoletni, równelata mający, równego wieku będący; -нощле, *-я, n.* -нощность, *-и, f.* równa moc, równa siła, równa władza; -нощный, *-ая, -ое, adj.* równo-мocy, równa moc, siłę, władzę mający; -нѣрно, *adv.* równie, podobnie, takte; -нѣрность, *-и, f.* równość, jednakowość, podobnoсь; -нѣрный, *-ая, -ое, adj.* równy, jednakowy, podobny; -нощле, *-я, n.* pociogównia, dziennogównia, równodziele, równowanie dnia z nocą; -нощный, *-ая, -ое, adj.* równopoczny, równodzielny; -обращле, *-я, n.* -обращность, *-и, f.* równokształtność, jednakowość, jedностайнось, równość; -обращный, *-ая, -ое, adj.* równokształtny, jednakowy, jedностайny, równy; -отстойщій, *-ая, -ое, adj.* *Mathem.* równoodległy; równoodalony; -силле, *-и, f.* -сильный, *v.* Равноиощнй; -сторонній, *-ая, -ое, adj.* równo-сторонny, równoboczny.

Равность, *-и, f.* równość; -а, *с. f.* równość, гладкось; jednakowość, jedностайнось.

Равно-углобность, *-и, f.* równość kąta; -углобный, *-ая, -ое, adj.* równokątny, równo-углеlny; -цѣнно, *adv.* równocześnie, równей [или jedнеј] wartości; -цѣнный, *-ая, -ое, adj.* składający się z równych części, mający równelazę; -цѣстле, *-я, n.* równej rangi godność; -цѣстный, *-ая, -ое, adj.* równej dostojności będący; -численный, *-ая, -ое, adj.* równoliczny; -члѣнный, *-ая, -ое, adj.* równoczlönkowany, równych czlönków.

Равный, *-ая, -ое, adj.* równy, гładki; równy, jednakowy, jedностайны.

Равнѣніе, *-я, n.* równanie.

Равнѣть, *v. a.* równać, гładким туь jednakowym robić; -ся, *v. r. i. l.* - съ кѣмъ, równać się z kim; 2. *Mill.* stawiacь w równel i proste szeregi; *ś. v.* być równanym, etc.

Рагулькя, *-и, f.* Рагульничъ, *-а, m.*, *v.* Чилинь (водянбѣ).

Радѣхонекъ, Радѣшенекъ, *-ья, -нько, adj.* bardzo rado.

Рѣди, *раер. (c. Gen.)* dla; рѣди Бѣга, dla Boga; рѣди тебѣ, dla ciebie; z twojeј przęozny, z twoego powodu, ze względu na ciebie; просіть Христа рѣди, просіть хлеба, просіть жамзны, зѣбраць; серб рѣди, торб рѣди, dla tego, z теј przęozny, прѣто; торб рѣди, diaozego, czemu, прѣзоц, прѣзоц, za co.

Радивость, *-и, f.* gorliwość, usilność, pilność.

Радивый, *-ая, -ое, adj.* gorliwy, usilny, pilny.

Радикѣль, *-а, m.* *Mathem.* (V), znak pierwiastkowy.

Радикъ, *-а, m.* *Mathem. (radia),* pierwiastek. [wka.]

Радиска, *-и, f. dim.* rzodkie.

Радисъ, *-а, m.* rzodkiew.

Радюкѣтръ, *v.* Лучеѣтръ.

Радусъ, *-а, m.* *Mathem.* promieñ, rѣпорręozcznik (koła).

Радованіе, *-я, n.* radowanie się, radość.

Радовать, *v. a.* cieszyć, pocieszyć, sprawić komu radość; -ся, *v. r.* radować się, cieszyć się. [sofo.]

Радостно, *adv.* radośnie, весело.

Радостный, *-ая, -ое, adj.* radośny, веселы.

Радостотѣрѣць, *-рца, m.* *Eccl. sl.* wesolek, uweselający drugich.

Радостотѣрный, *-ая, -ое, adj.* *Eccl. sl.* cieszący, pocieszający, uweselający drugich.

Радость, *-и, f.* radość, nowina, radośna, pocieszna; съ радостію, z radością; онъ вѣнъ себя отъ радости, (онъ) uniesiony radością, или переизрадіе się z radości, или z usiechy prawie sobie nieprzytomny; радость сердѣчна, *Вос.*

Раздвіжка, -и, *f.* rozsunięcie, rozsuwanie.

Раздвіжнэй, (-а́й), -а́я, -о́е, *adj.* rozsuwny, rozsuwany.

Раздвінуць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздвіна́ць, -ся.

Раздво́е́нне, -я, *n.* rozdwojenie.

Раздво́й, -я, *m.* Раздво́йка, -и, *f.* rozdwoj, rozdwojny (*pl.*), rozdwojenie, rozdwojanie.

Раздво́ить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздво́и́вать, -ся.

Раздэ́рганне, -я, *n.* rozciągnięcie, rozeganie, rozszarpanie, rozdarcie, podarcie, poszarpanie. [Раздэ́ргивать, -ся.

Раздэ́ргать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздэ́ргиванне, -я, *n.* rozciąganie, rozrywanie, rozszarpywanie, rozdzerzanie; *сfr.* Раздэ́рганіе.

I. Раздэ́ргивать, Раздэ́рнуць, *v. a.* rozciągać, rozciągnąć, rozsuwać, rozsunąć (*np.* franki); -ся, *v. p.* być rozciągany, rozciągany, rozsuwany; rozsunęty.

II. Раздэ́ргивать, Раздэ́ргать, *v. a.* rozrywać, rozegwać, rozszarpywać, rozszarpać, rozdzerzać, rozderzeć, podrzeć, poszarpać; -ся, *v. p.* być rozrywany, rozegwany, rozszarpywany, rozszarpany, rozdzerзаны, rozdarty, rozdarty, rozszarpany.

Раздэ́рнуць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздэ́ргивать, -ся (**I**).

Раздзі́ранне, -я, *n.* rozdzielanie; rozrywanie.

Раздзі́раць, Раздзі́раць & Раздзі́раць, *v. a.* rozdzielać, rozdzierać; rozrywać, rozegwać; rozszarpywać, rozszarpać, rozłargać; * trapić; печаль раздзіраець сэрца, smutek rozdzierza [на краі] serce; -ся, *a) v. r.* rozdzielać się, rozdzierać się, rozrywać się; *б) v. p.* być rozdzielanym, rozdarty, rozrywany, rozegwany, rozszarpany.

Раздзі́рванне, -я, *n.* por. gadanie, paplanie.

Раздзі́риваць, *v. n.* por. gadać, gawędzić, paplać.

Раздзі́рары, -оў, *m. pl.* por. gadanina, gawędka, paplanie.

Раздзі́рнуцца, *v. r.* stać się szkodobliwym, hojnym; [*сfr.* Rozdobrzyć się, Rozdobruć się.] [szerne miejsce w dolinie.]

Раздзі́ліе, -я, *n.* równie i ob- Раздзі́лье, -я, *n.* rozkosz, życie wygodne; смъ адсьць раздзі́лье, on prowadzi tutaj życie wygodne, on żyje tu rozkosznie.

Раздзі́рніць, *v. n.* koty drzeć, swargić się, kłócić się z kim.

Раздзі́рны, -ая, -о́е, *adj.* kłótlivy, swarliwy, zwadliwy.

Раздзро́твэрець, -ра, *m.* *Ecc.* si. wicherzyciel, kłótnik, zwadzca.

Раздзро́ць, -а, *m.* niezgoda, kłótnia, poróżnienie, rozóżnienie, rozterk; а́блока раздзро́а,

jabłko niezgody; быць, жыць сь кля́зь в раздзро́а, *v.* Раздзро́рыць. [gniewanie, rozjątrzenie.]

Раздоса́дованне, -я, *n.* rozdosadowanie, *v. a.* *perf.* rozgniewać, rozjątrzyć; -ся, *v. r.* rozgniewać się, rozjątrzyć się, rozjątrzyć się, rozbestwić się.

Раздража́ць, Раздража́ць, *v. a.* rozdrażniać, rozdrażnić, rozjątrzać, rozjątrzyć, gniewać, rozgniewać kogo; -ся, *a) v. r.* gniewać się, rozgniewać się, rozjątrzać się, rozjątrzyć się; *б) v. p.* być rozdrażnianym, rozdrażnionym, rozjątrzanym, rozjątrzonym, rozgniewanym.

Раздраже́нне, -я, *n.* rozdrażnienie, rozjątrzenie, rozgniewanie. [drażność, drażliwość.]

Раздражы́мость, -і, *f.* rozdrażnialność, -ая, -о́е, *adj.* rozdrażny, łacny do rozdrażnienia, drażliwy.

Раздража́ць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздража́ць, -ся.

Раздража́ць & Раздража́ць, Раздража́ць, *v. a.* rozdrażniać, rozdrażnić, rozjątrzać, rozjątrzyć. [ванець.]

Раздзі́раець, *Ecc.* si. *v.* Обдзі́раць, -я, *n.* rozdarcie.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

огień); rozdymać, rozdać, wzdymać, wzdąć, mocno nadymać, nadąć (brzech, żywot); rozdmuchiwać, rozdmuchać, rozwiewać, rozwiać (*jak np.* wiatr); -ся, *a) v. r.* nadymać się, nadąć się, wzdymać się, wzdąć się; *б) v. p.* być rozdmuchiwany, rozdmuchiwany, rozdmuchnięty, rozdmuchanym, rozdętym, nadymanym, nadętym, *etc.*

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

Раздзі́раць, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Раздзі́раць, -ся.

л. г. rozleć się, rozlecieć się, rozchować się. [сіе]

Разлетание, -я, н. rozlatanie

Разлетаться, Разлететься, в. г. rozlatać się, rozlecieć się, rozpadzić się w locenie; rozpaść się, rozpaść się.

Разлётъ, -а, м. rozlot, rozlecenie, rozlatanie

Разлётывать, в. н. rozlatywać się, rozlatać, tam i sam latać.

Разлетѣться, в. perf., v. sub: Разлетѣться (I).

Разлѣчься, в. г. perf. rozleźć się, rozwalić się.

Разливалый, -ая, -ое, adj. rozlewaly, rozlewny; разливална лѣшка, лужка wazowa, лужка do rozlewania, do rozdawania.

Разливаніе, -я, н. rozlewanie, wylewanie, porozlewanie w różne naczynia, butelkowanie.

Разливать, Разлитъ, в. а. rozlewać, rozlać, wylewać, wylać; rozlewac, porozlewac w różne naczynia, butelkować; -ся, в. г. rozlewać się, rozlać się; (o rzekach:) wylewać, wylać się (z brzołów), wyrzeźzić.

Разливка, -и, f., v. Разливаніе. [вальный]

Разливной, (-ий), v. Разливъ

Разливъ, -а, м. zalew, wylew (rzeki); v. Разлитіе; разливъ мѡдѡка, Med. ból piersiowy, pochodzący z zatrzymania się pokarmu w przewodach. [wowanie]

Разливаніе, -я, н. rozlinowanie

Разливать, -ся, в. perf., v. sub: Разлиньваться, -ся.

Разлиньва, -и, f., v. Разлиньваніе, -я, н. rozlinjowanie, linjowanie, rozlinjowywanie.

Разлиньваться, Разлиньвать, в. а. rozlinjowywać, rozlinjować; -ся, в. г. być rozlinjowywanym, rozlinjowanym.

Разлинька, -я, f. czwa linienia się zwierząt.

Разлитіе, -я, н. rozlanie, wylanie, wylew; и. v. Разливаніе. [ливать, -ся]

Разлить, -ся, в. perf., v. Разрѣчь, Различать, Различить, в. а. rozgórniac, rozgórnić; -ся, а) в. г. rozgórnić się, rozgórnić się, rozgórnić się; б) в. г. być rozgórnianym, rozgórnionym. [nie]

Различёніе, -я, н. rozgórnie

Различествовать, в. н. rozgórnić się, rozgórnić się, być różnym.

Различитель, -я, м. rozgórniciel.

Различительница, -и, f. rozgórnicielka. [rozgórniający]

Различительный, -ая, -ое, adj. Различить, -ся, в. perf., v. sub: Различать, -ся. [грознианіе]

Различіе, -я, н. różność, rozmatcie, rozliczenie.

Различнообразный, -ая, -ое, adj. Ecol. st. różnorodny.

Различность, -и, f. różność, rozmatność, rozliczność.

Различный, -ая, -ое, adj. różny, rozmaity, rozliczny.

Разлианіе, Ecol. st., v. Разлитіе.

Разлогій, -ая, -ое, adj. pochodzisty, pochylu, spadzisty, rozłożysty. [логъ (I)]

Разлогость, -и, f., v. Разлогъ, -а, м. 1. pochodzistość, pochylność, spadzistość, rozłożystość; 2. Bot., v. Пунѡчникъ. [rozbiór, analiza]

Разложёніе, -я, н. rozłożenie; Разложистый, v. Разлогій.

Разложить, -ся, в. perf., v. sub: Разкладывать, -ся (I) & Разлагать, -ся. [лѡшка]

Разломаніе, -я, а, v. Разломать, -ся, в. perf., v. sub: Разламывать, -ся.

Разломить, -ся, в. perf. semelf., v. sub: Разламливать, -ся.

Разломка, -я, f. rozlamanie, przelamanie, złamanie, pogruchoitanie, rozwalenie.

Разломленіе, -я, н. rozlamanie, złamanie.

Разломить, -ся, в. Разламливать, -ся.

Разломъ, -а, м. rozlam, miejsce rozlamania.

Разломаться, в. perf., v. sub: Разломываться.

Разломываться, Разломаться, Разломнуться, в. г. pekać, peknać, rozpekać się, rozpeknać się, trzaskać, roztrzaskać się, roztrząpnąć się.

Разлука, -и, f. rozłączenie.

Разлупать, Разлупить, в. а. облуповать, облупить, oblerac, obrac; -ся, в. г. być облупованым, облупаным, obleranym, obranym.

Разлучать, Разлучить, в. а. rozłączać, rozłączać, rozdzelać, rozdzielać; -ся, в. г. rozłączać się, rozłączać się, rozstawać się, rozstawać się, rozstać się; когда душъ съ тѣломъ разлучается, gdy dusza z ciałem się rozstaje.

Разлучить, -ся, в. perf., v. sub: Разлучать, -ся.

Разлучаться, Разлучать, в. г. (o starych tkaninach:) rozdziać się, rozleć się, rwać się, rozrwać się, drzeć się, rozdrzeć się, podrzeć się.

Разлучиваться, Разлучиться, в. г. lenić się, rozlenić się.

Разлупить, -ся, в. perf., v. sub: Разлупить, -ся.

Разлупленіе, -я, н. rozlepianie; ponalepienie, poprzylerpienie.

Разлупить, Разлупить, в. а. 1. rozlepiac, rozlepic; rozklejac, rozkleic; 2. nalepiac, nalepic, ponalepiac, poprzylerpiac, ponaklepiac; -ся, в. г. rozlepiac się, rozlepic się, rozklejac się, rozkleic się. [kochać]

Разлупить, в. а. perf. przestać

Размачаніе, -я, н. rozmazanie, rozmazogowanie, ро-, па-смарогваніе.

Размачать, -ся, в. perf., v. sub: Размачивать, -ся.

Размачка, -и, f. rozmazywanie, rozmazanie, rozmazogowanie.

Размачива, -и, f. pop. rzadko gotowane krupy.

Размачиваніе, -я, н. rozmazywanie, smarogowanie.

Размачывать, Размачать, в. а. 1. rozmazywać, rozmazać, smarogować, rozmazogować, rozmazogować; 2. żele malować, pomalować, pobazgac; -ся, в. г. być rozmazywanym, rozmazanym, etc.

Размачываніе, -я, н. rozmiełanie.

Размалывать, Размолоть, в. а. rozmielać, rozmielc; -ся, в. г. być rozmielanym, rozmielonym.

Размараніе, -я, н. rozmazanie, powalanie.

Размарать, -ся, в. perf., v. sub: Размарывать, -ся.

Размарываніе, -я, н. rozmazywanie, walenie.

Размарывать, Размарать, в. а. rozmazywać, rozmazać, walać, powalać; -ся, в. г. być rozmazywanym, rozmazanym, walanym, powalonym.

Размасленіе, Размасливаніе, -я, н. kraszenie, okraszenie masłem.

Размасливать, Размаслить, в. а. krasić, okrasić masłem, rozpuszczać, rozpuścić w masle.

Разматованный, -ая, -ое, adj. do rozmotania służący.

Разматованіе, -я, н. rozmotanie, rozplatanie.

Разматовать, Размотать, в. а. rozmotać, rozplatać; -ся, а) в. г. rozmotać się, rozkrecić się, rozkrecić się; б) в. г. być rozmotanym, rozplatanym, rozkreconym.

Размахать, -ся, в. perf., v. sub: Размахивать, -ся.

Размахиваніе, -я, н. rozmachanie.

Размахивать, Размахать, Размахнуть, в. а. rozmachwać, rozmachać, rozmachnąć; -ся, в. г. rozmachać się, zamachnąć się (dla uderzenia).

Размахъ, -а, м. rozmachanie, rozmachnienie; zamachnienie (dla uderzenia); zamach, zapęd, rozbieg. [zanie]

Размачиваніе, -я, н. rozmazanie, rozmazogowanie, rozmazogowanie.

Размачивать, Размочить, в. а. rozmazać, rozmazoczyć, moczonym rozmiekczać, rozmiekczyć; -ся, в. г. być rozmazanym, rozmoczonym. [maszłów]

Размачтованіе, -я, н. zdjebowanie, rozmachogowanie, rozmachogowanie.

Размачтовать, в. perf., v. sub: Размачтовывать.

Размачтовываніе, -я, н. zdjebowanie, rozmachogowanie.

Размачтовывать, Размачто-

вѣтъ, *v. a.* zdejmować, zdjąć masztu (z okrętu); maszt zbić, zwalić.

Размашистый, *-ая, -ое, adj.* (*o* *razmachu*): rozwickły, rozciągliwy.

Размашка, *-и, f.* machanie (rękoма), gięst, tuchy (ciała, rak).

Размашной, (*-ой*), *-ая, -ое, adj.* do machania, do rozmachania służący; rozmashnoe koleso, kolo ruchoczone, rozpedowe.

Размешиваніе, *-я, n.* rozmieszanie (*np.* gruntów), rozgraniczenie.

Размешивать, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Rozmieszывать, *-ся*.

Размешиваніе, *-я, n.* rozmieszanie (*np.* gruntów), rozgraniczenie.

Размешивать, Размешивать, *v. a.* rozmierzac, rozmierzyc (*np.* grunta), rozgraniczac, rozgraniczyć; *-ся, a) v. r.* rozmierzac, rozmierzyc grunta między sobą; *б) v. p.* być rozmierzanym, rozmierzonym, rozgraniczanym, rozgraniczonym.

Размелчать, Размелчать, *v. a.* rozcięrac, roztrzeć, roztlukać, roztluc; *-ся, v. p.* być rozcięranym, roztartym, roztlukanym, roztluczonym. [*roztluczenie.*]

Размелченіе, *-я, n.* rozciarcie, rozmelчить, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размелчать, *-ся*.

Размешті, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размештаніе, *-я, n.* rozmieszanie; rozrzucenie.

I. Размешать, Размешті, *v. a.* rozmieszac, rozmiesić; *-ся, v. p.* być rozmieszanym, rozmieszonym.

II. Размешать, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размешывать, *-ся*.

Размештаніе, *-я, n.* rozmieszanie.

Размётка, *-и, f.* 1. *v.* Размештаніе; 2. *Bot.*, *v.* Торіажа.

† Размётный, *-ая, -ое, adj.* rozwięcalny, rozrzutny, mogący być rozrzucanym; размётная грамота, pismo oznajmujące przysięgę wypowiedzenia wojny.

† Размётъ, *-а, m.* 1. rozrzucenie, porozrzucanie; 2. (*†*), zerwanie pokoju. [*canie.*]

Размешиваніе, *-я, n.* rozrzucenie.

Размешивать, Размешать, *v. a.* rozrzucac, rozrzucić, porozrzucac; *-ся, a) v. r.* rozciągać się, rozciągnąć się, wyciągać się, wyciągnąć ręce i nogi; *б) v. p.* być rozrzucanym, rozrzucanym, porozrzucanym.

Размешиваніе, *-я, n.* rozrzucenie.

Размешивать, Размешать, *v. a.* 1. rozgniatac, rozgnieść, rozgniatć; *б) v. r.* rozgniatć się, rozgnieść się, agitaacy zażywać, zażyć; *б) v. p.* być rozgniatanym, rozgniecionym.

Размешивать, *v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

† Размешивать, *v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, Размешать, *v. a.* r. naruzac, naruzacz, naruzacz, zerwac, zerwac pokój; rozdzieniac się, rozdzienić się, poróżnić się.

Размешивать, Размешать, *v. a.* rozmaznac, rozmnożyć, pomaznac, pomnożyć, powiększac, powiększyć; *-ся, a) v. r.* rozmaznac się, rozmnożyć się; *б) v. p.* być rozmaznanym, rozmnożonym, pomnożonym.

Размешивать, *-ся, n.* rozmaznanie, pomnożenie.

Размешивать, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, Размешать, *v. a.* druzgac, druzgotac, zdruzgotac, z trzaskiem zlamac, skruszac, roztrzaskiwac, roztrzaskac biecim, tluczeniem; *-ся, v. p.* być druzgotanym, zdruzgotanym, etc.

Размешивать, *-я, n.* zdruzgotanie, złamanie, skruszenie z trzaskiem, roztrzaskanie biecim, tluczeniem.

Размешивать, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, Размешать, *v. n.* rozmakac, rozmoknac, rozmieknac, rozmieknąć.

Размешивать, *-я, -ое, adj.* rozmokły, rozmieknły. [*Rozmешать.*]

Размешивать, *v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *v. n.* (*†*) & Размешивать, *v. r.* szkacz, rozdzieniac się, rozdzienić się, przedmowić się, poróżnić się, pokłócić się z kim.

Размешивать, *-я, f.* niezgoda, rozdzienienie, poróżnienie, kłótnia.

Размешивать, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *-а, m.* rozmieszenie, rozmelcie. [*nie, rozkreczenie.*]

Размешивать, *-я, n.* rozmieszanie.

Размешивать, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *-я, f.* *v.* Размешивать.

Размешивать, Размешивать, *v. a.* rozdzieniac, rozdzienić, rozdzielenie, rozdzielanie na włókna biecim, tluczeniem, rotaracie, pocieranie, rozciarcie, rozcieranie, otłuczenie, otłukiwanie.

Размешивать, Размешивать, *v. a.* rozdzieniac, rozdzielic na włókna biecim, tluczeniem, pocierac, potrzec, rozcierac, roztrzeć, otłukac, otłuc; *-ся, v. p.* być rozdzielanym, rozdzielanym na włókna biecim, tluczeniem, etc.

Размешивать, *-я, n.* rozmieszanie. [*sub: Размешивать, -ся.*]

Размешивать, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *-я, f.* rozmieszanie.

Размешивать, *-я, n.* zmywanie.

Размешивать, Размешать, *v. a.* zmywac, zmyć, spróskac, opróskac; *fig.* rozmешать рѣки, obmyć ręce (pierwszy raz powstawszy z

połogu i dawac podarunek akuszersze); *-ся, v. p.* być zmywanym, zmytym, spróskiwany, opróskany. [*nie.*]

Размешивать, *-я, f.* *v.* Размешивать, *v. a.* perf. 1. (*o koniach*) rozbić, roztrawiac; 2. (*o górce*), rozpedzić (smutek).

Размешивать, *v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

† Размешать, *-а, m.* inżenier.

Размешивать, Размешивать, *-я, n.* roztrwonienie, zmarnowanie.

Размешивать, Размешивать, *v. a.* roztrwoniac, zmarnowac; *-ся, v. p.* być roztrwonionym, zmarnowanym. [*kanie.*]

Размешивать, *-я, n.* zmycie, spróskanie, *v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *-я, n.* rozmyślenie, namysłanie się, rozważenie, rozważa.

Размешивать, Размешивать, *v. a.* o czym, rozmyślac, rozmyślic o czym, rozważac, rozważyc, zastanawiac się, zastanowić się nad czym. [*mian.*]

Размешивать, *-я, f.* zamiana, zamienienie, *v.* Размешивать, *-я, n.* zamienienie, zamienianie, zamiana, rozmieszenie, rozmieszanie.

Размешивать, Размешивать, *v. a.* zamieniac, zamienić, rozmieszac, rozmiesnić; wymieniac, wymienić; zmieniac, zmienić (pieniądze); *-ся, a) v. r.* zamieniac się, zamienić się; *б) v. p.* być zamienianym, zamienianym; być zmienianym, zmienionym, wymienianym, wymienionym.

Размешивать, *-я, -ое, adj.* zamienny, rozmieszny, *-ой, a. f.* list zamienny.

Размешивать, *-а, m.* *v.* Размешивать.

Размешивать, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, Размешивать, *-я, n.* rozmiar, rozmierzanie, rozmierzanie, wymierzenie, wymierzanie.

Размешивать, Размешивать, *v. a.* rozmierzac, rozmierzyc, wymierzac, wymierzyc; *stosowac, zastosowac (co do czego); *-ся, v. p.* być rozmierzanym, rozmierzonym, etc.

Размешивать, *-а, m.* rozmiar, wymiar; podzielać. [*вать, -ся.*]

Размешивать, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *-я, f.* 1. rozmieszanie, rozmieszanie (*np.* maki w wodzie); 2. rozczuplenie.

Размешивать, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *-ся, v. perf.*, *v. sub*: Размешать, *-ся*.

Размешивать, *-я, f.* znaczenie, Rozmешать, *-я, f.* znaczenie,

Разношерстный, -ая, -ое, *adj.* różnorodny, niejednakowej sierci.

Разнощикъ, -я, *m.* roznosiciel, roznoszczuk; разнощикъ писемъ, roznosiciel (rocztowy) listów, listonosz, bryftraģier; разнощикъ товаровъ по домамъ, kramarz wędrujący; разнощикъ новостей, roznosiciel pogłoski, rozsziewacz nowin, roznosiciel.

Разнощица, -ы, *f.* roznosicielka; разнощица новостей, roznosicielka pogłoski, rozsziewaczka nowin, roznosicielka.

Разноязычный, -ая, -ое, *adj.* różnojęzyczny, różnojęzyki, rozmaite języki obejmujący; в. М. многоязычныя. [różny, rozmaity.]

Разновенный, -ая, -ое, *adj.* Różnoscie, -я, Różnoscie, -я, *n.* różnica, różność, rozdzielnosc, rozmaitość.

Разновостно, *v. n.* różnić się, niezgodzać się.

Разнузданіе, -я, *n.* rozuzdanie, rozchełzanie, rozkielzanie.

Разнуздать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Raznużdawaty, -ся.

Разнуздываніе, -я, *n.* rozuzduwanie.

Разнуздывать, Разнуздать, *v. a.* rozuzduwać, rozuzdać, wuzzdać, rozchełzać, rozchełznać, rozkielznać; -ся, *a) v. r.* rozuzduwać się, rozuzdać się; *б) v. p.* być rozuzduwanym, rozuzdanym. [rozmaity.]

Разный, -ая, -ое, *adj.* różny.

Разны, -я, *f.*, *v.* Różnica.

Разрешеніе, Разрешваніе, -я, *n.* rozprzeszczenie, rozprzeszczenie.

Разрешивать, Разрешить, *v. a.* rozprzeszczać, rozprzeszczać; -ся, *a) v. r.* rozprzeszczać się, rozprzeszczać się; *б) v. p.* być rozprzeszczаным, rozprzeszczаным.

Разрешаніе, -я, *n.* wybadanie, wuzzperanie, wurytanie się.

Разрешивать, Разрешать, *v. a.* badać, wybadać, szperać, wuzzperać, wurytuwać się, wurytać się; -ся, *v. p.* być badanym, wybadanym, szperаным, wuzzperаным.

Разрешаться, *v. r. perf.* nieoprzestавъ запыуаь tabaki.

Разрѣніе, -я, *n.* rozrѣcie, rozrѣzenie, rozzebranie, rozdzielenie, rozegwanie. [Разрѣнныи, -ся.]

Разрѣять, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣdyty, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣdywaty, -ся.

Разрѣживать, Разрѣдить, *v. a.* obrażać, obrazić, krzywdzić, skrzywdzić; -ся, *a) v. r.* obrażać się, obrazić się szcѣmъ; *б) v. p.* być obrażаным, obrażаным. [czѣnie.]

Разрѣчаніе, *v.* Разрѣчываць, Разрѣчываць, -ся.

Разрѣчать, Разрѣчать, *v. a.* rozbierać, rozzebrać (kogo), zdejć (kogo), zdjąć z kogo szaty kapiańskie; -ся, *a) v. p.* być rozbieраным, rozzebranym; *б) v. r.*

rozbierać się, rozzebrać się (z ubioru kapiańskiego).

Разрѣчачіе, -я, *n.* rozzebranie, zdjecie (z kogo) ubioru kapiańskiego.

Разрѣчачыть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣczacyty, -ся.

Разрѣчить, -я, *n.* rozzebranie, zniczenie (np. muru, budynku); rozwiklanie, odwiklanie; roztrząśnienie (np. sprawу).

Разрѣчать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣczyty, -ся.

Разрѣчить, Разрѣчить, *v. a.* odłączać, odłączуць, oddzielać, oddzielić, odosobniać, odosobnić; -ся, *v. p.* być odłączаным, odłączаным, oddzielаным, oddzielаным, odosobnianym, odosobnianym.

Разрѣченіе, -я, *n.* odłączenie, oddzielenie, odosobnienie.

Разрѣчительный, -ая, -ое, *adj.* odłączający, oddzielający, odosobniający.

Разрѣчить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣczyty, -ся.

Разрѣчываць, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣczywaty, -ся.

Разрѣчываць, [rozprzedzenie.]

Разрѣганіе, -я, *n.* rozegnanie, rozegнаніе, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣganyty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣгнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razrѣgnaty, -ся.

Разрѣжаться, *v. r. perf.* rozrѣzć się, rѣzć ciagle.

Разрѣжитель, -я, *m.* niszczyciel, pustoszyciel, burzyciel.

Разрѣжительница, -ы, *f.* niszczycielka, pustoszycielka, burzycielka.

Разрѣжительный, -ая, -ое, *adj.* niszczący, pustoszący; zgubny, szkodliwy.

Разрѣрь, -я, *m.*, *v.* Razorѣry; въ разрѣрь разорить, do szczytu zniszczyć, zgubic.

Разорить, Разорить, *v. a.* niszczyć, zniszczyć, pustoszyć, spustoszyć, rujnować, zrujnować; *przywodzić, przywieść kogo do nedzu; razorytъ kogo-либо въ концѣ, przywieść kogo do ostatecznej nedzy, zrujnować kogo; što erb razoryao, to go zrujnowao; to było jego zguba; -ся, *a) v. r.* niszczyć się, zniszczyć się, zrujnować się, zubożeć; *б) v. p.* być niszczoneм, zniszczoneм, rujnowаным, zrujnowаным. [porozazywanie.]

Разосланіе, -я, *n.* rozegnanie, Rozeslaty, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razoslyaty, -ся.

Разослать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razoslyaty, -ся.

Разослаться, *v. r. perf.* rozeprać się. [nie, rozczelenie.]

Разостланіе, -я, *n.* rozczelenie, Rozeslaty, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razoslyaty, -ся.

Разостлать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razoslyaty, -ся.

Разохотить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razochotyty, -ся.

Разохотивать, Разохотить, *v. a.* kogo-либо въ чѣмъ, rozochocić kogo; -ся, *v. r.* rozochocić się.

Разочарованіе, -я, *n.* odczarowanie, uwolnienie od omamienia, zdjecie uroku.

Разочаровать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razocharowywaty, -ся.

Разочаровываніе, -я, *n.* odczarowywanie, uwolnienie od omamienia.

Разочаровывать, Разочаровать, *v. a.* odczarowywać, odczarować, uwalniać, uwolniać, uwolnić od omamienia, zdjąć urok; -ся, *a) v. r.* tracić, stracić urok; *б) v. p.* być odczarowywanym, odczarowanym.

Разобчѣкъ, -ча, *v.* Razobky.

Разобратаніе, -я, *n.* 1. uprawianie, uprawa roli; 2. kopanie, wykopywanie w rudach.

Разобратать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Razobratywywaty, -ся.

Разобратка, -я, *f.* Razobratytwanie, -я, *n.*, *v.* Razobratanie.

Разобратывать, Разобратать, *v. a.* 1. uprawiać, uprawiać rolę; 2. kopać w rudach, kopać, wykopywać, wybijać dół rudny; -ся, *v. p.* (o roli) być uprawianym, uprawionym; (o rudach) być kopаным, wykopywanym, wykopywanym; -ся, *v. p.* 1. (o roli) być uprawianym, uprawionym; 2.

zwolnić co, dawać, dać pozwolenie na co; разрѣшить на рубѣ, dać pozwolenie na jedzenie ryb; — отъ черѣ, освободzać, освободzić z czego, uwalniać, uwolnić od czego (np. od obowiązków, od przysięgi, etc.); dyspensować; — отъ грѣховъ, rozgrzeszać, rozgrzeszyć, dawać, dać rozgrzeszenie, uwalniać, uwolnić, uwolnić od грѣсѣховъ, absolvować; — отъ уза, uwalniać, uwolnić, освободzić z więзовъ; власть взять (abo свѣтовъ) и разрѣшать, власть (moc) зwięцować i rozwięцować; смерть разрѣшать воѣ ѣмъ, śmierć rozwięцуює wazytkie więзы; — ся, а) v. r. rozwięцывать się, rozwięцować się, rozwiązać się, uwalniać się, uwolnić się; разрѣшиться отъ бременя, uwolnić się od brzemienia, porodzić; б) v. p. być rozstrzyganym, rozstrzygnięтым; być rozwięцowanym, rozwiązаным.

Разрѣшеніе, —я, n. rozstrzygnięcie; rozwiązanie (np. zagadki); zezwolenie (na co np. na jedzenie mięsa); uwolnienie, освободzenie (np. z więзовъ); rozwiązanie, rozgrzeszenie; разрѣшеніе отъ бременя, rozwiązanie [matki] z brzemienia, zleżnienie, połóg.

Разрѣшитель, —я, m. rozstrzyгачъ, ten co rozstrzyга, rozwiązuje.

Разрѣшительный, —ая, —ое, adj. rozstrzyгający; rozwiązujący, rozgrzeszający, odpustny.

Разрѣшить, —ся, v. perf., v. sub: Разрѣшѣть, —ся.

Разрядить, —ся, v. perf., v. sub: Разрядѣть, —ся.

Разрядный, —а, m. *Phyx. ex-cytor*, (narzędzie służące do rozbrajania butelki Lejdenckiej).

Разрядный, —ая, —ое, adj. rozrządny; тучащю się stopnia rangi; разрядный списокъ, spis, tabella rangi; разрядный записки, книги, lista stopni wojskowych.

Разрядъ, —а, m. rozząd, rozrządzenie, rozporządzenie; stopień rangi; category.

Разряжать, **Разрядить**, v. a. 1. nadzwyczajnie (bardzo) stróić, ustroić, wystroić kogo, ubierać, ubrać kogo; 2. wydobywać, wydobyć, wykрасаć, wykрасіć naboѣ z broni palnej; разрядить ружьѣ, ашкучу, wydobyć, wykрасіć, naboѣ z karabina, z armaty; 3. (f) rozrządzać, rozrządzić, rozporządzać, rozporządzić, szukować, rozsyкować, porządnie rozłożyć; —ся, а) v. r. збытєcznie stróić się, ustroić się, wystroić się; б) v. p. być strojonym, ustrojonym, wy-strojonym, etc.

Разряженіе, —я, n. 1. ustrojenie, wystrojenie; 2. wydobycie, wykрасenie naboѣ z broni palnej.

Разсада, —и, f. rozсада, ro-

sada (np. karuściana), роѣлина do przesadania.

Разсадить, —ся, v. perf., v. sub: Разсаживаѣть, —ся.

Разсадка, —и, f. rozсаdzenie, przesadzenie (roślin).

Разсадникъ, —а, m. садник, szkółка ogrodowa.

Разсадной, (—ій), —ая, —ое, Разсадный, —ая, —ое, adj. do rozсаdzenia, do przesadzenia słu-жащю, rozсадny, rozсадowy.

Разсажать, v. perf., v. sub: Разсаживать.

Разсаживание, —я, n. rozсаdzenie, przesadzenie.

Разсаживать, **Разсажать** & **Разсадить**, v. a. rozсаdzać, rozсаdзіć, przesadzać, przesadзіć; —ся, а) v. r. rozсаdzać się, rozсаdзіć się, przesadzać się, przesadзіć się; б) v. p. być rozсаdзаным, rozсаdзonym, przesадзаным, przesадзonym.

Разсариваніе, —я, n. rozpra-zanie, prószenie, rozszуwanie.

Разсаривать, **Разсарить**, v. a. rozprazać, rozprazyć, rozprу-зуть, rozszуwać, rozszуać, roz-siewać, rozіаać; *tracić, trwonić, roztrwonіć; —ся, v. p. być rozpraзаным, rozpraзonym, rozszуваным, rozszуvanym.

Разсверленіе, **Разсверлива-ніе**, —я, n. rozświdrowanie, rozświdrowywanie, rozwiercenie, roz-wiercenie.

Разсверливать, **Разсверлить**, v. a. rozświdrowywać, rozświdro-wać, rozwiercać, rozwiercić; —ся, v. p. być rozświdrowуваным, rozświdrowаным, rozwierца-ным, rozwierconым.

Разсверпильный, —ая, —ое, adj. rozszуzony, rozjadły, rozbestwі-аły, wólektly.

Разсверпильнѣе, —я, n. rozbestwienie się, rozszуzenie się.

Разсверпильтъ, v. n. perf. rozbestwіć się, rozszуzyć się.

Разсвѣтаніе, —я, n. rozśwита-ніе, rozednienie, świtanie.

Разсвѣтать, v. impers. rozśwітаć, rozednieć.

Разсвѣтъ, —а, m. świt, świta-ніе, bryzaк; онъ вѣтъхъ съ разсвѣтомъ & на разсвѣтѣ, (on) wy-jсжал о świcie.

Разселеніе, —я, n. rozśiedlenie. **Разселѣть**, **Разселить**, v. a. rozśiedlać, rozśiedlić, po różnych miejscach osadzać, osadзіć; —ся, а) v. r. rozśiedlać się, rozśiedlić się, osiadać, osieść po różnych miejscach; б) v. p. być rozśiedla-ным, rozśiedlonым.

Разсердить, —ся, v. perf., v. sub: Разсербиваѣть, —ся.

Разсеребрѣніе, —я, n. posre-brzenie. [srebrzyć.

Разсеребрять, v. a. perf. ро-Рассерженіе, **Разсербиваніе**, —я, n. rozśierdzenie, rozśierdza-ніе, rozgniewanie, gniewanie.

Разсербиваѣть, **Разсербить**, v. a. rozśierdzać, rozśierdzić, gniewać, rozgniewać; —ся, а) v. r. rozśierdzać się, rozśierdzić się, gniewać się, rozgniewać się; б) v. p. być rozśierdзаным, rozśier-зonym, gniewаным, rozgniewаным. [Разсербиваѣсь.

Разсидѣться, v. perf., v. sub: **Разсидиваѣться**, **Разсидѣться**, v. r. długo gdzie siedzieć, przesiadywać, rozsiedzić się gdzie; 2. (o ptakach samicach) zacząć, zacząć siedzieć na jajach. [nie.

Разсказаніе, —я, n. opowіada-ніе.

Разсказѣть, —ся, v. perf., v. sub: **Разсказываѣть**, —ся.

Разсказѣть, —а, m. opowіedze-ніе, opowіadanie; расказанъ, pl. powіeści, powiastki, historyjki; пустые расказы, brednie, tere bzdere. [danie.

Разсказываніе, —я, n. opowіa-ніе. **Разсказываѣть**, **Разсказѣть**, v. a. opowіadać, opowіedzić, rozpowіadać, rozpowiedzić; —ся, v. p. być opowіadаным, opowіedзonym.

Разскакаѣть, v. r. perf. roz-skaкаć się, rozochóć się w skakaniu. [dacz.

Разскакивать, —ся, m. opowіa-данeczka. [pęd, skok.

Разскокѣть, —а, m. rozbieg, za-Разскокитѣсь, v. r. perf. roz-lesieć się na kawalki po рѣкнєцїи.

Разслабить, —ся, v. perf., v. sub: **Разслабляѣть**, —ся.

Разслабленіе, —я, n. osłabie-ніе; naruzenie paralizem.

Разслабляѣть, **Разслабить**, v. a. osłabiać, osłabić; naruzыть pa-ralizem; —ся, v. p. być osłabia-ным, osłabionым.

Разслабнуть, v. perf., v. sub: **Разслабываѣть**.

Разслабываніе, —я, n. osłabie-ніе. **Разслабываѣть**, **Разслабить**, **Разслабнуть**, v. n. stawnąć, o-słabnąć, spradać, sprabć z sil.

Разслабный, —ая, —ое, adj. osłabiany, zestablany, osłabiony, z sil sprady, obrany.

Разслабленіе, —я, n. osłabie-ніе, арядненіе z sil.

Разслабывѣть, v. perf., v. sub: **Разслабываѣть**.

Разславить, —ся, v. perf., v. sub: **Разславлѣть**, —ся.

Разславливать, —ся, v. Разславлѣть, —ся.

Разславленіе, **Разславлива-ніе**, —я, n. rozślawienie, rozślawienie.

Разславлѣть, **Разславить**, v. a. rozślawiać, rozślawić; —ся, v. p. być rozślawianym, rozślawio-ным. [sub: Разславцаѣть, —ся.

Разславцаѣть, —ся, v. perf., v. sub: **Разславцаѣть**.

Разславцаѣть, —ся, v. perf., v. sub: **Разславцаѣть**.

Разславцаѣть, —ся, v. perf., v. sub: **Разславцаѣть**.

Разславцаѣть, —ся, v. perf., v. sub: **Разславцаѣть**.

Разславцаѣть, —ся, v. perf., v. sub: **Разславцаѣть**.

Разславцаѣть, —ся, v. perf., v. sub: **Разславцаѣть**.

Разславцаѣть, —ся, v. perf., v. sub: **Разславцаѣть**.

Разславцаѣть, —ся, v. perf., v. sub: **Разславцаѣть**.

v. a. siodzić, osładzać, osłodzić; -ся, v. p. być osładzanym, osłodzonym. [jami.]

Разслобiе, -я, n. одјесiе siо-
Разслобiвать, Разслобiть, v. a. одјемоваć, одјасi стojami, здеп-
моваć, здјасi стojami; -ся, v. p. быć одјемованым, одјетым стo-
jami.

Разслушание, -я, n. вслучанiе
слiя, вслушание; услуzenie,
дослуzenie. [Разслушивать.]

Разслушать, v. perf., v. sub:
Разслушаться, perf. 1. v. r. roz-
слушаć siя, слuшаć з upодо-
бaнiем; 2. v. p., v. sub: Раа-
слушиваť.

Разслушивание, -я, n. вслу-
чивание слiя, дослуzание.

Разслушивать, Разслушать, v.
a. вслучиваć siя, вслучаć слiя,
слuзаć, услузаć, дослузаć, вы-
случиваć, вслучиваć; -ся, v. p.
быć слuзаным, услузаным.

Разслухать, v. a. perf. вы-
газнь слuзаć, услузаć.

Разсматривание, -я, n. roz-
patrywanie; *roztrząsanie.

Разсматривать, Разсмотрiть,
v. a. rozpatrywać, rozpatryć,
przeглядać, przejrzаć; rozważać,
rozważуć; roztrząsać, roztrząsać;
rozpoznawać, rozpoznаć; -ся, a)
v. p. быć rozpatrywanym, rozpa-
trzonym, rozpoznawanym, rozpo-
znаным, etc.; rozegnawać, roze-
znаć; б) v. r. rozpatrywać siя,
rozpatryć siя, rozpoznawać siя,
rozpoznаć siя.

Разсмотрительность, Разско-
трительный, v. Осмотрiтъ...
Разсмотрiтъ, -а, m. przеглąda-
nie, przejzienie.

Разсмотрiе, -я, n. rozpa-
trzezie (siя), rozpoznanie; roz-
trząsienie.

Разсмотрiть, -ся, v. perf., v.
sub: Разсматриваť, -ся.

Разсмiшить, v. a. perf. roz-
śmiać siя. [śmiać siя.]

Разсмiяться, v. r. perf. roz-
śmiać siя; -ся, v. perf., v.
sub: Разсмiиваť, -ся.

Разснастка, -и, f., Разсна-
щiе, -я, n. zbieranie, zebra-
nie lin z okrętu.

Разснащивание, -я, n. zdej-
mowanie, zbieranie lin z okrętu.

Разснащивать, Разснащити,
v. a. zdejмоваć, zdјасi, zbierać,
zebrać linу z okrętu; -ся, v. p.
быć rozbieranym, rozebranym z
lin. [sznurowanie.]

Разснурование, -я, n. roz-
snurowanie; -ся, v. perf., v.
sub: Разснуровываť, -ся.

Разснуровывание, -я, n. roz-
sznurowanie.

Разснуровывать, Разснуро-
вать, v. a. rozesnurowywać, roz-
sznurować; -ся, a) v. r. roz-
sznurowywać siя, rozesnurować
siя; б) v. p. быć rozsznurowywa-
nym, rozesnurowanym.

Разсовiтование, Разсовiто-
вать, v. Отсов... [zdzić.]

Разсолодить, v. a. perf. osło-
дodить, -ая, -ое, adj.
osłodniady. [dnies.]

Разсолодiть, v. n. perf. osło-
dodzenie, -я, n. osłod-
zenie.

Разсолзъ, -а, m. lak, woda
solz naucona, rosół slony.

Разсолзый, -ая, -ое, adj.
lakowy, od laku, rosolu slonego.

Разсопцiться, v. r. perf. roz-
chrapać siя.

Разсорiе, -я, n. rozpróze-
nie, rozpruzzenie, rozzaupanie.

Разсорить, -ся, v. perf., v.
sub: Разсориваť, -ся.

Разсортирование, -я, n. roze-
branie, rozgatkowanie.

Разсортироваť, -ся, v. perf.,
v. sub: Разсортировываť, -ся.

Разсортировка, -и, f. rozbie-
ranie, rozebranie, rozgatkowa-
nie. [bieranie, gatunkowanie.]

Разсортировывание, -я, n. roz-
sortowanie, rozgatkowanie.

Разсортировывать, Разсо-
ртироваť, v. a. rozbierać, roze-
brać, gatunkować, rozgatkowa-
wać; -ся, v. p. быć rozbieranym,
rozebranym, gatunkowanym, roz-
gatkowanym.

Разсоха, -и, f. rozsocha, ro-
socha (u sochy do orania).

Разсохнуть, v. perf., v. sub:
Разсохнiться.

Разсошистый, -ая, -ое, adj.
rozsochaty, rozsochowaty.

Разсошиться, v. r. perf.
rozpruznić.

Разсрiчение, Разсрiчивание,
-я, n. podzielenie, dzielenie na
terminy.

Разсрiчиваť, Разсрiчить,
v. a. dzielić, podzielić na ter-
miny; -ся, v. p. быć dzielonym,
podzielonym na terminy.

Разставание, -я, n. rozstawa-
nie siя, rozłączanie siя.

Разставаться, Разстаться, v.
r. сь kимъ, сь чiмъ, rozstawać
siя, rozstać siя, rozłączać siя,
rozłączyć siя z kim, z cziмъ.

Разставиť, -ся, v. perf., v.
sub: Разставлять, -ся.

Разставка, -и, f., Разстав-
ление, Разставивание, -я, n.
rozstawienie, rozstawianie.

Разставиваť, -ся, v. Раз-
ставлять, -ся.

Разставлять, Разставиť, v. a.
1. rozstawiać, rozstawić; 2. roz-
puszczać, rozpuścić (np. suknię
ciasną); -ся, v. p. 1. быć rozsta-
wianym, rozstawionym; 2. быć
rozpuszczаным, rozpuszczоным (o
sukni ciasnej). [stawianie.]

Разставивание, -я, n. roz-
stawianie.

Разставивать, Разстано-
вить, v. a. rozstawiać, rozstawić;
-ся, v. p. быć rozstawianym, roz-
stawionym.

Разстави, -оу, f. pl. pop. czas
1 miejsce rozstawiania siя; roz-

stanie siя; на расставняхъ, на
rozstaniu.

Расставиe, -я, n. rozstawie siя.

Расстановиť, -ся, v. perf., v.
sub: Расставиваť, -ся.

Расставовка, -и, f. 1. rozsta-
wanie, rozstawienie; расставовка
словъ, Gramm. slowoszyk; 2. przed-
dział; 3. (o czytaniu): zatrzymanie
siя, przestaniek; читатъ съ рас-
ставовкою, czytać przerywanym
sposobem, nie ciagle.

Расставовление, -я, n. roz-
stawienie. [Расставывать.]

Расстаться, v. perf., v. sub:
Расстатъ, -я, m. 1. rodza; sa-
rafanu (u tieńciaczek); 2. roz-
dzaj pasztytów.

Расстегание, -я, n. rozpi-
nanie, odpihanie. [ватъ, -ся.]

Расстегать, -ся, v. Расстi-
гивание, -я, n. rozpi-
nanie, odpihanie.

Расстегиваť, Расстегнiть,
v. a. rozpinać, rozpiąć, odpinać,
odpiąć; -ся, a) v. r. rozpinać siя,
rozpiąć siя, odpinać siя, odpiąć
siя; б) v. p. быć rozpinanym, rozpi-
нанным, etc. [nie, rozpościeranie.]

Расстилание, -я, n. rozściela-
nie.

Расстилять, Расстелать, v. a.
rozścielać, rozestać, rozpościerać,
rozpostrzeć; -ся, a) v. r. rozpo-
ścierać siя, rozpostrzeć siя;
*poniżać siя, czolgać siя przed
kim; б) v. p. быć rozścielanym,
rozścielonym, rozpościeranym,
rozpostartym.

Расстилка, -и, f. rozścielenie,
rozealanie, rozpościeranie, roz-
postarcie. [stękać siя.]

Расстониť, v. r. perf. roz-
stawiť, -ся, n. oddalenie,
odległość. [siя, długo stac.]

Расстоiться, v. r. perf. rozstać

Расстрига, -и, f. ksiądz z ka-
plaństwa złożony, z habitu wzyuty.

Расстригать, Расстричь, v. a.
składać, зłożyć z kapłaństwa, z
habitu wzywаć, wzyуć; -ся,
v. p. быć z kapłaństwa złożоным.

Расстрижение, -я, n. złożenie
z kapłaństwa, wzyucie z habitu.

Расстроение, -я, n. rozstroje-
nie (instrumentu muzycznego);
*pomieszanie, nieporządek.

Разстроiть, -а, m. rozstrój, dys-
harmonia.

Разстроивание, -я, n. rozstra-
janie; cfr. Разстроiе.

Разстроиваť, Разстроиť, v. a.
a. rozstrajać, rozstroić (instru-
ment muzyczny); *mieszać, po-
mieszać, przywodzić, przywieść
do nieladu, do nieporządku;
-ся, a) v. r. [o instrumentach mu-
zycznych]: rozstrajać siя, rozstroić
siя; *mieszać siя, помieszać siя,
w nielad pójść; niiszczу siя, zni-
szczy siя; б) v. p. быć rozstraja-
nym, rozstrojonym, etc.

Разстроiйка, -и, f., v. Раз-
строiе.

Разстроiство, -а, n. zamie-

azanie, nieporządek, nielad; zniszczenie; upadek.

Разстро́битъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Разстро́бить, -ся.

Разстро́бивање, -я, *n.* rozstrzelanie.

Разстро́бивать, Разстро́бить, *v. a.* rozstrzeliwać, rozstrzelać, porozstrzelać; *porozstrzelać*; -ся, *v. p.* być rozstrzelanym, rozstrzelanym, porozstrzelanym, porrozstrzelanym.

Разстро́би́ние, -я, *n.* rozstrzelanie; *сfr.* Разстро́бивање.

Разстро́блять, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Разстро́блять, -ся. [wanie się.]

Разсто́упа́ние, -я, *n.* rozstępowanie.

Разсто́упа́ться, Разсто́упи́ться, *v. r.* rozstępować się, rozstąpić się; *usterować*, *ustąpić*.

Разсудите́льно, *adv.* rozsądnie, roztropnie, rozważnie.

Разсудите́льность, -и, *f.* rozsądnosc, roztropność, rozważność.

Разсудите́льный, -ая, -ое, *adj.* rozsądny, roztropny, rozważny.

Разсудить, *v. perf.*, *v. sub*: Разсудить & Разсудя́ть.

Разсуди́ться, *v. r. perf.* zechcieć. [гнѣть.]

Разсуды́мый, *v.* Разсудите́ль.

Разсудо́к, -дка, *m.* rozszadek.

Разсуда́ть, Разсудить, *v. a.* 1. *por.*, *v.* Разсужда́ть; 2. sądzić, rozszadzać, rozszadzić; -ся, *v. p.* być sądzonym, rozszadzonym, rozszadzonym.

Разсужда́ть, Разсудить, *v. a.* o чём, rozszadzać, rozszadzić, rozważać, rozważać, rozmyślać, rozmyслиć; -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozważanym, rozważanym, rozmyślanym, rozmyślonym.

Разсужде́ние, -я, *n.* rozszadzenie, rozmyślanie, rozważanie, rozważa, zastanowienie się; wykład, wyjaśnienie czego; *въ разсужде́нии себѣ*, ze względu na to, względem tego, co się tego tyczy.

Разсужива́ние, -я, *n.* rozszadzanie, rozważanie, rozmyślanie.

Разсужива́ть, -ся, *v.* Разсужа́ть, -ся.

Разсужо́вывать, Разсужо́бить, *v. a.* (домады), ohomont rozwiązuwać, rozwiązać; -ся, *v. r.* ohomont zrzucić.

Разсуче́ние, Разсучива́ние, -я, *n.* rozkreślenie, rozkreślenie.

Разсучива́ть, Разсучи́ть, *v. a.* 1. rozkreścać, rozkreścić; 2. rozwałkować, rozwałkować; -ся, *v. r.* rozkreścać się, rozkreścić się; *β) v. p.* być rozkreścanym, rozkreśconym; 2. być rozwałkowanym, rozwałkowanym. [nie.]

Разсучка, -я, *f.*, *v.* Разсуче́ние.

Разсуче́сть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Разсучи́ть, -ся.

Разсуче́ństwo, Разсуче́стный, *v.* Разсуче́ливо, Разсуче́ливый.

Разсуче́ливо, *adv.* z wyrachowaniem; oszczędnie.

Разсуче́тельность, -и, *f.* obrachowanie, wyrachowanie; oszczędność.

Разсуче́тливый, -ая, -ое, *adj.* obrachowany, wyrachowany; oszczędny.

Разсуче́тний, -ая, -ое, *adj.* rachunkowy, obrachunkowy.

Разсуче́ть, -а, *m.* obrachunek; rachuba; oszczędność; *жить съ рассуче́том*, żyć oszczędnie.

Разсучи́таніе, -я, *n.* obrachowanie.

Разсучи́тати, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Разсучи́тывать, -ся.

Разсучи́тывање, -я, *n.* obrachowywanie.

Разсучи́тывать, Разсучи́тати, *v. a.* obrachowywać, obrachować; -ся, *a) v. r.* obrachowywać się, obrachować się; *β) v. p.* być obrachowywanym, obrachowanym.

Разсмы́сла́ние, -я, *n.* rozmyślanie.

Разсмы́слать, Разосла́ть, *v. a.* rozmyślać, rozszelać; -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozszelanym.

Разсмы́лка, -и, *f.* rozmyślanie, rozszelanie.

Разсмы́слочный, -ая, -ое, *adj.* do rozmyślenia przeznaczony.

Разсмы́слный, -ая, -ое, *adj.* do rozmyślenia używany; *разсмы́слный*, -ого, *m.* woźny w sądach.

Разсмы́слик, -а, *m.* woźny w sądach.

Разсмы́сла́ние, Разсмы́сла́ние, -я, *n.* rozmyślanie, rozmyślanie.

Разсмы́слать, Разсмы́слать, *v. a.* rozmyślać, rozmyślać, rozmyślanie, rozmyślanie.

Разсмы́слить, -ся, *v. r.* rozmyślać, rozmyślać, rozmyślanie, rozmyślanie.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсмы́слить, -ся, *v. p.* być rozmyślanym, rozmyślanym.

Разсудя́ние, -я, *n.* rozszadzenie się, rozkreślenie.

Разсудя́ться, Разсудя́ться, *v. r.* rozszadzać się, rozkreścać się, rozszadzić się, rozkreścić się, rozszadzić się, rozkreścić się, rozszadzić się, rozkreścić się.

Разсудя́ть, -ся, *v. r.* rozszadzać się, rozkreścać się, rozszadzić się, rozkreścić się, rozszadzić się, rozkreścić się.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разсудя́ть, -ся, *v. p.* być rozszadzonym, rozszadzonym, rozkreścanym, rozkreścanym.

Разувать, Разуть, *v. a.* roz-
zwąć, rozucić; —ся, *v. r.* roz-
zwąć się, rozucić się.

Разувёрение, —я, *n.* nabranie
innego przekonania.

Разувёрить, —ся, *v. perf.*, *v. sub*: Разувёрять, —ся.

Разувёрять, Разувёрить, *v. a.* — кобъ въ чёмъ, przekonywać,
przekonać inaczéj kogo w чёмъ;
—ся, *v. r.* nabierać, nabrać in-
nego przekonania; *β* *v. p.* być
przekonywanym, przekonany in-
aczéj. [*sub*: Разувёрать, —ся.

Разувёрить, —ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Разувёрать, Разувёрить, *v. a.*
przyczadzić, przyczadzić;
—ся, *v. r.* przyczadzić się,
przyczadzić się; *β* *v. p.* być przyczad-
zonym, przyczadzionym.

Разувёрение, —я, *n.* przyczad-
zienie. [*sl.*, *v.* Разувёрить.

Разувёрный, Разувёрливый, *Ессл.*
Разувёрникъ, —а, *m.* rozumny,
mądry człowiek.

Разувёрница, —я, *f.* rozumna,
mądra kobieta. [*drze.*

Разувёрно, *adv.* rozumnie, ма-
Разувёрный, —ая, —ое, *adj.* ro-
zumny, mądry.

Разумъ, —а, *m.* 1. rozum, rozu-
mienie; 2. znaczenie, sens.

Разумёвати, *v. a.* *Ессл. sl.* rozu-
mieć, rojąć; —ся, *v. p.* być rozu-
mianym.

Разумённе, —я, *n.* rozumienie;
по кому разумённю, podług me-
го rozumienia.

Разумить, *v. a.* rozumieć, poj-
mować; *β* войти Ерешъ по себѣ
разуми, przed swym domem
pierwéj umieć; —ся, *v. p.*
być rozumianym.

Разуть, —ся, *n.* rozucić.

Разуть, —ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Разувать, —ся.

Разуужение, Разуужива-
ние, —я, *n.* rozgrzewanie, roz-
grzewywanie, rozglądzenie, gla-
żenie żelazkiem.

Разууживать, Разуужить, *v. a.*
rozgrzewować, rozgrzewa-
wać, glądzić, rozglądzić żelazkiem.

Разуучение, Разуучивание, —я,
n. 1. oduczenie się, nauczenie się;
2. wyuczenie się, nauczanie się
czego.

Разуучивать, Разуучить, *v. a.*
wuczać, wuczyć, nauczać, na-
uczyc; —ся, *v. r.* oduczyć się,
zaropnieć, odwyknąć.

Разъ...., *v.* Расъ....

Разъ...., *v.* Расъ....

Разъ...., *v.* Расъ....

Разъ...., *v.* Расъ....

Разъ...., *v.* Расъ....

Разъ, —а, *m.* (*gen. pl.* разъ),
gaz; кробъ; *gaz, ciow, uderzenie;
разъ, два, три, разъ (jeden), два,
тры; дать кому разъ, zadać komu
gaz, dać kulka, golnąć, pal-
nąć, uderzyć kogo; только разъ,
только одинъ разъ, tylko raz,
tylko jeden raz; въ первый разъ,

pierwszy raz; съ разу, за разъ,
razомъ, razem, od razu; онъ
разомъ выплатилъ, on zapłacił
wszystko na raz; я какъ разъ
попалъ, zaraz trafiłem.

Разъ, *adv.* raz, niegdý.

Разъёмистый, —ая, —ое, *adj.*
prajający, rozprajający.

Разъёмный, —ая, —ое, *adj.*
rozjemny, rozbierny, rozklada-
ny, do rozbiernania, do rozkla-
dania. [*urajający, rozprajający.*

Разъёмчивый, —ая, —ое, *adj.*
Разъёмчикъ, —а, *m.* rozjemca,
pogodziiciel.

Разъёмница, —я, *f.* rozjem-
czyna, pogodzielka.

Разъёмъ, —а, *m.* rozjem, roz-
jęcie, rozłożenie, rozegranie.

Разъядание, —я, *n.* rozjada-
nie, przeżeranie.

Разъядать, Разъесть, *v. a.*
rozjadać, rozjeść, przeżerać, prze-
żerać, wугруzać, wугруżyć; —ся, *a)*
v. p. być rozjadanym, rozjedzo-
nym, przeżeranym, przeżartym,
wугрузанym, wугруzionym; *β) v. r.*
rozjadać się, rozjeść się; * roz-
tucъ się. [*Разъязивать.*

Разъядить, *v. perf.*, *v. sub*:
Разъядиться, *perf.* 1. *v. r.*
rozjeździć się, rozmitować się w
jeździe; 2. *v. sub*: Разъяз-
живаться.

Разъядъ, —а, *m.* 1. rozjazd,
rozjeżdżanie się, rozjechać się;
2. objazdka, patrol konny.

Разъязнение, —я, *n.* rozje-
żdżanie.

Разъязать, *v. n.* rozjeżdżać.

Разъязаться, Разъязаться, *v. r.*
1. rozjeżdżać się, rozjechać
się; 2. mijać się, omijać się, omi-
nąć się z powozem, jadąc omina-
jąc kogo, przejeżdżać, przejechać mi-
mo. [*a.* rozjeżdżać, rozjeździć.

Разъязивать, Разъядать, *v.*
Разъесть, —ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Разъядать, —ся.

Разъяхаться, *v. perf.*, *v. sub*:
Разъязаться. [*rozjuzenie.*

Разъярение, —я, *n.* rozjzalenie,
Разъярить, —ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Разъярять, —ся.

Разъярять, Разъярить, *v. a.*
rozjzrać, rozjzrzeć, rozjuzać,
rozjuzać, doprowadzać, dopro-
wadzić kogo do wściekłości; —ся,
v. r. rozjzrać się, rozjzrzeć się,
rozjuzać się, rozjużyć się, sro-
дзіe gniewać się.

Разъясивать, Разъясить, *v. n.*
impers. wуpogadzać się, wу-
pogodzić się; на небѣ разъясни-
ваетъ, niebo wуpogadza się, wу-
ciera się.

Разъясниваться, Разъяснить-
ся, *v.* Разъяснивать.

Разъяснить, *v. perf.*, *v. sub*:
Разъяснивать.

Разъятие, —я, *n.* rozjęcie, roz-
branie, rozłożenie, rozdzielenie,
rozczłonkowanie; разъятие грѣна,
v. Трупоразъятие.

Разъять, *v. perf.*, *v. sub*: Разъ-
ять.

Разъграніе, —я, *n.* rozegranie
się; wykonanie jakiej muzyki;
разъграніе въ лотерей, ciągnię-
nienie lotery. [*Разъгривать.*

Разъграть, *v. perf.*, *v. sub*:
Разъграться, *perf.* 1. *v. r.* roz-
grać się, zapędzić się w grze,
nieoprzestać grać; 2. *v. sub*:
Разъгривать, —ся.

Разъгривание, —я, *n.* rozgry-
wanie; granie w jaką grę; cią-
gnięcie lotery; *сfr.* Разъгрѣ-
ние; день разыгрывания лотерей,
dzień ciągnięcia lotery.

Разъгривать, Разъграть, *v. a.*
rozgrywać, rozegrać; grać w
jaką grę; wykonywać, wykonywać
jaką muzykę; — въ лотерей, grać
w lotery; — лотерей, ciągnąć
lotery; —ся, *v. r.* rozgrywać
się, rozegrać się, kwitować się
graniem; rozigrать się; румиондъ
разъградох у ней на лицѣ, * rumi-
ондъ wystąpił na jej twarzy;
море разъградохъ, morze roz-
gralo się; *β) v. p.* być rozgrywa-
nym, rozegranym.

Разъиать, Разъять, —ся, *v.*
Разиывать, —ся.

Разисканіе, —я, *n.* wysłedze-
nie; wybadanie, dojście; rozbie-
ranie, roztrząsanie (jakiej rzeczy),
dykusya. [*wysłedzający.*

Разискатель, —я, *m.* badacz,
Разискательница, —я, *f.* ba-
daczka. [*Разискивать, —ся.*

Разискать, —ся, *v. perf.*, *v. sub*:
Разискивание, —я, *n.* śledze-
nie, wyszukiwanie.

Разискивать, Разискать, *v. a.*
śledzić, wysłedzać, wysłedzić, do-
chodzić, dojść; wyszukiwać, wy-
szukać; badać, wybadywać, wy-
badać; —ся, *v. p.* być śledzonym,
wysłedzanym, wysłedzonym, *etc.*

Разищикъ, —а, *m.* badacz, wy-
śledzający.

Разищница, —я, *f.* badaczka.

Разъвать, Разинуть, *v. a.* roz-
dziewiać, rozdzwieć, rozzlewać,
rozlewać (gębę); стоять разъ-
нувъ ротъ, stać rozziewiwszy gę-
bę; смотрять на что разънувъ
ротъ, przуpatywać się czemu
rozdzwiewiwszy gębę; гęбѣ отво-
рзънувши czemu się przуpatывать;
lelkow patrzeć; онъ пра разъ-
нуть не сміеть, (онъ) jęknąć, gę-
by otworzyć nie śmieję; онъ пра
не разинеть, онъ гęбы не от-
ворзъ; —ся, *v. r.* отвіераć się,
otworzyć się.

Рай, —я, *m.* 1. raj, ogród roz-
кошы; рай, niebo; онъ живеть
здѣсь, какъ въ раю, смѣ здѣсь
просто рай, on tu żyje jak w
raju; *β.* радъ бы въ рай, да грѣхъ
не пустилъ, radby [или radaby
duzaj] do raju, ale grzechy nie
puszczaj; 2. (*Bot.*), *v.* Рай-
дѣрво. [*ночь (многочетній).*

Райграсть Английский, *v.* Шѣ-

Райграсть Французский, в. Обвѣсь (лугобѣ). [душительный].

Рай-дерево, Райна, в. Тополя
Райна, -ы, f. гея, дрzewo в прѣк masztu wizzące, kтѣre żagleгiel nosi, (drag żaglewу), masztowy drag porzeczny.

Райский, -ая, -ое, adj. rajski; райскій зѣрна, rajskie ziarna; в. Бардамбѣ; райская фіга, райская смѣква, в. Бананъ; райская смоковница, в. Бананъ; райское дѣрево, rajskie drzewo; сокога; в. в. Тѣполь (душитель); райская птица, H. n. (paradisea aroca), rajski ptak.

Райка, -и, f. trumna kości świętych.

Райка, -ы, f. 1. samotok, samotność, wuzkok; 2. s. indecl. Eecl. s. głupiec, kler.

Райета, -ы, f. rakietta, gasa; ср. Шутѣха (2). [кѣта.

Райетка, -и, f. dim., в. Райетный, -ая, -ое, adj. rakietowy, gasowy. [кѣта.

Райеточка, -и, f. dim., в. Райеточникъ, -а, m. robiący gas, rakiety, rakietnik.

Райеточный, в. Райетный.

Райята, Райятина, -и, f. Райятникъ, -а, m. Bot. (cylitrus laburnum), wielkokwiat (drzewo); райятникъ трилистный (cylitrus), szeszdzielce.

Райтовый, -ая, -ое, adj. wielkokwiatowy; райтовый кусть, в. Райята.

Раквидный, -ая, -ое, adj. rakowaty, na рака pochodzący.

Раквина, -и, f. 1. muszla, małżowina, koncha; жемчужная раковина, perłowa muszla; 2. rogowina, róg miękkі (pod korupetem kośćkim); 3. Archil., в. Лѣжка (4). [szelka.

Раквинка, -и, f. dim. му-
Раквинный, -ая, -ое, adj. muszlowy.

Раквинный, -ая, -ое, adj. muszlowaty, małżowaty.

Раквовый, -ая, -ое, adj. rakowу, gasу.

Ракѣшка, -и, f. H. n. (mytilus edulis), małż jadalny.

Ракъ, -а, m. 1. H. n. (cancer), рак; морской ракъ (astacus marinus), рак morski; 2. Med. cancer, рак (choroba); 3. Astron. рак (na niebie).

Райо, -а, n. 1. Eecl. s. radio; 2. Anat., в. Радообразная кусть.

Радообразный, -ая, -ое, adj. radiowaty, na radio pochodzący; радообразная кусть, Anat. (womer), radio, przegroda kościłana nosa podobna radiu plugowemu.

Райа, -и, f. gasa.

Равенный, -ия, -ое, adj. Eecl. s. ramienny, ramienny; budowlowy, budowlany.

Райка, -и, f. dim. ramka.

Райо, -а, n., Eecl. s. ramię.

Райочка, -и, f. dim. rameczka.

Райочникъ, -а, m. ramkarz.

Райочный, -ая, -ое, adj. ram-

Райша, в. Райца. [kowу.

Райа, -и, f. gasa. [gowу.

Райговыи, -ая, -ое, adj. ram-

Райгъ, -а, m. ranga, stopień.

Райение, -я, n. ranienie.

Райенью, adv. dosyć wozecnie.

Райенью, adv. raniuchno,

raniutko, raniuteńko. [boia.

Райецъ, -ица, m. tornister, to-

Райешеню, adv. raniuchno,

raniuteńko.

Райжирование, -я, n. urza-

ждение, rozładkowanie.

Райжировать, в. а. urzadz-

ать, rozładkować. [uporzadzko-

Райжиръ, -а, m. urzadzenie,

Райить, в. а. ranić.

Райка, -и, f. dim. ramka,

mała gasa.

Райный, -ия, -ое, adj. ranny,

rogankowy; wczesny, rychly.

Райный, -ая, -ое, adj. ranny,

na rany; райный пластырь, ran-

ny plaster.

Райо, adv. rano, wczesnie.

Райовато, adv. dosyć rano.

Райоврененный, -ая, -ое, adj.

przedwczesnie.

Райочка, -и, f. dim. rameczka,

małutka gasa.

Райть, -а, m. listewka brzeźna.

Райукуль, -а, m. Bot. (rapi-

unculus), jaskier.

Райцовый, -ая, -ое, adj. tor-

nistrowy, tobołowy.

Райыне, Райфе, compar. adv.

ranięj, wczesnięj.

Райира, -и, f. rapir, szpada

do fechtowania.

Райирникъ, -а, m. rapirnik;

nauczyciel fechtowania na rapiry.

Райирный, -ая, -ое, adj. rapir-

owу. [бйрскій].

Райотникъ, в. Ревень (Си-

Рапортвание, -я, n. raporto-

wanie, donoszenie.

Рапортвать, в. n. raporto-

wać, donosić; -ся, в. p. być ra-

portowanym, donoszonym.

Рапортъ, -а, m. raport, do-

niesienie.

Райукуль, -а, Райуцель,

-а, m. Bot. (sampania rapuncul-

us), rozronka, rozronka, roz-

szronka (zięle).

Райа, -и, f. gasa, ród, rodzaj.

Райкаться, Раскйаться,

в. г. въ чѣмъ, żalować czego, (za

grzechу), krzuzyc się, szuć żal,

skrucheć. [(do szeronofci).

Раскаление, -я, n. rozpalenie

Раскаленный, -ая, -ое, part.

р. rozpalony; раскаленный дѣ-

кресна, rozpalony do szeronofci.

[nie (do szeronofci).

Раскаивание, -я, n. rozpa-

лаивание, Раскаить, в. а. rozpa-

лаивать, rozpalic (do szeronofci);

-ся, а) в. p. być rozpa-

ланым, rozpalonym; б) в. г. roz-

палать się, rozpalic się.

Раскаивание, -я, n. rozpalu-

wanie, rozszzerzowanie.

Раскаивать, Расколѣть, в. а.

rozpalować, rozpalac, rozszze-

ррować, rozszzerzać; -ся, а) в. г.

rozpalować się, rozpalac się, roz-

szzerzać się, rozszzerzać się; б) в. p.

być rozpalowanym, rozpalanym, rozszzerzanym, rozszzerzaniem. [rozpalać się.

Раскайка, в. г. perf. pop.

Раскаивание, -я, n. rozko-

рувание.

Раскаивать, Раскопать, в. а.

1. rozkopować, rozkopac; 2. Eecl.

s. bugdy, niezycyć, zniezycyć, wу-

wуgasac, wуgnocic; -ся, в. p. być roz-

kopowanym, rozkopanym.

Раскармливание, -я, n. karmi-

lenie, rozkarmianie, tuzenie.

Раскармливать, Раскармить,

в. а. karmic, rozkarmiac, rozkar-

mic, tuzyc, rozтuzyc; -ся, в. p. być

кармливаемым, rozkarmianym, etc.

Раскарйа, -и, s. с. chodzący, (-са)

rozkrasający się.

Раскарйивать, Раскарй-

ить, в. а. rozkrasac, rozkrasac

się, rozkrasac się. [cie.

Раскатиіе, -я, n. rozwinie-

cie. Раскаты, в. perf., v. sub:

Раскатывать (1).

Раскатыться, perf. 1. в. г. roz-

wijać, rozwinąć; 2. v. sub: Рас-

катывать, -ся (1).

Раскатыстый, -ая, -ое, adj.

spadisty, pochodzisty.

Раскатыть, -ся, в. perf., v.

sub: Раскатывать, -ся (11).

Раскаты, -а, m. spadzistość,

pochodzistość; раскаты грома,

grzmoty piorunowe. [nie.

Раскатывание, -я, n. rozwin-

ianie, rozwinianie, I. Раскатывать, Раскатыть,

в. а. rozwinac, rozwinac (pr-

szekując plótka); -ся, в. p. być

розвиняным, rozwiniętym.

II. Раскатывать, Раскатыть,

в. а. rozkasac, rozkasac, poroz-

kasac, tu i owdzie potasac;

-ся, в. г. rozkasac się, rozto-

czyc się. [rozkołusanie.

Раскачаніе, -я, n. rozbuja-

nie, rozbuwanie, Раскачать, в. а.

rozkołusować, rozkołusac, rozbu-

jać; -ся, а) в. г. rozbujać się,

rozkołusac się; б) в. p. być roz-

буваемым, rozkołusanym.

Раскинаяться, в. г. perf. roz-

kaszac się. [żal, skrucha.

Раскачаніе, -я, n. żalowanie,

Раскаяться, в. perf., v. sub:

Раскаивать, -ся.

Раскаивание, -я, n. rozbu-

wanie, rozkołusowanie.

Раскаивать, Раскачать, в. а.

rozkołusować, rozkołusac, rozbu-

jać; -ся, а) в. г. rozbujać się,

rozkołusac się; б) в. p. być roz-

буваемым, rozkołusanym.

Раскинаяться, в. г. perf. roz-

kaszac się. [żal, skrucha.

Раскачаніе, -я, n. żalowanie,

Раскаяться, в. perf., v. sub:

Раскаивать, -ся.

Раскаивание, -я, n. rozbu-

wanie, rozkołusowanie.

Раскаивать, Раскачать, в. а.

rozkołusować, rozkołusac, rozbu-

jać; -ся, а) в. г. rozbujać się,

rozkołusac się; б) в. p. być roz-

буваемым, rozkołusanym.

Раскинаяться, в. г. perf. roz-

kaszac się. [żal, skrucha.

Раскачаніе, -я, n. żalowanie,

Раскаяться, в. perf., v. sub:

Раскаивать, -ся.

Раскаивание, -я, n. rozbu-

wanie, rozkołusowanie.

Раскаивать, Раскачать, в. а.

rozkołusować, rozkołusac, rozbu-

jać; -ся, а) в. г. rozbujać się,

rozkołusac się; б) в. p. być roz-

буваемым, rozkołusanym.

Раскинаяться, в. г. perf. roz-

kaszac się. [żal, skrucha.

Раскачаніе, -я, n. żalowanie,

Раскаяться, в. perf., v. sub:

Раскаивать, -ся.

Раскаивание, -я, n. rozbu-

wanie, rozkołusowanie.

Раскаивать, Раскачать, в. а.

rozkołusować, rozkołusac, rozbu-

jać; -ся, а) в. г. rozbujać się,

rozkołusac się; б) в. p. być roz-

буваемым, rozkołusanym.

Раскинаяться, в. г. perf. roz-

kaszac się. [żal, skrucha.

Раскачаніе, -я, n. żalowanie,

Раскаяться, в. perf., v. sub:

Раскаивать, -ся.

Раскаивание, -я, n. rozbu-

wanie, rozkołusowanie.

Раскаивать, Раскачать, в. а.

rozkołusować, rozkołusac, rozbu-

jać; -ся, а) в. г. rozbujać się,

rozkołusac się; б) в. p. być roz-

буваемым, rozkołusanym.

Раскинаяться, в. г. perf. roz-

kaszac się. [żal, skrucha.

Раскачаніе, -я, n. żalowanie,

Раскаяться, в. perf., v. sub:

Раскаивать, -ся.

Раскаивание, -я, n. rozbu-

wanie, rozkołusowanie.

Раскаивать, Раскачать, в. а.

rozkołusować, rozkołusac, rozbu-

jać; -ся, а) в. г. rozbujać się,

rozkołusac się; б) в. p. być roz-

буваемым, rozkołusanym.

Раскинаяться, в. г. perf. roz-

kaszac się. [żal, skrucha.

Раскачаніе, -я, n. żalowanie,

Раскаяться, в. perf., v. sub:

Раскаивать, -ся.

Раскаивание, -я, n. rozbu-

wanie, rozkołusowanie.

Раскаивать, Раскачать, в. а.

rozkołusować, rozkołusac, rozbu-

jać; -ся, а) в. г. rozbujać się,

rozkołusac się; б) в. p. być roz-

Раскидѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскидывать, -ся (I).

Раскидной, (-ый), -ѣя, -ѣе, *adj.* odzucony, odkładany, składany.

Раскидываніе, -я, *n.* rozrzucanie; rozwalanie; rozbijanie, rozwijanie (namiot).

I. Раскидывать, Раскидѣть, *v. a.* rozgzucać, rozgzuścić, rozwalac, rozwalić; -ся, *a) v. r.* rozwalac się, rozwalić się, kładc się, polożyc się gdzie rozciągając, wyciągając się niezgrabnie; *б) v. p.* być rozgzuconym, rozgzuconym, rozwalanym, rozwalonym.

II. Раскидывать, Раскинуть, *v. a.* rozbić, rozbić, rozwiąć, rozwinąć (namiot); -ся, *a) v. r.* rozwiąć się, rozwinąć się, puścić; *б) v. p.* być rozbijanym, rozbitym, rozwijanym, rozwiniętym.

Раскинуть, -ся, *v. perf. actif.*, *v. sub*: Раскидывать, -ся (II).

Раскисѣть, Раскиснуть, *v. n.* 1. rozkwaść, rozkwaść, skwasnieć; (*o ciastce*): rozpaść, narastać, narogać; 2. * (od gorąca) słabnąć, osłabnąć. [staby (od gorąca).

Раскислый, -ая, -ое, *adj.* o-Раскиснуть, *v. perf.*, *v. sub*: Раскисѣть.

Раскладка, -и, *f.* 1. rozkładanie, rozłożenie, rozpocieranie, rozpostarcie; 2. obrachowanie; 3. rozdzielenie, rozkład, podział.

Раскладной, (-ый), -ѣя, -ѣе, *adj.* odzucony, odkładny, składny; раскладной столъ, stół składany.

Раскладываніе, -я, *n.* rozkładanie, rozpocieranie.

I. Раскладывать, Разложить, *v. a.* 1. rozdzielać, rozdzielić, podzielić (podatek); - цѣну на товары, oznaczać, oznaczać, rozpoznawać, rozpoznać, oznaczyć, otworzyć na towary; 2. otwierać, otworzyć (książkę); 3. wróżyć (z kart); -ся, *v. p.* być oznaczanym, oznaczonym, rozpoznawanym, rozpoznawanym, rozdzielanym, rozdzielonym, podzielnym, etc.

II. Раскладывать, Раскładać, *v. a.* rozkładać, rozłożyć (towary); -ся, *a) v. r.* (съ чѣмъ), rozkładać się, rozłożyć się; *б) v. p.* być rozkładanym, rozłożonym.

Раскладываться, Раскładaťся, *v. r.* (съ чѣмъ) 1. żegnac się, pożegnać się (z kim); 2. rozbratać się, rozbracić się (z kim), wypowiedzieć przyjaźń, rozróżnić się (z kim).

Раскładać, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскладывать, -ся (II).

Расклеваніе, -я, *n.* rozdzielanie.

Расклевать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Расклѣвывать, -ся.

Расклѣвываніе, -я, *n.* rozdzielowanie.

Расклѣвывать, Расклевать, *v. a.* rozdziobować, rozdziobać; -ся, *v. p.* być rozdziobowanym, rozdziobanym.

Расклеваніе, Расклѣваніе, -я, *n.* rozklejenie, rozklejanie.

Расклѣвать, Расклѣть, *v. a.* rozklejać, rozkleić; -ся, *a) v. r.* rozklejać się, rozkleić się; *б) v. p.* być rozklejanym, rozklejonym.

Расклепаніе, -я, *n.* roznitowanie, odbicie nitów, odnitowanie. [*sub*: Расклѣвывать, -ся. Расклепѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Расклѣпывать, -ся, *n.* roznitowanie, odnitowanie, odbijanie nitów.

Расклѣпывать, Расклепѣть, *v. a.* roznitować, roznitować, odnitować, odbijać, odbić nity.

Расклиненіе, Расклиниваніе, -я, *n.* rozklinowanie, rozklinanie, wydobywanie, wydobywanie kłupa.

Расклинировать, Расклинить, *v. a.* rozklinowywać, rozklinić, kłn wydobywać, wydobyć.

Расклинить, *v. perf.*, *v. sub*: Расклинивать.

Раскованіе, -я, *n.* rozkucie.

Расковать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Расковѣвать, -ся.

Расковѣваніе, -я, *n.* rozgzuценіе, rozwalenie.

Расковѣвать, *v. a. perf.* rozgzuścić, rozwalić; -ся, *v. p.* być rozgzuconym, rozwalonym.

Расковка, -и, *f.* Расковываніе, -я, *n.* rozkucie, rozkowanie, rozkowanie; *сfr.* Раскованіе.

Расковывать, Расковать, *v. a.* rozkować, rozkować, rozkuć; (*o koniach*): odejmować, odjąć podkowy; oswobodzić, oswobodzić z kajdan; -ся, *a) v. r.* (*o koniach* *podkutych*): gubić, zgubić podkowy; *б) v. p.* być rozkowanym, rozkowanym, rozkutym.

Расковыриваніе, -я, *n.* rozdlubowanie.

Расковыривать, Расковырѣть, *v. a.* rozdlubować, rozdlubować; -ся, *v. p.* być rozdlubowanym, rozdlubanym. [*banie*.

Расковырѣніе, -я, *n.* rozdlubowanie.

Расковырѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Расковыривать, -ся.

Расковырѣться, *v. r. perf.* kolerować, kolerami dokazywać.

Раскობать, *v. a. perf. pop.* rozbić, rozbić (jaja).

Раскობываніе, -я, *n.* roztlucanie, rozbijanie, rozklepywanie.

Раскობывать, Раскობѣть, *v. a.* roztlukać, roztlukać, roztluc, rozbić, rozbić; rozklepywać, rozklepać, biciem rozplaszczать, rozplaszczать; (*u zwozow*): rozbić, rozbić [bóty na prawiadach]; -ся, *v. p.* być roztlukiwa-

nym, roztluczonym, rozbijanym, rozbitym, etc.

Раскობѣть, *v. a.* rozkolebać, rozkoleysać, rozbujać, rozmachać; -ся, *v. r.* rozkolebać się, rozkoleysać się, rozbujać się; раскობѣлось море, море rozbujało się. † Раскობѣніе, -я, *n.*, *v.* Раскობѣть.

Раскობка, -и, *f.* rozlupywanie, rozlupanie, rozszczepianie, rozszczepianie.

Раскობотѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣніе, -я, *n.* rozszczepianie, rozlupanie.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣваніе, -я, *n.* rozdlubowanie, rozdrapywanie; *сfr.* Раскობѣніе.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Раскობѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Раскობѣвать, -ся.

Распаять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
 Распаявать, -ся.
 Распекание, -я, *n.* одёвизе-
 ление (chleba); *iajanie, dawanie
 burgi.

Распекать, Распечь, *v. a.* одё-
 влять, одёвлять (chleb stary);
 *iajas, wylać, dawać, dać burgi;
 -ся, *v. p.* być одёвляzanym, одё-
 вляzonym.

Распеленание, -я, *n.* rozpowi-
 janie, rozwijanie z pieluch.

Распеленать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Распелёвывать, -ся.

Распелёвывание, *v.* Распелё-
 вание.

Распелёвывать, Распеленать, *v. a.*
 rozgrzewać, rozgrzewić, rozwi-
 jąć, rozwinąć z pieluch; -ся, *v. p.*
 być rozgrzewjanym, rozpo-
 witym, rozwijanym, rozwinę-
 tym z pieluch.

Распереть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Расперать, -ся.

Расперница, -и, *f.* sprzą ro-
 między palcami.

Расперный, -ая, -ое, *adj.*
 mający krzywe palce.

Расперить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Расперять, -ся.

Распечатание, -я, *n.* rozpie-
 czetowanie.

Распечатать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Распечатывать, -ся.

Распечатывание, -я, *n.* roz-
 piecztowywanie.

Распечатывать, Распечатать, *v. a.*
 rozpiecztowywać, rozpiecztowa-
 ć, odpiecztować; -ся, *v. p.* być roz-
 pieczt-*v.* od-piecztowywanym, roz-
 piecztowywanym.

Распечёние, *v.* Распекание.

Распечь, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Распекать, -ся. [nie.]

Расперение, -я, *n.* prstęz-
 Расперять, Распереть, *v. a.*
 prstężyć, prstężyć; -ся, *v. p.* być
 prstęzonym, prstęzonym.

Распивание, -я, *n.* wypiwanie.

Распивать, Распить, *v. a.*
 wupić, wupić; -ся, *v. p.* rozpić się,
 rozpić się; *β)* *v. p.* być wupia-
 nym, wupitym.

Распивочный, -ая, -ое, *adj.*
 tegoż się przędzą trunków,
 propinacujny; распивочная про-
 дажа, propinacuja, szynk, prze-
 даж trunków; право на распиво-
 чную продажу, право propinacujne.

Распиление, Распиливание,
 -я, *n.* rozpiłowanie, rozpiłowa-
 wanie.

Распиливать, Распилять, *v. a.*
 rozpiłowywać, rozpiłować; -ся,
v. p. być rozpiłowywanym, rozpi-
 łowywanym.

Распилка, Распиловка, -и, *f.*
 rozpiłowanie. [nie.]

Распиление, -я, *n.* krzżżowa-
 Распилять, Распилать & Рас-
 пилать, *v. a.* rozpiłać, rozpiłać na
 krzżż, krzżżować, ukrzżżować;

-ся, *v. p.* *rozpić za kogo
 или за kim; *β)* *v. p.* być krzżżo-
 wany, ukrzżżowywanym.

Распирание, -я, *n.* rozpiękanie.

Распирать, Распереть, *v. a.*
 rozpiękać, rozperzyć; *ii.* *v.* От-
 пирять; -ся, *v. p.* być rozpięka-
 nym, rozpartym.

Распирка, -и, *f.* 1. *v.* Распи-
 рание; 2. *v.* Распорка.

Расписание, -я, *n.* rozpisanie.

Расписать, *v. perf.*, *v. sub.*

Расписывать.

Расписаться, 1. *v. p.* *perf.* rozpi-
 sać się; 2. *v. p.* *v. sub.* Rao-
 piśywać.

Расписка, -и, *f.* 1. *v.* Распи-
 сывание; 2. podpisanie się, kwit;
 дать распіску въ получении че-
 голибо, даć kwit na odebranie czę-
 го. [kwitowy.]

Расписочный, -ая, -ое, *adj.*

Расписывание, -я, *n.* 1. rozpi-
 sywanie; 2. malowanie.

Расписывать, Расписать, *v. a.*
 1. rozpisywać, rozpiścić; - дома
 на постбй, - квартиры для по-
 стбй, rozpisywać, rozpiścić kwat-
 етеры на postбj; 2. malować, ro-
 malować; -ся, *v. p.* въ чёмъ,
 въ получении че-го, podpisywać
 się, podpisać się w odebraniu
 czego, kwitować, podkwitować z
 czego; *β)* *v. p.* być malowanym,
 pomalowanym. [picie.]

Распятие, -я, *n.* wupicie, roz-
 пятие.

Распять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Распывать, -ся. [cie.]

Распиение, -я, *n.* rozpernie-
 Распирать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Распирать, -ся. [chanie.]

Распирывание, -я, *n.* rozper-
 Распирывать, Распирать, *v. a.*
 rozperzać, rozperzać; -ся, *v. p.* być rozper-
 chanym, rozperchniętym.

Расплавить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Расплавлять, -ся.

Расплавка, -и, *f.* Расплавле-
 ние, -я, *n.* rozpiawienie, roz-
 топienie.

Расплавливание, -я, *n.* rozpi-
 awianie, roztopianie.

Расплавливать, Расплавить, *v. a.*
 rozpiawiać, rozpiawić, roztopić,
 roztopić; -ся, *v. p.* być rozpiawia-
 nym, roztopić się; *β)* *v. p.* być rozpiawia-
 nym, roztopionym, roztopionym.

Расплавлять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Расплавлять, -ся. [anie, rozciecie.]

Расплавной, (-ий), -ая, -ое, *adj.*
 do rozpiawiania, do roztopia-
 niania służący; расплавная печь,
 piec szmelcowy, dymarka.

Расплаваться, *v. p.* *perf.* rozpi-
 awać się. [anie, rozciecie.]

Расплавание, -я, *n.* rozpiawie-
 ние, roztopienie.

Расплавлять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Расплавлять, -ся.

Расплавить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Расплавлять, -ся.

Расплавка, -и, *f.* Расплавле-
 ние, -я, *n.* rozpiawienie, roz-
 топienie.

Расплавливание, -я, *n.* rozpi-
 awianie, roztopianie.

Расплавливать, Расплавить, *v. a.*
 rozpiawiać, rozpiawić, roztopić,
 roztopić; -ся, *v. p.* być rozpiawia-
 nym, roztopić się; *β)* *v. p.* być rozpiawia-
 nym, roztopionym, roztopionym.

Расплавлять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Расплавлять, -ся.

Расплавной, (-ий), -ая, -ое, *adj.*
 do rozpiawiania, do roztopia-
 niania służący; расплавная печь,
 piec szmelcowy, dymarka.

Расплаваться, *v. p.* *perf.* rozpi-
 awać się. [anie, rozciecie.]

Расплавание, -я, *n.* rozpiawie-
 ние, roztopienie.

Расплавлять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Расплавлять, -ся.

Расплавить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Расплавлять, -ся.

Расплавка, -и, *f.* Расплавле-
 ние, -я, *n.* rozpiawienie, roz-
 топienie.

Расплавливание, -я, *n.* rozpi-
 awianie, roztopianie.

Расплавливать, Расплавить, *v. a.*
 rozpiawiać, rozpiawić, roztopić,
 roztopić; -ся, *v. p.* być rozpiawia-
 nym, roztopić się; *β)* *v. p.* być rozpiawia-
 nym, roztopionym, roztopionym.

Расплавлять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Расплавлять, -ся.

Расплавной, (-ий), -ая, -ое, *adj.*
 do rozpiawiania, do roztopia-
 niania służący; расплавная печь,
 piec szmelcowy, dymarka.

Расплаваться, *v. p.* *perf.* rozpi-
 awać się. [anie, rozciecie.]

Расплавание, -я, *n.* rozpiawie-
 ние, roztopienie.

Расплавлять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Расплавлять, -ся.

Распльивать, Распльять, *v. a.*
 rozpiatać, rozpiatać, rozpiatać
 (wzdłuż); -ся, *v. p.* być rozpiata-
 nym, rozpiatanym, rozpiętanym.

Распльа, -и, *f.* rozpiata, wu-
 plata, wupiaszenie, likwidacja.

Распльять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Распльивание, Распльивание,
 -я, *n.* rozpiaczenie, rozpiacanie,
 wupiaszenie, wupiaszenie.

Распльивать, Распльять, *v. a.*
 1. rozpiacać, rozpiacić, wupia-
 cać, wupiasić; -ся, *v. p.* rozpiac-
 ać się, rozpiacić się, wupiasić
 się, wupiasić się; 2. *fig.*, *v.* От-
 дзлываць с я. [piaszczanie.]

Распльивание, -я, *n.* rozpi-
 aczenie, rozpiaczenie, rozpiacanie,
 wupiaszenie, wupiaszenie.

Распльивать, Распльять, *v. a.*
 rozpiacać, rozpiacić, wupiasić,
 wupiasić; -ся, *v. p.* być rozpiacz-
 anym, rozpiaczonym, rozpiaczonym.

Распльивание, -я, *n.* rozpi-
 aczenie, rozpiaczenie, rozpiacanie,
 wupiaszenie, wupiaszenie.

Распльивать, Распльять, *v. a.*
 rozpiacać, rozpiacić, wupiasić,
 wupiasić; -ся, *v. p.* być rozpiacz-
 anym, rozpiaczonym, rozpiaczonym.

Распльивание, -я, *n.* rozpi-
 aczenie, rozpiaczenie, rozpiacanie,
 wupiaszenie, wupiaszenie.

Распльивать, Распльять, *v. a.*
 rozpiacać, rozpiacić, wupiasić,
 wupiasić; -ся, *v. p.* być rozpiacz-
 anym, rozpiaczonym, rozpiaczonym.

Распльивание, -я, *n.* rozpi-
 aczenie, rozpiaczenie, rozpiacanie,
 wupiaszenie, wupiaszenie.

Распльивать, Распльять, *v. a.*
 rozpiacać, rozpiacić, wupiasić,
 wupiasić; -ся, *v. p.* być rozpiacz-
 anym, rozpiaczonym, rozpiaczonym.

Распльивание, -я, *n.* rozpi-
 aczenie, rozpiaczenie, rozpiacanie,
 wupiaszenie, wupiaszenie.

Распльивать, Распльять, *v. a.*
 rozpiacać, rozpiacić, wupiasić,
 wupiasić; -ся, *v. p.* być rozpiacz-
 anym, rozpiaczonym, rozpiaczonym.

Распльивание, -я, *n.* rozpi-
 aczenie, rozpiaczenie, rozpiacanie,
 wupiaszenie, wupiaszenie.

Распльивать, Распльять, *v. a.*
 rozpiacać, rozpiacić, wupiasić,
 wupiasić; -ся, *v. p.* być rozpiacz-
 anym, rozpiaczonym, rozpiaczonym.

Распльивание, -я, *n.* rozpi-
 aczenie, rozpiaczenie, rozpiacanie,
 wupiaszenie, wupiaszenie.

Распльивать, Распльять, *v. a.*
 rozpiacać, rozpiacić, wupiasić,
 wupiasić; -ся, *v. p.* być rozpiacz-
 anym, rozpiaczonym, rozpiaczonym.

Распльивание, -я, *n.* rozpi-
 aczenie, rozpiaczenie, rozpiacanie,
 wupiaszenie, wupiaszenie.

Распльивать, Распльять, *v. a.*
 rozpiacać, rozpiacić, wupiasić,
 wupiasić; -ся, *v. p.* być rozpiacz-
 anym, rozpiaczonym, rozpiaczonym.

Распльивание, -я, *n.* rozpi-
 aczenie, rozpiaczenie, rozpiacanie,
 wupiaszenie, wupiaszenie.

Распльивать, Распльять, *v. a.*
 rozpiacać, rozpiacić, wupiasić,
 wupiasić; -ся, *v. p.* być rozpiacz-
 anym, rozpiaczonym, rozpiaczonym.

Распльивание, -я, *n.* rozpi-
 aczenie, rozpiaczenie, rozpiacanie,
 wupiaszenie, wupiaszenie.

Распльивать, Распльять, *v. a.*
 rozpiacać, rozpiacić, wupiasić,
 wupiasić; -ся, *v. p.* być rozpiacz-
 anym, rozpiaczonym, rozpiaczonym.

Распльивание, -я, *n.* rozpi-
 aczenie, rozpiaczenie, rozpiacanie,
 wupiaszenie, wupiaszenie.

Распльивать, Распльять, *v. a.*
 rozpiacać, rozpiacić, wupiasić,
 wupiasić; -ся, *v. p.* być rozpiacz-
 anym, rozpiaczonym, rozpiaczonym.

Распльивание, -я, *n.* rozpi-
 aczenie, rozpiaczenie, rozpiacanie,
 wupiaszenie, wupiaszenie.

Распльивать, Распльять, *v. a.*
 rozpiacać, rozpiacić, wupiasić,
 wupiasić; -ся, *v. p.* być rozpiacz-
 anym, rozpiaczonym, rozpiaczonym.

Распльивание, -я, *n.* rozpi-
 aczenie, rozpiaczenie, rozpiacanie,
 wupiaszenie, wupiaszenie.

Распльивать, Распльять, *v. a.*
 rozpiacać, rozpiacić, wupiasić,
 wupiasić; -ся, *v. p.* być rozpiacz-
 anym, rozpiaczonym, rozpiaczonym.

Распльивание, -я, *n.* rozpi-
 aczenie, rozpiaczenie, rozpiacanie,
 wupiaszenie, wupiaszenie.

Распльивать, Распльять, *v. a.*
 rozpiacać, rozpiacić, wupiasić,
 wupiasić; -ся, *v. p.* być rozpiacz-
 anym, rozpiaczonym, rozpiaczonym.

Распльивание, -я, *n.* rozpi-
 aczenie, rozpiaczenie, rozpiacanie,
 wupiaszenie, wupiaszenie.

Распльивать, Распльять, *v. a.*
 rozpiacać, rozpiacić, wupiasić,
 wupiasić; -ся, *v. p.* być rozpiacz-
 anym, rozpiaczonym, rozpiaczonym.

Распльивание, -я, *n.* rozpi-
 aczenie, rozpiaczenie, rozpiacanie,
 wupiaszenie, wupiaszenie.

Распльивать, Распльять, *v. a.*
 rozpiacać, rozpiacić, wupiasić,
 wupiasić; -ся, *v. p.* być rozpiacz-
 anym, rozpiaczonym, rozpiaczonym.

Распльивание, -я, *n.* rozpi-
 aczenie, rozpiaczenie, rozpiacanie,
 wupiaszenie, wupiaszenie.

żyć, rozkrzewiać, rozkrzewić; * rozszerzać, rozszerzyć, pomnażać, pomnożyć, rozmnażać, rozmnożyć, rozkrzewiać, rozkrzewić; распространять віру, rozkrzewiać wiarę; -ся, а) v. r. rozszerzać się, rozszerzyć się; б) v. p. (prop. & *) być rozprzeszczepianym, rozprzeszczepionym, rozszerzanym, rozszerzonym, rozkrzewianym, rozkrzewionym, pomnażanym, pomnożonym.

Распробь, -а, m. l. v. Распробивание; 2. Jur., v. Допробь.

Распробаніе, -я, n. żeganie się, pożeganie się z kim.

Распробаться, v. r. perf. озъивъ, żegnać się, pożegnać się z kim; it. v. sub: Тяну́ться, Потаиву́тся.

Распробаться, v. r. perf. rozkakać się, rozkoszować się, skakaniem rozejść się. [skanie]

Распробаніе, -я, n. rozpru-

распробать, -ся, v. perf., v. sub: Распробивать, -ся.

Распробиваніе, -я, n. rozpryskiwanie.

Распробивать, Распробать, v. a. rozpryskiwać, rozpryskać, -ся, v. p. być rozpryskiwanym, rozpryskanym.

Распробь, -я, f. spróg, sprzecзка, swar, zwada, kłótnia. [ganie]

Распробаніе, -я, n. rozprze-

Распробать, Распробь, v. a. rozprzezać, rozprząd; -ся, а) v. r. rozprzezać się, rozprządź się; б) v. p. być rozprzeżanym, rozprzeżonym.

Распробаніе, -я, n., Распробь, -я, f. rozprzeżenie, rozprzeżanie.

Распробаніе, -я, n., Распробь, -я, f. rozprzeżenie, rozprzeżanie.

Распробаніе, -я, n., Распробь, -я, f. rozprzeżenie, rozprzeżanie.

Распробаніе, -я, n., Распробь, -я, f. rozprzeżenie, rozprzeżanie.

Распробаніе, -я, n., Распробь, -я, f. rozprzeżenie, rozprzeżanie.

Распробаніе, -я, n., Распробь, -я, f. rozprzeżenie, rozprzeżanie.

Распробаніе, -я, n., Распробь, -я, f. rozprzeżenie, rozprzeżanie.

Распробаніе, -я, n., Распробь, -я, f. rozprzeżenie, rozprzeżanie.

Распробаніе, -я, n., Распробь, -я, f. rozprzeżenie, rozprzeżanie.

Распробаніе, -я, n., Распробь, -я, f. rozprzeżenie, rozprzeżanie.

Распробаніе, -я, n., Распробь, -я, f. rozprzeżenie, rozprzeżanie.

Распробаніе, -я, n., Распробь, -я, f. rozprzeżenie, rozprzeżanie.

Распробаніе, -я, n., Распробь, -я, f. rozprzeżenie, rozprzeżanie.

Распробаніе, -я, n., Распробь, -я, f. rozprzeżenie, rozprzeżanie.

Распробаніе, -я, n., Распробь, -я, f. rozprzeżenie, rozprzeżanie.

Распробаніе, -я, n., Распробь, -я, f. rozprzeżenie, rozprzeżanie.

Распробаніе, -я, n., Распробь, -я, f. rozprzeżenie, rozprzeżanie.

Распробаніе, -я, n., Распробь, -я, f. rozprzeżenie, rozprzeżanie.

Распробаніе, -я, n., Распробь, -я, f. rozprzeżenie, rozprzeżanie.

-я, n. rozprudowanie, rozprudowanie.

Распрудивать, Распрудить, v. a. rozprudować, rozprudować; * остро нарочинаć, нарочиниć, громить; -ся, а) v. r. bardzo pudrować się, pudrować się; б) v. p. być pudrowanym, upudrowanym. [zzenie]

Распружаніе, -я, n. rozplo-

Распружать, v. Распугать.

Распуживать, v. Распугивать.

Распуживаніе, -я, n. (o pęczках, o kwiatach): pukanie, rozpukiwanie się, rozwijanie się.

Распуживаться, v. r. (o pęczках, o kwiatach): pukać się, rozpukiwać się, rozpukać się, rozwijać się, rozwinąć się.

Распужколка, -я, f. pączek rozpuki, rozwinięty.

Распужаніе, -я, n. rozpuszczenie, wypuszczanie, wypuszczenie, uwalnianie; rozpuszczenie; rozczyn; (roz)puszczenie [wojska] na urlop; rozwijanie, rozpościeranie.

Распужать, Распугать, v. a. rozpuszczać, rozpuścić, wypuszczać, wypuścić, uwalniać, uwalnić, dawać, dać się rozejść, rozpuszczać, rozpuścić na urlop (wojsko); rozwijać, rozwinąć, rozpościerać, rozprostrzeć (chorągiew, żagle); rozpuszczać, rozpuścić, próć, rozparać, rozpróć (np. ро́сцо́че); rozwiązywać, rozwiązać (np. zgrома́дzenie jakiegoś górnego, распужать гóра, распужать гóбку, * drzeć gardło; krzyżać co gardła staje; - слухъ, слухи, * roznosić, roznieść (co między ludzi), rozalewać, rozsiać pogłoski, rozgłaszać, rozgłosić; -ся, а) v. r. (o pęczkach): rozwijać się, rozwinąć się; rozpuszczać się, rozpuścić się, roztwierać się, rozтворzyć się; б) v. p. być rozpuszczanym, rozpuszczonym, wypuszczanym, wypuszczonym.

Распужка, -я, f. czas ciekania się.

Распужный, -ая, -ое, adj. Eccl. st., v. Развóдный.

Распужаніе, -я, n. rozplatanie.

Распужать, -ся, v. perf., v. sub: Распуживать, -ся.

Распужница, -я, f. droga zła, zepsuta; poga, w której są drogi zepsute.

Распужіе, -я, n. rozstaj, rozstajna, rozstanna droga.

Распужный, -ая, -ое, adj. rozпустny; v. Развратный (*).

Распужство, -я, n. rozputa; вдаваться въ распужство, v. Распужствовать.

Распужствовать, v. n. oddawać się rozpuścić, wdawać się, wdąć się w rozputę.

Распуживаніе, -я, n. rozplatanie, odplatanie, rozwikłanie.

Распуживать, Распужать, v. a. rozplatać, rozplatać, odplata-

wać, odplatać, rozwikłać; -ся, а) v. r. rozplatać się, rozplatać się, rozпетаć się, z пётъ wyzwoić się; б) v. p. być rozplatanym, rozplatanym, rozwikłanym.

Распужіе, -я, n., v. Распужница. [rozpuchnięcie]

Распужаніе, -я, n. puchnienie, Распужать, Распужать, v. n. puchnąć, rozpuchnąć.

Распужный, -ая, -ое, adj. rozpuchly. [Распужать]

Распужнуть, v. perf., v. sub: Распуживать, Распужить, v. a. rozпрещать, nadać; -ся, v. r. rozпрещіе.

Распужаніе, -я, n. Распуживаніе, -я, n. rozpuszczenie, wypuszczenie, uwalnienie; cfr. Распужаніе. [gaszone]

Распужаніе, -я, n. f. wapno

Распужаніе, v. r. perf. rozplomienić się, rozpalic się mocno.

Распужать, v. perf., v. sub: Распуживать. [dywanie]

Распуживаніе, -я, n. wybadanie, Распуживать, Распужать, v. a. wybadywać, wybadać.

Распуживаться, v. r. perf. rozszerzać się, rozszerzyć się.

Распужаніе, -я, n. śpiewanie.

Распужать, v. a. wolno, przewlekle śpiewać.

Распужь, -я, m. śpiew przewlekły; читанъ на распужь, czytanie głosem śpiewającym.

Распужь, v. a. perf. wyśpiewać przewlekle. [śpiewać się]

Распужать, v. r. perf. roz-

Распужаніе, Распуживаніе, -я, n. rozciąganie, rozciągnięcie, rozpinanie, rozpięcie.

Распуживать, Распужать, v. a. rozciągać, rozciągnąć, rozpiąć, rozpiąć; -ся, а) v. r. rozciągać się, rozciągnąć się; б) v. p. być rozciągany, rozciągniętym, rozpinanym, rozpiętym.

Распужь, -я, m. rozciągado.

Распужь, -я, n. l. ukrzyżowanie, rozpięcie; пасаніе Ісуса Христа, ukrzyżowanie Jezusa Chrystusa; 2. krzyż, krzyżek.

Распужь, -ся, v. perf., v. sub: Распужать, -ся.

Распужь, -я, m. Milit. dzień odroczenia, wczasu, dniówka wojskowa w marszu.

Распуживаніе, -я, n. rozstajanie, topienie się.

Распуживать, Распужать, v. a. tajać, rozstajając, roztopić się, rozpuszczać się, rozpuścić się.

Распужаніе, -я, n. rozstrojenie okrętu, zdjęcie lin z okrętu.

Распужаніе, -я, n. rozstrojenie okrętu, zdjęcie lin z okrętu.

Распужаніе, -я, n. rozstrojenie okrętu, zdjęcie lin z okrętu.

Распужаніе, -я, n. rozstrojenie okrętu, zdjęcie lin z okrętu.

Распужаніе, -я, n. rozstrojenie okrętu, zdjęcie lin z okrętu.

Распужаніе, -я, n. rozstrojenie okrętu, zdjęcie lin z okrętu.

Распужаніе, -я, n. rozstrojenie okrętu, zdjęcie lin z okrętu.

Распужаніе, -я, n. rozstrojenie okrętu, zdjęcie lin z okrętu.

Распужаніе, -я, n. rozstrojenie okrętu, zdjęcie lin z okrętu.

Распужаніе, -я, n. rozstrojenie okrętu, zdjęcie lin z okrętu.

Распужаніе, -я, n. rozstrojenie okrętu, zdjęcie lin z okrętu.

bić, roztrącać, roztrącić, rozpru-
chać, rozperchnąć; -ся, v. p. być
roztrącanym, roztrąconym, roz-
pruchanym, rozperchniętym.

Раста́пливање, -я, n. 1. rozpa-
lanie (w piecu); 2. roztopianie
(np. kruszec, wosku).

Раста́пливать, Растопи́ть, v. a. 1. rozpałać, rozpałić (w piecu);
2. roztopiać, roztopić (np. kru-
szec, wosk); -ся, a) v. r. 1. rozpa-
lać się, rozpałić się (w piecu);
2. roztopiać się, roztopić się; б) v. p. 1. być rozpalanym, rozpa-
lonym; 2. być roztopianym, roz-
topionym. [deptywanie.]

Раста́птывање, -я, n. roz-
stąptywanie, Rastoptát', v. a. rozdeptywać, rozdarzać, pode-
ptać, trątować, roztrątować; roz-
deptywać, rozdeptać, wydeptywać,
wydeptać [np. trzewiki, skornie];
-ся, v. p. 1. być rozdeptywanym,
rozdeptanym, podeptanym, roz-
trątanym; 2. być rozdeptywa-
nym, rozdeptanym, wydeptanym.

Раста́ска́ние, -я, n. rozciąganie.
[sub: Rastáskivat', -ся.
Rastáskát', -ся, v. perf., v. sub:
Rastáskivanie, -я, n. rozciąga-
nie, rozwlekanie.]

Раста́скаивать, Rastáskát', v. a. rozciągać, roz-
ciągnąć, rozwiekać, rozwiódczyć,
porozwiekać, roznościć, roznieść;
-ся, v. p. być rozwiekanym, roz-
wiódczonym, rozwieczonym, roz-
pozonym, roznieśionym, poroz-
wlekanym, poroznozonym.]

Раста́скаіе, -я, n. porozwio-
czenie, poroznozenie.

Раста́скаіть, -ся, v. perf., v. sub:
Rastáskivat', -ся.

Раста́скаивать, Rastát', v. n. 1. tajać, rozajać, roztopiać się,
roztopić się; 2. * stać się bezprzy-
tomnym. [roztopienie się.]

Раста́жние, -я, n. rozżalenie.
Rastát', v. perf., v. sub: Rastátivat'.

Растворе́ние, -я, n. 1. roz-
tworzenie, otwórzeenie (np. okna);
2. roztwórzeenie, rozczynienie, roz-
puszczenie; и. rozwidzenie, roz-
maczenie; растворе́ние воздуха,
stan, własność powietrza.

Раствори́ть, -ся, v. perf., v. sub:
Rastvorít', -ся.

Раствори́мый, Rastvorítimyj, -я,
-ое, adj. mogący roztwierać się
(otwierać się), mogący być
roztwieranym, otwieranym.

Раство́р, -а, m. roztwór, roz-
czyn, mieszanina; соляной рас-
тво́р, zola solna, siarowica solna;
химический раство́р, rozczyn,
roztwór chemiczny.

Растворе́ние, -я, n. roztwa-
żenie, otwórzeenie (np. okna).

Растворя́ть, Rastvorít', v. a. 1. roztwierać, roztworzyć, otwie-
rać, otworzyć (np. okna, drzwi);
2. mieszać, pomieszać (co z czém),
roztwarzać, roztoporzyć, rozczy-

niać, rozeczynić, rozpuszczać, roz-
puszcic; - исьветь, rozrabiać, roz-
robić warpo; растворя́ющее
срѣдство, Chem. środek roztwa-
rzający, rozpuszczający; -ся, a)
v. r. otwierać się, otworzyć się;
б) v. p. być roztwarzanym, roz-
tworzonym, rozpuszczanym, roz-
puszczonym.

Растека́ться, Rastéc'sja, v. r. roz-
siekać się, rozciec się, rozle-
wać się, rozlać się, rozplywać
się, rozplynać się. [ślina.]

Расте́ние, -я, n. rośnienie; ro-
сте́ниеце, -а, n. dim. ro-
ślinka.

Растереби́ть, -ся, v. perf., v. sub:
Rastereblivat', -ся.

Растеребле́ние, Rastereblivanie,
-я, n. rozskubanie, roz-
skubywanie, rozarganie, roz-
targiwanie.

Растереблыва́ть, Rastere-
bit', v. a. rozskubywać, rozsku-
biać, rozargiwać, rozargać; -ся,
v. p. być rozskubywanym, roz-
skubanym, rozargiwanym, roz-
targanym.

Растере́ть, -ся, v. perf., v. sub:
Rastirít', -ся.

Растере́ние, -я, n. rozszar-
panie, rozerwanie.

Растере́зать, -ся, v. perf., v. sub:
Rasterezivat', -ся.

Растере́зание, -я, n. rozszar-
pianie, rozrywianie; cfr. Рас-
тере́зание.

Растере́зывать, Rasterezát', v. a. rozszar-
pywać, rozerwać; -ся, v. p. być
rozszarpywanym, rozszarpy-
wanym, rozrywaniem, rozrywaniem.

Растерыва́ть, Rastirít', v. a. gubić,
zgubić, pogubić, traćcić, stracić,
potracić; -ся, a) v. r. ginać,
zginać, zaginać; б) v. p. być
gubionym, zgubionym, pogubio-
nym.

Растер́тие, -я, n. rozarcie.

Растера́ние, -я, n. zgubienie,
pogubienie, stracenie, potracenie.

Растера́ть, v. perf., v. sub:
Rastirivat'.

Растеря́ть, v. perf. 1. v. r., v. Потеря́ться; 2. v. sub: Rastere-
rivat', -ся.

Растера́ха, -и, s. c. gubiący,
utracający (m.), gubiący, utraca-
jący (f.) często co.

Расте́сание, -я, n. rozsieka-
nie, rozciecie.

Расте́сать, -ся, v. perf., v. sub:
Rastésivat', -ся.

Расте́сывать, Rastésat', v. a. rozsiekać,
rozsiekać, rozciecać, rozcinać,
rozciecać, rozpiatać; -ся, v. p. być
rozsiekiwanym, rozsiekanym, roz-
cinanym, rozciętym.

Расте́чение, -я, n. 1. rozply-
nienie się, rozlanie, rozciek; 2.
napuchnienie, nabrzmienie.

Расте́чь, v. n. perf. napuchnąć,
nabrzmić. [Rastekát'sja.]

Расте́чься, v. perf., v. sub:

Расті́, v. n. 1. rość, rosnąć;
2. * (o dźwiękach) przysygać, ro-
wiekszać się. [лиственный.]

Растира́льные, v. Тисяче-

Растирание, -я, n. rozcieranie.

Растиря́ть, Rastirét', v. a. rozcie-
rać, roztrzeć; -ся, v. p. być
rozcieranym, rozartanym.

Растирька, -и, f. rozcieranie,
rozarcie.

Растискива́ть, Rastiskivat', v. a. rozgniać,
rozgnieść; -ся, v. p. być rozgniatanym,
rozgniecionym.

Растительность, -и, f. roślin-
ność, wegetacja rośliny.

Растительный, -ая, -ое, adj. roz-
ślinny; растительная щелочь,
растительное осадное оли,
alkaloid. [магаć rośnieniu.]

Растить, v. a. hodować, po-

Раститель, -я, m. gwałcieciel
(panieństwa), skaziciel.

Растля́ть, -ся, v. perf., v. sub:
Rastlívát', -ся.

Растля́ние, -я, n. paucie,
każenie, gwałcenie, pozbawienie
panieństwa przez gwałt.

Растля́ть, Rastlívát', v. a. paucić,
zepsuć, kazić, skazić, gwał-
cić, zwałcić, pozbawiać, pozbawie-
nie panieństwa przez gwałt; -ся,
v. p. być psutym, zepsutym, ska-
żonym, gwałconym, zwałconym,
pozbawionym panieństwa przez
gwałt.

Растля́ние, -я, n. zepsucie,
skażenie, zwałcenie, pozbawie-
nie panieństwa przez gwałt.

Растля́ть, v. n. perf. Ecl. sl. zepsuć się,
skazić się.

Растыва́ти, Rastivít', v. a. Ecl. sl. rozciągać, rozciągać,
rozrąbać, rozrąpywać, rozrąpać;
-ся, v. p. być rozciąganym,
rozciągniętym, rozrąbanym, roz-
rąpanym, rozrąpanym.

Растыва́ние, -я, n. Ecl. sl. roz-
cięcie, rozarganie, rozrupanie.

Расты́ть, -а, m. odnoga (rzęki).

Растолка́ть, v. perf., v. sub:
Rastolkivat'.

Растолка́ться, perf. 1. v. r. nieoprze-
stać pehać; 2. v. sub: Rastólkivat', -ся.

Растолку́ть, -ся, v. perf. eccl. self., v. sub: Rastólkivat', -ся.

Растолкова́ние, -я, n. wyło-
żenie, wylómaczenie, wyjaśnienie.

Растолкова́ть, v. perf., v. sub:
Rastólkivat'.

Растолкова́ться, perf. 1. v. r. nieoprze-
stać rezonować, rozumo-
wać; 2. v. sub: Rastólkivat', -ся.

Растолкование, -я, n. wy-
kładanie, tlómaczenie, wyjaśnie-
nie; cfr. Rastólkovanije.

Растолковыва́ть, Rastólkivat', v. a. wy-
kladać, tlómaczyć, wylóżyć,
tlómaczyć, wylómaczyć, wyja-
śniać, wyjaśnić; -ся, v. p. być
wykładanym, wylóżonym, tlóma-

czonym, wytłómaczonym, wyjaśnianym, wyjaśnionym.

Растоло́чь, *v. a. perf.* roztluc, utłuc (np. со w móżdżku).

Растолéблй, *-ая, -ое, adj.* roztyły. [stać się otyłym.]

Растолéстътъ, *v. n. perf.* roztyć, rozstąpić, *-я, n. utłuczenie.*

Растопи́ть, *-ся, v. perf., v. sub.* Rastopliwatyć, *-ся.*

Растопка, *-я, f.* 1. zapalenie, rozpalenie w piecu; 2. drzazga do podpalania; podniecia, podżoga, żagiew'.

Растоплэ́ние, *-я, n.* 1. rozpalenie w piecu; 2. roztopienie.

Растопля́ть, *-ся, v. perf., v. sub.* Rastopliwatyć, *-ся.*

Растоплэ́ние, *-я, n.* rozdeptanie, roztratowanie.

Растопя́ть, *-ся, v. perf., v. sub.* Rastopnywatyć, *-ся.*

Растопи́ривание, *-я, n.* rozszerzenie, rozszerzanie, rozpostarcie, rozpościeranie.

Растопи́ривать, **Растопи́рять**, *v. a.* roz(sz)czepierzać, roz(sz)czepierzyć, rozpościerać, rozpostrzać; *-ся, v. r.* rozczepierzać się, rozczepierzyć się; iść/ść rastopnyrjas, kogut rozczepierzył skrzydła.

Растопи́рка, *-я, v. c. dim., v.* Rastopnyra.

Растопи́ря, *-я, v. c.* rozczepierzający, *-са* nogi. [nie.]

Расторгáние, *-я, n.* rozstarcie.

Расторгáть, **Расторгну́ть**, *v. a.* rozstarczać, rozstarczać, rozstarczarować, rozstarczać, rozdzierać, rozdzierać, zrywać, terwać; *- брака, rozwodzić, rozwiéść małżeństwo; -ся, a) v. r.* rozstarczać się, rozstarczać się, rozrywać się, rozzerwać się, rozdzierać się, rozdzierać się; *б) v. p.* być rozstarganym, rozstarczanym, rozrywaniem, rozzerwanym, rozdzieranym, rozdartym.

Расторгну́тие, *-я, n.* rozstarcgnięcie, rozstarczanie, rozzerwanie, rozdzarcie, zerwanie.

Расторгну́ть, *-ся, v. perf., v. sub.* Rastorgnytyć, *-ся.*

Расторгну́ться, *v. perf., v. sub.* Rastorgnywatyć, *-ся.*

Расторгну́ваться, **Расторгну́ватьсяся**, *v. r.* 1. rozszarzać, rozszzerzyć swój handel; 2. zbogacąć się, zzbogacąć się handlem.

Расторжéние, *-я, n.* rozstarganie, rozstarczanie, rozzerwanie, rozdzarcie; *- брака, rozwiédenie, rozláczenie małżeństwa, rozwód małżeński, rozwód małżeński, rozwód małżeństwa.* [handlu.]

Расторжэ́ка, *-я, f.* rozszzerzenie.

Расторжэ́ние, *v. a. perf.* 1. rozstarczać, rozstarczać; 2. *rozruchać, rozzerwać kogo, przerwać komu sen, przeskodzić wrać.

Расторжэ́ность, *-я, f.* szybkość, zwinność, obrotność.

Расторжэ́ный, *-ая, -ое, adj.* szybki, prędki, zwinny, obrotny.

Расторжэ́ваться, *v. r. perf.* rozszarzać się.

Расточáть, **Расточа́ть**, *v. a.* 1. trwonić, roztrwonić, marnować, rozsmarnować, marnotrawić; 2. *Есць. ш.* rozpraszac, rozprószyć, rozpedzać, rozpedzić; *-ся, v. p.* być trwonionym, roztrwonionym, marnowanym, rozsmarnowanym.

Расточéние, *-я, n.* 1. rozprószenie, roztrwonienie, rozsmarnowanie; 2. rozprószenie, rozpedzenie. [trawa.]

Расточитель, *-я, m.* marnotrawiciel.

Расточительница, *-я, f.* marnotrawicielka. [notrawstwo.]

Расточительность, *-я, f.* marnotrawicielstwo.

Расточительный, *-ая, -ое, adj.* marnotrawiczny, rozrzutny.

Расточить, *-ся, v. perf., v. sub.* Rastoczatyć, *-ся.*

Ра́стра, *-я, f.* rastrum, pióro z blachy mosiężnej, do ciągnięcia tyg do nót muzycznych, po pięć linii razem.

Ра́стрыва, *-я, f.* rozdrażnienie, rozjątrzenie rany.

Ра́стрывать, *-ся, v. perf., v. sub.* Rastrawliwatyć, *-ся.*

Ра́стрывание, **Ра́стрывливание**, *-я, n.* rozjątrzenie, rozdrażnienie, rozdrażnianie rany.

Ра́стрывливать, **Ра́стрывать**, *v. a.* rozjątrzać, rozjątrzyć, rozdrażniać, rozdrażnić ranę; *и.* drażnić, rozdrażniać, rozdrażnić (np. psa); *-ся, v. p.* być rozdrażnianym, rozdrażnionym.

Ра́стрыля́ть, *-ся, v.* Rastrawliwatyć, *-ся.*

Ра́стрычивать, **Ра́стрытывать**, *v. a.* trwonić, roz-, przetrwonić, marnotrawić, przemarnotrawić (pieniądze); *-ся, v. p.* być trwonionym, roz-, przetrwonionym, marnotrawionym, przemarnotrawionym.

Ра́стрывожéние, **Ра́стрывожéвание**, *-я, n.* zatrwożenie, zatrważenie.

Ра́стрывожéивать, **Ра́стрывожéивить**, *v. a.* zatrważać, zatrwożyć; *-ся, a) v. r.* zatrważać się, zatrwożycь się; *б) v. p.* być zatrważanym, zatrwożonym.

Ра́стрысáние, *-я, n.* rygowanie papieru, linijowanie papieru do pisania nót (po pięć linii razem, do czego służy rastrum; *сfr.* Ра́стра).

Ра́стрыса, *-я, v. c.* rozszochraniec, rozszochrana, mający, *-са* włosy rozszochrane.

Ра́стрысáние, *-я, n., v.* Rastrysyka.

Ра́стрысáть, *-ся, v. perf., v. sub.* Rastrysywatyć, *-ся.*

Ра́стрысáнка, *-я, f.* Rastrysykowanie, *-я, n.* rozszochranie.

Ра́стрысáивать, **Ра́стрысáивать**, *v. a.* rozszochrywać, rozszochrać; *-ся, v. p.* być rozszochranym.

Ра́стрысывание, *-я, n., сfr.* Rastrysyka.

Ра́стрысывать, *-ся, v.* Rastrysyklywatyć, *-ся.*

Ра́стрысэ́каться, *perf.* 1. *v. r.* nieoorgzestac ztęć; 2. *v. sub.* Rastrysykawsyć, *-ся.*

Ра́стрысэ́кывание, **Ра́стрысэ́кывание**, **Ра́стрысэ́кывание**, *v. r.* rozpacac się, rozpekacь się, roztrzasacь się.

Ра́стрыть, *v. a.* rygować papier, linijować papier do pisania nót (po pięć linii razem, do czego służy rastrum; *сfr.* Ра́стра).

Ра́стрытэ́ние, *-я, n. (prop. & *)* rozjątrzenie, rozdrażnienie; poruszenie; wzruszenie; rozczulenie.

Ра́стрытэ́ть, *-ся, v. perf., v. sub.* Rastrytynatyć, *-ся.*

Ра́стрытэ́вание, *сfr.* Rastrytynawanie.

Ра́стрытэ́ивать, **Ра́стрытэ́ивать**, *v. a.* 1. rozdrażniać, rozdrażnić, rozjątrzać, rozjątrzyć (ranę); 2. rozczuszać, rozczuć, porzewzusać; 3. *poruszać, poruszyć, wzruszać, wzruszyć, rozczulać, rozczulić; *-ся, a) v. r.* wzruszać się, wzruszyć się, rozczulać się, rozczulić się; *б) v. p.* 1. być rozdrażnianym, rozdrażnionym, rozjątrzanym, rozjątrżonym; 2. być rozczuszanym, rozczuszonym, porzewzusanym.

Ра́стрыубé, *-я, m.* dziura odgłosowa (w trąbie, w walturni).

Ра́стрыубы, *-овъ, m. pl.* naczolewki z podwójnej skóry zrobione u bótów dla ochronienia kolan jeźdźca.

Ра́стрыубы́ть, *-ся, v. perf., v. sub.* Rastryubywatyć, *-ся.*

Ра́стрыубэ́ние, **Ра́стрыубэ́вание**, *-я, n.* trzęsianka, rozgrzeszenie, rozprószanie, rozszurwanie, rozszuranie.

Ра́стрыубы́вать, **Ра́стрыубы́вать**, *v. a.* rozprószać, rozprószyć, rozszurwać, rozszuracь; *-ся, v. p.* być rozprószanym, rozprószonym, rozszurwanym, rozszurzanym. [zanie.]

Ра́стрысáние, *-я, n.* roztrząsanie.

Ра́стрысáть, **Ра́стрысáть**, *v. a.* roztrząsać, roztrząsać, roztrząsać, roztrząsać; *розпрószacь, rozprószycь; атрзácь (w drodze); *roztrwoniacь, roztrwoniacь (pieniądze); -ся, a) v. r.* roztrząsać się, roztrząsać się, rozprószacь się, rozprószycь się; *б) v. p.* być roztrząsanym, rozprószanym, rozprószonym.

Ра́стрысэ́ние, *-я, n.* Rastrysykowanie, roztrząsanie, rozgrzeszenie, rozprószanie.

Ра́стрысэ́ть, **Ра́стрысэ́ть**, *-ся, v. perf., v. sub.* Rastrysykawsyć, *-ся.*

Ра́стрысэ́вание, **Ра́стрысэ́вание**, *v.* Rastrysykowanie. [трысáть, *-ся.*

Ра́стрысэ́ивать, *-ся, v.* Rastrysykawsyć, *-ся.*

Ра́стрысэ́ивать, *-ся, v. perf., v. sub.* Rastrysykawsyć, *-ся.*

Ра́стрысэ́вка, *-я, f.* Rastrysykowanie.

щѣываніе, -я, н., в. Растуше-
ваніе.

Растушѣвывать, Растушевѣтъ,
в. а. тусзованіе, wytuszowanie;
-ся, в. р. być tuszowanym, wytuszowanym.

Растъ, -а, м. dojrzałość, doj-
rzałość, dojrzałość.

Растыканіе, Растыканіе, -я,
н. поштыканіе, powtykanie.

Растыкать, -ся, в. perf., в. sub:
Растыкивать, -ся.

Растыканіе, в. Растыканіе.
Растыкивать, Растыкать, в. а. ро-
втыкиwać, powtykać; *porozu-
miać; -ся, в. р. być powtykiwa-
nym, powtykanym.

Растытаться, в. r. perf. roz-
weselić się, rozpuścić się na we-
sotost.

Растыкаться, в. r. perf. roz-
zszekać się. [ganie.]

Растыганіе, -я, н. rozcią-
gnięcie, rozciąganie.

Растыгательный, -ая, -ое,
adj. rozciągły, do rozciągania
świadczy; rozległy.

Растыгивать, Растыгнуть, в. а.
rozciągać, rozciągnąć; rozszerzać,
rozszerzyć; -ся, а) в. r. rozcią-
gać się, rozciągnąć się; б) в. р.
być rozciągany, rozciągany;
być rozszerzanym, rozszerzonym.

Растыженіе, -я, н. rozcią-
gnięcie, rozciąganie.

Растыжка, -и, f. rozciągnię-
cie, rozciąganie; въ растыжку,
wzdłuż, podłuż.

Растыгнуть, -ся, в. perf., в.
sub: Растыгивать, -ся.

Растыживаніе, -я, н. prze-
chodzenie się, wprasowanie.

Растыкаться, в. н. przechad-
zać się, wprasować; -ся, в. r.
przechodzić się, przechodzić się,
rozruchać się. [ganie.]

Растыливаніе, -я, н. wychwa-
wanie, wychwalanie, wychwalanie;
в. а. wychwalać, wychwalić; -ся,
а) в. r. wychwalać się, wychwalić
się; б) в. р. być wychwalanym,
wychwalonym.

Растылитесь, perf. 1. в. r.
nieoprzestac się chwalić; 2. в. r.
sub: Растыливать, -ся.

Растыстать, -ся, в. perf., в. sub:
Растыстывать, -ся.

Растыстывать, Растыстать, в. а.
chwastając się opowiadać,
rozgłaszać, rozgłosić; -ся, в. r.
cheścić się, chwalić się, pochwa-
lać się, nieoprzestac chwalić się.

Растытаніе, -я, н. rozchwyt-
nięcie. [sub: Растытывать, -ся.

Растытывать, -ся, в. perf., в.
Растытывать, -ся, в. perf. nemelf.,
в. sub: Растытывать, -ся.

Растытъ, -а, м. rozchwyt,
rozchwycenie, rozkup, odbył na
towary; на растытъ, rozchwycou-
nym sposobem.

Растытываніе, -я, н. roz-
chwytanie, rozbieganie.

Растытывать, Растытывать,
Растытывать, в. а. rozchwytować,

rozchwytac, rozchwycić, rozbie-
gać, rozbiegać; rozkupować, roz-
kupić, rozprzedawać, rozprzedac
prędko; -ся, в. р. być rozchwyt-
wanym, rozchwytanym, roz-
chwycounym, rozbieganym, rozbe-
rganym, etc. [chorować się.

Растыворяться, в. r. perf. roz-
тасать, grabieżnik, rabuś.

Растытывать, -ся, в. perf., в. sub:
Растытывать, -ся.

Растытывать, Растытывать, в. а.
rozchwytac, rozchwycić, poru-
wać, rogiwać, rabować, zrabować,
rozkradać, rozkradzić; -ся, в. р.
być rozchwytanym, rozchwycou-
nym, poruwanym, rogiwanym, etc.

Растыщеніе, -я, н. rozchwyc-
cenie, rogiwanie, zrabowanie, roz-
kradzenie. [Расхлѣвывать.

Расхлѣбать, в. perf., в. sub:
Расхлѣбаться, в. r. perf. bez-
прзетаніе jeść co rzadkiego.

Расхлѣбываніе, -я, н. zają-
даніе czego rzadkiego.

Расхлѣбывать, Расхлѣбать,
в. а. zjadać, jeść, zjeść co rzad-
kiego.

Расхлѣстаніе, -я, н. wychla-
stanie, rozstrzępienie chłastaniem.

Расхлѣстать, в. perf., в. sub:
Расхлѣстывать.

Расхлѣстаться, в. r. perf. bez-
прзетаніе chłastać.

Расхлѣстываніе, cfr. Рас-
хлѣстаніе.

Расхлѣстывать, Расхлѣстать,
в. а. chłastaniem rozstrzępiac,
rozstrzępic, wychlastać.

Расхлѣпаться, в. r. perf. roz-
bесець się, rozplakać się.

Расхлѣпаться, в. r. perf. nie-
oprzestac chłastać, trzaakać; wy-
chlastać, wytrząsać.

Расхлѣпаться, в. r. perf. roz-
złochac się, rozplakać się.

I. Расходиться, Разойтись,
в. r. 1. rozchodzić się, rozejść się
(o gościach, o ludu); rozой-
тись по хѣбу, rozejść się po (w)
lesie; 2. - сь кѣмъ, а) mijać się,
minac się, rozminac się z kim;
б) rozłączać się, rozłączyć się
z kim, rozejść się z kim, odcho-
dzić, odejść od kogo, rozstawać
się, rozstać się z kim; 3. roz-
chodzić się, rozłączać się, od-
stawać, odstać; 4. (o masle, o
solu, o cukrze, etc.) rozpuszczać
się, rozpuścić się, roztopiacь się,
roztopić się.

II. Расходиться, в. r. perf. 1.
rozchodzić się, często chodzić;
*rozgniewać się; 2. в. sub: Рас-
хлѣживать, -ся.

Расходка, -и, f. przestżeń dla
działania machiny; 2. gzenie, czas
gzenia się bydła, bekowisko, gze-
nie się; быть въ расходѣ, в. r.
sub: Бѣгать (бѣгаться, 2).

Расходникъ, -а, м. Bot. 1.
(*hyphalium*), wołowe oko, (zle-
le), św. Jana kwiat; 2. в. Sta-

родуба; расходникъ бѣверный,
в. Подушникъ.

Расходный, -ая, -ое, adj. roz-
chodowy, od rozchodu; расход-
ная книга, księga rozchodowa,
księga wydatków; расходныя
дѣньги, pieniądze na zwyczajne
wydatki.

Расходовать, в. а. wydawać,
wydatkować, expensować; -ся,
в. р. być wydawanym, expenso-
wanym.

Расходчикъ, -а, м. płatnik,
trudniący się rozchodami (np.
sądowemi).

Расходъ, -а, м. rozchód, wy-
datek, odbył; розулка, rozулка;
режистр rozchodu; всё люда въ
расходѣ, wszyscy ludzie są na
rosуkach; на ётомъ товаръ больш-
шой расходъ, na ten towar wielki
jestъ odbył; дѣньги на расходъ,
pieniądze na wydatek; записать
въ расходѣ, zapisać do rozchodu.

Расходженіе, -я, н. rozcho-
dzenie się w różnych kierunkach;
różność zdań.

Расходный, -ая, -ое, adj. roz-
spolity, rozchodowy; ит. в. Рас-
ходный. [dzanie.]

Расходливаніе, -я, н. osu-
dzenie, osuźdzenie, osuździć.

Расходливый, Расходо-
диль, в. а. studiź, osuździć, o-
studzić, chłodzić, ochładzać, o-
chłodzić; -ся, в. р. być studzo-
nym, osuźdzonym, chłodzonym,
ochłodzonym.

Расходливъ, -и, f. Расхоло-
женіе, -я, н. studzenie, chłozdze-
nie, ostudzenie, ochłodzenie.

Расхотуть, в. а. perf. лѣ-
шадъ, zdjąć chomonto z konia.

Расхотуться, в. r. perf. roz-
chuchotać się. [brać odwagi.]

Расхотуться, в. r. perf. na-
расхотуться, -я, н. zganiecie.

Расхотуться, Расхотуться, в. а.
ganic, zganieć; -ся, в. р. być ga-
nionym, zganiem.

Расхотуться, -я, н. rozdra-
panie, podrapanie.

Распаривать, -ся, в. perf., в.
sub: Распаривать, -ся.

Распаривать, -ся, в. perf.
emelf., в. sub: Распаривать,
-ся. [drapowanie.]

Распариваніе, -я, н. roz-
parowanie, podparanie.

Распаривать, Распаривать,
Распаривать, в. а. roz-
dparować, rozdparac, podparac;
-ся, а) в. r. podrapacь się; б) в. р.
być rozdparowanym, rozdpara-
nym, podparanym. [kwitły.]

Расцвѣдый, -ая, -ое, adj. roz-
цвѣсть, в. perf., в. sub:
Расцвѣтывать, -я, н. kwitnie.

Расцвѣтаніе, -я, н. kwitnie-
cie, rozkwitacь, rozkwitnąć. [tlenie.]

Расцвѣтаніе, -я, н. rozkwit-
wanie, rozkwitacь, в. perf., в. sub:
Расцвѣтывать, -ся.

Расцвѣтъ, -а, м. rozkwitnie-
cie.

Расцвѣтъ, -а, м. rozkwitnie-
cie.

Расцыганываць, Расцыганіць, *v. a.* obmawiać, obmówić, ogadać, obgadacie kogo.

Расцывованне, *-я, n.* serdeczne salowanie, pascelowanie się kogo.

Расцывоватъ, *v. a. perf.* pascelować się kogo, serdecznie scelować.

Расцывненне, Расцывненне, *-я, n.* otakowanie, oznaczenie wartości czego; *ganienie.

Расцывнать, Расцывіць, *v. a.* takować, otakować, wartość czego oznaczyć, oznaczyć; *ganіć, zganіć; *-ся, v. p. być (o) takowanym; *być ganionym, zganionym.*

Расцывка, *-и, f.* (o)takowanie, oznaczenie wartości czego.

Расцываіцца, *v. r. perf.* pochwalić się, pochlepić się.

Расцыванне, *-я, n.* wuzerpanie. [*sub:* Расцывываць, *-ся.*]

Расцываць, *v. a. perf., v. sub:* Расцывываць, *-я, n.* wuzerpanie.

Расцывываць, Расцываць, *v. a.* wuzerpanać, wuzerpać; *-ся, v. p. być wuzerpanym.*

Расцертить, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэрчываць, *-ся.*

Расцэрчэнне, Расцэрчыванне, *-я, n.* polinowanie, linjowanie.

Расцэрчываць, Расцертить, *v. a.* linjować, polinować; *-ся, v. p. być linjowanym, polinowanym.* [*anie; 2. rozdraganie.*]

Расцесаіць, *-я, n.* 1. rozczesanie; Расцесаць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэсываць, *-ся.*

Расцэска, *-и, f.* wódek na głowy, rozczesanie włosów na głowie; *it. v.* Расцесаіць (2).

Расцэсь, *-а, m., v.* Расцэска.

Расцэсыванне, *-я, n.* 1. rozczesywanie; 2. rozdraganie.

Расцэсываць, Расцэсаць, *v. a.* 1. rozczesywać, rozczesać; 2. rozdragować, rozdragać; *-ся, a) v. r.* rozczesywać się, rozczesać się; *б) v. p. być rozczesywanym, rozczesanym; być rozdragowanym, rozdraganim.*

Расцэтворить, *v.* Четверить. Расцэтворатаць, *v.* Четвертовать. [*chelpić się.*]

Расцэчэніцца, *v. r. perf.* ро-Расцэчэніцца, *v. r. perf.* stać się hojnym, szczerobliwym.

Расцэчэненне, Расцэчэненне, *-я, n.* rozrachowanie, rozrachowywanie, rozliczenie, rozliczanie, wyrachowanie, wyrachowywanie, obrachunek.

Расцэчэніць, Расцэчэніць, *v. a.* rozrachowywać, rozrachować, rozliczać, rozliczyć, wyrachowywać, wyrachować; *-ся, v. p. być rozrachowywanym, rozrachowanym, rozliczanym, rozliczonym, wyrachowywanym, wyrachowanym.*

Расцэліць, *-ся, v.* Расцэліваць, *-ся.*

Расцэліць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэліваць, *-ся.*

Расцэліцца, *-и, f.* 1. oczyszczanie; 2. wykażowanie.

Расцэліцца, *v. r. perf.* gzczytać się, nabrać zamilowania do czytania. [*kichać się.*]

Расцэліцца, *v. r. perf.* roz-Расцэліць, Расцэліць, *v. a.* goczyszczać, goczyszcіć, oczyszczać, oczyszcіć, przeczyszczać, przeczyszcіć; *-ся, v. p. być goczyszczanym, goczyszczonym.*

Расцэчэненне, *-я, n., v.* Расцэчэніцца.

Расцэчэць, *v. a. perf.* pop. oznaczyć; *miarkować co, domyślić się, poznać, rozpoznać, dójsć.

Расцэчэніцца, *v. r. perf.* rozswawolić się.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* [wanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie. Расцэчэць, *-ся, v. perf., v. sub:* Расцэчэніць, *-я, n.* rozruchanie.

rozszereganiem, rozszerzonym, rozciąganiem, rozciąganiem.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie. Расцэчэніць, *-я, n.* rozgróbie.

Ратничий, -ья, -ье, *adj.* do wojaka, żołnierza należący.

Ратный, -ая, -ое, *adj.* wojskowy; ратное поле, pole bitwy, bojeżywo, bojowiewiko.

Ратоборць, -рца, *m.* walecъnik, wojownik; *ж.* в. Ратникъ.

Ратоборный, -ая, -ое, *adj.* wojowniczy; wojskowy.

Ратоборственный, -ая, -ое, *adj.* wojowniczy.

Ратоборство, -а, *n.* бój, bitwa, walka, wojna.

Ратоборствовать, *v. a.* walczycъ, wojować, wojnę prowadzić.

Ратованіе, -я, *n.* wojowanie, walczenie. [звуч.]

Ратовать, *v. n.* wojować, wальРатовиче, -а, *n.* озсозерпisko, dzwiese w piki.

Ратолубный, -ая, -ое, *adj.* *Ecol. sl.* bitny, waleczny, natarczywy, chcielny bitwy.

Ратуша, -и, *f.* ratusz, dom radny. [tuszowy]

Ратушный, -ая, -ое, *adj.* рать, -и, *f.* 1. wojsko; 2. бój, walka, wojna; $\S$. не хвалісь, $\S$ дучи на рать, а хвалісь, $\S$ дучи съ рати, не хваліть сія, жадаю на wojnę, lecz хваліть сія, жадаю з wojny; *сfr.* не мовіть hur, а з прескозучь. [fnat.]

Рафинадъ, -а, *m.* rafinada, га-

Рафинированіе, -я, *n.* *Chem.* рафинированіе, oczyszczanie.

Рафинировать, *v. a.* *Chem.* рафинować, oczyszczать, oczyszczyć; -ся, *v. p.* być рафинowanym, oczyszczanym, oczyszczonym.

Раціонализмъ, -а, *m.* гасуоналізмъ.

Раціональный, -ая, -ое, *adj.* гасуоналны, уміюowy, узасадочны.

Раціонный, -ая, -ое, *adj.* га-

Раціонъ, -а, *m.* гасуа, рогуса.

Рачекъ, -чка, *m. dim.* рачекъ.

Рачіе, -я, *n.* старанность, gorliwość, pilność, окръжность, окръжность, опръжность.

Рачитель, -я, *m.* маюący старанность о чёмъ, стараюый сія о со.

Рачительность, -и, *f.* старанность, рещозовитость, gorliwość, pilność.

Рачительный, -ая, -ое, *adj.* старанны, рещозовитый, gorлливый, pilny.

Рачить, *v. n.* о чёмъ, старать сія, pilнe koto czego ходитъ.

Рачина, -и, *f. dim.* *Ecol. sl.* skrzyżецка, pudełko.

Рачкеть, -а, *m.* *Typogr.* рамка в деклу в прасіе друкарскіе]. [зowanіа]

Рачуль, -я, *m.* węgiłk do rу-

Рачперъ, -а, *m.* rozsz, ruszt, kratka kuchenna żelazna.

Рачпиль, -я, *m.* rączpila, skrobaczka.

Рачпина, -и, *f. n.* *(equivalus aquatilis)*, аніот морскі, губа.

Рачтра в. Рачтра.

Ращёне, -я, *n.* wyrastanie, hodowanie.

Рвань, -я, *n.* darcie, гwanie.

Рвануть, *v. a. semel.* rozdrzeć, rozgrywać, zerwać.

Рвань, -я, *f.* cybant, wyrwant.

Рвать, *v. a.* 1. drzeć, rozdzielать, гwać, rozgrywać; рвать у корѣ что взъ руць, wyrываць кому со з рак; рвать за волосъ, drzeć, гwać за włosy; рвать збыи, гwać, wyrываць зёбу; 2. зwracać, зыгаць, womitować; егѣ рвать зёлчыю, (on) womituje zolcia; 3. гwać, бѣл справлять; -ся, *v. r.* гwać сія, rozgrywać сія, згrywać сія; старать сія, usilować сія; дрэчущь сія, trapić сія.

Рвёне, -я, *n.* 1. gorliwość, окръжность; 2. *Ecol. sl.* swarliwość, kiótlіwość. [womitowanie]

Рвѣть, -и, *f.* womit, wymiot,

Рвотина, -и, *f.* womit, blwociny, plwocina.

Рвотный, -ая, -ое, *adj.* wymiotowy, wymiotny; рвотный порошокъ, прозакъ на womitu;

рвѣть, -а, *m.* в. Жёлга.

Рвляный, -ая, -ое, *adj.* zrzayı, dojrzały, szeryony.

Рвляне, -я, *n.* szerywienie.

Рвлять, *v. n.*, -ся, *v. r.* szerywienie.

Рвляция, -и, *f.* skutek wstępczny, reakcyа. [нмѣ]

Рвлять, *v. n.* *Myślacъ* (krás-

Рвёнокъ, -чка, *m.* dziecię, грудной ребёнокъ, niemowlętko.

Рвёничекъ, -чка, *m.* dzieciątко.

Рвённый, -ая, -ое, *adj.* żebrowaty, duże żebra маюący.

Рвёриться, *v. r.* skrzywiać сія на bok, podajmować boki, nadymac сія.

Рвёрь, -я, *n.* 1. żebro; 2. brzęg (na pieniądzach, na talerzach); kant. [browy; kantowy]

Рвёровый, -ая, -ое, *adj.* żebrowый, в. Лёсенка (2).

Рвёята, -и, *m. pl.* dzieci.

Рвёятишки, -шекъ, *a. c. pl.* dzieci.

Рвёчески, *adv.* dziecinnie, po dziecinny.

Рвёческий, -ая, -ое, *adj.* dziecinny.

Рвёчество, -а, *n.* dziecinstwo. [prostępować]

Рвёчаться, *v. r.* dziecinnie

Рвёчий, в. Рвёческий.

Рвёшный, -ая, -ое, *adj.* garbarowy.

Рвёнхъ, в. Рвёндхъ.

Рвёнь, -я, *m.* *Bot. (rheum glabarbarum)*, garbar; рвёнь Сибірскій, черенный, (*rheum rhaponiticum*), garpontyka.

Рвёрьберный, Рвёрьберный, в. Отржательный. [ка (2)]

Рвёрь, -а, *m.*, в. Подпис-

Рвёрь, -а, *m.* obducent.

Рвёжскій, -ая, -ое, *adj.* do spisu ludności podany.

Рвёжонный, -ая, -ое, *adj.* rewizyjny.

Рвёжля, -и, *f.* rewizya, przegląd, przejrzenie; spis ludności.

Рвёжованіе, -я, *n.* rewidowanie, rewizowanie, przejrzenie.

Рвёжовать, *v. a.* rewidować, rewizować, przeglądać, przejrzać, sprawdzać; -ся, *v. p.* być rewidowanym, rewizowanym, etc.

Рвёжовка, в. Рвёжля.

Рвёжоръ, -а, *m.* rewizor.

Рвёжскій, в. Рвёжскій.

Рвёжматъ, -а, *m. Med.* reumatyzm. [reumatyczny]

Рвёжматскій, -ая, -ое, *adj.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Рвёжматъ, -а, *m.* reumatyczny, zawistny.

Регистратура, —, *f.* registratura, kancelarya sądowa.

Регляментъ, —а, *m.* reglamin, przepis.

Реглясь, —а, *m.* в. Кожна (бобы), [ność].

Регулярность, —и, *f.* regular.
Регулярный, —ая, —ое, *adj.* regularny.

Регуляторъ, —а, *m.* Mech. regulator.

Редакторскій, —ая, —ое, *adj.* [redaktorski].

Редакторъ, —а, *m.* redaktor, wydawca.

Редакція, —и, *f.* redakcja; редакторъ, —а, *m.* redaktor, okop.

Редька, —и, *f.* dim. listwa.

Резакъ, —а, *m.* ślęcz na jestroty.

Резисебръ, —а, *m.* Theat. rzęda, zawiadowca teatralny.

Резеда, —ы, *f.* Bot. (reseda), rozedra; резеда желтая, резеда красная, в. Дърва.

Резедовый, —ая, —ое, *adj.* rezedowy, odwodowy.

Резервный, —ая, —ое, *adj.* rezewny.

Резервъ, —а, *m.* rezerwa, oddział wojsko odwodowe.

Резидентъ, —а, *m.* rezident.

Резиденція, —и, *f.* rezidencya.

Резина, —ы, *f.* (Resina elastica; gutta elastica), gumalastyka, kanczug.

Резинка, в. Резина.

Резиновый, в. Резинный.

Резинастикъ, —а, *m.* в. Резина.

Резиновая, gumalastykowy.

Резиновый, —ая, —ое, *adj.* gumowy.

Резонансъ, —а, *m.* rezonans, odgłos.

Результатъ, —а, *m.* rezultat, trość, skutek, wypadek.

Рей, —я, *m.* reja, drag żaglowy.

Рейдъ, —а, *m.* miejsce do stania na kotwicy.

Рейка, —и, *f.* listwa.

Рейнвейнъ, *m.* & Ройнское вино, в. wino Reńskie.

Рейсфедеръ, —а, *m.* rejsfeder, pióro gwasownicze. [żolnierz].

Рейтаръ, —а, *m.* rajtar, jeździec, szarawary, srodnie do jazdy.

Реквизиціонный, —ая, —ое, *adj.* rekwizycyjny.

Реквизиція, —и, *f.* rekwizycja, urzędowe nazad żądanie, wymaganie. [rendarz].

† Реконструкция, —а, *m.* referencja, —а, *n.* nazwisko, przezwisko.

Реконструирование, —я, *n.* Mit. rekonstruowanie, dochodzenie, śledzenie (położenia jakiego).

Реконструировать, в. a. Mit. rekonstruować, dochodzić, śledzić (np. położenie jakie).

Реконструкция, —и, *f.* Mit. rekonstruowanie.

Рекомендатель, —я, *m.* polecał, zalecający, rekomendujący.

Рекомендательный, —ая, —ое, *adj.* rekomendacyjny, polecający, zalecający, zaufanie wzbudzający; рекомендательное письмо, list rekomendacyjny.

Рекомендация, —и, *f.* rekomendacja, polecenie, zalesenie.

Рекомендовать, —я, *n.* rekomendowanie, zalesanie, polecenie.

Рекомендовать, в. a. rekomendować, polecać, zalecać; —ся, *a*) в. r. rekomendować się, polecać się; *β*) в. p. być rekomendowanym, polecanym, zalesanym.

Рекрутскій, —ая, —ое, *adj.* rekrucki; рекрутскій наборъ, зачисленіе до војска, rekrutowanie.

Рекрутчина, —ы, *f.* czas zaśluzi do војска, czas rekrutowany.

Рекрутъ, —а, *m.* rekrut. [nia].

Ректорскій, —ая, —ое, *adj.* rektorski. [stopień rektora].

Ректорство, —а, *n.* rektorstwo, Ректоръ, —а, *m.* rektor.

Рели, —ей, *f.* pl. 1. в. Качели; 2. в. Періла.

Религіозность, —я, *f.* religijność, pobożność.

Религіозный, —ая, —ое, *adj.* religijny, pobożny. [nie, wiara].

Религія, —и, *f.* religia, wyznanie; Рель, (Gen. рли, Instr. релью, pl. Nom. рли), *f.* łańka zalana.

Рельефный, —ая, —ое, *adj.* wypukły, wyniosły, wzniosły; рельефная работа, wypukła robota.

Рельефъ, —а, *m.* wypukłość, wypukła robota.

Реляція, —и, *f.* relacja, doniesienie.

Ремезинный & Ремезовый, —ая, —ое, *adj.* H. я. remiszowy, remiszowy.

Ремезъ, —а, *m.* H. п. (parus pendulinus), remisł, remisł, sikorka Wolyńska; хвостатый ремезъ, в. Долгохвостык. [mienny].

Ремезный, —ая, —ое, *adj.* rezewny, —мя, *m.* ziemię.

Ремезникъ, —а, *m.* ziemniak, gumarz.

Ремесленникъ, —а, *m.* rzemieślnik. [ślniczka].

Ремесленница, —и, *f.* rzemieślniczka, trudniące się rzemiosłem.

Ремесленническій, —ая, —ое, *adj.* rzemieślniczy, rzemieślniczy.

Ремесленничество, —а, *n.* rzemieślnictwo, trudnienie się rzemiosłem.

Ремесленничій, —ья, —ье, *adj.* rzemieślniczy, rzemieślniczy.

Ремесленность, —я, *f.* rzemieślniczenstwo. [rzemieślniczy].

Ремесло, —а, *n.* rzemiosło.

† Ремесловникъ, Ремесловникъ, в. Ремесловникъ.

† Ремесство, в. Ремесло.

Ремесникъ, —шка, *m.* dim. rzemieślnik, rzemieślnik.

Ремизить, в. a. wpędzić kogo

w platkę; —ся, в. r. wpaść w platkę.

Ремизъ, —а, *m.* remisł, plaska. Ремизецкий, —а, *m.* Bot. (loganthus), rzemiennik.

Ремонтъ, —а, *m.* remonta, zakup; odnowa toni dla jazdy.

Ремондъ, —а, *m.* remons в kartach, zżuczenie niewłaściwe.

Ремондой, —я, —ое, *adj.* winny; ремондой фуксуць, ocet winny; ремондой побрежь, sklep winny; winna piwnica.

Ремское, —аго, *s. n.* 1. wino Reńskie; 2. por. wino.

Ремь, в. Реть.

Ремьскі, —пейскі, *m.* 1. dim. koleczko u ostrogi; 2. в. Ремеі (1. 2).

Ремеі, —я, *m.* 1. wstążka od kapelusza lub od warkocza; 2. Archi. ulubie zrobione w kształt listel, kwiatów lub owoców; 3. szyszka nasenna łopianu; 4. в. Лапухъ.

Ремейниковый, —ая, —ое, *adj.* łopianowy; ремейниковый корень, корzeń łopianowy.

Ремейный, —ая, *m.* 1. Bot. (armonia), rzep, rzepik; 2. в. Лапухъ.

Ремейничий, в. Лапухъ.

Ремейный, —ая, —ое, *adj.* łopianowy.

Репертуаръ, —а, *m.* repertorium, zapas sztuk dramatycznych w jakim teatrze. [tytot].

Репериторъ, —а, *m.* (kor)repetitor.

Репетиція, —и, *f.* repetycja, powtórzenie, powtarzanie; proba; (w zegarku) repetycja, bicie godzin; часъ съ репетиціямъ, zegarek z repetycjami.

Репетиционный, —ая, —ое, *adj.* repetycyjny, powtarzający.

Репина, —и, *f.* в. Чинарь.

Репіе, —я, *n.* Eccl. pl., в. Репейный. [ночигурт].

Репіекъ, Репіеиъ, в. Печб-Реподель, —а, *m.* H. п. (mottacilla rubescens), piaska szewronogardk. [порт...]

Репортоный, Репорть, в. Ра-Репейский, —ая, —ое, *adj.* мажający szyszki nasenne łopianu.

Репаша, —а, *m.* в. Печбоничий.

Рескриптъ, —а, *m.* reskrypt.

Ресница, —и, *f.* Resnicza, —и, *f.* dim. gęza, gęzy oczu.

Ресничный, —ая, —ое, *adj.* gęzny, od gęzy ocznej; ресничій верхъ, pow. oczny.

Республіка, —и, *f.* gęzoprolita. [publikant].

Республиканецъ, —ница, *m.* ре-Республиканка, —и, *f.* republikanka.

Республиканскій, —ая, —ое, *adj.* republikański, republikanski.

Ресурса, —ы, *f.* res(s)ory, sprzęt.

Ресурсы, —и, *f.* (s)orowy, sprzęt.

Ресурсный, —ая, —ое, *adj.* Рестораторъ, —а, *m.* 1. re-

staurator, poprawiacz, odnowiciel; 2. traktor, oberzysta.

Ресторация, -я, *f.* odnowienie, poprawienie, restaurowanie, restauracja, odnowa, poprawa; traktiernia, oberża.

Ретивость, -и, *f.* gorliwość, zapalczywość, żarliwość, poręczliwość, porędlivość, żwawość.

Ретивый, -ая, -ое, *adj.* gorliwy, zapalczawy, poręczowy, porędlivy, żwawy.

Ретирáда, -ы, *f.* Milit. returada, retyrada, odwrót, odwód, odstęp.

Ретирáдный, -ая, -ое, *adj.* returadny, rejteradny, od returady, odwrótowy, odstępowy.

Ретироваться, *v. r.* Milit. returować rejterować, ofesać się, odstępować. [wac, starać się.

Рети́нса, *v. r.* Eccl. sl. usito. Реторга, -ы, *f.* Chem. retorta, bania zakrzywiona, [naczenie chemiczne do przeprowadzania spirytusów]. [wał, okop.

Ретранше́мент, -а, *m.* Fortif. Реть, -и, *f.* Eccl. sl. spór, swar, zwada, kłótnia.

Рефлекто́р, -а, *m.* Opt. рефлектор. [жéние (лугéи)].

Рефлекция, -и, *f.*, *v.* Отра. Реформация, -и, *f.* reformaacja, odnowienie z poprawą, poprawa.

Рефра́ктор, -а, *m.* Astr. & Opt. refraktor.

Рефра́кция, -и, *f.* refrakcja, odbijanie promieni; *v.* Предомы́слие (лучéи). [круктук.

Рецензент, -а, *m.* recensent. Рецензирование, -я, *n.* krytykowanie, rozpatrywanie jakiego dzieła.

Рецензировать, *v. a.* krytykować, rozpatrywać jakie dzieło; -ся, *v. p.* być krytykowanym.

Рецензия, -и, *f.* recenzja, krytyka, krytykowanie, sąd o jakimś dziele.

Рецепту́ра, -ы, *f.* Pharm. część medycyny traktująca o przepisaniu recept. [tyozady się recept.

Рецепту́рный, -ая, -ое, *adj.* Рецэ́пты, -а, *m.* recepta, przepis lekarstwa, przepis lekarski.

Реципиент, -а, *m.* Chem. recipient, resipient, odbieralnik, naczenie odbierające płyn z drugich. [raz, słowo.

Реци́те, -я, *n.* wyrażenie, wyś. Реци́тник, -а, *m.* słownik. Реци́тный, -ая, -ое, *adj.* wy-mowny; wyrażny, dobitny.

Речитатив, -а, *m.* Mus. recytatyo.

↑ Речникъ, -а, *m.* słownik. Речи́на, Речи́ть, Речи́тьча, Речи́то, *etc.*, *v.* Рѣш....

Рещи, *v. a. perf.* Eccl. sl. mówić, powiadać; -ся, *v. p.* być rzeczonym, powiedzianym.

Рѣя, -я, *f.* Mar. reja, drag masztowy, żaglowy.

Ржа, -я, *f.* 1. rdza (na meta-

lach); 2. rdza, śnieć, zaraza na zboże. [bagnisko, trzęsawisko.

↑ Ржа́вецъ, -вца, *m.* barno. Ржа́вина, -ы, *f.* 1. rdza (na metalach); 2. *v.* Ржа́вецъ.

Ржа́вистый, -ая, -ое, *adj.* rdzawy, rdzawy.

Ржа́вить, *v. a.* rdza pokrywać. Ржа́вость, -и, *f.* rdza, zarzewialość.

Ржа́вчина, -ы, *f.* rdza. Ржа́вный, -ая, -ое, *adj.* zarzewialy.

Ржа́вѣть, *v. n.* rdzawieć, rdzewieć, rdza się pokrywać. Ржа́ние, -я, *n.* rżanie.

Ржа́нка, -и, *f.* Н. n. (*charadrius haticula*), ładowiec (ptak).

Ржа́ной, (-я́й), -а́я, -о́е, *adj.* żynny; ржа́ной хлѣбъ, chléb żynny.

Ржа́ть, *v. n.* rżać, rżec. ↑ Ржи́ще, -а, *n.* rżysko.

Рига, -и, *f.* suszarnia, susznia. Ридерсы, -овъ, *m. pl.* Mar. sztuka drzewa łącząca dolne części statku z górnymi.

Риза, -и, *f.* 1. ornat, ubiór kapłański kościelny; 2. Eccl. sl. ubiór, odzież, szata, suknia; 3. *v.* Okлáдь (3). [(ubiór kościelny).

Ризи́цы, -ѣ, *f. pl.* dalmatyka. Ризи́н, -онок, *f. pl.* chrześniak, koszulka chrześna.

Ризи́ца, -и, *f.* zakrystya. Ризи́чарь, -я, *m.* Eccl. zakrystyan.

Ризи́чий, -аго, *v. m.* zakrystyan. [towy.

Ри́занный, -ая, -ое, *adj.* ornat. Ри́зохрани́льни́ца, -а, *n.*, *v.* Ри́зница.

Ри́зоохрани́тель, -я, *m.* Eccl. szatny, przełożony nad odzież, zakrystyan.

Риза, -ѣ, *f. pl.*, *v.* Риза. Ри́зомѣтный, -ая, -ое, *adj.* (o kuli *uderzającej i znoui odskakującej*): odbitkowy, odskakujący; ризомѣтныи выстрѣды, *v.* Ри́зомѣты (Artill.).

Ри́зомѣты, -а, *m.* kaczka, karga, odskok kamyka piaskiego od powierzonei wody; Artill. odskok, odbitek, odbit kuli armatniej; strzelać ризомѣтami, strzelać na odbitek.

Ри́нуть, -ся, *v. semelf.*, *v. sub.* Рѣ́зъ, -ся, [вѣтъ].

Риску́ть, *v. semelf.*, *v.* Риско. Рисковать, Риску́ть, *v. n.* чѣвъ, odważać się, odważyć się na co, ryzykować, stawiać na los szczęścia.

Рисковóй, (-я́й), -а́я, -о́е, *adj.* ryzykowny, hazardowny.

Риско́, -а, *m.* los, ryzyko, hazard; 5. риско́ благородное дѣло, kto nie hazarduje, ten nie ma; kto hazarduje ten ma; kto dobrze pocznie, połowę ma wygranej. [rysunkom.

Рисовáльни́й, -ая, -ое, *adj.* Рисовáльни́къ, -а, *m.* rysownik.

Рисовáльница, -ы, *f.* rysownia.

Рисовáние, -я, *n.* rysowanie.

Рисовáть, *v. a.* rysować; -ся, *v. r.* przybierać kształtną postać, odbyć się; 2) *v. p.* być rysowanym.

Рисовка, -и, *f.* rysowanie.

Рисовый, -ая, -ое, *adj.* rysowy.

Рисáльни́ца, -а, *n.* gonitwa, zawód, miejsce zawodnicze, miejsce, plac wyścigów. [scigi.

Рисáльни́е, -я, *n.* gonitwa, wyścig.

Рисáльни́къ, -я, *n.* goniec, biegnący w zawodzie na koniach.

Рисáльни́ный, -ая, -ое, *adj.* gonitwowy, wyścigowy.

Рисáсть, *v. n.* я. pędzić, biegać, pędok. [odgry.

Рису́нокъ, -нка, *m.* rysunek. Рису́ночекъ, -чка, *m.* dím. rysunek.

Рисъ, -а, *m.* (oryza), ryż.

Ритина, -и, *f.* Eccl. sl. miro, żywica wonna.

Риторика, -и, *f.* retoryka.

Риторический, -ая, -ое, *adj.* retorycki, retorski.

Риторія, *v.* Риторика.

Риторскій, -ая, -ое, *adj.* retorski.

Риторствовать, *v. n.* być retorem, oratorem, mówcą.

Риторъ, -а, *m.* retor, orator, mówca. [g].

Рифитъ, *v. a.* Mar. zniżać ża-Рифъ, -а, *m.* rafa, skała w morzu, skała pod woda.

Ри́она, -и, *f.* gum.

Ри́оначъ, -а, *m.* gumiec, gumoria, pioryum, gumokleta.

Ри́онийскій, -ая, -ое, *adj.* rymiozyczny.

Ри́онование, -я, *n.* gumowanie.

Ри́оновать, *v. n.* gumować, kleić wierzg.

Ри́оноплётъ, Ри́онотворець, Ри́онотвѣчь, *v.* Ри́оначъ.

Ри́онъ, -а, *m.* Mus. Poes. rym. Ри́оновокъ, Ри́оновочка, *v.* Ребен....

Робкóй, -ая, -ое, *adj.* bojaźliwy, tworzliwy, tohórzliwy, nieśmiały, lęklivy.

Робко́сть, Робко́сть, -и, *f.* bojaźliwość, tworzliwość, tohórzliwość, nieśmiałość, lęklivość.

Робле́ние, -я, *n.* leknie się, bojaź, tohórze. [lekać się.

Робѣть, *v. n.* tohórzyc, bac się.

Робя, *gen.* робаты, *pl.* робата, (pop.), *v.* Ребѣнокъ.

Робѣнокъ, Робѣнокъ, *v.* Иржа. Ровѣни́къ, -а, *m.* Eccl. sl. studnia.

Ровѣ́нникъ, -а, *m.* rówiennik.

Ровѣ́сница, -ы, *f.* rówiennica.

Ровѣ́сничество, -а, *n.* rówiennictwo, równość wieku.

Ровѣ́сный, -ая, -ое, *adj.* równego wieku.

Ровѣ́къ, -а, *m.* dím. rówiek.

Ровѣ́стый, -ая, -ое, *adj.* rowisty, pełny rowów.

Ровище, -а, *n. Eccl. sl.* rów wielki.

Ровинна, *v. Равнина.*

Ровинна, -ый, *f. pl.* równo grube.

Ровно, *adv.* równo.

Ровность, -я, *f. równość.*

Ровный, -ая, -ое, *adj.* równy, gładki. [wiennica.]

Ровня, -и, *s. e. rówienki, rów-*

Ровь, -а, *m. rów; Eccl. sl. dół.*

Рогастник, -а, *m. Bot. (Hypocistis), kreciszek.*

Рогастный, -ая, -ое, *adj.* rogasty, wielkorogi.

† Рогатенник, -а, *m. uzbrowny włócznie.* [(суковатый).]

Рогатинь, *v. Булавастикъ*

† Рогатина, -и, *f. rohatyna, włócznie;* (†), owszer, gatunek strzelby. [tynka, mała włócznie.]

Рогатника, -и, *f. dim. roha-*

Рогатка, -и, *f. l. rogatka, pl. rogatki;* 2. kuna z kolecami; 3. *Bot. H. я., v. Колышка, Труборогъ.* [над rogatkami.]

Рогаточникъ, -а, *m. dozorca Rogatny, -ая, -ое, adj. rogaty, rogi mający; roгатый грибок, v. Булавастикъ (суковатый).*

Рогатъ, *v. я. rogaciec, rogów dostawać.*

Рогачъ, -а, *m. l. H. я. (Lucania cervina), jelonek (owad); 2. ргов, v. Ухватъ.*

Роговикъ, -а, *m. l. grzebieniogowy; 2. Bot. (cerastium), rogowica, rogowe ziele.*

Роговой, (-ый), -ан, -бе, *adj. rogowy; rоговой грёбень, grzebien rogowy; rоговая мýзка, мýзка rогова, мýзка на rогожа, -и, *f. rогожа. [gach.**

Рогожка, -и, *f. dim. rогожка.*

Рогожникъ, -а, *m. rogoznik, co robi lub sprzedaje rогоze.*

Рогожный, -ая, -ое, *adj. rogowy.*

† Рогозина, -и, *f. rогожа.*

Рогозь, -а, *m. Bot. (typha), rakki, озурлак; rогозь, sitowie.*

Роголистникъ, Роголистъ, -а, *m. Bot. (ceratophyllum), rogatek.*

Рогоносецъ, -ца, *m. fig. rogi noszący, rогонозъ, noszrog.*

Рогоносъ, -а, *m. H. я. (battus), rогасъ, губа; v. Спикорбъ. [(ceratoscarpa), rогоноца.]*

Роголѣдникъ, -а, *m. Bot. Рогохвость, -а, m. H. я. (procerus), osa leśna.*

Рогулина, -и, *f. Рогулинка, Рогулька, -и, *f. dim. l. kzuwulac, dziewo kzuwe; 2. kzuwizna, kzuwość. [линь (водяной).**

Рогульки, -лекъ, *f. pl., v. Чирогульки плывуций, v. Чирогуль (водяной).*

Рогуля, *v. Рогулина (1).*

Рогъ, -а, *m. róg; пороховой рогъ, róg do prochu, porochowniczka; оловный рогъ, róg jeleni; оловный рогъ, róg jeleni; рогъ мѣдиный, róg obfitości; §. сорнуть въ барный рогъ, do muzyki,*

jamu kogo wpędzić; nastraszyc kogo; стереть, сломить рогъ, sбить кому-либо roga, *zetrzec rogi; zbić, stracić komu rogi, porużyć czyją dumę.

Роденька, -и, *f. pokrewieństwo drogie; droidy krewni.*

Родильный докъ, *v. Родильня.*

Родильница, -и, *f. położnica.*

Родильня, -и, *f. położnica, dom gdzie położnice pológ odbywają, instytut położniczy.*

† Родимецъ, -ица, *m. l. konwulsye podczas przerywania się zębów u dzieci; 2. krewny, pokrewny.*

Родимчикъ, *v. Родимецъ (1).*

Родимый, -ая, -ое, *adj. rodzimy, odczuły; родимый край, родимая страна, kraj rodzinny; родимое пятно, blizna, znamię od urodzenia.*

Родина, -и, *f. ojczyzna, miejsce urodzenia czyjego; тоска по родинѣ, tęsknota do domu, domarad.*

Родника, -и, *f. dim. l. bliźzenka; 2. v. Родина.*

Родины, -ъ, *f. pl. pológ, leżenie po zrodzeniu.*

Родитель, -я, *m. rodzic, rodziciel, ojciec; родители, pl. rodzice; ojciec i matka.*

Родительница, -и, *f. rodzicielka, matka.*

Родительный, *Eccl. sl., v. Родительский; родительный надѣжъ, Gramm. (genitivus), dopełniacz, drugi przypadek.*

Родительский, -ая, -ое, *adj. rodzicielski; it. v. Субота (родительская).*

[Раждъ, -ся.] Родить, -ся, *v. perf., v. wyb.*

† Родичъ, -а, *m. krewniak, krewny, pokrewny.*

Родниковый, -ая, -ое, *adj. zdrojowy, źródlany; родниковая вода, woda zdrojowa.*

Родникъ, -а, *m. zdroj, źródló.*

Родничекъ, -ка, *m. dim. zdrojok, źródełko.*

Родной, (-ый), -ая, -бе, *adj. spokrewniony; krewny, pokrewny; родные, pl. rodzony (brat, siostra); родной языкъ, język ojczysty. [споры, дузы.]*

Родный, -ая, -ое, *adj. rodu, Родный, v. Родной.*

Родня, -и, *f. l. comm. krewny, krewna; онъ, она мнѣ родня, on, ona jest mi krewny, krewna; 2. collect. pokrewieństwo, rodzina, krewni, powinowaci; у него больша́я родня, on ma wielką rodzinę.*

Родовитый, -ая, -ое, *adj. znamienitego rodu, znakomity.*

Родовой, (-ый), -ая, -бе, *adj. rodowy, familijny, do rodu, do rodziny należący.*

Родовспомогательный, -ая, -ое, *adj. akuszerski, położniczy; родовспомогательное заведение, dom położniczy, instytut polo-*

żniczy; родовспомогательное заведение, szpital położnicza.

Родовой, *v. Родовой.*

Родонаследственный, -ая, -ое, *adj. dziedziczny; родонаследственное умение, dziedzina.*

Родоначальникъ, -а, *m. rodopaszcznik, założyciel rodu, plemiennik; створца, stwórcy.*

Родословецъ, створца, *v. Родословная; Родословная; Родословный. [genealogia.]*

Родословіе, -я, *n. rodopismo, Родословная, -ой, s. f., v. sub: Родословный.*

Родословный, -ая, -ое, *adj. genealogiczny; родословная, -ой, s. f. & Родословная книга, таблица, księga genealogiczna, rodowód; родословные люди, ludzie znakomitego rodu, szlachta.*

Родословъ, -а, *m. genealog, rodopis, rodowód. [różowa.]*

Родостава, -и, *f. Eccl. sl. woda Rodstvennikъ, -а, m. krewny, powinowaty. [prowinowata.]*

Родственница, -и, *f. krewna, Родственный, -ая, -ое, adj. krewny, powinowaty, do krewnego, powinowatego należący.*

Родствѣ, -а, *n. pokrewieństwo; духовное родствѣ, kumowstwo; быть съ кѣмъ-либо въ родствѣ, być z kim pokrewieństwem.*

Родъ, -а, *m.ród, urodzenie, plemię, pokolenie; Eccl. sl. pokrewieństwo, rodzina, krewni; H. я. & ° rodzaj; gatunek; postać; Rhet. ogólnik; Gramm. (genus), rodzaj; родъ мужской, męzowski i średniy, rodzaj męzki, żeński i nijaki; онъ происходитъ отъ знатнаго рода, онъ pochodzi z znakomitego rodu; сколько ему отъ-роду лѣтъ? jak on stary? мужского рода, rodzaju męzkiego; бѣлаго рода, (generis communitatis), obojdo rodu; родъ жизни, rodzaj życia; it. v. Урожай.*

Роды, -овъ, *m. pl. pológ, zleżenie. [zrótenec.]*

Родянка, -и, *f. Bot. (rhodiola).*

Роевикъ, -а, *m. l. v. Ровка; 2. Bot., v. Рамѣточникъ.*

Рѣвка, Рѣвина, -и, *f. kosz z brzozywej skóry (kory) na zbieranie rogów, kosz rogowy.*

Рѣжа, -и, *f. l. twarz, plara; v. Хара; it. v. Захватъ (въ рѣжу); 2. Med. róża, (choroba); 3. Bot., v. Проскурнякъ (рѣзовой); дикая, лѣсная рѣжа, v. Проскурнякъ (лѣсной); мартышка рѣжа, v. Губарка.*

Рѣзать, -ся, *v. Raźdzać, -ся.*

Рождене, -я, *n. l. urodzenie; 2. rożdenie, powiciec; 3. Eccl. sl. ród, rodzaj.*

Рождественный, -ая, -ое, *adj. do Bożego Narodzenia należący, godowy.*

Рождественский, -ая, -ое, *adj. do Bożego Narodzenia należący.*

Рождество, -а, *n. narodzenie;*

Росонбный, Росоточивый, -ая, -ое, *adj.* *Ecccl. sl.* gosopobny.
Росписка, *v.* Расписка.
Роспись, -и, *f.* spis, rejestr, katalog; inwentarz.
Роспóла, Роспóль, -а, *m.* *v.* Raspláa.

Роспуски, -овъ, *m. pl.* rozpuszki, gatunek nizkich sań.
† Роспускъ, -а, *m.* rozpuszczenie, wyruszenie.
† Роспусъ, -а, *m.* rozwód.
Роспухолъ, -и, *f.* wielka narzmiálosć.

Россомаха, -и, *f.* *H. n.* (*muszeta gula*), gosomak.
Россомащій, Россомащій, -ья, -ье, *adj.* gosomazy, od gosomaka.

Ростеръ, -а, *m.* *v.* Ráshetva (2).
Рості, Роститъ, *v.* Rastva, Rastít.

Роститъ, *v. a.* rościć, pielęgnować, robić zeby co rosło, kiełkować, wyrastać; -ся, *v. r.* rościć się; (*o kurach:*) gdać, rozkosić; [*chwiański.*]

Росткыиъ, -ас, -ое, *adj.* li-Rostovnyy, -á, *m.* lihwiarz.
Ростовщица, -и, *f.* li-ohwiarzka. [*lihwiański.*]

Ростовщій, -ья, -ье, *adj.*
Ростовой, (-ій), -áа, -бе, *adj.* lihwowy, od lihwu.

Ростокъ, -ткá, *m.* kielek u ziarna. [*piestro.*]

Росторбана, -и, *f.* *v.* Ostrorobtrb, *v.* Dubrovnyy (skorospályy). [*cent;* lihwá.

Ростъ, -а, *m.* 1. wzrost; 2. про-Ростыа, -и, *f.* mech dębowy.
Росхель, Рóсхиль, -и, *f.* nieco rjanyu. [*rosiczka.*]

Росыа, -и, *f.* Bot. (*drosera*).
Рота, -и, *f.* kompanja, oddział żołnierzy. [*nie;* przysięga.
Ротá, -á, *f.* *Ecccl. sl.* przysięга.
Ротáнь, -а, *m.* Bot. (*calamus*), trzcina pógowa.

Ротикъ, -а, *m.* *dim.* usteczka.
Ротитель, -а, *m.* *Ecccl. sl.* lubiacy kład się.

Ротитса, *v. r.* *Ecccl. sl.* przysięгаć się, przeklinać się, zaklinać się. [*wielkie, ryak.*]

Ротитса, -а, *m.* *augm.* уста
Ротимстрскій, -ас, -ое, *adj.* rotmistrzowski.

Ротимстрство, -а, *n.* rotmistrzowstwo, godność rotmistrza.
Ротимстрша, -и, *f.* żona rotmistrza.

Ротимстръ, -а, *m.* rotmistrz.
† Рóтникъ, -а, *m.* *v.* Ротитель.
† Рóтній, -ас, -ое, *adj.* компанциу. [*устну.*]

Ротový, -ас, -ое, *adj.* gęбny.
Ротозій, -я, *m.* gar', gamuša.
Ротозійка, -и, *f.* gamuša.

Ротозійничать, *v. a.* garić się, gawronić, rozdzwiewać gęбе.
Ротозійство, -а, *n.* gariwátość. [*чаты.*]

Ротозійъ, *v.* Ротозійчанинъ.

Ротозія, -и, *v. f. & a. c.* *v.* Ротозій, Ротозійка. [*steczka.*]

Ротокъ, -ткá, *m.* *dim.* gęбка, u-Рототыа, *v.* Подмаренныкъ.
Ротъ, -а, *m.* gęба, уста; въ ротъ ничегó не идзе; *u.* *v.* Захаты, Разынуть (ротъ).

Рóхла, -и, *v. c.* leniek, leniuch, gnuśnik, prótniak; leniwa, gnuśna.
† Рóченіе, -я, *n.* przysięгanie się, zaklinanie się.

Рóштейнъ, -а, *m.* rubryka.
Рóща, -и, *f.* gaj, заросіе.
Рóщеніе, -я, *n.* wyruszczenie kielka, wyrastanie.

Рощёный, -ая, -ое, *adj.* мажачу кielek wyruszcзону.
† Рощёль, *v.* Сквородньикъ.

† Рта, *v.* Лыта.
Ртáченіе, -я, *n.* upog.
Ртáчтыса, *v. r.* upierać się.

Ртáчливый, -ас, -ое, *adj.* uparty. [*гęба.*]

Ртѣце, -а, *m.* *augm.* wielka Ртóвыи, -ас, -ое, *adj.* gęбny.
Ртúты, *v. a.* żywćm srebrem powlekać, pobielać.

Ртúтній, -ас, -ое, *adj.* з жыwego srebra, z merkuryusza; merkuryalny.

Ртутъ, -и, *f.* żyве srebro; merkuryusz; тѣс; усащєнная ртутъ, *v.* Каломель.

Ртученіе, -я, *n.* pokrywanie, powlekanie żywćm srebrem.
Рубáка, -и, *m.* rębacz, zawadyak. [*hebel cielski.*]

Рубáнокъ, -нъ, *m.* *dim.* малы Рубáнь, -а, *m.* hebel cielski.

Рубáха, -и, *f.* koszula.
Рубáчъ, *v.* Рубáка.
Рубáшенка, -и, *f.* koszulisko.

Рубáшечка, -и, *f.* *dim.* koszulka.
Рубáшечный, -ая, -ое, *adj.* koszulowy. [*szulisko.*]

Рубáшница, -и, *f.* *augm.* ко-Рубáшка, -и, *f.* *dim.* koszula, koszulka; (*fig.*) *v.* Остáтъя (въ рубáшкѣ); Шустытъ (въ оубáшкѣ); §. овод рубáшка ближе къ тѣлу, wiasna koszula bliźsza ciátu. [*ukrajinczyk.*]

† Рубѣжничъ, -а, *m.* granicznik, Рубѣжный, -ая, -ое, *adj.* graniczny, ukrajinny.

Рубѣжь, -а, *m.* granica.
Рубѣць, -бѣá, *m.* karb; obrabek; bliźna, szram, kresa; (*reticulum*), czer, drugi żółądek u zwierząt przeїwajacych. [*binowy.*]

Рубінный, -ая, -ое, *adj.* ru-Рубиновый, -ая, -ое, *adj.* rubiновый.

Рубишь, -а, *m.* Miner. rubin.
Рубитъ, *v. a.* rąbać, ciáć; siekać; *Мин.* rąbać, ciáć (mięciem, palaszem); дождь рубитъ, deszcz leje, pada.

Рубище, -а, *n.* łachmany.
Рубка, -и, *f.* rąb, zrab, rąbanie.
Рубевикъ, -а, *m.* rubel srebrny.

Рублёвый, -ас, -ое, *adj.* rublowy; wartości rubla.

Рублѣніе, -я, *n.* rąbanie, siekanie.

† Рублѣнникъ, -а, *m.* cięsla.
Рубликъ, -а, *m.* *dim.* rubielek.
Рубль, -я, *m.* rubel (moneta); §. *v.* rub: Шáпка.

Рубрика, -и, *f.* *v.* Вáнь.
Рублевáтый, -ая, -ое, *adj.* peten bliźn, szwów.

Рубцá, -бъ, *m.* *pl.* flaki.
Рубчатый, -ая, -ое, *adj.* łobkowany, karbowany.

Рубчикъ, -а, *m.* *dim.* mała bliźna; *v.* Рубѣць.
† Рубъ, -а, *m.* *v.* Рубище.

† Рұга, -и, *f.* 1. odzień piócienna; 2. obrok; piaca duchowna od paraian w pienádzach *u*бъ збожу dawana.

Рубáніе, -я, *n.* łajanie; łzenie, szkalowanie.

Ругатель, -я, *m.* szyderska, urągач; szkaliciel, szkalownik, łzyciel.

Ругательный, -ая, -ое, *adj.* szyderski, urągлыу, szyдлыу; зельзыу, обелзыу.

Ругательство, -а, *n.* szyderstwo, urągлыwość; зельзыwość, обелзыwość; łajanie.

Рубáтъ, *v. a.* łajać, szkalować, łzyć; -ся, *v. r.* szyдзіć з kogo, urагаć się; łzyć się; łajać się.

Рудá, -á, *f.* 1. ruda, kru-szcz; żельзана рудá, ruda żельзна; свищбоя рудá, ruda otowiana; 2. krew'. [*сіе.*]

Руденѣтъ, *v. a.* mineralizować Рудникъ, -а, *m.* kopalnia.

Рудничный, -ая, -ое, *adj.* od kopalni. [*rudny, od rudy.*]

Рудой, (-ій), -áа, -бе, *adj.* Рудожѣтый, -ая, -ое, *adj.* rudojóbity. [*kopalny.*]

Рудокóпный, -ая, -ое, *adj.* Рудокóпный, -и, *f.* kopalnia.
Рудокóпщикъ, Рудокóпъ, -а, *m.* góbnik.

Рудокóпъ, *v.* Рудокóпня.
Рудомѣтка, -и, *f.* puściokrewka.
Рудомѣтый, -ая, -ое, *adj.* do krwi puszczenia siązacy; рудошѣтыя рожекъ, баñки.

Рудомѣтъ, *v.* Кровопускатель.
Рудонобный, -ая, -ое, *adj.* rudziasty, krużozыsty; рудонобныя гóры, rudne góry; -слóвѣ, -я, *n.* metallurgia, nauka o metallach, o rudach, o górnictwie; -слóвныи, -ая, -ое, *adj.* metallurgiczny; -слóвъ, -а, *m.* metallurg, umiejetny kolo metallu i ich dobywania; -творѣніе, -я, *n.* mineralizacya; -творитъ, *v. a.* mineralizować.

Руданитъ, *v. a.* krwiá broczыć.
Рудяный, -ая, -ое, *adj.* krwiawy, krawnyy, skrawiony.

Ружейный, -а, *m.* rusznikarz, puszkarz, platnerz.

Ружейный, -ая, -ое, *adj.* ruszniczny, ślutowy, karabinowy, od broni, do broni nalezacy; ружейный замкъ, zamek od broni;

я. *Escl. sl.* 1. rzecz ręka zrobiona; 2. balwan, posąg rogański; Рукотворенный, -ая, -ое, *adj. Escl. sl.* ręka zrobiona; рукотворенная, -ый, *pl. subst.* balwanu, posągi rogańskie; -цвѣтъ, *v. Левкой* (золотоцвѣтный); -ѣтіе, -я, *n. Escl. sl.* 1. imanie, chwytanie ręka; 2. спор, спорек; -ѣтка, -и, *f. rękowość, ręczka u szego; -ѣтъ, -и, f. Escl. sl.* 1. спор, спорек; 2. *v. Рукотѣтка.*

Рулевой, (-ый), -ая, -ое, *adj. stęrowy, rudlowy; рулевой, -ого, a. m. sternik.*

Рульба, -и, *f. Mus. kurant.*
Руль, -я, *m. rudel, stér.*

Рулный, -ая, -ое, *adj. w rolkę, w trąbkę zwiniony; рулный табакъ, tytuń w rolkach.*

Рүла, -и, *f. rola, rolka, zwitek tytuniu. [Igropek busolii.]*

Рүмбъ, -а, *m. Mar. jedna z 32*
Рүмцель, -я, *m. Mar. drag stѣру.*

Рүмъ, -а, *m. rum, wyskok z soku trzciny cukrowej, destylowanу. [gare], żmijowiec Włoski.*

Рүмяна, -и, *f. Bot. (echium vul-)*
Рүмянение, -я, *n. rumienienie, różowanie.*

Рүмянецъ, -ица, *m. rumieniec, rumianosc twarzy; лѣгкій рүмянецъ, rumieniec przezwajający się po twarzy.*

Рүмянить, *v. a. rumienić, rumianow czynić, szewienić, różować; -ся, v. r. różować się.*

Рүмянка, *v. Рүмяна.*

Рүмяность, -и, *f. rumianosc, szewnowosc twarzy.*

Рүмянство, -а, *n. Escl. sl. rumiana, święta cera twarzy.*

Рүмянецъ, -а, *n. okrągłe cyskowу, kołko cyskowe.*

Рүмяны, -ѣ, *f. pl. róż; бабы рүмяны, v. Рүмяна.*

Рүмяный, -ая, -ое, *adj. rumianowy, szewnowy; рүмяный шдеки, polczki rumiane; рүмяная травѣ, v. Рүмяна.*

Рүмянить, *v. n. rumienić, rumienić się, rumianow się stac.*

Рүндѣкъ, -ѣ, *m., Рүндучекъ, -чка, m. dim. miejsce wznoście; wypuszczenie ze stopniami. [tról.]*

Рүндъ, -а, *m. Müit. ront, pr.*
Рүндистый, -ая, -ое, *adj. kometu, obwoju; gęsty.*

Рүнный, -ая, -ое, *adj. runowy, weiniany; stadami pluwający (o rybach); рүнный ходъ рѣбѣ, stadny ciąg ryb.*

Рүно, -ѣ, *n. 1. runo, skóra z welna; welna owcza; золотѣ рүно, złote runo; брѣнь золотого рүна, ордер золотого runa; 2. ciąg, stad, stadno ryb jednego rodzaju, jakimi są (w prz. ślodzi); рѣба ходить рүнами, гуду ciągна stadami; 3. - горбуху, wiązka grochu z łodygami.*

Рүнобснныи, -ая, -ое, *adj.*

runośny, poszący runo, owcza welno.

Рүны, -ѣ, *f. pl. pismo Buniczne, pismo dawnych narodów.*

Рүнышко овѣчье, *v. Вѣтровница.*

Рүпѣзъ, -а, *m. narzędzie do przebijania skał, kamieni.*

Рүпоръ, -а, *m. trąba głosowa.*

Рүсѣкъ, -а, *m. siwy zajac.*

Рүсѣлка, -и, *f. nimfa, Najada, Dryada, Russika.*

Рүсѣльная недѣля, *f. tydzień przed Zielonemi świątkami.*

Рүсѣчий, -ья, -ье, *adj. od siwego zajaca.*

Рүсло, -а, *n. łoże, koryto; рѣдо рѣкъ, koryto, łoże rzeki.*

Рүсубородный, -ая, -ое, *adj. mający rudą brodę, rudobrody.*

Рүсуботный, -ая, -ое, *adj. rusowaty, nieso rady. [rudy.]*

Рүсый, -ая, -ое, *adj. rusy.*

Рүсуть, *v. n. 1. stawić się rudym, rusowaleć; 2. ruścić, ruszeniem zostawać.*

Рүта, -и, *f. Bot. (ruta), ruta; лүговѣя рүта, (thalictrum flavum), рүтка зółта, utyliz, wrzodowiec; стѣнная, камениая рүта, (asplenium ruta muraria), ruta skalna, zapokoca; лүговѣя рүта, *v. Дымчана (аптечная); лѣснаѣ, Сирійская рүта, v. Спѣлтникъ.**

Рүтный, -ая, -ое, *adj. ruciany, od ruty ziela.*

Рүхлость, -и, *f. kruchość.*

Рүхлый, -ая, -ое, *adj. kruchy.*

Рүхлякъ, *v. n. kruszać.*

Рүхлядой, -аго, *a. m. mający dozór nad sprzętami, ruchomościami klasztorneimi.*

Рүхлядный, -аго, *a. f. do towaru futrzanego należący.*

Рүхлядь, -и, *f. 1. ruchomości, sprzęty; 2. miękка рүхлядь, futra, towar futrzany.*

Рүхляковый, -ая, -ое, *adj. margielowy.*

Рүхлякъ, -а, *m. Miner. margiel.*

Рүхнуть, *v. n., Рүхнуться, v. r. perf. runąć się, obalić się, oberwać się; потолокъ рүхнулся, sufit, pułap oberwał się.*

† Рүчай, *v. Рүчей.*

Рүчаніе, -я, *n. rękojmia.*

Рүчатѣль, -я, *m. ręczyciel, poręczyciel.*

Рүчатѣльница, -и, *f. ręczycielka, poręczycielka. [ręcazu.]*

Рүчатѣльный, -ая, -ое, *adj. Рүчатѣльство, -а, n. rękojmia, zaręczenie, kaucya.*

Рүчатѣться, *v. r. ręczyć, zaręczyć, dać rękojmie, zaręczenie.*

† Рүчевина, -и, *f. bagno, miejsce bagniste. [Рүчевинный.]*

Рүчевой, (-ый), -ѣя, -ѣе, *v. Рүчекъ, -чѣйка, Рүчекчекъ, -чка, m. dim. strumyk, rzeczka.*

Рүчей, -чѣя, *m. strumień.*

Рүчейникъ, -а, *m. Bot. (fontinalis), mech rzeczny. [mienlowy.]*

Рүчейный, -ая, -ое, *adj. stru-*

Рүчийца, -и, *f. augm. ręczyisko, wielka ręka.*

Рүчка, -и, *f. 1. dim. ręczka; 2. ręczka, ucho u naczyńa jakiego.*

Рүчникъ, -а, *m. ręcznik.*

† Рүчница, -и, *f. rucznicza, rucznicza, gatunek ręcznej strzelby, muszket, pułhak.*

Рүчной, (-ый), -ѣя, -ѣе, *adj. 1. ręczny, do ręki należący; рүчная баба, szłaga, tłuk brukarski; и; ручной закладъ (двѣжимоствѣ), zastaw ręczny; 2. oswojony, ugła-*

† Рүчна, -и, *f. garść. [skany.]*

† Рүчь, -и, *f. zastaw ręczny.*

† Рүчевина, *v. Рүчевина.*

Рүчѣстный, -ая, -ое, *adj. strumienisty. [strumieniami.]*

Рүчѣться, *v. r. iść się, płynąć*

Рүчатѣ, *v. a. por. krajać, rznąć.*

Рүченіе, -я, *n. zburzenie, rozwalenie. [nieszczęciel.]*

Рүшитѣль, -я, *m. burzyciel, Рүшитѣльница, -и, f. burzycielka, nieszczęcielka.*

Рүшить, *v. a. rozwalać, nieszczęzić; бурzyć, nieszczęzić, tworzyć, naruzać wrokojność; -ся, 1) v. r. być rozwalanym, burzonym; 2) v. r. rozwalać się, obalać się, nieszczęzić się, бурzyć się; * прзгьуwać się, згьуwać się; между ними рүшилась дружба, między nimi zerwała się przyjaźń.*

Рүцы, (dawniejsze nazwisko глоски Россыжкѣй;) *P.*

Рүба, -и, *f. guba; мѣлкая рүба, v. Мелюзга; летучая рүба Н. n. (exocoelus evolans), latawiec, guba; лүная рүба, *v. Злѣтнѣкъ (лүнный); бѣжная рүба, v. Желѣзница; 3. ni рүба, ni мѣсо, ni губа, ni мѣшо; ni pachnie, ni śmierdzi; ni to, ni owak.**

Рүбакъ, -ѣ, *m. gubak; 3. рыбакъ рүбакъ виднѣя наладскѣ, або рүбакъ виднѣя далѣко въ плѣсѣ виднѣя, jaki kto sam jest, z takim rad przestawa, swój do swego lgnie, równy równemu rad.*

Рүбарскій, -ая, -ое, *adj. губакі, do губака należący.*

Рүбарство, *v. Рүболѣство.*

Рүбаръ, -я, *m. Escl. sl. губак.*

Рүбацкій, -ая, -ое, *adj., Рыбацкій, -ья, -ье, adj. губакі, губитві.*

Рүбачка, -и, *f. губачка.*

Рүбенный, -ая, -ое, *adj. губі; рүбенная кость, губіе оści.*

Рүбина, -и, *f. 1. губа; 2. орчык; рүбины, pl. орчыки.*

Рүбистый, -ая, -ое, *adj. губны, wiele ryb маajú.*

Рүбича, -и, *f. dim. губка.*

Рүвица, -и, *f. augm. губіско, wielка губа.*

Рүбий, -ья, -ье, *adj. губі; рүбий клѣй, губі клѣй; рүбья травѣ, рүбья смертъ, v. Рубодловѣ травѣ.*

Рүбка, -и, *f. dim. губка, губечка; золотѣя рүбка, v. Чѣбакъ (золотѣй).*

Рыбникъ, -а, *m.* губиаръ, со губами handluje.

Рыбный, -ая, -ое, *adj.* 1. rybny; рыбный рядъ, губные jatki; рыбный столъ, рыбное къманье & рыбное, -аго, *s. n.* губные jedzenie.

Рыбо-ловный, -ая, -ое, *adj.* rybolowny, rybaski; рыболовная сѣть, сѣтъ на губу; -ловство, -а, *n.* rybolowstwo; -ловъ, -а, *m.* 1. rybolow, rybak; 2. *H. n.* v. Чайка; -ловъ-трава, *Bot.* (piscidia), smorzewka; -описание, -а, *n.* v. Иктиологія; -пронишленникъ, -а, *m.* handlujący rybami, rybak; -промѣшленность, -и, *f.* handel rybami, rybactwo; -рыдъ, -а, *m.* rybojad, żywiający się rybami; -ядѣние, -а, *n.* jedzenie ryb.

Рыбаніе, -а, *n.* czkanie, odbijanie żołądka.

Рыгать, *v. n.* czkać, odbijać się, mieć głosno odbijanie żołądka; -ся, *v. r. impera.* odbija się po jedzeniu.

Рыгуть, *v. n.*, -ся, *v. r. se-mel.* czkać, mieć głosno od-bijanie żołądka.

Рыгота, -и, *f.* czkawka, odbijanie się żołądka.

Рыданіе, -а, *n.* szlochanie, plakanie, szlochy, płacz, lament.

Рыдательный, -ая, -ое, *adj.* *Eecl. st.* płaczliwy, żalowany, lamentujący. [plakać, lamentować.]

Рыдѣть, *v. n.* szlochać, rzewnie рыдѣть, -а, *m.* rydwan, gą-tunek powozu starożyтнего.

Рыжакъ, -ѣ, *m.* 1. wlosy lisowate mający; 2. zwierzę z lisowatemi włosami; koń lisowaty, bułanu.

Рыжебородый, -ая, -ое, *adj.* szeregoborodny, rubrodny, lisowaty. [lisowatość.]

Рыжеватость, -и, *f.* rudawość.

Рыжеватый, -ая, -ое, *adj.* rudawy, lisowaty. [sów.]

Рыжеть, -и, *f.* rudobіе (włosy); рыжековецъ, -ница, -нько, -ньо, *adj.* zupełnie rudy, lisowaty.

Рыжечалый, -ая, -ое, *adj.* (o koniach): rudzawy, jasnocisawy; рыжечалая лошадь, rudzawy, jasnocisawy koń.

Рыжикъ, -а, *m.* (agaricus deliciosus), gudz (bedka).

Рыжикъ-трава, *v.* Рызъха.

Рыжичекъ, -чка, *m.* *dim.* гудзек.

Рыжіи, -ая, -ое, *adj.* rudy, rusy, lisowaty; рыжая лошадь, koń lisowaty, булану.

Рыжокъ, -жѣ, *m.* czknieienie, odbicie się głosno.

Рыжить, *v. n.* stawać się rudym, lisowatym, lisieć.

Рызъ, -и, *f.* Рызѣць, -вѣць, *m.* *st. pl.* рызан, рызціи, *v.* Вѣрша.

Рызаніе, -а, *n.* ryczenie.

Рызать, *v. n.* ryczeć.

Рылейный, -ая, -ое, *adj.* kob-zowy. [na kobzie.]

Рылейщикъ, -а, *m.* grający Ryлейщица, -и, *f.* grająca na kobzie. [rydlik, iorpatka.]

Рыло, -льда, *m.* *Eecl. st.*

Рыло, -а, *n.* guj, mord, ryk.

Рыльникъ, *v.* Львиноустъ.

Рыльце, -а, *n.* 1. *dim.* ryjek, mordka, ryzczek; 2. dziobek, nosek (u nasunia); 3. *Bot.* львиное рыльце, *v.* Одуванчикъ.

Рыль, -бѣ, *f. pl.* lira; шрѣтъ на рыльцѣ, граць на lirze.

Рыльятый, -ая, -ое, *adj.* guj-kowaty, rykawy.

Рыль, -а, *m.* kółko żelазне do przylączuwania lin; ажорный рыль, kółko do przewleczenia kierszaka.

Рында, 1. *s. f.* uderzenie w dzwon okrętowy na obiad; 2. *s. m.* giermek. [targowisko.]

Рынокъ, -нка, *m.* rynek, targ.

Рыночный, -ая, -ое, *adj.* ry-nkowy, targowy, targowiskowy.

Рынуться, *v. r.* runąć, zwałić się, rzucić się, buchnąć.

Рысѣкъ, -ѣ, *m.* klusak.

Рысѣчекъ, -чекъ, *m.* *dim.* klu-sak mały. [młody ryś.]

Рысѣнокъ, -нка, *m.* ryśiатко.

Рысистый, -ая, -ое, *adj.* do-brze klusujący.

Рысіи, -ья, -ье, *adj.* ryśi; *fig.* ryсье зрѣние, bystry wzrok; *it.* ryсьіе бѣгъ, kłus.

Рысканіе, -а, *n.* 1. włóczenie się, wałезаніе się; 2. kłusowanie.

Рыскать, *v. n.* 1. włóczyć się, wałезаć się; 2. kłusować, kłusac.

Рыскуть, -а, *m.* włóczyć; *it.* *v.* Непосѣдъ. [cząca się.]

Рыскутья, -и, *f.* kobieta włó-рыскутьи, -ья, -ье, *adj.* (o rasach *młodych*): прѣдко бiega-jący. [dki bieg.]

Рыскъ, -а, *m.* (w *młodo.*) прѣ-рысцѣ, -ѣ, *f.* *dim.* klusak.

Рысь, -и, *f.* 1. klus; 2. *H. n.* (lynx), guś (zwierzę).

Рытвина, -и, *f.* wyrwa, brózda od deszczowej wody.

Рытле, -а, *n.* rycie, kopanie.

Рыть, *v. a.* ryć, kopac; prze-wracać, przetrząсać; -ся, *a) v. r.* grzebac (jak np. kura); *б) v. p.* być rутym, kopanym, kopac się.

Рылхитъ, *v. a.* pulchnym robić.

Рыловатый, -ая, -ое, *adj.* nieco pulchny.

Рылхость, -и, *f.* pulchność.

Рылхлый, -ая, -ое, *adj.* pulchny.

Рылхть, *v. n.* pulchnieć.

Рыдарски, *adv.* po rycarsku.

Рыдарскій, -ая, -ое, *adj.* rycarski.

Рыдарство, -а, *n.* rycarsstwo.

Рыдаръ, -а, *m.* rycerz.

Рызангъ, -ѣ, *m.* drag do дзвиганя, дзвиганя, lewar.

Рызангъ, -жѣ, *m.* *dim.* дра-жекъ do дзвиганя, lewarek.

Рызанный, -ая, -ое, *adj.* lewa-gowy; *сfr.* Рыцѣгъ. [Рызать.]

Рызаніе, Рызать, *v.* Рызаніе, Рызаность, -и, *f.* porędlivość, zaręczyność.

Рызный, -ая, -ое *lj.* porędlivy, zaręczynowy, *s. n.* *сfr.*

Рызенькій, -ая, -ое, *adj.* do-лучъ rzadki, nieczęsty. [wka.]

Рызенка, -и, *f.* *dim.* rzodkiewki.

Рызенький, -ая, -ое, *adj.* rzodkiewkiowy, rzodkwianny; рызенный сокъ, sok rzodkwianny. [gęstość.]

Рызанѣ, -ѣ, *f.* rzadkość, nie-Рызать, *v. a.* rzodzić, rzadzić, rozrzodzić, rzadkim czynić.

Рызкій, -ая, -ое, *adj.* rzadki, nieczęsty; rzadki, nieczęsty, nie-rospolity.

Рызко, *adv.* rzadko, nieczęsto; рызко, да иѣт-ко, *с.* не часто, але добре.

Рызковатый, -ая, -ое, *adj.* rzadkawy, nieco rzadki.

Рызковольскій, -ая, -ое, *adj.* rzadkowolowy, mający rzadkie, nie-gęste włosy.

Рызкость, -и, *f.* rzadkość, nie-gęstość; rzadkość, nieczęstość, nierozpolicność; rzecz rzadka.

Рызнина, -и, *f.* liść rzadkiej płótno.

Рызнинный, -ая, -ое, *adj.* z rzadkiego płótna zrobiony.

Рызъ, *v.* Рызнина.

Рызъка, -и, *f.* *Bot.* (raphanus), rzodkiew'.

Рызковникъ, -а, *m.*, Рыз-ковня, -и, *f.* liść rzodkwianny, nacъ od rzodkwi. [rzodkiew'.]

Рызчица, -и, *f.* augm. wielka Рыздніе, -а, *n.* rzędzenie.

Рыздѣть, *v. n.* rzadzić, rze-dzić, rzędzić, rzadkim się sta-wać.

Рызга, -и, *f.* wór od slana.

Рызжа, -и, *f.* sieć z szeregokie-mi okami. [сfr. Рызкій.]

Рызже, *adv.* compar. rzadzій;

Рызжи, -ей, *f. pl.* rodzaj traw pod mosty wielkie.

Рызжикъ, -а, *m.*, *v.* Рызъха.

Рызъха, -и, *f.*, *v.* Крессъ (сѣяльникъ).

Рызъка, -и, *m.* 1. rznać, sieć lubiący; 2. zawadyjak, blijak, rzebac.

Рызѣкъ, -ѣ, *m.* 1. rzezакъ, stru-gacz, olіnik; 2. krój (u pluga).

Рызанецъ, -нца, *m.*, *v.* Лукъ (рызанецъ).

Рызальничъ, -а, *m.* 1. kraj-czy; 2. patroszyciel, со ryby pa-troszy. [janie.]

Рызаніе, -а, *n.* rznięcie, kra-Рызанъ, -и, *f.* pieniżекъ да-wany najmniejszej Rosyjski.

Рызать, *v. a.* 1. rznać, krajać; 2. rzezac, zarzynac, zabijać; 3. рызать на каміни, на мѣдѣ, рзнасъ, wyrzynać на kamieniu, na miedzi; у менѣ рызеть въ животѣ, mam rznięcie w brzuchu; — *fig.* овъ пряду рызеть, śmiało mówić

рядная, -ой, або рядная запись, (т), ариа глещу розаговочу.
 † Рядовичъ, -а, т. (т), 1. про-
 сту зловілек; 2. розляма, розе-
 зляма, розгравна, рофедник; 3.
 Сидѣлецъ.

Рядовой, -аго, *s. m.* żołnierz
 prosty.

Рядкомъ, Рядомъ, *adv.* гег-
 Рядчикъ, -а, т. ten co uma-
 вия, godzi, godziciel.

Рядъ, -а, т. 1. rząd, szereg;
 2. jatkі; 3. (†), urządzenie; roz-
 porządzenie, ustanowienie; 4. (†),
 umowa, ugoda, kontrakt.

Ряженіе, -я, п. 1. najwom-
 nie, gonzenie; 2. ubieranie, stroje-
 nienie.

Ряженный, -ая, -ое, *part. p.*
 1. najety, ugodzony, umówiony;
 2. ubrany, ustrojony; сѣженный и
 ряженный, kawaler losem на мѣта
 przeznaczony.

Ряпуха, Ряпушка, -я, *f. H. n.*
 (samo paragonia), mrzana, (ryba).

Ряса, -ы, *f.* 1. szata, sukienka
 księża; 2. Bot., *v.* Червица
 (bobrowa). [księża].

Рясенка, -я, *f. dim.* sukienka
 Ряса, *v.* Рясенка & Ряса (2).

Ряса, -я, *f. Eccl. st.* 1. przedla
 u sukni kobiecej; 2. *v.* Ресниця.

Ряха, -я, *f.* lubiąca stroje.

Ряхну́тьсѧ, *v. t. perf.* zwagyo-
 wać, oszaleć.

C.

Свадьба, Свадь, *v.* Свадьба.
 Свадьба, -а, т. piug o dwóch
 kołach.

Свабелька, -я, *f. dim.* szabelka.

Свабелникъ, -а, т. Bot. (*iris*),
 kosaciec. [belny, od szabli].

Свабелный, -ая, -ое, *adj.* sza-
 бельный.

Свабна, -ы, *f.* Свабный
 обыкновенный, *v.* Можжевель-
 никъ (Kazáncij).

Саблица, -я, *f. augm.* szablisko.

Сабля, -я, *f.* 1. szabla; 2. *H.*
 п., *v.* Чехоня; 3. (Bot.), *v.*
 Мѣчница (3).

Саблянка, *v.* Мечъ-рыба.

Сабурный, Сабуровый, -ая,
 -ое, *adj.* aloesowy.

Сабуръ, -а, т. Bot. (*aloe*), aloes.

Савку́нъ, -а, т., *v.* Раводька.

Саванъ, -а, т. koszula śmier-
 telna, szczebel, gielo.

Савань, -а, т. zastępy; Гос-
 по́дъ Савань, Госпо́дъ Богъ Са-
 вань, Pan Zastępow, Bóg Zastę-
 pow. [doróznikъ].

Савасціана, -ы, *f.*, *v.* При-
 сѣва, -я, *f. H. n.* (*anas hi-
 emis*), kaczka zimówka.

Савраско, -а, т. кобъ маści
 jasnogniadęj w zólitá wradającęj.

Саврасый, -ая, -ое, *adj.* (o
 koniach) maści jasnogniadęj w
 zólitá wradającęj; swarsyas lo-
 wadъ, *v.* Савраско.

Сага, -я, *f.* 1. tradycja; *v.*
 Skazanie; 2. *v.* Саго.

Саго, *s. indecl.* sago.

Саговый, -ая, -ое, *adj.* z sa-
 го, od sago; саговое дѣрево, са-
 говая пальма, *v.* Саго.

Саговое дѣрево, *v.* Саго.

Саданей, -я, т., *v.* Тябра.

Саднѣъ, -а, т. *dim.* sadek,
 sadeczek, ogródek, ogródeczek.

Садитель, -я, т. sadziciel.

Садить, *v. a.* sadzić; -ся, *v. t.*
 siadać, siadać, usiąść, sieść; са-
 диться за работу, sieść do roboty;
 зѣнць садится на зѣдны ноги,
 zając siada на śledne nogi; 2. o-
 siadać; 3. (o *kaniach*;) kurczyć się,
 zbiegać się, zbiegnąć się,
 zstępować się, zsiadać się, stawać
 się wazęzъ; *v.* Садѣтьсѧ.

Садиче, -а, п. *augm.* sadzisko,
 ogrodzisko.

Садка, -я, *f.* 1. sadzenie ro-
 ślin; 2. zastąpienie się, zbiegnię-
 nie się (*np.* sukna); 3. Chem. o-
 sad, opadnienie.

Садный, -ая, -ое, *adj.* (o su-
 knie, etc.) kurczący się, zbiega-
 ющий się, zstępowujący się.

Садовый, -ая, -ое, *adj.* са-
 довый, sadzawiczny; садовая
 рыба, ryba sadzowa, sadzawiczna,
 z sadu. [ścierać skórę].

Саднить, *v. a.* sednić, osedniać.

Садно, -а, п. sadno, sedno,
 odsewienie, starcie skóry, od-
 parzenia, *v.* Ocisk.

Садоніе, -я, п. *coll. Eccl. st.*
 ogrodowia, warzywo, jarzyna.

Садонникъ, -а, т. sadownik,
 ogrodnik.

Садонница, -я, *f.* 1. żona sa-
 downika, ogrodnika; 2. ogrodnica.

Садонничать, *v. n.* sadowni-
 ctwem, ogrodnictwem się trudnić.

Садонническій, -ая, -ое, *adj.*
 sadowniczy, ogrodniczy; садон-
 никескій ножъ, nóż ogrodow-
 niczy. [двоническій].

Садонничій, -ья, -ье, *v.* Са-
 довный, *v.* Садовый.

Садовня, -я, *f. prov.* roślin-
 niarstwa, trzeba, ciepłodom, wy-
 kżewnia.

Садоводецъ, -дца, т. zajmu-
 jący się ogrodnictwem.

Садоводственный, -ая, -ое,
adj. sadowniczy, ogrodniczy;
 садоводственное искусство, sztuka
 ogrodnicza; ogrodnictwo.

Садоводство, -а, п. ogrodnic-
 two. [огrodnik].

Садоводъ, -а, т. sadownik.

Садовый, -ая, -ое, *adj.* sado-
 wy, ogrodowy.

Садобъ, -дѣа, т. 1. sadzawka,
 sadz rybny; 2. sadz na ptastwo,
 ptaszyniec, ptaszarnia.

Садочекъ, -чка, т. *dim.*, *v.*
 Садобъ.

Садъ, -а, т. 1. sad, ogród; 2.
 (†), *v.* Садобъ (1. 2).

Садька, -я, *f. dim.* gatunek
 buleczki.

Саченнѣъ, -а, т. bulecznik,
 co bulki piecze.

Саченница, -ы, *f.* bulecznica,
 co bulki piecze.

Саченный, -ая, -ое, *adj.* bul-
 kowy, buleczny; саченная мука,
 мака на bulki.

Сѣжа, -я, *f.* sadza; Голланд-
 ская сѣжа, sadza holenderska;
 сѣжа сажою; *fig.* szary jak sa-
 dze. [(1. 2)].

Сѣжалка, -я, *f.*, *v.* Садобъ

Сѣжалка, -я, *f.* sadzawica,
 sadz ruchomy na ruby.

Сѣжалный, -ая, -ое, *adj.*
 służący do wsadzenia w piec che-
 bów.

Сѣжалщина, -а, т. wsadzacz.

Сѣжальница, -ы, *f.* wsadzacz-
 zka.

Сѣжаніе, -я, п. wsadzanie ro-
 ślin; wsadzanie chleba w piec;
 wsadzanie ryb do stawu.

Сѣжать, *v. a.* 1. sadzać, posa-
 dzić (кого); сажать хлѣбъ въ
 печь, wsadzać chlѣb do pieca; -
 дѣрѣвья, sadzić drzewiny; - куръ
 на яца, sadzić kury na jaja.

Сѣжѣніе, -я, п. sadzenie, za-
 sadzanie. [sadzona].

Сѣженецъ, -нцѧ, т. cebula
 Sącznio, *v.* Сѣжаніе.

Сѣженный, -ая, -ое, *adj.* są-
 żniowy.

Сѣженный, -ая, -ое, *adj.* wsad-
 dzony. [miara].

Сѣжень, Сѣжень, -я, *f.* sążeń,
 Сѣзаньца, -ы, *f.* mięso karpia.

Сѣзаній, -ья, -ье, *adj.* karpio-
 wy.

Сѣзанъ, -а, т. *H. n.* (*varietas
 cyprini carpinio*), odmiana kar-
 pia, ryba podobna do karpia.

Сѣйка, -я, *f. H. n.* (*antelope*),
 jasnowisiec, gatunek kozy dzikiej.

Сѣйкань, -а, т. Bot. (*daroni-
 cum*), kazi korzeń.

Сѣйкачій, -ья, -ье, *adj.* nale-
 żący do girafy; сѣйкачій корень,
v. Сѣйкачъ.

† Сѣйкачъ, -а, т. sajdak, kol-
 czan на łuk i strzałę.

Сѣйка, -я, *f.* bulka.

Сѣкоць, -а, т. zwierchnia
 szata arcybiskupa.

Саксѣрки, -роць, *f. pl. prov.*
 skóry owce, baranki z długą
 wełną szarą, siwa.

Савъ, -а, *f.* worek siatkowy
 do wujmowania ryb z sadzu.

Салазки, -зоць, *f. pl.* sanki
 małe. [sanezcki małe].

Салазочки, -чекъ, *f. pl. dim.*
 Салазуша, Салазушка, -я, *f.*
H. n. (*cluprea sprattus*), śledź ma-
 ły; serdel. [serdelowy].

Салазушный, -ая, -ое, *adj.*
 Салазандра, -я, *f. H. n.* (*ta-
 certa salamandra*), salamandra.

Салазатъ, -ы, *f.* lemieszka.

Салатникъ, -а, т. salaterka,
 naczynie do salaty.

Салатница, -ы, *f.* salaterka.

Салатный, -ая, -ое, *adj.* salata-cianu, salatowy.

Салать, -а, *m. Bot. (lactuca sativa)*, salata ogrodowa. [jem.]

Саление, -я, *n.* pocieranie lo-
Саленый, -ая, -ое, *adj.* lojony, lojem pocierany, smarowany.

Салить, *v. a.* loić, lojem pocierас, smarowас; -са, *a* v. r. wacіас się lojem; *ß* v. p. być lojonym.

Сало, -а, *n.* lój, sadio.
Саловонова печать, *v.* Купена.

Салопница, -ы, *f.* żebraczka chodząca po domach za jałmużną. [lorowy.]

Салопный, -ая, -ое, *adj.* salopny, -а, *m.* walora.

Салотопный, -ая, -ое, *adj.* lojotopny; салотопный котёл, kocioł do topienia loju.

Салотопня, -и, *f.* lojotopnia.
Салотопъ, -а, *m.* lojotopca, oo lój topi.

Салфетка, -я, *f.* serweta.
Салфеточка, -и, *f. dim.* serwetka. [kant serwet.]

Салфеточникъ, -а, *m.* fabry-
Салфеточный, -ая, -ое, *adj.* serwetny, serwetowy.

Сальникъ, -а, *m.* 1. *Anat.* (omentum), siatka, blonka kiszki pokrywająca; 2. potrawa z wątroby i pińce poślekanych; 3. *Bot.*, v. Жирной стека.

Сальница, -ы, *f.*, v. Сверби-
гъзъ. [lojowy.]

Сальничный, -ая, -ое, *adj.* salnyj, -ая, -ое, *adj.* lojowy, sadowy; сальная свѣча, świeca lojowa; сальная перепонка, v. Сальникъ (*Anat.*); сальная трава, v. Жирной стека; сальный корень, v. Сверби-
гъзъ.

Салютация, -и, *f.*, v. Салютъ, Салютваніе. [towanie.]

Салютваніе, -я, *n.* *Milit.* salu-
Салютовать, *v. a.* *Milit.* salu-
towас.

Салютъ, -а, *m.* *Milit.* saluta-
cya, wystrzał z dział na powitanie lub na uczczenie.

Самбукный, v. Бузинный.
Самбукъ, -а, *m.*, v. Бузина (черная).

Самглавъ лунный, v. Лунá-
рба. [лунгъ.]

Сандрѣгъ, *v. lub:* Санъ (самъ-
Сянець, -ица, *m.* samiec.
Самка, -и, *f.* samka, samica,
† Самоборець, -рца, *v.* Поед-
динщикъ. [nek.]

† Самоборство, -а, *n.* pojedyn-
ство-борствовать, *v. a.* pojedynkowас; -брать, -а, *m.* *Ecll.* sl. brat godzony; -бытность, -и, *f.* samobytność; -бытный, -ая, -ое, *adj.* samobytny; -бытство-
вать, *v. n.* być samobytnym; -варецъ, -рца, *m. dim.* samowarek; -варчикъ, v. Самовá-
рець; -варъ, -а, *m.* samowar; -видецъ, -дца, *m.* świadek (na-
oczny, oczywisty; -видица, -и, *f.* kobieta świadek oczny; -видный, -ая, -ое, *adj.* sam widziany; -властвовање, -я, *n.* samowładanie; -властвовать, *v. n.* samowładас; -властець, -тца, -властитель, -я, *m.* samowładzca; -властительница, -и, *f.* samowładczyni; -властительство, *v.* Samowładstwo; -властіе, -я, *n.* samowładność; -властный, -ая, -ое, *adj.* samowładny; -волие, -я, *n.* samowolność; -вольникъ, -а, *m.* swawolnik, samowolny; -вольница, -и, *f.* samowolna, swawolnica; -вольничать, *v. a.* dzia-
лаć, postępować samowolnie, podług swojej woli; -вольничество, -а, *n.* samowolność, swawolstwo; -вольно, *adv.* samowolnie, swawolnie; zuchwale; -вольный, -ая, -ое, *adj.* samowolny, swawolny; zuchwały; -воество, -а, *n.* 1. samowolność; 2. v. Само-
волие; -вольствовать, *v.* Само-
вольничать; -вольщина, -и, *f.* por. zbiór ludzi rozpustnych; -гласная буква, *v. sub:* Гласный (гласная б.); -двигъ, -а, *m.* samoruch, samobrot; -движ-
ный, -ая, -ое, *adj.* samodzielny; -державецъ, -вца, *v.* Само-
модержецъ; -держаніе, -я, *n.* samowładztwo; -державный, -ая, -ое, *adj.* samowładny; само-
державный государь, *v.* Само-
держецъ; -держецъ, -ица, *m.* samowładzca; -держца, -и, *f.* samowładczyni; -довольный, -ая, -ое, *adj.* przestający na swoim; -довольство, -а, *n.* dowolność, dostatek; -дійственный, -ая, -ое, *adj.* samodzielny, działający sam z siebie; -дійствие, -я, *n.* samodzielność; -дѣльщина, -и, *f.* samodziałka; -законіе, -я, *n.* *Ecll.* sl. samowładztwo; -законный, -ая, -ое, *adj.* samowładny; -званецъ, -ица, *m.* samozwaniec; -званство, -а, *n.* samozwanstwo; -истина, *v.* Аксіома; -личность, -я, *f.* osobistość; -личный, -ая, -ое, *adj.* osobisty; -любная снасть, *v.* Самолюбъ (1); -любъ, -а, *m.* samolówka, larka; -любовь, -а, -любецъ, -бца, *m.* samolub, siebielubiec, egoista; -любивый, -ая, -ое, *adj.* samolubny; -любіе, -я, *n.* samolubstwo, miłość własna; -мнительный, -ая, -ое, *adj.* zarozumiały, uprzeczony o sobie; -мнение, -я, *n.* zdanie o sobie uprzedzone; -надѣянность, -и, *f.* zarozumialość; -надѣянный, -ая, -ое, *adj.* zarozumiały; -нравіе, -я, *n.* charakter właściwy; -нравный, -ая, -ое, *adj.* mający charakter o sobie właściwy; -отверженіе, -я, *n.* zaprzanie się; -отреченіе, -я, *n.* zrzeczenie się czego; -пáль, -а, *m.* samopál,

gatunek dawnej strzelby; -про-
изволѣніе, -я, *n.* dobra wola, własna chęć; -произвольность, -и, *f.* dobrowolność, samowolność; -произвольный, -ая, -ое, *adj.* dobrowolny, samowolny; -прѣлка, -и, *f.* kolowrotek; -рѣдка, -и, *f.* samorodek, plód rodzimy; -рѣдность, -и, *f.* samorodność; -рѣдный, -ая, -ое, *adj.* samorodny; -рѣдокъ, -дна, *m.*, *v.* Саморѣдка; -рѣчно, *adv.* *Ecll.* sl. własnoręcznie; -сáдка, -и, *f.* sól na jeziorach sama się krystalizująca, samosadka; -сáдочный, -ая, -ое, *adj.* samosadny; самосáдочная соль, *v.* Самосáдка; -сохраніе, -я, *n.* osalenie; -стоательность, -и, *f.* udzielność istoty; samobytność; niezawisłość; niezależność; niepodległość; -стоательный, -ая, -ое, *adj.* niezawisły; niezależny; niepodległy; samobytny; udzielny co do istoty; †samostny; †-стрѣль, -а, *m.* samostrzał, łuk z cuglem, kusza.

Самолубство, samolubność, siebielubność, kochanie siebie samego.

Само-судность, -судный, *v.* Само-управство, -управный; -судъ, -а, *m.* samowolne przyswojenie, przyswásczenie sobie prawa jakiego; *il. v.* Само-
управство; -сѣвка, -и, *f.* 1. żyto samo przez się wygatające; 2. machina do siania zboża;

-убийственный, -ая, -ое, *adj.* samobójczy; -убійство, -а, *n.* samobójstwo; -убійца, -и, *v. s.* samobójca (*s. m.*), samobójczyni (*s. f.*); -уверенность, -и, *f.* zarozumialość, ufność w siebie; -уверенный, -ая, -ое, *adj.* ufający w siebie samego; -угодіе, -я, *n.* dogodzenie swoim chuciom; -угодливый, -ая, -ое, *adj.* dogadzający swoim chuciom, żądzom; -угодникъ, -а, *m.* człowiek dogadzający swoim chuciom, żądzom; -угодный, -ая, -ое, *adj.* dogadzający sam sobie; -угодствовать, *v. n.* dogadzać swoim chuciom, żądzom; dogadzać sam sobie; -управно, *adv.* samorzadnie, samowolnie; -управный, -ая, -ое, *adj.* samorzadny, samowolny; -управство, -а, *n.* własna pomoc; samorzadność; -управствовать, *v. n.* samowolnie postępować; -учѣніе, -я, *n.* samouczno, nauczenie się czego bez obcej pomocy; -учитель, -я, *m.* samouk, os sam siebie uczy; -учка, -и, *v. s.* samouk, samouczny (*s. m.*), samouczna (*s. f.*); -хвалка, -и, *f.* samochwałka, samochlubka; -хвалъ, -а, *m.* samochwał, samochwalca, samochwalec, samochlub, samochlubca, samochlubiec, samochlubski; Само-хвальство,

-а, п. *samochwalstwo, samochlubstwo*; Само-хвальноствовать, в. п. *chwalić siebie samego, chełpić się*; -цвѣтный, -ая, -ое, *adj.* (о *kamieniach*): naturalnego koloru, niesfarbowany; -цвѣтъ, в. Пантографъ; † -чиніе, в. Самоуправство, Самозавобніе; † -чинникъ, -а, т. замогзду, замолоту, сам евоі, собіе рая; -чинный, в. Самоуправный, Самовольный; -чинствовать, в. п. сам своімъ быс, собіе панемъ быс; в. Самоуправствовать, Самовольствовать.

Самшитовой, -ая, -ое, *adj.* буксзраноу; самшитовое дерево, в. Самшйтъ. [buxszran.

Самшйтъ, -а, т. *Bot. (buxus)*, Самъ, -а, -б, *pron.* сам, jeden tytko; оні самі не знають, что дѣлаетъ, она сама не вѣе со сзуні; самб собоіу разумѣеа, само презъ сіе розуміе сіе; оны сегодня самъ не свой, он діе сам евоі не јест; самъ-другъ, замотвбт, сам з једнымъ језеце; самъ-шестъ, замозвбст, сам з ріеіа дугіемі, *etc.*

Самый, -ая, -ое, *pron.* сам, istoty; тотъ самый, ten sam; та сама, та sama; въ обмуну средіну, w sam środek; ѣто сама истина, to sama prawda; вотъ сама евоі слова, oto są istotne jego słowa; понасть въ самое сѣрдце, trafić w samo serce; самый (с. *adj.* =) нај-; самый дѣлчий, (*superl.*) najlepszy; самый учебный, najuczenniezy.

Самыйникъ, -а, т. *szlowski* krwisty. [krwisty, krawny.

Самыйническій, -ая, -ое, *adj.*

Сандаленье, -я, п. farbowanie sandalowymъ дрzewem, sandalowymiъ drzazgami.

Сандалитъ, в. а. far ować sandalowymъ дрzewem, sa dalowemiъ drzazgami. [lekka.

Сандаленъ, -дѣла, т. nawa sandalite, -я, п. *Ecd. sl.* sandalitu, (rodzaj obuwia składającego się z samej podszwy).

Сандаль, -а, т. 1. *Bot. (lignum sandalum)*, sandal, drzewo sandalowe; 2. farba z дрzewa sandalowego.

Сандальный, -ая, -ое, *adj.* sandalowy, od sandalu, z sandatu zbroblony; сандальный краска, farba z дрzewa sandalowego.

Сандовъ, -а, т. *prov.* rodzaj boszka. [oknem.

Сандрикъ, -а, т. *guzes* nad † Саны, -ей, *f. pl.* sanie, sanki; †зды, казанье въ саняхъ, jazda, przejazdka saniami, sanpa; †. не въ свой оны не сажье, do czegoś nie, temu daj pokój; nie wtrącaj się w cudze rzeczy.

Саныкель, -я, т. в. *Leńzka* (1).

Санки, -ночь, *f. pl. dim.* sanki.

Санынеъ, -а, т. 1. *rzemieślnik*, który sanie, sanki robi; 2. koń zaprzęzony do sanek.

† Санычій, -аро, т. u dawnychъ Сарбвъ urzędnik nad ziłmowemiъ pojazdami.

Саныный, -ая, -ое, *adj.* sanyowy, sankowy, sanny; саныный путь, droga sanna.

Санытовитъ, -и, *f.* kształtność, okazałość, wspaniałość.

Санытовитый, -ая, -ое, *adj.* kształtny, okazały, wspaniały; znakomity, znamenity, dostojny.

Санытовникъ, -а, т. urzędnik znakomity, dostojnik; magnat.

Санытовный, -ая, -ое, *adj.* znaczący urzędnik lub dostojęstwo mający. [lub.

† Санылюбецъ, -бца, т. само. Санычонъ, -чекъ, *f. dim.* sancezki; *it. v. sub.* Кататься (5).

Санычонный, -ая, -ое, *adj.* sankowy.

Саныъ, -а, т. 1. dostojęstwo, godność; 2. в. Осаыка.

Сана, -ы, *f. 1. Fort.* podkop, kozozok; 2. *H. n.* (*abramis balerica*), bleja, (ryba).

Санажу, *s. indecl.*, в. Обезыана (долгобвстаа).

Санырныый, -ая, -ое, *adj.* saperski, od saperów. [hawerz.

Саныреть, -а, т. *Milit.* saper, Саныривать, в. п. podkopować, przekopywać.

Саныривка, -и, *f.* podkopowywanie, przekopywanie.

Санырѣ, -а, т. бѣт, [skorzniа, *сfr.* chodak]; санырѣ, *pl.* бѣту, [skorznie, *сfr.* chodaki]; *š. v. sub.* Промѣннвать & Osiel.

Санырѣкъ, -жѣ, т. *dim.* бѣсик, [skórzienka, *сfr.* chodaszek]; санырѣ, *pl.* бѣсикі, [skórzienki, *сfr.* chodaszki]; санырѣ, *pl.* жѣнскіе санырѣ, бѣсикі дамскіе, рѣбѣсикі; МАРЫНЫ санырѣ, в. Вашихотѣкъ (МАРЫНЫ).

Санырѣнице, -а, т. *augm.* бѣсико, [skorzniisko, chodaszusko].

Санырѣжкй, -овъ, т. *pl.*, в. *sub.*

Санырѣжкъ, -а, т. szewc.

Санырѣница, -ы, *f.* szewcowa, (szewczka?).

Санырѣничанье, -я, п. szewstwo, szewskie rzemiosło.

Санырѣничать, в. п. szewstwo robić, trudnić się szewstwem, [szewczusć, szewcować?].

Санырѣническій, -ая, -ое, *adj.* szewczy, szewski.

Санырѣничество, -а, п. szewstwo, rzemiosło szewskie.

Санырѣничиха, -и, *f.* szewcowa, żona szewca.

Санырѣничій, -ья, -ье, в. Санырѣническій.

Санырѣжный, -ая, -ое, *adj.* бѣтowy, należący do бѣта; санырѣжний чръчѣкъ, рожѣкъ, owsig, patrzędie do wciągania бѣтѣвъ; санырѣжный рѣдъ, kramy szewskie;

санырѣжный мастеръ, szewc (majster). [-ая, -ое, *adj.* szewkowy.

Санырѣжный, Санырѣжный, Санырѣжный, -а, т. *Miner.* szafir. Саныъ, -а, т. 1. posazina, zolży; 2. в. Сана (1).

Саныъ, Саныъ, в. Сопуъ, Сопуъ. [pka.

Санырѣцъ, -рѣйца, т. *dim.* szopary, -я, т. szopa; санырѣ для дрвѣ, дрвояный, szopa skladowa na drzewo, drwalnia; карѣтный санырѣ, wozownia; пожарный санырѣ, szopa, wozownia na siłkawkі, srguownia; санырѣ санырѣ, szopa ku zachowaniu slana, [na Litwie =] odryna.

Санырѣнный, -ая, -ое, *adj.* szopny, od szopy. [pka, mata szopa.

Санырѣжнѣ, -а, т. *dim.* szopanie, -а, т. *augm.* szopisko, szopzko.

Санырѣна, -ы, *f. Bot.* (lilium), lilia; красная санырѣна, Турѣцкая санырѣна, (lilium martagon), lilia zawojek.

Санырѣчѣ, -ѣ, *f. H. n.* (*gryllus locusta*), szaraczka; большѣя, перелѣтная, (*gr. migratorius*), szaraczka przelotna, wędrowna; тѣна санырѣчѣ, cmura szaraczky.

Санырѣчѣденъ, -дѣда, т. szaraczkojedz.

Санырѣчѣница, -ы, *f.* wieśniaczka, wiośnianka szarafaں pozdża.

Санырѣчѣнный, -ая, -ое, *adj.* szarafanowy, od szarafana.

Санырѣчѣ, -а, т., Санырѣчѣчикъ, -а, т. *dim.* szarafaں, szlafrok, dluga suknia kobieca.

Санырѣчѣнское пушено, я. *Bot.* (*onyza sativa*), żył.

Санырѣчѣкъ, -а, т. trąba stentorejska, tuba akustyczna.

Санырѣчина, -ы, *f.* wieśniaczka, wiośnianka szarafaں pozdża.

Санырѣчѣнный, -ая, -ое, *adj.* szarafanowy, od szarafana.

Санырѣчѣ, -а, т., Санырѣчѣчикъ, -а, т. *dim.* szarafaں, szlafrok, dluga suknia kobieca.

Санырѣчѣнское пушено, я. *Bot.* (*onyza sativa*), żył.

Санырѣчѣкъ, -а, т. trąba stentorejska, tuba akustyczna.

Санырѣчина, -ы, *f.* wieśniaczka, wiośnianka szarafaں pozdża.

Санырѣчѣнный, -ая, -ое, *adj.* szarafanowy, od szarafana.

Санырѣчѣ, -а, т., Санырѣчѣчикъ, -а, т. *dim.* szarafaں, szlafrok, dluga suknia kobieca.

Санырѣчѣнское пушено, я. *Bot.* (*onyza sativa*), żył.

Санырѣчѣкъ, -а, т. trąba stentorejska, tuba akustyczna.

Санырѣчина, -ы, *f.* wieśniaczka, wiośnianka szarafaں pozdża.

Санырѣчѣнный, -ая, -ое, *adj.* szarafanowy, od szarafana.

Санырѣчѣ, -а, т., Санырѣчѣчикъ, -а, т. *dim.* szarafaں, szlafrok, dluga suknia kobieca.

Санырѣчѣнское пушено, я. *Bot.* (*onyza sativa*), żył.

Санырѣчѣкъ, -а, т. trąba stentorejska, tuba akustyczna.

Санырѣчина, -ы, *f.* wieśniaczka, wiośnianka szarafaں pozdża.

Санырѣчѣнный, -ая, -ое, *adj.* szarafanowy, od szarafana.

Санырѣчѣ, -а, т., Санырѣчѣчикъ, -а, т. *dim.* szarafaں, szlafrok, dluga suknia kobieca.

Санырѣчѣнское пушено, я. *Bot.* (*onyza sativa*), żył.

Санырѣчѣкъ, -а, т. trąba stentorejska, tuba akustyczna.

Санырѣчина, -ы, *f.* wieśniaczka, wiośnianka szarafaں pozdża.

Санырѣчѣнный, -ая, -ое, *adj.* szarafanowy, od szarafana.

Санырѣчѣ, -а, т., Санырѣчѣчикъ, -а, т. *dim.* szarafaں, szlafrok, dluga suknia kobieca.

Санырѣчѣнское пушено, я. *Bot.* (*onyza sativa*), żył.

Санырѣчѣкъ, -а, т. trąba stentorejska, tuba akustyczna.

holota, szereda, zgaja; v. Свѣ-
хочъ. [buteo], garog.

Сарычъ, -а, m. H. п. (falco)
Сассариль, Сассарильный,
v. Сарсариль, Сарса-
парильный. [sazafagowu].

Сассафрасовый, -ая, -ое, adj.
Сассафрасъ, -а, m. Bot. (sassa-
fras officinalis), sassafras, (drze-
wo). [duch, djabel, szart, bies].
Сатаиъ, -и, m. szatan, zly
Сатанискій, -ая, -ое, adj.
szatański, djabelski.

Сатанищина, -и, f. szatań-
stwo, djabelstwo, djablizna.
Сатанить, v. n. szatańsko, dja-
belsko postępować.

Сатура, -ы, f. satyra.
Сатурникъ, -а, m. satyryk, sa-
tyropis. [satyryczny].

Сатурйскій, -ая, -ое, adj.
Сатуръ, -а, m. 1. H. п. (ar-
gus), satyr; 2. Bot. satyrъ муж-
жескій, v. Ятрышникъ; 3.
Mythol. Satyr.

Сатрапъ, -а, m. satrapa, wiel-
korządca prowincyi u Persów.

Сатурей, v. Чабуръ.
Саука, v. Савка.

Сафиръ, v. Сафйръ.
Сафйръ, -а, m. 1. kobalto-
kruzь palony; 2. Bot., v. Жел-
тлянка.

Сафрѣ, -и, f., v. Сафйръ (1).
Сафйнный, -ая, -ое, adj. sa-
fajnowy, safajnowy; сафйнный
башмакъ, tzezwik safajnowy.

Сафйновый, v. Сафйнный.
Сафйнь, -а, m. safaj, safajen.

Сахарецъ, -ца, m. dim. cu-
kierek.

Сахарить, v. a. cukrować, cu-
krem rozurwać. [харный].

Сахарникъ, v. Тростяникъ (сѣ-
Сахарникъ-борень, m. Bot.
(sicut siagum), cukrowy kozo-
kek. [cukierniczka].

Сахарница, -ы, f. cukiernica.
Сахарный, -ая, -ое, adj. cu-
krowy.

Сахаровареніе, -я, n. cukro-
warstwo, szuszzenie cukru, ga-
dowanie.

Сахароварительный, -ая, -ое,
adj. do gadowania cukru.

Сахароварный, -ая, -ое, adj.
do cukrowarstwa należący, cu-
krowagany; сахароварный заводъ,
v. Сахароварня.

Сахароварня, -я, f. cukiernia,
gajnerya. [ку].

Сахароваръ, -а, m. gajner cu-
кхару, głowa cukru; свинцовый
сахару, ostan ołowiu.

Сбавить, -ся, v. perf., v. sub:
Сбавлять, -ся.

Сбавка, -и, f. zmniejszenie,
umniejszenie, zniżenie; сбавка съ
цѣны, zniżenie ceny.

Сбавленіе, -я, n. zmniejsze-
nie, zniżenie.

Сбавлять, Сбавить, v. a.
zmniejszać, zmniejszyć, umnie-

żasz, umniejszyć, zniżyć, zniżyć;
сбавлять съ цѣны, zniżyć, zniżyć
сены; -ся, v. p. być zmniejsza-
nym, zmniejszonym, zniżanym,
zniżonym.

Сбавочный, -ая, -ое, adj. u-
mniejszony, zniżony (o cenie);
сбавочные проценты, rabat, ро-
тращеніе, sprut z ceny. [ничать].

Сбедальничать, v. Смѣш-
Сбереганіе, -я, n. zachowy-
wanie, chronienie, ochranianie.

Сберегатель, -я, m. zachow-
wуwasz, chroniciel.

Сберегательный, -ая, -ое, adj.
zachowujący, chroniący, oszczе-
dzający, oszczędny; сберегате-
льная касса, kassa oszczędności.

Сберегать, Сберечь, v. a. za-
chowywać, zachować, chronić,
ochraniać, ochronić, oszczędzać,
oszczędzić; §. сберечь конейку на
чѣрный день, schować grosz [или
pieniądze] na nieszczęśliwy dzień,
na zły czas, na zły godzinę, на
великіи przypadek, на przyszłe o-
patrzenie, на запас; -ся, v. p.
быть zachowywanym, zachowanym,
ochranianym, ochranionym.

Сберезженіе, -я, n. zachowa-
nie, ochronienie, oszczędzenie.

Сберечь, -ся, v. perf., v. sub:
Сберегать, -ся.

Сбивальный, -ая, -ое, adj. do
zbijania używany.

Сбиваніе, -я, n. 1. zbijanie,
strącanie; 2. zniżanie (ceny); 3.
zbijanie (desek); 4. przewracanie;
zwalanie z nóg.

Сбивать, Сбить, v. a. zbijać,
zbić, strącać, strącić, zrzucać,
zrzucić; sprzedać, spędzić; wpu-
dzac, wypędzić, wygnać, wу-
gnac; *сбивать, сбить когѣ-либо,
*odradzać, odradzić komu co,
odwagać, odwrócić kogo od
czego; сбить когѣ & сбить когѣ
съ толку, *zbalamucić, zmieszać,
skonfundować kogo, połamać, po-
mieścić komu koncepty, inasz
zagrac; сбить когѣ съ пути, *zbi-
jac, zbić kogo z drogi, zawlić,
pomieszać kogo; и. v. Совра-
тить (*); сбивать, сбить съ
ногъ, zwalać, zwałić z nóg, prze-
wagać, przewrócić; боляны обй-
да егѣ съ ногъ, choroba go baw-
dzo zniszczyła; сбить пухъ съ
лафѣта, zrzucić działo (armatę)
z lawety, zdemontować działo;

сбить, сбивать неприятеля съ по-
ля, spędzic nieprzyjaciela z sta-
nowiska; otrzymać nad nieprzy-
jacielem górę; сбить когѣ порѣ,
*przutyćć или utućć komu rѣ-
gѣw [или nogi]; ukroćć сзуја
dusę; сбивать цѣну, zniżyć се-
нъ; сбивать съ бѣчки бѣручи,
zbijać z beczki obęsze; -ся, a)
v. r. - съ хорѣя, błądzic, zbła-
dzic, gubić, zgubić drogę; zbła-
dzic z drogi; и. wklacь się, po-

wklacь się, plućć się, poplućć
się, mieścić się, pomieszać się,
zmieszać się; обйтись съ пути,
*zbozczyć z drogi przyzwolić,
zachować się nieprzyzwolice; §)
v. p. być zbijanym, zбитым, strą-
canym, strąconym, etc.

Сбивка, -и, f., v. Сбиваніе.

Сбивчивость, -и, f. zawiloscь,
zawiklanie. [zawily, zawiakany].

Сбивчивый, -ая, -ое, adj.
Сбивраніе, -я, n. zbieranie.

Сбиратель, -я, m. zbieracz,
zbiorca, porbora. [czka].

Сбирательница, -и, f. zbiera-
тельница, Собрать, v. a. zbie-
rac, zebrać; v. Собрать; сби-
рать на столъ, nakrywać (v. perf.
nakryć) do stołu; - со стола,
zbierac, zebrać ze stołu; сбирать
по міру, zebrać, prosić chleba,
prosić jaimuży, zbrozić po pro-
bie, puscić się на zbrany chlebь,
на zbranie; и. v. Собрать-
ся; -ся, a) v. p. być zbieranym,
zebranym; §) v. r. zbierac się,
zebrać się, zgromadzać się, zgro-
madzić się, schodzić się, zебъ się.

Сбитень, Збитень, -тня, m.
naprѣj z wody wrzącej, zaprawio-
nej miodem, pierzmem i korze-
niami.

Сбитеньчикъ, Збитеньчикъ,
-а, m. watzący i przedający naprѣj
Сбитень (qu. e.).

Сбитле, -я, n. zбиcіe, strącenie,
zrzuценie, zwalenie, spędzenie.

Сбйный, -ая, -ое, part. p. zби-
ty, strącony, zrzucony, zwalony,
spędzony. [Сбивать, -ся].

Сбйть, -ся, v. perf., v. sub:
Сближать, Сближать, v. a. zbli-
żać, zbliżyć, przybliżać, przybli-
żyć; -ся, a) v. r. zbliżać się,
zблиżyć się, przybliżać się, przy-
bliżyć się; §) v. p. być zbliżanym,
zблиżonym, przybliżanym, przy-
блиżonym.

Сближеніе, -я, n. zближеніe,
przybliżenie. [Сближать, -ся].

Сблжйть, -ся, v. perf., v. sub:
† Сбой, -я, m. fortel; chyбrosć;
podstęp; wykretъ; зыкана.

Сбйвка, -и, f. zblijanie, zbiele
(np. desek), łazenie, złączenie.

Сбйна, -и, f. v. Выжнень.

Сбористый, -ая, -ое, adj. to-
nisty, faizly, faldowanу.

Сборище, -а, n. zgromadzenie;
gromada, zgaja, tłum; сборище
або мѣсто сборища, miejsce zgro-
madzenia, schadzka.

Сборка, -и, f. 1. zbieranie,
zebranie; 2. faldy.

Сборникъ, -а, m. 1. rodzaj
stroju na głowie u kobiet; 2. wy-
slag, wуріe, pl. wурисы.

Сборный, -ая, -ое, adj. zбо-
rowy, do zboru należący; nazbie-
rowy, zebrawy; сбѣрное мѣсто,
miejsce zgromadzenia, schadzka;

сборный денгъ, pieniądze zebra-
ne, składka; сбѣрный комедькъ,
dzwonek, woreczek kościolny;

jego awatał z bogatą panną; —ся, v. r. awatać się.

Сватовство, —а, n. 1. swactwo, swatanie; 2. v. Своейство.

Свать, —а, m. 1. swat, dziwosiab; 2. powinowaty; ojciec zięcia lub synowy.

Сватьюшка, —и, f., v. Сватья.

Сватья, —и, f. matka zięcia lub synowy; powinowata.

Сваха, —и, f. swacha, swata, która swata, dziwosiabica.

Свахалъть, v. a. perf. por., v. Вахлать.

Сваля, —и, f. pal; быть, вбивать сваи, бить, вбивать pale.

Сведёние, —я, n. 1. sprowadzenie, złączenie, połączenie; 2. złączenie, skroczenie (członeków), kontrakcja; 3. porównanie, sprawdzenie, kombinacja.

Сведный, —ая, —ое, adj. спrowadzony; сведная дѣти, dzieci przyroдне; сведния братья и сестры, bracia i siostry przyroдне.

Сведёние, —я, n. zwielenie, odwiezienie.

Свеаты & Свесть, —ся, v. perf., v. sub: Своятъ, —ся (I).

Свёкла, —ы, f. Bot. (*beta vulgaris*), świkła, burak. [burak.]

Свеловица, —ы, f. cukrowy Свеловичный, —ая, —ое, adj. burakowy, z buraków dobowany; свеловичный сахаръ, cukier z buraków. [rakovy.]

Свелбный, —ая, —ое, adj. bu-burakowy. [zimno przyroдiona.]

Свелбня, —и, f. świkła na Свелбъ, —кра, m. świekler, ojciec męża. [тка mężа.]

Свелровъ, —и, f. świekra, ma-Sвелры, v. Свелровъ.

Свелрбжннкъ, —а, m. Bot. (*pro-ralea*), krostawka. [rбвая.]

Свелрбжница, v. Сваблза (лу-Sвелрбжъ, —а, m. świerzbie-nie; Med. (*myrticacia*), świerzb, świerzбязцка, świerzба. [лвзя.]

Свелрбгызка, v. Горчыца (по-Sвелрбгызъ, —а, m. Bot. (*sym-phytum officinale*), зywokost lekarski или росполты.

Свелрбчка, —и, f. Bot. (*bunias*), rukielnik.

Свелрбл, Eccl. st., v. Свелрбл.

Свелрбта, —и, f. świerzбienie, świerzбza, świerzбязцка.

Свелрбъ, —а, m. Eccl. st. świerzб, świerzбienie.

Свелрбтъ, v. impers. świerzблц, swędzъ; impers. świerzбл мѣ со.

Свелрбние, —я, n. zrzucanie, strącanie, spruchanie.

Свелрбтъ, Свелрбнуть, v. a. zrucacъ, zrucicъ, strącacъ, strąciц, spruchacъ, zerpchnacъ; свелрбнуть йго, zrucicъ jargzmo; свелрбнуть съ престола, zrucicъ, zerpchnacъ z tronu; —ся, a) v. r. spradacъ, арацъ; б) v. p. bycъ zrucсануm, zrucсануm, strąсануm, strąсануm, spruchануm, zerpchniётуm.

Свелрбнуть, —ся, v. perf., v. sub: Свелрбтъ, —ся. [v. Свелрбл.]

Свелрбль, Свелрбл, Свелрбл, Свелрбнецъ, —нца, m. zrucсану, zerpchniёту.

Свелрбние, —я, n. zruczenie, strącanie, zerpchnięcie; свелрбние съ престола, zruczenie, zerpchnięcie z tronu.

Свелрбние, —я, n. blyskanie, iskrzenie się, iskrzenie się, miganie.

Свелрбтъ, Свелрбнуть, v. n. blyskacъ, blysnacъ, iskrzycъ się, zalaskrzcъ się, iskrnicъ się, migacъ, mignacъ.

Свелрбние, —я, n. świdorwanie, wiercenie; свелрбние чёрепа, v. Трелпаняця.

Свелрбл, v. Свелрбл.

Свелрблннкъ, v. Укрбпъ (морской).

Свелрблннь, —ая, —ое, adj. do świdorwania służacy; свелрблная машина, świdorownia; свелрблная трава, v. Укрбпъ (морской).

Свелрблнцкъ, —а, m. 1. świdorownik, wierciel; 2. H. n., v. Дрелотбццъ.

Свелрбля, —ы, f. dziura, dziurka wyświdrowana; wywierciana (u armaty).

Свелрблъ, v. a. świdorovacъ, wierciц; свелрблъ чёрепъ, v. Трелпаняировать; —ся, v. p. bycъ świdorвануm, wierсануm.

Свелрбл, —а, n. świder; чёрепное свелрбл, v. Трелпанъ.

Свелрблнка, Свелрбляк, —и, f. (*terebraula*), wierczak.

Свелрбнуть, —ся, v. perf., v. sub: Свелрбнвать, —ся.

Свелрбтаніе, —я, n. porównanie, zrównanie, wyrównanie.

Свелрбтать, —ся, v. perf., v. sub: Свелрбтывать, —ся.

Свелрбтка, —и, f. porównanie, porównywanie, zrównanie, wyrównanie. [rбwieśnik.]

Свелрбтнкъ, —а, m. rбwieśnik.

Свелрбтнчество, —а, n. rбwieśnictwo, rбwność wieku, stanu, etc.

Свелрбтннь, —ая, —ое, adj. rбwieśniczy, jednego wieku, стану, etc.

Свелрбтываніе, —я, n. zrównywanie, porównywanie, wyrównywanie.

Свелрбтывать, Свелрбтать, v. a. porбwnуvacъ, porбwnacъ, zrбwnуvacъ, zrбwnacъ, wyrбwnуvacъ, wyrбwnacъ, rбwnacъ, urбwnacъ; —ся, a) v. r. съ кнзъ, чнзъ, rбwnacъ się z klm, wyrбwnуvacъ, wyrбwnacъ komu w czём, zrбwnacъ się z klm w czём; б) v. p. bycъ porбwnувануm, porбwnануm, wyrбwnувануm, wyrбwnануm, zrбwnувануm, zrбwnануm.

Свелрбтокъ, —тка, m. trąbka (z

papieru), zwбй, zwітек; табакъ въ свелрбтку, tytuś kresony.

Свелрбчокъ, —чка, m. zwojek, zwітек, trąbka (z papieru).

Свелрбваніе, —я, n. zwielenie.

Свелрбнвать, Свелрбтъ, Свелрбнуть, v. a. 1. zwiacъ, zwiacъ, skracacъ, skrecicъ (np. w trąbce); 2. zdejmwacъ, zdjacъ (z osi koła); 3. skracacъ, skrecicъ, czestem krecieniem zerpacъ (np. klucz); 4. swelрbнуть въ kсzъ, zwрбciц, zбocъzycъ do lasu; swelрbнуть rблову, swelрbнуть мёму, kark skracicъ, zmacъ или strąciц; —ся, v. r. zwiacъ się, zwiacъ się, skracacъ się, skrecicъ się; (o tkucz): zwiadacъ się; mоkоkо swelрbуacъ, mlёkо zwiadacъ się; (o klucz): skrecicъ się; араdacъ, арац, zmacъ się; swelрbнуться съ качёлыю доски, арацъ z deski; йц wуmуacъ się, wуmкnacъ się; оъ u нёгъ не swelрbнеться, он mu się не wуmкне.

Свелрбтъ, —ся, v. perf., v. sub: Свелрбнвать, —ся.

Свелрбкплёктный, —ая, —ое, adj. nadkompletny, nadliczbowy.

Свелрбу, adv. 1. na wierzchu, po wierzchu; 2. z wierzchu.

Свелрбштатный, —ая, —ое, adj. nadetatowy.

Свелрбъ, праep. (c. Gen.) oprбcz, nad, nadto; swelрbъ torб, oprбcz tego, nad to, obok tego, mimo tego; swelрbъ члания, nad spodziewanie się.

Свелрб-естёственно, adv. nadnaturalnie, nadzwyczajnie; —естёственность, —я, f. nadnaturalność, nadzwyczajność; —естёственный, —ая, —ое, adj. nadnaturalny, nadzwyczajny; —обнкновенный, —ая, —ое, adj. nadzwyczajny, nierozpolity.

Свелрбчаніе, —я, n. świerkanie, cierkanie. [кац.]

Свелрчъ, v. n. świercacъ, cier-

Свелрчбкъ, —чка, m. H. n. (*grillus domesticus*), swelрcz, świerzsz, świrk, świerk, (owad); swelрчбкъ землянб (grillus talpa), świerzsz ziemny; ж. знай swelрчбкъ свой мёстбкъ; jeđлиś szedecъ, patrz swego kрpъta; nie podemuj śię szazsku legawego pola; do czegбd nie, temu daj rбkбj; nie wtracaj się w cudze rzeczy.

Свелрчтъ, Свелрчтъ, v. a. dokonywacъ, dokonacъ, dokończacъ, dokończycъ; —ся, a) v. r. dokonywacъ się, dokonacъ się, kończycъ się, dokończacъ się, dokończycъ się; spelniacъ się, spelnicъ się; б) v. p. bycъ dokonyвануm, dokonануm, dokończануm, dokończонуm.

Свелрчшекъ, —шка, m. (ростъ, процнтъ, qu. v.), procent, dochбd.

Свелрбние, —я, n. dokonanie, wykonanie, dokończenie, ukбwienie.

Свелрбннь, —ая, —ое, part. p. dokonany, dokończony, ukб-

zczony.

Свистѳчекъ, -чка, *m. dim.*, *v.*
Свистѳкъ. [pizszateczka.
Свистѳлечка, -и, *f. dim.* wabik.
Свистѳылка, -и, *f.* pizszale-
szka. [ликъ.
Свистѳунѳкъ, -нкѳ, *v.* Сус-
спистѳувъ, -а, *m.* swistacz.
swistak, gwizdała. [gwizdająca.
Свистѳунья, -и, *f.* swistajaca.
Свистѳъ, -а, *m.* swist, swistanie,
gwizdanie; (o piakach): swiewanie.
Свистѳылка, *v.* Свистѳылка.
Свистѳяние, -я, *n.* swistanie,
gwizdanie. [здаѳ.
Свистѳять, *v. n.* swistacъ, gwi-
Свиста, -и, *f.* 1. swista, orszak;
2. *Ecl. n.* prostakunia wierzechna.
Свистѳле, -я, *n.* zwinięcie, zwi-
cie, skrócenie.
Свистѳокъ, -тка, *m.* 1. trąbka,
rola, zwitek papieru, fascykul,
konwolut; 2. *Archit.* głab, łodyga;
3. *H. n.* (*voluta*), gatunek muszli
śrubowatѳj.
Свистѳскій, -ая, -ѳе, *adj.* do
swity, orszaku należący, orsza-
kowy. [Свистѳать, -ся.
Свистѳь, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Свистѳивать, Свистѳиуть, *v. a.*
wywichniacъ, wywinacъ, zwichniacъ,
swichnuty sebъ nogу, wywichniacъ
sobie nogę; swichnuty sebъ nięu,
kark sobie skróciѳ, zlamacъ; -ся, *и*
v. r. wywichniacъ się, zwichniacъ
się; *zniszczѳ, podupaѳ; *ѳ* *v. p.*
byѳ wywichnięтым.
Свистѳичіе, -я, *n.* wywichnię-
cie, zwichnięcie.
Свистѳиуть, -ся, *v. perf.*, *v.*
sub. Свистѳивать, -ся.
Свистѳъ, -а, *m.* wywih, wy-
wichnięcie, zwichnięcie, wykře-
cenie (członka); miejsce wywih-
chnięte, wykřecone.
Свистѳиватѳый, -ая, -ѳе, *adj.*
(o orszachach) dziurkowany.
Свистѳъ, -а, *m.*, Свистѳчикъ, -а, *m.*
dim. 1. dub', dup', dziura w drzewie
gałzkiowa; dziurka w czerwiwym
orszchu; 2. fistula, wrzód jami-
sty, wydupniały; 3. *H. n.* (*anas
petelore*), kaczka gwizdająca.
Свобѳда, -и, *f.* swoboda, wol-
нобѳ; свобѳда wbronpowъdania,
v. Wbronpowъdanie; свобѳда
pечатаня, wolнобѳ druku;
дать кому-либо свобѳду въ чѳмъ,
daѳ кому wolнобѳ w czѳm.
† Свобѳда, *v.* Слобѳда.
Свобѳдитель, -я, *m.* owowѳ-
dziciel. [swobodzicielka.
Свобѳдительница, -и, *f.* о-
Свобѳодить, *v.* Освѳбѳждать.
Свобѳдникъ, -а, *m.* *Ecl. n.*
człowiek wolny, nie залежѳcy od
nikogo.
Свобѳдно, *adv.* swobodnie,
wolno; bez przymuś; łatwo.
Свобѳдомыслиаій, -ая, -ѳе,
adj. wolnomyslny.
Свобѳдность, -и, *f.* swobo-
днобѳ, wolнобѳ, czas wolny.
Свобѳдный, -ая, -ѳе, *adj.*
swobodny, wolny, мажѳcy czas

wolny, niezatrudniony; nieprzy-
muszony; łatwo; swѳбѳное про-
изношеніе, łatwe wymawianie.
Свѳбѳждать, -ся, *v.* Освѳбѳо-
ждать, -ся. [нѳ.
Свѳбѳбѳженіе, *v.* Освѳбѳбѳже-
дѳбѳцѳ, -дѳа, Свѳбѳдикъ, -а,
m. dim. maie sklepienie, maie
sklepiastѳc.
I. Свѳдѳть, Свѳести & Свѳестъ,
v. a. 1. na dѳł kogo sprowadzicъ,
sprowadzicъ; 2. свѳдѳть kогѳ-либо
kудѳ, prowadzicъ kогѳ dokąd;
- kудѳ-либо съ kѳмъ, sprowadzacъ,
sprowadzicъ kогѳ k kim; *jednacъ,
pojednacъ, godzicъ, pogodzicъ kогѳ
k kim; *и* *v. sub.* Стѳвка; - съ
kѳмъ знакомѳство, дръжбу, zabieracъ
k kim znajomѳcъ, przyjaźnѳ; *и*
porѳwnacъ (co z czѳm); - свѳдѳъ,
zamykacъ, zamknacъ sklepienie;
- kогѳ-либо съ умѳ, pozbawiacъ,
pозbawicъ kогѳ rozumu; -ся, *v. p.*
byѳ na dѳł sprowadzanym,
sprowadzonym, *etc.*; swestѳi kогѳ-
либо въ грѳбъ, *v.* Wognatѳ (въ
грѳбъ).
II. Свѳдѳть, *v. a. perf.* за-
пrowadzicъ kогѳ dokąd.
Свѳѳдка, -и, *f.* 1. sprowadza-
nie, sprowadzenie na dѳł; 2.
Typogr. skladanie, złozenie pras-
sy, ciśni.
Свѳѳдникъ, -а, *m.* rajfur, ru-
flan, kupler, stręzczyciel.
Свѳѳдница, -и, *f.* rajfurka,
ruflanka, kuplerka.
Свѳѳдничанье, -я, *n.* rajfuro-
wanie, rajenie, stręczenie dzie-
wczat. [stręzcъ, raicъ dziewczeta.
Свѳѳдничать, *v. n.* rajfurowacъ,
Свѳѳдническій, -ая, -ѳе, *adj.*
rajfurski.
Свѳѳдничество, -я, *n.* rajfur-
stwo, rajenie, stręczenie dziewczat.
Свѳѳдничій, -ья, -ье, *adj.* raj-
furski.
Свѳѳдний, -ая, -ѳе, *adj.* скла-
даны, злѳжены; skleпiony, skle-
писты; swѳдний листъ, *Typogr.*
ostatnia (trzecia) korekta, re-
wizya.
Свѳѳдня, -и, *f.* *v.* Свѳѳдница.
Свѳѳдчатый, -ая, -ѳе, *adj.* skle-
писты. [kupiescki, mekler.
Свѳѳдчикъ, -а, *m.* stręczyciel.
Свѳѳдъ, -а, *m.* 1. *Archit.* skle-
pienie; 2. zebranie; swѳдъ zakon-
nowъ, zbiѳrъ praw, kodeks; 3. plotki;
Свѳѳдѳть swѳды, siaѳ plotki.
Свѳѳе-волѳе, -вольникъ, -воль-
ница, -вольничать, *etc.*, *v.*
Самѳв...; -врѳженно, *adv.*
w samъ porę; -зѳнецъ, -ница, *m.*
1. ziomek, rodak; 2. (†), *v.* Зѳ-
медъ; -корѳистіе, -я, *n.* chci-
woсѳ, łakomstwo; -корѳистный,
-ая, -ѳе, *adj.* chciwy, łakomy;
-корѳистоватѳ, *v. n.* byѳ chci-
wym, łakomym; -кѳбитный, -ая,
-ѳе, *adj.* swoim kosztem żyjacy;
-нравѳе, -я, *n.* upor, zaciętoсѳ,
knaprѳnoсѳ, kaprъ, samowolnoсѳ;
-нравѳный, -ая, -ѳе, *adj.* upar-

ty, uporczywy, uporny, zacięty,
knaprѳny, kaprъsyny; -обра-
зность, -и, *f.* oryginalnoсѳ, wla-
snoгѳodnoсѳ, samogodnoсѳ; -о-
бръиваній, -ая, -ѳе, *adj.* samo-
godny, własnorodny, oryginalny,
niekuszynowy; -обчыте, -обчы-
ный, *v.* Своенравіе, Своен-
равнѳый; -рѳдний, -ая, -ѳе,
adj. swojski, tutajszy; -рұчно,
adj. własnoгѳезny; -рұчний,
-ая, -ѳе, *adj.* własnoгѳезny.
I. Свѳзѳть, Свѳести & Свѳестъ,
v. a. zwozicъ, zwiezicъ, sprowadzicъ,
sprowadzicъ (co dokąd); wywozicъ,
wywiezicъ (co zkąd); -ся, *v. p.* byѳ
zwozonym, zwiezionym, *etc.*
II. Свѳзѳть, *v. a. perf.* zwiezicъ
(kогѳo lub co dokąd).
Свѳѳзѳа, -и, *f.* zwięzienie, od-
wiezienie.
Свѳзѳъ, -а, *m.* 1. wywoz, wy-
wiezienie, wywozenie; 2. przywoz.
Свои, -ѳ, -ѳе, *pron.* swój, swo-
ja, swoje; я взялъ свой книгу,
wziąłem swoję ksiązkę; ты взялъ
свою книгу, ty wziązъ swoję ksią-
zkę; онъ взялъ свою книгу, on
wziązъ swoję ksiązkę; она надиѳла
своѳ шляпю, ona wlozѳla
swoję kapelusъ; онъ самъ не свои,
on samъ nie swój; всѳкъ по своѳе-
му, každy по swojemu; *ѳ* своѳ
онобѳ ищѳть, swoję swego szuka.
† Своинникъ, Своинѳъ, Свои-
нственникъ, -а, *m.* towarzъ,
kolega wojskowy; *v.* Сослуж-
ивѳецъ.
Своинскіе, *v.* Посвоинскіе.
Своинственникъ, -а, *m.* swój,
swojak, krewny. [krewna.
Своинственница, -и, *f.* swoja,
Своинственно, *adv.* wlasнивосѳ,
przywoicѳe. [swoicѳoсѳ.
Своинственность, -и, *f.* wla-
сnoсѳ, Своинственній, -ая, -ѳе, *adj.*
wlasнивосѳ, przywoicѳy.
Своинство, -а, *n.* przymѳt, wla-
сносѳ, wlasнивосѳ, natura, przy-
rodnoсѳnoсѳ. [prownowactwo.
Своинствѳбѳ, -ѳ, *n.* krewiactwo,
Своинствиваніе, -я, *n.* zwѳзѳе-
nie, ściąganіе na dѳł lub do kupy.
Своинствивать, Своинѳъ, *v. a.*
zwѳзѳыcъ, zewleѳ, ściąganъ, ścią-
gnacъ na dѳł lub do kupy; -ся,
v. p. byѳ na dѳł lub do kupy
zwѳзѳыzonym, zewleczonym, ściąga-
nym, ściągnięтым. [lota, golota.
Своинѳъ, -и, *f.* hatastra, ho-
Свѳра, -и, *f.* sfora & swora;
swѳra рѳвѳ.
Свѳрнѳть, *v. a.* zwieraѳ.
Свѳрнѳный, -ая, -ѳе, *adj.* sforny
& sworny. [smuknacъ, zemknacъ.
Свѳрѳватѳ, *v. a.* ukraѳcъ, skracѳ,
† Своѳчина, *v.* Своѳчина.
Своѳъ, -ѳ, *m.* zwagier.
Своѳисъ, своѳи хъ, *m. pl.*
Ecl. n. wlasносѳ, wlasнивосѳ; *и*
ojozъna. [szwagrowa.
Своѳчина, Своѳчинница, -и, *f.*
Свѳыкаться, Свѳыкнѳться, *v. r.*
(oъ kѳмъ, oъ чѳмъ), przywуkacъ,

przywukać, przywukając się, przywuczać się. [góry.]
Свысока, *adv.* z wysoka, z
Свычай, -я, *m. Eccl. sl.*, Свычка, -я, *f.* przywuknięcie, przywuczenie się.

Свычмый, -ая, -ое, *adj.* (съ чьмъ, съ чьмъ), przywukły, przywuczący.

Свыше, *adv.* z wysoka, z góry, z wysokoці, z niebios.

Свѣданіе, -я, *n.* dowiedzenie się, wiadomość.

Свѣдѣть, *v. a. perf.* o чьмъ, до-
вѣдѣть się, powziąć, otrzymać
wiadomości. [domy, świadomy.]

Свѣдомый, -ая, -ое, *adj.* wiadomy.

Свѣдущій, -ая, -ее, *adj.* (въ чьмъ), świadomy, biegły (w czym), posiadający, znający dobrze całą naukę.

Свѣдѣніе, -я, *m.* wiadomość; первоначальнаи свѣдѣніа, początkowe wiadomości.

Свѣдѣтель, -я, *m. Eccl. sl.* świ-
wiedzący, świadomy. [дѣть.]

Свѣдѣти, *v. n. Eccl. sl.*, *v. Bb.*
Свѣдѣваніе, -я, *n.* zdzieranie
skóry ze zwierza.

Свѣдѣватый, -ая, -ое, *adj.*
chłodowaty, nieco świeży.

Свѣдѣвать, *v. a.* zdierać skó-
rę ze zwierza. [свѣздо землѣ.]

Свѣдѣзолотый, -ая, -ое, *adj.*

Свѣдѣный, -ая, -ое, *adj.* до-
ступъ свѣду, свѣдѣтели.

Свѣдѣпробный, -ая, -ое, *adj.*
свѣдѣносолоный.

Свѣдѣсть, -я, *f.* свѣдѣство.

Свѣдѣхонный, -ая, -ое, *adj.*
свѣдѣтели, свѣдѣтенецки.

Свѣдѣннѣ, -я, *f.* свѣдѣние.

Свѣдѣннѣ, -я, *f.* свѣдѣние.
здоров; свѣдѣннѣ воздуха, свѣдѣ-
ние powietrza; свѣдѣннѣ войскъ, свѣдѣ-
ние wojska; охраннѣ, содер-
жать что въ свѣдѣннѣ памяти, за-
сховуwać coś во свѣдѣннѣ паміеці.

Свѣдѣтъ, *v. n.* stawać się
свѣдѣмъ.

Свѣдѣваніе, -я, *n.* zwіеваніе.

Свѣдѣвать, Свѣдѣть, *v. a.* zwіе-
wać, zwіаć; -ся, *v. p.* być zwіе-
вану, zwіану.

Свѣрѣніе, -я, *n.* porównanie,
sprawdzenie, regulowanie.

Свѣрѣтъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Свѣрѣтъ, -ся.

Свѣрка, -я, *f.* porównanie,
sprawdzenie, regulowanie.

Свѣрѣльничѣ, -я, *m.* ten co
sprawdza, reguluje.

Свѣрѣво, *v.* Свѣрѣніе.

Свѣрѣтъ, Свѣрѣть, *v. a.* poró-
wnуwać, porównуwać, sprawdzать,
sprawdзіть, regulować, regulowa-
wać; -ся, *v. p.* być porównувану,
porównувану, sprawdzану,
sprawdзону, etc.

Свѣснѣ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Свѣснѣвать, -ся.

Свѣска, -я, *f.* sważanie.

† Свѣсть, -я, *f.* v. Своична.

Свѣсть, -я, *m.* pułap. [nie.]
Свѣтаніе, -я, *n.* śwітаніе, dnie-
Свѣтѣть, *v. n. imper.* śwітаć,
dnieć; свѣтѣть, śwіта, rozdnie-
wa się, dnieje.

Свѣтѣлка, Свѣтѣлочка, -я, *f.*
dim. izdebka, izdebeczka z jed-
nym dużym oknem.

Свѣтѣць, -тѣць, *m.* trójróg że-
lanу do wtykania zapalonego
zaczуwa. [kul moje serce!]

Свѣтнѣ, -я, *m.* mój kochan-
Свѣтленный, -ая, -ое, *adj.*
knotowy.

Свѣтленъ, -льна, *m. Eccl.*
wierz czytany na jutrzni po skoń-
czonych kanonach.

Свѣтло, -я, *n.* śwіатло, gwia-
зда; свѣтла небесныа, śwіатла
niebieskie.

Свѣтлнчнѣ, -я, *m.* 1. Eccl.
sl. śwієснѣць, śwієсць, lampa
palona; 2. *Boł. v.* Oczánka.

Свѣтлнчное, -го, *s. n.* nie-
спрób, nabożeństwo wieczorne.

Свѣтлнчный, -ая, -ое, *adj.*
lampowy, lichtarzowy.

Свѣтлнчнѣ, -я, *f.* 1. knot
lampowy; 2. nitka siarkowa, siarka
do zapalania. [свѣтелко.]

Свѣтлнще, -я, *n.* lampka.

Свѣтнѣ, *v. n.* 1. śwієснѣć, blask
wydawać; сонце свѣтнѣ, сонце
свѣсць; мѣсяць свѣтнѣ, кѣлѣзъ
свѣсць; 2. свѣтнѣ кому-либо,
свѣснѣć, powѣснѣć кому; -ся,
v. r. śwієснѣć się. [widny, jasny.]

Свѣтленый, -ая, -ое, *adj.*

Свѣтлѣхоннѣ, *adv.* widnu-
чно, bardzo jasno.

Свѣтлнчѣ, -я, *m.*, *v.* Oczánka.

Свѣтлнчѣ, *v. a.* oświecać; pole-
rować. [кіемъ szerokim oknem.]

Свѣтлнчѣ, -я, *f.* izba z wiel-
Свѣтлнчѣ, *v.* Свѣтѣлка.

Свѣтло, *adv.* widно, jasno.

Свѣтло, *adv.* Eccl. sl. śwієтнѣ;
przerуsznѣ.

Свѣтло-бурый, -ая, -ое, *adj.*
(o koniach): jasnokasztanowaty;

-бѣлнчнѣ, -я, -ое, *adj.* nieco
jasny, widny; -бѣлнчнѣ, (-нѣ),
-я, -ое, *adj.* (o koniach): jasno-
gnіady; -бѣлнчнѣ, -я, -ое, *adj.*
jasnozólty; -зелѣннѣ, -я, -ое, *adj.*
jasnozielony; -каштановый,
-я, -ое, *adj.* jasnokasztanowa-
ty; -лнловый, -я, -ое, *adj.*
jasnolilowy.

Свѣтлометрѣ, *v.* Фотомѣтрѣ.

Свѣтло-русы, -ая, -ое, *adj.*
jasnорусы, lіsowaty, jasnowłosy;

-снѣлнчнѣ, -я, -ое, *adj.* jasno-
dry, błękitny.

Свѣтлостѣ, -я, *f.* 1. jasność,
свѣтлосць; 2. (tytuł ksiądzу): Ja-
ніе Оświecony; (dawny tytuł):
Waza Jasność.

Свѣтло-цвѣтнѣ, -я, -ое, *adj.*
jasnobarwy, farby jasnej;

-снѣлнчнѣ, -я, -ое, *adj.* jasnooi-
wy, jasnowazy; свѣтлоснѣрѣа го-
ладѣ, jasnosnѣwy koń; -тнѣ,
-я, *f.* Malareto. śwіатло i cien.

Свѣтлнчнѣ, -я, -ое, *adj.* jasny,
свѣсць, śwіатло, widny, po-
godny, czуsty; свѣтлѣе стекло,
szkło czyste, czyste; свѣтлѣа вода,
woda jasna; свѣтлѣа небо, poco
widna; свѣтлѣо небо, niebo czу-
ste, jasne, wypogodzone; свѣтлѣе
зраки, jasne farby; свѣтлнчнѣ го-
лодѣ, głos czуsty; Свѣтлѣо (Хра-
стѣво) Воскрѣсѣніе, wielkanoc,
niedziela wielkanocna; Свѣтлѣа
недѣла, Свѣтлѣа седмица, ty-
dzień wielkanocny.

Свѣтлѣннѣ, -я, -ая, -ее, *superl.*
jasniejszу, swієтлѣjszу; (jako ty-
tuł): Jaśnѣ Оświecony.

Свѣтлѣть, *v. n.* wyjasnнѣć się,
wypogadзać się; -ся, *v. r.* śwієснѣć
się, blyszcзać, blysкаć.

Свѣтлѣць, -я, *m. H. n.* (Lamp-
pyris), śwієтлнч (owad).

Свѣтло-видный, -ая, -ое, *adj.*
jasny, śwієтлы, blyszcзачу; -во-
днѣтель, -я, *m.* wodzачу do śwіа-
тла; -воднѣти, -водствовати, *v. a.*
Eccl. sl. oświecać; -дѣвецъ,
-вдѣць, -дѣтель, -я, *m. Eccl. sl.*
свѣтлѣodawca; dajачу śwіатло;
-дѣтельннѣ, -я, -ое, *adj.* da-
жачу śwіатло, oświeczачу; -дѣ-
тельннѣ, -я, -ое, *adj.* Eccl. sl.
свѣтлѣorodny; -дѣрнѣсть, -я, *f.*
свѣтлѣосць, jasność, blask; -дѣрнѣ-
ннѣ, -я, -ое, *adj.* śwієтны,
свѣсць, blyszcзачу, jasny;
-дѣрнѣчнѣ, -я, *f.* jasność;
-дѣрнѣчнѣ, -я, -ое, *adj.* jasno-
wу; -дѣрнѣніе, -я, *n.* przemia-
na, odmiana śwіатла; *ii. v.* Физѣ;
-начальннѣ, -я, *m.* Eccl. sl.
początek śwіатла; -носѣць, -сца,
m. Eccl. sl. jutrenka, (gwiazda);
-носнѣца awdѣва, *f.* Eccl. sl. ju-
trzenka; -носѣца, -я, *f. H. n.*
(fulgora), pocoswієc, (owad);
-носннѣ, -я, -ое, *adj.* śwіа-
тлѣосны; -носѣць, -я, *m. v.* Свѣ-
тонѣска; -отражѣніе, -отра-
жѣтельннѣ, *v.* Лучеотр...;

-подѣтель, -я, *m. Eccl. sl.* śwіа-
тлѣodawca, dajачу śwіатло; -пре-
ставлѣніе, -я, *n.* koniec śwіатла;
-прѣмннѣ, -я, -ое, *adj.* śwіатло
bлосцу, odbierачу, rozуczają-
счу; -рѣдннѣ, -я, -ое, *adj.*
Eccl. sl. śwіатлѣorodny, rodzачу
свѣтло; -твѣрѣць, -рѣца, *m. Eccl. sl.*
свѣтлѣodawca, dajачу śwіатло;
-тнѣ, -я, *f.* Mal. śwіатло i cien.

Свѣтлѣць, -я, *m.* latarnica;
pochodnia.

Свѣтлѣовлѣніе, -я, *n.* Eccl. sl.
siedlisko, miejsce oświecone
свѣтлѣмъ; oświecenіе.

Свѣтлѣовлѣннѣ, -я, -ое, *adj.*
Eccl. sl. oświecony, śwіатлѣмъ
oznачсny.

Свѣтлѣскнѣ, *adv.* po śwіатловѣму.

Свѣтлѣскнѣ, -я, -ое, *adj.* śwієснѣ-
cki; śwіатлову; свѣтлѣскнѣа власть,
władza śwієснѣca; свѣтлѣскнѣа чѣло-
вѣкъ, oświecek z wielkiego śwіа-
тла, śwіатлѣownik.

дженіе, wystosowanie, wspiętrzenie. [sub: Сгромоздѣть, -ся, v. perf., v. sub:]

Сгромоздѣть, -ся, v. perf., v. sub: Сгрубитьъ & Сгрубіаніе, v. n. perf. кому, згрубілѣ, być grubianem.

Сгружаніе, -я, n. wyładowanie (okrętu, z okrętu), wypróbnienie okrętu.

Сгружать, Сгружать, v. a. wyładować, wyładować (okręt, z okrętu), wypróbować, wypróbować (okręt); -ся, v. p. być wyładowywanym, wyładowanym.

Сгруженіе, -я, n., v. Сгрузка. Сгружить, -ся, v. perf., v. sub: Сгружать, -ся.

Сгрузка, -и, f. wyładowanie (okrętu, z okrętu), wypróbnienie (okrętu). [zasmucić się.]

Сгрустнѣть, v. impers. perf. Сгрустѣть, Сгрустѣть, v. a. zgryzać, zgryзѣć, pogryзѣć, zjadać, zjeść; -ся, v. p. być zgryзаным, zgryzionym. [pogryzienie, zjedzenie.]

Сгруженіе, -я, n. zgryзienie, Сгрустѣть, -ся, v. perf., v. sub: Сгрустѣть, -ся.

Сгубить, v. a. perf. zgубić, zniszczyć (кого).

Сгуститель, -я, m. Phys. zgęszczacz, kondensator.

Сгустить, -ся, v. perf., v. sub: Сгущать, -ся.

Сгустѣлость, -и, f. zgęstnialość, zgęstość, zgęszczenie.

Сгустѣлый, -ая, -ое, adj. zgęstnialy, zgęsty. [zgęstnienie.]

Сгущаніе, -я, n. zgęszczenie, Сгустѣть, v. n. perf. zgęstnieć.

Сгущаемость, -и, f. zgęszczalność się.

Сгущаніе, cfr. Сгущеніе. Сгущать, Сгущать, v. a. zgęszczać, zgęścić; -ся, a) v. r. zgęszczать się, zgęścić się; б) v. p. być zgęszczаным, zgęszczоным.

Сгущеніе, -я, n. zgęszczenie, zgęstnienie. [nie.]

Сдобриваніе, -я, n. polerszanie. Сдобривать, Сдобрить, v. a. polerszać, polerszyć; -ся, v. p. być polersзаным, polersзоным.

Сдаваніе, -я, n. zdawanie, oddawanie.

Сдавать, Сдасть, v. a. oddawać, oddać, zdawać, zdać; роздавать, роздаć; одстерговать, одстергаć; -ся, a) v. r. poddawać się, poddać się; przychyлać się, przychyлić się (do czyjej prosby); odbіясъ, odbіć od ладу. [Сдавлявать, -ся.]

Сдавять, -ся, v. perf., v. sub: Сдавленіе, Сдавляваніе, -я, n. zgнієcenie, zgniatanie, stłoczenie, stłascanie.

Сдавлявать, Сдавить, v. a. zgniatать, zgnieść, stłascать, stłoczyć; -ся, v. p. być zgniatаным, zgniecionым, stłascаным, stłoczonым.

Сдавщикъ, Сдавщица, v. Сдавчикъ, Сдавчица.

Сданіе, -я, n. zdanie, oddanie (czego).

Сдѣточный, -ая, -ое, adj. здавцу, одстергну, одстерпiony, устѣпiony. [давца, устѣрпа.]

Сдѣтчикъ, -я, m. здавца, од- Сдѣтчица, -и, f. здавщица.

Сдать, -ся, v. perf., v. sub: Сдавать, -ся.

Сдѣча, -и, f. 1. poddanie (np. miasta); v. Сдаваніе; 2. reszta, pieniędze do zdania.

Сдавиваніе, -я, n. podwajanie, zdwajanie, skręcanie we dwoje; powtarzanie.

Сдавивать, Сдвоить, v. a. podwajać, podwoić, zdwajać, zdwoić, skręcać, skręcić we dwoje; powtarzać, powtórzyć; -ся, v. p. być podwajanym, podwojonym, zdwajanym, zdwojonym, skręcanym, skręconym we dwoje.

Сдвиганіе, -я, n. 1. odsuwanie, odpychanie; 2. zsuwanie, przysuwanie.

Сдвигать, Сдвигнуть, v. a. 1. odsuwać, odsunąć, odpychać, odepchnąć; 2. zsuwać, zsunąć, przysuwać, przysunąć; змыкаć, змыкнать, ścisnąć, ścisnąć; -ся, a) v. r. posuwać się, posunąć się, przysuwać się, przysunąć się; змыкаć się, змыкнать się, ścisnąć się, ścisnąć się; б) v. p. być zsuwanym, zsunієтym, przysуwanym, etc.

Сдвигиваніе, Сдвигивать, -ся, v. Сдвиганіе, Сдвигать, -ся.

Сдвигжка, -и, f., v. Сдвиганіе. Сдвигной, (-ий), -ая, -ое, adj. zsuwany; одвигной стола, stół zsuwany. [Сдвигать, -ся.]

Сдвинуть, -ся, v. perf., v. sub: Сдвоеніе, -я, n., Сдвойка, -и, f., v. Сдавиваніе.

Сдвоить, -ся, v. perf., v. sub: Сдавивать, -ся.

Сдобриваніе, -я, n. zdzieranie, ściaganie, zrywanie, zdejmowanie.

Сдобривать, Сдобрнуть, v. a. zdzierać, zdrzeć, ściagać, ściagać, zrywać, zerwać, zdejmować, zdjąć; сдобрнуть сапогъ съ ногъ, bótъ z ногъ ściagać, wuzuć; -ся, a) v. r. zrywać się, zerwać się, porwać się, ściagać się, ściagnąć się, zsuwać się, zsunąć się; б) v. p. być zdzierаным, zdartym, ściaganym, ściagnієтym, zrywаным, zerwanym, etc.

Сдержаніе, -я, n. utrzymanie; zadržanie, wstrzymanie.

Сдержать, -ся, v. perf., v. sub: Сдерживать, -ся.

Сдерживаніе, -я, n. utrzymanie; zadržanie; zadržanie, wstrzymanie; cfr. Сдержаніе.

Сдерживать, Сдержать, v. a. utrzymać, wstrzymać; zadržывать, zadržивать, wstrzymывать, wstrzymуwać; cfr. Сдержаніе.

Сдержнуть, -ся, v. perf., v. sub: Сдерживать, -ся.

Сдѣланіе, -я, n. zrobienie.

Сдѣлать, v. a. perf. zrobić; одхлѣять честь, oddać (komu) cześć; -ся, v. r. zrobić się; ułozыć się (o co, np. z kredytoremi o dług).

Сдѣлка, -и, f. zgoda, ugoda, umowa, pogodzenie się.

Сдираніе, -я, n. zdzieranie, oddzieranie, obdzieranie.

Сдирать, Содрать, v. a. zdzierać, zdrzeć, obdzierać, obdierać, oddzierać, odzierać; *zdrzeć kogo; содрать съ корѣ долгъ, odebrać dług od kogo; -ся, v. p. być zdzierаным, zdartym, obdzieranym, obdartym, etc.

Сдирка, -и, f. zdarcie, obdarcie. [wa w jedzeniu.]

Сдѣба, -и, f. okrasa, przypra- Сдѣбна, -и, f. ciasto maślane.

Сдѣбника, -и, f. dim. ciasteczko maślane. [Сдѣблять.]

Сдѣбить, v. perf., v. sub: Сдѣблять, Сдѣбить, v. a. kraść, okraść, przyprawiać, przyprawić jadło dla lepszego smaku.

Сдѣбный, -ая, -ое, adj. zaprawiony młékiem, mąslem i jajkami. [Сдѣбриваніе.]

Сдѣбрение, Сдѣбриваніе, v. Сдѣбривать, Сдѣбрить, -ся, v. Сдѣбр...

Сдѣбровать, v. impers. (c. ne), не сдѣбровать, źle, nie dobrze się mieć; не сдѣбровать тебѣ, тобѣ nie mieć; не сдѣбровать ci, ci nie mieć; не видѣć ci bezkarnie.

Сдѣбрь, -я, m. Anat. (omentum), siatka w puchoci brzochowej, pokrywająca kiszki, błona siatkowa wnetrzności obejmująca; v. Сдѣбный (1. Anat.).

Сдохловатый, -ая, -ое, adj. nieco stęchły.

Сдохлость, -и, f. stęchłość. Сдохлый, -ая, -ое, adj. stęchły.

Сдохнуть, v. Исдохнуть. Сдохнуть, v. n. perf. wytnąć, odetchnąć sobie; v. Вздохнуть.

Сдохнуться, v. perf., v. sub: Сдыхаться.

Сдробить, v. a. Typogr. błędnie połączyć lub rozłączyć wyrazy.

Сдробленіе, -я, n. Typogr. błędne połączenie lub rozłączenie wyrazów.

Сдружать, Сдружить, v. a. przyjaźnić, poprzyjaźnić (кого z kim); -ся, v. r. съ кѣмъ, przyjaźnić się, poprzyjaźnić się z kim.

Сдуть, -ся, n. zdmuchwanie. Сдуть, Сдуть, v. a. 1. zdmuchwać, zdmuchnąć; 2. fig. сдуть съ корѣ много денегъ, oznaczyć kogo, oszukać; -ся, v. p. być zdmuchваным, zdmuchнієтym. [v. sub: Сдуть, -ся.]

Сдунуть, -ся, v. perf. cemf., Сдуну, adv. z gupstwa.

Сдуть, -ся, v. perf., v. sub: Сдуть, -ся.

Сдмхаться, Сдхнуться, v. r. atęchnąć, zatechnąć.

Сдѣланіе, -я, n. zrobienie. Сдѣлать, v. a. perf. zrobić; одхлѣять честь, oddać (komu) cześć; -ся, v. r. zrobić się; ułozыć się (o co, np. z kredytoremi o dług).

Сдѣлка, -и, f. zgoda, ugoda, umowa, pogodzenie się.

Сдѣлочный, -ая, -ое, *adj.* zgodny, umowny, z umowa.

Се, *adv.* *Ecccl. sl.* otol se Агнецъ Божій, ото Ваганекъ Воу; се нѣтъ моил ото matka moja!

Себя, *pron.* siebie; знать самого себя, знає самого siebie.

Себя-любець, -бца, *m.* siebie-lubiec, samolub, egoista; -любимый, -ая, -ое, *adj.* samolubny, lubiący samego siebie; -любца, -и, *f.* samolubka, samolubna, egoistka; -любіе, -я, *n.* samolubność, samolubstwo, egoizm; -любѣ, *v.* Себялюбѣць.

Севрюга, -и, *f.* *H. n.* (*ascipenser stellatus*), jeziotъ гвиздowy.

Севрюжина, -и, *f.* мисго жеiotа гвиздowego.

Севрюжій, -ья, -ье, *adj.* jeziotowy; (*сfr.* Севрюга).

Сегментъ, -а, *m.* *Mathem.* odciinek koła. [dzisiejszy]

Сегбднншій, -ья, -ое, *adj.* Segodnia, *adv.* dziś, dzisieaj.

Сегб радѣ, *adv.* dla tego.

Седмержецо, *adv.* siedmiokroć, siedmъ razy.

Седмержичный, -ья, -ое, *adj.* siedmioraki, siedmiokrotny.

Семиздъ, *adv.* *Ecccl. sl.* siedmiokroć, siedmъ razy.

Семизвѣздѣ, -я, *n.* [*Plejades*], Wavy (gwiazdy).

Седнина, -и, *f.* *Ecccl. sl.* siedm lat, albo siedmъ dni.

Седница, -и, *f.* *Ecccl. sl.* siedmnoса, tydzień; отрастнѣя седница, wielki tydzień, tydzień мѣки Pañskiej.

Седной -ая, -ое, *adj.* *пим.* siódmy; седной часъ, siódma godzina; въ седной часъ, między czwartą i siódma (sc. godzina); збѣръ седной, kwadransъ на siódma (sc. godzinę); себдня седное число, dziś mamy siódme-go (miesiąca); седного Юля, siódme-go lipca; въ-седныхъ (въ-7-хъ), по siódme.

Седнойдѣсѣтъ, Седнаанадѣсѣтъ, Седнонадѣсѣтъ, *пим.* siedmnaście, -а, -о.

Седнохолмѣ, -я, *n.* miejsce z siedmъ górami.

Седнохолмный, -ья, -ое, *adj.* siedmiogórny.

Седный, Седныйдѣсѣтъ, *v.* Седной, Седнойдѣсѣтъ.

Сей, сѣя, сѣб, (*gen.* себѣ, себѣ, себѣ), *pron.* ten, ta, to; для того, по чему, себѣ радѣ, dla tego; въ чему, do tego, jeszcze.

Сеймовый, -ья, -ое, *adj.* sejmowy.

Сеймъ, -а, *m.* sejm. [siecзна.

Секантъ, -а, *m.* *Trigon.* linia sekwestralna, *сfr.* Jur. sekwestracja, sekwestr, zajęcie na skarb.

Секвестраціе, -я, *n.* sekwestrowanie, zasekwestrowanie.

Секвестровать, *v.* a. sekwestrować, zasekwestrować, na sekwestrъ podać, zająć na skarb.

Секвѣстръ, -а, *m.* *Jur.* sekwestr, sekwestracja, zajęcie na skarb; взять что въ секвѣстръ, *v.* Секвестровать.

Секретарскій, -ья, -ое, *adj.* sekretarski.

Секретарство, -а, *n.* sekretarstwo, godność i urząd sekretarza.

Секретарь, -я, *m.* sekretarz.

Секрѣтець, -ца, *m.* *dim.* mały sekret, sekrecik.

Секрѣтничанье, -я, *n.* robieenie tajemnic z czego.

Секрѣтничать, *v.* n. robić tajemnic z czego. [jemnie.]

Секрѣтно, *adv.* sekretnie, та-Секрѣтний, -ья, -ое, *adj.* sekretny, tajemny, tajny.

Секрѣтъ, -а, *m.* sekret, tajemnica.

Сѣкта, -и, *f.* *Mus.* sexta.

Сѣкстантъ, -а, *m.* *Astron.* sextant, szósta część koła.

Сѣкстебъ, -а, *m.* *Mus.* sextet.

Сѣкта, -и, *f.* sekta.

Сѣктаторъ, -а, *m.* sektarz, на-сѣдловаго сзуйѣй науки, zwolennik sekty.

Сѣкторъ, -а, *m.* *Mathem.* -крѣга, (sector), сектор, выинокъ кола, килъ; -мѣра, выинокъ кули.

Сѣкунда, -и, *f.* sekunda.

Сѣкундантъ, -а, *m.* sekundant, pomocnik pojedynku. [miar.]

Сѣкундаторъ, -а, *m.* sekundant.

Сѣлава, -и, *f.* *H. n.* (*cyprinus alburnus*), ślelawka, sulwica; клеб, клеице, (губа); *v.* Ухлѣа.

Сѣлодѣць, -дца, *m.*, *v.* Желѣзница.

Сѣлѣдка, -и, *f.* *dim.* śledzik.

Сѣлѣдникъ, -а, *m.*, *v.* Марь (воиучая).

Сѣлѣдочка, -и, *f.* *dim.* śledzik.

Сѣлѣдочный, -ья, -ое, *adj.* śledziowy; сѣлѣдочный боценокъ, bezcka od (do) śledzi, śledziówka, solanka; сѣлѣдочная травѣ, *v.* Марь (воиучая). [czorowy.]

Сѣлесѣный, -ья, -ое, *adj.* ka-Сѣлесѣнка, -и, *f.* śledziona.

Сѣлесѣночка, -и, *f.* *dim.* mała śledziona.

Сѣлесѣновичъ, Сѣлесѣночничекъ, -а, *m.* *Bot.* (*asplenium*), śledzienica; сѣлесѣновичъ полосатый, *v.* Паи орѣтнѣкъ (полюбатый).

Сѣлесѣночица, -и, *f.* *Med.* zaralenie śledziowy.

Сѣлесѣночный, -ья, -ое, *adj.* śledziowy.

Сѣлезень, -анъ, *m.* kaczor.

Сѣлезниха, -и, *f.* *H. n.* (*anas boschas*), kaczkа госполита.

Сѣлезникъ, -а, *m.*, *v.* Бузинѣ (дѣкаа), [nites], selenit, kamień.

Сѣлезничъ, -а, *m.* *Miner.* (sel-Сѣленіе, -я, *n.* mieszkanie, pomieszkanie; osiedlenie; stoło, osada, wieś. [takowy.]

† Сѣлѣтѣ, -и, *f.* mieszkanie, pomieszkanie, siedziba, siedlisko.

Сѣлѣтра, -и, *f.* (*nitrum*), saletra.

Сѣлѣтронца, -и, *f.* *Bot.* (*nitraria*), saletronnik.

Сѣлѣтронникъ, -а, *m.* robotnik przy fabryce saletry.

Сѣлѣтронница, -и, *f.* saletralnia, fabryka saletry.

Сѣлѣтронный, -ья, -ое, *adj.* saletrzany. [nie saletry.]

Сѣлитроварѣніе, -я, *n.* robie-Сѣлитроварный, -ья, -ое, *adj.* do robenia saletry należący.

Сѣлитроварня, -и, *f.* saletralnia. [saletry.]

Сѣлитроварь, -а, *m.* robiący Сѣлитроватый, -ья, -ое, *adj.* saleತ್ರowy. [bić.]

Сѣлитроватъ, *v.* a. saleತ್ರ ro-Сѣлитроводъ, Сѣлитроводъ, -а, *m.* *Chem.* saletrorod, saleತ್ರorczyn; *v.* Азѣтъ.

Сѣлитранка, -и, *f.* *Bot.* (*nitraria*), saletronnik. [ца.]

Сѣлитранца, *v.* Сѣлитронна-Сѣлитронный, *v.* Сѣлитронный.

Сѣлитъ, *v.* a. osadzać, zaludniać; -ся, *v.* т. osiadać, zamieszkać.

Сѣлитъба, -и, *f.* 1. osadzenie, zaludnienie; 2. *v.* Сѣлѣтѣ.

Сѣлитъся, *v.* т. *v.* *sub:* Сѣлитъ.

Сѣлитко, -а, *n.* wieś ziemna.

† Сѣлитце, -а, *n.* 1. pastwisko, pastewnik; 2. niwa, pole.

Сѣло, -а, *n.* 1. sioto, wieś z kościółem; *Ecccl. sl.* pole, niwa.

Сѣлѣдерѣй, -я, *m.* *Bot.* (*aprium graveolens*), seler, selera; żabi o-рloch. [selerowy.]

Сѣлѣдерѣйный, -ья, -ое, *adj.* Sѣлѣдѣць, -дца, *m.*, *v.* Желѣзница. [harengus], śledz.

Сѣлѣдъ, -и, *f.* *H. n.* (*clupea* Sѣлѣдъ-алѣба, *v.* Желѣзница.

Сѣлѣдничекъ, -а, *m.* śledziarz, handlujący śledziami lub łowiący śledzie.

Сѣлѣдничой, (-ий), -ая, -ое, *adj.* śledziowy; сѣлѣдничой лѣвъ, сѣлѣдничая лѣвъ, połów śledzi.

Сѣлѣничекъ, -а, *m.* włościanin, wieśniak.

Сѣлѣный, -ья, -ое, *adj.* *Ecccl. sl.* polny, na polu gónący.

Сѣлѣскій, -ья, -ое, *adj.* sielski, wiejski.

Сѣлѣско-хозяйственный, -ья, -ое, *adj.* (wiejsko-)gospodarski.

Сѣлѣцѣ, -а, *n.* *dim.* wioska.

Сѣлѣцкость, -и, *f.* wiejskość.

Сѣлѣчанннъ, *v.* Сѣлѣчаннъ.

Сѣлава, *v.* Ухлѣа.

Сѣланннъ, -а, *m.* wieśniak.

Сѣланнѣ, -и, *f.* 1. wieśniaczka; 2. *v.* Сѣланнѣ (2).

Сѣлга, -и, *f.* *H. n.* (*salmo salar*), łosoś, губа.

Сѣлѣйка, -и, *f.* *dim.* familijka.

Сѣлѣйный, -ья, -ое, *adj.* familijny; lioznъ rodzinę mający.

Сѣлѣйственный, -ья, -ое, *adj.* familijny, rodzinny.

Семейство, -а, *n.* familia, rodzina, plemie; rodzaj.

Семерикъ, -а, *m.* miara z siedmiu sztetweguków. [kulacz.

Семеритъ, *v. a.* mówić z gestu.

Семерично, *adv.* siedmiorako.

Семеричный, -ая, -ое, *adj.*

siedmioraki, z siedmiu złożony.

Семерка, -и, *f.* siódemka (w kartach).

Семеря, -й, *f.* siedmioro (*gen.* siedmiorga), siedm sztuk czego.

Семеро, -ыхъ, *num.* siedmioro (*gen.* siedmiorga), siedm sztuk czego. [tososie.

Сежжина, -и, *f.* tososina, mięso

Семи-арийный, -ая, -ое, *adj.*

siedmioarzynowy; -башенный,

-ая, -ое, *adj.* o siedmiu wieżach;

-вершковый, -ая, -ое, *adj.*

siedmiowerszkowy; [сfr. Верш

шокъ; -гливный, -ая, -ое, *adj.*

siedmiokurpucowy, o siedmiu kurpach

(kociołki); -градская земля,

f. Geogr. Siedmiogrodzka ziemia,

Siedmiogród, Siedmigród,

-даль, -а, *m.* така przenna naj-

przedniejsza; -дальный, -ая,

-ое, *adj.* z taką przenną naj-

przedniejszą; -десятилітје, -я,

n. siedm dziesięcioletcie, siedm dziesię-

cioletni przeciąg czasu; -деся-

тилітний, -ая, -ое, *adj.* siedm-

дцятилітний; -десятилітний,

-ая, -ое, *num. ord.* siedm dziesię-

тилітсизны; -десятый, -ая, -ое,

num. ord. siedm dziesięcioletni,

-двѣнний, -ая, -ое, *adj.* siedmiodniu-

owy, siedmiodzienny, tygodniowy;

-двійковий, -ая, -ое, *adj.* sied-

miociałowy; -звѣздне, -я, *n.*

Astron. (Plejades), Baby, [gwiaz-

dy].

Семикъ, -ѣ, *m.* semik, siódmy

czwarte (czwarte siódмого tygodnia)

po Wielkiej Nocy, [ma-

jąca uroczystość obchodzona

przez wspólność].

Семилицный, *v.* Князляк.

Семильоръ, *v.* Принцигалл.

Семи-літје, -я, *n.* siedmiolecie,

siedmioletni przeciąg czasu;

-літний, -ая, -ое, *adj.* sied-

miioletni; -шбсячый, -ая, -ое,

adj. siedmiomiesięczny, siedm-

iesięczny; семишасное дитя,

siedmiomiesięczne dziecko.

Семи-нарѣста, -а, *m.* seminara-

gusta, seminarysta; -нарѣ, -и,

f. seminarium; -нарскій, -ая,

-ое, *adj.* seminarski; -недѣ-

льный, -ая, -ое, *adj.* siedmiotygod-

niowy, siedmitygodniowy; се-

ми-недѣльный младенець,

siedmiotygodniowe dziecko;

-октавный, -ая, -ое, *adj.* *Mus.* siedmiokta-

wny, siedmokławnny; -паль-

ный, -ая, -ое, *adj.* siedmpalcowy,

siedmiopalcowy; -польный, -ая,

-ое, *adj.* *Osop.* siedmiopolny,

siedmiopolowy; -пудовый, -ая,

-ое, *adj.* siedmiopudowy; -са-

жбнный, -ая, -ое, *adj.* siedmio-

sządnny; -сотый, -ая, -ое, *num.*

ord. siedmsetny; Семи-стрѣнный,

-ая, -ое, *adj.* siedmiostrunny, o

siedmiu strunach; -тысячный,

-ая, -ое, *num. ord.* siedmtysię-

czny; -тычинный, -а, *m.* *Bot.*

(*trientalis*), siódmaczek (rodzaj

rośliny); -угольный, -а, *m.*

Geom. septangulum, heptagon, sie-

dmiokąt, figura o siedmiu kątach;

-фунтовый, -ая, -ое, *adj.* sied-

miofuntowy, siedmfuntowy; -фү-

товий, -ая, -ое, *adj.* siedmio-

stopny; -этанный, -ярусный,

-ая, -ое, *adj.* siedmiopięty, sie-

dmiopiętrowy, o siedmiu piętach;

Семиолга, -и, *f.* semejologia;

v. Семіотика.

Семіотика, -и, *f.* semejotyka,

наука о znakach chorób.

Семіотическій, -ая, -ое, *adj.*

semejotyczny.

Семіадцатый, -ая, -ое, *num.*

ord. siedmnaście. [ście.

Семіадцать, -и, *num.* siedmna-

ścizna, *m.* *f.* tososina, mięso

tososie. [od tososia.

Семужій, -ья, -ье, *adj.* toso-

si, *num.* siedm.

Семьдесятъ, -я, *num.* siedm-

dziesiąt.

Семья, -й, *f.* familia, plemie.

Семьянинъ, -а, *m.* ojciec ro-

dziny. [mający liczną rodzinę.

Семьянистый, -ая, -ое, *adj.*

сенаторскій, -ая, -ое, *adj.*

senatorski; сенаторское досто-

инство, dostojenstwo senatorskie,

senatorstwo; сенаторская,

-ой, *f.* izba senatorska, senat.

Сенаторство, -а, *m.* senator-

stwo.

Сенаторъ, -а, *m.* senator.

Сенатскій, -ая, -ое, *adj.* se-

натъ, -а, *m.* senat. [nacki.

Сенѣнциа, -и, *f.* 1. *Lur.* senten-

tensya, wyrok zwierzenności; 2.

sentensya, powieść poważna do

obyczajów życia służąca.

Сентябрьскій, -ая, -ое, *adj.*

wrześniowy.

Сентябрь, -я, *m.* wrzesień,

(dziewiąty miesiąc w roku).

Сентябрьскій, -я, *m.* *Eccl. sl.*

wrześcień, (dziewiąty miesiąc w

roku).

Септѣтъ, -а, *m.* *Mus.* septet.

Септима, -и, *f.* *Mus.* septyma.

Серабаринный, *v.* Шипов-

никъ.

Серафимскій, -ая, -ое, *adj.*

serafecki, seraficzny.

Серафимъ, -а, *m.* seraf, serafin,

(anioł drugiej rangi).

Сервисецъ, -ца, *m.* mały ser-

wis. [wisowy.

Сервисный, -ая, -ое, *adj.* ser-

висный, -а, *m.* serwis; фар-

форовый сервисъ, serwis porcela-

nowy. [szko.

Сердѣчко, -а, *n.* dim. serdu-

срдечникъ, -а, *m.* 1. sworz-

ежь (*gen.* sworznia); 2. *Artill.*

wzór, forma działa; 3. *Bot.*, *v.*

Львиновость (сердечный); сер-

дечникъ полевый, *v.* Ереесь (лу-

говей). [szczęście.

Сердечно, *adv.* serdecznie,

Сердечный, -ая, -ое, *adj.* ser-

дечно, serdeczny, od serca pocho-

дzący; сердечный другъ, przy-

ciel od serca, serdeczny; серд-

ечная прегрѣда, *Anal.* przegroda

serca; сердечная трава, *v.* Ль-

виновость (сердечный); серд-

ечный еберень, *v.* Горѣцъ (аптечный).

Сердята, -и, *s. c. pop.* osoba

sierdzista, gniewliwa, zapalczywa.

Сердчатый, -ая, -ое, *adj.* sier-

dzisty, gniewliwy, zapalczywy.

Сердце, *v. a.* gniewać; -ся,

v. r. (на кого, на что) gniewać

się, sierdzić się (na kogo, na co).

Сердоболье, -я, *n.* litość, ubo-

lewanie. [ubolewający, litościwy.

Сердобольный, -ая, -ое, *adj.*

Сердоликовий, Сердоличный,

-ая, -ое, *adj.* karniolowy, kar-

niolowy, krwawnikowy.

Сердолийскій, -а, *m.* *Miner.* kar-

neol, karniol, krwawnik (ka-

mien).

Сердце, -а, *n.* serce; * serce,

brodek, wnętrzość; *ii.* gniew,

złość; *Bot.*, *v.* Сердцевина;

о сердце, podług życzenia, ro-

муніе; кто нѣ и на сердце

не входило, to mi ani na

myśl nie przyszło; jam o tém

wcale nie myślał; у него доброе

сердце, on ma dobre serce; у

него каменное сердце, on ma

kamienne serce; он нещелу;

отъ всего сердца, z całego

serca; z duszy i serca; jak

najchętniej; нѣтъ тяжело

на сердце, ciężnie

mnie na pierśiach; нѣтъ

сердце на хорго-либо,

gniewać się na kogo; сказа-

тъ что въ сердце, w ser-

дцяхъ; съ сердцемъ, powie-

дzieć eo z gniewem, w gniewie;

z złości; *ii.* *v.* Скрѣ-

пить (сердце), *Przyjmąć* (къ

сердцу).

Сердце-видный, -ая, -ое, *adj.*

serduszkowaty; -видецъ, -дца,

(дзiewiąты miesiąc w roku).

Сердцевидный, -ая, -ое, *adj.*

serceowiedza, znający serca

(myśli) ludzkie; -видъ, -ви-

вокъ, -а, *m.* (*cardium*), gatunek

muszli; -вина, -и, *f.* *Bot.* drzeń,

млѣцъ в дрzewie; -вѣдце, -дца,

m. serceowiedza, znający

serca (myśli) ludzkie; -вѣд-

ные, -я, *n.* serceowiedzenie,

znanie serca.

Сердчатъ, *v.* Сердиться.

Сербаракъ, -а, *m.* solanka,

sól ługowa Astrachańska.

Сербаринный, Сербаринъ,

v. Шиповникъ.

Сербреникъ, -а, *m.* 1. sre-

brnik, rzemieślnik od srebra;

2. *Bot.*, *v.* Сербреникъ.

Сербреническій, -ая, -ое,

Сербреничый, -ая, -ое, *adj.*

od srebrnika należący, srebr-

nikowy. [posrebrzenie.

Сербрѣніе, -я, *n.* srebrzenie,

Сербрѣный, -ая, -ое, *part. p.*

srebrzony, posrebrzany.

Серебрёный, -ая, -ое, *adj.* srebrny.

Серебряльник, -а, *m.* porzeczyciel, ten co porzebrza.

Серебрястый, -ая, -ое, *adj.* srebrzysty.

Серебрять, *v. a.* srebrzyć, porzebrzać; -ся, *v. p.* być srebrzonym, porzebrzanym.

Серебря, -á, *n.* 1. srebro; шуба серебря, żywe srebro; 2. рещу, пасунина srebrne; 3. moneta srebrna. [rzebrzysty.]

Серебрянобóный, -ая, -ое, *adj.* Серебрянка, -и, *f.* Bot. (*Potentilla argentea*), srebrnik, ziele.

Серебряный, *v.* Серебрёный.

†Середá, -á, *f.* środa, згода. Середина, -и, *f.* środek, środek. Середи́нка, -и, *f.* dim. środечек, środeczek. [dkowa sztuka.]

Середка, -и, *f.* środek; середний, -ия, -ее, *adj.* średni, średni, środkowy, środkowy.

Середной, (-ий), -áя, -óе, *adj.* średny, zgodowy.

Середовичъ, -а, *m.* por. słowieк średniego wieku.

†Середокрестье, -я, *n.* środa (згода) в шатум tygodniu wielkiego postu. [czek, środeczek.]

Середочка, -и, *f.* dim. środечек. Серезчекка, -и, *f.* dim. kolczuzek.

Серезка, -и, *f.* 1. dim. kolczyk; 2. bagniatko, baranek, kotek, (разек кошаты).

Серезка, -жекъ, *f. pl.* Anat. nimfy, dwie marszczki między wargami wielkimi i otворем рощу малценé. [szukowy.]

Сережный, -ая, -ое, *adj.* кол-Сережчатый, -ая, -ое, *adj.* w kształcie kolczyka, kolczukowaty. [nosna muzyka.]

Сереháда, -и, *f.* serenata, поребнь, -а, *m.* szron на дрzewach. [sierzanek.]

Сержантский, -ая, -ое, *adj.* Сержантъ, -а, *m.* Milít. sierżant. [rozgniewanie (kogo).]

Сержанье, -я, *n.* gniewanie. Серёбано, *adv.* serio, до правды, bez żartu, żart на stronę, в самéя рещу, рещувищю, istotnie.

Серёбанный, -ая, -ое, *adj.* prawdziwy, powiedziany lub зробiony на правдэ, niezmyślony, nieudаны; ровазнау, суrowу.

Сермага, -и, *f.* siermięга, sukno grube; *v.* giermak.

Сермажный, -ая, -ое, *adj.* siermiężny, z sukna grubego.

Серва, -и, *f.* H. *n.* (*antelope rupicapra*), antyлопа гóрна; коза dzika; giera. [dzikié.]

Сервина, -и, *f.* mięсо козу Серпентинный, -ая, -ое, *adj.* serpentinowy. [(kamień).]

Серпентный, -а, *m.* serpenty. Серпень, -ица, *m.* sierpień (mie-siac).

Серпень, -а, *m.* dim. sierpiek. Серпникъ, -а, *m.* Bot. (*crith-*

ium), korek; серпникъ приморский, *v.* Узрбъль (морскóй).

Серница, -и, *f.* Bot. (*stium falcaria*), sierpnica. [ный.]

Серповидный, *v.* Серпообразный. Серповникъ, -а, *m.*, *v.* Серпница. [рову.]

Серповый, -ая, -ое, *adj.* sierпообразный, -ая, -ое, *adj.* sierpowaty, на sierp pochodzący.

Серпуха, -и, *f.* Bot. (*serratula*), sierpiek, (ziele). [sierpikowy.]

Серпушный, -ая, -ое, *adj.* Bot. Серпъ, -á, *m.* sierp.

Серпанка, -и, *f.* sierpianka, (tkanka cienka).

Серпаночный, -ая, -ое, *adj.* з sierpianki zrobiony.

Серпантіа, -и, *f.* билет ассеккураціи, уповао наęcie окрétу.

Серпузь, -á, *m.* surdut. Серпуцькы, -кыá, *m.* dim. surduok. [cislo.]

Серпуцько, -а, *m.* surduo. Серпуцьчы, -а, *m.* augm. surduo. [dutowy.]

Серпушный, -ая, -ое, *adj.* surdutowy, *v. n.* por., *v.* Серпуться. [sznica.]

Серпъ, -á, *f.* kolezka, заустра, -и, *f.* siostra; двоёродная сестра, siostra cioteczna; три сестры гради́и, *v.* Троёоёстрие. [siostrenica.]

Сестрёница, -и, *f.* Eccl. st. Сестрёничъ, -а, Сестрёничъ, -нда, *m.* Eccl. st. siostreniec.

Сестрится, *v. r.* siostrzyć się, назва сiostra.

Сестрица, -и, *f.* siostrzycka. Сестричъ, -и, *m.* Сестричъ. Сестричка, -и, *f.* dim. siostrzycka.

Сестричъ, *v.* Сестрёница. Сестричь, *v.* Сестрёничъ.

Сестроубійство, -а, *n.* siostrobójstwo. [strobójca.]

Сестроубійца, -и, *s. c.* siostecz, -и, *f.* Eccl. st., *v.* Мочá. Смáнитъся, *v. r. perf.* - надъ кымъ, злитовъ się над kim.

Сжатиé, -я, *n.* 1. zjęcie; 2. ścisnięcie, ścisnienie; смáтиé кра́вней плóты, *v.* Неотлупа.

Сжаты́й, -ая, -ое, *part. p.* 1. zjęty; 2. ścisnięty. [Сжмáть-ся.]

Сжатиé, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Сжмáние, -я, *n.* zżucie. Сжмáть, *v. a. perf.* zżuć; -ся, *v. p.* być zżutym.

Сжéние, -я, *n.* spalenie. Сжечъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Сжигáть, -ся. [сіг (kogo).]

Сжмáние, -я, *n.* pozbывanie Сжмáть, Сжмáть, *v. a.* zbywać się, pozbывáть się, позубъ́ть się (kogo). [enie.]

Сжмáние, -я, *n.* palenie, спалáть; Сжечъ, *v. a.* palić, spalić; -ся, *v. r.* palić się, spalić się. [czekać на siebie.]

Сжидáться, *v. r.* oczekiwać. Сжмáние, -я, *n.* zżmanie, ściskanie.

Сжмáтельный, -ая, -ое, *adj.* ścisający, zżymający.

Сжмáть, Сжмáть, *v. a.* zżмаć, zżáć, ścisкаć, ścisнаć; -ся, *v. r.* zżмаć się, ścisкаć się, ścisнаć się; *β) v. p.* być zżманым, zżгтым, ścisканым, ścisнєтым.

Сжмáние, -я, *n.* zżmanie. Сжмáть, Сжмáть, *v. a.* zżмаć, zżáć, ścisкаć, ścisнаć; -ся, *v. r.* być зжманым, зжгтым.

Сжмáть, -я, *m.* zjęcie. Сжмáть, Сжмáть, *v. a.* porzebráć, porzebréć, zebréć. [сіг (kogo).]

Сжмáть, -я, *n.* zbycie, позубюте Сжмáть, *v. perf.*, *v. sub:* Сжмáние, *adv.* з тыту. [вáть.]

Сжмáние, -я, *n.* zwoływanie. Сжмáватель, -я, *m.* zwołyуаць. Сжмáть, Сжмáть, *v. a.* zwołyуаць, zwoліаć; -ся, *v. p.* być zwołyуаным, zwoліаным.

Сжмáра, -и, *f.* 1. surdut dlugi; 2. por. więzienie; 3. *v.* Мэдáнка (2). [рова соль.]

Сжмáрская соль, *v.* Глáубе. Сжмáнский, -ая, -ое, *adj.* nieco siwy, siwawy.

Сжмáнонький, Сжмáнонький, -ая, -ое, -нєкъ, -нєка, -нєко, *adj.* siwuteńki. [maść konia.]

Сжмáнá, -и, *f.* siwość; siwa. Сжмá-воронка, *v.* Сжмáнонька.

Сжмáнонька, -и, *f.* H. *n.* (*coracias garrula*), kraska, ptak.

Сжмáнрáкъ, -а, *m.*, *v.* Сжмáнонька. [brudnosc.]

Сжмáнонький, -ая, -ое, *adj.* Сжмáнонький, -ая, -ое, *adj.* (o koniach) siwobłyга łóшадь, kon jabłkowaty, булану, масиowaty.

Сжмáнонькы, -и, *f.* siwość, szarobé. Сжмáуха, -и, *f.* gorzałка.

Сжмáучъ, -á, *m.* H. *n.* (*phoca jubata*), lew морски. Сжмáушка, *v.* Сжмáуха.

Сжмáушный, -ая, -ое, *adj.* gorzałkowy. [szary.]

Сжмáый, -ая, -ое, *adj.* siwy, Сжмáть, *v. n.* stawáć się siwym, szarym. [gato.]

Сжмáра, -и, Сжмáра, -и, *f.* Сжмáрный, -ая, -ое, *adj.* sygárovу; сжмáрна фабрика, фабрыка судар. [сугаро.]

Сжмáрочка, -и, *f.* dim. male Сжмáрочный, *v.* Сжмáрный.

Сжмáникъ, -а, *m.* Eccl. st. пазелник, zwierzchnik.

Сжмáнить, -а, *m.* Eccl. st. zwierzchność świecka.

Сжмáнáль, -а, *m.* sygnał, znak. Сжмáнонький, -ая, -ое, *adj.* sygnałowy.

Сжмáнатурá, -и, *f.* signatura. Сжмáнатурка, -и, *f.* dim. signaturka. [signaturny.]

Сжмáнатурный, -ая, -ое, *adj.* Сжмáнина, -и, *f.* mięсо szumбungi, łososiopstraga. [bungowу.]

Сжмáовый, -ая, -ое, *adj.* szumбунгъ, -а, *n.* H. *n.* (*salmo lavaretus*), szumбунга, łososiopstrag.

Сідка, -и, *f. Chem.* destylacja, przegrodzenie wódki.

Сидръ, -а, *m.* jablecznik.

Сидьши, *adv.* siedząc; сидьши сидьть за дѣломъ, pilnie pracować nad cѣm.

Сидѣйка, -и, *f.* wózek mały.

Сидѣлецъ, -ьца, *m.* czeladnik kupiecki. [chorych.]

Сидѣлка, -и, *f.* dozorczyzna

Сидѣльи, -ая, -ое, *adj.* (o *ptakach*;) siedziący, dawno w klatce będący. [chorych.]

Сидѣльщикъ, -а, *m.* dozorca

Сидѣльница, *v.* Сидѣлка.

Сидѣльщикъ, *v.* Сидѣлецъ.

Сидѣние, -я, *n.* siedzenie.

Сидѣть, *v. n.* siedzieć; сидѣть въ турнѣхъ, siedzieć we więzieniu; сидѣть дома, siedzieć w domu; сидѣть подъ арестомъ, siedzieć w areszcie; сидѣть на ящикъ, siedzieć na jachach.

Сидѣчий, -ая, -ое, *adj.* siedzący; вѣсти сидѣчую жизнь, ciągle siedzieć w domu.

Сидѣжь, -жѣ, *m. dim.* łosoś, mały łosoś; *v.* Сигъ.

Сидѣжать, *v. n.* siedzieć.

Сидѣхонькій, -ая, -ое, *adj.* błękitniuchny.

Сидѣватый, -ая, -ое, *adj.* błękitnawy, niebieskawy, modrawy.

Сидѣсть, -и, *f.* błękitność.

Сидѣи, -ая, -ое, *adj.* błękitnawy. [kitnawym.]

Сидѣть, *v. n.* stawać się błękitny, *v.* Голубь (окавъ).

Сидѣвица, -и, *f. Eccl. sl., v.* śmierć. [morderca tajemny.]

Сидѣрь, -я, *m. Eccl. sl.* zbroja, zbroja.

Сидѣрь, -я, *m. Eccl. sl.* (о хлѣ, оловіа), wszelki napój uprawiający, owoce wina.

Сидѣоръ, -а, *m., v.* сидѣвница (Египетская).

Сидѣ, -и, *f. sila, moc, władza;* сила законъ, moc prawa; сидѣ, сила, моча, gwałtem; всею сидѣю, всѣми силами, z całej siły, ze wszystkich sił; небесная сила, *v. мб.* Сидѣ; въ сидѣ, по сидѣ, подѣ сидѣ, podług sił; ile sił staje; онъ едѣ въ сидѣ, въ сидѣхъ, on jeździło kzerki, mocny, zdrows; *it. v.* Взять (силу), Собратьсья (съ силами), Взобѣтѣсья (въ сидѣ).

Сидѣчка, -и, *f.* kobieta silna.

Сидѣчь, -ѣ, *m.* słowiek silny.

Сидѣться, *v. g.* usilować się.

Сидѣковий, -ая, -ое, *adj.* silnocy.

Сидѣогизмъ, -а, *m.* syllogizm.

Сидѣо, -ѣ, *n. Eccl. sl.* sidło.

Сидѣокъ, -лѣ, *m.* sidło, potrawka. [sciatum], lilia morska.

Сидѣовѣть, -а, *m. Bot.* (ранъ).

Сидѣи, -ѣ, *f. pl.* ouda; небесная сила, мочу niebieskie, potęga niebios.

Сидѣинькъ, -а, *m. Eccl. sl.* słowiek silny; olbrzym; uciecz.

Сидѣинный, -ая, -ое, *adj.* mo-

ny, silny; potężny; *wiele znaczący; gwałtowny; biegly; silny; сильный дождь, deszcz silny; сильное государство, państwo potężne; сильныя доказательства, mocne, przekonujące dowody; онъ силенъ въ математикѣ, on mocny, biegly w matematyce; *v. Bot.* сильный цвѣтъ, *v.* Слѣпокурникъ (острый).

Символическій, -ая, -ое, *adj.* symboliczny.

Символь, -а, *m.* symbolum, znak; - вѣры, symbolum apostolskie; hasło wiary.

Синилоръ, *v.* Принциметалль.

Симметрическій, -ая, -ое, *adj.* symetryczny.

Симметрия, -и, *f.* symetria.

Симониическій, -ая, -ое, *adj.* symoniaczny. [tokratwo.]

Симонія, -и, *f.* symonia, świę-

Симплицыческій, -ая, -ое, *adj.* symplizyczny. [czucie.]

Симпатія, -и, *f.* sympatya, spół-

Симфонійскій, -ая, *m.* kompozytor muzyki. [nijsa.]

Симфонія, -и, *f.* Mus. symfo-

Синагога, -и, *f.* synagoga.

Синаксарій, -я, *m.* gus żywotów świętych.

Синдикъ, -а, *m.* syndyk.

Синѣ, *adv.* niebiesko.

Синѣвъ, -ѣ, *f.* sinosć.

Синѣватость, -и, *f.* siniawość.

Синѣватый, -ая, -ое, *adj.* siniawy.

Синѣворонка, *v.* Синѣворонка.

Синѣголовникъ, -а, *m. Bot.* (eryngium), mikołajek; wietrznik; синѣголовникъ обновленный, *v.* Черногловникъ (2. poterium).

Синѣлемый, -ая, -ое, *adj.* 1. sznolowy, ze sznoli zrobiony; 2. *v.* Сирѣневый.

Синѣль, -и, *f.* 1. sznola, kamata tkanina jedwabna; 2. *Bot. v.* Сирѣнь.

Синѣние, -я, *n.* farbowanie

сина, modro, błękitno.

Синѣньскій, -ая, -ое, *adj.* siniczny, modrzyczny, błękitniuchny. [ciemnobłękitny.]

Синѣсть, -и, *f.* sinosć, kolor

Синѣтѣ, -ѣ, *f.* 1. przęда moda; 2. *v.* Синѣость.

Синѣхвостка, -и, *f. H. n.* (motacilla cyanurus), piegza z niebieskim ogonkiem.

Синѣхонекъ, -нѣка, -нѣко, *adj.* sinichny, siniteński.

Синѣць, -нѣцѣ, *m. Eccl. sl.* djabeł, szart, bies.

Синѣшійка, -и, *f. H. n.* (motacilla vesica), sinogard.

Синѣшенокъ, *v.* Синѣхонекъ.

Синѣильникъ, -а, *m.* 1. farbarz błękitno farbujący; 2. *Bot. v.* Вѣйда. [(1).]

Синѣильщикъ, *v.* Синѣильникъ.

Синѣильскій, -ая, *f.* farbować kolorem błękitnym; -ся, *v. p.* być farbowanym na kolor błękitny.

Синѣца, -и, *f. H. n.* (parus minor), sikora mniejsza; синѣца болѣтая, (parus palustris), sikora błotna; синѣца-кунѣчикъ, (parus major), sikora większa; синѣца-лазорѣвка, синѣца-ремѣзъ, *v.* Лазорѣвка, Ремѣзъ; ξ . дѣше синѣца въ руки, нежели журѣвъ на небѣ, lepiej mało, aniżeli nic.

Синѣичій, -ья, -ье, *adj.* do sikory należący.

Синѣичка, -и, *f. dim.* sikorka.

Синѣи, -ья, -ое, *adj.* modry.

Синѣлитивъ, Синѣлитъ, *v.* Синѣл...

Синѣовникъ, *v.* Бѣльскій (Bot.).

Синѣовальный, -ая, -ое, *adj.* synodalny.

Синѣодикъ, *v.* Помѣникъ.

Синѣодическій, -ая, -ое, *adj.* Astron. synodyczny; *v.* Мѣсяцъ (синѣодическій). [nodalny.]

Синѣодскій, -ая, -ое, *adj.* synodowy.

Синѣодъ, -а, *m.* synod, zbiór, zjazd biskupów.

Синѣоническій, Синѣоничный, -ая, -ое, *adj.* synonimiczny, blizkoznacny.

Синѣонимія, -и, *f.* synonimia, blizkoznacność wyrazów.

Синѣонимъ, -а, *m.* synonima, wyraz blizkoznacny.

Синѣопеся, -я, *m.* skrócenie, krótki zbiór. [synoptyczny.]

Синѣопическій, -ая, -ое, *adj.* syntaksyczny, -а, *m.* Gramm.

Синѣопіа, składnia.

Синѣтаксическій, -ая, -ое, *adj.* Gramm. do składni należący.

Синѣтѣ, -ѣ, *f.* (cyprinus faretus), fareta, (ryba).

Синѣтусъ, -а, *m. Geom.* sinus.

Синѣ, -и, *f.* farba ciemnobłękitna; *it. v.* Синѣка (1); Берлинская, Прусская синѣ, błękit Berliński, Pruski.

Синѣвка, -и, *f.* 1. krochmalik niebieski; 2. *H. n.* *v.* Синѣца.

Синѣвь, *v. n.* sinieć; -ся, *v. g.* zdawać się sinym.

Синѣвоха, -и, *f. 1. Med.* sinica, (choroba); 2. *Bot.* синѣвоха голубая, = Вулдырьѣвъ Грѣче-скій, брань синѣя, (poteonium coeruleum), koziołek, rodzaj rośliny; *it. v.* Василѣвъ (centaurea cyanus) & Синѣвоха (agaricus violaceus). [lilija Kaspijska.]

Синѣвъ, -а, *m. Bot.* (cyanella), Синѣло, *adv.* chrapliwie.

Синѣлость, -и, *n.* chrapliwość.

Синѣлий, -ая, -ое, *adj.* chrapliwy, ochrzypiały.

Синѣль, -я, *m., v.* Мѣйка (1).

Синѣнуть, *v. n.* ochrapieć.

Синѣоватость, -и, *n.* chrapliwość.

Синѣовѣтъ, -ѣ, *adj.* nieco

Синѣовка, -и, *f.* szalataja, pięszkałka. [szalataja.]

Синѣовщикъ, -а, *m.* grający na Sopoty, -ѣ, *f.* chyrpka, chrapliwość, chrzypliwość.

† Синѣоша, *v.* Синѣовка.

Сипуха сбраа, Канадская, *f.* *H. n. (stria v. ulula nebulosa)*, gatunek sowy. [pliwу, chrypliwу.
Сипухъ, -ая, -ее, *adj.* chra-
Сипухъ, -а, *m. H. n. (vultur re-
spicerratus)*, wrę bcierwem жудуу.
Сипухъ, *v. n.* chгаріеъ, chry-
піеъ, mówіе głоsеm chrypliwуm.
Сирена, -ы, *f.* solna panew'.
Сиреневый, -ая, -ое, *adj.* bwoу.
Сирень, -я, *f.* *Bot. (syringa vulgaris)*, lilak; bez Turecki; bez Włoski.
Сиринь, -а, *m. Eccl. n.* sowa.
Сиріусъ, -а, *m. Astron. (sirius)*, kanikula. [pek.
Сиронецъ, -ща, *m. dim.* sуро-
Сиропитаніе, -я, *n.* opieka
над sierotami. [sierot.
Сиропитатель, -я, *m.* opiekun
Сиропитательница, -ы, *f.* o-
piekunka sierot. [dom sierot.
Сиропитательный домъ, *m.*
Сиропный, -ая, -ое, *adj.* су-
гороруу.
Сиропъ, -а, *m.* сурор.
Сиротъ, -ы, *f.* sierota.
Сиротина, -ы, *f. s.* sierotka.
Сиротинка, Сиротка, Сирб-
точка, -я, *f. s. dim.* sierotka.
Сиротский, -ая, -ое, *adj.* sie-
rotczy, sierotny.
Сиротство, -а, *n.* sierotwo;
stan sieroty; ostarъ въ сир-
ротствѣ, osierociеъ.
Сиротствованіе, -я, *n.* stan
sieroty. [rotъ.
Сиротствовать, *v. n.* byс sie-
Сироты, *v. n.* sierociеъ, staс
sie sierotъ. [conу.
Сирый, -ая, -ое, *adj.* osiero-
Сиръче, *adv. Eccl. n.* to jest.
Система, -ы, *f.* systema, układ.
Систематикъ, -а, *m.* systema-
тык. [systematycznyу.
Систематическій, -ая, -ое, *adj.*
Ситець, -ща, *m.* сус, бага-
зуа, perkalik.
Ситечко, -а, *n. dim.* siteczko.
Ситниковый, -ая, -ое, *adj.*
ситові, do sitowia należący.
Ситникъ, -а, *m.* 1. chлѣб ру-
тлову; 2. *Bot. (scirpus)*, sit, sitowie.
Ситничекъ, -чка, *m. dim.* chle-
bek rutilowy.
Ситный, -ая, -ое, *adj.* 1. ру-
тлову, rutilownу, przesiawanу;
ситная лука, мака рутлова,
рутлована; ситный хлѣбъ, *v.*
Ситникъ (1); 2. *v.* Ситни-
ковъ; ситный цвѣтъ, *v.* Су-
ошъ (водноб).
Сито, -а, *n. sito.*
Ситовиць, *v.* Бостенѣць.
Ситовіе, -я, *n. Eccl. n.* sitowie.
Ситовникъ, *v.* Ситникъ (2. *Bot.*).
Ситовный, Ситовый, -ая, -ое,
adj. sitowі, do sitowia.
Ситочный, -ая, -ое, *adj.* sito-
Ситуаціонный, -ая, -ое, *adj.*
ситуацйуу. [tozenie.
Ситуація, -я, *f.* sytuacja, ро-
Ситце, -а, *n. dim.* siteczko.

Ситцевый, -ая, -ое, *adj.* су-
ситуу, bagazuowу, perkalikowу;
ситцевое платъе, sukna суцова,
bagazuowa, perkalikowa.
Ситяный, -ая, -ое, *adj.* sito-
уу, sitny.
Сицилійскій, -ая, -ое,
adj. sycilytzny; *v.* Венеръ-
цескіѠ.
Сифонъ, -а, *m.* 1. hewar, le-
war winny; 2. *v.* Сперчь.
†Сій, *v.* Сей.
Сіаніе, -я, *n.* 1. świeszenie,
blask, światło; słoneczne сіаніе,
świecenie słońca; сіаніе сіаніе,
zorza północna; 2. *nimbus*,
miesiaczek, promienie, światło
około głów świętych на obrazach.
Сіательный, -ая, -ое, *adj.*
(tytuł.) Jaśnie Oświecony.
Сіательство, -а, *n.* (tytuł.)
Bіame Сіательство, Jaśnie Oświe-
conoość.
Сіать, *v. n.* błyszczeс, świecić
(sie), jaśnieіс; сіаніе сіать,
słońce świeci.
Скабіоза, -ы, *f. Bot. (scabiosa)*,
skabioza, świerzbica; скабіоза
дурная, (scabiosa arvensis), дуря-
чкя' роина; скабіоза подкѣпная,
v. Чертогрывъ.
Сказаніе, -я, *n.* 1. opowіada-
nie; powiеdzenie; 2. powіеść; іѠ
v. Повѣствованіе; 3. *Eccl. n.*
objaśnienie, oświecenie, wytłu-
maczenie.
Сказаньякъ, -а, *m. Bot. (pteris
aquilina)*, orlica ziela, [rodzaj kry-
птолейову do paproci należący];
v. Пап орбѣтникъ (жѣнскій).
Сказатель, -я, *m. Eccl. n.* wy-
кладacz, tłumacz.
Сказать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Сказываю, -ся.
Сказка, -я, *f.* bajka, powieść;
окоро сказка сказывается *etc.*, *v.*
sub. Скроо.
Сказочникъ, -а, *m.* bajarz,
ктогу bajki opowiada.
Сказочница, -ы, *f.* bajarka,
ктога bajki opowiada.
Сказочный, -ая, -ое, *adj.* ba-
jeczny, do bajki, powieści nale-
жащу. [nie, opowiadanie.
Сказываніе, -я, *n.* powіada-
Сказыватель, -я, *m.* opowіа-
dacz; сказыватель проповѣдей,
kaznodzieja.
Сказывать, Сказать, *v. a.* ро-
віадacz, powiеdzieć, opowіадacz,
opowiedzieć, wyrażacz, wyraziс;
mieс mowę, kazanie; - правду,
powiеdzieć prawdę; -ся, *v. r.*
miałowacz się, pазуwać się; §
окоро сказка сказывается, *etc.*,
v. sub. Скроо.
Сказаніе, -я, *n.* skakanie.
Сказать, *v. n.* skakaс; сказать
на коня, w czwał (czwałем) je-
chaс, galopować.
Скакливый, -ая, -ое, *adj.* sko-
кливу, skoczny, lubiąщу skakaс,
galopować. [podskoczyć.
Скакнть, *v. n. setcz.* skoknacz,

Скаковой, -бя, -ое, *adj.* wy-
bolgowу, do konnych wybiegów
należący.
Скакунобъ, -ня, Скакунъ,
чикъ, -а, *m. dim.* mały sko-
czek; іѠ. *v.* Скакнть (2).
Скакнть, -а, *m.* 1. skoczek z
rzemiosła, kordyzant; (o koniach):
biegun; (o gołbiach): голаб' wa-
біащу inne do siebie; 2. *H. n.* (ci-
cinda), piasecznik, muszka.
Скакнтья, -я, *f.* skoczka.
Скала, -ы, *f.* Muz. skala; іѠ.
działka, podziałka; = *v.* Гамма.
Скалъ, -ы, *f.* 1. skała, opo-
ka; 2. brzożowa kora (skóra) z
drzewa odarta.
†Скалы, *v.* Скалъ (1).
†Скалы, -ы, *f. pl.* waga, szalki.
Скалістый, -ая, -ое, *adj.* ska-
listy, oproszczу.
Скалнть, *v. a.* szczyръщу, wy-
szczyръщacz; скалнть збѣы, wysze-
рщacz збѣу; śmiaс się; скалнть
збѣы на когѠ-либо, wyszczerzacz
збѣу на кого; скалнть збѣы надъ
кѣмъ-либо, wyszczerzacz się, szu-
дзіс, дрвіс z кого; -ся, *v. r.*
śmiaс się; szczyръщacz збѣу.
Скалка, -ы, *f.* wałek, waleczek.
Скалозубнть, *v. n.*, *v.* Ска-
лнть (збѣы).
Скалозубка, -ы, *f.* szyderka.
Скалозубство, -а, *n.* szy-
derstwo. [oszczerca.
Скалозубъ, -а, *m.* szyderca,
Скалочка, -ы, *f. dim.* waleczek.
†Скалчннъ, -я, *f.* kuchnia.
Скалываніе, -я, *n.* 1. spina-
nie (czego z сѣмъ); 2. zgrabуwa-
nie, zglądanie rabaniem.
Скалывать, Сколотъ, *v. a.* 1.
spinaс, spіacz (oo z сѣмъ); 2. z-
grabуwacz, zgrabacz, zglądacz,
zglądacz rabaniem.
Скальпелъ, -я, *m. Chir. (scal-
pellum)*, kozik, bistur, bistor.
Скальпелча, -я, *f. dim.* stole-
czek pod nogi, lawka.
Скальпелчннъ, -ая, -ое, *adj.*
od stoleczka, lawkowу.
Скальпелча, -я, *f. dim.* lawe-
czka, stoleczek pod nogi.
Скальпелчннъ, -а, *m. Bot. (ono-
clea)*, wolowy języк farbierski.
Скаль, -я, *f.* lawka do sie-
dzenia, stolek.
Скандованіе, -я, *n.* skandow-
wanie, rozmierzanie wierszy.
Скандовать, *v. n.* skandować,
rozmierzacz wiersze.
Скандова, -я, *f.* skandowa-
nie, rozmierzanie wierszy.
Сканіе, -я, *n.* kręcenіе nict.
Скансія, *v.* Скандовка.
Скань, -я, *f.* nict kręcона,
nict kręcона. [Скннд...
Скандарный, Скандаръ, *v.*
Скандываніе, -я, *n.* zbieranie,
zgrupowanie.
Скандывать, Скопнть, *v. a.*
zbieraс, zebraс, zgrupowacz, zgro-
madзіс; -ся, *v. r.* zbieraс się,
zebraс się, zgrupowacz się, zgro-

Скипетро-державіе, -я, *n.* berłowładztwo, panowanie, władanie berłem, samowładztwo; -державный, -ая, *adv.* berłowładny, berłem wladajuca, rajucajuca, samowładny; -держецъ, -жца, *m.* berłowładzca, który berłem wladnie, samowładzca, monarcha; -бѣсѣцъ, -сца, *m.* berłonoszy, monarcha rajucajuca, berłowładny; *ii.* *v.* Скипетродержецъ; -бѣсныи, -ая, -ое, *adj.* noszący berło, rajucajuca, berłowładny; *ii.* *v.* Скипетродержавный.

Скипетръ, -а, *m.* berło.
Скипетръ царскій, *v.* Вербишиньскій (бѣлый).

Скипидарникъ, *v.* Подлѣсникъ. [terpentynowy.]

Скипидарный, -ая, -ое, *adj.*
Скипидаръ, -а, *m.* terpentyna, olejek terpentynowy.

Скипиръ, *v.* Скипетръ.
Скирда, -ш, *f.* Скиръдъ, -а, *m.* bróg, stѣрта, (sturt), stóg [siana, zboża].

Скирдинъ, -ая, -ое, *adj.* brogowy, stѣrtowy, stogowy.

Скисаніе, -я, *n.* kwaszenie.

Скисать, Скисуть, *v.* *n.* kwasnić, kwaszenie; -ся, *v.* *r.*, *v.* Скисать. [ekwasiński.]

Скислый, -ая, -ое, *adj.* part. Свѣталець, -льца, *m.* hultaj, tulaacz, poniewiera. [tulaacza.]

Свѣтальный, -ы, *f.* hultajka, Свѣтаніе, -я, *n.* tulanie się.

Свѣтаться, *v.* *r.* tulać się.

Свѣтничъ, -а, *m.* pustelnik.

Свѣтница, -ы, *f.* pustelnica.

Свѣтническій, -ая, -ое, Свѣтничій, -ая, -ое, *adj.* pustelniczny. [cykaczers.]

Скитоначальникъ, -а, *m.* аг. Свѣтскій, -ая, -ое, *adj.* pu-стелничезы. [szkanie.]

Скитъ, -а, *m.* pustелничезе мѣсто. Свѣтничинъ, -а, *m.* pustelnik.

Скицовать & Скицовать, *v.* *a.* azkicować.

Скиць, *v.* Фскиць.

Складеніе, -я, *n.* *Eccl.* sl. (куча), кура, gromada, stos.

Складень, -дня, *m.* naszynjik, kanak.

Складна, -ы, *f.* 1. складаніе, зложеніе; мѣсто складки, мѣсце складове; 2. фалда, змаргачка; 3. складка пенижная, складаніе się на со; 4. *v.* Складчина.

Складни, -ей, *m.* *pl.* deszczuki складальне з образками.

Складно, *adv.* складне, звѣзгле, гладко; zgodnie, harmonicznie; §. что не складно, то и не ладно, со не складне, то и не ладне.

Складной, -ая, -ое, *adj.* складану, складальну, складальству; складной ножиць, ножъ, ноъ складану; складной стѣлъ, стѣлъ складану; складной наугольникъ, *v.* Мѣлка, (1); складная грамота

(†), wypowiedzenie wojny, wyrowadzenie pokoju.

Складность, -и, *f.* складность, гладкость, harmonia.

Складный, -ая, -ое, *adj.* 1. складны, гладки, zgodny, harmonijny; 2. *v.* Стѣтныи.

Складный, *v.* Складной.

Складочка, -и, *f.* *dim.* faldа, faldeszka.

Складочный, -ая, -ое, *adj.* 1. складкову; складочныи деньги, *v.* Складчина; 2. складочу; складочный амбаръ, магазинъ, магазакладочу, szpichlerz; складочное мѣсто, мѣсце складове.

Складчатый, -ая, -ое, *adj.* faldzisty, z wielu faldami.

Складчикъ, -а, *m.* складacz, складajuca się на со, do складки nalecaju.

Складчина, Складчина, -ы, *f.* складка, складанка пенижная, складаніе się (на со), складаніе пениędzy (на со).

Складчина, -ы, *f.* складачка, складajuca się на со, do складки nalecaжа.

Складъ, -а, *m.* 1. (*prop.* & *) sklad; складность; harmonia; тутъ итъ ни складу, ни ладу, tu nie masz ani skladu, ani ladu; складъ тѣла, склад ciała, budowa ciała; *Gramm.* sylaba; чытать по складамъ, sylabizować, litery складаць, zglосkować, zbierać zglосki; чѣнѣ по складамъ, sylabizowanie, складаніе liter, zglосkowanie; 2. склад, зложеніе на купѣ.

Складваніе, -я, *n.* складаніе.

I. Складывать, Сложить, *v.* *a.* складать, зложить; zaginać, zagiąć; складывать письмо, складать list; складывать платье, складать suknie; *Arithm.* dodawać, dodać; *Gramm.* sylabizować, litery складаць, zglосkować, zbierać zglосki; *fig.* складывать свои вину на когѣ-либо, складать своєю винѣ на когѣ; -ся, *v.* *r.* być складану, złożону.

II. Складывать, Сложить & Скласть, *v.* *a.* складать, зложить на купѣ; складывать сѣно въ скирды, укладать сѣно в brogi, в стѣги, в стѣрты; складывать прова, укладать, stawiać drzewo в стѣгу; - товары въ амбаръ, складаць, зложить towary в szpichlerzu, в магазynie; - сидѣть складными рѣки, siedzieć założywszy ręce, nie nie robić; -ся, *a)* *v.* *r.* складаць się, зложить się; * складать się, зложить się [на со *np.* пенижные]; *б)* *v.* *r.* być складану, złożону, укладану, ulожону.

Скласть, -ся, *v.* *perf.*, *v.* *sub.* Складывать, -ся (II).

Скленаніе, -я, *n.* (о *ptakach*) podziobanie, pozbobanie.

Скленать, -ся, *v.* *perf.*, *v.* *sub.* Скленывать, -ся.

Скленывать, Скленать, *v.* *a.*

(о *ptakach*) podziobac; pozbobac; pojеść; -ся, *v.* *r.* być podziobanym, pozbobanym.

Скленаніе, Скленаніе, -я, *n.* sklejanie, sklejanie.

Скленывать, Скленать, *v.* *a.* sklejać, skleić; -ся, *v.* *r.* być sklejanym, sklejonym; sklejać się, skleić się.

Скленъка, -и, *f.* 1. sklejanie, sklejanie; 2. мѣсце sklejanie.

Скленаніе, -я, *n.* znitowanie.

Скленать, -ся, *v.* *perf.*, *v.* *sub.* Скленывать, -ся.

Скленать, -и, *f.* 1. nitowanie, znitowanie; 2. мѣсце znitowane.

Скленной, (-нѣ), -ѣя, -ѣе, *adj.* nitowany, znitowany.

Скленный, -ая, -ое, *adj.* grobowcowy, mogilny.

Скленъ, -а, *m.* 1. grobowiec, mogila; 2. *v.* Скленка (2).

Скленываніе, -я, *n.* nitowanie.

Скленывать, Скленать, *v.* *a.* nitować, znitować; -ся, *v.* *r.* być nitowanym, znitowanym.

Скленый, Скленовость, *v.* Скользяй, Скользясть.

Склизнуть, Склизъ, *v.* Смазывать, Смазь.

Склизаніе, Склизаніе, -я, *n.* zwoiywanie, zwoianie.

Склизать, Склизать, Склизнуть, *v.* *a.* zwoiywać, zwoiać; -ся, *v.* *r.* być zwoiywanym, zwoianym. [Склизать, -ся.]

Склизывать, -ся, *v.* *perf.*, *v.* *sub.* Склизываніе, Склизывать, *v.* Склизать, Склизать.

Склизнуть, -ся, *v.* *perf.* *semelf.*, *v.* *sub.* Склизать, -ся.

Склизка, -и, *f.* zwoianie, zwoiywanie.

Склоненіе, -я, *n.* 1. sklonienie, namówienie (kogo do czego); 2. pochyłość, spadziłość; *Astro.* zбоченіе; уголъ склоненія, (angle d'incidence), kąt padności; *Astro.* (inclinationis), kąt pochyłości; *Gramm.* -, deklinacja, forma przyradkowania; *ii.* склоненіе магнитной стрѣлки, zбоченіе иглы магнетовой.

Склонить, -ся, *v.* *perf.*, *v.* *sub.* Склонять, -ся. [чѣсть.]

Склонность, -и, *f.* sklonność, склонный, -ая, -ое, *adj.* sklonny (do czego), чѣтны.

Склонъ, -а, *m.*, *v.* Склоненіе.

Склонывость, -и, *f.* *Gramm.* odmienność przez przyradki, przyradkowanie, spadkowanie, deklinacja.

Склонимый, -ая, -ое, *adj.* *Gramm.* przyradkowy, dajacy się przyradkować, przez przyradki odmieniac.

Склонять, Склонить, *v.* *a.* sklaniać, sklonić; naklaniać, naklonić do czego; *Gramm.* przyradkować, odmieniac przez przyradki; -ся, *a)* *v.* *r.* naklaniać się, naklonić się, sklaniać się, sklonić się; *б)* *v.* *r.* być naklanianym, na-

klonionum, sklanianum, sklonionum; *Gramm.* być przypadkowa-
nym, przypadkową się.

Скѣлоченіе, Скѣлочиваніе, v. Взырбшніе.

Скѣлочивать, Скѣлчать, -ся, v. Взырбшивать.

Скѣлчать, Скѣлчить, v. a. (u ciebie): wiązać, związać, sprajać, sproić, łączyc, złączyc; -ся, v. p. być (z)wiazanym, sprajanym, sprojonym. [Zwiazanie, sprojenie.]

Скѣлчива, -ы, f. wiązarek, Скѣлचितъ, -ся, v. perf., v. sub: Скѣлчатъ, -ся.

Скѣлка, -н, f. szklanka, fiaska. [peczka, fiaszeczka.]

Скѣлочка, -н, f. dim. szklanki. Скѣлочный, -ая, -ое, adj. szklankowy, fiaskowy.

Скѣпна, -ы, f. Eccl. sl. wesz; скѣпны, pl. wazy.

Скѣбъ, -а, f. 1. anka, klamra; 2. podkówka (u obuwiu).

Скѣбель, -н, f. strug, ośnik. Скѣбельный, -ая, -ое, adj. strugowy, ośnikowy.

Скѣбять, v. a. zamykać (wyraz) w nawiasie; -ся, v. p. być zamykanym w nawiasie.

Скѣбка, -н, f. 1. dim. klamerka; 2. *Gramm.* nawias; postawić słowo w skѣбках, zamknąć wyraz w nawiasie. [struganie.]

Скѣбленіе, -я, n. skrobanie, Скѣбильный ножъ, m. skrobилецъ; и. v. Скѣбеля.

Скѣблять, v. a. skrobać, strugać, heblować; -ся, v. p. być struganym, skrobanym.

Скѣбочка, -н, f. dim. klamerka. Скѣбочный, -ая, -ое, adj. klamrowy, ankowy.

Скѣбчатый, -ая, -ое, adj. klamerkowy.

Скѣваніе, -я, n. skucie; okucie. [Скѣвывать, -ся.]

Скѣвать, -ся, v. perf., v. sub: Скѣверканіе, Скѣверкать, Скѣверкивать, v. Исковере....

Скѣвка, -н, f. 1. v. Скѣваніе; 2. miejsce kuciem sprojone.

Скѣвородъ, -а, f. patelnia, panew'.

Скѣвородень, -дня, m. (w ciestelst.) kształt jaskółczego ogona.

Скѣвородить, v. a. (w ciestelst.) wykrawać co w kształcie jaskółczego ogona; -ся, v. p. być wykrawanym w kształcie jaskółczego ogona.

Скѣвородиска, -н, f. patelnisko, brzydka patelnia, panewka.

Скѣвородница, -н, f. augm. wielka patelnia, wielka panew'.

Скѣвородка, -н, f. dim. mała patelnia, panewka.

Скѣвородникъ, -а, m. trzonek do obracania i podnoszenia patelni.

Скѣвородный, -ая, -ое, adj. do patelni należący; od patelni.

Скѣвородья, -н, f., v. Скѣвородень.

Скѣвородочка, -н, f. dim. mała patelnia, panewka.

Скѣвородъ, -а, f. Eccl. sl. patelnia, panew'.

Скѣворадный, -ая, -ое, adj. Eccl. sl. 1. v. Скѣворадный; 2. brzdyki, szpetny, gładzany.

Скѣвравецъ, -нца, m. Eccl. sl. skowronek.

Скѣвраваніе, v. Скѣваніе.

Скѣвывать, Скѣвать, v. a. skowywać, skuć, okuć gazem, kuciem sprajać, sproić, łączyc, złączyc; -ся, v. p. być skowywanym, skutyym. [wianie.]

Скѣвирваніе, -я, n. zdubynie. Скѣвирывать, Скѣвирять, Скѣвирять, v. a. zdubyniac, zdubiac, zdrapywać, zdrapać; -ся, v. p. być zdubynianym, zdubianym, zdrapywanym, zdrapanym.

Скѣвирять, -ся, v. perf. semelf., v. sub: Скѣвирять, -ся.

Скѣвирь, v. n. semelf. podskoczyc.

Скѣвокъ, adv. skokiem; скѣвокъ лѣтомъ, ezwałem.

Скѣктаніе, -я, n. Eccl. sl. lechtanie.

Скѣктати, v. a. Eccl. sl. lechtać. Скѣкъ, -а, m. skok, pocieszenie.

Скѣлчиваніе, -я, n. zbijanie (z czego); zbijanie gazem, do kupu.

Скѣлчивать, Скѣлчить, v. a. zbijać, zbić (co z czego); zbijać, zbić (co z sobą); -ся, v. p. być zbijanym, zbitym.

Скѣлка, -н, f. zbijanie do kupu; *сfr.* Скѣлчваніе.

Скѣлотъ, -ла, m. wzorek wykłóty z czego.

Скѣлотень, -тня, m. suknia z starych kawałków zrobiona.

Скѣлотить, -ся, v. perf., v. sub: Скѣлчивать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчівать, -ся.

Скѣлчіваніе, -я, n. skomlenie, skowytanie.

Скѣлчїти, v. n. Eccl. sl. skomleć, skowywać, szczekać, mrużąc.

[Гдѣрь, Арлекинъ.]

Скѣморохъ, -а, m., v. Шуть.

Скѣморосскій, -ая, -ое, adj. figlaraki, blażenski, żartowny.

Скѣморшество, -а, n. figlarstwo, blażenstwo.

Скѣморшествовать & Скѣморшїть, v. n. figlować, blażnować.

Скѣморшїть, -ся, -ое, adj. figlaru, figlaraki, blażnowaty.

Скѣморъхъ, Скѣморшїскій, Eccl. sl., v. Скѣмор....

Скѣмчавать, -ся, Eccl. sl., v. Oszaczивать, -ся.

Скѣмчаніе, -я, n. skoczenie, Скѣмчатъ, v. a. perf. skoczyc.

Скѣпъ, -а, f. H. n. (falco ha-liaetus), орелъ morskі.

Скѣпаніе, -я, n. skopanie.

Скѣпать, -ся, v. perf., v. sub: Сѣпывать, -ся.

Скѣпѣць, -пца, m. rzezaniec, trzebieniec. [trzebienie.]

Скѣпѣцтво, -а, n. rzezanie, Скопѣдѣнка, -н, f. kobieta oszczędna.

Скѣпѣдство, -а, n. oszczędność. [oszczędny.]

Скѣпѣдъ, -а, m. człowiek Скопїный, -ая, -ое, adj. do orła morskіego należący.

I. Скопїть, v. a. rzezać, trzebić, kastrować; -ся, a) v. p. być rzezanym, trzebiejnym; б) v. r. rzezać się, trzebić się.

II. Скопїть, -ся, v. perf., v. sub: Скоплать, -ся.

Скѣпнїца, -а, n. gromada, zgraja. [panie.]

Скѣпка, -н, f. skorywanie, скопленіе, -я, n. 1. nagromadzenie, zebranie, uzbieranie; 2. rzezanie, trzebieenie.

Скѣплать, -ся, v. Сѣпливать, -ся. [zайсowу.]

Скѣпчїй, -ая, -ое, adj. гзе-Скопъ, -а, m., v. Скопнїце.

Скѣрпъ, -а, f. futra, kożuchy.

Скѣрбїло, Скѣрбїльный, v. Крахлѣтъ, Крахлѣленіе.

Скѣрбїть, Скѣрбїаніе, v. Крахлѣлнть, Крахлѣленіе.

Скѣрблѣсть, -н, f. zmarszczenie, skurczoność.

Скѣрблїи, -ая, -ое, adj. (o skórze:) zmarszczony, skurczony.

Скѣрбно, adv. boleśnie, smutno, smutnie.

Скѣрбнугъ, v. n. (o skórze:) marszczyć się, skurczyc się.

Скѣрбнїи, -ая, -ое, adj. smutny, zamusowy; cierpiący, chory.

† Скѣрбѣсть, -н, f. smartwienie, smutek, zgrzyzota, utrapienie, boleść, choroba.

Скѣрбугный, -ая, -ое, adj. szkorbutowy, gułcowy; скѣрбугная болянь, v. Скѣрбугъ.

- Скривлять, Скривить, *в. а.* krzywić, skrzywiać, skrzywić; —ся, *а) в. г.* krzywić się, skrzywiać się, skrzywić się; *б) в. р.* być krzywionym, skrzywionym, skrzywionym.
- Скриваль, —и, *ф. 1.* tablica; окривали зваѣта, — сѣновѣдѣ, tablice przumerza; dziesięć przykazani; 2. napierśnik (biskupi), pektorat.
- Скривка, Скривочка, —и, *ф. dim.* skrzynia, skrzynka, skrzyneczka, kuferek. [fer.]
- † Скривь, —а, *м.* skrzynia, ку-Скривіачъ, —а, *м.* skrzypek, grający на skrzypcach.
- Скривница, —и, *ф. 1.* у Скривка; 2. *Bot.* (*agaricus castoreus*), bedka jadowita.
- Скривнеобразный, —ая, —ое, *adj.* *Bot.* на kształt skrzypców, skrzypcowaty.
- Скривничий, —ая, —ое, *adj.* skrzypczy, skrzypcowy; скривничная кобылка, podstawkę u skrzypców. [іслѣнная.]
- Скривій, —я, *м.*, *в.* Тавола Скривка, —и, *ф.* skrzypec.
- Скривовый, *Bot.*, *в.* Скривнеобразный. [рѣс.]
- Скривуать, *в. п.* scemf. skrzy-Sкривна, Скривотна, —я, *ф.* skzyp, skzypienie. [рѣсзкі.]
- Скривочка, —и, *ф. dim.* skrzy-Sкривочный, *в.* Скривничій.
- Скривунчикъ, *в.* Скривунъ (1).
- Скривунъ, —а, *м. 1.* *Bot.*, *в.* Молодыло (аѣяче) & Трескалка; 2. *Н. п.*, *в.* Усачъ (2).
- Скривуха, —и, *ф. Bot.* (*crepis*), gatunek jastrzębca, (ziele).
- Скривучесть, —и, *ф.* skrzypliwosc.
- Скривучій, —ая, —ое, *adj. part.* skrzypliwu, skrzypliacu.
- Скривчѣнка, —и, *ф.* skrzypliska.
- Скривъ, —а, *м.* skzyp, skzypienie, skzypienie.
- Скривѣніе, —я, *н.* skzypienie.
- Скривѣть, *в. п.* skzypieć.
- Скривникъ, —а, *м. Eccl. sl.* krewniak, krewny, powinowaty.
- Скривный, —ая, —ое, *adj. Eccl. sl.* tajemny, skryty. [wanie.]
- Скривъ, —а, *м. Eccl. sl.* scho-Sкробіе, —я, *н.* skrajanie, przykrojenie (*np.* sukni).
- † Скрывъ, *в.* Своязъ.
- Скрывка, —и, *ф.* przykrojenie, kroj. [Скривать, —ся.]
- Скрывть, —ся, *в. perf.*, *г. sub:* Скрывникъ, —а, *м.* skromny człowiek. [kobieta.]
- Скрывница, —и, *ф.* skromna
- Скрывничанье, —я, *н.* skromne postępowanie.
- Скрывничать, *в. п.* być skromnie, być skromnym.
- Скрывность, —и, *ф.* skromność, umiarkowaność.
- Скрывный, —ая, —ое, *adj.* skromny, umiarkowany; skromny; niewinny.
- Скрываніе, —я, *н.* polatanie, partaczenie, partanie, partactwo.
- Скрыванный, —ая, —ое, *part. p.* polatany, spartany.
- Скрывать, *в. а. perf.* polatać, spartac, spartaczyc.
- Скрывки, —я, *м. pl.* latanina, partanina, partalina.
- Скрывныя, —а, *м.* partacka, zlatana suknia.
- Скруглѣніе, Скругливаніе, —я, *н.* zaokrąglenie, zaokrąglenie.
- Скругливать, —ся, *в. sub:* Скруглыть, —ся.
- Скруглыть, —ся, *в. perf.*, *г. sub:* Скруглыть, —ся.
- Скруглыть, Скруглыть, *в. а.* zaokrąglać, zaokrąglic; —ся, *в. р.* być zaokrąglanym, zaokrąglonym.
- Скрупуль, —а, *м. 1.* skrupul, skrupul, (ważka); 2. *Astron.* skrupul, skrupul, (bardzo mała część minuty). [chróstu.]
- Скрутень, —тя, *м.* wiązka
- Скрутить, —ся, *в. perf.*, *г. sub:* Скручивать, —ся.
- Скрученіе, Скручиваніе, —я, *н.* skręcenie, skręcanie, skrępowanie, kępowanie, związanie.
- Скручивать, Скрутить, *в. а.* (*о niściach, powozach:*) skręcać, skręcić, kępować, skrępować; związywać, związać; —ся, *а) в. г.* skręcać się, skręcić się; *б) в. р.* być skręcanym, skręconym.
- Скруваніе, —я, *н.* ukrywanie.
- Скрувательство, —а, *н.* ukrywanie, przechowywanie, tajnienie.
- Скрувать, Скруть, *в. а.* ukrywać, ukryć, przechowywać, przechować, taić, zataić; —ся, *а) в. г.* ukrywać się, ukryć się, skryć się, chować się, schować się, taić się, zataić się; *б) в. р.* być ukrywanym, ukrytym, przechowywanym, przechowanym, tatonym, zatajonym. [fer.]
- † Скрува, —и, *ф.* skrzynia, ку-Скрувчѣ, Скрувѣка, Скрувчѣ, Скрувѣть, *etc.*, *в.* Скрувчѣ, . . .
- Скрутіе, —я, *н.* ukrycie, skrycie, schowanie; *сfr.* Скруваніе.
- Скрутчикъ, —а, *м.* skryty, tajemny, nieotwarty, nieszczerу czlowiek.
- Скрутчица, —и, *ф.* skryta, tajemna, nieotwarta kobieta.
- Скрутчичаніе, —я, *н.* ukrywanie się, tajnienie się z czѣm.
- Скрутчичать, *в. п.* ukrywać się, taić się z czѣm.
- Скрутно, *adv.* skrycie, pokryjomo, tajemnie.
- Скрутность, —и, *ф.* skrytosć, tajemność, nieotwartość.
- Скрутний, —ая, —ое, *adj.* skryty, tajemny, nieotwarty, nieszczerу. [step.]
- Скруть, —а, *м.* zasadzka, за-Скруть, —ся, *в. perf.*, *г. sub:* Скрувать, —ся.
- Скрува, —и, *ф.* przymocowanie, umocowanie; *Jur.* stwierdzenie podpisem, potwierdzenie, udowodnienie, zaświadczenie, lekta, świadcstwo odczytania.
- Скрувить, —ся, *в. perf.*, *г. sub:* Скрувлять, —ся.
- Скрувлѣніе, —я, *н.* umocowanie, przymocowanie; stwierdzenie podpisem, poświadczanie, lekta.
- Скрувлять, Скрувить, *в. а.* przymocowywać, przymocować, umocować; *Jur.* stwierdzać, potwierdzać podpisem, widmować, świadczyć; —ся, *а) в. г.* odważyc się, ośmielic się; *б) в. р.* być przymocowywanym, przymocowanym, umocowanym, stwierdzanym, stwierdzonym przez podpis.
- Скрученіе, Скручиваніе, —я, *н.* zakrzywienie, zakrzywanie.
- Скручивать, Скрутить, *в. а.* zakrzywiać, zakrzywić; skrzywiać, skrzywić; *uciskać, trapić, gnębić, prześladować; (*o chorobach:*) osłabiać, osłabić (kogo); —ся, *а) в. г.* zakrzywiać się, zakrzywić się, skrzywiać się, skrzywić się, garbić się, zgarbić się; *б) в. р.* być zakrzywianym, zakrzywionym, skrzywianym, skrzywionym; *być uciskalnym, gnębionym, prześladowanym.
- Скрубка, —и, *ф.* Скрубѣкъ, —ба, *м.* skrobaczka, skrobak.
- Скруга, —и, *с.* skapiec, chciwiec, sknѣга, žminda, žmindak, kutwa, żmigrosz, mrzygoli, lioczykupa, smażywiech, wędzigrosz, szperka (*а. m.*); skapica, kobieta skąpa, žminda (*а. f.*).
- Скружничать, *в. п.* skapieć, sknѣгъ być, žmindzić, kutwić.
- Скружничество, —а, *н.* sknѣгство, skarpstwo, žmindactwo.
- Скуда, Скудѣть, *pop.*, *в.* Скудѣдѣсть, Скудѣть.
- Скудѣться, *в. г. pop.* (чѣмъ, въ чѣмъ), cierpieć niedostatek, potrzebować; онъ скудѣется деньгами, (он) potrzebuje pieniędzy; (он) nie ma pieniędzy.
- Скудѣль, —а, *м. Eccl. sl.* dachówka; dach z dachówek.
- Скудѣль, —и, *ф. Eccl. sl.* 1. glina (garncarska, zdunска); 2. naszynie gliniane.
- Скудѣльничъ, —а, *м. Eccl. sl.* 1. garnсар, zdun; 2. *в.* Скудѣль (2).
- † Скудѣльница, —и, *ф. 1.* grobowisko, cmentarz; 2. грѣб.
- Скудѣльничій, —ья, —ье, *adj. Eccl. sl.* zdunски, garncarski; скудѣльничій соудѣъ, naszynie zdunски.
- Скудѣльный, —ая, —ое, *adj. Eccl. sl.* 1. gliniany; 2. *kruchy, łomki, stawy.
- Скудѣльній, —ая, —ое, *adj.* ubożutki; nieco ubogi.
- Скудѣсть, *в.* Скудѣдѣсть.
- Скудный, —ая, —ое, *adj.* biedny, nędzny, mizerny, chudy.

Слaвiй, -я, т. *Ecclesiastical* слoвiк.
Слaвкa, -и, *f. H. n.* (*stylis*),
pиcцa. [wystawianie].
Слaвлeнiе, -я, п. славiенiе.
Слaвдiвaтe, Слoвiць, в. a.
збieracь, збeгacь oтo зwиeрчoу, з
pлyчy (нр. oмiтaнoу з мiккa);
зaзyмoвaць, oдзyмoвaць; -cя, в.
р. бyць збieraнyм, збeрaнyм, etc.
Слaвнiцa пiшнaя, в. Вeлe-
длiкa.

Слaвнo, *adv.* oхwaлeбнiе.
Слaвнiй, -aя, -oе, *adj.* cтa-
нy; oхwaлeбнy; cвiэтнy, знa-
кoмiтy, знaчeнiтy.

Слaвo-лyбeць, -бцa, т. cлa-
вoлyбeць, oчiвy cлaвy, aмбiтнy;
-лyбiвнiй, -aя, -oе, *adj.* cтa-
вoлyбнy, oчiвy cлaвy, aмбiтнy;
-лyбiе, -я, п. cлaвoлyбcтвo,
oчiвoцiвo cлaвy, aмбiтoцy; -лyб-
нiй, в. a. *Ecclesiastical* cл. wycaлa-
вiць; pиcцi poчwaлнa cпiвaць; -cлo-
вiе, -я, п. cлaвiенiе, wycaлa-
вie, pиcцi poчwaлнa, oпiвaнiе;
-cлoвeнiе, -я, п. wycaлaвi-
-xoтiлнiе, -я, п. *Ecclesiastical* cл. oчi-
вoцiвo cлaвy. [slowak].

Слaвнiннi, -a, т. cлoвiанiн,
Слaвнiнcкiй, -aя, -oе, *adj.*
cлoвiанcкi, cлaвiанcкi.

Слaвнiцтвo, -a, п. cлoвiан-
cлoзyзнa; в. Слaвнiцнa.

Слaвнiцнa, -и, *f.* cлoвiан-
нiзм, cлoвiанcлoзyзнa.

Слaгaнiе, -я, п. cклaдaнiе.
Слaгaтeль, -я, т. cклaдaч,
aтoр дiцлa якiгoгo.

Слaгaть, Слoжiть, в. a. 1.
здeймoвaць, здiяць (з oзeгo); 2.
cклaдaць, злoжyць (oо з oзeг); 3.
Arithm. дoдaвaць, дoдaць; 4. cклa-
дaць, злoжyць, рoбiць (нр. wиeрзe);
5. cлoжiть oб cебi дoлжнoсть,
злoжyць opгaд, yвoлнiць cя oд oбo-
в'язкoв; 6. cлoжiть нa кoгo-
лyб вiнy, зwaлiць, злoжyць нa
кoгo вiнy; -cя, o) в. р. cклaдaць
ciя, злoжyць ciя; *Gramm.* рзaдiць;
б) в. р. бyць здeймoвaнyм, здeйм-
oтyм; бyць cклaдaнyм, злoжoнyм,
etc. [slodzinchny; nieco stodki].

Слaдeннiй, -aя, -oе, *adj.*
Слaдeчoвнiй, Слaдeчeннiй,
-aя, -oе, *adj.* cлoдзiчнy, cлoд-
зiткi, cлoдзiтeлнi.

Слaдкiцa, -и, *f. Bot.* (*glycine*),
бoб cтoдкi.
Слaдкiщoсть, Слaдкiщнiй, в.
Слaдкoвaтiщoсть, Слaдкoвaтiй.
Слaдiть, в. a. ocladзaць; -cя,
в. р. бyць ocladзaнyм.

Слaдiть, -cя, в. *perf.*, в. *sub.*
Слaжiвaтe, -cя.

Слaдкiй, -aя, -oе, *adj.* cтoдкi;
*пpиємнy, мiлy; cлaдкaя тpавa,
в. Вopцць (*Bot.*); cлaдкiй дyx Дрaб-
cкiв, в. Вepблoдiннi; и. в. Кo-
рeнь (cлaдкiй), Тpocть (cлaдкaя).
Слaдкo, *adv.* cлoдкo; *пpи-
ємнiе.

Слaдкo-вaтo, *adv.* cтoдкaвo,
нeчo cтoдкo; -вaтoць, -нi, *f.*

cтoдкaвoць; -вaтнiй, -aя, -oе,
adj. cлoдкaвy, нeчo cтoдкi;
-глaбoлiвнiй, -aя, -oе, *adj.* *Ecclesiastical*
cл. cтoдкoмoвнy; -глacцe, -я, п.
Ecclesiastical cл. глoс wдiзeчнy, пpи-
ємнy, мiлoдзвiк, мeлoдy; -глacцe-
ннiй, -aя, -oе, *adj.* *Ecclesiastical* cл. мa-
жaцy глoс пpиємнy, мiлy, wдiзe-
чнy; -гoрькiй, -aя, -oе, *adj.*
cлoдкoгoрькaвy; -гoрькo, -я, *n.*
decl., в. Пocлiвнiй (cлaдкoгoрь-
кiй); -звyчiе, -я, п. мiлoдзвiк;
-звyчннiй, -aя, -oе, *adj.* мiтo-
дзвiгoцнy; -кiслiмi, в. Кислo-
oлaдкiй; -кoрeнь, -pнa, -кoр-
нiк, -a, т., в. Лaкpичнiк;
-пiвeць, -вцa, т. тeп o cпiвa-
чo мiлo, пpиємнiе, мiлoдiе-
внy; -пiвiе, -я, п. pиcцi
wдiзeчнa, мeлoдyнoць; -pвiтe,
-pвiчнiй, *Ecclesiastical* cл., в. Кpacнo-
нopьчiе, Кpacнoнopьчiннi;
-coлнaя зeмлa, в. Гaлiцiнa;
-cтpуннiй, -aя, -oе, *adj.* (o *instru-
mentach* мyзычнyч); дзвiг-
oцнiе бгзiмцaцy.

Слaдкoць, в. Слaдoць.
Слaдкo-yxaнiе, -yxaннiй, в.
Блaгoyx....

Слaдoцтннiй, -aя, -oе, *adj.*
мiлy, пpиємнy, wдiзeчнy.

Слaдoцpаcтiе, -я, п. лyбi-
знoць, poзкoзoць.

Слaдoцpаcтнiй, -aя, -oе, *adj.*
лyбiзнy, poзкoзнy.

Слaдoць, -и, *f.* cтoдкoць, cтoд-
дyoць; *poзкoзoць; cлaдoць вiгeл-
cкaя, *Bot.*, в. Пaпopбoтнiк
(ocoдeбнiй).

Слaжeнiе, Слaжiвaнiе, -я, п.
opгaдкoвaнiе, пpзppoвaд-
нiе oцeгo дo кoнцa; пojedнaнiе;
yмoвiнiе ciя (z kim), згoдзeннiе
ciя (z kim na oо).

Слaжiвaтe, Слoжiть, в. a.
poзaдкoвaць, opгaдкoвaць, дo
кoнцa пpзppoвaдзaць, пpзppo-
вaдiць; yмaвiаць ciя, yмoвiць ciя
(z kim), згaдзaць ciя, згoдiць ciя
(z kim na oо).

Слaжiть, в. п. *perf.* зeйць.

Слaжнa, Слaжeннiй, *Ecclesiastical* cл.,
в. Coлoнa, Coлoнeннiй.

Слaжiвaнiе, Слaжiвaтe, в.
Слaжiвaнiе, Слaжiвaтe.

Слaжiвaнiе, -я, п. лaмaнiе;
злaмyвaнiе; пpзeлaмyвaнiе.
Слaжiвaтe, Слoжaть, Слoжiть,
в. a. лaмaць, oдлaмyвaць, oдлaмaць,
злaмyвaць, злaмaць; *Milit.* пpзeлa-
мyвaць, пpзeлaмaць; cлoжiть шeю,
злaмaць кapк; -cя, в. р. бyць лa-
мaнyм, oдлaмyвaнyм, oдлaмaнyм,
злaмaнyм, злaмyвaнyм, злaмaнyм;
бyць пpзeлaмyвaнyм, пpзeлaмa-
нyм. [zlodze; mroz].

Слaвa, -и, *f. Ecclesiastical* cл. oзгoн;
Слaвeць, -нцa, т. *Minor* шпeк.
Слaвнoсть, *Ecclesiastical* cл., в. Coдi-
нoць. [lupkowaty].

Слaвнoцoвiтнiй, -aя, -oе, *adj.*
Слaвнoцoвiй, -aя, -oе, *adj.* лy-
пкoвy.
Слaвнiй, -aя, -oе, *adj.* *Ecclesiastical* cл.

Слaвнoцoвiй, -и, a. c., в. Лaкoцкa-
Слaсткi, -eй, *f. pl.* cтoдyцoць,
oцukиeрi, кoнфитyрy.

Слaстнiй, -aя, -oе, *adj.* poз-
кoзнy, лyбiзнy.

Слaстo-лyбeць, -бцa, т. лa-
кoтнiй; *poзкoзнiк, лyбiзнiк;
-лyбiвнiй, -aя, -oе, *adj.* poз-
кoзнy, лyбiзнy; -лyбiе, -я, п.
poзкoзoць, лyбiзнoць; -лyбiвнiй,
-aя, -oе, *adj.* poзкoзнy, лyбi-
знy; -лyбeць, в. a. poзкo-
зoвaць, зyць poзкoзeнiе, лyбiзнiе.

Слaсть, -и, *f.* cтoдyць, cтoдкoць;
*poзкoзoць; и. в. Слaстнi.

Слaть, в. Пoсмлaть.

Слaтьcя, в. р. нa кoгo, oдвo-
тyвaць ciя пa кoгo; -cя, в. р. бyць
poзyлaнyм, wyзyлaнyм (докaд).

Слaть, *compar. adv.* cлoдзiць.

Слaгa, -и, *f.* длyгa бeлкa po-
мiтeрнeй гpyбoцi.

Слeгaть, Слeць, в. п. клacць
ciя, пoлoжyць ciя в oдкo з poвoд-
нoчo чoрoбy.

Слeгaтьcя, Слeжaтьcя, Слeць-
cя, в. р. зeлeць ciя, лeжeнiе зe-
pнaць ciя.

Слeгкi, *adv.* з лeгкa; лeктo;
нeмoцнo; *в oдeбoй; и. в. Кa-
caтьcя (oлeгкa). [Слeгaтьcя].

Слeжaтьcя, в. *perf.*, в. *sub.*
Слeжiвaтe, в. Слeгaтьcя.

Слeж, -и, *f.* лзa; и. в. Пpo-
длaвiть (oлeж), Зaмaвiаць (oлeж-
вiкнi), Дoвoдiть (до oлeж); —
слeжa Вoлoнcкaя, в. Слeжкa
(*Phys.*); слeжa Юблa, в. Слeжнiк;
Кoкyшкiннi слeж, в. Ятpиш-
ннiк. [(бoвoтeбeльнiй)].

Слeж-тpавa, в. Пyxoвнiк

Слeжнiкa, Слeжнoчкa, -и, *f.*
dim. лeжкa. [ronicz, plakać].

Слeжити i Слeжiть, в. п. лзy

Слeжкa, -и, *f. dim.* лeжкa; кo-
кyшкiннi слeжнi, в. Ятpишнiк.

Слeжлiвoць, -и, *f.* плaцлiвoць.

Слeжлiвнiй, -aя, -oе, *adj.* плa-
oцлiвy, лaснy дo плaкaнiя.

Слeжнiк, -i, т. 1. (*u dawnych*
Rzymian): нaцyпнiе дo poнiенiя
лeж, дo cчoвaнiя лeж, лзoвнiцa;
2. *Bot.* (*coix lacrima*), лзa Joboвa.

Слeжнo, *adv.* зe лзaмi.

Слeжнiй, -aя, -oе, *adj.* лзoвy;
oплaкaнy.

Слeзo-тeчeнiе, -я, п. *Med.*
(*epiphora*), poнiенiе лeж; -тoчe-
нiе, -я, п. poнiенiе лeж, плaкaнiе;
-тoчiвнiй, -aя, -oе, *adj.* лзy po-
нiaцy; лзaвy; слeзoтoчiвнe глa-
зa, ocy зiвaць; -тoчннiй, в.
Слeжнiй; -тpaнiлiнiе, -a, п.,
в. Слeжнiк (1).

Слeжнo кoкyшкiннi, в. Ятpиш-
ннiк. [Mацa].

Слeжнa, -мeнi, п. *Ecclesiastical* cл., в.
Слeжapиць i Слeжapицaтe,
o. я. тpуднiць ciя Слeжapицeм.

Слeжapнa, -oй, a. *f.* cлeжapнa,
wapзaт cлeжapcкi.

Слeжapнiй, в. Слeжapcкiй.

Слeжapнa, -и, *f.*, в. Слeжap-
нaя.

Слесарский, -ая, -ое, *adj.* ślusarski; ślusarskie narzędzia ślusarskie.

Слесарство, -а, *n.* ślusarstwo.
Слесарь, -я, *m.* ślusarz.
Слесарша, -и, *f.* żona ślusarza.
Слетание, -я, *n.* zlatanie; zlatywanie się.

I. Слетать, Слетать, *v. n.* zlatywać, zlecieć; zlatać, spadać, sprасać; слетать съ дерева, съ кровли, sprасać z drzewa, z dachu; слетать съ лошади, zlecieć, sprасać z konia; -ся, *v. r.* zlatywać się, zlecieć się.

II. Слетать, *v. n. perf.* polecieć, pobiegnać szybko pieszo lub konno. [дѣ, podlotek.]

Слетокъ, -тка, *m.* ptaszek мило-Слеть, -а, *m.* 1. zlecenie się, zlot, przyzlecenie; 2. wzlot, wzlecenie.

Слетыле, *сfr.* Слетаніе.

Слеть, -са, *perf.*, *v. sub.* Слеть, -ся (I). [Слеть, -ся.]

Слечь, -са, *v. perf.*, *v. sub.* Слива, -а, *f.* śliwa, śliwka (owoc); *Bot.* (*prunus domestica*), śliwa, śliwka zwyczajna, drzewo śliwowe, śliwkowe; каменная, Сибирская слива, (*prunus sibirica*), śliwa górnа; бѣлая слива, в. А б р и к о с ъ; чѣрная, дикая, колѣбная слива, в. Т о р н я (*prunus spinosa*); слива Американская какасовая, в. З л а т о ж ѣ л т ы .

Сливаніе, -я, *n.* zlewanie.

Сливать, Слить, *v. a.* zlewać, zlać; lać w jedno miejsce; mieszаać jedno z drugim; топić rozmaite rzeczy razem; lać (dzwony, armaty); -ся, *v. r.* zlewać się, zlać się, zbiegać się, schodzić się, zejść się, łączуć się, złącзуть się; *β* *v. p.* być zlewаным, zlanym, etc. [wo.]

Сливина, -и, *f.* śliwowe drzewо.
Сливка, -и, *f.* 1. в. С л и в а н і е; 2. *dim.* śliwka.

Сливки, -вокъ, *f. pl.* śmietана, śmietanka.

Сливникъ Индійскій, в. Т а м а р и н д ѣ (Индійскій).

Сливной, (-ій), -яя, -ое, *adj.* 1. *Med.* zlewny, gesty, śliwяцу się; сливная боча, оспра śliwяца się, gesta; 2. z różнучу nasуny zlanу, rozlowану. [śliwowy.]

Сливной, -ая, -ое, *adj.* śliwny.
Сливнякъ, -я, *m.* сад śliwny, śliwnік. [ozka.]

Сливочка, -и, *f. dim.* śliwe-Сливочен, -чекъ, *f. pl.* śmietанеска; в. С л и в к и .

Сливочникъ, -а, *m.* nasуny do śmietanki, mlécznik.

Сливочный, -ая, -ое, *adj.* śliwочный.

Сливотанкову, [wino.]

Сливянка, -и, *f.* śliwочане Сливяний, в. Сливный.

Слизаніе, -я, *n.* zlizanie.

Слизать, -са, *v. perf.*, *v. sub.* Слизывать, -ся. [слизак.]

Слизень, -зня, *m. H. n.* (limaz),

Слизистый, -ая, -ое, *adj.* zliwотwaty, klejowaty.

Слизкій, -ая, -ое, *adj.* ślizki.

Слизковатый, -ая, -ое, *adj.* nieco ślizki.

Слизкость, -и, *f.* ślizкость.

Слизникъ морской, в. Г л и с т и н и к ъ (морской). [zklm.]

Слизнуть, *v. n.* stać się śli-Слизнуть, *v. a. perf. semelf.* 1. zliznąć; 2. *porwać, сарпачь оо тайне, украść.

Слизнякъ, -я, *m. Bot.*, в. П р о с к у р н и к ъ (рбозовый).

Слизость, в. Слизкость.

Слизъ, -я, *m. Bot. (allium senescens)*, сзознек Syberyjski.

Слизъ великій, в. П р о с к у р н и к ъ (аутбанный).

Слизываніе, -я, *n.* zlizываніе.

Слизывать, Слизать, Слизнуть, *v. a.* zlizывать, zlizać, zlizнзть; -ся, *v. p.* być zlizываным, zlizаным.

Слизь, -и, *f.* oślizłość.

Слизъть, *v. n.* stawać się ślizким. [radować się kim.]

Слизывать, *v. n. Ecccl. sl.* cieszуć, Слизывать, *v. a. perf.* (w kar-tach) wyrzucić czekеръ.

Слизовствовать, в. Слизовать (v. n. Ecccl. sl.).

Слива, -и, *f.* śliwa. [nisty.]

Сливистый, -ая, -ое, *adj.* śli-Сливить, *v. a.* ślinić, walać ślinami; -ся, *v. r.* ślinić się, walać się ślinami; *β* *v. p.* być ślinionым.

Сливный, -ая, -ое, *adj.* ślinny, ślinяny; сливные жельзы, Anat. gruczолек ślinny.

Сливноватый, -ая, -ое, *adj.* ślinясты, до śliny podobny.

Слиногонъ, -а, *m. Bot.* (*an-themіs pyrethrum*), ślinne ziele, żелбе ziele, żелбownik, bertram.

Слиноотеченіе, -я, *n.* plynienie śliny, ślinienie się.

Слннтый, -яя, *m.* ślinяк, оо się ślini, plwacz. [plwaczка.]

Слннтыйка, -я, *f.* ślinяца się, Слннный, -ая, -ое, *adj.* ślinяцу się.

Слнннть, *v. n.* ślinić się.

Слннній, Слнннйка, в. Слнннтый, Слнннйка.

Слнннть, *v. n. perf.* zlinić, wylinić, slerć uronіć; (o kolo-rach) splotić, wypłowić.

Слннннне, -я, *n.* zlepanіе.

Слнннть, Слнннуть, *v. n.* zleпнać, zleпнć; -ся, *v. r.* zleпнać się, zleпнć się.

Слнннть, -я, *n.* zlanіе; stopіеніе.

Слнннотный, -ая, -ое, *adj.* li-тowy, в. sztabach, дрзжкову; слнннотное серебрó, серебро litowe, в. sztabach, дрзжкову, lity голѣ srebra. [ozony, zlanу.]

Слнннтый, -ая, -ое, *adj.* zлз-Слнннтокъ, -тка, *m.* sztabka, дрзжек, lity голѣ (np. zлota); слнннтокъ серебрá, серебрennyй снн-

токъ, lity голѣ srebra, sztabka srebra.

Слнннотный, в. Слннннотный.

Слнть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Слнннть, -ся.

Слнчать, Слнчнть, *v. a.* ро-гóвывать, ро-гóвнлч (со зчэм), коласуонлч; -ся, *v. p.* бчć ро-гóвнуваным, ро-гóвнпваным.

Слнчѣніе, -я, *n.* ро-гóвнпваніе, ро-гóвнпваніе (сзего з чзэм), коласуонваніе.

Слнчнтельный, -ая, -ое, *adj.* ро-гóвнпуванч (сзего з чзэм); до ро-гóвнпваннл (сзего з чзэм) слнзлцу.

[Слнчлть, -ся.]

Слнчлть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Слнчлть, -я, *n. Ecccl. sl.* дзвлг-оцнлч, mlлoдзвлгч, harmonija.

Слнчный, -ая, -ое, *adj.* Ecccl. sl. дзвлгчны, mlлoдзвлгчны, harmonijny, zgodny.

Слншкoмъ, *adv.* nazbyt, wлг-оцѣ нлз налезу, за нлато.

Слнланіе, -я, *n.* zlanіе, stopіеніе; ulаніе, odlanіе (сзего); *β* в. С л и в а н і е . [Лнтвннцкъ.]

Слнлатель, -я, *m. Ecccl. sl.*, в. Слнлать, -ся, Ecccl. sl., в. Слнть, -ся. [Jednej ulicy, przedmieście.]

Слoбoдa, -и, *f.* wлѣс wлелка o Слoбoдa, -и, *f. pop.*, в. Свoбoдa.

Слoбoдскій, -ая, -ое, *adj.* od wлелкнй wsl, przedmнecлowу, osлady na wлелкнй wsl, на przedmнecлo.

† Слoбoдчлннннъ, Слoбoджлнннъ, -я, *m.* mieszkanіе слoбoдy, wsl wлелкнй.

Слoбoджлннкa, -и, *f.* mieszkan-ка слoбoдy, wsl wлелкнй.

Слoбoднркъ, -а, *m. dim.* слoвннчнкъ, дукcyоннркъ, малу дукcyоннркъ. [слoвннка налезулч.]

Слoвнрный, -ая, -ое, *adj.* до Слoвнрнъ, -я, *m.* слoвннк, дукcyоннркъ.

Слoвѣснннкъ, -а, *m.* literat.

Слoвѣсннчнсть, -и, *f.* literatura, наукн wызволонл.

Слoвѣснный, -ая, -ое, *adj.* слoвny, uстny, мoвny; Ecccl. sl. wтoмny; слoвѣсннй судъ, слoвѣсннчн судопрoнзводстo, *Jur.* суд слoвny, в. кóтoрy аргвну зллтвнлжл снє устнл; слoвѣсннчн жнвóтнч, оцлoвнч; слoвѣсннл наукн, наукн wызволонл.

Слoвѣчкo, -а, *n. dim.* слoвѣ-цкo, слoвкo.

Слoвнть, *v. a. perf.* злпнлć.

Слoвнчo, *conj.* wлнлнлнє як, зу-пелнлє як.

Слoвo, -а, *n.* 1. назвлнчo да-влнлжлє глoскн: С (w слoвлл-скнм алфabcнє); 2. слoвo, wызрлз; чѣстнчн слoвo, слoвo honoru; крлснчн слoвo, в. С л o в ѣ ц ъ (крлс-оц); ллгѣрнчн слoвo, *Milit.*, в. П а р ѳ ѳ ѳ ; Слoвo Бóжнє, слoвo Бoжє; пнсмo śwлєтє; слoвo wъ слoвo, слoвo w слoвo; dosto-

wnie; отъ слова до слова, од слова до слова; на словахъ, ustnie; словомъ & однимъ словомъ, jednémъ slowem; krótko; bez ogródkí; никто ни слова, nikt ni słowa; wszyscy milczali; держать слово, (dotrzymać dane słowo; похвальное слово, panegyryk; надгробное слово, kazanie pogrzebne; не о томъ слово, nie o tém mowa; слово и дѣло! słowo i dzieło (uczynek), [выраженіе тущае się spraw w zbrodniach i znaczące oskarzenie kogo według dwóch pierwszych punktów]; §. кто словомъ скоръ, тотъ дѣломъ рѣдко споръ, kto wiele obiecując, mało daje; §. много словъ, а мало дѣлъ, więcej huku, niż puku; zawsze кто pieje, nie wiele докаже; krowa, co wiele ryczy, mało mleka daje; beben w lesie coś wielkiego, choć jak czerzyk wielkości jego; z wielkiej chmury mały deszcz; nie tak straszny jabel; §. отъ утѣныхъ словъ зыкъ не отобьютъ, od grzesznych słów język nie uschnie; §. хасково слово и хасовый видъ, etc., v. sub: Ласковыи.

Слово-иствязатель, -я, m. wуртувасъ; -иствязательный, -ая, -ое, adj. вуртувасу; -литецъ, -ца, m. gisler, odlewacz цзціонек друкарских; -лѣтѣ, -я, n. odlewanie цзціонек друкарских; -лѣтний, -ая, -ое, adj. тущае się odlewania цзціонек друкарских; словолѣтня, -ой, s. f. gisernia (цзціонек друкарских); -лѣтня, -я, f. gisernia (цзціонек друкарских); -лѣтчикъ, -а, m. gisler, odlewacz цзціонек друкарских; -охотливость, -я, f. rozmowność, gadatliwość; gadulstwo, gadanina; -охотливый, -ая, -ое, adj. rozmowny, gadatliwy; -охотность, -охотный, v. Словоохотливость, Словоохотливый; -писецъ, -ца, m. Ecl. s. pisarz, autor, literat; -производеніе, -я, n. Gramm. źródłosłów, słowotóń, etymologia; -производный, -ая, -ое, adj. źródłosłowny, etymologiczny; -прѣнѣ, -я, n. dysputa, rozprawa; -расположеніе, -я, n., v. Порядокъ (словъ); -сочиненіе, -я, n. Gramm. składnia; -толкователь, -я, m. słownik tłumaczący wyraz; -удареніе, -я, n. wумовленіе гдзюек lub wyrazów z przycięskiem lub akcentem.

Словуѣтій, -ая, -ое, Словуѣтій, -ая, -ое, adj. sławny, znanieńczy, sławetny.

Словцо, -я, n. dim. słowko, słóweczko; красное словцо, рѣкче словка, pochlebstwo.

Слогодареніе, -я, n. prozody, Pioszaz.

Слогъ, -а, m. 1. zgłoska, syl(ł)aba; 2. styl, (sposób pisania). [warstw, słojowatość.

Слоеватость, -и, f. зюженіе z Слоеватый, -ая, -ое, adj. z warstw złożony, fiadrowaty.

Слоеніе, -я, n. warstwowanie. Слоенный, -ая, -ое, adj. liściasty, (o cieście).

Сложеніе, -я, n. зюженіе, по дзюженію (np. urzędu); уюженіе; konstytucya, skład ciała; konstrukcja; отъ сложенія міра, od stworzenia świata.

Сложить, -ся, v. perf., v. sub: Складывать (I & II) & Слагать. Сложность, -и, f. skład, злзченіе.

Сложный, -ая, -ое, adj. зюжону, складаны, wieloskładny; глаголь сложный, (verbum compositum), слово зюжонъ; сложный колюсъ, Bot. kłos złożony, skupiony; сложныи цвѣтá, Bot. kwiaty skupione.

Слой, -я, m. słuń, warsta, warstwa, pokład; list, plaster ciasta. Слойность, -и, f. słoistość, słojuowatość.

Слойный, -ая, -ое, adj. z warstw złożony, słoisty, warstwowy.

Слоить, v. a. ciasto liściстым robit; -ся, v. r. układać się w plasty.

Сложаніе, -я, n., v. Сложка. Сложать & Сложить, -ся, v. perf., v. sub: Сламывать, -ся.

Сломка, -и, f., Сломленіе, -я, n. złamanie, zrzucenie, zwalenie.

Сломъ, -а, m. 1. v. Сломка; 2. miejsce, gdzie со złamano, zwalono.

Слонить, v. Заслонять.

Слониха, -и, f. stonica, zamieca stonia. [jeździec, rzadca.

Слоновщикъ, -я, m. stonlowy. Слоновый, -ая, -ое, adj. słonowy; слоновый хоботъ, trąba stonlowa; слоновая кость, kość stonlowa. [Слоновщикъ].

Слоновачлиникъ, Ecl. s., v. Слонъ, -а, m. H. n. (elephas).

Слоноваться, v. r. wагаєаć się, baki zbijać. Слопнѣтъ, v. r. tułać się, Слонѣтъ, -ца, m. stopiec, łarka na zwierzęta.

Слотá, -я, f. пров., v. Слѣвать. Слугá, -и, m. sluga, służący;

Вашъ покóрный слугá, (Wielmożnego Pana) unіżony sluga; §. по барину и слуги, jaki pan, taki sluga; jaki pan, taki kram.

Служака, -и, m. gorliwy sluga. Служанка, -и, f. sluga, służąca. [засу, w służbie zostający.

Служащій, -ая, -ое, adj. sluzhba, -и, f. służba; граждáнская, военная служба, służba cywilna, wojenna; обязанності по службѣ, powinności służbowe; обовязекъ pełnienia pewnych powinności; товарищъ по службѣ, v.

Сослуживецъ; 2. służba Boża; msza; 3. por., v. Служивой; и. §. v. sub: Дружба.

Службы, (gen. służebъ & службъ), f. pl. budynek dla służących.

Служебникъ, -а, m. 1. mszał; 2. Ecl. s. służący, sluga.

Служебница, -и, f. Ecl. s. służebnica, służąca.

Служебный, -ая, -ое, adj. służbowy, od służby; cfr. służebny.

Служеніе, -я, n. służenie, służba; служеніе ўтрени, odprawianie mszy, nabożeństwo.

Служивой, Служивый, -аго, a. m. żołnierz.

Служивый, -ая, -ое, adj. służący, w służbie będący; wysłużały.

Служитель, -я, m. służący, sluga; służebnik, (urzędnik).

Служительница, -и, f. sluga, służąca. [służebniczy, służący.

Служительскій, -ая, -ое, adj. Служительствовать, Ecl. s., v. Служать.

Служить, 1. v. n. у когó-либо, służę (u kogo), zostawać w służbie; §. у когó служъ, торó и хвалю, кто зыи хлѣбъ je, tego piosnekъ śpiewa; 2. v. a. -, служить ўтрѣку, odprawiać służbę Bożą, nabożeństwo; §. слугóму служить обядно, głuchemu piosnekъ śpiewać; -ся, v. p. (o nabożeństwie) być odprawianym.

Служка, -и, m. sluga klasztorny. Служный, -ая, -ое, adj. służny, służebny, do służы należący.

Служавить & Служавствовать, v. n. perf. chytrze postąpić (z kim). [zdzieranie skóry.

Слупаніе, -я, n. złupwanie. Слупать, Слупнѣть, v. a. złupować, złupać, zdzierać, zdreść (skórę); -ся, a) v. r. lupić się, złupać się, schodzić, zejść (np. skóra); б) v. p. być złupwanym, złupanym, zdzieranym, zdartym.

Слупленіе, Слупливаніе, v. Слупаніе. [v. Слупать, -ся.

Слупливать & Слуплѣть, -ся, Слупховой, (-ій), -ая, -ое, adj. słuchowy, słuchalny; барабанъ слуховой, bebenek słuchowy; слуховой ромѣкъ, trąba słuchowa; слуховое окно, okienko w dachu, którýmь wpada światło.

Слухъ, -а, m. 1. słuch; въ слухъ, w głos, na głos, głośnie (tak со w przytomności wielu osób wszyscy słyszą); 2. wieść, pogłoska; идѣтъ, посятае слухъ, ходятъ слухи, powiadają, gadają, gruchnie, słysząc, wieść jest, pogłoska.

Случай, -я, m. okaza, pora, sposobność; okoliczność; zdarzenie; przyradek; при случаѣ, przy sposobności, przy okazji; неочеканный случай, przyradek niezapowiedziany; нежданый, нежданый случай, wypadek niespodziany.

Случайно, *adv.* przypadkowo, przypadkiem, niespodzianie.

Случайность, -и, *f.* przypadkowość.

Случайный, -ая, -ое, *adj.* 1. przypadkowy; 2. mający (u двою) szczególne zaufanie; случайный человек, фаворит, ulubieniec.

Случа́ть, Случи́ть, *v. a.* złączyć, złączyć; opuścić, obstanowić (kłacz z ogierem); *ś. v.* Прип ускать (2); случать ообла́ть, (*u myśliwstwie*): psy zwolować, zwolать; -ся, *v. p.* być złączonym, złączonym, *etc.*; (*o psach*): być zwolowanym, zwolanym.

Случа́ться, Случи́ться, *v. imper.* zdarzyć się, zdarzyć się, wydarzyć się, wydarzyć się, trafić się, przytrafić się.

Случе́ние, -я, *n.* stanowienie (kłaczy), złączenie. [Случа́ть, -ся.]

Случи́ть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Случа́на, -и, *f.* stanowienie (kłaczy), złączenie; время случки, czas stanowienia (kłaczy).

Случа́ный, -ая, -ое, *adj.* do złączenia, do stanowienia służący; случа́ный жеребецъ, ogier, stadnik.

Слуша́ние, -я, *n.* słuchanie.

Слуша́тель, -я, *m.* słuchacz.

Слуша́тельница, -и, *f.* słuchaczka.

Слуша́ть, *v. a.* słuchać, uważać; słuchać чья-либо совѣты, słuchać swoich rad; слу́шать ообъя́ду, mazy słuchać; *ś.* есть что слу́шать, да нечего ку́мать, więcej huku, niż ruku; हुचсно हुचсно, a w pięty zimno; -ся, *v. g.* słuchać (kogo), być posłuszny.

Слу́ть, *v. n.* słupać, sławnym być.

Слу́ханный, -ая, -ое, *part. p.* słuchany; слы́хано ли это дѣло? czy słuchano to rzecz?

Слу́хать, *v. n.* słuchać; ниче́го не слы́хать объ́ этомъ, o tém nie nie słuchać.

Слу́шание, -я, *n.* słyszenie.

Слу́шатель, -я, *m.* *Eccl. sl.* słuchacz.

Слу́шательный, -ая, -ое, *adj.* *Anal.* słuchalny, słuchowy; слы́шательный нервъ, nerw słuchowy.

Слу́шать, *v. a.* słyszeć; -ся, *v. p.* być słyszany; *ś.* *v. imper.* здравач się; нивъ слы́шится, zdaje mi się.

Слу́шкий, *v.* Чукій.

Слу́шно, *adv.* słysząc; слы́шно, что будетъ война, слы́шачъ, że wojna będzie.

Слу́шный, -ая, -ое, *adj.* słyszany.

Слу́ва, *adv.* z lewej strony.

Слу́вить, *v. a.* 1. ślady robić (*np.* pogami na podłodze); 2. śladu, tropu szukać.

Слу́вничать, *v.* Слѣдить (2).

Слѣдо́вание, -я, *n.* 1. - за кѣмъ, postępowanie, ścieśie za kim; postępowanie; 2. - чемъ, naśladowanie; 3. - чего, śledze-

nie, śledztwo, indagacya; 4. marsz, ruszenie, pochod.

Слѣдо́ватель, -я, *m.* śledziiciel.

Слѣдо́вательно, *adv.* więc, przeto, zatem, a więc, a zatem.

Слѣдо́вать, *1. v. n.* - за кѣмъ, за чѣмъ, postępować za kim, za czѣm, iść za kim, za czѣm; następować; за тѣмъ слѣдуе́тъ, potѣm następuje; 2. *v. n.* - чемъ, naśladować co; слѣдуя своіми правилами, podług swoich prawideł; 3. *v. n.* - (что), śledzić, badać; 4. *v. imper.* слѣдуе́тъ, wypływa, wypadła, pokazuje się; przystoi, należy, potrzeba; тепе́рь ему́ слѣдуе́тъ чита́ть, teraz on powinien czytać; ему́ слѣдуе́тъ получи́ть еще́ сто рубле́й, jemú należy jeszcze sto rubli. [дователь.]

Слѣдоприво́дитель, *v.* Слѣдство́вание, *v.* Слѣдо́вательно. [śledczy, indagacyjny.]

Слѣдственный, -ая, -ое, *adj.*

Слѣдствие, -я, *n.* 1. skutek, wypadek, następstwo; 2. wnioskowanie, wnioski; 3. śledztwo, śledzenie, indagacya.

Слѣдъ, -а, *m.* 1. ślad, trop; слѣды войны, ślady wojny; на горя́щихъ слѣдѣ́тъ, *Jur.* [en flagrant délit, (sur le fait); in flagrant!], za gorąca, na gorącym uczynku, na świeżym uczynku; слѣдъ простѣ́тъ, ślad zagnaj.

Слѣже́ние, -я, *n.* śledzenie, robienie śladu, szukanie śladu.

Слѣжа́ние, -я, *n.* złażenie.

Слѣжа́ть, Слѣжа́ть, *v. n.* съ (*gen.*), złażyć, zleżeć; съжа́ть съ лоша́ды, zleżeć z konia. [Бревяб.]

Слѣ́жа, -жени, *n.* *Eccl. sl.*, *v.* Слѣ́женъ, -ня, *m.* *n.* (*tabanus*), bak, ślep, (owad).

Слѣ́пецъ, -пца, *m.* 1. ślep, śleпак, śleпек, śleпесо, śleпеп, śleпороzek, śleпый człowiek; 2. *H. n.* (*mus v. palax typhlus*), śleпесо, (gatunek myszy).

I. Слѣ́пить, *v. a.* oślepić (kogo).

II. Слѣ́пить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Слѣ́плать, -ся.

Слѣ́пление, Слѣ́пливание, -я, *n.* zleпienie, zleпianie. [-ся.]

Слѣ́пливать, -ся, *v.* Слѣ́плать, Слѣ́плать, Слѣ́пить, *v. a.* zleпять, zleпić; -ся, *v. p.* być zleпianym, zleпionym. [траці.]

Слѣ́пнуть, *v. n.* śleпnąć, wzrok слѣ́по, *adv.* śleпо; bezrozumnie, bezmyśli; (*o piémie*) niewyга́źnie.

Слѣ́пой, -а́я, -бо, *adj.* śleпы, niewidomy, ciemny; *śleпы, nierozва́дny; слѣ́пое счастье, śleпе szczęście; *ś.* въ царствѣ слѣ́пыхъ (между слѣ́пыми) и кривой царь, między śleпыми jdnooki królem.

Слѣ́поу́рникъ, -а, *m.* *Bot.* (*ganepilus*), jaskier, żabnik.

Слѣ́поку́ръ, -а, *m.*, *v.* Дѣренъ (красный), Вѣтреница (3), Вѣздочница.

Слѣ́пка, -пка, *m.* rzecz ule-

пiona z czego, wyisk wyobrażenia jakiego, zlepek. [ру.]

Слѣ́поокий, -ая, -ое, *adj.* śleпорождённый, -ая, -ое, *adj.* śleпо urodzenia.

Слѣ́пота, -а́, *f.* śleпота, niewidomość; *zafleпienie; курна́я, курча́я, курча́я слѣ́пота, *Med.* (*hemeralopia*), kurza śleпota, śleпота rozmiarzchna; *Bot.* v. Чистоу́льзъ (большо́й), Крау́льва (вошше́бная). [widomość.]

Слѣ́потество́вание, -я, *n.* niewidomość, *v. n.* (*propr.* & *) cierpieć śleпotę, być śleпым; *nie widzieć tego co jest oczu.

Слѣ́пый, *v.* Слѣ́пой. [wiste.]

Слѣ́пышонокъ, -ика, *m.* młody śleпесо, (gatunek myszy); *v.* Слѣ́пша́я, Слѣ́пба́я, 2).

Слѣ́пшина, *v.* Слѣ́пецъ (2).

Слѣ́биться, *v. perf.*, *v. sub.* Слѣ́бля́сь.

Слѣ́бля́ться, Слѣ́бля́ться, *v. g.* kochać się, pokochać się, poszuwać, poszuć wzajemną miłość.

Слѣ́да, -ы, *f.* (*vitrum ruthenicum*), ślуда, mika, blyszczak szkło Moskiewskie.

Слѣ́дственный, -ая, -ое, *adj.* podobny do miki, szkła Moskiewskiego. [dziany, blyszczakowy.]

Слѣ́дный, -ая, -ое, *adj.* ślудный, Слѣ́зъ, *v.* Шлудный, Шлудъ. [Слѣ́нить.]

Слѣ́на, Слѣ́ноте, *v.* Слѣ́на, Слѣ́нока, -и, *f.* *dim.* ślinka.

Слѣ́ноный, Слѣ́ногонный, Слѣ́ногонъ, *etc.*, *v.* Слѣ́но... [biocisty.]

Слѣ́котный, -ая, -ое, *adj.* ślotny, Слѣ́коте, -и, *f.* ślota, bioto.

Сма́зание, -я, *n.* pasmarowanie, posmarowanie; *v.* Сма́зывание.

Сма́зать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Сма́зывать, -ся.

Сма́зка, -ы, *f.* smarowanie; pasmarowanie; печальная сма́зка, *v.* Уза́. [ślizniuchny, bardzo ladny.]

Сма́зливенький, -ий, -ое, *adj.* Сма́зливость, -я, *f.* ślizność, ładność, wmyskaność.

Сма́зливый, -ая, -ое, *adj.* śliszny, ladny, wmyskany.

Сма́зпой, (-ий), -а́я, -бо, *adj.* smarowany. [nie.]

Сма́зывание, -я, *n.* smarowanie; Сма́зывать, Сма́зать, *v. a.* smarować, pa-, po-smarować; -ся, *v. p.* być smarowanym.

Сма́зь, -и, *f.* smarowidło.

Сма́зчивание, -я, *n.* zmilczenie. Сма́зчивать, Сма́дчать, *v. n.* zmilczyć, umilczuć.

Сма́льта, *v.* Шмальта.

Сма́нѣние, Сма́нѣвание, -я, *n.* zmanienie, manienie, złudzenie, łudzenie, uwiedzenie.

Сма́нѣвать, Сма́нѣть, *v. a.* mamić, zmanić, łudzić, złudzić, ułudzić, uwieść; -ся, *v. p.* być mamionym, zmanionym, łudzonym, złudzionym, uwiedzionym.

Сма́нка, -и, *f.*, *v.* Сма́нѣние.

Смѣнщикъ, -а, *m.* zwoździel.
 Смѣнница, -ы, *f.* zwoździelka.
 Смѣрѣдочный, -ая, -ое, *adj.* smaragdowy. [tagd.]
 Смѣрѣдъ, -а, *m.* Miner. smaragd.
 Смѣрѣніе, -я, *n.* zmazanie.
 Смѣрѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Смѣрѣваться, -ся. [nie.]
 Смѣриваніе, -я, *n.* zmazуvanie.
 Смѣривать, Смѣрѣть, *v. a.* zmazуwac, zmazac; -ся, *v. p.* byc zmazуwanym, zmazanym.
 Смастерѣть, *v. a. perf.* zмайstrуwac.
 Смагнѣть, *v. a. perf.* oslabic, smagnѣvanie, -а, *m.* odmotуjący, odwijający.
 Смагнѣвающій, -я, *f.* odmotуjąca, odwijająca.
 Смагнѣваніе, -я, *m.* odmotanie.
 Смагнѣвать, Смагнѣть, *v. a.* odwijac, odmotac; -ся, *v. p.* byc odwijanym, odmotanym.
 Смагнѣваніе, -я, *n.* strzaganie.
 Смагнѣвать, Смагнѣть, *v. a.* strzagać, strzaganac; -ся, *v. p.* byc strzaganym, strzaganym.
 Смагнѣваніе, -я, *n.* zmaczanie, zwilżenie.
 Смагнѣвать, Смагнѣть, *v. a.* zmaczac, zmożуc, zwilżac, zwilżуc; -ся, *v. p.* byc zmaczanim, zmożonym, zwilżanym, zwilżonym.
 Смагнѣніе, -я, *n.* (o oszach.) zamykanie.
 Смагнѣть, Смагнѣть, *v. a.* (o oszach.) zamykac, zamknac, zmruczac, zmrucnac; -ся, *v. p.* zamykac się, zamknac się, zmruczac się, zmrucnac się.
 Смагнѣніе, -я, *n.* (o oszach.) zamknienie, zmruczenie.
 Смагнѣть, Смагнѣть, *v. perf.*, *v. sub.* Смагнѣть, -ся.
 Смагнѣніе, -я, *m.* zasad.
 Смагнѣно, *adv.* podle, obok.
 Смагнѣность, -я, *f.* pogranicze, przyległość, styozka.
 Смагнѣнный, -ая, -ое, *adj.* сьчѣнь, pograniczny, przyległy, styozny.
 Смагнѣніе, -я, *n.* rozważanie.
 Смагнѣть, Смагнѣть, *v. a.* rozważac, rozważуc, domyślac się, domyślic się.
 Смагнѣть, -а, *m.* człowiek proaty, ochor, włościnian.
 Смагнѣніе, -я, *n.* śmierdzenie.
 Смагнѣть, *v. a.* śmierdzić.
 Смагнѣчка, -и, *f.* Bot. (*cotula foetida*), rumieniec śmierdzący, psi rumień; piel. [zmarzanie.]
 Смагнѣзаніе, -я, *n.* marzenie.
 Смагнѣять, Смагнѣть, *v. n.* marznac, zmarznac. [zty.]
 Смагнѣный, -ая, -ое, *adj.* zmarznięty.
 Смагнѣнуть, -я, *n.* zmarznienie.
 Смагнѣнуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Смагнѣть, -ся. [sie.]
 Смагнѣніе, -я, *n.* zmierzchanie.
 Смагнѣться, *v. impera.* zmierzchnac się.
 Смагнѣтельно, *adv.* śmiertelnie.
 Смагнѣтельность, -я, *f.* śmiertelność.

Смертѣльный, -ая, -ое, *adj.* śmiertelny.
 Смертно, *v.* Смертельно.
 Смертность, -я, *f.* śmiertelność.
 Смертный, -ая, -ое, *adj.* śmiertelny; смертный грѣхъ, grzech śmiertelny.
 Смагнѣтѣлѣ, -я, *n.* zabójstwo.
 Смертѣтельность, -я, *f.* śmiertelność.
 Смертѣлобный, -ая, -ое, *adj.* śmiercionośny, zabójczy, śmiertelny. [Смертѣлобный.]
 Смертѣлочный, *Escl. sl.*, *v.* Смертѣлобственный, Смертѣлобство, *v.* Смертѣлобствіе.... Смертѣлобственный, -ая, -ое, *adj.* morderczy, zabójczy.
 Смертѣлобство, -а, *n.* zabójstwo, morderstwo. [morderca.]
 Смертѣлобца, -и, *m.* zabójca.
 Смертѣль, -а, *m.* v. Череріца.
 Смерть, -и, *f.* śmierć; 8. отъ смертн вѣтъ лекарста або смерт дорогу смѣть або двухъ (або семь) смертѣ не бывать, а одной не иновать, на śmierć nie masz lekarstwa.
 Смерчѣ, -я, *n.*, *Escl. sl.*, *v.* Можжевѣльникъ. [morka.]
 Смерчь, Смерчь, -а, *m.* trąba.
 Смести, Смести, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Сметѣть, -ся.
 Сметѣна, -и, *f.* śmietana.
 Сметѣніе, -я, *n.* zmiatanie.
 Сметѣнникъ, -а, *m.* garnuszek do śmietanki. [tanowy.]
 Сметѣнный, -ая, -ое, *adj.* śmieci.
 I. Сметѣть, Смести & Смести, *v. a.* zmiatać, zmieść; -ся, *v. p.* byc zmiatanym, zmiecionym.
 II. Сметѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Сметѣть, -ся.
 Сметѣніе, -я, *n.* zmiecenie.
 Смагнѣтѣлицѣ, -я, *n.* śmieciowisko.
 Сметѣіе, -я, *n.* *Escl. m.* śmiecie, śmieci.
 Сметѣка, -и, *f.* (*u myśliw.*) rodzaj zwierza w bok dla zagubienia śladu.
 Сметѣк, -овъ, *m. pl.* со змієіоного, як пр. rezalki żyta, маки.
 Сметѣваніе, *v.* Сметѣніе.
 I. Сметѣвать, Сметѣть, I. змиатаć, змиєść - снѣгъ съ кровля, змиатаć, змиєść śniegъ z dachu; - въ хчѣ, змиатаć na kupę; 2. (*u krawca*) fastrуgować, afastrуgować; -ся, *v. p.* I. byc zmiatanym, zmiecionym; 2. byc fastrуgуwanym, afastrуgуwanym. [Смести, *v.* Сметѣть.]
 II. Сметѣвать, Смести & Смигнѣться, Смигнѣть, *v.* Переи... Смигловаться, *v.* Смигнѣться, Унигловѣряться, *v.* Унигловѣряться.
 Смигнѣніе, -я, *n.* deptanie.
 Смигнѣть, Смигнѣть, *v. a.* I. deptac, udeptac (*np.* glinę); 2. deptac, zdeptac, poddeptac, stratowac (*np.*

trawę); 3. miac, pomiac, pognieć (*np.* auknię); 4. *fig. por.*, *v.* Сбывѣть (въ рѣчѣхъ); -ся, *a*) *v. r.* (o zszach.) pomiac się, pognieć się; *fig. por.*, *v.* Сбывѣть (въ рѣчѣхъ); 5) *v. p.* byc deptanym, zdeptanym, poddeptanym, stratуwanym; byc pogniecionym.
 Смагнѣна, *por.*, *v.* Смигнѣніе.
 Смигнѣніе, -я, *n.* prokorzenie, uśmierzenie; poniżenie, унигнѣноść; pokora.
 Смигнѣнникъ, -а, *m.* człowiek roboźny, pokorny, sprokorny, łagodny.
 Смигнѣница, -ы, *f.* kobieta roboźna, pokorna, sprokorna, łagodna.
 Смигнѣно, Смигнѣноудрѣно, *adv.* pokornie, z pokorą.
 Смигнѣноудрѣнный, -ая, -ое, *adj.* pokorny, sprokorny, skromny; -нудръ, -нудръствованіе, -я, *n.* pokorność, pokora, skromność; -нудръствованіе, *v. n.* byc pokornym, sprokornym, skromnym; -нудръ, -ая, -ое, *adj.* pokorny, sprokorny, skromny.
 Смигнѣность, -я, *f.* łagodność, skromność, pokorność.
 Смигнѣнный, -ая, -ое, *adj.* łagodny, skromny, pokorny.
 Смигнѣństwo, -а, *n.*, *v.* Смигнѣность. [ciel.]
 Смигнѣть, -я, *m.* prokornie.
 Смигнѣтельница, -и, *f.* prokornicielka.
 Смигнѣтельный, -ая, -ое, *adj.* prokorniający, prokorny; смирѣтельный домъ, dom prokorny.
 Смигнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Смигнѣть, -ся.
 Смигнѣ, -и, *f.* 1. *v.* Смигнѣ; 2. *v.* Кровохѣтъ (порѣсикі).
 Смигнѣный, -ая, -ое, *adj.* roboźny, pokorny, sprokorny, skromny.
 Смигнѣхонькій, Смигнѣхонькій, -ая, -ое, *adj.* bardzo pokorny, sprokorniechny, ciehuobny, skromniechny.
 Смигнѣно, *adv.* prokornie, ciehu.
 Смигнѣность, -я, *f.* łagodność, prokorność, ciehuobność, skromność.
 Смагнѣнный, -ая, -ое, *adj.* sprokorny, ciehu, skromny, łagodny.
 Смигнѣть, *v. n.* uspokajac się, (uspokoić się), stawac się (stać się) sprokornym.
 Смигнѣть, Смигнѣть, *v. a.* uspokajac, uspokoić; uśmierzac, uśmierzić; prokorniac, prokornic; rokorniać, rokornieć; smiergac na ónia swѣтъ, *v.* Отправя (na тотъ свѣтъ); -ся, *a*) *v. r.* uspokajac się, prokornic, uśmierzac się, uśmierzić się; 5) *v. p.* byc uspokajanym, uspokojonym; byc uspokajającym, uspokojonym, etc.
 Смигнѣть, Смигнѣть, *v. n.* zmaczac, zmóć, poradzic komu.
 Смигнѣ, -и, *f.* 1. śluga, (owoc); 2. *v.* Смоквица.

Смокви́чие, -я, *n. Eccl. sl.* miej-
ce, gdzie sibi gospodarz. [kty.

Смокви́ый, -ая, -ое, *adj.* zmo-

смокутъ, *v. n. perf.* zmoznać.

Смокви́ница, -и, *f. Bot.* (*Asus*

sativa), figa, drzewo figowe; смок-

ови́нда Египетская, (*Asus ficu-*

torius), figa figowa, figowe

drzewo, figomorwa; смокви́нна

Мексика́нская, (*cactus ornatus*), figa

Indyjska. [-ая, -ое, *adj.* figowy.

Смокви́нный, Смокви́ный,

Смокъ, -а, *m. Eccl. sl.* smok.

Смола, -ы, *f.* żywica, smoła;

крупнозернистая смола, *v.* И-

крайка; бѣлая, жѣтая, еловая

смола, *v.* Живѣца; горная, жи-

вѣсовая смола, *v.* Асфальтъ;

горная урѣтная смола, *v.* Эла-

теринъ; жинительная смола, *v.*

Бѣльщикъ.

† Смола, -ы, *f.* umowa, ugoda.

† Смоли́ти, *v. a. perf.* namo-

wić, sklonić. [Сговорить, -ся.

Смоли́ть, -ся, *v. perf.* *v. sub.*

Смолика, -я, *f.* umowa.

Смоленіе, Смоли́ваніе, -я,

n. умоли́ваніе się, умованіе się.

Смоли́ваніе, -ся, *v.* Сгова-

ривать, -ся.

Смоли́бникъ, -а, *m. Eccl. sl.*

spółmówca, modliciel spólny.

Смолеватый, -ая, -ое, *adj.* ży-

wisowaty, nieso smolny.

Смолевка, *v.* Дрема (смолистая)

& Смоли́нка. [smolany; smolony.

Смолевой, (-ый), -ая, -ое, *adj.*

Смоленіе, -я, *n.* smolenie,

osmalanie, paruzszczenie smoły.

Смоли́льщикъ, -а, *m.* smol-

nik, smolarz.

Смоли́стость, -и, *f.* smolistość.

Смоли́стый, -ая, -ое, *adj.*

smolisty. [никъ.

Смоли́твенникъ, *v.* Смоли́б-

никъ, *v. a.* smolić, osmalać,

namazywać smoły; -ся, *v. p.* być

smolonym, osmalanym, namazy-

wanym smołą.

Смола, -и, *f. 1. v.* Смоли́-

біе; 2. *dim.* smolka; еловая

смола, *v.* Живѣца; 3. *Bot.*

смола-трава, *v.* Подмарѣн-

никъ (бермы); смола пахучая,

v. Ясмонникъ (пахучій).

Смоли́ть, Смоли́нуть, *v. n.*

(za)miścić, zamilknąć, umilknąć.

Смоли́нуть, *v. perf.* *v. sub.*

Смоли́ть. [-и, *f.* smolarnia.

Смоловаря, Смолоку́ря,

Смолоду, *adv.* z miodu, od

miodocieli. [smolarz, smolnik.

Смолопримѣленикъ, -а, *m.*

смолопримѣленикъ, -а, *m.*

1. torzenie smoły; 2. handel z

smolą. [v. Смоловаря.

Смолопримѣленикъ завѣдъ,

Смолоты́ть, *v. a. perf.* zmiścić;

-ся, *v. p.* być zmiśconym. [nie.

Смоли́ло, -я, *n.* zmolecie, zmie-

смолють, *v. a. perf.* zemleć; -ся,

v. p. być zmielonym; zemleć się.

Смоли́ченіе, -я, *n.* zmolecenie.

Смоли́чаніе, -я, *n.* zmilczenie.

Смоли́чать, *v. perf.* *v. sub.*

Смилчивать.

Смолю, -и, *f.* smoła; у него

волосяе чѣрни, какъ смолю, та

ознаме włosu, jak smoła. [шійся).

Смоли́льникъ, *v.* Кырказанъ (вью-

смольный, *v.* Смоляной).

Смоли́нья, -и, *f.* smolnia, smo-

larnia, luta smolana, miejsce

gdzie smołę torią.

Смоли́чуга, Смоли́чюга, -и, *f.*

Смоли́чугъ, Смоли́чюгъ, -а, *m.*

Bot., *v.* Дрема (смолистая).

Смоли́нка, -и, *f. Bot.* (*silene*),

lepnica; смоли́нка хлопѣшка, *v.*

Пузырникъ (гладкій).

Смоли́ной, (-ый), -ая, -ое,

adj. smolny, żywiczny.

Смоли́ръ, *v.* Смоли́льщикъ.

Сморкани́е, -я, *n.* smarkanie.

Сморкати́ть, Сморкати́ть, *v. a.*

smarkać, wysmarkać nos; -ся,

v. r. smarkać się, wysmarkać się.

Сморкати́ть, -а, *m.* smarkacz.

Сморкати́ть, -и, *f.* smarkaczka.

Смороди́на, -и, *f.* Smorodina,

smorodina, -и, *f. dim.* *Bot.* (*ribes*), porzeczka;

чѣрная смородина, *Bot.* (*ribes nigra*), porzeczka czarna, smrodyna.

[porzeczka.

Смороди́нникъ, -а, *m.* krzak

Смороди́нный, -ая, -ое, *adj.*

porzeczkowy. [porzeczka.

Смороди́новка, -и, *f.* likwor

Смороди́тъ, -а, *m.* smród.

Сморчоки́ый, -ая, -ое, *adj.*

smardzowy.

Сморчокъ, -чкѣ, *m. Bot.* (*mor-*

chella esculenta), smardz, smot-

loch; сморчокъ свѣдливый, *v.* Стр-

чокъ.

Сморщени́е, Сморщиваніе, -я,

n. zmarszczenie, zmarszczenie.

Сморщива́ть, Сморщива́ть, *v. a.*

zmarszczać, zmarszczyć; -ся, *v.*

v. r. zmarszczać się, zmarszczyć się;

zmarszczyć szło; *v. p.* być

zmarszczanym, zmarszczonym.

Сморщива́ть, -ся, *v. perf.* *v.*

sub. smorzczywać, -ся.

Смотани́е, -я, *n.* zmotanie,

zwinięcie, odwinięcie.

Смотати́ть, -ся, *v. perf.* *v. sub.*

Смотыва́ть, -ся.

Смотка, -и, *f.* *v.* Смотаніе.

Смотри́нь, -я, *f. pl.* oględziny.

Смотри́тель, -я, *m.* dozorca,

inspektor. [zóczylni.

Смотри́тельница, -и, *f. do-*

Смотри́тельский, -ая, -ое,

adj. dozorczy, inspektorski.

Смотръ, -а, *m.* ogląd, ogląd,

okaz, przegląd, popis; смотръ

воискѣмъ, okaz wojska, lustra,

popis wojskowy. [dozór.

Смотрѣніе, -я, *n.* patrzenie.

Смотрѣть, *v. n.* patrzeć; смот-

рять воискѣ, odbywać przegląd

wojska, przeglądać wojsko, o-

казкѣ mieć; смотрѣть небо,у,

być na oględzinach; смотрѣть

на небо, patrzeć na niebo; смот-

рять на вре́мя и обстоятельство,

mieć wzgląd na czas i na oko-

лестności; смотри́ на обстоя-

тельство (po obсто́ятельствахъ);

какъ okolizności wymagają; не

смотри́ на то, pomimo tego; не

смотри́ ни на кого, bez braku

oob; что ты на него сбормишь?

oob? tu mu się tak przglądasz?

oob? ni na kogo nie smotrzyś?

jego nie obchodzi; смотрѣть

(za kýmъ, za чѣмъ), dozorować,

pilnować, doglądać (kogo, oo);

смотрѣть за ребѣнкомъ, pilno-

wać dziecka, dziesceić; стрѣло

смотрѣть за кѣмъ, a gdzie strzedz

(pilnować) kogo; смотрѣть свкозь

пальца, przez palec patrzyć, przez

szparę, przglądać, przejrzeć; ро-

блѣзакъ, -ся, *v. r.* oglądać się,

patrzyć na się; смотрѣться во

сѣрѣкло, przglądać się w zwierciadle.

Смотчи́е, -я, *n.* zmoszenie,

zwilżenie. [Смачивать, -ся.

Смотчи́ть, -ся, *v. perf.* *v. sub.*

Смотча, -и, *f.* zmoszenie, zmo-

czenie. [гати.

Смочъ, *v. perf.* *v. sub.* Смо-

сочѣничать, *v. n. perf.* o-

szukać, okpić, oszalberzyć.

Смрадѣть, *v. a.* smrodzić, smród

robić. [dny, smrodliwy.

Смрадѣный, -ая, -ое, *adj.* smro-

dzisty, -а, *m.* smród.

Смраглатѣсть, -и, *f.* smagła-

wość, śniadawość, czarniawość.

Смугловѣтый, -ая, -ое, *adj.*

smaglawy, śniadawy, czarniawy.

Смуглолицы́й, -ая, -ое, *adj.*

śniadawej twarzy; смуглолицы́й,

смуглолицы́я, (*s. m. & f.*) śniada-

wy, brunet (*m.*), śniadawa, brunetka

(*f.*). [śniadocię, brunatności.

Смуглѣсть, -и, *f.* smągłość.

Смуглѣмый, -ая, -ое, *adj.* smagły,

śniady, brunatny, brunet.

Смуглѣть, *v. n.* stać się śniadym.

Смуглѣкъ, -а, *m.* brunet, śniada-

dawy. [śniadawa.

Смугли́нка, -и, *f.* brunetka,

Смудри́ть, *v. a. perf.* sztucznie

wyrobic, kleić; wymajstrować,

wykoncyrować.

Смурный, -ая, -ое, *adj.* popie-

lony, ciemnoszary, bury.

Сму́та, -и, *f.* bunt, rozruch,

rokos. [podburzenie.

Смутитель, -я, *m.* buntownik,

Смутительница, -и, *f.* bun-

townica, podburzycielka.

Смутя́ть, -ся, *v. perf.* *v. sub.*

Смутя́ть, -ся.

Смутни́и, -тошь, Смутни́и, -ей, *f.*

pl. plotki, bajki, bzdurstwa, bala-

mstwa, plotkarstwo, gadaniny,

obmowiska.

Смутни́къ, Смутни́ца, *v.* Сму-

титель, Смутительница.

Смутни́чаніе, -я, *n.* narusze-

ние покою, buntowanie, podbu-

zwanie. [podbudzać, kłócić.

Смутни́чать, *v. n.* buntować,

Смутни́чество, -я, *n.* poróżnie-

nie, kłótnia, zwada; plotkarstwo;

v. Сму́тнѣи, Сму́тнѣи.

Смутнѣсть, -и, *f.* zamęt, niepo-

трываным, ораброным, достарчаным, достарчаным.

Снабженіе, -я, *n.* опатрzenie, достарженіе, заопатрженіе.

Снадобіе, Снадобье, -я, *n.* прдургава роткав, корзеніе; *ii.* заргава левакка.

Снаравливать, -ся, *v.* Сноравливать, -ся.

Сняровить, -ся, *v.* Сноровить, -ся. [втрзсху.

Снарўжи, *adv.* зевнатрч, ро- Снардїть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Снарязать, -ся.

Снардїный, -ая, -ое, *adj.* до арзгету, узброженія воєнного наледцу.

Снарядъ, -я, *m.* прызурядженіе, прызурядженіе, прызуробненіе; *Милі.* узброженіе, наргедзіа, арзгету воєнну; осадный снарядъ, наргедзіа облезнїце; воєнный снарядъ, узброженіе воєнне; охрбнїчїй снарядъ, арзгету мысливскї.

Снаржаніе, -я, *n.* прызуряджаніе, оратуваніе (w со), заоратуваніе, прызуротуваніе; прызуросаблїаніе, узбраженіе.

Снарязать, Снардїть, *v. a.* прызурядзасъ, прызурядзїс, оратувать, оратрцъ, прызуротуывас, прызуротавас, прызуросаблїас, прызурособїс; -ся, *a) v. r.* прызуротуывас сїе, прызуротавас сїе, оратуывас сїе, оратрцус сїе; *б) v. p.* быс оратуываным, оратрзоным, узбражаным, узброжоным, *etc.*

Снарженіе, -я, *n.* оратрженіе (w со), узброженіе.

Снаслїдникъ, Снаслїдница, *v.* Сонасл....

Снаслїдованіе, Снаслїдовать, *v.* Сонасл....

Снастїть, Снастка, *v.* Оснащївать, Оснастка (1).

Снасть, -я, *f.* арзгету, наргедзіа; большая рыболовная снасть, *v.* Неводъ (вакцїдїй); корабельная снасть, арзгету окрѣтове.

Сначїла, *adv.* до початку, од початку. [ргзгношеніе.

Снашиваніе, -я, *n.* зносеніе, Снашивать, Сносїть, *v. a.*

знасзас, знїсїс, прызносїс, прызносїс (зкїд на jedno мїсїеце).

Снащїеніе, -я, *n.*, *v.* Оснастка (1). [оргівнаніе.

Снесїеніе, -я, *n.* знїсеніе; Снесїть, -ся і Сносїть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Сносїть (1).

Снигиръ, -я, *m.* Н. *n.* (loxia pirrhula), гїл, ропок, (птак).

Снижаніе, -я, *n.* знїжаніе, здїе- сіе з нїткї (перел).

Снизать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Снизывать, -ся.

Снизойти, *v. perf.*, *v. sub:* Снисходить. [од sprodu.

Снизу, *adv.* здолу, зс sprodu, Снизшествоіе, *v.* Снисшествоіе.

Снизшваніе, -я, *n.* здїежмованїе з нїткї (перел).

Снизывать, Снизать, *v. a.* знїзасъ, здїежмовас, здїзасъ з нїткї.

(perly); -ся, *v. p.* быс здїежмованым, здїежтым з нїткї.

Сниманіе, -я, *n.* здїежжованіе. Снимать, Снять, *v. a.* здїежжовас, здїзас; ұжжовас, ұжзас, умнїежзас, умнїежзус; - сїявїе, сїе молакка, здїежжовас шїетанкє з мїлкє; - хлѣбъ сь поля, збїегас, зєбрас збожє з поля; - мїр- рчу сь когѣ-лїбо, сь чєгѣ-лїбо, брас, зїзїас мїагє на когѣ, на со; - портрєты, робїе портрєту; снать портрєт сь когѣ-лїбо, зробїе чзур портрєт; снать со свѣчї, свїсїс обяснїс; снать у когѣ-лїбо бїльмѣ сь глїву, здїзас кому бїельмѣ з ока; снать сь когѣ-лїбо чїнї, злѣжус, ззусїс когѣ з ұгзгєду, здеградѣвас; - сь когѣ-лїбо допрѣс, *v.* До- прашивать; - подрїдъ, до- ставкє, прїежжовас, прїежас до- ставкє на сїебїе; снать каравлѣ, сїсїагнїс вартє; снать поля, ор- зржувас рѣк; -ся, *a) v. r.* сь жѣора, подносїс, поднїсїс котвїсє; *б) v. p.* быс здїежжованым, здїежтым, збїераным, зєбражым, *etc.*

[Съёмка.

Снїкї, -и, *f.*, *v.* Сниманіе, Снїкї, -мокъ, *f. pl.* шїетана, шїетанка. [образу жакїего).

Снїкомъ, -мєа, *m.* копїя (з Снїсканїе, -я, *n.* ортржманїе, набысїе, зїеднанїе, зусканїе, зуск, жѣрзусїс. [Снїскивать, -ся.

Снїскать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Снїскиваніе, -я, *n.* розыкї- ванїе, зїеднуванїе.

Снїскивать, Снїскать, *v. a.* зїеднувас, зїеднас, розыкївас, зускас, набувас, набус; -ся, *v. p.* быс розыкїваным, зусканым, набуваным, набутым.

Снисходительно, *adv.* грзещнїе, жадѣнїе, улєгаїас, възглїднїе.

Снисходительность, -и, *f.* възглїд, възглїднѣс, улєглѣс, ро- вољнѣс, поблїжанїе, ласкавоїс.

Снисходительный, -ая, -ое, *adj.* възглїдну, улєглы, ровольну, поблїжаїасу, ласкаву.

Снисходить, Снизойти, *v. n.* схѣдзїс, зєїсїс (на дѣл); * улєгас, улєдз, поблїжас; - на чьѣ-лїбо просьбу, прызчїлїс сїе, прызчїлїс сїе до чзурїї просьбу.

Снисхождение, -я, *n.* зєїсїсїе на дѣл; * улєганїе, поблїжанїе, ласкавоїс; - на просьбу, прызчїлїсїе до чзурїї просьбу.

Снить, *v.* Снїть.

Снїтный, -ая, -ое, *adj.* гїєр- ззову, подаггусчїнїкову.

Снїть, -и, *f.* Bol. (acegopodium podagraria), гїєрс, гїєр, гїр, гїрз, подаггусчїнїк, козїа стопка.

Снїться, *v. r.* імпера. снїс сїе; мнї снїлось, мнїе снїло сїе.

Снобрѣдка, -я, *f.* лунатчєзка, носѣблїдна, понѣсна.

Снобрѣдство, -я, *n.* лунатчє- твѣо, чѣорѣа лунатчєзна, носѣ- блїд; *v.* Лунатїзмъ.

Снобрѣдъ, -я, *m.* сєнновїок, мїсїєчїнїк, кїсїєчїнїк, лунатк, носѣблїдну, понѣсну; *v.* Лунатїзмъ. [рѣвѣтнїе.

Сноба, *adv.* знову, на ново, Сновальний, -ая, -ое, *adj.* до наклїданїа оснѣву слїзасу.

Сновальнїцкї, -я, *m.* тєн со дїеє вѣжкї ткас. [дїеє вѣжкї ткас.

Сновальница, -я, *f.* та со Сновальнїцкї, -я, *m.* снучїе.

Сновать, *v. a.* (u tkacїs); снїс, оснѣвас, оснѣвоє закїлїдас, стїанїс.

Сновїдєцъ, -дѣа, *m.* тєн со сну вїдїл. [нїє прїез сен.

Сновїдїнїе, -я, *n.* сен, маргє- Снопїк, -я, *m.* дїм. снопєк.

Снопїще, -я, *m.* дїм. великї спѣр, спѣрїско.

Сноповїднїй, -ая, -ое, *adj.* до спѣра роѣобну. [рѣву.

Сноповїый, -ая, -ое, *adj.* сно- † Сноповїе, -я, *n.* coll. спѣр.

Сноповїк, -пкї, *m.* дїм. спѣрѣк.

Сноповїрїзнїй, -ая, -ое, *adj.* до спѣра роѣобну. [рѣцєк.

Сноповїчєкъ, -чєк, *m.* дїм. сно- Снопь, -я, *m.* спѣр.

Сноравливаніе, -я, *n.* прызсо- сѣоуванїе, прызрасѣоуванїе.

Сноравливать, Сноровить, *l.* *v. a.* прызсѣоуывас, прызсѣо- вас, прызрасѣоуывас, прызрасѣо- вас; *2. v. n.* стѣоувас сїе, зѣосѣоувас сїе до когѣ, до чєгѣ; у мїаркѣо- вас; *ii. fig. v.* Поблїжас; -ся, *v. r.*, *v.* Прїанѣрїавлї- вать ся.

Сноровка, -и, *f.* прызсѣо- ванїе, прызсѣоуванїе, прызрасѣо- ванїе, прызрасѣоуванїе; зѣосѣо- ванїе, грзещнѣс, сѣосѣонобїс, бїє- глѣс; * поблїжанїе.

Сноровлїеніе, -я, *n.*, *v.* Сно- ровка. [лївас, -ся.

Сноровлїать, -ся, *v.* Снорав- I. Сносїть, Снесїть і Снесїть, *v. a.* знѣсїс, знїсїс, прїеносїс, прїеносїс; уснїс, уснїс, дзвїг- нїс, дзвїгнїс; ұпрзїтас, ұпрзїтас; забїєрас, забїєрас, крас, крас, рогувас, рогувас; (w грзє kart.) орззусас, орззусас, склїдас, злѣжус, одклїдас, одлѣжус; снесїть пєсьмѣо на вѣчту, занїсїс лїст на почтє; -ся, *a) v. r.* знѣсїс сїе, знїсїс сїе; *б) v. p.* быс знѣсїоным, знїсїоным, *etc.*

II. Сносїть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Снашивать, -ся.

Сноска, -и, *f.* знѣсїеніе, знїсїеніе. [вѣсѣ.

Снослївољность, -и, *f.* сїєрплї- Снослївољный, -ая, -ое, *adj.* сїєрплїву.

Сносїсѣо, *adv.* знѣсїенїа, до знїсїє- нїєнїа, до вїтржжуванїа.

Сносїный, -ая, -ое, *adj.* уснїсїону, рогувану, скрїзѣону; ззусѣо; знѣсїону, до знїсїєнїа, до сїєрплїєнїа, сїєрплїану.

Сносъ, -я, *n.* знѣсїенїе, знїсїєнїе, уснїсїєнїе, рогуванїе; *ii.* рѣцєк уснїсїєнїа.

Снотворный, -ая, -ое, *adj.* спородну, усуряясу, справляюу ееп, оспату.

Снотолокваніе, -я, *n.* тіомасзеніе спов. [маоз спов.]

Снотолокватель, -я, *m.* тіомасолоквательница, -я, *f.* тіомаслка спов.

Снотолоквательный, -ая, -ое, *adj.* до тіомасзеніа спов стужаюу. †Сноха, -я, *f.* супова.

Сномініе, -я, *n.* зносеніе, вутрзуманіе, ёсерпеніе; стосункі, звязкі, порозуменіа сія з кім; дипломатическіе сномініа, стосункі дипломатичне; тайныя свомініа, змову таймне; гордыня сномініа, handlowe звязкі, оброту.

†Снужыць, -а, *m.* jeźdzіec.

Снужый, -ая, -ое, *adj.* Eecl. *sl.* konny, jeźdzący.

Снужый, -ая, -ое, *adj.* (о рубаш): сінуты, здехлы, ніежыуу.

Снураваніе, -я, *n.* снуруваніе.

Снуравать, *v. a.* снурувач; -ся, *a) v. r.* снурувач сія; *б) v. p.* быс снуруваным.

Снуравка, -я, *f.* 1. снуруваніе; 2. снуравка, горсет, станік.

Снуравой, (-ый), -ая, -ое, *adj.* снурууу.

Снурокъ, -рѣа, *m. dim.* снурек. [рецек.]

Снурокъ, -ча, *m. dim.* снурукъ, -а, *m.* снуру.

Снутри, *adv.* зевнатр.

Снутъ, *v. n.* снутіас; (о рубаш): уснаб; здечнаб.

Снутъ, *v. s.* снутъ.

Снутиръ, *v.* Снутиръ.

Снутовидный, -ая, -ое, *adj.* як сінег біау, сінежыу.

Снутовой, (-ый), -ая, -ое, *adj.* сінегуюу, сінежыу.

Снутъ, -а, *m.* сінег; снутъ идѣтъ, сінег пада; весь день шѣл снутъ, сінег падал сауу дзій; снутъ, -бѣ, *pl.* рола сінегowe; какъ снутъ на голову, (§), нагле, піесподзаніе.

Снутіаніе, -я, *n.* једзеніе.

Снутіате, Снутіа, *v. a.* Eecl. *sl.* jeść, zjeść, роруаас, спрузу; † піезузу, зніезузу, роуерас, роуерас, зѣрзас; -ся, *a) v. r.* грук сія, дрежыу сія; снутіатся тоскуу, гурестіу, печальу, дрежыу сія тескнота, згрукота, смуктіе; снутіатся завѣсту, вѣна-вѣсту, еснаб од завѣсі; *б) v. p.* быс једзюну, зједзюну, ро-зуваным, спрузуу.

Снутіаніе, -я, *n.* једзеніе, спрузые. [јадю, покарм.]

Снутіано, -а, *n.* Eecl. *sl.* једзеніе, Снутіаный, -ая, -ое, *adj.* сіне-дну, јадальну, до једзеніа.

Снутіобъ, -дѣа, *v.* Кѣрвель (дѣа).

Снутіоборецъ, -рпа, *m.* Eecl.

Снутъ, -я, *f.* Eecl. *sl.* јадю, једзеніе, покарм.

Снутъкъ, -жѣа, *m.* 1. *dim.* сінежек, мау сінег; 2. пігунка зе сінегу, *p.* сінежна; *pl.* сінежкѣа, сінежки, кулки зе сінегу усгелісоне, пігункі сінежно; игратъ въ сінежкѣа, граас, іграас въ сінежки; игра въ сінежкѣа, гра, ігра въ сінежки.

Снутина, -я, *f.* Снутинка, -я, *f. dim.* пiatek сінегуюу.

Снутистый, -ая, -ое, *adj.* сіне-жыту, сінежыу, пелен сінегу.

Снутиять, *v. a.* сінежыу, сіне-жыем біеліс, сінежыем повлекас, рокууаас, завалаас; — *v. imper.* снутиять, сінег пада.

Снутиый, -бѣ, *m. pl.* 1. сіне-жкѣа, кулки зе сінегу усгелісоне, пігункі сінежно; 2. *Bot.* *v.* Каліа.

Снутино, *adv.* сінежно, пелно

Снутиый, -ая, -ое, *adj.* сіне-жыу, сінежыту; снутиаа гора, гора сінежна, сінежна; снутиаа горы, сінежныс, горы сінежныс; снутиаа дорѣа, дрога заінежона; снутиае древоу, *v.* Снутиаіа.

Снутиаіа, [nanthus], трікуват.

Снутиаіа, -я, *f.* *Bot.* (chionodoxa), ступка, (рубка).

Снутиаіа, -я, *n.* здѣсіе; зебра-ніе; снутиа хѣба сь пола, зебра-ніе збожа з пола; снутиа со снѣж, обясніеніе сівеіс; снутиа моста, розебраіе, здѣсіе мосту; снутиа портрѣа, робіеніу портрѣа; снутиа подрада, пружіеніе на сія доставу; снутиа карафа, сінеженіе washу; снутиа крѣпа сь дома, одкрысе даху з дому.

Снутиаіа, -ая, -ое, *adj.* стуюкуу.

Снутиаіа, -тѣа, *m.* *H. n.* (salmo sperlanus), ступка, (рубка).

Снутиаіа, -ая, -ое, *adj.* стуюкуу, зе ступек спрозадуюу.

Снутиа, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Снутиаіа, -ся.

Со, *praep.*, *v.* Сь.

Собака, -я, *f.* *H. n.* (canis), собака, піес; гончаа собака, піес гошз; огар; борзаа собака, чабз; лѣмаа собака, піес пасту-зку, кундл; лагавяа собака, піес лагаву, легавіс, вузел; Англій-скаа собака, брытан, піес Брытан-скі; Болонскаа собака, бонон-сзук, піесек мау; моделіскаа собака, брытан; морскаа собака, *v.* Аккула; — оны живутъ какъ собака сь котком, §. оны жыд як піес з котем; §. чужія соба-ны прызуса, своа не прятываіа або есла чужія собаки прызуса, то оной не сунса, не міезас сія в оуде гезу; §. не всѣ собаки кусають, котрыя лають або не бѣсаа собакаа брхлѣвоу, бѣсаа молчалівоу, піес со чееа укѣсіе, не ездека.

Собачѣнка, -я, *f.* піес мізерну.

Собачѣночка, -я, *f.* піесекек.

Собачина, -я, *f.* піес мішоу.

Собачиться, *v. r.* поп. іаас сія.

Собачица, -я, *f.* *augm.* піеско.

Собачій, -ья, -ье, *adj.* піс, піескі, од рса, до рса налѣзас; ообачій лап, ездек піс, ездеканіе піс; собачій зубъ, піс заб;

Вол, *v.* Зубоскаіа; собачій языкъ, *v.* Собачникъ; собачій хвостъ, *v.* Грѣбникъ (1); со-бачья голова, *v.* Завалаецъ;

собачья позитка, *v.* Кресс (дѣій воючіа); собачья ягода, *v.* Крушіа; собачья смерть, *v.* Кутра.

Собачка, -я, *f.* 1. *dim.* піесек; 2. *Milit.* (у замку strzelbego!) піесек, хаецку до вутрзуманіа курка на піервезуу спраіс.

Собачья, -чѣ, *f. pl.* *v.* Дуу, зубецъ (трыастиый).

Собачиць, -а, *m.* *Bot.* (cynoglossum), піс језук. [бачыа.]

Собачица, *v.* Петрушка (со-Собесѣдникъ, -а, *m.* това-гзуз.

Собесѣдница, -я, *f.* товару-Собесѣдваніе, -я, *n.* розпра-віаніе, розмаваніе з кім.

Собесѣдатель, Собесѣдова-тельница, *v.* Собесѣдникъ, Со-бесѣдница.

Собесѣдовать, *v. n.* розпра-віас, розмавіас з кім.

†Собиня, -я, *f.* мајатек зе-брану з осзедносі.

Собіраііе, -я, *n.* збераніе.

Собіратель, -я, *m.* зберас, збіерса. [гаска.]

Собірательница, -я, *f.* збие-Собірательное іаа, *n.* *Gramm.* (collectivum), іміе зблорве.

Собіратъ, Собратъ, *v. a.* збие-рас, зебрас, згромадзас, згро-мадзіс; набувас, набус; собіра-тъ хѣб сь пола, збіерас збоже з пола; собіратъ ког-лібо въ дорѣу, вурывіас ког в дрог; *ii.* ерзатас, ерзатнас; *v.* Собіратъ (со стола, на стола); -ся, *a) v. r.* збіерас сія, зебрас сія, згромадзас сія, згромадзіс сія; *б) v. p.* быс збіераным, зе-браным, згромадзаным, згро-мадзюну.

Собіть, *v. a. pop.* збіерас, о-зсзедзас, одкідас на бок.

Соблаговоленіе, -я, *n.* зезво-леніе. [зволіс; гасуц.]

Соблаговолить, *v. n. perf.* зе-Соблазеніе, -я, *n.* гортзеніе, згорзене. [сіел.]

Соблазнитель, -я, *m.* гортзу-Соблазнительница, -я, *f.* гортзуеціелка.

Соблазнительность, -я, *f.* згор-зене, сікноппос до згорзенеа.

Соблазнительный, -ая, -ое, *adj.* згорзѣлыву, гортзасу.

Соблазнитъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Соблазнитъ, -ся.

Соблазнитъ, -а, *m.* згорзене, злу прызуд, рокуас; праводить въ соблазнъ, *v.* Соблазнитъ.

Соблазнитъ, Соблазнитъ, *v. a.* гортзуц, зортзуц, намавіас, на-

mówić do czego złego; —ся, а) в. r. gorzycь się, zgorzycь się; б) в. p. być (z)gorzonym.

Соблюдатель, —я, m. chowacz, zachowywacz.

Соблюдать, Соблюсти́ & Соблюсти́, в. а. przestrzegać, przestrzedz, wypełniać, wypełnić; zachowywać, zachować; —ся, а) в. r. zachowywać się, zachować się, utrzymywać się, utrzymać się; б) в. p. być wypełnianym, wypełnionym, etc.

Соблюдѣніе, —я, n. 1. zachowanie, dopełnienie; 2. przestrzeżenie, schowanie, zachowanie; 3. Eecl. sl. więzienie; wacha.

Соблюстѣи & Соблюсти́, в. perf., v. sub: Соблюждать, —ся.

Соболѣкъ, —лъкъ, m. dim. mały sobol.

Соболи, —ей, m. pl. naszyjnik, ralatynka z soboli. [bolowy.

Соболійный, —ая, —ое, adj. sobolій, —ья, —ье, adj. soboli; соболья шуба, futro sobole.

Соболь, —я, m. 1. H. n. (*Mustela zibellina*), sobol; 2. skóra sobola.

Соболѣзнованіе, —я, n. prótibolewanie, prótżecie, litosc, politowanie, uzalenie, ubolewanie; изьявленіе соболѣзнованія, оказаніе рожаіованія; изьявлять соболѣзнованіе, okazać, oświadczać, dawać poznać komu swoje рожаіованіе.

Соболѣзновательный, —ая, —ое, adj. oświadcзajúcy рожаіованіе; соболѣзновательное письмо, list z oświadczeniem żalu.

Соболѣзновать, в. n. litować się nad kim, litosc mieć nad kim, żalować kogo, oświadczać komu swoje рожаіованіе.

Соборнице, —а, n. Eecl. sl. zgrozmadzenie, zbiór; szkoła.

Соборный, —а, m. księga kościelna zawierająca w sobie nauki moralne ojców śś. kościoła wschodniego. [razem.

Соборно, adv. Eecl. sl. spólnie, соборный, —ая, —ое, adj. Eecl. zborowy, od zboru; соборная цѣрковь, kościół katedralny.

Соборный, adv. Eecl. sl. w zebраніи, w wielkiej liczbie duchownych.

Соборованіе, —я, n. ostateczne romazanie, namazczenie.

Соборовать, в. а. korb—dabo, dawać komu ostateczne romazanie; —ся, в. p. być namazczanym olejem świętym.

Соборскій, в. Соборный.

Соборствовать, в. n. Eecl. sl. walczyć przeciw komu, zbijać kogo.

Соборъ, —а, m. 1. sobór, zbiór, concylium; 2. kościół katedralny.

Собраніе, —я, n. zbiór, kolekcya; zebranie, zgrozmadzenie; общее собраніе сената, ogólne *zebranie senatu.

Собраніе, —а, n. dim. male zebranie, zgrozmadzenie. [kuzyn.

Собратьничъ, —а, m. Eecl. sl.

Собратель, —я, m. zbieracz.

Sobratia, —и, n. coll. spólbратца, bractwo.

Собратьство, —а, n. bractwo, towarzystwo. [warzysz.

Собрать, —а, m. spólbрат, товарищ.

Собрать, —ся, в. perf., v. sub: Собрать, —ся.

Собственно, adv. właściwie.

Собственноручно, adv. własnoręcznie. [adj. własnoręczny.

Собственноручный, —ая, —ое, Собственность, —и, f. własność, własność.

Собственный, —ая, —ое, adj. własności; własny; собственный дом, własny dom; собственное имя, *Gramm. (nomen proprium)*, imię własne.

Собство, Eecl. sl., v. Свойство.

Собутыльничъ, —а, m. spótpijanica.

Собѣтіе, —я, n. zdarzenie, wypadek; собѣтія міра сerb, zdarzenia światowe, wypadki.

Сова, —и, f. H. n. (*strix*), sowa, ночная сова, (*strix aluco*), sowa posna; сова шустая, в. Филіи; сова бѣлая, сѣверная, в. Вѣльянка.

Сованіе, —я, n. wsuwanie, wkładanie, pchanie.

Совать, Сувуть, в. а. pchać, pchnąć, posuwać, posuwać, wsuwać, wsuwać, wpychać, wperchnąć, wkładać, włożyć, sturchnąć, sturchnąć; —ся, в. r. pchać się, popychнать się, sturchnąć się, sturchnąć się; *mieszать się, wdawać się, wdąć się w co, wtrącać się, wtrącić się.

Совершать, Совершить, в. а. dokonywać, dokonać; wykonywać, wykonać; wypełniać, wypełnić; udoskonalać, udoskonalić; —ся, а) в. r. ісćić się, зісćić się, spełniać się, wydoskonalić się; б) в. p. być dokonywanym, dokonanym, dokończanym, dokończonym.

Совершеніе, —я, n. dokonanie, wykonanie, wypełnienie; spełnienie, ziszczenie.

Совершено, adv. zupełnie, całkowie, za wszystkim, doskonale, dokładnie.

Совершеннолѣтіе, —я, n. pełnoletność. [adj. pełnoletni.

Совершеннолѣтній, —я, —ое, Совершенный, —ая, —ое, adj. dokonany; zupełny; całkowity; dokonany; owerшений видъ, *Gramm. forma dokonana*.

Совершенство, —а, n. dokonanie, wykonanie; zupełność; doskonałość. [skonalenie.

Совершенствованіе, —я, n. dokonanie; совершено, в. а. dokonalić; —ся, а) в. r. dokonalić się; б) в. p. być dokonany.

Совершитель, —я, m. dokonywacz.

Совершительница, —и, f. dokonowательный, —ая, —ое, adj. mogący być dokonany, wykonalny.

Совершить, —ся, в. perf., v. sub: Совершать, —ся.

Совинноголова, —и, f. H. n. (*phalaena noctua piniperda*), sówka, gatunek motyla.

Совинный, —ая, —ое, adj. sowi; совинное гнѣздо, sowie gniazdo.

Совина стрѣла, f. Bot. (*sagittaria sagittifolia*), sowa strzala, zielen.

Совица, в. Совинноголова.

Совка, —и, m. dim. sówka, mała sowa.

Совкій, —ая, —ое, adj. wtrącający się, mieszający się w co, wścібski, ciekawy.

Совкость, —и, f. wścібska ciekawość. [владѣть.

Совладать, в. n. perf., в. Со-Совладчество, Совладчествовать, Eecl. sl., в. Соцарствованіе, Соцарствовать.

Совлачати, Совлачить, в. а. Eecl. sl. rozbierać, rozebrać, zwlekać, zwlec (auknie); —ся, а) в. r. rozbiierać się, rozebrać się; б) в. p. być rozbiieranym, rozebieranym, wziętym z czego.

Совлекать, Совлечь & Совлещи, в. а. Eecl. sl. zwlekać, zwlec (np. piasez) z kogo; —ся, а) в. r. rozbiierać się, rozebrać się, zdejmować, zdejąc z siebie odzież; б) в. p. być rozbiieranym, rozebieranym, wziętym z czego.

Совлеченіе, —я, n. Eecl. sl. rozzebtranie się, zdejęcie odzieży, wuzicie.

Совлечь & Совлещи, —ся, в. perf., v. sub: Совлекать, —ся.

Совиствительный, —ая, —ое, adj. mogący się zmieścić, zgodny.

Совиствитѣи, —я, v. perf., v. sub: Совиствѣть, —ся.

Совиствитѣи, —а, m. spótmilownik, konkurent, spórtubiegający się o co.

Совиствитѣица, —и, f. spótmilownica, konkurentka, spórtubiegająca się o co.

Совиствитѣицаніе, —я, n. spórtubieganie się o co, konkurencya.

Совиствитѣичать, в. n. spórtubiegать się o co, konkurować.

Совиствитѣическій, —ая, —ое, adj. spórtubiegający się.

Совиствитѣичество, —а, n. spórtubieganie się o co, konkurencya, spótmilownistwo.

Совиствитѣичій, в. Совиствитѣическій. [nie.

Совиствитѣично, adv. zgodnie, spórtubiegająco, —и, f. zgoda, zgodność, spórtubieg.

Совиствитѣично, —я, —ое, adj. mogący się złączyć, zjednoczyć, zgodny.

Совиствѣть, Совиствѣть, в. а. zjednoczyć, zjednoczyć, łączyć, połączyć; —ся, а) в. r. zgadzać się,

zgodzić się (z kim, z czém); *β*) v. p. być (z)jednoczonym, (po)łączonym.

Совмѣщеніе, -я, n. zjednoczenie, połączenie; zgodność, stobocność. [dziuryt.]

† Сбѣя, -я, f. krótki posiek, Совоздхати, Совоздохнути, v. n. *Ecd. sl.* sprólnie z kim wzduchać, tęsknić, amucić się.

Совоаставати, Сооастати, v. n. *Ecd. sl.* wstawać, wstać razem z kim.

Совоинственникъ, -а, m. spółwojownik, spółzoinierz. [ciel.]

Совокупитель, -я, m. łączу-Совокупительный, -ая, -ое, adj. łączący.

Совокупить, -ся, v. perf., v. sub: Совокуплять, -ся.

Совокупленіе, -я, n. złączenie, połączenie; kombinacja.

Совокуплять, Совокупить, v. a. łączу, złączać, złączу, złączу, kombinować; -ся, a) v. r. łączу się, złączać się, złączу się, złączу się; *β*) v. p. być łączonym, złączаным, złączоным, złączоным. [nie, razem.]

Совокупно, adv. łącznie, spół-Совокупность, -и, f. łącność, sprólność, sprólczość, sprólczenstwo.

Совокупный, -ая, -ое, adj. łączny, sprólny, sprólczny.

Совбѣ, -вѣа, m. 1. łopatka, szubla, szufelka; 2. szturchnienie; dąć komu совбѣ, dąć komu szturchać.

Совоспитаніе, -я, n. wspórwychowanie. [wychowanie.]

Совоспитанникъ, -а, m. sprólcовоспитанница, -и, f. sprólcwychованка.

Совпадѣніе, -я, n. łączenie się, sprólnе wrpadanie.

Совпадѣть, Совпасть, v. n. łączу się, złączу się, sprólnie wrpadć, wrpadć; być równym i podobnym.

Совпадѣніе, -я, n. złączenie się, sprólnе wrpadlenie.

Совпасть, v. perf., v. sub: Совпадѣть. [nienawistnik.]

Совраждѣбникъ, -а, m. sprólcСовраждѣбница, -и, f. sprólcnienawistnica. [nienawidzenie.]

Совраждѣваніе, -я, n. sprólcСовраждѣвать, v. n. (протівъ корó), sprólcnienawidzić.

Совратитель, -а, m. zwodziciel, uwiedziciel.

Совратительница, -и, f. zwodzicielka, uwiedzicielka.

Совратительный, -ая, -ое, adj. zwodziczny, zdradliwy.

Совратить, -ся, v. perf., v. sub: Совращать, -ся.

Соврѣть, -а, m. *Ecd. sl.* bunt, powstanie. [mac.]

Соврѣть, v. n. perf. zelgać, skla-

Совращать, Совратить, v. a. zwaćcać, zwróćć; *uwodzić, u-

wić; psuć, zepsuć (kogo); -ся,

v. r. błądzić, zbłądzić, zabłąkać się; *odwraćcać się, odwróććć się od dobrego, zbacać, zboczyć z dobrej drogi.

Совращеніе, -я, n. zwrócenie, odwrócenie; *uwiedzenie.

Современникъ, -а, m. sprólcчезник.

Современница, -и, f. sprólcчезница. [чезовоść.]

Современность, -и, f. sprólcСовременный, -ая, -ое, adj. sprólcзаны.

Совскрѣпленникъ, -а, m. sprólcwychованец, млдзны брат.

Совскрѣпленница, -и, f. sprólcwychованка, млдзна siostra.

Совсѣтъ, adv. zewszыtkiem, zupełnie.

Совсѣтъ, v. a. корó, сумленіе wzruszyć; -ся, v. r. wstydzić się.

Совсѣтливо, adv. sumiennie.

Совсѣтливый, -ая, -ое, adj. sumienny.

Совсѣтно, adv. 1. sumiennie; 2. мнѣ совсѣтно, мам на сумленіи; wstydź się.

Совсѣтность, -и, f. sumiенность. [miennу.]

Совсѣстный, -ая, -ое, adj. su-

Совсѣть, -я, f. sumienie; по совсѣти, podług sumienia; мору сказать по чистой совсѣти, мору то з добрым сумieniem powiedzieć; совсѣтъ терзаетъ, угрызаетъ, v. Терзати, Угрызати; брать на совсѣть, браć на сумление. [zgodny.]

† Совсѣтливый, -ая, -ое, adj. Совсѣтникъ, -а, m. doradzca, rad(z)ca; (tytuł:) Rad(z)ca.

Совсѣтница, -и, f. radczyni, doradzicielka.

Совсѣтническій, -ая, -ое, Совсѣтничій, -ья, -ье, adj. radziecki, od rady. [kójnie.]

Совсѣтно, adv. zgodnie, sprólcСовсѣтный, -ая, -ое, adj. *Ecd. sl.* 1. rozumny, roztropny; 2. radny, od rady; 3. zgodny, sprólckójny.

Совсѣтовальщикъ, -а, m. radziciel, doradzca, doradnik.

Совсѣтовальщица, -и, f. radzicielka, doradczyni.

Совсѣтованіе, -я, n. radzenie; radzenie się; parada.

Совсѣтователь, Совсѣтовательница, v. Совсѣтовальщикъ, Совсѣтовальщица.

Совсѣтовательный, -ая, -ое, adj. radzący, radny.

Совсѣтовать, v. a. radzić, doradzać, radę dawać; совсѣтовать съ кѣмъ, v. Совсѣтоваться; -ся, v. r. radzić się z kim; nadradzać się.

Совсѣтодатель, -а, m. radziciel, doradzca.

Совсѣтодательница, -и, f. radzicielka, doradczyni.

Совсѣтчикъ, -а, m. radziciel, doradzca.

Совсѣтница, -и, f. radzicielka, doradczyni.

Совсѣть, -а, m. rada, porada; rada, parada; zgoda, zgodność.

Совсѣщавати, Совсѣщати, -ся, *Ecd. sl.*, v. Совсѣтовать, -ся; *ii.* v. Стговариватъся, Догоовариватъся.

Совсѣщаніе, -я, n. parada, u-goda, umowa, zgoda.

Совсѣщатель, -а, m. doradzca.

Совсѣщательница, -и, f. doradczyni.

Совсѣщательный, -ая, -ое, adj. paradowcy; radzący, radę udzielający. [sub: Совсѣщавати, -ся.]

Совсѣщати, -ся, v. perf., v. Совсѣщаться, v. r. съ кѣмъ, zgadzać się na со, умавіаć się.

Согбѣніе, -я, n. zgłєcie, zgarbienie. [zgarbiony.]

Согбѣнный, -ая, -ое, adj. Согласитель, -я, m. pojednawca. [dnawozny.]

Согласительница, -и, f. poje-

Согласительный, -ая, -ое, adj. pojednawczy.

Согласить, -ся, v. perf., v. sub: Соглашать, -ся.

Согласіе, -я, n. 1. *Mus.* harmonija, дзвіек; согласіе звуковъ, zgodność дзвіку, konsonanca;

2. zgoda, zgodność; жить в согласіи, żyć w zgodzie, żyć w jednolіci; §. согласіе въ любовь приводить, a споръ противниковъ находить, pokój żywi, wojna niszczy; 3. zezwolenie, wola, zgoda; безъ моего согласіа, bez mojego zezwolenia.

Согласно, adv. zgodnie, harmonijnie; * zgodnie, spokojnie, jednomyślnie, bezsprzecznie; жить согласно, żyć zgodnie.

Согласность, -и, f. zgodność дзвіку, harmonija, zgłosność.

Согласный, -ая, -ое, adj. 1. harmonijny, дзвіечны; согласное пѣніе, спів гармонійny; 2. zgodny, odpowiedni, składny;

3. * zezwalający, przychylny, zгадзający się; 4. *Gramm.* согласная буква, sprólcloska.

Согласованіе, -я, n. zгадзание się, zgodność.

Согласовать, v. a. grać harmonicznе; zgadzać się z czѣм; -ся, v. r. съ чѣмъ, zgadzać się z czѣм.

Соглашать, Согласить, v. a. 1. (o narzędziachъ музычныхъ:) stroić, nastrajać, nastroić, do jednego дзвіку przyprawiać, przyprawiać; 2. porównywać, porównać (np. prawa pisarzów); 3. корó-либо на что, namawіаć, namówіć, naklanіаć, naklanіаć kogo do czego; -ся, v. r. naklanіаć się, naklonіаć się, przystawać, przystać, zezwalać, zezwolić; умавіаć się, умовіаć się, ugadzać się, ugodzić się, układać się, ułożyć się.

Соглашеніе, -я, n. zгадзание się, zgoda; (o narzędziachъ muzy-

emych:) strojenie, nastrajanie, nastrojanie.

Соглядзіне, -а, н. *Ecd. sl.* 1. szpiegowanie; 2. zliczenie, polizenie.

Соглядзіні, v. a. *Ecd. sl.* 1. szpiegować, wywiadywać się; 2. liczyć, obliczać, obliczyć, zliczyć, policzyć; -са, v. p. być liczonym, obliczanym, obliczonym, zliczanym, zliczonym, policzonym.

Согляднік, Соглядзітай, Соглядатель, *Ecd. sl.*, v. Ла-зутчык. [(1. 2).

Согніаніе, -а, н., v. Сгніа Согніаць, -са, v. perf., v. sub:

Сгніваніе, -а, н. гніе. Согніваць, Согніць, v. a. гніць, Согніце, -а, н. згніе. [згніць, Согніць, v. perf., v. sub: Согні-Согніце, -а, н. згніе. [віль, Согніць, -са, v. perf., v. sub:

Сгнібаць, -са.

Согнібеніе, -а, н. *Ecd. sl.* згніеніе, ścisnienie, ścisak, ciżba, tłok. [Сограждзіні, -са.

Соградзіні, -са, v. perf., v. sub: Согражданіа, -а, т. спрало-бывател. [вателка.

Согражданка, -а, f. спрало-бываць, Соградзіні, Соградзіні, v. a. *Ecd. sl.* будоваць, zbudować, stawać budynku; -са, v. p. być budowanym, zbudowanym.

Сограждзеніе, -а, н. *Ecd. sl.* 1. budowanie, zbudowanie; 2. budowa, budowa, budunek. [нй.

Согранічны, v. Пграніч-Согрубіць, v. n. пер. комы, обець się z kim по grubiańsku.

Согрубаніе, -а, н. grubiańskie обець się.

Согрвваніе, -а, н. ogrzewanie.

Согрвватальны, -аа, -оо, adj. ogrzewający.

Согрвватць, Согрвць, v. a. ogrzewać, ogrzać; zagrzewać, zagrząć; rozgrzewać, rozgrzać; согрвць себѣ исто, містэчка, *zagrząć miejsce, ustalić się, o-śląć; -са, a) v. r. ogrzewać się, ogrzać się; zagrzewać się, zagrząć się; rozgrzewać się, rozgrzać się; b) v. p. być ogrzewanym, ogrzanym, zagrzewanym, zagrzanym, etc. [grzanie; rozgrzanie.

Согрвціе, -а, н. ogrzanie; за-Согрвць, -са, v. perf., v. sub: Согрвватць, -са.

Согрвватць, Согрвціць, v. n. грзезуць, zgrzeszyć; błędzić, zbłądzić; mylicь się, pomylicь się.

Согрвціеніе, -а, н. zgrzesze-ние; grzech. [Согрвватць.

Согрвціць, v. perf., v. sub: Сода, -ы, f. woda, sól alkali-iczna (otrzymywana z roślin); węgiel sodowy.

Содвігаць, Содвінуць, -са, v. Сдвигать, Сдвинуть, -са.

Содержаніе, -а, н. utrzymanіе, opatrzenie; użycie kosztów dla zachowania czego; trzymanіе (кого, czego w czym); treść rze-

czy w księzce, rejestr, spis; *Mathem.* stosunek, proporcya.

Содержатель, -а, т. utrzy-мувач, utrzymujący co, gospodarz. [mający co, gospodni.

Содержательница, -ы, f. utrzy-Содержать, v. a. trzymać, mieć, zawierać, mieścić; utrzymуwać; trzymać, najmować; содержать вѣ-тѣнѣ, utrzymуwać, mieć (co) w tajemnicy; -са, v. p. być utrzy-маным, strzeżonym; być utrzy-муваным, opatruваным; знадо-ваць się, mieścić się, zawierać się.

Содовый, -аа, -оо, adj. со-доду, z sodу. [sowaць.

Содомить, v. n. krzyczeć, hala-Содомскій грѣхъ, v. Муже-лжство.

Содобъ, -а, т. hałas, krzyk.

Содраніе, -а, н. zdarcie, o-Содраць, -са, v. perf., v. sub:

Содроганіе, -а, н. wzdrygnie-ние, zdarczenie.

Содрогаться, Содрогнуться, v. r. wzdrygać się, wzdrygnąć się, drzeć, zdarcie. [Ecd. sl. przyjaćiel.

Содружь, Содружьбникъ, -а, т. Содружьбница, -ы, f. *Ecd. sl.* przyjaćielka. [zaprzyjaźnienie się.

Содруженіе, -а, н. *Ecd. sl.* Содружество, -а, н. *Ecd. sl.* przyjaćielstwo, przyjaźń.

Содружыти, -са, *Ecd. sl.*, v. Сдружить, Сдружать, -са.

†Содружничество, v. Содру-жество.

Содружный, -аа, -оо, adj. przyjaćielski. [шодушыный.

Содушыный, *Ecd. sl.*, v. Еди-Содвѣати, Содвѣати, v. a. *Ecd. sl.* działać, zdziałać, czynić, uczynić; -са, v. r. dzieć się.

Содвѣственикъ, -а, т., Сод-двѣственица, -ы, f. spółdziałacz, uczestnik, współsprawca; spółdziałaczka, uczestnica, współsprawczyni. [spółdziałający, uczestny.

Содвѣствениый, -аа, -оо, adj. Содвѣствитель, -а, т. *Ecd. sl.* spółdziałacz, uczestnik, pomocnik.

Содвѣствие, -а, Содвѣство, -а, н. uczestnictwo, udział, pomoc.

Содвѣствование, -а, н. spółdziałanie, pomaganie.

Содвѣствователь, -а, т., Сод-двѣствовательница, -ы, f. spółdziałacz, pomocnik; spółdziałaczka, pomocnica.

Содвѣствовать, v. n. вѣ чѣмъ, spółdziałać, być spółnikiem, uczestnikiem, mieć uczestnictwo, uczestniczyć.

Содвѣваніе, -а, н. *Ecd. sl.* zrobienie, popelnienie, skutecznie-ние. [Содвѣловать, -са.

Содвѣвать, -са, v. perf., v. sub: Содвѣловаць, *Ecd. sl.*, v. Со-двѣланіе.

Содвѣваніе, v. Содвѣланіе.

Содвѣловать, Содвѣловать, v. a. *Ecd. sl.* działać, zrobić, czynić, popelniać, popelnić; skutecznie;

-са, v. p. być robionym, zrobio-nym, uskutecznonym.

Содѣтель, -а, т. 1. działac, sprawca, twórca; 2. twórca, two-рзучiel.

Содѣтельницъ, -а, т. *Ecd. sl.* spółdziałacz, sprawca, twórca.

Содѣтельница, -ы, f. *Ecd. sl.* spółdziałaczka, sprawczyni, twór-czyni. [działający.

Содѣтельный, -аа, -оо, adj. Содѣтельствовати, v. a. *Ecd. sl.* tworzyć; -са, v. p. być two-рзочnym.

Содѣваніе, v. Содѣланіе.

Содѣвати, -са, v. perf., v. sub: Содѣвать, -са.

Содвѣніе, -а, н. zjednocze-ние, połączenie, złączenie, kombinacyя. [złączenie.

Содвѣнібно, adv. zjednoczenie, Содвѣнитель, -а, т. zjednocзы-ciel, złączyciel.

Содвѣнительница, -ы, f. zje-дnocзыcielka, złączycielka.

Содвѣнительный, -аа, -оо, adj. łączący, łączący. [Содвѣнять, -са.

Содвѣнить, -са, v. perf., v. sub: Содвѣнать, Содвѣнать, v. a. łączуць, złączać, złączyć, połączyć, jednocзуць, zjednocзуць; -са, a) v. r. jednocзуць się, zjednocзуць się, łączуць się, złączać się, złą-czyć się, połączyć się; b) v. p. być łączonym, złączonym, połą-czonym, etc.

Содѣствениый, -аа, -оо, adj. *Ecd. sl.* współprzrodny, jednej na-туры z kim będący.

Сожалѣніе, -а, н. politowanie, litość, bez сожалѣнія, bez litości.

Сожалѣть, v. n. (о комъ, о чѣмъ), litować się, ubolewać (над kim, над чѣмъ), żalować (кого, czego).

Сожѣць, -са, v. perf., v. sub: Сожыгать, -са.

Сожѣніе, -а, н. spalenie.

Сожыгатель, -а, т., Сожыга-тельница, -ы, f. paliciel, paliciel; palicielka, spalićielka.

Сожыгать, Сожѣць, v. a. palić, spalić się; b) v. p. być palonym, spalonym.

Сожытель, -а, т. 1. małzonek; 2. *Ecd. sl.* spółmieszkaniec.

Сожытельница, -ы, f. 1. mał-żonka; 2. *Ecd. sl.* spółmieszkanica.

Сожытельство, -а, н. spół-мieszkanie.

Сожытельствовати, v. n. spół-мieszkać, żyć spółnie.

Сожыце, -а, н. spółmieszka-ние; 2. małżeństwo. [dzenie.

Сожраніе, -а, н. zdarcie; zje-Сожрать, -са, v. perf., v. sub:

Сжыраць, -са.

Созваніе, -а, н. zvolanie.

Созвѣть, -са, v. perf., v. sub: Самвѣть, -са.

Созвучіе, -а, н. jednobrzmien-ność, przyjmiony zbieg brzmień, głosów.

Сокрушить, -ся, *v. perf.* *v.*

perf.: Сокрушать, -ся.

Сокрушка, -и, *f.*, *v.* Пухов-

никъ (безостебный).

Сокриваніе, Сокривать, Со-

крыть, *etc.*, *v.* Скрыв...

Сокрушь, *v.* Широкобъс.

Сокъ, -а, *m.* сок; питьевы-

й сокъ, рокармникъ, chył, (chil),

miazga rokarumowa, mlécz.

† Солгатель, -я, *m.* igrarz, kła-

masz, kłama.

Солгать, *v. n. perf.* zoięcać,

zklamac. [syn zoinierza.

Солдатънокъ, -якъ, *m.* młody

Солдатыкъ, -а, *m. dim.* młody

żołnierz. [mocy żołnierz.

Солдатына, -и, *m. augm.* wielki,

Солдатыка, -я, *f.* żołnierka.

Солдатыскій, -ая, -ое, *adj.*

żołnierski; по солдатыск, *adv.* по

żołniersku.

Солдатовство, -а, *n.* żołnier-

stwo, żołnierski stan, zoldowanie.

Солдатычина, -и, *f. pop.* rek-

rutowanie, zaciąg do wojska.

Солдатыр, -а, *m.* żołnierz.

Солдатырня, -и, *f.* solowarnia,

solowarny gmach, solna huta.

Солдатырь, -а, *m.* solowar,

który sół wazgu. [(2).

Солдатырь, -а, *v.* Чумакъ

Соловоний, -ая, -ое, *adj.*

do wożenia soli stuzicy.

Соловобъ, Соловобичь, *v.*

Чумакъ (2).

Солёние, -я, *n.* solenie.

Солёноукислый, -ая, -ое, *adj.*

kwasowolny. [ność, *сfr.* solowatość.

Солёность, -и, *f.* nasól, solono-

солёный, -ая, -ое, *1. adj.*

solny; солёная морская вода,

solna woda morska; *2. part. p.*

solony; солёное мясо, mięso so-

lone.

Солепрошленикъ, -а, *m.*

solnik, solъ kupczacy, praśol.

Солепышь, -а, *m.* solecyzm,

wykoszenie przeciwko prawidom

mowy.

Солило, -а, *n.* *Eccl. sl.* m. miza,

miska; *ii.* solnica, solniczka.

Солитьщикъ, -а, *m.* nasalacz,

który nasala, solil, osoliciel.

Солитёръ, -а, *m.* 1. soliter,

(brutal); *2. soliter*, (robak); *v.*

Гладьст (тебичночя).

Солить, *v. a.* solić, nasalać;

-ся, *v. p.* być solonym, nasala-

nym. [лончакъ.

Солитьце, -а, *n.* *Eccl. sl.* *v.* Со-

бъль, -и, *f.* solenie, nasala-

nie, nasolenie. [solony.

Солный, -ая, -ое, *adj.* bardzo

солёность, -и, *f.* soloność.

† Солёничь, -а, *m.* 1. (†), *v.*

Збитъкъ; *2. Bot.* *v.* Подсол-

нечикъ (1).

Солоничный, -ая, -ое, *adj.* спо-

неспу, солёносту; солёничные ча-

рзіха; солёничная роса, *v.*

Росникъ. [Поворбъ (солца).

Солноворотъ, -а, *m.* *pop.*, *v.*

Солнотъ, *v.* Солёность.

Солнце, -а, *n.* słońce; вос-

ходъ солнца, wschód słońca;

солнце правды, *Eccl. sl.* Chrystus;

солнце свѣтита, słońce świeci;

Солнцецворбъ, *v.* Геліотропъ

(*Bot.*).

Солнцеца невѣста, Солнцецъ

оборбъ, *v.* Геліотропъ (*Bot.*).

Солнцеца сестра, Солнцецъ

цвѣтъ, *v.* Цикорникъ (2).

Солнцецотойніе, -я, *n.* *Astron.*

(*solstitium*), stanie słońca; nawrót

słońca.

Солнцецотренний, *Astron.*

v. Геліоцентричскій. [ony.

Солный, -ая, -ое, *adj.* solny; со-

солнышко, -а, *n.* 1. słonko;

2. H. n. v. Корбъка (Ббжл).

Сблo, *s. indecl.* *Mus.* solo;

jednośpiw. [*etc.*, *v.* Солон...

Соловареніе, Соловарный,

Соловбй, -вбй, *m. H. n.* (*mota-*

cilla luscina), słowik; пніе со-

ловкы, śpiewanie słowika; *ii.* §.

v. sub. Басня.

Солбъка, -и, *f.* 1. samka sło-

wika; *2. Bot.* солбъка малая, *v.*

Папорбтникъ (солбъковый).

Солбъушекъ, -шка, *m.*, Солбъ-

ушко, -а, *m. dim.* słowiczek.

Солбъный, -ая, -ое, *adj.* (*o ko-*

niach): буланы, masłowaty.

Солбъныйый, -ая, -ое, *adj.*

stowiczu, od słowika.

Соловбтъ, *v. n.* (*o koniach*):

stawać się bulanym, masłowatym.

Солодильникъ, -а, *m.* każdъ

do robienia siodu. [дильникъ.

Солодильный чанъ, *v.* Соло-

додать, *v. a.* 1. siodzić, o-

stadać, siodkim czynić; *2.* siod

robić.

Солбдека, -и, *f.*, *v.* Лакрбч-

никъ; солбдека малая, чёрная,

v. Папорбтникъ (солбъковый).

Солбдковатый, -ая, -ое, *adj.*

siodkowaty, siodkawu.

Солбдковный, -ая, -ое, *adj.*

pr. солбъковый корень, *v.* Ла-

крбчникъ; *ii.* *v.* Папорбт-

никъ (солбъковый).

Солодбвенный заводъ, *m.* fa-

брыка siodu. [wnik, mielczarz.

Солодбвникъ, -а, *m.* siodo-

wodowny, -я, *f.* siodownia,

mielczar, miejsce robienia siodu.

Солодбвщикъ, -а, *m.* siodo-

wnik, mielczarz.

Солодбвльня нѣльница, *f.*

mięzyn robienia siodu.

Солбдъ, -а, *m.* siod.

Солбдѣтъ, *v. n.* dostać smaku

*pr.*zykrosłodkiego, drojkiego.

Солбдѣне, -а, *n.* robienie

siodu; siodzenie.

Солбда, -и, *f.* sioda.

Солбдаты, *v.* Саламаты.

Солбдбнникъ, -а, *m.* siennik.

Солбдбнный, -ая, -ое, *adj.*

siodmiany, ze siodu; солбдбнная

шляпка, karciusz siodmiany; со-

лбдбный цвѣтъ, *a)* siodmiany

kolot; *β)* *Bot.* *v.* Суходцвѣтъ.

Солбдбнка, -и, *f.*, Солбдбнникъ,

-и, *f. dim.* sioda, siodka, zdie-

blo siodmiane.

Солбдбнстый, -ая, -ое, *adj.*

siodmiany, pełen siodu.

Солбдбнка, -и, *f. dim.* siodka;

солбдбнка дѣсяя, *v.* Поддбарб-

никъ (бблй).

Солодбглинный, -ая, -ое,

adj. z gliny ze siodą zmieszanej.

Солодбнова печатъ, *Bot.*, *v.*

Купѣна. [sieczi.

Солодбръзка, -и, *f.* lada do

Солодбръжний ставбкъ, *v.*

Солодбръзка. [морбъка.

Солодбръжъ, -а, *m.*, *v.* Соло-

дблбчатый, -ая, -ое, *adj.*

siodmiasty. [nioco siodu.

Солбнбкый, -ая, -ое, *adj.*

Солбнина, -и, *f.* mięso solo-

ne, rekciejsz.

Солбнбнный, -ая, -ое, *adj.*

rekciejszowu, od mięsa solonego.

Солбница, -и, *f.*, Солбничка,

-и, *f. dim.* solnica, solniczka.

Солбнка, -и, *f.* solnica, *dim.*

solniczka.

Солбново, *adv.* solono.

Солбноватый, -ая, -ое, *adj.*

siodowaty, nieco siodu. [czka.

Солбновчка, -и, *f. dim.* solni-

czony, -ая, -ое, *adj.* siodu.

Солбчакбвый, -ая, -ое, *adj.*

od miejsca, gdzie sól na wierzch

wychodzi.

Солбчакъ, -а, *m.* miejsce,

gdzie sól na wierzch wychodzi.

Солбчатый, -ая, -ое, *adj.* ob-

fitu w miejscu sól mające. [nym.

Солбчтъ, *v. n.* stawać się sło-

solъ, -и, *f.* 1. sól; *2. Bot.*

бббья соль, *v.* Укрбпъ (мор-

скбл); *3. *dowcip.* [szwo.

† Солббб, -бб, *f. v.* Послб-

† Солбббное, -аро, *v. n.* utr-

zymanie posiom dawane.

Солббнчъ, Солббнчъ, -а, *m.*

(*salicornia*), solirбg; солббнчъ

цблббный, обывновбнный, *v.* Яз-

вонникъ.

Солбнка, -и, *f.* 1. potrawa

zrobiona z kapusty kwaśnej, ryb,

mięsa, zrynkł, octem i pleprzem

zaprawiona; *2. Bot.* (*salicola*),

solanka; wodnik. [кислий.

Солбнокислый, *v.* Солбно-

солбной, (-ббй), -ая, -бб, *adj.*

solny; solony; солбная кислотъ,

(*acidum muraticum*), kwas solny;

солбное басро, jeziozno solne;

солбная варилъ, *v.* Солбваръ;

солбная трава, *v.* Солбнка (2).

Солбкытѣ, -и, *n.* zamknięcie,

zmręczenie (oczu).

Солбкытѣ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Смккать, -ся (1). [Снобрбдство.

Сомнамбулизмъ, *v.* Лунатизъ,

Сомнамбулизмъ, -и, *f.*, *v.* Лу-

натизъ (жѣщница-л), Снобрбд-

ка. [Снобрбдъ.

Сомнамбулизмъ, *v.* Лунатизъ.

Сомнительность, -и, *f.* wątpliwość, niepewność.

Сомнительный, -ая, -ое, *adj.* wątpliwy, niepewny; krytyczny.

Сомнительство, *v.* Сомнѣніе.

Сомнительъ, *v.* Коэффициентъ.

Сомнѣваться, *v. g.* въ чёмъ, wątpić, niepewnym być.

Сомнѣние, -я, *n.* wątpienie, wątpliwość, niepewność; bezъ сомнѣнія, bez wątpienia.

Сомѣнина, -и, *f.* sumowina, miejsce sumowe. [wy.]

Сомѣній, -ья, -ье, *adj.* sumo-

Сомракъ, -а, *m.* Ecd. sl. *v.* Сумракъ, Сумракъ. [czernik]

Сомученикъ, -а, *m.* spółmę-

Сомъ, -а, *m.* H. n. (*siturus*), sum, (tyba). [Соваслѣдовати.

Сонаслѣднѣти, *v. perf.*, *v. sub.*

Сонаслѣдникъ, -а, *m.* spół-

дзiedzic. [dziedziczka.

Соваслѣдница, -и, *f.* spół-

Соваслѣдовати, Сонаслѣд-

ти, *v. n.* Ecd. sl. (въ чёмъ), spół-

дзiedziczyc. [dziedziczenie.

Соваслѣдованіе, -я, *n.* spół-

Соната, -и, *f.* Mus. sonata,

rodzaj muzyki.

Сонѣтъ, -а, *m.* Poes. sonet.

Соніе, -я, *n.* Ecd. sl. *v.* Сонъ,

Сновидѣніе. [śpioch, ospalec.

Сонливецъ, -вца, *m.* senliwiec,

Сонливость, -и, *f.* senliwość,

осраłość, ospalstwo.

Сонливый, -ая, -ое, *adj.* sen-

лиwy, ospaly, śpiący. [Соннице.

Сонница, -и, *f.* Ecd. sl. *v.*

Соннице, -а, *n.* Ecd. sl. 1. z-

громадzenie, zebranie, zbor,

schadzka; 2. miejsce zgradowień,

obrad; 3. bóżnica, świątynia.

Соння, -а, *m.* zgradowienie,

zebranie, zbor, schadzka; соння

ангеловъ, chór aniołów.

Сонникъ, -а, *m.* sennik, książ-

ка sny wykladająca.

Соннобрѣдка, -и, *f.* pono-

pnica, lunatyczka; *v.* Lunatikъ-
жѣнщина.

Соннобрѣдъ, -а, *m.* sennowłok,

ponoconik, miesiecznik, księży-

csnik, lunatyk; *v.* Lunatikъ.

Сонный, -ая, -ое, *adj.* 1. sen-

ny, senliwy, śpiący; 2. ospaly;

3. (о тубахъ) martwy, nieżywy;

сѣбно видѣніе, sen, marzenie

senne; сѣбная грѣха, marzenie

we śnie; сѣбно зѣліе, opium;

сокъ макаву; макowiec; сѣбная

кѣпки, krolep z opium sprozadzo-

ne, opiaty; сѣбная болѣзнь, *v.*

Спѣчка; 4. Vol. сѣбно зѣліе,

v. Мадррагоръ; сѣбная бѣда,

v. Бедаладѣна.

Соваслѣдъ, *v.* Звукѣмбръ.

Совъ, *gen. сна, m. sen, spr-*

nie; sen, to co się śpi; видѣтъ во

снѣ, widzieć we śnie; молитва на

совъ градѣцій, modlitwa przed

zranieniem; neobudny совъ, sen

zaropniały; spranie twarde; śmiecie;

спать вѣчимъ, nieobudnyъ

снѣмъ, wrosnuwać w grobie; у-

снѣтъ neobudnyъ снѣмъ, u-

mrzeć; §. грѣзень сонъ, da

милостивъ Богъ, gdy twoga, to

do Boga. [прострѣняа].

Совъ-трава, *v.* Вѣтреница

Сѣня, -и, 1. а. с. śpioch (*s. m.*),

śpioczka (*s. f.*); 2. а. *f.* H. n. (*mu-*

ozia glis), popielica; nosnik Prusk.

Сообитаніе, -я, *n.* spółmie-

szkanie.

Сообитатель, -я, Сообитатель-

никъ, -а, *m.* spółmieszkaniec.

Сообитательница, -и, *f.* spół-

mieszkanica.

Сообитать, *v. n.* spółmieszkać.

Соображать, Сообразить, *v. a.*

stosować, prostować, kierować;

rozważać, rozważyc, roztrząsać,

roztrząsać, porównywać, poro-

wnąć; -ся, *v. r.* (съ кѣмъ), stō-

sować się (do kogo, do czego);

соображаться съ обстоятель-

ствами, stōsować się (do (= według,

podług) okoliczności, iść za od-

mianą szczęścia, według okoli-

czności; być nietrwalym, obo-

jętnym, odmienić się podług o-

koliczności.

Соображеніе, -я, *n.* stōsowa-

nie; roztrząsanie, rozważanie,

porównywanie.

Сообразительность, -и, *f.*

władza pojmwania.

Сообразительный, -ая, -ое,

adj. stōsowny, stōwający się, po-

rozumalny; mający władzę pojmo-

wania. [sub: Соображать, -ся.

Сообразить, -ся, *v. perf.*, *v.*

Сообразно, *adv.* stōsownie,

zgodnie, według, podług.

Сообразность, -и, *f.* stōso-

wność, odpowiedność.

Сообразный, -ая, -ое, *adj.*

stōsowny, zgodny, odpowiedny.

Сообразовать, -ся, *v.* Сообра-

жать, -ся. [razem.]

Сообща, *adv.* spółnie, wspołu,

Сообщать, Сообщить, *v. a.*

łączyć, złączyć, jednoczyć, zjedno-

czyć; udzielać, udzielić, komuni-

kować, zakomunikować; -ся, *v.*

v. r. łączyć się, złączyć się, mieć

związek z kim, przedstawać z kim,

mieć z kim stosunek; *ß*) *v. p.* być

udzielanym, udzielonym, (za)ko-

munikowanym.

Сообщеніе, -я, *n.* spoleczność;

złączenie, komunikacja; komu-

nikowanie, udzielenie; obowa-

nie, przedstawianie (z kim), sto-

sunek; mieć сообщеніе съ кѣмъ-

либо, mieć stosunki z kim.

Сообщество, -а, *n.* spoleczność,

towarzystwo; принять когѣ-либо

въ общество, przyjąć kogo do

towarzystwa (swojego).

Сообщительность, -и, *f.* u-

dzielność.

Сообщительный, -ая, -ое, *adj.*

udzielny, udzielający; kommu-

nikacyjny; сообщательные сосѣди,

Anat. nasuznia komunikacyjne.

Сообщить, -ся, *v. perf.*, *v.*

sub: Сообщать, -ся.

Сообщникъ, -а, *m.* spół-

czesnik, spółnik. [са, spółniczka.

Сообщница, -и, *f.* spółczesni-

ца.

Сообщничество, -а, *n.* spółni-

ctwo, uczestnictwo.

Сообщный, -ая, -ое, *adj.* zwy-

czajny, w używaniu będący.

Соорудитель, -я, *m.* ten który

соу будował, wystawił; zало-

жыciel. [życielca.]

Соорудительница, -и, *f.* zало-

жыciel, -ся, *v. perf.*, *v.*

sub: Сооружать, -ся.

Сооружать, Соорудить, *v. a.*

budować, zbudować, wybudować,

wystawiac, wystawic, postawic;

дзвігаць, дзвігнаць; -ся, *v. p.* być

будowanym, zbudowanym, wy-

будowanym, wystawianym, wysta-

wionym.

Соотвѣственно, *adv.* (чемъ)

odpowiednio, stōsownie, analog-

icznie, zgodnie.

Соотвѣственность, -и, *f.* od-

повідność, stōsowność, analogia.

Соотвѣственный, -ая, -ое, *adj.*

odpowiadający, odpowiedny,

stōsowny, analogiczny, zgodny.

Соотвѣствие, -я, *n.*, *v.* Со-

отвѣственность.

Соотвѣствие, -я, *n.* od-

powiadanie (czemu), stōsowanie

się (do czego), zgodność.

Соотвѣствовать, *v. n.* od-

powiadać (czemu), stōsować się (do

czego); не соотвѣствовать, nie

odpowiadać (czemu).

Соотѣственный, -а, *m.* spół-

ziomek, spółmienianin, rodak.

Соотѣственница, -и, *f.* ro-

daczka, spółziomka.

Соотѣственный, -ая, -ое,

adj. krajowy, rodacki, spółzi-

omecy. [ziomeczy, rodacki.

Сотчикій, -ья, -ье, *adj.* spół-

отчикъчы, -а, *m.* spółziomek,

rodak.

Сопѣлка, Сопѣль, -и, *f.* 1. śe-

cik, śeć, piszczałka, fujarka, mul-

tanka; 2. Anat. piszczel, pi-

szczalka nożna, goleniowa, rura

goleniowa.

Сопѣрникъ, -а, *m.* przeciwnik,

spółzalcznik, rywal; *ś.* *v.* Сооскѣт-

ель.

Сопѣрница, -и, *f.* przeciwni-

ca, spółzalcznica, rywalka.

Сопѣрничать, *v. n.* być pra-

ciwnikiem, spółzalcznikiem, ry-

walem, rywalizować, ubiegać się

z kim o co.

Сопѣрничество, -а, *n.* prze-

ciwienstwo, rywalstwo, spółbie-

ganie się; *ś.* *v.* Сооскѣтель-

ство. [прѣничать.]

Сопѣрничествовать, *v.* Со-

↑ Сопѣць, -пдѣ, *m.* 1. Ecd. sl.

piszczek, со на piszczalce gra; 2.

rudel, stér.

Сопиршествование, -я, *n.* ban-

kietowanie (z kim).

Сопиршествовать, *v. n.* ban-

kietować (z kim), znajdować się

na uczelie (z kim).

Сбѣка, -и, *f.* góra ognista, ogniomiotnia, wulkan.
Соплѣнникъ, -а, *m.* spróplennik. [miennica.]

Соплѣнница, -и, *f.* spróplennica.
Соплѣнническій, -ая, -ое, *adj.*
Соплѣнничій, -ья, -ье, *adv.* spróplenniczy.

Соплѣнность, -и, *f.* spróplennost'. [spróplennyy.]
Соплѣнный, -ая, -ое, *adj.*
Соплѣскать, *v. n.* razem z drugimi oklaski dawać, dać. [-ся.]

Соплести, -ся, *v.* Splести, Соплетаніе, -я, *n.* 1. splatanie; *v.* Сплѣтаніе; 2. zmysłanie, zmyślenie, skłamanie.

Соплетатель, -я, *m.* *fig.* oszozog; соплетатель жмой, ten który zmyśla, kłamca, łgarz.
Соплетать, -ся, Соплетатели, *v.* Сплет...

Сопли, -бѣ, *f. pl.* sople, smarki; baba w nosie. [smarkaty.]
Сопливецъ, -вца, *m.* smarkacz,
Сопливица, -и, *f.* smarkaczka, smarkata. [smarkacz.]

Сопливать, *v. a.* (за-, ро-) Сопливать, -и, *f.* sopliwość.
Сопливый, -ая, -ое, *adj.* sopliwy, smarkaty.

Сопливать, *v. n.* stać się sopliwym, smarkatym, zasmarkać się.
Сопло, -а, *n.* dюза, rura żelazna (wprawiona w mlechu kowalskim). [пѣль.]

Сопля, -я, *m.* *Eccl. sl.*, *v.* Соплюха, Соплюшка, -и, *f. dim.* smarkaczka, smarkata.
Сопля, -и, *f.*, *v.* Сопли.

Соплякъ, -а, *m.* smarkacz, smarkaty.
Сопнуть, 1. *v. n.* *semel.* варнѣ, chrapać, zachrapіе; 2. *v. a.* *perf.*, *v. sub:* Спнати.

Соподчненіе, -я, *n.* przydzanie, przydzielenie do pomocy.
Соподчнить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Соподчнить, -ся.

Соподчнить, Соподчнить, *v. a.* przydawać, przydać, przydzielać, przydzielić do pomocy.
Сопорука, -и, *s.c.* sprótrękojmia.
Сопостатный, Сопостать, *v.* Суп.... [ка.]

Сопоча, -и, *f. dim.*, *сfr.* Соправленіе, -я, *n.* sprótrapanowie.
Соправитель, -я, *m.* sprótrapanitel'stvo, -а, *n.* sprótrapanowanie.

Сопредѣліе, -я, *n.*, Сопредѣльность, -я, *f.* rognanicze, graniczność, oścennost'.
Сопредѣльный, -ая, -ое, *adj.* rognaniczny, ościenny. [przybiezny.]

Соприсажникъ, -а, *m.* sprótrichastitsya, *v. r. perf.*, *Eccl. sl.* - черб, być sprótrichastnikiem, mieć udział w czém.

Сопричстие, -я, *n.* sprótrichastniwo.
Сопричстникъ, -а, *m.* sprótrichastnik; *ii.* *v.* Соучастникъ.

Сопричственность, -и, *f.* sprótrichastniwo, udział (w czém).
Сопричстный, -ая, -ое, *adj.* - черб, sprótrichastniczy, mający udział. [числить, -ся.]

Сопричстеть, -ся, *v.* Сопричстленіе, -я, *n.* przyrachowanie, zaliczenie.
Сопричстить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Сопричстлять, -ся.

Сопричстлять, Сопричстлять, *v. a.* przyrachowywać, przyrachedować, zaliczać, zaliczyć, przyłączać, przyłączyć; -ся, *a)* *v. r.* przyrachowywać się, przyrachedować się, przy-, zaliczać się, przy-, zaliczyć się.

Сопричстять, -ся, *v.* Сопричстлять, -ся. [nie, zaliczenie.]
Сопричтене, -я, *n.* przyliczenie.
Сопроводить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Сопроводять, -ся.

Сопроводитель, -я, *m.* odprawdzający, towarzysz, компан.
Сопроводительница, -и, *f.* odprawdzająca, towarzyszka.

Сопроводять, Сопроводить, *v. a.* przeprowdzać, przeprowdzать кого, towarzyszъ кому, експортować kogo; -ся, *v. p.* być odprawdzanym, odprawdzanym, експортowanym; *v.* Конвоевать-ся.

Сопровождене, -я, *n.* odprawdzanie; orszak, świta; *ii.* *v.* Конвоеваніе & Конвоі.

Сопротивительный, -ая, -ое, *adj.* opierający się кому, przeciwny. [даться.]

Сопротивиться, *v.* Сопротивленіе, -я, *n.* opieranie się, oporność, орб; *Mechan.*, *v.* Орббръ; оказывать сопротивление, *v.* Сопротивляться.

Сопротивляться, *v. r.* opierać się, wргечивать się (кому, czemu).
Сопротивникъ, -а, *m.* przeciwnik. [wnica.]

+Сопротивница, -и, *f.* przeciwnopolожный.
Сопротивъ, *v.* Насупротивъ.
Сопругъ, Сопруга, *Eccl. sl.*, *v.* Супругъ, Супруга.

Сопружество, *Eccl. sl.*, *v.* Супружество.
Сопружникъ, Сопружница, *Eccl. sl.*, *v.* Супругъ, Супруга.

Сопруваніе, -я, *n.* przanie.
Сопрувать, Сопруть, *v. n.* przać, zergać, zersuć się przez збытчное ciepło.

Сопрувый, -ая, -ое, *adj.* zergатый, odleżały, zersuty przez збытчное ciepło.
Сопрувіе, *сfr.* Сопруваніе.
Сопруть, *v. perf.*, *v. sub:* Сопрувать.

Сопруганіе, -я, *n.* łączenie.
Сопруганительный, -ая, -ое, *adj.* łączący, sprажający.
Сопругати, Сопружить, *v. a.* *Eccl. sl.* łączуць, поłączуць, sprажать, spoid, skojarzyć.

Сопружаніе, -я, *n.* sprzєженіе, połączenie, skojarzenie.
Сопружить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Сопругати, -ся.

Сопруть, -я, *m.* chrap, chrapала, ten co chrapа. [chrapaczka.]
Сопруья, -и, *f.* chrapalka,
Сопрутникъ, -а, *m.* towarzysz, towarzyszъ кому w drodze.

Сопрутница, -и, *f.* towarzyszka, towarzyszка кому w drodze.
Сопрутствованіе, -я, *n.* towarzyszzenie кому w drodze, podróżowanie z kim.

Сопрутствовать, *v. n.* хомъ, towarzyszъ кому w drodze, podróżować z kim. [живать.]

Сопруть, *v. perf.*, *v. sub:* Спнхъ, *Eccl. sl.*, *v.* Сажа.
Сопубка, Сопубъ, *v.* Сопѣлка.
Сопубъ, *v. n.* chrapać.

Сопрудованіе, -я, *n.* sprótradowanie się, spólna radość.
Сопрудоваться, *v. r.* (чемъ), sprótradować się, sprótrichать się.

Сопружривать, -ся, *v.* Сопружривать, -ся.
Сопружривть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Сопружривать, -ся.

Сопружривть, *adv.* (чемъ), w miarę, równo; stóswownie.
Сопружривность, -и, *f.* równость, równa miara, pomierność, symetrya, stóswownost', stosunek.

Сопружривный, -ая, -ое, *adj.* równy, równej miary, pomierny, symetryczny, stóswowny.

Сопружривть, Сопружривть, *v. a.* miarkować, stóswować, zastóswować; сопружривть расхды съ доходами, miarkować wydatki z dochodami.

Сопрутникъ, -а, *m.* sprótróznierz, sprótrówojnik, sprótrówojnik, towarzysz broni.
Сопрутованіе, -я, *n.* sprótrawczenie, sprótrawowanie, sprótrawka.

Сопрутовать, *v. n.* sprótrawczуць, sprótrawować.
Сопруванецъ, -нца, *m.* urwaniec, urwіś, szubienicznik, swawolnik.

Сопрувать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Спрувать, -ся.
Сопру-голова, *v.* Сопруванецъ.

Сопрудильный, -ая, -ое, *adj.* (o urzодach): dojrzały. [dozrenie.]
Сопруднле, -я, *n.* (o urzодach): Сопрудть, *v. n.* (o urzодach): дождь, stać się dojrzałym.

Сопруваніе, -я, *n.* sprótrublenie się, sprótrawodniwo.
Сопруванитель, -я, *m.* sprótrublegacz, sprótrawódzca, sprótrawodnik.
Сопрувовательница, -и, *f.* sprótrublegaczka, sprótrawodnica.
Сопрувовать, *v. n.* (хомъ), sprótrublegać się (z kim o o).

Сопрувіе, -я, *n.* zaіmiescanie.
Сопрунка, Сопруночка, -и, *f. dim.* pyłek, pytezek.
Сопруть, *v. n.* 1. śmiećcie, zaіmieszać; * - денгя, rozгзуеаć pieniądze, marnować pieniądze.

Сорба, -я, *f.* mielizna, miejsce w rzece, gdzie ryby można brać osławami. [smiescony, zabrudzony.]

Собрный, -ая, -ое, *adj.* за-Соровой, (-ий), -ая, -ое, *adj.* тущащй się śmieci, gnojny; соровья птица, *H. n.* (*tercoraria*), śmieciuchy, gnojnice, (ptaki); соровой курганчик, rodzaj muszki.

Сорога, *v.* Варвена. [годak.

Сордичъ, -а, *m.* spróziomek, Сороба, -я, *f.* *H. n.* (*corvus pica*), woka, (ptak); морская сороба, *v.* Кривобъ; Татарская сороба, *v.* Сорокопуть; 2. стрój на голову u włocianek.

Сорокадневный, -ая, -ое, *adj.* czterdziestodniowy.

Сорокалѣtie, -я, *n.* czterdzie-Сорокалѣтний, -я, -ое, *adj.* czterdziestoletni.

Сороковъныи, -ъ, *m. pl.*, *v.* Сорокофъ, Сорочины.

Сороковой, (-ий), -ая, -ое, *adj.* czterdziesty.

Сорокобѣжа, -я, *f.* *H. n.* (*Julus scotopendra*), stopóg, (owad).

Сорокопуть, -а, *m.* *H. n.* (*lanius*), zgarotkoczek dzięcioł; serkosz, serkoszek; сорокопуть рѣшій, *v.* Жуланъ. [кофъ.]

Сорокоуѣtie, -я, *n.*, *v.* Соро-Сорокоуѣтний, -ая, -ое, *adj.* do czterdziestodniowego nabo-żeństwa należący.

Сорокоуѣтъ, -а, *m.*, Сороко-уѣтъ, -я, *n.* czterdziestodniowe nabożeństwo za umarłego.

Сорокъ, -а, *num.* czterdzieści; два сорока, ósmdziesiąt.

Соробитъ, *por.*, *v.* Сранитъ.

Соробскій, *por.*, *v.* Сранскій.

Соробница, -я, *f.* *por.* spro-śność.

Соробъ, *por.*, *v.* Сранъ, Стыдъ.

Сорочины, -ъ, *f. pl.* naboże-ństwo odprawiane w czterdziesty dzień po zgonie czujm.

Соробій, -ья, -ье, *adj.* głosu; соробьягоды, Шослѣвъ (ślado-гórskій); *ii.* *v.* Шабель (соробій).

Соробча, -я, *f.* 1. koczula, koczulka; 2. chorągiewka na stak-kach wodnych; 3. *Amnion* (*amnion*), szerek; *fig.* onъ w соробчъ ро-дился, on w serku się urodził.

Сортировальный, -ая, -ое, *adj.* do wybierania, do brakowania sztukacy.

Сортирование, -я, *n.* wybiera-ние, brakowanie, gatunkowanie, dobór.

Сортировать, *v. a.* wybierać, brakować, gatunkować, dobierać; -ся, *v. p.* być wybieranym, do-bieieranym, gatunkowanym.

Сортировка, -я, *f.* wybieranie, dobieieranie, gatunkowanie.

Сортировкакъ, -а, *m.* wybier-гацъ, dobieracy.

Сортовой, (-ий), -ая, -ое, *adj.* gatunkowy; сортовое желѣзо, że-лазо w sztabach.

Сортутить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Сортучивать, -ся. [ртѣчка (2).

Сортутокъ, -тка, *m.*, *v.* Со-Сортучение, Сортучивание, -я, *n.* amalgowanie; zertęczenie; oczysz-czenie, wydzielenie (ziota i srebra) za pomocą [merkuryasu =] żywego srebra.

Сортучивать, Сортутить, *v. a.* amalgamować; (ze)rtęcić; łączycь metale z żywym srebrem; za pomo-cą żywego srebra oczyszczacъ, oczy-ścić (zioto, srebro); -ся, *v. p.* być amalgowanym, *etc.*

Сортучка, -я, *f.* 1. *v.* Сортѣче-ние; 2. (= амальгама, амалгама); połącзка jakiegosъ kruszcu z rtęcią; rtęczina; połączenie jednego lub kilku metalów z żywym srebrem.

Сорть, -а, *m.* gatunek.

Сорубѣжный, -ый, -ое, *adj.* porograniczny, ościenny.

Соружение, *v.* Сооружение.

Соръ, -а, *m.* śmieci; *fig.* вы-носить соръ изъ избы, płotki robić za domem.

† Сорь, -я, *n.*, *v.* Соръ.

Сосаніе, -я, *n.* ssanie.

Сосать, *v. a.* ssacъ; -ся, *v. p.* być ssanym.

Сосватаніе, -я, *n.* zewatanie.

Сосватать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Сосватывать, -ся.

Сосватываніе, -я, *n.* swatanie, zewatwanie.

Сосватывать, Сосватать, *v. a.* swatać, zewatывать, zewatać, wywatać; *v.* Высватывать.

Сосвидѣтель, -я, *m.* spóświadek. [bieta spóświadek.]

Сосвидѣтельница, -я, *f.* ко-† Сосѣльникъ, -а, *m.* sąsiad.

Сосенка, -я, *f.* 1. *dim.* sosnka, mała sosna; 2. *Bot.*, *v.* Спѣрка & Мухоморъ. [Сосокъ.]

Сосѣць, -сцѣ, *m.* *Ecl. sl.*, *v.* Сосійска, -я, *f.* kielbaska; коп-чѣная сосійска, kielbaska wedro-на. [Iska.]

Сосіочка, -я, *f. dim.* кielба-Соска, -я, *f.* sushka, smoczek.

Соскабливаніе, -я, *n.* zesko-бываніе, heblowanie.

Соскабливать, Соскаблить, *v. a.* zeskobывать, zeskrabać, strugać, zestругаć, heblować, zheblowacъ; -ся, *v. p.* być zeskobыва-ным, zeskrabanym, strugаным, zestруганым, heblowanym, zheblowanym. [wanie.]

Соскабливаніе, -я, *n.* zeskakі-Соскаблывать, Соскачить, Со-скокнуть, *v. n.* 1. zeskakіwacъ, zesko-кочыć, zleciecъ (*np.* obręczъ z be-czki, l t. p.); 2. zeskakіwacъ, zesko-кочыć (*np.* z drabiny). [zgiwanie.]

Соскальзываніе, -я, *n.* zesli-Соскальзывать, Соскользять, *v. n.* zesliżgiwacъ, zesliżnacъ.

Соскобленіе, -я, *n.* zeskraba-ние, zestруганіе, zheblowanie.

Соскоблывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Соскабливать, -ся.

Сосковатый, -ая, -ое, *adj.* cuskowaty.

Сосковый, -ая, -ое, *adj.* су-сковой. [Соскакивать.]

Соскокнуть, *v. a.*

Соскользять, *v. perf.*, *v. sub.* Соскальзывать. [Соскакивать.]

Соскочить, *v. perf.*, *v. sub.* Соскребаіть, -я, *n.* 1. zesko-бываніе; 2. zgrzebываніе.

Соскребаіть, Сосскрѣсть, *v. a.* 1. zeskobывать, zeskrabać; 2. zgrzebывать, zgrzebacъ.

Соскребленіе, -я, *n.* 1. zesko-бываніе; 2. zgrzebваніе.

Сосскрѣсть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Сосскрѣбать, -ся.

Соскучиваться, Соскутиться, *v. r.* nudzić się, znużić się.

Сослагательное наклоніе, *n.* *Gramm.* (*modus conjunctivus*), tryb łączący.

Сосланіе, -я, *n.* wygnanie.

Сослать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Сослать, -ся. [wa, rozmawianie.]

Сословіе, -я, *n.* *Ecl. sl.* rozmo-Сословіе, -я, *n.* stan, spóśie-сzeństwo, towarzystwo, zgroma-дzenie; сословіе дворянства, no-блева, szlachectwo.

Сословный, -ая, -ое, *adj.* 1. do stanu, do spóśieczeństwa, do towa-рzystwa należący; 2. synonimiczny.

Сословъ, *v.* Синовій.

Сослужацій, -яго, *s. m.*, *v.* Сослуживецъ.

Сослуживецъ, Сослужбница, *Ecl. sl.*, *v.* Сослужитель, Сослужительница.

Сослуживецъ, -вца, *m.* towa-рзъ w służbie, kolega.

Сослужитель, -я, *m.*, Сослу-жительница, -я, *f.* spóśluga, spóśluzyciel (*s. m.*), spóśluga, spóśluzycielka (*s. f.*).

Сослужити, *v. n.* *Ecl. sl.* spóś-nie z kim służycъ.

Сослужить, *v. a.* *perf.* кому-либо służыć, usлужыć, przysлужыć komu usлужыć.

Сосна, -я & Сосна, -я, *f.* *Bot.* (*pinus sylvestris*), sosna, (drzewo).

Соснина, -я, *f.* sosnina, drze-во sosnowe. [gruba sosna.]

Сосница, -я, *f.* *augm.* wielka, Сосновка, -я, *f.* *H. n.* (*cosco-throwles*), grubodziób.

Сосновій, -ая, -ое, *adj.* sos-нову; сосновая доска, deska sosnowa. [сіѣ, przespacъ się nieso.]

Соснуть, *v. n.* *perf.* zdryмаć

Сосѣдникъ, -а, *m.* *Ecl. sl.* spóśtoloownik; *v.* bursak (2).

Соснѣць, -а, *m.* sosnina, drze-во sosnowe, las sosnowy.

Соснѣчекъ, -чекъ, *m. dim.* & мѣлкій соснѣчекъ, gaik sosnowy.

Сосѣць, -сцѣ, *m.* cycek; bro-давка pierslowa. [czek.]

Сосѣчекъ, -чекъ, *m. dim.* cyce-Сосочка, -я, *f. dim.* sushka.

Сосредоточение, -я, *n.* skon-центрованіе, sprowadzenie do je-дного punktu, skupienie w jedno.

Сосредоточивание, -я, *n.* концентрование, централизованье, спrowadжанье до одного пункта, skupianie в одно.

Сосредоточивать, Сосредоточить, *v. a.* концентровать, сконцентроватъ, centralizować, sprowadzać, sprowadzić до одного пункта, skupiacъ, skupić в одно; -ся, *v. p.* być (s)koncentrowanym, etc.

Составитель, -я, *m.* twórca (pisma, księgi), pisarz, autor.

Составительница, -и, *f.* autorka.

Составить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Составлять, -ся & Составляивать, -ся.

Составление, -я, *n.* складание, зложеніе, зробиеніе; зарпавіаніе, зарпавіеніе, робіеніе (lekarstwa); układanie, ułożenie, писаніе, писаніе (księgi, dzieła). [составленіе.]

Составление, -я, *n.*, *v.* Составляивать, Составить, *v. a.* складатъ, зложитъ, układatъ, ułożycъ, stanowić, tworzyć, czynić, robić, zrobić; зарпавіатъ, зарпавіатъ, robić (lekarstwo); układatъ, ułożycъ, pisatъ, napisatъ (księgi, dzieła); bogactwo не составляеть благополучія, bogactwo не stanowi szczęścia; -ся, *v. p.* być składanym, złożonym, układanym, ułożonym; składatъ się, tworzyć się, etc.

Составной, (-ий), -ая, -ое, *adj.* складаны, складны, складалы, złożony, spójny; *podłożony, podsunięty, fałszywy; составной столъ, stół składany; составная духовная, testament sfałszowany.

Составъ, -а, *m.* 1. budowa (ciasta), staw в чіеіе; 2. skład [какіе] rzeczy; 3. зарпава, mieszаніа, kompozycja; lekarstvennyj sostavъ, mixtura; *ii.* в. Суетавъ. [Старить, -ся.]

Состарить, -ся, *v. a. perf.*, *v. sub.* Состариваться, Состариться, *v. r.* стареть się, zestarzyć się, dościgać, doścignąć późnej starości. [wanіе, zestębnowanіе.]

Состерание, -я, *n.* wystębnosť. Состерать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Состегивать, -ся (I).

I. Состегивать, Состегать, *v. a.* стегноватъ, wystębnować, zestębnować; -ся, *v. p.* być stębnowanym, wу-, ze-stębnowanym.

II. Состегивать, Состегнуть, *v. a.* запінатъ, zapląć, zahaczatъ, zahaczycъ; -ся, *v. p.* być zapinanym, zapiętym.

Состегнуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Состегивать, -ся (II). [гнаніе.]

Состожка, -и, *f.*, *сfr.* Состо-Состожникъ, -а, *m.* *Eccl. st.* spóstrzobownik; *сfr.* burak.

Состоаніе, -я, *n.* 1. stan; położenie; находяться въ хоромехъ состоаніи, mieć piękny majątek, być в добромъ polożeniu, в добрымъ stanie; 2. stan, sposobność, możność; бытъ въ состоаніи, być

w stanie, być przy możności; я не былъ въ состоаніи, nie byłem w stanie; nie mogłem tego uczynić; 3. majątek; омаъ чоловікъ съ состоаніемъ, on człowiek majątety.

Состоанье, -я, *n.* *dim.* малы mająтек. [тносїе.]

Состоательность, -и, *f.* достаток. Состоательный, -ая, -ое, *adj.* в stanie będący (zapłacić).

Состоать, *v. n.* 1. (въ чѣмъ), znajdować się, być; 2. состоать изъ чегó, въ чѣмъ, składać się зъ czego, być złożonym зъ czego; zakładać się; zasadzać się на czѣm, залежеть на чѣмъ; состоать на службу, być в służbie, służyć; -ся, *v. c. a.* *Eccl. st.* (существовать, имать бытіе), istnieć, mieć bytność; *ii.* być ogłoszonym, wydanym, wyjść; ukazać сеі состоаюся въ прошломъ годѣ, ukaz ten wyszedł в прошломъ roku;

3) spełnić się. [nie, heblowanіе.]

Сострагивание, -я, *n.* strugać. Сострагивать, Сострагать, *v. a.* strugać, zestrugać, heblować, zheblować; -ся, *v. p.* być struganym, zestruganym, heblowanym, zheblowanym. [меченикъ.]

Сострадание, -я, *m.* spóć. Состраждать, -ся, *v. a.* spóćczennica, spóćczenniczka.

Сострадать, -ся, *n.* spóćcierpienie, ubolewanie.

Сострадательность, -и, *f.* ubolewanie. [adj. ubolewający.]

Сострадательный, -ая, -ое, Сострадательствовать, *Eccl. st.*, *v.* Сострадать. [ubolewacъ.]

Сострадать, *v. n.* spóćcierpieć. Сострацать, -я, *n.* spóćczucie, politowanie, sympatya.

Сострагивать, -я, *n.* strzyganіе, zestrugаніе, obcinаніе.

Сострагивать, Сострачь, *v. a.* strzygać, zestrzygać, zestrzydzъ, strzygać zdjąć, obciatъ; -ся, *v. p.* być strzyganym, zestrzyganym, zestrzyzonym. [żenie, obcięcie.]

Состражение, -я, *n.* zestrzyganіе. Сострачь, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Сострагивать, -ся. [zheblowanіе.]

Состраганіе, -я, *n.* zestrugаніе, heblowanіе, wystawienie.

Состраганіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* być budowanym, zbudowanym, stawianym, wystawionym. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* być budowanym, zbudowanym, stawianym, wystawionym. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* być budowanym, zbudowanym, stawianym, wystawionym. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* być budowanym, zbudowanym, stawianym, wystawionym. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* być budowanym, zbudowanym, stawianym, wystawionym. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* być budowanym, zbudowanym, stawianym, wystawionym. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* być budowanym, zбудowanym, stawianym, wystawionym. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* być budowanym, zбудowanym, stawianym, wystawionym. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* być budowanym, zбудowanym, stawianym, wystawionym. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* być budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

Состраженіе, -я, *n.* zestrugаніе, wystawienie, wytatwić; -ся, *v. p.* быть budowanym, zбудowanym, stawianым, wystawionым. [nie.]

zachować, zachowywać, zachowa-
nie, liczyć, zliczyć, obrachować; —ся, а) в. р. [съ хѣмъ], рота-
chować się, rozliczyć się; б) в. р. *być* zachowanym, zachowanym, *etc.*

Сосѣда, —и, *f.* *Eccl. sl.* sąsiadka.
Сосѣданіе, —я, *n.* *Eccl. sl.* spół-
ne zasilanie z kim.

Сосѣдатель, —я, *m.* zasilacz,
siedzący z kim spółnie.

Сосѣдательница, —и, *f.* zasia-
daczka, siedząca z kim spółnie.
† Сосѣдиться, *v. r.* mieszkać
w sąsiedztwie.

Сосѣдка, —и, *f.* sąsiadka.
Сосѣдніе, —я, —ое, *adj.* są-
siedni. [siedzki, sąsiedni.

Сосѣдскій, —ая, —ое, *adj.* są-
сосѣдственный, —ая, —ое, *adj.* są-
siedzki, ościenny, pograniczny.

Сосѣдство, —а, *n.* sąsiedztwo.
Сосѣдствовать, *v. n.* *Eccl. sl.* *v.*
sąsiadować, być sąsiadem, w są-
siedztwie czynić sąsiadką.

Сосѣдушка, —и, *f.* sąsiadka.
Сосѣдушко, —а, *m.* sąsiad.

Сосѣдь, —а, *m.* sąsiad; *š.* много
сосѣдствъ, да мало обидовъ, wiele
sąsiadów, lecz mało obiadów.

Сотворѣніе, —я, *n.* stworzenie;
(отъ) съ сотворѣнія міра, od
stworzenia świata.

Сотворить, *v. a. perf.* stwo-
rzyć, zrobić, uczynić, zdziałać;
wудаć, przynieść owoc; —ся, *v. n.*
być stworzonym, zrobionym,
uczynionym.

Сотенка, —и, *f. dim.* sto.
Сотенникъ, —а, *m.*, *v.* Ни-
жняя.

Сотенный, —ая, —ое, *adj.* setny,
sto w sobie zawierający;
сотенный годовъ, *v.* Сотникъ.

Сотканіе, —я, *n.* tkanie.
Соткать, *v. a. perf.* utkać, тка-
немъ zrobić.

Сотковѣніе, *v.* Столковѣніе.
Соткнѣтіе, —я, *n.* zetknięcie,
złączenie kościami.

Соткнѣуть, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*
стыкаться, —ся. [никъ—кадіто.

Сотлѣвка, —и, *f.*, *v.* Дубровъ.
Сотникъ, —а, *m.* setnik, kapitan,
rotmistrz.

Сотня, —и, *f.* sto.
Сотняга, —и, *f.* sto.

Сотняжка, —и, *f. dim.*, *v.* Сот-
няга. [товариство.

Сотоварищество, —а, *n.* spół-
сотовариществовать, *v. n.*
spółtowarzystwować. [warzysz.

Сотоварище, —а, *m.* spółto-
варышъ, —ая, —ое, *adj.* od
plastru miodu; сотовый медъ,
mёдъ w plastrach.

Сотрапѣзникъ, —а, *m.* spół-
stolownik, wspólstolownik.

Сотрапѣзничать, *v. n.* *Eccl. sl.*
jść z kim spółnie.

Сотрѣніе, —я, *n.* starcie.
Сотрѣть, *v. a. perf.* *Eccl. sl.*
zetrzeć, zniszczyć.

Сотрудникъ, —а, *m.*, *Sotrud-*

ница, —и, *f.* spółpracownik, spół-
pracownica.

Сотрудничество, —а, *n.* spół-
pracowanie. [spółpracownicy.

Сотрудничій, —ья, —ье, *adj.*
Сотрясати, *Sotrasiaty*, *Sot-*

trasiaty, *v. a. Eccl. sl.* wstrząsnąć,
wstrząść, wstrząsnąć; —ся, а) *v.*
r. wstrząsnąć się, wstrząsnąć się;
б) *v. p.* być wstrząsnanym, wstrzą-
śniętym. [nie.

Сотрясѣніе, —я, *n.* wstrząśnię-
cie. *Sotrasiaty*, —ся, *v. perf.* *set-*
metf., *v. sub.* *Sotrasiaty*, —ся.

Сотрясти, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Sotrasiaty, —ся.

Сотскій, —аго, *s. m.* dozorca
над стем хлопѣмъ.

Сотъ, —а, *m.*, *pl.* соты, —объ,
пластр мiodу, кавал мiodу, нбы
зсыба wyrznięта z ula.

Сотный, —ая, —ое, *adj.* setny.
Сотъ, *Eccl. sl.*, *v.* Соуъ.

Соумислѣть, *v. perf.*, *v. sub.*
Соумислѣть. [uknowanie.

Соумислѣніе, —я, *n.* spółnie
Соумислѣнникъ, —а, *m.* spół-
никъ злыхъ zamiarów.

Соумислѣть, Соумислѣть, *v.*
n. spółnie z kim knować, myśleć
o злыхъ zamiarach.

Соуслаждѣтіе, *v. r.* *Eccl. sl.*
cznѣ radość, zadowolenie.

Сосуникъ, —а, *m.* sosynerka,
salsierka, naszynie sosowe. [wy.

Сосуный, —ая, —ое, *adj.* soso-
Сосубъ, —а, *m.* soros, podlewa.

Соучаствованіе, —я, *n.* uczes-
twnictwo.

Соучаствователь, —я, *m.* Соу-
частвовательница, —и, *f.* учес-
тwniczka.

Соучаствовать, *v. n.* (въ чѣмъ),
uczestniczyć, mieć uczestnictwo,
udział (w czѣмъ).

Соучастіе, —я, *n.* udział; spół-
czucie. [uczestnik.

Соучастникъ, —а, *m.* (въ чѣмъ),
Соучастница, —и, *f.* uczestnica.

Соучастный, —ая, —ое, *adj.* (въ
чѣмъ), uczestniczy.

Соучещикъ, —а, *m.* spółucześ-
ciel. Соучещіе, —я, *n.* spółuczeście.

Софѣ, —и, *f.* sofa, kanapa.
Софьямъ, —а, *m.* sofiżm, sofi-
Соха, —и, *f.* socha. [стыка.

Сохатой, Сохатый, —аго, *s.*
m. 1. *v.* Лось; 2. (*u* Syberyi):

ren, renifer dwuroczny.

Сохнуть, *v. n.* 1. schnąć, u-
suchum stawać się; 2. (*o drzewach*
i roślinach): wędnieć, schnąć, u-
suchać; 3. schnąć na cieple, chu-
dnіеć.

Сохранѣніе, —я, *n.* zachowa-
nie. [wasz, zachowywaciel.

Сохранитель, —я, *m.* zachowu-
Сохранительница, —и, *f.* за-
chowywacielka.

Сохранительный, —ая, —ое, *adj.*
zachowawczy. [Сохранять, —ся.

Сохранить, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Сохранникъ, —а, *m.* *Eccl. sl.*,

v. Хранитель, Влоститель.

Сохранно, *adv.* саю, w саю-
ści, pienaruzenie.

Сохранность, —и, *f.* zachowa-
nie; саюбѣ, pienaruzoność; воз-
вратить что въ сохранности, od-
даć со w саюбѣ.

Сохранный, —ая, —ое, *adj.* саю,
pienaruzony, bez uszerzeczku
bedacy; сохранный банкъ, сох-
ранныя казна, сохранныя касса
по влѣдамъ, lombard.

Сохранять, Сохранить, *v. a.*
chować, schować, zachowywać,
zachować; —ся, *v. p.* być chowa-
nym, schowanym, zachowywanym,
zachowanym.

Сохраняльникъ, —а, *m.* spół-
крóujúcy, spółpanujący.

Сохранятельница, —и, *f.* spół-
крóujúca, spółpanująca.

Сохранярованіе, —я, *n.* spół-
крóúwanie, spółpanowanie.

Сохранывать, *v. n.* spółkró-
úwać, spółpanować. [вица.

Сочевика, *Eccl. sl.*, *v.* Чече-
Сочевичникъ, —а, *m.* *Bot.* (oro-
ды), soczewica, soczewka; wolo-
wik.

Сочевичный, —ая, —ое, *adj.*
soczewiczny, soczewiskowy.

Сочевникъ, *v.* Сочельникъ.

Сочельникъ, —а, *m.* wllija Wo-
zego Narodzenia i Trzech Króľów.

Сочѣніе, —я, *n.* soczenie, wuta-
czenie soku z drzewa.

Сочѣнь, —чнѣ, *m.* placek po-
smarowany sokiem z siemienia.

Сочѣсть, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Сочѣщаться, —ся.

Сочетавать, Сочетать, *v. a.*
łączyć, złączyć, połączyć, koja-
rzyć, skojarzyć; сочѣтать бра-
комъ, поłączyć węzłem małżeń-
skim; —ся, *v. r.* (z)łączyć się,
(s)kojarzyć się; сочѣтаться бра-
комъ, wziąć ślub małżeński, o-
żenić się.

Сочетаніе, —я, *n.* złączenie,
połączenie, skojarzenie; сочѣта-
ніе бракомъ, połączenie węzłem
małżeńskim. [Сочетавать, —ся.

Сочетать, —ся, *v. perf.*, *v. sub.*
Сочиво, —а, *n.* *Eccl. sl.* potra-
wa z soczewica.

Сочинѣніе, —я, *n.* ułożenie,
zrobienie (*np.* wierszów); rozpra-
wa, dzieło ułożone, pismo, pi-
semko. [szcz.

Сочинитель, —я, *m.* autor, pi-
Сочинительница, —и, *f.* au-
торка. [Сочинять, —ся.

Сочинять, Сочинить, *v. a.*
wkładać, złożyć, układać, ułożyć,
robić, zrobić, pisać, napisać
(wiersze, dzieło jakie); —ся, *v. p.*
być składanym, układanym, *etc.*

Сочислѣніе, —я, *n.* *Eccl. sl.*,
Kérecpisnie (naródnaj).

Сочислитель, —я, *m.* *Eccl. sl.*
rodzkarbi, popisnik, obliczyciel
ludności.

† Сочить, *v. a.* 1. sok wytaczać,
wyruszczać z drzewa; 2. łowić,

ohwytad, łapać; -ся, *v. g.* wozęty się, sok przyszczać, zęczyć się, śleć.
 Сослєнь, -я, *m.* sprószstonek.
 Сочность, -я, *f.* soczystość.
 Сочный, -ая, -ое, *adj.* soczysty.
 Сочтєніє, -я, *n.* zliczenie.
 Сочувствєно, *adv.* sympatycznie.
 Сочувствє, -я, *n.* sympatia.
 Сомєствєніє, -я, *n.* zejście, zstąpienie; сомєствє Святэго Духа, zstąpienie Ducha św.
 Сошка, -и, *f.* podprórka, widełki pod sztuciec.
 Сошникъ, -а, *m.* lemiesz; *v.* krój, socha. [*wy, od sochy.*]
 Сошникъ, -ая, -ое, *adj.* socho.
 Социаліє, -я, *n.* oskubanie.
 Соципать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Соципывать, -ся.
 Соципнуть, -ся, *v. perf. setelf.*, *v. sub:* Соципывать, -ся.
 Соципываніє, *v.* Соципание.
 Соципывать, Соципать, Соципнуть, *v. a.* oskubywać, oskubać; -ся, *v. p.* być oskubywanym, oskubywanym. [*zprzymierzeniec, alian.*]
 Союзникъ, -я, *m.* sojusznik.
 Союзникъ, -и, *f.* aliancka.
 Союзнический, -ая, -ое, *adj.* zprzymierznieński, zprzymierzony.
 Союзный, -ая, -ое, *adj.* sojuszu, zprzymierzony.
 Союзъ, -я, *m.* złączenie, związek, spójnienie; związek, przysiężni, zgoda; sojusz, alians, zprzymierzenie, przymierze; *Gramm.* (*coniunctio*), spójnik.
 Соя, -и, *f.* Союшка, -и, *f. dim.* *H. n.* (*garrulus*), sójka żółtodziwa.
 Спаданіє, -я, *n.* spadanie; wypradanie; uprządnie; spadnienie.
 Спадать, Спасть, *v. a.* spadać, spaść; (*o wiosach!*) wypadać, wyrastać, wylazić, wyleść; spadać też ludzi, съ тѣла, spadać z twarzy, z ciała; спадать съ гóлоса, tracić.
 Спадєніє, *v.* Спаданіє. [*głos.*]
 Спазна, -и, *f.* pl. снázны, sprazny, kurecz, drgawka, pl. drgawki, drugotka, miotaczka; *v.* Сфдорога.
 Спазгодический, -ая, -ое, *adj.* spazmatyczny, spazmowy; *v.* Сфдорожный.
 Спай, -я, *m.*, *v.* Спайка (2. 3).
 Спайваніє, -я, *n.* lutowanie.
 I. Спайвать, Спайть, *v. a.* lutować, złutować, sprajać, sprajować; -ся, *v. p.* być lutowanym, złutowanym, sprajanym.
 II. Спайвать, Спайть, *v. a.* poić, sproić, sproić kogo.
 Спайка, -и, *f.* spójnienie, sprajanie, (z)lutowanie; miejsce spójnienia, lutowania.
 Спаксоститъ, *v. a. perf.* spraskudzic, zersać. [*nite, zersucie.*]
 Спаксощєніє, -я, *n.* spraskudzenie.
 Спалєніє, -я, *n.* spalenie. [*mate.*]
 Спалєнка, -и, *f. dim.* spalnia.
 Спалєнный, -ая, -ое, *part. p.* spalony. [*spalony.*]
 Спалєнный, -ая, -ое, *adj.* Spalываніє, -я, *n.* spiekanie.
 Ротокєі, Słownik Rossyjsko-Polski.

Спалывать, Сполыть, *v. n.* spozogić się, spozoganiem zejść z czego.
 Спалыть, *v. a. perf.* spalić.
 Спалый, -ая, -ое, *adj.* spady.
 †Спальникъ, -я, *m.* urzędnik nadworny czuwający dzień i noc przed sypialnym pokojem cara.
 Спальный, -ая, -ое, *adj.* do srania służący, należący; sypialny; спальный команъ, szlafmusa.
 Спальня, -и, *f.* sypialnia, pokój sypialny. [*sranie.*]
 Спаніє, -я, Спаньб, -я, *n.* Спанъжа, -и, *f.* Bot. (*asparagus*), szparag.
 Спанъжый, -ая, -ое, *adj.* Спанываніє, -я, *n.* spragowanie, dobranie do rągu.
 Спанывать, Спанить, *v. a.* rągować, spragować, dobiegać, dobrać do rągu.
 Спаръ, -я, *m.* *H. n.* (*sparus*), dorada, (ryba); спаръ зубастый, (*sparus dentex*), wirozab; *v.* козолуб; спаръ азототъ, *v.* Златотрôвъ. [*прóбие.*]
 Спарываніє, -я, *n.* spraganie.
 Спарывать, Споротъ, *v. a.* próć, spragać, sprób; -ся, *v. p.* być prótym, spraganym, prótym.
 Спасаєніє, -я, *n.* ratowanie.
 Спасать, Спасти, *v. a.* ratować, wybawiać, wybawic, zbawic, wyzwalać, wyzwolic, oswobadzać, oswobodzić; -ся, *v. p.* ratować się, zbawiać się, zbawic się; *β)* *v. p.* być wybawianym, wybawionym, zbawionym.
 Спасаніє, (спасєніє), -я, *n.* wybawienie, zbawienie.
 Спасєб, *interj.* dziękuję; Бого dzięki! нєхєі Богъ блгоствєі! [*włocielowy.*]
 Спаситєль, -я, -о, *adj.* zbawiciel.
 Спаситєль, -я, *m.* wybawca, zbawca; (*o Jezusie Chrystusie!*) Zbawiciel. [*włocielka.*]
 Спаситєльница, -и, *f.* wybawicielka.
 Спаситєльность, -и, *f.* zbawicielność. [*zbawienny.*]
 Спаситєльный, -ая, -ое, *adj.* Спасовъ, -я, -о, *adj.* od Zbawiciela.
 Спасский, -ая, -ое, *adj.* zbawie.
 Спасти, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Спасть, -ся.
 Спасть, *v. perf.*, *v. sub:* Спадать. [*stusie!*] Zbawiciel.
 Спасть, -я, *m.* (*o Jezusie Chrystusie!*)
 Спать, *v. n.* spać; -ся, *v. imper.* spać się, (spi się, spaiło się); *β.* казовъ постѣлєшь, таковъ и спитъ, jak sobie kto póbciele, tak się i wyspa.
 Спатьаніє, -я, *n.* zoranie. [*spi.*]
 Спатьать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Спатьивать, -ся (I).
 Спатьиваніє, -я, *m.* I. zorywanie, 2. zdmuchanie.
 I. Спатьивать, Спатьать, *v. a.* zorywać, zorać; -ся, *v. p.* być zorywanym, zoranym.
 II. Спатьивать, Спатьать, *v. a.* zdmuchywać, zdmuchać, zdmu-

chnąć; -ся, *v. p.* być zdmuchanym, zdmuchniętym.
 Спахнуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Спахывать, -ся (II). [*ganie.*]
 Спахивать, -ся, *f.* zorywanie, zorywanie.
 Спайаніє, -я, *n.* złutowanie, spójnienie. [*Spайвать, -ся.*]
 Спаить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Спєкаться, Спєчься, *v. g.* kтернєаць, сктернєаць, зктернєаць, ściąg się. [*lant, oddany przemysłowi.*]
 Спекулаторъ, -я, *m.* spekulacja.
 Спекуляція, -и, *f.* spekulacja, rachuby i widoki.
 Спєктакълъ, -я, *m.* widowisko teatralne, spektakl.
 Спєлєніє, -я, *n.* spowiecie.
 Спєлєнать, *v. a.* spowić, w pieluchy powić. [*колес u sprzązki.*]
 Спєнєкъ, -якъ, *m.* trzępnie, Спєнєлєніє, Спєнєлєть, Спєнєлєть, *v.* Испєн...
 Спєрвѣ, *adv.* z początku, z przód, pierwєй.
 Спєрєди, Спєрєдъ, *adv.* z przodu. [*Спєрять, -ся.*]
 Спєрєть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Спєрєжєть, -я, *m.* spręgasca.
 Спєрнотъ, -ая, -ое, *adj.* zerpnięty, zużnięty, ściśnięty, ściśnięto; спєрнотъ вóдухъ, ściśnione powietrze.
 Спєсиєвєць, -вца, *m.* człowiek dumny, wyniosły, pyszny.
 Спєсиєвєць, *v. n.* ruznićć się, nadumać się, wynosić się.
 Спєсиєвца, Спєсиєвца, -и, *f.* kobieta dumna, wyniosła, pyszna.
 Спєсиєвость, -и, *f.* ruzność, dumność, nadętość.
 Спєсиєный, -ая, -ое, *adj.* ruzny, dumny, nadęty.
 Спєсиєнать, *v. n.* stawać się, stać się ruznym, dumnym, nadętym. [*duma.*]
 Спєсцѣ, -и, *f. dim.* mała rucha.
 Спєсь, -и, *f.* дума, rucha, nadętość, wyniosłość; спєсь боарская, бóрская, Bot., *v.* Горнцвѣть. [*Phyn.*].
 Специфический, *v.* Удѣльный.
 Специально, *adv.* wyłącznie, w szczególności.
 Специальность, -и, *f.* wyłączny przedmiot, szczególny przypadek.
 Специальный, -ая, -ое, *adj.* szczególny, szczególny, osobliwy, właściwy, odrębny.
 Спєции, -и, *f. pl. Pharm.* różne gatunki ziół; зióła kilkorakie, zmieszane ze sobą; зiółka.
 Спєчєніє, -я, *n.* spiecenie.
 Спєчь, *v. a. perf.* spiec.
 Спываніє, -я, *n.* sprjanie.
 Спывать, Спять, *v. a.* sprjać, spić; -ся, *v. g.* sprjać się, spić się; онъ совєсь спїлєсь, онъ спїлєсь єзь крѣту, (on) spł się zupelnie, spł się jak bela.
 Спыванардъ Индєйскїй, *v.* Лавєнда (колосстєл).
 Спывлєніє, Спывлєваніє, -я, *n.* spłowanie, spłowywanie.
 Спывлять, Спывлять, *v. a.*

Спласаться, *v. perf.*, *v. sub.*:
 Спласываться.
 Спласываться, Спласаться, *v. r.* równo tańczyć, zgadzać się z kim w tańcu.
 Споборать, Спобороть, *v. n.* spróbować, spróbowować.
 Споборёние, -я, *n.* spróbowanie, spróbowowanie.
 Споборитель, *v.* Соратникъ.
 Споборительный, *v.* Споборный.
 Споборникъ, -а, *m.* sprówojownik; przystępienia pomocnik; *it. v.* Spółsiłnikъ.
 Споборный, -ая, -ое, *adj.* spróbowalszy; przystępienowy.
 Спобороть, *v. perf.*, *v. sub.*: Споборать. [ный].
 Споборственный, *v.* Споборборство, -а, *n.* próbek, pomoc. [walczenie].
 Споборствованіе, -я, *n.* spróbowowanie, *Ecc. sl.*, *v.* Споборать. [ный].
 Спограничный, *v.* Погранич-Споборбитса, Споборбетса, *a. v. r.* *mospo żalować umarłego; *ß*) *v. p.* być razem z kim przegranym.
 Сподвѣль, *adv.* bez wyjątku; bez różnicy; w ogólności; w każdym przypadku; zawsze.
 Сподвижникъ, -а, *m.* spółnik, spółcznik, towarzysz.
 Сподвижница, -ы, *f.* spółnica, spółcznica, towarzyszka.
 Сподвижать, Сподвижнути, *v. a. Ecc. sl.* pobudzać, pobudzić, zachęcać, zachęcić ku spółcznictwu. [nie].
 Сподобленіе, -я, *n.* zaszczytowanie, Сподоблять, Сподобить, *v. a.* zaszczytować, zaszczyścić (кого czemu); -ся, *v. p. & r.* być zaszczyconym, zaszczyconym; stać się godnym czego. [latwo].
 Спოდручно, *adv.* pod ręką;
 Спოდручность, -и, *f.* latwość; dogodność. [np. ludzi]; spół.
 Сподъ, -а, *m.* *Ecc. sl.* gromada
 Сподымать, Сподыять, -ся, *v.* Поднимать, Поднять, -ся.
 Спозинки, *v.* Госпожинки.
 Спозаранку, Спозаранковъ, *adv.* z samego rana.
 Спознавать, Спознать, *v. a.* rozznawać, rozznacъ, wyrozumіеć (кого); rozznawać się, rozznacъ się, zrobić z kim znajomość.
 Спои, -а, *m.*, Споійка, -и, *f.*, Споійка. [ватъ (II)].
 Споить, *v. perf.*, *v. sub.*: Споій-Споійно, *adv.* spokoјно.
 Спокоійный, -и, *f.* spokoјнось.
 Спокоійный, -ая, -ое, *adj.* spokoјny, cichy, powolny; spokoјny, nieburzliwy.
 Спокоійствіе, -я, Спокоійство, -а, *n.* spokoјнось, cichość.
 Спокоить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Спокоить, -ся. [бѣда].
 Сполагора, *adv.* zmniejszona
 Споласкиваніе, -я, *n.* płókanie.

Споласкивать, Сполоскать, Сполосать, *v. a.* płókać, wурókać, sprókać; -ся, *v. r.* być płókanym, wурókanym.
 Сполазіе, -я, *n.* sprzelzienie.
 Сполазять, Сполазти, *v. n.* sprzelznacъ. [зать, Спазывать].
 Сполати, *v. perf.*, *v. sub.*: Сполатна, *adv.* spelną, zupełnie, w całości, w zupełności; zapłaci, заплатить долгъ сплатнѣ, zapłacić dług w zupełności. [nie].
 Сполосканіе, *v.* Сполоскиваніе.
 Сполоскать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Сполоскивать, -ся.
 Сполоснуть, -ся, *v. perf. zemel.*, *v. sub.*: Сполоскивать, -ся.
 Сполóхи, -овъ, *m. pl.* (у Ёльмордець: сѣверное сіаніе, и жеглары Біаѳморакіхъ czyli Архангелскіхъ маіжковъ): zozга рóлноса.
 Сполóхъ, Сполóхъ, -а, *m.* тrowга, niespokojнось; быть сплóхъ, на тrowгę uderzyć, dzwonić.
 Сполóшить & Сполóшить, *v. a.* тrowzyć, zetrwóżyć.
 Сполóшный, -ая, -ое, *adj.* тrowзны, niespokojny.
 † Сполу, *adv.* dostatecznie, dostatnie, podostatnie, obficie.
 Сполъе, -я, *n.* miedza, granica pól, pola graniczące.
 Спомогатель, Спомогательница, *Ecc. sl.*, *v.* Помощникъ, Помощница.
 Спомогати, *v. n.* *Ecc. sl.* pomagać, pomóżyć, wspieracъ, wesprzeć.
 Спомощникъ, *Ecc. sl.*, *v.* Споборникъ, Помощникъ.
 Спомынутса, *Ecc. sl.*, *v.* Оплохнётся. [przeszkoda].
 Спóна, -и, *f.* *Ecc. sl.* zawada.
 Спóнка, *v.* Шпóнка.
 Спóрить, *v. n.* (о чѣмъ), gомоніе, sprzeczać się (о со), spieracъ się. [wadzić się, swargуе się].
 Спóрится, *v. r.* kłócić się, Спориться, *v. impers.* niewіеść się, nieprzysparzacъ się; работа не спорітса, робота не sprogu mi idzie. [Спóрный].
 Спóркій, -ая, -ое, *adj.*, *v.* Спóрливость, -и, *f.* sporność, spórlіwość, swarліwość, kłótlіwość.
 Спóрливый, -ая, -ое, *adj.* sporeczny, sprzecznы, zwadliwy, kłótlіwy. [klótnik].
 Спóрникъ, -а, *m.* sprzecznik,
 Спóрный, -ая, -ое, *adj.* sprzecznы, sporny, zwadliwy, kłótlіwy.
 Спóро, *adv.* zyskownie, korzystnie.
 Спóродить, *pop.*, *v.* Родить.
 Спóрокъ, -ркъ, *m.* rowłokaspró.
 Спóроте, -я, *n.* sprócie. [та].
 Спóротъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*: Спóрывать, -ся.
 Спóручатса, Спóручйтса, *v. r.* (по кожь), spróczyчъ зъ кого. [spróczyчье].
 Спóручёніе, -я, *n.* (по кожь), Спóручникъ, -а, *m.*, Спóручница, -и, *f.* *Ecc. sl.* spróczyчьеца, spróczyчелька.

Спóручный, *v.* Спóдручный.
 Спóрхнутъ, *v. perf.*, *v. sub.*: Спáрхивать.
 Спóрщикъ, -а, *m.*, Спóрщица, -и, *f.* sprzecznik, kłótnik (*s. m.*), sprzecznica, kłótnica (*s. f.*).
 Спóрь, -а, *m.* spróг, kłótnia, sprzecзка, zwaда; учѣный споръ, дуспута, дуспутаса, rozprawa uczona; §. гдѣ спóры [abo сбóры], тамъ и вóры, оказуа озупи злодїежа.
 Спóрный, -ая, -ое, *adj.* spory.
 Спóрный, -й, *f. pop.* sporość.
 Спóрныхъ, -а, *m.*, *v.* Горёць (штїчїй); спóрныхъ водаянъ, *v.* Бутерлакъ.
 Спóсобность, -и, *f.* spodobнось, zdolнось, zdатнось, rochnornoсь.
 Спóсобный, -ая, -ое, *adj.* spodobny, zdolny, zdатny, rochnorny; 2. годојny, wygodny.
 † Спóсобство, -а, *n.* pomoc.
 Спóсобствованіе, -я, *n.* dopomaganie.
 Спóсобствовать, *v. n.* (чему), porieracъ, wspieracъ, pomagać, pomóżyć, dorozagać, dorozódzъ.
 Спóсобъ, -а, *m.* spóсодъ, spódek; kształt; tryb, metoda.
 Спóспїиствованіе, -я, *n.* porieranie, pomaganie.
 Спóспїиствователь, -я, *m.*, Спóспїиствовательница, -и, *f.* porieracz, dorozagacz (*s. m.*), porieraczka, dorozagaczka (*s. f.*).
 Спóспїиствовать, *v. n.* (чему), porieracъ, pomagać, dorozagać.
 Спóспїищикъ, Спóспїищица, *v.* Спóспїиствователь, Спóспїиствовательница.
 Спóспїишество, *v.* Спóспїиствованіе.
 Споткнутса, *v. perf. zemel.*, *v. sub.*: Спотыкаться. [сіе].
 Спотыканіе, -я, *n.* potykание
 Спотыкаться, Спотыкнуться & Споткнуться, *v. r.* potykać się, potknacъ się, opać się, іdacъ zawadzicъ о со nogą; §. кошь о четырёхъ ногѣхъ, и тотъ спотыкается, коіа ма четыре ноги, а прееціе потука сіе (potknie сіе).
 Спотыкливый, -ая, -ое, *adj.* potkliwy, potykajacy сіе.
 Спотыный, -ая, -ое, *adj.* spotalny.
 Спотыть, *v. n.* *perf.* spotalniecъ.
 Спотытаться, *v. perf.*, *v. sub.*: Спотытываться, Спотытываться, *v. r.* (teró), przypomínacъ sobie, przypomínacъ sobie, spoztrzecъ сіе, spoztrzecъ сіе.
 Справѣ, -и, *f.* 1. podpis, stwierdzenie kancelarytъ; 2. wazга kancelaryi; *v.* 2. Укрѣплѣніе (3).
 Справѣ, *adv.* z prawęj strony.
 Справедливо, *adv.* sprawiedliwie, nalezytє, slusznie.
 Справедливость, -и, *f.* sprawiedliwość, prawdziwość, slusznoсь, prawda.

Справедливый, -ая, -ое, *adj.* справедливый, правдивый, слухный, надежный.

Справить, -ся, *v. perf., v. sub:* Справлять, -ся & Справлять, -ся.

Справка, -я, *f.* 1. *Jur.* доведение się, rozpoznanie, заиспечение wiadomości o akt; 2. porządka błędów drukarskich; дѣлать справку о чѣмъ, *v.* Справлять & Наводить (справку).
Справленіе, -я, *n.* 1. sprostoowanie; 2. доведение się.

Справляваніе, *v.* Укрѣплѣніе (8). [Укрѣплѣніе, (8).
† Справляваніе, Справлять, *v.* Справляваніе, *v.* Справлять, -ся.

Справлять, Справить, *v. a.* что 1. prostować, sprostoować, wyprostowywać, wyprostować (co skrzywionego); 2. zatwierdzać, zatwierdzić, stwierdzać, stwierdzić (podpisem); *it. v.* Скрѣплять (2).
Справляться, Справиться, *v. r.* 1. o чѣмъ, sprawić się, sprawić się, dowładywać się, dowładzie się (u kogo o jakiej rzeczy); справляться съ книгою, справлять зъ книгою; 2. przekonywać się, przekonać się, upewnić się, upewnić się, dowładywać się, dowładzie się (u kogo o jakiej rzeczy).

Справочный, -ая, -ое, *adj.* справочный, справочный; справочное мѣсто, справочная контора, бідро informacyjne; справочный членъ, сенъ торговый; справочный листъ, *Typpogr.* справочный arkusz drukującej się książki.

Справляющъ, -а, *m.* *Typpogr.* правитель błędów drukarskich, korektor. [Правдывать.

Справдывать, *v. a. perf., v. sub:* Справиваніе, -я, *n.* pytanie. Справивать, Спросить, *v. a.* 1. pytać, sprytać, zapytać, зарутаніе kogo o co; 2. wymagać, żądać; съ нѣмъ много спрашивають, od niego wiele wymagają; -ся, *v.* *r.* radzić się, rady zasięgać; просить о позволении; *β)* *v. p.* być pytаным, зарутаным, зарутаным.

Спробовать, Спробовать, *v. a. Eccl. sl.* kogo-либо чѣмъ, uczestnikiem czynić kogo w czym; -ся, *v. p.* uczestniczyć, być uczestnikiem w czym.

Спробовать, *v.* Спробовать, Спробовать, *v. a. perf., v. sub:* Спробовать, -ся.

Спробовать, -ся, *v. perf., v. sub:* Спробовать, -ся.

Спробовать, -ся, *n.* wysuwanie ukrytym sposobem.
Спробовать, Спробовать, *v. a.* wysuwać, wysłać ukrytym sposobem; -ся, *v. p.* być wysuwanym, wyslanym ukrytym sposobem. [на прѣдце со zrobić.

Спробовать, *v. a. perf.* прѣдко,

Спробовать, *v.* Освідомленіе. Спробовать, *v.* Освідомлять. Спробовать, *v.* Освідомленіе. [Лягся.

Спробовать, *v.* Освідомлять, *v. perf., v. sub:* Спробовать, -ся.

Спрашивать, -ся, *v. perf., v. sub:* † Спроска, -я, *f.*, *v.* Допросъ. Спросивать, -ся, *v. perf., v. sub:* Спросивать, -ся.

Спросиваніе, -я, *n.* sprótwielbienie.
Спросивать, Спросивать, *v. a. Eccl. sl.* sprótwielbić, sprótwielbiać; -ся, *v. p.* sprótwielbiać się. [sta, po prostu.

Спросить, Спросить, *adv.* зъ про- Спросъ, -а, *m.* 1. pytanie, зарутаніе; позволеніе; безъ спрósка, безъ pytania, безъ позволенія; по спрósку и отвѣтъ, (*β.*) jakie pytanie, така odpowiedź; 2. замówienie (*np.* товарów zkąd).

Спросить, -я, *n.* спытаніе.

Спрóда, *v.* Шпéйза. [ваніе.

Спрóдываніе, -я, *n.* zeskaki-

Спрóдывать, Спрóдывать, *v. n.* zeskakiwać, zeskoczyć.

Спрóднуть, *v. perf. semelf., v. sub:* Спрóдывать. [ваніе.

Спрóдка, -я, *f.*, *v.* Спрóдываніе.

Спрóдывать, *v.* Спрóдываніе.

Спрóдывать, -ся, *v. perf., v. sub:* Спрóдывать, -ся.

Спрóдывать, -ся, [skiwаніе.

Спрóдываніе, -я, *n.* spry-

Спрóдывать, Спрóдывать, Спрóдывать, *v. a.* 1. sprykiwać, sprykać, skraplać, skropić; 2. *fig. v.* Вспрыскивать; -ся, *v. p.* sprykiwać się, sprykać się, skraplać się, skropić się; *β)* *v. p.* być sprykiwanym, spryskanym, skraplanym, skropionym.

Спрóдывать, -я, *n.* spryskanie, skropienie.

Спрóдывать, -ся, *v. perf. semelf., v. sub:* Спрóдывать, -ся.

Спрóдывать, -я, *n.* 1. *Gramm.* konjugowanie, czasowanie słowa; 2. *Eccl. sl. v.* Copryganie.

Спрóдывать, *v. a.* 1. *Gramm.* konjugować, czasować słowo; 2. *Eccl. sl. v.* Coprygать; -ся, *v. p.* Coprygаться; *β)* *v. p.* być konjugowanym, czasowanym.

Спрóдывать, -я, *n.* 1. *Gramm.* konjugowanie, czasowanie; konjugacja, forma czasowania; 2. *Eccl. sl. v.* Copryganie.

Спрóдывать, -ся, *v. perf., v. sub:* Спрóдывать, -ся.

Спрóдывать, -я, *n.* sprostowanie.

Спрóдывать, -я, *n.* sprostowanie, sprostoować, wyprostować, wyprostowanie.

Спрóдывать, -я, *n.* schowanie.

Спрóдывать, *v. a. perf.* schować; *спрóдывать въ карманъ, schować do kieszeni;* -ся, *v. r.* schować się; *β)* *v. p.* być schowanym.

Спрóдывать, -ся, *v. Copryganie,* -ся. [zestraszanie.

Спрóдывать, -я, *n.* sproszczenie,

Спугать, -ся, *v. perf., v. sub:* Спугивать, -ся. [zstraszanie.

Спугиваніе, -я, *n.* płoszenie.

Спугивать, Спугать, Спугать, *v. a.* płoszyć, opłoszyć, straszyc, zestraszyc; -ся, *v. p.* być płoszonym, spłoszonym, straszonym, zestraszonym. [zstraszanie.

Спугъ, -а, *m.* sproszczenie, ze-

Спудъ, -а, *m.* *Eccl. sl.* 1. miara zbozowa, korzec; 2. miejsce ukryte, utajone; лежать подъ спудомъ, odziać w ukryciu, w utajeniu. [do sproszczenia służący.

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszczenie wody; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczanym, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszczenie wody; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczanym, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszczenie wody; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczanym, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszczenie воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczanym, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszczenie воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczanym, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszczenie воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczanym, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszczenie воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczanym, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszczenie воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczanym, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszczenie воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczanym, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszczenie воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczanym, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszczenie воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczanym, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszczenie воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczanym, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszczenie воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczanym, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszczenie воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczanym, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszczenie воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczanym, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszчение воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczanym, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszчение воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczanym, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszчение воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczanym, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszчение воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczanym, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszчение воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczаным, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszчение воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczаным, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszчение воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczаным, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszчение воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczаным, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszчение воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczаным, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszчение воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczаным, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszчение воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczаным, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszчение воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczаным, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszчение воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczаным, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszчение воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczаным, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszчение воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczаным, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszчение воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić; 2. sproszczać, spuszczać, opruszczać, opruścić; 3. odziać, odziać; 4. spuszczać się, spuszczać się; spuszczać się z góry; *β)* *v. p.* być sproszczаным, sproszczonym, *etc.*

Спугиваніе, -я, *n.* sproszczenie, wypuszczenie; спугиваніе водъ, sproszчение воды; *сф.* *verb.* Спугать.

Спугать, Спугать, *v. a.* 1. sproszczać, spuszczać; wypuszczać, wypuścić;

Спўтываніе, -я, *n.* płaćanie.
 Спўтывать, Спўтывать, *v. a.* płaćać się, płaćać; -ся, *a)* *v. r.* płaćać się, płaćać się; * mieszać się, (*s*)konfundować się; *β)* *v. p.* być płaćanym, płaćanym. [-са.
 Спўцять, -ся, *v.* Спўсцять.
 Спўцённе, *v.* Спўсцённе.
 Спўцць, *v.* Лопцць.
 Спўяна, *adv.* по рїянему.
 † Спўяна, -я, *m.* śpiewak koraćelny.
 Спўяніе, -я, *n.* śpiewanie.
 Спўятыся, Спўяться, *v. r.* śpiewać. [waczka.
 Спўяющая, -ей, *f.* śpieć.
 Спўяость, -я, *f.* dojrzałość.
 Спўямый, -ая, -ое, *adj.* dojrzały.
 Спўть, *v. n.* dojrzawać.
 Спўть, *v. a. perf.* prześpiewać.
 Спўться, *v. perf.*, *v. sub:* Спўяться.
 Спўьх, -а, *m.* próblech; дѣлать что-нибудь къ спўху, робіць со з próblehom. [szanie.
 Спўшваніе, -я, *n.* Mій. zpiewanie.
 Спўшывать, Спўшить, *v. a.* Mій. zpiewać, zpiewać, казаць zejść z konia; -ся, *v. r.* zpiewać się, zpiewać się, schodzić, zejść, zlazić, zleść z konia.
 Спўшить, *v. n.* zpiewać się.
 Спўшити, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Спўшывать, -ся.
 Спўшно, *adv.* przespіe, pędko.
 Спўшность, -я, *f.* spieszność, pędkość. [szny, pędkі.
 Спўшный, -ая, -ое, *adj.* spieszny.
 Спўшніе, -я, *n.* dojrzałość.
 Спўти, *v. perf.*, *v. sub:* Спўтати. [Спўчывать, -ся.
 Спўтати, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Спўчати, -я, *n.* cofanie.
 Спўчывать, Спўчати, *v. a.* cofać, cofać; съ умі спўчати, *v.* Rахуватся; -ся, *v. r.* cofać się, cofać się, słoga niedotrzмаć.
 Спўчій, -ая, -ое, *adj.* śpiący.
 Спўчка, -я, *f.* Med. śpiączka, letarg.
 Срабѣтаніе, -я, *n.* zrobienie.
 Срабѣтати, *v. a. perf.* zrobić, skończyć robotę.
 Срабѣніе, -я, *n.* 1. zrównanie, urѣwnanie, urѣdzenie; 2. rѣwnanie.
 Срабѣваніе, -я, *n.* 1. rѣwnanie, gładzenie; 2. rѣwnywanie.
 Срабѣватель, -я, *m.* rѣwnувач.
 I. Срабѣвать, Срабѣть, *v. a.* rѣwnувач, rѣwnać; зрѣwnувач, зрѣwnać; -ся, *a)* *v. r.* зрѣwnувач się, зрѣwnać się, rѣwnувач się, rѣwnać się; *β)* *v. p.* być rѣwnувачым, rѣwnувачым.
 II. Срабѣвать, Срабѣть, *v. a.* rѣwnać, гładzić, urѣдзіць, -ся, *v. p.* być rѣwnувачым, зрѣwnувачым, urѣwnувачым, (u)gładzonym.
 Срабѣтельно, *adv.* rѣwnувачо, rѣwnувачо.

Сравнительный, -ая, -ое, *adj.* porѣwnawczy; сравнительная стѣпень, *Gramm.* (comparatiua), stopień wyższy; сравнительный вѣсъ, *Phys.* waga sroczуcзна.
 Сравнить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Срабѣнывать, -ся (I).
 Сравнять, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Срабѣнывать, -ся (II).
 Срадованіе, Срадоватися, *v.* Корад...
 Сражать, Срайти, *v. a.* 1. zwalać, zwaćć, strącać, strącić, біć, zbіć, pobіć; 2. * przerażać, przerazić, zatrważać, zatrwożyć; 3. walczyć, walczyć, ta wіeść go przerażania; -ся, *v. r.* біć się, tłuc się, potykać się, pasować się, walczyć; - со страстїам, walczyć z namіeńnościami.
 Сражённе, -я, *n.* bitwa, walka, batalia, potyczka; pasowanie się; морское сражённе, bitwa na morzu; и: в. Мѣсто (сражённе).
 Сражить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Сражать, -ся.
 Срайти, *v. a.* (когѣ), zromić, hańбіć; -ся, *a)* *v. r.* hańбіć się; *β)* *v. p.* być hańbionym.
 Сражати, -ся, *Eccl. sl.*, *v.* Срайти, -ся. [plugawiec.
 Сражнїя, -я, *m.* zromotnik.
 Сражница, -я, *f.* zromotnica, plugawica.
 Сравнопроходная прокѣжность, *v. sub:* Прокѣжность.
 Сравность, -я, *f.* zromotność, plugawość, brzydkość.
 Сравный, -ая, -ое, *adj.* sromotny, plugawy, brzydki; сравные губы, *v.* Серѣжки (Anat.).
 Срамословець, Срамословіть, Срамословіе, *v.* Скверносл...
 Срамота, -я, *f.* sromota, plugawość, hańba.
 Сраиваніе, -я, *n.* ronienie, zrzućanie, gubienie, tracenie.
 Сраивать, Сраивати, *v. a.* ronіć, zronіć, zrzućać, zrzućć, gubіć, zgubіć, pogubіć, strącać, strącić; -ся, *v. p.* być ronionym, etc.
 Срастаться, Срастїяся, *v. r.* zrastać się, zrość się, zroзнać się.
 Срастїіе, -я, *n.* zrośnienie.
 Срачнское пшено, *v.* Сарачнское пшено.
 Срачца, -я, *f.* Eccl. sl. koszula.
 Срачцваніе, -я, *n.* skręćanie, zwińanie.
 Срачцывать, Срастїять, *v. a.* skręcać, skręćć, zwińać, zwińać; -ся, *a)* *v. r.* skręcać się, skręćć się; *β)* *v. p.* być skręcaющим, skręćющим. [srebrny grosz.
 Сребренїя, -я, *m.* srebrnik.
 Сребренный, Сребристый, Сребрѣ, *v.* Серебр...
 Сребро-видность, -я, *n.* srebrzystość, kolor srebrny; -видный, -ая, -ое, *adj.* srebrzysty, srebrnego koloru; -дѣлать, -я, -дѣлать, -я, -ковачь, -купець, -я, *m.* Eccl. sl. złotnik; -любець,

-бца, *m.* ochłowy na pieniędzy; skarpec, skneta; -любивый, -ая, -ое, *adj.* skary na pieniędzy; skary; -любца, -я, *f.* kobieta ochłowa pieniędzy, skara; -любіе, -я, *n.* ochłowy pieniędzy; -любный, *Eccl. sl.*, *v.* Сребролюбивый.
 Сребряный, *Eccl. sl.*, *v.* Серберный. [равнователь.
 Сревятель, *Eccl. sl.*, *v.* Сосредь, -я, *f.* 1. broda, szroda; 2. *Eccl. sl.* brodek.
 Среди, *adv.* wśród, wpośród.
 Средягдїе, -я, *n.* *Eccl. sl.* śród miasta.
 Средянный, -ая, -ое, *adj.* śródziemny; средянное море, morze śródziemne.
 Средяна, -я, *f.* środek, pośrodek. [średni, środkowy.
 Средянный, -ая, -ое, *adj.* Średniy, -я, -ое, *adj.* średni, pośrodkowy; średniy rodu, *Gramm.* rodzaj nјаki. [ный.
 Средябный, *v.* Центробж-Средябный, Средябъ, -я, *m.* *Eccl. sl.* człowiek średniego wieku, średnich lat.
 † Средябный, -ая, -ое, *adj.* średniego wieku. [środek miasta.
 Средягдїе, -я, *n.* *Eccl. sl.* Средягудїе, -я, *n.* Anat. błona międzyplucna.
 Средядїе, -я, *n.* *Eccl. sl.* środek dnia, południe.
 Средябный, -я, *n.* *Eccl. sl.* środek nocy, północ.
 Средядїе, -я, *n.* *f.* v. Преполовїе (2).
 Средядїе, Средядїе, -я, *n.* Archit. stup, pięć kolumn bez podstawy i kapitelu.
 Средядїе, -я, *n.* *Eccl. sl.* środek, środek, środek, -я, *f.* centralność. [centralny, środkowy.
 Средябный, -ая, -ое, *adj.* Średniy, -я, -ое, *adj.* średni, mierny, środkowy.
 Средябный, -я, -ое, *adj.* Średniy, -я, -ое, *adj.* średni, mierny, środkowy.
 Средябство, -я, *n.* środek (do czego), srodek. [Średniy.
 Средя, *Eccl. sl.*, *v.* Сревяніе, -я, *n.* stracenie, zrzućenie.
 Сревять, *v. a. perf.* strącić, zrzućć; -ся, *v. p.* być strąconym, zrzućonym.
 Сревяніе, -я, *n.* odrysuwanie, przerysuwanie.
 Сревять, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Сревяніе, -ся.
 Сревяніе, -я, *n.* przerysuwanie.
 Сревявать, Сревять, *v. a.* od-, przerysuwać, -rysuwać; -ся, *v. p.* być od-, przeryсуwującym, -rysuwującym.

Срoвнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Срoвнѣвать, -ся (II).

† Срoдничій, -ья, -ьo, *adj.* do krewnego należący.

† Срoдичъ, -а, *m.*, *v.* Срoдникъ. [Крeвну.]

Срoдникъ, -а, *m.* крeвну, ро-Срoдничій, -ья, -ьo, *adj.* крeвну, od krewnego. [Крeвна.]

Срoдница, -и, *f.* крeвна, ро-Срoдничій, -ья, -ьo, *adj.* крeвну, od krewnego.

Срoдность, -и, *f.* przyrodzoność. [rodzony, naturalny.]

Срoдный, -ая, -oе, *adj.* przyrodzenny, Срoдственникъ, Срoдственница, *v.* Срoдникъ, Срoдница.

Срoдственный, -ая, -oе, *adj.* крeвну, роКрeвну. [chietność.]

Срoдство, -а, *n.* Eccl. *sl.* szlachectwo, -а & Срoдство, -а, *n.* 1. pokrewieństwo; krewni; 2. *шт.* styczność, powinowactwo.

Срoдствовать, *v. n.* Eccl. *sl.* (комф), być spokrewnionym.

Срoдъ, *adv. prop.* przez całe życie; ородъ не видѣлъ второ, jak żyję nie widziałem tego (или ооъ takiego).

Срoкъ, -а, *m.* termin, czas oznaczony, przesiąg czasu; годoвoй срoкъ, termin roczny; дай только срoкъ, poczekaj tylko!

Срoчѣнo, -я, *n.* zrzuценie, збужденie, stracenie.

Срoчить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Срoчивать, -ся.

† Срoчелый, -ая, -oе, *adj.* wzrosły, dorosły; wyrosły.

Срoчѣльнъ, -я, *m.* drzewo zrosłe. [стѣтаться.]

Срoстѣся, *v. perf.*, *v. ср.* Срoстѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Срoчивать, -ся.

Срoстѣть, -тъ, *m.* zrostek, зрослого оо. [cone.]

Срoсть, -а, *m.* мѣстoе скрѣ-† Срoчити, *v. a.* termin wyznaczać.

Срoчный, -ая, -oе, *adj.* terminowy; орoчная, -oя, *f.* wezwanie, роzew, роzwanie przez вад.

Срoчатъ, -ся, *v.* Срoчивать, -ся. [скрoчение.]

Срoчѣнo, -я, *n.* звинюченo, Срoубанo, -я, *n.* збужданie, роcпанo.

Срoубатъ, Срoубить, *v. a.* збуждывать, збуждѣть, роcпанѣть; (на сѣбѣ): збуждoбѣ, збуждѣ [на мѣстѣканіе]; -ся, *v. p.* być збужданым, збужданым, роcпаным, роcпанѣть. [Срoубатъ, -ся.]

Срoубить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Срoубка, -а, *f.*, *v.* Срoубанo.

Срoубъ, -а, *m.* збужд; колодезный срoубъ, оесемброванo в студиі.

Срoучно, *adv.* згеченo, догоднo. [dogodność.]

Срoучность, -и, *f.* згеченość, Срoучный, -ая, -oе, *adj.* згечену, догодну.

Срoубанo, -я, *n.* 1. зрыванo

(*np.* owoobw); 2. skorywanie (*np.* walu).

I. Срoубатъ, Срoубать, *v. a.* зрыwać, зerwać, обрыwać, oberwać; -ся, *v. r.* уrywać się, urwać się, zerwać się.

II. Срoубатъ, Срoубъ, *v. a.* skorywać, skorać, znosić, znieść; -ся, *v. p.* być skorywanym, skoranym, etc. [& Срoубѣ.]

Срoубка, -а, *f.*, *v.* Срoубанo Срoубъ, -а, *m.* 1. *v.* Срoубанo;

2. *fig.* obrywka, podarek; *v.* Взятка (2); взятъ срoубы сто рублѣй, dostać obrywki sto rubli.

Срoубѣ, -я, *n.* skopanie, zniehlenie, зburzenie.

Срoубъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Срoубатъ, -ся (II).

Срoубанo, -я, *n.* zerznięcie.

Срoубать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Срoубавать, -ся.

Срoубанъ, -ья, *m.* skórka chleba odkrajana, przyłepka.

Срoубани, *v.* Срoубни.

Срoубокъ, -зка, *m.* зрыunek, kawalek oderznięty.

Срoубъ, -а, *m.* 1. зрыванo, zerznięcie; 2. мѣстoе з которoго оо zerznięто.

Срoубыванo, -я, *n.* зрыванo.

Срoубывать, Срoубать, *v. a.* зрыwać, zerznać; *fig.* срoубать съ ногъ, сѣіаць, skonfundować kogo;

-ся, *v. p.* być зрываным, zerznięтым.

Срoубатѣ, Срoубѣ, -ся, Eccl. *sl.*, *v.* Встрѣчатъ, Встрѣтитъ, -ся.

Срoубѣнo, -я, *n.* Eccl. *sl.* spotkanie, zajście komu; Срѣченo Роcкoдно, święто Очужоженa Najсвѣтзѣй Panny, święто Panny Maryi Gromcznej.

Срѣченскій, -ая, -oе, *adj.* od święта P. Maryi Gromcznej, Очужоженa Najсв. Panny.

† Срѣчка, -и, *f.* pojedynek.

Срѣдить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Срѣжать, -ся.

Срѣду, *adv.* з kolei, з рогадку, jeden po drugim.

Срѣды, -oвъ, *m. pl.* przygotowania, przyrзosobienia, przyrзadzenia.

Срѣжатъ, Срѣдить, -ся, *v.* Eccl. *sl.* 1. morowe powietrze; 2. wrózbа, wróbenie.

Срѣдина, -и, *f.*, *v.* Садно.

Срѣдить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Ссѣживать, -ся.

Ссѣдка, -и, *f.* zasadzenie, зтапленo się (*np.* sukna); осад; *il. v.* Садно.

Ссѣживать, Ссѣдить, *v. a.* zsadzać, zsadzić (kogo zkąd); -ся, *a)* *v. r.* zstepować się, зтѣрѣć się; *б)* *v. p.* być zsadzanym, zsadzonym. [liny zacierpianie.]

Ссѣриванo, -я, *n.* odkładanie

Ссѣривать, *v. a.* odkładać, odkładzć liny zacierpioną.

Ссѣриванo, -я, *n.* zosowanie.

Ссѣривать, Ссѣрѣть, *v. a.* zosować, ssać; -ся, *v. p.* być zosowanym. [chwyćcie.]

Ссѣриванo, -я, *n.* łapanie, Ссѣривать, Ссѣрѣть, *v. a.* łapać, złapać, chwycić, schwycić;

-ся, *v. p.* być łapanym, chwytanym, złapanym, schwycionym.

Ссѣйка, *Bot.*, *v.* Водяница.

Сслѣиванo, -я, *n.* stóbowanie.

Сслѣивать, Сселoить, *v. a.* stóbować, zestóbować; -ся, *v. p.* być stóbowanym, zestóbowanym.

Сселoбѣнo, -я, *n.* zestóbowanie.

Сселoбить, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Сслѣивать, -ся. [strącanie.]

Ссoванo, -я, *n.* sprzuchanie,

Ссoвать, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Ссoвывать, -ся.

Ссoбывать, Ссoвать, Ссoнуть, *v. a.* spruchać, zepchnąć, strącać, strącić; -ся, *v. p.* być spruchanym, zepchniętym, strącanym, strąconym.

Ссoбра, -и, *f.* spór, kłótnia, zwada. [wadzenie się.]

Ссoбрѣнo, -я, *n.* kłócenie się,

Ссoбрѣть, *v. a.* kłócić (kogo з kim); -ся, *v. r.* kłócić się, wadzić się. [zawadliwość.]

Ссoбрливoсть, -и, *f.* kłótliwóść.

Ссoбрливый, -ая, -oе, *adj.* kłótliwý, zwałdliwý.

Ссoбрный, -ая, -oе, *adj.* спорny; ссoбрны дѣла, спорne sprawy.

Ссoбрникъ, -а, *m.* Ссoбрница, -и, *f.* zwadca, kłótnik, kłótnica.

Ссoсѣнo, -я, *n.* zosowanie.

Ссoсѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Ссѣсывать, -ся. [Ссѣхаться.]

Ссѣхнуться, *v. perf.*, *v. sub*: Ссѣхѣнo, -я, *n.* złapanie, schwycenie. [Ссѣривать, -ся.]

Ссѣхѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Ссѣхъ, -и, *f.* роуцѣзка, заромога. [жѣть.]

Ссѣудить, *v. perf.*, *v. sub*: Ссѣудный, -ая, -oе, *adj.* роуцoзалny, заромогалny.

Ссѣудчикъ, -а, *m.* роуцѣзаяцoу,

Ссѣудять, Ссѣудить, *v. a.* (морб чьим), роуцѣзѣть, роуцѣзѣть (komu oзо), заромогаць, заромождѣ.

Ссѣуженo, -я, *n.* роуцѣженo, зароможенo.

Ссѣужѣть, Ссѣужѣть, -ся, *v.* зрзученo, strącenie.

Ссѣужѣнo, -я, *n.* zepchnięcie, зрыценie, strącenie.

Ссѣужѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Ссѣужѣть, -ся. [злѣтѣть.]

Ссѣужѣнo, -я, *n.* роуцѣженo, Ссѣужѣнo, -я, *n.* роуцѣженo, зрыченo, зрыченo, зрыченo, зрыченo.

Ссѣужѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Ссѣужѣть, -ся. [лѣтѣть.]

Ссѣужѣнo, -я, *n.* роуцѣженo, Ссѣужѣнo, -я, *n.* роуцѣженo, зрыченo, зрыченo, зрыченo, зрыченo.

Ссѣужѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Ссѣужѣть, -ся. [лѣтѣть.]

Ссѣужѣнo, -я, *n.* роуцѣженo, Ссѣужѣнo, -я, *n.* роуцѣженo, зрыченo, зрыченo, зрыченo, зрыченo.

Ссѣужѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Ссѣужѣть, -ся. [лѣтѣть.]

Ссѣужѣнo, -я, *n.* роуцѣженo, Ссѣужѣнo, -я, *n.* роуцѣженo, зрыченo, зрыченo, зрыченo, зрыченo.

Ссѣужѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Ссѣужѣть, -ся. [лѣтѣть.]

Ссѣужѣнo, -я, *n.* роуцѣженo, Ссѣужѣнo, -я, *n.* роуцѣженo, зрыченo, зрыченo, зрыченo, зрыченo.

Ссѣужѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Ссѣужѣть, -ся. [лѣтѣть.]

Ссѣужѣнo, -я, *n.* роуцѣженo, Ссѣужѣнo, -я, *n.* роуцѣженo, зрыченo, зрыченo, зрыченo, зрыченo.

Ссѣужѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub*: Ссѣужѣть, -ся. [лѣтѣть.]

Ссѣужѣнo, -я, *n.* роуцѣженo, Ссѣужѣнo, -я, *n.* роуцѣженo, зрыченo, зрыченo, зрыченo, зрыченo.

ытад, odesiać, odgrawiać, odgrawić; wuganiać, wugnać; — ся, *v. p.* być posyланым, poslanym; być odgrawianym, odgrawionym, etc.

Сейка, —я, *f.* posłanie, wysłanie; wugnanie; odwołanie się (do czego, do kogo).

Сейлочник, —а, *m.*, Сейлочница, —и, *f.* wugnaniec, zesłaniec (*s. m.*), wugnana, zesłana.

Сейлочный, —ая, —ое, *adj.* wugnany, zesłany.

Сейпаніе, Сейпаніе, —я, *n.* zburуwanie, zburanie.

Сейпать, Сейпать, *v. a.* zburуwać, zburac; — ся, *v. p.* być zburуwanym, zburanym. [*nice.*]

Сейпка, —я, *f.* зурпка, зурпан-Сейханіе, —я, *n.* зурчаніе się.

Сейхаться, Сейхнуться, *v. g.* зурчаться się, zesochnąć się.

Сейдание, —я, *n.* zaiadanie.

Сейдаты, Сейсты, *v. r.* ziaдаць, ziaдаć; — ся, *v. r.* ziaдаць się, ziaдагnać się, ziaдагnać się, ziaдагnać się.

Сейкати, Сейчъ, *v. a.* soćnac, soćnac, obćnac, obćnac; — ся, *v. p.* być soćnanym, soćtym. [*cabr.*]

Сейкъ, —а, *m.* połędwio; *v.* Сейкый, —ая, —ое, *adj.* skurczony; (*o krwi i mleku*): ziaady.

Сейтеться, *v. perf.*, *v. sub:* Сейдаться. [*cie.*]

Сейчѣніе, —я, *n.* soćcie, obćcie.

Сейчь, — ся, *v. perf.*, *v. sub:* Сейкаться, — ся. [*do — wu-starczyć.*]

Ставати, Стать, *v. n.* starczyć, Staroцькъ, —цькă, *m. dim.* okiennica mała.

Ставень, —вня, *m.* 1. okiennica; 2. *v.* Ставѣць.

Ставѣць, —а, *m.* misa drewniana. [*tek.*]

Ставило, —а, *n.* *Eccl. sl.* podnó-Ставилый, *v.* Ставлый.

Ставить, *v. a.* stawiać, postawiać; dostawiać, dostawic, dostarczać, dostarczyć; — на сѣтъ, на rachunek kładć, zapisywać, zapisac; *ii.* uważac, rozсутьwać; — комф-либо рождѣ, бѣнки, stawiać кому баңки; — создѣтъ въ строй, во фронтъ, ustawiać, ustawic żołnierzy w szereг; — во свяціеники, wуwićсac, wуwićсic на kаіqda; — ся, *v. p.* być stawianym, postawionym, etc.

Ставка, —я, *f.* stawianie; *Milit.* namiot; (*wo грее*): stawka; *Jur.* oцня ставка, поасне stawienie.

Ставленникъ, —а, *m.* на kіqда lub на dyкона wуwićсionу.

Ставленіе, —я, *n.* stawianie.

Ставленый, —ая, —ое, *part. p.* stawiony, postawiony, wуwićсionу; stawienaz грамота, świadectwo kapłана nowowуwićсionego.

Старопигальный монастырь, *m.*, Старопигля, —я, *f.* monaster, klasztor pod dozorem najswiętszego Synodu zostający.

Стадаться, *v. r.* в стада się zgromadzać.

Стадія, —я, *f.* (*stadium*), staje, [*решна мiара długości*], gony.

Стадникъ, —а, *m.* stadnik, doзгоца стада, stadny, stadowy пагобек. [*dny, stadowy.*]

† Стадний, —ая, —ое, *adj.* stad-Стадо, —а, *n.* stado, trzoda.

Стаивать, Стаять, *v. n.* tajać, staje.

Стаійный, —ая, —ое, *adj.* odстада *czyli* ogуg ptaków; стаійныя птицы, ptaki wędrownicze, odlatujące. [*zgromadzać.*]

Стаіться, *v. r.* в стада się Стаканище, —а, *m. augm.* szklанisko. [*чикъ.*]

Стаканецъ, —вца, *v.* Стакан-Стаканчикъ, —а, *m. dim.* szklанeczka, kubeczek. [*bek.*]

Стаканъ, —а, *m.* szklanka, ку-Стакнваться, Стакнуться, *v. r.* (*oз кѣш*), zgadzać się, zgodzić się (*z kim na co*).

Ставты, *s. indecl.* *Eccl. sl.* ży-вца рачнаца, mirra.

Стактать, —а, *m.* stalakty, soper в grotach.

Стактый, —ая, —ое, *adj.* stalakty. [*stracanie.*]

Стакнваніе, —я, *n.* spruchanie.

Стакнвать, Столѣть, Стол-кнуть, *v. a.* spruchać, zepchnac, strącac, strącić; — ся, *v. r.* spro-тыкac się, sprotkac się z kim, trafić się z kim.

Сталь, —я, *f.* stal; *сирѣа* сталь, *v.* Уклѣдъ. [*szania ognia.*]

Сталька, —я, *f.* stalka do krze-Стальникъ полевой, *m.* *Bot.* (*onoplia argensis*), wilżyna.

Стальной, (—ій), —я, —ое, *adj.* stalowy. [*nina welniana.*]

Стамедъ, —а, *m.* kamlot, тка-Стамеца, Стамѣска, —я, *f.* dłото, dłotko. [*wiadra podobne.*]

Стамна, —я, *f.* naczynie do Станна, —я, *f.* *Artill.* sѣлана łożowa. [*gęsi dzikich.*]

Станица, —я, *f.* stado (wilków), Станице, —а, *n.* *Eccl. sl.* namiot.

Становичъ, *v. a.* stawiać.

Становичься, *v. r.* stawac, staw-паць; — на колѣни, klęкac; становиться во фронтъ, въ строй, в Стрѣяться (2).

Становичѣ, —я, *n.* obozowiako.

Ставовленіе, —я, *n.* stawianie.

Становой, —ая, —ое, *adj.* obozowy; stanowy.

† Становникъ, —а, *m.* obozny, kwatерmistrz, obierający miejsce на obóz.

Становой, *v.* Становой.

Становье, *v.* Становой.

Станбѣк, —цькă, *m.* staluga, podnoсе; warsztat, карѣтный станбѣк, арбѣ powozowy; жывотный станбѣк, staluga malarska; мортирный станбѣк, kloс pot-дзигерowy; пильный станбѣк, kozly, kobylicе do pilowania дрѣва; токарный станбѣк, warsztat tokarski; тоильный станбѣк, шлифовальный станбѣк,

toozуdło szlifierskie; столярный станбѣк, warsztat stolarski; ткацкій, ткацый станбѣк, warsztat tkaczy, krooпа; чулочный станбѣк, warsztat роісчозницowy; пушечный станбѣк, łoże armatne. † Станбѣк, —цькă, *m.* *v.* Оста-токъ, Наслѣдство.

Станорасположеніе, —я, *n.* urzаdzenie, rozгорзadzenie, rozlozenie obozu; наука о станорасположеніи, *v.* Кастратентация.

Станбѣчекъ, —цькă, *m. dim.* warsztatcik; *v.* Станбѣк; токарный станбѣчекъ, warsztatcik tokarski.

Станбѣчный, —ая, —ое, *adj.* warsztatowy; stalugowy; (*сfr.* Станбѣк).

Стань, —а, *m.* *Poes.* stanca, wiersz, zwrotka, strofa.

Станціонный, —ая, —ое, *adj.* do urzędu pocztowego należący.

Станція, —я, *f.* stacya pocztowa.

Стань, —а, *m.* 1. stan ciowieka, wzrost, postać, postawa, talia; stan ciała; 2. stan (u koszuli); 3. warsztat; печатный, книгопечатный, типографскій стань, преса drukarska; пушечный стань, łoże armatne; *ii.* *v.* Станбѣк; воздушный стань, wentylator, wiatropręd; 4. obóz; 5. stanowisko, zajazd.

Станель, —я, *m.* fabryka okrę-тѣтѣ, statków wodnych. [*nie.*]

Станплаваніе, —я, *n.* roztapianie.

Станплавать, Стопить, *v. a.* roztapiać, roztopić *co w kupie*; — ся, *v. p.* być roztapianym, roztopionym w kupie. [*nie.*]

Станпываніе, —я, *n.* zdeptywa-

Станпывать, Стопнать, *v. a.* zdeptywać, zdeptać, strawać; deptać, wуdęptać (*np.* bdy, trzewiki); — ся, *v. p.* być zdeptywanym, zdeptytanym.

Старатѣчка, —я, *f.* *Bot.* (*salacia*), pomorzyca.

Стараніе, —я, *n.* staranie, staranność, usilowanie.

Старательно, *adv.* starannie.

Старательность, —я, *f.* staranność, gorliwość.

Старательный, —ая, —ое, *adj.* staranny, pilny, gorliwy.

Старательство, —я, *n.* staranność, pilność, gorliwość.

Стараться, *v. r.* starać się.

Старбурдъ, —а, *m.* *Mar.* prawy bok okrętu, idący od tyłu okrętowego.

Старенький, —ая, —ое, *adj.* do-суы стару. [*bardzo staru.*]

Старѣхонскій, —ая, —ое, *adj.* Старѣць, —вца, *m.* 1. starzec; 2. mnich; 3. starzy, przelozony.

Старѣшенскій, —ая, —ое, *adj.* bardzo staru.

Старикашка, —я, *m.* *pop.* starzec. [*starcowski, od starca.*]

Стариковскій, —ая, —ое, *adj.* Стариковщина, —я, *f.* staro-święczyna; *rowna* sekta каоerka.

Старі́къ, -а, м. 1. starzec; 2. Н. п., в. Вуревістникъ.

Старі́ня, -і, ф. 1. starościwieszna, starościwłość, starożytność; въ старі́ню, (за) dawnychъ czasów, dawniej, niegdysь; 2. starzec; 3. Bot., в. Крестовникъ; старі́ня Я́вола, в. Крестовникъ (дуперістий).

Старі́нный, -ая, -ое, adj. staro, dawny, starodawny, starościwski; по старі́нному, по давнему, по старому, по starościwsku.

Старі́нушка, -а, м. staruszek.

Старі́ца, -а, ф. 1. bardzo stara kobieta, staruszka; 2. mniszka.

Старі́чѣк, -чкѣ, м. staruszek.

Старі́чышко, -а, м. staruch.

Старі́чыще, -а, м. augm. staruch, starzec.

Старо-бы́тность, -и, ф. starożytność, stare czasy; -бы́тный, -ая, -ое, adj. starożytny, dawny; -вѣ́тость, -и, ф. staruszkowość; -вѣ́тый, -ая, -ое, adj. staruszkowaty, nieco stary; -вина, -и, ф., в. Завалець; -вѣрка, -и, ф. starowierca; -вѣрчеській, -ая, -ое, adj. starowierny, sektarski; -вѣръ, -а, м. starowierca, starowierny; -дѣвность, -и, ф. starodawność; -дѣвны, -ая, -ое, adj. starodawny; -дѣбка, -и, ф. Bot. (*Adonis vernalis*), adonis wiosnowy; gorzykwiat; стародѣбка крестовна, (*Gentiana cruciata*), roguzka krzyżowa; -жидецъ, -ьца, в. Старожидъ; -жилка, -и, ф. dawna, odwieczna mieszkanca, która długo mieszka; -жилъ, -а, м. dawny mieszkaniec, który długo mieszka, odwieczny mieszkaniec; -жимий, -ая, -ое, adj. długo, odwiecznie mieszкаjący; -законный, -ая, -ое, adj. starozakonny, starego przynięga; в. Ветхозаконный; -лѣтній, в. Стародѣвны; -обрядецъ, -обрядка, в. Старовѣръ, Старовѣрка; -обрядчеській, -ая, -ое, adj. starowierny, sektarski; -печатный, -ая, -ое, adj. dawno drukowany; -помѣстный, -ая, -ое, adj. dawna posiadłość gruntownа маюца; -сѣлье, -а, н. dawne mieszkanie, siedlisko.

Староста, -и, м. starosta; о́влькой староста, starosta we wsi, sołtys; церковный староста, podkarbi kościelny; дозorca nad послугу szpitalną; барабанный староста, в. Тамбурмажоръ; и. в. Богдѣлениный, Губной (староста).

Староство, -а, н. starostwo.

Старостиха, -и, ф. 1. żona starosty, sołtysa; 2. dozorczyні nad послугу szpitalną.

Старостный, -ая, -ое, adj. Eecl. i. stary, podszły w leczech (w lata), sędziwy.

Старость, -и, ф. 1. starość,

podszłość; głęboka starość, głęboka (różna) starość; сѣдой отъ старости, siwy od starości; 2. stan wątly, stan upadkiem grozący.

Старуха, -и, ф. starucha, stara baba. [ka.]

Старушѣнка, -и, ф. starowinka.

Старушечій, -ья, -ье, adj. do staruszki nalezący.

Старушка, -и, ф. staruszka.

Старчеській, -ая, -ое, adj. starcowski, do starca nalezący.

†Старчество, -а, н. starczyzna.

Старчій, -ая, -ое, adj. Eecl. i. starcowy, starcowski; stary; лицѣ старче, в. sub: Лице.

Старше, adv. compar. starziej; онъ старше всѣхъ, он najstarszy od wazytkich.

Старшинъ, -а, м. starszy, wyższy, przełożony, zwierzchnik.

Старшинство, -а, н. starszeństwo.

Старшинствовать, в. н. mieć starszeństwo, być zwierzchnikiem.

Старшій, -ая, -ое, adj. starszy, najstarszy, najdawniejszy; (а. м. =) zwierzchnik.

Старый, -ая, -ое, adj. 1. stary, podszły w latach, dawny; по старому, по старому; §. старъ, до глузъ, stary a głupi; 2. упадkiem гроzący, chyляcy się do upadku, stary. [rzeczy.]

Старьё, -а, н. starczyzna, stare Starshinnia, в. Starshinnia.

Старшынство, -а, н. urząd wyższy, władza pierwsza.

Старшынствовать, Eecl. sl., в. Starshinnystować.

Старѣть, в. н. starzeć, zestarzeć; грозіть упадkiem.

Стаскание, -а, н. powlekание, powleczenie; zwlekanie, zwleczenie. [Стаскивать, -ся (I).]

Стаскать, -ся, в. perf., в. sub: Стаскивание, -а, н. zwlekanie, ściąganie.

I. Стаскивать, Стаскать, в. а. zwлѣцъ, pozwлѣцъ, pozwлѣць, -ся, в. p. być zwлѣцзonym, pozwлѣцзonym.

II. Стаскивать, Стащать, в. а. zwлѣкъ, zwлѣс, ściągъ, ściągъ; -ся, в. p. być zwлѣканым, zwлѣцзonym, ściгъ, ściгъ.

†Статейный, -ая, -ое, adj. на артыкулы podzielony.

Статика, -и, ф. statyka, nauka o miarkowaniu cięzarów, o machinach.

Статимый, pop.-в. Статочный.

Статистика, -и, ф. statystyka, nauka polityczna, trudniаca się aktualnym stanem państwa lub kraju.

Статистикъ, -а, м. statystyk; в. Statysta. [statystyczny.]

Статистическій, -ая, -ое, adj. Статистический, в. Статимый.

Статистический, -ая, -ое, adj. statystyczny.

Статность, -и, ф. piękność, kształtność, okazałość postawy.

Статный, -ая, -ое, adj. piękny, kształtny, okazały, dobrze zbudowany. [mając.]

†Статокъ, -тка, м. dostatek.

Статочность, -а, ф. możność.

†Статочный, -ая, -ое, adj. zamożny; możny; podobny.

Статскій, -ая, -ое, adj. cywilny, niewojskowy; statская служба, służba cywilna; statский совѣтникъ, radca stanu.

Статсъ-дѣма, -и, ф. dama honorowa.

Статый, -а, м. pop. kłoc, balwan, pięd, olszowy Marcin, gaula.

Статушка, -и, ф. dim. posążek, mały posąg, mała statua.

Статыйный, -ая, -ое, adj. posażowy, od posągu. [posążnik.]

Статушникъ, -а, м. rzeźbiarz.

Статутъ, -а, м. statut, ustawa.

Статуя & Статуй, -и, ф. statua, posąg.

Стать, -и, ф. uroda, postać, kształt; подъ стать, (o koniach:) jednej wielkości, jednej maści, do paru; въ стѣти, в. Естѣти.

Стать, в. н. perf. 1. (с. Infinitiv.) а) zacząć; всё стѣти кричать, то..., wyzszе zacząłi krzѣсѣć, іъ (że)...; б) być; а не стѣти писать емѣ, nie będѣ mu pisać; 2. stanąć; стать на колѣни, uklęknąć; стать на якорь, stanąć na kotwicy; 3. ustać; робота стѣла, робота ustała; стать въ немъ, въ тулькѣ, *stanąć jak wruty; nieumieć nic powiedzieć, źодро поро стѣнѣть, to бѣдліе drogo; во что-бы ни стѣло, niech kosztuje co chce; и. в. sub: Ставать.

Статьи, -и, impera. stać się, dziać się, wydarzyć się, przytrafić się; мѣжетъ стѣти, може być.

Статья, -а, ф. artykuł, punkt, paragraf, oddział, część; rzęd, klasa, stan.

Стафиды, -ъ, ф. pl. Eecl. sl. jagody suszone z winogrona.

Стачаніе, -а, н. зываніе стѣбнующе.

[Стачивать, -ся (I).]

Стачать, -ся, в. perf., в. sub: Стачивание, -а, н. зываніе.

I. Стачивать, Стачать, в. а. зывуаъ, зыуѣ стѣбнующе; -ся, в. p. być зывуваным, зытуым.

II. Стачивать, Сточить, в. а. zeszlifowywać, zeszlifować; -ся, в. p. być zeszlifowyvanym, zeszlifowanym.

Стѣка, -а, -и, ф. 1. zestębnowanie; 2. zgoda; zмова.

Стѣченіе, -а, н. zwleczenie, ściąganie.

Стащать, -ся, в. perf., в. sub: Стаскивание, -ся (II).

Стѣя, -и, ф. cug czyli stado ptaków. [вать.]

Стѣять, в. perf., в. sub: Стѣя-стволистый, -ая, -ое, adj. pelen lodgy.

Стволовыя растенія, *n. pl.* rośliny łodyżne, na łodygach.

Стволя, -а, *m. l.* pień; łodyga (rośliny); 2. lufa, rura (broni *np.* pistoletowa, karabinowa).

Стволяный, -ая, -ое, *adj.* łodygowy, rurowy; ствольный мастер, rusznikarz, rusznikarz lufy robiazę. [Створять, *v. sub.*]

Створять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Створять, *v.* Створчатый.

Створжить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Створживать, -ся. [и.]

Створцы, -евъ, *m. pl.*, *v.* склад-Створчатый, -ая, -ое, *adj.* (о *drzwiach*;) podwójny, dwuskrzydły.

Створъ, -а, *m.* створы, *pl.* podwój, *pl.* podwoje (u drzwi).

Створять, Створять, *v. a.* замыкать, замкнуть подвоёе, drzwi dwuskrzydłe; -ся, *v. p.* być zamkniętym, zamkniętym.

Стубелькъ, -лькѣ, Стубельчекъ, -чекѣ, *m. dim.* łodyżka.

Стубелёбный, -ая, -ое, *adj.* *Bot.* łodyżkopólny.

Стубель, -бля, *m. l.* łodyга, pniek rośliny; 2. trzonek (u) lęzki.

Стубельковатый, -ая, -ое, *adj.* *Bot.* łodygowaty, ogonkowaty.

Стубельникъ, *v.* Петрушечникъ. [Łodyżny.]

Стубельный, -ая, -ое, *adj.* Стубелыный, -ая, -ое, *adj.*

Łodygowaty, ogonkowaty.

Стубло, -ѣ, *n. Esc.* *sl.*, *v.* Стубель, *v.* Стубель. [бель.]

Стубальный, -ая, -ое, *adj.* do cerowania, do stębnowania służący; стубальная игла, игелька do cerowania, do stębnowania.

Стубальникъ, -а, *m.* haftarz, który wzywа wа drogіe materye.

Стубальница, -ы, *f.* szwaczka, со wzywа wа drogіe materye, haftarka.

Стубаніе, Стубанье, -я, *n. l.* oście biczem; 2. pikowanie, stębnowanie, cerowanie.

Стубать, *v. a.* 1. ciąć, oblatać, chłasnąć biczem; 2. pikować, stębnować, cerować; -ся, *a*) *v. r.* biczować się; *б*) *v. p.* być pikowanym, stębnowanym, cerowanym.

Стубно, -ѣ, *n. Esc.* *sl.* biodro.

Стубнуть, *v. a. semelf.* chłasnąć biczem. [cerowanie; 2. szew.]

Стубжа, -я, *f. l.* pikowanie, Стубжникъ, -а, *m.* szewczyk używający oholowy.

Стубя, -ѣ, *f.* ścieżka.

Стуба, -я, *f.* дітото, drożdźdło używane.

Стубаніе, -я, *n.* ściekanie.

Стубать, Стубъ, *v. n.* ściekać, ściec; -ся, *v. r.* (o *rzekach*;) zbiegać się, zbiegać się, schodzić się, zejść się; *zbiegać się, zbiegać się, zgotować się.

Стубло, -ѣ, *n.* szkło; ważnig-

тельное стекло, szkło pałace, szkło żalające.

Стублованіе, -я, *n.* Chem. szklenie, obracanie w szkło.

Стубловатикъ, *v.* Стубловикъ. Стубловатый, -ая, -ое, *adj.* do szkła podobny.

Стубловать, *v. a.* Chem. szklić, w szkło obracać.

Стубловидный, -ая, -ое, *adj.* do szkła podobny. [lit.]

Стубловикъ, -а, *m.* lawa, huta. Стублодѣліе, -я, *n.* robienie szkła, huta szklanna.

Стублодѣльный, -ая, -ое, *adj.* do robienia szkła należący.

Стублодѣльщикъ, -а, *m.* malarz, malujący w szkło.

Стублодѣльничий, -ая, -ое, *adj.* do topienia szkła służący.

Стублодѣльничья, -я, *m.* topielic szkła.

Стублоръбный, -ая, -ое, *adj.* do gniecia szkła służący; стеклоръбный алмазъ, diament szklarski.

Стублюемость, -я, *f.* Chem. sposobność zamienienia się w szkło.

Стублюемый, -ая, -ое, *adj.* Chem. mający się zamienić w szkło. [kty.]

Стублыш, -а, -ое, *adj.* ścieкло. Стублышко, -а, *n. dim.* szkielko.

Стублядь, -я, *f.* Artill. szpagat.

Стублянить, *v.* Стубловать.

Стубляный, -ая, -ое, *adj.* szklany.

Стубляніе, Стублянье, *v.* Стублованіе, Стубловать.

Стубларусъ, -а, *m.* wielkie (szklane) dętki, paciorki.

Стубольный, -ая, -ое, *adj.* szklany; стубольная работа, szklanna robota; стубольныхъ дѣлъ мастеръ, szklarz.

Стубольце, -а, *n. dim.* szkielko, kawałek szkła.

Стубольщикъ, -а, *m.* szklarz, ten со szkło robi, wprawia lub przedaје. [szklarski.]

Стубольщикій, -ья, -ье, *adj.* Стубляж, -ея, *f. pl.* rusztowanie.

Стубья, -я, *f.* Стубечка, -я, *f. dim.* branzola, branzółka, nadpodeszwe, podszwa w obuwiu wiewnetrzna. [wa.]

Стубьяная корова, *f.* cielna (k?)

Стубьяность, -я, *f.* cielność (k?) [krów.]

Стубьяга, -я, *f.* deska, która przy rusztunkach на козлы się kładzie.

Стубья, -а, *m.* przód okretu.

Стубяніе, -я, *n.* stękanie.

Стубять, *v. n.* stękać, jeździeć. Стубяга, *v.* Стубьяга.

Стубографический, -ая, -ое, *adj.* stenograficzny.

Стубографія, -я, *f.* stenografia, skoporis, skoporisz.

Стубографъ, -а, *m.* stenograf, skoporisz.

Стубьяга, -я, *f.* *Mar.* bocianie gniazdo, pokład z desek на окоło masztu. [statecznym.]

Стубяніе, *v. r.* stawać się. Стубяный, -а, *m.* statecznik, staly, ustalony.

Стубяница, -ы, *f.* kobieta stala, stateczna.

Стубяничать, *v. n.* być statecznym, statkować.

Стубяность, -я, *f.* stateczność, stałość, poważność.

Стубяный, -ая, -ое, *adj.* stateczny, staly, ustalony; стубяная книга, родоводъ, книга genealogiczna monarchów Rosyjskich od Buryka do Cara Jana Wasilewicza. [wostri.]

Стубяństwo, -а, *n.* в. Стубянь, -я, *f. l.* stopień, szczebel; 2. stopień, klasa, ranga, rzęd; 3. stopień, klasa, ranga, rzęd; 4. *Gramm.* pozytywna stopień, stopień równy; 5. *Gramm.* pozytywna stopień, stopień wyższy; przewochna stopień, stopień najwyższy.

Стубяной, (-ый), -ѣя, -ѣе, *adj.* stępy; стубяной вяробій, *v.* Мблывикъ; стубяная барька, *v.* Тблвога (заубрвенна); стубяная лисца, *v.* Барангъ; стубяная курьда, *v.* Бульдуръкъ; *и.* *v.* Баранъ (стубяной).

Стубяшка, -я, *f.* в. Вексъ (богатыня).

Стубь, -я, *f.* step, przestępná wielka pola pustego.

Стубья, -ы, *f.* stęrowo.

Стубяный, *v. r.* & стубяный, *v. n.* wściekać się, zaleść od gniewu. [martwe, padło.]

Стубро, -а, *n.* stęrowo, zwierzę.

Стубродный, -ая, -ое, *adj.* stęrowożерny, żyjący się stęrowem; коршунъ стубродный, *v.* Сибирь; *и.* *v.* Муха (стуброядная).

Стубрянный, *v.* Медвѣдь (большой, бурый).

Стубрятина, -я, *f.* stęrowo, mięso zwierzęce.

Стубяніе, -я, *n.* strzeżenie, pilnowanie.

Стубеометрический, -ая, -ое, *adj.* stęrometryczny. [trya.]

Стубеометрія, -я, *f.* stęrometria.

Стубеотинный, -ая, -ое, *adj.* stęrotoprowe; стубеотинное мѣдѣніе, wydanie stęrotoprowe.

Стубеть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Стубять, -ся (1).

Стубеть, *v. a.* strzedz, pilnować, mieć oko на кого; -ся, *a*) *v. r.* strzedz się, chronić się, wystrzegać się; *б*) *v. p.* być strzeżonym, pilnowanym.

Стубжень, -жня, *m. l.* rzeń, drzeń, міѣзо w drzewie, serce drzewa; 2. drzeń w wrzodzie; 3. прадъ, прдъ wody; корневой стубжень, *v.* Корневикъ.

Стубженьный, -я, *f.* Корневикъ. [міѣзо.]

Стублядина, -я, *f.* szeszeż

Стерлядка, -я, *f. dim.* mała szczupka (ryba).

Стерлядь, -и, *f. Н. п.* (*ascipenser rufellus*), szczupka (ryba).

Стерляжина, -и, *f.* szczupki mięso. [czuży, od szczupki]

Стерляжий, -ья, -ье, *adj.* czest.

Стерпеть, *v. a. perf.* ścierpieć, znieść, wyczuwać; ś. ścierpieć, śnieżyć, кто ścierпи, nie żалує; ścierpliwость pania gzeszy; ścierpliwость wszystko wytwa.

Стерть, -а, *m. Н. п.* (*a Nic-mie. „Storń“*), bocian; *v.* Висель, Лекльк.

Степаніе, -я, *n.* ściośanie.

Степять, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*

Степываніе, -ся.

Степываніе, -я, *n.* ściośywanie; *v.* Степаніе.

Степывать, Степять, *v. a.* ściośуwać, ściośać, oscosуwać, oscosać, oscosіenіem obrabiać, obrabiać; -ся, *v. p.* być ściośуwanym, ściośуwanym.

Стегоскопъ, -а, *m. Med.* stetoskop, słuchawka, trąba słuchowa, uszna.

Стехиометрический, -ая, -ое, *adj.* Chem. stehiometryczny.

Стехиометрія, -и, *f. Chem.* stehiometria, nauka o stosunkach chemicznych.

Стеченіе, -я, *n.* 1. ściek, spływ, ścieczenie; 2. zbieg, spływ, zejście się (dwóch rzek); 3. zbliżenie się, zejście się, zgromadzenie się, nawał; oteченіе обстоятельности, zbieg, zejście się okoliczności; конъюнктура; oteченіе дѣлъ, zwalenie się interesów.

Стечка, -и, *f.* 1. wściekliwość, choroba psia; 2. małe діоты, drożdżo zypucerskie.

Стечь, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*

Стекатъ, -ся.

Стеблѣть, Стилѣть, *v.* Шт...

Стибрить, *v. n. perf.* pop. skraść.

Стилка, -и, *f.* ślania, rozpościeranie.

Стиль, -я, *m.* styl, sposób pisania lub wyrażania myśli słowami; писать стилемъ краткимъ, плавнымъ, писать stylemъ звięзлымъ, риппумъ, гладкимъ; ил. *v.* Штиль.

Стильщикъ, -а, *m.* (Полось), ten co ścieli, rozpościera; ten co taduje posadzkę, podlogę; śтильщикъ мостовой, brukarz.

Стипендія, -и, *f.* stypendium.

Стипендіятъ, -а, *m.* stypendyśka, bursa.

Стирѣкса, -и, *f.* storaż, sturak; жидкая стирѣкса, *v.* Амбра (жидка).

Стирѣлка, -и, *f.* ścierka, szmat do ścierania, obcierania czego.

Стирѣльный, -ая, -ое, *adj.* pralni, do prania szużacy.

Стирѣніе, -я, *n.* 1. rozścieranie (czego z czym); 2. ścieranie z czego; 3. pranie.

I. Стирѣть, Стерѣть, *v. a.* 1.

rozścierać, rozścierać; równać, gładzić, zgładzić; 2. ścierać, zetrzeć; 3. trzeć, rozścierać (*np.* farby); -ся, *v. p.* być rozścieranym, rozgartym; być ścieranym, startym.

II. Стирѣть, *v. a. prać;* -ся, *v. p.* być pranym.

Стирка, -и, *f.* pranie.

Стирное, -аго, *a. m.* miejsce prania.

Стисканіе, -я, *n.* ścisnięcie.

Стискать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*

Стискивать, -ся.

Стискываніе, -я, *n.* ściskanie.

Стискывать, Стискать, Стискываніе, -я, *n.* ściskanie; -ся, *v. p.* być ściskanym, ścisniętym.

Стиснутие, -я, *n.* ścisnięcie.

Стиснуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*

Стискывать, -ся.

Стихѣрь, -я, *m.* komża, komieszka, alba. [pochwalna.

Стихѣра, -и, *f. Eccl.* pieśń

Стихѣрѣрь, -я, *m.* książka zawierająca w sobie pieśnie pochwalne.

Стихийный, -ая, -ое, *adj.* żywiołowy, elementarny.

Стихія, -я, *f.* żywioł, element.

Стиховна, -и, *f.* zbiór pieśni, które na niezporach z psalmów śpiewane bywają.

Стихокропѣтель, *v.* Стихоплѣть.

Стихологія, -и, *f.*, *v.* Стихологія.

Стихоплѣть, -а, Стихослагатель, -я, *m.* wierszopis, wierszotworca, wierszokleta.

Стихословіе, -я, *n.* śpiewanie, czytanie psalmów wierszami.

Стихосложеніе, -я, *n.* rymowanie, składanie rymów, wierszy.

Стихотвореніе, -я, *n.* rymowanie, składanie wierszy; rym, wiersze, poema.

Стихотворецъ, -рца, *m.* rymotwórca, wierszopis, poeta.

Стихотворица, -и, *f.* rymownica, wierszopiska, wierszotwórca, poetka.

Стихотворный, -ая, -ое, *adj.* poetyczny; стихотворное сочиненіе, *v.* Стихотвореніе; стихотворная наука, poezya, poetyka, sztuka rymotwórska.

Стихотворство, -а, *n.* rymotwórstwo, wierszopistwo, poezya.

Стихотворческий, -ая, -ое, *adj.* wierszopiski, rymotwórszy, poetycki. [ж Стихоплѣть.

Стихотворъ, *v.* Стихотворецъ

Стихъ, -а, *m.* wiersz, rym.

Стищаніе, *Eccl. sl.*, *v.* Стеченіе.

Стищатися, *Eccl. sl.*, *v.* Степываніе.

Стищѣть, -ся, *m. dim.* wierszyk. [ska.

Стищѣньи, -овъ, *m. pl.* wierszy.

Стиль, *Eccl. sl.*, *v.* Стекль.

Стильница, -и, *f.* szklanka.

Стильничный, *Eccl. sl.*, *v.* Стеклянный. [Скл....

Стильница, Стильничка, *v.*

Столѣный, *Eccl. sl.*, *v.* Стеклянный.

Славѣць, -нцѣ, *v.* Славѣць.

Славіе, -я, *n.*, *v.* Стыка.

Слатъ, *v. a.* 1. ślać, rozścierać, rozpościerać, rozpostrzeć; 2. otlatъ постѣлю, ślać łóżko; 3. какъ стѣлахъ, такъ и оитосъ, jak sobie pościesz, tak i wyrzisz się; -ся, *a) v. r.* (*o rośinach*): ślać się, widzieć się; *б) v. p.* być ślanym, rozścieranym, pokrutym.

Сто, -а, *num.* sto.

† Стоглавъ, -а, *m.* księga zawierająca w sobie sto rozdziałów, [ulożona na soborze w Moskwie roku 1651].

Стоглавый, -ая, -ое, *adj.* sto-
glowy. [m. Eccl. sl. ulica.

Стѣгна, -и, *f.*, *it.* Стѣгъ, -а,

Стѣгный, -ая, -ое, *adj.* sto-
gowy.

Стѣголовиць, *v.* Волчѣць (Zol.). [stana].

Стѣгъ, -а, *m.* stóg, bróg (*np.*

Стѣчка, -и, *f. dim.* podporka.

Стѣжѣкъ, -жѣкъ, *m. dim.* sto-
żek, mały stóg, bróg.

Стѣжичѣ, -а, *m. augm.* wielki
stóg, bróg.

Стѣйнице, -а, *n.* (*w Syberyi*):
koczowisko, obóz ludu koczującego.

Стѣйка, -и, *f.* stojenie, stanie;
podstawek, podpora; baryka; *v.*
stojka; *it. v.* За сѣдка.

Стѣйный, -ая, -ое, *adj.* stały,
stanowczy, stabilny.

Стойковые каблуки, *m. pl.*
napiętki, korki u trzewików dam-
skich.

Стойкомъ, *adv.* stojąc, w sto-
jąski. [cznoś.

Стойкость, -и, *f.* stałość, state-
wność, -а, *m.* stoik.

Стойло, -а, *n.* miejsce dla koni
w stajni; obora.

Стоймость, -и, *f.* cena, koszt;
стоймость вѣсела, waluta.

Стойня, *v.* Стойкомъ.

Стойность, *v.* Стоймость.

Стойтъ, *v. n.* kosztować; wag-
tać, wart być.

Стокѣнь, *v.* Стакѣнь.

Стокѣнь сѣти, *f. pl.* sieci do
łowienia jesiотровъ.

Стократно, *adv.* stokratnie,
stokroć, sto razy. [stokratny.

Стократный, -ая, -ое, *adj.*

Стократъ, *adv.*, *v.* Стократно.

Стокъ, -а, *m.* stok, ściek, od-
bieg wody, spadek, odpływ.

Столѣрѣть, Столѣрничать,

Столѣрь, *v.* Столѣр....

Столѣвѣть, *v. n.* stupić, ka-
mienić.

Столѣць, -бѣць, *m.* 1. Typogr.
kolumna w książce; 2. (†), *v.*
Святѣць.

Столѣць, -а, *m. dim.* stupek.

Столѣще, -а, *m. augm.* stu-
pisko.

Столѣнь, -а, *m.* 1. stup par-
kanowy; 2. letarg, zachwat; 3.

* stur, pień, olszowy Marcin, giuriec.

Столбовой, (-ий), -ая, -ое, *adj.* стурову, од стур, од столбу; и. в. Дороба (столбовый); столбовой дворянинъ, шляхтец старозупу. [мень, в. Базальт.

Стольбакъ, Столбчатый камень. Стольбъ, -а, *m.* стур, кolumna. Стольбъ, -льцá, *m.* Eccl. st. stołek.

Стольбчикъ, Столешникъ, -а, *m.* pop. obvuz. [mały stół. Стольжъ, -а, *m.* dim. stolik. Столешникъ, -а, *m.* в. Центифоль.

Столешвенница, -ы, *f.* в. Булдырьинъ (Греческій).

Столица, -ы, *f.* stolica, miasto stołeczne.

Столичный, -ая, -ое, *adj.* стоецпу; столычный городъ, в. Столицá.

Столишко, -а, *n.* brzydki stół. Столяще, -а, *m.* augm. stolisko, wielki stół.

Столять, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Стáльевать, -ся.

Стольникъ, Столничать, *v.* Стольничать, Стольничать.

Столовый, -ая, -ое, *adj.* столоу; столый приборъ, sprzęт столоу; столвая дѣвуга, рипиджа столове (на jídło dawane); столбая, -ой, *s. f.* jadalnica, pokój jadalny.

Столовачьинькъ, -а, *m.* szef bióła, naczelnik bióła.

Столовачьиньчеській, -ая, -ое, Столовачьиньчій, -ья, -ье, *adj.* до naczelnika bióła należący. [-са.

Стольбъ, -ся, *v.* Istolóbъ, Стольбъ, -нцá, *v.* Стольбъцъ.

Стольнить, *v. a. perf.* skupić, в купе zebrać, zgrupować; -ся, *v. r.* skupić się, zebrać się в купе, zgrupować się. [zgrupowanie.

Стольнѣніе, -я, *n.* skupienie, Стольнникъ, -а, *m.* stópnik, на стуріе mieszkający (np. św. Szymon), stylista. [вій.

Стольовой, (-ий), *v.* Столбъ. Стольовисаніе, -я, *n.* stóprowisko, napis sturowy, lapidarny napis. [zamek.

Стольпостѣна, -и, *f.* wieża, Стольпосторѣніе, -я, *n.* Babilońskie -, budowanie wieży Babilońskij.

Стольпъ, -á, *m.* stur; Babilońskij stolpъ, wieża Babilońska.

Стольъ, -á, *m.* stół; обѣднний столъ, obiad; встать изъ-за столá, wstać od stołu, od obiadu; и. в. Садитьсá, Ость (за столъ), Сидить (за столбъ); побѣдъ столá, po obiedzie; ишьть откритый столъ, mieć stół otwarty.

Столь, *adv.* tyle; так.

Стольько, *adv.* tyle; стольькоже, także; równie.

Стольнникъ, -а, *m.* stolnik.

Стольнничій, -ья, -ье, *adj.* stolniczy.

† Стольный, *v.* Столычный.

Стольчакъ, -á, *m.* stolec, siedzenie в stołcu.

Стольтіе, -я, *n.* stolecie, wiek sto lat. [рианскій].

Стольтникъ, *v.* Сабуръ (Аме-Стольтний, -я, -ое, *adj.* stoletni.

Столяріха, -и, *f.* stolarka.

Столярничать, *v. n.* trudnić się stolarstwem.

Столярный, -ая, -ое, *adj.* stolarski; столарная работа, robota stolarska; столарныхъ дѣлъ мастеръ, stolarz; столарная, -ой, *s. f.* stolarnia, warsztat stolarski.

Столярня, -и, *f.* stolarnia, robotnia stolarska, warsztat stolarski.

Столярскій, *v.* Столярный.

Стольбъ, -á, *m.* stolarz.

Стольбахъ, -а, *m.* Eccl. st. zółądek.

Стопаніе, -я, *n.* stękanie. Стопáть, *v. n.* stękać.

Стопогъ, -а, *m.* H. n. (oniscus asellus), stopóg, (owad).

Стопонижъ, -а, *m.* Bot. (asplenium), śledzionka; *v.* paprotnik. [nie.

Стопъ, -а, *m.* stęk, jęk, stękanie.

Стопá, -и, *f.* 1. noga; припадъть къ чьимъ стопамъ, padać do czyich nóg; и. идти по чьимъ стопамъ, iść za czyim śladem; 2. stopa (u nogi); 3. Poes. miara wierzsa; 4. stopa, (dawna miara); 5. puhan; 6. guza papieru.

Стопáрь, *v.* Стопоръ.

Стопаніъ, -а, *m.* Artill. flejtuch do zapalania stopina.

Стопáть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Стáльевать, -ся.

Стопка, -и, *f.* 1. dim. mały puhan; 2. żerdka, drążek; 3. kręgielek (soli, farby).

Стопленіе, -я, *n.* stopienie.

Стопный, -ая, -ое, *adj.* od stopy, stopowy.

Стопникъ, -á, *m.* Bot. (cissus), winobluszcz. [mlary wierzsa.

Стопосложеніе, -я, *n.* skład

Стопаніе, -я, *n.* zdeptanie, stratoswanie.

Стопáть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Стáпывать, -ся.

Стопа, -и, *f.* franka.

Стопорованіе, -я, *n.* stargowanie.

Стопоровáть, *v. a. perf.* stargować; -ся, *v. r.* stargować się, zgodzić się, ugodzić się.

Сторъца, -ы, *f.* Eccl. st. sto; сторыцеу, sto razy, stokrotnie.

Сторъчнний, *v.* Сторъчатый.

† Сторъжа, -а, *f.* straż.

Сторъжевой, (-ий), -ая, -ое, *adj.* strażову; сторжевой полкъ, в. Авангардъ.

Сторъжить, *v. n.* pilnować.

Сторъжиха, -и, *f.* stróżka.

Сторъжа, -и, *f.* strażnia, izba dla straży, sztyerhaus.

Сторъжній, -ая, -ое, *adj.* оцзупу, остроўну.

† Сторъжня, *v.* Сторъжа.

Сторъжбъ, -жá, *m.* 1. strzałka, skazówka u wagi; 2. zapadka, podstawkę.

Сторъжъ, -á, *m.* stróż.

Сторонá, -и, *f.* strona, bok jakiej rzeczy; okolica, krajina; strona, partya; лѣвая сторонá, lewa strona; правáя сторонá, prawa strona; правáя сторонá корабля, в. Стáръбордъ; лѣвая сторонá корабля, в. Бáкъбордъ; лѣвая сторонá, права strona (materij); тямучася сторонá, Jur. skazująca się strona; бытъ въ сторонѣ, nie mieć udziału в оцзм; отдáть кто нá сторону, wydać oo na stronę, na bok; бытъ на чьей сторонѣ, być na czyjej stronie, trzymać оцзупу strone; по оцм сторону, по тей stronie; по ту сторону, по тамтэй stronie; по правую сторону, по правой stronie; по лѣвую сторону, по lewej stronie; съ охной сторонѣ, з одной strony; съ другой сторонѣ, з drugiej strony.

† Сторонникъ, -а, *m.* cudzoziemiec.

Сторонитсá, *v. r.* на bok zejść, zjechać, ustąpić.

Сторонка, -и, *f.* dim. strona.

Сторонный, -ая, -ое, *adj.* cudzy, obcy; што дѣло стороннее, to jest rzecz obca.

Сторонущка, -и, *f.* strona.

Стоциль, -а, *m.* Bot. (papaz), stocin.

Стосковáтьсá, *v. r. perf.* (по Стоцвáть, -а, *m.* в. Ромашка (Рымская).

Стоцнѣніе, -я, *n.* stoczenie, zszlifowanie. [woskowy].

Стоцнѣкъ, -чкá, *m.* stoczek

Стоцнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Стáчывать, -ся (II).

Стоцный, -ая, -ое, *adj.* od stoку; сточный жолобъ, potypanik, potypan; сточная труба, ściek, gupka. [stożęczyzny.

Стоцыйчнний, -ая, -ое, *adj.* Стоцльцъ, -льцá, *v.* Постоельцъ, Жилецъ.

Стоцый, -ая, -ое, *adj.* 1. (o koniu) który długo в стаји stoi; 2. Eccl. nabożestwo nocne odprawiane в ozwatek 1 (w sobotę piątego tygodnia wielkiego postu).

Стоцыйчннъ, *v.* Постоельцъ.

Стоцніе, -я, *n.* 1. stanie; Стоцніе солця, в. Солнцестояніе.

Стоцнка, -и, *f.* stanie; стоцнка въ дорозѣ, stanie в drodze.

Стоцъ, -я, *n.* stawak, staw; дѣло стоцъ, sprawa stoi; работа стоцъ, robota stoi, robota jest wstrzymana; стоцъ зсауха, морáвъ, trwa susza, mróz; стоцъ дѣгеремъ, stawomъ, staw obozem;

- стоять на карауль, на часахъ, стаць на стражу, на варце; стоять на акорѣ, стаць на котвицъ; стоять на квартирѣ у кого-либо, стаць на кватерге у кого; стоять на молитвѣ, modlić się; стоять на колѣняхъ, klećcać; стоять на коб-лабо, стаць за кого, bronić kogo; stoi! stoj!
- Стоячий, -ая, -ее, *adj.* стоя-су; стоячая вода, woda stojąca; стоячий воротникъ, kołnierz stojący; стоячий хлебъ, zboże jeszcze na polu stojące; стоячая сѣна, siewci rozstawione.
- Стравить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Стравлявать, -ся.
- Стравка, -и, *f. l. v.* Страв-лѣніе; 2. (†), *v.* Стѣпка (3. 4).
- Стравленіе, Стравляваніе, -я, *n.* sprasienie, sprasianie.
- Стравлявать, Стравить, *v. a.* 1. spraszać, spraszać, wyraszać, wyraszać; 2. zszuć, zszuć; * pod-uzoznać, podbudzać, podbudzić; -ся, *v. p.* być spraszanym, sprasio-nyum. [znój, trud; żniwa.]
- † Страдъ, -и, *f.* сѣтка праса, Страдълецъ, -льця, *m.* me-szennik; * obrońca. [męczeński.]
- Страдальческій, -ая, -ое, *adj.* Страдальчество, -а, *n.* me-szczyństwo.
- Страдальчествовать, *v. n.* *Eccl. sl.* być męszennikiem.
- Страданіе, -я, *n.* meka, u-męczenie; cierpienie; недѣла страдана Христова, wielki tydzień.
- Страдатель, *Eccl. sl.*, *v.* Стра-далець. [pienienie.]
- Страдательность, -и, *f.* cier-пячівость; страдательный гла-голъ, *Gramm.* (verbum passivum), słowo bierno. [szczyństwo.]
- Страдательство, -а, *n.* me-szczyństwo, *v. n.* cierpieć, do-знаwać bólu; страдъть зубами, cierpieć na zęby; страдъть голо-вомъ, cierpieć na głowę.
- † Страдный, -ая, -ое, *adj.* страдная поръ, żniwo, czas żniw.
- Страдба, -и, *f.* *Eccl. sl.* сѣтка праса, trud.
- Стража, -и, *f.* straż, strzeże-ние; страж; стоять на стражѣ, стаць на стражу, на варце.
- Стражище, -я, *n.* *Eccl. sl.* strażnica, miejsce do strzeżenia.
- Стражебный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* do strażi należący.
- Стражникъ, *v.* Сторожбъ.
- Стражильница, -и, *f.* *Eccl. sl.* więzienie.
- Стражище, -я, *n.* *Eccl. sl.* forteca.
- Стражникъ, *Eccl. sl.*, *v.* Стражъ.
- Стражница, -и, *f.* *Eccl. sl.* strażnica.
- Стражь, -а, *m.* stróż.
- Стравить, Строить, *v. a.* ро-тажаць, potrocić, trzy razy co zrobić.
- Стравить, Стравникъ, Стравъ, *v. Stram*....
- Странъ, -и, *f. l.* strona (prawa,
- lewa); omolica, krajna; странъ свѣта, strony świata. [książęce.]
- Страница, -и, *f.* stronica (w Страничка, -и, *f. dim.*, *v.* Страница. [podróżnik.]
- Страникъ, -а, *m.* wędrownик.
- Страницца, -и, *f.* wędrownica.
- Страничанье, -я, *n.* wędро-ваніе, podróżowanie. [ствозать.]
- Страничать, *v. n.*, *v.* Стран-ническій, -ая, -ое, *adj.* wędrownицу. [wnictwo.]
- Страничество, -а, *n.* wędро-ваніе, *adv.* dziwnie, dzi-wnasznie.
- Странно-любець, -бца, *m.* gościnny, który rad gościom; -любивый, -ая, -ое, *adj.* gościnny, rad gościom; -любима, -и, *f.* gościnna, rada gościom; -любие, -я, *n.* gościnność; -любный, *Eccl. sl.*, *v.* Страннолю-бивый; -любовствовать, *v. n.* *Eccl. sl.* być gościnny; -пріем-никъ, -а, *m.* *Eccl. sl.* gościnny, gospodarz; -пріемница, -и, *f. l.* gościnna, gospodyni; 2. *v.* Гостинница (2); -пріемце, -пріемникъ, *v.* Странно-пріемникъ; -пріимный домъ, *m.* dom gościnny; -пріимство, -а, *n.* gościnność; -пріимствовать, *v. n.* *Eccl. sl.* być gościnny, gości chętnie przyjmować; -пріятель-ство, -я, *n.* *Eccl. sl.*, *v.* Стран-нопріимный домъ; -пріятіе, *Eccl. sl.*, *v.* Страннопріим-ство; -пріятствовать, *v.* Страннопріимствовать.
- Странность, -и, *f.* dziwacz-нość, dziwność.
- Странный, -ая, -ое, *adj.* dzi-wny, dziwaczny.
- Странствие, Странство, *Eccl. sl.*, *v.* Странствование.
- Странствование, -я, *n.* подро-жаніе, wędrowanie, wędровка.
- Странствователь, -я, *m.* по-дróżник, wędrownик.
- Странствовать, *v. n.* wędро-wać, podróżować.
- Страстивка, -и, *f.* namіе-тностъ, miłostki, nmiłgi, zaloty.
- Страстникъ, -а, *m.* *Eccl. sl.* lubieżnik, wszetecznik.
- Страстница, -и, *f.* *Eccl. sl.* lubieżnica, wszetecznica.
- Стратство, *adv.* namіетніе, z namіетностіа.
- Страстной, (-ій), -ая, -ое, *adj.* cierpiący; * niezozozenny; страстная недѣла, wielki ty-dzień; страстная пятница, wiel-ki piątek; — страстной цвѣтъ, Boł., *v.* Страстоцвѣтъ.
- Страстный, -ая, -ое, *adj.* namіетny. [lubieżność.]
- Страстолюбіе, -и, *f.* *Eccl. sl.* Страстолюбный, -ая, -ое, *adj.* lubieżny.
- Страстоцвѣтъ, -а, *m.* Boł. (passiflora), męczennica (rośl.).
- Стратъ, -и, *f. l.* namіетностъ,
- passya; 2. cierpienie, meka; 3. strach, bojaźń.
- Стратегическій, -ая, -ое, *adj.* strategiczny.
- Стратегія, -и, *f.* strategia, nauka wojenna, teoria sztuki wojennej. [wódca.]
- Стратигъ, -а, *m.* wódz, do-водца.
- Стратилать, -а, *m.* *Eccl. sl.* wódz, naczelnik.
- Страуць, *v.* Стрѣуць.
- Страхованіе, -я, *n.* 1. zabez-печаніе, zabezpieczenie, ubez-печаніе, assekurowanie; 2. *Eccl. sl.* strach, bojaźń.
- Страхователь, -я, *m.* zabez-печający co u kogo.
- Страховатость, -и, *f.* lekli-wość, bojaźliwość.
- Страховатый, -ая, -ое, *adj.* lekliwy, bojaźliwy.
- Страховать, -ся, *v.* Застра-ховывать, -ся.
- Страховой, -ая, -ое, *adj.* асе-кураcyjny, zabezpieczający; стра-ховое общество, товариство асе-кураcyjне, kompania assekura-cyjna; страховое отъ огня об-щество, товариство огниове; страховое письмо, билет асеку-раcyjny. [szczylic, assekuator.]
- Страховщикъ, -а, *m.* zabez-печатель.
- Страховый, *v.* Страховій.
- Страхъ, -а, *m.* 1. strach, bo-jaźń; страхъ смерти, strach (strachy) śmierci; truchlenie; страхъ Божій, страхъ Господень, bojaźń Boża; bogobojność; страхъ меня береть, страхъ на меня находитъ, страхъ mnie бierze, twoga mnie przejmuje, во великій обавіе jestem; со страхомъ ошмадъ... ze strachem, z obawą oczeku-ję...; не боіться ни единого страха, *Eccl. sl.* nie боіć się ni-czego; 2. odowiedzialność; взять что на овой страхъ, wziąć со на swoje odowiedzialność, на ру-зку; отдѣль на чей-либо страхъ, *v.* Застраховать; 3. *adv.* strasznie, bardzo, niezmiernie; тамъ было страхъ много народу, тамъ было strasznie dużo ludu; онъ страхъ любить шу, онъ то strasznie (bardzo) lubi; она страхъ любить танцовать, она strasznie lubi tańcować.
- Страшанище, Странило, -а, *n.* strachowisko, straszdylo.
- Стравить, *v. a.* straszyc; -ся, *v. r.* lekąć się, bać się.
- Страшавость, -и, *f.* lekli-wość, bojaźliwość.
- Страшавый, -ая, -ое, *adj.* lekliwy, bojaźliwy. [szliwie.]
- Странно, *adv.* strasznie, стра-шанный, -ая, -ое, *adj.* straszny, straszliwy. [grożenie.]
- Страшаніе, -я, *n.* strazenie.
- Стращаніе, *v. a.* straszyc, grozić.
- Страшаваніе, Страшавать, *v.* Scучиваніе, Scучивать.
- † Стрѣжмъ, *v.* Стѣржень (3).
- Стрекало, -а, *n.* bodziec, koleo.

Стрека́ние, -я, *n.* skłócie.
 Стрека́ть, Стрека́уть, *v. a.* kłóć, uklóć, bość, ubość; -ся, *a)* *v. r.* bość się, kłóć się, uklóć się; *б)* *v. p.* być kłóтым, uklóтым.
 Стрену́ть, *v. n.* *semel.* 1. *v. rub.* Стрека́ть; 2. *por.* pobiedz co się starszy; dać drapak.
 Стрекоза́, -ы, *f. H. n.* (*libellula*), wałka, (owad). [Стрекозаты].
 Стрекоу́ть, *v. semel.*, *v. rub.* Стрекозаты, Стрекоу́ть, *v. n.* (*o stroce*): skrzekotać, skrzeczeć; *klektać, wrzeszczeć, bełkotać.
 Стреку́ть, *v.* Стрекозаты.
 Стреку́я, -я, *m. Bot.* (*limonella*), mulinca. [бак, (owad)].
 Стреку́, -я, *m. H. n.* (*ostruzka*), Стрегла́вный, -ая, -ое, *adj.* *Ecd. s.* на голову́ страсону.
 Стрегла́въ, *adv.* голову́ на дół (*np.* пращ). [(u spodni)].
 Стрема́ха, -я, *f.* стремлюнок
 Стремля́на, *v.* Стремляна.
 Стремительно́, *adv.* быстро, z impetem, gwałtownie.
 Стремительность, -и, *f.* bystrość, pęd, impet, gwałtowność.
 Стремительный, -ая, -ое, *adj.* быстро, gwałtowny, natężony.
 Стрёмить, *v. a.* pędzić, unosić; *wznosić, wzbijać; стрёмить къ погубола, *даżyć до згубы, lecieć ośler na zгубę; стрёмить вверху, uślawca się wznieść.
 Стремленіе, -я, *n.* bystrość, pęd, nurt, impet, gwałtowność.
 Стремнина, -ы, *f.* przykrość, spradziłość, przeraścisłość.
 Стремня́ний, *Ecd. s.*, *v.* Угестный.
 Стрёмья, -ени, *n.* 1. strzemię; 2. wir, pęd, nurt (w rzęce); 3. *Anat.* (*stapes*), strzemię, strzemionко (w uchu), przegubów plecionca.
 Стремья́на, -я, *f.* drabinka z Strемья́нны, -я, *m.* strzemiennik, który strzemiona robi.
 Стремья́ной, -ого, *s. m.* 1. masztalez; 2. strzelec przyboczny.
 Стремья́нный, -ая, -ое, *adj.* strzemienny, strzemieniowy; стремья́нный ремёнь, rzemień od strzemienia, puśliśko; стремья́нная кочеточка, *v.* Стрёмья (3. *Anat.*).
 Стрёмюжывать, Стрёмюжить, *v. a.* łomady, pętać, sprzętać koniowi trzy nogi.
 Стрёмюжь, -я, *m. H. n.* (*otitis tetraz*), drop', (ptak). [zjedzenie].
 Стрёмкание, -я, *n.* zżarcie.
 Стрёмкаты, -ся, *v. perf.*, *v. rub.* Стрёмкивать, -ся.
 Стрёмкыва́ть, Стрёмквать, *v. a.* zjadać, zjeść żarłocznie, zżerać, zżерёć; -ся, *v. p.* być zżераным, zżартым.
 Стрёмчобъ, -чк, *m.* ucieczenie, odbiegnię; даць отречка, uciec, pobiegnać szybko, pędem, dać дрapak; ит. *v.* Улявляють (2). [прзвона].
 Стрёмга, -я, *f.* szczytna wie-
 Стрёмья́нныя вощи́цы, *f. pl.* nożyce do postrzygania sukien.

Стрёмья́на, -я, *f.* miejsce postrzygania sukien, postrzygальня. [co strzyże włosy].
 Стрёмгачъ, -я, *m.* strzygacz,
 Стрёмгу́вць, -нц, *m. dim.*, *v.* Стрёмгунь.
 Стрёмгунь, -я, *m.* ogłerek rospny z przystrzyżoną grzywą.
 Стрёмгу́ша, -я, *f.* gruba wełna owcza. [жёнїе].
 Стрёмгъ, -я, *m. Ecd. s.*, *v.* Стрёмстрижёнїе, -я, *n.* strzyżенїе (włosów).
 Стрёмжа, -я, *f.* 1. strzyżенїе; strzyżунь; стрёмжа сухая, postrzyгання sukna; стрёмжа оведъ, strzyжунь, strzyжёнїе овїе; 2. dziecię ostrzyжонне.
 Стрёмжь, -я, *m. H. n.* (*hirundo riparia*), grzebielucha, brzegówka, gatunek mniejszej jaskółki.
 Стрёмчъ, *v. a.* strzyдъ; -ся, *a)* *v. r.* strzyдъ się; *б)* *v. p.* być strzyжонным.
 Стрёмгало, -я, *n.*, *v.* Рубянь; зубіе стрёмгало, *v.* Зубрыло.
 Стрёмгальный, -ая, -ое, *adj.* do strugania, heblowania siуацу.
 Стрёмганіе, -я, *n.* struganie, heblowanie.
 Стрёмгать, *v. a.* strugać, heblować; -ся, *v. p.* być strugаным, heblowanым.
 Стрёмгій, -ая, -ое, *adj.* srogi, surowy, ostry, ścisły.
 Стрёмгость, -я, *f.* srogość, surowość, ostrość, ścisłość.
 Стрёмгохвостый, -ая, -ое, Стрёмгохвостъ, -ья, -нко, *adj.* bardzo srogi, surowy, ostry.
 Стрёмво́й, (-нй), -я, -ое, *adj.* 1. budowlany, do budowania siуацъ; стрёмво́й лѣсъ, budulec, drzewo budowlane, drzewo na budowlę zdachu; 2. szykowany, frontowy, szeregowy; стрёмво́е солдаты, żołnierze frontowe.
 Стрёмво́енїе, -я, *n.* 1. strojenie (instrumentu muzycznego); 2. budowanie; 3. budowla, budynek, budowa.
 Стрёмво́жый, -ая, -ое, *adj.* *super.* najszerszy, najsurowszy.
 Стрёмже, *ad. comp.* sroże, surowo; стрёмже всего, najszerożej, najsurowiej.
 Стрёмжъ, -я, *m.* 1. strojenie (instrumentu muzycznego); 2. *Mitt.* linia, front, szereg, szyk bojowy; ставляються въ стрёмжъ, *v.* Стрёмжъ (2); пройтъ сквозь стрёмжъ, biegnąć przez róggi przed szeregiem wojska; ит. *v.* Про́бжъать, Про́жъать (skozь стрёмжъ).
 Стрёмжа, -я, *f.* budowanie.
 Стрёмжальный, *v.* Стрёмво́й.
 Стрёмжно, *adv.* porządnie, składnie, zwykownie, ładnie, harmonicznie, zgodnie.
 Стрёмжность, -и, *f.* porządność, składność, ładność; zgodność, harmonia.
 Стрёмжный, -ая, -ое, *adj.* porządny, składny, kształtny, ładny;

strojny, nastrojony; harmonijny, harmoniczny, zgodny.
 Стрёмтель, -я, *m.* budownik, budowca; ит. starszy, przełożony klastoru. [wnica].
 Стрёмтельница, -я, *f.* budowlanica.
 Стрёмтельный, -ая, -ое, *adj.* budowny, budowniczy; стрёмтельные снаряды, narzędzia budownicze. [ватъ].
 Стрёмть, *v. perf.*, *v. rub.* Стрёмстроить, *v. a.* 1. budować; 2. *Mitt.* składać, formować; 3. *Mus.* stroić (*np.* skrzypce); 4. *fig.* стрёмть прокляны, доказуваць, stroić figle; стрёмть воздушные замки, parowieczne zamki budować; -ся, *v. p.* być budowanым; (*o instrumentach muzycznych*) być strojонным.
 Стрёмтъ, -я, *f.* rzadek, linia, wiersz; *fig.* przykážana strok, matacz, podsternik. [krokwa].
 Стрёмья́на, -я, *f.* krokiew,
 Стрёмья́нны, *v. a.* krokiew stawac.
 Стрёмья́но, -я, *n.* krokiew,
 Стрёмья́нный, -ая, -ое, *adj.* krokiewny, od krokwli. [krokwa].
 Стрёмля́ть, *v.* Стрёмья́нны.
 Стрёмля́ть, *v.* Стрёмья́нны.
 Стрёмпота, -ы, *f.* *Ecd. s.* 1. krzywizna, krętość; 2. chropowatość, nierówność; 3. kłamstwo, przewrotność; 4. *v.* Стрёмптовость.
 Стрёмпоткий, Стрёмпотливый, -ая, -ое, *adj.* 1. krzywy, kręty; 2. chropowaty, nierówny; 3. kłamliwy, przewrotny; 4. *v.* Стрёмптивый. [Стрёмпота, Стрёмпоткий].
 Стрёмптовость, Стрёмпотный, *v.* Стрёмптовость, -я, *f.* nierówność, twardość, kłębność.
 Стрёмптовый, -ая, -ое, *adj.* nierówny, twardy, kłębny.
 Стрёмпъ, -я, *m.*, *v.* Стрёмпяло.
 Стрёмпять, -ся, *v.* Сичать, -ся. [*thiola*], ptasia głowa.
 Стрёмпунь, -я, *m. Bot.* (*struthio*), Стрёмпунь, -я, -ое, *adj.* strusi.
 Стрёмпучъ, -я, *m. H. n.* (*struthio*), Стрёмф, -я, *f.* strofa. [struа].
 Стрёмченіе, -я, *n.* stębnowanie, sztembnowanie, pikowanie.
 Стрёмчильный, -ая, -ое, *adj.* do stębnowania (sztembnowania) siуацу.
 Стрёмчить, *v. a.* stębnować, sztembnować, pikować, cerować; -ся, *v. p.* być stębnowanым, pikowanым.
 Стрёмчка, -я, *f.* stębnowanie, stębnówka, sztembnówka.
 Стрёмчый, -ая, -ое, *adj.* rządkowy, wierszowy; стрёмчый ячмень, plaskur, gatunek jęczmienia.
 Стрёмчобъ, -чк, *m. Bot.* (*hedella mitra*), gatunek smardza.
 Стрёмчёнїе, -я, *n.* sztembenie.
 Стрёмчальный, Стрёмчальный, *v.* Стрёмч... [góгny].
 Стрёмчавецъ, -нц, *m.* kryształ
 Стрёмчатъ, -я, *v.* Стрёмгать, -ся. [znik na strugach].
 Струговщи́къ, -я, *m.* przewo-

Струговой, (-ый), -ая, -ое, адж. strugowy, heblowy.

Стругъ, -а, м. 1. struch, strug, gatunek wielkich bark; 2. hebel; дурный стругъ, rubanek, hebel osobny do obrobienia z grubszego, hebel cieślielaki. [hebel.]

Стружкъ, -жкъ, м. dim. малы Струженіе, -я, н. struganie, heblowanie. [maly hebel.]

Стружечекъ, -чекъ, м. dim. † Стружина, -и, f. wiór, heblowina. [blować.]

Стружить, v. a. strugać, heblować; -и, f. 1. struganie, heblowanie; 2. wiory, heblowiny, strużyny. [hurt, prad.]

Струйка, -и, f. dim. strumięć. Струистый, -ая, -ое, adj. pełen nurtów, pełen prądów.

Струить, v. a. łać, wylewać; -ся, v. r. ściec, płynąć.

Струичатый, -ая, -ое, adj. (o kłaninach) wodnowozysty.

Струкъ, -а, м. strąk, strączek. Струна, -ы, f. struna; кімбачная струна, Rimska струна, struna baniana; проволочная струна, struna metalowa, z drutu.

Струнка, -я, f. dim. strunka. Струнный, -ая, -ое, adj. струновой.

Струночка, v. Струнка.

Стручатый, -ая, -ое, adj. strunami naciągnięty.

Струповатый, -ая, -ое, adj. strupowaty, rączowaty.

Струпъ, -а, м. strup. Струпиць, v. n. strupić, strupów dostawać. [stchórzeć.]

Струсить, v. n. zleknąć się, Струсъ, v. Струсъ.

Струхнуть, rop., v. Струсить, Стручекъ, -чекъ, Стручечекъ, -чекъ, м. dim. strączek; ядъ въ стручки, v. Стручитьса.

Стручечникъ, -а, м. Bot. (cicer), cieciolka; стручечникъ сладкий, strącze słodkie, chléb św. Jana, ziele. [czki dostawać.]

Стручиться, v. r. stręki, strąчкочватый, -ая, -ое, adj. strąчкочwaty. [kowu.]

Стручение, -я, н. zleknienie się, stchórzeńie, tworzilność.

Струя, -ы, f. 1. strumień, nurt, prad; 2. струй, pl. (na kłaninach) wodnowozystość; 3. бобровъя струя, (castoreum), strój bobrowy; кабарганная, кабардинская струя, v. Мускусъ.

Струюль, Струюль, -а, м. (w białej) struja. [żona.]

Струяма, -и, f. wełna strzy-† Стрый, -я, м. stryj. † Стрийко, -а, н. стрижек.

† Стрина, Стрия, -и, f. stryj-jenka.

Стрѣла, -ы, f. 1. strzala; пу-стять стрѣлу, puścić stralę; 2. пѣл, z którego wyrastają galereje; 3. (u kwiatów) łodyga; 4. (u ce-

buli) wazypiór; 5. strzałka (w koprycie końskim); 6. Archil, belka do podnoszenia domu drewnianego przy naprawie; 7. (Bot.) стрѣла або стрѣла-трава, v. Трилистникъ (водной) & Стрѣлолистникъ; и. v. Стрѣла (3. 4). [strzeleki.]

Стрѣлцый, -ая, -ое, adj. Стрѣлецъ, -льцъ, м. strzelec; lucznik; Astron. strzelec (na niebie).

Стрѣлка, -и, f. 1. dim. strzałka; 2. (u zegara) skazówka, indeks; 3. (u wagi) jezuzczek; 4. (u kompasie) igła, strzałka; магнитная стрѣлка, igła, strzałka magnetyczna; 5. klinik u роёчочках; strzałka wytkana na роёчочках; 6. (u kozuli) przuramek, ramiazko; 7. (u kwiatów) łodyga; лужичная стрѣлка, szczypior u cebuli; 8. Archil, сводъ со стрѣлками, sklepienie ostro zakończone.

Стрѣлковый, -ая, -ое, adj. strzelcowy. [cznik.]

Стрѣловѣржець, -жца, м. лу-Стрѣловидный, -ая, -ое, adj. strzałowaty.

Стрѣлокъ, -лкъ, м. strzelec; strzelec celny, biegly.

Стрѣлолистникъ, -а, м. Bot. (sagittaria), strzałka.

Стрѣлоестный, -ая, -ое, adj. strzaly rzucający.

Стрѣломѣтъ, -а, м. (u starożytnych) machina do rzucania pocisków.

Стрѣлообразный, -ая, -ое, adj. strzałowaty, na kształt strzaly.

Стрѣлочка, -и, f. dim. strzałka. Стрѣльба, -ы, f. 1. strzelanie;

2. стрѣльба въ умахъ, strzkanie w uszach. [nac.]

Стрѣльнице, -а, н. donosność † Стрѣльня, v. Стрѣльница.

Стрѣльница, -и, f. 1. strzel-ница; 2. (Bot.), v. Стрѣлолист-никъ.

Стрѣльнуть, v. n. semel, strzel-Стрѣльный, -ая, -ое, adj. 1. strzalny, do strzaly nalejący;

2. strzelny, do strzelania służący; стрѣльное ядро, Artill. kula pre-тowa.

Стрѣлчатый, -ая, -ое, adj. strzałkowaty, na kształt strzaly;

стрѣлчатый сводъ, sklepienie ostro zakończone.

Стрѣланіе, -я, н. strzelanie; стрѣланіе въ цѣль, strzelanie do celu.

Стрѣляный, -ая, -ое, adj. zastrzelony (np. o zwierzyńie).

Стрѣлять, 1. v. n. strzelać; стрѣлять по неприятелю, strzelac do неприятеля; 2. v. a. (za) strzelac, ubijać (ptaki, zwierzyne); 3. v. imper. стрѣлять въ умахъ, stryka w uszach; -ся, a) v. r. strzelac się, pojedynkowac się na strzelbę, na kulę; б) v. p. być strzelanym; ubijanym.

Стрѣчный, v. Встрѣчный.

Стрѣпаніе, -я, н. gotowanie jedzenia.

Стрѣпати, v. a. gotować jedlo; -ся, v. p. być gotowanym.

Стрѣпаніе, -я, f. v. Стрѣпаніе. Стрѣпанъ, -и, f. kucharka.

Стрѣпанъча, -ей, a. f. kuchnia. Стрѣпаческій, -ая, -ое, adj. adwokacki, patroski.

Стрѣпачество, -а, н. adwokacstwo, patrosztwo; заниматьса стрѣпачествомъ, v. Адвокатствовать, Ходить (по чьимъ-либо дѣламъ).

Стрѣпачій, -аго, a. f. adwokat; patron; урѣдникъ надворный; стрѣпачій казѣнныхъ, уголовныхъ дѣлъ, урѣдникъ до справ суилпных, до справ судовыхъ; урѣд-ный стрѣпачій, урѣдникъ повятову, прещетрегающий zachowania praw, etc.; стрѣпачій съ злочеъмъ, урѣдникъ надворный, маюący годность wyższą od stolnika; смрѣпачій съ патьемъ, szatny nadworny.

Стрѣсаніе, -я, н. strzącanie.

Стрѣсать, Стрѣсти, v. a. strzą-саć, strząsnąć; -ся, v. p. być strząsanym, strząsniętym.

Стрѣсѣніе, -я, н. strząszenie. Стрѣсти, -ся, v. perf., v. sub: Стрѣсать, -ся.

Стрѣхивать, Стрѣхнѣть, v. a. strzębnąć, strząsnąć, otrząsnąć; -ся, a) v. r. otrząsnąć się, otrząsnąć się; б) v. p. być strząsanym, otrząsanym. [studnia.]

Студеніе, -нїа, м. Eccl. n. Студенистый, -ая, -ое, adj. galaretowy.

Студеничный, -ая, -ое, adj. Eccl. n. studzienny, od studni.

Студебъ, adv. Eccl. n. zimno. Студебность, -и, f. zimność.

Студѣнтескій, -ая, -ое, adj. studencki.

Студѣнтъ, -а, м. student. Студенцовый, v. Студенич-ный.

Студѣнческій, v. Студѣнтескій. † Студѣный, -ая, -ое, adj. zimny; студѣное море, morze lodowate; студѣное, -аго, a. n. jedzenie na zimno, galareta.

† Студѣнь, -я, м. 1. jedzenie na zimno, galareta; 2. (†), zimno, zimność, mroz; 3. (†), grudzień (miesiąc). [bnac.]

Студѣнть, v. n. stygnąć, zię-

Студять, v. a. studzić, ziębić; -ся, a) v. r. oziębiać się, chłod-nąć; stygnąć; б) v. p. być studzo-ным, ziębionym. [dżынка.]

Студія, v. Мастерская (ху-Студный, -ая, -ое, adj. Eccl. n. bezszelny, niegodziwy.

Студовидный, -ая, -ое, adj. Eccl. n. brzydki, odrażający, przukry.

Студодѣйствовати, Eccl. n., v. Распѣтствовати, Непогрѣбство-вать.

Студодѣяніе, *Eccl. sl.*, v. Распѣтство, Непогрѣбство.

Студолоубе, -я, n. wszeteczność, wszeteczność.

Студословецъ, Студословіе, v. Скверносл... [hańba]

Студъ, -а, m. *Eccl. sl.* wstyd, Студъ, -и, f. *Eccl. sl.* zimno.

Стужа, -и, f. 1. zimno, mróz; 2. (лихорадка), ograżka, gorączka.

Стужаніе, *Eccl. sl.*, v. Пригнѣніе, Насильіе.

Стужатель, *Eccl. sl.*, v. Пригнѣнитель, Насильникъ.

Стужати, Стужити, v. n. *Eccl. sl.* 1. ciemiężyć, uciskać, dręczyć, prześladować; 2. strachać się, lekkać się, tchórzeć.

Стуженіе, -я, n. 1. uciśnienie, oziębienie; 2. *Eccl. sl.* uciśnienie, ucisk, uderzenie.

Стужити, v. n. 1. *Eccl. sl.* przyciskać się, smuć się, troszczyć się, trapić się; 2. v. perf., v. sub: Стужати.

Стукальце, -а, n. młotek na drzwiach do kolatania czyli stukania w drzwi, stukado.

Стуканіе, -я, n. stukanie.

Стукать, v. n. stukać, kolatać; -ся, v. r. wь дверь, stukać, kolatać w drzwi.

Стукнуть, v. n. *ecmly.* stuknąć, zakolatać, uderzyć; -ся, v. r. обо что, uderzyć się o co.

Стуковнй, -ий, f. stukanie, kolatanie długie w drzwi.

Стукъ, -а, m. stuk, turkot.

Стульишъ, -а, m. *dim.* krzeselko.

Стульишко, -а, n. krzesielko.

Стульище, -а, m. *augm.* krzesiшко.

Стуль, -а, m. 1. krzesło, stółek; 2. pień, kłoc z łańcuchem (na więźniów); 3. pień rzeźniczy.

Стульишь, -а, m. krzesiарз, stoiкарз. [stowu, stolowu.]

Стульиный, -ая, -ое, *adj.* krzesiельный.

Стульишь, -а, m. *dim.* krzesiельско, stoiельцек.

Стуна, -и, f. moździerz drewniany; *сfr.* стера; baba, старор; *kobieta niezgrabna, pień.

Ступа, -и, f. powolny chód (konia). [ptak]

Ступальная нѣльница, f. de-Ступаніе, -я, n. stapanie.

Ступать, Ступить, v. n. старас, старіє; chodzić; ребѣнокъ начинать ступать, дзиецъ зачина chodzić; ступай скорѣе! бiegaй, idź przedko! ступай! рузай! [pniowu, schodowu.]

Ступениный, -ая, -ое, *adj.* stopenный.

Ступень, -и, f. stopień schodowu.

Ступенька, -и, f. *dim.* wazki

Ступить, v. perf., v. sub: Ступать.

Ступица, -и, f. 1. piasta u kola; 2. † (западня, ловушка, qu. v.), larpa. [stowu.]

Ступичный, -ая, -ое, *adj.* piastный.

Ступка, -а, f. 1. *dim.* mo-

ździerzuk; 2. tabliczka (np. farby, etc.).

Ступня, -и, f. stopa u nogi.

Ступочка, -и, f. *dim.* moździerzuczek. [(koński).]

Ступъ, -и, f. chód, стѣпа, крок

Стучаніе, -я, n. stukanie, kolatanie.

Стучать, v. n. stukać, kolatać, pukać; стучать вь дверь, stukać, kolatać, pukać w drzwi; -ся, v. r. stukać, kolatać, pukać; стучаться вь дверь, stukać, pukać, стучаться w drzwi.

Студить, v. a. - koró, wstydzić, zawstydzać, wstydzić kogo; -ся, v. r. wstydzić się, zawstydzać się; баć się kogo; стыдись! wstydź się! [(2. Bot.).]

Студливица, v. Недотрога

Студливость, -и, f. wstydlivość; божазливоść.

Студливый, -ая, -ое, *adj.* wstydlivy; божазливу.

Студно, *adv.* wstydnie, haniebnie, wtyd, wtyd jest; стыдно боби! wtydź się! не стыдно ли? czy to nie wtyd? не стыдно ли тебѣ? nie wtydzisz się (ty)?

Студный, -ая, -ое, *adj.* wstydnу, haniebny.

Студъ, -а, m. wtyd, hańba; вводитъ вь стыдъ, wstydzić, zawstydzać kogo; и. v. Горѣть, Краснѣть, Покрыснѣть (отъ стыда).

Студяніе, -я, n. wstydlivość. [zawstydzanie.]

Стуженіе, -я, n. wstydenie.

Стуканіе, -я, n. stukanie, łaczenie kościami.

Стукать, Стукнуть, v. a. stukać, zetknąć, łaczyć, złączyć kościami; -ся, v. r. stukać się, zetknąć się; трасаć się, традись się; стучааь się, стучнааь się; łaczyć się, złączyć się kościami; (o drogach, i t. p.) krzyżować się; β) v. p. być łaczonym, złączonym, etc.

Стукъ, -а, m. *Archit.* zetknięcie, łaczenie, połączenie końców dwóch belek. [oziębly]

Стульиный, -ая, -ое, *adj.* ostygly.

Стульи, *adv.* (& съ тѣлу), v. Тыль. [bnać.]

Стунуть, v. n. stygnąć, ziębnąć.

Ступь, -и, m. stęг, styr, ru-del, drygawka.

Ступъ, v. n. stygnąć, ziębnąć.

Стучааь, -и, f. 1. stukanie, zetknięcie, zetkanie; łaczenie, złączenie, połączenie końców двухъ belek; 2. krzyżowanie się (np. dróg, i t. p.); 3. *spór, zwa-da, kłótnia; 4. *potyczka, utarczka, bitwa.

Стучиный, -ая, -ое, *adj.* 1. zetknięty, złożony, złączony, niecaikowity; 2. stykający się, граничааь, ościenny.

Стул Стл *interj.* cicho! milcz!

Стѣна, -и, f. ściana, przegro-da; каменная стѣна, mur; итдѣ

на непригѣла стѣноу, *iść na pierzyciela łacznie; хвать на стѣну, *zwalenie posterować; v. sub: Лѣзть (на стѣну).

Стѣнка, -и, f. *dim.* ścianka, murk.

Стѣница, -и, f. *Bot.* (parietaria officinalis), pomurne ziele, pocienne ziele, śklenicznik, pomurnik, dzieił noc.

Стѣной, (-и), -а, -бе, *adj.* murowу, z muru; ścienny; стѣные часы, zegar ścienny; стѣнная трава, v. Стѣница; стѣнная малина, v. Насойдникъ (одноколосный); и. v. Рѣта (стѣнная), Кузнѣчикъ (стѣной).

Стѣнобитная машина, v. Стѣнолобъ. [ściany.]

Стѣнобой, -я, m. rozbijanie

Стѣнолазъ, -а, m. *Н.п.* (tichodroma muraris), kowalik murowу.

Стѣнолобъ, -а, m. murołom, taran. [ściany.]

Стѣнописецъ, -сца, m. malarz

Стѣнописный, -ая, -ое, *adj.* do malowania ściennego należąаь; стѣнописная живопись, malowanie ścienne.

Стѣнопись, -и, f. malowanie

Стѣночка, v. Стѣна.

Стѣнь, -и, f. *Eccl. sl.* cień.

Стѣненіе, -я, n. ścinienie.

Стѣснить, -ся, v. perf., v. sub: Стѣснать, -ся.

Стѣснить, Стѣснить, v. a. ścisnąć, ścisnąć; *uciskać, ucisnąć, ucieмяzać, ucieмяżyć; -ся, a) v. r. ścisnąć się, ścisnąć; *trapić się; β) v. p. być ścisnany, ścisnianу.

Стѣганіе, -я, n. ściąganie; *poruwanie (czegoż kład).

Стѣгивать, Стѣгнуть, v. a. ścisnąć, ścisnąć; *ścisnąć, ścisnąć, poruwać, porwać, ukraść; -ся, a) v. r. ścisnąć się, ścisnąć się; ścisnąć się, ścisnąć się sznurowaniem; β) v. p. być ściгану, ściгнiету.

† Стѣговникъ, -а, m. chorągу.

† Стѣговный, -ая, -ое, *adj.* 1. chorągiewny; 2. tulubowу, od tulubia.

Стягъ, -а, m. 1. drag, dziwignia; 2. krepulec; 3. tulów, tulub', toľub' (bydła zabitego); 4. (†), chorągiew'; стравить стягъ або стлги, ustawiać wojsko w szuku bojowу; 5. (†), miecz, szpada.

Стяжаніе, -я, n. 1. nabywanie, nabycie; 2. majątek, dobro, majątność.

Стяжатель, -я, m. 1. nabywacz, nabywas; 2. właściciel, posiadacz.

Стяжательница, -и, f. T. nabywaczka; 2. właścicielka, posiadaczka.

Стяжательный, -ая, -ое, *adj.* interesowу, interesowаны, chciwy. [wać.]

Стяжати, v. a. *Eccl. sl.* naby-

Стѣжка, -и, f. ściąganie.

Стязаніе, Стязатися, *v. Co-*
стязаніе, Состязаться.
Стязугіе, -я, *n. ściagnięcie,*
ściagnienie.

Стязнуть, *v. a. perf. ściagnąć;*
* рогувас, україні; *і. v. Стязн-*
вать. [Стязнвать, -ся.]

Стязнуться, *v. perf. ściagnę-*
сь.
Суббота, -и, *f. sobota,* (ostatni
dzień w tygodniu); [и *tydzień*]
szaba, sabat; пошўеа два крѣтн
въ суббѣту, розсѣдъ два газу въ
тыгоднї; Дѣларева Суббѣта, со-
бота въ шѣстым тыгоднїу wiel-
kiego postu; Великая Суббѣта,
wielka sobota; родителска суб-
бѣта, sobota, w którą odprawia
się nabożeństwo za zmarłych.

Субботники, -овъ, *m. pl. sobo-*
botnicy, sekta rozszaradych w so-
botę. [botni, sobotny.]

Субботный, -ая, -ее, *adj. sobo-*
botny, -a, *n. Ecccl. śl.*
sobotowanie, odroczenie.

Субботствовать, *v. n. soboto-*
wać, sobotę święcić, odroczać.
Сублимировать, -а, *m. Chem. su-*
blimat.

Сублимиция, -и, *f. Sублими-*
рование, -я, *n. sublimacja, su-*
blimowanie, podżenie suche.

Сублимировать, *v. Sублими-*
ować.

Сублимованіе, -я, *n. sublimo-*
wanie, sublimacja, podżenie suche.
Сублимовать, *v. a. Chem. subli-*
mować, -ся, *v. p. być sublimo-*
wanym.

Субой, -я, *m. prov. kupa śnie-*
gu, śnieżnica, góra śnieżna; *ср.*
zaser, zaera. [posilki pieńżеа.

Субсидія, -и, *f. pl. subsydia,*
Субойка, -я, *f. Infusor. (por-*
ticella), krętownice, (robak).

Суга́къ, -а, *m., v. Са́га.*

Суглинистый, -ая, -ое, *adj.*
gliniany, zmieszany z gliną i
piaskiem.

Суглиновъ, -ва, *m. glina z*
piaskiem i ziemią ogrodową zmie-
szana. [pędзіл.

† Сугнать, *v. a. dogonić, do-*
† Сугонка, -я, *f. Сугонъ, -а,*
m., Сугонъ, -я, f. dogonienie,
dopędzenie. [-ся.]

Сугрѣбнѣть, *v. Сгрѣблѣвать.*
Сугрѣбнѣць, -а, *m. dim. kupka*
śniegu, góra śnieżna.

Сугрѣбнѣтый, -ая, -ое, *adj.*
śnieży, pełen śniegu.

Сугрѣбнѣть, -а, *n. augst. wielka*
kupa śniegu, śnieżnica.

Сугрѣбъ, -а, *m. kupka śnieгу,*
śnieżnica, góra śnieżna.

Сугрѣвать, *v. a. podważać; ро-*
мнаѣа, powiększać; -ся, *v. r.*
podważać się; помнаѣа się, ро-
wiewчать się.

Сугрѣвица, -и, *f. Mezba ро-*
двојна; сугрѣбнѣть, родвојнѣ.

Сугрѣбный, Сугрѣбный, -ая, -ое,
adj. rodwoјny. [dazez.]

Судавинна, -и, *f. mięso san-*

Судавный, -ая, -ое, *adj. san-*
dazny, sędzacy.

Судакъ, -а, *m. Н. n. (perca*
lacioperca, Linn.), sandacz, sen-
dacz, sędacz, (ryba).

Сударникъ, -а, *m. pop. pani-*
czek; нѣтъ сударникъ мой! не
мой Паниел! не мой кошаны Пание.

Сударка, -я, *f. Pani moja,*
kochana Pani.

Сударушка, -я, *f. pop. Pani*
moja, kochana Pani.

Сударыня, -я, *f. Pani moja,*
Jejmność Pani.

Сударь, -я, *m. Mości Panie.*

Сударь, -я, *m. Ecccl. śl. ohuska*
do otarcia potu; tuwalnia, tu-
walia, towalia.

Сударьчикъ, -а, *m. мой Pa-*
nie, kochany Panie.

Судачекъ, -чекъ, *m. dim. san-*
daczek, mały sandacz.

Судачина, -и, *f. sandacze*
(sędacze) mięso.

Судачить, *v. n. pop. - о конь,*
ганііс кого, obmawiać kogo.

Судачище, -а, *m. augst. wielki*
sandacz (sędacz), sandaczysko.

Судачій, -ий, -ье, *adj. san-*
daczny, sędaczy.

Судѣбникъ, -а, *m. kodex, księ-*
ga praw Iwana Wasiliewicza. [w.]

Судѣбный, -ая, -ое, *adj. sado-*
t sądzenia, -я, *f. izba sądowa.*

Судѣбский, -ая, -ое, *adj. są-*
dziowski, sędzielski; sądowy; су-
дѣбская, -ой, *f. izba sądowa.*

Судѣйна, -я, *f. pop. sędzina,*
żona sędziego. [dowe.]

Судиланце, -а, *n. miejsce są-*
дженія, -я, *m. Ecccl. śl. sędzia.*

Судить, *v. a. 1. - о чѣмъ, są-*
dzić o czym; 2. - корѣ-либо,
sądzić kogo; 3. мнѣа, myśleć,
rozumieć, wnioskować, wnosić;

4. naznaczycь, przeznaczyć; -ся,
v. r. - оъ кѣмъ, processować,
prawować się z kim; *β) v. p.*
być sądzonym.

Судище, -а, *n. Ecccl. śl. miejsce*
sądowe; sąd.

Судія, *v. Судья.*

Судей, *pl. v. Судобъ.*

Судно, -а, *n. 1. (pl. судѣ,*
gen. судѣвъ), statek wodny, okręt;
2. (pl. судна, *gen. суденъ), sto-*
лець поспу; *і. naczynie, statek.*

Судный, -ая, -ое, *adj. są-*
dowy; правнї; судное дѣло, спра-
ва sądowa, interes prawny; суд-

ная, -ой, *f. izba sądowa.*

Судовой, -ая, -ое, *adj. stat-*
kowy, okrętowy; судовый грузъ,
ładunek okrętowy.

Судовщикъ, -а, *m. szuper.*

Судовый, *v. Судовой.*

Судоговореніе, -я, *n. Jur. ja-*
вление się zapozнаного в sądzie
dla odpowiadanя на zarzuty o-
bie poczynione. [okrętu, szper.]

Судодержатель, -я, *m. rap.*

Судобъ, -дѣа, *m. misa z u-*
chami; судей, -овъ, *pl. sprzęt*
do oliwy, octu i pierzcu.

Судожой, -я, *m. romywasz,*
kuchcik. [wiecheć.]

Судожойка, -я, *f. ścierka,*
Судожованіе, -я, *n. żegluga.*

Судоплавателъ, -я, *m. żeglarz.*

Судопроизводство, -а, *n. ро-*
стерowanie prawne; sądownictwo,
proceed, procedura sądowa; уло-

дѣное судопроизводство, процес
kryminalny; судопроизводство
конкрѣное або по конкўроу кре-

диторѣвъ, процес konkursowy.

Судоробѣтникъ, -а, *m. & Су-*
доробѣчий, -аро, *v. m. najemnik,*
robotnik przy statkach wodnych.

Судорога, -я, *f. kurecz, kon-*
wulsya.

Судорожиться, *v. r. pop. кур-*
сучь się; * екарііс, kutwić.

Судорожный, -ая, -ое, *adj.*
kurczawy; konwulsyjny.

Судостроеніе, -я, *n. будо-*
ваніе statków wodnych, okrę-
tów, budowa okrętów.

Судостроительный, -ая, -ое,
adj. do budowy okrętów należący.

Судоходѣць, -дѣа, *m. żeglarz.*

Судоходный, -ая, -ое, *adj.*
sprawny, żeglowny; sprawliczy.

Судохѣство, -я, *n. żegluga,*
żeglowanie, nawigacja.

Судочина, -и, *f. sędacze (san-*
dacze) mięso.

Судъ, -а, *m. sąd; sądy; miej-*
сце sądenя; уѣздный судъ, sąd
powiatowy; военный судъ, sąd
wojenny; сѣранный судъ, sąd
ostateczny, sądy dzieł.

Судья, -я, *f. los, przema-*
рѣние; судья́и, *gen. оудѣвъ, pl.*
- Божїи, sądy Boskie.

Судьяна, *v. Судья́.*

Судья́, -я, *v. с. sędzina; sędzina.*

Сувѣрїть, *v. Сувѣрїничать.*

Сувѣрїе, -я, *n. zabobon,*
bawochwalstwo.

Сувѣрїрка, -я, *f. zabobonnica.*

Сувѣрїничать, *v. a. n. być za-*
bobonnym. [нобѣ.]

Сувѣрїность, -я, *f. zabobon-*

ствѣрный, -ая, -ое, *adj. za-*
bobonny, bawochwalny.

Сувѣрїовіе, -я, *n. Сувѣрїство,*
-а, *n. zabobon, zabobonność.*

Сувѣрїствовать, *v. Сувѣр-*
ничать.

Сувѣрїъ, -а, *m. zabobonnik.*

Сувѣрїренникъ, *v. Лже-*
судрїствователь.

Сувѣрїренный, Сувѣрїрѣць,
v. Лжесудрїй, Лжесудрїць.

Сувѣрїрѣ, -я, *n. mędrkostwo,*
fałszywa mądrość, mędrkowanie.

Сувѣрїрїствовать, *v. Лже-*
судрїрїровать.

Сучесловіе, -я, *n. urojenie.*

Сучесловіе, -я, *n. próżność,*
chętpliwость; *і. v. Тшеолавіе.*

Сучесловіный, -ая, -ое, *adj.*
późny, chętpliwy; *і. v. Тше-*
славіныи.

Сучесловець, -вѣа, *m. pró-*
żnościwca, papla, gawęda, ga-

duła.

Суделівіе, -я, *n.* gadulstwo, parlanie, próżnowość.

Суделівникъ, -а, *m.* *v.* Суделівецъ.

Суделівный, -ая, -ое, *adj.* próżnowy, gadatliwy; próżny, nadaremny.

Судѣ, -ѣ, *f.* 1. próżność, marność, znikomość; 2. * *pop.* kłopot, frasunek, troska; 3. *s. c.* osoba frasobliwa.

Судѣяться, *v. r.* kłopotać się, frasować się, troszczyć się.

Судѣливость, -и, *f.* troskliwość, pilność, okrzepłość, skrzepłość; staranność; kłopotliwość, kłopot.

Судѣливый, -ая, -ое, *adj.* troskliwy, pilny, okrzepły, skrzepły; staranny; kłopotliwy, kłopotny.

Судѣтвость, -и, *f.* próżność, skoszость, daremność.

Судѣтний, -ая, -ое, *adj.* próżny, czyży, daremny; *it. v.* Судѣтливый.

Судѣніе, -я, *n.* sądzenie; rozbiб; крѣтука. [дѣніе.]

Судѣно, -я, *n. pop.* *v.* Суженіе, *v.* Суженіе.

Судѣнный, -ая, -ое, *part. p.* зжезюны.

Судѣный, -ая, -ое, *adj.* przeznaczony; суженая новѣста, przeznaczона облубіеніца; §. суженаго и на конѣ не объѣдешь *abo* суженаго рѣзанаго конѣмъ не объѣдешь, *so* кому przeznaczono, *to* го nie minie.

Судѣвано, Судѣвать, Судѣять, -ся, *v.* Сужать....

Сукъ, -а, *n.* сукъ.

Сукальня, *v.* Лонжикъ.

Сукно, -а, *n.* сукно.

Сукновальня, -я, *m.* foluszник.

Сукновальня, -и, *f.* folusz.

Сукнодѣланіе, Сукнодѣліе, -я, *n.* wyrabianie sukna.

Сукнодѣльная машина, *f.* машина до wyrabiania sukna.

Суконный, *Ecc. sl.* *v.* Суконный.

Суконный, -ая, -ое, *adj.* сѣккватый, сѣккаты, галѣзистый. [(1.)]

Суконьяца, *pop.* *v.* Берѣзовица

Суконь, -я, *v.* Лонжикъ.

Суконка, -и, *f.* piat sukienny.

† Суконникъ, -а, *m.* sukiennik.

Суконный, -ая, -ое, *adj.* sukienny; суконный сѣртѣкъ, sukniа sukienna; суконный мѣстеръ, sukiennik. [sukienny.]

Сукончуха, -и, *f.* *dim.* platek Sukonushka, -я, *f.* (*w* Syberyi:.)

v. Лѣгочница.

Сукотная, -я, *m.* sukiennik.

Сукотная, -ой, Сукотная, -ей, *adj. f.* (*o* koiakach:) kotna.

Сукровица, -и, *f.* otok, гора, матерья.

Сукровичный, -ая, -ое, *adj.* горючу, pełen gory.

Сукъ, -а, *m.* сѣкъ; галѣзъ.

Судѣчка, Судѣйка, -и, *f.* *dim.* flakonik, flaszeczka piaska.

Судѣйникъ, -а, *m.* *Bot.* (аннона), flaszowe drzewo.

Судѣна, -и, *f.* przesolan merkuryusza, sublimat grzyzący, żywo zrebgo grzyzące. [lobietnica.]

Судѣніе, -я, *n.* obiecowanie.

Судѣя, -ѣ, *f.* flakonik, flaszeczka piaska.

Судить, *v. a.* przurzekać, obiecować, obiecać; §. не суди управлѣ въ небѣ, лѣтше дай синику въ руку, лепіей wróbel w ręce, niż żógnaw' na dachu. [puniak.]

Судля, -и, *f.* *Ecc. sl.* oszopez.

Судля, -я, *m.* rozczyn, мака rozczyniona (miękiem lub wodą).

Султанскій, -ая, -ое, *adj.* sultański. [па cesarza Turckiego.]

Султанша, -и, *f.* sultanka, żó.

Султанъ, -а, *m.* sultan, cesarz Turcecki.

Сумъ, -ѣ, *f.* torba; *fig.* передвижная (& передвижная) сумъ, *v. sub:* Перемѣтный; ходить съ сумью, chodzić z torbą (po świecie); зѣбраць; домоа до того, что овъ пошлѣлъ съ сумью, *to* го до tego przyprowadziło, żeby z torbą или о прозномъ chlebie chodzil; *to* го до ostatniej nędy przywiodło; *to* го zrujnowało; нустиць когѣ-либо съ сумью, przynieść kogo-либо съ сумью, przynieść kogo до ostatniej nędy; przyprowadzić kogo до tego, żeby z torbą или о прозномъ chlebie chodzil; zrujnować kogo; §. ажѣбѣ сумъ всегда нусть, igrastwo ma krótkie nogi [nieдалеко зайдzie.]

Сумасрѣдничать, *v. n.* bredzić gupstwa, nie do rzeczy gadać, bаяць, плѣсць; wargywać.

Сумасрѣдный, -ая, -ое, *adj.* mający pomieszanie, obłąkan, wargyaci.

Сумасрѣдство, -а, *n.* pomieszanie zmysłów, obłąkanie, wargyasa. [waryat.]

Сумасрѣдъ, -а, *m.* szaleniec.

Сумасрѣдшій, -ая, -ое, *adj.* mający pomieszanie zmysłów, szalony; domъ сумасрѣдшихъ, dom obłąkanych, wargatów.

Сумасрѣствіе, -я, *n.* pomieszanie zmysłów, obłąkanie, szalenstwo.

Суматѣха, *v.* Сумотѣха.

Сумахъ, *v.* Желтыйкъ.

Сумбуриный, *v.* Вадорный, Сварливый.

Сумбурицькый, -а, *m.* Сумбурицька, -и, *f.* kłótnik, zwadca (*s. m.*), kłótnica (*s. f.*).

Сумборъ, *v.* Вадоръ.

† Сумежіе, -я, *n.* granica.

Суморечный, -ая, -ое, *adj.* zmgokowy; *it. v.* Бѣбочка (суморечная).

Сумерки, -рокъ, *f. pl.* świt, świtanie; wiecznija сумерки, zmierzch, mrok, zorza wieczorna.

Сумѣтъ, -а, *m.* śnieżnica, górką śnieżna, zasęp, zasp.

Сумица, -и, *f.* *augm.* torbisko, wielka torba.

Сумка, -и, *f.* *dim.* (torba), torbka; патрѣнная сумка, ładownicа; охотничья сумка, torba łowcza, łowiecka; пастьшья сумка, *Bot.* *v.* Ярутка (пастьшья).

Сумма, -и, *f.* summa, zbiór.

Сумнительность, Сумнительный, *v.* Сомн....

Сумничать, *v.* Сѣзничать.

Сумнѣваться, Сумнѣніе, *v.* Сомн.... [sukni:] buchasty.

Сумоватый, Сумнѣніе, *v.* Суморекъ, -рва, *v.* Сумиракъ.

Сумотѣха, -и, *f.* pierogadek, pieriad. [шмй.]

Сумотѣшливый, *v.* Хлопотливый.

Сумочка, -и, *f.* *dim.* torbka; Анаг. слѣзая сумочка, torbka łzawa; сокопитательная сумочка, сумочка питательная соба, (*reserpaculum chyli*), stek млѣсозу, ściek млѣозу. [bowy, torebny.]

Сумочный, -ая, -ое, *adj.* торъ.

Сумиракъ, -а, *m.* zmrok, zmierzch; ciemność.

Сумирачьность, -и, *f.* zmrok, zmierzch; ciemność.

Сумирачьный, -ая, -ое, *adj.* zmierzohliwy, pochmurny; ciemny. [шмерчнл.]

Сумрѣчница, *v.* Бѣбочка (сумрѣчатый, -ая, -ое, *adj.* torebkowaty; сумчатый животный, *H. n.* (*margaritata*), zwierzęta workowate, torebkowate.

Сумѣть, *v.* Сумѣть.

Сумѣтица, *v.* Сумотѣха.

Сумъ, -и, *f.* *Ecc. sl.* wieża.

Сумдѣть, -ѣ, *m.* skrzynka, kufer. [skrzynka, kuferok.]

Сундучекъ, -чкѣ, *m.* *dim.*

Сундучишко, -а, *n.* skrzyniako, kufrzusko.

Сундучище, -а, *m.* *augm.* skrzynisko, kufrzusko.

Сундучицькый, -а, *m.* kufernik, robiący kufry, skrzynie.

Сундучицьный, -ая, -ое, *adj.* skrzyniowy, kufrowy.

Сунѣца, *v.* Земляника.

Сунуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Совать, -ся.

Суперникъ, *v.* Соперникъ.

Суперъ-интендѣнтъ, -а, *m.* superintendent.

Супесоць, -ска, *m.* Супѣсь, -и, *f.* ziemia piaszczysta.

Супецъ, -ца, *m.* *dim.* zupa, polewka, rosol.

Супить, *v.* Хиурить.

Супицься, *v.* Хиуриться (1. 3).

Суповой, (-ѣ), -ѣя, -бе, *adj.* zupowy, rosolowy, od zupy, od rosolu; суповая ложка, łyżka wazowa. [zazę chołatowe.]

Супонить, *v. a.* zwięzować kle-

Супонь & Супоня, -и, *f.* chołatowy rzemień. [niack:] profna.

Супорѣсая, -ой, *adj. f.* (*o* świ-Супорѣсь, -и, *f.* świnia profna.

† Супоръ, -а, *m.* *v.* Сопротивленіе.

- Супостáтныи, Супостáтскій, -ая, -ое, *adj.* *Ecol. st.* pierzja-cielski, przeciwniocy.
- Супостáтствовати, *v. n. Ecol. st.* postępować po pierzjacielsku. [ciel, przeciwnik.]
- Супостáть, -а, *m.* pierzja-Супроти́во, *Ecol. st., v. Со-*противле́ние.
- Супроти́въ, *praep.* przeciw, na-przeciw, naprzeciwko.
- Супру́га, -и, *f.* małżonka.
- Супру́гъ, -а, *m.* 1. małżonek; 2. *Ecol. st.* para; супру́гъ воловъ, пара воловъ. [małżeński.]
- Супру́жескій, -ая, -ое, *adj.*
- Супру́жественный, -ая, -ое, *adj.* małżeński, do małżeństwa należący; супру́жественный оо-юзъ, związek małżeński, węzeł małżeński.
- Супру́жество, -а, *n.* małżeń-stwo. [natym.]
- Супру́жествовать, *v. n.* być żo-
- Супру́жникъ, Супру́жница, *Ecol. st., v. Супругъ, Супруга.*
- Супру́жникъ, -ая, -ое, *adj.* małżeński, do małżonka należący.
- Супрá, -á, *f.* *Ecol. st.* pienia, sprawa, proces.
- Супъ, -а, *m.* 1. zupa; 2. (*w* białii): ser. [laku.]
- Сургу́чникъ, -а, *m.* fabrykant
- Сургу́чница, -и, *f.* skrzypce-чка do laku. [kowy.]
- Сургу́чний, -ая, -ое, *adj.* la-
- Сургу́чь, -á, *m.* lak.
- Суржковый, -ая, -ое, *adj.* mi-пійowy.
- Сурькь, -а, *m.* minia.
- Сурьковъ, -ая, -ое, *adj.* bo-bakowy; świszczoу.
- Сурна, Сурнило, Сурнить, *etc., v. Сурь...*
- Сурово, *adv.* surowo; *suro-wo, ostro, nielagodnie.
- Суровость, -и, *f.* surowość, nielagodność. [biawatne.]
- Суровскій радъ, *m.* sklepy
- Суровство, -а, *n., v.* Суров-ость.
- Суровый, -ая, -ое, *adj.* 1. su-rowy; 2. surowy, srogі, ostry, nielagodny.
- Суровъть, *v. n.* stawać się su-rowym, ostrym, nielagodnym.
- Суродный, *Ecol. st., v.* Едино-плебный.
- Сурорáннъ, -а, *m.* kupiec białatnych materj.
- Суроръ, -рá, *m.* *H. n.* (*mus* marmotta), bobak, świszoz, (zwie-rze).
- Сурорáдный, *Ecol. st., v.* Пло-тобáдный & Хіщный (2).
- Суррогáтъ, -а, *m.* *Med.* zastę-пно, surogat.
- Сурьяá, -á, *f.* antymon, szpiglas. [czernienia brwi, włosów.]
- Сурьянило, -а, *n.* czernido do Сурьянть, *v. a.* czernić (*np.* brwi, włosy).
- Сурьянение, -я, *n.* czernienie (*np.* włosów, 1 t. p.).
- Сурьянило́й, (-á), -á, -о́е, *adj.* antymonowy, szpiglasowy.
- Сурьяница, -и, *f.* сурьяни-латечная, *Bot.* (*erysimum officina-*lie), gorczyznik; сурьяница чео-ночная, *v.* Чесно́вица; сурья-ница полева́я, (*erysimum vulgare* s. *barbarea*), gorczyznik rzekucha zimowa.
- Сусáкъ водной, зóбитный, вѣшчиковатый, пучковатый, *m.* *Bot.* (*butomus umbellatus*), balda-зшковаты sitowiec, łączzeł.
- Сусáль, -и, *f.* złoto platkowe, listkowe.
- Сусáльный, -ая, -ое, *adj.* od złota platkowego, listkowego; сусáльный зóлото, *v.* Сусáль.
- Сусáльный, -ая, -ое, *adj.* susowy, od susia.
- Сусáлькь, -а, *m.* *H. n.* (*spermophyllum*), susel, (zwierzątko).
- Сусáльть, *v. a.* 1. pić powoli, porząd; 2. walcć ślina, ślinić.
- Сусáло, -а, *n.* brzoźka.
- Сусáльннъ, -а, *m.* piernik miodowy.
- Сустáвный, -ая, -ое, *adj.* stawowy, od stawu (*w* ciełe).
- Сустáвчикъ, -а, *m.* *dim.* stawek, mały staw (*w* ciełe).
- Сустáвъ, -а, *m.* staw (*w* ciełe).
- Сусáдь, *v.* Сосáдь.
- Сусáкъ, *v.* Закурáвъ.
- Сутен, -то́къ, *f. pl.* przeciag czasu 24 godzin.
- Сутáлове, -и, *f., v.* Дубрѳвннъ-кадило.
- Суто́чный, -ая, -ое, *adj.* od przeciagu czasu 24 godzin.
- Сутуга, -и, *f.* drót żelazny do ściegania garnków glinianych.
- Сутужка, -и, *f. dim., v.* Су-туга. [miara, kaliber.]
- Сутужникъ, -а, *m.* (*u* rzemieśl.).
- Сутужный, -ая, -ое, *adj.* dró-сианы, drótowy.
- Суту́лина, -и, *f.* Суту́линка, -и, *f. dim.* krzywizna, garb, zgar-blenie, pochyłość grzbietu.
- Суту́листый, -ая, -ое, *adj.* zgarbiony, pochyły.
- Суту́литься, *v. r.* garbić się.
- Суту́ловатость, -и, *f.* pochy-łość, nieznaczna garbatość.
- Суту́ловатый, -ая, -ое, *adj.* pochyły, nieco garbaty, krzywy.
- Суту́лость, -и, *f.* pochyłość, garbatość. [chudy, garbaty.]
- Суту́лий, -ая, -ое, *adj.* ро-
- Сутáга, -и, *v. a.* с. pieniacz (*a. m.*), pieniaczka (*a. f.*).
- Сутáженъ, -я, *n.* pienianie.
- Сутáжить, -я, *n.* pieniacć, пра-woваć się.
- Сутáжливость, -и, *f.* pienia-ctwo. [pieniaki.]
- Сутáжливый, -ая, -ое, *adj.*
- Сутáжничать, *v.* Сутáжить.
- Сутáжничество, -а, *n.* pie-niactwo. [ferowy.]
- Сутáрный, -ая, -ое, *adj.* су-
- Сутáрь, -а, *m.* *Theat.* sufer, podprowadacz (teatralny).
- Суффрагáнъ, -а, *m.* sufragan.
- Сухáрикъ, -а, *m. dim.* sucha-rek. [sucharek.]
- Сухáрище, -а, *m. augm.* wielki
- Сухаросушительный, -ая, -ое, *adj.* do suszenia sucharów służący.
- Сухáрный, -ая, -ое, *adj.* su-charowy, sucharkowy; сухáрный кáмера, *v.* Броткáмера. [rek.]
- Сухáрь, -á, *m.* suchar, sucha-
- Сухій, *v.* Сухой.
- Сухи́нь, -и, *f., v.* Васу́ха.
- Сухо, *adv.* sucho, niemokro; вáтереть сѳхо-на-сѳхо, wytrzeć co zupełnie sucho.
- Суховáтый, -ая, -ое, *adj.* su-chawy. [головный.]
- Суховѳртка, -и, *f., v.* Черно-
- Суходáле, -я, *n. Ecol. st.*
- Суходáль, -а, *m.* parów, wádoi suchy.
- Сухожильный, -ая, -ое, *adj.* Anat. sucholiniу; ściegaczowy; сухожилная оболочка, błona ściegaczowa; сухожилный покровъ головнй, (*epicranium*), czaszokoskur, oozasna, przuszczalnia, ogłowie, nagłowek; сухожильное растяже-ние, [dabo растяжение сухихъ жилъ], ściegnięcie suchych żył.
- Сухой, -á, -о́е, *adj.* (*prop. & **) suchy; chudy, suchorlawy; oziębły, niemły, ponury; suchá doská, sucha deska; suchý пуд-тѳкъ, ładem; suchý насáбръ, katar zastarzały, सर्пка; suchý олобъ, styl suchy; suchý приѳмъ, oziębłe przyjęcie; suchý отвѳтъ, oziębła, krótka odpowiedź; suchý предметъ, suchy przedmiot (zo-wu); suchá жѳла, Anat. sucha żѳ-ла, cieciwa nadriętna; сѳр. ściegacz, ściegacz; suchý швѳтъ, (*Bot.*), *v.* Сухопáвъть; suchý водо-долѳе, *v.* Подлѳошнъ; ś. вá-шелъ suchъ азъ воднй, wyszedł z tego, ztąd) na sucho, poszedł na sucho; сѳр. z sinem okiem ujęć; ś. suchá лѳжа ротъ дерѳтъ, boli gardło, śpiewać darmo, [niemilo służę bez nadgrody]; *it. v. sub:* Лѳжка.
- Сухо-лáпль, -я, *m. Ecol. st., v.* Чáпка; -любъ, -а, *m. Bot.* (*hemiteris*), potownik; -шáтка, -и, *f. fam. prop.* раста́жъ въ сухомътну съ вѳмъ-либо, рѳјѳć z kwitkiem, być wyrojaronym;
- шорнй, -ая, -ое, *adj.* suche (chude) nogi mający; laskonogi;
- нѳсъ, -а, *m. H. n.* (*anser cygnoides*, Китайскій гусь), gęś Chińska, kábdziogęć; *v.* Гусь (Китайскій).
- Сухонькнй, -ая, -ое, *adj.* nie-co suchy, chudy, dość suchy, chudy. [Поджарый.]
- Сухопáрный, *v.* Сухощáвный,
- Сухопáтный, -ая, -ое, *adj.* лáдowy; сухопáтное войско, woj-sko лáдове.
- Сухопáтъе, -я, *n.* droga лá-дем. [dа], glodek.
- Сухорéбрица, -и, *f. Bot.* (*dra-*

Сухорѣбрый, -ая, -ое, *adj.* bardzo suchy, chudy.

Сухоросъ, -и, *f. noc*, в которой роса не падает.

Сухорукий, -ая, -ое, *adj.* маюсу суха рука, niewiadomo jedna ręka. [Необозначено]

Сухостѣбельникъ, -а, *m.*, *v.*

Сухость, -и, Сухота, -ы, *f.* suchość; susza.

Сухотка, -и, *f.* suchoty.

Сухотный, -ая, -ое, *adj.* suchoty, suchotowy; suchotный корень, *v.* Обравки.

Сухощавъ, -а, *m. Bot.* (*Zoanthemum*), kwiatotrwal.

Сухощавость, -и, *f.* suchorlawość.

Сухощавый, -ая, -ое, *adj.*

Сухоядникъ, -а, *m. Bot.* (*struthiola*), ptasia głowa.

Сухоядение, -я, *n.* jedzenie suchych potraw albo niegotowanych, suszenie, post pierwszych chrześcijan. [*v.* Суекъ]

Сучѣкъ, -чка, *m. dim.* szączek;

Сучѣние, -я, *n.* 1. kroczenie (*pr. nio*); 2. waikowanie (*ciasta*).

Сучѣць, -чка, *m.* *Eccl. sl. dim.*

сzączek, mały sęk; *ii. v. sub:* Елѣйны.

Сучѣчекъ, -чка, *m. dim.* szączek.

Сучильный, -ая, -ое, *adj.* skrecalny, do skrecania służący.

Сучильщикъ, -а, *m.*, Сучильщица, -и, *f.* звѣжащя, звѣжаща, skrecająса, skrecającaса.

Сучить, *v. a.* 1. (*o nielach*, *i. t. p.*) skrecać, звѣжаć; 2. (*o ciastie*): waikować; -ся, *v. p.* być skrecanym; być waikowanym.

Сучий, -ья, -ье, *adj.* suchy, od sukli.

Сучка, -и, *f.* 1. *dim.* suchka, mała suka; 2. (*сучение*), skrecanie (*nici*, *i. t. p.*).

Суха, -и, *f.* 1. ziemia sucha;

2. susza. [*szona ryba*].

Сухаяцца, -и, *f. Eccl. sl. su-*

Сухе, *compar. adv.* suszěj;

сухе всего, najsuchej.

Сухебой воскъ, *m.* drugi gatunek żółtego wosku.

Сухеница, -и, *f. Bot.* (*gnaphalium*), kosaniki, szarota.

Сухение, -я, *n.* suszenie.

Сушило, -а, *n.*, Сушилня, -и, *f.*

сушарня, suszalnia, wędzalnica.

Сушить, *v. a.* suszyć, wysuszać; -ся, *a) v. r.* suszyć się, o-suszać się; *б) v. p.* być suszonym, wysuszonym. [*suszenie*].

Сухца, -и, *f.* suszenie, wu-

Сушникъ, Сушникъ, *v.* Под-

стой.

Сухъ, -и, *f.* susz, suche drzewo; susza, suchość; posusza; stały ład.

Существенность, -и, *f.* isto-

щность, rzeczywistość.

Существенный, -ая, -ое, *adj.*

istotny, rzeczywisty.

Сущствительное имя, *n.*

Gramm. (nomen substantivum), imię rzeczowne, rzeczownik.

Существо, -а, *n.* istota, jestestwo, podstawa; istność, istotność. [*nie, bycie*].

Существование, -я, *n.* istnie-

Существовать, *v. n.* istnąć,

być, bytność mieć. [*logia*].

Существование, -я, *n.* onto-

Сущий, -ая, -ее, *partic. istnie-*

ящя, znajdujący się; rzeczywisty,

istotny, istotny, istny, szczerý,

prawdziwy; сущая правда, szcze-

ра правда; сущій плуць, сущій

beadźliwnykъ, prawdziwy łajdak,

p. hultaj, *p. szelma*.

Сущность, -и, *f.* bytność, byt,

bycie, istnienie. [*guby*].

† Сущъ, -и, *f.* małe suszone

Суганая, -ой, *adj. f.* kotna

(owca).

Сфальшивить, *v. n. perf.* sfa-

szkować; *Mye.* fałszywie śpiewać;

fig. obudę stroić, udawać.

Сфера, -и, *f.* sfera.

Сферический, -ая, -ое, *adj.*

sferyczny. [*сфумерчана*].

Сфинксъ, -а, *m.*, *v.* Бабочка

Сфугование, -я, *n.* zafugowa-

ние, uprawienie *np.* belki w fugę.

Сфуговать, *v. a. perf.* zafugo-

wać, wprawić *np.* belkę w fugę;

-ся, *v. p.* być zafugowanym,

wprawionym w fugę.

Сфучнуть, *v. a. perf.* chuchnąć.

zdmuchnąć bierki w warcabach.

Схаживание, -я, *n.* schodze-

nie. [*gdzie*].

Схаживать, *v. a.* schodzić; iść

Схалпать, *v. a. perf.* chrapnąć,

carpać. [*chrapnąć, carpać*].

Схалпать, *v. a. perf. semel.*

Схвалстать, *v. n. perf.* nagać,

pakіатам, skіатам, zeіагас.

Схвалстать, *v. n. perf. semel.*

нагас, pakіатамс.

Схвалты, -овъ, *m. pl.* obcegi.

Схвалтыть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*

Схвалтыть, -ся.

Схвалтыть, -ся, *v. f.* 1. złączenie

dwoch belek; 2. *v.* Стячка (4).

Схвалтывание, -я, *n.* chwytanie,

schwytывание, łapanie.

Схвалтывать, Схвалтыть, Схва-

тыть, *v. a.* chwytać, schwytыва-

ть, schwycić, łapać, zіараć; (*o choro-*

bach) napadać, parać; *oznoby*

меня схвалтываетъ, dreszcz mnie

przechodzi; -ся, *a) v. r.* brać

się, wzięć się, chwytась się, schwyc-

ić się wzajem; porывась się,

porwać się (*do czego*); *wadzicь się,

rowadzić się, kłócić się, pokłó-

ć się, poróćnić się; *б) u. p.* być

chwytаным, schwycоным, łapa-

нум, zіараным. [*złapanie*].

Схвалчение, -я, *n.* schwycenie.

Схвалма, -и, *f.* 1. postać aniel-

ska, obraz anielski; 2. kaptur

mnichów najświętszego zakonu.

Схвалить, *v. a.* kogoś-либо, o-

blic kogo na mnicha najświę-

wszego zakonu, zostać mnichem ostrej reguły.

Схивникъ, -а, *m.* zakonnik, mnich najświętszego zakonu; asceta.

Схивница, -и, *f.* zakonnica, mniszka najświętszego zakonu.

Схивнический, -ая, -ое, *adj.* zakonny, zakonliczy, ascetyczny; *ofr.* Схивникъ.

Схивничество, -а, *n.* zakon

najświętszej reguły.

Схивоношница, Схивоно-

шахъ, *v.* Схивница, Схивникъ.

Схивоношеский, Схивоно-

шество, *v.* Схивнический,

Схивничество.

Схлебаніе, -я, *n.* schłapanie.

Схлебать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*

Схлебывать, -ся.

Схлебнуть, -ся, *v. perf. semel.*,

v. sub: Схлебывать, -ся.

Схлебывание, -я, *n.* chłapanie.

Схлебывать, Схлебать, Схлеб-

нуть, *v. a.* chłapać, schłipywać,

chłirpać, schłirpać; -ся, *v. p.*

być schłipywanym, schłipаным.

Сходбище, -а, *n.* schadzka.

Сходение, -днѣ, *m.*, *v.* Сходня.

I. Сходить, Сойти, *v. n.* scho-

dzić, zejść, zstępować, zstąpić;

odchodzić, odejść, pójść, opu-

ścić, opuścić; (*o wodzie*): ście-

kać, ściec, spływać, spływać, uby-

wać, ubywać; schodzić, zejść, zni-

kać, zniknąć; rozchodzić się,

rozjeżdżać się; сойти съ лѣстницы,

zejść ze schodów; сойти съ кора-

блѣ, wjść z okrętu; сойти съ сво-

его мѣста, opuścić swoje miejsce;

силь сома, krosty zesły, zni-

клы; краска сома, farba zeszia;

часы сома, zegar wyszedł, stanął;

такъ это тобѣ не оидѣтъ,

так оі to nie ujdzie; *fig.* сойти

съ ума, odejść od rozumu, osza-

леть; съ ума ты соидѣлъ (что-ли)?

судъ (ты) oszalał? сойти въ мо-

гилу, zejść w grób; умзгѣ;

сходить съ рукъ, dobrze wupa-

дасъ, wupać, powodzić się; wy-

wikać się, wybrnąć z czego; *ii. v. sub:*

Ворышко; товѣръ сходитъ

съ рукъ, towar ma dobry odchód,

ropok; у него товѣръ

не сходитъ съ рукъ, jego towar

nie ma ropuku (wcale); у него

работѣ съ рукъ не сходитъ, ro-

бота mu wcale nie idzie; у неѣ

ребнижъ съ рукъ не сходитъ,

она wcale dzielicъ na rękę nosi,

piastuje.

II. Сходить, *v. n. perf.* iść,

pójść (*dokąd*); сходъ за лѣкар-

ство, iść po lekarstwo; сходъ

за докторомъ, iść po doktora;

мнѣ надобно сходитъ въ одно

мѣсто, muszę gdzieś (*w jedno*

miejsce) iść; ты можѣшъ сходитъ

въ это мѣсто, ty możesz za mnie

iść; мнѣ и безъ тогѣ надобно

сходитъ туда, muszę i bez tego

tam iść.

Сходиться, Сойтися, *v. r. 1.*

сходzić się, zejść się, spotkać się, spotkać się; zgromadzić się, zgrupować się, zbierać się, zebrać się; сходиться въ одну точку, *Geom.* сходzić się в одномъ пунктѣ; 2. сходzić się, zejść się, stykać się, zetknąć się (jak *np.* два округа); сходиться на абортдажъ, *v. sub:* Абордѣжъ; 3. (о *rybakach*) в. Слывѣтьса; 4. - съ кѣмъ, сходzić się, zejść się, sprotkać się, spotkać się з ким; 5. zgodzić się, zgodzić się, układać się, ułożyć się między sobą; сойтися съ кѣмъ въ цѣль, zgodzić się з ким о селѣ; у нихъ дѣло всё ещё не сходится, не zgadzają się jeszcze в тѣм з собою; 6. sprotkować.

Сходка, -и, *f.* schadzka, zejście się, zbieg, flock, tłum.

Сходина, -ей, *pl. f.*, в. Сходина.

Сходникъ, -а, *m.* *Eccl. sl.* szpieg, śpieg.

Сходный, -ая, -ое, *adj.* zgodny, stóbowny, podobny, odpowiadający, analogiczny; niedrogi, dosyć tani, przystoivy, słuszny, przystępny (jak *np.* cena jakiejś rzeczy); на сходку przeznaczony; сходное мѣсто, miejsce schadzki. [окретовое.]

Сходня, -и, *f.* schodki (jak *np.* сходственно, *adv.* stóbownie, analogicznie.

Сходственность, -и, *f.* stóbowność, podobność, podobieństwo.

Сходственный, -ая, -ое, *adj.* stóbowny, podobny, odpowiadający, zgodny, analogiczny.

Сходство, -а, Сходство, -а, *n.* stóbowność, podobieństwo, podobność, równość, analogia.

Сходствовать, *v.* *n.* odpowiadać, zgodzać się, być podobnym.

Сходъ, -а, *m.* 1. zejście; сходъ съ корабля, wyjście з okrętu; 2. в. Сходка, Сходбиче.

Сходженіе, -я, *n.* schodzenie, zstępowanie.

Сходжесть, -я, *f.* *pop.* podobność, podobieństwo. [вну.]

Сходжий, -ая, -ое, *adj.* podobny, podobieństwo.

Схороненіе, -я, *n.* 1. schowanie, pochowanie; 2. pochowanie, pogrzebanie.

Схоронить, *v.* *a.* 1. schować, pochować, 2. pochować, pogrzebać; -ся, *v. p.* być schowanym, pochowanym; być pochowanym, pogrzebanym.

Сѣба, *v.* Сѣмба.

Сѣба, -и, *f.* *pl.* szezyny, uruna.

Сѣпаніе, -я, *n.* szezanie.

Сѣпаніе, -я, *n.* zdrapanie.

Сѣпанать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Сѣпанывать, -ся.

Сѣпануть, -ся, *v. perf. semelf.*, *v. sub:* Сѣпанывать, -ся.

Сѣпанываніе, -я, *n.* zdrapanie.

Сѣпанывать, Сѣпанать, Сѣпануть, *v.* *a.* zdrapywać, zdrapać, zdrapać; -ся, *v. p.* być

zdrapywanym, zdrapanym, zdrapniętym.

Сѣпретвенникъ, -а, *m.* wspólrpaniocy. [ruszozac.]

Сѣать, *v.* *n.* szezac, urunę wy-

сѣна, -и, *f.* scena; въ первый разъ явиться на сценѣ (& выйти на сцену), pierwszy raz występować (wystąpić) на сценіе, zacząć występować; выходъ въ первый разъ на сцену, pierwsze wystąpienie aktora на сценіе, rozpoczęcie zawodu aktor-skiego.

Сценический, -ая, -ое, *adj.* sceniczny; *ii.* в. Обстановка (сценическая).

Сценіе, -я, *f.* scena; [на; satokształt.]

Сценографія, -и, *f.* scenografia.

Сценографический, -ая, -ое, *adj.* scenograficzny.

Сцѣлика, -и, *f.* scyatyka, dna, ból biodrzny (w biodrach).

Сцѣка, -и, *f.* szezak, szezoch, szezocha. [Сцѣживать, -ся.]

Сцѣдить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Сцѣженіе, Сцѣживание, -я, *n.* odlanie, odlewanie, odczuczenie, odczanie; ściąganie (na butelki).

Сцѣживать, Сцѣдить, *v.* *a.* odlewać, odlać, odczacać, odczuczyć; - въ бутылки, ściągac, ściągac (wino lub piwo) na butelki; -ся, *v. p.* być ściągaczem, ściągaczem na butelki.

Сцѣпнать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Сцѣпнать, -ся.

Сцѣпка, -и, *f.* sprojenie, łączenie, złączenie, potyczka; - двухъ кораблей, в. Абордѣжъ.

Сцѣпленіе, -я, *n.* sprojenie, złączenie, spój; skropowanie; *Phys.* sprojenie, sprojenie; сила сцѣпленія, (*vis coherens*), siła sprojenia.

Сцѣплать, Сцѣпнать, *v.* *a.* sprząć, sprząć, łącząc, łącząc, złącząc, kropować, skropować; -ся, *a) v. r.* съ кѣмъ, за ібы się brać, wziąć з ким, schwyćć się з ким; - съ неприятельскимъ кораблемъ & на абортдажъ, *v. sub:* Абордѣжъ; *б) v. p.* być sprąjanym, sprojonym, (z)łączonym, (s)kropowanym. [sprojonu.]

Сцѣпной, (-ій), -ія, -ое, *adj.* Сцѣпъ, -а, *m.* spój, zwoga.

Сцѣленіе, Сцѣпываніе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпить, Сцѣпать, *v.* *a.* łączyć, złącząc два statki wodne з собою razem ściągając je linami.

Сцѣпка, -и, *f.* 1. Сцѣпленіе; 2. lina do łączenia dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Сцѣпленіе, Сцѣпленіе, -я, *n.* złączenie, łączenie dwóch statków wodnych з собою.

Счисленіе, -я, *n.* зчисленіе, гашованіе; *Arith.* лисеніе; до-святіное счисленіе, дзiesięтну гашунок.

Счислитель, -я, *m.* obliczy-ciel ludności, porębnik.

Счислитель, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Счислитель, -ся.

Счислѣть, Счислѣтъ, *v. a.* li-czyć, zliczyć, gashować, obrachować, zgashować; -ся, *v. p.* być liczonym, zliczonym, gashowa-nyum, obrachowanym, zgashowa-nyum. [Счищать, -ся.

Счислѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Считаніе, -я, *n.* liczenie, gasho-wanie.

Считѣть, Счестъ, *v. a.* liczyć, zliczyć, gashować, obrachować; sprawdzić, sprawdzić, kontrolo-wać; -ся, *v. p.* (счѣтъ) 1. spie-rać się, kibicіć się, wadzić się (z kim); 2. *v.* Raaschytываться; *β)* *v. p.* być liczonym, zliczonym, gashowanym, obrachowanym.

Счищать, Счищать, *v. a.* o-счущася, oсчущіе, zozуszczас, zozуsщіе; -ся, *v. p.* być oсчуща-nyum, oсчущозоnyum, etc.

Счищеніе, -я, *n.* oсчущозеніе, zozуsщозеніе. [бурозеніе.

Счуваніе, -я, *n.* por. Ізавіе, чуваніе, *por.*, *v.* Чувать.

Счѣствіе, -я, *n.* *Ecccl. sl.* 1. zjэсіе się; 2. *v.* Снисхождѣ-ніе (2).

Сшобаніе, -я, *n.* strącenіе; смібаніе сь ногъ, obalenie, ро-валеніе кого на землѣ.

Сшибать, Сшибать, *v. a.* strą-саć, strącić; - сь ногъ, obala-ć, obalić, powalіć кого на землѣ; -ся, *v. p.* сь кѣмъ, біć się, тисć się; сбиватьоа оу дорогѣ, zбоосць, wуbosць зь drogi; -ся, *v. p.* być strącanym, strąconym; być obalonym, obalonym, powalo-nyum.

Сшибаніе, *v.* Сшибаніе.

Сшибать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Сшибать, -ся.

Сшибка, -я, *f.* 1. *v.* Сшиба-ніе; 2. *v.* Стѣчка (3. 4).

Сшибальщикъ, -а, *m.*, Сшибальщица, -я, *f.* zzuwacz, zzu-waszka.

Сшиваніе, -я, *n.* zzuwanie. Сшивать, Сшить, *v. a.* 1. zzu-ваć, zzuć; 2. zzuć, zzuć (пр. sukніе); сшивать клеветѣ, *robіć plotki, obmawiać; -ся, *v. p.* być zzuwanym, zzuwym; być zzuwym, zzuwym.

Сшивка, -я, *f.* 1. zzuwanie, zzuć; 2. місце zzuć, szew.

Сшивной, (-ий), -яя, -бе, *adj.* zzuwany.

Сшитіе, -я, *n.* zzućіе.

Сшить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Сшивать, -ся.

Съ, (со), *praepr.* (с. Gen.) z, ze; од; сшавѣть сь крѣпимъ, zлзці зь dachu; сшивать оо столахъ, zде-штовать зь столу; сривать ябокы

сь дѣрова, zгуваć jablka z drze-ва; дѣнимъ сь негѣ (zamiast отъ негѣ) ошѣ не полученію, pienię-дзу od niego jezsze nie ode-браlem; братъ за входъ по два рублѣ сь челоука, браć за wej-сціе po два ruble od czlowieka; братъ примѣръ сь когѣ-либо, браć przykład z kogo; сь самоу Трѣнци, od samych Zielonych Świątek; сь тѣхъ поръ, od tego czasu; сь молодѣхъ лѣтъ, od dziecinstwa; сь рѣдосці, od ra-доści; сь гѣра, od (z) kłopotu; сь глупосці, z głupstwa; сь ро-ловъ до ногъ, od głowy do nóg (do stóp); со дня на день, ode dnia do dnia; начѣть споръ ни сь тогѣ ни сь сего, zaszć sprór bez żadnej przyczyny; а пробуду у негѣ сь недѣлю, robawіе u niego z tydzień; онъ промѣлъ сегодня вереть сь двадцѣть, (on) przeszedł dziś około dwadzieścia wiorst; онъ рѣтому сь менѣ, on tak wielki (duży) jak ja; што-го будетъ сь тебѣ (zamiast для тебѣ), to wystarczy dla ciebie; (с. *Imtr.* =) смѣшаваніе пѣрѣзъ сь инѣрѣмъ, mieszac pierz z im-бирем; онъ їздилъ тудѣ со мноу, on tam zemną jechał.

Сшѣженіе, Сшѣжваніе, -я, *n.* skurczenie, kurczenie.

Сшѣжывать, Сшѣжить, *v. a.* kur-сzyć, akurczac, akurczuć; -ся, *a)* *v. r.* kurczyć się, skurczac się, akurczuć się; *β)* *v. p.* być skur-czanym, skurczonym.

Сшѣма, -я, *f.* 1. zdejmwowanie planu; 2. przyjęcie na się (liwe-ruunku); 3. (*w grze kart:*) zjэсіе, zbranie.

Сшѣмный, -яя, -оо, *adj.* 1. zjэты, zbrany (o mléku); сшѣ-ное молоко, śmietanka; 2. до збieranія służący; сшѣмные щип-ца, *v.* Сшѣмцы; — сшѣмный боу, (t), bój zaradniczy.

Сшѣмокъ, -мя, *v.* Сшѣмокъ.

Сшѣмцы, -оуъ, *m.* szczupce,

pożyczki do świec.

Сшѣщикъ, -а, *m.* 1. ten со plan zdejmuje; 2. najemca, naj-мущасу со u кого.

Сшѣшь, -я, *m.* 1. podjęcie się, wzлїеće na siebie dostawy; 2. ко-пла, odpis.

Сшѣграніе, -я, *n.* zagranіе, odegranіе. [pograc.]

I. Сшѣграть, *v. a. perf.* odegrać.

II. Сшѣграть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Сшѣгрывать, -ся.

Сшѣгрывать, Сшѣграть, *v. a.* grać, zgrać (argę, etc.); pograc (w karty, etc.); odgrywać, odegrać przegrac w karty.

Сшѣмвала, *adv.* od dziecinstwa.

Сшѣзнава, *adv.*, *v.* Знава.

Сшѣсподи, Сшѣсподи, *adv.* od dołu, z dołu.

Сшѣщикъ, *v.* Сшѣщикъ.

Сшѣшца, *adv.* ogólnie.

Сшѣратъ, *v.* Сшѣратъ.

Сшѣженіе, Сшѣжваніе, -я, *n.* zweźcenіе, zweźжаніе.

Сшѣжывать, Сшѣжить, *v. a.* zweźcac, zweźć, ścieśnić, ście-śnić; -ся, *a)* *v. r.* zweźcac się, zweźć się; *β)* *v. p.* być zweźca-nyum, zweźczonym.

Сшѣжить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Сшѣжывать, -ся. [zrobіć.]

Сшѣжить, *v. n. perf.* umieć со

Сшѣжаніе, -я, *n.* zjadanie.

Сшѣдѣть, Сшѣсть, *v. a.* 1. zja-даć, zjeść; 2. *v.* Погубить; -ся, *v. p.* być zjadanym, zjedzo-nyum.

Сшѣдѣніе, -я, *n.* zjedzenie.

Сшѣдний, *v.* Сшѣдбонный.

Сшѣдбонность, -я, *f.* jadalność.

Сшѣдбонный, -яя, -оо, *adj.* ja-dalny.

Сшѣдуга, -я, *a. c. por.*, *v.* Обидчикъ, Обидчица & Сугага.

Сшѣдуть, -я, *m. por.*, *v.* Су-тага. [gdzie.]

Сшѣдуть, *v. n. perf.* pojechać

Сшѣдѣть, -я, *m.* 1. *v.* Сшѣжма-ніе; 2. odjazd, odjechanie; 3. zjazd, zgromadzenie.

Сшѣжманіе, -я, *n.* 1. zjeżdżan-іе; 2. zjazd, zgromadzenie; 3. сшѣжманіе сь квартѣры, wypro-wadzenie się z mieszkania.

Сшѣжмать, Сшѣжать, *v. n.* 1.

zjeżdżac, zjechać; 2. сшѣжмать сь квартѣры, wyprowadzac się z mieszkania; -ся, *v. r.* zjeżdżac się, zjechać się, zgromadzac się, zgromadzić się; jadac apotykać się, spotkać się.

Сшѣжмій, -яя, -оо, *adj.* do zjeżdżania służący; сшѣжма-оу, *s. f.* або сшѣжмій домъ, сшѣжма изба, dom policyi ро-правоужд.

Сшѣжстой, (-ий), -яя, -бе, *adj.* jadalny, do jedzenia zdalny; сшѣжстнѣе припасы, zapasy ży-wności.

Сшѣсть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Сшѣдѣть, -ся. [Сшѣжмать, -ся.

Сшѣжать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Сшѣворотка, -я, *f.* serwatka.

Сшѣвороточный, -яя, -оо, *adj.*

serwatkowy; сшѣвороточная тра-ва, *Bot.* (galium), przytulia.

Сшѣчь, -я, *m.* (abotarus),

biaz, trawieniec, żołądek właściwy. Сшѣзнава, *adv.* z nowa, na nowo.

Сшѣй, *Ecccl. sl. part.* 1. będący, zostający; 2. (o Bogu) przedwie-czny.

Сшѣканіе, -я, *n.* sykanie.

Сшѣкать, Сшѣкнуть, *v. a.* 1. sy-каć, syknać; 2. *v.* Сшѣчать.

Сшѣшшко, -а, *m.* syn. [wіес. + Сшѣшобецъ, -вца, *m.* syno- + Сшѣшвица, -я, *f.* synowica.]

Сшѣшбонный, -яя, -оо, *adj.* sy-nowski.

Сшѣшество, -я, *n.* synowstwo.

Сшѣшобъ, -вца, *m. dim.* synek.

Сшѣшологати, Сшѣшологати, *Ecccl. sl.*, *v.* Усшновлѣть, Усшновлѣніе.

Сшибочекъ, -ча, *m.* супесекъ, *v.* палецъ.

† **Сшибочи**, *adv.* тѣй посу.

Сшибъ, -а, *m.* 1. (*pl.* сшибья́, -вѣй), *sup.*; 2. (*pl.* сшибыи́, -бѣвъ), *sup.* (оцзугну). [*сшибникъ*]

Сшибъ-бѣвъ-отца, *Vol.*, *v.* О-Сшибаніе, -я, *n.* зураніе.

Сшибать, -а, *v.* зурасъ; сшибать дѣньга, сшибать дѣньгами, зурасъ пенидѣзми, твонісць пенидѣдзе; -ся, *a)* *v.* *r.* зурасъ сія; *б)* *v.* *r.* быс зуранумъ.

Сшиба, -н, *f.* зураніе.

Сшибучій, -ая, -ое, *adj.* зурпки.

Сшибъ, -н, *f.* озурка, wyrzutъ, krosty.

Сшибычникъ, -а, *m.* dozorca, majace стараніе о ядле рсѡвъ мушлвскихъ.

Сшибецъ, -рца, *m.* 1. jedwab' surowy; 2. miodъ niewarzony.

Сшибникъ, -а, *m.* рачекъ надзiewаны тварогіемъ.

Сшибный, -ая, -ое, *adj.* сѣрны, сѣрогу; сѣрная недѣля, ostatni tydzień zapustny.

Сшибня, -я, *f.* сѣрница, miejsce gdzie сѣр робіа, susza.

Сшибо, *adv.* wilgotno.

Сшибоватость, -н, *f.* wilgotność.

Сшибоватый, -ая, -ое, *adj.* wilgotny; niceo surowy, zakalisty (o chlebie).

Сшибой, -ѣя, -бе, *adj.* wilgotny; surowy, niewarzony; смрѣя сталь, *v.* Укхѣдъ.

Сшибрѣк, -рѣк, *m.* Н. н. (*zaimo wymba*), Upięć Szwedzki (guba).

Сшибромолотный, -ая, -ое, *adj.* nieuszony w piecu przed młóceniem.

Сшибромолѡтъ, -н, *f.* mąka ze zrota nieuszonego w piecu.

Сшибромятникъ, -а, *m.* бѣалокѡтпикъ. [*adj.* бѣалокѡтпичноу]

Сшибромятническій, -ая, -ое, **Сшибромятничество**, -а, *n.* бѣалокѡтпичноу.

Сшибромятпий, -ая, -ое, *adj.* surowowu; смромятно ремеслѡ, бѣалокѡтпичноу. [*nictwo*]

Сшибромятя, -н, *f.* бѣалокѡт-Сшибропецъ, *v.* Сшибропецъ.

Сшиброписъ, -н, *f.* *v.* Альфрѣско.

Сшибропустіе, -я, *n.* *v.* Сшибропустная недѣля, *f.* tydzień zapustny.

Сшибропустъ, -а, *m.* ostatni dzień zapustny, karnawałowу.

Сшибрѡвъ, *v.* Сшибрѡвъ.

Сшибрѡсть, -н, *f.* wilgoć, wilgotność, mokrość.

Сшибрѡва, -н, *f.* bedika gorzka; *v.* Груздъ. [*Грудникъ*]

Сшибрѡвка, -н, *f.* *dim.* *v.* † Сшиброжденъ, -дѣа, *m.* surowo mіeясъ jadajacu.

Сшиброѡстая недѣля, *v.* Сшибропустная недѣля.

Сшибръ, -н, *f.* *v.* Сшибрѣкъ.

Сшибрѡвый, -ая, -ое, *adj.* *v.* edwabiu surowego.

Смиръ, -а, *m.* сѣг; *ii.* *v.* *sub.* Смирій, *v.* Смирѡй. [*Кататъ с.я.*]

Смиръ, *v.* Смирѡсть. [*wa.*]

Смирѣбъ, -ѣя, *n.* coll. skóra surowa.

Смирѣвие, -я, *n.* wilgotninie.

Смирѣтъ, *v.* *n.* wilgotnieć.

Смирѣвие, -я, *n.* znalezienie, wynalezienie.

Смирѣать, -ся, *v.* *perf.* *v.* *sub.* Смирѣивать, -ся. [*znalezienie*]

Смирѣиваніе, -я, *n.* szukanie.

Смирѣивать, Смирѣать, *v.* *a.* szukać, wyszukiwać, wyszukać, wyznajduwać, wynaleźć, znajdować, znaleźć; śledzić, badać, dochodzić; -ся, *a)* *v.* *r.* - мѡжду собѡмъ, godzić się pomiędzy sobą; *б)* *v.* *r.* бысъ znajdowanу, znalezionу, бысъ szukану, *etc.*

Смирѣкъ, -а, *m.* 1. pozew; 2. †), indagacya.

Смирѣа, -ѣя, *f.* woda miodem nasucona. [*syć sytu.*]

Смирѣвкій, -ая, -ое, *adj.* do-Смирѣвскій, -ая, -ое, Смирѣвчѡекъ, -нѣка, -нѣко, *adj.* sycluchny, sycluteński.

Смирѣтъ, *v.* *a.* wodę miodem nasucać, miodъ w wodzie rozpuszczac.

Смирѣтый, -ая, -ое, *adj.* sytny, posilny; *korzystny, zyskowny; сѣтпий дворъ, magazyn żywności; сѣтпий рѣнѡкъ, rynek gdzie żywność sprzedają.

Смирѡ, *adv.* do syta, dosyć.

Смирѡсть, -н, *f.* sytość, nasuconie.

Смирѡтъ, -ая, -ое, *adj.* syty, nasucony; sprasny, tusty; § смирѡе брѡхѡ изъ учѡбноу глѡхо або сѣтѡу учѣпѣ и на умъ не идѣтъ, głodny brzuch uszu nie ma; § сѣтпий голодпнаго не разумѣтъ & не понимѣтъ, *v.* *sub.* Głodny.

Смирѣтъ, *v.* *n.* tuczenieć.

Смирѣвие, -я, *n.* sycenie, osłodzenie miodem.

Смирѣгъ, -а, *m.* 1. ślaz, czwartъ żółdek; 2. książka gruba wierzgowa nadziewana.

Смирѣужбѣкъ, -жѣк, *m.* 1. podpuszczka, kwas od którego się mlęko zsiada; 2. książka mała.

Смирѣчъ, -а, *m.* Н. н. (*striz passerina*), sówka, (ptak).

Смирѣчикъ, -а, *m.* śledziciel, złodziejѡвъ, zbiegѡвъ, oprawca, łapacz.

Смирѣвляя, -н, *f.* piłownia, dom do piytlowania mąki.

Смирѣвкій, -ая, -ое, *adj.* zimny.

Смирѣвица, -н, *f.* Bot. (*samo-licz*), borowinica, żyleniec.

Смирѣвпий, -ая, -ое, *adj.* północny; сѣверпий вѣтеръ, wiatr północny; сѣверпие народы, północne narody.

Смирѣво-вѡстѡкъ, -а, *m.* strona północnowschodnia.

Смирѣво-вѡстѡчпий, -ая, -ое, *adj.* północnowschodni.

Смирѣво-зѡпадпий, -ая, -ое, *adj.* północnozachodni.

Смирѣво-зѡпадъ, -а, *m.* od północy na zachód, strona północno-zachodnia.

Смирѣвскій, *v.* Смирѣвпий.

Смирѣвъ, -а, *m.* północ.

Смирѣвцъ, -вца, *m.* siewacz, który sieje. [*siania*]

Смирѣвъ, -а, *m.* siew, siejba, czas Siedalenъ, -а, *m.* siedalen, siadalon, pieść kościelna w ciągu której siedzą. [*slo, stolec*]

Смирѣвлицѡ, -а, *n.* *Eccl.* *sl.* krze-Смирѣвлицпий, -ая, -ое, *adj.* *Anat.* kulszowy; смирѣвлицпная кость, kość kulszowa.

Смирѣло, *v.* Смирѣвлицѡ.

Смирѣвие, *Eccl.* *sl.*, *v.* Смирѣвпие.

Смирѣлка, -н, *f.* siodelko, poduszeczka u szorѡw kościelnych.

† **Смирѣвльпий**, -а, *m.* 1. siodlarz; 2. konicuch, masztalerz.

Смирѣвльпичій, -я, -нѡ, *adj.* siodlarski; смирѣвльпичѡ мастерство, rzemiosło siodlarskie, siodlarstwo; смирѣвльпичѡ дѣлѣ мѡстеръ, siodlarz.

Смирѣвльпий, -ая, -ое, *adj.* siodlowy. [*male siodlo*]

Смирѣльцѡ, -а, *n.* *dim.* siodelko, Смирѣвльпий, -ѣя, *f.* siwizna, szodziewko.

Смирѣвпий, -н, *f.* lam, lom (*w kruszaczach*). [*wątny*]

Смирѣвльпий, *Eccl.* *sl.*, *v.* Смирѣвльпичка, -нѡ, *f.* *dim.* włosy siwe, szedziwo.

Смирѣвльпий, -н, *f.* *dim.* mały lam, lom (*w kruszaczach*).

Смирѣвльпие, -я, *n.* siodlanie.

Смирѣлѣтъ, *v.* *a.* siodlacъ; -ся, *v.* *r.* бысъ siodlanуm.

Смирѣвльпичий, -ая, -ое, *adj.* (*o konicach*); siodlaty, nby siodlo na sobie majacy.

Смирѣвльпичѡ, -а, *n.* siodlisko.

Смирѣвльпичѡ, -а, *n.* *augm.* siodlisko.

Смирѣло, -ѣя, *n.* siodlo; вѣвчпное сѣдлѡ, siodlo łomokowe, kulbaki, juki; безъ сѣдлѡ, безъ сѣдлѣ, oklep, bez siodła, bez kulbaki; *ii.* § *v.* *sub.* Корѡна (§).

Смирѣловатый, -ая, -ое, *adj.* nieco wglęty, na kształt siodła.

Смирѣлообравпий, -ая, -ое, *adj.* majacy kształt siodła.

Смирѣлоборѡдпий, -ая, -ое, *adj.* siwobrody.

Смирѣловатость, -н, *f.* siwawość.

Смирѣловатый, -ая, -ое, *adj.* siwawy.

Смирѣловпий, *v.* Смирѣвпий.

Смирѣловльпий, Смирѣловльпий, -ая, -ое, *adj.* siwowlowy.

Смирѣоловпий, -ая, -ое, *adj.* siwoglowy; *ii.* *v.* Дроздъ (смирѣоловпий). [*siwogrzwy*]

Смирѣогрѣвпий, -ая, -ое, *adj.* Смирѣдѡвъ, -ѣя, -бе, *adj.* siwy, szedziwy; смирѣе волосы, siwe włosy. [*passażer*]

Смирѣдѡкъ, -ѣя, *m.* przechodzeń, Смирѣдость, -н, *f.* siwość, siwizna, szedziwość.

не, smaganie, сієсіє; сѣченіе конуса, коническое сѣченіе, *Geom.* сієсіє (= przecięcie) ostrokątego; (*сѣт.* odcięcie); сѣченіе матки, Кёсарское сѣченіе, *Chir.* (*sectio Casareae, hysterotomia, embryotomia*), сієсіє (піатаніе) Cesarskie, rznienie Cesara, rozpiatanie macicy; rozkawalowanie płodu; wy-porek; (operega); сѣченіе моче-ваго пупыря, (*Cystotomia, lithotomia, paracens(h)esis, punctio*), rozcięcie pęcherza, rznienie pęcherza, wycięcie kamienia, punk-cyа; анатомическое сѣченіе, rznienie anatomiczne, rozczłon-kowanie, seksya; сѣченіе жылы, puzozelenie krwi. [сієсіє]

† Сѣченъ, -я, м. стученъ (мис-Сѣбѣць, -ниа, м. *Ecccl. sl.* wo-jownik, wojak. [berdysz.

Сѣчно, -а, н. *Ecccl. sl.* siekierka, Сѣчка, -я, f. siekacz, sieka-czka, narzędzie do siekania, (f) tasak, tesak.

Сѣчь, v. а. 1. siec, siekać, rą-bać (np. mięso, kapustę); 2. siec, біс, smagać, сѣwić (batem, róż-gami); -ся, v. r. siekać się, rąbać się (np. palaszami); и. (o wiosach:) dzielić się, rozdzielać się, siec się; włośы сѣкыты, włośы sie sieka; (o materjach:) іамаć się.

Сѣялка, -и, Сѣяльница, -ы, f. siewnik, machina do siania zboża.

Сѣяльный, -ая, -ое, *adj.* сiew-ny, do siania służący.

Сѣяльня, -и, f. machina do siania.

Сѣянецъ, -ниа, м. cebula, sosenek z nasienia wyrosły.

Сѣяніе, -я, н. sianie, zasie-wanie. [sienia wyrosłe.]

Сѣянка, -и, f. dzwewko z на-Сѣята, -я, f. *Ecccl. sl.* sianie; siejba; czas (pora) siania.

Сѣятель, -а, м. siewacz, się-wca, który sieje.

Сѣятельница, -и, f. siewaczka.

Сѣятельный, -ая, -ое, *adj.* сiewny, do siania służący.

Сѣять, v. а. siać, zasiewać; przesiewać, pyłować; сѣять враздѣ, сѣять сѣмѣна раздѣра, *rzuć сѣмѣна niezgody; -ся, v. p. być sianym, zasiewanym.

Сюдъ, *adv.* tu, tutaj.

Сюдю и сюдю, *adv.* *Ecccl. sl.* z każdej strony, z obu stron.

Сюркутъ, v. Сергукъ.

Сюрма, v. Сурьма.

Сягать, Сягнуть, v. а. sięgać, sięgnąć, dosięgać, dosięgnąć; сто ружь далеко сягаетъ, ta broń daleko sięga, nieście, bierz.

† Сяженъ, v. Сажень. [цо.

Сяжобный, -жя, м. v. Щупаль-Сякнутъ, v. н. siąknąć, o-, wу-сіакаć.

Сякъ, *adv.* sak; такъ и сякъ, tak i sak; jako tako; douć dobrze. [клитъ, Синодъ.]

Сыгклять, Сынодъ, v. Сиг-

Т.

Табакѣрка, -и, f. tabakiera, tabakierka. [kiereczka.]

Табакѣрочка, -и, f. *dim.* taba-Табакѣрочный, -ая, -ое, *adj.* tabakierkowy.

Табакъ, -а, м. tabaka; *Bot.* (*nicotiana*), tytuń, tabaka.

Табала, -ы, f. *pop.* (*używają się tylko*) бить табалу, бакі збіаць, gwiazdy na niebie liczyć, pró-żnować.

Табаненье, -я, н. robienie wiosłami z боку przeciw biegowi statku.

Табанить, v. н. robić wiosłami z боку przeciw biegowi statku.

Табарганъ, v. Тумканчикъ.

Табачекъ, -чка, м. *dim.* табачка, tytuń. [tytuńsko.]

Табачишко, -а, м. tabaczyzko, Табачникъ, -а, м. 1. tabacznik, handlujący tabaką; 2. tabaczar, ten co lubi tabakę zażywać, ten co lubi tytuń palić.

Табачница, -и, f. tabacznica.

Табачный, -ая, -ое, *adj.* табачny, tabakowy; tytuńowy.

Табачня, -и, f. izba gdzie tytuń palą.

Табачникъ, Табачница, Та-бачня, v. Табачи...

Табель, -я, f. tabela, lista, spis, rozset; табель о рангах, lista rang, stopni.

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-Табельный, -ая, -ое, *adj.* table-

Совершать (Святѣи Тайны),
Причащать (Святѣи Тай-
ны).

Тайна-трава́, *v. Кутра́.*

Тайникъ, -а, *m. l. тайник*, ро-
таемник, мѣстце тайемне, скрѣ-
т; 2. гатunek сіеци на ловienie
птаства, lotowa сіец.

Тайничатье, -я, *n. zachowy-
wanie tajemnicy, sekretu; tajemie.
Тайничать, v. n. таіц, zachow-
ywać tajemnicę, sekret.*

Тайно, *adv. тайне, tajemnie,
skrycie.*

Тайнобра́че, -я, *n. Bot. (cryptogamia),* klasa roślin skrytociowuch.

Тайнобра́чный, -ая, -ое, *adj. Bot. (cryptogamius),* skrytociowu; тайнобра́чныя растѣнія, рослины skrytociowe.

Тайновѣдѣцъ, -дца, *m. Eccl. sl. (o Bogu.)* wiedzący skrytości serc ludzkich.

Тайнописаніе, -я, *n. Тайнописаніе, -я, f. pisanie cyframi, cyfrowanie; cfr. stenografia.*

Тайность, -и, *f. tajność, tajemność, tajemnica.*

Тайстовеникъ, -а, *m. Eccl. sl. ten,* kómu odkryte tajemnice.

Тайствовено & Тайствовенно, *adv. тайемне, skrycie.*

Тайствовенность, -и, *f. tajemność, skrytość, mustuczyn.*

Тайствовенный, -ая, -ое, *adj. tajemu, skrytu, mustuczny.*

Тайство, -а, *n. l. tajemnica, sekret; 2. Eccl., v. Тайна (2); тайство покаянія, spowiedzi; отпращаѣ тайство покаянія, spowiedzi; тайство святого причащѣнія, najświętszy sakrament, komunja, wieszczera Pańska; тайство святого крещѣнія, sakrament chrztu; и. v. Совершадъ (тайство...), Приступадъ (къ тайству...).*

Тайствоначалыникъ, -а, *m. -а, m. Eccl. sl. Chrystus.*

Тайный, -ая, -ое, *adj. tajny, tajemny, rotajemny, sekretny, skrytu, mustuczny; Тайный Со-
вѣтникъ, Kadca tajny; тайная
вѣщера, v. Вѣщера; тайная,
-ой, s. f. сад тайемны, tajny;
Eccl. sl. tajemnica.*

Тайть, *v. a. таіц, ukrywać, -ся, v. t. таіц сія, kryć się, ukrywać się.* [protakiwacz.

Тайало, Тайальчикъ, -а, *m. Тайальщина, -и, f. potakiwaczka.*

Тайанье, -я, *n. potakiwanie.*

Тайать, *v. n. potakiwać, na
wzruszko „tak“ odpowiedz.*

Тайелажить, *v. a. opratzyć
okręť we wszystkie porządki, roz-
winąć żagle.*

Тайелажийстеръ, -а, *m. Mar. powrozo mistrz, opratujący okręť
we wszystkie porządki.*

Тайелажный, -ая, -ое, *adj. należący do porządków okręto-*

wych; такелажная, -ой, s. f. skład, w którym się znajdują rowozru i wszystkie porządki okrętowe.

Тайелажъ, -а, *m. Mar. zbiór wszystkich porządków okręto-
Тайже, adv. także, też. [wych.
Таки, conj. jednak; wszelako;
Тайи, v. Такой. [преще.*

Тайнуть, *v. n. samel. potaknąć,
na wszystko „tak“ odpowiedz.*

Тако, *adv. Eccl. sl. tako, tak.*

Тайовскій, -ая, -ое, *adj. jaki taki, ujdzie.*

Тайовъ, -а, -о, *adj. takowy, taki; §. каковъ поць, такой и приходъ, jaki pleban, taka para фа (fara); [cfr. chuda fara, sam pleban dzwoni].*

Тайовый, *v. Такой. [sl. także.
+ Такожде, Такоже, adv. Eccl.*

Тайой, -аа, -оо, *adj. taki; такой-же, także; taki sam.*

Така, -и, *f. l. taksa, taxa, ocenienie; 2. jamnik, jamniczek (rodzaj robw).*

Тайкасторъ, -а, *m. takstor, taxator, taxarz, (o)ceniciel.*

Тайсаціонный, -ая, -ое, *adj. takacyjny.*

Тайсацля, -и, *f. takacya.*

Тайсованіе, -я, *n. takowanie, taxowanie, szacowanie, ocenianie.*

Тайсовать, *v. a. takować, taxować, szacować, oceniac, cenić.*

Тайсованіе, Тайсовать, *v. Тайсов... [zycie].*

Тайта, -и, *f. Mus. takt (w mu-
Тайтика, -и, f. taktyka.*

Тайтикъ, -а, *m. taktyk.*

Тайтировать, *v. n. Mus. takty dawac.* [taktyczny.

Тайтический, -ая, -ое, *adj. Тактный, -ая, -ое, adj. Mus. taktowy.*

Тайтъ, -а, *m. Mus. takt (w muzyce); въ тактъ, по такту, w takt, wedle taktu.*

Тайъ, *adv. tak; niech tak będzie; §. tenęрь такъ, а поць какъ? teraz tak, a potem jak?*

Тайаъ, -я, *m. H. n. (lepsu talai), talaj, gatunek zajaca.*

Тайантлыный, -ая, -ое, *adj. utalentowany.*

Тайантъ, -а, *m. talent, dar, przyniot przyrodzony, zdatność, zdolność.*

Тайанъ, -а, *m. pop. szczęście; §. глупому болвану ни въ чѣмъ не бѣдет тайану, kto z przyrodzenia głupi, i w Paryżu sobie rozum nie kupi; pošlesz-li do Paryża osielka głupiego, jeśli tu był oslem, tam nie będzie koń z niego; osiel Dardański.*

Тайаръ, -а, *m. talar.*

Тайа, -ей, *f. pl. lina z dwoma blokami do podnoszenia ciężaru i do naciągania żagliw.*

Тайманъ, -а, *m. talizman, amulet.* [wzrostu.

Тайа, -и, *f. kibić, talia, stan*

Таймудистъ, -а, *m. talma-
dysta.* [mudyczny.

Таймудный, -ая, -ое, *adj. таймудъ, -а, m. talmuđ.*

Тайъ, -а, *m. Bot. (salix caprea), rokita.* [Gozpuszczony, stajaly.

Тайый, -ая, -ое, *adj. rozmazły, Тайъ, -и, f. l. odmięć, odwilż; gzczy rozmazie; 2. * poręka, gękojnia; 3. (f), v. Забójчикъ.*

Тайька, -и, *f. talka, motek przędy.* [rokitowy.

Тайьниковый, -ая, -ое, *adj. Тайьникъ, -а, m. Bot. (salix arenaria), rokita (wierzba), rokitnik; тайьникъ крушиновидный, v. Терновникъ (лесобный).*

+ Тайьчикъ, *v. Заложникъ. Тайя, v. Талия.*

Тайарикъ, Тайарисъ, -а, *m. Bot. (tamarix), tamaryzku; owoc tamaryzduowy. [tamarydowu.*

Тайариндовый, -ая, -ое, *adj. Тайариндъ, -а, m. Bot. (tamarindus), tamarynda; daktyl Indyjski.* [cto, myto.

+ Тайга, -й, *f. l. stępel; 2. + Тайжити, v. a. stęplować.*

+ Тайжикъ, -а, *m. celnik, robócsa cła.*

Тайожаный, -ая, -ое, *adj. ciowy, z cła; celny; таможенное, -аро, s. n. cło, myto.*

+ Тайожникъ, -а, *m. celnik, robócsa cła.*

Тайожный, *v. Таможенный.*

Тайожя, -и, *f. cłownia, mytnia, mytnica, celnica, komora celna.* [tejszy, tameczny.

Тайошний, -ая, -ое, *adj. тамъ, adv. tam; тамъ же, тамъ.*

Тайгенсъ, -а, *m. Geom. styczna linia.*

Тайецъ, -нца, *m. taniec.*

Тайеистерскій, -ая, -ое, *adj. tancmistrzowski. [mistrz.*

Тайеиистеръ, -а, *m. tanc-
Тайеиовальный, -ая, -ое, adj. тапсову, tancezny. [nie.*

Тайованіе, -я, *n. тапсавоа. Тайовать, v. a. тапсавач.*

Тайовничъ, -а, *m. Тайовница, -и, f. tancerz, tancz-
цник (s. m.), tancerka, tancecznica, (s. f.).*

Тайорка, -и, *f. tancerka.*

Тайоръ, -а, *m. tancerz. [pir.*

Тайиръ, -а, *m. H. n. (tapirus), та-
Тайа, -й, f. v. Зора (Milit.).*

Тайа, -и, *f. tara, (pićno, bezcki, skrzynie, etc. rakunku niezaleźne od wagi samego towaru).*

Тайарбаритъ, *v. n. pop. brzdzić, badzuryć, pleść trz p, gadać w sprośb niezrozumiały.*

Тайарбарскій, -ая, -ое, *adj. nieczytelny, niewyгазны, zawily, звięзлу, powiazany; тарбарскій почеркъ, тарбарская грамота, v. Тарбарщина.*

Тайарбарщина, -и, *f. guzmo-
lenie, bazgranina. [karaczanek.*

Тайарбанекъ, -шка, *m. дѣт.*

Тайаранъ, -а, *m. H. n. (blatta*

orientalis, karaczan, (owad), ka-
kerlak.

Таранушка, -и, *f. Bot. (ribes
diasanthe)*, porzeczek Syberyjska.

Таранний, -ая, -оо, *adj.* та-
ранову. [том.]

Таранъ, -а, *m.* taran, шумо-
Таранъ, -и, *f.*, *v.* Густера.

Таратючка, -и, *f. dim.* tara-
дзюска.

Таратюка, -и, *f.* taradajka,
teradajka, prosta nikczemna ko-
laska.

Таратюра, -и, *s.* gadula, papla.
Тараторень, -я, *n.* raplanie.

Тараторить, *v. n.* raplać, pleść,
trześć, biazgonić.

Тараторка, -и, *f.* papla, ga-
дула, klekot. [nie oszu.]

Тарачень, -я, *n.* wytrześcica-
Тарачить, *v. a.* wytrześcicać

Тарелка, -и, *f.* talerz. [oszu.]

Тарелочка, -и, *f. dim.* talerzyk.
Тарелочникъ, -а, *m.* kosz do
talerzy. [talerzowy.]

Тарелочный, -ая, -оо, *adj.*
Тарель, -я, *f. 1. Arch.* dno
u armaty; 2. (†), talerz. [ryfowy.]

Тарифный, -ая, -оо, *adj.* та-
рифъ, -а, *m.* taryfa.

Тарлатановый, -ая, -оо, *adj.*
organtynову.

Тарлатанъ, -а, *m.* organtyna.
Тарпанъ, -а, *m.* koń dziki.

Тартаръ, -а, *m.* tartar, piekło.
† Тарханная грамота, *f.* list
szynkowy pierodlegiemu szadowi.

† Тарханство, -а, *n.* uwolnie-
nie od podatków.

† Тарханщикъ, -а, *m.* uwol-
ниону od podatków.

Таска, -и, *f.* wywóczenie,
wyciąganie; задать кому-либо
таску, wutargać kogo za włosy.

Тасканіе, -я, *n.* wóczenie,
ciągnięcie.

Таскать, *v. a.* wlec, ciągnąć,
wibóczyć, wywóczyć, wyciągać;
таскать за волосы, wibóczyć, tar-
гаć за włosy; -ся, *v. p.* być
wleczonу, ciągniону.

Таскотня, -и, *f.* wibóczga,
wibóczenie się. [kartowanie.]

Тасованіе, -я, *n.* tasowanie.
Тасовать, *v. a.* tasować, kar-
tować, mieszać karty.

Тасовка, -и, *f.* tasowanie,
kartowanie. [снѣтый.]

Татаринъ, *v.* Водякъ (воло-
Татаринья, -а, *m. Bot. (sard-
dium)*, oset; татаринекъ колійій,
(*onopordium asanthium*), oset ро-
дворозову; porposch.

Татарский орёлъ, *v.* Кара-
губъ. [нянка.]

Татарское шило, *v.* Миль-
† Татауръ, -а, *m.* 1. гземіея
уwiązану u serca dzwonn; 2. pas
zakonnicy.

† Татобаній, Татекрэдствен-
ный, -ая, -оо, *adj.* kradzionу.

† Татиний, Татскій, -ая, -оо,
adj. złodziejski.

Татственный, *v.* Татобаній.

Татство, -а, *n. Ecc.* zło-
дziejstwo.

Тать, -я, *m. Ecc.* złodziej.
Татьба, -и, *f. Ecc.* kradzież.

Татьбина, -и, *f. Ecc.* kradzie-
czy skradzione.

Татфельдекеръ, -а, *m.* tafel-
deker, podstoli u króla.

Татфа, -и, *f.* Тафтица, Таф-
тичка, -и, *f. dim.* тафта, kitajka.

Татфуй, -я, *m.* taftaj, taftuj,
pokrowiec na łuk do strzał.

Татфанный, -ая, -оо, *adj.* taf-
тову. [hometanów.]

† Татфя, -и, *f.* муска (u Ма-
Татхиграфія, -и, *f.* tachigrafia,
stenografія. [stenograf.]

Татхиграфъ, -а, *m.* tachigraf.
Татхина, *v.* Муха (ведиканъ).

Татхуй, -я, *m.* taftaj, taftuj,
pokrowiec na łuk do strzał.

Тачаніе, -я, *n.* в. Тачка (1).
Тачать, *v. a.* stębnować, szycь
szew.

Тачка, -и, *f.* 1. stębnowanie,
stębnówka; szew w pereki; 2.
тачки do wożenia ziemi, piasku.

Тачка, -и, *f.* kieszeń. [etc.]
Таченіе, -я, *n.* wleczenie,
ciągnięcie.

Тачить, *v. a.* wlec, ciągnąć;
-ся, *v. p.* być ciągniону, wle-
† Тача, *v.* Тара. [czonym.]

Тажиле, -я, *n.* tajemie, odwilż.
Тажуя, -а, *m.*, *v.* Свнякъ
(мхусунаа). [topić, roztopić.]

Тажь, *v. u.* тajeć, topnieć; *v. a.*
Тваробъ, Тваробжиться etc.,
v. Твор....

Тваръ, -и, *f.* stworzenie, twór.
Тваренкій, -ая, -оо, Твер-
деекъ, -нька, -нько, *adj.* do-
зусь мочну, тwardу.

Твердехонекъ, -нька, -нько,
adj. twardziutki, mociuchny.

† Твердыло, -а, *n.* fortesa.
Твердить, *v. a.* uczyć się na
памієць; *powtarzać często тоъ
samo. [zwizko gloski: Т.

Твердо, -а, *n.* dawniejsze na-
Твердо, *adv.* trwalo, mocno;
*stale, ciągle.

Твердокоптіиый, -ая, -оо,
adj. majacy nierozdzielne kopуta.

Твердосць, -и, *f.* twardość;
moc, mienność, tegość; *stałość,
nierozpiszność.

Твердочашникъ, -а, *m.*, Твер-
дочашница, -и, *f. Bot. (andro-
sace)*, andruszek.

Твердый, -ая, -оо, *adj.* twardy,
stały, мочну; твёрдый ка-
мень, тwardy kamień.

Твердыня, -и, *f.* twierdza,
warownia, fortesa.

Твердь, -и, *f. Ecc.* utwier-
dzenie; firmament; twierdza.

Твердиль, -и, *f. Ecc.* ut-
twierdza, fortesa.

Твердиль, *v. n.* twardzić.

Твердый, *por.*, *v.* Трэзый.

Твержа, *Ecc.* ut-*v.* Твер-
дыня.

Тверже, *compar. adv.* twardziej.

Тверженіе, -я, *n.* uczenie się
na памієць; powtarzanie.

Твой, Твоа, Твоо, *pron.* twój,
twoja, twoje.

Твореніе, -я, *n.* tworzenie, czy-
nienie, działanie. [stworzyciel.]

Творецъ, -рца, *m.* stwórца,
Творило, -а, *n.* dół na warно.

Творитель, -я, *m.* tworzyciel,
twórcа. [Gramm. przypadek-zostы.

Творительный падежь, *m.*
Творить, *v. a. Ecc.* stwa-
рzać, stworzyć, sprawić, czynić,
robić, budować; * wykonywać,
poinieć; -ся, *v. p.* być stwa-
рзану, stworzonу, etc.

Творобъ, -а, *m.* twarobъ.

Творобистый, -ая, -оо, *adj.*
twarobowату.

Творобиться, *v. r.* gruzozо-
Творочесій, -ая, -оо, *adj.*
stworczy, stworzycielski.

Тетральный, -ая, -оо, *adj.*
teatralny; тетральное представ-
лєніе, widowisko teatralne.

Тетръ, -я, *m.* teatr, widomia,
Тѣака, -и, *s. c. por.* imiennik
(*s. m.*), imiennica (*s. f.*).

Тетомниство, -а, *n.* imie-
нину Monarzy.

Тетомнистый, Тетомниный,
-ая, -оо, *adj. Ecc.* jednego
imienia z kim będący.

† Тѣа, -я, *m.*, *v.* Тѣака.

† Тѣка, -и, *f.* pugilares, pulares,
portfel. [Ecc. ciocielski.]

Тѣктонскій, -ая, -оо, *adj.*
Тѣктонь, -а, *m. Ecc.* cielsia.

Тѣкучесть, -и, *f.* płynność.

Тѣкуцій, -ая, -оо, *adj.* тѣ-
касу, ріпну, ріпнуау, бѣжау.

Тѣлѣа, *v.* Тѣлѣа.

Тѣлеграфическій, -ая, -оо,
adj. telegraficzny.

Тѣлеграфъ, -а, *m.* telegraf.
Тѣлѣновъ, -нька, *m.* cielę.

Тѣлѣночекъ, -чка, *m. dim.*
cielętko. [ste, nadęte, bachor.]

Тѣленежь, -ня, *m.* dziecielę-
Тѣлесоническій, -ая, -оо,
adj. teleskopny.

Тѣлескопъ, -а, *m.* teleskop.
Тѣлѣць, -льця, *m.* 1. *Ecc.* cielsia,
cielak; 2. *Astron.* byk, (znak
niebieski). [cielіє сіє.]

Тѣлѣться, *v. r.* (o *krowach*)
Тѣлѣца, -и, *f.* jałowica.

Тѣлка, -и, *f. dim.*, *v.* Тѣлѣца.

Тѣлочка, Тѣлушка, -и, *f.*
dim., *v.* Тѣлѣца.

Тѣлчій, *v.* Тѣлчій.

Тѣлѣга, -и, *f.* telega, wóz chlор-
ski. [manka.]

Тѣлѣжка, -и, *f. dim.* wóz, fur-
Тѣлѣжникъ, -а, *m.* rzemieślnik
od тѣл, ten *o* wozy robi.

Тѣлѣжний, -ая, -оо, *adj.* теле-
гову, wozову; тѣлѣжна подпѣ-
ра, подпѣрка, ładnia. [łatko.]

Тѣля, -яги, *v. n.* cielę, cielsia.

Тѣлѣтина, -и, *f.* cielęcина.

Тѣлѣтко, -а, *n. pron. dim.* cielsia-
łatko. [лѣсу.]

Тѣлчій, -ья, -во, *adj.* cielsia-

Тѣма, -и, *f.* tema, przedmiot, materia.

Темлякъ, -а, *m.*, Темлячѣкъ, -чкъ, *m. dim.* temblak, temlak, kutas u zradu.

Темлячный, -ая, -ое, *adj.* temblakowy. [писецъ ciemny]

Тѣмневскій, -ая, -ое, *adj.* Тѣмнѣтъ, -и, *f.* ciemność.

Темнѣхонекій, -ая, -ое, Темнѣхонекъ, -нѣка, -нѣло, *adj.* ciemniuchny, ciemniuteki.

† Темникъ, -а, *m.*, в. Подвидишь. [ciemnica]

Темница, -и, *f.* więzienie, Темничникъ, -а, *f.* Eecl. xi. więzień.

Темничный, -ая, -ое, *adj.* więzienny, od więziena.

Темно, Тѣмно, *adv.* ciemno, niejasno, niewidno; * niejasno, niezrozumiale, niewyrażnie.

Тѣмно-багровый, -ая, -ое, *adj.* ciemnoczerwony; -бурый, -ая, -ое, *adj.* (o koniach) ciemnoczarny; -вѣтый, -ая, -ое, *adj.* ciemnowy; -волосый, -ая, -ое, *adj.* ciemnowłosy, brunet;

-глядой, -ая, -ое, *adj.* (o koniach) ciemnogniady, ciemnokasztanowaty; -желтый, -ая, -ое, *adj.* ciemnotłoty; -зеленый, -ая, -ое, *adj.* ciemnozielony;

-красный, -ая, -ое, *adj.* ciemnoczerwony; -русый, -ая, -ое, *adj.* ciemnowłosy; -сѣный, -ая, -ое, *adj.* ciemnobłękitny.

Тѣмнота, -и, *f.* ciemność.

Тѣмнозрѣный, -ая, -ое, *adj.* ciemnozręcy, ciemnowzroczny.

Тѣмнота, -и, *f.* ciemno, ciemność, ciemnota; * niejasność, niezrozumiałość.

Тѣмноцѣпный, -ая, -ое, *adj.* ciemnobawny.

Тѣмный, -ая, -ое, *adj.* ciemny, niewidny, niejasny; ciemnego koloru; * ciemny, niejasny, niezrozumiały; и. в. водѣ, Душѣ (тѣнныя).

Тѣннѣтъ, в. *n.* ciemnieć; ciemnić się; темнѣется, ciemni się, wydaje się ciemno.

Тѣннѣтъ, -и, *f.* ciemność.

Тѣмперамѣнтъ, -а, *m.* temperament. [tura]

Тѣмпература, -и, *f.* temperatura, *indes.* Muz. tempo.

Тѣня, -и, *n.* ciemię.

Тѣмный, -ая, -ое, *adj.* ciemniący; темная вошь, Anat. kóś ciemięsiowa.

Тѣнячко, -а, *n. dim.* ciemiączko; носить корб на тѣнячѣ, * носить кого на руку.

Тѣнѣль, -и, *f.* Fortif. szanc.

Тѣнѣльщикъ, -а, *m.* Fortif. robotnik fortyfikacyjny z kłatem wchodziącym. [myśliwieckimi]

Тѣнѣтъ, в. *a.* łowić ciemięmi.

Тѣнѣтний, -ая, -ое, *adj.* ciemięsiowy.

Тѣнетѣ, -а, *n.*, тѣнѣта, -ѣ, *pl.* sieci myśliwskie.

Тѣнетѣ, -а, *n. dim.*, в. Тѣнетѣ. [sieci]

Тѣнетѣчикъ, -а, *m.* zastawiający

Тѣнетѣжъ, -я, *m.* masa koloru czerwonego, złotego lub czarnego z różnym zapachem.

Тѣнетѣръ, -а, *m.* tenorysta.

Тѣнодолить, -а, *m.* Astron. teodolit. [dzenie, podanie]

Тѣорѣма, -и, *f.* Mathem. twierdzenie, *m.* teoretyk.

Тѣоретическій, -ая, -ое, *adj.* teoretyczny.

Тѣорія, -и, *f.* teoria.

Тѣперашний, -ая, -ое, *adj.* terazniejszy, niniejszy.

Тѣпѣрь, *adv.* teraz.

Тѣпленьскій, -ая, -ое, Тѣпленьскъ, -нѣка, -нѣло, *adj.* doucy ciepły.

Тѣплѣхонекъ, Тѣплѣшенекъ, -нѣка, -нѣло, *adj.* ciepłuchny, ciepłuteki.

Тѣплить, в. *a.* zaświecić, zapalić świecę woskową lub lampę przed obrazem; -ся, в. *r.* palić się. [trephauz]

Тѣплица, -и, *f.* rośliniarnia, Тѣплищѣ, -я, *f. pl.* cieplice, wody, kąpiele ciepłe.

Тѣпличка, -и, *f. dim.* mała rośliniarnia, mały trephauz.

Тѣпличный, -ая, -ое, *adj.* do rośliniarni należący.

Тѣпло, -а, *n.* gorącość, ciepło.

Тѣпло, *adv.* ciepło, niezimno.

Тѣпловѣтость, -и, *f.* ciepłowość. [cierpawy, letni, wolny]

Тѣпловѣтый, -ая, -ое, *adj.* ↑ Тепловѣтъ, -ѣтъ, *s. f. & Дымовѣтъ, в. sub.* Дымовѣтъ.

Тѣпловѣтннй, -ая, -ое, *adj.* ciepłotermny.

Тѣпловѣтъ, -а, *m.* ciepłomiar, ciepłomierz, termometr; и. в. Термомѣтърь. [ciepplik]

Тѣпловѣтърь, -а, *m.* ciepłomierz, termometr; и. в. Термомѣтърь.

Тѣпловѣтъ, -и, *f.* ciepło, ciepłowość; и. в. Тепловѣтърь.

Тѣпловѣтннй, -ая, -ое, *adj.* (o powietrzu) łagodny, przyjemny, ciepły i zdrowy.

Тѣплѣга, -и, *f. pop.* Теплѣжка, -и, *f. dim. pop.* izba, w której przegrzewają i gotują jedzenie; kuchnia.

Тѣплнй, -ая, -ое, *adj.* ciepły; * gorliwy, gorący; тѣпная водѣ, ciepła woda; тѣпная вода, в. Теплнцѣ; тѣпная молитва, gorąca modlitwa.

Тѣплннѣ, -и, *f. pop.* pań, zbytek gorący.

Тѣплннѣ, в. *n.* ciepłość, ciepły się stawać. [tyka]

Тѣплннѣтка, -и, *f.* terapeutyka, -и, *f.* terapeutyki, -ая, -ое, *adj.* terapeutyczny.

Тѣпаня, в. Тѣпанѣтка.

Тѣпанѣтъ, в. Фисташннѣтъ (терпентинный).

Тѣпанѣтъ, в. *a.* targać, gwałć, skubać; -ся, в. *p.* być targanym, gwanym.

Тѣреблѣнѣ, -я, *n.* targanie, gwanie.

Тѣребратульнѣ, -а, *m.*, в. Сверхлѣшка. [[терпентинный]]

Тѣрепннѣтъ, в. Фисташннѣтъ

Тѣребрѣнѣ, -я, *n.* Tyrogr. drukowanie, tłoczenie.

Тѣребрѣтъ, в. *a.* drukować, tłoczyć. [tłocznik]

Тѣребрѣщнѣ, -а, *m.* drukarz.

Тѣрѣщѣ, -ица, *m. dim.*, в. Тѣрѣщѣ. [Тѣрѣщѣ]

Тѣрѣщѣкъ, -нѣкъ, *m. dim.*, в. Тѣрѣщѣ, -а, *m.* izba pod dachem; zabudowanie na dachu.

Тѣрѣщѣ, в. *a.* trzeć, rozcierać; skrobać; nacierać, smarować; wyscierać, wtrzeć, ocierać, otierać; терѣщѣ нѣзѣло, smarować maścią; -ся, *a*) в. *r.* trzeć się, nacierać się; wyscierać się; *б*) в. *p.* być tartym, rozcieranym; терѣщѣся ѳкодо корѳ-дѣбо, * kęcić się kolo kogo.

Тѣрѣщнѣ, -я, *n.* szarpanie, targanie, gwanie, rozdzieranie, * dręczenie, męczenie.

Тѣрѣщнѣтъ, -я, *m.* dręzciciel.

Тѣрѣщнѣтъннѣ, -и, *f.* dręzcycielka.

Тѣрѣщѣ, в. *a.* szarpać, targać, gwałć, rozdierać; * dręczyć, męczyć; ѳбѣтъ ерѳ терѣщѣтъ, умнѣние го дрѣщѣ; -ся, *a*) в. *r.* męczyć się, dręczyć się; *б*) в. *p.* być szarpanym, targanym, gwanym, rozdieranym; * być dręczonym, męczonym.

Тѣрѣщѣ, -а, *m.* Med. teryak.

Тѣрѣщнѣтъннѣ, -ая, -ое, *adj.* teryakowy.

Тѣрка, -и, *f.* tarka; zacierka.

Тѣрннѣнологическій, -ая, -ое, *adj.* terminologiczny.

Тѣрннѣнологія, -и, *f.* terminologia, nauka o wyrazach technicznych. [znu]

Тѣрннѣнѣ, -а, *m.* wyraz (techniczny)

Тѣрннѣтъ, в. Муравѣй (бѣлый).

Тѣрмомѣтроскій, -ая, -ое, *adj.* termometryczny, ciepłomierzowy. [ciepłomierz]

Тѣрмомѣтърь, -а, *m.* termometr, Термоскопъ, -а, *m.* termoskop.

Тѣрннѣтъннѣ, -ая, -ое, *adj.* ciernisty, pełen ciernia.

Тѣрннѣ, -я, *n.* Eecl. xi. ciernie, cierni, tarń.

Тѣрннѣнѣ, -а, *n.* cierniewisko, miejsce cierniem zarosłe.

Тѣрннѣвка, -и, *f.* wódka tarunkowa.

Тѣрннѣннѣ, -а, *m.* ciernie, kłzak cierniowy; терннѣннѣ дѣннѣ, в. Остролистннѣ,

Тѣрннѣтъннѣ, -ая, -ое, *adj.* cierniowy.

Тѣръ, -а, *m.* Bot. (prunus spinosa), śliwa tartą; бѣлый теръ, в. Барбарѣсъ; ишнѣтъннѣ теръ, в. Итальянѣ.

Тѣрѣчка, -и, *f. dim.* tarka.

Тѣрпентннѣтъннѣ, -ая, -ое, *adj.* terpenowy; терпентинное дѣ-

рево, в. Фисташникъ (терпентинный).

Терпентинъ, -а, *m.* terpentyna.
Терпимость, -и, *f.* znośność, znośliwość, tolerancja; терпимость разныхъ вѣровъ, в. Варо-терпимость.

Терпимый, -ая, -ое, *adj.* znośny, znośliwy, tolerowany.

Терпкий, -ая, -ое, *adj.* cierpki, kwaskowaty.

Терпкость, -и, *f.* cierpkość, kwaskowatość. [твѣд.]

Терпнуть, *v.* *n.* drętwieć, mar-терпуть, -á, *m.* gaszpra, pilnik.

Терпужѣкъ, -жѣкъ, *m.* *dim.* mała gaszpra, pilniczek.

Терпужный, -ая, -ое, *adj.* gaszprawy. [воѣд.]

Терпѣливость, -и, *f.* cierpliwość.

Терпѣливый, -ая, -ое, *adj.* cierpliwy. [cierpliwosć.]

Терпѣние, Терпѣнье, -я, *n.* Терпѣть, *v.* *a.* 1. cierpieć; терпѣть нужду, cierpieć biedę, żyć w niedostatku; терпѣть голодъ, głód; терпѣть боль, cierpieć ból; терпѣть голодъ и боль, cierpieć głód i chłód, być w największej biedzie; терпѣть до конца, wytrzymać do końca; я не терплю этого, ja tego nie cierpię; 2. *Eccl.* śl. терпѣть кому, பொலாடக கணு; 3. znośić cierpliwie, wytrzymywać, wytrzymać; 4. czekać.

Терраса, -и, *f.* Terrás, -а, *m.* taras.

Терцѣтъ, -а, *m.* *Mus.* tercet.

Терція, -и, *f.* *Mus.* Trypogr.

Mathem. tercja.

Терщикъ, -а, *m.* rozcieracz.

[cenie.]

Теряние, -я, *n.* gubienie, tra-Терять, *v.* *a.* gubić, tracić, zgubić, stracić; niekorzystać; терять деньги, tracić, trwonić pieniądze; терять перья, gubić, ponieść pierze; -ся, *a)* *v.* r. ginąć, zginąć, zaginać, zawieruszyć się; *б)* *v.* *p.* być gubionym, trasonym, zgubionym, wtrasonym.

Тесакъ, -á, *m.* tasak, palasz krótki piechotny.

Теса́не, -я, *n.* ciosanie.

Теса́ръ, -я, *m.* kamieniarz, ociosующий камень.

Теса́тъ, *v.* *a.* ciosać, ciesać; -ся, *v.* *p.* być ciosаным.

Тесачѣкъ, -чѣкъ, *m.* *dim.* mały tasak; в. Теса́къ. [zakowy.]

Теса́чный, -ая, -ое, *adj.* теса́чельный, Теса́чество, в. Плотникъ, Плотничество.

Теса́нка, -и, *f.* *dim.* tasiemka.

Теса́ночка, -и, *f.* *dim.* tasiemeczka. [tasiemkowy.]

Теса́ночный, -ая, -ое, *adj.* Теса́ночатый, -ая, -ое, *adj.* do tasiemki podobny, tasiemkowy. [zanie; 2. por. в. Тѣска.]

Тѣска, -и, *f.* 1. ciosanie, ocio-

Тѣсла, -á, Тѣслина, -и, *f.* Тѣсло, -á, *n.* cieszlica, oksza, topor cieszelski.

Тѣслоубъ, в. Колпикъ (бѣ-льи).

†Тѣсликъ, -á, *m.* в. Тѣсла.

Тѣслица, -и, *f.* tarcica, deska cienka a wązka. [ka.]

Тѣсличка, -и, *f.* *dim.* deszczuk.

Тѣсовый, -ая, -ое, *adj.* 1. na deski cienkie zdany; 2. z desek cienkich zrobiony.

Тѣсть, -а, *m.* Тѣстюшко, -а, *m.* *dim.* teść, świekier, ojciec żony.

Тѣтъ, -а, *m.* deski, tarcice wyheblowane.

Тѣсьма, -á, *f.* tasiemka.

Тѣсьманный, -ая, -ое, *adj.* tasiemkowy.

Тѣтеревинный, -ая, -ое, Тѣтеревый, -ья, -ье, *adj.* ciętrzew.

Тѣтеревъ, -а, *m.* *H. n.* (*tetrao тетрис*), ciętrzew; глухой теревъ, в. Глухарь. [wi.]

Тѣтерій, -ья, -ье, *adj.* ciętrze-Тѣтерька, Тѣтеря, -и, *f.* ciętrzezw, zamka ciętrzewia.

Тѣтня, -á, *f.* cięciwa, struna na łuku wyprężona; ślupiec scho-

Тѣтка, -и, *f.* ciotka, ciocia, ciotunia; §. Варвара миѣ тѣтка, а правда сестра, prawda u mnie przedewszystkiem.

Тѣтинька, -и, *f.* ciotka, ciocia, cioteczka, ciotulka.

Тѣтрадишка, -и, *f.* brzydki kajet, sproszyt.

Тѣтрадица, -и, *f.* *augm.* wielki, gruby kajet, sproszyt.

Тѣтрадка, Тѣтрадочка, -и, *f.* *dim.* kajecik, sproszycik.

Тѣтрадь, -и, *f.* kajet, sproszyt; въ тѣтрадахъ, в sproszytach, bez oprawy.

Тѣтушка, -и, *f.* ciotka, ciocia, ciotunia, ciotulka.

Тѣть-де-поиъ, -а, *m.* Мий. szaniec przedmostowy; в. Укрѣплѣние (mostовое).

Тѣхника, -и, *f.* technika.

Тѣхнический, -ая, -ое, *adj.* techniczny; техническое слово, техническое выражение, техни-ческий терминъ, (*terminus technicus*), wyraz techniczny.

Тѣхнологический, -ая, -ое, *adj.* technologiczny.

Тѣхнологія, -и, *f.* technologia.

Тѣхнолѣгъ, -а, *m.* technolog.

Тѣча, -и, *f.* 1. cieczenie; ciek; dziura w statku, którą się woda wleca; 2. ciekание, którą się woda wleca; czas przechodzenia niektórychъ звѣздъ гromadnie z jednej okolicy do drugiej.

Тѣченіе, -я, *n.* bieg, pęd, płynienie (wody); ciąg, przeciąg; bieg (wprawy jakiej); течіе живанъ, bieg życia; течіе слезамъ, течіе крови, в. Сяменоте-чѣніе, Кровотечіе; течіе місячныхъ кровей, в. *sub.* Мѣсячный; течіе гноя изъ гаязъ, cieczenie z oczu, płynienie oczu. [niec, kurjer.]

Тѣчѣтъ, -чѣтъ, *m.* *Eccl.* śl. го-

Тѣчка, в. Тѣча.

Тѣчь, -и, *f.* в. Тѣчка.

Тѣчь, *v.* *n.* ciec; płynąć; bie-żyć, biec, pędzić, iść; biegnąć, ciec; płynąć; у негѣ кровь течѣтъ изъ носа, krew' mu z nosa cie-cze; дѣла текутъ своимъ поряд-комъ, sprawy idą swoimъ porząd-kiem; текущий годъ, rok bieżący.

Тѣша, Тѣшка, -и, *f.* część ry-бу od oskrzełѣw do plusku.

Тѣща, -и, *f.* teścia, świekra, matka żony.

Тѣщѣ, *Eccl.* śl., в. Тѣчь (*v. n.*).

Тѣшрить, *v.* *a.* zgrzeźnić kraść.

Тѣшувъ, *Eccl.* śl., в. Плуъ.

Тѣгель, -гя, *m.* tygiel, naczynie do topienia.

Тѣгельный, -ая, -ое, *adj.* ty-glowy. [tygr, tygrza.]

Тѣгрѣнокъ, -нка, *m.* miody

Тѣгрикъ, -а, *m.* *dim.* mały tygr, mały tygrza. [tygrza.]

Тѣгрица, -и, *f.* samica tygra, Тѣгровый, -ая, -ое, *adj.* ty-grzowy, tygrzy.

Тѣгръ, -а, *m.* *H. n.* (*felis tigris*), tygr, tygrza. [wymieniany.]

Тѣзна, -и, *f.* в. Вазарь

Тѣзнало, -а, *n.* ciurk, dzioba-nie (dzięcioła).

Тѣкать, *v.* *n.* ciurkać, dziobać (o dzięciołach).

Тѣиковый, -ая, -ое, *adj.* cwe-lichowy, drelichowy.

Тѣкъ, -а, *m.* 1. cwelech, drelich; 2. в. Тѣзіаніе.

Тѣмилінный, -ая, -ое, *adj.* ty-miankowy, szabrowy.

Тѣмиа́нь, -а, *m.* *Bot.* (*thymus vulgaris*), tymianek, szabur; в. macierzankasza ogrodna; тѣмиа́нь остролистый, базиликовидный, в. Базилікъ (дѣлѣ); тѣмиа́нь ползучій, в. Чайбуръ.

Тѣммеріанъ, -а, *m.* cieszla.

Тѣмоновъ, Тѣмонъ, в. Тѣмни-ный, Тѣмъ.

Тѣмообѣва Травá и Тѣмо-обѣвка, -и, *f.* Тимообѣй, -я, *m.* в. Рѣзанѣкъ.

Тѣмпаница, -и, *f.* bijaca w beben, w kociej, w tamburze.

Тѣмпанный, -ая, -ое, *adj.* be-wnowy, kociowy, tamburkowy.

Тѣмпанъ, -а, *m.* kociel, beben, tambur; *Anat.* в. Барабанъ (слуховой).

Тѣмьанный, Тѣмьянь, в. Тѣ-мѣнъ.... [bagny, ii.]

†Тѣмѣніе, -я, *n.* *Eccl.* śl. mił, †Тѣмьанный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl.* śl. mullisty, bagnisty.

Тѣма, -и, *f.* *m.* mił, kał; тѣма воиуаца, в. Лучѣдъ.

Тѣмевѣтъ, *v.* *n.* muleć.

Тѣмистый, -ая, -ое, *adj.* mu-listy, biotnisty, bagnisty.

Тѣмѣтура, -и, *f.* nastój, tynk-tura, wmucozyny.

Тѣмный, -ая, -ое, *adj.* szla-mowu, kalny, ilowy.

Тѣноватость, -и, *f.* mullistość, ilowatość, szlamowatość.

Тяноваты́й, -ая, -ое, *adj.* mulisty,łowaty, szlamowaty.
 Тянить, -а, *m.* tytuł, księga obędbów, obczyz.
 Тянуть, *v. a. perf. por. wczu- rpać* (kogo).
 Типографический, -ая, -ое, *adj.* tyrograficzny, drukarski.
 Типографія, -и, *f.* tyrografia, drukarnia, tłocznia.
 Типографический, -ая, -ое, *adj.* drukarski, tłoczniozy.
 Типографщик, -а, *m.* tyrograf, drukarz, tłocznik.
 Типографический, -ья, -ье, *adj.* drukarski, tłoczniozy.
 Типографъ, *v.* Типографичеъ.
 Типишь, -а, *m.* रुपеѣ u kur; типишь тебѣ на языкъ, *vulg.* bodajbyѣ oniemial. [реѣ dostawaѣ.
 Типунять, *v. n.* रुपеѣд, रुपишь, -а, *m.* रुपис.
 Тиранить, *v. a.* tyranic, tyranizować; -ся, *v. p.* być tyranizowanym.
 Тира́на, -и, *f.* tyranka.
 Тира́нский, -ая, -ое, *adj.* tyrański. [tyranija.
 Тира́нство, -а, *n.* tyranstwo, Тира́нствованіе, -я, *n.* tyranizowanie, tyranizacja. [zowac.
 Тира́нствовать, *v. a.* tyranizować, być u tyran.
 Тисканіе, -я, *n.* ciśnienie; wciśkanie, wciścanie.
 Тискать, *v. a.* ciśnać; wciśkać, wciścać; tłoczyć, wyciskać, wycijać.
 Тиски, -объ, *m. pl.* szrubstak; винogradnye тиски, права winogron; *fig.* быть въ тискахъ = попасться въ тиски, *быѣ między miotem i kowadłem, wrasѣ między miot i kowadło, wrasѣ w łarkę, być w kłopotach; *v. sub.* Попадаться. [wydrukować.
 Тиснуть, *v. a. semelf.* ciśnąć;
 Тисковъ, *adv.* тисковъ набѣ- то, nabito, szczelnie.
 Тисненіе, -я, *n.* ciśnienie; drukowanie; educa, wydanie księgi; bielic monety.
 Тиснить, *v. a.* ciśnąć, wyciskać, wytłaskać. [wydrukować.
 Тиснуть, *v. a. semelf.* ciśnąć;
 Тисовый, -ая, -ое, *adj.* сиво- вы; тисовое дѣрево, *v.* Тисъ.
 Тисочный, -овъ, *m. pl. dim.* szrubstak.
 Тисъ, -а, *m. Bot. (taxus)*, drze- wo cis. [tytanowy.
 Титановый, -ая, -ое, *adj.* титанъ, -а, *m.* Miner. tytan, metal żółto szaropomawy.
 Титчевъ, -и, *f. dim.* суекъ.
 Титчевый, -ая, -ое, *adj.* су- ckowy.
 Титла, -и, *f.* tytel, znak sta- wiańskiѣj ortografii; znak skró- cenia.
 Титло, -а, *n.* 1. *Eccl. sl.* napis; 2. tytuł godności; 3. *v.* Титла.
 Титулованіе, -я, *n.* tytuło- wanie.

Титуловать, *v. a.* tytułować.
 Титуль, -а, *m.* tytuł.
 Титульный, -ая, -ое, *adj.* tytułowy.
 Титулярный, -ая, -ое, *adj.* tytułarny; титулярный совеща- никъ, radca tytułarny, honorowy.
 Титъва, -и, *f.* суекъ.
 Тифусъ, -а, *m.* Med. (typhus), dur, durzycsa, tyfus.
 Тихій, -ая, -ое, *adj.* cichy, spokojny, łagodny; тихій рѣдъ, гѣдъ, cichy.
 Тихнуть, *v. n.* ucichać, upro- тыхо, *adv.* cicho, spokojnie, łagodnie, skromnie.
 Тихомѣловъ, Тихомѣлою, *adv.* ucichaczem, z cicha.
 Тихохраніе, -я, *n.* charakter łagodny, spokojny.
 Тихохраный, -ая, -ое, *adj.* cichego, spokojnego charakteru.
 Тихоновъ, -ая, -ое, *adj.* cichutki, cichuteński.
 Тихонько, *adv.* cichutko, cichuteńko; powoli, zwolna.
 Тихость, -и, *f.* cichosć, spoko- jność.
 Тихобѣдъ, -а, *m.* Н. п. (bradypus), leniwiec, (zwierzę).
 Тихохонько, *adv.* cichuteńko.
 Тихое, *adv. compar.* ciszej; §. тіше ѣдешъ, дѣше бѣдешъ, *v. sub.* Ъхать.
 Тихи́на, -и, *f.* cichosć, spoko- jność; §. *v. sub.* Гладь. [wuiński.
 † Тихувскій, -ая, -ое, *adj.* ci- † Тихувъ, -а, *m.* ciwun, urze- dник powiatowy, sędzia powiatowy; глѣвъ сѣльскій, ciwun wiejski.
 Ткальный, -ая, -ое, *adj.* tkal- ny, do tkania służący.
 Ткальня, -и, *f.* tkalnica, miej- sce do tkania.
 Тканина, -и, *f.* tkanina, tkan- ka. [tna].
 Тканіе, -я, *n.* tkanie (*np.* płó- тьянъ, -и, *f.* tkanina, tkanka).
 Тканье, -я, *m.* Com. pika, (ga- tunek tkaniny bawełnianej).
 Тканьбашы, -ая, -ое, *adj.* pi- kowy, z tkaniny bawełnianej.
 Ткатель, -я, *m.* Ткательни- ца, -и, *f.* tkacz, tkaczka.
 Ткать, *v. n.* tkać; -ся, *v. p.* być tkanym. [cki].
 Ткацкій, -ая, -ое, *adj.* тка- чецкій, -ая, -ое, *adj.* тка- cki, tkaczy.
 Ткачество, -а, *n.* tkactwo.
 Ткачыха, -и, *f.* tkaczka.
 Ткачь, -а, *m.* tkacz.
 Ткѣна, -и, *f.* Ткѣнь, -а, *m.* Bot. (lycium), koziróg; wicio- krzew; kozłowe ciernie; licznik.
 Ткѣнуть, *v. a. semelf.* tknąć.
 Ткательный, -ая, -ое, *adj.* akazitelny, zepsucie sprawujący.
 Ткать, *v. a.* *Eccl. sl.* niezycъ, руд; * gorszycъ.

Тлѣніе, -я, *n.* skażenie, uszko- dzenie, zepsucie, zбѣwienie.
 Тлѣнность, -и, *f.* skażitelność, zбѣwialosć, nieosć.
 Тлѣнный, -ая, -ое, *adj.* ska- zitelny, uszkodzony, zбѣwialy, zepsuty, nietrawny.
 Тлѣнь, -а, *m.* zgnilizna, zбу- twialosć. [bѣwied, тлѣс.
 Тлѣть, *v. n.* gnić, psuć się.
 Тля, -и, *f.* 1. zgnilizna, rdza, zbutwialosć; 2. *H. n.* (aphis), mszy- ца, mошца, (owad).
 Тма, -и, *f.* ciemnota, ciemność; † *Eccl. sl.* § * = 10,000; it. mnó- stwo, tłum. [nowy].
 Тманный, -ая, -ое, *adj.* kmi- тьянь, -а, *m.* Bot. (сарum carvi), kminek.
 Тмишь, *v. a.* ćmić, zaciemniać; -ся, *v. r.* ćmić się, stawać się ciemnym.
 † Тминачальникъ, -а, *m.* *Eccl. sl.* nacelnik nad 10,000 chłopca.
 Тмиобразный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* rozmaity, niezłезony.
 Тмиочисленный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* niezłезony.
 Тмиуцый, -ая, -ое, *adj.* nie- przeliezony.
 То, *conj.* tak; to; tedy, wtedy, wtenczas; Ѣхать то сюда, то туда, бѣгать там i sam; то-то адо то-то и есть або въ томъ-то и дѣло, dla tego też to! dla tego też właśnie! [kieszę; torba].
 Тобблець, -ья, *m.* *Eccl. sl.* † Товариенко, Товаришко, -а, *n.* zły, niedobry towar.
 Товарищескій, -ая, -ое, *adj.* koleżeński, kolegialny, towarzy- ski.
 Товарищество, -а, *n.* towarzy- stwo, spółka. [kollega].
 Товаришь, -а, *m.* towarzysze, Товариный, -ая, -ое, *adj.* to- warowy.
 Товарь, -а, *m.* towar.
 † Товаръ, *v.* Тѣборъ.
 Тогдѣ, 1. *adv.* tedy, wtedy, wtenczas; тогдѣ же, w tym sa- мым czasie; 2. *conj.* to.
 Тогдѣшній, -ая, -ое, *adj.* ówczesny, ówczasowy.
 Тогугуъ, Тогугуънъ, -а, *m.* Bot. (lonicera caucasica), wielo- krzew Kaukaski.
 Тождеимѣнный, -ая, -ое, *adj.* jednakowego imienia, nazwiska.
 Тождесловіе, -я, *n.* powta- rzenie тѣже samѣj myśli innemi słowy.
 Тождесловный, -ая, -ое, *adj.* toż samo wyrażający innemi slo- wy, tautologiczny.
 Тождесловъ, *v.* Синовийъ.
 Тождественный, -ая, -ое, *adj.* jednoznaczny. [jednoznaczność.
 Тождество, Тожество, -а, *n.* Той, *Eccl. sl.*, *v.* Тотъ, О'ний.
 Тойжде, Тойже, Тѣ же, Тѣ же, *pron.* *Eccl. sl.* ten sam, ta sama, to samo; тѣже, toż samo, tѣ.

Токáрничатъ, в. п. тосzyć, wykładać tokarską robotę.

Токáрный, -ая, -ое, adj. tokarski, do tokarstwa należący; токарная, -ой, а. ф., в. Токарня.

Токáря, -и, ф. tokarnia, izba Tokarstwo, -а, п. tokarstwo. Токарь, -я, м. tokarz.

Тока́рь, -я, Токаичъ, -а, м. tłuczek do rozbijania, tłuczek miodzlerzowy.

Тóкмо, adv. tylko.

Токóваніе, -я, п. (o cietrzewiach): tokowanie.

Токóватъ, в. п. (o cietrzewiach): tokować; перкаć się; parzyć się.

Токóграфія, -и, ф. tokografia.

Токóлогія, -и, ф. tokologia.

Токсикóграфическій, -ая, -ое, adj. toksykograficzny.

Токсикóграфія, -и, ф. toksykografia.

Токсикóлогическій, -ая, -ое, adj. toksykologiczny.

Токсикóлогія, -и, ф. toksykologia.

Токъ, -а, м. 1. strumień, potok; tok, bieg, cieczenie, płynienie; токъ слёвъ, * potok łez; проливать токъ слёвъ, в. З в а в л я т ь с я (слезами); 2. klerisko w stodołe; 3. (o cietrzewiach): czas parzenia się.

Толкѣій, -ая, -ое, adj. Ecd. s. taki, tak wielki.

Толіко, adv. Ecd. s. tyle, tak wiele. [tyle razy]

Толікокрáтно, adv. Ecd. s. s.

Толікожды, adv. Ecd. s. tyle

Толітъ, в. Утолѣтъ. [разу]

Толкáніе, -я, п. szturkanie, szturhanie.

Толкáть, в. а. szturkać, szturkać, (szturknać); traćcać, (traćcić); kólatać, pukać (w drzwi); -ся, в. р. szturkać się; * тлuc się, wбіóчыć się.

Толкáчъ, -я, м. 1. tłuk, tłuczek, stępor; 2. (u sztukarów): ten co opala i tłucze alabastr.

Толкáчъ, в. а. semel. szturknać, traćcać; szturkać, zakólatać, zapukać; -ся, в. р. - обо что, szturknać się, potraćć się o со.

Толкóваніе, -я, п. tłumaczenie, tłumaczenie, objaśnienie, wykład, expłikacja, demonstracja; толкóваніе на что-либо, komentarz; - на перьяхъ шесть глазъ книги Вмѣіа, в. Шестидѣльъ; обióдіа съ толкóваніями и примѣчаніями, biblia z przypiskami, z komentarzami.

Толкóватѣль, -я, м. tłumacz, tłumacz, wykładowca; толкóватѣль св. Писанія, wykładowca pisma św.; homilista.

Толкóватѣльный, -ая, -ое, adj. tłumaczący, tłumaczący, objaśniający, wykładowczy.

Толкóватъ, в. а. tłumaczycь, tłumaczycь, objaśnić, wykładować; толкóватъ дрѣвнихъ писателей,

objasnić dawnych pisarzy; толкóватъ что въ худюю сторону, tłumaczycь со на злѣ сторону; онъ всё своё толкóветъ, онъ zawsze jednę piosenkę śpiewa; zawsze jedno prawí; (ср. члор своёе, czart swoje); -ся, в. р. być tłumaczonym, objaśnianym, wykładowanym.

Толкóвѣтостъ, -и, ф. roztropność, bystrość, przenikliwość.

Толкóвѣтѣй, -ая, -ое, adj. roztropny, bystry, przenikliwy, dowcipny, rozumny.

Толкóвникъ, -а, м. Ecd. s. tłumacz, tłumacz, wykładowca.

Толкóвный, -ая, -ое, adj. 1. wykładowy, wykładowy, tłumaczony, tłumaczony; 2. pop. fig., в. Толкóвѣтѣй.

Толкотнѣй, -я, ф. tłok, tłum.

Толкóчникъ, -а, м. 1. Н. н. (empija), wujek, (owad); 2. в. Вокáсъ - рѣба. [deciarski]

Толкóчий рынокъ, м. targ tan-толкóша, -и, ф. (na uczciach Kamczatskich): potrawa z rozmaitych korzeni i jagód z kawiaem.

Толкóшка, -и, ф. tłuczek miodzlerzowy.

Толкъ, -а, м. 1. nauka; 2. sękta; 3. sens, rozszadek; безъ толкъ, bez sensu, bez ładu; толкомъ, rozumnie, do rzeczy; 4. zdanie, rozszadek; и. в. Сбѣяться (съ толку); добѣться толку, dowiedzieć się dokładnie; б. objaśnienie, wykład; §. онъ столько толку въ томъ знáеть, сколько свинѣй въ апельсинахъ, зна сја на речзачъ, by świnia na pierzgu, или jak koza na pierzgu, или jak wielk na gwiazdach.

Толмáченъе, -я, п. tłumaczenie, tłumaczenie.

Толмáченство, -а, п. tłumaczenie, tłumaczenie.

Толмáчить, в. а. tłumaczycь, tłumaczycь, wykładować.

Толмáчъ, -я, м. 1. tłumacz, tłumacz; 2. Н. п., в. Пѣгалница.

Толба, -и, ф. potulczenie, podęptanie zboża.

Толкóно, -я, п. owies utłuczony i wysuszony.

Толкóвнѣнка, -и, ф. 1. ryba solona zęrsuta; 2. Bot. толкóвнѣнка медвѣжья, стѣблóчаца, (arbutus uva ursi), niedźwiedzie gnono; маэница; толкóвнѣнка засѣбрóнная, землѣнѣная, (arbutus unedo), jezówka włoska, przeskótnica.

Толкóвнѣный, -ая, -ое, adj. 1. z owa tłuczoneго i wysuszoneго; 2. толкóвнѣная рѣба, в. Толкóвнѣнка (1). [(1)].

Толкóвнѣный, в. Толкóвнѣный Толкóвнѣный, -я, п., в. Толба.

Толчѣтъ, в. а. тлuc, deptać, tratować zboże.

Толчóчъ, в. а. тлuc, roztlukać; -ся, а) в. р. тлuc się, walęсаć się,

wбіóчыć się; б) в. р. być tłuczonym, roztlukanym. [ręzsa]

Толлѣ, -я, ф. tłum, grzeźada.

Толлѣтсѣя, в. р. tłumić się, zbierać się, gromadzić się.

Толстѣнѣкъ, -нѣка, -нѣко, adj. nieco gruby.

Толстѣхонѣкъ, -нѣка, -нѣко, adj. bardzo gruby, grubuchony.

Толсто-бручѣй, -ая, -ое, adj. brzuchaty, grubobrzuchy, tłustobrzuchy, otyły; -вѣтѣй, -ая, -ое, adj. grubowaty, nieco gruby;

-губѣй, -ая, -ое, adj. grubowargi; -злювъ, -а, м., в. Толсто-стóнóска; -кóжѣй, -ая, -ое, adj. mający gruba skórę; толсто-кóжіа жвѣтница, Н. н. (pachydermata), zwierzęta grubokóżne (jak np. porożec, słóń); -лѣстнѣкъ, -а, м. Bot. (crassula), tłustosz;

-нóгіей, -ая, -ое, adj. grubonógi, tłustonógi; -нóска, -и, ф. Н. н. (coccoltraxales), grubodziób, ptak ziarnojad; -пѣмый, -ая, -ое, adj. grubobrzuchy, tłustobrzuchy, brzuchaty, otyły; -стѣнѣный, -ая, -ое, adj. mający grube ściany. [2. Geom. bryłowość]

Толстóта, -я, ф. 1. grubość; Толстóшѣка, Толстóшѣа, -и, а. с. osoba z grubą szyją.

Толстóщѣй, -ая, -ое, adj. pucholowy. [otyła kobieta.

Толстóша, -и, ф. gruba, tłusta, Толстóша, в. Толстóша.

Толстѣй, -ая, -ое, adj. (prop. & *) gruby; nie cienki; otyły; толстѣя стѣна, gruby mur; толстѣе сукаб, grube sukno; толстѣй гóлосъ, głos gruby, (bawowy).

Толстѣтъ, в. п. grubieć.

Толстѣць, -я, м. otylec, otyły, człowiek gruby, brzuchaty, tłustoch.

Толча, -и, ф. tłucza, drobne kawałki chleba suszone i tłuczone. [tłuczenia tłuczacy.

Толчѣнѣй, -ая, -ое, adj. do Толчѣнѣ, -я, п. tłuczenie.

Толчѣнѣй, -ая, -ое, part. p. tłuczony.

Толчѣй, -я, ф. tłucznia, stępornia, młyn stęporowy.

Толчѣць, -чѣй, м. szturchnienie, szturchanie.

Толча, -и, ф. bryłowość, mięszóść, bryła (ziemi).

Толчѣ, adv. compar. grubiej.

Толчѣнѣ, -я, ф. grubość.

Толь, adv. tylko, tylko со, со тóлько, adv. tylko. [тылко.

Толбуй, -я, м. znak przywájacy, gdzie kotwicę rzucono или zapuszczono.

Толбѣць, -а, м. dim. tomiek.

Томѣтель, -я, м. męczyć, dręczyć.

Томѣтельный, -ая, -ое, adj. męzarski, męczyący, dręczący, trudzący, trapiący, mordujący.

Томить, в. а. męczyć, dręczyć, trudzić, mordować; -ся, а) в. р.

мэсучы сія, мордоваць сія, трапіць
дэ; *β*) в. р. быць мэсчуным, дрэ-
жонным, мордованым.

Томішце, -а, н. *augm.* том
велькі (дзіела якога).

Томішэне, -а, н. мэсчэніе,
дрэсчэніе, трудзэніе.

Томішэнка, -і, *f.* гатунке сталі.

Томішчэ, -і, *f.* стабосць, зва-
талосць, мідасць.

Томішчый, -ая, -оэ, *adj.* слабы,
ваглы, міды. [томбакowy.]

Томішчэковыі, -ая, -оэ, *adj.*

Томішчэк, -а, м. томбак.

Томь, -а, м. том (дзіела ја-
кіго).

Томьтэ, в. н. слабіць, мідсць,
з сіл срадаць. [оо сьенкі.]

Томьнэскій, -ая, -оэ, *adj.* ніе-

Томьхонэк, Томьшэнець, з-
нічка, -нько, *adj.* сьенічухны,
сьенічкі, сьенічэнькі. [кофсць.]

Томьшэ, -і, *f.* сьенізна, сьен-

Томьшэ, -і, *f.* сьенкофсць.

Томьшэ, в. а. сьеніцэць.

Томьшэскій, -ая, -оэ, *adj.*

дадаюць аднагоці, сьрэгьтэсцьсі;
бэдаць глównа падатава тону;
дадаюць выпрэжэніе фібром сьіа.

Томьшэ, -ая, -оэ, *adj.* сьенкі;

тэмкое сьукно, сьенкіе сьукно;

тэмьшэ сьлэх, дэлікатны сьлэх;

тэмьшэ сьонь, лэькі сьен; тэмьшэ
гэдаць, гэце сьенкі; тэмьшэ чэло-
вэць, сьловіць сьубтэлы.

Томьшэ, *adv.* сьенко; *субтэльніе.

Томьшэчый, -ая, -оэ, *adj.*

нісэ сьенкі. [*субтэльнісць.]

Томьшэсць, -і, *f.* сьенкофсць;

Томьшэшэ, в. Томьшэшэ.

Томьшэсэрэстныі, -ая, -оэ, *adj.*

маюць сьіа вельге.

Томьшэшэ, -і, в. с. оэоба ма-
юць сьіа сьенка сьэьге.

Томьшэ, -і, *f.* бэчка аб'ёмна-
юць 63 пудов вагы; в. кіода.

Томьшэ, в. н. тонэць; *β*) тоньшэ

тоньшэ сьуліа, *etc.*, в. *sub:* Топь-

шэ. [сэсчупісць.]

Томьшэсць, -і, *f.* сьенкофсць.

Томьшэчый, -ая, -оэ, *adj.* сьен-

кі, сэсчупіць, вьсумукіць.

Томьшэчэ, в. н. сьенэсць, сьен-

сэсць, сьенэсць. [матэруа, тьканка.]

Томьшэца, -і, *f.* *Eccl. sl.* сьенка

Томьшэ, -а, м. тон (в мьузэе); тон,

(рэвне паднісэніе глос); тон,

(спрэбось вьражэніа сьіа); тон,

спрэбось жыа, прэводжэніа сьіа (в

malgarewiec); колорыт.

Томьшэ, -і, *f.* *dim.*, в. Тоньшэ.

Томьшэ, *adv.* *compar.* сьенігь,
субтэлігь. [оэсць.]

Томьшэчэ, в. н. сьенісць, сьен-

Тоньшэ, -і, *f.* тонь, тоніа, (рэдв

і мьісэце гдзье сьіа зарэсэаь).

Томьшэшэ, -я, м. *Eccl. sl.*, в.

Тоньшэ. [топэроуь.]

Тоньшэзовый, -ая, -оэ, *adj.*

Тоньшэць, -а, м. *Miner.* топэць.

Тоньшэ, -я, н. тупаніе.

Тоньшэ, в. н. тупаць.

Тоньшэчэ, в. а. 1. топіць, затарпэць

(нр. стэтак); 2. паліць, подпаліць

(в пьісэ); 3. топіць розтэпэць; -сэя, а) в. р. топіць сьіа, зрусэць
сьіа в водэ дла утоньіа; *β*) в. р.
быць палоньым, паліць сьіа в пьісэ;
быць топіоньым, розтэпэць.

Тоньшэ, -і, *f.* 1. палэніе (в
пьісэ); 2. топьіеніе, розтэпэніе.

Тоньшэшэ, -ая, -оэ, *adj.* грэзькі,
грэзьскі, грэзьскі, бэгнисты,
ігнэсць. [грэзькофсць, грэзькофсць.]

Тоньшэсць, -і, *f.* бэгнистэсць.

Тоньшэшэ, -я, н. 1. палэніе (в
пьісэ); 2. топьіеніе, розтэпэніе.

Тоньшэ, -я, н. дрэво на
ораі. [кль, прэмокіць.]

Тоньшэчый, -ая, -оэ, *adj.* намоч-

Тоньшэшэ, -і, *f.* рэцькі сьіагэ
ораланы, огрэваньы.

Тоньшэць, -а, м., тоньшэць,
-бэць, *pl.* дрэво прэмэкіе в
спэліваніу.

Тоньшэць, 1. в. н., в. Тоньшэць;

2. в. н. *setel.* тупаць.

Тоньшэць, -а, м., в. Лучына.

Топэграфічэскій, -ая, -оэ,

adj. топографічэсьны.

Топэграфія, -і, *f.* топографія,
зэджэманьіе планов, гьсэові-
тэво мьісэнісць.

Топэграфь, -а, м. топограф,
гьсэовічэ мьісэніць.

Топэроуьшэ, -ая, -оэ, *adj.* топэ-
роуьшэ. [пола.]

Топэроуьшэ, -а, м. *dim.* маля то-

пэроуьшэ, -а, м. *augm.* вьіа-
кэ тополя.

Топэроуьшэ, -я, м. *Bot.* (*populus*),
тополя, (дрэво); тэбэля дьшэ-
сцьшэ, (*populus balsamifera*), вэ-
кэка. [гаь тополэуь.]

Топэроуьшэць, -а, м. тополіна,

†Топэроуьшэць, -а, м. тополіць;

-а, м. *dim.* сьіекіерка; пьсэчэадко-

пэновальскіе. [зэрабны.]

Топэроуьшэць, -а, н. топор ньіе-

Топэроуьшэць, -а, н. 1. топорь-
ско; *ii.* *β.* в. *sub:* Топэроуьшэць; 2.

augm. вьіаькі топор. [(2. Н. н.).]

Топэроуьшэць, -і, *f.*, в. Тупьшэць.

Топэроуьшэць, -а, м. 1. рэко-

вьісэ топорэуьшэць, сьіекіерь; 2. *Bot.*

(*securidaria*), сьіекіерьсэа.

Топэроуьшэць, -ая, -оэ, *adj.* топорэуьшэць,
сьіекіерэуьшэць; тоньшэшэ рэ-

бэбэ, рэбэбэ груба, ньіагладка.

Топэроуьшэць, -а, м. *dim.* 1.

топорэсэць; 2. пьсэчэадкэ, на-

рэгэдзье до крвь пьсэчэаньа, сьпур-

ер; 3. в. Тупьшэць (2. Н. н.).

Топэроуьшэць, -а, м. сьіекіерка, то-

пор; *β.* брэбэць за топорэуьшэць і

топорэуьшэць, зэ зьіэм разэм і добрэ

одручэць; вьсэько бэз браку зьіэ

добрэ одручэць.

Топэроуьшэць, -і, *f.* моэне тупаньіе.

Топэроуьшэць, -а, м. тупаньіе, тэпа-

нэ, тэпэць.

Топэроуьшэць, -я, н. дептэніе.

Топэроуьшэць, в. а. дептэць; мьіаць,
гьнісць, дрэць, пьсэць; тоньшэць

пэць, зэдептуваць подлэгэць; тоньшэць

гьлінь, дептэць гьлінь; *fig.* тоньшэць

у корэ-льбо порэбэ і вэрдэньюм,
крэць сьіа, тьтэ сьіа по

прэдрэкожэць; -сэя, в. р. быць

дептаньым, гьнісчоньым, *etc.*

Топэроуьшэць, -а, -оэ, *adj.* топэ-

роуьшэць, грэзькі. [гэніе.]

Топэроуьшэць, -а, н. розчэсэрэць,
розчэсэрэць (нр. ськрьдла, рэць);

-сэя, в. р. сьісэць лэць (о сьукні);

в. оэовісць. [нэа.]

Топэроуьшэць, в. Тэбэля (мьісэ-
нэ), *f.* топэроуьшэць, топліе,
бэгно, тьрэсэвьсэко.

Торбэ, -і, *f.* кэбэіаькэ, торбэ
обрэсэна. [в помпье.]

Торбэшэць, -а, н. тьіок, стэпэць

Торбэшэць, -оэць, сподня сьук-
нэ (в *Kamczaitze*); панталоньы, сподня сьук-
нэ у Козэкоў і Камчэадэлов.

Торбэць, Торбэць, в. а. *Eccl.*

sl. тэраць, тэраць, вэць.

Торбэць, -а, м. крэмэрць.

Торбэць, в. *setel.*, в. *sub:*

Торбэць. [handлэваньіе.]

Торбэць, -я, н. тэгованьіе,

Торбэць, в. а. handлэваць,
тэговачэць; -сэя, в. р. тэговачэць.

Торбэць, -вэць, м. купісць.

†Торбэцьшэць, -а, н. тэрг, тэ-

гэвьсэко.

Торбэцьшэць, -і, *f.* хэдупка.

Торбэцьшэць, -і, *f.* handлэ, прэ-

мьэць купісцькі.

Торбэцьшэць, -ая, -оэ, *adj.* тэго-

вэць, handлэвэць, тэговэсьтэвэць.

Торбэць, -а, м. тэрг; handлэ,
прэмьэць купісцькі; тэрг, тэго-

вэцьшэць, гьнэць.

Торбэць, в. Тэбэль.

Торбэцьшэць, -я, н. зьвучэжэніе,
прэзьвучэжэніе; *зьвучэжэніе кэ-

гэ.

Торбэцьшэць, -а, м. конэць бэькі.

Торбэцьшэць, *adv.* урочэсьце,
солэніе; публічэніе.

Торбэцьшэцьшэць, -і, *f.* урочэсь-

тэсьце.

Торбэцьшэцьшэць, -ая, -оэ, *adj.*

урочэсьтэць, солэньнэць; тьрумьшэць,
публічэньнэць.

Торбэцьшэцьшэць, -а, н. урочэсьтэсьць;
тьрумьшэць, зьвучэсьтэць.

Торбэцьшэцьшэць, в. н. урочэсьтэсьць,
обхэдэць урочэсьтэць.

Торбэцьшэцьшэцьшэць, в. н. урочэсьтэсьць,
обхэдэць, сьвіэцьць; тьрумьшэцьшэцьшэць.

Торбэцьшэцьшэцьшэць, -а, н. тэговэсьтэць,
гьнэць. [тэговэсьтэць.]

Торбэцьшэцьшэцьшэць, -а, -оэ, *adj.*

Торбэцьшэцьшэцьшэць, -а, м. *Eccl. sl.* купісць.

Торбэцьшэцьшэцьшэць, в. а. зьвучэць,
прэзьвучэць до оэго; *зьвучэць кэго
в оэць; затьрумьшэць; оэць на оэць;
поп. (дрэгэ) тэговачэць; -сэя, в. р. пэстэць,
оэтьоць *оэцькаць.

Торбэцьшэцьшэцьшэцьшэць, -і, *f.* *Bot.* (*spergula*),
спэрагэць; торбэцьшэцьшэцьшэцьшэцьшэць,
(*spergula arvensis*), спэроць рэлоуьшэць;

торбэцьшэцьшэцьшэцьшэцьшэцьшэць,
(*alysium montanum*), каміенне зьіэць; сьмагль-
оцькаць; пьленісць.

Торбэцьшэцьшэцьшэцьшэцьшэцьшэць, в. а. хэмовачэць.

- Тормазъ, -а, *m.* hamulec.
 Тормошѣніе, -я, *n.* szarganie, targanie. [gac; *niespokoid.
 Тормошѣть, *v. a.* szargac, targac.
 Торный, -ая, -ое, *adj.* gówny, glady, utogowany.
 Торпавѣтость, -и, *f.* hojność, szczodrość. [ny, szczydry.
 Торпавѣтый, -ая, -ое, *adj.* hojny, Torok, -я, *f.* troki w tyle siódla.
 Торпавѣть, *v. a.* naglic kogo, przyspieszac; -ся, *v. r.* spieszczyć się, kwarić się.
 Торпавѣый, -ая, -ое, *adj.* kwapliwy, skwapliwy, spieszny; tworzliwy.
 Торпавѣость, -и, *f.* kwapliwość, skwapliwość, rospiech; lekliwość.
 Торпавѣніе, -я, *n.* naglenie, przyspieszanie. [rospiesznie.
 Торпавѣливо, *adv.* skwapliwie, Торпавѣливость, -и, *f.* skwapliwość, rospiech; lekliwość.
 Торпавѣливый, -ая, -ое, *adj.* skwapliwy, rospieszny; lekliwy.
 Торпавѣость, *v. Torpavost.*
 Торпавѣга, -и, *s. c. pop.* osoba predka, zgezna.
 Торпавѣ, -и, *f.* skwapliwość, rospiech. [pekanie się.
 Торпавѣніе, -я, *n.* twozhenie się.
 Торпавѣть, *v. n.* twozhыть się, lekac się.
 Тбросъ, -а, *m.* góra lodowa.
 Тороторитъ, Тороторка, *жк.*, *v.* Паратор...
 Торошѣніе, -я, *n.* taśmowanie.
 Торошѣть, *v. a.* taśmować; -ся, *v. p.* być taśmowanym. [taśma.
 Торошѣка, -и, *f.* obszycanie
 Торошѣвъ, *v.* Таршанъ.
 Тортъ, -а, *m.* tulup.
 Тортъ, -а, *m.* torta.
 Тортъ, -а, *m.* torf.
 Тортяной, -ая, -ое, Тортяной, -ая, -ое, *adj.* torfowy.
 Тортяной, *v. a.* obrabiać, ścinacъ sześciokątnie (*np.* drzewo, kamień).
 Тортяной, (-ий), -ая, -ое, *adj.* układany z sześciokątowymi kłobów.
 Тортяніе, -я, *n.* sterzenie.
 Тортяты, *v. n.* sterzyć, wytawacъ.
 Тортяло, -а, *m. pop.* żerdź.
 Тортякъ, -къ, *m.* rzecz sterцаса. [koly, Stobяny.
 Тортякомъ, Тортякъ, *v.* Стой.
 Тортяты, *v. n.* съ земъ, nawукаcъ, nawукаcъ, przуzwуcaяcъ się.
 Тоска, -я, *f.* tęsknota, tęskność. [tęskność.
 Тоскливость, -и, *f.* tęskliwość.
 Тоскливый, -ая, -ое, *adj.* tęskлиwy, tęskny.
 Тоскованіе, -я, *n.* tęsknienie.
 Тосковать, *v. n.* tęsknić.
 Тостъ, -а, *m.* toast, zdrowіе kłбое się wznosі. [raz; wnet.
 Тотчасъ, *adv.* natychmiast; за-Теть, та, то, *pron.* ten, ta, to;
- тотъ же, тотъ сáмый, ten sam; то же, то samo; *dito*; тотъ, кто..., ten, który...; кто придетъ прежде, тотъ поучитъ ёго, кто najprзодъ przyjdzie, ten dostanie to; съ тѣмъ вмѣстѣ, z тѣмъ razem; съ тѣмъ & съ тѣмъ услабимъ, *чтобы...*; з тымъ warunkiemъ aby pod tymъ warunkiemъ, aby (żeby)...; при томъ, przy тѣмъ, przy tymъ; къ томъ, do tego, na to; за тѣмъ, nadto, прзѣзъ tego, pomimo to; прѣдъ тѣмъ, przedtѣмъ; потому что, albowiemъ, ponieważ, gdyż, bo; тѣмъ же, przeto; тѣмъ больше, тѣмъ więcej; тѣмъ bardziej; тѣмъ меньше, тѣмъ (tym) mniej; те-перъ не до того, teraz ani my-шлѣе о тѣмъ; дошла до того, что... doszło (przyszło) do tego, *до...*; и того въ кáсѣ, а затѣмъ (а więc) zapasъ на ілоcъ pienя-дзу w kassie jest: —
 †Тохтуй, -я, *m.* sajdak, kolczan на лукъ з клеицвѣи з strazy.
 †Точево, -а, *n.* плётно.
 Точѣніе, -я, *n.* ostrzenie; то-сzenie tokarskie; wytaczanie jakiejъ rzeczy. [kropeczka.
 Точечка, -и, *f. dim.* punkcik.
 Точиво, *v.* Точево.
 Точило, -а, *n.* toczydło, oselka do ostrzenia; *и.* prasa do wytaczania вина.
 Точильница, -и, *f.* kamień do ostrzenia, toczenia.
 Точильный, -ая, -ое, *adj.* ostrzлы, szlifierski; tokarski.
 Точильня, -и, *f.* ostrzылня, szlifiernia; toczarnia.
 Точильщикъ, -а, *m.* ostrzылciel, szlifierz.
 Точить, *v. a.* toczyć, wytaczacъ cъ tokarską robotą; ostrzyć, szlifowacъ; toczyć, wytaczacъ, wytoczycъ, wуlacъ, wуpuścicъ; пунктовacъ, kropkowacъ, wykropkowacъ; точить сѣсны, lzy toczyć, ronicъ; точить лѣсы, giupstwa, niedorzeczności prawicъ; точить бáлы, *v.* Балысначаты; -ся, *v. p.* być toczonym, wytaczанымъ; być ostrzonym, ostrzyć się; *и.* być toczonym od robaków.
 Точить, *v. a.* kropkowacъ.
 Точью, *adv.* *Ecd. s.* tylko.
 Точка, -и, *f.* 1. *v.* Точѣніе; 2. kropka, punkt, peryod; точка съ запятой, *Gramm.* średnik.
 Точка, -я, *f.* kupa (gromada) soli.
 Точковый, -ая, -ое, *adj.* кладзопу на длину; точковая кладка кирпичей, кладzenie cegiel на длину.
 Точкѣхонько, Точкѣшенько, *adv.* najdokładnie, akuratnie.
 Точно, *adv.* istotnie, prawdziwie, в самѣй rzeczy, pewno; до-кладне, належыце, akuratnie.
 Точность, -и, *f.* istotność, prawdziwość, pewność; dokładność; akuratność.
- Точный, -ая, -ое, *adj.* taktu-тѣки, podobniuteki; istotny, prawdziwy, dokładny; wyraźny; тотъ точня ёго слова, *oto są* własne jego słowa.
 Точыкъ, -я, *m.* cegła polo-żona podłuż на szerokości muru.
 Точъ, -и, *f.* *v.* Точево.
 Точъ въ Точъ, *adv.* zupełnie, кубекъ в кубекъ, rumel в rumel (podobny).
 Точыть, *v. a.* *impers.* mdlicъ, nudzić, mdłości sprawiacъ; -ся, *v. impers.* knić się, cklć się, czuć mdłości, nudności; *и.* *мѣ* гошнѣа, nudno mi, mdło mi.
 Точытѣ, -я, *f.* mdłość, nud-ность, cklivosъ. [nudny, cklivy.
 Точный, -ая, -ое, *adj.* mdy.
 Точыты, *v. n.* siabiecъ, siabnacъ; *chudnacъ.
 Тощій, -ая, -ое, *adj.* szczы, próżny; *Ecd. s.* próżny, nada-remny; pusty, nic в sobie nie majacy.
 Травá, -я, *f.* trawa, (ziele); волова травá, *v.* Стáльничъ; волчья травá, *v.* Сѣсныкъ; ко-шечья травá, *v.* Дубрѣничъ (кошей); ашывá травá, *v.* Стá-пыва; стáпывá травá, *v.* Стáпыва; дѣнная травá, *v.* Тá-волга (дѣнниковá); чихотная травá, *v.* Тмычелѣстныя (чихотный); Татáрская травá, *v.* Сабѣлничъ (Татáрскій).
 †Травень, -яны, *m.* (mieniec); kwiecień. [rastacъ.
 Травѣть, *v. n.* травá за-Травонка, -и, *f.* травецка, zieloszko.
 Травѣстый, -ая, -ое, *adj.* trawisty, obfity в травѣ.
 Травить, *v. a.* 1. dawacъ wyjęcъ травѣ; травить дугъ, spraszъ iakę; 2. szczwacъ, szczucъ (zajaca); 3. травить ворѣску, puszczacъ line, zwalniacъ line; 4. trawicъ, wytrawiacъ (*np.* serwaserem); -ся, *v. p.* być sprasanym; być szczwanym.
 Травка, -и, *f.* 1. *v.* Травлѣ-ніе; 2. *dim.* trawka, zielko.
 Травлѣніе, -я, *n.* 1. sprasanie (iakę); 2. szczowanie, szczucie (zajaca); 3. trawienie, wytrawianie (serwaserem).
 Травля, -и, *f.* szczwanie, polowanie з psami, heca.
 Травный, -я, *m.* 1. zielnik; zbiór roślin; herbarz; księга з opisem roślin; 2. zielnikarz, zbieracz, znawca roślin; zieleniarz, przekupiec zieleni; 3. trawnik, iaká, miejsce obfityя в травѣ; 4. *n. n.* (*sylyvia curruca*), piegъ, (ptak). [trawisty, obfity в травѣ.
 Травнистый, -ая, -ое, *adj.* trawniczny, -чя, *m. dim.* wódka з ziel.
 Травной, (-ий), -ая, -ое, *adj.* trawny, trawowy, trawiany.
 Травовѣдецъ, -дѣа, *m.* zielni-карz, znawca roślin, botanik; *v.* Ботаникъ.

Травовѣдственный, -ая, -ое, *adj.* botaniczny, zielniczy.

Травовѣдство, *v.* Травовѣдѣнне.

Травовѣдъ, *v.* Травовѣдецъ. Травовѣдѣнне, -я, *n.* botanika, zielnictwo; *v.* Ботаника.

Травосѣяние, -я, *n.* sianie trawy. [ozka, ziétkosca.]

Травочка, -я, *f.* dim. trawki.

Травчатый, -ая, -ое, *adj.* kwiecisty. [élin.]

Травянка, -я, *f.* farba z roslin.

Травяной, (-ий), -ая, -ое, *adj.* trawowy, trawiany, trawiasty.

Трагедія, -я, *f.* tragedia.

Трагикомедія, -я, *f.* tragicomedya.

Трагикомическій, -ая, -ое, *adj.* tragicomiczny, pósmieszny.

Трагикъ, -а, *m.* tragic.

Трагическій, -ая, -ое, *adj.* tragiczny; * smutny.

Трактатный, -ая, -ое, *adj.* traktatowy. [pokoju.]

Трактатъ, -а, *m.* traktat (*np.* traktatny).

Трактатный, -ая, -ое, *adj.* traktatny, traktatowy.

Трактирщикъ, -а, *m.* Трактирщица, -я, *f.* трактирник, трактиерка. [traktuerski.]

Трактирщикій, -ья, -ье, *adj.* трактир-, а, *m.* трактир.

Траговать, *v.* *n.* о чѣмъ, *l.* traktować; rozprawiać (о чѣмъ).

Траговой, (-ий), -ая, -ое, *adj.* traktowy, od bitój, wielkiej drogi. [wielka droga.]

Трактъ, -а, *m.* trakt, bita, Трамбованіе, -я, *n.* ubijanie klerасемъ dla równania.

Трамбовать, *v.* а. а. ubijać klerасемъ dla równania; 2. klerасъ, baba.

Транзитный, -ая, -ое, *adj.* tranzytowy, przechodni.

Транзитъ, -а, *m.* tranzyt, handel przechodowy.

Транспортный, -ая, -ое, *adj.* transportowy.

Транспортиръ, -а, *m.* transportator, (narzędzie geometryczne).

Транспортный, -ая, -ое, *adj.* przewozowy; transportowe судно, statek do przewożenia (towarów).

Транспортъ, -а, *m.* transport, przewóz, przewożenie; wozы, бруки przewożona.

Трансфертъ, -а, *m.* przeniesienie, transfuzja prawa swego на другоего. [okopowy.]

Траншейный, -ая, -ое, *adj.* траншея, -я, *f.* Fort. okop, zakop.

Трапѣза, Трапеза, -я, *f.* Eecl. sl. (*s* Græc. τράπεζα), trapeza, stół; jedzenie, *v.* Græckich zakonach: refektarz. [klasztorach.]

Трапезникъ, -а, *m.* szafarz у Трапезный, -ая, -ое, *adj.* stolowy, od trapezy.

Трапезница, *v.* Трапѣза. Трапезованіе, -я, *n.* jedzenie, pożywianie. [wac.]

Трапезовать, *v.* *n.* jeść, pożywać.

Трапѣцѣя, -я, *f.* Geom. trapeza, ozwogódką o dwóch bokach nierównych a równoległych.

Траль, -а, *m.* & Тралы, -овы, *pl.* Mar. schody okrętowe.

Трасированіе, -я, *n.* wydanie wexlu. [wexel.]

Трасировать, *v.* а. а. wydać wexel.

Трасировка, -я, *f.* wydanie wexlu. [jacy wexel.]

Трасировщикъ, -а, *m.* wydawca wexlu.

Трата, -ы, *f.* strata, utrata, wydatek potrzebny; трата денегъ, strata pieniędzy.

Тратить, *v.* а. а. tracić, wydawać, marnować, expensować; -ся, а) *v.* *r.*, *v.* Трагить; б) *v.* *p.* być traconym, wydawanym; tracić się.

Траурный, -ая, -ое, *adj.* żałobny, od żaloby.

Трауръ, -а, *m.* żałoba; глубокий трауръ, głęboka, gruba żałoba; носить трауръ, nosić żałобę (po kim).

Трафить, *v.* а. а. trafić; -ся, *v.* *r.* *pop.* trafić się.

Траченіе, -я, *n.* tracenie, wydawanie, marnowanie, expensowanie. [ta.]

Тракторія, *v.* Лінія (показъ).

Трѣба, -я, *f.* *l.* Eecl. sl. obaga; 2. Eecl. wykonanie jakiego obrządku religijnego (*np.* chrztu, etc.).

† Трѣбнице, -я, *n.* Eecl. sl. *l.* (идольное трѣбнице), baidowalnia; 2. oltarz, ofiarnik, stół ofiarniczy.

Треблаженный, -ая, -ое, *adj.* Eecl. najczęściwszy.

Требникъ, -а, *m.* *l.* rytuał, księга obrzędów kościelnych, officyna; 2. *v.* Трѣбнице.

Требование, -я, *n.* wumaganie, żądanie; potrzebowanie; требованіе въ судъ, cytacja; *Jur.* zwzwanie, rekwizycja; *sl.* *v.* Позелать (требованіе о чѣмъ); Откаймваться (отъ своихъ требованій).

Требователь, -я, *m.* wumagaocz, ten co wumaga, żada.

Требовать, *v.* а. а. wumagać, żądać, domagać się о со; mieć potrzebę; żądać, prosić; требовать кого-либо въ судъ, cytować, rozzywać, зарозуwać кого до суду; -ся, *v.* *p.* być potrzebnym; być wumaganym.

Требуха, -я, Требушьяна, -я, *f.* trzewa, wnętrzości (brzusze). [trzewowy, trzewny.]

Требушанный, -ая, -ое, *adj.* Тревога, -я, *f.* *l.* twoga, zagrożenie, божажъ з помieszaniem, strach; 2. twoga, alarm; пусътъя тревога, obłudna twoga, faksъzny alarm; битъ, удѣрять тревогу, бить, удерzyć на трвогъ; битъ,

удѣрять тревогу на пожаръ, бить трвогъ до огня, на гвалт ogniowy bic.

Тревоженіе, -я, *n.* twożenie. Тревожить, *v.* а. а. twożyć, twożyć nabawiać, nastraszć (кого); -ся, *v.* *r.* twożyć się, lękać się, strachać się.

Тревожливый, -ая, -ое, *adj.* twożliwy, twożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.]

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* Tworózenie, -я, *n.* Eecl. sl. nawalnica, nawalność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, twoga, божажъ з zamieszaniem; tworózenia жына, życie niespokojne, nieszczęśliwe.

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* trwożliwy, twożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.]

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* Tworózenie, -я, *n.* Eecl. sl. nawalnica, nawalność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, twoga, божажъ з zamieszaniem; tworózenia жына, życie niespokojne, nieszczęśliwe.

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* trwożliwy, twożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.]

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* Tworózenie, -я, *n.* Eecl. sl. nawalnica, nawalność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, twoga, божажъ з zamieszaniem; tworózenia жына, życie niespokojne, nieszczęśliwe.

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* trwożliwy, twożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.]

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* Tworózenie, -я, *n.* Eecl. sl. nawalnica, nawalność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, twoga, божажъ з zamieszaniem; tworózenia жына, życie niespokojne, nieszczęśliwe.

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* trwożliwy, twożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.]

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* Tworózenie, -я, *n.* Eecl. sl. nawalnica, nawalność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, twoga, божажъ з zamieszaniem; tworózenia жына, życie niespokojne, nieszczęśliwe.

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* trwożliwy, twożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.]

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* Tworózenie, -я, *n.* Eecl. sl. nawalnica, nawalność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, twoga, божажъ з zamieszaniem; tworózenia жына, życie niespokojne, nieszczęśliwe.

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* trwożliwy, twożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.]

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* Tworózenie, -я, *n.* Eecl. sl. nawalnica, nawalność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, twoga, божажъ з zamieszaniem; tworózenia жына, życie niespokojne, nieszczęśliwe.

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* trwożliwy, twożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.]

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* Tworózenie, -я, *n.* Eecl. sl. nawalnica, nawalność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, twoga, божажъ з zamieszaniem; tworózenia жына, życie niespokojne, nieszczęśliwe.

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* trwożliwy, twożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.]

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* Tworózenie, -я, *n.* Eecl. sl. nawalnica, nawalność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, twoga, божажъ з zamieszaniem; tworózenia жына, życie niespokojne, nieszczęśliwe.

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* trwożliwy, twożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.]

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* Tworózenie, -я, *n.* Eecl. sl. nawalnica, nawalność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, twoga, божажъ з zamieszaniem; tworózenia жына, życie niespokojne, nieszczęśliwe.

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* trwożliwy, twożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.]

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* Tworózenie, -я, *n.* Eecl. sl. nawalnica, nawalność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, twoga, божажъ з zamieszaniem; tworózenia жына, życie niespokojne, nieszczęśliwe.

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* trwożliwy, twożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.]

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* Tworózenie, -я, *n.* Eecl. sl. nawalnica, nawalność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, twoga, божажъ з zamieszaniem; tworózenia жына, życie niespokojne, nieszczęśliwe.

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* trwożliwy, twożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.]

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* Tworózenie, -я, *n.* Eecl. sl. nawalnica, nawalność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, twoga, божажъ з zamieszaniem; tworózenia жына, życie niespokojne, nieszczęśliwe.

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* trwożliwy, twożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.]

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* Tworózenie, -я, *n.* Eecl. sl. nawalnica, nawalność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, twoga, божажъ з zamieszaniem; tworózenia жына, życie niespokojne, nieszczęśliwe.

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* trwożliwy, twożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.]

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* Tworózenie, -я, *n.* Eecl. sl. nawalnica, nawalność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, twoga, божажъ з zamieszaniem; tworózenia жына, życie niespokojne, nieszczęśliwe.

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* trwożliwy, twożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.]

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* Tworózenie, -я, *n.* Eecl. sl. nawalnica, nawalność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, twoga, божажъ з zamieszaniem; tworózenia жына, życie niespokojne, nieszczęśliwe.

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* trwożliwy, twożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.]

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* Tworózenie, -я, *n.* Eecl. sl. nawalnica, nawalność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, twoga, божажъ з zamieszaniem; tworózenia жына, życie niespokojne, nieszczęśliwe.

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* trwożliwy, twożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.]

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* Tworózenie, -я, *n.* Eecl. sl. nawalnica, nawalność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, twoga, божажъ з zamieszaniem; tworózenia жына, życie niespokojne, nieszczęśliwe.

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* trwożliwy, twożny, lękliwy, strwożony. [trwożny.]

Тревожный, -ая, -ое, *adj.* Tworózenie, -я, *n.* Eecl. sl. nawalnica, nawalność, burza wielka, gwałtowna; * zamieszanie, twoga, божажъ з zamieszaniem; tworózenia жына, życie niespokojne, nieszczęśliwe.

- Трѣлистый, -ая, -ое, *adj.*
трелову. [trɛlami śpiewać].
Трѣлить, *v. n.* *Mus.* треловаць.
Трель, -я, *f.* *Mus.* trɛl.
Трельный, -ая, -ое, *adj.* трелову.
[trɛzɛlka, uzda].
Трензель, -я, *m.* trɛzɛla, *dim.*
Трѣне, -я, *n.* tarcia.
Трѣнога, -я, *f.* *Artill.* trɛnɔg, trɛznɔg.
Трѣногъ, -а, *m.* trɔjɔnɔg, trɛznɔg.
Трѣножный, -ая, -ое, *adj.* трѣножноу.
Трѣпалка, -я, *f.* Трѣпало, -а, *n.* kɛpaczka, trɛpadɔ do lnu.
Трѣпальный, -ая, -ое, *adj.* do kɛpania, do trɛpania słuŹacy.
Трѣпальщикъ, -а, *m.* Трѣпальщица, -я, *f.* odzierajaca, odzierajaca lnyzko z konopi.
Трѣпанация, -я, *f.* *Chir.* trɛpanowanie, trɛpanowacia, wiercenie kɔci, wywiercanie, przewiertowanie głowu.
Трѣпанирование, -я, *n.* *Chir.* trɛpanowanie, przewiertowanie głowu.
Трѣпанировать, *v. a.* *Chir.* (kɔb-lybo), trɛpanowac, głowɛ przewiertowac.
Трѣпанировка, *v.* Трѣпанация.
Трѣпаніе, -я, *n.* trɛpanie, kɛpanie (konopi, lnu).
Трѣпанъ, -а, *m.* (*Chir.*) trɛpan, świdɛr cyruliczy, świdɛr kostry, narzɛdzie chirurgiczne do wiercenia kɔci szaszkojɛj.
Трѣпать, *v. a.* trɛpac, kɛpac (konopie, len); трѣпать kɔbɔ no plecy, kɛpac kɔbɔ no ramieniu; -ся, *v. p.* być trɛpanym, kɛpanym. [trɛpa].
Трѣпель, -а, *m.* *Miner.* trɛpɛla.
Трѣпельный, -ая, -ое, *adj.* trɛpelowu, trɛpelowu.
Трѣпаніе, -я, *n.* drżenie, drganie, trzɛszenie; трѣпаніе сѣрдца, drżenie sɛrga.
Трѣпѣть, *v. n.* drżec, drgać, trzɛsac się; drżec ze strachu, bać się, lɛkać się. [drzacy].
Трѣпѣтый, -ая, -ое, *adj.* трѣпѣть, -а, *m.* drżenie, strach, bojaźń; трѣпѣть сѣрдца, drżenie sɛrga. [paczka do lnu].
Трѣпѣло, -а, *n.* trɛpadɔ, kɛpaczka, -я, *f.* sztokfiasz, (ryba).
Трѣсканіе, -я, *n.* *pop.* tarcie.
Трѣскаць, *v. a.* *pop.* trɛc; -ся, *v. p.* być żartym.
Трѣскацься, *v. r.* pɛkać, trzaskac, radac się. [sztokfiaszowu].
Трѣсковый, -ая, -ое, *adj.* трѣсковнѣ, -я, *f.* trzask, trzaskanie, trzɛszczenie.
Трѣскульчій, -ая, -ое, *adj.* trzaskawu, trzaskliwu, trzaskajacy; трѣскульчій морозъ, mrɔz trzaskawu.
Трѣскульчникъ, -а, *m.* *Bot.* (*catananche coerules*), trzɛszczki, szɛlesciak. [skanie, trzɛszczenie].
Трѣскъ, -а, *m.* trzask, trzась; Trɛsna, -я, *f.* *Ecol. sl.* 1. lańcuszek; 2. pɛcionka (z srebraw lub zlota). [Trɛskъ].
Трѣсновѣніе, -я, *n.* *Ecol. sl.*, *v.* Трѣснововіе, -я, *f.* *Ecol. sl.* lańcuszek.
I. Трѣснуть, *v. a.* trzasnac, pɛknac, uderzyc kogo; трѣснуть kɔbɔ no głowɛ, uderzyc kogo w głowɛ.
II. Трѣснуть, *v. n. perf.* trzasnac, pɛknac; трѣснуть (z dośady, *pɛkać ze złości).
Трѣтѣйскій, -ая, -ое, *adj.* polubowu, rozjemczy; wьбранный трѣтѣйскій (*a. m.*) abo трѣтѣйскій оудья, sɛdzia polubowu.
Трѣтина, -я, *f.* *Ecol. sl.* trzecia czɛść czego, trzɛczina.
Трѣтины, -я, *f. pl.* modlitwy trzeciego dnia po śmierci zmarłego odprawiane.
Трѣтицею, Трѣтично, *adv.* *Ecol. sl.* trzeci raz, po raz trzeci.
Трѣтичный, -ая, -ое, *adj.* trzykrotny, po raz trzeci.
Трѣтіе, *adv.* *Ecol. sl.*, *v.* Трѣтицею.
Трѣтія, -ья, -ье, *num.* trzeci; трѣтія часть, trzecia godzina; вьтрѣтихъ, po trzecie.
Трѣтній, (-ій), -ая, -ое, *adj.* tercjalny, w cztery miesiace wykonywany; трѣтнѣе жалованье, żold tercjalny.
Трѣть, -я, *f.* trzecia czɛść czego; трѣть гѣда, trzecia czɛść roku, tercjal; по трѣтихъ, co tycь, tercjalnie (np. żold wypłacać, odbierać).
Трѣтьбратный, -ая, -ое, *adj.* po raz trzeci żonaty.
Трѣтьгѣдинный, -ая, -ое, *adj.* przedrocny. [raj, onegdaj].
Трѣтьгѣдня, *adv.* przedwczoraj.
Трѣугольничъ, -а, *m.* trɔjkat.
Трѣугольный, -ая, -ое, *adj.* trɔjkatny.
Трѣухъ, -а, *m.* 1. czapka chłopska z kɛpami; 2. *v.* Оплеухъ.
Трѣфовка, -я, *f.* jedna karta z żol. wycuch.
Трѣфовый, -ая, -ое, *adj.* (*w kartach*): żolѣдny; трѣфовый kɔpɔw, krɔl żolѣдny; трѣфовый гуаз, tuz żolѣдny. [никъ].
Трѣфѣль, -я, *f.* *v.* Трѣлистъ.
Трѣфы, -я, *f. pl.* (*w kartach*): żolѣдъ.
Трѣбороздный, Трѣбороздчатый, -ая, -ое, *adj.* *Bot.* trɔjbrɔzdny.
Трѣбунчужный нашѣ, *m.* trɔjbuńczuczny basza, basza z trzema buńczukami (= z trzema ognami kɔńskimi etc.), basza trɔjbulny.
Трѣхзѣбный, -ая, -ое, *adj.* trɔjzɛbny (o lańcuchach).
Трѣхзѣбчатый, -ая, -ое, *adj.* trɔjzɛbny, trɔjkonɛzaty.
Трѣхлиственный, -ая, -ое, *adj.* trzyliśtny, trɔjliśtny.
Трехлистовой, (-ій), -ая, -ое, *adj.* trzyarkuszowu.
Трехлобовый, -ая, -ое, *adj.* trzyokłowu.
Трехлѣтіе, -я, *n.* trzylɛcie, przelicz czas trzɛch lat.
Трехлѣтній, -ая, -ое, *adj.* trzyletni.
Трѣхмѣстовый, -ая, -ое, *adj.* trzymasztowu, trzɛchmasztowu, o trzɛch masztach.
Трѣхмѣстный, -ая, -ое, *adj.* trzy siedzenia majacy; potrɔjny; трѣхмѣстная карѣта, na trzy osoby pojad, kareta potrɔjna.
Трѣхмѣсечный, -ая, -ое, *adj.* trzymiesieczny.
Трѣхнедѣльный, -ая, -ое, *adj.* trzytygodniowu, trzɛchtygodniowu. [palczasty].
Трѣхпальный, -ая, -ое, *adj.* trzy (o łkach): trzy rozkosowu, dajacy się kɔsac trzy razy do roku.
Трѣхпальный, -ая, -ое, *adj.* trzɛch-, trzy-polny, trɔjpolny, trɔjpolowu, z trzɛch pɔj; трѣхпальное сѣльское хозяйство, trzɛchpolowe gospodarstwo.
Трѣхпудовой, (-ій), -ая, -ое, *adj.* trzyrudowu. [gɛstɔj smoty].
Трѣхрубѣжка, -я, *f.* gatunek.
Трѣхрубѣжный, -ая, -ое, *adj.* trɔj-, trzy-lufowu, trzy lufy majacy. [trɛzostopy, trzyliarowu].
Трѣхсторонный, -ая, -ое, *adj.* трѣхсторонный, -ая, -ое, *adj.* o trzech stronach; трѣхбoczny.
Трѣхструнный, -ая, -ое, *adj.* trzɛchstrunny.
Трѣхфунтовый, -ая, -ое, *adj.* trzɛchfuntowu. [trɔjkolowowu].
Трѣхцѣбный, -ая, -ое, *adj.* трѣхцѣбный, -ая, -ое, *adj.* z trzech czɛści się składajacy.
Трѣхцѣбный, -ая, -ое, *adj.* trzɛchcɛbny, -ая, -ое, *adj.* trzypięctowu, o trzech piętach (dom). [trɛzycuzozny].
Трѣхцѣбный, -ая, -ое, *adj.* trzɛszczenie.
Трѣщать, *v. n.* trzaskać, trzɛszczec; trzaskać, pɛkać.
Трѣщѣтка, -я, *f.* 1. grzechotka, grzechotka; 2. *Artill.* skrobak, skrobaczka; 3. *papla, plotka, gadula, glegotka.
Трѣщина, -я, *f.* Трѣщинка, -я, *f. dim.* gwaза, szpara, rozpadlina, znak od pɛknięcia.
Три, *num.* trzy.
Трибобрѣнникъ, -а, *m.*, Трибобрѣнница, -я, *f.* *Bot.* (*triglochium*), bionica. [glif].
Тригѣль, -я, *m.* *Archit.* trygonometryczeskій, -ая, -ое, *adj.* trygonometryczny, trɔjkatmierski.
Тригонометрія, -я, *f.* trygonometria, trɔjkatmierzowu.
Трѣдевять, *adv.* trzy razy dziewić = dwadzieścia siedm; за трѣдевять земѣль вь предѣлѣтѣ

государства, (*в вѣкахъ*): на конец (на концу) свѣта.

Триднёвно, *adv.* trzydniowo, trzy dnie. [trzydniowo, trójdniowo.]

Триднёвнй, -ая, -ое, *adj.* Тридцатый, -ая, -ое, *num.* ord. trzydziesty. [dzięści.]

Тридцать, -и, *num. card.* trzydzieci, *adv.* trzy razy, trzykroć.

Тришевецъ, Тришевно, *v.* † Триана, -и, *f.* 1. obchód ramięki pogrzebowej z igrzysk zarasniczych złożony; 2. igrzyska zarasnicze na sprady, kułaki lub zarasy; turnieje.

† Тришнице, -а, *n.* 1. obchód igrzysk pogrzebowych; 2. miejsce zarabów.

Тришвннй, -ая, -ое, *adj.* trójrazowej, trzyrazowej (Carber).

Тришрпй, -я, *m.* Ecol. świєcznik (lichtarz) o trzech ramionach, używany przez biskupa Greckiego obrządku podczas nabożeństwa.

Тришратно, Тришраты, *adv.* trzykrotnie, trzykroć, trzy razy.

Тришестннй, -ая, -ое, *adj.* Boł. trzylistny, trójlistny.

Тришестннй, -а, *m.* Boł. (trifolium), konicsuna; тришестннй чётмъ, *v.* Вѣтреница (трихотна). [trzy-, trój-listny.]

Тришестннй, -ая, -ое, *adj.* Тринадцатый, Тринадесятъ, *Ecol. sl.* *v.* Тринадцатый, Тринадесятъ. [ord. trzytasty.]

Тришнадцатый, -ая, -ое, *num.* Тринадесятъ, -и, *num. card.* trzytasty.

Тришшестннй, -я, *n.* Тришшестннй, -а, *m.* świєcznik (lichtarz) o trzech ramionach z trzema świєcami.

Тришсвятый, -ая, -оё, *adj.* (*o Bogu*): trzykroć święty.

Триста, трехста, *num. card.* trzysta. [wojaka; wojewoda.]

Тристать, -а, *m.* Ecol. sl. wódz Тришфлпй, *v.* Тришшестннй (водноб).

Тришавтбнъ, -а, *m.* (*o biblii*): jedwabna osłona, pokrywa.

Тришавтъ, -а, *m.* jedwabna tkanka.

Тришастннй, -ая, -ое, *adj.* trzechczęściowy, z trzech części złożony, na trzy części podzielony.

Тришадннй, -ая, -ое, *adj.* jeden we trzech osobach.

Трио, *s. n. indecl.* Muz. trio (trio), śpiew na trzy głosy.

Триобюдннй, -ая, -ое, *adj.* o trzech ostrzach.

Трибднбнъ, -а, *m.* *v.* Трибдъ. Трибдъ, -и, *f.* Ecol. księga z pieśniami kościelnymi; трибдъ цвѣтна, rytuał wielkopostny do zielonych swiętek; трибдъ постна, rytuał wielkopostny.

Тришвиръ, Тришвирать, *v.* Троевѣстннй, Троевѣстннй, Тришфалъннй, -ая, -ое, *adj.*

tryumfalny; tryumfalnymъ ворота, brama tryumfalna.

Тришфъ, -а, *m.* tryumf. Троекаръ, -а, *m.* Chir. bodziec.

Триганнй, -я, *n.* dotykanie, dotknięcie, ruszenie.

Тригатеельннй, -ая, -ое, *adj.* tkliwy, dotkliwy, wzruszający, czuły.

Тригать, Тригнуть, *v. a.* tykać, tknąć się (czego), dotykać, dotknąć, ruszać, ruszyć, trącić; *wzruszać, wzruszyć, poruszać, poruszyć, rozszulić, litość wzbudzić; не тригай (не тронь) егб, nie rusz go, daj mu pokój; ёто егб чрезвычайно трбнуло, to go bardzo tknęło; -ся, *v. r.* ruszać się, ruszyć się; *быć dotknięтымъ, wzruszonymъ; *it.* (*o mięsie*, *o rybach*) nadgnić, być nadgnilym, zepsuć się.

Трибъ, трибъ, *num.* troje. Троебрачнй, -я, *n.* Троебрачннб, -и, *f.* trójżeństwo, trzecie małżeństwo.

Троебрачннй, -ая, -ое, *adj.* 1. trójżenny, trzeci raz ożeniony; 2. z trzeciego małżeństwa.

Троевѣстнй, -я, *n.* tryumwirat. Троевѣстннй, -а, *m.* tryumwir. [raz ożeniony.]

Троешевецъ, -ица, *n.* trzeci Троешество, -а, *n.* trójżeństwo, trzecie małżeństwo.

Троешубецъ, -бна, Троешубъ, -а, *m.* trójzab, trzyzab.

Троешратно, *adv.* trzykrotnie, potrzykroć. [trzykrotny.]

Троешратннй, -ая, -ое, *adj.* Троешнй, -я, *n.* 1. dzielenie na trzy części; 2. trzecie przeoranie roli; 3. trojenie się w oczach.

Трбчка, -и, *f.* *v.* Трбйка. Трбй, -ихъ, *num.* trzy.

Трбйка, -и, *f.* 1. trójka (*np.* koni); 2. trójka, *dim.* trójczka (*w kartach*).

Трбйнй, -ей, *s. c. pl.* trojacy, trzej razem urodzeni, trzej bliźniakowie.

Трбйннй, -я, *m.* 1. nie trójdrótowa; 2. deska trzycalowa, trzycałówka; 3. belka trzyżyznowej długości; 4. świєce, których trzy na funt idzie.

Трбйнннй, -а, *m.* trojak, trójnik, trójny bliźniak.

Трбйнбй, (-я), -я, -оё, *adj.* potrójny, z trzech składający się; трбйна гармоня, Muz. potrójny dźwięk, tryton; трбйнбё правно, Arithm. regula trzech. [нось.]

Трбйнственнб, -и, *f.* potrój-Трбйнственннй, -ая, -ое, *adj.* potrójny.

Трбйтъ, *v. a.* 1. troić, na troje dzielić; 2. trójdrótowo robić, skre-саć; 3. rolę trzeci raz przeoу-ваć; 4. трбйтъ въ глазахъ, трбйтъ въ глазахъ, troi się w oczach, potrójnie się widać; -ся, *v. impers.*, *v.* Трбйтъ (я); -ся, *v. p.* być na troje dzie-

lonym; być trójdrótowo robi-onym, etc.

Трбнца, -и, *f.* Святаѣ Трбнца, свѣтлѣ Трбца; §. Богъ трбнцу любитъ, о доброго тгеба три разы козтоватъ; до тречеого разу sztuka.

Трбнцнй, -ая, -ое, *adj.* do kościoła św. Trójcy należący; Трбнцная Лѣтра, klasztor św. Trójcy.

Трбнцннъ дешъ, *m.* pierwszy dzień zielonych swiętek.

Трбнцннъ цвѣтъ, *v.* Фіалка (trzechcvianna).

Трбнцанка, -и, *f.* trzy rzeczy razem zowie, trójka.

Трбнченъ, -чна, *m.* Ecol. pieśń na sześć św. Trójcy.

Трбнчннй, -ая, -ое, *adj.* трбнчн-Трбнчннъ, -ей, *s. f.* sala tronowa. [sub: Трбгать, -а.]

Трбнчннъ, -ей, *v. semel.*, *v.* Трбнчъ, -я, *m.* tron. [żyna.]

Трбпъ, -я, *f.* сієчка, дро-Трбпъ, -я, *m.* hymn o dziełach Boskich lub czynach swiętych w krótkości.

Трбпннъ, -а, *m.* Geogr. Astron. трбпик, zwrotnik.

Трбпннъ, -и, Трбпннка, -и, *f.* *dim.*, *v.* Трбпъ.

Трбпнчекнй, -ая, -ое, *adj.* трбпнчкы, zwrotnику, przeno-ноу. [kwy.]

Трбсакъ, -а, *m.* ocol u pod-Трбсѣ, *por.*, *v.* Трбстнна.

Трбстнннй, -ая, -ое, *adj.* do skracania jedwabiu surowego używany.

Трбстнна, -и, *f.* trzcina.

Трбстннка, -и, *f.* *dim.* trzcinka. Трбстнть, *v. a.* skrećać (dwie lub więcej) nici.

† Трбстнль, -я, *n.* coil. trzcina. Трбстка, *v.* Трбсточка.

Трбстннкбвнй, -ая, -ое, *adj.* trzcинowy, trzcинny.

Трбстнннй, -я, *m.* trzcina, trzcinka; trzcинско, miejsce gdzie trzcina rośnie. [czka.]

Трбсточка, -и, *f.* *dim.* laso-Трбстчъ, -и, *f.* trzcina; laska trzcинowa.

Трбстннка, -и, *f.* 1. piszczałka z trzciny; 2. (*parus biarmicus*), сікога взатка, (ptak).

Трбстннбй, (-я), -я, -оё, Трбстнннй, -ая, -ое, *adj.* trzciniany, trzcинny.

Трбтуарннй, -ая, -ое, *adj.* trotuarowy, chodниковы. Трбтуаръ, -а, *m.* trotuar, chodник.

Трбтъ, -а, *m.* trucht, kjsa. Трбфѣй, -я, *m.* trofes, znaki zwycięzkie; *zwycięstwo.

Трбхѣй, -я, *m.* Posa. trochej [miara składająca się z długiej i krótkiej zgłoski]; *v.* Хорѣй.

Трбхѣйскнй, -ая, -ое, *adj.* Posa. trocheiczny. Трбхлнть, *v.* Курганчннъ (окаменѣлн).

- Трошчѣніе, -я, н. skrócenie (np. nici, powrozów, etc.).
 Трошчродный, -ая, -ое, adj. wycieczny, od wujca pochodzący.
 Трошчій, -ая, -ое, adj. trojański.
 Трошчо, adv. trojako. [jak].
 Труба, -ы, f. trąba, (narzędzie muzyczne); komin na dach wieżdziony; rura; wodostojna, stojanna, spuszkowa trąba, gupna; zalivna, požarna trąba, sikawka ogniowa; peregoronna, gorovna trąba, trąba stentorska, tuba do gadania; słuchowa trąba, rógek słuchowy; podorbna, zriatelna trąba, perspektywa, perspektywa, dalekowidz, przeziernik; Anat. Eustachiova trąba słuchowa, trąbka Eustachiova.
 Трубастый голубь, м. Н. п. rawiówka, gołąb' z szerokim rawim ogonem.
 † Трубачей, -я, м., v. Трубачъ.
 Трубачъ, -а, m. trębacz.
 Трубить, в. а. trąbić; всѣ трубить объ этомъ, pop. *wazyu o tém głoбно gadaja, mówia.
 Трубка, -я, f. 1. rurka; зриatelna, podorbna trąbka, perspektywa, dalekowidz; zamgatelna trąbka, zapalnik; wydawalna trąbka, rura do przedmuchiwania; dmuchawka; 2. курятельна trąbka, laska, fajka do palenia tytoniu; курятъ trąbку, palit, куритъ fajkę tytoniu; 3. trąbka, zwitek, walek; trąbka chlesta, walek piótna; trąbka азъ бумага, trąbka z papieru.
 Трубленіе, -я, н. trąbienie.
 Трубникъ, -а, м. 1. parobek od sikawki; 2. trębacz.
 Трубный, -ая, -ое, adj. trąbny; rurowy; sikawkowy; kominowy; trąbный звукъ, dźwięk trąby; trąбный мѣтеръ, rzemieślnik od sikawki ogniwe robi; trąбная, -ой, а. f. szora na sikawki ogniwe.
 Трубочный, -ая, -ое, adj. kominarcki. [narz.]
 Трубочникъ, -а, м. komin.
 Трубочка, -я, f. dim. rurczka; fajeczka.
 Трубочникъ, -а, м. 1. rurzysta, rumik, os rury robi; 2. fajczarz, os fajki robi.
 Трубочный, -ая, -ое, adj. 1. fajkowy; 2. rurkowy; 3. trąбовый.
 Трубочка, -я, f. 1. Н. п. (Asclularia), gatunek rury; 2. (tubularia), rurkowiec, (robak).
 Трубчатый, Трубчатый, -ая, -ое, adj. rurczaty, rurkowy.
 Труждать, в. а. korb, dawac koma jaką pracę, zatrudniać kogo robotą; *trudzić kogo (ozém), fatygować; -ся, в. r. trudnić się, zatrudniać się, zajmować się jaką pracą. [adj. nieco trudno].
 Трудинокъ, -нѣка, -нѣко, -нѣко, Трудинокъ, Трудинокъ, Eccl. st., v. Трудинокъ, Трудинокъ.
 Трудно, adv. trudno.
 Трудовато, adv. nieco trudno.
 Трудовая, [wielka trudność].
 Трудоватость, -я, f. nie Трудоватый, -ая, -ое, adj. nieco trudno. [nielatość].
 Трудность, -я, f. trudność.
 Трудный, -ая, -ое, adj. трудny, nielato; ciężki, utrudzający.
 Трудоватый, -ая, -ое, adj. Трудовой, (-ий), -ая, -ое, adj. адж. pracą nabyty, dorobkowy; §. трудовое безпорочно, хоть и мало, только прочно, pocziwy nabytek trwa najdlużej; pocziwością najdalej zajdziesz.
 Трудолюбецъ, -бца, м. ozłowiek pracowity. [cie].
 Трудолюбиво, adv. pracowity.
 Трудолюбивый, -ая, -ое, adj. pracowity. [tość].
 Трудолюбие, -я, н. pracowitosc.
 Труды, -я, м. 1. trud, praca; os трудомъ, z трудem, z трудnością; §. посятъ трудомъ складокъ мѣховъ, po dopełnionej pracy sprosznyk jest przyjemny [или miły]; 2. Eccl. st. choroba; водный трудъ, puhillna wodna.
 † Труждаться, Труждаться, Eccl. st., v. Трудиться.
 Труило, -а, м. drwinarz, żartowniś.
 Труить, в. а. надъ кѣмъ, дрвить z kogo, szudzić, żartować.
 Трупный, -ая, -ое, adj. trupny.
 Труповскритіе, -я, н., v. Вскритіе (трупа).
 Трупоразѣнный, -ая, -ое, adj. anatomiczny, rozsioczny.
 Трупоразѣтель, -я, м. anatomnik, rozsiekacz, rozbiętasz.
 Трупоразѣтельный, -ая, -ое, adj. anatomiczny, rozsioczny.
 Трупоразѣтле, -я, н. anatomia. [tość, spróchniałość].
 Трупорѣховатость, -я, f. zgnitwialy; (o lodzie) dziurkowaty.
 Трупорѣшна, -я, f. dziupla, dziubło, dziura wgnila w drzewie.
 Трупа, -я, f. trupa, towarstwo, (aktorów, komediantów).
 Трупу, -а, м. trup, ciawo martwe.
 Трусеа, v. Трусиха.
 Трусятъ, в. а. chórzęd, bać się, serce tracić; truchleć.
 Трусятъ, в. а. trząść, супаć; -ся, в. p. być trzęsionym, supanym.
 Трусиха, -я, f. trnsia, kobieta lekliwa, chórzowata.
 Трусишко, -а, м., v. Трусь.
 Труська, -я, f. natrzęsuwanie, supanie, nasupanie.
 Трусливость, -я, f. chórzliwość, lekliwość.
 Трусливый, -ая, -ое, adj. chórzliwy, chórzowaty, lekliwy, bojaźliwy.
 Трусоватый, -ая, -ое, adj. nieco chórzliwy, bojaźliwy.
 Трусовость, v. Трусливость.
 Трусь, -а, м. 1. chórz, bojaźliwosc; 2. Eccl. st. trzęsienie ziemi.
 Трутѣн, -я, м. 1. truteń, trąd, (owad); 2. fig. leń, leniuch, leniwość, gnuśnik.
 Трутить, в. а. ścisnąć, uciśnąć, cisnąć, gnieść.
 Трутникъ, -а, м. hubka, żagiew'; próchno.
 Трутница, -я, f. pudelko blaszane (z żelazne na próchno, ogniwo. [próchno].
 Труть, -а, м. hubka, żagiew', Труть, -ы, f. parpoch z siana w słobach rozostaly.
 Трутленость, v. Трутлость.
 Трутленый, -ая, -ое, adj. nieco zgnity, spróchniały.
 Трутлость, -я, f. zgnitłość, spróchniałość, zóbtwialość.
 Трутлымъ, -ая, -ое, adj. zgnity, spróchniały, zóbtwialy.
 Трутнуть, в. а. gnicić, bótwieć, próchnieć. [gniecenie].
 Трученіе, -я, н. uciśkanie, Тручение, -я, н. chórzzenie, lekianie się.
 Трущба, -я, f. głębokość.
 Трущ-гравъ, f. indd. bagatela.
 Труюбъ, -а, н. wielkie zwierciadlo stojące. [tu].
 Труюль, -а, м. wod. dot okrę.
 Труфель, -я, м. Brod. (tuber), trufa, (rodzaj grzyba).
 Труфельный, -ая, -ое, adj. trufowy.
 Трущца, -я, f. galgan, ścierka, zmat. [ścieraczka].
 Трущичка, -я, f. dim. galganek, Трущичникъ, -а, м. handlujący galganami.
 Трущичный, -ая, -ое, adj. galganowy, ścierkowy.
 Трущка, -я, f. galgan, ścierka.
 Трущочка, -я, f. dim. galganek, ścierczka.
 Трущѣ, -я, н. coll. galgany.
 † Трущавица, -я, f. febra trzęsionka, zimnica; it. v. Трущавица (1).
 † Трущавичный, Трущавичный, v. Лихорадочный.
 Трущеніе, -я, н. trzęsienie.
 Трущина, -я, f. trzęsawica, trzęsawisko, bagno.
 Трущинный, -ая, -ое, adj. z trzęsawicy, trzęsawiczny, z bagnoiska.
 Трущина, -я, f. trzęsienie.
 Трущій, -ая, -ое, adj. trzęski, trzęsący; trzęskий экипажъ, karetka trzęska; trzęская дорога, trzęска droga.
 Трущюсть, -я, f. trzęсуюсь.
 Трущюшка, -я, f. Н. п. (motacilla), trzęсіogonek, pliszka, (ptak).
 Трустіи, Трущійся, в. а. trząść-strząсać; fig. trząсać денги, trwo,

- Турпáнь, -а, *м. Н. п.* (*anas nigra*), казка сапрана.
- Турэфъ, -а, *м. 1.* kosz z kory brzoosowej; 2. młec, worek skó-znauy.
- Турфым, *с. ф. пл. пор.* brednie, gupstwa, niedorzeczności.
- Турхуáнь, -а, *м. Н. п.* (*tringa ripnas*), ptak bitny, (gatunek turfъ, -а, *м. torf.* [szajek].
- Турфяникъ, -á, *м. 1.* ziemia torfowa; 2. *Bot.* (*sphagnum*), mech torfowy, torfowiec.
- Турфянистый, -ая, -ое, *adj.* torfiaty. [fowy.]
- Турфяный, -ая, -ое, *adj.* torfъ, -а, *м. 1.* (†), tur, wół dziki; 2. *Н. п.*, *в.* Варáнь (дѣ-нѣ). [paki.]
- Турянка, -и, *ф.* sióс na szczu-mpniałość, srowiałość.
- Тускловатый, -ая, -ое, *adj.* nieso pociemniały, przetyły, bez połyku, zaśniedziały.
- Тусклость, -я, *ф.* przyciśłość, pociemniałość, poszerniałość.
- Тусклиый, -ая, -ое, *adj.* ciemny, nieprzezroczysty; zamglo-ny; srowiały; ściemniały, bez połyku; тускые глаза, oczu zamglone; тусклое стекло, szkło ciemne.
- Тускнутъ, *в. п.* (o oskach): ciemnieć, słabieć; (o szkłе, etc.) pęz-nać, płowieć, brudnieć.
- Тускъ, -а, *м.* ściemnienie, za-ciemnienie, zblakowanie.
- Тутовый, -ая, -ое, *adj.* morwo-woy; тутовое дерево, *в.* Тутъ, -а, *м.* (*Bot.*). [tutejszy, swojski.]
- Тутоншый, -ая, -ое, *adj.* por. Тутти, *с. п. indec.* *Mus. tutti*, za całą orkiestra.
- Туть, *adv.* tam; tu.
- Туть, -а, *м. Bot.* (*morus*), mor-wa, drzewo morwowe.
- Туфель, -я, *м.* pantofel.
- Туфелька, -и, *ф. dim.* pantofel, mały pantofel.
- Туфельный, -ая, -ое, *adj.* pantoflowy.
- Туфлишка, -и, *ф.* pantofliśko.
- Туфля, -и, *ф.* pantofel.
- Туфоватый, -ая, -ое, *adj.* natyry tufu.
- Туфовый, -ая, -ое, *adj.* туфо-туфъ, -а, *м.* tuf.
- Тухлость, -я, *ф.* stęchlizna.
- Тухлый, -ая, -ое, *adj.* stęchły, zaśmiardły.
- Тухлятица, -и, *ф.* stęchlizna.
- Тухнуть, *в. п.* 1. tęchnąć, cu-chnąć, zaśmiardać się; 2. gasnąć, (w. *perf.* zgasnąć).
- Тухоль, *в.* Тухлость.
- Туча, -и, *ф.* uwięcie, dymna żuźel w kominach hutnych pie-ców.
- Туча, -и, *ф.* tuozá, chmura; dę. chmara, młóstwo; туча са-рáнь, chmara szarańcozy.
- Тучевой, (-ий), -ая, -ое, *adj.* pawalny, burzliwy.
- Тучна, -и, *ф. dim.* chmurka.
- Тучнить, *в. а.* tuczyć, tłustym robić. [ność, żyźność.]
- Тучность, -и, *ф.* tuczność, bu-żny; Тучный, -ая, -ое, *adj.* tuczny, tłusty; wujny, żyźny.
- Тучняие, -я, *н.* tucznienie, tuczzenie. [ścieć.]
- Тучыть, *в. п.* tucznić, tłu-тучыть, -á, *м.* *Miner.* sioni-nieo, gatunek kamienia.
- Тучпа, -и, *ф.* wleprz bity wy-patroszony.
- Тучевальный, -ая, -ое, *adj.* do tuszowania służący.
- Тучевание, -я, *н.* tuszowanie.
- Тучевать, *в. а.* tuszować, tusz-зем robić.
- Тучевка, -и, *ф.* tuszowanie, cieniowanie tuszem. [szowy.]
- Тучевой, -ая, -ое, *adj.* ту-тучка, -и, *ф. dim.*, *в.* Тучпа.
- Тучение, -я, *н.* gazzenie.
- Тучило, -а, *н.* skrzynka do gazzenia węglów.
- Тучинъ, *в. а.* gasić, tłumić.
- Тучиáничъ, -а, *м. Н. п.* (*mula jasulus*), skoczek; *в.* Ба-бу́къ, Зя́яцъ (земляноба).
- Туть, -а, *м.* uderzenie w тубу (i котлу) na wiwat. [ski atrament.]
- Туть, -и, *ф.* tusz, tusza, Chin-туть, *prov.*, *в.* Бурáкъ (1).
- Тфу, *interj.* pfe!
- Тчаніе, -я, *н.* pilność, ста-ranność. [rannie, troskliwość.]
- Тчательно, *adv.* pilnie, ста-Тчательность, -я, *ф.* staran-ность, troskliwość.
- Тчательный, -ая, -ое, *adj.* staranny, troskliwy, pilny.
- Тчатиться, *Eccl. sl.*, *в.* Тчиться.
- Тчатляце, -я, *н.* *Eccl. sl.* pró-żnomowność.
- Тцеду́ше, -я, *н.* słabowite, słabe zdrowie, chorowitość.
- Тцеду́шность, -и, *ф.* słabowit-ость. [słabowity, chorowity.]
- Тцеду́шный, -ая, -ое, *adj.* Тцеслáвие, -я, *н.* próżна охва-ла, chepa, chepliwość, chluba, duma.
- Тцеслáвный, -ая, -ое, *adj.* chepliwy, chlubilwy, chciwy pró-żnej охваły, dumny.
- Тцеслáбие, -я, *н.* *Eccl. sl.* pró-żnomowność, gadulstwo.
- Тцетá, -я, *ф.* próżność, мар-нось. [próźność.]
- Тцётность, -и, *ф.* daremność, Тцётный, -ая, -ое, *adj.* da-remny, próżny, bezskuteczny.
- Тцивый, *в.* Тцательный.
- Тциться, *в. р.* usiłować, ста-гас się.
- Ты, тебá, *pron.* ty; говорить кому ты, быть съ кáмъ на ты, *в.* Тычáться.
- Тыканіе, -я, *н.* 1. wtykanie, zatykanie; 2. тыканіе, mówienie: ты.
1. Тыкать, Тенуть, *в. а. 1.* wтыкacь, wetknąć, zatykacь, zatk-nąć, tknąć; 2. kłóc, ukłóc (*пр.* igłą, szpilką); -ся, *в. р.* być wты-каным, wetknięтым.
- II. Тыкать, Тенуть, *в. п.* -кого, тыкacь кому, mówić kим; ты; -ся, *в. р.* тыкacь się z кому, być z kим ты a ты.
- Тыква, -и, *ф. Bot.* (*cucurbita*), bania, dynia, тыква; тыква гóр-ская, ослиная, *в.* Огурéцъ (осы-ный).
- Тыквенникъ, -а, *м. 1.* potra-ва z dyni; 2. *Bot.* (*cucurbita lan-generaria*), тыква.
- Тыквенный, -ая, -ое, *adj.* z bani (z dyni) zrobiony; тыквианы, тыкwoy; dyniowy.
- Тыкнутъ, *в. semelf.*, *в. sub:* Тыкать (II). [nia, dynia.]
- Тыковка, -и, *ф. dim.* mała ба-Тыковникъ, Тыковный, *в.* Тыквенникъ, Тыквенный.
- Тыль, -а, *м.* tył, zad; съ ты-лу, z тылу; и́. *в.* Обращáть (тыль), Заходáть, Удáрить (съ тылу, въ тыль).
- Тыльный, -ая, -ое, *adj.* тылу.
- Тыловый, -ая, -ое, *adj.* plo-Тыль, -а, *м.* plot. [towy.]
- Тырлычъ, (*Bot.*), *в.* Рогозъ.
- Тырскій, *в.* Бурáкъ (1).
- Тысяцкій, Тысяцкой, -аго, *с. м. 1.* тысячникъ, mający до-водztwo над тысяцемъ ludzi; 2. paczelný wódz wojska, generał.
- Тысяча, -и, *ф.* *num.* tysiąc.
- Тысячелісникъ, Тысяче-лість, -а, *м. Bot.* (*achillea mille-folium*), тысячникъ, краwnикъ (siele).
- Тысячёнóгъ, -á, *м. Н. п.* (*millepeda*), тысячонóгъ; stonóg; wátownik. [siaće liozacy.]
- Тысячникъ, -а, *м.* bogacz ты-Тысячный, -ая, -ое, *adj.* ты-сяцзны; z тысяца złożony; ты-сячное число, liczba тысячна.
- Тысяча, *Eccl. sl.*, *в.* Тысяча.
- Тысячацáвие, -я, *н.* *Eccl. sl.* тысячознство.
- Тысячацáвный, -а, *м.* тысячезчикъ, dowódczyn тысяцемъ ludzi.
- Тысяцникъ, -а, *м.* *Eccl. sl.* тысячозчикъ, mający dowódzтво над тысяцемъ ludzi. [саяний.]
- Тысяный, *Eccl. sl.*, *в.* Ты-Тычьё, -чкá, *в.* Тычьё.
- Тычина, -и, *ф.* тыка, тыч, ты, żerdź.
- Тычинка, -и, *ф. 1. dim.* тыч, тыка, żerdź; 2. *Bot.* (*stamen*), nitka pyłkowa, pręcik pyłkowy.
- Тычинникъ, -а, *м. 1.* тыка, pal, kół, żerdź; 2. plot z kółów.
- Тыча, -и, *ф. Bot.* (*stamen*), nitka pyłkowa, pręcik pyłkowy.
- Тычьё, -чкá, *м. 1.* ostry ko-niec (*пр.* kamienia), ostry kant, bok órczasty (*в.* сегіу); власть на тычьё, або власть тычьёмъ, kładc ukłonie; 2. sturkание; о́нь емý дахъ тычьá, да́л му стурка-са, sturknął go. [ki, tycae.]
- Тычьё, -я, *н.* *coll.* cienkie ty-

Тяжебный, -ая, -ое, *adj.* процессовому, до процесса należący.
Тяжеленька, -енька, -енько, *adj.* nieco ciężki.

Тяжелюнокъ, -енька, -енько, *adj.* bardzo ciężki.

Тяжелыя, -ы, *f.* ciężar, ładunek ciężki.

Тяжелю, *adv.* ciężko, nielekkو, ładowanie; * ciężko, trudno, niełatwo.

Тяжеловѣтный, -ая, -ое, *adj.* nieco ciężki, przy ciężki; * przytorny.

Тяжеловѣсный, -ая, -ое, *adj.* Тяжеловѣсъ, -а, *m.* Miner (Сибирской гоназы), Syberyjski toraz. [ciężko ładowany]

Тяжелогрузный, -ая, -ое, *adj.* Тяжелозѣвъ, -а, *m.* baryta, (ładunek ziemi).

Тяжелость, -и, *f.* ciężar; ciężki, ciężko; ciężki, ładowny, nielekkи; ciężki, przykur; * trudny, niełatwy; тяжёлая яма, ciężka potawna; тяжёлое дыханіе, ciężki oddech; тяжёлый олозь, stul ciężki; тяжёлая работа, тяжёлый трудъ, ciężka robota, ciężka праца; тяжёлое наказаніе, ciężka kara; тяжёлая вина, wielkie przewinienie; тяжёлый грѣхъ, ciężki грѣхъ; тяжёлый человекъ, ciężowiek; тяжёлая отуля, тяжёлая женщина, kobieta ciężarna, brzemienna; тяжёлый духъ, zѣмъкъ, зараск pierzgujenny, nieznośny, mroczny; тяжёлая нога, * ciężki na nogi, rowolny, nieobrotny, niezgrzesny, niezgrabny, lejbwanu; тяжёлая земля, в. Тяжелозѣмъ; тяжёлый камень, в. Шелъкъ; тяжёлый мѣсоръ, (w górnicy), в. Мѣсоръ; и. в. Орудіе (тяжёло).

Тяжелѣть, в. п. ciężać, ciężkim się stawać. [Ecc. et. ciężki]

Тяжестный, -ая, -ое, *adj.* Тяжестъ, -и, *f.* ciężkość; ciężзар; brzemię; trudność.

Тяжкій, -ая, -ое, *adj.* ciężki; в. Тяжблй.

Тяжкосердіе, -я, *n.* Ecc. et. twardość serca, zakamienialość, nieczułość.

Тяжкосердйный, -ая, -ое, *adj.* Ecc. et. twardego serca, zakamienialy, nieczuły.

Тяжъ, -ѣ, *m.* rzemień, ład повозъ wychodzący od kołosa osi ku wierzchniemu kołosa holobli.

Тянуть, -я, *n.* ciągnienie, rozciąganie, wyciąganie.

Тянуть, в. а. 1. ciągnąć, wlec; 2. wyciągać (np. płótno); naciskać (np. skóгъ, strunę); 3. zwiószuć, zwlekać, oślagać, przeciągać, odwłószuć; тянуть дѣло, ciągnąć, zwiószuć sprawę; 4. ciągnąć (np. głos dłużej); 5. ważyć (np. pięd pudów); 6. в. тягера. тянетъ оъ души, менѣ ойжно тянетъ, mam silne nudności, si-

lą okliwiość; тянетъ ко сну, sen mnie morzy, spać mi się chce;

-са, в. r. ciągnąć się, rozciągać się; ciągnąć się w dłuзъ, przeciągać się, odwłószuć się; ciągnąć się aż до ... , rozciągać się, sięgać aż до ... ; ciągnąć jeden за другим, wolno jechać; тянуться за кѣмъ, naśladować kogo; тянуться за богатствомъ, dobijać się bogactwa, usilować się о bogactwo, galić na bogactwo.

Тяпаніе, -я, *n.* pop. 1. ciupanie, ciupnienie; 2. * kradzież, caranie, opanowanie.

Тяпать, Тяпнуть, в. а. pop. 1. ciupać, ciupnać, słabo ciapać, gabać; 2. * kraść, ukraść, opanować, carować, opanować.

Тяпъ-да-ляпъ, ѣ. jako tako; тяпъ-да-ляпъ, да и кайтѣя, іар оъ і коніе.

Тяпывъ, -ѣ, *f.* 1. Ecc. et. powrót; 2. в. Тяпывъ.

Тяпывка, -и, *m.* tatuś, tatko, tatulko, papa. [ko, tatunio.]

Тята, -и, *m.* tata, papa, tatul-

У.

У, *praep.* (с. Gen.) u; przy; у воротъ, przy wrotach; у самаго крыльця, tuż przy schodach; твоѣ книга у менѣ, twoja książka jest u mnie; (ja) mam twoją książkę; у менѣ нѣтъ денегъ, nie mam żadnych pieniędzy.

Уавить, -са, в. *perf.*, в. *sub.* Уавлять, -са.

Уавька, -и, *f.* ubywanie, ubycie, ubytek, umniejszenie, ujęcie.

Уавление, -я, *n.* umniejszenie, ujęcie, ujęcie.

Уавлять, Уавить, в. а. ubawiac, ubawić, ujmować, ująć, umniejszać, umniejszyć, zmniejszać, zmniejszyć; -са, а) в. r. ubywać, ubyc; zmniejszać się, zmniejszyć się; б) в. p. być ubawianym, ubawionym, ujmowanym, ujętym, zmniejszanym, zmniejszonym.

Уавочный, -ая, -ое, *adj.* odciążny, ujemny, ubytkowy.

Уаваніе, -я, *n.* pop. namawianie.

Уавивать, Уавивать, в. а. pop. namawiac, namówić (кого до czego); -са, в. p. być namawianym, namówionym.

Уавіканіе, -я, *n.* uspienie dziecka śpiewaniem; „бѣю, баѣ, або бѣю, бѣюшки, бѣю“ (qu. v.).

Уавікать, -са, в. *perf.*, в. *sub.* Уавікивать, -са.

Уавікиваніе, в. Уавікиваніе.

Уавікивать, Уавікать, в. а. usypiac, uspić dziecko śpiewaniem; „бѣю, баѣ, або бѣю, бѣюшки, бѣю“ (qu. v.); -са, в. p. śpiewaniem; „бѣю, баѣ, etc.“ być usypianym, uspijonym.

Уавіаніе, -я, *n.* pop. umówienie. [Уавивать, -са.]

Уавивать, -са, в. *perf.*, в. *sub.* Уавивать, Уавивать, в. а. zachowywać, zachować, ochraniać, ochronić; utrzymywać, utrzymać w całości; уберечь конѣнку, в. Сберечь (конѣнку); -са, в. r. chronić się, uchronić się, strzedz się, ustrzedz się.

Убереженіе, в. Сбереженіе.

Уберечь, -са, в. *perf.*, в. *sub.* Уберегать, -са.

Убивалка, -и, *f.* ubijak, klepadło, tłuко do ubijania ziemi.

Убиваніе, -я, *n.* 1. ubijanie, równanie (ziemi) 2. zabijanie.

Убивать, Убитъ, в. а. 1. ubijać, ubić, równać (ziemię); 2. ubijać, ubić, zabijać, zabić; убивать время, czas trać, trwonić; убивать, убить себя, martwić się, sfraszować się, strapić się, zgryзть się, niezadowolony; onъ ubitъ въ сраженіи, on padł на полу bitwy; ѣ. слово не стрѣла, а убиваетъ, słowo nie strzala, а jednak razi, zabija; -са, а) в. r. zabijać się, zabić się; б) в. p. 1. być ubijanym, ubitym, równanym, ubranym; 2. być zabijanym, zabitym, ubitym.

Убивка, -и, *f.* ubijanie, ubicie, równanie, uderzenie (ziemi).

Убивственный, Убивство, в. Убийствъ ...

Убиральница, Убиральница, в. Убиратель, Убирательница.

Убирание, -я, *n.* 1. zbieranie, zebranie, uprzążanie, uprzążenie, sprzążanie; ubieranie хлѣба, zbieranie zboża z pola; 2. strojenie, zdobienie, ubieranie.

Убиратель, -я, *m.* 1. sprzątacz, uprzątacz; 2. ubieracz, stroiciel, zdobiciel.

Убирательница, -и, *f.* 1. sprzątaczka, która sprząta, uprząta; 2. ubieraczka, stroicielka, zdobicielka.

Убирать, Убравъ, в. а. zbierać, zebrac, uprzątać, uprzątnąć, sprzątać, sprzątnąć, uporzadkować; убравъ книги оо столе, sprzątnąć książki ze stołu; убравъ хлѣбъ съ поля, zebrac zboże z pola; убравъ волосы на голову, ubierac (treścić) włosy na głowie; -я, *fl.* pop. łakomie, chciwie jeść; -са, а) в. r. ubierać się, ubrać się, stroić się, ustroić się; -на башъ, ubierać się, ubrać się na bal; -съ чѣмъ, zbierać, sprzątać; zbierać się, wynosić się, odechodzić, odejść, wynieść się zkad; -съ хлѣбомъ, zbierac, zebrac zboże z pola; убравъся на тотъ святъ, wybrac się na tamten świat, umrzeć; убравъши вѣкъ się ztąd! prowadz się ztąd! przedz woni fora! б) в. p. być zbieranym, zebranym (np. z pola); być uprążanym, uprążnionym, sprzątanym, sprzątnionym, etc.

Убірка, -и, *f.* збирання, збирання, упрятання, sprzątanie; убірка хліба съ поля, збирання, zebrawie zboża z pola.

Убітіє, -я, *n.* 1. ubicie, urównianie (ziemi); 2. ubicie, zabicie.

Убітвенний, -ая, -оє, *adj.* забійчу.

Убітство, -а, *n.* забійство.

Убіца, -и, *v. s.* забійца, забійчуні.

Ублаж'аніє, -я, *n.* uwielbianie; blaganie. [blagacz.]

Ублаж'атель, -я, *m.* wielbiciel; **Ублаж'ательница**, -и, *f.* wielbicielka; blagaczka. [blagalny]

Ублаж'ательний, -ая, -оє, *adj.* **Ублаж'ать**, **Ублаж'ить**, *v. a.* 1. назувати, назвати кого блогоставиномъ, wielbić, uwielbiać, u-wielbić, wysławiać, wysławić; 2. ущещёливиць, ущещёливиць кого; 3. *prop.* blagacz, ublagacz, prosić, uprosić кого.

Ублаж'еніє, -я, *n.* названнє блогоставиномъ; ущещёлиwienie; uwielbienie; ublaganie, uproszenie.

Ублаж'ить, -ся, *v. perf.* *v. sub:* **Ублаж'ать**, -ся. [сfr. mieszkanie.]

Ублюдох'ь, -дях, *m.* bekart; **Ублюсть**, *v. a. perf.*, *v. Sber-*

р'єчь, **Сохр'анить**.

Ублюється, *v. r. & p. (perf.)*, *v. Sberb'ься*, **Сохр'аниться**, **Остерб'ься**.

Убо, *conj.* *Eccl. &* вл'єць, зат'єм, dla tego, przeto.

Убог'ий, -ая, -оє, *adj.* 1. ubogi, biedny, pędzny; 2. niedoleg'ny, ubomy; 3. uproszeniъ на умыśle, bezwładny на умыśle, słabego rozumu, głupawa; 4. (w *obcz.*) mało w sobie kruszcu zawierający; ubogа руда, гуда шурова; домъ прир'яв'я ubogихъ, dom ubogich.

Убог'оньк'ий, -ая, -оє, *adj.* bardzo ubogi, biedny, ubozutki.

Убог'ець, *gen.* уб'ойца, *v. Уб'ой-*

ца. [dza, bieda.]

Убож'ество, -а, *n.* ubóstwo, ne-
Убож'ествованнє, *v. n.* в ubóstwie żyć, cierpieć biedę, pędzić.

Убож'ити, *v. a. Eccl. &* ubožić кого, ubogim кого czynić.

Убож'ница, -и, *f. Eccl. &* dom ubogich, szpital dla ubogich.

Убож'ь, *v. n. Eccl. &* ubożec, ubożec (v. *perf.*), ubogim się stać, podupać, podupać на majątku.

Убой, -я, *m.* rzeź, bicie bydła; *ubicie, zabicie.

Убойка, -и, *f.* ubijanie, ubicie, równianie, urównanie (ziemi).

Убойник'ь, *Eccl. &* *v. Уб'ойца*.

Убойна, -и, *f.* (мясо убитой скотини), mięso zabitego bydła.

Убойний, -ая, -оє, *adj.* на rzeź, на забіє пр'езначону; уб'ойний скотъ, быдло на rzeź пр'езначонє.

Убойчивый, -ая, -оє, *adj.* celny; -во, *adv.* celnie.

Убор'ець, -рца, *m. dim. stroik.*

Убор'истость, -и, *f.* ścisłość, gęstość, zwięzłość (pisma i druku).

Убор'истый, -ая, -оє, *adj.* ściśnięty, gęsty, zwięzły (o piśmie i druku).

Уборка, -и, *f.* uprzątanie, uprzątnienie, sprzątanie, sprzątnienie, zбираннє, zebrawie; уборка хліба, збираннє, збір збожа, żniwo; уборка волос'ь, fryzura, ubranie włosów.

Уборная, -ой, *v. s.* ubieralna, pokój toaletowy, do ubierania się.

Уборный, -ая, -оє, *adj.* strojny, ozdobny.

Уборчивость, **Уборчивый**, *v. Убористость, **Убористый**.*

Уборчик'ь, **Уборчица**, *v. Уб'оратель, **Уб'орательница**.*

Уборь, -а, *m.* ubiór, strój; головной уборь, strój głowy.

Убр'аніє, -я, *n.* *v. Уборка*.

Убр'анство, -а, *n.* ubranie, ubiór, ustrojenie, strój.

Убр'ать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Убр'аться**, -ся.

Убр'ест'ь, *v. n. perf.* pokryjому щ'єсь, wumknąć, zemknąć.

Убр'усець, -сца, *m. dim.*, *v. Убр'ус'ь*.

Убр'ус'ь, -я, *m.* chusta, tuwalina, tuwalia & towalia (ręcznik), rodzaj ozdoby pod koroną на образахъ св'ятыхъ.

Убудит'ься, *v. r. perf. Eccl. &* obudzić się, ocknąć się.

Убудж'аніє, *Eccl. &*, *v. Разбу-*

ж'єніє.

Убуваннє, -я, *n.* ubywanie.

Убувать, **Убуь**, *v. n.* ubywać, ubыć; змн'єж'ать się, змн'єж'ать się; (o wodzie:) opadać, opadąć; дни ubываютъ, ubува дня.

Убыка, -и, *f.*, *v. Убыканіє*.

Убыль, (-ий), -ья, -оє, *adj.* ubуły; opady; ubылое м'єсто, mniejsze wakujące, posada wakująca.

Убыль, -и, *f.* ubytek, umniejszenie; opadanie (o wodzie); wь старости силы йдутъ на убыль, wь старости силы upadają, słabieją.

Убыстр'єніє, -я, *n.* przyspieszenie. [*sub:* **Убыстр'ять**, -ся.]

Убыстр'ить, -ся, *v. perf.*, *v. Убыстр'ать, **Убыстр'ить**, *v. a. Eccl. &* przyspieszać, przyspieszyć; przysporzyć.*

Убыток'ь, -тка, *m.* ubytek, uszczerbek, strata, szkoda.

Убыточ'ить, *v. a.* (kogo-либо), szkodę zrz'ядzać (komu); -ся, *v. r.* szkodę ponosić (*v. perf.*), ponieść, szkodować.

Убыточ'ность, -я, *f.* ubytek, uszczerbek, strata.

Убыточ'ный, -ая, -оє, *adj.* uszczerбочу, цм'яjący, uszczerбокъ czynящ'у, uwłaszczający.

Убыть, *v. perf.*, *v. sub:* **Убывать**.

Убыканіє, -я, *n.* uciekanie; unikanie, stronienie.

Убык'ать, **Убык'ать**, *v. n.* 1.

uciekać, uciec; убык'ать за границю, за границю іść, zbiegać, dezertować; 2. убык'ать (чего), уникать, stronić się; убык'ать общ'ества съ порочными, уникать товариства występných.

Убык'аться, *v. r. perf.* od bieгания знул'єть się, zmęczyć się, zmordować się.

Убыд'атель, -я, *m.* przewidaczyciel, przekonaва.

Убыд'ательно, *adv.* z przekonaniem, dobitnie; usilnie; **Убыд'ательно** просить ког'о-либо о ч'ємъ, usilnie просить кого о оо.

Убыд'ательность, -и, *f.* przekonanie.

Убыд'ательный, -ая, -оє, *adj.* 1. przekonujący; dobitny; 2. usilny. [**Убыд'ать**, -ся.]

Убыд'ать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Убык'аніє**, -я, *n.* uciezka, uciekanie, odб'єженіє, зб'єженіє, unikanie, stronienie. [гн'ять.]

Убык'ать, *v. perf.*, *v. sub:* **Убык'ать**, **Убыд'ать**, *v. a.* przekonować, przekonać; naklanіаć, naklonіć кого do ч'єго; -ся, *a)* *v. r.* - вь ч'ємъ, przekonувать się, przekonać się; naklanіаć się, naklonіć się do ч'єго; *б)* *v. p.* być przekonувану, przekonану.

Убык'єніє, -я, *n.* przekonanie; naklonієніє do ч'єго.

Убык'ннє, -а, *n.* przytułek, schronієніє.

Убыл'єніє, **Убыл'иваннє**, -я, *n.* ubiehlenie, ubielanie.

Убыл'ивать, -ся, *v. Убыл'ять, -ся. [**Убыл'ять**, -ся.]*

Убыл'ить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Убыл'ять**, **Убыл'ить**, *v. a.* bielić, ubielić; -ся, *a)* *v. r.* ubielać się, ubielić się; bielić, ubielić, stać się biały; *б)* *v. p.* być ubielonym, ubielanym, ubielonym.

Уваж'ать, **Уваж'ить**, *v. a.* uważać, uważыć, poważać, szanować, mieć wzgląd; не уваж'ая лица, bez względu на osobę; -ся, *v. p.* być уважану, poważану, szanowanу.

Уваж'єніє, -я, *n.* уваженіє, poważаніє, szacunek, wzgląd; им'ять уваж'єніє къ кому-либо, poważać, szanować кого; гл'убокое уваженіє, гл'убокіє уважаніє; вь уваженіє тог'о, przez wzgląd на то, mająć wzgląd на то; приним'ять вь уваженіє, mieć wzgląd на со; под г'розв'яг'є со wzgl'ядъ.

Уваж'ительность, -и, *f.* przekonanie, уваж'ительный, -ая, -оє, *adj.* zasługujący на уваж'є, mająщ'у znaczenie; przekonujący.

Уваж'ить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* **Уваж'ать**, -ся.

Увал'єнь, -льня, *m.* leń, lepiuch, leżuch; *it. v.* Леж'єб'єк'ь.

Увал'ивать, **Увал'ять**, *v. a.* folować, ufolować, (u)wałkować (np. sukno); (u)wałkować, (u)gn'єść (np. ciasto); -ся, *v. p.*

уволнить (одправить) кого ze службы; даć дымис(с)у; —ся, v. p. быć уволенным; увольнению; быć уволенным; увольнённ.

Уврачеваніе, v. Вилеченіе.

Уврачевати, Уврачати, —ся, *Eccl. sl.*, v. Вылечивать, Вылечить, —ся. [stety]

Увѣ, *interj.* ах! бѣда! неувѣданіе, —я, n. доведзёніе сія.

Увѣдать, v. a. *perf.* доведзёть сія, повѣдѣть wiadomosc; да не увѣдасть шѣяца твоѣ, что творитъ десна, [гдѣ озынѣлъ жамузнѣ], нехай не вѣ левѣца твоѣя, оо правѣца твоѣя сзупи.

Увѣдомительный, —ая, —ое, *adj.* увѣдомляющій; увѣдомительное письмо, лист увѣдомляющій, лист з doniesieniem.

Увѣдомить, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣдомлять, —ся.

Увѣдомленіе, —я, n. увѣдомленіе, ознаменіе, doniesienie, заведеніе.

Увѣдомлять, Увѣдомить, v. a. (корѣ-либо о чѣмъ), увѣдомлять, увѣдомить, ознаменять, ознаменить, donosić, donosić, заведывать, заведывать; —ся, v. p. быć увѣдомленным; заведомленным, *etc.*, доведзёть сія, повѣдѣть wiadomosc.

Увѣдѣніе, —я, n. *Eccl. sl.*, доведзёніе сія; знаѣмость; познание.

Увѣдѣти, *Eccl. sl.*, v. Увѣдѣть.

Увѣковѣченіе, Увѣковѣчиваніе, —я, n. увѣковѣченіе, увѣковѣченіе, увѣковѣченіе.

Увѣковѣченный, —ая, —ое, *part. p.* увѣковѣченный, увѣковѣченн, увѣковѣченн.

Увѣковѣчивать, Увѣковѣчить, v. a. увѣковѣчить, увѣковѣчить, увѣковѣчить, увѣковѣчить; —ся, a) v. r. увѣковѣчить сія; б) v. p. быć увѣковѣченным; увѣковѣченн.

Увѣчаваніе, —я, n. увѣчаваніе, коронованіе.

Увѣчавать, Увѣчавать, v. a. увѣчавать, увѣчавать; короновать, укоронивать; увѣчавать хлѣбрами, увѣчавать лаврами; —ся, a) v. r. 1. увѣчавать сія, увѣчавать сія; 2. короновать сія, укоронивать сія; б) v. p. 1. быć увѣчаванным; увѣчаванным; 2. быć коронованным; укорониванным.

Увѣчаваніе, —я, n. увѣчаваніе; укорониваніе.

Увѣчавать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣчавать, —ся. [заревненіе]

Увѣреніе, —я, n. увѣреніе, Увѣренность, —я, f. (въ чѣмъ), прѣконаніе.

Увѣренный, —ая, —ое, *part. p.* прѣконанный, увѣренн, заревненн; увѣренъ ли ты въ томъ? озыть тебѣ о тѣмъ прѣконану?

Увѣрительный, —ая, —ое, *adj.* заревненн. [Увѣрять, —ся.]

Увѣрять, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣрять, Увѣрять, v. a. (корѣ-либо въ чѣмъ), увѣрять, увѣрять; заревненять, заревненять; торжественно увѣрять въ чѣмъ, увѣрять кого о со под прѣзюгѣ; —ся, v. r. (въ чѣмъ), увѣрять сія, увѣрять сія, прѣконывать сія, прѣконать сія. [зы, чѣткі.]

Увѣрительный, —ая, —ое, *adj.* увѣрительный, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣривать, —ся. [минающій]

Увѣрительный, —ая, —ое, *adj.* увѣрительный, —я, m. *Eccl. sl.*, v. Увѣщаваніе.

Увѣщивать, v. a. калечить, калечить; —ся, v. r. калечить сія.

Увѣщивать, —я, m. калеча.

Увѣщивать, —ая, —ое, *adj.* скалежонн.

Увѣщивать, —я, n. калечество.

Увѣщиваніе, Увѣщивать, Увѣщивать, v. Обѣщивать, Провѣщивать, —ся.

Увѣщиваніе, —я, n. увѣщиваніе, прѣстѣганіе. [телный.]

Увѣщивать, Увѣщивать, v. a. увѣщивать, увѣщивать, прѣстѣгань; —ся, v. p. быć увѣщиванным; увѣщиванным.

Увѣщиваніе, —я, n. увѣщиваніе, увѣщиваніе, прѣстѣганіе.

Увѣщиватель, —я, m. увѣщиватель, увѣщиватель, прѣстѣгань.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщиваніе, —я, n. увѣщиваніе, увѣщиваніе.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Увѣщивать, —ся, v. *perf.*, v. *sub.* Увѣщивать, —ся.

Ударъ, -а, *т. л.* 1. uderzenie, ołow, raz; ударъ пинжаломаъ, raz pignalemъ zadany, sztychъ pignalau; ударъ мечемъ, uderzenie mieczem; громоуой ударъ, uderzenie piorunou; оуъ убитъ громоуымъ ударомъ, (on) od piorunu zabitymъ został; 2. Med. arropelchua, uderzenie krwi; емъ приключиася ударъ обо съ нимъ случася ударъ, paralazъ го ruszy.

Ударятъ, Ударитъ, *в. а. udergać, uderzyć*; ударитъ въ колоколъ, uderzyć wъ dzwon; ударитъ по рукамъ, zgodzić się, przystać na со uderzeniemъ ręki wъ ręce; ударитъ на неприятеля, uderzyć na nieprzyjaciela; громъ ударилъ въ башню, piorun uderzył wъ wieżę; -*ся, в. г. - обо что, udergać się, uderzyć się, trącić się о со*; ударяться объ zakładъ, zалоуżyć się, poјсь о zakład.

Ударятъся, *в. perf., в. sub:* Уда-
ватьсяся.

Удача, -и, *ф.* udanie się, pomyslnosc, powodzenie, losъ szczęścia, traf; на удачу, na los, na losъ szczęścia, na traf; пустятася на удачу, *в. sub:* Пускатыъ, -*ся*; емъ во всемъ удача, jemu się wszystko dobrze udaje.

Удачливый, Удачный, -ая, -*ое, adj.* udający się dobrze, powodzący się, pomyslny, szczęśliwy, trafny.

Удваиваніе, -я, *п.* podwojanie.
Удваивать, -*ся, в. удвоивать*, -*ся*.

Удвоеніе, -я, *п.* podwojenie.
Удвоивать, Удвоить, *в. а. podwajać, podwoić*; -*ся, в. а. p. być podwojany, podwojonym.*

Удвоить, -*ся, в. удвоивать*, -*ся*.

Удержаніе, -я, *п.* wstrzymanie, przytrzymanie, zatrzymanie.

Удержать, -*ся, в. perf., в. sub:*
Удерживать, -*ся*.

Удерживаніе, в. Удержаніе.

Удерживать, Удержать, *в. а. wstrzymuwać, wstrzymać, przytrzymuwać, przytrzymać, zatrzymuwać; zatrzymać; powściągać, powściągnąć; niedopuszczać, niedopusić*; -*ся, в. г. - за что, trzymać się, zatrzymać się за со*; *wstrzymuwać się, wstrzymać się, powściągać się, powściągnąć się; удержаться отъ смѣха, отъ смѣхъ, wstrzymać się odъ śmiechu, odъ łez; удержаться на ономъ мѣстѣ, dotrzymać swego placu.

Удержива, -я, *ф.* wstrzymanie, zatrzymanie; dotrzymywanie, utrzymanie. [*суб:* Удешевлять, -*ся*.

Удешевить, -*ся, в. perf., в. удешевленіе*, -я, *п.* zniżenie, poniżenie ceny.

Удешевлять, Удешевить, *в. а. zniżać, zniżуć, poniżać, poniżуć се; czynić, uczynić tańszymъ; -ся, в. р. być zniżany, zniżonym, poniżany, poniżonym (o cenach).*

Удивительно, *adv.* dziwnie, przedziwnie, do zadziwienia, cudnie, przesuennie; bardzo.

Удивительный, -ая, -*ое, adj.* dziwny, zadziwiający, przedziwny, cudny, przesuenny; удивительна-я, -*ой, с. ф. Gramm.* wykrzyknik. [*Удивлять*, -*ся*.

Удивить, -*ся, в. perf., в. sub:*
Удивленіе, -я, *п.* zadziwienie, podziwienie; dziw, podziw; знаеъ удивленія, *Gramm.* wykrzyknik.

Удивлять, Удивить, *в. а. z-adziwiać, zadziwić*; -*ся, в. г. (чемъ), zadziwiać się, zadziwić się, zadumiewać się, zdumieć*.
Удлище, -а, *п.* wędzisko, pretъ wędkowy.

Удлило, -а, *п.* wędziłło.
Удлильный, -ая, -*ое, adj.* wędziłłowy, do wędziłła należący.
Удлищикъ, -а, *т.* wędkarz, со gybu wędą łowi.

Удить, *в. а. - рибу* wędzić gybu, gybu wędą łowić.

Удица, Eccł. st., в. Уда.
Удища, -я, *ф. augm.* wędzisko, wielka węda.

Удка, -и, *ф. dim.* wędка.

Удлиненіе, -я, *п.* przedłużenie.

Удлинить, -*ся, в. perf., в. sub:*
Удлинять, -*ся*.

Удливать, Удлинить, *в. а. przedłużać, przedłużyć, dłuższymъ czynić, uczynić*; -*ся, в. р. być przedłużany, przedłużonym.*
Удобіе, -я, *п.* dogodność.

Удобно, *adv.* dogodnie; do
ręki.

Удобность, -я, *ф.* dogodność.

Удобный, -ая, -*ое, adj.* do-
godny; łatwy, nietrudny; snadny;
удобное дѣло, rzecz łatwa.

Удобоваримость, -и, *ф.* straw-
ność, snadność strawienia; -
варимый, -ая, -*ое, adj.* strawny,
łacny ku strawieniu, snadny do
strawienia; -вогаримый, -ая,
-*ое, adj.* zaralny; -двигимость,
-двигивость, -и, *ф.* ruchawosc,
ruchomosc; ruchliwosc; -двиги-
мый, -ая, -*ое, adj.* ruchawy, ru-
chomy; ruchliwy; -исполни-
мость, -и, *ф.* możność wykonania;

-исполнимый, -ая, -*ое, adj.* snadny do wykonania, podobny; -
лѣжный, -ая, -*ое, adj.* łomny,
łatwy do przelamania; -носи-
мый, -носимый, -ая, -*ое, adj.* łatwy do noszenia, lekki; -обра-
чительный, -ая, -*ое, adj.* łacnoobrotny, poruszający się;

* (рвнелный), wrotny; -понят-
ность, -я, *ф.* podobność ku poję-
ciu; -понятный, -ая, -*ое, adj.* ројетny, łatwy do pojęcia, łacno-
pojętny; -преклонный, -ая, -*ое, adj.* giętki, gibki; -pochyliłty; łat-
wo skłaniający się do czego;
-старшесть, -я, *ф.* łacnowspal-
ność; -старемый, -ая, -*ое, adj.* łacnowspalny; łacnowaralny; -сгу-
щамость, -я, *ф.* łacność zge-
szczenia; -сгущамый, -ая, -*ое,*

adj. łacny do zgezczenia; -сжи-
мкость, -я, *ф.* możność ścisnie-
nia; -сжимамый, -ая, -*ое, adj.* mogący być ścisniony; łatwy do
ścisnienia.

Удобрѣніе, -я, *п.* ugnojenie,
uprawianie roli gnojem.

Удобриваніе, Удобривать, *в. удобрив...* [*гною*.

Удобрительный, -ая, -*ое, adj.*

Удобрить, -*ся, в. perf., в. sub:*
Удобривать, -*ся*.

Удобрять, -*ся, в. удобривать*, -
-*ся*. [*dogodność*.

Удобство, -я, **Удобье**, -я, *п.*
Удобье, *adv. compar.* Eccł. st.
dogodniej, łatwiej.

Удовище, *в. Удлище.*

Удовлетворѣніе, -я, *п.* zadość
uczynienie, zadosуcъ czynienie,
satisfakcja. [*zadosуcъ czyniący кому.*

Удовлетворитель, -я, *т.* za-
довлетворительность, -и, *ф.*

zadosъ uczynienie; zaspokojenie.

Удовлетворительный, -ая, -*ое,*
adj. czyniący zadosуcъ, zaspokaja-
jący.

Удовлетворять, -*ся, в. perf.,*
в. sub: Удовлетворять, -*ся*.

Удовлетворить, *в. а.* zadosуcъ (кому) czynić, uczynić, zaspokajając, zaspokoić (кого); удовлетворящій, -ая, -*ое, part. а.* zadosуcъ czyniący, zaspokajający; -*ся, а) в. р.* kontentować się, być kontentnym; б) *в. р.* być zadowolonym, ukontentowanym.

Удовольствие, -я, *п.* 1. ukontentowanie, pociecha, rozkosz, przyjemność; 2. zadowolenie, ukontentowanie, zadosуcъczynienie, satisfakcja; *в. Удовлетво-
рѣніе.*

Удовольствованіе, -я, *п.* zaspokojenie, zadowolenie, ukontentowanie, zadosуcъczynienie.

Удовольствоваться, *в. а. 1.* zadosуcъ czynić, ukontentować, zaspokoić, dogodzić, zadowolić; 2. zadosъ uczynić (кому wъ potrzebie), oprzążyć (кого czѣmъ potrzebnymъ); *и. в.* Prodowольствоваться; -*ся, а) в. р.* kontentować się, przetawać (r. contentumъ); б) *в. р.* być zaspokojonym, zadowolonym, ukontentowanym.

Удоль, -а, *т. Н. п. (upura erora),* dudek, (ptak).

Удой, -я, *т.* mlęko zъ jednego doju, ile na razъ udojono, udój, wudój.

Удойливый, -ая, -*ое, adj.* (o krowach); udойливая корова, krowa dobrze dojna, krowa saikowa.

Удолье, -я, *п.* **Удоль**, -а, *т.*

Удоль, -и, *ф. Eccł. st., в. Долина.*

Удольный, -ая, -*ое, adj. Eccł. st.* dolinny, wъ dolinie rosnący, wъ dolinie znajdujący się.

Удостоверѣніе, -я, *п.* 1. upewnienie, zapewnienie; 2. zawiad-
czenie; wъ удостовѣрѣніе чо-
го..., dla większej wiary...

Ужиться, *v. perf.*, *v. sub*: Уживаться. [Бахромá.]

† Ужница, —и, *f. Eccl. sl.*, *v. Ужничество*, —а, *n. Eccl. sl.* рокиевіаство, powinovatwo.

Ужичествование, —а, *n. Eccl. sl.* проклевніаніе сія.

Ужичествовати, *v. n. Eccl. sl.* проклевніати сія.

Ужище, —а, *m. augm. Eccl. sl.* powozisko, powórkę grubą, lina.

Ужище, —а, *m. augm.*, *v. Ужь* (Н. н.).

† Ужний, *v. Южный*.

Ужо, *adv.* potem, później.

Ужова, —и, *f. (cypraea caput serpentis)*, porcelanowa muszla.

Ужовникъ, —а, *m. Bot. (orphioglossum)*, nasięzrak, węzowy język; *t. v.* Горюцъ (агрічній).

Ужь, —á, *m. H. n. (coluber)*, wąż.

Ужь, *adv.* już; онъ ужъ ушбѣл, онъ już rozszedł, онъ już presz.

Уза, —и, *f. I. H. n. (propolis)*, przedmiot, pierzga, ulicznik, materia do smoły i wosku podobna, którą pszczoły ul wewnątrz oblepiają, skazyk; 2. *Eccl. sl. ўза, f. ўам, gen. ўыз, pl. (prop. & *)* węzeł, *pl.* węzły, więzy, pęta, okowy, kajdany; ўзы родствá, дружба, węzły, więzy рокиевіаства, przujasni; наложитъ ўзы на преступника, okuć zbrodnierza w kajdany.

Узá, —á, *f. v. Уза* (1).

Узаконіе, —а, *n.* 1. ustanowienie, postanowienie; 2. ustawa; право. [sub: Узаконятъ, —ся.]

Узаконитъ, —ся, *v. perf.*, *v. Узаконю* (лат.).

Узаконюлагать, Узаконюложить, *v. Узаконять*, Узаконить.

Узаконять, Узаконить, *v. a.* ustanawiać, ustanowić, postanawiać, postanowić; uprawiać, uprawić, szunić, uzucnić prawom; —ся, *v. p.* być ustanawianym, ustanawianym, uprawianym, uprawionym. [†зодло rzeki.]

† Узголовъ, —и, *f.* początek.

Уздá, —á, *f.* uzda; *wędzido.

Узданный, —ая, —ое, *adj.* (o kontach): ozudany, mający uzdę na głowie.

† Узденица, —и, *f. v. Уздá*.

Уздѣчка, —и, *f. dim.* uzdeczka; trzela.

Уздочка, *v. Уздѣчка*.

Узелбѣ, —лѣи, *m. dim.* 1. węzełek; 2. zawiniątko; 3. *Bot. v. 3* áwáw.

Узелъ, *gen. узлá, m.* 1. węzeł; Гордіевъ узелъ, węzeł Gordyjski, Gordyusowy; 2. wiązka, zawiniątko, tomoczek.

Узенькій, —ая, —ое, *adj.* wazłutki; узенькая лѣнточка, wstążeczka wazłutka.

Узбонный, —ая, —ое, *adj.* wazłuteński, bardzo wazłki.

Узень, *v. Зависенькѣ*.

Узлище, —а, *n.*, Узлищница, —и, *f. Eccl. sl.* więzienie.

Уйна, —и, *f. Eccl. sl.* ciążnina, miejsce ciążne.

Уинть, *v. a.* звѣзѣцъ, wazłkim robić; —ся, *v. r.* звѣзѣцъ сія, robić сія wazłkim. [slany.]

Узкій, —ая, —ое, *adj.* wazłki; Узковатый, —ая, —ое, *adj.* nieco wazłki; przyciżany.

Узкогорлый, —ая, —ое, *adj.* o wazłkiej szyi, ciążnoszyi.

Узколистный, —ая, —ое, *adj.* *Bot.* wazłkolisci.

Узолбный, —ая, —ое, *adj.* wazłkie ozło mający.

Узость, —и, *f.* wazłkość.

Узлатнѣ, —а, *m. Bot. (trefine)*, strusie pióro. [zloty.]

Узлістный, —ая, —ое, *adj.* węzlisty.

Узлище, —а, *n. augm.* węzłisko.

Узловатость, —и, *f.* węzłowatość.

Узловатый, —ая, —ое, *adj.* węzłowaty. [rozpoznawanie.]

Узнавание, —а, *n.* rozpoznawanie.

Узнавать, Узнать, *v. a.* 1. rozpoznawać, poznać; uznawać, uznać; я не узналъ егò, nie rozpoznałem go, jam go nie poznał; я узналъ егò по походкѣ, rozpoznałem go по chodzie; 2. (o чѣмъ), dochodzić, dójść, dociekać, dociec; dowiadywać сія, dowiedzieć сія (o чѣмъ); —ся, *v. p.* być rozpoznawanym, rozpoznanym, etc.

Узнаніе, —а, *n.* poznanie; uznanie; dociecenie, dowiedzenie сія. [Узнавать, —ся.]

Узнать, —ся, *v. perf.*, *v. sub*: Узнать, —а, *m.* więzleń.

Узница, —и, *f.* 1. ta co jest we więzieniu; 2. więzienie. [stość.]

Узримость, —и, *f.* wzorzysty.

Узрительный, —ая, —ое, *adj.* wzorzysty, kwiatem upstrzony, patry.

Узрѣный, —ая, —ое, *adj.* wzorzysty, wzorny, wzorowy.

† Узрочіе, Узрочье, —а, *n.* ozd. kosztowność, ozdoba.

Узрочный, —ая, —ое, *adj.* kosztowny, ozdobny; wzorzysty.

Узрщикъ, —а, *m.* gwoźник wzorów. [wzorów.]

Узрщица, —и, *f.* gwoźnica.

Узрь, —а, *m.* wzór, gwałnek; съ узрами, z wzorami, wzorzysty. [czyna, powód.]

Узрькъ, —а, *m. Eccl. sl.* przurządźliwy, —ая, —ое, *adj. Eccl. sl.* dojrzały, dojrzały.

Узрьніе, —а, *n.* 1. obaczenie; 2. dojrzenie, dojrzenie.

Узрьтъ, *v. a. perf.* obaczyc.

† Уи, *gen. ўа, m.* (материнъ братъ), wuj, wujaszek, matuszyn brat.

Уитъ, *v. perf.*, *v. sub*: Уходить.

Указаніе, —а, *n.* wskazanie, oznaczenie.

Указатель, —я, *m.* 1. wskazувач, przewodnik; 2. skazownik (zegara słonecznego); 3. zakładka, znak w książce.

Указательный, —ая, —ое, *adj.* wskazujący; указательная стрѣлка,

skazówka (na zegarze); указательный перстъ, palec, wtóru palec u ręki, palec skazujący, palec; указательное мѣстоимѣніе, *Gramm. (pronom. demonstrativum)*, zaimek skazujący.

Указать, —ся, *v. perf.*, *v. sub*: Указывать, —ся.

Указка, —и, *f.* skazówka dziesinna (pru sztytaniu).

Указный, —ая, —ое, *adj.* ukazny, ukazowy, od ukazu; nakazany, postanowiony, ustanowiony; ukazная цѣна, cena ustanowiona.

Указчикъ, —а, *m.* doradca, namawiający; ты миѣ не указчикъ, ty mnie nie masz do rozkazowania; §. указчикъ Ерѣма указывай дома, przed swym domem piérwѣj umieć! [namawiająca.]

Указница, —и, *f.* doradczyni.

Указъ, —а, *m.* ukaz, nakaz, rozkaz, ustawa.

Указываніе, —я, *n.* ukazywanie, pokazywanie, wskazywanie.

Указывать, v. Указатель (1).

Указывать, Указать, *v. a.* ukazywać, ukazać, pokazywać, pokazać, wskazywać, wskazać; nauczać, nauczyć; rozkazывать, rozkazać, nakazywać, nakazać, stanowić; указать кому дѣла *drzwy komu pokazać, wpruchać z domu; §. указчикъ Ерѣма указывай дома, *v. sub*: Указчикъ, —ся, *v. p.* być pokazywanym, pokazanym, wskazywanym, wskazanym, etc.

Указываніе, —я, *n.* 1. klócie; 2. uplanie (np. wstążek).

Указывать, Уколотъ, *v. a.* 1. klóć, ukłóć; ukłóć palec; 2. uplanić, uplanić (np. wstążki); —ся, *v. p.* 1. być ukłóć się, ukłóć się; 2) *v. p.* być uplanianym, uplanym.

Укатаніе, —я, *n.* utowanie.

Укатать, —ся, *v. perf.*, *v. sub*: Укатывать, —ся (II).

Укатить, —ся, *v. perf.*, *v. sub*: Укатывать, —ся (II).

Укатываніе, —я, *n.* torowanie, ubijanie (drogi); wyrównywanie.

I. Укатывать, Укатать, *v. a.* torować, ciorować, ubijać, ubić (drogę); —ся, *v. p.* być torowanym, utowanym, ubijanym, ubianym.

II. Укатывать, Укатить, *v. a.* 1. tuczyć, odotuczyć; 2. *v. perf.* ucieszać; укатилъ молодѣцъ * już on daleko, Bóg wie gdzie!

Укатише, —а, *n.* ukotywanie (dziecka). [Укачивать, —ся.]

Укачать, —ся, *v. perf.*, *v. sub*: Укачивать, Укачивать, —я, *n.* ukotywanie, kołysanie (dziecka).

Укачиваніе, —я, *n.* ukotywanie, kołysanie (dziecka).

Укачивать, Укачать, *v. a.* kołysać, ukotywać (dziecko), kołysaniem uspić; —ся, *v. p.* być ukotywanym.

Укашиваніе, —я, *n.* wykazanie, akoczenie, pokoszenie; 2. na ukos (или ukosnie) zakrojenie, przycięcie.

Укашивать, Укосить, *v. a.* 1.

- рѣзніе сія, ерѣзніае сія, ерѣзніае сія.
Укобъ, -а, *m.* pokos, ilość trawy skoszona. [jemnie].
Украдково, *adv.* ukradkiem, та-
 † **Украдошь**, *adv.*, *v.* Украдко-
 кою. [краина, погранице].
Украйна, **Украйна**, -и, *f.* u-
 † **Украинный**, -ая, -ое, *adj.*
 pograniczny.
Украсить, -я, *m.*, **Украсти-**
тельница, -и, *f.* ozdobić, o-
 zdobićielka. [Украшать, -ся].
Украсить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Украсть, *v. a. perf.* ukraść.
Украшать, **Украстить**, *v. a.*
 ozdobić, ozdabiać, ozdobić, ustra-
 jać, ustroić, upiekniąć, upiekniąć
 -ся, *a. v. r.* ozdobić się, ozdobić
 się, ustrajać się, ustroić się; *β) v. p.*
 być ozdobionym, ozdobionym,
 etc. [ozdoba, ustrojenie, strój].
Украшеніе, -я, *n.* ozdobienie.
Украсіи, -я, *m. Eccl. sl.* zawią-
 zka, wiązka.
Укрѣвность, -и, *f.* wygodność,
 dobre urządzenie.
Укрѣпшии, -ая, -ое, *adj.* wy-
 годно, dobrze urządzone.
 † **Укрѣпникъ**, -а, *m.*, *l. v.*
Укрѣпъ (водной); *2. v.* **Укрѣпъ**
 (2).
 † **Укрѣпница**, -и, *f.*, *v.* **Укрѣпъ**
 (2).
Укрѣпшии, -ая, -ое, *adj.* ко-
 рѣпъ, -а, *m. l. Bot. (anethum graveolens)*, koper pospolity;
 укряпъ волоский, (anethum foeniculum), koper włoski; *2. Eccl. sl.*
 а) kocioł do wody gorącej; *β)*
 вода gorąca; *и.* gorąca, upał.
Укротитель, -я, *m.* pokorzy-
 ciel, uśmierzyciel.
Укротительница, -и, *f.* про-
 корзycielka, uśmierzycielka.
Укротительный, -ая, -ое, *adj.*
 powściągający.
Укротить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Укротить, -ся.
Укротыа, -и, *f. Bot. (damas-*
sonium), pojemka.
Укротять, **Укротять**, *v. a.* u-
 krѣcić, ukrѣcić; poakramiać, po-
 skromić, powściągać, powścią-
 гnąć, wstrzymywać, wstrzymać;
 uśmierzać, uśmierzać; -ся, *v. r.*
 ukrѣć się, ukrѣć się, ukramia-
 ć się, ukramić się, uśmierzać
 się, uśmierzać się.
Укрѣченіе, -я, *n.* ukrѣćenie,
 ukromienie, uśmierzenie, uspo-
 kojenie. [Укрѣчивать, -ся].
Укрутить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Укрутъ, -а, *m. Eccl. sl.* okruh,
 kromka (chleba). [крутить].
Укрутиваніе, -я, *n.* ukruwanie,
Укрутиватель, -я, *m.* przeko-
 wувашч (zbiegów lub towarów).
Укрутивательница, -и, *f.* przeko-
 wувашка (zbiegów lub towa-
 рѣw).
Укрутивательство, -а, *n.* ukru-
 ваніе, przekoшваніе (podej-
 rzanych, kontrabandy).
Укрутивать, **Укрутивать**, *v. a.* przy-
 крывать, przykrwać, pokrywać, po-
 крывать, okrywać, okryć; *ukruwać,
 ukryć, przechowywać; -ся, *a) v. r.*
 okrywać się, okryć się; *ukru-
 вать się, ukryć się, skrywać się,
 skryć się, schować się; ukruwać
 отъ дождя, schronić się od de-
 szczy; *β) v. p.* być przykrwanym,
 przykrwym, etc.
Укрутиваніе, *v. Укрутиваніе*.
Укрутивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Укрутивать, -ся.
Укрутиваніе, -я, *f.* umocnienie;
 rzecz służąca do umocnienia
 czego.
Укрутивательный, -ая, -ое, *adj.*
 wzmacniający; ukruvivatelny lek-
 карства, lekarstwa wzmacniającego,
 pokrzepiającego.
Укрутивать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Укрутивать, -ся.
Укрутиваніе, -я, *n.* umocnie-
 ніе, utwierdzenie, obwarowanie,
 ufortyfikowanie, fortyfikacja, wa-
 rownia; ukruvivanie żelądka,
 wzmoсненіе żołądka; mostowѣ
 ukruvivanie, (isle de pont), *Milit.*
 szaniec przedmostowy.
Укрутивать, **Укрутивать**, *v. a.*
 umacniać, umocnić, umocować,
 utwierdzać, utwierdzić; obwaro-
 wувac, obwarować, fortyfikować,
 ufortyfikować; opatrувac, opa-
 trувac; -ся, *a) v. r.* wzmacniać
 się, wzmoсnić się, pokrzepiać się,
 pokrzepić się; przemódz, przew-
 звычіть kogo; *β) v. p.* być u-
 macnianym, umocnionym, wzma-
 cnianym, wzmoсnionym, utwier-
 dzanym, utwierdzonym.
Укусникъ, -а, *m. l.* osto-
 wnik, ościarz; *2. v.* Укусни-
 ца [szka od ości].
Укусница, -и, *f.* ościnica, па-
Укусный, -ая, -ое, *adj.* o-
 стову, ościану.
Укусъ, -а, *m.* ości.
Укупореніе, **Укупориваніе**,
 -я, *n.* utkanie, utkanie, zakor-
 kowanie; zarakowanie.
Укупоривать, **Укупорить**, *v. a.*
 utkać, utkać; korkować, za-
 korkować; pakować, zarakować;
 -ся, *v. p.* być utkanym, utka-
 ным, (za)korkowanym, (za)ra-
 kowanym.
Укупорка, -и, *f.* utkanie, za-
 korkowanie, zarakowanie.
Укупорщикъ, -а, *m.*, **Укупори-**
щица, -и, *f.* utkający, -са;
 korkujący, -са.
Укусить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Укусывать, -ся. [угрызание].
Укусываніе, -я, *n.* kąsanie.
Укусывать, **Укусить**, *v. a.* ką-
 сać, ukąsić, ugryзać, ugryзć.
Укутаніе, -я, *n.* otulenie.
Укутывать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Укутывать, -ся.
Укутка, -и, *f.*, **Укутываніе**,
 -я, *n.*, *v.* укутаніе.
Укутывать, **Укутывать**, *v. a.* o-
 туляć, otulić, owijać, owinać;
 -ся, *a) v. r.* otulać się, otulić
 się; owijać się, owinać się; *β)*
v. p. być otulanym, otulonym,
 owijanym, owiniętym.
Укушаніе, -я, *n.* ukąszenie.
Укушываніе, -я, *n.* łowienie,
 schwyтanie, łapanie.
Укушывать, **Укушить**, *v. a.* lo-
 віć, uловіć, łapać, złapać, chwycić,
 schwycić, imać, ująć; -ся,
v. p. być łowionym, ułowionym,
 etc. [Улаживать, -ся].
Уладить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Улаженіе, **Улаживаніе**, -я, *n.*
 przystosowanie, przystosowywanie.
Улаживать, **Уладить**, *v. a.*
 przystosować, przystosować;
 -ся, *v. p.* być przystosowywanym.
Улаживаніе, -я, *n.* ułamywa-
 ніе, odlamywanie.
Улаживать, **Уломать** & **Уло-**
мить, *v. a.* ułamywać, ułamać,
 odlamywać, odłamać; -ся, *v. p.*
 być ułamywanym, ułamanym.
Улаиский, -ая, -ое, *adj.* uła-
 ись, -а, *m.* ułan. [ski].
Улаисканіе, -я, *n.* ułaganie.
Улаисать, *v. a. perf.* ułagać,
 ułagodzić. [шывать].
Улаистить, *v. perf.*, *v. sub:* **Ула-**
ищываніе, *v. Улаисканіе*.
Улаищывать, **Улаистить**, *v. Ула-*
исать.
Улагати, **Улаещи**, *v. n. Eccl. sl.*
 (o wiarze) ucihnąć, ucihnąć,
 ustawać, uśtać.
Улагаться, **Улачься**, *v. r. l.* (o
 wiarze) ucihnąć, ucihnąć, usta-
 wać, uśtać, uciśać się; *2. (perf.)*
 ułaćься, *v. sub:* Улаиды-
 ваться (II).
Улагать, **Улагать**, *v. a.* ułag-
 чить, *v. Облегч...*
Улей, *gen.* ұлы, *m.* ul.
Улейный, -ая, -ое, *adj.* uło-
 wy. [Улептывать].
Улептывать, *v. perf.*, *v. sub:*
Улептывать, **Улептывать**, *v.*
a. prop. bież drobnym krokiem;
 змукать, змукнать, uciekać, uciec.
Улетаніе, -я, *n.* ułatanie.
Улетать, **Улетать**, *v. n.* ułatać,
 ulecieć, odlecieć.
Улетучиваніе, **Улетучиваніе**, -я,
n. Chem. ułotnienie, ułotnianie.
Улетучивать, **Улетучить**, *v. a.*
Chem. ułatniac, ułotnić, *v. parę*
 obracać, obróćć.
Улѣтъ, -а, *m.*, **Улѣтъніе**, -я,
n. ulot, ułeczenie. [гать].
Улѣтъ, *v. perf.*, *v. sub:* **Уло-**
убься, *v. perf.*, *v. sub:* **Ула-**
дываться (II) & **Улагаться**.
Уливаніе, -я, *n.* ulewianie, po-
 lewanie.
Уливать, **Уливать**, *v. a.* ulewać,
 ułać, polewać, polać; -ся, *v. p.*
 być ulewianym, ulanym.
Уливая, -и, *f.* ułanie, polanie,
 ulewak. [зывать].
Улизувать, *v. perf.*, *v. sub:* **Ули-**
зывать, **Улизывать**, *v. a.* u-
 мукать, umknąć, змукать, зму-
 кнать, drapnąć, uciekać, uciec.

Уліка, -и, *f.* dowód, przekonanie, *indicium*; *ii. v.* Полиці о е.
 Уліта, *v.* Улітка.
 Улітё, -я, *n.*, *v.* Улівка.
 Улітка, -и, *f.* ślimak. [*Bot.*]
 Улітковикъ, *v.* Щурѳникъ
 Улітковый, -ая, -ое, *adj.* ślimakowy, ślimakowy.
 Уліткообразный, -ая, -ое, *adj.* ślimakowy, mający kształt ślimaka. [ozek.
 Уліточка, -и, *f. dim.* ślimak.
 Уліточный, -ая, -ое, *adj.* ślimaczkowy. [Улівать, -ся.
 Уліть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
 Уліца, -и, *f.* ulica; *š.* будеть и на нашей улиці пряданькъ, і на нас колеј прѳудіе.
 Улічать, Улічить, *v. a.* (когѳо-либо въ чѳинъ), przekonувacь, przekonacь; -ся, *v. p.* być przekonany, przekonany.
 Уліченіе, -я, *n.* przekonanie.
 Улічитель, -я, *m.* przekonawca. [przekonujący.
 Улічительный, -ая, -ое, *adj.*
 Улічить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
 Улічать, -ся.
 Улічник, -и, *f.*, *v.* Уліченіе.
 Улічка, -и, *f. dim.* uliczka.
 Уличный, -ая, -ое, *adj.* uliczny, ulicowy.
 †Уліка, -и, *f.* ulica.
 Уловить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
 Улавливать, -ся.
 Уловка, -и, *f.* udatność, zręczność, chytróść, cherehel, sztuki, wybiegi.
 Уловленіе, -я, *n.* złapanie, schwycenie, ulowienie. [-ся.
 Уловлять, -ся, *v.* Улавливать.
 Уловчивость, -и, *f.*, *v.* Увертливость.
 Уловчивый, -ая, -ое, *adj.* zręczy, przebiegły, chytry; *ii. v.* Увертливый.
 Уловъ, -а, *m.* połów (ryb).
 Уловённый, -ая, *n.* ustawa, uządzenie, postanowienie, księga praw, kodeks. [wić, postanowić.
 I. Уложитъ, *v. a. perf.* ustano-
 II. Уложитъ, *v. perf.*, *v. sub:*
 Укладывать.
 Уложиться, *v. perf.*, *v. sub:*
 Укладываться (I).
 Уловать & Уловить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Улавливать, -ся.
 Улобокъ, -ика, *v.* Отлобокъ.
 Улочка, -и, *f. dim.* ulozka.
 Улощать, Улощить, *v. a.* гладzić, uглядzić, гладким озынцѳ, polerowacь, upolerowacь; -ся, *v. p.* być gładzonym, ugladzonym, etc.
 Улощеніе, -я, *n.* uglazdenie, upolerowanie. [Улощать, -ся.
 Улощить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
 Улуэникъ, -а, *m.* holdownik Chana Tatarskiego. [wisukowy.
 Улуэный, -ая, -ое, *adj.* kozacki.
 Улуэсъ, -а, *m.* kozowski, obozowisko.
 Улучать, Улучить, *v. a.* osiągać, osiągnacь, otrzymacь; zastawacь, zastacь (kogo w domu); u-

trafiacь, utrafić; -ся, *v. p.* być osiąganym, osiągnionym, etc.
 Улучёне, -я, *n.* osiągnięcie, otrzymanie; utrafienie.
 Улучить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
 Улучать, -ся.
 Улучшать, Улучшить, *v. a.* ulepszacь, ulepszyć; -ся, *v. p.* być ulepszanym, ulepszonym.
 Улучшёніе, -я, *n.* ulepszenie.
 Улучшить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Улучшать, -ся. [sic.
 Улюбаніе, -я, *n.* uśmieshanie
 Улюбаться, Улюбуться, *v. r.* uśmieszacь się, uśmiesznacь się.
 Улюбка, -и, *f.* uśmiesch, uśmieschnienie. [*sub:* Улюбаться.
 Улюбуться, *v. perf. v. m. f.*, *v.*
 Улюбочка, -и, *f. dim.* uśmiesch.
 Улюбчивый, -ая, -ое, *adj.* uśmieschliwy, uśmieszczający się.
 Улысканіе, Улысканье, *Eccl. d.*, *v.* Улыбаніе, Улыбанье.
 Улыска, -и, *f.* Фіалка (ночка).
 Улысьтъ, *v. n. perf.* drapać.
 Улысьтъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
 Улысьтъ, -ся.
 Улыплёніе, -я, *n.* ulepienie.
 Улыплять, Улыплить, *v. a.* ulepiać, ulepіć, zlepiać, zlepіć; -ся, *v. p.* być ulepianym, ulepionym, zlepianym, zlepionym.
 Улысокъ, -ика, *v.* Пролѳсокъ.
 Умыаніе, -я, *n.* zamazanie, zamagrowanie, zalepienie.
 Умызать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
 Умызывать, -ся. [nie.
 Умызываніе, -я, *n.* zamazywanie, Умызать, *v. a.* zamazywacь, zamazać; -ся, *v. p.* być zamazywanym, zamazanym.
 Умыленіе, -я, *n.* umniejszenie, zmniejszenie. [-ся.
 Умылять, -ся, *v.* Умолать, Умылительный, *v.* Уменьшительный. [Умылять, -ся.
 Умылть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
 Умылшённый, -ая, -ое, *adj.* obłąkany, rozbawiony zmysłóвъ, wrypat. [nie.
 Умылчиваніе, -я, *n.* zamilożenie.
 Умылчивать, Умылчать, *v. a.* zamilożacь, zamilożyć, umilknacь; -ся, *v. p.* być zamilożonym.
 Умыльвать, Умылть, *v. a.* mlecь, umiecь, zemlecь; -ся, *v. p.* być umeltyym.
 Умылать, Умылать, *v. a.* umniejszacь, umniejszyć, zmniejszacь, zmniejszyć; -ся, *a)* *v. p.* być umniejszanym, umniejszonym; *β)* *v. r.* umniejszacь się, umniejszyć się, zmniejszacь się, zmniejszyć się.
 Умынёніе, Умыниваніе, -я, *n.* odmówienie, odmawianie, namówienie, namawianie.
 Умынивать, Умынить, *v. a.* odmawiać, odmówić, namawiać, namówić; -ся, *v. p.* być namawianym, namówanym, etc.
 Умынить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
 Умынивать, -ся. [mówienie.
 Умынка, -и, *f.* namówienie, od-
 Умынь, *v.* Девесиль (большой).

Умыслёніе, Умысливаніе, -я, *n.* (pa)smagowanie olejem, tłustością.
 Умысливать, Умыслить, *v. a.* mazać, pomazać, (po)smagowacь olejem, tłustością.
 Умыслить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
 Умысливать, -ся.
 Умыстить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
 Умынать, -ся.
 Умытываніе, -я, *n.* obwijanie.
 Умытывать, Умытыть, *v. a.* obwijacь, obwinacь; -ся, *v. p.* być obwijanym, obwinіetyym.
 Умычываніе, -я, *n.* maczanie.
 Умычывать, Умычить, *v. a.* maczacь, umoczycь; -ся, *v. p.* być maczonym, umoczonym.
 Умычять, Умыстить, *v. a. Eccl. d.* namaszczać, namaścić; -ся, *v. p.* być namaszczanym, namaszczonym.
 Умыщёніе, -я, *n.* namaszczenie.
 Умыщиваніе, -я, *n.* brukowanie.
 Умыщивать, Умыстить, *v. a.* brukowacь, wybrukowacь; -ся, *v. p.* być brukowanym, wybrukowanym.
 Умыбра, -и, *f.* Mal. umbra (gatlunek glinki). [browy.
 Умыбровый, -ая, -ое, *adj.* umbrový.
 Умыдлёніе, Умыдливаніе, -я, *n.* oróżnienie, oróżzalność, omieszkanie, zwłoka.
 Умыдливать, Умыдлить, *v. a.* oróżniać, oróżnić, zwlekać; -ся, *v. r.* oróżniać się, oróżnić się.
 Умыдлить, -ся, *v.* Умыдлывать, -ся.
 Умыньшать, Умыньшить, *v. a.* umniejszacь, umniejszyć; -ся, *a)* *v. r.* zmniejszacь się, zmniejszyć się, ubywacь, ubycь; *β)* *v. p.* być zmniejszanym, zmniejszonym.
 Умыньшёніе, -я, *n.* zmniejszenie.
 Умыньшительный, -ая, -ое, *adj.* zmniejszczający; *Gram.* zdrobniaty; уменьшительное олово, *Gram.* wyraz zdrobniaty.
 Умыньшить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
 Умыньшать, -ся. [rąć.
 Умыорётъ, *v. perf.*, *v. sub:* Умы-
 Умыорётитель, -я, *m.* morderca, zabójca.
 Умыертить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Умыерцывать, -ся.
 Умыертвё, -я, *n.* *Eccl. d.* u-marcie, śmierć, zejście, zgon.
 Умыёрший, -ая, -ое, *part. p.* zmarły, umarły.
 Умыерцлёніе, -я, *n.* zamordowanie, zabicie; - плóти, umartwienie ciata.
 Умыерцлать, Умыертить, *v. a.* zabijać, zabіć, zamordowacь, zamorczacь, zamęzcycь; umartwiacь, umartwić; -ся, *v. p.* być zabijanym, zabitym, zamordowanym.
 Умыёрсть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
 Уметать, -ся.
 Умыётаніе, -я, *n.* zamiatanie.
 I. Уметать, Умыёрсть, *v. a.* zamiatać, zamieść, wymiatać, wymieść; -ся, *v. p.* być zamiatanym, zamiecionym.

II. Уметать, -ся, v. perf., v. sub: Уметывать, -ся.
Уметение, -я, n. замесение.
Уметь, -а, m. Eccl. sl. i. gnój, plugataj, śmieci; 2. chata zimowa; ehata, schronienie (dla podróżnych).
Уметывание, -я, n. I. uszurywanie, uszuranie, poszurywanie, poszuranie; 3. zruczenie, zruczenie (np. siana do kupy).
Удетывать, Удетать, v. a. daleko zarzucać, zarzucić; uszurywać, uszurać; poszurywać, poszurać; -ся, v. p. być uszurywanym, uszurany, poszurywanym, poszurywanym, etc.
Умилёние, -я, n. rozczulenie; wzruszenie, pobudzenie do litości; skrucha, żal, żalowanie; litość, polittowanie. [żalem].
Умилёно, adv. ze skruchą, z żalowaniem.
Умилённй, -ая, -ое, adj. wzruszony, do litości poruszony; litościwy.
Умилительный, -ая, -ое, adj. pobudzający do żalu, żalony.
Умилить, -са, v. perf., v. sub: Умилить, -ся.
Умилосёрдить, v. a. perf. nakłonic kogo do litości; -ся, v. r. (надъ кѣмъ, о комъ), zlitować się, zmiłować się.
Умилостивительный, -ая, -ое, adj. ubлагalny.
Умилостивить, -ся, v. perf., v. sub: Умилостивлять, -ся.
Умилостивлёние, -я, n. ubлагanie.
Умилостивлѣть, Умилостивить, v. a. błagać, ubłagać; -ся, a) v. r. litować się, zlitować się, ulitować się, zmiłować się; б) v. p. być błaganym, ublaganym.
Умилъно, adv. miło, przyjemnie, czule, tkliwie.
Умилъность, -и, f. wdzięczność, wdzięk, przyjemność, słodycz, tkliwość.
Умилъный, -ая, -ое, adj. miły, wdzięczny, przyjemny, słodki, tkliwy.
Умилать, Умилить, v. a. wzruszać, wzruszyć (kogo do litości, do żalu), rozczulać, rozczulić; -ся, a) v. r. wzruszać się, wzruszyć się, poruszać się, poruszyć się do litości, rozczulać się, rozczulić się; б) v. p. być wzruszanym, wzruszonym, etc.
Умилание, -я, n. ugniatanie.
Умилать, Умилть, v. a. ugniatć, ugnieść; udeptywać, udeptać (np. glinę); -ся, v. p. być ugniatanym, ugniecionym, udeptywanym, udeptanym.
Умилка, -и, f. ugniatanie, ugniecenie, udeptanie.
Умирание, -я, n. umieranie.
Умирать, Умереть, v. a. umierać, umrzeć; умереть насильственнымъ смертью, умереть гwałtowną śmiercią; życie (sam) sobie odebrać; умирать съ голоду,

умреть з голоду; онъ умираеть съ голоду, он умирает z głodu; умирать со смѣху, *рѣкać od śmiechu; умереть отъ пьянства, umrzeć od pijaństwa; умереть миру, умереть dla świata; умереть грѣху, (w biblii) umrzeć grzechowi, i. e. powołując swoje namiętności; умирающимъ голодомъ, умирающимъ głosem; онъ умираеть за негѣ, он gotów dla niego na śmierć; хотъ умереть, а на своѣмъ поставитъ, ж. on nie ulega (nie ustępuje); jeśli się nie da в добру способ, то się ущеje przемосу; и. ж. skupиё умерать, адѣтки сундуки отирають, skреpe umieraja, а dziatki skrzyньki otwieraja.
Умирение, -я, n. uspokojenie.
Умиритель, -я, m. uspokoićciel, pokojodawca. [koićcielka].
Умирительница, -и, f. uspokoićcielka.
Умирительный, -ая, -ое, adj. uspokajający. [Умирать, -ся].
Умирить, -ся, v. perf., v. sub: Умирять, Умирить, v. a. uspokajać, uspokoić, spokojnymъ czynić, uczynić; -ся, a) v. r. uspokajać się, uspokoić się; б) v. p. być uspokajany, uspokojonym.
Умиренный, -ая, -ое, adj. mądry.
Умирикъ, -а, m. mędrzec, człowiek.
Умирица, -и, m. kobieta rozumna. [nie, rozmowanie].
Умиричанье, -я, n. mędrkowanie.
Умиричать, v. n. mędrkować, rozmawiać.
Умиро, adv. rozumnie, rozsądnie.
Умио, adv. Eccl. sl. umysłowo, przez rozmowanie.
Умножать, Умножить, v. a. pomnażać, pomnożyć, powiększać, powiększyć; *Arithm.* mnożyć, rozmnożyć; -ся, a) v. r. pomnażać się, pomnożyć się, powiększać się, powiększyć się; б) v. p. być pomnażanym, powiększanym, rozmnażanym, rozmnożonym.
Умножение, -я, n. pomnożenie, powiększenie; *Arithm.* mnożenie, multiplikacja; таблица умноженія, tablica mnożenia.
Умножитель, -я, m. pomnożyciel; *Arithm.* mnożnik.
Умножительный, -ая, -ое, adj. powiększający.
Умножить, -ся, v. perf., v. sub: Умножать, -ся.
Умный, -ая, -ое, adj. mądry, rozumny, umiejący, dowcipny.
Умное, -я, n. umyście.
Уморёдие, -я, n. Eccl. sl. waga, szaleństwo.
Уморёдный, -ая, -ое, adj. od rozumu odeszły, szalony.
Умодѣльникъ, -а, m. Eccl. sl. kunszt mistrz, artysta.
Умоzakлючение, -я, n. wniosek, syllogizm.
Умозрительный, -ая, -ое, adj. umysłowy, teoryczny. [manie].
Умозрѣние, -я, f. teorya, du-

ж. wyznaczać się, wymoknąć, namoknąć.
Умоклый, -ая, -ое, adj. wymokły, namokły. [kąt].
Умокнуть, v. perf., v. sub: Умокнути, -ся, n. wymokanie.
Умолачивать, Умолотить, v. a. wymuszać, wymuszać; -ся, v. p. być wymuszanym, wymusconym.
Умолёние, -я, n. ublaganie, uproszenie.
Умолённй, -ая, -ое, adj. błagalny, ublagalny, dający się ubłagać.
Умолительный, -ая, -ое, adj. ublagający, upraszający.
Умолить, -ся, v. perf., v. sub: Умолить, -ся.
Умолёние, -я, n. umilknięcie.
Умолкнать, Умолкнуть, v. n. umilknąć, umilknąć, zamilknąć, zamilknąć. [milk].
Умолкнѣние, -я, n. umilknięcie, zamilknięcie. [umilkать].
Умолкнуть, v. perf., v. sub: Умолкнуть, -ся, n. umilknięcie, ustanie; bezъ умолку, bezъ ustatku.
Умолотить, -ся, v. perf., v. sub: Умолачивать, -ся.
Умолотный, -ая, -ое, adj. umoloty, omloty, pomlotny, namlotny, wymoloty, sporny, plenny. [lót].
Умолоть, -а, m. omlót, namolót.
Умолоть, -ся, v. perf., v. sub: Умалчивать, -ся.
Умолчѣние, -я, n. omlócenie.
Умолчѣть, v. perf., v. sub: Умалчивать.
Умолъ, -а, m. umelcie; mlewo.
Умолъть, Умолить, v. a. błagać, ubłagać, wymodlić, upraszać, uprosić; -ся, v. p. być błaganym, ublaganym, uproszonym.
Умоначертаніе, -я, n. abrys, (pierwszy) rys (czego), nakreślenie.
Умор, -и, f. umor, rozpek.
Уморительно, adv. śmiertelnie, umorzliwie; * nader śmieśnie, do rozpeku.
Уморительный, -ая, -ое, adj. śmiertelny; уморзлн; * nader śmieśzny, śmieśzny do rozpeku.
Уморить, v. a. perf. (когѣ-либо), уморзть, życia rozbawić; уморить когѣ голодомъ, уморить когѣ со смѣху, даć powѣд до nadzwyczajnego śmiechu.
Уморшка, pop., v. Умор.
Уморъ, -я, m. umorzenie, śmierć nabawienie; śmierć; бить до умору, біć до upadłego, do śmierci; — смѣягоа до умору, рѣкać ze śmiechu.
Умослѣіе, -я, n. (логика), logika, logika.
Умостить, -ся, v. perf., v. sub: Умашивать, -ся.

Умѣтка, -я, *f.* wybrukowanie.
Умѣтѣ, -я, *n.* окрѣсеніе.

Умѣтѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Умѣтывать, -ся.

Умѣчить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Умѣчивать, -ся.

Умѣчка, -я, *f.* 1. умощеніе, розмощеніе, памощеніе; 2. (о *умѣнѣ*): устерпованіе, зестерпованіе. [*нѣ*].

Умощеніе, -я, *n.* wybrukowanie.

Умрѣти, *Ecc. cl. v. sub.* Умерѣть.

Умственный, -ая, -ое, *adj.*

умствованіе, розумовый. [*ваніе*].

Умствованіе, -я, *n.* rozumowanie.

Умствователь, -я, *n.* rozumujący, rozumiacz.

Умствовать, -я, *n.* rozumować.

Умудреніе, -я, *n.* mądry rozum.

Умудрѣть, -ся, [*умудрѣть*], -ся.

Умудрѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Умудрѣть, Умудрѣть, *v. a.*

zmądrzać, zmądrzyć, mądrzym kogo

poznać, nauczać, nauczyć, oświecać, oświecić; -ся, *v. r.*

stawać się rozumnym, stać się

rozumnym, oświecać się, oświe-

cić się; *умудрѣтвовать, wykony-

wać, uczyć sobie co w głowie.

Умѣченіе, Умѣчиваніе, Умѣ-

чивать, *v.* замѣч....

Умѣчать, *v. a. perf.* прѣдко умѣ-

нѣеіть, забравъ, porwać; -ся, *v. r.*

уцѣсачъ, polecieć, drażnać.

Умъ, -а, *m.* rozum; умысл; умовѣ;

быть въ умѣ, мѣеі здровоумъ;

умъ розум, бычь здровоум на умѣ;

въ умѣ ли ты? оу мѣеі мѣеі здро-

воумъ; со всѣмъ нѣмъ умъ зонъ,

заропнѣтѣеі зурѣнѣеі; что у нерѣ

на умѣ? о оѣмъ мѣеі онъ? в. прѣд-

сѣдѣтвѣа, прѣдсѣдѣтвѣа (w umyśle),

кнѣваць, замѣслѣа, замѣслѣа со злѣго;

умѣслѣа на чьѣ-либо живнѣ, годѣіе на сѣзѣеі

тѣеі; -ся, *v. p.* бычь кнѣванумъ,

etc.

Умѣтѣся, Умѣлось, *v. imper.*

pop. умѣеі сѣ, умѣлаѣ сѣ; какъ

умѣтѣся, такъ и дѣлаю, какъ мо-

ге, такъ зрѣбѣ; какъ умѣлось, такъ

и сдѣлаъ, какъ могѣтѣ, какъ зрѣ-

бѣтѣ. [*нѣ*, rozumienie.

Умѣнѣ, Умѣнѣе, -я, *n.* умѣнѣ-

нѣреніе, -я, *n.* umiarkowanie,

wstrzemięzliwość; мѣрнѣосць.

Умѣреннѣо, *adv.* мѣрнѣе, умѣр-

кованѣе, з умѣркованіемъ.

Умѣреннѣосць, -я, *f.* umiarkowanie,

wstrzemięzliwość; мѣрнѣосць.

Умѣрѣннѣы, -ая, -ое, *adj.* умѣр-

кованѣы, wstrzemięzлівы; мѣрнѣ-

ны, помѣрнѣу.

Умѣрѣваніе, -я, *n.* ukrzywdzenie

przy mierzeniu.

Умѣрѣвать, Умѣрѣть & Умѣрѣ-

тъ, *v. a.* ukrzywdzać, ukrzywdzić

przy mierzeniu, mierząc nadolegać,

nadolegnać więkzѣа ілосць; -ся, *v. p.* бычь за мало

мѣрзонумъ, ukrzywdzonumъ przy

mierzeniu.

Умѣрѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Умѣрѣвать, -ся & Умѣрѣтъ, -ся.

Умѣванѣе, -я, *n.* wódka do twarzą.

Умѣвать, Умѣть, *v. a.* умываць,

umyć; -ся, *a)* *v. r.* умываць сѣ,

umyć сѣ; *б)* *v. p.* бычь умыванумъ,

umytumъ. [*нѣ*].

Умѣканіе, -я, *n.*, *v.* میکان.

Умѣканіе, -я, *n.* porugiwanie,

(porwanie), zabranie.

Умѣкѣть, *v. a. perf.* pop., *v. a.*

میکانъ. [*porwać*], zabrac.

Умѣкѣть, *v. a.* pop. porugiwać,

Умѣслѣ, -ола, *m.* umysł, (co

umysłono), zamysł, zamiar, cel,

przedsądźcіе; безъ умѣслѣ, безъ

umysłu; неумѣслѣ; сѣ умѣслѣ, з

умѣслѣ; умѣслѣнѣе; наумѣ-

слѣнѣе. [*Умѣслѣтъ*], -ся.

Умѣслѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Умѣслѣ, *v.* Умѣслѣ.

Умѣтѣ, -я, *n.* umyśle.

Умѣтъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Умѣтѣть, -ся.

Умѣшлѣнѣе, -я, *n.* zamiar, zamysł

(niegodziwy); *it. v.* Умѣшлѣнѣе.

Умѣшлѣннѣе, -я, *m.* powód, powódzѣа,

sprawa, zbrodnіarz z umysłu.

Умѣшлѣннѣескѣе, *adv.* (z) umysł (niegodziwy)

zamysłem, w widokach złośliwych.

Умѣшлѣннѣескѣй, -ая, -ое, *adj.*

до powódzѣа, sprawę, zbrodnіarza

z umysłu należący, *lub* powódzѣа,

sprawy włascіwy.

Умѣшлѣнно, *adv.* умѣслѣнѣе, z

zamiarem. [*umysłny, rozmyslny.*

Умѣшлѣннѣы, -ая, -ое, *adj.*

Умѣшлѣтъ, Умѣслѣть, *v. a.*

прѣдсѣдѣтвѣа, прѣдсѣдѣтвѣа (w umyśle),

кнѣваць, замѣслѣа, замѣслѣа со злѣго;

умѣслѣа на чьѣ-либо живнѣ, годѣіе на сѣзѣеі

тѣеі; -ся, *v. p.* бычь кнѣванумъ,

etc.

Умѣтѣся, Умѣлось, *v. imper.*

pop. умѣеі сѣ, умѣлаѣ сѣ; какъ

умѣтѣся, такъ и дѣлаю, какъ мо-

ге, такъ зрѣбѣ; какъ умѣлось, такъ

и сдѣлаъ, какъ могѣтѣ, какъ зрѣ-

бѣтѣ. [*нѣ*, rozumienie.

Умѣнѣ, Умѣнѣе, -я, *n.* умѣнѣ-

нѣреніе, -я, *n.* umiarkowanie,

wstrzemięzliwość; мѣрнѣосць.

Умѣреннѣо, *adv.* мѣрнѣе, умѣр-

кованѣе, з умѣркованіемъ.

Умѣреннѣосць, -я, *f.* umiarkowanie,

wstrzemięzliwość; мѣрнѣосць.

Умѣрѣннѣы, -ая, -ое, *adj.* умѣр-

кованѣы, wstrzemięzлівы; мѣрнѣ-

ны, помѣрнѣу.

Умѣрѣваніе, -я, *n.* ukrzywdzenie

przy mierzeniu.

Умѣрѣвать, Умѣрѣть & Умѣрѣ-

тъ, *v. a.* ukrzywdzać, ukrzywdzić

przy mierzeniu, mierząc nadolegać,

nadolegnać więkzѣа ілосць; -ся, *v. p.* бычь за мало

мѣрзонумъ, ukrzywdzonumъ przy

mierzeniu.

Умѣрѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Умѣрѣвать, -ся & Умѣрѣтъ, -ся.

Умѣръ, -а, *m.* za mało mierzona

na rzecz. [*przy mierzeniu.*

Умѣрѣнѣе, -я, *n.* ukrzywdzenie

Умѣрѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Умѣрѣвать, -ся.

Умѣрѣтъ, Умѣрѣть, *v. a.* miar-

kowacъ, powóslagać, powóslagać,

hamować (np. swoje namiętnѣосць),

organіzować, ograniczyć; -ся, *v. p.*

бычь powóslaganumъ, powóslaganętnęу,

etc.

Умѣсѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Умѣсѣванѣ, -ся (I).

Умѣсѣа, -я, *f.* ugniatanie, ugniecenie

(np. ciasta).

Умѣсѣтѣлнѣы, -ая, -ое, *adj.*

obezerny. [*Умѣсѣтъ*], -ся.

Умѣсѣтъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Умѣсѣтѣлѣ, -я, *m.* rozsądny,

roztropny.

Умѣтѣлнѣы, -ая, -ое, *adj.*

Ecc. cl. rozsądny, roztropny, do-

świadczoney, wprawy. [*godzić.*

Умѣтѣтъ, *v. a. perf.* trafić, u-

мѣтъ, *v. a.* umieść. [*mieżanie.*

Умѣшлѣнѣе, -я, *n.* mieszanie, u-

мѣшанѣ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Умѣшлѣвать, -ся.

Умѣшлѣнѣе, Умѣшлѣванѣе, -я, *n.*

ugniatanie, ugniecenie (np. ciasta).

I. Умѣшлѣвать, Умѣсѣтъ, *v. a.*

ugniatać, ugnieść (np. ciasto); -ся, *v. p.*

бычь ugniatanumъ, ugniecionumъ.

II. Умѣшлѣвать, Умѣшлѣтъ, *v. a.*

mieszać, umieszczać; -ся, *v. p.* бычь

mieszanumъ, umieszczanumъ.

Умѣшлѣнѣе, Умѣшлѣванѣе, Умѣ-

шлѣвать, *v.* замѣшк....

Умѣшлѣтъ, Умѣсѣтъ, *v. a.* u-

mieszczać, umieścić, zmieszczać

сѣ, zmieszcіć; -ся, *a)* *v. r.* умѣшлѣ-

тъ сѣ, умѣсѣі сѣ, zmieszczać сѣ,

zmieszcіć сѣ; *б)* *v. p.* бычь умѣ-

шлѣзонумъ, umieszczonumъ, zmieszc-

zanumъ, zmieszczonumъ.

Умѣшлѣнѣе, -я, *n.* umieszczenie,

zmieszczenie.

Умѣшлѣтъ, Умѣшлѣтъ, *v. a.*

zmiekczać, zmiekczyć, miękkit

robić, zrobić; *lagodzić, ulagodzić,

ozulymъ zrobić; -ся, *a)* *v. r.* мѣ-

мѣкѣтъ, мѣмѣкѣтъ, стѣваць сѣ,

стаць сѣ мѣмѣкитъ; lagodзіć сѣ,

ulagodzić сѣ; *б)* *v. p.* бычь мѣ-

мѣкѣзонумъ, ulagodzonymъ.

Умѣшлѣнѣе, -я, *n.* zmiekczenie;

ulagodzenie.

Умѣшлѣтъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Умѣшлѣтъ, -ся. [*deptanie.*

Умѣтѣ, -я, *n.* ugniecenie, u-

мѣтъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Умѣшлѣтъ, -ся.

Унавоженіе, Унавоженіанѣе,

-я, *n.* ugnojenie, ugnajanie (pola).

Унавоженѣвать, Унавоженѣтъ, *v. a.*

ugnajać, ugnoić (pole); -ся, *v. p.*

бычь ugnajanumъ, ugnojonymъ.

Унавоженѣтъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Унавоженѣвать, -ся.

Унаслѣдѣти, *v. a. perf.* *Ecc. cl. i.*

(узвердѣтъ въ наслѣдіа), utwierdzić

w dziedzictwie; *it. v.* Унапо-

кѣтъ, обезопасить.

ние, -я, *n.* pakowanie, opakowanie.

Упако́вывать, Упако́вать, *v. a.* pakować, opakować; -ся, *v. p.* być pakowanym, opakowanym.

Упа́львание, -я, *n.* odprężanie.

Упа́львать, *v.* Упо́львать.

Упа́лой, (-ий), -ая, -ое, Упа́лый, -ая, -ое, *adj.* upadły, spradły; próżny, wakuujący; upalobienie, odumareczony, odumogek; упалый взъръ въ лѣсъ, (*v. muz.*) (walcizacja:) zwierz ukruty, skruty w lesie.

Упа́матование, -я, *n.* spramiatanie, zachowanie w pamięci.

Упа́матовать, *v. perf.*, *v. sub.* Упа́матывать. [нѣ.]

Упа́матывание, *v.* Упа́матование; Упа́матывать, Упа́матовать, *v. a.* pamiatać, spramiatać, zachowywać, zachować w pamięci.

Упа́рение, Упа́ривание, -я, *n.* uprężenie, uprężanie.

Упа́ривать, Упа́рить, *v. a.* upręzać, uprężyć; -ся, *v. p.* być uprężanym, uprężonym.

Упа́сать, Упа́сти, *v. a.* strzedz, dostzedz, pilnować, dopilnować; бѣже упаси, броиъ Боже! -ся, *v. p.* być strzeżonym, (do)pilnowanym.

Упа́сти, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Упасты, -ся. [дѣть.]

Упа́ство, *v. perf.*, *v. sub.* Упа́-Упаханіе, -я, *n.* przegonanie.

Упахать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Упахивать, -ся. [нѣ.]

Упахивание, -я, *n.* przegonywanie.

Упахивать, Упахить, *v. a.* przegonywać, przegonąć; -ся, *v. p.* być przegonywanym, przegonywanym.

Упа́нка, -и, *f.* przegonywanie, przegonanie.

Упека́ние, -я, *n.* upiekanie.

Упека́ть, Упечь, *v. a.* piec, upiekać, upiec; -ся, *v. p.* upiekać się, być upiekany, upieczonym.

Упеленіе, -я, *n.* sprowienie.

Упеленять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Упеленывать, -ся.

Упеленывание, -я, *n.* sprowijanie, owijanie w pieluchy.

Упеленывать, Упеленать, *v. a.* sprowijać, powić w pieluchy; -ся, *v. p.* być sprowijanym, powitym w pieluchy.

Упередить, *v.* Предварить.

Уперёживание, -я, *n.* wzięcie przed szawem, uzgodzenie.

Уперёживать, *v.* Предварять.

Упереть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Упирать, -ся.

Упечёние, -я, *n.* upieczenie.

Упечь, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Упекать, -ся. [пѣ.]

Упня́ние, -я, *n.* upnianie, od-Упня́ть, Упнуть, *v. a.* upniać, upić, odbić, odrpić; -ся, *v. p.* być upnianym, upitym, odrpianym, odrpitym.

Упнѣние, Упнѣвание, -я, *n.* upnianie, pilnowanie.

Упнѣвать, Упнѣть, *v. a.* pil-

nować, upilnować; -ся, *v. p.* być pilnowanym, upilnowanym.

Упнѣйка, -я, *f.* upilnowanie.

Упнѣть, Упнѣть, -ся, *v.* Упнѣть, Упереть, -ся.

Упнѣрание, -я, *n.* upieranie.

Упнѣрять, Упереть, *v. a.* opierać, oprzeć; упереть глаза, wlepić oczy (w coś); упереть глаза въ землю, *v.* Потуплять (глаза); упереть что-либо кому въ глаза, *wytkać komu coś w oczy; -ся, *a)* *v. r.* 1. opierać się, oprzeć się; 2. *upierać się, nie-завалаć, niezawolic; *б)* *v. p.* być opieranym, opartym.

† Упнѣрь, *v.* Упнѣрь.

Упнѣсаніе, -я, *n.* wpisanie.

Упнѣсать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Упнѣсывать, -ся.

Упнѣсисто, *adv.* ściśle, gęsto.

Упнѣсистый, -ая, -ое, *adj.* (o piśmie) ściśle, gęsty.

Упнѣска, -и, *f.* Упнѣсывание, -я, *n.* wpisywanie, wpisanie.

Упнѣсывать, Упнѣсать, *v. a.* wpisywać, wpisać; упнѣсывать страницу въ страницу, mieścić stronice w stronice; -ся, *v. p.* być wpisywanym, wpisanym.

Упнѣтаніе, Упнѣтать, *v.* Откор-млѣние, Уткормлять.

Упнѣтаться, *v. perf.*, *v. sub.* Упнѣтываться.

Упнѣтывание, Упнѣтывать, *v.* Откармливание, Откармливать.

Упнѣтываться, Упнѣтаться, *v. r.* пауасяć się, пауасиć się; -ся, *v. p.* być пауасяным, пауасиным.

Упнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Упнѣвать, -ся.

Упнѣхъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Упнѣхить, -ся. [утуkanie.]

Упнѣхивание, -я, *n.* uprężanie.

Упнѣхивать, Упнѣхить, Упнѣхивуть, *v. a.* upręchać, upręchać, upręchać, utukać, utkać, utknać; -ся, *v. p.* być upręchanym, upręchanym, utukanym, utkanym.

Упнѣчать, *v. a. perf. sam.* opisać.

Упнѣтатъ, -и, *f.* upłata, wypłata, zapłacenie, spłacenie.

Упнѣтатъ, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Упнѣчивать, -ся.

Упнѣтатный, -ая, -ое, *adj.* upłatny, na upłatę przeznaczony, odpłatny.

Упнѣчивание, -я, *n.* *v.* Упнѣтатъ.

Упнѣчивать, Упнѣтатъ, *v. a.* spłacać, spłacić, zapłacać, zapłacić, wypłacać, wypłacić; -ся, *v. p.* być spłacanym, spłacanym, zapłacanym, wypłacanym, wypłacanym. [*v. sub.* Упнѣтатъ, -ся.]

Упнѣсть & Упнѣсть, *v. perf.*, Упнѣтатъ, Упнѣстятъ & Упнѣстятъ, 1. *v. a.* upłatać, upłecić, spłatać, spłecić; 2. *v. a. fig. pop.* zajądać, jeść z chciwością; 3. *v. n. pop.* *uciekać, uciec, zmykać, zmyknać, drapać; -ся, *a)* *v. r. pop.* wmykać się, wmyknać się; Упнѣстятся тахомолюю, ukradkiem pójść przez, wykraść się; *б)* *v. p.*

być uplatanym, upłecionym, uplatanym, upłecionym.

Уплетѣние, -я, *n.* uplatanie, spłatanie. [odprywanie.]

Уплываніе, -я, *n.* upływanie.

Уплывать, Уплывать, *v. a.* upływać, upłynąć, odpływać, odpłynąć; *upływać, upłynąć, uciec, uciec, mknąć.

Уплнѣтіе, -я, *n.* upłynienie, odpłynienie. [дѣть.]

Уплнѣть, *v. perf.*, *v. sub.* Уплнѣть, Уплнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Уплнѣть, -ся.

Упованіе, -я, *n.* nadzieja, oczekiwanie; заufanie, ufność.

Уповательно, *adv.* z nadzieją, jest nadzieja, spodziewać się, niezawodnie, pewno.

Уповать, *v. n.* ufać, mieć ufność, nadzieję, pokładać nadzieję; spodziewać się, mniemać.

Уподобительно, *adv.* porównawczo. [porównawczo.]

Уподобительный, -ая, -ое, *adj.* Уподобить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Уподоблять, -ся.

Уподобленіе, -я, *n.* porównanie, przgównanie.

Уподоблять, Уподобить, *v. a.* porównywać, porównać, przgównywać, przgównać; -ся, *a)* *v. r.* stawać się, stać się podobnym, być podobnym (do kogo); *б)* *v. p.* być porównywanym, porównanym, przgównywanym, przgównanym.

Уподичивание, -я, *n.* uczestowanie, utraktowanie, ucrasenie.

Уподичивать, *v. a. perf.* uczestować, utraktować, ucraszyć; -ся, *v. p.* być uczestowanym, etc.

Упоивать, -ся, *v.* Упнѣвать, -ся. [chwycenie.]

Упои́е, -я, *n.* upojenie; *za-Упои́енный, -ая, -ое, *part. p.* upojony, napojony; *zachwycony.

Упои́тельный, -ая, -ое, *adj.* upajający. [Упнѣвать, -ся.]

Упои́ть, -ся, *v. perf.*, *v. sub.* Упои, -овъ, *v. pl.*, *v.* Боты.

Упоко́евать, Упоко́ить, *v. a.* - kogoś-либо, odpruczynek dawać, dać, uložić kogoś do spoczynku, ukajać, ukoić; упокои́ Господу думу егѣ! wiesny odpruczynek nasz mu dać Panie! -ся, *a)* *v. r.* odpruczować, odpruczować, spokoić się; *утишать, утичь покою, spokoїнось; *б)* *v. p.* być upokoїnym; być pokrzepionym.

Упоко́бие, -я, *n.* (prop. & *) odpruczynek, spoczynek; pokrzepienie; моли́ться о упоко́біи души усопшаго, modlić się o odpruczynek duszy zmarłego.

Упоко́й, -я, *m.*, *v.* Упоко́бие; моли́ться за упоко́й души усопшаго, modlić się za odpruczynek duszy zmarłego.

Упоко́йный, -ая, -ое, *adj.* Eocci. sz. spokoїny, cichy.

Упоко́ительный, -ая, -ое, *adj.* uspokajający.

Упрѣтываніе, -я, *n.* schowanie, sprządywanie.

Упрѣтывать, Упрѣтать, *v. a.* schować, schować, sprządywać, sprzątać, uprzątać, ukrywać, ukryć; *fig.* бора упрѣталъ въ тюрьму, злодѣяжа ввадзилъ до вѣзненія, (до козы); -ся, *v. p.* być schowanym, schowanym, sprządanym, ukrywaniem, ukrytym.

Упрѣчь, -ся, *v.* Запрѣчь, -ся. Упусканіе, -я, *n.* wypuszczenie; opuszczenie; zaniedbywanie.

Упускѣть, Упустить, *v. a. 1.* wypuszczać, wypuścić; 2. opuszczać, opuścić (sprosobną porę, okazję), nie korzystać (z czego); упустить языкъ виду, з бачности выпустить, непамятѣть, неумышленіе вѣстѣ о сѣбѣ, заромнѣть; 3. занедбывать, занедбавъ; §. упустить бору, въ зѣвъ по казній не хѣдять, wszystkie czasy mają swój czas, prócz czasu na świetle nie nie masz; -ся, *v. p.* być wypuszczanym, wypuszczonym; być opuszczanym, opuszczonym; być zaniedbywanym, zaniedbanym.

Упускъ, -а, *m.*, *v.* Упустѣніе.

Упустить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Упускѣть, -ся. [скрепованіе]

Упѣтаніе, -я, *n.* zaplątanie.

Упѣтать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Упѣтывать, -ся.

Упѣтываніе, -я, *n.* zaplątywanie, kępowanie.

Упѣтывать, Упѣтывать, *v. a.* zaplątywać, zaplątać, kępować, skępować; -ся, *a) v. p.* zaplątywać się, zaplątać się; *б) v. p.* być zaplątywanym, zaplątanym, (*s*) kępowanym.

[с-я]

Упущать, -ся, *v.* Упускѣть.

Упущеніе, -я, *n.* pusczenie, wypuszczenie; opuszczenie (sprosobnej porę, okazję); zaniedbanie.

Упѣръ, -я, *m.* 1. *H. n.*, *v.* Вапѣръ; 2. (†), *v.* Упрѣнецъ.

Упѣннать, Упѣннать, *v. a.* upienić, upienić; -ся, *v. p.* być upienianym, upienionym.

Ура́, *inertj.* ural (окръжъ тѣдѣцѣ).

Уравненіе, -я, *n.* urównanie, zrównanie; porównanie.

Уравниваніе, -я, *n.* urównywanie, zrównywanie.

1. Уравнивать, Уравнять, *v. a.* urównywać, urównać, ugładzać, ugładzać, ubijać równo; -ся, *v. p.* być urównywanym, urównanym.

2. Уравнивать, Уравнять & Уравнивать, *v. a.* zrównywać, zrównać; порównывать, porównać; -ся, *v. p.* być porównywanym, porównanym. [wasz, równasz.]

Уравниватель, -я, *m.* urównujący.

Уравнивательность, -я, *f.* porównalność; równość, jednakość.

Уравнивательный, -ая, -ое, *adj.* porównalny, równy, jednaki; уравнительные вѣски, *Wagi*, *v.* Юстиръ; уравнительная стѣпень, *Gramm.* stopień wyższy.

Уравнить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Уравнивать, -ся (II).

Уравнять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Уравнивать, -ся (II).

Ураганъ, -а, *m.* orkan, wicher gwałtowny, burza.

Уражати, Уражить, *v. a.* Ecol. sz. porażać, porazić, pokonywać, pokonać, bić, pobić; -ся, *v. p.* być porażanym, porażonym, etc.

Ураженіе, *Ecol. sz.*, *v.* Porażenie.

Ураина, -и, *f.* pop. palka.

Урайти, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Уражати, -ся.

Урауживать, Ураужить, *v. a.* rozumieć, zrozumieć, pojmovać, pojąć; -ся, *v. p.* być rozumianym, zrozumianym.

Урауживаніе, -я, *n.* zrozumienie, pojęcie.

Ураужить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Урауживать, -ся.

Уражь, -а, *m.* raz, zranienie, skaleszenie, rana.

Ураній, *v.* Уранъ (2).

Уранъ, -а, *m.* Astron. Uran, (planeta).

Урванецъ, -нца, *m.* pop. *v.* Сорванецъ, Пегодѣй.

Урвать, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Урывать, -ся.

Урьявникъ, -а, *m.* urynał.

Урийничекъ, -чка, *m.* dim. urynałik.

Урина, -и, *f.* uryna, mocz.

Урийный, -ая, -ое, *adj.* urynowy, moczowy.

Урина, -и, *f.* urna.

Уровень, -вня, *m.* równowaga (narzędzie).

Уровнять, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Уравнивать, -ся (I).

Уродецъ, -дцѣ, *m.* dim. potwór, mały potwór.

Уродивый, -ая, -ое, *adj.* Ecol. sz. głupi. [potwór.]

Уродина, -и, *v. a.* poczwara.

Уродить, -ся, *v. perf.*, *v. sub.*

Урожать, -ся.

Уродливость, -я, *f.* poczwarność, szkaradność, potworność.

Уродливый, -ая, -ое, *adj.* poczwarny, szkaradny, potworny.

Уродованіе, -я, *n.* kaleczenie, szpesczenie. [radzić (kogo).]

Уродовать, *v. a.* szpescić, szkaradować.

Уродство, -а, *n.*, *v.* Юродство.

† Уродствовать, *v.* Юродствовать. [twora, potwór.]

Уродъ, -а, *m.* poczwara, рождѣй, -я, *m.* urodzaj, obfitość. [rodzajny, obfity, żyzny.]

Урожайный, -ая, -ое, *adj.* urodzajny.

Урожать, Уродить, *v. a.* rozdzic, urodzić, wydać, wydać; -ся, *v. r. & p.* wrodzić się; być podobnym do kogo; zrodzić się; podobność niógo хѣба, збоже обficie zrodzilo się. [urodzony.]

Уроденный, -ая, -ое, *adj.*

Уроженецъ, -нца, *m.* rodak, rodowice, rodem ząd.

Уроженка, -а, *f.* rodaczka, rodem ząd.

Урокъ, -а, *m.* 1. lekcyja; заданный урокъ, lekcyja zadana; вынсазона робота, ćwiczenie; даватъ уроки, dawac lekcyje; отдаватъ работу на урокъ, oddac robotę wyнсазона; 2. (†), dochód staj; 3. podatek, danina, dan, czynsz; 4. урокъ, -овъ, *pl.* урок, uroczenie, urzesczenie, oczarowanie kogo ozlenieniem, wzrokiem, ztѣm okiem.

Уроченіе, -я, *n.* upuszczenie, zgubienie; [*сfr.* urolenie].

Уронить, *v. a. perf.* upuścić co, zgubić; [*сfr.* uронić]; *znizzyć, poniżyć, zahubić.

Уронъ, -а, *m.* utrata, strata, zguba, uszkodzenie.

Урослый, -ая, -ое, *adj.* urosły.

Уростать, Уростій, *v. n.* rosnąć, urosnąć, urosić, wyrastać, wуросъ; уростій языкъ дѣтскихъ хѣтъ, wyjść z lat dziecinnych.

Уроченіе, -я, *n.* uroczenie, urzesczenie, oczarowanie kogo ozlenieniem, wzrokiem.

Урочить, *v. a.* uroczyć, urzec, oczarować kogo ozlenieniem, wzrokiem.

Урочище, -а, *n.* uroczyzysze, uroczyzko, powiat, krajna.

Урочливый, -ая, -ое, *adj.* uroczy.

Урочный, -ая, -ое, *adj.* przeznaczony, naznaczony, wyнсазонаny. [odрѣywanie.]

Урубаніе, -я, *n.* urębywanie.

Урубать, Урубить, *v. a.* urębywać, urębać, ucinąć, uciąć, odrębywać, odrębać; -ся, *v. p.* być urębywanym, urębanym, etc.

Урубка, -я, *f.* urębanie, odrębanie.

Урѣтъ, -а, *m.* Bol. (*myriophyllum*), ріонник, орле підро, (зіеле).

Урчаніе, -я, *n.* 1. warczenie, kruczenie, klukanie (w brzuchu); 2. brzmienie, mruczenie (strumyka).

Урчать, *v. a.* 1. warczyć, kruczyć, klukać (w brzuchu); въ шибѣтъ урчать, w brzuchu warczyć, kruczyć, klukać; 2. (*o strumyku*) brzmieć, mruczyć; рунѣтъ урчать по камешкамъ, strumyk mruczy po kamyczkach.

Урубаніе, -я, *n.* 1. uręwanie, wyręwanie; 2. гудѣ.

1. Урубать, Урубать, *v. a.* uręwać, uręwać, wyręzać; -ся, *a) v. r.* urwać się gdzie або dokąd, wyręwaszy się udat gdzie; *б) v. p.* być uręwanym, uręwanym, wyręwanym, wyręganym.

2. Урубать, Урубать, *v. a.* гудѣть, урѣтъ; -ся, *v. p.* być rętanym, urętanym.

Урубка, -я, *f.* uręwka, uręwek, chwila wolna; урубкомъ, урубkiem, mimo idącъ, dorywczom, dorywczо, dopadem, uręwczо; урубкамъ, uręwkami.

Урѣвокъ, -ва, *m.* kawał o-
derwany (od czego).

Урѣвоцный, -ая, -ое, *adj.* у-
грювоу, угрюкому.

Урѣшь, -а, *m.* przegera, prze-
wianie, przestanek, wztrzymanie.

Урѣльникъ, *v.* Урѣльничъ.

Урѣть, *v. a. perf.* 1. *v. sub:*
Урѣвать (II); 2. *v. n. perf.* **pop.*,
v. Убѣжать.

Урѣхлѣние, Урѣхлѣть, Урѣх-
лѣть, -ся, *v.* Варыкл...

Урѣзаніе, -я, *n.* urznięcie, u-
cięcie. [Урѣзывать, -ся.]

Урѣзать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Урѣзывать, -я, *n.* urzuwanie,
ucinianie.

Урѣзывать, Урѣзать, *v. a.* u-
rzynać, urzynać, ucinąć, uciąć;
-ся, *v. p.* być urzynamym, urznię-
tym, ucinanym, uciętym.

Урѣкъ, -а, *m.* *Bot.* (*primus ar-
meniacae*), siliwka biała.

Урѣдять, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Урѣжать, -ся.

Урѣдливость, -и, *f.* porządność.

Урѣдливый, -ая, -ое, *adj.* por-
ządny, zachowujący porządek.

Урѣдникъ, -а, *m.* 1. urządzi-
ciel; porządkujący (oo); 2. podofi-
cer kozacki.

Урѣдничій, -ья, -ье, *adj.* do
urządzenia należący.

† Урѣдно, *adv.* porządnie, w
porządku. [Грядну]

Урѣдный, -ая, -ое, *adj.* ро-
† Урѣдь, -а, *m.* porządek, u-
porządkowanie, urząd, urządze-
ние; за urządъ, z urzędem tytuł
mający, prerogatywa przynależa-
na do urzędu, z której korzystać
może piastujący tenże urząd.

Урѣжать, Урѣдять, *v. a.* urzą-
дzać, urządzić, porządkować, u-
porządkować; -ся, *a) v. r.* urzą-
дzać się, urządzić się, uporzą-
dkować się; *б) v. p.* być urządz-
аным, urządzоним, uporządkowa-
нум.

Урѣжьбѣ, *v.* Распорѣжьбѣ.

Урѣжьбѣ, *Ecc.* *sl.*, *v.* Урѣ-
† Урѣда, *v.* Урѣдѣба. [жѣть.]

Урѣдѣбка, -и, *f. dim.* folwarc-
ozek, osadka, mała osada, kolonia.

Урѣдѣбный, -ая, -ое, *adj.* osa-
дну, do osady należący, osadni-
czy; *ii. v.* Осѣдлость (воѣдѣб-
наа).

Урѣдѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Урѣдѣвать, -ся. [(2).]

Урѣдѣще, -а, *n.*, *v.* Урѣдѣба

Урѣдка, -и, *f.* zasadzenie, wy-
sadzenie (*np.* дрzewami).

Урѣдѣба, -и, *f.* osada, kolonia,
folwark.

Урѣдѣбный, *v.* Урѣдѣбный.

Урѣдѣщѣ, *v.* Урѣдѣба.

Урѣженіе, Урѣживание, -я, *n.*
wyzaczenie, wysadzanie.

Урѣживать, Урѣдѣть, *v. a.* wy-
садzać, wysadzić, zasadzać, zasa-
дзіć (*np.* дрzewami); садzać, поса-
дзіć kogo, osadzić, osiedlić
kogo; -ся, *a) v. r.* usiadać, u-

siadać; sadować się, usadowić się,
siadając zmeścić się; *б) v. p.*
być wysadzаным, wysadzоним
(*np.* дрzewami), etc.

Урѣленіе, Урѣливаніе, -я, *n.*
ulożenie, lożenie, posmarowanie,
smarowanie lojem.

Урѣливать, Урѣлѣть, *v. a.* loić,
uloić, smarować, posmarować
lojem; -ся, *v. p.* być lożоним,
uloжоним, (po)smarowanым lo-
jem. [saty.]

Урѣстный, -ая, -ое, *adj.* waz-
Урѣсывать, Урѣсать, *v. a.* ssać,
uysać, wuysać, wysać, ssaniem
ujmować, ująć; -ся, *v. p.* być
uysаным, ussаным, wuysаным,
wussаным.

Урѣстий, -ая, -ое, *adj.* wazaty.

Урѣчь, -а, *m.* 1. wazacz, waz-
sal; 2. *H. n.* (*cerambiz*), kozka
(owad). [У. Урѣвон...

Урѣчиваніе, Урѣчивать, -ся,
Урѣчивнуть, *v. n. perf.* (*to my-
sliw*) świszczaniem psu zwierzę
ukazać, wskazać.

Урѣвоіе, Урѣвоиваніе, -я, *n.*
przywłaszczenie, przywłaszczenie,
przywzwojenie, przyswajanie.

Урѣвоивать, Урѣвоить, *v. a.* przy-
wajać, przywoić, przywłaszczać,
przywłaszcіć sobie oo; -ся, *v. p.*
być przyswajаным, przyswojоним,
etc. [-ся.]

Урѣвоить, -ся, *v.* Урѣвоивать,
Урѣвоица, -и, *f.* chrząszcz.

Урѣвокъ, -ика, *m.* (*u mularzow*):
spojenie wierzchołkowe kamieni
lub cegieł.

Урѣрдіе, -я, *n.* usilność, gorli-
wość, żarliwość. [wie.]

Урѣрдно, *adv.* usilnie, gorli-
wo, *v.* Урѣрдъ.

Урѣрдный, -ая, -ое, *adj.* usil-
† Урѣрдство, *v.* Урѣрдіе.

Урѣрдствованіе, -я, *n.* usilo-
wanie, gorliwość.

Урѣрдствовать, *v. n.* - кому,
чему, być gorliwym. [sznioa.]

Урѣрзъ, -и, *f.* *Ecc.* *sl.* zau-
Урѣрзность, -и, *f.* wytrwa-
łość, dotrwałość, wytrzymalność.

Урѣрзчивый, -ая, -ое, *adj.* wy-
трwаły, wytrzymалы.

Урѣдѣть, *v. perf.*, *v. sub:* Урѣ-
живать. [до-, prze-trwanie.]

Урѣживаніе, -я, *n.* wytrwanie,
Урѣживать, Урѣдѣть, *v. n.* u-
siedzieć, siedząc wytrwać; prze-
trwać, wytrzymać.

Урѣжь, -а, *m. dim.* wąsik; pl.
fowka, maci, różki na głowie (*u*
owadów); *Bot.* wąsy.

Урѣленіе, Урѣливаніе, -я, *n.*
wzmocnienie, wzmacnianie, wzmo-
żenie.

Урѣливать, Урѣлѣть, *v. a.*
wzmacniać, wzmoćnić, wzmac-
niać; -ся, *v. r.* wzmoćnić się,
wzmocnić się; powiększać się,
powiększyć się; wzmacniać się,
wzmocnić się.

Урѣлие, -я, *n.* usilność, usilo-
wanie. [silny.]

Урѣлокъ, -ика, *m.* czlowiek

Урѣлѣности, -и, *f.* usilność.

Урѣльный, -ая, -ое, *adj.* u-
Урѣльство, *v.* Урѣлие. [silny.]

Урѣлѣствовати, *v. n.* *Ecc.* *sl.*
używać siły, przemocy, gwałtu.

Урѣсканіе, -я, *n.* uskokzenie.
Урѣскать, *v. perf.*, *v. sub:* У-
сканывать.

Урѣскиваніе, *v.* Урѣсканіе.
Урѣскивать, Урѣскать, *v. n.*
uskakiwać, uskokzyć, skacząc od-
dalić się, odjechać konno.

Урѣскальваніе, -я, *n.* umyka-
ние, wymukanie się, zmykanie.

Урѣскальывать, *v.* Урѣскать.

Урѣслабитися, *Ecc.* *sl.*, *v.* Урѣсла-
бнѣть.

Урѣслабленіе, Урѣслаблѣтися,
Ecc. *sl.*, *v.* Урѣслабнѣ, Урѣслабѣ-
тися. [Урѣсканывать.]

Урѣскокнѣть, *v. perf.*, *v. sub:*
Урѣскокнѣнѣ, -я, *n.* umknienie,
wymuknienie się, zmyknienie.

Урѣскокнѣть, Урѣскокнѣть, *v. n.*
umykać, umknąć, wymykać się,
wymuknąć się, zmykać, zemknąć,
drapać.

Урѣскорѣніе, -я, *n.* przyśpiesze-
ние; przedzenie, wypredzenie.

Урѣскорѣтель, -я, *m.* przyśpie-
szyciel, przyśpieszający, dopoma-
gacz.

Урѣскорѣтельный, -ая, -ое, *adj.*
przyśpieszający, przyśpieszny; u-
скорѣтельная сила, *Phys.* (*vis ac-
celeratrix*), siła przyśpieszająca.

Урѣскорѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Урѣскорѣть, -ся.

Урѣскорѣть, Урѣскорѣть, *v. a.*
przyśpieszać, przyśpieszyć; upre-
dzać, upredzić; -ся, *v. p.* być
przyśpieszаным, przyśpieszonым.

Урѣскокнѣть, *v. n. perf.* umknąć,
zemknąć, drapać, dać drapać.

Урѣслада, -и, *f.*, *v.* Урѣсладѣнѣ.
Урѣсладѣтель, -я, *m.* pokrzepi-
ciel, orzeźwiający.

Урѣсладѣтельность, -и, *f.* posi-
lenie, pokrzepienie, orzeźwienie,
przyjemność, rozkosz.

Урѣсладѣтельный, -ая, -ое, *adj.*
posilający, pokrzepiający, przy-
jemny, rozkoszny.

Урѣсладѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Урѣсладѣть, -ся.

Урѣсладѣть, Урѣсладѣть, *v. a.*
posiłać, posilić, pokrzepiać, po-
krzepić, orzeźwiać, orzeźwić, u-
przyjemniać, uprzyjemnić, roz-
koszować, sprawniać, sprawić; -ся, *v. r.*
oiezyć się, mieć przyjemność,
rozkosz.

Урѣсладѣнѣ, -я, *n.* 1. posie-
cha, uweselenie, rozkosz; 2. *v.*
Подслащѣнѣ (*Chem.*).

Урѣслаіе, -я, *n.* wystanie (kogo
dokąd), posłanie.

Урѣсластѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Урѣсластѣвать, -ся.

Урѣсласть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:*
Урѣсласть, -ся.

Успѣшный, -ая, -ое, <i>adj.</i> по- мысли, powodzący się, skute- czny, dobrze postępy oślący.	Усталый, (усталою), -ая, -ое, <i>adj.</i> усталы, znużony, zmordowany.	Устояться, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устояваться. [вать, -ся.
Устраить, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устраивать, -ся. [ние.	Усталъ, -и, <i>f.</i> устаіосъ, zmor- дование, znuzenie. [wanie.	Устраивать, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устраивать, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i>
Управляііе, -я, <i>n.</i> zawstydzę- Управлять, Управлять, <i>v. a.</i> завстыдzać, zawstydzіć, <i>v. a.</i> у. r. zawstydzac się, zawstydzіć -ся; <i>β</i> <i>v. p.</i> być zawstydzanym, zawstydzonym.	Устанавляваніе, -я, <i>n.</i> уста- Устанавлявать, Установить, <i>v. a.</i> ustawiac, ustawić, ustana- wiać, ustanowić, postanawiac, postanowić, urzadzac, urzadzіć; -ся, <i>av. r.</i> ustawiac się, ustawіć się, zmieszozac się, zmiesціć się; <i>βv. p.</i> być ustanawianym, ustanowionym, etc. [wanie.	Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i>
Усредоточеніе, Усредоточив- ать, <i>v.</i> Сосредоточ...	Устаніе, -я, <i>n.</i> ustanie, zmordo- Установить, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устанавлявать, -ся & Уста- новлять, -ся. [ustanowienie.	Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i>
Уста, <i>gen. ustъ, n. pl. Eccl. sl.</i> usta, gęba; wargi; zarządzać, отверзать уста, замыкаć (<i>v. perf.</i> zamknac), otwierac (<i>v. perf.</i> otwo- rzyc) usta; <i>§.</i> отъ избытка оудна уотъ глаголятъ, охетіе о тём гадани, со млітjem зъ чуои; co w sercu, to і на jezuku; — лъвї- лня уста, <i>Bot.</i> , <i>v.</i> Львино усть.	Установка, -и, <i>f.</i> ustanowienie. Установленіе, -я, <i>n.</i> ustawie- nie, postanowienie; *ustanowienie, postanowienie, ustawa.	Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i>
Уставленіе, -я, <i>n.</i> statutowa- ние się, zmordowanie się, zmę- чение się, znuzenie się.	Установлять, Установить, <i>v. a.</i> ustawiac, ustawić, porozstawіć; *ustanawiac, ustanowić, postano- wіć, uchwalіć, urzadzіć; -ся, <i>v. p.</i> быть ustawianym, ustawionym; быть ustanawianym, ustanowionym.	Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i>
Уставьтѣ, Уставьтѣ, <i>v. n.</i> zfaty- gowac się; zmordowac się; znużyć się. [sub: Уставлять, -ся.	Устарѣлость, -и, <i>f.</i> zestarzalo- ść. [starzaly; przestarzaly.	Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i>
Уставить, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v.</i>	Устарѣлый, -ая, -ое, <i>adj.</i> ze- Устаріть, <i>v. n. perf.</i> zestarzecъ. Устать, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Уста- вать. [octopelata], sylinica.	Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i>
Уставка, -и, <i>f.</i> 1. ustanowienie, ustawienie; 2. (<i>u</i> <i>introductoria</i>) stółik, на которым się zazywają księzki.	Устели-камень, <i>m. Bot.</i> (<i>dryas</i>) Устели-поле, <i>n. Bot.</i> (<i>ceratocar- pus arenarius</i>), piaskowice.	Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i>
Уставленіе, Уставливаніе, -я, <i>n.</i> 1. ustanowienie, ustawienie; 2. *ustanowienie, ustawa, ustana- wanie. [лать, -са.	Устереганіе, -я, <i>n.</i> pilnowanie, uprutywanie.	Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i>
Уставливать, -ся, <i>v.</i> Устав- лять, Уставить, <i>v. a.</i> 1. ustawiac, ustawić, въ ітой ко- натѣ не уставивши всей небеди, въ тым покою не можна wazy- стких мебели ustawіć; 2. ustawiac, ustawić, stanowić, postanowiac, ustanawiac, ustanowić, uchwalіć, ustawę ozyćnić uzyć; uzyćwіть глазѣ на что, ustawiczenie на со patrzec, wlepić, wrzucіć w со озу, wtrząszozyc озу на со; -ся, <i>a</i>) <i>v. r.</i> ustawiac się, ustawіć się; <i>β</i>) <i>v. p.</i> być ustawianym, usta- wionym.	Устерегать, Устеречь, <i>v. a.</i> pilnowac, dopilnowac, upruty- wac, postrzegac, spostrzedz; -ся, <i>a</i>) <i>v. r.</i> ostrzegac się, ostrzedz się; <i>β</i>) <i>v. p.</i> być pilnowanym.	Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i>
Уставный, -ая, -ое, <i>adj.</i> 1. біты (о характер писма); 2. (т), порząd- ны; do ustawy jakіей налеzący; przerpisowy. [Законодатель.	Устереганіе, -я, <i>n.</i> spostrze- женіе. [Устерегать, -ся.	Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i>
Уставоположеніе, <i>Eccl. sl.</i> , <i>v.</i>	Устеречь, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устиганіе, -я, <i>n.</i> pokrywanie, wysadzanie, wykładanie.	Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i>
Уставщикъ, -а, <i>m.</i> kantor, starszy śpiewak kościelny.	Устигать, Устлать, <i>v. a.</i> ро- кыуаć, pokruc, wykładac, wyto- zyć, wyscielać, wyscielić, wysa- dzac, wysadzіć; -ся, <i>a</i>) <i>v. r.</i> * — пёредъ кѣмъ, ozołgac się przed kim; <i>β</i>) <i>v. p.</i> być wyłożonym (dy- lami), być wyłożwanym.	Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i>
Уставъ, -а, <i>m.</i> ustawa, ustano- wienie, urzadzenie, przepis; біты (о характер писма).	Устейка, -и, <i>f.</i> 1. pokrywanie, wykładanie, wyłożenie, wysciela- nie, wysadzanie, wysadzenie; 2. <i>v.</i> Подстѣлка (2).	Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i>
Уставиваніе, -я, <i>n.</i> opleranie się, wtyrwanie, wtyrwanie.	Устїе, <i>v.</i> Устье.	Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i>
Уставить, Устойть, <i>v. n.</i> о- пierać się, oprzeć się, wytrzyma- wac, wytrzymac (komu); *dotrzy- mывac, dotrzymac (<i>np.</i> слова, obietnicy); <i>Eccl. sl.</i> górę brać, wziąć.	Устїе, <i>v.</i> Устье.	Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i>
Уставиваться, Устойться, <i>v. r.</i> ustawac się, ustac się (<i>np.</i> о- пїе). [женіе, zmordowanie.	Устїе, <i>v.</i> Устье.	Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i>
Усталость, -и, <i>f.</i> устаіосъ, znu-	Устїе, <i>v.</i> Устье.	Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i> Устраііть, -ся, <i>v. perf.</i> , <i>v. sub.</i>

аргѣту; домашняя утварь, аргѣт домотоу; 2. ozdoba, pięknido.

Утварѣти, Утворити, -ся, *Eccl. sl.*, v. Украшати.

Утвердитель, -я, *m.* potwierdziciel. [pewnościа.]

Утвердительно, *adv.* pewno, z

Утвердительность, -я, *f.* pewność, niezawodność, niewątpliwość.

Утвердительный, -ая, -ое, *adj.* pewny, niezawodny, niewątpliwy, twierdzący, stwierdzający; утвердительное предложение, zdanie twierdzące; утвердительная грамота, v. Ратификація. [sub: Утверждать, -ся.]

Утверждать, -ся, *v. perf.*, v. Утверждать, Утвердить, *v. a.* utwierdzać, utwierdzić, potwierdzać, potwierdzić; umocniać, umocnić, wzmacniać, wzmacnić, ustalać, ustalić; -ся, *v. p.* być utwierdzanym, utwierdzonym, *etc.*

Утверждение, -я, *n.* utwierdzenie, umocnienie, ustalenie; stałość, stateczność; ratyfikacja.

Утвержение, *Eccl. sl.*, v. Утверждение. [шенье.]

Утворение, *Eccl. sl.*, v. Укра-

Утворити, -ся, *v. perf.*, v. sub: Утварѣти, -ся.

Утеканіе, -я, *n.* uciekanie, wysiekanie, upływanie.

Утекать, Утечь, *v. n.* uciekać, uciec, wysiekać, wysiec, upływać, upłynąć; * uciekać, uciec, zmykać, zmyknąć, zbiegnać.

† Утеклѣць, -а, *m.* *Eccl. sl.* zbieg.

Утѣкъ, -а, *m.* ucieczka; пуститься на утѣкъ, wziąć się do ucieczki (ucieczka się ratować); драться, даć драка.

Утѣнокъ, -нка, *m.* Утѣночекъ, -чка, *m. dim.* kaszątko, kaszeczka.

Утѣншь, -а, *m.* kaszć.

Утерѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Утирати, -ся.

Утѣрчивость, -я, *f.* cierpliwość, wytrwałość.

Утѣрчивый, -ая, -ое, *adj.* cierpliwy, wytrwały.

Утѣрпѣть, *v. n. perf.* wycierpieć, wytrzymać. [starcie.]

Утѣртіе, -я, *n.* utarcie, obtarcie, Утѣбистость, -я, *f.* urwistość, skalistość.

Утѣбистый, -ая, -ое, *adj.* skalisty, oproczysty, urwisty.

Утѣсникъ, -а, *m.* *Bot. (uicz).* sitowe skaliste, górne.

Утѣсь, -а, *m.* skala spadzista; urwisko; urwistość góry.

Утѣшение, -я, *n.* uciekniecie.

Утѣчка, -я, *f.* wyciek; *it. v.* Вытечка; * ucieczka, zbiegство.

Утѣчь, *v. perf.*, *v. sub:* Утекаѣть.

† Утѣиць, -а, *m.* (почечуй, геморoidalные припадки, боль въ крестѣ или въ хребтѣ), krzyża bolenie, hemoroidy.

Утѣиный, -ая, -ое, *adj.* kaszy;

утиное перо, kasze pióro; утиное гнѣздо, *por.*, v. Плясиды.

Утиральникъ, -а, *m.* ręcznik.

Утиральничекъ, -чка, *m. dim.* ręczniczek.

Утиральный, -ая, -ое, *adj.* ucieralny, do uciierania słuzący.

Утираніе, -я, *n.* uciieranie.

Утирать, Утерѣть, *v. a.* uciierać, utrzeć, ocierać, otrzeć, wycierać, wytrzeć; -ся, *v. r.* uciierać się, utrzeć się, ocierać się, otrzeć się.

Утирка, -я, *f.* uciieranie, utarcie, ocieranie, otarcie; *por.* piat, ścierka; *it.* ręcznik.

Утисканіе, -я, *n.* uciskanie, wciskanie, upruchanie.

Утискать, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Утискивать, -ся. [канье.]

Утискиваніе, -я, *n.*, v. Утискивать, Утискать, Утис-

куть, *v. a.* uciskiwac, uciskać, wciskać, upruchać, upruchać, utykać, utkać; -ся, *v. p.* być uciskiwanym, uciskanym, upruchanym, upruchanym, *etc.*

Утиснуть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Утискивать, -ся.

Утиханіе, -я, *n.* uciehanie.

Утихать, Утихнуть, *v. n.* uciehać, ucieknąć; uciszać się, uciszyć się, uspokajać się, uspokoić się, ustawać, ustać.

Утиховѣніе, -я, *n.* *Eccl. sl.* uciolnienie; uciwienie się, uspokojenie się, ustanie. [тихатъ.]

Утихнуть, *v. perf.*, *v. sub:* Утихнуть, -я, *f.* kaszka.

† Утичица, -я, *f. augm.* kaszuszko, wielka kaszka.

Утишать, Утишить, *v. a.* uciszać, uciszyć, uśmierzać, uśmierzyć, uspokajać, uspokoić; -ся, *v. r.* być uciszonym, uciszonym, uspokojanym, uspokojonym, uspokojanym, uspokojonym.

Утишеніе, -я, *n.* uciwienie, uspokojenie.

Утишитель, -я, *m.* uciwiciel, uspokojiciel, uśmierzyciel.

Утишительный, -ая, -ое, *adj.* uciszający, uspokajający.

Утишить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Утишать, -ся.

Утка, -я, *f. N. n.* (anas), kaszka; *it.* ka chodząca, v. Чернеть; *it.* ka czerwona, v. Карагатка; *it.* ka paluchowa, v. Шияпуць.

Утканіе, -я, *n.* utkanie.

Уткаѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Утыкаться, -ся (III).

Уткнѣтіе, -я, *n.* wetchniecie, wtkniecie, utkwienie, wbić.

Уткнѣть, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Утыкаться, -ся (II).

Утконось, -а, *m. N. n.* (ornithorhynchus), kaszodziób.

Уткородка, -я, *f.* Уткородъ, -а, *m.* v. Утирка.

Утлива, -я, *f.* *Eccl. sl.* wraza, wraza, skalubina, гуза.

Утлый, -ая, -ое, *adj.* uszko-

dzony, dziurawy; *it.* lwa boczka, beszka dziurawa.

Уто́къ, -ѣ, *m.* (u kaszka) wątek, poróbka.

Уто́лачиваніе, -я, *n.* utłaczanie, ugniatanie, deptanie, udeptywanie.

Уто́лачивать, Уто́лочить, *v. a.* utłaczać, utłoczyć, ugniatać, ugnieść, pognieść, deptać, poddeptać; -ся, *v. p.* być utłaczanym, utłoczonym, ugniatanym, ugniecionym, *etc.*

Уто́леніе, -я, *n.* ukojenie, uspokojenie, zaspokojenie, uśmierzenie. [uśmierzyciel.]

Уто́лятель, -я, *m.* kołciel, Utóлятельный, -ая, -ое, *adj.* uśmierzający, uspokajający; *it.* godzący.

Уто́лять, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Уто́лоченіе, -я, *n.* utłoczenie; upchanie.

Уто́лочить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Уто́лачивать, -ся.

Уто́лочь, *v. a. perf.* utłuc; -ся, *v. p.* być utłuczonym.

Уто́лойти, *v. perf.*, *v. sub:* Уто́лочить, -ся.

Уто́лощѣть, *v. n. perf.* utuć.

Уто́лощѣть, Уто́лощѣть, *v. a.* uczynić, uczynić, utylum, tłustym.

Уто́лять, Уто́лять, *v. a.* uspokajać, uspokoić, zapokoić, uśmierzać, uśmierzyć, koić, ukoić, uskramiać, uskromić, powściągać, powściągnąć, hamować; *it.* ułajać, ułajać, gasić, pragnienie; -ся, *v. r.* uspokajać się, uspokoić się, uśmierzać się, uśmierzyć się; *it.* v. p. być uspokojanym, uspokojonym, uśmierzanym, uśmierzanym, [nie.]

Уто́мительность, -я, *f.* znużenie, zmęczenie, utrudnienie, *etc.*

Уто́мительный, -ая, -ое, *adj.* pniający, fatygujący, męczący.

Уто́мить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Уто́млять, -ся.

Уто́мленіе, -я, *n.* znużenie, zmęczenie, sfatygowanie, zmordowanie.

Уто́млять, Уто́млять, *v. a.* nużyć, znużać, męczyć, zmęczać, fatygować, sfatygować; -ся, *v. r.* (2)nużać się, (2)męczyć się, (2)mordować się, (2)sfatygować się; *it.* v. p. być (2)nużonym, (2)męczonym, (2)sfatygowanym, (2)mordowanym.

Уто́неніе, -я, *n.* ściwienie, zwięźlenie; *(np.* kolumny u góry).

Уто́нить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Уто́нѣть, -ся.

Уто́нѣть, *v. n. perf.* utonąć.

Уто́нѣть, Уто́нѣть, *v. a.* ściwić, ściwić; -ся, *v. p.* być ściwianym, ściwionym.

Уто́вченіе, -я, *n.* ściwienie; * zaotrzenie (*np.* smaku).

Уто́вченность, -я, *f.* subtelność, zaotrzenie (*np.* smaku).

Уто́нчить, -ся, *v. perf.*, *v. sub:* Уто́нчать, -ся.

Уто́нчать, Уто́нчать, *v. a.* ści-

ниаѣ, сѣненіѣ; -ся, v. p. быѣ сѣленіюмъ.

Утопаніе, -я, n. tonienie.

Утопѣть, v. n. tonąc; топіѣ сія; * погнѣдѣ сія (w występku).

Утопѣть, -ся, v. perf., v. sub: утопѣти, -ся.

Утоплѣніе, -я, n. utopienie.

Утоплѣникъ, -а, m. topielec.

Утопливникъ, -и, f. topielnica.

Утопльнй, -ая, -ое, adj. utopiony, zatopiony, utonięty.

Утоплѣть, утопѣть, v. a. u. utopiać, utopić; -ся, a) v. r. топіѣ сія, utopić się; б) v. p. быѣ (u)topionіюмъ.

Утопѣніе, -я, n. udeptanie.

Утопѣть, -ся, v. perf., v. sub: утопѣтывати, -ся.

Утогрованіе, -я, n. utargowanie, stargowanie.

Утогровѣть, -ся, v. perf., v. sub: утогровывати, -ся.

Утогровываніе, v. утогровываніе.

Утогровывѣть, утогровѣть, v. a. utargować, utargować; stargować; -ся, v. p. быѣ utargowanіюмъ, utargowanіюмъ.

Уторѣніе & Уторѣніе, -я, n. (u bednarza): watorzenie, robienie, wyrzucanie watorów.

Уторѣжа, -и, f. utargowanie; to co utargowano.

Уторѣить, v. a. (u bednarza): watorzyć, watorzyć wyrzucać, robić; -ся, v. p. быѣ watorzonіюмъ.

Уторѣить, v. a. perf. utorować, udeptać.

Уторѣрь, -а, m., уторѣрь, pl. (u bednarza): wator, pl. watorы; дѣлать уторѣрь, v. Уторѣрь.

Уточка, -и, f. dim. касцѣ.

Утрабовываніе, -я, n. ubijanie, ubicie (ziemi dla żrówniana).

Утрабовывѣть, -ся, v. perf., v. sub: утрабовывати, -ся.

Утрабовка, -и, f., утрабовываніе, -я, n., v. утрабовываніе.

Утрабовывѣть, утрабовывѣть, v. a. ubijać, ubić (ziemię dla żrówniana); -ся, v. p. быѣ ubijanіюмъ, ubitym.

Утрага, -и, f. utrata, strata.

Утрагѣть, -ся, v. perf., v. sub: утрагивати, -ся.

Утраченіе, утрагиваніе, -я, n. utracenie, stracenie, utracanie, tracenie.

Утрагивати, утрагивати, v. a. utracać, utracić, tracić, stracić, zatracać, zatracić; -ся, a) v. r. ginać, zginać, zaginać, zarzucać się, przegradać, przegradać; б) v. p. быѣ gubionіюмъ, zgubionіюмъ, zararzonіюмъ, utracionіюмъ.

Утрезвитисѣ, v. perf., v. sub: утрезвитисѣ.

Утрезвитисѣ, v. r. trzeźwić, roztrzeźwić, trzeźwić się po pijanstwie.

Утрезвѣти, v. n. Ecc. st. 1.

сзуивѣ рано, рано wstawić; 2. odgrawić modlitwę poranną.

Утревница, -и, f. Ecc. st. 1. rano, poranek, świt; 2. v. Заутрѣна.

Утревнй, -ая, -ое, adj. ranny.

Утревникъ, -а, m. poranek zimny pod czas wiosny.

Утревнй, -ая, -ое, adj. porankowy, rany; утревнй сонъ, sen porankowy; утревная звѣзда, gwiazda porankowa, jutrenka;

Утревня, -нйа, v. f. Ecc. st., v. Заутрѣна.

Утревня, v. Заутрѣна.

Утревле, -я, n. Ecc. st. jutro.

Утрово, -а, n. rano, świt; rano, lek, poranek; §. Утрово мудренѣе вѣчера, kto rano wstaje, temu Pan Bóg daje; nie dospaci trzeba, kto chce dostać chleba.

Утроба, -и, f. Ecc. st. wnętrze, wnętrzności, brzuch, kaidun, trzeba, wątroba; * miłosierdzie, polittowanie; утроба матеріяна, żywot macierzyński, łono.

Утробистый, -ая, -ое, adj. brzuchaty, kaiduniaty.

Утробнй, -ая, -ое, adj. do żywota macierzyńskiego należący; ii. v. Зарѣдмшъ (утробнй); утробная басня, v. Чревоуважѣніе.

Утробоволхвованіе, -я, n. wroźba z wnętrzności, z wątroby.

Утробоволхвовати, v. n. Ecc. st. wroźzyć z wnętrzności, z wątroby.

Утробѣдецъ, -дѣа, m. trzewojad, karmiący się wnętrznościami. [potrojenie.]

Утробленіе, утрабываніе, -я, n.

Утробивати, утрабивати, v. a. potrajać, potroić, pomnożyć trzy razy; -ся, v. p. быѣ potrajanіюмъ, potrojonіюмъ. [z rana.]

Утробить, adv. rankiem, rano.

Утробь, adv. pop. dziś rano.

Утробѣть, -ся, v. утрабивати, -ся. [Утробѣть, -ся.]

Утрудѣть, -ся, v. perf., v. sub: утрудѣть, -ся.

Утрудѣть, утрудѣть, v. a. utrudzać, utrudzić, nużyć, znudzić, męczyć, zmęczyć, (z)mordować; -ся, v. r. utrudzać się, utrudzić się, (z)nużyć się, (z)męczyć się, (z)mordować się; б) v. p. быѣ utrudжаніюмъ, utrudzonіюмъ, etc.

Утрудженіе, -я, n. utrudzenie, znudzenie, zmęczenie, zmordowanie.

Утуджѣніе, -я, n. utrudzenie, znudzenie, zmęczenie, zmordowanie.

Утуджѣти, -я, n. utrudzenie, znudzenie, zmęczenie, zmordowanie.

Утуджѣть, -ся, v. utrudzenie, znudzenie, zmęczenie, zmordowanie.

Утуджѣть, -ся, v. utrudzenie, znudzenie, zmęczenie, zmordowanie.

Утуджѣть, -ся, v. utrudzenie, znudzenie, zmęczenie, zmordowanie.

Утуджѣть, -ся, v. utrudzenie, znudzenie, zmęczenie, zmordowanie.

Утуджѣть, -ся, v. utrudzenie, znudzenie, zmęczenie, zmordowanie.

Утуджѣть, -ся, v. utrudzenie, znudzenie, zmęczenie, zmordowanie.

Утуджѣть, -ся, v. utrudzenie, znudzenie, zmęczenie, zmordowanie.

Утуджѣть, -ся, v. utrudzenie, znudzenie, zmęczenie, zmordowanie.

Утуджѣть, -ся, v. utrudzenie, znudzenie, zmęczenie, zmordowanie.

Утуджѣть, -ся, v. utrudzenie, znudzenie, zmęczenie, zmordowanie.

Утуджѣть, v. n. utuć, stać się utuczonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

Утуджѣть, утуджѣть, v. a. utuczyć, utuczyć; gnoić, gnoić rolę; -ся, v. p. быѣ (u)utuczonіюмъ; быѣ (u)gnojonіюмъ.

lazkiem; -ся, v. p. być prasowanym żelazkiem.

Утѣжище, -а, m. augm. wielkie żelazo krawieckie do prasowania.

Утѣжный, -ая, -ое, adj. do żelazka należącego. [одеж, касатко.]

Утѣ, gen. утѣти, n. Eccl. sl. ka. Утѣваніе, -я, n. sciagnienie, sciaganie.

Утѣивать, Утѣиуть, v. a. в. с. собоу, sciagnąć, posiągnąć за soba; sciagać, sciagnąć, zwięзуwać, związać; *utargować, odtargować; -ся, v. p. być sciagnionym, posiągnionym; być sciaganym, sciagniętym, związanym.

Утѣшка, -и, f. Утѣшtie, -я, n., v. Утѣшваніе. [Утѣшвать.]

Утѣшть, v. a. perf., v. sub: Утѣшій, -ья, -ье, adj. касу.

Утѣ, -и, f. зупа, rosół z ryb; утѣ стерляжья, rosół szeszuby.

Утѣбце, -бца, m. dim. wybój, wadół.

Утѣбна, -и, f., v. Утѣбъ.

Утѣбнякъ, -и, f., v. Утѣбце.

Утѣбистый, -ья, -ое, adj. (o drodze): wyboisty, pełen wybójów, wadolisty.

Утѣбъ, -а, m. wybój, dół do jeżdżenia wybity, wadół. [wanie.]

Утѣшваніе, -я, n. nadskaki-Утѣшвать, v. n. nadskakiwać.

Утѣшніе, -я, n. Eccl. sl., v. Обошніе.

Утѣрь, -я, m. por., v. Хватъ, Молодѣць. [лодѣцкій.]

Утѣрскій, v. Хватскій, Мо-Утѣты, Eccl. sl., 1. v. a. wachać, powachać, powonić, poczuc wachem; 2. v. n. pachnąć, wonić.

Утѣтець, -тца, Утѣтеть, m. dim., v. Утѣвать.

Утѣтять, -ся, v. perf., v. sub: Утѣтѣнать, -ся. [Утѣвать.]

Утѣтище, -а, m. augm., v. Утѣтка, -и, f. 1. maniera, zmysła, obyczaj; 2. fortel, wybieg, cherehel; zgręczność (w czém).

Утѣтливый, -ая, -ое, adj. zwinny, żywały, prędki, skory, szybki; zgręczny.

Утѣтъ, -а, m. 1. kleszcze żelazne do wstawiania i wyjmowania szego z pieca; 2. słup na tyle łodzi, za który zakładają cumę dla wstrzymania statku.

Утѣтваніе, -я, n. chwytanie, poruganie.

Утѣтывать, Утѣтять, v. a. chwytac, uchwyścić, porugać, porwać; (z)łapać; -ся, a) v. r. brać się, wziąć się za co, ująć się szego. [porwanie, złapanie.]

Утѣченіе, -я, n. uchwycenie, Утѣтрьть, -ся, v. perf., v. sub: Утѣтрать, -ся.

Утѣтрать, Утѣтрьть, v. a. starać się pilnie; wyjadować; usilnie szukać; -ся, v. r. roić sobie oo; używać, użyć podejścia, podstęp.

Утѣтроніе, -я, n. chytrność,

Утѣтроніе, adv. chytrze, podstępnie. [podstęp, podejście.]

Утѣтронность, -и, f. chytrność, Утѣтронный, -ая, -ое, adj. chytry, podstępny. [-ся.]

Утѣтрьть, -ся, v. Утѣтрать, Утѣтрать, Утѣтждать, -ся, Утѣтждать, v. Охл...

Утѣтѣнать, -ся, v. perf., v. sub: Утѣтѣнать, -ся.

Утѣтѣнать, Утѣтѣнать, v. a. chlipać, uchlipnąć; -ся, v. p. być chlipanym, uchlipniętym.

Утѣтѣться, Утѣтѣнуться, v. Утѣтѣться.

Ухо, -а, n. (pl. ўши, gen. ушей), 1. ucho, (pl. uszy); skazacъ кому-либо что на ухо, powiedzieć komu co do ucha; онъ тулъ (abo крѣпко) на ухо, on niedosłyszy, jest nieco głuchy; у него хорошее ухо, on ma dobry słuch; держи ухо вострѣ (острѣ), trzymaj uszy prosto; §. wierz! lecz patrz komul §. у него ёто въ одно ухо входитъ, а въ другое выходитъ, on jednemъ uchem słucha, a drugimъ wypuszcza; ўши болятъ, ўши дерѣтъ, ўши вѣдуть, v. sub: Болятъ, Дратъ, Вѣдуть; it. v. Дуть (въ ўши), Пропускать (мимо ушей), Прожужать, Пробрѣзжать, Навострять (ўши); онъ и ўхомъ не ведѣтъ, §. on dba o to jak pies o piętą nogę; онъ по ўши въ долгахъ, o po uszy ma długę; 2. ўши, uszy (u armaty), delińny; uszy (u szarki, u bótów, u kotła, u cebra); 3. Bot. ўхо Іудино, v. Грѣбъ (бузинный); медвѣжье ўхо, v. Вербейшникъ (бѣлый).

Уховертка, -и, f. 1. diubaszka, narzędzie do czyszczenia gnoju z uszu; 2. II. n., v. Клемакъ.

Уховерточка, -и, f. dim., v. Уховертка (1).

I. Уходить, Уйтѣ, v. n. ucho-dzenie, uść, umykać, umknąć; odchodzić, odejść, pójść; wyprze-dzać, wyprzedzić, wyścigać, prześcigać, prześcignąć; (o czasie) ucho-dzić, upływać, upłynąć; u-biegać, przemijać, przeminać; gości uходить, goście odchodzą do domu; онъ уже ушёлъ, онъ już prze-z; часъ уходить, zegar (zegarek) idzie zaprędko; лучшее время ушло, najlepszy czas upłynął; до кола́ времени не ушло, tak długo, dopóki jeszcze czas.

II. Уходить, v. a. perf. por. 1. wyczerpać, wyczerpnąć; wyni-zczyć; zniszczyć; 2. (a)trwonić, (z)jarnotrwać, (z)marnować [pleni-nąć, etc.]; 3. zabić, zabić, zamordować.

Уходиться, v. c. perf. uciehnąć, ustać (o wietrze, burzy); wyrobić się (o piwie).

Уходка, -и, f., v. Уходъ.

Уходъ, -а, m. odejście, pój-ście, oddalenie się, odjazd.

Ухожий, -я, m., v. Ухожье.

Ухождѣніе, -я, n. ucho-dzenie, odchodzenie; cfr. verb. Уходить.

Ухожье, -я, n. ulowica, rzeczolnik; (w myśliw.) łapki, si-dła na sobole. [лодѣцкій.]

Ухоженскій, v. Хватскій, Мо-Ухоженка, Ухожочка, v. Ухо-вертка, Уховерточка.

Ухъ, interj. ach!

Уцѣлать, -ся, v. perf., v. sub: Уцѣлывать, -ся. [uczedzenie.]

Уцѣлѣніе, Уцѣлваніе, -я, n. Уцѣлывать, Уцѣлвать, v. a. ucedzić, ucedzić; -ся, v. p. być ucedzonym, ucedzonym.

Уцѣлваніе, -я, n. godzenie do celu.

Уцѣлывать, Уцѣлвать, v. a. godzić, ugodzić w cel, trafić do celu, trafić w sam środek.

Уцѣлѣть, v. n. perf. ocaleć, w całosci się utrzymać; уцѣлѣть отъ пожара, ocaleć od pożaru.

Уцѣлѣть, -ся, v. perf., v. sub: Уцѣлѣть, -ся.

Уцѣлка, -и, f., Уцѣлкаіе, -я, n. uzerpenie się, przyczerpie-nie się.

Уцѣлѣть, Уцѣлѣть, v. a. (za cto), uzerpiacъ, uzerpić, przycze-rpiacъ, przyczerpić; -ся, a) v. r. (za cto), uzerpiacъ się, uzerpić się, przyczerpiacъ się, przyczerpić się; -ся за когѣ, -ся за слово, v. Привѣзваться (въ...); б) v. p. być uzerpianym, uzerpio-nym, przyczerpianym, przyczerpio-nym.

Уцѣпанъ, -а, m. uczan, nawa, statek wodny. [ctwo, udział.]

Уцѣствованіе, -я, n. uczestni-Уцѣствователь, -я, m. uczestnik, udział w czymъ маюу.

Уцѣствовательница, -и, f. uczestnica, uczestniczka, маюа udział w czém.

Уцѣствовать, v. n. въ чѣмъ, uczestniczyć, uczestnikiem być, udział mieć w czém, być spólni-kiem.

Участіе, -ся, v. perf., v. sub: Учащать, -ся. [udział.]

Участіе, -я, n. uczestnictwo, Участникъ, -а, m. uczestnik, spólnik; быть участникомъ въ чѣмъ, v. Участвовати.

Участница, -и, f. uczestnica, uczestniczka, spólnica.

Участный, -ая, -ое, adj. uče-stny, uczestniczy, spólny.

Участокъ, -тка, m. cześć, cze-стка, cześćtek, kawalek; участокъ земли, cześć, kawał ziemi.

Участочекъ, -чка, m. dim. cześćka, cześćeczka, kawalek; участочекъ земли, kawałek ziemi.

Участь, -и, f. udział, los, prze-znaczenie; отъ этого зависать моа участь, od tego zawisł mój los; такова участь моа, takie już jest moje przeznaczenie.

Учащательный, -ая, -ое, adj. częstotliwy, często powtórzony; глголь учащательный, Gramm.

Фаворитки, -токъ, *f. pl.* (хв-концы, *m. pl.*), фавориты, фаворитки, режю, режиски.
 Фаготникъ, -а, *m. dim.* фাগоцик.
 Фаготистъ, -а, *m.* фাগоциста, гражусю на фাগоцие. [готову].
 Фаготный, -ая, -ое, *adj.* фাগотъ, -а, *n.* фাগот.
 Фазаина, -и, *n.* мiеся базантове.
 Фазаній, -ья, -ье, *adj.* базантову; фазаній дворъ, *v.* Фазанникъ.
 Фазанникъ, -а, *n.* базантарня.
 Фазанчикъ, -а, *m. dim.* базанчикъ.
 Фазанъ, -а, *m. H. n.* (*phasianus*), базант, (птак); фазанъ Маджарскій, *v.* Бахантъ.
 Фазъ, -а, *m. Astron.* фазз, премяна, odmiana (*np.* księżycza, planet); *сfr.* lunacya.
 Факель, -а, *m.* pochodnia, факел. [pochodniowy].
 Факельный, -ая, -ое, *adj.* факельникъ, -а, *m.* pochodnik, pochodniowy sluga, od pochodni, nowzacy pochodnie.
 Фактичскій, -ая, -ое, *adj.* фактысзны. [тоски].
 Факторскій, -ая, -ое, *adj.* факторство, -а, *n.* факторство.
 Факторствовать, *v. n.* факторować, факторством się bawić.
 Факторы, -а, *m.* фактор.
 Фактура, -ы, *f.* фактура, спiе lub rachunek przesłanych towarów. [фактурн].
 Фактурный, -ая, -ое, *adj.* фактъ, -а, *m.* фактурн.
 Факультетскій, -ая, -ое, *adj.* до факултету, до wydziału należący.
 Факультетъ, -а, *m.* факултет, wydział; филозофскій факультетъ, wydział filozoficzny; богословскій факультетъ, wydział teologiczny; юридическій факультетъ, wydział jurutydzny, prawniczy, prawny.
 Фаланей, -я, *m. pop.* lajdak, nie dobrego.
 Фаланга, -и, *f.* (*z Greek.* *phalanx*, *u starozytnych*): falanga, szыk bojowy.
 Фалбала, -и, *f.* falbana.
 Фалблистный, -ая, -ое, *adj.* з wielu falbanami.
 Фалбала, Фалбалоцка, -и, *f. dim.* falbana.
 Фалбора, Фалбористый, Фалбброцка, *v.* Фалбалалъ, Фалбблистный, *сfr.*
 Фалда, -и, *f.* fald, falda.
 Фалдистый, -ая, -ое, *adj.* фалдзисту, peien faldów.
 Фалдоцка, -и, *f. dim.* faldka, faldocka.
 Фалерць, -а, *m.* bladokrusz.
 Фалерны, -повъ, *m. pl. Mar.* два powrozy wiszące z okrętu i służące do wejścia na okręt.
 Фальшбейеръ, *v.* Фальшбейеръ.
 Фаль, -а, *m. Mar.* sznurzy do podnoszenia żagli, flagi i t. p.

Фальконетный, -ая, -ое, *adj.* фалконетову, sokolkowу.
 Фальконетъ, -а, *m.* Artill. фалконет, sokolek, rodzaj malego działа. [стула (1)].
 Фальсбейтъ, -а, *m. Mus.*, *v.* Фальсбейшъ, -а, *m.* falc, fals, felc, глудуцка; *v.* Гладилъа.
 Фальсбобель, -я, *m.* hebel do robienia żłobków, fug. [рówek].
 Фальць, -а, *m.* żłobek, fuga, Фальшивить, *v. n.* falszować.
 Фальшивость, -и, *f.* falszыwość, falsz.
 Фальшивый, -ая, -ое, *adj.* (*prop. & **) falszывуу.
 Фальшбейеръ, -а, *m. Mar.* блекитнаву огień до посных знаковъ używany.
 Фальшь, -а, *m.* falsz. [dek].
 Фамля, -и, *f. pop.* głupiec, дура.
 Фамиля, -и, *f. l.* familia; rodzina; 2. nazwisko familijne.
 Фамильный, -ая, -ое, *adj.* фамилийну; фамильный гербъ, herb familijny; фамильный склѣпъ, гробъ familijny или dziedziczny.
 Фамилярность, -и, *f.* poufałość, zażyłość.
 Фамилярный, -ая, -ое, *adj.* фамилийну, poufally, zażyлу.
 Фанатизмъ, -а, *m.* fanatyzмъ, żarliwość nieprawна. [gorzelec].
 Фанатикъ, -а, *m.* fanatyk, зафанатическій, -ая, -ое, *adj.* fanатысзны, zagorzалы.
 Фантазировать, *v. n.* фантастыковать, фантастыcznie myśleć.
 Фантазіа, -и, *f. l.* Mus. фантаза; 2. фантаза, urojenie; §. у каждаго барона своя фантазіа, *v. нб:* Баронъ (§).
 Фантазмагорическій, -ая, -ое, *adj.* фантазмагорысзны.
 Фантазмагорія, -и, *f.* фантазмагорыа, pokazywanie cieniów, widmów, mar.
 Фантастическій, -ая, -ое, *adj.* фантастысзны, urojony, dziwaczны.
 Фанта, -а, *m.* fant, zestaw; играть въ фанты, в фанты граć, о фанты граć; играть въ фанты, гра в фанты.
 Фантомъ, -а, *m.* Chir. fantom, aparat (machina) do pologu.
 Фарватеръ, -а, *m. Mar.* miejsce do przepływu okrętów.
 Фарена, *H. n.*, *v.* Синтеналъ.
 Фаринготонъ, *v.* Горлосбѣзъ.
 Фармакологія, -и, *f. Med.* (zestwośwoscіе врачевное), farmakologia, materya medycyna, znajomość istot z których się robią lekarstwa; *materia medica*.
 Фармацѣвтика, -и, *f. Med.* farmaceutyka, sztuka robienia (или przetwarzania) lekarstw.
 Фармацевтический, -ая, -ое, *adj.* farmaceutысзны.
 Фармацѣвтъ, -а, *m.* farmaceuta, aptekarz, robiący lekarstwa.
 Фармація, *v.* Фармацѣвтика.
 Фарсь, *v.* Майкъ.
 Фарсь, -а, *m.* zabawne, śmie-

zne teatralne przedstawienie, gminna komedia, gminne śmieśszności, kunsztownie i śmieśsznie powiekszane rzeczy, fałszywe; figiel, krotoczwilna sztuczka, zabawka.
 Фартукъ, -а, *m.* fartuch.
 Фартуцекъ, -чка, *m. dim.* fartuszek.
 Фартуцншко, -а, *m. augm.* fartuszyско. [fartuchowy].
 Фартуцный, -ая, -ое, *adj.* Фарфоровый, -ая, -ое, *adj.* porcel(1)анову.
 Фарфоръ, -а, *m.* porcel(1)ана.
 Фаршахта, -и, *f.* (*w górн.*) szыb schodkowy, szacht schodkowy. [сзатову].
 Фасадный, -ая, -ое, *adj.* Фасадъ, -а, *m.* fasada, domu przednia ściana, czołо.
 Фаска, *Ecol. sl.*, *v.* Паска.
 Фасоль, -и, *f.*, *v.* Бобъ (Турецкій).
 Фасонистый, -ая, -ое, *adj.* dobrego kształtu, urojenie.
 Фасобъ, -а, *m.* kształt, forma, nadanie formy; *и.* krój (sukni).
 Фата, -и, *f.* chusta wielka jedwabна biologiczowska на гловѣ, kwief & kwief; *сfr.* welон biologiczowski.
 Фатализмъ, -а, *m.* fatalizm, przypływanie wszystkiego przeznaczeniu. [adj. fatalistyсзны].
 Фаталистическій, -ая, -ое, Фаталистъ, -а, *m.* fatalista, wierzący в прeznaczenie.
 Фатально, *adv.* fatalnie, z nie-szczęściем.
 Фатальность, -и, *f.* fatalność, los przykry nieuchronny, прeznaczenie, зrządzenie losu.
 Фатальный, -ая, -ое, *adj.* fatalny, nieszczęсны, nieuchronny, nieuszczęсла lub przykrości nabawiający.
 Фата-моргана, *v.* Марево.
 Фатюй, -я, *m. pop.* głupiec, głuptasek, dudek, muniа, nahula, gawron, gamonъ, lejba.
 Фацѣтъ, -а, *m.*, *v.* Гранъ.
 Фашина, -и, *f.* Fortif. faszyna.
 Фашинникъ, -а, *m.* faszynu, wiązki chróstowe. [szynowy].
 Фашинный, -ая, -ое, *adj.* фашонъ, -а, *m. l.* faeton, gatunek nowomodnych wysokich kolasek; 2. фашонъ парадный, *H. n.* (*phaeton*), faeton, ptak żyjący pod zwrotnikami.
 Файновский, -ая, -ое, *adj.* fajansову.
 Файны, -а, *m.* fajans.
 Февраль, -я, *m.* luty, (drugi miesiąc в року).
 Февральскій, -ая, -ое, *adj.* lutowy. [ралъ].
 Февруарій, *Ecol. sl.*, *v.* Февралезизмъ, -а, *m.* federalizm. [lista, związkowiec].
 Федералистъ, -а, *m.* federal-Федеративный, Федеративный, -ая, -ое, *adj.* федератысзны, związkowy.

Федерация, -и, *f.* federacya, związek, sprzymierzenie.

Фейерверкерский, -ая, -ое, *adj.* fejerwerkerski.

Фейерверкер, -а, *m.* fejerwerker, fajerwerker.

Фейерверк, -а, *m.* fejerwerk, fajerwerk, огни потешные, кро-точвилне.

Фейервочный, -ая, -ое, *adj.* fejerwerkowy, fajerwerkowy, do ogniów potiesznych, krotochwilnych należący.

Фелдби́й, -я, Фелдби́й, -а, *m.* Фелонь, -и, *f.* ornat, zwierchnia szata kapłańska podczas nabożeństwa, кара; *сfr.* komża.

Фельдмаршал, -а, *m.* feldmarszałek.

Фельдмаршалский, -ая, -ое, *adj.* feldmarszałkowski.

Фельдмаршальство, -а, *n.* feldmarszałkostwo.

Фельдфебель, -я, *m.* Milit. feldwebel, starszy podoficer.

Фельдфебельский, -ая, -ое, *adj.* feldwebelski.

Фельдцейхмейстер, -а, *m.* feldcejmistrz, naczelny dowódzca artylleryi.

Фельдшерский, -ая, -ое, *adj.* felczerski, cyrulicki. [rylik.

Фельдшер, -а, *m.* felczer, сур-Фельдшмать, -а, *m.* Miner. szpat polny.

Фельдбергский, -ая, -ое, *adj.* kurjerski & kurjerski.

Фельдбергер, -я, *m.* kurjer & kurjer, goniec gabinetowy.

Фенигрёк, -а, *m.* в. Сѣно (Грѣкопое).

Феникс, -а, *m.* (phoenix), feniks, ptak bajeczny.

Фердешхта, -и, *f.* (w górн.) szub dobytkowy, szub schodkowy.

Фердештольна, -и, *f.* (w górн.) stolnia (stola), sztoła dobytкова.

Ферез, *v.* Фѣрязь.

Ферз, -и, *f.* (w szachach): królowa, dama. [rżawa.

Фѣрна, -и, *f.* folwark, dzie-Фѣрнѣтъ, -а, *m.* (zakwaszka), ferment, kwas.

Фѣрнабукочный, -ая, -ое, *adj.* fernambukowy; брезылюво; фѣрнабукочное дѣрово, *v.* Фѣрнабукъ.

Фѣрнабукъ, -а, *m.* l. fernambuk, брезылюво дѣрово, дѣрово farbierskie; 2. Bot. (caesalpinia), брезыля, дѣрово Amerykańskie.

Фѣртик, -а, *m.* fig. *pop.* elegant, elegancik, strojnik.

Фѣртъ, -а, *m.* давне назвико глоски Россуйскійей выражающей сѣ в postaci Ф.

Фѣршель, *v.* Фѣльдшеръ.

†Фѣрязь, -и, *f.* Фѣрзан, -ѣй, р. (†), одвѣтна suknia хлопек Россуйских.

Фѣстонъ, -а, *m.* feston, binda malowana lub rzezana (owocu, kwiecia pełna); украшать фѣст-

нами, ozdabiać, upiększać festonami.

Фѣтншизм, -а, *m.* fetyszizm, сзѣд oddawana zwierzętom, drzewom, kamieniom i bałwanom.

Фѣтшъ, -а, *m.* fetysz, bałwan; przedmiot czoł u murzynów.

Фѣхтмейстеръ, -а, *m.* fechtmistrz. [fechtarski.

Фѣховальный, -ая, -ое, *adj.* Фѣховальщикъ, -а, *m.* fechtarz.

Фѣхованіе, -я, *n.* fechtowanie; учитель фѣхованія, (na)uczyciel fechtowania, fechtmistrz.

Фѣховать, *v.* n. fechtować.

Фѣбра, -и, *f.* Anat. (fibra), włókno, żyłka.

Фѣбранный, -ая, -ое, *adj.* Anat. włóknisty, włóknienkowaty, żykowy.

Фѣга, -и, *f.* l. (смоква), figa; 2. Bot., *v.* Смоковница; Аланова фѣга, *v.* Смоковница (Egnetocosa).

Фѣгла, -и, *f.* figiel, kugla, kuglarstwo; дѣлать фѣгли, иигли, *v.* Фиглярить.

Фѣглярить, *v.* n. figlować, biażnować, kuglarzyć, kuglarstwa stroić; *oszukiwać, okpiwać.

Фѣгларка, -и, *f.* figlarka, kuglarka. [figlarski, kuglarski.

Фѣгларский, -ая, -ое, *adj.* Фѣгларство, -а, *n.* figlarstwo, kuglarstwo.

Фѣгларствовать, *v.* n. kuglarstwa stroić, kuglarstwem сѣ труднѣ. [glarz.

Фѣгларъ, -а, *m.* figlarz, ку-Фѣговка лютиковидная, *v.* Чистотѣль (жоншой).

Фѣвовый, -ая, -ое, *adj.* figowy, od fig.

Фѣгура, -и, *f.* (prop. & °) figura, образ czego, postać, rycina; figura, postawa; Rhetor. figura (kрасомовска), способ мовленія о rzeczach niewłaściwego; Geom. przetrzeń powierzchniami lub linijami ograniczona; треугольная фѣгура, figura trójkątna; начертать фѣгуру крѣга, конуса, накрѣдѣ figure koła, brojka; (w kartach): figura [jako to: tuz, król, dama, walet]; восковая фѣгура, figura woskowa, z wosku.

Фѣгурально, *adv.* figurycznie, figuralnie, niewłaściwie, przenośnie, allegorycznie.

Фѣгуральный, -ая, -ое, *adj.* figuralny, figuryczny, pod figurą ukryty, niewłaściwy, przenośny, allegoryczny.

Фѣгурантка, -и, *f.* Theat. figurantka, aktorka na teatrze nie mówiąca, tylko osoba swoją reprezentacyi pomagająca.

Фѣгурантъ, -а, *m.* Theat. figurant, aktor na teatrze nie mówiący, tylko osoba swoją reprezentacyi pomagający.

Фѣгурный, -ая, -ое, *adj.* figurzysty, zawierający w sobie wiele figur (*np.* styl), wzorzysty.

Фѣгуритъ, *v.* n. *pop.* chytury, chytre posterować, podstępnie posterować.

Фѣгурка, -и, *f.* dim. figurka.

Фѣгурный, -ая, -ое, *adj.* z figurami, mający wiele figur.

Фѣгурчатый, -ая, -ое, *adj.* figurami ozdobiony.

Фѣжми, -иъ, *f.* pl. rogówka, suknia biologiczowa rogiem wielorybim podstawiona.

Фѣзка, -и, *f.* fizyka.

Фѣзикатъ, -а, *m.* kolegium medyczne, rada lekarska jakiego miasta

Фѣзико-математический, -ая, -ое, *adj.* fizyko-matematyczny.

Фѣзикъ, -а, *m.* fizyk.

Фѣзический, *adv.* fizycznie.

Фѣзический, -ая, -ое, *adj.* fizyczny.

Фѣзюгномический, -ая, -ое, *adj.* fizyognomiczny, fizyognomiczny.

Фѣзюгномія, -и, *f.* fizygnomia, fizygnomia; twarzą kształt oba wyraz, aktąd; nauka poznawania charakterów i skłonności z ryków twarży.

Фѣзюгномъ, -а, *m.* fizonom, fizygnom, fizygnom, fizygnomista, умеющий саждѣ з fizygnomii, z twarży przyrodzenie i skłonności poznawający. [fa.

Фѣзюграфія, -и, *f.* fizyografia, физиологический, -ая, -ое, *adj.* fizyologiczny.

Фѣзиологія, -и, *f.* fizyologia.

Фѣзиологъ, -а, *m.* fizyolog.

Филантропический, -ая, -ое, *adj.* filantropiczny, szliewekolubny. [szliewekolubność.

Филантропія, -и, *f.* filantropia, Филантробія, -а, *m.* filantrop, szliewekolubiec.

Филё, *v.* n. *indecl.* (визаная сѣтка), file, robota siatkowa; siatka.

Филей, -я, *m.* (мягкая часть говядины от задней ноги), polewica, sztuka mięsa lub pieczenia z łądzwi, krzyżówka [z wotu], oagr, szabr.

Филейный, -ая, -ое, *adj.* l. z file zrobiony, siatkowy; 2. polewiczny, krzyżowy; филейная часть говядины, *v.* Филей.

Филёнка, -и, *f.* (u stolarzów): сзѣдъ deski, z czterech stron szerokim i wzniosłością brzegiem otoczonéj.

Филѣчатый, -ая, -ое, *adj.* (u stolarzów): taflowany; филѣчатая работа, робота taflowa; филѣчатая дверь, drzwi z desek w ramach.

Филѣнь, -а, *m.* Pl. n. (striz dybio), ruhaacz, sowa leśna; филѣнь мажорольный, *v.* Канюкъ.

Филѣповки, -вокъ, *f.* pl., *v.* Рождѣственскій (постъ).

Филографный, Филографно-

графный, -ая, -ое, *adj.* filigranowy.

филогранное украшеніе, филогранная работа, в. Филогранъ.
 Филогранъ, -а, т. filigran, dróbkowa ozdoba, robota z złota lub srebra. [filologiczny].
 Филологическій, -ая, -ое, adj.
 Филология, -и, f. filologia, nauka trudniąca się szczegółnieję językami i literaturą.
 Филологъ, -а, т. filolog, uczyony, najwięcej językami i literaturą się bawiący.
 Философическій, -ая, -ое, adj. filozoficzny.
 Философія, -и, f. filozofia.
 Философскій, -ая, -ое, adj. filozofski, filozoficzny; философскій камень, камень filozoficzny.
 Философствовать, в. н. filozofować, po filozofsku rozbiierać.
 Философъ, -а, т. filozof, młodec drzew.
 Финянь, в. Тинянь.
 Финяль, -а, т. Mus. finał, dokonczenie pieśni.
 Финансовый, -ая, -ое, adj. finansowy, skarbowy.
 Финансовъ, -овъ, т. р. finansowe, dochody, intraty, skarb; министр финансовъ, minister skarbowy.
 Финиковый, -ая, -ое, adj. daktylowy; финиковая пальма, финиковое дерево, в. Финикъ (2. Bot.).
 Финикъ, -а, т. 1. daktyl, owoc; 2. Bot. (*Phoenix dactylifera*), daktylowo drzewo.
 Финифть, в. Эмаль.
 Финифтьскій, -а, т. robiący emalie, szmelcowana robota.
 Финифтинный, в. Эмалевый.
 Финтить, в. н. por. wumykać się, uchyłać się, kregić, wykresać, wykretу робіć, потерпѣwać неправде. [Увѣртки] (2).
 Финтъ, -овъ, т. р. finty; в. Фанта, -и, f. fanta; dom handlowy; назвишко domu handlowego.
 Финкалить, в. а. подстрѣгать, подглядѣть, podchodzić, mieć kogo na oku, szpiegować.
 Финкаль, -а, т. 1. fiskal, urzędnik skarb publicznego, skarbowy; 2. подстрѣгачъ, podglądacz, szpieg.
 Финнальство, -а, н. подстрѣганіе, подгляданіе, podchodzenie, uważanie, szpiegowanie, szpiegowstwo.
 Финташка, -и, f. Финташки, -шекъ, р. орехи з клокотки сагіи з клокотку Włoskiej; шалачная финташка, Bot. (*Pistacia lentiscus*), lentyszek, мастыkowe drzewo.
 Финташковый, -ая, -ое, adj. клокоткову, клокотковому; финташковое дерево, в. Финташкинъ; финташковый орѣхъ, в. Флоташка.
 Финташникъ, -а, т. Bot. (*Pistacia vera*), клокотка prawdziwa, клокотина prawdziwa; финташникъ

терпентинный, (*pistacia terebinthus*), terebint, drzewo wydające terpentynę.
 Фистула, -и, f. 1. Mus. fistula, fałset, (głos); пѣть фистулоу, śpiewać fałsetem, przez fistulę, fistulować; поимѣй фистулоу, fałsetem, przez fistulę śpiewаюцую; 2. Med. fistnia, rana czyli wrzód jamisty, którego otwór jest ciasny, а глѣб szeroki. [fistulowу].
 Фистульный, -ая, -ое, adj.
 Фитиль, -я, т. lont, cyndlont.
 Фитильный, -ая, -ое, adj. lontowу.
 Фитолакка, в. Лаконска.
 Фиша, -и, f., Фисечка, -и, f. dim. (w kartach): marka w grach z lozoman służąca.
 Фиска, -и, f. dim., в. Фиша.
 Фисала, -и, f., в. Фисаль.
 Фіалка, -и, f. Bot. (*viola*), фолек; фіалка трѣхцвѣтная, (*viola tricolor*), potrójny фолек; брат з сестра; фіалка ночная, (*hepergia*), фолек посны; фіалка желтая, (*cheiranthus cheiri*, Linn.), фолек żółty; в. Левкоя (золотоцвѣтный); фіалка водяная, в. Суоаль (водзобъ, зонтичный).
 Фіалковый, -ая, -ое, adj. фолкову, фалкову; фіалковый запахъ, фолкову zapach; фіалковый корень, фолкову korzeń; в. Коса сѣк.
 Фіалочка, -и, f. dim. фолечек.
 Фіаль, -а, т. Ecll. sl. czara, czasa; fiala.
 Фіолетка, в. Фіалка.
 Фіолетовый, -ая, -ое, adj.ioletowу. [rzadka, flagowa].
 Флагдунъ, -а, т. Mar. tkanina Флагманскій, -ая, -ое, adj. Mar. do oficera morskiego (mającego prawo wywieszania okrętowej bandery na znak swojej władzy) należący.
 Флагманъ, -а, т. oficer morski, mający prawo wywieszania okrętowej bandery (flagi) na znak swojej władzy, admiral.
 Флагштокъ, -а, т. kij do okrętowej bandery (flagi).
 Флагъ, -а, т. flaga, okrętowa bandera, proporzeczek płocienny na maszcie. [wy, banderowу].
 Флажный, -ая, -ое, adj. flagowy.
 Флажолетный, -ая, -ое, adj. Mus. flagolet(towу). [geol.].
 Флажолетъ, -а, т. Mus. флажолетчикъ, -а, т. dim. флаконик, флазечка. [skle aukcjo].
 Флажолетно, в. н. Flam.
 Флажонный, -ая, -ое, adj. Milit. bokowу, skrzydłowу.
 Флангъ, -а, т. Milit. bok, skrzydło; и. в. Прикрывать (флангъ), Ударить (на флангъ).
 Фланелевый, -ая, -ое, adj. flanelowу, z flaneli.
 Фланель, -и, f. flanela, materia wełniana.
 Фланкёръ, -а, т. Milit. flankier

klie, żołnierz wysyłany podczas wojny dla wykrycia nieprzyjaciela.
 Фланкирование, -я, н. Milit. flankierowanie, flankowanie, пацерганіе з боку.
 Флегма, -и, f. Med. flegma; fleg. flegma, obojętność, zimna krew'.
 Флегматичъ, -а, т. flegmatyk.
 Флегматическій, -ая, -ое, adj. flegmatyczny.
 Флѣта, -и, f. flet, fletawera, fletnia; ирѣтъ на флѣтъ, grać na flecie, na fletawersie.
 Флѣйтѣсть, -а, т. fletniata, grający na flecie, na fletni, на fletawersie. [towу].
 Флѣйтный, -ая, -ое, adj. fletnicъ.
 Флѣйточка, -и, f. dim. flecik, fletniczek. [Флѣта].
 Флѣйтавёрсъ, -а, т., в. Флѣйтчикъ, -а, т. fajfer, piszecek. [rowу, gazowу].
 Флѣбовый, -ая, -ое, adj. kre. Флѣръ, -а, т. krepa, gaza, (materia).
 Флѣбный, -ая, -ое, adj. warstwiany; флѣбная гора, флѣбная порода, гórzystość warstwiana, з wielorakich warstw w różnym kierunku ułożona.
 Флѣцъ, -а, т. Miner. warstwa, pokład.
 Флигель, -я, т. 1. skrzydło domu, obłupa; 2. pantalon, pantaleon, gatunek fortepianu.
 Флигель-адъютантъ, -а, т. Milit. figiel-adjutant, adjutant skrzydłowу.
 Флигельманъ, -а, т. Milit. figielman, naczelny szeregowy.
 Флогистическій, -ая, -ое, adj. Chem. flogistyczny, palki, palny. [gistyк, materia palka].
 Флогистонъ, -а, т. Chem. флора, -и, f. opisanie roślin (jakiej okolicy).
 Флорентинскій лакъ, т. Florentyński lak.
 Флорѣнтовый, -ая, -ое, adj. з wazkiej jedwabnej wstążeczki zrobiony.
 Флорѣнтъ, -а, т. półjedwabna lub jedwabna wazka wstążeczka. [mała flota].
 Флотыля, -и, f. flot(ta).
 Флотовождъ, -а, Флотовождецъ, -дѣа, т. admiral.
 Флотскій, -ая, -ое, adj. flotny, do floty należący; флотскій офицеръ, офицер okrętowу.
 Флотъ, -а, т. flota.
 Флотаръ, -и, f. kaptur nad kominem, kaptur dymowу.
 Флотеръ, -а, т. wietrznik, chorągiewka (banderka) etc. na wierzchołku wieży, domu etc. за wiatrem się obrotująca, chorągiewka etc. pokazująca kierunek wiatru, wiatroskaz.
 Флюорій, -я, & Флюоръ, -а, т., в. Фторъ.
 Флюсний, -ая, -ое, adj. лавкову, flukeyjny, fluowу.

Флюсование, -я, *n. Metall.* топление с добавлением флюа.

Флюсовать, *v. a. Metall.* топич с добавлением флюа.

Флюсовый, *v. Плавиловый.*

Флюсъ, -а, *m. 1. Med.* fluks, fluus (w oziönkach); fluksa; reumatyzm; 2. *Metall.* fluus.

Фляга, -и, *f. flaha, flaza.*

Фляжка, -и, *f. dim. flaszka.*

Фюкусник, -а, *m. kuglarz, kunsztmitrz, szarlatan; Фюкусница, -и, f. kuglarka, kuglarstwem się bawiąca.*

Фюкусничать, *v. n.* kuglować, kuglarstwa stroić, kuglarstwem się bawić.

Фюкусный, -ая, -ое, *adj. Opt.* ogniskowy; фюкусное растение, *Phys. (distantia focalis)*, odległość ogniskowa, odległość ogniska od szkiełka.

Фюкусъ, -а, *m. 1. Opt. (focus)*, ognisko, źródnica; фюкус линзы, *Opt. (focus lentis)*, ognisko woczewki (szkła) w przeciwności, *czyli* miejsce gdzie się promienie światła, od szkła sklepiстого odbite, zbierają i obraz объекта малюją; растение фюкуса, *Phys. (distantia focalis)*, odległość ogniskowa, odległość ogniska od szkiełka; 2. kuglarstwo, sztuka, fortel.

Фюкъ, -а, *m. Mar.* żagiel wciągany на przednim maszcie.

Фюкъ-ванты, -ы, *f. pl. Mar.* wandy (obceje) u przedniego masztu. [giel przedniego masztu.]

Фюкъ-зейль, -я, *m. Mar.* żа-

Фюкъ-пачта, -ы, *f. Mar.* maszt przedni. [тóчець.]

Фолáда, -ы, *f. v. Камено-* Фолáнтовый, -ая, -ое, *adj.* foliantowy, foliálny, *in folio.*

Фолáнтъ, -а, *m. foliant, folial, książka in folio; cfr. Grad a l.*

Фольверкъ, Фольверокъ, -рка, *m. folwark, przysiołek.*

Фольга, -и, *f. folga, folia,* blaszka pod kamień drogi przetoczysty, żapał.

Фонáрикъ, -а, *m. dim. latarka, latarka, latarniozka.*

Фонаришко, -а, *m. licha, brzydka latarnia.* [latarnisko.]

Фонарище, -а, *m. augm. latarnia.*

Фонаришь, -ая, -ое, *adj.* latarniany, latarniowy; фонарный стóббъ, stóp od latarni.

Фонарицькы, -а, *m. 1. latarnik, latarniarz, со latarnie robi; 2. latarnik, latarnie czyszczący; 3. latarnik, latarnie poszycy, z latarnią przyswiecający.*

Фонарь, -я, *m. latarnia; волшебный, магический фонарь, (laterna magica), latarnia czarnoksiążka.*

Фонометр, *v. Звукóмѣръ.*

Фонтáвель, -и, *f. Med.* fontana, upust, apertura.

Фонтáвельный, -ая, -ое, *adj.*

fontanelowy, upustowy; фонтáвельный пластъръ, *plastr fontanelowy.* [fontana.]

Фонтáвнице, -а, *m. augm. wielka Фонтáвный, -ая, -ое, adj.* do fontany, wodoskoku, wodorzutu należący. [tanka.]

Фонтáвничекъ, -а, *m. dim. fontan.*

Фонтáвничькы, -а, *m. 1. studniarz, со buduje studnie, pompy, fontany, wodoskoki, wodorzuty; 2. dozórca fontan, wodoskoków, wodorzutów, wodociókw.*

Фонтáвъ, -а, *m. fontana, wodoskok, wodorzut, wodocióк, wodotrysk.*

Форейторъ, *v. Форрейторъ.*

Форель, -и, *f. H. n. (salmo faria), forel, guba.*

Форма, -ы, *f. forma, model, muster, wzór.* [prelnie.]

Формáльно, *adv.* formalnie, зу-Формáльность, -и, *f. formalność, forma, ceremonia.*

Формáльный, -ая, -ое, *adj.* formalny, foremny, podług formy zrobiony, odpowiadający formom, formalnościom, regulom, przepisom; zupełny, ze wszystkim naleзуу.

Формáтъ, -а, *m. format* (jakiéи książки), kształt i wielkość książki; формáтъ въ четвѣртку, *format święcarkuszowy; формáтъ въ осьмьшкы, format półciwiartkowy; формáтъ въ двáдцатую долю листа, format w dwunastce, in duodecimo.* [masca.]

Формáция, -и, *f. Geogn.* формéно, *adv.* podług (przeprisanéj) formy.

Форменный, -ая, -ое, *adj.* podług przepisanej formy; форменное платье, *ubiór podług przepisanej formy, uniform, mundur, liberya.* [Муравьинный.]

Формиловáя кислота, *v. sub.*

Формирование, -я, *n. formowanie.*

Формировать, *v. a.* formować, tworzyć, kształtować, kształcić, -ся, *a) v. r. formować się; б) v. p. być formowanym.*

Формованіе, -я, *n. formowanie, modelowanie.*

Формовать, *v. a.* formować, modelować; -ся, *v. p.* być formowanym, modelowanym.

Формовка, -и, *f. formowanie, modelowanie.*

Формовщикъ, -а, *m. formiarz, formierz, formatz, robiący rozmaite formy, wzory, modelownik.* [mufa.]

Формула, -ы, *f. Mathem.* формулярный списокъ, *v.*

Формуляръ.

Формуляръ, -а, *m. formularz.*

Формостный, -ая, -ое, *adj.* do formocztu należący.

Формóсть, -а, *m. Milit.* форпостъ, podsluch. [forysioowy.]

Форрейторский, -ая, -ое, *adj.*

Форрейторъ, -а, *m. foręb.*

Форсированный, -ая, -ое, *ppvt. pr. forsovany; форсированный маршъ, Milit.* marsz forsovny, przyśpieszony, pochód śpieszny.

Форте, *adv. Mus. (forte)*, głośno.

Фортификация, -и, *f. fortyfikacja, kunst stawienia i zmoienienia twierdz, budownictwo wojenne.*

Фóртка, -и, *f. lufcik, okienko dla wpuszczania świezego powietrza, szyba w oknie do otwierania.* [pianiста.]

Фортопáвність, -а, *m. forte-*

фортопáвный, -ая, -ое, *adj.* fortepianoowy; фортопáвный штегеръ, *fabrykant fortepianów.*

Фортопáны, -аы, *m. pl. fortepian, fortepiany, klawikord; игръ на фортопáнахъ, граё на клавикорdzie.*

Фóрточка, -и, *f. dim. okieneczko; v. Фóртка.*

Фóртуна, -ы, *f. fortuna, fontunka* (gra).

Форштáтскій, -ая, -ое, *adj.* przedmiejski; форштáтскій штегеръ, *przedmieścianin, na przedmieściu mieszkający.*

Форштáтъ, -а, *m. przedmieście.*

Фóръ-штáвенъ, -а, *m. Mar.* sztuka drzewa на przódzie okrętu; *cfr. sztaba.* [zауау.]

Фосфоризация, -и, *f. fosfor-*

Фосфоризовать, *v. n.* fosforować, świecić (świecić się) w ciemności, w nocу (jak *np.* robaki в nocу błyskające).

Фосфористый, -ая, -ое, *adj.* fosforyzowy, zawierający w sobie fosfor.

Фосфорическій, -ая, -ое, *adj.* fosforyzowy, zamykający fosfor; издавать фосфорическій свѣтъ, *v. фосфоризовать.*

Фосфоризованный, -ая, -ое, *adj.* fosforowany; *v. фосфористый.*

Фосфорный, -ая, -ое, *adj.* fosforowy.

Фосфоръ, -а, *m. Chem.* fosfor, lósta z siebie światło oddająca.

Фотографическій, -ая, -ое, *adj.* fotograficzny.

Фотографія, -и, *f. fotografia.*

Фотометрический, -ая, -ое, *adj.* fotometryczny.

Фотомѣтра, -и, *f. fotometru, sztuka mierzenia światła.*

Фотомѣтръ, -а, *m. fotometr, światłomierz.*

Фóфанъ, -а, *m. pop.* czlowiek durny, prostoduszny guptasek, półgólew, wietrznik, fanfan.

Фраза, -ы, *f. fraza, frazeza, wóсбóд mównica.*

Фразеологія, -и, *f. frazeologia, budowa zdań; zbiór frazeów.*

Фрагъ, -а, *m. frak.*

Фрамуга, -и, *f. framuga, frambuga; ramy, okna w mur wprawione.*

Франковать, *v. a.* frankować

(listy), zapłacić porto od listu, раски. [franco, frankowany. Франковий, -ая, -ое, adj. Франковий, -ая, -ое, adj. frank jeden wypożyczy.

Франтъ, -а, m. frank, (moneta Francuzka, wypożyczy 24 kopiejek).

Франтикъ, -а, m. dim. frыcyk, wierscipięta; v. Фрайтъ.

Фрайтъ, v. n. frыkiem być, udawać eleganta. [strojnisia.

Франтиха, -я, f. elegantka, Франтовскій, adv. eleganco, po eleganco. [adj. eleganci.

Франтовскій, (-ой), -ая, -ое, Франтовство, -а, n. elegancya, wykuintność.

Фрайтъ, -а, m. frыcyk, wierscipięta, elegant, wykuintek.

Фрахтъ, -а, m. Com. fracht, frocht, zapłata za przewiezienie towaru na okręcie.

Фрачинець, -а, m. dim. fraczek. Фрачышко, -а, m. fraczysko. Фрачынь, -а, m. pop. chodzacy we fraku.

Фрачынь, -ая, -ое, adj. frakowy; Фрачынь покрый, крой frakowy.

Фрегатный, Фрегатовый, -ая, -ое, adj. fregatowy, od fregaty, należący do fregaty.

Фрегатъ, -а, m. fregata, okręciк wojenny.

Фрейлина, -ы, f. frejlejna, dama honorowa u dworu monarchiego. [jowy, z bajl.

Фрйзовый, -ая, -ое, adj. ба-Фрйзъ, -а, m. 1. Com. baja z wielkimi włosami; 2. Archit. fryz, szednia częśc belkowania; 3. Artill. obrez, obrączka (wostaka, ręsa, rufa, kraniec).

Фрншгёрдъ, v. Горнъ (востановительный). [želaza.

Фрншевание, -я, n. frыszowanie Фрншевать, v. a. frыszować (želazo).

Фронтонный, (-ый), -ая, -ое, adj. frontowy, przodowy, szukowy. [Archit. frontonowy.

Фронтонный, -ая, -ое, adj. Фронтонъ, -а, m. Archit. fronton, front domu.

Фронтъ, -а, m. Milit. front, przód, szczoł wojska, szyk wojska; во фронтъ do bronі!

Фруктовий, (-ый), -ая, -ое, Фруктовий, -ая, -ое, adj. fruktowy, owocowy, wudający owose; фруктовий садъ, сад owocowy; фруктовый деревья, dzewa owocowe, wudające owose.

Фруктъ, -а, m. frukt owoc; фрүкты, pl. frukta, owose.

Фрунтонный, Фрунтъ, v. Фронтонный, Фронтъ.

Фтористый, -ая, -ое, adj. Chem. fluosowy, flus w sobie замыкаjący.

Фторъ, -а, m. Chem. flus. Фу, interj. fuj! fa! fe! fl! pfe!

Фуга, -я, f. Mus. fuga w muzyce, fuga, fuga. [zuce.

Фугадь, v. Фугаць. Фуганокъ, -ика, m. hebel do robienia fugów, rówków, hebel do fugowania.

Фугаць, -а, m. Fortif. fugas, pl. fugassy, piec, piecyk podkopowy, komora cыyli podsada prochowa, (rodzaj miny). [desek).

Фугование, -я, n. fugowanie Фуговать, v. a. fugować (deski, deszczki); -ся, v. p. być fugowanym.

Фуговка, -я, f. fugowanie, sfugowanie (desek).

Фузейка, v. Фузья. Фузейникъ, -а, m. Milit. fizylier, flintownik, (żołnierz broń palną noszący).

Фузелёръ, -а, m. Milit. fizylier, flintownik, (żołnierz broń palną noszący). [fuzyjka, flinta.

Фузыя, -я, f. Milit. fuzya, (dim. Фуза, -я, f. (grajac w warcabu:) bierka wzięta, zdmuchnięta, chuch.

Фуkanie, -я, n. (w warcabu grając:) zdmuchnienie, schuchnienie bierki cыyli kamienia.

Фукаць, Фукнуть, v. a. (grajac w warcabu:) dmuchnac, zdmuchnac, schuchnac, schuchnac bierkę cыyli kamień.

Фундаментально, adv. fundamentalnie, gruntownie.

Фундаментальность, -я, f. fundamentalność, gruntowność.

Фундаментальный, -ая, -ое, adj. fundamentalny, gruntowny, główny.

Фундаментиче, -а, m. augm. мосну, wysoki fundament.

Фундаментъ & Фундаментъ, -а, m. fundament, grunt; v. Основаніе. [funduszowy.

Фундушевый, -ая, -ое, adj. Фундушъ, -а, m. fundusz, fundacya, fundowanie, kapital przeznaczony na jaki zakład, etc.

Функция, -и, f. 1. Mathem. функція; 2. v. Отправление (жизненное).

Функтъ, -а, m. dim. funcik. Фунтовий, -а, m. ciężar, gwicht funtowy.

Фунтовой, (-ый), -ая, -ое, adj. Фунтъ, -а, m. funt.

Фүра, -ы, f. fura, bryka furmańska; военная фүра, wóz bazytowy.

Фүражечка, -я, f. dim. furażerka, lekka szaraczka.

Фүражечный, -ая, -ое, adj. furażerkowy, szaraczkowy.

Фүражирование, -я, n. Milit. furażирование.

Фүражировать, v. n. Milit. furażировать, furaż zbierać, picować.

Фүражровка, -я, f. Milit. furażирование. [zyer, picownik.

Фүражрь, -а, m. Milit. furażерка, -я, f. furażерка, lekka szaraka. [furażowy.

Фүражрный, -ая, -ое, adj.

Фүражъ, -а, m. Milit. furaż, pastwa dla koni osobliwie wojсковыхъ, (siano, sloma, owies, etc.).

Фүргонъ, -а, m. furgon, wóz furmański pokryty.

Фүрля, -и, f. furja, jędза, jędзона baba.

Фүрлейтъ, -а, m. Milit. furman, woźnica od furgonów.

Фүрманскій, -ая, -ое, adj. furmański. [znica.

Фүрманъ, -а, m. furman, wo-Фүрьерскій, -ая, -ое, adj. Milit. furercki.

Фүрьеръ, -а, m. Milit. furer. Фүренекъ, -а, m. żmudzin, żmudzinek, (jakich najwięcej w żmudzi); jednochodnik drobnу. [ki futeral.

Фүтляриче, -а, m. augm. wiel-Фүтлярный, -ая, -ое, adj. futeralowy, do futerału należący.

Фүтлярничъ, -а, m. dim. futeralik, pudzderko na со.

Фүтляръ, -а, m. futeral, pudzderko na со, pochw, pochwa.

Фүтовый, -ая, -ое, adj. стору; фүтова мйра, miara сторува.

Фүтъ, -а, m. stopa, (miara długości, składająca się z 12 cali); - квадратный, кубический, stopa kwadratowa, sześcienna.

Фүфаечка, -я, f. dim. kaftanik, kaftaniczek. [kaftanikowy.

Фүфаечный, -ая, -ое, adj. Фүфайка, -я, f. kaftan, kaftanik.

Фүфляга, -я, m. pop. włóczęга, tulacz, biegun, powisnoga, wszędубыл, poniewiera, hultaj.

Фүфляжничать, v. n. pop. włóczyć się, walezać się.

Фүхтелтъ, v. a. fułkowac, bić plazem (plaz), plazować.

Фүхтель, -я, m. Milit. 1. klinga szpada; 2. fułkiel, plaz, uderzenie plazem. [fułkowy.

Фүхтельный, -ая, -ое, adj. Фүрканіе, Фүрканье, -я, n. parokanie (koni).

Фүркать, Фүркнуть, v. n. (o koniach:) parokanic, parokanic.

Фүркунь, -а, m. Фүркунья, -и, f. parokajacy, parokajaca.

X

Ха, ха, ха! interj. cha, cha, cha! [zysk, mala korzyść.

Хабарецъ, -ица m. pop. малы Хабаритъ, v. n. impers. pop. zysk, korzyść przynosić, szczęścić się; zdarzać się dobrze, powodzić się; ему всегда хабаритъ, jemu się zawsze szczęści, zdarza się, powodzi się.

Хабарный, -ая, -ое, adj. pop. zyskowy, korzystny.

Хабарничъ, -а, m. pop. chciwy korzyści, zysku.

Хабарь, -а, *м. рор.* зыск, грошуб. [dzić].

Хаживать, *в. п. р.* chadzać, (cho) Хааить, *в. п. рор.* ubierać się podług mody.

Хажникъ, *в. Безвѣчникъ.*

Хажоныи, -ая, -ое, *adj.* koniec u sukna i tkaniny wnoszący; жажоныи конецъ, *в. Хаазъ.*

Хаазъ, -а, *м.* koniec u sukna i tkaniny jakiej.

Хайлить, *в. п. рор.* mówić głośno, krzyżeć, wrzeszczeć, hałasować.

Хайло, -а, *п. рор.* 1. uście (pieca Baskiego); 2. *fig.* gardło, gardziel; рапорить хайло, *drzeć gardziel, głużyć, wrzeszczeć, krzyżeć; 3. *krzykacz, krzykała, krzykajo, szłowiek krzyklywy.

Халатець, -ца, Халатникъ, -а, *м. dim.* szlafrozek.

Халатишко, -а, *м.* brzydki, zły szlafrok. [roczyско.

Халатище, -а, *м. augm.* szlaf-Халатный, -ая, -ое, *adj.* szlafrokowy.

Халать, -а, *м.* szlafrok.

Халванъ, *в. Галванъ.*

Халда, -и, *ф. рор.* kobieta zuchwała, bezczelna.

Халцедонъ, Халцидонъ, *в. Халцедонъ.* [ogrodzenie.

Халуга, -и, *ф. Ecccl. sl.* grodza, Халуй, -а, *м. рор.* grubianin, ezlowiek zuchwały, bezczelny.

Халуйка, -и, *ф. рор.* grubianka, kobieta zuchwała, bezczelna.

Халцедонъ, -а, *м. Miner.* chalcodon, kamień ciemnawy i mglisty. [(2).

Хана, -и, *ф. в. Чанница* Ханелеонъ, -а, *м. H. n.* (lacerta chameleon), chameleon, (gatlunek jaszczurki).

† Хажовникъ, -а, *м.* tkacz.

† Хажовный, -ая, -ое, *adj.* tkacz, tkacki; хажовное дѣло, tkackie rzemіельство, tkactwo.

Хандра, -а, *ф.* churochondrya, melancholia; на нѣгъ хандра, *on ma tuchy w носіе. [chondrykiem, dziwaczość.

Хандрить, *в. п.* być churochondrycznym.

Хажъ, -и, *в. с. s.* świętoszek, świętoszka, nabożniś, nabożnisia.

Хажество, -а, *п.* nabożniotwo, bożkowanie.

Хажить, *в. п.* świętoszkіем być, bożkowac się.

Хажь, -а, *м. (prop. & *)* chaos, zamęt, odmet, gmatwa, mieszанина.

Хажический, -ая, -ое, *adj.* chaosowy, zamętny.

Хажаніе, -и, *п.* chapanie, caranie, porуганіе.

Хажать, Хажуть, -а, *в. с.* carać, snarzać, sarac, saracz, porугać, porwać.

Хажный, -ая, -ое, *adj.* sklonny do chapania, carania, porwania.

Хажнуть, *в. semelf.*, *в. sub.* Хажать.

Хажуга, -и, *в. с.* grabieżca, grabieżnik, grabieżnica.

Хажуць, -а, *м.* Хажунья, -и, *ф.* grabieżnik, grabieżnica.

Хаждрюнь, -а, *м. Ecccl. sl.* (charadricion), sójka.

Хажаризованіе, -и, *п.* charyteryzowanie, wyrażanie charyteru czegoś.

Хажаризовать, *в. а.* charyteryzować, wyrażać charyter (czy). [rakterystyka.

Хажаристика, -и, *ф.* charyteryzacja, -ая, -ое, *adj.* charyteryzacyjny.

Хажартерный, -ая, -ое, *adj.* charytery; do charyteru należący; charyteryzacyjny, oryginalny.

Хажартеръ, -а, *м.* charyter; spokojный чарактеръ, charyter spokojny.

Хажаруть, -а, *м.* stal.

Хажаружный, -ая, -ое, *adj.* stalowy; nastalony.

Хажарбный, -ая, -ое, *adj.* на pergaminie pisany.

† Хажарь, *в. Хажрия.*

Хажрица, Хажричка, -и, *ф. dim.* twarzyczka.

Хажришка, -и, *ф.* brzydka twarz, larwa. [sko, larwisko.

Хажрица, -и, *ф. augm.* twarzyczka.

Хажрусь, -а, *м. H. n.* (salmo thymallus), lipień, (ryba).

Хажраніе, -и, *п.* charykanie, charychanie, charychanie, krząkanie; хажраніе кровью, plucie krwią.

Хажрать, Хажренуть, *в. п.* charykac, charyknać, charychnac, charychnać, charysac, charysac, charychnać, krząć, krząć.

Хажрота, -и, *ф.* charkoty, charychoty, charychanie, fiagma.

Хажротина, -и, *ф.* charkoty, charychoty, fiagma.

Хажрунь, -а, *м.* charykacz, charykała, charychała, charykacz, krząć.

Хажрунья, -и, *ф.* charykaczka, charykaczka, krząć.

Хажрия, -и, *ф.* 1. pergamin; papier; 2. dyplom, przywilej (na pergaminie pisany).

† Хажрофилакъ, Хажрофилакъ, -а, *м.* bibliotekarz, dozorca ksiąg, przełożony nad biblioteką, archiwaryusz, archiwista.

Хажрѣвный, -ая, -ое, *adj.* charyczenny, charyczny.

Хажрѣвникъ, -а, *м.* charycznik, charyczmistrz, charycz.

Хажрѣвница, -и, *ф.* charyczmistrzyni, charyczka.

Хажрѣвчанье, -и, *п.* trzymanie charyczni, charyczni.

Хажрѣвничать, *в. п.* charyczmistrzem, charyczem być; charycznię, charycznię trzymać.

Хажрѣвнический, *в. Хажрѣвничий.* [ничанье.

Хажрѣвничество, *в. Хажрѣвничанье.* -и, -ье, *adv.* charyczniczki, charyczni.

Хажрѣвой, (-ой), -ая, -ое, *adj.* do zarabów żywności należący; charycznie przybysz, zarazu żywności; charyczni dębniki, pieniądze stołowe, на стоі, stawne.

Хажрѣстый, -ая, -ое, *adv.* bogaty w różnych potrawach.

Хажрчить, *в. а.* wydawać на żywność, на стоі; -са, *в. р.* на żywność, на стоі wydać, wykrepsować.

Хажрць, -а, *м. coll.* żywność; жить у когѣ-либо на чарьцяхъ, stołować się u kogo.

Хажрца, -и, *ф. dim.* twarzyczka.

Хажри, -и, *ф.* twarz brzydka, szkaradna; maska, larwa.

Хажрия, *в. Bot.*, *в. Одуванчикъ.*

Хажта, -и, *ф.* chata, chatara.

Хажточка, -и, *ф. dim.* chatka.

Хажчача, -а, *ф. H. n.* (gasterosteus), ciernik, (ryba). [ia.

Хажчлѣ, -а, *ф.* chwala, pochwała.

Хажчлѣвикъ, Хажчлѣвница, *в. Хажчлѣтель, Хажчлѣтельница.*

Хажчлѣвный, -ая, -ое, *adj.* chwalny, pochwalny; хажчлѣваліе, pleść pochwalna.

Хажчлѣніе, -и, *п.* chwalenie, slawienie. [chwalciciel.

Хажчлѣтель, -и, *м.* chwalcza, Хажчлѣтельница, -и, *ф.* chwalczycielka.

Хажчлѣть, *в. а.* chwalić, wychwalać; §. вскій свой хажчлѣть, або вскій худіть зисѣ бохото хажчлѣть, або вскій хажчлѣть свои хажчлѣть, kaźda lizka swój ogon chwali; kaźdy żyd swój towar chwali; kaźdy swoje chwali; -са, а) *в. р.* chwalić się, chlubić się, cheścić się; §. не хажчлѣсь, прѣдъ Вѣгу помойсь, nie mów hur, аъ прѣхаскоуыз; *и. в. sub.* Рать; §. не хажчлѣсь побѣдой до сражѣнія, nie chwal dnia przed wieczorem; §) *в. р.* być chwalonym, wysławianym.

Хажчлѣба, -а, *ф.* chwalebna, chlubna, cheścić, cheścić.

Хажчлѣвный, -ая, -ое, *adj. Ecccl.* *и.* pochwalny, chwaly godny.

Хажчлѣстіе, -и, *п.* cheścić się, samochwalstwo.

Хажчлѣсть, *в. п.* chwalić się, cheścić się, junoуыз; -са, *в. р.* wychwalać się, cheścić się.

Хажчлѣливо, *adv.* cheścićliwie.

Хажчлѣливость, -и, *ф.* cheścićliwość. [cheścićliwy, chlubliwy.

Хажчлѣвливы, -ая, -ое, *adj.*

Хажчлѣвостыи, -а, *ф. рор.*, *в. Хажчлѣвость.* [chlubliwie.

Хажчлѣвостыи, *adv.* cheścićliwie, Хажчлѣвостыи, (-ой), -ая, -ое, *adj.* cheścićliwy, samochwalczo.

Хажчлѣвостыи, -а, *п.* cheścićliwość, samochwalstwo. [wies.

Хажчлѣвостыи, -а, *м.* cheścićliwość.

Хажчлѣвостыи, -а, *м.* cheścićliwość.

Хажчлѣвостыи, -а, *м.* cheścićliwość.

Хажчлѣвостыи, -а, *м.* cheścićliwość.

Хажчлѣвостыи, -а, *м.* cheścićliwość.

Хажчлѣвостыи, -а, *м.* cheścićliwość.

Хвасту́нь, -а, *m.* chełpliwieć, chełpicieł, samochwał.

Хвасту́ня, -и, *f.* chełpicielek, samochwałka. [dotykание się.]

Хватаніе, -а, *n.* chwytanie.

Хватать, Хватить, *v. a.* chwycić, chwycić, schwycić, imać, brać, wzięć, łąpać, złapać; (o broń: ni): chwycić do...; sięgać, dosięgać do...; ёто ружьё хватать далеко, та броń sięga далеко; денег не хватать на ёто, pieniędzy nie wystarcza na to; хватать корб—либо чьё, *pop.* *palnąć, grzmotnąć, uderzyć kogo czym; -ся, *v. r.* chwycić się, chwycić się (za что, za co); sięgać, sięgnąć (po co); chwytаться, chwycić się czego, brać się, wzięć się do czego, przedsiębrać, przedsięwziąć; хвататься за волосы, chwycić się za włosy; хвататься за шнур, chwycić się за sznur; хвататься за умъ, skoczyć do głowy po rozum; ёто за вёс хватается, тотъ ничёго не схватаетъ, *кто wiele rzeczy na gaz zaspuna mało koñczy; чёб дьлать не умьёшь, за то не хватя́сь, *do czegoś nic, temu daj pokój; *nie wtęracj się w cudze rzeczy.

Хватить, -а, *m. dim.* zwaуу chорату. [Хватать, -ся.]

Хватить, -ся, *v. perf.*, *v. ubi.*

Хватиха, -и, *f. pop.* zwinna kobieta.

Хватёга, -и, *f. l.* chwycenie, wzięcie gwałtowne, porwanie; (o łowcach): odbyć przedki, wyprzedzenie czego przedki; (o rybakach *dziwieżnych*): dziób.

Хватюк, *adv.* szybko; od razu.

Хватский, -ая, -ое, *adj.* zwinny, zwaуу, przedki, szybki; odważny, wutorny, wykintny.

Хватъ, -а, *m.* śmiełek, człowiek odważny i przedki.

Хвой, -а, *m.*, *v.* Хвоё.

Хвойняк, -а, *m.* chojnik, las chojny.

Хвойный, -ая, -ое, *adj.* chojny, chojnowy; хвойный лѣсъ, las chojny, dzewa chojny.

Хвораніе, -а, *n.* chorowanie.

Хворать, *v. n.* chorować, cherlać, być chorowitym, kwękać.

Хворостина, -и, *f.*, Хворостинка, -и, *f. dim.* chróścina, chróścienka sucha, chróściank, chróścianczek.

Хворостинникъ, *v.* Хворостинникъ. [chróстowy.]

Хворостинный, -ая, -ое, *adj.*

Хворосточка, -и, *f. dim.* seciná, chróścienka, chróścianczek.

Хворостный, -а, *m.* chróст suchy, suз дрzewny.

Хворостный, -ая, -ое, *adj.* chróстowy.

Хворость, -а, *m.* chróст, gałęzie suche, opadłe.

Хворость, -и, *f.* chorowitość, cherlanie, kwękanie.

Хворостяной, (-ій), *v.* Хворостный. [wity, cherlający.]

Хворый, -ая, -ое, *adj.* chorowитый, -а, *f. pop.* chorowitość, choroba. [biele batem, smaganie.]

Хвостаніе, -а, *n.* chwostanie.

Хвостатый, -ая, -ое, *adj.* chwościsty, ogoniasty; хвостатая звезда, (?), *v.* Комета; хвостатый ремёвъ, *v.* Долгохвостый.

Хвостать, Хвосту́ть, *v. a.* chwostać, chwostnać, sieć biczem, chłostać, chłostnać, biczować, smagać; -ся, *v. r.* chwostać się, chłostać się, biczować się.

Хвостецъ, -отца, *m. l.* cieni koniec bicza; 2. *Anat.* rzep, kuper, kość kuprowa, ogonek.

Хвостикъ, -а, *m. l. dim.* chwostek, ogonek (u zwierząt); 2. *fig. pop.* mały dodatek, przydatek; съ хвостикомъ, z przydatkiem.

Хвостистый, *v.* Хвостатый.

Хвостикъ, -а, *m. augm.* chwóścieko, ogonisko. [Хвостить.]

Хвостовка, -и, *f.*, *v.* Долгохвостый.

Хвостовой, -ая, -ое, *adj.* chwoścowy, ogonowy; хвостовой волосъ, włos chwoścowy, ogonowy; хвостовая трава, *v.* Желтолёнь.

Хвостовый, *v.* Вихрецовый.

Хвостъ, -а, *m.* chwost, ogon; plusk, губи ogon; хвостъ у кометы, ogon u komety; — (Boł.)

пятаый хвостъ, *v.* Грѣбень (пѣт.); ко́сый хвостъ, *v.* Ко́нехвостъ; львиный хвостъ, *v.* Львинохвостъ; кошечий хвостъ, *v.* Красота (тѣсчана); свиной хвостъ, *v.* Желтолёнь; — *fig.* вертѣть хвостомъ, *v.* Вилать (2), *it. fig.* Хитрить.

Хвощаніе, -а, *n.* тарcie, gladzenie [np. stolów, krzesel] skrzyp(i)em, szacht(yn)owanie.

Хвощать, *v. a.* szacht(yn)ować, trzeć, gladzić, ogładzać (np. stoły, krzesła) chwoszczką или skrzyp(i)em, dawać gladzenie skrzyp(i)em; -ся, *v. p.* być szacht(yn)owanym, tartym, gladzonym, ogładzanym skrzyp(i)em или chwoszczką.

Хвощина, -и, *f.*, *v.* Хвощъ.

Хвощёвка, -и, *f.*, *v.* Хвощёваніе.

Хвощёвый, -ая, -ое, *adj.* skrzypowy, przęskowy, chwoszczkowy.

Хвощёный, -а, *n.*, *v.* Хвощёваніе. [-ся.]

Хвощить, -ся, *v.* Хвощёвать.

Хвощъ, -а, *m.* *Bot.* (equisetum), chwoszczka, skrzyp, przęska, str(z)ęпка, str(z)ępscza, kotcze ogonki, koński ogon.

Хвоё, -и, *f. l.* śpilka żywicznego дрzewa, śpilka (sosnowa, jodłowa, modrzewowa, jałowcowa, etc.); szyszka (?); 2. gałęzie jodłowe, sosnowe.

Хвоёнь, -а, *m.* gatunek grzyba.

Хврасіе, -я, *n.*, Хврась, -а, *m.* *Eccł. sl.*, *v.* Хворость.

Хедиминъ, *v.* Стальникъ (мѣстны).

Херувимский, -ая, -ое, *adj.* cherubinowy, cherubiczny.

Херувимчикъ, -а, *m. dim.* cherubik, mały cherub.

Херувимъ, -а, *m.* (Hebr. חַרְוּבִים, высшій ангельскій чинъ), Cherub.

Хижа, -и, *f.* *Eccł. sl.* chata.

Хижина, -и, *f.* chata, chalupa; §. своя хижина лѣше чужійхъ палатъ, własne ognisko чоўна się zlotu; własny kaćik чоў мау lepszy niż cudzy ogień; lepsze oko swoje niż cudze dwoje.

Хижина, -и, *f. dim.* chatka, chalupka. [lupny, od chaty.]

Хижинный, -ая, -ое, *adj.* chata, хижа, -и, *f.* *Eccł. sl. dim.* chatka, chalupka.

Хижникъ, -а, *m.* chatupnik, chatnik, mieszkający w chalupie, w chacie. [chatnica.]

Хижница, -и, *f.* chatupnica, хижанье, -я, *n.* chuchotanie.

Хизать, *v. n.* chuchotać.

Хизууть, *v. n. semel.* zachuchotać. [bowity, chorowity.]

Хиленький, -ая, -ое, *adj.* słaby, Хилыйтый, -ая, -ое, *adj.* nieco słaby, wający. [słabość, wątłość.]

Хилость, -и, *f.* słabowitość, Хилый, -ая, -ое, *adj.* słabowity, słaby, wający.

Хилѣть, *v. n.* cherlać, cherleć, kwękać, słabieć, chudnąć.

Химакъ, -а, *m. pop.* słabowity, chorowity, schorzały człowiek, cherlak, charlak, chorkak.

Химёра, -и, *f. l.* *Myth.* Chimera, Chymera, dzwiotwór bajeczny trójskładny, złożony z lwa, z kozy i smoka; 2. *chimera, urojenie, kaprys, dziwactwo, humор; химёры стрѣжь въ головѣ, *zamki na lodzie stawiać, budować zamki Hiszpańskie budować.

Химиренский, Химирный, -ая, -ое, *adj.* chimeryczny, dziwaczny, kaprysowy, urojony.

Химикъ, -а, *m.* chemik, chemicysta. [chemiczny.]

Химический, -ая, -ое, *adj.* химия, -и, *f.* chemia.

Хина, -и, *f.* *Med.* china (jako lekarstwo). [chiny, z chinu.]

Хинный, -ая, -ое, *adj.* od Хира́ра, -и, *f.* *Med.* (Greck. χειράρα, локота въ рудныхъ сущствахъ), chiragra, dna ręczna, łamanie w rękę.

Хира́рникъ, -а, *m.* chiragryk, cierplawy chiragra.

Хирогриль, -я, *m.* *Eccł. sl.* królik, (zwierzątko).

Хиромантикъ, -а, *m.* chiromancista, chiromancista, rękowieszcz, wróżek z ręki.

Хиромантический, -ая, -ое, *adj.* chiromantyczny.

Хиромантия, -я, *f.* (Greck. χειρομαντεια, рудогаданіе, гадааніе

по чертамъ руки, ладони), хиротомуса, втѣленіе в раѣ.

Хиротонисаніе, **Хиротонисать**, *v.* Рукоположеніе, Рукополагать.

Хиротонія, *-я, f.*, *v.* Рукоположеніе. [chirurgiczny.]

Хирургическій, *-ая, -ое, adj.*

Хирургія, *-я, f.* chirurgia.

Хирургъ, *-а, m.* chirurg.

Хирьяне, *-я, n.* chudnienie, недженіе.

Хирѣть, *v. n.* 1. chudnąć, недзніе; 2. (o roślinach:) *v.* Чаверѣть. [spodnia szata, suknia.]

Хитонъ, *-а, m.* Eccl. *sl.* tęczka

Хитонъ, *-а, m.* (chiton), chiton, gatunek muszli.

Хитревскій, *v.* Хитрый.

Хитрѣцкія, *adv.* chytrym sposobem.

Хитрѣцкій, *-ая, -ое, adj.* chytrym, chytrym wasclwly.

Хитрѣць, *-а, m.* chytrzee, chytrek, przebieglec.

Хитрый, *v. n.* chytrye, chytrze posterować, chytrze obchodzić się.

Хитро, *adv.* chytry, chytrze, niegodziwie, chytrym sposobem.

Хитро, *adv.* chytrye, sztucznie, kunsztownie.

Хитроватый, *-ая, -ое, adj.* chytrawaty, przychytryty.

Хитрословіе, *-я, n.* Eccl. *sl.* wypowa, krasomówstwo.

Хитрословіесный, *-ая, -ое, adj.* Eccl. *sl.* wypowny, rozmowny, krasomowny.

Хитроспанѣніе, *-я, n.* Eccl. *sl.* chytre ułożenie, zmyślenie.

Хитростный, *v.* Хитрый.

Хитрость, *-я, f.* chytrye, podstęp, przebiegłość, fortel, sztuka; военная хитрость, fortele wojenne.

Хитротворный, *-ая, -ое, adj.* Eccl. *sl.* chytrze, sztucznie ułożony, zmyślony. [Ухитряться.]

Хитрствовати, *v. n.* Eccl. *sl.*, *v.*

Хитрый, *-ая, -ое, adj.* 1. chytry, podstępny, przebiegły; 2. sztuczny, kunsztowny.

Хихиканіе, *-я, n.* chychotanie.

Хихикать, *v.* Хихикать.

Хинѣніе, *v.* Похичнѣніе.

Хищникъ, *-а, m.* złodziej, łupieżca, łupieżnik, rabownik, rabuś. [łupieżnica.]

Хищница, *-а, m.* złodziejka, хищница, *-я, n.* kradzenie, grabienie, łupieżenie, rabowanie.

Хищничать, *v. n.* краść, grabić, łupieżuć, rabować.

Хищническій, *-ая, -ое, adj.* złodziejski, łupieżski, rabusiowski, drapieżny.

Хищничество, *-а, n.* złodziejstwo, kradzież, grabież, łupieżstwo, łupieżtwo & łupieżtwo, rabusiostwo, rabunek.

Хищничій, *v.* Хищническій.

Хищность, *-я, f.* łupieżność, drapieżność.

Хищный, *-ая, -ое, adj.* łupieżny, goźbójczy; (o zwierzętach:) drapieżny; хищная птица, ptak drapieżny.

Хладительный, **Хладить**, *v.* Холодильный, Холодить.

Хладнокровіе, *-я, n.* zimna krew', oziębłość, powolność.

Хладнокровно, *adv.* z zimną krewią, oziębłe.

Хладнокровность, *-и, f.* zimna krew', oziębłość, powolność.

Хладнокровный, *-ая, -ое, adj.* zimnej krwi, oziębły, powolny.

Хладность, **Хладный**, *v.* Холод...

Хладобосный, *-ая, -ое, adj.* Eccl. *sl.* chłód przypowazający, chłodzący, chłodobosny; хладобосный вѣтръ, wiatr chłodzący.

Хладъ, **Хладѣніе**, **Хладѣть**, *v.* Холодъ, Холодѣніе, Холодѣть. [оройсца.]

Хламидъ, *-ы, f.* Eccl. *sl.* płaszcz, Хламидчикъ, *-а, m.* handlujący starymi rzeczami, tandeciarcz.

Хламостить, *v. n.* namiotać bez ładу, nagromadzać, narzucać na kupę bez porządku.

Хламъ, *-а, m.* stare rzeczy, graty, gruchoły, gruz, rum.

Хлань, *-а, m.* (w kartach:) niżnik, walet.

Хлебальный, *-ая, -ое, adj.* do jedzenia łyżką czegoś rzadkiego służący.

Хлебаніе, *-я, n.* chłipanie.

Хлебать, **Хлебнуть**, *v. a.* chłipać, chłipnąć; хлебать ложкою, jeść łyżką со rzadkiego.

Хлебобъ, *-бѣа, m.* łyk.

Хлеснуть, *-ся, v. perf. semelf.*, *v. sub:* Хлестать, *-ся.*

Хлестаніе, *-я, n.* chlustanie, uderzenie.

Хлестать, **Хлеснуть** & **Хлестнуть**, *l. v. a.* chłustać, chłusnąć, machając uderzać, uderzyć, śmigać, śmignąć (biczem), ocinać, ocisnąć; 2. *v. n.* (o wodzie, etc.) chłustać, chłusnąć, pryskać, pryskać; *-ся, v. r.* chłostać się, śmigać się, śmigać się.

Хлипаніе, *-я, n.* chłipanie, ikanie, szlochanie. [szlochac.]

Хлипать, *v. n.* chłipać, kłac, Хлипли, *-ая, -ое, adj.* (o nasypuiach i o zdrowiu:) słaby, wątły. [wątłość.]

Хлипкость, *-и, f.* słabość.

Хлопальничекъ, *-а, m.* Хлопальница, *-и, f.* okłaskiwacz, okłaskiwaczka. [панецъ (1).]

Хлопанецъ, *-нца, m., v. М.*

Хлопаніе, *-я, n.* klaskanie; trzaskanie; rzucanie, trzaskanie (drzwiami).

Хлопать, **Хлопнуть**, *v. n.* klaskać, klasnąć (w dłonie, w ręce); trzaskać, trzasnąć (biczem); хлопать дверями, rzucać, ciskać, trzaskać drzwiami.

Хлопецъ, *-нца, n.* chłopiec, drewniany, pachotek (do bótów).

Хлопнуть, *v. semelf.*, *v. sub:* Хлопать.

Хлопокъ, *-пка, m.* kosm, kosmek, klaszek (wełny, lnu od przędzenia); сибгъ летить хлопками, śniegъ pada wielkimi kosmami (kosmkami).

Хлопотаніе, *-я, n.* kłopotanie.

Хлопотать, *v. n.* starać się, kłopotać się.

Хлопотливо, *adv.* kłopotliwie.

Хлопотливость, *-и, f.* okrzepłość, kłopotliwość.

Хлопотливый, *-ая, -ое, adj.* staranny, starowny, okrzepły, skrzepły; kłopotliwy.

Хлопотный, **Хлопотница**, *v.* Хлопотный, Хлопотница.

Хлопотно, **Хлопотность**, **Хлопотный**, *v.* Хлопотливо, Хлопотность, Хлопотливый.

Хлопотня, *-я, f.* stukanie, trzaskanie (drzwiami).

Хлопотунъ, *-а, m.* kłopotujący się, frasobliwy. [kłopotосца się.]

Хлопотунья, *-и, f.* kobieta

Хлопоты, *-пѣтъ, f. pl.* kłopotу, troski; надѣять кому хлопоты, narobić komu kłopotu; съ нимъ много хлопотъ, mam z nim wiele bledy, kłopotu; за всё егѣ хлопоты, za wszystkie jego kłopoty, starania; сія. Надѣять (хлопоты); Вводѣть (въ хлопоты); Выводѣть (изъ хлопоты); §. хлопотъ полонъ ротъ, mam bardzo wiele do czynienia; §. хлопотъ полонъ ротъ, a перекуку съ него, więcej хуку, niż сикъ; więkшы huk, niż puk; kto zawsze пјеіе, nie wiele докаже; z wielkiej chmury mały deszcz; *сfr.* huczno, bucно, a w pięty zimno.

Хлопуша, *-и, f.* *v.* Ботъ (1).

Хлопушка, *-и, f.* pukawka, trzaskawka; kłeraszka na muchy.

Хлопчатникъ, *-а, m.* Bot. (*gossypium herbaceum*; *bombax*), puchowiec biały lub *p.* zielny, drzewko wydające bawełnę.

Хлопчатобумажная фабрика, *f.* fabryka bawełny.

Хлопчатый, *-ая, -ое, adj.* z bawełnianych kłaków, bawełniany; хлопчатая бумага, bawełna.

Хлопъ, *interj.* pac! chlust!

Хлопье, *-я, n.* coll. kłaki, kosmy, kosmki.

Хлудъ, *-а, m.* хлуды, *pl.* sądy, szundy do noszenia wody, wodonosze.

Хлупъ, *-и, f.* obojczyk, kość pierśowa, kość kluczowa.

Хлунуть, *v. n. perf.* lunąć, lunąć się, lpać się, lać się hojnie; дождъ хлунулъ изъ тучи, deszcz lunął strumieniami; *fig.* варѣдъ хлунулъ на площадь, naród rzucił się na plac.

Хлыня, *por.*, *v.* Рысѣя.

Хлыснуть, *v.* Хлыснуть.

Хлыстаніе, **Хлыстать**, *v.* Хлест...

Хлѣстикъ, -а, *m. dim.* chłusta, gręsik, zacinaczka, smagaczka.

Хлѣсть, -а, *m.* chłusta, gręk, zacinaczka, smagaczka, rózga; *ii.* bicz, batóg.

† Хлѣбарь, *v.* Хлѣбникъ.

Хлѣбная, Хлѣбное, *v.* Хлѣбная, Хлѣбное *sub.* Хлѣбный.

Хлѣбный, -ая, -ое, *adj.* chlebu, chlebowy; *ii. v.* Хлѣбный.

Хлѣбець, -бца, *m. dim.* chlebi, mały chleb. [Узѣ.]

Хлѣбина, -ы, *f.* pierzga; *v.* Хлѣбище, -а, *m. augm.* wielki chleb.

Хлѣбная, *v.* Хлѣбна.

Хлѣбный, *v.* Хлѣбный (3).

Хлѣбникъ, -а, *m. i.* piekarz; 2. ten co chlebъ przedaje.

Хлѣбница, -ы, *f. i.* piekarka; 2. та co chlebъ przedaje; 3. *Bot., v.* Калужница.

Хлѣбнический, -ая, -ое, Хлѣбничій, -ья, -ье, *adj.* piekarski.

Хлѣбный, -ая, -ое, *adj. i.* chlebu, chlebowy; chlebu, zbozowy; хлѣбный рѣнокъ, гукъ chlebu, zbozowy; хлѣбная корзина, kosz chlebowy (do pozostania chleba); хлѣбное вино, горзакъ, wódka; хлѣбный камень, *v.* Арголитъ; хлѣбная, -ой, *a. f., v.* Хлѣбная; хлѣбное, -аго, *a. n.* ciasta, paszety; 2. obfity w zboze, urodzajny w zboze, zbozodorodny; хлѣбная страна, krajna, okolica obfita, urodzajna w zboze; 3. korzystny.

Хлѣбня, -и, *f.* piekarnia.

Хлѣбно-дѣръ, -а, *n.* szafarz klasztorny; -домѣние, -я, *n. Eccl. sl.* chlebotamanie, iamanie chleba; -пашенный, -ая, -ое, *adj.* rolniczy; -пашество, -а, *n.* rolnictwo; -пашествовать, *v. n.* rolnictwem się trudnić; -пашецъ, -ца, *m.* rolnik; -пашный, -ая, -ое, *adj.* rolniczy; хлѣбнопашное орудіе, sprzęt rolniczy, narzędzie rolnicze, oradło; -пекарня, -и, *f.* piekarnia; -пекарство, -а, *n.* piekarstwo, pieczenie chleba;

-пѣкар, -я, -пѣкъ, -а, *m.* chlebobiek, piekarz od chleba; -печеніе, -я, *n.* pieczenie chleba; -печецъ, -ца, *m.* chlebobiek, piekarz od chleba; -плѣть, -а, *m. Bot. (artocarpus)* chlebowe drzewo; -продавецъ, -ца, *m.* chleboprzedawca, przekupiec chlebowy, sprzedajacy chlebъ;

-продавница, -и, *f.* chleboprzedawczyni, sprzedajaca chlebъ;

-продаііе, -я, *n.* przedanie chleba; -рѣдѣ, -я, *n.* żniwo zboza; -рѣдный, -ая, -ое, *adj.* chleborodny, zbozodorodny, chlebъ sudy zboze rodzący; хлѣборѣдный годъ, chleborodny rok, chleborodne lato; хлѣборѣдная земля, ziemia chleborodna; -солба, -и,

f. kobieta gościnna, rada gościom; -солъ, -а, *m.* człowiek gościnnie, rad gościom; -солный, -ая, -ое, *adj.* gościnnie; -солский, -ая, -ое, *adj.* ciotwickowi gościnnemu właściciu; -солство, -а, *n.* gościnnosc; -ѣдъ, -а, *m.* chlebojad, chlebojedca; darnojad, pasorzyt; хлѣбодѣвъ полна нѣба, а работница нѣво мало, ($\S$), chlebojadów pełna izba, a robotników mało.

Хлѣбца, *v.* Хлѣбна.

Хлѣбъ, -а, *m. i. plur.* хлѣбы, -овъ), chleb; bochen, bochenek chleba; хлѣбы благословенія, chleby poświęcone; онъ ѣсть одіны хлѣбъ, on je sam chlebъ, онъ je chlebъ suchy; у него зукъ хлѣба нѣтъ, (on) nie ma ani ziarka chleba, nie ma co do gęby wlozyc; 2. chlebъ, żywnoscъ, wyżywienie, utrzymanie; отнѣтъ у корѣ хлѣбъ, odjąć, odebrać komu chlebъ, pozbawić kogo kawałka chleba; бытъ у корѣ на хлѣбахъ, stołować się u kogo; содержать корѣ на хлѣбахъ, stołować kogo na stole; трзумаць kogo на хлѣбъ [abo зукѣ хлѣба], podać komu srodek wyżywienia się; посадиць корѣ на хлѣбъ и на воду, skazać kogo na karę o chlebie i o wodzie; 3. - (*plur.* хлѣба, -бѣвъ), zboze; аровый хлѣбъ, zboze jare; 4. (*Bot.*), свиной хлѣбъ, *v.* Дріаучникъ; диній хлѣбъ, *v.* Стручечникъ (сладкій); — $\S$. той хлѣбъ ѣшь, тогѣ и пѣсенку пою, сзуй chlebъ jem, tego piosnkę śpiewam; на сзуймъ вѣзку сидзязь, tego piosnkę śpiewaj; хлѣбъ ѣшь, а правду рѣжь, *v.* Хлѣбъ-солъ (ѣшь).

Хлѣбъ-солъ, *gen.* хлѣба-солы, *f.* chlebъ z solą, chlebъ i solъ; $\S$. хлѣбъ-солъ ѣшь, а правду рѣжь, сзуй добръе і не бѣй się nikogo.

Хлѣбная, -и, *f.* Eccl. sl. chata, chałupisko. [wik.]

Хлѣбовѣць, -вѣць, *m. dim.* хлѣбъ Хлѣвъ, -а, *m.* chlewъ; свиной хлѣвъ, świni chlewъ; овечій хлѣвъ, owczarnia. [bezdenność]

Хлѣбъ, -и, *f.* otwarcie, otwór, Хлѣбѣдство, -а, *n.* chodzenie koto chmielu, trudnienie się rozkrzewianiem (rozsadzaniem) chmielu.

Хлѣбовѣдъ, -а, *m.* chodzący koto chmielu, trudniący się rozkrzewianiem (rozsadzaniem) chmielu. [zbieracz chmielu.]

Хлѣбовщій, -я, *m.* chmielarz, Хлѣбовщій, (-щій) -я, -ое, *adj.* chmielowy, chmielny.

Хлѣбѣць, -вѣць, *m. dim.* podchmiel, podchmiel, podchmielenie sobie, podpicie sobie; онъ подъ хлѣбѣць, podchmielił sobie, podpił sobie.

Хлѣліна, -ы, *f.* Хлѣліна, -и, *f. dim.* Хлѣліночка, -и, *f. dim. secund.* 1. pączek chmielu, kwiat chmielu, szyszka chmielowa; 2. chmielina, chmielulka, wazę, gałązki chmielna.

Хлѣлінушка, -и, *f. dim. i. v.* Хлѣліна; 2. podchmiel, podchmielenie sobie, podpicie sobie.

Хлѣліть, *v. a.* zupić (kogo) piąnym, (opić), upić kogo, *v. perf.*)

Хлѣль, -и, *f. i.* *Bot. (humulus lupulus)* chmiel (ziele); 2. szyszki chmielowe; 3. chmiel; podchmiel; piąnatwo, upicie, bięcie piąnym, stan w którym się piąnu znajduje.

Хлѣльцѣньский, -ая, -ое, Хлѣльцѣнець, -вѣць, -вѣць, -нѣць, -нѣць, *adj.* piąny, upity.

Хлѣльницькій, -ая, *m.* chmielnik, chmielisko, ogród chmielowy, miejsce gdzie chmiel rośnie.

Хлѣльоль, (-щій) -я, -ое, *adj.* 1. podchmiolony, podpiły, podpiły, piąny, stan w którym się piąnu znajduje.

Хлѣльць, *v. n.* podchmielać, upić się, stawać się podpiłym, piąnym. [marszenie czola.]

Хлѣрпене, -а, *n.* serpie, Хлѣрпѣць, -я, *a. serpie, zasępiacъ, marszycъ czolo;* -ся, *v. r. i.* chmurzyć się, serpie się, zasępiacъ się, marszycъ się; 2. (*o ptakach:*) najezacъ, wjezacъ pięta; nebo начинаетъ хлѣрпѣць, niebo zaczyna się chmurzyć, niebo zamczurza się.

Хлѣрпный, -ая, -ое, *adj.* chmurny, pochmurny; ponury, rozserny.

Хлѣшаніе, -я, *n.* zlochanie, Хлѣшеть, *v. n.* zlochacъ.

Хлѣботецъ, -ца, Хлѣботѣць, -вѣць, *m. dim.* *v.* Хлѣботъ.

Хлѣботѣнецъ, -ца, *m. n. i.* 1. (*wiszka nasica*), lasica szegwna; 2. *v.* Мѣха (хлѣботѣсная).

Хлѣботѣсный, -ая, -ое, *adj.* *n.* trąbosny.

Хлѣботъ, -а, *m. i.* trąba (u słońca); 2. ryjek, ryzczek (u owadów); 3. *Artill.* хлѣботъ станинъ, ogon łoża armatnego, sam koniec ścian łożowych.

Хлѣботова подлѣшка, *f. Artill.* ogonowa szprona. [koński]

Хлѣдъ, -ѣ, *f.* chód, stęp, krok

Хлѣдаты, -я, *m.* ogędowca, ogędownik, pośrednik, opiekun, obrońca, przyczynca, przyczyniacz się za kim; ходатая по хлѣдѣць, plenipotent.

Хлѣдатыница, -и, *f.* ogędownica, ogędownicza, przyczyniacz się za kim, opiekująca się kim.

Хлѣдатыственый, -ая, -ое, *adj.* ogędowny, zastępczy, przyczynny.

Хлѣдатыство, -а, *n.* ogędownictwo, wstawienie się, przyczynienie się za kim.

Хлѣдатыствованіе, -я, *n.* ogę-

Холодѣть, *v. n.* chłodzić, zię-
ć, *acc.*

Холоженіе, *-а, n.* chłodzenie,
studenie, ziębienie. [pski.]

† Холодный, *-а, -ье, adj.* chłod-
ny, *f.* chłodna, *rodz.*

Холодскій, *v.* Холодный.

Холодство, *-а, n.* chłóbstwo,
poddawstwo.

Холодствовать, *v. n.* 1. być
chłodem, poddanym; 2. *v.* Рабо-
дѣствовать.

† Холодь, *-а, m.* chłor, *rodz.*
danu; *v.* Хлавъ; холды кабал-
ный, chłor kabalny, zakupnik;
докладой, обьяны, долный
холды, chłor *rodz.*

Холодствѣ, *-и, f. сощ.* bez-
zenni, kawalerowie.

† Холодствѣ, *-отца, v.* Холо-
дствѣ. [biciel, walaszciel.]

Холодствѣ, *-а, m.* trze-
chłostyć, *v. a. l.* trzeblić,
walazuc; 2. (o roślinach) obry-
wać kwiat zbytnemu [np. z me-
lonów, z arbułów, etc.]; *-я, v.*
p. być trzeblonym, walazonym.

Холодствѣ, *(-ый), -ая, -ое, adj.*
bezenni, kawaler; холостая
жизнь, życie bezenne; холостое
оостояніе, bezennstwo; хо-
лодствѣ, *-аго, s. m.* або холостой
человѣкъ, *v.* Холоставъ; хо-
лодствѣ рыба, гува неізраца ея;
холостой варядѣ, набой сіеру.

Холодствѣ, *(-ый), -ая, -ое, adj.*
bezenni, kawalerowie.

Холодствѣ, *-а, m.* bezenniec,
bezenni, kawaler.

Холощеніе, *-а, n.* trzeblenie,
walazzenie.

Холощѣный, *-ая, -ое, part. p.*
trzeblony, walazony, *rodz.*
danu; холощѣный жеребѣцъ, wa-
lach; холощѣный пѣтухъ, kapu-
lan.

Холстиня, *-и, f.* płótno.

Холстинка, *-и, f. dim.* płó-
cienko. [płócienny, z płótna.]

Холстинный, *-ая, -ое, adj.*

Холстошѣръ, *-а, m.* który płó-
tno mierzy.

Холствѣ, *-а, m.* płótno.

Холстяной, *(-ый), v.* Хол-
стинный.

Холщѣвникъ, *-а, m.* płóciennik,
który płótna przedaje.

Холщѣвый, *v.* Холстинный.

Хольность, *-и, f.* ochłodstwo,
chłodgosc, czystosc.

Хольный, *-ая, -ое, adj.* chłod-
dogi, czysty. [chłodgosc, czystosc.]

Хобля, *-я, f.* ochłodstwo, che-
łomiaty, *v. a.* - хомды,
wkładaj chłomiatu na konia.

Хомутъ, *-а, m. dim.* male
chłomiatu.

Хомутына, *-и, f.* poduszka
chłomiatu.

Хомутшко, *-а, m.* bryadkie
chłomiatu.

Хомутщѣ, *-а, m. augm.* cho-
macisko, wielkie chłomiatu.

Хомутный, Хомутовый, *-ая, -ое, adj.* chłomiatny, chłomiatowy.

Хомутыкъ, *-тыкъ, m. dim.* male
chłomiatu.

Хомытъ, *-а, m.* chłomiatu, cho-
mat; * cieżar, brzemie; засѣяоч-
ный хомытъ, kukli u tortury;
надѣтъ на когѣ-либо хомытъ, * o-
brzemiencić, obarczyć, obciążyć
кого сіемъ.

Хомыкъ, *-а, m. l. n.* (cri-
setus frumentarius), chomik, mysz
ziemna; 2. * cienięga,
gnusnik, nieruchawiec, kłoc, ol-
zowy Marcju.

Хомѣръ, *-прѣ, v.* Коуѣръ (1).

Хоралъ, *-а, m.* choral, koral,
śpiewanie kościelne, choralne;
вѣтъ оз хоралами, księga muzy-
ki choralnej, śpiewok choral-
nych.

Хоральныи, *-ая, -ое, adj.*
choralny, koralny; хоральное пѣ-
ніе, śpiewanie choralne.

Хорда, *-и, f.* Mathem. cęciwa.

Хорѣвный, *-ая, -ое, adj.* cho-
rówkowy, chomiozowy. [wiersza.]

Хорѣй, *-а, m.* choreus, miasa
Хорейскій, *-ая, -ое, adj.*
składający się z choreów.

Хорѣць, *-ръкъ, m. n.* (mu-
stela putorius), chórz. [1.]

Хорѣцка, *-и, f.* chórzystka,
śpiewaczka chórowa.

Хорѣцъ, *-а, m.* chórzysta,
choralista, śpiewak chórowy.

Хорный, *-ая, -ое, adj.* chóro-
wy, od chóru.

† Хороба, *-и, f.* choroba.

Хороводѣцъ, *-дда, Хорово-
дѣцъ, -а, m. dim., v.* Хороводъ.

Хороводный, *-ая, -ое, adj.*
rejowy; хороводная пляска, rej
w tańcu, przodkowanie w tańcu.

Хороводъ, *-а, m.* wiedzenie
chóru t. j. tańca, przodkowanie
w tańcu, rej w tańcu.

Хоровой, *(-ый), -ая, -ое, adj.*
chórowy, chórowy.

Хорографическій, *-ая, -ое, adj.*
chorograficzny.

Хорографія, *-и, f.* chorogra-
fia, krajopisstwo, opisanie kraju.

Хорографъ, *-а, m.* chorograf.

Хоромина, *-и, f.* Хоромни-
ца, *-и, f. dim.* dom, domostwo,
pomieszkanie.

Хоромный, *-щѣ, f. augm.* o-
gromny budynek.

Хоромный, *-ая, -ое, adj.* bu-
дынковы, na budynki używanu;
хоромный хѣсъ, drzewo do bu-
дowy, budulec. [wniany dom.]

Хоромы, *-и, f. pl.* wielki dre-
wo.

Хоромѣне, *-я, n. l.* chowa-
nie, schowanie; 2. *v.* Погребѣ-
ніе.

Хоронить, *v. a. l.* chować,
pochować, (po)grzebać (ciało
zmarłego); 2. chować, schować;
-ся, a. v. r. (s)chować się, (s)kryć
się; *β*) *v. p.* być chowanym, po-
chowanym, pogrzebanym.

Хорониться, *v. r. pop.* ju-
paczyć; *gębą* dokazywać.

Хоронишко, *-а, m. pop.*

junak, fanfaron, śmiałek, ge-
basz.

Хоромельный, *-ая, -ое, adj.*
dosyć piękny, ładny, dosyć do-
bry. [brze.]

Хороменько, *adv.* dosyć do-
хоробиство, *-а, n.* piękność.

Хороменьково, *adv.* bardzo
dobrze.

Хороний, *-ая, -ое, adj.* dobry;
хороний человекъ, dobry, uczoi-
wy, zasnuy czlowiek; хоромая по-
года, piękna pogoda; она очень
хоромая собою, она bardzo ładna.

Хороню, *adv.* dobrze; выбо-
рне; pięknie, ładnie.

Хоронство, *-а, n.* piękność.

Хоронствѣ, *v. n.* dobrze, stac
się dobrym; pięknie, ładnie.

† Хорѣца, *-и, f.* charcica.

† Хортъ, *-а, m.* chart.

Хорыгъ, *-и, f.* chorągiew'
(kościelna). [chorągiew']

† Хорыговникъ, *-а, m.* posaży
† Хорыговъ, *v.* Хорыгъ.

Хорунжий, *-аго, s. m.* chorąży.

Хоръ, *-а, m.* chór, pewna li-
czba śpiewaków.

Хоры, *-овъ, m. pl.* chór (w
kościelny). [Моль (1).]

Хоръ, *-а, m. v.* Хорѣць &
Хорѣцковий, *-ая, -ое, adj.*
chórowy.

† Хорыговъ, *v.* Хорыгъ.

† Хоть, *-и, f. v.* Сожитель-
ница, жена.

Хоть, *conj. v. sub.* Хотя.

Хотѣніе, *-а, n.* chcenie, żu-
czenie, chęć, ochota.

Хотѣть, *v. n.* chcieć, żądać
pragnąć, mieć ochotę; а штого
не хотѣлъ, jam tego nie chciał;
а хотѣлъ, miał ochotę; хотѣлъ
его, jam go wcale nie chciał o-
brać; хотѣлъ вѣнъкъ (& жомѣтъ)
дѣлатъ, что хотѣтъ, (ś), myślał
oia nie piasa; *-ся, v. r. imper.*
ниъ хотѣтса, chce mi się, mam
chęć, ochotę; ниъ хотѣтса сматъ,
chce, v. sub: Спать, Ъсть; *ś.* не
такъ живи, какъ хочотса, а такъ,
какъ Богъ велитъ, każdy powin-
ниен się mierzyć swoją pędzią;
такъ кравітс краје, jak mu mate-
rygi staje; *ś.* и хотѣтса и хотѣтса,
chodzi jak kot około gorącej ka-
szy; chciały, ale się boi, ale
niemota.

Хотя (або хотѣ), *conj.* chociaż,
choć, azkolwiek, przynajmniej.

Хохлатый, *v. a.* chocholaty.

Хохлатъ, *-и, f.* chocholacz-
ка, *-и, f. dim.* kura czubata.

Хохлатый, *-ая, -ое, adj.* czu-
baty, chocholaty; *it. v.* Голубъ,
Дроздъ, Жаворонокъ, Хо-
холъ (хохлатый), Гагаръ (хо-
хлатъ).

Хохлатый, *v. n.* czub dosta-
wać, chocholaty; *it. v.* Голубъ,
Дроздъ, Жаворонокъ, Хо-
холъ (хохлатый), Гагаръ (хо-
хлатъ).

Хохлатый, *v. n.* czub dosta-
wać, chocholaty; *it. v.* Голубъ,
Дроздъ, Жаворонокъ, Хо-
холъ (хохлатый), Гагаръ (хо-
хлатъ).

Хохлатый, *v. n.* czub dosta-
wać, chocholaty; *it. v.* Голубъ,
Дроздъ, Жаворонокъ, Хо-
холъ (хохлатый), Гагаръ (хо-
хлатъ).

Хохлатый, *v. n.* czub dosta-
wać, chocholaty; *it. v.* Голубъ,
Дроздъ, Жаворонокъ, Хо-
холъ (хохлатый), Гагаръ (хо-
хлатъ).

Хохлатый, *v. n.* czub dosta-
wać, chocholaty; *it. v.* Голубъ,
Дроздъ, Жаворонокъ, Хо-
холъ (хохлатый), Гагаръ (хо-
хлатъ).

Хохлатый, *v. n.* czub dosta-
wać, chocholaty; *it. v.* Голубъ,
Дроздъ, Жаворонокъ, Хо-
холъ (хохлатый), Гагаръ (хо-
хлатъ).

Хохлатый, *v. n.* czub dosta-
wać, chocholaty; *it. v.* Голубъ,
Дроздъ, Жаворонокъ, Хо-
холъ (хохлатый), Гагаръ (хо-
хлатъ).

Хохликъ, *-а, m. dim.* czubek.

Царѣпать, Царѣпнуть, *v. a.* dgrać, dgrać; —са, *a) v. r.* dgrać się, dgrać się; *β) v. p.* być dgranym, dgranietym.

Царѣпина, —н, *f.*, Царѣпина, —н, *f. dim.* задгарніе, дгарніе, крѣпа. [разц, дгарасца.]

Царѣпка, —н, *s. c. por.* дра-
Царѣпница, —н, *f.*, *v.* Поди-
рѣпникъ (шероховатый).

Царѣпнуть, —са, *v. perf.*, *v. sub.* Царѣпать, —са.

Царѣвичъ, —а, *m.* carewicz, królewicz. [równa, królewna.]

Царѣвна, —н, *f.* carewna, са-
Царѣворецъ, —рца, *m.* дво-
rganin królewski.

Царѣворческій, —ая, —ое, *adj.* dworząński.

Царѣубійство, —а, *n.* sarob-
bójstwo, królobójstwo.

Царѣубица, —н, *s. c.* sarob-
bójca, królobójca (*v. m.*), sarob-
bójca królobójczyna (*a. f.*).

Царѣцѣть, *v.* Вѣнчѣть.
(2. *Bot.*) [бүс, królować.]

Царѣцъ, *v. n.* carem, królem
Царѣца, —н, *f.* saroga, kró-
lowa. [шлѣнна.]

Царѣца лугобъ, *v.* Тѣволга
Царѣскій, —ая, —ое, *adj.* careki,
królewski; цѣркия дѣри, цѣркия

вратѣ, wielkie drzwi ołtarza; *ii.*
v. Вода (цѣрская), Часъ (цѣр-
скіе), Чертогъ, Чина (цѣркой);
цѣрская сѣна, сѣнка жабковѣ-
та; цѣрская свѣча, цѣрскій сѣ-
петръ, *Bot.*, *v.* Вербейшникъ

(бѣлый); цѣрскій вѣнѣцъ, *v.* Вѣ-
нѣчникъ (2. *Bot.*); цѣрская ме-
телка, *v.* Вѣрварка (2. *Bot.*);
цѣрскій корень, *v.* Погребонъ;
цѣрское око, *v.* Роишникъ;
цѣрское копы, *v.* Заного-
ловка; цѣркия кудра, *v.* Ли-
лія (чалмовидная).

Царѣственный, —ая, —ое, *adj.*
careki, królewski; stolesny;
цѣрственный градъ, miasto sto-
leszne, stolica.

Царѣствие, —я, *n.* Carstwo; kró-
lestwo, państwo, panowanie;
цѣрствие небесное, królestwo
niebieskie.

Царѣство, —а, *n.* Carstwo; kró-
lestwo, państwo, panowanie;
цѣрство животныхъ, królestwo
zwierzęce; цѣрство растеній, kró-
lestwo roślin; цѣрство ископае-
мыхъ, królestwo olai kopalnych;
цѣрство небесное, królestwo nie-
bieskie; дай ему Богъ цѣрство
небесное, wieczny odrocznyek
raz ci dać Panie! *ii.* *v.* Пере-
елѣть ся (въ цѣрство небесное).

Царѣствованіе, —я, *n.* królowa-
nie, panowanie; въ цѣрствованіе
Петра Перваго, за panowania
Piotra Pierwszego.

Царѣствовать, *v. n.* królować,
panować; царѣствующій, *part. a.*
panujący; царѣствующій градъ,
miasto stoleszne, stolica, rezu-
dencya królewska; Царъ царѣ-

ствующихъ, król królujących, król
królów.

Царь, —я, *m.* Car, król, mo-
narcha; царъ царей, царъ царѣ-
ствующихъ, król królów, król kró-
lujących, panujący; царъ небес-
ный, Król nieba i ziemi, Król,
Pan świata całego; царъ небес-
ный, Ojciec niebieski, Wszem-
gący.

Царь-колоколъ, —а, *m.* król
dzwonów, największy dzwon w
Moskwie.

Царь-кормушъ, —а, *m.* *H. n.*
(vultur papa), król sępów.

Царь-трава, *Bot.*, *v.* Лютіцъ
(жѣлтый). [lowe.]

Цариль, —я, *m.* pasienie chmie-
Царильный, —ая, —ое, *adj.* por.
pleśniwy, spleśniaty.

Цариль, —н, *f. por.*, *v.* Плѣсень.

Царисті, *v. n.* kwitnąć, wupu-
szczać z siebie kwiat.

Царистіе, —я, *n.* kwitnienie;
время цѣвтенія, czas kwitnienia,
rozkwitu. [(miesiąc.)]

Царистень, —ня, *m.* kwiecień
Царистецъ, —тца, *m.* *Ecc. sl. l.*
kwiat; 2. gatunek zajaca.

Царити, —а, *m. dim.* kwiatek.
Царитиство, —н, *f.* kwieci-
ność. [cisty; farybiety.]

Царитиственный, —ая, —ое, *adj.* kwie-
Царити, *v. a.* jaśny kolor da-
was, jasno-barwić, kolorować,
farbować; —са, *a) v. r.* zaopat-
nić kwitnąć; *β) v. p.* być jasno bar-
wionym.

Царитиць, —я, *m.* kwiatnik;
grzeda, grzędka (dla) kwiatów,
lecha kwiatami zasadzona, kwa-
tera kwiatów; donica, doniczka
z kwiatami.

Царитицой, (—ій), —ая, —бе, *adj.*
barwiasty, kolorowy.

Царитиный, —ая, —ое, *adj.* kwia-
towu; цѣвтная лужовица, cebulka
kwiatowa; цѣвтная кашка, ka-
lajon; цѣвтная трава, *v.* Ла-
вѣнда (жолосіотая); цѣвтная
недѣля, tydzień przed kwietną
niedziela. [dujący kwiaty.]

Цѣвтоводецъ, —дца, *m.* cho-
Цѣвтоводство, —а, *n.* hodo-
wanie kwiatów.

Цѣвтовѣкъ, —тца, *m.* kwiatek.
Цѣвтовѣлистникъ, колючій, *v.*
Яглица (*Bot.*).

Цѣвтовѣсний, —ая, —ое, *adj.*
kwiaty wydający, rodzący; (*Bot.*),
z kwiatu wyrastający; цѣвтовѣс-
ная недѣля, tydzień przed kwietną
niedziela; kwietnaja nied-
ziela.

Цѣвтовѣдѣніе, *v.* Отцѣвѣніе.
Цѣвтовѣрость, —н, *f.*, *v.* Трѣс-
кѣць (цѣвтъій). [teczek.]

Цѣвтовѣчекъ, —чка, *m. dim.* kwia-
Цѣвтовѣчникъ, —а, *m. l.* hodu-
jący kwiaty; ogródnik od kwia-
tów; handlujący kwiatami; 2.
(*Bot.*), *v.* Лютіцъ (голубой).

Цѣвтовѣчница, —н, *f.* hodująca
kwiaty.

Цѣвтовѣчный, —ая, —ое, *adj.*
kwiatowy; цѣвтовѣный чай, her-
бата z kwiatów, kwiatówka.

Цѣвтъуха, *v.* Капуста (цѣвтъная).

Цѣвтъъ, —а, *m. l.* (*prop. & **),
[*pl.* цѣвтъъ, —товъ], kwiat, *pl.*
kwiaty, *coll.* kwiecie, (jakiśkol-
wiek rośliny paszki rozkwitłe);
лиловый цѣвтъ, kwiat lipowy;
мушкатный цѣвтъ, kwiat muszka-
towy; 2. kwiat, *pl.* kwiaty, kwia-
tki, (pięknie kwitnące wonne na
łodygach roślinki); сажать, поли-
вать цѣвтъъ, sadzić, polewać
kwiaty; 3. цѣвтъ, [*pl.* цѣвтъъ,
—товъ], kolor, barwa; цѣвтъъ
лаца, cera, farba, krasa, barwa
twarzy; цѣвтъъ сукна, kolor, bar-
wa sukna; рѣдужные цѣвтъъ, farby,
barwy tęcze; воображеніе рѣ-
дужныхъ цѣвтовъ, *v.* Спектръ.

Цѣвтъѣніе, —н, *n.* kolorowanie,
farbowanie, barwienie.

Цѣвтъѣлка, —н, *f. dim.* cedulka.

Цѣвтъѣра, —н, *f.* *Poes.* oszura,
średniówka & średniówka w
wierszu.

Цѣвтъѣузь, —а, *m.* *Milit.* sejk-
hauz, oejghauz, oekauz, zbrojo-
wnia, arsenał. [kitowanie.]

Цѣвтъѣцѣла, —н, *f.* cementacja.

Цѣвтъѣтний, —ая, —ое, *adj.* ce-
mentowy, cementowy; z kitu;
цементная вода, *Chem.* wody ko-
prowawowe miedzi.

Цѣвтъѣваніе, —я, *n.* semen-
towanie, kitowanie.

Цѣвтъѣватъ, *v. a.* cemento-
wać, kitować.

Цѣвтъѣвонный, *v.* Цементный.

Цѣвтъѣщикъ, —а, *m.* sprządu-
cementem, umumentem, kitem.

Цѣвтъѣтъ, —а, *m.* cement, cy-
ment, kit.

Цѣвтъѣрованіе, —я, *n.* cenzuro-
wanie, dawanie cenzury na co,
krytykowanie.

Цѣвтъѣровать, *v. a.* cenzurować,
dawać cenzurę na co.

Цѣвтъѣровка, —н, *f.* cenzuro-
wanie, cenzura, krytykowanie.

Цѣвтъѣрскій, —ая, —ое, *adj.*
cenzorski, od cenzora. [zoga.]

Цѣвтъѣрство, —а, *n.* urząd ce-
нзоръ, —а, *m.* cenzor.

Цѣвтъѣръ, —н, *f.* cenzura.

Цѣвтъѣрный, —ая, —ое, *adj.* cen-
zorny; цѣвтъѣрный комитѣтъ,
komitet cenzury.

Цѣвтъѣня, —н, *f.* fajana.

Цѣвтъѣнный, —ая, —ое, *adj.* fa-
janowy. [Цѣвтъ...

Цѣвтъѣсоръ, Цѣвтъѣсорѣтъ, *v.*
Цѣвтъѣръ, —а, *m.* centaur; *v.*
Полуавѣръ.

Цѣвтъѣфоль, —н, *f.* *Bot.* (*rosa*
centifolia), centyfolia, róża pełna.

Цѣвтъѣфольная роза, *v.* Цѣвтъѣ-
фоль. [cefnar & cefnar.]

Цѣвтъѣръ, —а, *m.* centnar.

Цѣвтъѣральный, —ая, —ое, *adj.*
centralny, śrózłodkowy.

Цѣвтъѣрѣжный, —ая, —ое, *adj.*
odśrodkowy, odśrodko-

dnę; центробѣжная сила, siła odśrodkowa или odśrodkowa.

Центровлекүчий, Центропримлекательный, в. Центростремительный.

Центростремительный, -ая, -ое, *adj.* odśrodkowy; центростремительная сила, siła odśrodkowa. [dek, pośr(z)odek]

Центръ, -а, *m.* centrum, śr(z)о-

Перать, в. Спущезь (б).

Цѣрва, -ы, *f.* цѣрва жѣлтая, красильная, кудравая, (reseda luteola), rezeda żółta, żółtofarbo-

wnik.

Цере-мбнѣться, в. г. seremonie, seregiele robić; -моніаль, -а, *m.* seremonial; -моніальн, *adv.* seremonialnie; -моніальний, *adj.* seremonialny; -моніальнѣ-стеръ, -а, *m.* mistrz seremonij, obrzędów; -монія, -и, *f.* seremonia, obrzęd; -монничать, в. п., в. Цере мбнѣться; -монний, -ая, -ое, *adj.* seremonijny.

Цѣрвоинчскій, -ая, -ое, Цѣрвоинчий, -ья, -ье, *adj.* zakrystyjański. [zakrystyjan]

Цѣрвоносужитель, -я, *m.* Цѣрвоносужительскій, -ая, -ое, *adj.* zakrystyjański.

Цѣрвоный, -ая, -ое, *adj.* oekiewny, kobielejny.

Цѣрковъ, -квы, *f.* oekiew', kobioł; соборная цѣрковь, в. Со боръ (2). [żona cesarza]

†Цесарѣна, -и, *f.* cesarzowa.

Цесаревичъ, -а, *m.* cesarzowiec, syn cesarzi, następcza tronu cesarskiego. [córnka cesarza]

Цесарѣна, -и, *f.* cesarzowa; Цесарка, -и, *f.* Е. н. (nuniada), kura pętiowa.

Цесарскій, Цесарь, в. Кес...

Цеховой, (-ий), -ѣя, -бе, *adj.* cechowy, od cechu; do cechu wpisany; цеховой старшина, starszy cechowy; цеховой мастеръ, majster cechowy. [śmięczy]

Цѣхъ, -а, *m.* cech (ziemię-)

Цѣбсь, -а, *m.* Н. п. в. Пига-

галица.

Цѣкбрейный, в. Цикбрийный.

Цѣкбрий, -я, *m.* Bot. (cichorium), cykoria, endywia; дѣкий цѣкбрий, в. Цикбрийскій (2. Bot.).

Цѣкбрийникъ, -а, *m.* 1. rze-
dzący cykucie; 2. Bot. (cichorium
intybus), cykuta dzika.

Цѣкбрийный, -ая, -ое, *adj.* cykoria-
ny; цѣкбрия трава, в. Цѣкбрийскій (2). [cykoria]

Цѣлиндрийскій, -ая, -ое, *adj.* cylindrowy. [wałec]

Цѣлиндръ, -а, *m.* cylinder.

Цѣйвоный, -ая, -ое, *adj.* cyklowy.

Цѣнкъ, -а, *m.* cynek.

Цѣрѣна, -и, *f.* Цѣрѣнь, -а, *m.* solna panew', panew' do wa-
żenia soli; в. Цѣрѣнь.

Цѣркуль, -а, *m.* cyrkiel.

Цѣркульный, -ая, -ое, *adj.* cyrkulowy.

Цѣркульный, -ая, -ое, *adj.* cyrkulowy; цѣркульное пред-
писаніе, в. Цѣркуляръ.

Цѣркуляръ, -а, *m.* cyrkularz,
okołnik, list okołny.

Цѣркувалляціонная линия, *f.* linia cyrkumwallacyjna, linia
okołokorbów.

Цѣркувалляція, -и, *f.* Fortf.
okołokoru, cyrkumwallacye.

Цѣркъ, -а, *m.* cyrk.

Цѣстерна, -и, *f.* в. Водоѣмъ.

Цѣтадѣль, -и, *f.* cytadel(l)a.

Цѣтадѣльный, -ая, -ое, *adj.* cytadel(l)owy. [muzyczny]

Цѣтра, -ы, *f.* cytra, (instrument)
Цѣтрѣвъ, Цѣтрѣнный, в. Ли-
монъ, Лимонный. [trzyany]

Цѣтранный, -ая, -ое, *adj.* cy-
tryjny.

Цѣферблатъ, -а, *m.* cyferblat.

Цѣфра, -и, *f.* cyfra.

Цѣфрованіе, -я, *n.* cyfrowanie.

Цѣфровать, в. а. cyfrować,
cyframi oznaczać.

Цѣцѣро, *indecl.* Typogr. cyce-
ro, nazwisko pewnych czcionek.

Цѣцѣль, -я, *m.* Archi. okuli,
podstawa szprowa. [kułowy]

Цѣцѣльный, -ая, -ое, *adj.* oc-
+ цѣрѣнь, -а, *m.* patelnia; solna
panew'; в. Цѣрѣна.

Цѣговой, (-ий), -ѣя, -бе, *adj.* cy-
gowy; цѣговья лошадь, koń
cygowy. [szyb wietrzny]

Цѣгмѣхта, -ы, *f.* (w górnictw.)

Цѣгъ, -а, *m.* sug, zaprzag koni.

Цѣкать, -а, *m.* cykada, cykaka,
cykaka, cytrynat, skórki cytryno-
we, cukrem zaprawne.

Цѣ, *indecl.* nazwisko głosi-
ki Rossyjskiej; Цѣ, mającej brzmie-
nie Polskiego; С.

Цѣба, -ы, *f.* por. koza.

Цѣбникъ, -а, *m.* paka (herbata).

Цѣбнѣть, в. а. kpić, drwić
z kogo.

Цѣганка, -и, *f.* cyganka; °cy-
ganka, szalibierka, mataczka,
oszustka.

Цѣганство, -а, *n.* cyganstwo;
szalibierstwo, matactwo; szyder-
stwo, drwiny.

Цѣганъ, -а, *m.* cygan; °cygan,
szalibierz, matacz, oszust, kreg-
tarz, złodziej, lotr.

Цѣмбальность, -а, *m.* cymba-
lista, grający na cymbalach.

Цѣмбаль, -ъ, *f.* pl. Mus. cym-
bał, pl. cymbaly. [Скорбѣть]

Цѣмбъ, -ѣ, *f.* szkorbut; *ik.* в. Цѣмбѣтний, в. Скорбѣтний;
цѣмбѣтная трава, в. Лѣжеч-
никъ (аптечный).

Цѣмбѣтъ, в. а. szkorbutić,
dostać szkorbutu. [dwójna]

Цѣновка, -и, *f.* rogóża ро-
говочникъ, -а, *m.* rogo-
żnik, co rogowe plecie.

Цѣновочный, -ая, -ое, *adj.* rogowczy.

Цѣпки, -покъ, *f.* pl. 1. por.

staroie u półg, przetarte mięsne
półg; 2. palec (u półg); ходить
на цѣпкахъ, obodzić na palcach.

Цѣплѣнокъ, -ика, *m.* (pl. цѣ-
плѣта, -ы), Цѣплѣнокѣкъ, -ча,
m. dim. zesun. kurczak, kur-
czek, pl. kurczątka, kurczęta.

Цѣпля, -плѣти, *Eccl. sl.*, в. Цѣплѣнокъ. [cina]

Цѣплѣтина, -ы, *f.* курѣзъ.

Цѣплѣтникъ, -а, *m.* por., в. Ястребъ-курѣтникъ. [szęcy]

Цѣплѣчий, -ья, -ье, *adj.* kur-
częcy.

Цѣпочки, -чекъ, в. Цѣпья.

Цѣпушка, -и, *f.*, в. Цѣп-
лѣнокъ.

Цѣрѣна, -ы, *f.*, в. Цѣрѣнь.

Цѣрѣльничъ, -а, *m.* cyrulik.

Цѣрѣльническій, -ая, -ое, Цѣрѣльничий, -ья, -ье, *adj.* cyrulski, cyrulczy.

Цѣрѣльня, -и, *f.* cyrulnia,
barwiernia, golarnia.

Цѣварное сѣмя, *n.* cywaro-
we nasienie. [cywar]

Цѣваръ, -и, *f.* Bot. (zadortar).

Цѣфирный, -ая, -ое, *adj.* cyfrowy.

Цѣфиръ, -и, *f.* cyfra.

Цѣфра, -и, *f.* cyfra.

Цѣць, *interj.* pat! leżeć! leź!

Цѣвка, -и, *f.* cewka. [jarka]

Цѣвница, -ы, *f.* piszczałka, fu-

Цѣвочка, -и, *f.* dim. cewa-
czka. [Mіръ]

Цѣвочникъ, -а, *m.* Bot., в. Цѣвочный, -ая, -ое, *adj.* cewkowy. [twięcny]

Цѣвъбъ, -ѣ, *n.* Mar. gręb ko-

Цѣдѣлка, -и, *f.* Цѣдѣло, -а,
n. cedzielnko, cedzidło.

Цѣдильный, -ая, -ое, *adj.* do
cedzenia siałozą.

Цѣдѣть, в. а. cedzić, toczyć,
wytaczać z beczki.

Цѣдѣние, -я, *n.* oedzenie, to-
czenie, wytaczanie z beczki.

Цѣдѣбникъ, -а, *m.* Eccl. sl. le-
karz.

Цѣдѣбница, -и, *f.* Eccl. sl., в. Ле-
чѣбница & Лекарка.

Цѣдѣбный, -ая, -ое, *adj.* le-
czący, gojący, uzdrawiający; цѣ-
дѣбная трава, в. Лѣчѣха (1).

Цѣдѣне, -я, *n.* leczenie, го-
jenje, kurowanie.

Цѣдѣбуха, -и, *f.* Bot. (strychnos
nigra emetica), kulczyba, wronie
oko.

Цѣдѣлиа, в. Новина (1).

Цѣдѣнокъ, *adv.* w osaku; ѣхать
цѣдѣнокъ, jechać niebata drogą.

Цѣдѣня, в. Новина (1).

Цѣдѣтель, -я, *m.* lekarz.

Цѣдѣтельный, -ая, -ое, *adj.* le-
czący, gojący, uzdrawiający; цѣ-
дѣтельный воды, wody uzdra-
wiającej, mineralne; цѣдѣтельная
трава, в. Лѣчѣха (1).

Цѣдѣть, *Eccl. sl.*, Цѣдѣть, в. а. le-
czyć, goić, kurować, uzdra-
wiać; -ся, в. р. być leczonym,
kurowanym.

Цѣдѣть, в. а. 1. - być когѣ, во

что), celować [к вѣн]; 6. цѣ-
лать въ вѣнцу, а понабъ въ
корѣву, celować do wrony, а
трафъ в кровѣ; бѣка устрѣли;
розкарпъ сѣ; ушибл; 2. *fig.*
цѣлать на когѣ, на что, зміе-
гзаб, celować, заратнува сѣ,
годнѣ на когѣ, на оо; —ся, в.
т., в. Цѣлать (1).

Цѣлкій, в. Мѣткій.

Цѣлковиць, —а, т. & Цѣлко-
вий, —аго, в. т. rubel srebrny.

Цѣлковиць, *adv.* całkiem, cał-
kowicie.

† Цѣловальная збнись, *f.* го-
та, formula przysięgi.

Цѣловальникъ, —а, т. 1. рге-
давоа горзайки; wzynkarz; 2. рзу-
сіежну.

Цѣловальническій, —ая, —ое,
Цѣловальничій, —ья, —ье, *adj.*
szynkarzki.

Цѣловальщикъ, —а, т. саю-
wnik, сіагле саюжасу.

Цѣловальщица, —ы, *f.* саю-
wnica, сіагле саюжаса.

Цѣлованіе, —я, п. 1. саюва-
ніе; крѣстное цѣваніе, рзу-
сіега; 2. *Eccl.* сі. powitanie, ро-
здrowienie.

Цѣлователь, —я, т. саюownik.

Цѣловательница, —а, *f.* саю-
wnica.

Цѣловать, в. а. 1. саюваць;
цѣловать крѣст, саюваць крзу;
рзусіегаць; 2. *Eccl.* witać, ро-
здrowiać.

Цѣломудренникъ, (*Bot.*), в.
Агнецъ (непорочный).

Цѣломудренность, —я, *f.* озу-
тобсь, нѣсаказонось, нѣвиннось.

Цѣломудренный, —ая, —ое, *adj.*
szusty, нѣсаказоу, нѣвинну.

Цѣломудрие, —я, п. озутобсь,
нѣсаказонось, нѣвиннось.

Цѣломудрствовати, в. п. *Eccl.*
сі. zachowywać szustobсь.

Цѣломудрый, —ая, —ое, *adj.*
szusty, нѣсаказоу, нѣвинну.

Цѣлостный, —ая, —ое, *adj.* cały.

Цѣлость, —я, *f.* 1. саюбсь, зу-
репносъ; w całości; 2. lezenie,
kuracja.

Цѣлоуіе, —я, п. *Eccl.* сі. здро-
ву гоуш; ројесе, rozumienie.

Цѣлый, —ая, —ое, *adj.* cały.

Цѣловать, зурепну; *it.* szusty,
нѣвинну.

Цѣль, —я, *f.* 1. cel; стрѣліаніе
въ цѣль, strzelanie do celu;
стрѣлать въ цѣль, strzelać do
celu; 2. в. Зрѣчка; * cel, meta,
zamiar, zamiar, koniec.

Цѣльба, —я, *f.* *Eccl.* сі. leczenie,
kurowanie, kuracja; lék, pi-
léki.

Цѣльбоносный, —ая, —ое, *adj.*
uzdrowiany.

Цѣльбоносный, [вопѣтный].

Цѣльбоносный, в. Одно-
цѣльность, 1. в. Цѣлосць; 2.
саюнось, трафносъ.

Цѣльный, —ая, —ое, *adj.* 1.
саюковиту, cały, зурепну; цѣль-
ное колѣсо, koło z pnia wycięte;

цѣльная дѣдка, piezozatka z je-
dnój sztuki; 2. озусты, нѣсафа-
зсowanу; цѣльное вино, wino
szuste; цѣльное молоко, mléko
niezbierane; 3. celny, trefny, ро-
wny, нѣсхубну. [zaszacunek.

Цѣна, —я, *f.* сена, wartość,
Цѣненіе, —я, п. cenienie.

Цѣнитель, —я, т. ceniciel.

Цѣнить, в. а. cenić, засаоваць,
таксоваць; —ся, в. р. być cenio-
nym, засаowanу, таксowanу.

Цѣнка, —я, *f.* 1. *dim.* mała
wartość; 2. *fig.* zniewaga, zelź-
nie, obelga; даць кошу—любѣ цѣн-
ку; * znieważyc, zelźyc kogo.

Цѣнность, —я, *f.* cennosć, dro-
gosć.

Цѣнный, —ая, —ое, *adj.* cenny,
drogi, porządny. [taksator.

Цѣнощикъ, —я, т. ceniciel.

Цѣненіе, —я, *f.* zdrętwia-
łość, одрѣтвіалобсь.

Цѣненіый, —ая, —ое, *adj.*
zdrętwiały, одрѣтвіалы.

Цѣненье, —я, п. drętwienie.

Цѣнеть, в. п. drętwieć, озу-
cie traćć od zimna.

Цѣникъ, —а, т. *dim.*, в. Цѣнь.

Цѣниться, в. Цѣлаться.

Цѣнице, —а, т. *augm.* serisko.

† Цѣпка, в. Придѣрка, За-
дѣрка.

Цѣпкий, —ая, —ое, *adj.* шху-
тну, шхатки, dobrze się шху-
таць; шварливу, завудячки.

Цѣпленіе, —я, п. zaszczepianie,
zaczaszanie.

Цѣпность, —я, *f.* chwatkosć,
шхутокосъ; * zawiadyactwo, кіѣ-
тілвоць.

Цѣплять, в. а. 1. zaszczepić,
zaczaszacъ; 2. *fig.*, в. Придѣ-
раться; —ся, в. р. 1. за что,
szerzać się, zaszczepić się, шху-
таць сѣ; 2. *fig.* цѣплять за что,
в. Придѣраться.

Цѣпникъ, —я, т. серак, оері-
ско, дзерзак сероу.

Цѣпной, (—ій), —я, —бо, *adj.*
łańcuchowy; цѣпной мостъ, most
na łańcuchach wiszący. [сероу.

Цѣповій, (—ій), —я, —бо, *adj.*

Цѣповка, —я, *f.* *dim.* łańcu-
szek. [ozukowy.

Цѣповный, —ая, —ое, *adj.* łań-
cuchowy, —а, т. 1. serу do nabija-
nia); 2. *Artill.* serу do nabija-
nia).

Цѣпь, —я, *f.* łańcuch; звѣнь
(у) цѣпи, ogniwa u łańcucha.

† Цѣрь, —я, т. zapałka; lont.

Ч

Чабѣрный, —ая, —ое, *adj.* szca-
browny.

Чабѣрь, —а, т. *Bot.* (*satureia hortensis*), szaber; цѣхотный ча-
бѣрь, в. Дивѣла (многочѣтныя).

Чавѣрьть, в. п. wiednąć, wу-
буѣаць і ослабнаць. [kląskanie.

Чавѣванье, —я, п. miaskanie,

Чавѣать, Чавѣнуть, в. п. mi-
askać, kląskać.

Чавѣрьть, в. Чавѣрьть.

Чавѣць, в. Угѣднѣ-чавѣнь.

Чавѣній, —я, т. *H. n.* (*awcer
puchlicieolli*), gęś brunatnowązja.

Чавѣрскій чай, т. herbata z
suszonych liści tomikamienia;
Bot., в. Вадѣнь.

Чавѣрава, —ы, *f.* *H. n.* (*sterna
caspia*), wielkodziób, (gatunek
rybitwy). [poropielaty.

Чавѣрвий, —ая, —ое, *adj.* szca-
bisty, в. а. swędzić, naswę-
dzić, swędu narobić.

Чавѣватый, —ая, —ое, *adj.*
nieco swądliwy.

Чадный, —ая, —ое, *adj.* swą-
dliwy, pełen swędu.

Чадѣ, —а, п. *Eccl.* сі. 1. dzie-
cię, dzieciątко; 2. проwiadający
сіе, konfient.

Чадѣ-любѣць, —бца, т. *Eccl.*
сі. dzieciolub, lubiący dzieci;
—любѣвий, —ая, —ое, *adj.* dzie-
ciolubny, lubiący, кошажасу dzie-
ci; —любница, —ы, *f.* *Eccl.* сі. ma-
tka miłująca, кошажаса dzieci;
—любѣ, —я, п. miłosć ku dzie-
ciom; —любвий, —ая, —ое, *adj.*
dzieciolubny, lubiący, кошажасу
dzieci; —ненавѣстникъ, —а, т.
Eccl. сі. nienawidzący dzieci; —не-
навѣстница, —ы, *f.* nienawidząca
dzieci; —ненавѣстный, —ая, —ое,
adj. *Eccl.* сі. nienawidzący dzieci;
—носьце, в. Чреношомѣніе;

—питателство, —а, п. *Eccl.* сі.
wychowanie dzieci; —рдіе, —я,
п. *Eccl.* сі. rodzenie dzieci, dzia-
tek; —творити, в. а. *Eccl.* сі.
dzieci płodzić, rodzić; —уііство,
—а, п. *Eccl.* сі. dzieciobojstwo;
—убійца, в. с. *Eccl.* сі. dziecio-
bójca (а. т.), dzieciobójczyni.

Чадѣць, —а, п. *Eccl.* сі. *dim.*
dzieciątко.

Чадъ, —а, т. swąd; ўгольный
чадъ, swąd węglowy; угорѣть
отъ чадѣ, zagorzeć od swędu.

Чаѣкъ, *gen.* чайка, т. *dim.*
herbatka.

Чаѣеность, —я, *f.* spodziewanie,
оозекиваніе, nadzieja.

Чаѣець, —ча, в. Чаѣкъ.

Чай, —я, т. herbata; грудной
чай, herbata na pierś siłująca;
луговий, болотный чай, в. По-
лушечный; Ивановъ чай, Ка-
порскій чай, в. Кипрѣй; *it.* в.
Курійскій, Чагѣрскій (чай).

Чай, *adv.* pewnie.

Чайка, —я, *f.* *H. n.* (*Larus*),
mewa, сікона, (ptak); чайка мор-
ская, чернокрылая, (*Larus mari-
nus*), mewa morska. [рѣкъ.

Чайка-разбойникъ, в. Ново-

Чайникъ, —а, —о, *adj.* mewowy.

Чайникъ, —а, т. imbryk do
herbaty, herbatnik; lubiący her-
batę.

Чайница, —ы, *f.* puszka na
herbatę, herbatniczka; lubiąca
herbatę.

Ча́йничать, *v. n. por.* na pić cię herbaty czas trwonić, tracić.
Ча́йничекъ, *-чка, m. dim.* imbruszek do herbaty.

Ча́йный, *-ая, -ое, adj.* herbatny. [підзясты.]

Ча́йбышь, *-а, m.* jesior trzyn.
Ча́лене, *-а, n.* cumowanie.

Ча́ленте, *v. a. cumowac* (statek wodny).

Ча́лка, *-я, f.* Чале́ние.
Ча́лкó, *-ó, m.* koń przozowaty.

Ча́лиá, *-я, f.* 1. turban, zawó; 2. (Bot.), *v.* Асфо́дилъ.
Ча́лмонóсець, *-оца, m.* noszący turban, zawó.

Ча́лонгíй, *-ая, -ое, adj.* (o koniach) przozowaty.

Ча́ль, *-а, m.* cuma, lina do przugiwania statku do brzegu.

Ча́лая ло́манá, *v.* Ча́лка.
Ча́ликъ, *-а, m. dim.* kadka, mała kadź.

Ча́вь, *-а, m. kadź.*
Ча́пля, *v.* Ча́пля.

Ча́пракъ, *-а, m.* szapak.
Ча́пракѣкъ, *-чкá, m. dim.* szapraszek.

Ча́пранчикъ, *-а, m.* szaprasznik, robiący szapraki.

Ча́пранчій, *-ая, -ое, adj.* szaprankowy.

Ча́пура, *-ы, f.* *n.* szapra siwa; *v.* Ча́пля. [(2. Bot).]

Ча́пужникъ, *v.* Горóховникъ.

Ча́ра, *-ы, f. pl.* чáры, *-ь, szary, szarodziejstwo; 2.* szara, szazga, puhar.

Ча́рдáкъ, *v.* Чердáкъ.

Ча́рка, *-я, f.* szarka, kieliszek; *n. v. lub:* До́жнвáтъ (§).

Ча́ровáние, *-я, n. Eccl. sl.* szarowanie. [szarodziej.]

Ча́ровáтель, *-я, m.* szarownik.

Ча́ровáтельница, *-ы, f.* szarownica, szarodziejka.

Ча́ровáть, *v. n. Eccl. sl.* szarować. [вáтель.]

Ча́ровникъ, *Eccl. sl. v.* Чáро-
рóвнй, *-ая, -ое, adj. Eccl. sl.* szarowanу. [szarownik.]

Ча́родѣй, *-я, m.* szarodziej.
Ча́родѣйка, *-я, f. Eccl. sl.* szarodziejka, szarownica.

Ча́родѣйный, Ча́родѣйствен-
ный, *-ая, -ое, adj.* szarowпny, szarowписzy.

Ча́родѣйство, *-а, n.* szarodziejstwo. [wáс.]

Ча́родѣйствовать, *v. n.* szaró-
чáродрáние, Чáродѣяги, *Eccl. sl. v.* Ча́родѣйство, Чáродѣй-
ствáть.

Ча́рочка, *-я, f. dim.* szarka, kieliszek. [зу.]

† Чáрочникъ, *-а, m. podczá-
чáрочный, -ая, -ое, adj.* od szary, od szazy, puharowy, kieliszkowy.

Чáрошникъ, *v.* Чáрочникъ.
† Чáсóбитна, *-я, f.* wieża z zegarem.

† Чáсóбóй, *-я, m.* zegar bijący.

Чáсóвáтъ, *v. n. por.* bawić czas niejak. [czka.]

Чáсóвeнка, *-я, f. dim.* kapli-
Чáсóвникъ, *-а, m. 1. (†), zegarmistrz; 2. v.* Чáсóслóвá.

Чáсóвня, *-я, f.* kaplica.

Чáсóвóй, *-ая, -óе, adj.* 1. (jedná) godzinę trwający; чáсóвáя срѣлка, skazówka godzinna; 2. *s. m.* szylwach, warta, straż, szatnik; 3. zegarowy, do zegara, zegarka należący; чáсóвóй, *-áро, s. m.* skazówka zegarowa; чáсóвáя цѣлóчка, łáicuszek od zegarka.

Чáсóвщикъ, *-á, m.* zegarmistrz.
Чáсóвщикій, *-ья, -ье, adj.* zegarmistrzowski.

Чáсóвóй, *v.* Чáсóвóй.
† Чáсóвóвѣ, *-а, m.* zegar bijący. [ка.]

Чáсóбѣкъ, *-скá, s. m. dim.* godzin-
Чáсóслóвъ, *-а, m.* ksiązka z godzinami, z modlitwaniami.

Чáсóбѣкъ, *-чка, m. dim.* go-
dzinka. [sycę cęsty.]

Чáстѣвнй, *-ая, -ое, adj.* do-
чáстѣвнко, *adv.* dosyć często.

Чáстѣхóнько, *adv.* bardzo często.

Чáстнй, *-я, f.* gęstwina.

Чáстнть, *v. a. 1.* gęsto (gę-
ściéj), ściślo (ściślej) co robić; 2. uszczęzczać, chodzić dokąd często.

Чáстнца, *-ы, Чáстнчка, -я, f. dim.* szęstka, szęsteczka.

Чáстню, *adv.* często, po częsci.

Чáстка, *v.* Чáстнца.
Чáстность, *-я, f.* oddzielność, osobowość; prywatność.

Чáстнй, *-ая, -ое, adj.* 1. szęstkowy; 2. prywatny, partykularny; чáстнй домъ, dom prywatny.

Чáсто, *adv.* 1. często; 2. gęsto.

Чáстóкóблина, *-ы, f.* kol pioletowy, parkanowy.

Чáстóкóбль, *-а, m.* plot kolowy, parkan, szęstokol, palisady, zaskieka palisadami.

Чáстотъ, *-я, Чáстотá, -я, f. Eccl. sl.* gęstość, ściślość.

Чáсточка, *-я, f. dim.* szęsteczka. [ннкъ (воднóй).]

Чáстуха, *-я, f., v.* Подорóж-
Чáстнй, *-ая, -ое, adj.* 1. szęsty; 2. gęsty; ściślely.

Чáсть, *-я, f. 1.* częśc; kawał; część річы, *Gramm.* częśc; тому; по чáстямъ, po częsci; бóльшью чáстью, wіеkszáz częsciá, po wіеkszej częsci; 2. tom, dział kęłagi; 3. *v.* Дóля, Пáя.

Чáстѣ, *v. n.* gęścieć, gęstnieć. [wіонс гęстá слеслá.]

Чáстязóвáя рѣба, *f.* тубы то-
Чáстязкъ, *v.* Чáстнкъ.

Чáсь, *-á, m.* godzina; чáсь óтъ часу, od godziny do godziny; сь чáсу на чáсь, со godzina; чáсь бѣло, pierwsza (sc. godzina) bѣла; чѣтверть чáса, kwadrans;

ужѣ три чáса, już trzecia (sc. го-

dzina); swobodny чáсь, wolna chwila; всемъ свой чáсь, wszystko do swego czasu; не въ чáсь, nie w porę; подъ чáсь, szaszem; niekiedy; дай Богъ тебѣ въ добрый чáсь! niech ci Bóg da szczęście!

Чáсь, *-óвъ, m. pl. 1.* zegar, zegarek; кармáнные чáсь, zegarek kieszonkowy; стáнные чáсь, zegar ócienny; óбóе чáсь, zegar bijący; чáсь сь репетициó, repetier; 2. szylwach, warta; стоять на чáсáхъ, stać na wartcie; ядѣти на чáсь, iść na wartcie.

Чáхлйкъ, *-а, m. 1.* człowiek chudy, chuderlawy; 2. *Bot.* czerpek. [derlawóс, wychudóс.]

Чáхлóсть, *-я, f.* chudość, chudo-
Чáхлй, *-ая, -ое, adj.* chudy, chuderlawy, wychudy, wyschly.

Чáхнутъ, *v. n.* chudnąć, schnąć.

Чáхóлóкъ, *-лкá, Чáхóбъ, -хлá, v.* Чех...

Чáхóтка, *-я, f.* suchoty.

Чáхóтнóсть, *-я, f.* chudość.

Чáхóтнй, *-ая, -ое, adj.* suchoty.

Чáша, *-я, f.* szazga, misa, szalá; wśóвáя чáша, szazga, szala od wagi; и. *v.* Пнть (гóрькую, мѣртвую, круглову, захранную чáшу, чáшу брáтства); у негó полнá чáша, (§), ma być dobry; ma się jak рáзецъ w masle; ma się jak рáзецъ na стурпé; §. какоу чáшу другу нальшь, такоу жь и самъ вльшь, jaká miarká mierzysz, takáц odmierzaj.

Чáшечка, *-я, f. dim. 1.* szá-
szeczka, miseczka; 2. (Bot.) двѣ-
тóчная чáшечка, kielich kwiatowy. [szazga, misa.]

Чáшняца, *-ы, f. augm.* wielka

Чáшка, *-я, f. 1.* filiżanka; szazka; чáйна чáшка, filiżanka do herbaty; котлйна чáшка, *Anal.* szazka góleniowa; цвѣтóчная чáшка, *Bot.* kielich kwiatowy. [(Bot.) kielichowaty.]

Чáшкóвнй, *-ая, -ое, adj.*

Чáшкóвое дѣрево, *n. Bot.* (mespilus germanica), niesplik.

Чáшкóвѣтникъ, Чáшкó-
цвѣтъ, *-а, m. Bot.* (calycanthus), kielichowiec.

† Чáшникъ, *-а, m.* podczaszу.

Чáшница, *-ы, f. 1. Bot.* (su-
thus), kwіеслáг; чáшница умá-
стáя, *v.* Бузинный грѣбъ; 2. *Conch.* (chama), chama, (pewny gatunek musli niby-to ziewajá-
óej).

Чáшнй, *-ая, -ое, adj.* szaz-
gowy, misowy, filiżankowy.

Чáща, *-я, f.* gászcz, gęstwina.

Чáще, *adv.* compar. 1. gęściéj; 2. gęściéj; чáще всего, najczę-
óciéj.

Чáшяне, *-я, n.* oczekiwanie, szrodziewanie, nadzieja; сверху (пáче) чáшня, niespodzianie.

Чáятельно, Чáятельнй, *v.*

Вѣрóятно, Вѣрóятнй.

Ча́ять, *v. n.* (чeрѣ), sprodziwac się, oszukiwać.

Ча́янець, -нца, *m. Eccl. sl. 1. dim.* flaszeczka; 2. *v.* Чвань (2).

Ча́яться, *v. g.* ruzyć się, chepić się. [szna]

Ча́йника, -и, *f. pop.* kobieta ru-
Ча́йливость, -и, *f.* chepliw-
wość, samochwalność.

Ча́йливый, Ча́йливый, -ая, -ое, *adj.* ruzyły, chepliwý, samochwalny.

Ча́йство, -а, *n.* pucha, chlubitwo, chepliwosc, samochwal-
stwo; §. чaйства на сто рублѣх, а живото́въ на три подушки, huszno, huszno, а в рѣту zimno.

Ча́вань, -а, *m. 1. Eccl. sl.* flaszka, flaszka; 2. *pop.* człowiek chepliwý, ruzyły.

Ча́врътка, -и, *f.* (w sprawie kościelnym) szwarta czwóćtkie.

Чебо́къ, -ѣ, *m. H. n.* (cyprinus barbatus), barrena.

Чебо́рный, Чебо́ръ, *v.* Чабе́рный, Чабе́ръ.

Чебо́тарить, *v.* Башма́нничать. [szewski]

Чебо́тарня, -и, *f.* warsztat Чебо́тарь, -ѣ, *m.* szew od szanu.

Чебо́токъ, -ткѣ, Чебо́точекъ, -чка, *m. dim.* bóćki króćkie.

Чебо́тъ, -а, *m.* ołzym, bóty króćkie, bóty safanowe.

Чебо́ръ, *v.* Чабе́ръ.

Чеберя́нь, -а, *m. Bot. (hedysarum)*, wýka wonna.

Чeрлѣкъ, *v.* Живоро́нник.

Чeрпа́па, *v.* Кача́рка.

Чeй, -чья, -чье, *pron.* szuj, szuja, szuje?

Чeкѣ́, -ѣ, *f.* gwóźdz; oswaja ceka, lon, przejć do zatykania koł u wozu. [m., v. Шкавѣ́]

Чeкѣ́лка, -и, *f.* Чeкѣ́ль, -я, Чeкѣ́wienie, -я, *n.* wubijanie, wyciskanie (na kruszcu).

Чeкѣ́ннѣ, *v. a.* bić, wubijac (monetę); wubjac, wyciskac za pomocą stępla jakic wyobrazenie na oszém; -ся, *v. p.* być bitym, wubijanym, wyciskanym.

Чeкѣ́ника, -и, *f.* 1. *v.* Чeкѣ́wienie; 2. (Bot.), *v.* Соколикна.

Чeкѣ́нный, -ая, -ое, *adj.* do wubijania szużacu; wubijany, wubity; чeкѣ́нное долото́, *v.* Чeкѣ́кань.

Чeкѣ́нничикъ, -я, *m.* wubijacz, wyciskacz, wubijajacy jakic wyobrazenie na metalach.

Чeкѣ́къ, -а, *m.* czekan; stępel mincarski.

Чeкѣ́ръ, -я, *m.* tłuk, tłuzcek.

Чeкѣ́нь, -я, *m.* oczekman, kon-
tuz Tatarskim krojem.

Чeкѣ́ша, Чeкѣ́шка, -и, *f. H. n.* (lagomym rusyjskim), zając gwi-
żdużacy.

Чeлибѣ́ха, *v.* Цѣлибѣ́ха; чe-
либѣ́ха Игна́тія, *v.* Бoбѣ́ (Катáвскій).

Чeлийгъ, -а, *m.* białozog młody.

Чeлнѣ́къ, -ѣ, *m. 1. dim.* ozo-
btenko wodne; 2. тѣлѣный, тѣлѣ-
нѣй челнѣ́къ, ozoštenko tkaackie.

Чeлнѣ́чекъ, -чка, *dim.*, *v.* Чeлнѣ́къ.

Чeлнѣ́чникъ, -я, *m.* ozoštenka Чeлнѣ́чний, -ая, -ое, *adj.* ozoštenkowu, do ozoštenka należacy.

Чeлнѣ́, -а, *m. 1.* ozošno, łódka; 2. *v.* Чeлнѣ́къ (2).

Чeлѣ́, -ѣ, *n.* Eccl. sl. ozoło; битѣ чeлѣ́мъ, bić ozołem, padać do bóř; и. *v.* Скло́нѣть (чeлѣ́), Спра́йтѣся, Удaрѣть (чeлѣ́ми).

Чeлѣ́битна, -ы, *f.*, Чeлѣ́битная, -ой, *v. f.* prośba, suplika.

Чeлѣ́битный, -ая, -ое, *adj.* prosićielski, suplikantski.

Чeлѣ́битчикъ, Чeлѣ́битчица, *v.* Прoсѣитель, Прoсѣительница.

Чeлѣ́битье, -я, *n. 1.* rodanie prośby; prośba, suplika; 2. *v.* Чeлѣ́битна; 3. *pop.* pokłon, uniżoność.

Чeлѣ́вѣко-губѣ́тельный, -ая, -ое, *adj.* Eccl. sl. czlowiekogubny; -любѣ́ць, -бѣца, *m.* czlowiekolubiec, lubiacý, miłujacy czlowieka; -любѣ́иво, *adv.* czlowiekolubnie, ludzko, łagodnie; -любѣ́ивый, -ая, -ое, *adj.* czlowiekolubny, czlowieka lubiacý, miłujacy, ludzki, łagodny; -любѣ́ие, -я, *n.* czlowiekolubność; -любѣ́иво, -любѣ́ивнѣй, Eccl. sl., *v.* Чeлѣ́вѣколюбѣ́иво, Чeлѣ́вѣколюбѣ́ивѣй; -любѣ́ствовати, *v. n.* Eccl. sl. okazywać ludzkość, miłosc bliźniego; -ненавѣ́днѣие, -я, *n.* czlowiekonienawist, mizantropia, nienawist ludzi; -ненавѣ́стникъ, -я, *m.* czlowiekonienawistnik, mizantrop, nienawistnik ludzi; -ненавѣ́стница, -я, *f.* mizantropka, nienawistnica ludzi; -ненавѣ́стнѣй, -ая, -ое, *adj.* mizantropski; -убѣ́йца, -я, *f.* s. czlowiekobójca, czlowiekobójczyni; -угодѣ́ие, -я, *n.* łazenie się, nadkakikwanie; -угодѣ́никъ, -а, *m.* łazący się, nadkakajacy komu, starajacy się dogodzić komu w oszém; -угодѣ́ивѣй, -ая, -ое, *adj.* starajacy się dogodzić komu w oszém; -ужо-
дѣ́ние, *v.* Чeлѣ́вѣкоугодѣ́ие; -ядець, -дѣца, *m.* Eccl. sl. czlowiekozercsa, ludzożerca, samojedz.

Чeлѣ́вѣкъ, -а, *m.* (pl., v. Лѣ́дъ; Eccl. sl. чeлѣ́вѣкѣ) 1. czlowiek, oziek; добрый чeлѣ́вѣкъ, dobry czlowiek; что ёто за чeлѣ́вѣкъ? со то за czlowiek? kto to? чeлѣ́вѣкъ Божѣ́й, (bibl.) czlowiek Boży; прогoк; чeлѣ́вѣкъ беззаконѣ́ия, *v.* Аптѣ́христъ; 2. oziek, szużacy; нанѣть себѣ чeлѣ́вѣка, najac sobie szużacego.

Чeлѣ́вѣчекъ, -чка, *m. dim.* czlowieszek, ozieczek.

Чeлѣ́вѣчески, *adv.* jako czlowiek, ludzko po ludzku.

Чeлѣ́вѣчскій, -ая, -ое, *adj.* czlowieczny, ludzki.

Чeлѣ́вѣчество, -а, *n.* czlowieczność, stan czlowieczny, ludzkie szuży oziwiesze przyrodzenie; ludzkość duszy.

Чeлѣ́вѣчничко, -а, *m.* ozieczyna, czlowieczyna.

Чeлѣ́вѣчѣй, -ья, -ье, *adj.* czlowieczny. [тонбска]

Чeлѣ́вѣць свѣ́тъицѣ́й, *v.* Свѣ́-
Чeлѣ́вѣстнѣй, -ая, -ое, *adj.* szczękoju, od paszczeki.

Чeлѣ́вѣць, -я, *f.* szczęka.

Чeлѣ́днѣ́нецъ, -нца, *m.* szużacy, parobek.

Чeлѣ́днѣ́ника, -и, *f.* szuga, szużaca, dziewka. [Чeлѣ́днѣ́нецъ.]

† Чeлѣ́днѣ́ць, Чeлѣ́днѣ́ць, *v.* Чeлѣ́днѣ́й, -ая, -ое, *adj.* szeladny, do szeladzi należacy.

† Чeлѣ́днѣ́я, -и, *f.* szeladnica, izba szeladna, izba dla szeladzi, izba dla szużacych.

Чeлѣ́дѣ́, -и, *f.* szeladz.

Чeмeя́, -ѣ, Чeмeя́на, -ы, *f. pop.* pieniądze zebrane.

Чeмeя́нничѣ́къ, -я, *m. pop.* eka-
piec, ekapr groz, skućta, kutwa.

Чeмeри́ца, -ы, *f.*, Чeмeри́ч-
никъ, -а, *m. Bot. (vegetum s. helleborus)*, ciemierrzoa.

Чeмeри́чний, -ая, -ое, *adj.* ciemierrzowouy.

Чeмeрь, -а, *m. 1.* grzbiet, pa-
cierze; szbr, szabr; 2. niemoc kołaka.

Чeмoдѣ́нецъ, -нца, Чeмoдѣ́н-
чикъ, -а, *m. dim.* mantelzacek, tlomoczek. [tlomok]

Чeмoдѣ́нь, -а, *m.* mantelzak.

Чeнaрѣ́ха, -и, *f. pop.* wielki kielczek (do gorżalki).

Чeпѣ́ць, -пцѣ́, *m.* ozerok.

Чeпѣ́чница, -и, *f.* szeparka, ozerki gobłaca.

Чeпѣ́чный, -ая, -ое, *adj.* oze-
rkowu. [ка]

Чeпѣ́чка, Eccl. sl., *v.* Цѣ́лѣ́ч-
Чeпчикъ, -а, *m. dim.* czerozuk.

Чeпу́ха, -ѣ, *f.* niedozreczność, głupstwo, brednie; неогѣ́, мо-
лодѣ́ чeпу́ху, parpac, bajac, bre-
dzic, pleść nie wiedziac co.

Чeпу́чынничѣ́къ, -а, *m.* *v.* Сар-
сапарѣ́ль.

Чeшь, Eccl. sl., *v.* Цѣ́ль.

Чeрѣ́па, -ы, *f.* komorka pszozoly (wołkiem pokryta).

Чeрвeнѣ́, -и, *f.* Eccl. sl. 1. przęda szkarlatna; 2. (†), oze-
wies, (mieszac). [2. H. n.]

Чeрвeнѣ́ць, -ѣ, *m.* *v.* Коменѣ́ль.

Чeрвeничѣ́къ, *v.* Чeчѣ́ночничѣ́къ.

Чeрѣ́па, -ѣй, *f. pl.* (w kartach):
ozerwień.

Чeрѣ́внѣ́й, -ая, -ое, *adj.* go-
waszouy, reńen gobłok.

Чeрѣ́вѣвѣ́тъ, *a. n.* gobaszuwiec,
gobaszec. [Барѣ́ць]

Чeрвeнѣ́ць, -пцѣ́, *m.* Eccl. sl.,
Чeрвeнѣ́ница, -ы, *f.* Eccl. sl. 1.

Чeрвeнѣ́чскій, -ая, -ое, *adj.* czlowieczny, ludzki.

Чeрвeнѣ́чество, -а, *n.* czlowieczność, stan czlowieczny, ludzkie szuży oziwiesze przyrodzenie; ludzkość duszy.

Чeрвeнѣ́чничко, -а, *m.* ozieczyna, czlowieczyna.

Чeрвeнѣ́чѣй, -ья, -ье, *adj.* czlowieczny. [тонбска]

Чeрвeнѣ́ць свѣ́тъицѣ́й, *v.* Свѣ́-
Чeрвeнѣ́стнѣй, -ая, -ое, *adj.* szczękoju, od paszczeki.

Чeрвeнѣ́ць, -я, *f.* szczęka.

Чeрѣ́днѣ́нецъ, -нца, *m.* szużacy, parobek.

Чeрѣ́днѣ́ника, -и, *f.* szuga, szużaca, dziewka. [Чeрѣ́днѣ́нецъ.]

† Чeрѣ́днѣ́ць, Чeрѣ́днѣ́ць, *v.* Чeрѣ́днѣ́й, -ая, -ое, *adj.* szeladny, do szeladzi należacy.

† Чeрѣ́днѣ́я, -и, *f.* szeladnica, izba szeladna, izba dla szeladzi, izba dla szużacych.

Чeрѣ́дѣ́, -и, *f.* szeladz.

Чeмeя́, -ѣ, Чeмeя́на, -ы, *f. pop.* pieniądze zebrane.

Чeмeя́нничѣ́къ, -я, *m. pop.* eka-
piec, ekapr groz, skućta, kutwa.

Чeмeри́ца, -ы, *f.*, Чeмeри́ч-
никъ, -а, *m. Bot. (vegetum s. helleborus)*, ciemierrzoa.

Чeмeри́чний, -ая, -ое, *adj.* ciemierrzowouy.

Чeмeрь, -а, *m. 1.* grzbiet, pa-
cierze; szbr, szabr; 2. niemoc kołaka.

Чeмoдѣ́нецъ, -нца, Чeмoдѣ́н-
чикъ, -а, *m. dim.* mantelzacek, tlomoczek. [tlomok]

Чeмoдѣ́нь, -а, *m.* mantelzak.

Чeнaрѣ́ха, -и, *f. pop.* wielki kielczek (do gorżalki).

Чeпѣ́ць, -пцѣ́, *m.* ozerok.

Чeпѣ́чница, -и, *f.* szeparka, ozerki gobłaca.

Чeпѣ́чный, -ая, -ое, *adj.* oze-
rkowu. [ка]

Чeпѣ́чка, Eccl. sl., *v.* Цѣ́лѣ́ч-
Чeпчикъ, -а, *m. dim.* czerozuk.

Чeпу́ха, -ѣ, *f.* niedozreczność, głupstwo, brednie; неогѣ́, мо-
лодѣ́ чeпу́ху, parpac, bajac, bre-
dzic, pleść nie wiedziac co.

Чeпу́чынничѣ́къ, -а, *m.* *v.* Сар-
сапарѣ́ль.

Чeшь, Eccl. sl., *v.* Цѣ́ль.

Чeрѣ́па, -ы, *f.* komorka pszozoly (wołkiem pokryta).

Чeрвeнѣ́, -и, *f.* Eccl. sl. 1. przęda szkarlatna; 2. (†), oze-
wies, (mieszac). [2. H. n.]

Чeрвeнѣ́ць, -ѣ, *m.* *v.* Коменѣ́ль.

Чeрвeничѣ́къ, *v.* Чeчѣ́ночничѣ́къ.

Чeрѣ́па, -ѣй, *f. pl.* (w kartach):
ozerwień.

Чeрѣ́внѣ́й, -ая, -ое, *adj.* go-
waszouy, reńen gobłok.

Чeрѣ́вѣвѣ́тъ, *a. n.* gobaszuwiec,
gobaszec. [Барѣ́ць]

Чeрвeнѣ́ць, -пцѣ́, *m.* Eccl. sl.,
Чeрвeнѣ́ница, -ы, *f.* Eccl. sl. 1.

adj. szworaki; Четверо-ю́ко, *adv.* szworako.

Четвертакóвый, -ая, -ое, *adj.* ówierc rubla (= 25 kopiejek) kosztujacy. [bla (= 25 kopiejek).

Четвертáк, -á, *m.* ówierc ru-
Четвертáт, *pop.*, *v.* Четвер-
товáт. [v. Четвертáк.

Четвертáчкь, -чкá, *m. dim.*
Четвертáина, -и, *f.* 1. szwarta
czéść (szego); 2. (t), *v.* Чет-
вртáк. [Четвертáина.

Четвертáинка, -и, *f. dim.*, *v.*

Четвэ́ртка, -и, *f.* 1. ówierc,
ówiartka, szwarta czéść szego; 2.
ówiartka (papieru); четвэ́ртка
лестá, ówiartka, ówierc arku-
sá; книга в четвэ́ртку, ksiázka in
quarto, ksiázka w ówierc arku-
sá; 3. ówierc funta; четвэ́ртка
óóáру, ówierc funta cukru.

Четвэ́ртный, (-ый), -áя, -óо,
adj. ówierciowu, szwartá czéść
skládajacy.

Четвэ́ртово́е, -я, *n.* ówierto-
wanie, platanie na ówierci.

Четвэ́ртово́е, *v. a.* ówierto-
wac, na cztery ówierci rozcinac,
rozszarpuwac (np. zloczyńce).

Четвэ́ртовла́стовати, *v. n.*
Eccl. sl. gádzic szwartá czéść
kraju, tetrachá býc.

Четвэ́ртовла́стие, Четвэ́рто-
вла́стникъ, *Eccl. sl.*, *v.* Четвэ-
ровл... [tek.

Четвэ́рток, -ткá, *m.* szwar-
Четвэ́ртоначáльникъ, *Eccl. sl.*,
v. Четвэ́ртовла́стникъ.

Четвэ́рточка, -и, *f. dim.*
ówiarteczka.

Четвэ́ртый, -ая, -ое, *adj.* *num.*
ord. szwartu; четвэ́ртый *числ.*
szwarta (sc. godzina); в четвэ́р-
тоь часу́, miéжду трзцей i
szwarta (sc. godzina); четвэ́ртаго
челá, szwartego (miesiáca); чет-
вэ́ртаго Мáя, szwartego Мájá;
сего́дня четвэ́ртое (число), dzis-
няшу szwartego (miesiáca); в
четвэ́ртыъ (обо вь—4—мь), ро-
szwarte.

Четвэ́рть, -и, *f.* 1. ówierc,
szwarta czéść szego; четвэ́рть
часá, ówierc godzinu, kwadrans;
четвэ́рть годá, ówierc roku, kwartá-
л; по четвэ́ртямъ (годá), ówierc-
годиниé, kwartalnie; четвэ́рть
лестá, ówierc arku-
сá; четвэ́рть пэ́рваго, вторáго, kwadrans na
pérwázu, na drugá (sc. godzinie);
четвэ́рть дунí, kwadra ksiéžycá;
пэ́рваá четвэ́рть (дунí), пэ́рваá
kwadra (ksiéžycá); послэ́дняя
четвэ́рть (дунí), остáтняя kwadra
(ksiéžycá); 2. (t), cyrkul, powiat,
obwód; 3. szwart, (miara zbo-
zowa); 4. (u ciésti) wybárat, вы-
нимáть четвэ́рть, wugowác, wy-
fugowуwac.

Четвэ́ры, -рыъ, *num.* szworo.

Четвэ́ринный, Четвэ́й винéи, *v.*

Четвэ́й винéи.

Чэтá, -и, *f.* szetno, równá
czyli do pary liczba.

Чэтáи, -тоь, *f. pl.* koronka,
paciorki. [wyráżacz.

Чэтáий, -ая, -ое, *adj.* czytelnu,
Чэтáо, *adv.* czytelnie, wyráżnie.

Чэтáость, -и, *f.* szietelnosć,
wyráżnosć. [parami.

Чэтáо, *adv.* szetno, do pary;

Чэтáный, -ая, -ое, *adj.* (o
liczbach): parzystu, do pary, równu.

Чэтáчки, -чэкъ, *f. pl. dim.*
koronka, paciorki.

Чэтá, -а, *m.* szetno, równá
czyli do pary liczba; чэтá или
нечэтá? (gra): szetno czy licho?
czy do pary, czy nie do pary?

Чэтáре, -рэъ, *num. card.*
cztery.

Чэтáре-батáрийный, -ая, -ое,
adj. (o okrétach): o czterech ba-
teryach; -грáнный, -а, *m. Miner.*
Stereom. szworogran, tetraedr;
-дэстидóнный, -ая, -ое, *adj.*
Eccl. sl. czterdziestodniowu; -дэ-
сятницá, -и, *f. Eccl. sl.* czter-
dziestnica, czterdziestá, czter-
dziestówka, post wielki 40 dni
trwajacy; -дэсятый, -ая, -ое,
num. ord. Eccl. sl. czterdziesty.

Чэтáредэсятъ, -и, *num. card.*
Eccl. sl. czterdzieści.

Чэтáрежды, *adv.* cztery razy,
czterykrot.

Чэтáре-зубэць, -буа, -зубь,
-а, *m. N. n.* (tetradon), szworo-
záb; -колéсный, -ая, -ое, *adj.*
czterokołowu, szworołowu, o czte-
rech kołach; -надэсятый, -на-
дэсятъ, *Eccl. sl.*, *v.* Чэтáринад-
цáтый, Чэтáринадцáть; -у-
гóльный, -а, *m. Geom.* szworo-
kát; -угóльный, -ая, -ое, *adj.*
szworokátny, szworokátowu.

Чэтáрэх-клáсний, -ая, -ое,
adj. z czterech klas zložony; na
cztery klasy podzielony; -лэ-
тний, -ая, -ое, *adj.* czteroletni;
szworoletni; -мьстный, -ая, -ое,
adj. o czterech miejscach; чэтá-
рэмьстная картá, na cztery о-
собоу роjazd или karetá; -мь-
слэный, -ая, -ое, *adj.* cztero-
mьсэцэцу, szworumьсэцэцу;

-рубэжка, *v.* Икрáнка; -слóж-
ный, -ая, -ое, *adj.* czterosyllabny,
szworosyllabny, z czterech sylłab
czyli zgłosek zložony; -стóпный,
-а, -ое, *adj.* czterostopowu;

-чáстный, -ая, -ое, *adj.* szwo-
roszestny; -члéнный, -ая, -ое,
adj. czteroczłonkowu.

Чэтáринадцáтый, -ая, -ое,
num. ord. czternaasty.

Чэтáринадцáть, -и, *num. card.*
czternaście.

Чэтáй Минéи, Чэтáй Минéи,
legiendá мэчэсненикóв ówiэтыч;
martyrologium.

Чехóлэць, -хлá, *m. dim.* ро-
кrowczyk, mały pokrowiec; fu-
teralik.

Чехóль, -хлá, *m.* pokrowiec,
pokrowce, powłoka; futerał.

Чехóльный, -ая, -ое, *adj.*
pokrowcowu.

Чехóня, -и, *f. N. n.* (cyprinus
sultratus), mészuk, mészunik,
(ryba morska).

Чечевидá, -ы, *f. Bot.* (eruvum
tena), szoswica, szoska, szoska,
gatunek gesej wyuki; чечевидá
оуэьчá, *v.* Мóиникъ.

Чечевидэобráзный, -ая, -ое,
adj. szoswicowatu, na kształt
szoswicy. [wiczka.

Чечевичка, -и, *f. dim.* zocze-
Чечевичный, -ая, -ое, *adj.*
szoswiczny, szoszany, szoszany,
szoswiczkowu; чечевичный кá-
мэнь, szoswiczkowu kamień.

Чечэнье, -я, *n.* przesadzanie
w szóm, udawanie, puzniczenie
sie, krygowanie sie.

Чечэньи́тьсá, *v. r.* przesadzac
w ózóm, udawac, puznicz sie, kry-
gowac sie.

Чечэнь, -чя, *m.* dól wpylcio-
ny witkami i wodá napeliony.

Чечэня, -и, *f.* kókiecia, prze-
sadna, przesadzajaca kobieta.

Чечэтá, -и, *f.* czeczotka
samka.

Чечэтá, -а, *m. N. n.* (fringilla
linaria), szeczotka, (ptak).

Чечу́га, -и, *f. N. n.* (ascipenser
ruthenus, ryba sterlédá), czeszu-
ga, (ryba). [ófxa.

Чечубóрь, -а, *m.*, *v.* Ччэи-
Чечина, -ы, *f.* v. Поччэу́й-
никъ, Лотикъ.

Чешуэкрáлия настéкомь, *n.*
pl. owady luskokrzydłe.

Чешуэобráзный, -ая, -ое, *adj.*
luskiniowatu, luskowatu, na kształt
lusek. [dim. luszeczka.

Чешу́ечка, Чешу́йка, -и, *f.*
Чешу́йникъ, -а, *m. Bot.* (la-
thraea), luskiewnik.

Чешу́йный, -ая, -ое, *adj.* lu-
skowu, do lusek naležacy; чешу́йная
чэсть висóчной кóсти,
Anat. (pars squamosa ossis tempo-
rum), kawalek [czéść] luskino-
watu kóści skroniowéj.

Чешу́йный, -ая, -ое, *adj.*
luskowatu, pełen lusk, wielkich
lusk.

Чешу́йчатый, -ая, -ое, *adj.*
luskowu, luskatu, pokrytu luská,
majacy luská na sobie; чешу́йчатый
корэнь, *v.* Чешу́йникъ.

Чешу́я, -я́, *f.* lúska; рáбья
чешу́я, lúska rybá.

Чешу́ше, -я, *n.* szczenie, u-
szanowanie; oznaka uszanowania.

Чибэсь, Чибись, -а, *m.* *v.*
Игáлица. [Щéдрый.

Чивóсть, Чивый, *v.* Щéдрость,
Чигирь, -я́, *m.* sikawka ogro-
dowa.

Чигирский чай, *v.* Бадáнь.

Чижэвиникъ, *v.* Рáкитникъ.

Чижиковый, -ая, -ое, *adj.*
szóžukowu, szóžowu.

Чижикъ, Чижичэкъ, -чка, *m.*
dim. (czyż), czyżuk, szóžuczek.

Чи́жовка, -и, *f.* szóžuka, wa-
micsa (samka) czyża или szóžuka.

т. плѣкнѣ писзачу, калиграф; Чисто-плѣтка, -и, *f.* kobieta czysta, chędogo, porządna; -плѣтнѣсть, -и, *f.* czystość, ochędźność, ochędźstwo & ochędźstwo; -плѣтнѣи, -ая, -ое, *adj.* czysty, chędogi, ochędźny, porządny; -плѣтъ, -а, *m.* człowiek czysty, chędogi, ochędźny, porządny; -плѣть, -я, *n.* pole czyste, odkryte; przestrzeń; -рѣчіе, -я, *n.* czysta, wyraźna wymowa; czyste, wyraźne, jasne wymawianie; wyraźność, wyrazistość; -сердѣчіе, -я, *n.* -сердѣчнѣсть, -и, *f.* serdeczność, szczerść, otwartość; -сердѣчно, *adv.* serdecznie, szczerze, otwarcie; -сердѣчнѣи, -ая, -ое, *adj.* serdeczny, szczerzy, otwarty.

Чистотѣ, -ѣ, *f.* 1. czystota, czystość, chędogość, ochędźność, ochędźstwo & ochędźstwo; 2. * nieskażoność, czystość (duży, obuczajów); czystość, wyrazistość (głosu); 3. * przyzwoloność, czystość (stylu). [плѣтка.

Чистѣтка, *pop.*, *v.* Чистѣчистѣтнѣи, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* 1. czysty, nieskażony; 2. *v.* Чистоплѣтнѣи.

Чистѣтѣствовать, *v. n.* *Eccl. sl.* (prop. & *) zachowywać czystość.

Чистѣтѣль, -а, *m.* Bot. 1. чистѣтѣль большой, великорослѣи, (*cheilidonium majus*), jaskółcze zielenie wiekaze; чистѣтѣль меншѣи, (*cheilidonium minus*; *Asaria ranunculoides*), jaskółcze zielenie mniejsze; 2. (*rumex acutus*), wczasw' kobyl; *v.* Шабель (кобцѣи).

Чистѣтѣсть, -а, *m.* Bot. (*osmunda*), strusie pióro; zgasiewka, (zielenie); чистѣтѣсть жѣлчачнѣи (*osmunda linaria*; *dotryuchum linaria*), podejżon, podejżal, podejżon (zielenie, gutunek dlugosza).

Чистѣи, -ая, -ое, *adj.* (prop. & *) czysty; czysty, jasny, wyraźny (o mowie, o głosie); czysty, szczerzy, nieskażony; czysty, gładki, плѣкнѣ; gotowy (o pieniędzach); чистая совѣсть, czyste sumienie; чистая бумага, czysty, biały papier; изъ чистого золота, z czystego złota; купить на чистыя деньги, kupić co za gotowe pieniądze; выйти въ чистую отставку, *v.* Отставка; онъ чистъ остался, a) on się sprawił; b) on stał się biednym, stracił wszystko; чистый другъ, cały zabity głupiec, kłep.

Чистѣ, -и, *f.*, *v.* Новинѣ (1).

Чистѣя, -ѣ, *m.* 1. Bot. (*fumaria*), kokozec, kokozek, zielenie; чистѣя большой, меншѣи, *v.* Чистѣтѣль (большой, меншѣи); 2. człowiek плѣкнѣ, przystojny. [кна.

Чистѣнка, -и, *f.* dziewica плѣкнѣ; Чистѣльничѣ, -а, *m.* czystajacy realny (przy trumnie umarłego). Чистѣние, -я, *n.* czytanie.

Читѣтель, -я, *m.* czytelnik. Читѣтельница, -и, *f.* czytelnica. [бүс czytalanu.

Читѣть, *v. n.* czytać; -ся, *v. p.*

Чихѣнѣць, -нѣца, *v.* Дѣвнѣць. Чихѣние, -я, *n.* kichanie; *ж.* на войске чихѣние не надзрѣв' ствув'шася, dogodzie wszystkim trudno; nie można wszystkim dogodzie; jeszcze się ten nie rozdził, któryby wszystkim dogodził. Чихѣльнѣи, -ая, -ое, *adj.* wzбудzajacy kichanie; чихѣльнѣи порошокъ, proszek na kichanie.

Чихѣть, Чихѣть, *v. n.* kichać, kichnąć; -ся, *v. r.* *impers.* отъ бѣлого табаку много чихѣется, та табакa wzбудza wielkie kichanie.

Чихѣрнѣи, -а, *m. pop.*, *v.* Пьяница. [ствозѣ.

Чихѣрничать, *pop.*, *v.* Пьяничать.

Чихѣрь, -я, *m.* młode, jeszcze niewytrawione wino. [чихѣть.

Чихѣуть, *v. n.* *semelf.*, *v. sub.*

Чихѣта, -и, *f.* czeste kichanie. [ciemierzucha.

Чихѣтка, -и, *f.* Bot. (*veratrum*), Чихѣтнѣя трава, *v.* Тысячелѣстнѣи (чихѣтнѣи).

Чихѣрица, -и, *f.* Bot. (*ureca*), włókniowaty mech (P), *v.* Яг' оль.

Чича, *v.* Новинѣ (1).

Чиче, *adv.* *compar.* czyszej; чиче всего, najczyszej.

Чичение, -я, *n.* czyszczenie, chędogozenie; wyrzucanie (gub), *etc.*, *ср.* *verb.* Чисать; чичение шетком, czyszczenie szotkѣи, szczotkowanie. [1].

Чичѣба, Чичѣбѣ, *v.* Новинѣ (1).

Чій, чїя, чїе, *pron.* *Eccl. sl.* czyj, czyja, czyje? Чичать, Чичуть, *v. a.* обо что, стуркаć, стуркнѣć, жгач, жгнѣć, тѣраć, тѣраć, удерзѣć о со; -ся, *v. r.* стуркаć się, стуркнѣć się, тѣраć się, тѣраć się; удерзачь się, удерзѣć się.

Членѣвнѣи, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* członkowy.

Членѣвредитель, -я, *m.* ten który kaleszy sobie jaki członek.

Членѣвредительство, -а. Членѣвращение, -я, *n.* umyślne akaleszenie sobie jakiego członka.

Членѣвъ, -нѣка, *m. dim.* *Eccl. sl.*, *v.* Суставъ.

Членѣвсоединение, Членѣвсоставление, -я, *n.* członkowanie, członkowatość, sprojenie (członków) kości; *v.* Суставъ & Спайка (костѣи); членѣвое членѣвсоединение, staw paschowy.

Членѣвсоставнѣи, (-нѣи), -нѣи, -ое, *adj.* członkowaty, z członków składany, członki, przeguby мажучу.

Членѣвъ, -а, *m.* 1. członek (ciała zwierzęcego); дѣтороднѣи членѣвъ, członek płodny, plemienny, męzki, wstydliwy, tajemny; *v.* Удъ (дѣтороднѣи); 2. członek (w mowie), część; *Mathem.* czło-

nek, wyraz (stosunku arg.); членѣвъ симѣоба вѣры, członek wiary, artykuł wiary; 3. członek (familli, towarzystwa, *etc.*).

Члѣбанѣе, -я, *n.* mlaskanie, czmokanie, ciekkanie, smokanie; *pop.* саіованіе.

Члѣбанѣть, Члѣбанѣть, *v. n.* mlaskać, mlaskać, czmokać, czmokać, cieknąć, cieknąć, smokać, smokać; *pop.* саіовачь; члѣбанѣть когѣ-либѣ, pocałowачь kogo, даć кому бузи, buziaka; -ся, *v. r.* *pop.* саіовачь się, pocałowачь się. Члѣботъ, *v.* Чѣботъ.

Члѣбрь, *v.* Чѣбрь.

Члѣбанѣе, -я, *n.* tręcanie (dwóch kieliszków, szlanek przy piciu czego).

Члѣбанѣть, Члѣбанѣть, *v. a.* (пїяć) tręcać, tręcić kieliszkami или w kieliszki; -оа, *v. r.* tręcać się, потрѣцѣть się kieliszkami wzajemnie. Члѣкъ, -а, *m.* (рѣмѣжам), дзвїек од удерzenia kieliszków.

Члѣлка, *v.* Хѣлка.

Члѣль, *v.* Чѣль.

Члѣмга, -и, *f.* *n.* (*colymbus auritus*), nurek озубатый.

Члѣнозѣль, -а, *m.* Bot. (*staphylea*), клѣкоозка, клѣкоозка, клѣкоцина.

Члѣнозѣность, -и, *f.* wymuszeność, wymuskaność, przesada, afektaoya.

Члѣнозѣи, -ая, -ое, *adj.* wymuszony, wymuskany, przesadny, przesadzony.

Члѣръ, Члѣи, *v.* Чѣръ, Чѣи.

Члѣтъ, -а, *m.* *Eccl. sl.* kieszeń.

Члѣвѣстнѣи, -ая, -ое, *adj.* brzuchaty.

Члѣвѣтнѣя, -ой, *f.* (o kobietach:) brzemienna, ciężarna, w ciąży бѣдѣца.

Члѣвѣтѣность, -и, *f.* brzemienność, brzemienia nozenie, zajście piądem, ciężarność, ciąża. Члѣвѣтѣть, *v. n.* brzuhać; stać się brzemienna, zostać brzemienna, zajść piądem, rozpocząć (o niewiastach).

† Члѣвеснѣи, -ць, *n. pl.* trzewy, wnętra, wnętrność.

Члѣвнѣица, -и, *f.* *Eccl. sl.* chorooba brzuszna.

Члѣвнѣи, -я, -ое, Члѣвнѣи, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* brzuchowy, brzuszny.

Члѣво, -а, *n.* *Eccl. sl.* brzuch; члѣво матѣрне, żywot macierzyński; во члѣвѣ примѣгати, зачѣти, росзачь в żywocie, zajść piądem, zostać brzemienna.

Члѣво-баснѣи, *Eccl. sl.*, *v.* Члѣво-вѣщѣтѣля; -бѣліе, -бѣліе, -бѣліе, -я, *n.* *Eccl. sl.* ból brzucha, boleńie brzucha или w brzuchu, brzuchoboleńie; -болѣти, *v. n.* *Eccl. sl.* (o niewiastach:) cierpieć boleńie żywota w ciąży lub przy porodzie; -бѣліе, -бѣліе, *v.* Члѣво-неистѣвство; Члѣво-волѣбнѣи, -а, *m.* *Eccl. sl.* brzuchowieszcz, brzuchowieszczek,

вieszec, wieszeczek, wieszeczbiarz z wnętrzości zwierząt (bydła), wieszczący z trzew, wrótecz trzewowy; Чрево-вошѣство, -а, н. *Eccl. sl.* wieszczba [или wieszczenie, wrózenie] z wierzących (будущих) trzew или wnętrzości; -вѣщаніе, -я, н. 1. brzuchoмѣство, мѣwienie bruchem; 2. v. Чревовошѣство; -вѣщатель, -я, м. 1. brzuchoмѣвца, brzuchoгадаец, мѣwiają, гадая́щю bruchem; 2. v. Чревовошѣбникъ; -вѣщательный, -ая, -ое, *adj.* 1. brzuchoмѣвский; 2. wieszczący [wróząщю] z wierzących [будущих] trzew или wnętrzości; -нействоство, -а, н. *Eccl. sl.* brzuchoпаство, обзартво, зартоство; -нействоствовати, v. н. *Eccl. sl.* obzegać się, objadać się; -нейстовый, -ая, -ое, *adj.* зартощны, обзарты; -ненаситный, -ая, -ое, *adj.* *Eccl. sl.* niemieszany, обзарты, зартощны; -воспити, v. н. *Eccl. sl.* (o niewiastach) brzemіenna, ciążarna, być, w ciąży być, poczаć [w żywocie macierzyńskim]; -жѣсная, -ой, ж. f. niewiasta brzemіenna, ciążarna, w ciąży; -пошѣніе, -я, н. *Eccl. sl.* brzemienia noszenie, brzemіenność, заісіе плодом, ciążарнось, ciążа; -объядѣніе, -я, н. *Eccl. sl.* brzuchoпаство, обзартво, зартоство; -объядникъ, -а, м. *Eccl. sl.* brzuchoпаст, зарток, обжорца, обзартух; -объястный, -ая, -ое, *adj.* зартощны, обзарты; -угодіе, -я, н. *Eccl. sl.* brzuchodogadanie, służba или dogadzanie brzuchowi, (lakomstwo, обзартво); -угодникъ, -а, м. dogadzający brzuchowi, pasibrzech; -угодница, -и, f. dogadzająca brzuchowi, lakotnisia.

Чредъ, -и, f. v. Чередъ, Очередъ; всё въ чредѣ своѣ або всё своѣю чредѣю, wszystko do swego czasu, wszystko ma swój czas.

Чредять, v. a. 1. stanowić kolej, porządek (w szereg); 2. *Eccl. sl.* v. Ugościć.

Чреждѣніе, Чреждѣніе, -я, н., *Eccl. sl.* v. Ugościć.

Чревичайно, *adv.* nadzwyczajnie, bardzo; чревичайно похожий, bardzo, uderzająco podobny; чревичайно красивый, bardzo piękny, nadzwyczajnie piękny, ładny, śliczny.

Чревичайность, -я, f. nadzwyczajność; онъ скупъ до чревичайности, онъ bardzo [nadzwyczajnie] skąpy.

Чревичайный, -ая, -ое, *adj.* nadzwyczajny, niezwykły, nadzwyczajny, niezwykły, nad tryb popularny, extraordinaryny.

Чревштво, *adv.* niezmiernie, zbytecznie, nader, bardzo.

Чревштность, -и, f. niezmierność, zbyteczność.

Чревштвный, -ая, -ое, *adj.* niezmierny, wielki, zbyteczny, nadzwyczajny.

Чревлѣнный, -ая, -ое, *adj.* przez plecy wiszący; чревлѣнный ремѣнь, реміеи плечны.

Чреволѣнность, Чреволѣбный, v. Чревопол...

Чресѣдѣльникъ, v. Чресѣдѣльникъ, [надzwyczajnie].

Чресѣчь, *adv.* zbyt, zanadto.

Чресѣ, *praepr.* 1. (s. Acc.) przez; переплѣтъ чресѣ рѣкъ, przepłynieć przez rzekę; 2. за; чресѣ три дня, за trzy dni, по upływie trzech dni; 3. przez, z przyczynu, z powodu, ze względu; чресѣ небѣ я чутъ не попалъ въ бѣду, przez niego ledwo coś nie wradł w biedę.

Чресѣствѣнный, -ая, -ое, *adj.* nadprzyrodzony, nadnaturalny.

Чрѣнь, -а, м., v. Цирѣнь & Чрѣнина, *Eccl. sl.*, v. Чрѣнина.

Чрѣніе, -я, н. *coll. Eccl. sl.* Чрѣпокожный, Чрѣнь, v. Чрѣн...

Чреслѣ & Чресла, -слѣ, м. р. *Eccl. sl.* leżwie; biodra; нз чреслѣ твоихъ ишѣлъ, od siebie zrodzony. [рас.]

Чрѣсленникъ, -а, м. *Eccl. sl.*

Чрѣсина, v. Чрѣшина.

Чрѣніе, -я, н. czytanie.

Чрѣтъ, -а, м. czytelnik; mіtośnik czytania.

Чтїянице, -а, н. *Eccl. sl.* świątynia; bałwochwalnia, bożyszczе, bżnica.

Чтїельный, -я, м. czeleciel.

Чтїельница, -и, f. czecielka.

Чтїть, v. a. czcić, szanować, szacować, poważać; -ся, v. p. być czczonym, szanowanym, poważanym.

И. Чтѣ, *gen.* чегѣ, *pron.* 1. со; всё, что онъ говоритъ..., wszystko, со онъ мѣвѣ...; иѣ. чтѣ-нибудъ, чтѣ-ни-естъ, чтѣ-нибо, со, соѣ, cokolwiek, со бадъ, cokolwiekbadъ, niech бѣдѣе со chęć; если недостаетъ чегѣ-нибудъ, jeźli czego niewystarozja, jeźli czego braknie; онъ что-то недодѣлхъ етѣмъ, on, zdaje się, z tego niekontent; 2. (*interrog.*) со? со, иѣ? что ёто за чѣловѣкъ? со то за сѣловіекъ? что онъ сказалъ? со онъ повѣдѣлъ? за что онъ благодаритъ? за со онъ дѣлѣ.

II. Чтѣ, *conj.* że. [кује?]

Чтѣбы, Чтѣбъ, *conj.* aby, ze; by; - Чтѣжь, Чтѣжь, czemu, dla czego.

Чу, *interj.* słuchaj! uważaj! чу! отучѣть, słuchaj! stukajaj; чу! говорить, słuchaj! mówią или гадая́.

Чубарѣхнуться, v. r. *perf.* pop.

урабъ; прабъ; чубарѣхнуться съ дѣстници, прабъ съ schodów.

Чубарѣхъ, *interj.* buch! bee! идѣти по мѣстѣкамъ, онъ поскользнулся — и чубарѣхъ въ воду, idę po męsteczkę, pośliznął się — i buch w wodę.

Чубѣрый, -ая, -ое, *adj.* (o koniach lub psach, etc.) tarantowaty, tarantowy, czarno biało nakrapianej maści, setkowany czarno biało; чубѣрая лошадъ, коѣ tarantowaty; tarant.

Чубѣтъ, -а, м. cybuch.

Чубарѣхнуться, v. Чубарѣхнуться.

Чубура́хъ, v. Чубарѣхъ.

Чубучѣкъ, -чѣкъ, м. *dim.* cybuchek. [buchowy.]

Чубу́бный, -ая, -ое, *adj.* cybuchowski, cybusznik.

Чубу́бный, -а, м. *Bot.* (*Philadelphus*), cybusznik.

Чувствѣнно, *adv.* zmysłowo, za pomocą zmysłów; cielesnie.

Чувствѣнность, -и, f. zmysłowość; cielesność, lubieżność.

Чувствѣнный, -ая, -ое, *adj.* zmysłowy, zmysłami pojmnowany; cielesny, lubieżny.

Чувствїянице, -а, Чувствїяно, -а, н. *Anat.* (*organum sentiendi*), organ, narządзіе zmysłów; чувствїянице зрѣнія, organ wіdzenia.

Чувствїтельно, *adv.* czule, tkliwie, dotkliwie.

Чувствїтельность, -и, f. czulość, tkliwość, dotkliwość.

Чувствїтельный, -ая, -ое, *adj.* czuly; tkliwy, dotkliwy; czuіem przejęty; wdzіeczny; mocny, tęgi.

Чувствїе, -я, н. *Eccl. sl.* v. Чувство.

Чувство, -а, н. zmysł; poczucie; uczucie, uczucie; чувствъ считається пять: зmysłów liczemu рієс: чувство охѣха, зmysł слуху; чувство вѣзѣха, чувство зрѣнія, зmysł wіdzenia; зmysł смаку; чувство обонїянія, зmysł powonienia; чувство осязанїя, зmysł dotykajacy; неприятное чувство, nieprzyjemne uczucie; чѣловѣкъ безъ всякихъ чувствъ, сѣловіекъ nieczuły, bezliubońny; прїдѣти въ чувство, v. Opamiętawiać się; иѣ. v. Limityć się (чувствъ).

Чувствованіе, -я, н. uczucie, uczuwanie; uczucie.

Чувствовать, v. a. czuć, uczuwać; * miarkować, rozznawać.

† Чуга, -и, f. odzież.

Чугу́нникъ, Чугу́нникъ, v. Чугу́нь (2).

Чугу́нный, -ая, -ое, *adj.* z żelaza litego, lanego; чугу́нный заводъ, fabryka litego żelaza.

Чугу́нокъ, -нѣкъ, м. *dim.*, v. Чугу́нь (2).

Чугунолїтѣнный, Чугунолїтѣнный, -ая, -ое, *adj.* do lampla żelaza surowego służący; -ный заводъ, fabryka litego żelaza.

Чугу́нь, -а, м. 1. żelazo lite,

lane; 2. garniec miedziany, żeleznik, plecak.

Чудакъ, -а, *m.* cudad, dziwak, oryginalnik, oryginalny, osobliwy człowiek, osobnik; *v.* Чудо дѣй.

Чудеса, *pl.*, *v.* Чудо.

Чудеситъ, *v. n.* cudaczycъ, dziwaczycъ, dziwactwa stroicъ; figle wygadacъ; *ii. v.* Проказитъ.

Чудесникъ, *v.* Чудакъ, Проказникъ.

Чудесница, -ы, *f.* cudaczka, dziwaczka, figlarka.

Чудесничать, *v.* Чудесить.

Чудесно, *adv.* cudownie, dziwnie, zadziwiający sposobem.

Чудесность, -и, *f.* cudowność, dziwność.

Чудесный, -ая, -ое, *adj.* cudowny, dziwny, zadziwiający.

Чудесоточный, -ая, -ое, *adj.* *Ecccl. sl.* cudotworny.

Чудимый, -ая, -ое, *adj.* *Ecccl. sl.* podziwiany, podziwienie wzbudzający.

Чудитися, *v. r.* *Ecccl. sl.* dziwić się, dziwować się.

Чудитса, *v. r. impers.* чудитса мнѣ, здаје ми се, здава ми се.

Чудище, *pop.* *v.* Чудовище.

Чудно, *adv.* cudnie, dziwnie, do podziwienia, do zadziwienia; dziwacznie, cudacznie.

Чудный, -ая, -ое, *adj.* cudny, dziwny, zadziwiający; cudaczny, dziwaczny.

Чудо, -а, *n.* (*pl.* чудеса, -дѣя), cud, f. чудо, *pl.* cuda; dziw; rzecz jaka dziwna, niezwykła, osobliwość, rzadkość; dziwotwór, dziwolak, potwór.

Чудовище, -а, *n.* cudotwór, potwora, potwór, dziwotwór.

Чудовищный, -ая, -ое, *adj.* potworny.

Чудо-дѣй, -я, *m. pop.* (чудакъ), cudad, dziwak, oryginalnik, oryginalny, osobliwy człowiek, osobnik, osoba, osobność lubiaczy; -дѣйный, -ая, -ое, *adj.* *Ecccl. sl.* cudaczny, dziwaczny; -дѣйственный, -а, *m.* *Ecccl. sl.* cudotwórca, sprawca cudów; -дѣйственный, -ая, -ое, *adj.* *Ecccl. sl.* cudotwórczy, cudotworny, cуда sprawiający; -дѣйствіе, -я, -дѣйство, -а, *n.* *Ecccl. sl.* cudotworność, cudotwórstwo; -дѣйствовать, *v. n.* *Ecccl. sl.* cudotworzyć, sprawiacъ cуда, cуда czynić; -дѣлатель, -дѣлтель, -я, *n.* *Ecccl. sl.* cudotwórca, sprawca cudów; -дѣлательница, -ы, *f.* cudotwórczynia, sprawująca cуда; -дѣлательный, -ая, -ое, *adj.* *Ecccl. sl.* cudotwórczy, cudotworny, cуда sprawiający; -дѣяніе, -я, *n.* *Ecccl. sl.* czynienie cudów; -дѣяты, *v. n.* *Ecccl. sl.* cуда czynić; -вѣсещъ, -вѣсный, *v.* Чудотворецъ, Чудотворный; -творене, *v.* Чудо дѣяніе;

-творецъ, -рца, *m.* *Ecccl. sl.* cudotwórca, sprawca cudów; -творити, *v. n.* *Ecccl. sl.* cudotworzyć, sprawiacъ cуда, cуда czynić; -творитца, -ы, *f.* *Ecccl. sl.* cudotwórczynia, sprawująca cуда; -творный, -ая, -ое, *adj.* cudotworny, cуда czyniący, cudowny; чудотворный лизъ, чудотворный образъ, образъ cudowny; чудотворный цвѣтъ, *v.* Чудоцвѣтъ; -точайшій, -тѣчный, -ая, -ое, *adj.* *Ecccl. sl.* cudotworny, cudowny; -цвѣтъ, -а, *m.* *Bot. (mirabilia)*, dziwaczek, (rodzaj roślin Indyjskich).

Чужакъ, -а, *m. pop.* cudzoziemiec, przychodzień.

Чужбина, -ы, *f.* 1. cudze, cudza rzecz, cudzy majątek; 2. obcy kraj.

Чуждѣться, *v. r.* unikać, stronić (czego, czego). [Обцу.]

Чуждый, -ая, -ое, *adj.* cudzy, чужевѣрный, *v.* Занникъ.

Чужевѣрный, *Ecccl. sl.*, *v.* Ино-вѣрный.

Чужеземець, -нца, *m.* cudzo-земіецъ. [мка.]

Чужезѣмка, -и, *f.* cudzoziemiecъ, cudzoziemski, obcy, zagraniczny.

Чуженинъ, -а, *m. pop.*, *v.* Чужой, Пришлецъ.

Чужеплеменный, *v.* Иноплеменный, *v.* Иноплеменный.

Чужестранецъ, Чужестраненка, Чужестранный, *v.* Иностранецъ.

Чужейдний, -ая, -ое, *adj.* jedzący cudzą rzecz; pasoroczny; wędrowny, roślina pasoroczna.

Чужій, (-бій), -ія, -бе, *adj.* cudzy, obcy, niewłasny.

Чужь-чуженинъ, *prov.*, *v.* Чуженинъ.

Чуланецъ, -нца, Чуланчикъ, -а, *m.* komóreczka, komnatka.

Чуланъ, -а, *m.* komora, komórka, komnata na schowanie różnocy rzeczy.

Чулѣкъ, -лкъ, *m.* роісочо-зачка.

Чулѣчекъ, -чка, *m. dim.* роісочо-зачка.

Чулѣчникъ, -а, *m.* роісочо-зачникъ. [са.]

Чулѣчница, -ы, *f.* роісочозни-ца; чулѣчный, -ая, -ое, *adj.* роісочо-зачny, роісочо-зачowy.

Чулѣшко, -а, *m. augm.* роісочо-зачныкъ. [powietrze.]

Чумъ, -я, *f.* zaraza, morowe; Чумъзка, -и, *a. c. pop.* morus, osoba ubrudzona, brudna, nieoblij, flejtuch, fladra.

Чумашый, -ая, -ое, *adj. pop.* morusowaty, brudny, flejtuchowaty, niechlujny.

Чумаковать, *v. n. pop.* jezdzić z зубами i solą. [бцу.]

Чумакѣвъ, -а, -о, *adj. pop.* Чумакъ, -а, *m.* 1. parobek w

karczynie służący; 2. *pop.* przego-woźnik gub i soli.

Чунить, *v. a.* zawoietrzyć.

Чуничка, -и, *f.* 1. warzachew', szumownicza; 2. *a. c.* *v.* Замараха. [(1).]

Чуничъ, -а, *m.*, *v.* Чуничка

Чунный, -ая, -ое, *adj.* зарое-вѣтронny; powietrzny, morowy; чунный корень, *v.* Подбѣль (чумный). [rania wody.]

Чушь, -а, *m.* nasunię do szerg-Чунина, -ы, *f.* (u tośców soboli) oddział ludzi wystany do szukania soboli.

† Чуприна, -ы, *f.* gatunek dawnej zbroi, pancerza.

Чупрынь, -а, *m. pop.* czupryna, czub, włosy na prodzie głowy.

Чуръ, -я, *f.* drzewo, drzewo, dzierzawo, gruby kamienisty plesek; *v.* Храсть.

Чурбанъ, -а, *m.*, Чурбанчикъ, -а, *m. dim.* 1. pięć, piątek, piensiek, kłoc; 2. * pięć, kłoc, niezgrabny, nieruchawy, balwan, lejba, olzowy Marcin.

Чурилко, -а, *n.*, Чуричка, -и, *f.*, *v.* Козодій.

Чурка, -и, *f.*, Чурочка, -и, *f. dim.* piłaczek, piensiek, klocek, klocczek.

Чуръ, -а, *m.* 1. (†), granica; 2. *interj.* warał przy modłach, warał milczący; чуръ никому не окъзывалъ, warał nie powiedział nikomu; чуръ чуръ, збыт, zanadto, nadzwyczajnie.

Чуткій, -ая, -ое, *adj.* (o psach) dobrego, ostrego wuchu; czujny, lekkiego snu; чуткій сонъ, lekki sen. [węc; czujność.]

Чуткость, -и, *f.* dobry, ostry Чуть, *adv.* ledwo co, zaledwie; чуть не..., ledwie nie..., ledwo co nie..., niemal..., o malo... bez mała nie..., o wlos...; чуть (чуть было, чуть-чуть) не упалъ, bez mała co nie upadł; чуть дыметь, ledwo co tchnie, ledwo co żyje.

Чутьбъ, -а, *n.* sluch, węc; (o psach): czuch, cuch, węc, wiatr, wonia.

Чухъ, -я, *f. pop.* głupstwo, niedorzeczność, brednia.

Чухать, *v. n. pop.* kosztować, smakiem doświadczać.

Чучело, -а, *n.*, Чучелко, -а, *n. dim.* 1. wyręcane zwierze, zwierzątko; wyręcany ptak, ptaszek; дѣлать чучело изъ птицъ, wyręcать ptaki; 2. straszylko na ptaki; 3. * straszylko, bobo, człowiek brzydki, szkaradny.

Чучельникъ, -а, *m.* wyręcacz ptaków, zwierząt zoologiczny.

Чушка, -и, *f.* 1. świnka, mię-да свиня; 2. pistoletowa чушка, ołstro, futerał na pistolety.

Чушки, -шекъ, *f. pl.* ołstra; *v.* Чушка (2).

Чушь, *pop.*, *v.* Чуха.
 Чухание, -я, *n.* виезрение, озуче (рѣшл).
 Чухать, *v.* а. чузѣ, вѣхачѣ; чузѣ, учузѣ, розпачѣ; чузѣ, слызѣсѣ. [Чиханіе, Чихать.
 Чиханіе, Чихать, Чихнуть, *v.*

III.

Шабашить, *v.* *n.* przestawać robić; światkować.
 Шабашка, -и, *f.* *pop.* 1. kawał drzewa, со сѣбра по укопченіу роботу з соба до дому бьерзе; 2. *v.* Шабашъ (2).
 Шабашный, -ая, -ое, *adj.* sproczynkowy; wolny od roboty; szabasnowe wprze, czas sproczynku, czas odroczenia po robocie; szabashnyj koloколь, dzwon dajacy znak robotnikom, izбу przestali robić; szabashnyj denъ, dzień wolny od roboty.
 Шабашъ, -а, *m.* 1. szabas, szabas, sabat, sobota żydowska; 2. (*u* *rzemieślników*): sproczynek, odroczenie po robocie.
 Шабаша, *v.* Камшара.
 Шабашъ, -а, *m.* *Archit.* 1. model; 2. *v.* Кружало (1).
 Шабрѣвка, -и, *f.* (*u* *mularza*): szabrowanie, szabrami szpary w murze zaewiekowanc.
 Шабра, -и, *f.* kandel, kundel; *cfr.* muc, szpic (pies).
 Шавать, *v.* *n.* mruzeć sobie pod nosem (*np.* jak starzy ludzie), zperplenić, zperlunić.
 Шавалій, *v.* Шалфѣй.
 Шавочка, -и, *f.* *dim.* kóndyá, kundyá.
 Шагала, -и, Шигало, -а, *s. c.* kroczak, idący wielkimi krokami.
 Шаганіе, -я, *n.* kroczenie, stapanіе wielkimi krokami.
 Шагать, *v.* *n.* kroczыć, ісѣ или старѣс wielkimi krokami.
 Шагастый, -ая, -ое, *adj.* kroczysty, dużeli (wielkimi) krokami idący, szeroko stapejący.
 Шагъ, -а, *f.* rysek (*u* niektóрыхъ губ). [wielkim krokiem.
 Шагуть, *v.* *n.* *semelъ*. stapić
 Шагострпный, -ая, -ое, *adj.* krokami wumierzony.
 Шагостновыи, -ая, -ое, *adj.* сарову, szagunowy.
 Шагостный, -а, *m.* szagun, саpa, акбра wielbladowa, ośla, *etc.*
 Шагъ, -а, *m.* (*prop.* & *) krok; шагъ за шагъ, krok w krok; wolno; тихимъ шагомъ, *Milit.* wolnym krokiem; окрынь шагомъ, *Milit.* krokiem przyspieszonym; шярять шагами, mierзыć krokami; ни на шагъ, ani na krok. [скій].
 Шадѣвникъ, *v.* Чистоуѣс (царь-шадра, -и, *f.* бгзѣдек w зѣбие морского коня.
 Шаечка, -и, *f.* *dim.* gatunek

naczynka wodnego, koneweczka, skopek, szkopek. [czek.
 Шажѣкъ, -жѣкъ, *m.* *dim.* кро-Шайка, -и, *f.* 1. zgraja, banda; шайка разбѣвниковъ, banda rozбѣвниковъ, lotrѣвъ; шайка ворѣвъ, banda złodziejѣвъ; 2. gatunek naczynia wodnego, konewka, skopek, szkopek, skoplec.
 Шакалъ, -а, *m.* *n.* (*canis aureus*), szakal.
 Шаканье, -я, *n.* kwakanie (kaczora). [kwakać.
 Шакать, *v.* *n.* (*o kaczorach*): Шалахайникъ, *v.* Дѣвникъ (Камчатскій).
 Шалапай, -я, *m.* *pop.* wѣдзѣга, leniuch, leniwiec, niewart.
 Шалашный, -а, *m.* *dim.* szalaska, chatka, budka, kuczka polna pasterska, namiotik.
 Шалашный, -ая, -ое, *adj.* szalaszowy.
 Шалашъ, -а, *m.* szalasz, szalasz, chata, будa, budka, kuczka polna pasterska, namiot.
 Шалбѣренье, -я, *n.* *pop.* 1. próżnowanie, trwonienie czasu; 2. paplanie, bredzenie.
 Шалбѣрнуть, *v.* *n.* *pop.* 1. próżnować, czas trwonić; 2. paplać, pleść, gawędzić, bredzić.
 Шалбѣринчанье, Шалбѣринчатъ, *v.* Шалбѣренье, Шалбѣрнуть.
 Шалбѣръ, -а, *m.* *pop.* 1. próżنياк, leniuch; 2. гавѣда, gadула, plotka, plotkarz.
 † Шалгунъ, -а, *m.* kieszeń, torbka, woreczek.
 Шалить, *v.* *n.* szaleć, rozpuszczać się, niehamownie pustoszczać, swawolic, głupstwa robić.
 Шалливость, -и, *f.* swawolność, rozpuszność.
 Шалливый, -ая, -ое, *adj.* swawolny, rozpuszny.
 Шалибѣръ, -а, *m.* zawiaski, nit, szop, walec, na którym się obraca jaka pokrzywka (jak *np.* u tabakieri).
 Шаловливость, Шаловливый, *v.* Шалливость, Шалливый.
 Шаловство, -а, *n.*, *v.* Шалость.
 Шалѣвникъ, -а, *m.* *prov.* rodułdowo-zachodni wlatr.
 Шалѣвъ, -а, *m.* (szalon), gatunek materji wełnianej.
 Шалѣость, -и, *f.* swawolność, swawola, rozpuszność.
 Шалунъ, -а, *m.*, Шалуншко, -а, *m.* *dim.* swawolnik, psotnik.
 Шалунья, -и, *f.* swawolnica, psotnica.
 Шалфѣй, -я, *m.* *Bot.* (*salvia officinalis*), szalwia; шалфѣй полезѣй, *v.* Бекovina; *it.* odwar, herbata z szalwił. [szalwiowy.
 Шалфѣйный, -ая, -ое, *adj.*
 Шаль, -и, *f.* 1. szaleństwo, głupstwo; *v.* Дурь; 2. szal, (chustka).
 Шальвои, (-аѣ), -аѣ, -ѣе, *adj.*

szalony, głupi; шальная собака, pies szalony. [warjowac.
 Шалѣть, *v.* *n.* szaleć, gupić.
 Шалѣвникъ, *v.* *n.* (*u Syberyi*): szary robić; uwodzić kuglarstwem, mamidiami.
 Шалѣвка, -и, *f.* (*u Syberyi*): szamanka, szagownica.
 Шалѣвство, -а, *n.* (*u Syberyi*): szaman, szagownik, kuglarz.
 Шалѣя, -и, *f.* gatunek tlustych śledzi.
 Шалѣвничъ, -а, *m.* *Bot.* (*agaricus campestris*), bedka pieczarzaka, szampinlon. [Самш...
 Шалѣвничовый, Шалѣвничъ, *v.* Шалѣвничъ, *v.* *n.* 1. (*o kóbkach*): zawadzać się; 2. *v.* Шавать.
 Шанга, -и, *f.* *prov.* ciasto, pieczenie z pszenicznej lub żytłowanей maki.
 Шандаль, -а, *m.* lichtarz, świeцзник. [lichtarzowy.
 Шандальный, -ая, -ое, *adj.*
 † Шанданъ, -а, *m.* lichtarz.
 Шандра, -и, *f.* *Bot.* (*marrubium vulgare*), szanta, ziele; шандра бѣлая, (*marrubium album*), szanta бѣлая; шандра черная, воючая, (*marrubium nigrum*), szanta czarna.
 Шанецъ, -нца, *m.* *Fortf.* szaniec, okop; *v.* Волконѣгъ & Каршанка, *v.* Живика. [beniec.
 Шанцѣкѣвъ, -а, *m.* szancokopnik.
 Шанцовать, *v.* *n.* *Fortf.* szancować, szancami umocnić, okopуwać; -са, *v.* *pl.* być szancowanym, okopуwanym.
 Шанцованныи, -ая, -ое, *adj.* do szancowania, okopуwania służący. [szankownik.
 Шанцѣкѣвщъ, -а, *m.* szancкльщикъ, -ей, *f.* *pl.* орона окресъ.
 Шанга, *v.* Шанга. [towa.
 Шанка, -и, *f.* 1. szarka; бѣбрѣвая шанка, szarka bobrowa; архіерейская шанка, mitra; 2. шанка въ рублѣ, а чи безъ крупъ, huczno, buezno, а w pięty zimno; соѣ по тютле, kiedy nie w szkatule; 2. *pl.* шанка, -покъ, *Bot.* (*tagetes erecta*), żakula, studenckie ziele; szagańca z wуzъzъna. [Шанка (2).
 Шанки, -покъ, *f.* *pl.*, *v.* *sub*: Шанпочка, -и, *f.* *dim.* szareczka.
 Шанпочникъ, -а, *m.* szarник, szaracznik, со szarki robi.
 Шанпочный, -ая, -ое, *adj.* szarесzny, szarkowy; шанпочный окѣвншъ, szarkowy baranek; *it.* *v.* Знакѣство, Разбѣръ.
 Шанша, -а, *f.* otręby pszeniczne.
 Шарабашъ, -а, *m.* szaraban, powѣз odkryty k ławkami.
 Шарабашъ, -а, *m.* *pl.* szarawary, srodnie szerokie i długie.
 Шарáда, -и, *f.* szarada, rodzaj zagadki.

- Шарáхнуться, *v. r. perf.* паść, upaść. [kanie.]
- Шáреніе, -я, *n.* szperanie, szu-
 Шаріе, -я, *m. dim.* kulka, mała kula. [np. w kleszeniach.]
- Шáритъ, *v. a.* szperać, szukać
- Шáрище, -а, *m. augm.* kulisko, wielka kula.
- Шáркано, -я, *n.* szarkanie, szurganie, szurgotanie (nogami).
- Шáркать, Шáркнуть, *v. n.* szurkać, szurknać, szurgać, szurgotąć, szurgotać (nogami).
- Шáркоуі, -і, *f.* szurkanie, szurganie, szurgotanie (nogami).
- Шáрлатáниъ, *v. n.* ciarlatanіc; oszukiwać, odriwacъ, mamić. [ciarlatanski; kuglarski.]
- Шáрлатáнскій, -ая, -ое, *adj.*
- Шáрлатáнство, -а, *n.* ciarlatanіe; ciarletanerу, ciarletanerу; kuglarstwo; oszukaństwo.
- Шáрлатáнъ, -а, *m.* ciarlatan, ciarletan, ciarletan, ciarletan, który bez nauki lekarskiej wtrąca się w praktykę jój *etc.*; kuglarz, oszukiwacz.
- Шáрлáховый, -ая, -ое, *adj.* szarlatny, szkarlatny, szarlatowy, szkarlatowy. [lat.]
- Шáрлахъ, -а, *m.* szariat, szkarlat.
- Шáрлатъ, -а, *m. Bot. (allium ascalonicum)*, szalotka, (gatunek cebulek sudzolemskich).
- Шáрляка, -и, *f.* pożytyw, pożytywek.
- Шáрниръ, *v.* Шáлёръ.
- Шáровидно, *adv.* kulisty.
- Шáровидность, -и, *f.* kulistość, kształt kuli. [рѳма.]
- Шáровидъ, -а, *m.*, *v.* Шáровидный, -ая, -ое, *adj.* kulisty, kształt kuli mający.
- Шáровка, -и, *f. Bot. (globularia)*, kuleczka, kulnik.
- Шáровница, -и, *f. Bot. (sphaeria)*, gatunek grzyba.
- Шáроу́ковка, -и, *f. Bot. (bulbosodium)*, zimowit.
- Шáрообразно, Шáрообразность, Шáрообразный, *v. Шаровидно, Шаровидность, Шаровидный.*
- Шáрфъ, -а, *m.* szarga.
- Шáръ, -а, *m. l.* kula; земной шаръ, kula ziemska; паровой шаръ, *v.* Шаронспускатель; воздушный шаръ, *v.* Аэростатъ; 2. *Ecl. sl.* farba.
- Шáстаніе, -я, *n.* szastanie, szurgotanie (nogami).
- Шáстать, *v. n.* szastać, szurgotać (nogami).
- Шáтаніе, -я, *n.* chwianie, ruszanie, kolebanie.
- Шáтанъ, Шáтануть, *v. a.* chwiać, zachwiać, kolebać, ruszać, poruszycъ, poruszać tam i sam; -ся, *v. r.* tacać się, wahać się; (о зѳацѣ): ruszać się; *włóczyć się, walezać się.
- Шáтёрникъ, -а, *m.* namiotnik, ten со namioty robi.
- Шáтёрный, -ая, -ое, *adj.* namiotowy.
- Шáтёръ, -тѣ, *m. l.* namiot; 2. sieć cietrzewia, na cietrzewie; 3. kaptur kominowy.
- Шáткі, -ая, -ое, *adj.* 1. chwilejący się, chybocący się, szybki; 2. *lekkomyślny, niestaly, niestateczny; 3. *burzliwy, buntowniczy, niespokojny; шáткое время, czas burzliwy.
- Шáтко, *adv.* chybko; ни шáтко, ни вáлко, *v. sub.* Báлко.
- Шáткость, -и, *f.* chybkość, kolyśliwość, wahałość; *niestatełość, niestateczność. [Шáтать.]
- Шáтнуть, *v. semelf.*, *v. sub.* † Шáтотъ, -и, *f.* zaburzenie, zamieszanie, rozruch, niespokojność.
- Шáтровый, *v.* Шáтёрный.
- Шáтуе, -і, *m. l.* pompa do wylewania wody z kopalni; 2. *włóczego, brukowiec.
- Шáтуя, -и, *f. pop.* włóczego, łazga.
- Шáферъ, *v.* Дружка (1).
- Шáфирникъ, Шáфирница, Шáфирничать, *pop.*, *v.* Слѣтникъ, Слѣтница, Слѣтничать.
- Шáвка, *v.* Шáвка.
- Шáфранный, Шáфрановый, -ая, -ое, *adj.* szafranowy.
- Шáфранъ, -а, *m. Bot. (crocus)*, szafran; дікій шафранъ, *v.* Желтáница (2. *Bot.*); дікій, луговой шафранъ, *v.* Осѣинникъ.
- Шáхмáтный, -ая, -ое, *adj.* 1. szachowy; шáхмáтная игръ, gra w szachy; 2. szachowniczy, na kształt szachownicy, szachowany.
- Шáхмáтъ, -а, *m.* szachownica, kwadracik na szachownicy lub warcabnicy; шá. kostka, pole w kostki na tkaninach wyszute; шáхматы, -овъ, *pl.* szachy; игръ въ шáхматы, grać w szachy; игръ въ шáхматы, gra w szachy.
- Шáхта, -и, *f.* (w górn.) szacht, szyb; вымáзана, спускáна, рудоподѣнная шáхта, szyb szchodkowy. [górn.] szachtowy, szybowy.
- Шáхтный, -ая, -ое, *adj.* (w Шáхъ, -а, *m. l.* Szaoh, (król Perski); 2. szach, (gra); дать шахъ корѳю, даć szach krѳowi.
- Шáшень, -шня, *m. H. n.* (teredo navalis), świdyk okrętowy, okrętowiec, (robak).
- Шáшечка, -и, *f. dim.* warcab, bierka. [ca.]
- Шáшечница, -и, *f.* warcabnica.
- Шáшечная игръ, *f.* gra w warcaby.
- Шáшка, -и, *f. l.* warcab, bierka; 2. szabla Czerkieska; 3. *v.* Тѳоредъ (2).
- Шáшковая счастье, *f.* sieć do łowienia ciecierz.
- Шáшши, -шѣ, *pl.* kunszafy, kunszafy, tajemne z kim porozumienie i układy, intrygi.
- Шáшшичать, *v. n.* kunszafować, w *poufale* porozumienie z chodzić, kunszafy robić, intrygować.
- Шáшбра, -и, *f.* miotła okrętowa. [okrѣтовá.]
- Шáшбритъ, *v. a.* myć miotłą † Шáвалъ, -я, *m.* krawiec, hafciarz, wyzywacz.
- Шáшальный, -ая, -ое, *adj.* szwalny, do zycia służący.
- Шáшалыа, -и, *f.* szwalnia, izba do zycia, warsztat krawiecki.
- Шáшарѳантъ, *v. a. Mar.* przewiezycъ statek lina, cumować.
- Шáшарѳовъ, -а, *m.* lina do przywiązania statku.
- Шáшартъ, -а, *m.* kotwica zapáсна, w potrzebie. [tarka.]
- Шáшѣйка, -и, *f.* szwaczka, hafciarz.
- Шáшѣнный, -ая, -ое, *adj.* do zycia służący; hafcarski; шáшѣнный шѣлкъ, jedwabъ do zycia, hafcarski.
- Шáшѣйскій, -ая, -ое, *adj.* szwajcarski, portyerski; швѣйцѣрская, -ѳѣ, *f.* szwajcarska, odźwiernia, komorka odźwiernego. [portyer, wrotny.]
- Шáшѣцаръ, -а, *m.* szwajcar.
- Шáшѣніе, -я, *n. Ecl. sl. l.* zycie, wyzywianie, haftowanie; 2. robota wyzywana, haftowana.
- Шáшѣрцы, -цовъ, *m. pl.* piaskie sztuki drzewa, po których ciężary stacują. [wiecki, hafcarski.]
- Шáшѣцїй, -ая, -ое, *adj.* krawiec.
- Шáшецъ, -і, *m.* krawiec, wyzywacz, hafciarz. [ka.]
- Шáшей, -і, *f.* szwaczka, hafciarz.
- Шáшѳоренъ, *v.* Шáшѳорѣнъ.
- Шáшырѳтъ, -ся, *v. semelf.*, *v. sub.* Шáшырѳать. [cenie.]
- Шáшырѳокъ, -рѣ, *m.* rzut, rzucanie.
- Шáшырѳіе, -я, *n.* rzucanie.
- Шáшырѳать, Шáшырѳать, *v. a.* rzucać, rzucić; -ся, *v. r.* rzucać, rzucić do siebie (np. kamukami).
- Шáшевѣліе, -я, *n.* chwierutanie, chwianie, ruchanie, poruszanie, przewracanie, przetrząsanie (np. siano).
- Шáшевѣлитъ, Шáшевѣлїуть, *v. a.* chwierutać, chwiać, zachwiać, ruchać, ruszać, poruszać, poruszycъ, przetrząsycъ, przetrząsać; -ся, *stno.* poruszać, przetrząsać siano; -ся, *a) v. r.* ruszać się, ruszycъ się, poruszać się, poruszycъ się; *б) v. p.* być ruszanym, poruszonym, poruszonym, *etc.*
- Шáшевѣрѳка, -и, *f. prov. koz.* w którym kury noszą do przędzenia. [Северѳга, Северѳжина.]
- † Шáшѳрѳа, Шáшѳрѳжина, *v.* Шáшѳрѳъ, -а, *m.*, *v.* Намшѳка (2. *Millit.*).
- Шáшгя, (*Bot.*), *v.* Шáбіла.
- Шáшѣйка, -и, *f. dim.* szyjka, mała szyja.
- Шáшїный, -ая, -ое, *adj.* szyjny, szyjowy, od szyi; шѣнный плащѣк, chusta na szyję.
- Шáшница, -и, *f. augm.* szyjko.
- Шеко́лдникъ, -а, *m. l.* szo-

koladnica; dzbanuszek od szkokolady; 2. *Bot.* (*theobroma cacao*), drzewo kakaowe.

Шеколадный, -ая, -ое, *adj.* szkokoladowy; шеколадная дочёчка, tabliczka szkokolady; шеколадное дерево, в. Шеколадникъ; шеколадный бобъ, в. Какáo.

Шеколадъ, -а, *м.* szkokolada. Шелгу́ть, -á, *т.* kieszkań, torba majkowska, flisowska.

Шелевátъ, Шелёвка, *гров.* в. Обшиватъ (3), Обшивка (2). Шелевъ металлъ, в. Вольфрамъ.

Шелегъ, -а, *т.* liczman.

Шелестить, *в. п.* szelészic.

Шелестъ, -а, *т.* szelész.

Шелко-вина, -и, *ф. н.* nitka jedwabna; -винка, -и, *ф. dim.* nitka, niteczka jedwabna; -вица, -ы, *ф.* бѣлал, -вичникъ, -а, *т.* *Bot.* (*morus alba*), białomorwa, drzewo białomorowe; шелковика чёрная, в. Тутъ; -вичный, -аа, -оо, *adj.* białomorowy; шелковичный червь, jedwabnik, (robaczek); шелковичное дерево, в. Шелковійца; -водень, -дыа, -вѣдъ, -а, *т.* hodownik jedwabników.

Шелковный, -ая, -ое, *adj.* jedwabny; блаватну; шёлковая матерія, materya jedwabna; jedwabnica; шелковий червь, jedwabnik, (robaczek); шёлковая óбóчка, в. Шелкопрядъ (2. *Н. п.*); шёлковая трава, в. Чёлвникъ (Сирийскій); шёлковое шико, в. Шико.

Шелко-дѣлье, -я, *п.* robienie jedwabiu; -завѣдчикъ, -а, *т.* fabrykant jedwabiu; ремесленник коло jedwabiu chodzący; -красильный, -ая, -ое, *adj.* do farbowania jedwabiu służący; -мотальный, -ая, -ое, *adj.* do zwijania (nawijania) jedwabiu służący; шелкомотальная машина, в. Шелкомотальница; -мотальный, -ая, -ое, *adj.* do zwijania (nawijania) jedwabiu; -мотальщикъ, -а, *т.* motacz, zwijacz jedwabiu; -мотаніе, -я, *п.* motanie, zwijanie jedwabiu; -пряденіе, -я, *п.* przędzenie jedwabiu; -прядильный, -ая, -ое, *adj.* do przędzenia jedwabiu służący; шелкопрядильная фабрика, fabryka przędzenia jedwabiu, fabryka jedwabna, jedwabniarnia; -прядильная, -и, *ф.* przędzalnia jedwabiu; -прядильщикъ, -а, *т.* przędca, przędca jedwabiu; -прядъ, -а, *т.* *Н. п.* (*phalaena tombyx*), jedwabnik, motyl; -тросильный, -а, *т.* ten co jedwab' arowy skręca; -тросильный, -а, *т.* ten co jedwab' arowy skręca; -тросильный, -ая, -ое, *adj.* używany do skręcania jedwabiu arowego.

Шёлкъ, -а, *т.* jedwab'; сырцовый шёлкъ, jedwab' arowy; сучёный, тросёный шёлкъ, je-

dwab' akrecany; §. онъ въ долгу, какъ шёлкъ, utopiony w długach aż po uszy или długów ma, jak włoaób na głowie; на брѣвѣ шёлкъ, *etc.*, *в. sub:* Брюхо (§).

† Шелобѣ, в. Шлель.

Шелобникъ, Шелобѣ, в. Шалобникъ.

Шелоху́тъ, -ся, *в. szemelf.* в. *sub:* Шелыхать, -ся.

Шелуди, -ей, *т. pl.* parch, parchy, węgrz, ognipióró.

Шелудивить, *в. а.* parszycić.

Шелудивый, -ая, -ое, *adj.* parszycy; одна шелудивая овца всё отъдо портить, (§), jedna owca parszycza wszystko [= całe] stado zarazi.

Шелудивѣть, *в. п.* parszycieć.

Шелудигъ, -á, *т.* parszyciec.

Шелунга, -á, *ф.* gatunek czarnej herbaty.

Шелухá, -á, *ф.* łuska, łupina; орѣховá шелухá, łupina orzechowa; рѣбья шелухá, łuska rybia.

Шелушёнїе, -я, *п.* łuszczenie, obłupianie.

Шелушить, *в. а.* łuszczyć, obłuszczać, obłupiać, z łuski или z łupiny obierać; -ся, *в. п.* być łuszczonym, obłuszczanym, obłupianym. [łuskowy, łupinowy.

Шелушный, -ая, -ое, *adj.*

Шелига, -и, *ф.* *Ecclesi.* st. drążek kruszczoowy, pręt metalowy.

Шелухать, Шелуху́тъ, *в. а.* schwiać, zachwiać, ruszać, poruszać; -ся, *в. г.* szelészic, zaszelészic.

Шёлка, -ы, *ф.* szelma, ozuszt.

Шельковский, -ая, -ое, *adj.* szelmowski; шельковский поступокъ, postępowanie szelmowskie.

Шельковство, -а, *п.* szelmowstwo, postępowanie szelmowskie. [wierzba czerwona.

Шелюга, -я, *ф.* *Bot.* (*salix rubra*),

Шемья, в. Шамья.

Шемизтка, -и, *ф.* półkoszulek.

Шепелюнь, -а, *т.* szepiun, ten co szepiuni.

Шепелюнья, -и, *ф.* szepiunka, która szepiuni.

Шепелёный, -ая, -ое, *adj.* szepielniwy, szepiunący; (*с. т.*), в. Шепелюнь.

Шепелёнїе, -я, *п.* szepiunienie, szepiunienie. [szepiuniec.

Шепелять, *в. п.* szepiunić.

Шепетаніе, Шепетать, в. Шепелюнь, Шепелять.

Шепету́тъ, Шепету́тъ, в. Шепелюнь, Шепелюнья.

Шепу́тъ, *в. п.* szemelf. szepnąć, cicho do ucha co powiedzieć.

Шептотникъ, -á, *т.* *Ecclesi.* st. szepciarz, szepctuch, który szepce.

Шептотница, -и, *ф.* *Ecclesi.* st. szepciarka, kobieta szepcaca.

Шепотня, -á, *ф.* Шёпотъ, -а, *т.* szepcanie, szepc, *pl.* szepcy; мёшотомъ, szepcem, szepcąc.

Шепталá, -á, *ф.* в. Шёрникъ.

Шептаніе, -я, *п.* szepcanie; 2. *Ecclesi.* st., в. Наушничаніе.

Шептатъ, *в. п.* szeptać, (*с. szemelf.* szepnąć), cicho do ucha powiadać, rozsytywać drugiemu; шептатъ кому-либо на ухо, szeptać komu do уха; -ся, *в. г.* szeptać sobie wzajemnie.

Шепту́тъ, -á, *т.* 1. szepctuch, szepciarz, który szepce; 2. в. Наушница.

Шепту́тъ, -и, *ф.* 1. szepciarka, kobieta szepcaca; 2. в. Наушница.

Шёрберъ, -а, *т.* szmelctygiel.

Шёрбётъ, -а, *т.* sorbet, napój z cukru, cytryny i ambry.

Шёрботъ, Шхёрботъ, -а, *т.* gatunek statku do pływania między szkopułami.

Шёрёна, -и, *ф.* szereg, rzęd.

Шёрёновый, Шёрёноный, -ая, -ое, *adj.* (*Mittel.*) szeregowy, od szeregu.

Шерешить, Шерешёръ, Шерешёръ, Шерехъ, -а, *т.* *H. п.* (*scyrpinus terie*), jać, jazica, (ryba).

Шёрловый, -ая, -ое, *adj.* szarłowy.

Шерль, -а, *т.* *Miner.* szeryl, kamień krzemienny; волокнистый шерль, szeryl włókniasty.

Шерховатость, -и, *ф.* chropowatość, chropawość, szorstkość, niegładkość.

Шерховатый, -ая, -ое, *adj.* chropowaty, chropawy, szorstki, niegładki.

Шёрхоть, -а, *т.* chropawość, szorstkość, niegładkość.

Шёршеніе, -я, *п.* strozenie, jeżenie, kudłanie.

Шерошина, -ы, *ф.* miejsce chropawe, szorstkie, niegładkie.

Шерошить, *в. а.* strozyć, jeżyć, najeżać, kudłać. [шюникъ.

Шерошина, -ы, *ф.* в. Яс-шершистый, -ая, -ое, *adj.* welniasty, pełen welny.

Шёрстка, -и, *ф.* welna.

Шерсто-битый, -ая, -ое, *adj.* do zbijania welny służący; pilniący; -битъ, *в.* Шерстобой; -бійе, -я, *п.* zbijanie welny;

-бійи, -и, *т.* zbijający welnę, welniarz, wybijacz welny; pilniarz; -бійня, -и, *ф.* miejsce, izba do zbijania welny; pilniarnia; -вѣсный, -ая, -ое, *adj.* welnę na sobie noszący, welnopońny; -прядильный, -ая, -ое, *adj.* do przędzenia welny służący; шероточесальная фабрика, fabryka welniarna, przędzalnia welny;

-прядильня, -и, *ф.* przędzalnia welny; -трепальный, -ая, -ое, *adj.* do trzepania welny służący;

Шерсто-чесальный, -ая, -ое, *adj.* do gręplowania, do czesania welny służący; шерсточесальная машина, machina do gręplowania, do czesania welny; шерсто-чесальный грёбель, grępla gręplowa i grępel, szczotka dróciarna

do szesania wełny; Шерсто-чесь, -а, *m.* gęplarz, gęplownik, który gęplą wełnę szesze.

Шерсточка, -н, *f.* wełna.

Шерсть, -н, *f.* wełna; чёсаная шерсть, gęplowana, szesana wełna; strижёная шерсть, strzyżona wełna; шерсть овечья, owcza wełna; стречь съ овечь шерсть, strzecz z owiec wełnę, ołóg; 2. шерсть, włos; масть; лошадиная шерсть, sierć końska; подобрать лошадь под шерсть, подобрать konia do maści; ёто ёму по шерсти, *то mi się podoba; и: в. Гладить (по шерсти, протыгъ шерсти). [*adj.* wełniany.

Шерстяной, (-нй), -нй, -бе, -е.

† Шертовать, *v.* Присягать. † Шертоприводная айишь, *f.* rota przysięgi (zwłaszcza mahometanekiej). [hometańska].

† Шерть, -н, *f.* przysięга (ма-Шербель, -я, *m.* (u stolarza, cieśli); hebel osobny do obróbenia z grubzego.

Шершавость, -н, *f.* kosmatec, włochatość, kudłatość.

Шершавый, -нй, -бе, *adj.* kosmaty, włochaty, kudłaty.

Шершавить, *v.* n. kosmacieć, stawać się kosmatym, kudłatym.

Шершень, -шня, *m.* 1. *H. n.* (oestru), glew, giez, gzik; sierż-зю, szerszeń; 2. *człowiek z rozszochraną głową.

Шершневый, -нй, -бе, *adj.* gęzowy, gzikowy, szerszenowy.

Шеры, *v.* Шхёры.

Шественик, -а, *m.* Eccl. sl., *v.* Путешественник.

Шествие, -я, *n.* chodzenie, przbycie, wejście, wjazd; торжественное шествие, uroczyste postępowanie oznaku.

Шествовать, *v.* n. іść, postępować, wjazd odprawiać; шествовать съ торжествомъ въ городъ, przbywać do miasta uroczystie z oznakiem.

Шестерикъ, -ё, *m.* 1. sześciოდётowy postronek; 2. sześciocolowy gwóздъ; 3. belka sześć wier-szków w przecięciu mająca; 4. świeца z sześciu na funt.

Шестерять, *v.* a. na sześć części dzielić. [w sześciocy].

Шестерицею, *adv.* sześć razy;

Шестёрка, -н, *f.* 1. cug, zaprząg z sześciu koni; 2. szóстка w kartach.

Шестерной, (-нй), -нй, -бе, *adj.* z sześciu składający się.

Шестерный, -нй, *f.* 1. *Mech.* tryb, trybik; koto obracające inne kola; bęben (w mlynie); 2. *v.* Шестёрка (1).

Шестеро, -рнхъ, *num.* sześciocoro, sześć. [do grania].

Шестеръ, -а, *m.* sześć kości

Шести-главный, -нй, -бе, *adj.* sześciogłowy, na sześć głów; -родовой, (-нй), -нй, -бе, *adj.* sześciopoczny, sześć lat mający;

Шести-гранный, -а, *m.* *Geom.* sześciogran; -десятый, -нй, -бе, *num. ord.* sześćdziesiąty; -дневный, -нй, -бе, *adj.* sześciоднo-owy, sześciodnienny; -женство, -а, *n.* *Bot.* klasza sześcioprzęcio-owych roślin; -крылый, -нй, -бе, *adj.* sześcioproskrzydłasty, sześcioproskrzydły. [zrdka.

Шестикъ, -а, *m.* *dim.* drążek.

Шести-лѣтний, -нй, -бе, *adj.* sześciolatełni; -мѣсячный, -нй, -бе, *adj.* sześciomiesięczny, sześćmiesięczny; -нрлй, -нй, -бе, *adj.* sześciopogł; -сътный, -нй, -бе, *num. ord.* sześćsetny; -сѣбный, -нй, -бе, *adj.* (o wierzezi) sześciomiarowy; -сѣбный, -нй, -бе, *adj.* (o wierzezi) sześciomiarowy; hexamet; -сторонный, -нй, -бе, *adj.* sześcioboczny; -сторонный, -нй, -бе, *adj.* sześcioboczny; -угольный, -нй, -бе, *adj.* sześciokąt; -угольный, -нй, -бе, *adj.* sześciokątny.

Шестнадцатый, -нй, -бе, *num. ord.* szesnasty.

Шестнадцать, -н, *num. card.* szesnaście, (*gen.* szesnastu).

† Шестникъ, -а, *m.*, 1. *v.* Пѣшеходъ; 2. *v.* Недѣльничъ.

Шестовой, -аго, *n.* *m.* flis na statkach wodnych.

Шестодланный, -нй, -бе, *adj.* sześciodłonnowy.

Шестодневь, -а, *m.* (шестидневь), katega kościelna, zawierająca w sobie wykład świętego Bazylego o sześciu dniach, w których Pan Bóg świat stworzył.

Шестой, -нй, -бе, *num. ord.* szósty; шестой часъ, szósta godzina; сегодня шестое число, dziś mamy szósteго (sc. miesiąca); шестого Апрѣля, szósteго Kwietnia; въ-шестыхъ, po szóście.

Шестокъ, -тка, *m.* przypiecek, miejsce przy murowane do pieca, ognisko pieca; §. знай свертокъ, свой шестокъ, kiedyś szewc, patrz swego копута. [psalmów].

Шестосальме, -я, *n.* sześć

Шесточекъ, -чка, *m.* *dim.* małe ognisko piecowe.

Шесточный, -нй, -бе, *adj.* do ogniska piecowego należący.

Шестъ, -а, *m.* żerdź, pręt, drąg.

Шестый, *v.* Шестой.

Шестинадесять, *Eccl. sl.*, *v.* Шестнадцатый.

Шесть, *num. card.* sześć.

Шестнадцать, *Eccl. sl.*, *v.* Шестнадцать. [krotnie].

Шестью, *adv.* sześć razy;

Шёфский, -нй, -бе, *adj.* szefo-owy, do szefa należący.

Шефъ, -а, *m.* szef, nacelnik (półku); szef (bióra).

Шёя, -н, *f.* szuja; обить съ шёя, zbyć kogo z karku, rozbyć się kogo; скомать шёя, zlamać kark; ударить кого-либо по шёя, dać komu po karku.

Шѣбало, -а, *n.* wahadło men-нече do wybijania stepła.

Шибкий, -нй, -бе, *adj.* szybki, skory, prędki.

Шибкость, -н, *f.* szybkość, skorość, prędkość. [prędzej].

Шибче, *adv.* *compar.* skorzej;

Шиворотокъ, -тка, *dim.* Шиворотъ, -а, *m.* por. kołnier; взять кого-либо за шиворотокъ, *wziąć kogo za kołnier.

† Шибный, *v.* Сиаый.

Шибанить, *v.* n. szukanować, złościwie nagabywać.

Шиканье, -я, *n.* szukanie, pło-zenie ptaków szukaniem.

Шиканство, -а, *n.* szukana, wykret, matactwo, cherech.

Шиканъ, -а, *m.* szukaner, lubiący się sprzezać, kłótlivy.

Шикать, *v.* n. szukać, płoszyć szukaniem. [sprłoszyć szukaniem].

Шикнуть, *v.* n. *semel.* szukać.

Шикна, *v.* Волянца.

Шило, -а, *n.* szulo; §. шила въ мѣхѣ не утайш, nie zatał się szulo w worze; заразъ się szulo z woru kolo; wyjашъ się to, wyjdzie na wierzch jak oliwa.

Шилокювка Европейская, *v.* Криковскъ.

Шилохвость, -а, *m.* *H. n.* (*anus acuta*), różeniec, (gatunek kaczk).

Шильникъ, -а, *m.* 1. szalberz, matacz, cygan, oszust; 2. (*Bot.*) *v.* Пошутникъ (водной).

Шильничанье, -я, *n.* szalberz-ство, matactwo, oszustwo.

Шильничать, *v.* n. szalberzyć, oszustwem się trudnić. [длову].

Шильный, -нй, -бе, *adj.* szulo-owy.

Шильце, -а, *n.* *dim.* szuldek.

Шилынка, -н, *f.* *Bot.* (*sabulo-ria*), szulo.

Шина, -н, *f.* szyna, obręcz żelazna kola wozowego.

Шинблвный, -нй, -бе, *adj.* piaszcowy.

Шинель, -н, *f.* piaszcz.

Шинблвный, -нй, -бе, *adj.* piaszcowy. [utrzymуwać szynk].

Шинкарить, *v.* n. szynkować,

Шинкарка, -н, *f.* szynkarka.

Шинкарский, -нй, -бе, *adj.* szynkarski. [stwo, szynk].

Шинкарство, -а, *n.* szynkar-ство.

Шинкаръ, -нй, *m.* szynkarz.

Шинковальный, -нй, -бе, *adj.* do szynkowania karпусты służący.

Шинкованье, -я, *n.* szynkowa-ние (karпусты).

Шинковать, *v.* a. szynkować (karпустę); шинкованная капуста, szynkowana karпуста; съ-я, *v.* p. być szynkowanym. [(karпусты)].

Шинковка, -н, *f.* szynkowanie

Шинный, -нй, -бе, *adj.* szyno-owy, od szynu; шинная дорѣга, droga, kolej żelazna.

Шиньокъ, -нй, *m.* szynk, szyn-kowaпня. [неозек].

Шиньчекъ, -чка, *m.* *dim.* szyn-ковичный, -нй, -бе, *adj.* szynkowony, od szynku.

Шипецъ, -пцѣ, *m. Eccl. sl.* góza dzika. [шипя (krósnak).]
 Шипижникъ, -а, *m.*, *v.* Кру-
 Шипникъ, -а, *m. dim.*, *v.* Шипь.
 Шиповатый, -ая, -ое, *adj.*
 ciernisty.
 Шиповидный, -ая, -ое, *adj.*
 na kształt ciernia.
 Шиповникъ, -а, *m. Bot.* (rosa
 canina), góza dzika, krzak rózy
 dzikiej, głóg. [шлову].
 Шиповый, -ая, -ое, *adj.* ciern-
 Шиповъ, -пва, *m. dim.*, *v.*
 Шипь. [(Bot.).]
 Шиповосея, *v.* Колотка
 Шиповосъ, -а, *m.* (echinorhyn-
 chus), gobak z gujkiem kiszkowy,
 tępiznu.
 Шипунный, -ья, -ье, *adj.* do
 kaszki różmowej należący.
 Шипунна, -и, *f.* kaszka róż-
 мowa (szafka).
 Шипунъ, -а, *m. H. n.* (anas
 moschata), kaszka różmowa.
 Шипунчесть, -и, *f.* murowanie
 (wina szampańskiego); burzenie.
 Шипунчий, -ая, -ее, *adj.* mu-
 суняцый (o winie); шипунчий поро-
 шокъ, proszek burzacy.
 Шипъ, -ѣ, *m.* 1. gatunek jesto-
 tra lub wуза; 2. oś; cien; ciet-
 rnie; 3. ocel, bródka na podko-
 wach; 4. worek (w zamku); 5. (u
 stolarza, cieśli) szor, klinik; 6.
 пѣть рѣвъ бѣвъ шиповъ, nie ma
 rózy bez kołowъ.
 Шипящие, -и, *n.* szuczenie, kszu-
 канie, bzukanie. [bzukać].
 Шипяще, *v. n.* szucząc, kszukać,
 Шипре, *adv.* compar. szerzej.
 Ширеніе, -я, *n.* szerzenie,
 rozszerzanie.
 Ширинѣ, -ѣ, *f.* szerokość;
 szerуна, szerузна. [szуje].
 Ширинка, -и, *f.* chusteczka na
 Ширить, *v. a.* szerzyć, roz-
 szerzać, szerokim czynić; -ся,
v. r. szerzyć się, rozszerzać się.
 Ширна, -ы, *f.*, *pl.* ширны,
 Широчени, -чекъ, *f. pl. dim.*
 rąkawan.
 Ширны, *pl.*, *v.* Ширна.
 Широкій, -ая, -ое, *adj.* szeroki,
 obszerny; широкое плѣтье,
 suknia szeroka, obszerna.
 Широко-ватый, -ая, -ое, *adj.*
 nieco szeroki, szerokawy; -гѣр-
 лый, -ая, -ое, *adj.* gardła szerokiego;
 -грудый, -ая, -ое, *adj.*
 szerokopecterli, pierśi szerokiej;
 -крылый, -ал, -ое, *adj.* szeroko-
 крылдуду; -лѣпный, -ая, -ое,
adj. mający szerokie łapy; -ли-
 ственный, -листый, -ая, -ое,
adj. szerokolistny; -лицый, -ая,
 -ое, *adj.* szerokokotawy, twarгу
 szerokiej; -носъ, -а, *m. H. n.*
 (anas sylvatica), *v.* Плутонбъ;
 -носый, -ая, -ое, *adj.* szeroko-
 носу, nosa szerokiego; -плѣчий,
 -ая, -ое, *adj.* szerokopecty, ple-
 цѣвъ szerokiej; -рѣтый, -ая, -ое,
adj. szerokousty, ust szerokiej.
 Широта, -ѣ, *f.* szerokość.

Ширь, -и, *f.* szerузна.
 Ширый, -я, *m. pop.* człowiek
 baryszaty, pleszaty, pleców szer-
 kich.
 Ширяться, *v. r.* (o orłach, o
 wspaniach) krążący na około swojej
 zdoбusy.
 Шитиеъ, -а, *m.* (w Kamczatsce):
 mały, płaski statek wodny.
 Шить, *v. a.* szyc; шить плѣтья,
 szyc suknie; -ся, *v. p.* być szu-
 tym. [szуwanie].
 Шитьѣ, -ѣ, *n.* 1. szucie; 2. wy-
 шифервѣсь, -а, *m.* szуфер-
 wejs. [lupkowy].
 Шиферный, -ая, -ое, *adj.*
 Шиферъ, -а, *m.* luprek.
 Шифра, -ы, *f.*, *v.* Шифры (*pl.*).
 Шифрантъ, -а, *m.* klucz do
 rozwizania tajemnego pisma.
 Шифровать, *v. a.* cyfrować,
 cyframi pisać. [amo cyframi].
 Шифръ, -а, *m.* tajemne pi-
 шифры, -овъ, *m. pl.* pismo
 cyframi; писать шифрами, *v.*
 Шифровать.
 Шихта, -ы, *f.* szychta, warsta.
 Шихтмейстеръ, -а, *m.* dogła-
 даjący robót kopalnych.
 Шихмакъ, -ѣ, *m.* 1. szyszak,
 hełm, przybica; 2. *v.* Шлемовъ-
 никъ. [mik].
 Шихначекъ, -чекъ, *m. dim.* heł-
 Шихмечка, -и, *f. dim.* guzik,
 mały guz.
 Шихиора, -ы, *s. c. pop.* 1.
 oszust, złodziej; 2. śpieg.
 Шихиорить, *v. n. pop.* żyć
 ze złodziejstwa.
 Шихиорство, *s. n. pop.* o-
 szustwo, złodziejstwo. [szушка].
 Шихка, -и, *f.* guz; szypel;
 Шихканы, -а, *m.*, *v.* Круто-
 беренникъ.
 Шихкать, *v. n. pop.* nudzić,
 narudzic; -ся, *v. r.*, *v.* Шѣш-
 кать.
 Шиховатый, -ая, -ое, *adj.*
 guzowaty; szуpłowaty; wędłowaty.
 Шихованный, *v.* Шинникъ.
 Шиховосный, -ая, -ое, *adj.*
 (o drzewach): wydający szyszki.
 Шихлять, *pop.*, *v.* Шинкать.
 Шихнола, -ы, *f. pop.* guzisko,
 wielki guz.
 Шинникъ, -а, *m.*, *v.* Пѣго-
 вочникъ (2. Bot.); шинникъ каш-
 тановый, (duntium dulbosastan-
 num), orzech, kasztan ziemny.
 Шиня, *Eccl. sl.*, *v.* Шѣн.
 Шиняль, -а, *m.* lampa il-
 люминаcyjna.
 Шиняло, -а, *n.*, *v.* Масштабъ.
 Шиняцы, -овъ, *m. pl.* pałac
 tylny.
 Шиняпецъ, -пца, Шиняникъ,
 -а, *m. dim.* szafka, szafeczka.
 Шиняшко, -а, *m.* brzydka
 szafa. [szafa].
 Шиняще, -а, *m. augm.* wielka
 Шиняный, -ая, -ое, *adj.* od
 szafy. [szafeczka].
 Шинячикъ, -а, *m. dim.* szafka.
 Шиняць, -а, *m.* szafa.

Шкатула, -ы, *f.* szkatuła.
 Шкатулка, Шкатулочка, -и, *f.*
 dim. szkatułka, szkatuleczka.
 Шкатулочный, -ая, -ое, *adj.*
 szkatułkowy. [v. Шкянецъ].
 Шкафецъ, -фаѣ, Шкафникъ,
 Шкафный, *v.* Шкапный.
 Шкафътъ, -а, *m.* Mar. burt
 okrętu zwierchni, zwierchnie
 bramowanie okrętu.
 Шкафчикъ, Шкафъ, *v.* Шкап-
 чикъ, Шкапъ.
 Шкваль, -а, *m.* wicher, wiatr
 gwałtowny, wiejący z brzegów
 morskich górzysty.
 Шкавра, Шкаврина, -и, *f.*
 skwarka, żudel. [викъ (1)].
 Шкаворень, -рня, *v.* Сердѣч-
 Шкеры, *v.* Шкеры.
 Шкяперский, -ая, -ое, *adj.*
 szуperski, do szуpra należący.
 Шкяперъ, -а, *m.* szупер.
 Школа, -ы, *f.* szkoła.
 Школеніе, -я, *n.* kształcenie,
 6wienie.
 Школицѣ, *v. a. fig.* kształcić,
 6wić когo; -ся, *v. p.* być
 kształconym, 6wiconym.
 Школьникъ, -а, *m.* szkolnik,
 uczeń, żak, student.
 Школьниковый, -ая, -ое, *adj.*
 do szkolnika, do studenta nale-
 żący, studentcki. [larstwo].
 Школьниковство, -а, *n.* szko-
 Школьный, -ая, -ое, *adj.*
 szkolny, od szkoły.
 Шкура, -ы, *f.* 1. skóra zwie-
 рзца z wielną lub szeredią; oд-
 рогъ шкуру коня-либа, *zedrzeć z
 когo skóгe; 2. *stara, brzydka
 baba.
 Шкурна, -и, *f. dim.* skórka.
 Шкураушъ, -а, *m.* rogatki
 mlejskie.
 Шлакованіе, -я, *n.* zbieranie
 piany z topionego metalu.
 Шлаковать, *v. a.* zbierać pianę
 z topionego metalu.
 Шлакъ, -а, *m.* żužel.
 Шладъ, *v.* Таволга (либная).
 Шлафорочекъ, *v.* Шлафрокъ.
 Шлафорочный, -ая, -ое, *adj.*
 szlafrokowy.
 Шлафрокъ, -а, *m.* szlafrok.
 Шлейфъ, -а, *m.* ogon u ko-
 белецъj sukni. [tellaria], tarozуca.
 Шлеовникъ, -а, *m. Bot.* (acu-
 Шлеовный, -ая, -ое, *adj.*
 heimowy, szуszkawy.
 Шлемъ, -а, *m.* 1. hełm; 2.
 hełm, szlembk; 2. (w grze w uista):
 szlem.
 Шлѣнда, -и, *f. pop.* wódczega.
 Шлѣндатъ, *v. n. pop.* wódczyć
 się, wódczać się. [klaskanie].
 Шлѣпаніе, -я, *n.* kłapanie.
 Шлѣпать, Шлѣпнуть, *v. n. pop.*
 kłapać, kłaskać, kłapanąć, kłaskać.
 Шлѣдъ, -ѣ, *f.* szleja.
 Шлифовальный, -ая, -ое, *adj.*
 do szlifowania należący.
 Шлифовальня, -и, *f.* szli-
 fownia, polerownia.

Шлифовальщикъ, -а, *m.* szlifowacz, polerownik.

Шлифованіе, -я, *n.* szlifowanie, polerowanie.

Шлифовать, *v. a.* szlifować, polerować; -са, *v. p.* być szlifowanym, polerowanym.

Шлифовка, -и, *f.* szlifowanie; polerówka.

Шлифтикъ, **Шлихтикъ**, -а, *m.* wielki hebel stolarski.

Шлюзникъ, -а, *m.* dozorca szluz.

Шлюзный, **Шлюзовый**, -ая, *adj.* szluzowy.

Шлюзь, -а, *m.* Hydż. szluz.

Шлюпка, -и, *f.* szalupa.

Шлюпочка, -и, *f. dim.* szalupka. [jednomasztowy]

Шлюпъ, -а, *m.* szlupa, statek

Шлюха, -и, *f.* fiadra, fiętych, kobieta niedbala.

Шлянда, **Шляндать**, *v.* Шлѣнда, Шляндать.

Шляпа, -и, *f.* kapelusz; ходить въ шляпѣ, chodzić w kapeluszu; дѣло въ шляпѣ, *fat.* sprawa ukochana. [peluz].

Шляпенка, -и, *f.* brzydki kapelusz.

Шляпка, -и, *f. l. dim.* kapelusik; 2. główka (u gwóźdźcia); główka (u grzyba).

Шлянникъ, -а, *m. l.* kapelusznik; 2. futerał na kapelusz.

Шлянный, -ая, -ое, *adj.* kapeluszu.

Шляпочка, -и, *f. dim.* kapelusznik.

Шляпочникъ, -а, *m.* kapelusznik.

Шляпочный, *v.* Шлянныи.

Шляхотный, **Шляхотскій**, -ая, -ое, *adj.* szlachowski. [otwo].

Шляхотство, -а, *n.* szlachectwo.

Шляхта, -ы, *f. l.* szlachta; 2. (u cieśli:) torok cieślecki, cieślnia.

Шляхтять, *v. a.* równać o torokom cieśleskim.

Шляхтять, -а, *m.* szlachoić.

Шляхотать, *v.* Шляхтять.

Шляхотница, -а, *n.* rękojeść tororu cieśleckiego.

Шляхъ, -а, *m.* cieślnia, torok cieślecki.

Шшелѣвый, **Шшелѣный**, -ая, -ое, *adj.* trzmielowy.

Шшоль, -я, *m. H. n.* (apis terreatris), trzmiel, (owad).

Шшакать, **Шшакнуть**, *v. a.* por. gzcasać, gzuć, ciskać, oienasć, klarasć, klarpać os na zie.

Шшакъ, *interj.* klaps! [mie].

Шшавъ, *v.* Шшавъ.

Шшанерь, -а, *m.* lancet do puzogazania krwi.

Шширколь, -я, *m.* Archi. figiel.

Шшурованіе, **Шшуровать**, *v.* Шшуровать, Шшуровать.

Шшуровка, **Шшуровѣ**, *v.* Шшуровать.

Шшва, -и, *f.* niewielki statek wodny o dwóch masztach.

Шшовъ, *gen.* швѣ, *m. l.* szew; 2. (u stolarka:) fuga, sklejenie, miejsce sklejono; 3. (u mularza:) kładka warpa do sprojenia cegiel; Anat. szew; чешѣчатый шшовъ, (szura aptowa), szew luski-

wy; вѣнечный шшовъ, (szura coronata), koronalne sprojenie; waznerokodny szow, *v.* Промѣжно ость (zadnieprokodnaja).

Шшолодникъ, **Шшолодыви**, **Шшолобъ**, *v.* Шшолод...

Шшополь, -а, *m.* stempel do strzelby. [z gór Altajskich.

Шшопольникъ, -а, *m.* tawala

Шшопоть, *v.* Шшепоть.

Шшорль, *v.* Шшерль.

Шшорникъ, -а, *m.* gumarz.

Шшорный, -ая, -ое, *adj.* szorowy, od szorów. [Шшоршить.

Шшорѣхнуть, *v. perf.*, *v. sub.*

Шшорехъ, -а, *m.* szelest, szmer.

Шшоршить, **Шшорѣхнуть**, *v. a.* szeleścić, zaszleścić, robić szmer.

Шшоры, -ъ, *f. pl.* szory.

Шшоссе, *s. n.* indecl. szosse, droga bita. [szosowoy.

Шшосибный, -ая, -ое, *adj.*

Шшосировать, *v. a.* szosse robić, naszurować drogę.

Шшпга, -и, *f.* szpada.

Шшпага-рыба, *v.* Мечъ-рыба.

Шшпабѣвка, -и, *f.* brzydka szpada. [dzieszko, wielka szpada.

Шшпажица, -и, *f. augm.* szpada.

Шшпажка, -и, *f. l. dim.* szpada; 2. *v.* Мѣчникъ (S. Bot.).

Шшпанная трава, *v.* Мѣчникъ (S. Bot.).

Шшпанникъ, -а, *m. l.* szpadnik, miecznik, szpada uzbrojony; 2. Bot. (gladiolus), mieczyk; korzeń lilowy; laniczka; *v.* Мѣчникъ (S. Bot.).

Шшпаный, -ая, -ое, *adj.* szpadny, szpadowy.

Шшпалерникъ, -а, *m.* szpaler.

Шшпалерный, -ая, -ое, *adj.* szpalerowy; шшпалерная деревья, szpaler; do obicia szluzoc; шшпалерная фабрика, fabryka obić.

Шшпалеры, -ъ, *f. pl.* obicia.

Шшпандыр, -я, *m.* (u szwów:) rościągło.

Шшпанка, -и, *f.* Niezapańska wieśnia; шшпанка нарывня, *v.* Мѣха (Шшпанская).

Шшпанская кѣха, *v.* Мѣха (Шшпанская). [łowania.

Шшпанская пила, *f.* piła do pi-

Шшпатовый, -ая, -ое, *adj.* szpatowy.

Шшпать, -а, *m.* Miner. szpat.

Шшпенѣкъ, *v.* Сиенѣкъ.

Шшпгать, -а, *m.* ryzostok na okęcie. [Шшпиков...

Шшпгованіе, **Шшпговать**, *v.*

Шшпговальный, -ая, -ое, *adj.* do szpikowania szluzoc; шшпговальная игла, szpikuloc, szpiglica. [nio.

Шшпикованіе, -я, *n.* szpikowanie.

Шшпиковать, *v. a.* szpikować.

Шшпиковка, -и, *f.* szpikowanie.

Шшпилевый, -ая, -ое, *adj.* windowy. [lecza podwójna.

Шшпилечка, -и, *f. dim.* szpilka.

Шшпилить, *v. a.* przypinać szpilkami. [koniec; winda okrętowa.

Шшпиль, -я, *m.* śpica, śpiczasty

Шшпилька, -и, *f.* szpilka od włoców. [szpikowoy.

Шшпильчатый, -ая, -ое, *adj.*

Шшпильчатъ, -а, *m.* Bot. (spinacia), szpinak ogrodowy. [krzywiony.

Шшпирьовъ, -а, *m.* róg statku za-

Шшпирь, -а, *m.* słup śpiczasty.

Шшпиртьгеръ, -а, *m.* *v.* Цианкъ.

Шшпирьовый, -ая, -ое, *adj.* szpiegowac.

Шшпирьовка, -и, *f.* kobieta szpiegująca, szpiegowiczka.

Шшпирьовскій, -ая, -ое, *adj.* szpiegowiczy. [szpiegowanie.

Шшпирьовство, -а, *n.* szpiegowstwo.

Шшпирьовъ, -а, *m.* śpieg.

Шшпирьовъ, -а, *m.* szpunt do bezki, szpor; rówec w grubości tarcicy.

Шшпирь, -а, *m.* Typogr. blaszki między wierzami w druk.

Шшпирь, -ы, *f.* ostroga.

Шшпирьеніе, -я, *n.* spanianie kopia ostrogami.

Шшпирьить, *v.* Пришпирьивать.

Шшпирьный, -ая, -ое, *adj.* ostrogowy.

Шшпирьованіе, -я, *n.* szprycowanie, wtryskiwanie, nastrzykiwanie.

Шшпирьовать, *v. a.* szprycować, wstrzykiwać, nastrzykiwać.

Шшпирьовка, -и, *f.* *v.* Шшпирьованіе.

Шшприць, -а, *m.* sikawka, szpryc; wleciatny шшприць, sikawka do enemu. [ла.

Шшпѣлка, -и, *f. dim.*, *v.* Шшпѣлка.

Шшпѣла, -и, *f.* szpula, szpilka, cewka w kolowrotku.

Шшпунтовикъ, -а, **Шшпунть-бѣль**, -а, *m.* hebel do robienia rowków.

Шшпунть, *v.* Шшпунть. [derca.

Шшпунъ, -я, *m.* szyderz, szuder.

Шшпунство, -а, *n.* szyderstwo, drwiny. [wyszuzdanie, drwienie.

Шшпунство, -я, *n.* szudzenie.

Шшпунять, *v. n.* szudzić, wyszuzdzać, drwić z kogo.

Шшпавъ, -а, *m.*, **Шшпанникъ**, -а, *m.* dim. sztam, blizna od ciecia, kresa, dega. [wāt.

Шшпировать, *v.* Шшриховать.

Шшрифть, -а, *m.* Typogr. piemo drukarskie, druk; шшрифты, *pl.* czonki, litery drukarskie.

Шшрубобѣль, *v.* Стругъ (дурручный). [sztabowy.

Шштбскій, -ая, -ое, *adj.* Milit.

Шштбскъ-капитанъ, -а, *m.* sztabo-kapitan.

Шштбъ, -а, *m.* Milit. sztab; глѣвный шштбъ, sztab główny.

Шштбъ-лѣкаръ, -я, *m.* lekarz sztabowy.

Шштбъ-офицеръ, -а, *m.* sztabo-oficer. [sztabo-rotmistrz.

Шштбъ-ротмистръ, -а, *m.*

Шштгъ, -а, *m.* Mar. lina grubo *v.* wierzchu maszu, sztak.

Шштгасель, -я, *m.* Mar. żagiel sztabowy.

Шшталмейстерскій, -ая, -ое, *adj.* do koniuszego należący.

Шталмейстеръ, -а, *m.* koniuszadgarowy. [sztandarowy]

Штандартный, -ая, -ое, *adj.*

Штандартъ, -а, *m.* sztandar, prorogzes jazdy.

Штандартъ-юнкеръ, -а, *m.* podchorąży.

Штанишки, -шекъ, *m. pl.* liचे majtki, spodnie.

Штаны, -бывъ, *m. pl.* spodnie.

Штативъ, Штатифъ, -а, *m.* stan. [towy]

Штатный, -ая, -ое, *adj.* etat.

Штафирка, -и, *f.* przyszycie.

Штафировать, *v. a.* przyszywać odwiсасając jednę stronę na drugą. [з пруду okretu]

Штэвень, -д, *m.* sztuka дрэва

Штэпелеваніе, -а, *n.* степлованіе. [пелить, -ся]

Штэпелевать, -ся, *v.* Штэпеліе, *v. a.* степловать, wyciskać znak степла.

Штэпель, -а, *m.* степел, narzędzie do степлованія.

Штэпелька, -и, *f.* Турогр. rukawiczne narzędzie przymocowane do kaszty i utrzymujące papier, z którego zecer składa.

Штэпельмейстеръ, -а, *m.* степловник. [steplowy]

Штэпельный, -ая, -ое, *adj.*

Штэблѣтний, -ая, -ое, *adj.* kamazowy.

Штэблѣтъ, -ѣ, *f. pl.* kamazы.

Штэблѣтъ, -а, *m.* sztylet, pинал.

Штэль, -а, *m.* сіца на морзу.

Штэльтъ, *v. n.* uspokajać się, stawać się cichym.

Штэфткъ, -а, *m. dim.* sztyfcik, świecek bez główki.

Штэфтъ, -а, *m.* sztyft, nit.

Штокъ-рѣза, -и, *f. v.* Прокурійнъ (рѣзовый).

Штѣльня, -и, *f.* (w górnictwie) okno; biegnia, bieźnia.

Штѣпальный, -ая, -ое, *adj.* cyrowny, do cyrowанія służący; штѣпальная игла, igła do cyrowанія. [pończochy]

Штѣпаніе, -а, *n.* cyrowаніе

Штѣпать, *v. a.* cyrowать (pończochy) -ся, *v. p.* być cyrowаным.

Штѣпоръ, -а, *m.* grajcar, grajcarek, korkociąg, wyrwiec, wyrwoz, wyrwiczopek, trybuszon.

Штѣра, -и, *f.* ruleta; cfr. markiza.

Штѣрбовать, *v. n.* Mar. podczas burzy znajdować się na morzu. [walnica]

Штѣрвъ, -а, *m.* burza, namiętność, -ая, -ое, *adj.* ruletowy. [szeczka]

Штѣфнѣкъ, -а, *m. dim.* ша-Штѣфный, -ая, -ое, *adj.* 1. szaszny, szaszowy; 2. adamaszkowy.

Штѣфъ, -а, *m. l.* szasz; sztof, (mięga cieczy); 2. tkanina jedwabna, białawá, adamaszek.

Штѣфный, -ая, -ое, *adj.* sztofowy.

Штрафованіе, -я, *n.* ukaranie pieniężne.

Штрафовать, *v. a.* strofować, karać pieniężnie, strofem; -ся, *v. p.* być strofowanym, karanym pieniężnie.

Штрафъ, -а, *m.* strof, kara pieniężna, ukaranie pieniężne.

Штрянка, -и, *f.* strzemionko (u spodni).

Штрыховать, *v. a.* (w rytow.) kratkować. [kratkowanie]

Штрыхівка, -и, *f.* (w rytow.) Штрыхъ, -а, *m.* strych.

Штүка, -и, *f.* 1. sztuka; штүка дрэва, sztuka дрэва; 2. *sztuka, sztuczka, figiel, psikus; što eró штүка, to są jego sztuczki; ит. v. Съ игратъ (съ кшъ-диоб штүку); Вы идыватъ (штүки).

Штүкарить, *v. n.* kręcić, wykrecać, wykrety robić.

Штүкарка, -и, *f.* figlarka, kobieta chytra, wykretna, kułarka.

Штүкаръ, -а, *m.* figlarz, wykreтаcz, człowiek wykretny, chytry, kułarz.

Штүкатүра, -и, *f.* tynkowanie muru, wyprawa ścienna.

Штүкатүрение, -я, *n.* otynkowanie muru, wyprawienie ścienne.

Штүкатүрить, *v. a.* tynkować, wyprawić ścianу.

Штүкатүрна, -и, *f.* v. Штүкатүра & Штүкатүрение.

Штүкатүрный, -ая, -ое, *adj.* sztukatorski; sztukatorska работа, sztukatorska robota, sztукatura.

Штүкатүрщикъ, Штүкатүръ, -а, *m.* sztukator, tynkarz, pokrywający mury tynkiem. [nie]

Штүкованіе, -я, *n.* sztukowanie.

Штүковать, *v. a.* sztukować, -ся, *v. p.* być sztukowanym.

Штүрманскій, -ая, -ое, *adj.* do stérnika należący.

Штүрманъ, -а, *m.* stérnik, стурник, стурман; v. Кóрманскій.

Штүрмовать, *v. a.* szturmować. [adj. szturmowy]

Штүрмовой, (-ий), -ая, -ое, Штүрвъ, -а, *m. l.* szturm, szturmowanie, atak; v. Приступъ (3); 2. burza, nawalina.

Штүфъ, -а, *m.* próbka rudy.

Штүцерный, -ая, -ое, *adj.* sztućcowy, sztućczykowy.

Штүцеръ, -а, *m.* sztućciec, (gen. sztućca), sztućczyk, gatunek sztelzy. [v. Штүтка]

Штүчка, -и, *f. dim.* sztuczka;

Штүчный, -ая, -ое, *adj.* ze sztuczek, z kawałków złożony или składany; штүчный полъ, v. Паркетъ. [bagnetowy]

Штүковный, -ая, -ое, *adj.* Штүкъ, -а, *m.* bagnet.

Штүчѣкъ, -чкá, *m. dim.* ба-

Штүба, -и, *f.* futro. [gniecik]

Штүбечка, Штүбѣнка, -и, *f.* dim. szubka, futerko krótkie.

Штүбика, Штүбишка, -и, *f.* liche futro.

Штүбища, -и, *f. augm.* futrzyśko.

Штүбка, -и, *f. dim.* futerko.

Штүбникъ, -а, *m.* kuśnierz.

Штүбный, -ая, -ое, *adj.* futrzany, od futra, od szuby; штүбный кшѣй, кшѣй тѣги куśnierski.

Штүбочка, -и, *f. dim.* futerko, szubka.

Штүгá, -á, *f. prov.* pierwszy lód na rzekách (w jesieni).

Штүгáецъ, -гáнца, *m. dim.* gorsecik, stanik bez rękawów.

Штүгай, -я, *m.* stanik, sznurówka, gorset.

Штүгайный, -ая, -ое, *adj.* stanikowy, gorsetowy.

Штүгайчикъ, v. Штүгáецъ.

† Штүгáство, -а, *n.* Eccl. sl. fałaz, fałszуwość, obłuda, kłamstwo.

Штүйца, -и, *f.* Eccl. sl. lewica, lewa ręka. [lewy]

Штүйй, -яя, -ее, *adj.* Eccl. sl.

Штүлеръ, -я, *m.* (общицмъль hazardowną bawiacы się, kostera.

Штүльгá, -á, *s. c.* robiący lewą ręká, mańkut.

Штүлáтъ, -я, *n. pl.* Anat. jądra w moszлах мужіckих (moszna, moszenka, moszenki).

Штүлáтникъ, -а, *m. H. n.* (saico mólus), kania, ptak.

Штүлáтний, -ая, -ое, *adj.* jadrowy; шудлáтна вощка, wosекъ moszny, moszenki, worek jadrowy. [wa, gatunek muszli]

Штүмиголова, -á, *f.* szumigłо-

Штүмילו, -а, *m.* krzykawić, krzykala, krzykacz. [pazlotka]

Штүмиха, -и, *f.* szysz, łama,

Штүмливо, *adv.* krzykawie, szumnie, z hałasem.

Штүмливость, -и, *f.* krzykliwość, szumność.

Штүмлиный, -ая, -ое, *adj.* krzykawy, hałasowny, szumny.

Штүмный, -ая, -ое, *adj.* szumny, buczny, bukiłowy; *podpily, podchmielony.

Штүмовка, -и, *f.* lызка od szumowania, warzecha, zufan.

Штүмѣкъ, -мѣк, *m. dim.* 1. szumik, hałasik, krzyk; 2. *podchmiel; oшъ podъ шумѣмъ, ou podchmielony, ma w szubku, ma szumik, podpil sobie.

Штүмъ, -а, *m.* szum, hałas, wrzask, krzyk, huk; szmer, szelst (np. lóci); szum (wody, morzza); шумъ въ шѣхъ, szum w uszach; 3. mógło шуму, da mázo tóku, więcъ buku, niż puku.

Штүмътъ, *v. n.* szumieć, hałasować; szelścić; szumieć (o wodzie); u negó шумътъ въ годлѣхъ, *ma szumik, podpil sobie, ma w szubku.

Штүрманъ, -а, *m.* (pl. шүръя, -ьевъ), szwagier, brat żony.

Штүрпий, -ья, -ье, *adj.* szwagrowy.

Штүтить, *v. n.* żartować; szydzic, drwić, wysmiewać; шутáтъ

надъ кѣмъ, в. Подшучивать, Поддѣрживать (надъ кѣмъ); шути, зартуаю, зартем; не шути, безъ зарту, безъ зартѡв, зарт на strone, на serio.

Шутиха, -и, f. 1. zartownica, blaznica; 2. gasa z szermelami.

Шутка, -и, f. zart, zarcik; в шутку, зартем; безъ шутокъ, крѡмъ шутокъ, шути въ стѡроу, безъ зарту, безъ зартѡв, зарт на strone, на serio; дѣло помло не на шутку, teraz nie zarty.

Шутливо, adv. zartobliwie, zartownie. [wosc, zartownosc.]

Шутливость, -и, f. zartobli-

Шутливый, -ая, -ое, adj. zartobliwy, zartowliwy.

Шутникъ, -а, m. zartownik, zartownis.

Шутница, -и, f. zartownica,

Шутовникъ, в. Выюнкъ.

Шутовский, adv. po blazensku.

Шутовскій, (-бѣ), -а, -ое, adj. blazenski.

Шутовство, -а, n. blazenstwo.

Шуточка, -и, f. dim. zarcik.

Шуточный, -ая, -ое, adj.

зартоблиwy, zartowny.

Шуть, -а, m. zartownis, blazen, trefnis.

Шуфла, -и, f. Artill. szufia do naszywania prochu w dzialo.

Шушера, -и, f. 1. coli, pop. rzeszy nizkozemne, liche; 2. s. a. *gmin, spolspilstwo, ludzie (lud) nizkiego stanu. [szepcy.]

Шушуканье, -я, n. szepkanie,

Шушукать, в. n. szepcac, sicho do ucha powladac.

Шушучникъ, Шушучъ, пров., в. Шугайчикъ, Шугай.

Шхерботъ, -а, m. gatunek batu o czterech wlosiach.

Шхеры, -ъ, f. pl. male ukryte wuery.

Ш.

Шавѣлевый, -ая, -ое, adj. szczawiowy.

Шавѣль, -а, m. Bot. (rumez acetosa), szczaw' kwasnny; шавѣль водной, (rumez aquaticus), szczaw' wodny; шавѣль конвейсй, конвейсй дѣиы, (rumez acutis), szczaw' konieki; sfr. kubilisciojw; шавѣль красной, (rumez sanguinea), szczaw' krwawy; шавѣль мѣднй, сорбчй, (rumez acetosella), szczaw' шавѣль зѣлчй, (ozalis acetosella), szczaw' szczaw' zajeczy, szczawik trojlistny, kapusta zajecza.

Шавѣльный, -ая, -ое, adj. szczawiowy. [ochroniciel.]

Шадитель, -я, m. oszczedziciel.

Шадительница, -и, f. oszczedzicielka, ochronicielka.

Шадительный, -ая, -ое, adj. oszczedzajacy, przebaczajacy, litosciwy.

Шадить, в. a. (когѡ-либо),

oszczedzic, oszczedzac, ochronic, ochraniac (kogo); dac pardon (komu); не шадить крѡвъ своѣхъ за отечество, nie oszczedzic krwi swojej za ojczyznę или за kraj.

Шадливость, -и, f. litosc, polttowanie, miłosierdzie.

Шадливый, -ая, -ое, adj. litosciwy.

Шадра, в. Шадра.

Шаженье, -я, n. oszczedzanie.

Шажный, -ая, -ое, adj. kapusniakowy. [pompa, wytwornosc.]

† Шажление, -я, n. przerych,

† Шажливый, в. Нарядный (2).

Шабенить, в. a. zasypywac, zawalac, zapeiniac gruzem; -ся, в. p. byc zasypywanym, zawalonym, zapeinianym gruzem.

Шабенка, -и, f. zasyp(yw)anie, zawalanie, zapeinianie gruzem.

Шабень, -бия, m. gruz, rum.

Шабетать, в. n. (o ptakach): szczebiotac, swiergotac, swierkotac, swierkac.

Шабетливость, -и, f. szczebiotliwosc, swiergotliwosc.

Шабетливый, -ая, -ое, adj.

szczebiotliwy, swiergotliwy.

Шабешокъ, -шекъ, m. gruz, rum.

Шабрець, Bot., в. Чайбуръ.

Шавронокъ, -нка, m. H. n. (sylwia curruca), plegza; maszyc, ptaszek.

Шабгла, -и, f. maszt.

Шабглюкъ, -нка, m. dim. szczygielek, szczyglik.

Шабглюка, -и, f. szczyglica, samica szczygla. [szczyglowy.]

Шабгачй, -ья, -ье, adj.

Шабголеватѡ, adv. elegancko, po elegancku. [gancya.]

Шабголеватѡсть, -и, f. elegancja, szczygolewosc, -ое, adj. elegantski. [strojnosc.]

Шабголяха, -и, f. elegantska, Шабголяхй, -ая, -ое, adj. elegancujacy sie.

Шабголь, -гль, m. H. n. (fringilla carduelis), szczyglet, ptak.

Шабголь, -я, m. elegant, strojnis.

Шабгольскй, adv. po elegancku, strojnje, przerycznie, wytwornie.

Шабгольскй, (-бѣ), -а, -ое, adj. elegantski, strojny, przeryczny, wytworny.

Шабгольство, -а, n. elegancya, strojnosc. [wanie sie.]

Шабголяне, -я, n. elegantow.

Шабголять, в. n. elegantowac sie, strol sie pieknie; шабголять чѣмъ-либо, ruznic sie, paradowac.

Шабдренець, -ца, Шабдренець, -а, m. Bot. (cylisus), szczodzeniec.

[od osru.]

Шабдрйна, -и, f. dziob, dołek Шабдрйна, -и, f. dim. dziobek, dolek od osru.

Шабдрыватый, -ая, -ое, adj. dziobaty, osrowaty.

Шабдрити, в. a. Escl. n. obdarac.

[вѣтны.]

Шабдрыватый, в. Шабдрыво-

Шабдрыватель, -я, m., Шабдрывательница, -и, f. Escl. n. szczodroblivy czlowiek, szczodrobliva kobieta.

Шабдрывательствовати, в. n. Escl. n. byc szczodroblivym.

Шабдрывобый, -ая, -ое, adj. szczodroblivy. [bliwosc.]

Шабдрывобье, -я, n. szczodroblivosc.

Шабдрывость, -и, f. szczodroblivosc, szczodroblivosc, hojnosc.

Шабдрывта, -и, f. szczodrota, szczodrosc, hojnosc.

Шабдрывый, -ая, -ое, adj. szczodry, hojny. [Tshed...]

Шабдушье, Шабдушый, в.

Шабка, -и, f. policzek; — битъ когѡ-либо по щекѣмъ, policzekowac kogo; ударить когѡ-либо въ щѣку, uderzyc kogo w policzek; pop. dac komu w pysk, w plape.

Шабкастый, -ая, -ое, adj. pei-puch policzek, pucetowaty.

Шабколдъ, -и, f. klamka; запереть дверь шабколдѡмъ, zamknac drzwi na klamke.

Шабкотанье, -я, n. 1. lechtanie, laskotanie; 2. (o orosc): szczekotanie, brzechanie.

Шабкотать, 1. в. a. lechtac, laskotac; 2. в. n. (o oroscach): szczekotac, szczekotac, brzechac.

Шабкотка, -и, f. lechtanie.

Шабкотливость, -и, f. lechtawosc, laskotliwosc.

Шабкотливый, -ая, -ое, adj. lechtawo, laskotliwy; *dotkliwy, obrazliwy, drazliwy.

Шабкотно, adv. miѣ шабкотно, lechce miie.

Шабкотный, -ая, -ое, adj. lechtawy, laskotliwy.

Шабкватый, -ая, -ое, adj. szczelisty, piien szczelin, szpar, gwzow, gwzowaty.

Шабкватый, -ая, -ое, adj. szczelisty, piien szczelin.

Шаблка, -и, f. dim. szczelinka, szparka.

Шаблканье, -я, n. smoktanie, klaskanie językiem.

Шаблканье, -я, n. tluczenie, gryzienie (orzeczkow.)

Шаблкать, Шаблкнуть, 1. в. n. smoktac, klasnac, klasnac językiem; trzaskac, prztykac palcami; 2. в. a. bić; шаблкнуть когѡ-либо по носу, dac komu szczutke.

Шаблкать, Шаблкнуть, в. a. tluc, tluc, gryzć orzechy.

Шаблкнуть, в. szelf., в. szib: Шаблкать. [Шаблкать.]

Шаблкнуть, в. szelf., в. szib: Шаблкотный, -а, f., в. Шаблканье.

Шаблкнуть, -а, m. 1. H. n. (slater), szregzyc, (chrzadzozyc); 2. Bot. (cyneglosium), pić jezyc; sfr. szegwieniec falszowy.

Шаблкнуть, -и, f., в. Шаблкнуть (2).

Щѣлокъ, -а, *m. lug.*
Щѣлочѣніе, -я, *n. lugowanie, lużenie.*
Щѣлочить, *v. a. lugować, lużyć*; -ся, *v. p. być lugowanym, lużonym.* [ка, szparka.]
Щѣлочка, -и, *f. dim. szczełozin.*
Щѣлочность, -и, *f. Chem. lugowatość, lugowność.*
Щѣлочный, -ая, -ое, *adj. Chem. alkaliczny, ługowy, lużny; щѣлочная соль, sól ługowa, alkali.*
Щѣлочь, -и, *f. Chem. alkali, sól ługowa; растительная щѣлочь, ług z rośliny roślinnego; alkaloid; v. Аляксандры; превращать въ щѣлочь, na sól ługową zamieniacz, alkalizować; превращение въ щѣлочь, zamienianie na sól ługową, alkalizacja.*
Щѣлочъ, -чкѣ, *m. szczutek, pszyk; *nagna; emy dala щѣлочкѣ, fig. dostał po nosie; dostał burę.*
Щѣль, -и, *f. szpara, szczelina.*
Щѣльмый, *v. Щѣлмистый.*
Щѣльть, *v. a. robić szparę;* -ся, *v. r. гуаować się, dostawać гуау, рѣкаć się.*
Щѣмить, *v. a. ścisnąć, cisnąć, ścisnąć;* — *fig. щѣмить сердце, serce mi się ścisnęło; ciężko mi się robi na sercu.*
Щѣмленіе, -я, *n. ciśnienie, ściskanie; щѣмленіе въ желѣдѣ, ciśnienie w żelazku.*
Щѣмло, -ѣ, *n. ciśnienie, prasa.*
Щѣмлюкъ, -ица, *m. dim. szczełnie, szczełoniątko.* [нѣкъ.]
Щѣмлюць, -нѣ, *Eccl. sl., v. Щѣмлюцься*, *v. r. szczełnić się, szczełenić, szczełenić wydawać.*
Щѣница, -и, *f. Eccl. sl. sukna.*
Щѣнная, -ѣ, *adj. (o sukach, liściach, wilczytach, niedźwiedzicach, liwach:!) szczenna.*
Щѣнбѣ, -нѣ, *m. (pl. щѣнкі, -ѣ, -ѣ; щѣнѣтъ, -ѣ), szczełnie, (pl. szczełenięta).*
Щѣнбѣць, -чка, *m. dim. szczełniątko.* [нѣкъ.]
Щѣній, -нѣти, *Eccl. sl., v. Щѣнѣнѣчій*, -нѣ, -ѣ, *adj. szczełniecy.*
Щѣнѣ, -ѣ, *f. wiór, trzaska, drewniak, kawałek drzewa cienko odtupanego.*
Щѣпале, -я, *n. szczepanie, tupanie, tupanie.*
Щѣпань, -и, *f. wiór odtupany, odupek drewna, trzaska.*
Щѣпѣть, *v. a. szczepać, tupać, rozłupywać;* -ся, *v. p. być tupanym, szczepanym.*
Щѣпенѣй, (-ѣй), -ѣя, -ѣе, *adj. z wiórów z trzask złożony; щѣпенѣй рѣдъ, targ, rynek na różne staki drewniane.* [marz.]
Щѣпетильникъ, -а, *m. kramarz.*
Щѣпетильный, -ая, -ое, *adj. kramarski, drobiazgowy; щѣпетильный товаръ, towar kramarski, drobiazgowy; *malocenny.*
Щѣпетильникъ, -а, *m. kramarz.*

Щѣпеткѣй, -ая, -ое, *adj. ciasnny, obcisły, wązki.*
Щѣпетливый, Щѣпетный, -ая, -ое, *adj. 1. posiadający lub lubiący (ciasnne) obcisłe trzewiki lub suknie; 2. v. Щеголѣхлѣый.*
Щѣпѣть, -и, *f., v. Нарѣднѣсть, Щеголѣство.*
Щѣпка, -и, *f. dim. szozperka, wiór, trzaseczka; fig. худѣй какъ щѣпка, wyschły jak szczepera; chudy jak gont; utopіający и за щѣпкѣ хватается, *tonący i brzytwy chwytają się; tonący i miecza i cienią się chwyci, gotego się miecza chwytają; niezszczełeniwy odważa się na wszystko.*
Щѣпльмый, *v. Щѣпетльмый.*
Щѣпльнѣ, Щѣпльѣть, -ся, *v. Щѣпльнѣ, Щѣпльѣть, -ся.*
Щѣпной, (-ѣй), *v. Щѣпенѣй.*
Щѣпѣтка, Щѣпѣточка, -и, *f. dim. szczypta, szczypteczka (tabaki).* [baki.]
Щѣпѣть, -и, *f. szczypta (tabaki).*
Щѣпѣчка, -и, *f. dim. szczepczka, trzaseczka.*
Щѣрбѣ, -ѣ, *f. woda, w której ryby gotowano; polewka rybna.*
Щѣрбѣтый, -ая, -ое, *adj. dziobaty; szczerbaty; szczelity.*
Щѣрбѣна, -и, *f. szczelina, gęssa, kęssa; szzerb, szzerba, szzerbina; bliźna; dziób, dotek od ospy (na twarzy).*
Щѣрбѣнка, -и, *f. dim. szczełlinka; dziobek, doteczek od ospy (na twarzy).*
Щѣрбѣновѣтый, -ая, -ое, *adj. dziobaty; osrowaty; szczerbaty; szczelity.*
Щѣрбѣть, *v. Шчербѣть.*
Щѣтина, -и, *f. szczecina.*
Щѣтинистый, -ая, -ое, *adj. szczeciasty, szczeciasty, pełen szczecin, szczeciną odkryty, obrosły; szczeciłowaty, jak szczecina.*
Щѣтиниться, *v. r. jeżyć się, najeżdżać się.* [ка.]
Щѣтинка, -и, *f. dim. szczecińka.*
Щѣтинникъ, -а, *m. Bot. (arctostif.), niedźwiedzie uszko.*
Щѣтинница, -и, *f. Bot. (nardus), narda, nardus, narduszek; v. bliźniczki.*
Щѣтинный, -ая, -ое, *adj. szczecienny, szczecinowy; щѣтинная кысть, kiść z szzczeciny; щѣтинная трава, v. Щѣтинница.*
Щѣтиновѣтый, -ая, -ое, *adj. szczecinowaty, jak szczecina.*
Щѣтиновѣобразный, -ая, -ое, *adj. szczeciłowowy, jak szczecina, na kształt szzczeciny.*
Щѣтка, -и, *f. 1. szczotka; 2. (w górnikach) skorupka kryształowa [na powierzchni]; 3. Bot., v. Подмарѣнный (шпорохѣтнѣй).* [czka.]
Щѣточка, -и, *f. dim. szczoteczka.*
Щѣточникъ, -а, *m. szczotkarz, rzemieślnik od szczotek.*
Щѣточный, -ая, -ое, *adj. szczotkowy.*

Щѣть, -и, *f. 1. szczeł, szzczecina; 2. szczotka; 3. v. Щѣтка (2).*
Щѣчѣніе, -я, *n. chwytanie, zmykanie, porywanie.* [szust.]
Щѣчѣло, -а, *m. złodziej; o-tajemnie; -ся, v. r. щѣчѣть бѣгло когѣ, wyludzać komu co.*
Щѣчка, -и, *f. dim. policzek.*
Щѣчный, -ая, -ое, *adj. policzkowy.*
Щи, *gen. щѣй, pl. kapustniak, zupa kapusćiana z mięsem lub rybami.*
Щиолѣты, *v. Штиолѣты.*
Щицѣльщикъ, -а, *m. Щицѣльница*, -и, *f. uciegacz, uciegaczka świecy.*
Щицѣль, -я, *n. ucieganie świecy.*
Щицѣльщикъ, -а, *m. Щицѣльница*, -и, *f. uciegacz, uciegaczka świecy.*
Щицѣть, Щицѣть, *v. a. uciegacz, objaśniać, objaśnić świecę.*
Щицѣлодка, -и, *f. Щицѣлодокъ, -тка, *m. Anal. (condylus), kłykieć; garbek łokietkowy (w ręku); kostka (u nogi).*
Щицѣла, -и, *a. c. szczyrak, szczyrapacz, szczyrapczka, osoba która szczyrpie.*
Щицѣланіе, -я, *n. szczypanie; skubanie, rwanie, obrywanie.*
Щицѣль, Щицѣль, *v. a. szczyрać, szczyрнѣć, uszcзырнѣć, uszcзырнѣć, uszcзырнѣć; skubac, skubnѣć; rwać, obrywać, oberwać, urwać; (o pieprzu:) szczyрać, gryźć, pieć [w języku]; targać, rozakubywać (wiel); szczyрać (dziobem); -ся, e) v. r. szczyрać się; szczyрać (dziobem); f) v. p. być szczyранym, szczyрнѣть; być skubanym; być rwanym, etc.*
Щицѣць, -нѣ, *m. 1. szczyt, ścisła boczna w trójkąt wyprowadzona pod dach; 2. (w myśliv.) prysk (charci).*
Щицка, -и, *f., v. Щицѣланіе.*
Щицнѣть, -ся, *v. szczyрać, v. sub: Щицнѣть, -ся.*
Щицѣць, -нѣ, *m. uszcзырѣć, uszcзырпianie.*
Щицнѣць, -ѣ, *m., Щицнѣць*, -и, *f., v. Щицѣла.*
Щицѣный, -ая, -ое, *adj. szczyрowy.*
Щицѣць, -ѣць, *m. pl. szczyрцы (do uciegania świecy); cęgi, klezszce; klezszczyki [kłyki żelazko] do przylipiania wosków.*
Щицѣць, -ѣць, *m. dim. szczyрцѣць, obczęki, klezszczyki.*
Щицѣць, *v. Шицѣць.*
Щицѣць, -ѣць, *m. dim. pu-клетъ, targca.*
Щицѣць, *v. r. zaszcзырѣć.*
Щицѣць, -ѣць, *m. 1. (†) giermek noszący za kim targacz; targownik, puklerznik; 2. Bot. (dyspeola), targczyk; v. Круглощѣцьникъ.**

Щитовка шлемовая, в. Щитовъ (3. Воѣ).

Щитовой, (-ій), -ья, -о, адж. тарезову, тарезену.

Щитокъ, -тъ, м. 1. dim. пу-клерыкъ, маля тареза; 2. щитник, заплата од шлесты; 3. Воѣ. (*scutellaria galericulata*), тарезуца; щитокъ дубовичный, в. Лизу-ка; 4. (*umbellula*), baldazek; око-лек.

Щитолестка, в. Водощитка.

Щитовсецъ, -ца, м. тарезо-вник, тарезоновъ, гирemek назъ-оу за ким тарезъ.

Щитовска, -и, ф. Н. п. (*cas-rida*), тарезыкъ, (чхрзъезцову о-вяд).

Щитообразный, -ая, -ое, адж. тарезовату, на кшталт тарезы.

Щитъ, -а, м. 1. тареза, пу-клеръ, равъжа; гербовый щитъ, тареза herbowa; 2. тареза в о-гнiach кроточвилных; 3. *обро-на, заплата. [ѣниак]

Щипы, gen. щецъ, ф. пл. кару-шбля, -ы, ф. masz. [катъ]

Щобкаты, Щобкнуты, в. Щёл-щоблокъ, в. Щёлкъ.

Щудо, -а, п. Ecd. st., в. Чу-довиче & Уродъ.

Щука, -и, ф. Н. п. (*esox lu-cius*), есзурпакъ, (рыба).

Щукачье, -я, п. лажанье, бур-езанье, бузованье.

Щукачъ, в. а. pop. лажакъ, бур-езакъ, бузовакъ. [owadow].

Щупальцо, -а, п. мапка (у Щупанье, -я, п. масанье.

Щупать, в. а. масакъ, дотыкакъ со рѣкати; щупать пульсъ, ма-сакъ пульсъ.

Щупникъ, -а, м. dim. есзур-кадеѣко, маля зонда; в. Щупъ.

Щупъ, -а, м. Chir. есзуркадло, зонда, sonda, згнѣбникъ, slednik.

Щура, -ы, с. с. pop. мружекъ.

Щурение, -я, п. мруженье,

mrganie oczyma.

Щурить, в. а. мружить, змру-жакъ, przymrużać; -ся, в. r. змру-жакъ осы.

Щуринець, -ца, Щуриникъ, -а, м. dim. Źrubka.

Щуринить, в. а. Źrubować.

Щуринный, -ая, -ое, адж. Źru-бny, Źrubowy. [Źrubna]

Щурить, -а, м. Źruba; macica

Щурь, -а, м. H. п. (*loxia eu-clidean*), лусецзакъ, grubolusk, (ptak). [mięso есзурпачына]

Щучина, -ы, ф. есзурпачына.

Щучий, -ья, -ье, адж. есзур-пачы, есзурпачоу.

Щучка, -и, ф. dim. есзурпачекъ, маля есзурпакъ.

Б.

Бдѣ, -ѣ, ф. jadio, potrawa; je-дзение. [лостъ]

Бдѣло, -а, п. pop., в. Чѣ-

Бдѣльцы, -овъ, м. pl. szezęki (u owadów).

Бдѣние, -я, п. jedzenie.

Бдѣний, -ая, -ое, адж. (propr. & *) грызакъ, ostry, clorpk, Źrzący, przęzierający; uszczępliwу.

Бдѣосбочникъ, -а, м. Воѣ. (*se-mecarpus*), stonia wesz.

Бдѣость, -и, ф. ostrość, clorpk-kość; * uszczępliwosc.

Бдѣкъ, -ѣ, м. zajadacz, wiele jedzący; stolownik, stolujący się.

Бдѣуны, -ѣ, м. Źarłok, obżar-тuch.

Бдѣуныя, -и, ф. Źarłocznicza, Źarłoczka, kobieta Źarłoczna.

Бдѣчьсть, -и, ф. własność rze-зocy грызакъ, wyzerająca.

Бдѣчій, -ая, -ое, адж. грызакъ, wyzerający; Бдѣчій камень, в. Камень (ѣдскій).

Бздѣ, -ѣ, ф. jazda, podróż; je-chanie; jeżdżenie; wporowa Бздѣ, jeżdżenie konno; jazda konna.

† Бздѣць, -дцѣ, м. в. Бздѣ-вникъ.

† Бздѣло, -а, п. wóz, pojazd.

Бздѣть, в. п. jeździć; podróż-ować; Бздѣть верхомъ, jeździć wierzchem, konno; тасо Бздѣть къ комъ-нбо, jeździć często do kogo, odwiedzać kogo często, przyjeżdżać do kogo często.

Бздовой, (-ій), -ья, -о, адж. jazdowy, jezdny; Бздовобъ, -аро, s. m. posłaniec konny.

Бздокъ, -ѣ, м. podróżникъ, czło-вiekъ podróżny; jeździec.

Бзжалый, -ая, -ое, адж. бу-валы; do jazdy, do jeżdżenia uży-wany.

Бзжене, -я, п. jeżdżenie.

Бзженный, -ая, -ое, адж. je-żdżony, jeżdżeniem używany.

† Бзъ, -а, м. в. Забойка.

Бзтва, -ы, ф. Бзтво, -а, п. jadio, jedzenie.

Бзть, в. а. jeść, jadać; gryźć, kąsać; ciąć, pożerać; żreć, poże-раć; §. чей хлѣбъ ѣшь, тогѣ и пѣсьонку пою або чей хлѣбъ ѣшь, тогѣ и обѣчай тѣшь, в. сиб:

Хлѣбъ; хлѣбъ-оодъ ѣшь, etc., в. Хлѣбъ-солъ.

Бзханье, -я, п. jechanie (wo-зom); plynienie (czolnem).

Бзхать, в. п. jechać (konno, wozem); plynąć czolnem; ѣхать верхомъ на лошади, jechać konno; §. тѣше ѣдешь, дѣхъ (дѣхъ) бѣдохъ, im wolniej, тѣмъ dalej zajedziesz.

Э.

Эва, interj. pop. oto patrz!

Эвдѣметръ, Эвдѣомѣтръ, -а, м. Phys. audiometr.

Эвѣкля, -и, ф. Astron. ewekcja.

Эвѣуъ, в. Евѣуъ.

Эволюция, -и, ф. Milit. ewolu-цыа, obroty wojskowe.

Эгѣра, -и, ф. heglia, epoka od

której Mahometanie lata liczyć zaczęli.

Эгоизмъ, -а, м. egoizm, samo-любство. [egotyczny]

Эгоистическій, -ая, -ое, адж. Эгоистъ, -а, м. egoista, samo-люб.

Эдакой, Эдакъ, в. Э'таккой, Э'такъ. [ek, rajski]

Эдѣоскій, -ая, -ое, адж. едѣ-одъ.

Эдѣшь, -а, м. raj, eden.

Эй, interj. hej! hejże!

Экваторіальный, -ая, -ое, адж. ekwatoryalny.

Экваторъ, -а, м. Geogr., Astron. ekwator, równik.

Экзаменаторъ, -а, м. exami-наторъ, czyniący uczniom zapyta-ния. [powanie, badanie]

Экзаменованіе, -я, п. exami-нованье, badać; -ся, в. p. być examiнованымъ, badanym.

Экзаменъ, -а, м. examin.

Экзамѣтръ, -а, м. hexametr.

Экзархія, -и, ф. exarchat, rząd exarchy.

Экзархъ, -и, м. exarcha.

Экзерѣтика, -и, ф. эстка wy-кладаня или tłumaczenia.

Экзерѣтъ, -а, м. wykladacz, tłumacz biblii.

Экзекюторскій, -ая, -ое, адж. eksekutorski. [kutora]

Экзекюторша, -и, ф. żona ехе-дзекюторъ, -а, м. eksekutor.

Экземпларъ, -а, м. exemplarz.

Экзерцированіе, -я, п. Milit. ехерцурованье. [exercycjowanie]

Экзерцировать, в. п. Milit.

Экзерциръ-гѣуать, -а, м. wielki gmach do ехерцурованя żołnie-rzy. [szcienie wojenne, nauka]

Экзерциція, -и, ф. Milit. ćwi-дженіе.

Эквипажникъ, -а, м., Эквипа-жеть, -ца, м. dim. ekwipaż.

Эквипажный, -ая, -ое, адж. ekwipażowy, pojazdowy.

Эквипажъ, -а, м. ekwipaż.

Эквій, в. Экой.

Эклиптика, -и, ф. Astron. eklip-тыка. [Astron. eklipcyzna]

Эклиптичскій, -ая, -ое, адж. Эклога, -и, ф. ekloga.

Экой, -ия, -ое, pron. jaki, jaka, jakie.

Экономить, в. п. oszczędzać.

Экономическій, -ая, -ое, адж. ekonomiczny, gospodarski, го-сподарczy. [gospodarski]

Экономія, -и, ф. ekonomika, Экономика, -и, ф. gospodyni.

Экономный, -ая, -ое, адж. еко-номичны, господарczy.

Экономскій, -ая, -ое, адж. го-сподарски.

Экономша, -и, ф. żona еконо-ма. [spodarz]

Экономъ, -а, м. эконом; го-сподарски.

Экспедииторскій, -ая, -ое, адж. ekspedycyjski.

Экспедииторъ, -а, м. expedy-торъ; przesyłający towary.

Экспедиционный, -ая, -ое, *adj.* ekspedycyjny.

Экспедиция, -и, *f.* ekspedycja, wprawa, wysłanie, posłanie, wyrwanie.

Экспериментальный, -ая, -ое, *adj.* eksperymentalny, doświadczalny; экспериментальная физика, fizyka eksperymentalna.

Эксперимент, -а, *m.* eksperyment, doświadczenie (badawcze).

Экспонат, -а, *m.* wykładnik.

Экстренный, -ая, -ое, *adj.* nadzwyczajny; extraordinaryny; экстренные расходы, wydatki nadzwyczajne.

Эксцентрический, -ая, -ое, *adj.* excentryczny, różnościrodkowy.

Эквита, *v.* Эквита.

Эвз, *interj.* hej! hajzel!

Эластика, -и, *f.* в. Каучукъ.

Эластический, -ая, -ое, *adj.* elastyczny, sprężysty.

Эластичность, -а, *n.* Эластичность, -и, *f.* elastyczność, sprężystość.

Элегический, -ая, -ое, *adj.* elegijny, do elegii należący.

Элегия, -и, *f.* elegia.

Электризация, -и, *f.* Электриваніе, -я, *n.* elektryzacja, elektryzowanie.

Электризовать, *v. a.* elektryzować; -са, *v. p.* być elektryzowanym.

Электрический, -ая, -ое, *adj.* elektryczny; электрическая сила, siła elektryczna; электрическая машина, maszyna elektryczna.

Электричество, -а, *n.* elektryczność. [*metr.*]

Электронетръ, -а, *m.* электронетръ; элементарный, -ая, -ое, *adj.* elementarny; розсадка, элементарное училище, szkoła elementarna. [*ment.*]

Элемент, -а, *m.* Phys. элементар, -а, *m.* elixir, ekstrakt najprzodniejszy.

Эллипсис, -а, *m.* 1. Geom. elipsa, linia krzywa; 2. Rhetor. elipsa, wyrzutnia, wyrzucenie litery, wygazu.

Эллипс, *v.* Эллипсис.

Эллиптический, -ая, -ое, *adj.* elipsyjny.

Эмалевый, -ая, -ое, *adj.* emaliowy. [*wanie.*]

Эмалирование, -я, *n.* emaliowanie; эмалировать, *v. a.* emaliować.

Эмаль, -и, *f.* emalia, szmelc, robota szmelcowana; наводѣть эмаль, *v.* Эмалировать.

Эмальный, *v.* Эмалевый.

Эмбарго, *v.* Амбарго.

Эмблема, -и, *f.* emblemat, symbol, godło.

Эмблематический, -ая, -ое, *adj.* emblematyczny, godłowy.

Эмигрантъ, -а, *m.* emigrant, wychodec, wycuzły z kraju.

Эндемический, -ая, -ое, *adj.* endemiczny, właściwy pewnemu krajowi.

Энтомологический, -ая, -ое, *adj.* entomologiczny.

Энтомологія, -и, *f.* entomologia, nauka o owadach.

Энтомологъ, -а, *m.* entomolog, trudniący się nauką o owadach. Энтузиазм, -а, *m.* entuzjazm. Энтузиастъ, -а, *m.* entuzjasta, gorliwiec.

Энциклопедический, -ая, -ое, *adj.* encyklopedyczny.

Энциклопедія, -и, *f.* encyklopedia, nauka walna, ogół wszystkich nauk.

Эпакта, -ы, *f.* epakta, liczba wyrażająca wiek księżyca w końcu roku starego.

Эпиграмма, -ы, *f.* epigramma, napis; чинитель эпиграммъ, autor epigrammatów, napisów.

Эпиграмматистъ, -а, *m.* autor epigrammatów, napisów.

Эпиграмматический, Эпиграмматический, -ая, -ое, *adj.* epigrammatyczny, napisowy.

Эпиграфъ, -а, *m.* epigraf, dewiza, godło, motto, napis.

Эпидемический, -ая, -ое, *adj.* epidemiczny, do choroby panującej należący.

Эпидемія, -и, *f.* epidemia, choroby powzechnie panująca.

Эпизодический, -ая, -ое, *adj.* epizodowy, ustrowy.

Эпизодъ, -а, *m.* epizod, ustęp w poemacie.

Эпизоція, -и, *f.* pomucha, choroba stadna, księgosusza.

Эпилепсический, -ая, -ое, *adj.* Med. epileptyczny; cierpiący wielką chorobę.

Эпилепсія, -и, *f.* Med. epilepsya, wielka choroba, padaczka, choroba św. Walentego, kaduk.

Эпиталама, -ы, *f.* epitalamium, wiersz na zaślubiny. [*grobku.*]

Эпитифія, -и, *f.* napis na napis; эпитифъ, -а, *m.* epitet, przymiotnik, przydomek dodany komu dla upoznienia, wymianiana, etc.

Эпитимія, Эпитрахиль, *v.* Епит...

Эпиский, -ая, -ое, *adj.* epicki; эпическая поэма, *v.* Эпопея. [(2).]

Эпопея, -и, *f.* v. Нараникъ; эпопея, *v.* еропея, poemat epicki, poemat bohaterски.

Эпоха, -и, *f.* epoka, przećlad czasu, zdarzenie ważne w dziejach.

Эра, -ы, *f.* era, czas od którego narody liczą lata swoje.

Эрмитажъ, -а, *m.* ermitaż.

Эскадра, -ы, *f.* eskadra.

Эскадронный, -ая, -ое, *adj.* szwadronowy. [*dron.*]

Эскадронъ, -а, *m.* Milic. szwadронъ; Эспаретъ, Эспаретъ, Эспаретъ, -а, *m.* Bot. (onobrychis sativa), *v.* Ослянка. [*оуа.*]

Эссенция, -и, *f.* Chem. essencja; Эстаптъ, -а, *m.* rucina.

Эстандартъ, *v.* Штадартъ.

Эстафета, -ы, *f.* eztafeta.

Эстетика, -и, *f.* estetyka.

Эстетикъ, -а, *m.* estetyk. Эстетический, -ая, -ое, *adj.* estetyczny.

Этажъ, -а, *m.* piętro.

Этажный, -ая, -ое, *adj.* piętrowy. [*со за;* taki, podobny.

Этакій, -ая, -ое, *pron.* jaki. Этакъ, *adv.* tak sobie.

Этапный, -ая, -ое, *adj.* etapowy, porasowy. [*раа, wyroszonek.*]

Этапъ, -а, *m.* Milic. etap, ро-Этика, -и, *f.* в. Иешка.

Этикетный, -ая, -ое, *adj.* etikietalny, etykiety.

Этикеть, -а, *m.* etykieta, wzajemne okazywanie sobie grzeczności.

Этимологический, -ая, -ое, *adj.* etymologiczny, źródłowski.

Этимологія, -и, *f.* Gramm. etymologia, źródłowski.

Этнографический, -ая, -ое, *adj.* entnograficzny.

Этнографія, -и, *f.* etnografia, opisanie szczeǳowie narodów.

Этнографъ, -а, *m.* etnograf. Этоъ, эта, это, *pron.* ten, ta, to.

Эхо, -а, *n.* echo, odgłos.

Эхъ, *interj.* ej! ach! och!

Эшалотъ, *v.* Шарлотъ.

Эшафотъ, -а, *m.* rusztowanie dla trawienia winowajców.

Эфирный, -ая, -ое, *adj.* lotny; улатняjący się, lekkі.

Эфиръ, -а, *m.* eter powietrzny i sprężysty, rozlany u przestrzeni otaczającej ziemi.

Ю.

Юбилей, -я, *m.* jubileusz.

Юбилейный, -ая, -ое, *adj.* jubileuszowy.

Юбиларъ, -а, *m.* jubilat.

Юбка, -и, *f.* spodnica.

Юбочка, -и, *f.* dim. spodniczka. [*dniezny.*]

Юбочный, -ая, -ое, *adj.* spodniczny.

Юбечна, -и, *f.* spodniczka.

Ювелирный, Ювелирский, -ая, -ое, *adj.* jubilerski.

Ювелиръ, -а, *m.* jubiler.

Юговостокъ, -а, *m.* południoweschód. [*południo-wschodni.*]

Юговосточный, -ая, -ое, *adj.* Югозападный, -ая, -ое, *adj.* południo-zachodni. [*zachód.*]

Югозападъ, -а, *m.* południowyгъ, -а, *m.* południe, okolica świata przeciwniegi północy.

Юдолье, -я, *n.* Юдоль, -и, *f.* Ecol. sl. dolina, padół; wódzie пацьчовне, wódzie пацьч, padół пацьч.

Юдольный, -ая, -ое, *adj.* до-Южъ, -и, *f.* в. Палочникъ (2).

Южная, Южный, Южно-честно, *v.* Уж...

Южный, -ая, -ое, *adj.* ро-

łudniowy; южный вѣтеръ, wiatr południowy. [basis], solanka.

Южовникъ, —а, *m. Bot.* (ана-Южский, *Ecol. sl.*, *v. Южный*. Ю'а, —ы, *f. Ecol. sl.* więzy, pęta, okowy; юза полённая, ро-вѣяк. [zienie].

Юйлище, —а, *n. Ecol. sl.* wię-Юйлищникъ, —а, *m. Ecol. sl.* dołózca więzienia lub więziń.

Ю'аникъ, —а, *m. Ecol. sl.* wię-зиеб.

Ю'а, —а, *f. 1.* kostka do gran-ia; furtawka, wartalka, cyga, бакъ; 2. *ozłowiek pędki, żywy; 3. *H. n.*, *v. О'а*шанка.

Ю'а, —а, *v. n.* okazywać komu usłóžność, przychyłność.

Ю'а, —а, *adj.* humorystyczny.

Ю'а, —а, *m.* humorysta.

Ю'а, —а, *m.* humor.

Ю'а, —а, *m.* Mar. młody najtek.

Ю'а, —а, *m. Ecol. sl.* ció-łak, jelonek, jelen młody.

Ю'а, —а, *f. Ecol. sl.*, *v. Те'а*.

Ю'а, —а, *adj.* do junkra należący. [profesier.

Ю'а, —а, *m. Milit.* junkier, †Ю'а, —а, *adj.* młody. [dy wiek.

Ю'а, —а, *f.* młodość, mło-Ю'а, —а, *m. Ecol. sl.*, *v. От'а*.

Ю'а, —а, *f. Ecol. sl.*, *v. Ю'а*, —а, *m. Ecol. sl.* mło-доść, młode lata.

Ю'а, —а, *f.* młodzienc.

Ю'а, —а, *adj.* młodziency; ю'а, —а, *adj.* młodziency, wiek młodziency.

Ю'а, —а, *n. 1.* mło-доść, wiek młodociany; 2. *collect.* młodzię, młodzi.

Ю'а, —а, *v. n.* być w młodyм wieku, postępować sobie po młodemu. [małoletni.

Ю'а, —а, *adj.* młody; Ю'а, —а, *n.* młodzię.

Ю'а, —а, *f.* stado śledzi.

Ю'а, —а, *adj.* młody; Ю'а, —а, *adj.* młody.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

glupstwa, niedorzeczności, bre-dnie. [nierozum.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Ю'а, —а, *m.* jurysta, praw-ник.

Я.

Я, *gen. mená, prop. ja.*

Я'а, —а, *f. 1.* obmowa, ро-тwarz; 2. wykret, wybieg, obrót, sztuka, fortel.

Я'а, —а, *m. 1.* obmowa, potwarz; 2. krętacz.

Я'а, —а, *m.* potwarzczyna, potwarznica.

Я'а, —а, *n. 1.* ро-тwarzanie, obmawianie; 2. naci-ganie prawa.

Я'а, —а, *v. n. 1.* на корó-либо, potwarzać, oczerniać kogo; 2. nakręcać, naciągać prawo.

Я'а, —а, *adj.* potwarzczy.

Я'а, —а, *n.* potwarz, obmowa; szykana, matactwo, cherech, wykrety, podstęp.

Я'а, —а, *n. 1.* jabłko; ді-ко, ябонко, dzikie, lesne jabłko; земляное яблочно, карто-ш; любное яблочно, *Bot.* (*sol-танum lycopersicum*), psianka ja-блочно miłosne; райское яблочно, (*citrus decumanum*), jabłko raj-skie; айное яблочно, *v. Дем'я*н-ка; чертовое яблочно, *v. Огу*р-рѣцъ (дикій); бальзамное яблочно, *v. Дем'я*н-ка; — 2. *Anat.* ад'амо яблочно, *v. Кад'я*н-ка; глазное яблочно, жѣница в оку; 3. гайка на коścieле; сѣра лó-шадь въ яблочках, коп сівоjabłokowity. [wielka.

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

blonny, jablonowy; jablonkowy, z jabłoni zrobiony.

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Я'а, —а, *n.* jabłoniца, jabłón

Ягнѣтникъ, -а, т. Н. п. (*gy-rastus*), зер алрепѣки. [су.]

Ягнѣчій, -ья, -ье, *adj.* жагнѣч-

Ягода, -ы, *f.* jagoda; можжевеловая ягода, jagoda jałowosowa; ледяная ягода, в. Доловѣтка; медвѣжья ягода, в. Толокнянка (медвѣжка); рыбные ягоды, в. Съмя (рыбное); рыболовные ягоды, в. Лукулевѣнецъ; волчьи ягоды, в. Перѣць (дѣий, вѣлчій); воробьи ягоды, в. Дѣренъ (красный); гадючьи ягоды, в. Послѣнь (сладогорькій); §. одного поля ягоды, на jedno korobu wzesu.

Ягодица, -ы, *f.* Escl. sl. gazyka lub owoc winogronowy.

Ягодникъ, -а, т. sok jagodowy gustu.

Ягодичина, (*Bot.*), в. Смоковница (Египетская).

Ягодичье, -я, *n.* Escl. sl. figa lewna, (owoc).

Ягодка, -ы, *f.* dim. jagódka; волчьи ягоды, в. Перѣць (дѣий, вѣлчій). [wy gustu.]

Ягодникъ, -а, т. sok jagodowy gustu.

Ягодица, -ы, *f.* handlująca jagodami. [godny.]

Ягодный, -ая, -ое, *adj.* ja-

Ягодосный, -ая, -ое, *adj.* ja-

Ягодородный, выдаjący jagody.

Ягодобранная пухлина, в. Мед. jagódka, gróbnik; в. Стафи-

Идгѣшь, в. Яхтѣшь. [lona.]

Ядъ, в. Бѣдъ. [lwanie.]

Ядѣние, -я, *n.* jedzenie, ро-

Ядерный, -ая, -ое, *adj.* ja-

дровый, od jadra; od kuli armatnej.

Ядовитость, -и, *f.* jadowitość.

Ядовитый, -ая, -ое, *adj.* ja-

довитый; *jadliwy, złośliwy.

Ядомый, -ая, -ое, *adj.* jada-

lny, do jedzenia służący.

Ядовосный, -ая, -ое, *adj.* ja-

додосный, jadowity.

Ядословіе, -я, *n.* nauka o truciznach; в. Токсиколѣгія.

Ядотворение, -я, *n.* przuraw-

ianie trucizny.

Ядотворецъ, -ца, *n.* truciz-

niuk, otruwacz, przurawiacz или

zagrawiacz trucizny.

Ядрѣность, -и, *f.* por. osocy-

tość; jedność, krzepkość.

Ядрѣный, -ая, -ое, *adj.* por.

осocytu; jedny, krzepki. [picie.]

Ядрѣнѣть, *v.* ядрѣнѣть, krze-

пѣть, *v.* ядрѣнѣть, krze-

пѣть, *v.* ядрѣнѣть, krze-

пѣть, *v.* ядрѣнѣть, krze-

пѣть, *v.* ядрѣнѣть, krze-

пѣть, *v.* ядрѣнѣть, krze-

пѣть, *v.* ядрѣнѣть, krze-

пѣть, *v.* ядрѣнѣть, krze-

пѣть, *v.* ядрѣнѣть, krze-

пѣть, *v.* ядрѣнѣть, krze-

пѣть, *v.* ядрѣнѣть, krze-

пѣть, *v.* ядрѣнѣть, krze-

пѣть, *v.* ядрѣнѣть, krze-

пѣть, *v.* ядрѣнѣть, krze-

пѣть, *v.* ядрѣнѣть, krze-

пѣть, *v.* ядрѣнѣть, krze-

пѣть, *v.* ядрѣнѣть, krze-

пѣть, *v.* ядрѣнѣть, krze-

Ядъ, -а, т. jad, trucizna; волчій ядъ (*Bot.*), в. Лютякъ (жѣлтый).

Ядъ, -ы, *n.* Escl. sl. в. Ядѣние.

Ядѣние, -я, *n.* Escl. sl. jed-

zenie.

Язвѣнка, Язвѣничникъ, в.

Куманика, Куманичникъ.

Язва, -ы, *f.* 1. rana; 2. мор-

оная язва, morowe powietrze, za-

gaza; 3. *zeraucie, szkodliwość,

niebezpieczeństwo, zło.

Язвѣничникъ, -а, т. *Bot.* (*an-*

thylli vulneraria), solnik, welnica.

Язвѣнный, Язвѣный, -ая,

-ое, *adj.* raniony.

† Язвѣць, -а, т., в. Язвѣкъ.

Язвѣкъ, -а, т. Н. п. (*mel-*

tasque), jaźwiec.

Язвина, -ы, *f.* 1. rana; 2.

язвѣга; 3. Escl. sl. jama.

Язвинка, -и, *f.* dim., *сfr.*

Язвина.

Язвитель, -я, т. язвѣга u-

язвѣрливу. [uzaszczpliwa.]

Язвительница, -и, *f.* язвѣга

Язвительность, -и, *f.* jadowi-

tość; *jadliwość, uszczupliwość.

Язвительный, -ая, -ое, *adj.*

jadowity; *jadliwy, uszczupli-

wy; язвительна слова, рѣчи,

выразу uszczupliwie.

Язвить, *v.* a. ranić; *oslawiac,

ozegniać, potwarzac, lżyć, hańbic.

Язвлѣние, -я, *n.* ranienie.

Язвкъ, -а, т. dim., *сfr.* Язъ,

-а, (т.).

Язъ, -а, т., в. Забѣйка.

Язъкобрѣдіе, -я, *n.* Escl. sl.

potwarz.

Язъковѣдѣние, Язъкознѣние,

-я, *n.* językoznaństwo, lingwi-

styka.

Язъкообразный, -ая, -ое, *adj.*

językowy, na kształt języka.

Язъкъ, -а, т. 1. języкъ; ozór;

птичій языкъ, języк u ptaków;

Artif. bawół ozór; — *fig.* держъ

языкъ за зубами, miej język za

zębami, (pierwój się w palec ukąś,

nizli co masz zęce, t. j. młcz);

у гербъ языкъ діологъ, on ma ję-

зык długi, gadatliwy; у гербъ

языкъ чѣстога, on milczec nie

umie; у гербъ что на душі, то и

на языкъ, u niego co (w)ili na

sercu, to i na języku; у неа

языкъ какъ бритва, она ma zły

języкъ; §. на языкъ медъ, а подъ

языкомъ медъ, на języку miód,

а подъ językiem [или на sercu]

lód; (miód z wierzchu, ale pio-

łun pod nim duszy); ciepło i zim-

no z jednéj gęby, i dmucha i

chucha; [it. v. sub. Лъдъ (§);]

§. языкъ и до Кіева доведеть,

за języк wszędzie doprowadzi,

за językiem wszędzie trafiąz, на

конѣ языка droga = dopytasz się,

najdziesz; §. отъ утиныхъ словъ

языкъ не отсѣнеть, od grze-

skawe ucho; 2. język, mowa,

dyalekt; Рфскій, Латинскій

языкъ, język Rosyjski, Łaciński;

3. * (пабликъ, etc.), jeniec, bra-

nie, pojmaniec, imaniec, nie-

wolnik, zabrany w niewolę; 4.

(народъ, племя, *qu. v.*), język,

naród, lud; 5. Escl. sl. (инпо-

лемець, инвобрѣць, мѣдопо-

клонникъ, язичникъ, *qu. v.*),

szudziemiec, inowiera, wia-

chwala, poganin; 6. serce u

dzwoła; 7. † (огворщикъ), do-

posiiciel, oskarzyciel; 8. *Bot.* языкъ

волбѣй, бѣччій, = в. Вола-

вѣкъ; языкъ пѣсий, собѣчій, в.

Чернокобрѣнь; языкъ змѣи-

ный, в. Ужѣвникъ (*ophioglo-*

sium).

Язъчѣкъ, -чкѣ, т. dim. języ-

czek, mały język; Anat. wieszko,

pałczyka, pastka; it. в. Над-

гортанныкъ; *fig.* жить за-

комъ, potajemnie i szperac się

drugiego szperac, podaszczuwać;

it. в. Сплѣтничать.

Язъчески, *adv.* po pogańsku.

Язъческиі, -изъ, -ое, *adj.* po-

gański. [batwochwalstwo.]

Язъчество, -а, *n.* pogaństwo.

Язъчище, -я, *n.* augm. języ-

czysko.

Язъчникъ, -а, т. 1. poganin,

batwochwala; 2. * potwarz, ob-

mowa; 3. języki posiadający,

mówiący wielu językami; it. в.

Лингвистъ. [2. potwarcnik.]

Язъчица, -ы, *f.* 1. pogańska;

Язъчицать, в. Наушничать,

Сплѣтничать.

Язъчичье, -ая, -ое, *adj.* 1.

języczny, językowy; 2. * świego-

tilowy, gadatliwy.

Язъчичья, -а, т., в. Сер-

пуха (красильная).

Язъ, -я, *n.* Н. п. (*cyprinus ru-*

tilus), rumienica, (ryba).

Язъ, -и, *f.* Escl. sl. rana.

† Язъб, -а, *n.* szerek, szerepec

(niektórých nowonarodzonych).

Язъбъ, в. Язъбъ.

Язъбѣдливый, Язъбѣобразный,

-ая, -ое, *adj.* jadowaty, na kształt

jaźa; язъбѣдливый поиникъ, язъ-

бѣдное діологъ, в. Демьянка.

Язъб, -а, *n.* jaje, dim. jaiko;

голубиное язъб, голѣбе язъб;

жировое язъб, безплодное язъб,

шугайтное язъб, Anat. — *Bot.* я-

зъбное язъб, в. Поганка (3);

волчье язъб, в. Дождѣвникъ

(бѣччій); — сидѣть на язъцахъ,

wiedzieć na jajach; §. язъбъ кѣ-

рицу ўичтъ, мѣдзѣзе jaja [на]

kurę.

Язъчище, -а, *n.* augm. wielkie

jaiko, -а, *n.* dim. jaiko;

язъчки, -чекъ, *pl.* (*Bot.*), в.

Язъчичьякъ.

Язъчичья, -а, т. 1. jajecznik,

przekupień jajeczny; 2. lubiacy

jaja; 3. Anat. (ovarium), jajnik,

zic: jajecznik.

Язъчица, -ы, *f.* jajecznicza.

Яичный, -ая, -ое, *adj.* jaje-
szny, jajkowy; яичный желток,
żółtko; яичный блядок, białek,
białko (z jaja); яичное яблоко,
dżеро, в. Дешьянка.

Яй, *Ecl. sl.*, в. Какой.
Яко, *adv. Ecl. sl.* jako; *conj.*
albowiem.

Яковий, *Ecl. sl.*, в. Какой.
Якоже, *adv. Ecl. sl.* jako,
так jak. [kotwica; kotwiczka.

Якорикъ, -а, *m. dim.* mała
Якориче, -а, *m. augm.* dużа
kotwica.

Якорный, -ая, -ое, *adj.* kot-
wiczny; якорныя дёньги, kotwi-
czno, zapłała za robotę w przysta-
ni; якорный поплавок, в. Буй
(1); якорная, -ой, *v. f.* kuźnia
kotwiczna.

Якорь, -я, *m.* kotwica.
Ялпанный, -ая, -ое, *adj.* ja-
larowy. [jalarpa], jalara.

Ялапа, -ы, *f. Bot.* (mirabilis)
Яликъ, -а, *m. dim.*, в. sub:
Яль. [вельник.

Яловець, -вца, в. Можже-
Яловица, Яловка, -и, *f.* ja-
łowica, jałowka, jałowzka, krówka.

Яловый, -ая, -ое, *adj.* (о
kowach:) jałowiczny, krowi.

Яловъть, в. п. (о kowach):
jałowiec, przestać cielić się.

Яль, -а, *m.* statek o dwóch
lub czterech wiosłach.

Яма, -ы, *f.* jama, dół, loch;
газана яма, дółки озера; газавъ
въ ямъ, oczu wradłe; *fig.* рывъ
кожу-либо яму, pod kim dółki
korac; §. кто намъ яму выпи-
валъ, самъ ей не миновалъ, кто
pod kim dółki kopie, (ten) sam
w nie wrada (wradnie).

Ямбический, -ая, -ое, *adj.*
Poesa. jambiczny.

Ямбъ, -а, *m. Poesa.* jamb, miara
w wierszopietwie dwuzgłoskowa.

Яминна, -ы, *f.* dółek.
Яминка, -и, *f. dim.* dółeczek.
Яминный, -ая, -ое, *adj.* do-
listy, jamisty. [dół.

Яминца, -и, *f. augm.* jama.
Ямка, **Ямочка**, -и, *f. dim.*
jarka, dółeczek.

Ямовой, (-ий), -ия, -ое, *adj.*
розтыловый, rozczarski; я-
мовая, -ой, *v. f.* ulica, на которой
волицу mieszkają.

Ямучга, **Ямучжий**, в. Се-
литра, Селитрачный.

Ямщикъ, -а, *m.* roztyllon,
furman, woźnica rozczarski; u-
trzymywacz poczty.

Ямщицый, -ая, -ое, **Ям-
щицый**, -ья, -ье, *adj.* poczty-
łowski, furmański.

Янь, -а, *m.* stacja pocztowa,
stójka, wieś w której mieszkają
jamażyczki. [czniowy.

Январский, -ая, -ое, *adj.* stu-
Январь, -я, *m.* stycznia, (mie-
Яндова, в. Яндова. [siaq).

Январикъ, -а, *m. dim.* ziarno
burzstynowe.

Январный, -ая, -ое, *adj.* bur-
zstynowy. [burzstyn.

Январь, -я, *m.* (succinum).
Январный, -ая, -ое, *adj.* ja-
rgznowy, roboczny.

Ярёмъ, *gen.* ярёмъ, *m.* jarzmo.
Ярёмъ, *gen.* ярёмъ, *m.* dobrę je-
dnoczny.

† **Ярига**, в. Дерюга.
Ярийгъ, -а, *m. Ecl. sl.*, в.
Вретище. [lub sieć biała.

Ярина, -и, *f. Ecl. sl.* wełna
Ярийгъ, в. а. gniewać, do zło-
ści doprowadzać. [żyto jare.

Ярица, -и, *f.* jaruca, jarka,
Ярка, -и, *f.* jarka, owieczka
jarliczka. [żywy.

Ярий, -ая, -ое, *adj.* jarzy-
Ярость, -и, *f.* jasność, oży-
Ярлыкъ, в. Ерлыкъ. [stocq.

Ярмарка, **Ярмарочный**, в.
Ярмонка, **Ярмоночный**.

Ярийбъ, -а, *n.*, в. Ярёмъ.
Ярийлистъ, **Ярийлиственный**,
в. Бодакперъ.

Ярмонка, -и, *f.* jarmark.
Ярмоночный, -ая, -ое, *adj.*
jarmarkowy.

Яро, *adv.* gniewliwie, z gnie-
wem, z zapalczywością, z wście-
kłością.

Яровать, в. п. (о zwierzętach):
ciekać się, grzać się.

Яровой, (-ий), -ья, -ое, *adj.*
(о zbożu:) jary, jarzynny; *it.* яро-
вой бабръ, bosak do brania ryb
w głębi.

Яростивый, -ая, -ое, *adj.*
Ecl. sl. gniewliwy, zapalczywy,
roguwcy.

Яростный, -ая, -ое, *adj.*
porodliwy, zapalczywy, gniewny.
Ярость, -и, *f.* gniew, wście-
kłość, zjadłość.

Ярочка, -и, *f. dim.*, в. Ярца.
† **Яртауль**, -а, *m.* armata do
dawania sygnałów.

† **Яртаульный**, -ая, -ое, *adj.*
jartaульный пушка, armata do da-
wania sygnałów.

Ярца, -и, *f.*, в. Оврагъ.
Ярусъ, -а, *m.* 1. piętro; domъ
o двухъ ярускахъ, dom o dwóch
piętrach. [tobolki; tasznik.

Яртка, -и, *f. Bot.* (Thlaspi).
Яръ, -а, *m.* spradziłość, sto-
czystość; jar, przeraść.

Ярийга, **Ярийжикъ**, **Ярийжи-
ца**, в. Ерийга, Ерийжн...

Ярий, -ая, -ое, *adj.* gniewli-
wy, roguwcy, zapalczywy.

Ярь, -и, *f.* jarzyna, zboże jare.
Ярьакъ, -а, *m.* znak, sygnał;
в. jasegъ.

Ярьакъ, в. Есаръль.
Ясачный, -ая, -ое, *adj.* dan-
niczy, holdowniczy.

Ясельный, -ая, -ое, *adj.* ja-
stowy, kłobowy.

Ясеневый, -ая, -ое, *adj.* je-
sionowy.

Ясенець, -вца, **Ясеница**,
-и, *f. Bot.* (dictamnus), jesieniec,
jesionka, dyptan.

Ясеникъ, -а, *m.* las jesio-
nowy.

Ясенный, в. Ясеневый.
Ясень, -я, *m. Bot.* (fragranus
essencior), jesion.

Ясли, -ей, *m. pl.* jasia.
Ясенникъ, -а, *m. Bot.* (aspe-
rula), marganka bógna.

Ясийный, -ая, -ое, *adj.*
jasiniowy.

Ясийнъ, -а, *m. Bot.* (jasmi-
num), jaśmin; кошмъ дхидъ, я-
сийнъ Ивандий, в. Чубушникъ
(душистый); ясийнъ Индѣйский,
в. Трубочка вѣтъ.

Ясийхонный, -ая, -ое, *adj.*
zapewnie jasny. [pogoda.

Ясийна, -и, *f. Ecl. sl.* piękna
Ясийнства, в. *g. imper.* wy-
jasnić się.

Ясно, *adv.* jasno, pogodno.
Ясновидный, -я, *n.* przego-
ność, przenikliwość.

Ясновидный, -ая, -ое, *adj.*
jasno widzący.

Ясноглазливый, **Яснорчи-
вый**, -ая, -ое, *adj.* jasno, wy-
rażnie mówiący.

Ясность, -и, *f.* jasność.
Ясotka, в. Крапива (raухля,
włoszobna).

Ясный, -ая, -ое, *adj.* jasny,
świetliwy; piękny, pogodny; wy-
rażny, zrozumiały.

Яснѣть, в. п. wyjasnić się,
wypogadzać się.

Ясписовый, **Ясписъ**, в. Яш-
мовый, Яшма.

Яства, -и, *f.* jasio, potrawa.
Ясти, в. а. *Ecl. sl.* jeść.

Ястре, -я, *n. Ecl. sl.*, в. Яства.
Ястребонъ, -нка, *m.* jastrzą-
bek. [ciam], jastrzębiec.

Ястребника, -и, *f. Bot.* (hiera-
Ястребинный, -ая, -ое, *adj.*
jastrzębi.

Ястребище, -а, *m. augm.* ja-
strzębiecko, wielki jastrząb.

Ястребка, -и, *f. Bot.* (hyper-
chaeria), prosińka, wierzyniec;
świnio zielo.

† **Ястребникъ**, -а, *m.* sokolnik.
Ястребокъ, -бка, **Ястребо-
чекъ**, -чка, *m. dim.* jastrząbek.

Ястребъ, -а, *m.* H. n. (acci-
pter), jastrząb, (ptak drapieżny);
челяный ястребъ, в. Кобѣцъ.

Ятрбъ, -а, *n. Ecl. sl.* nérka.
Ятровица, -и, **Ятровъ**, -и, *f.*
Ecl. sl. jątrewъ, jątrewka, brato-
wa; *cfr.* aznawogna.

Ятрышникъ, -а, *m. Bot.* (or-
chis), storczyk.

Ять, -я, *m.* nazwisko głośki
Rosyjskiej: Ъ. [binowcy.

Яхонтовый, -ая, -ое, *adj.* ru-
Яхонтъ, -а, *m.* Miner. rubin.

Яхта, -и, *f.* jacht, lekki eta-
tek wodny. [waka.
Яхтанъ, -а, *m.* torba myśli-
Ячѣчка, Ячѣйка, -и, *f. dim.*,
в. Ячѣя.
Ячейный, -ая, -ое, *adj.* od
komorek w plastrach miodowych.

- Александра, *f.* Aleksandra, Alexandra. [dryjski].
 Александрійскій, *adj.* Aleksandryjski.
 Александрія, *f.* Aleksandrya, Alexandrya, (miasto Egipskie).
 Александръ, *m.* Aleksander, Alexander.
 Алексій, *m.* Alexy.
 Алёна, *v.* Elёna.
 Алеутскіе острова, *m. pl.* Aleutskie wyspy.
 Алёша, *v.* Aleksyj.
 Алжирецъ, -ца, *m.* Algierczyk, Algierka.
 Алжирскій, *adj.* Algierski, Algierński.
 Алжиръ, *m.* Algier, (królestwo barbarzyńskie w Afryce).
 Алкивиадъ, *m.* Alcibiades.
 Аллойсій, *m.* Alouzu.
 Алтайскія горы, *f. pl.* Altajskie góry.
 Альбертъ, Альбрехтъ, *m.* Albert, Olbracht; Wojciech.
 Альзаца, *f.* Alzacya, Alzacya.
 Альпійскій, *adj.* Alpejski; Альпійскій житель, Alpejczyk.
 Альпійскія горы, *f. pl.* (= Альпы, *pl.*), góry Alpejskie, Alpy.
 Амазонская рѣка, *f.* rzeka Amazońska. [Amalka].
 Амалія, *f.* Amalia, Amelia.
 Амадей, *m.* Amadeusz.
 Амброзій, *m.* Ambroży.
 Америка, *f.* Ameryka.
 Американецъ, -ца, *m.* Amerykanin, Amerykajczyk.
 Американка, *f.* Amerykanka.
 Американскій, *adj.* Amerykański.
 Амуръ, Амуръ, *m.* (смысл Венеры, богъ любви), Amor, Amorek.
 Анастасій, *m.* Anastazy.
 Анастасія, *f.* Anastazya.
 Ангелика, *f.* Angiela, Anielka.
 Ангилесца, Anielusia. [Anglik].
 Англичанинъ, *m.* Angielczyk.
 Англицкій, *adj.* Angielski, Anglijski.
 Англія, *f.* Anglia. [Afyryki].
 Ангола, *f.* Angola, (królestwo Angolskie), *adj.* Angolski.
 Андалузія, *f.* Andaluzya, Andaluzja. [ka].
 Андалузіянка, *f.* Andaluzyanin, Andaluzjaniec, *m.* Andaluzyanin, Andaluzczyk.
 Андрей, *m.* Андрыша, *m. dim.* Andrzej, Jędrzej.
 Анна, *f.* Anna, Hanka.
 Аннинька, Аннушка, *f. dim.* Anusia, Haniusia, Anusia, Anusia, Anusia, Anusia.
 Антильскіе острова, *m. pl.* Antylskie wyspy.
 Антиохія, *f.* Antyoehia.
 Антоній, Антонъ, *m.* Антона, *m. dim.* Antoni, Antek, Antos, Antosiek.
 Антверпенъ, *m.* Antwerpija.
 Анѣця, *v.* Аннинька.
 Анюта, *f. dim.* Anetka, Anusia, Anusia, Anusia, Haniusia, Anusia, Anusia. [nijskie góry].
 Апеннинскія горы, *f. pl.* Apenninica, Polonica, Polonia.
 Аполлонія, *f.* Apollonia, Apollonka, Polonka, Polusia.
 Аполлонъ, *m.* Apollo, Apollon.
 Арабскій, *v.* Аравійскій.
 Аравитянинъ, *m.* Arab, Arabczyk, Arabianin, Arabin.
 Аравитянка, *f.* Arabka.
 Аравійскій, *adj.* Arabski.
 Аравія, *f.* Arabia.
 Аристофанъ, *m.* Arystofan.
 Аркадія, *m.* Arkadyusz.
 Арменія, *f.* Armenia.
 Армянинъ, *m.* Armeniczyk, (Ormanin, Ormiańczyk), *m.* Armenii rodem.
 Армянка, *m.* Armianka, (Ormanianka), *m.* Armenii rodem.
 Армянскій, *adj.* Armiański (Ormiański, Armeński).
 Арагонецъ, *m.* Ar(r)agończyk.
 Арагонія, *f.* Ar(r)agonia.
 Арагонка, *f.* Ar(r)agonka.
 Арагонскій, *adj.* Ar(r)agoński.
 Артемида, *f.* Artemida.
 Артемій, *m.* Artemiuz.
 Архангельскъ, *m.* Archangielsk.
 Архипелагъ, *m.* Archipelag.
 Ассирійскій, *adj.* Asyryjski.
 Ассирия, *f.* Assyrya.
 Ассириянинъ, *m.* Assyryjczyk.
 Астафій, *v.* Евстафій.
 Астрахань, Astrachan.
 Астурія, *f.* Asturya.
 Атлантический океанъ, *m.* Ocean Atlantycki.
 Атласъ, *m.*, Атласкія горы, *f. pl.* Atlas, (góra w Afryce).
 Африка, *f.* Afryka.
 Африканецъ, -ца, *m.* Afrykanin, Afrykajczyk, Afery, Afryk, Afrykant.
 Африканка, *f.* Afrykanka.
 Африканскій, *adj.* Afrykański.
 Ахенъ, *m.* (городъ), Akwigran, (miasto Niemieckie).
 Ахиллъ, Ахиллесъ, *m.* Achilles.
 Авансіа, Авансія, *f.* Atanazy.
 Аюнкскій, *adj.* Ateński.
 Аюны, *pl.* Atyna, Setyna, Ateyni, (nazwisko miasta i państwa Grecyi).
 Аюнянинъ, *m.* Ateńczyk, (Atenianin, Ateńsińczyk).
 Аюнянка, *f.* Atenka.
 Аюнянскій, *adj.* Ateński.
- Б.**
- Баварецъ, -ца, *m.* Bawarczyk.
 Баварка, *f.* Bawarka.
 Баварія, *f.* Bawarya.
 Баварскій, *adj.* Bawarski.
 Байкаль, *m.*, Байкальское озеро, *n.* Bajkalskie jezioro.
 Базель, (городъ), Bazylea.
 Базельскій, *adj.* Bazylejski.
 Бактрия, *f.* Baktrya.
 Балканскія горы, Балканы, *f. pl.* Balkańskie góry.
 Балтийское море, *n.* Bałtyckie Morze. [duński ster].
 Барабанская степь, *f.* Barabania, *f.* Batawia.
 Башкирецъ, -ца, Башкиръ, *m.* Baszkier, Baskier.
 Батвирскъ, *f.* Bożena.
 Бель-Аллиансъ, Belle-Alliance.
 Бельгійецъ, -ица, *m.* Belgijski, *m.* z Belgii rodem.
 Бельгійскій, *adj.* Belgijski.
 Бельгія, *f.* Belgia.
 Бенгалия, *f.* Bengal.
 Бенгалскій, *adj.* Bengaleki.
 Берлинъ, *m.* (Берлинскій житель или уроженецъ), Berlińczyk.
 Берлинка, *f.* (Берлинская жительница или уроженка), Berlinka.
 Берлинскій, *adj.* Berliński.
 Берлинъ, *m.* Berlin.
 Бессарабія, *f.* Bessarabia.
 Бессарабскій, *adj.* Bessarabski.
 Бискайскій, *adj.* Biskajski.
 Богданъ, *m.* (Феоdorfъ), Bohdan, Bogdan, Bożudar.
 Богемецъ, -ца, *m.* Czech.
 Богемія, *f.* Czechy, (ziemia Czeska).
 Богемскій, *adj.* Czeski.
 Боденское озеро, *n.* Bodeńskie jezioro.
 Болеславъ, *m.* Bolesław.
 Болоński, *adj.* Bonoński.
 Болоня, Болоныя, *f.* Bononia, (miasto Włoskie). [cza].
 Бонифаций, *m.* Bonifacy, Boń-Borisowъ, *m.* Dniepr.
 Боснійскій, *adj.* Bośniński.
 Боснія, *f.* Bośnia.
 Боснійъ, *m.* Bośniak.
 Брабантецъ, -ца, *m.* Brabantczyk z Brabaney rodem.
 Брабанція, *f.* Brabaneya.
 Бразилія, *f.* Brazylia.
 Бразильскій, *adj.* Brazyleki, Brazylijski, Brazyliański.
 Бразильянецъ, -ца, *m.* Brazyljczyk. [Brandeburczyk].
 Бранденбургецъ, -ца, *m.* Brandeburcki, *adj.* Brandeburski.
 Бреславль, Wrocław.
 Бриссель, *v.* Брюссель.
 Британецъ, -ца, *m.* Brytań-Brytania, *f.* Brytania. [czyk].
 Британскій, *adj.* Brytański.
 Бромбергъ, *m.* Bydgoszcz.
 Брюссель, Bruxella.
 Булгарія, *f.* Bulgarya.
 Булгарскій, *adj.* Bulgarski.
 Булгаръ, *m.* Bulgarczyk, Bulgarya, *f.* Bulgarka. [gryn].
 Бургундецъ, -ца, *m.* Burgundczyk.
 Бургундія, *f.* Burgundya.
 Бургундскій, *adj.* Burgundzki.
 Бѣлая гора, *f.* Biała góra.
 Бѣлое море, *n.* Białe Morze.
 Бѣлостокъ, *m.* Białostok, Białystok.

В.

Вавилонія, *f.* Babilonia.
 Вавилонецъ, *m.* Babilończyk.
 Вавило́вский, *adj.* Babiloński.
 Вавило́въ, *m.* Babilon.
 Вавило́нянинъ, *m.* Babilończyk.
 Вахчантка, *f.* Bachantka.
 Вахчантъ, *m.* Bachant.
 Вахъ, *m.* Bach, Bachus.
 Валáхи, *f.* Wolochy.
 Валáхъ, Воло́хъ, *m.* Woloch.
 Валáхский, *adj.* Woloski.
 Валда́йскія горы, *f. pl.* Waldajskie góry.
 Вауда́ль, *m.* Wandal.
 Вауда́льский, *adj.* Wandalski.
 Ва́шка, Ваю́ха, *m.* Jas, Jasio, Jasio, Jasunio, Jasiek.
 Ваю́шка, Ва́ня, *m.* Jasiek, Jasio, Jasieiko, Jasinek, Jasiątko, Jasiczek, Jasineczek.
 Варва́ра, *f.*, Варва́рушка, Ва́ра, Ва́ренка, Ва́ринка, *f. dim.* Barbara, Barbarka, Waжа, Baška, Basienka, Basiuła, Basiuńka.
 Варва́рийское госуда́рство, *n.* Barbaryjskie państwo.
 Варва́рия, *f.* Barbarya.
 Ва́ринка, *f. dim.* Barbarka.
 Ва́шка, Ва́сенка, Ба́сиула, Ба́сиу-ва́ра, *m.* Barnabaz. [nia.
 Ва́ршава, *f.* Warezawa.
 Ва́ршавский, *adj.* Warezawski.
 Ва́роломе́й, *m.*, Ва́роломе́бушка, *m. dim.* Bartłomiej; *dim.* Bartek, Bartosz.
 Ва́сий, *m.* Bazyli.
 Ва́сийка, Ва́ська, Ва́ся, *v.* Васый.
 Ва́шингтонъ, *m.* Waszyngton.
 Веа́сий, *m.* Wezuwiusz, (góра ognista). [Brytania.
 Ве́ликобрита́нія, *f.* Wielka Węgierca, -ца, *m.* Węgier, Węgrzyn. [grzynka.
 Ве́нгерка, *f.* Węgierka, Ве́нгерский, *adj.* Węgierski.
 Ве́нгрия, *f.* Węgry. [nedya.
 Ве́недикъ, *m.* Benedykt, Ве́недера, *f.* Weneta, Wenus, (bogini miłości). [nusowy.
 Ве́не́рий, *adj.* Wenezyn, Ве́не́риянецъ, -ца, *m.* Wenezynin.
 Ве́неца́нка, *f.* Wenecyanka.
 Ве́неца́нский, *adj.* Wenecyański, Wenecki.
 Ве́неция, *f.* Wenecya.
 Ве́ниянинъ, *m.* Benjamin.
 Ве́рсаль, *m.* Wersal.
 Ве́стфáлецъ, -ца, *m.* Westfalec, z Westfalli rodem.
 Ве́стфáлия, *f.* Westfalia.
 Ве́стфáльский, *adj.* Westfalski.
 Ви́зантійский, *adj.* Byzantyjski.
 Ви́занция, *f.* Byzancya.
 Ви́ленский, *adj.* Wileński.
 Ви́льгельмъ, *m.* Wilhelm.
 Ви́льгельмина, *f.* Wilhelmina.
 Ви́льна, *f.* Wilna.

Ви́нцентій, *m.* Wincenty.
 Ви́отія, *f.* Weosya.
 Ви́ргилій, *m.* Wirgiliusz.
 Ви́ртембе́ргець, -ца, *m.* Wyrtembergczyk. [bergski.
 Ви́ртембе́ргский, *adj.* Wyrtembergski, *f.* Wisła.
 Ви́юния, *f.* Bytunia.
 Вию́нецъ, *m.* Betleem.
 Вию́тя, *f.* Weosya.
 Во́лга, *f.* (rzeka), Wolga (rzeka).
 Во́лодышка, Во́лода, *m.* Wol-
 Во́лохъ, *v.* Валáхъ. [demar.
 Во́лянь, *f.* Wolyń.
 Во́ляньский, *adj.* Wolyński.
 Восто́чная Индіа, *f.* Indyja Wechodnia (или Indyje Wechodnie, *pl.*).
 Вѳа, *f.* Wiedeń.
 Вѳи́нский, *adj.* Wiedeński.
 Вѳи́тский, *adj.* Wjatski.

Г.

Га́врийа́ль, *m.* Gabryiel.
 Га́га, *f.* Haga (miasto).
 Га́лilea, *f.* Galilea.
 Га́лileaский, *adj.* Galilejski.
 Га́ллея́нинъ, *m.* Gallicczyk.
 Га́лиція, *f.* Galicya.
 Га́лиційский, *adj.* Galicyjski, Galicyjski.
 Га́лліа, *f.* Gallia.
 Га́мбургский, *adj.* Hamburgski.
 Га́мбургъ, *m.* Hamburg.
 Га́новерáнецъ, -ца, *m.* Hanoweranin.
 Га́новерáнка, *f.* Hanoweranka.
 Га́новерский, *adj.* Hanowerski.
 Га́новеръ, *m.* Hanower, Hanowerca. [czyk.
 Га́ско́нецъ, -ца, *m.* Gaskoń-
 Га́ско́нія, *f.* Gaskonia.
 Га́ско́нка, *f.* Gaskońka.
 Га́ско́нский, *adj.* Gaskoński.
 Гв́яна, *f.* Gwiana.
 Гда́нскъ, *m.* Gdańsk.
 Гда́нский, *adj.* Gdański.
 Гельве́ция, *f.* Helewecya.
 Генове́фа, *f.* Genowefa.
 Генри́ета, *f.* Henryjeta. [ryk.
 Ге́йрихъ, Ге́арихъ, *m.* Hen-
 Ге́ликонъ, *m.* (góра), Helikon (góра). [czyk.
 Гену́е́ць, -ца, *m.* Genueń-
 Гену́я, *f.* Genua, (miasto).
 Гену́е́цка, *f.* Genuenka.
 Гену́е́цкий, *adj.* Genueński.
 Ге́оргія, *m.* Jerzy.
 Герку́ланъ, *m.* Herkulanum.
 Герма́нецъ, -ца, *m.* Niemiec.
 Герма́нія, *f.* Germania, Niemcy.
 Герма́нский, *adj.* Germański, Niemiecki. [Hassyi.
 Ге́ссенский, *adj.* Haski, od
 Ге́ссенъ, *m.* Hassya.
 Ге́ттингъ, *m.* Getinga.
 Гви́на́льскія горы, *f. pl.* Gwinalskie góry.
 Ги́сина́нецъ, Ги́сина́нка, Ги́сина́-
 Ги́сия, Ги́сина́нский, *v.* Испан...
 Гвѳа́но, *n.* Gnezno.
 Го́лгоа, *f.* Goigata.

Го́ллáндець, -ца, Го́ллá-
 нецъ, -ца, *m.* Hollender.
 Го́ллáндія, *f.* Hollanderka.
 Го́ллáндка, *f.* Hollenderka.
 Го́ллáндский, *adj.* Hollen-
 derski. [z Holstynu rodem.
 Го́лштинецъ, -ца, *m.* czowiek
 Го́лштинія, *f.* Holzstyn.
 Го́лштинский, *adj.* Holzstynski.
 Го́рацій, *m.* Horacy. [tyski.
 Го́тйе́цкий, *adj.* Gotski, Go-
 Го́ттеното́тка, *f.* Hotentotka.
 Го́ттеното́цкий, *adj.* Hoten-
 totski.
 Го́ттеното́тъ, *m.* Hotentot.
 Го́тъ, Го́тоць, *m.* Got.
 Го́тоцкий, *adj.* Gotski.
 Гра́хъ, *m.* Grzech.
 Гре́къ, *m.* Grek, Greczyn.
 Гре́нлáндець, -ца, *m.* Gren-
 landczyk.
 Гре́нлáндія, *f.* Grenlandya.
 Гре́нлáндка, *f.* Grenlandka.
 Гре́нлáндский, *adj.* Grenland-
 Gróńci, *f.* Grecya. [ski.
 Гре́чáнка, *f.* Greczanka, Gre-
 czynka, Greczka, Grekinia.
 Гре́ческий, *adj.* Grecki.
 Грѳго́рий, *m.* Grýma, Grým-
 ка, *m. dim.* Grzegorz; *dim.* Grze-
 Гру́зинець, -ца, *m.* Gru-
 зыńczyk.
 Гру́зйнский, *adj.* Gruzyński.
 Гру́зия, *f.* Gruzja.
 Гру́я, *f.* Agryppina.

Д.

Дагеста́нъ, *m.* Dagestań.
 Да́кия, *f.* Dacya.
 Да́къ, *m.* Dak, Dacyn.
 Да́лятець, -ца, *m.* Dalmat,
 Далма́тець, *m.* Dalmatczyk.
 Да́лятáкъ, *f.* Dalmatia.
 Да́лятáнский, *adj.* Dalmacki,
 Далма́тський, *adj.* Dalmatycycki.
 Да́ляция, *f.* Dalmacya.
 Дама́скъ, *m.* Damaszek.
 Да́нило, Да́ниль, *m.* Daniel.
 Да́ния, *f.* Danija, Dania.
 Да́рий, *f.* Daryusz. [Dáша.
 Да́рья, *f.* Dorota, Dosis; *v.*
 Да́тский, *adj.* Duński, od Danii.
 Да́тчя́нинъ, *m.* Duńczyk, z
 Да́ни rodowity. [rodowita.
 Да́тчя́нка, *f.* Duńska, z Danii.
 Да́ша, Да́шенка, *f. dim.* Dosi-
 Dosi, Dośka, Dorotka, Doroteczka,
 Dorośka, Dosienczka, Dosienska;
 v. Dáрья.
 Дв́ина, *f.* Dźwina, (rzeka).
 Девкало́нъ, *m.* Deukalion.
 Дельфа́, *pl.* Delfy.
 Демосо́евъ, *m.* Demostenes.
 Де́мьянъ, *m.* Damian, Daszko.
 Де́нсь, *m.* Dziwiz, Dyonizyusz.
 Де́рптъ, *m.* Derpt, Derpsko,
 Де́рптий, *adj.* Derpski.
 Дидо́на, *f.* Dydona.
 Дини́трий, *m.* Dymitr.
 Дюи́ядъ, *m.* Dyomed. [wisz
 Дюи́сий, *m.* Dyonizusz, Dzi-

Дмитрій, *m.* Dymitr.
 Дунайпровскій, *adj.* od Dniepru, (rzeki).
 Дунай, *m.* Dniepr, (rzeka).
 Дунайстръ, *m.* Dniestr, Dniester, (rzeka).
 Довець, *m.* Doniec, Duniec.
 Дооской, *adj.* Doński, (od Do-na rzeki).
 Довъ, *m.* Don, (rzeka).
 Дунай, *m.* Dunaj, (rzeka).
 Дунайскій, *adj.* Dunajski, od Dunaju rzeki.

Е.

Ева, *f.* Ewa, Jewa; *dim.* Ewka, Jewka, Ewulka.
 Евгеній, *m.* Eugeniusz, Euten.
 Евгенія, *f.* Eugenia, Eużenia.
 Евклидъ, *m.* Euklid(es).
 Евиеній, *m.* Eumen(es).
 Евпраксія, *f.* Eupraxya.
 Еврэй, *m.* Hebrajczyk.
 Еврейскій, *adj.* Hebrajski.
 Европа, *f.* Europa. [pejczyk.
 Европеецъ, -ница, *m.* Euro-Европейка, *f.* Europejska, Eu-ropianka.
 Европéйскій, *adj.* Europejski.
 Евстацій, *m.* Eustach, Eustachiusz; *dim.* Eustad.
 Евфразія, *f.* Eufrazya.
 Евфратъ, *m.* Eufrat.
 Евфросинія, *f.* Eufrozyna.
 Евѣское море, *m.* Morze Greckie, Egjejskie.
 Египетскій, *adj.* Egipski.
 Египецъ, *m.* Egipr.
 Египтянинъ, *m.* Egipcyanin, Egirczyk.
 Египтянка, *f.* Egipcyanka.
 Егоръ, *m.* Jerzy.
 Езекиль, *m.* Ezechiel.
 Екатерина, *f.* Katarzyna; *dim.* Katarzunka; *v.* Катя, Катенька, Катюшка.
 Елена, *f.* Helena.
 Елисабета, *f.* Elżbieta.
 Еллада, *f.* Grecya.
 Еллискій, *adj.* Grecki.
 Еллиъ, *m.* Grek, Greczyn.
 Емельянъ, Емилианъ, *m.* Emle-Ерasmus, *m.* Erasmus. [lian.
 Ерешій, *m.* Jeremiasz.
 Ефреъ, *m.* Efram.
 Еѳіопія, *f.* Etiopia.
 Еѳіопка, *f.* Etiorka.
 Еѳіопскій, *adj.* Etiopski.

Ж.

Женѳва, *f.* Genewa.
 Женѳовецъ, -ница, *m.* Genewozczyk.
 Женѳовка, *f.* Genewka.
 Женѳовскій, *adj.* Genewski.
 Женѳовское озеро, *m.* Genewskie Jezioro.
 Жидѳовка, *f.* Żydówka.
 Жидѳовскій, *adj.* Żydowski.
 Жидъ, *m.* Żyd.

З.

Заалпійскій, *adj.* Zaalpejski.
 Забайкальскій, *adj.* Zabajka-alski. [ski.
 Забалканскій, *adj.* Zabajkal-Заднѳпровскій, *adj.* Zаднѳ-прski, za Dniepram bądacy.
 Задунайскій, *adj.* Zadunajski, za Dunajem bądacy. [ski.
 Заиръ, *m.* Zairo.
 Закавказскій, *adj.* Zakauka-Завхэй, *m.* Zacheuz.
 Запорожецъ, -ница, *m.* Zapo-розец, Zaporozianin, Kozak Za-porozki. [гуаз.
 Захарій, -ръ, -рка, *m.* Zacha-Везець, Зець, *m.* (у Грѳковъ), Jowisz.

И.

Иберія, *f.* Iberya.
 Иберія, *f.* Irlandya.
 Иберскій, *adj.* Irlandski.
 Иванъ, *m.* Iwan, Jan.
 Ивнукъ, *m.* Ibykus. [Ignaś.
 Игнатій, *m.* Ignacy; *dim.* Игнда, *f.* Izys.
 Израиль, *m.* Izrael.
 Иларіонъ, *m.* Illary.
 Илодоръ, *m.* Heliodor.
 Илія, Илія, *m.* Elias.
 Иллирецъ, -ница, *m.* Illi-гужоук.
 Иллирійскій, *adj.* Illiryjski.
 Иллирія, *f.* Illiryja.
 Игерманландія, Игнрія, *f.* Ingrya.
 Индѳець, -ница, Индіанецъ, -ница, *m.* Indyan, Indyanin, In-dyjszyk.
 Индѳейскій, Индійскій, *adj.* Indyjski, Indyjski.
 Индія, *f.* Indya.
 Индіянка, *f.* Indyanka.
 Иннокентій, *m.* Innocenty.
 Ипполитъ, *m.* Hippolit.
 Ираклій, *m.* Herakliusz.
 Ираклія, *f.* Hereklea.
 Ирида, *f.* Irena.
 Ириня, Иринушка, *f.* Iryna.
 Ирландецъ, -ница, *m.* Irland-Ирландія, *f.* Irlandya. [ozyk.
 Ирландскій, *adj.* Irlandski.
 Иродѳтъ, *m.* Herodot.
 Иродъ, *m.* Herod.
 Исая, Исая, *m.* Izajasz.
 Исландецъ, -ница, *m.* Island-Исландія, *f.* Islandya. [ozyk.
 Исландскій, *adj.* Islandzki.
 Испанецъ, -ница, *m.* Hiszpan.
 Испанія, *f.* Hiszpania.
 Испанка, *f.* Hiszpanka.
 Испанскій, *adj.* Hiszpański.
 Исполняскія горы, *f. pl.* Ol-brzymie góry.
 Истрия, *f.* Istrya.
 Италія, *f.* Wlochy (*m. pl.*).
 Италіанецъ, Италіанецъ, -ница, *m.* Wloch.

Италіанка, *f.* Wlozka.
 Италіанскій, Италійскій, *adj.* Wlozki.

I.

Иакимъ, *m.* Hyacunt, Jacunt, Jacek.
 Иаковъ, *m.* Jakób, Jakub.
 Иезекиль, *m.* Ezechiel.
 Иеремія, *m.* Jeremiasz.
 Иеронимъ, *m.* Hieronym, Hiero-nim. [Jeruzalem.
 Иерусалимъ, *m.* Ieruzolima, Iерусалимскій, *adj.* Jerozo-limski, Solimski.
 Исусъ, *m.* Jezus.
 Исусъ Навинъ, *m.* Jozua.
 Иоакимъ, *m.* Joakim, Joachim.
 Иоанна, *f.* Joanna.
 Иоаннъ, *m.* Jan.
 Иовъ, *m.* Job.
 Иозефина, *f.* Józefina, Józefa, Józefka, Jusia, Juzia.
 Иона, *m.* Jonasz.
 Иосифъ, *m.* Józef, Juś.
 Юсція, *m.* Jozyasz.
 Юда, *m.* Judasz.
 Юдѳей, *m.* Żyd.
 Юдѳея, *f.* Juta.

K.

Кавказскій, *adj.* Kaukazki.
 Кавказъ, *m.* Kaukaz.
 Кадмъ, *m.* Kadm.
 Калабрійскій, *adj.* Kalabryjski.
 Калабрія, *f.* Kalabrya.
 Каледонія, *f.* Kaledonijska.
 Калифорнія, *f.* Kalifornijska.
 Калмыкъ, *m.* Kalmyk.
 Каміцкій, *adj.* Kamtuoki.
 Камбизъ, *m.* Kambyzes.
 Камчадаль, *m.* Kamczadal.
 Кандія, *f.* Kandya, (wyspa).
 Кандійскій, *adj.* Kandyjski, od Kandy. [naryskie Wypsy.
 Кавіръскіе острова, *m. pl.* Ka-Карингія, *f.* Karuntuja.
 Каринскій, *adj.* Karunyski.
 Каролина, *f.* Karolina.
 Каролинскіе острова, *m. pl.* Karoliniskie Wypsy.
 Карпатскія горы, *f. pl.* Kar-packie góry; Tatry.
 Картагенецъ, -ница, *m.* Karta-gińozyk, Kartagineozyk.
 Картагенскій, *adj.* Kartagiński, Kartaginejski.
 Картагенъ, *m.* Kartagina.
 Каспійское море, *m.* Morze Ka-spіjskie или Chwaleńskie.
 Кастылія, *f.* Kastylija.
 Кастыліанецъ, -ница, *m.* Kas-tylianin. [adj. Kastylianiski.
 Кастыліанскій, Кастыльскій, Катерина, *f.* Katarzyna.
 Катинька, Катюшка, Катя, *f. dim.* Katarzunka, Kachna, Kas-tia, Kaśka, Kasziula, Kasziunia, Kasinka, Kasieczka, Kasieczka, Kasieczka, Kasinuchna.

Катонъ, *m. Kato.*
 Катюша, *Káta, f. dim., v. Ká-*
тинька.
 Кéсаръ, *m. Cezar.*
 Кимъры, *m. pl. Kimbry.*
 Кипръ, *m. Cypr.*
 Киргизскій, *adj. Kirgizki.*
 Кирйлазъ, *m. Cyryll.*
 Киръ, *m. Cyrus.*
 Китáецъ, -тáйца, *m. Chin-*
czyk, Chinesczyk.
 Китáй, *f. China, pl. Chiny.*
 Китáйскій, *adj. Chiński.*
 Клевáнннъ, *m. Kijowianin.*
 Клевáнка, *f. Kijowianka.*
 Клевскій, *adj. Kijowski, z Ki-*
Клевъ, m. Kijów. [Jowa.
 Клавáдий, *m. Klaudjusz.*
 Клавáдия, *f. Klaudja.*
 Клемента, *m. Klemens.*
 Клять, *m. Klitusz.*
 Кодръ, *m. Kodrus.*
 Козьмá, *v. Кузьмá.*
 Кóливъва, *m. Mikolajek.*
 Колумбъ, *m. Kolumb.*
 Кóла, *m. Mikolajek.*
 Кондрáтий, *m. Konrad.*
 Константинóполь, -я, *m. (го-*
родъ), Konstantynopol, Carograd,
Sambul.
 Константинóпольскій, *adj.*
Konstantynopolski, Konstantyno-
politański.
 Констанцское озеро, *n. Kon-*
stanczykíe Jezioro, Wodenskéje
Jezioro. [miasto].
 Констанцъ, *m. Konstanca,*
 Конфуцiй, *m. Konfucyusz.*
 Копéрникъ, *m. Kopernik.*
 Корéя, *f. Korza.*
 Корéйскій, *adj. Koryncki.*
 Корынъ, *m. Korynt.*
 Корынóвннъ, *m. Koryntczyk.*
 Корсыка, *f. Korsyka.*
 Корсика́нецъ, -нца, *m. Кор-*
сыканin. [skl.]
 Корси́анскій, *adj. Korsykań-*
ский, m. Kosma.
 Кóстенъва, *m. dim. Kostuá.*
 Кóстинъва, Кóста, *f. dim. Kos-*
tusia, Kostunia, Kostka.
 Краковъ, *m. Kraków.*
 Краковскій, *adj. Krakowski.*
 Крети́скій, *adj. Kreteski.*
 Креть, *m. Kreta, (жуера).*
 Кроатка, *f. Kroatka.*
 Кроатскій, *adj. Kroatcki.*
 Кроатъ, *m. Kroat.*
 Кроатля, *f. Kroatya.*
 Крýицъ, *m. Krymie.*
 Крýи́скій, *adj. Krymski.*
 Крýиъ, *m. Krym.*
 Ксантiнна, *f. Xantypa.*
 Ксавэрий, *m. Xawery.*
 Ксенократъ, *m. Xenokrates.*
 Ксенофанъ, *m. Xenofanes.*
 Ксенофонъ, *m. Xenofon.*
 Ксервъ, *m. Xerxes.*
 Кузьмá, *m. Kosma. [landczyk.*
 Курáндецъ, -дца, *m. Kur-*
ляндiя, f. Kurlandia.
 Курáндка, *f. Kurlandka.*
 Курáндскій, *adj. Kurlandeki.*

Л.

Лаврентiй, *m. Laurencyusz.*
 Лаврентiя, *f. Laurencyá.*
 Лазаръ, -я, *m. Kazarz.*
 Лакедэмонецъ, -нца, *m. Lacede-*
moński, Lakoński.
 Лакедэмонскій, *adj. Lacede-*
moński, Lakoński.
 Лакедэмонъ, *m., Лакедэмонiя,*
f. Lacedemonia. [czyk.]
 Лаплáндецъ, -дца, *m. Lapon-*
Лаплáндiя, f. Laponia.
 Лаплáндскій, *adj. Lapoński.*
 Ларивонъ, Ларионъ, Ларя,
m. Hilary. [wita z Eotwy.
 Латiшка, *f. Lotewka, родо-*
 Латiшскій, *adj. Lotewski.*
 Латiшь, *m. Lotwin, Eotysz.*
 Лбэвтра, *f. Leuktra.*
 Левъ, *m. Leo. [Morze.]*
 Ледойтое море, *n. Lodowate*
 Лейпцигскій, *adj. Lipski.*
 Лейпцигъ, *m. Lipsk.*
 Леонидъ, *m. Leonidasz. [ra.*
 Леонора, *f. Leonora, Eлеопо-*
 Лебъ, *m. Leo.*
 Лепидъ, *m. Lepid.*
 Либáва, *f. Libawa, Lipawa.*
 Либáвскiя горы, *f. pl. Libáw-*
skie góry.
 Ли́вий, *m. Liwiusz.*
 Ли́вонiя, *f. Liwonia, Infanty.*
 Ли́вонскій, *adj. Infantski.*
 Ливóрно, *n. Liworno.*
 Лiза, Лизавэта, *f. Elzbieta.*
 Лизинъва, *f. dim. Elzbiетка,*
Elzunia, Elzusia, Elzusienka, El-
zusieczka.
 Лича, *f. Licya.*
 Литва, *f. Litwa.*
 Литвiннъ, -я, Лйтóвецъ,
-вца, m. Litwin.
 Литвiнка, Лйтóвка, *f. Lit-*
twinka, Litewka.
 Литóвскій, *adj. Litewski.*
 Лифля́ндецъ, -дца, *m. Infan-*
czyk, Infancyzyk.
 Лифля́ндiя, *f. Infanty.*
 Лифля́ндка, *f. Infantka.*
 Лифля́ндскій, *adj. Infantski,*
Infantski.
 Ломбардiя, *f. Lombardya.*
 Ломбардскій, *adj. Lombardski.*
 Лондонскій, *adj. Londyński.*
 Лондýнъ, *m. Londyn.*
 Ловаръ, -я, *m. Lapończyk.*
 Лотарингецъ, -гца, *m. Lotá-*
гычык.
 Лотарингiя, *f. Lotaryngia.*
 Лудвигъ, *v. Людóвнъ.*
 Лузэця, *f. Luzacya.*
 Лузитанiя, *f. Luzytania.*
 Луиза, *f. Ludowika, Ludwisia,*
Lusia, Ludwisienka, Ludka, pop.
 Луза, *m. Lukasz. [Liza.]*
 Лувiнъ, Лувiнъ, *m. Lucyan.*
 Лукулъ, *m. Lukul.*
 Лувныя горы, *f. pl. Góry księ-*
zycowe (w państwie Abisyńskiém).
 Львовъ, *m. Lwów.*

М.

Любекскій, Любескiй, *adj.*
Lubeki, z Lubeki.
 Любэвъ, *m. Lubeka, †Lubek,*
(miasto wolne).
 Людовика, *f. Ludowika, Lud-*
wisia, Lusia, Ludwisienka, Ludka.
 Людóвнъ, *m. Ludwig, dim.*
Ludwiś, Ludzik, Ludko.
 Мауританiнъ, *m. Maurytanin,*
 Маурита́нцъ, *[skl.]*
 Мауританскій, *adj. Maurytań-*
скій, f. Maurytania.
 Мауритiй, *m. Maurycy.*
 Мауръ, *m. Maurytanin, Mau-*
гытаńczyк. [gda.]
 Магдáлина, *f. Magdalena, Ма-*
 Магометанiнъ, *m. Mahome-*
 Магометан, Магометанin, †Махоме-
 тчык.
 Магометанка, *f. Mahometanka.*
 Магометанскій, *adj. Mahome-*
 таński, †Махометски.
 Мазóвскiй, *v. Мазóвскiй.*
 Мазóвiя, *f. Mazowze, Mazury.*
 Мазóвскiй, *adj. Mazowiecki.*
 Майнъ, *m. (рѣка), Men, (rzeka).*
 Мáйландъ, *v. Милáнъ.*
 Макаръ, *m. Makaryusz.*
 Маведонецъ, -нца, *m. Mace-*
доńczyк.
 Маведонiя, *f. Macedonia.*
 Маведонскiй, *adj. Macedoński.*
 Маведонiянинъ, *m. Macedoń-*
czyk.
 Макиавэлы, -я, *m. Makiawel.*
 Маккавэй, *m. Makkabeusz.*
 Махम्मилiанъ, *m. Maksymilian,*
 Махъмилiан.
 Малáвнъ, *f. Melanja.*
 Малоросiйскiй, *adj. Matoru-*
ski, Matoroszycki.
 Малорóссия, *f. Mala Ruś, Mala*
 Россия. *[m. Malorosyjanin.]*
 Малоросiяннъ, Малорóсьскiй,
 Мál(л)та, *f. Malta.*
 Малтiйскiй, *adj. Maltański,*
 †Maltski.
 Мамелювъ, *m. Memeluk.*
 Мантiнiя, *f. Mantynca.*
 Марэонъ, *m. Maraton.*
 Маргарита, *f. Malgorzata, Mal-*
gosia.
 Марiя, *f. Marya; Maryanna.*
 Марэвъ, *m. Marek.*
 Марóккскiй, *adj. Marokański.*
 Марья, *f. Marya.*
 Марэа, *f. Marta.*
 Матвóй, Матвóй, *m. Mateusz.*
 Мáша, Мáшэнка, *f. dim. Ма-*
гыжка, Maruchna, (Marusia, Ma-
rusia), Maryka, Margenka.
 Мёксико, Мёхико, *n. Meksyk,*
 Мехук.
 Мексика́нецъ, Мехикáнецъ,
-нца, m. Meksykańczyк, Меху-
каńczyк.
 Мексика́нскiй, Мехикáнскiй,
adj. Meksykański, Мехукаński.
 Мельпомена, *f. Melpomena.*
 Меркүрий, *m. Merkury.*

Мёртвое море, *n.* Morze martwe (w Palestynie).

Мееддйй, *m.* Mededyusz.

Медлавецъ, -вца, *m.* Medyolańczyk.

Медлавецкйй, *adj.* Medyolański.

Миланъ, *m.* Milan, Medyolan.

Милъгладъ, *m.* Milytades.

Митавъ, *f.* Mitawa.

Митавскйй, *adj.* Mitawski.

Митивья, Мита, *dim.*, *v.* Ди-мйтрйй.

Митридатъ, *m.* Mitydates.

Михайла, Михайль, *m.* Michał; *v.* Мйша.

Михей, *m.* Micheasz, (prorok).

Мйша, Мйшенья, *m.* *dim.*

Michalek, Michał; *v.* Михайла.

Моисей, *m.* Mojżesz.

Молдавецъ, *v.* Молдавыннъ.

Молдавия, *f.* Moldawia; Mul-

tanu. [Multański.]

Молдавецкйй, *adj.* Moldawski;

Молдавыннъ, *m.* Moldawczyk;

Multańczyk, Multanin, Multan.

Молукскіе острова, *m. pl.*

Moluckie wyspy.

Монголія, *f.* Mongolia.

Монгольскйй, *adj.* Mongolski.

Моравъ, *f.* Morawa, (rzeka).

Моравецъ, -вца, *m.* Mora-

wczyk.

Моравія, *f.* Morawia, Morawy.

Моравскйй, *adj.* Morawski.

Морья, *f.* Morea.

Москва, *f.* Moskwa.

Москвитиннъ, *m.* Moskwicin,

Moskał. [Moskałka.]

Москвитянка, *f.* Moskiewka,

Московскйй, *adj.* Moskiewski.

Музульманнъ, *m.* Muzulman.

Муддйй, *m.* Mucyusz.

Мюнхенъ, *m.* Munch, (miasto).

Н.

Набонассаръ, *m.* Nabonassar.

Навплия, *f.* Nauplia.

Назарецъ, -рѣца, Назаре-

диннъ, *m.* Nazareńczyk.

Настасья, *v.* Anastasia.

Настенька, Настя, *f. dim.*, *v.*

Anastasia.

Наталія, Наталья, *f.* Natalia.

Натана, Натаненька, *f. dim.*,

v. Наталія. [politinin.]

Неаполитанецъ, -нца, *m.* Nea-

neapolitańca, *f.* Neapolitanka.

Неаполитанскйй, *adj.* Neapolitański.

Неаполь, -я, *m.* (городъ), Nea-

negr, *m.* Muzguz. [pol.]

Немезида, *f.* Nemezus.

Негръ, *m.* Negro.

Нигрица, *f.* Nigrycua.

Нидерландецъ, -дца, *m.* Ni-

derlandczyk. [landeki.]

Нидерландскйй, *adj.* Nider-

derlandczy, *pl.* Niderlandy.

Никей, *f.* Nicea.

Никита, *m.* Nikita.

Никифоръ, *m.* Nikifor, Nicefor.

Николай, *m.* Mikołaj.

Ногайскйй, *adj.* Nohajski.

Ногайецъ, -гайца, *m.* Nohaj,

Nohajca, Nohajski Tatar.

Ной, *m.* Noa.

Норвегія, *f.* Norwegia.

Норвежецъ, -вца, *m.* Norweg-

czyk.

Норвежскйй, *adj.* Norwieski.

Нормандія, *f.* Normandya.

Нормандскйй, *adj.* Normanski.

Нубійскйй, *adj.* Nubijski, *z*

Nubia, *f.* Nubija. [Nubii.]

Нумидія, *f.* Numidya.

Нью-Йоркъ, *m.* Newjork.

Нѣманъ, Нѣмень, *m.* Niemen,

(rzeka).

Нѣмецкйй, *adj.* Niemiecki.

Нѣмецъ, -нца, *m.* Niemiec,

Niemczyk.

Нюренбергъ, *m.* Norymberga.

О.

Обадья, *m.* Abdyusz, (prorok

atarozakoppny).

Овидій, *m.* Owidyusz.

Океанія, *f.* Oceania.

Октавіанъ, *m.* Oktawian.

Октавій, *m.* Oktawiusz.

Олимпійскія игры, *f. pl.* Olym-

pjskie igryzyska.

Олимпъ, *m.* Olimp, góra Te-

salska, (siedlisko bogów).

Омйръ, *m.* Homer. [Jezioro.]

Онѣжское озеро, *n.* Onega,

Оранія, *f.* Oranja.

Оранскйй, *adj.* Orański.

Орхадскіе острова, *m. pl.* Or-

kadzkie wyspy.

Орлеанскйй, *adj.* Aurelianski.

Орлеанъ, *m.* Aurelian, (miasto

Francuzkie).

О'сишь, *v.* Іосифъ.

Ость-Индія, *f.* Indya Wschod-

nia или Indya Wschodnie.

Ость-Фрйзия, *f.* Fryzja Wschod-

nia. [Otomańska.]

Оттоманская борта, *f.* Brama

Ottowa, *m.* Otton.

П.

Павзаній, *m.* Pauzaniasz.

Павель, -вца, *m.* Pawel.

Павлянька, Павлуша, *m. dim.*

Pawełek, Pawlus; *v.* Павель.

Палагей, *f.* Pelagia.

Паллада, *f.* Pallas.

Панкратій, *m.* Pankracy.

Паннонія, *f.* Pannonia.

Парагвай, *m.* Paragvaj.

Парижаннъ, *m.* Paryżanin.

Парижанка, *f.* Paryżanka.

Парижскйй, *adj.* Paryzki, Pa-

ryżski, *m.* Paryż. [ryski.]

Партия, *f.* Partya.

Пароиннъ, *m.* Part.

Пароинка, *f.* Partka.

Пароинскйй, *adj.* Partyjski.

Патрокль, *m.* Patrokles.

Пегазъ, *m.* Pegaz, (koń skrzy-

dlasty potów).

Пѣптусъ, *m.* (Чудское озеро),

Czudskie Jezioro.

Пекинъ, *m.* Peking.

Пелагій, *f.* Pelagia.

Пемелопъ, *f.* Pemełopa.

Пенсильванія, *f.* Pensylwania.

Перскйй, *m.* Perski.

Персидскйй, *adj.* Perski, A-

dziamski.

Персий, *m.* Persyusz.

Персія, *f.* Persya.

Персианнъ, *m.* Persyanin.

Перу, *indecl.* Peru.

Перуанецъ, -вца, *m.* Peruanin,

Peruwianin. [búrgr-]

Петербургъ, *v.* Санктпетер-

Петръ, *m.* Piotr.

Петруша, *m.* Pietr, *m. dim.* (а

Петръ), Piechni, Pieś.

Пизарро, *m.* Pizarro.

Пиндъ, *m.* Pind.

Пилать, *m.* Pilał.

Пиренейскія горы, *f. pl.* Pire-

nejskie или Pirenejskie góry.

Пирръ, *m.* Pirusz.

Питагоръ, *m.* Pitagoras.

Пій, *m.* Pluz.

Платонъ, *m.* Platon.

Плиний, *m.* Pliniusz.

Плутонъ, *m.* Pluton. [nin.]

Подолыинъ, -я, *m.* Podola-

podol, *f.* Podole.

Подольскйй, *adj.* Podolski.

Познанскйй, *adj.* Poznański.

Познанъ, -я, *f.* Poznań.

Полибий, *m.* Polibiusz.

Поликратъ, *m.* Polikrates.

Полька, *f.* Polka.

Полинезия, *f.* Polinezya.

Польскйй, *adj.* Polski.

Польша, *f.* Polska.

Полякъ, *m.* Polak.

Померанецъ, -вца, *m.* Pomo-

ranin.

Померанія, *f.* Pomerania, Po-

morstwo.

Померанка, *f.* Pomorzanka.

Померанскйй, *adj.* Pomorski.

Помпей, *m.* Pompejusz.

Помпей, *f.* Pompeja.

Помпильй, *m.* Pompiliusz.

Португалецъ, -льца, *m.* Por-

tugalczyk.

Португалия, *f.* Portugalia.

Португалька, *f.* Portugalka.

Португальскйй, *adj.* Portugal-

ski, *f.* Praga.

Прагъ, *f.* Praga.

Пракъ, *adj.* Prazki, Praski.

Приймъ, *m.* Priamus.

Проконій, *m.* Prokopiusz.

Прогоръ, *m.* Protogoras.

Прус(с)якъ, *m.* Prusak.

Прус(с)ячка, *f.* Prusaoczka.

Пруссія, *f.* Prusy.

Прусскйй, *adj.* Pruski.

Прутъ, *m.* Prut, (rzeka).

Псковитиннъ, *m.* Pskowianin,

obywatel Pskowski.

Псковъ, *m.* Psków, (miasto w

Moskwie)скйй

Псковскйй, *adj.* Pskowski.

Птоломей, *m.* Ptolomeusz.

Пуиическйй, *adj.* Puński.

Р.

Радивѡнъ, Радѡнъ, *m.* He-Rachal, *f.* Rachel. [rodjon.
Ревѣка, *f.* Rebekka.
Рѣвель, *m.* Rewal.
Рѣгуль, *m.* Regulusz.
Рѣнскій, *adj.* Reński.
Рейнъ, *m.* Ren, (rzeka). [Alpy.
Ретійскія Альпы, *f.* Retyjskie
Римлянинъ, *m.* Rzymianin.
Римлянка, *f.* Rzymianka.
Римскій, *adj.* Rzymski.
Ринъ, *m.* Rzym.
Ричардъ, *m.* Ryszard.
Романъ, *m.* Roman. [ski.
Родскій, *adj.* Rodzki, Rody-
Родось, *m.* Rodusz.
Розалія, *f.* Rozalia.
Ромуль, *m.* Romulusz.
Роданъ, *f.* Rodan, (rzeka).
Россійскій, *adj.* Ros(s)ijski.
Россія, *f.* Rossya.
Россіянинъ, *m.* Rossyanin, Ru-
sein. [sinka.
Россіянка, *f.* Rossyanka, Ru-
Русскій, *1. adj.* Ruski, Ros-
(s)ijski; 2. -аго, *s. m.* Rossyanin,
Rusin; Русская, -ой, *s. f.* Rus-
syańska, Rusinka.
Русь, -и, *f.* Ruś, Rossya.
Руть, -и, *f.* Rut.

С.

Сава, *f.* Sawa, (rzeka).
Савойскій, *adj.* Sabaudzki, Sa-
baudski.
Савоія, *f.* Sabaudya.
Сакоярдка, Савоярка, *f.* Sa-
baudka. [baudczyk.
Савоярдъ, Савояръ, *m.* Sa-
Саксонецъ, -нца, *m.* Sas, Sa-
ksobczyk, Saxobczyk.
Саксонія, *f.* Saksonia, Saxo-
nia, Saaya. [ski, Saxoński.
Саксонскій, *adj.* Saski, Saksob-
Саллюстій, *m.* Sallust. [nin.
Самаритянинъ, *m.* Samarita-
Самаритянка, *f.* Samarytanka.
Самодѣя, *m.* Samojedz.
Самсонъ, *m.* Samson.
Самуиль, *m.* Samuel.
Санктпетербургъ, *m.* St.-Pe-
tersburg. [Petersburski.
Санктпетербургскій, *adj.* St.-
Сарадинскій, *adj.* Sa-
Сарадинка, *f.* Saracenska.
Сарадинъ, *m.* Saracenczyk.
Сардинецъ, -нца, *m.* Sardyni-
Сардинія, *f.* Sardynia. [czyk.
Сардинскій, *adj.* Sardynski.
Сарматія, *f.* Sarmacya.
Саулъ, *m.* Saul.
Сахара, *f.* Sahara. [xander.
Саша, *m. dim.* Aleksander, Ale-
Сашенька, *f. & m.* Aleksandra,
Alexandra; *ii. v.* Саша.
Севастіанъ, *m.* Sebastyan.
Семѣнъ, *m.* Szymon.
Семіградская область, *f.* Sie-

dmiogrodzka ziemia, Siedmio-
ród. [grodzki.
Семіградскій, *adj.* Siedmio-
Семіградецъ, -дца, *m.* Sie-
dmiogrodzanin, Siedmiogrodczyk.
Семіраміада, *f.* Semiramis.
Серафима, *m.* Serafin. [rabia.
Сербія, *f.* Serbia, Serwia, So-
Сербскій, *adj.* Serbski.
Сербъ, *m.* Serb, Syrb, Sorab.
Сергіій, *m.* Sergiusz.
Серѣжа, *dim., v.* Сѣргій.
Сибѣлла, *f.* Sybilla. [beryjski.
Сибѣрскій, *adj.* Sybirski, Sy-
Сибѣръ, -и, *f.* Syberya.
Сибѣрякъ, *m.* Syberjczyk.
Сикстъ, *m.* Syxt.
Силѣаецъ, -ца, *m.* Szlązak.
Силѣа, *f.* Szląsk, Śląsk.
Силѣзка, *f.* Szlączka.
Силѣскій, *adj.* Szląski.
Сиракузы, *pl. f.* Syrakuzy.
Сирійскій, *adj.* Syryjski.
Сирія, *f.* Syrya.
Сиріянинъ, *m.* Syryczyk.
Сисъ, *m.* Set.
Сциліійскій, *adj.* Sycyliński.
Сцилія, *f.* Syculia.
Скандинавія, *f.* Skandynawia.
Скандинавскій, *adj.* Skandy-
Скиа, *f.* Scyty. [nawski.
Скиѣскій, *adj.* Scytski.
Скиѣтъ, *m.* Scyt.
Славонія, *f.* Slawonia.
Славянинъ, *m.* Slawianin.
Славянка, *f.* Slawianka, Słow-
wianka. [Słowiański.
Славянскій, *adj.* Slawiański,
Сократъ, *m.* Sokrates.
Соломонъ, *m.* Salomon.
Сонюшка, Сѡня, *f. dim.* Zosia,
Zoska. [we (Sosnorodne?) góry.
Сосновія горы, *f. pl.* Sosno-
Софія, Сѡфья, *f.* Zofia; *v. Сѡ-*
иошка, Сѡня.
Софокль, *m.* Sofokles.
Спартанецъ, -нца, *m.* Spartan,
Spartaczek, Sparcyata.
Спарта, *f.* Sparta, (miasto).
Спартанка, *f.* Spartanka.
Спартанскій, *adj.* Spartański.
Средиземное море, *n.* Szród-
ziemne Morze. [pan.
Стѣнка, *m. dim.* Stefan, Szcze-
Стефаніада, *f.* Stefania, Stefcia.
Степанъ, Стѣпка, *m.* Stefan,
Szczeran.
Стефаніада, *f.* Stefania, Stefcia.
Стокгольмъ, *m.* Sztokholm,
(miasto).
Сусанна, *f.* Zuzanna.

Т.

Таврида, *f.* Taurya.
Тавричскій, *adj.* Taurycki.
Тавръ, *m.* Taur.
Татаринъ, *m.* Tatar, Tatarzyn.
Татарія, *f.* Tatarya, Tataru.
Татарскій, *adj.* Tatarski.
Тацій, *m.* Tacyusz.
Теодъ, *m.* Tezeusz.
Темешваръ, *m.* Temeswar.

Тѣмза, *f.* Tamiza.
Терезія, *f.* Tereza.
Терпсихора, *f.* Terpsychora.
Тиберій, *m.* Tyberiusz.
Тигръ, *m.* Tugr.
Тильзѣтъ, *m.* Tyliża, (miasto).
Тимоекъ, Тимѡа, Тимѡшка,
m. Tymoteusz.

Титъ, *m.* Tytus.
Тихое море, *n.* Ciche morze.
Товія, *m.* Tobiasz.
Торънъ, Торѣнъ, *m.* Toruń.
Траянъ, *m.* Trajan.
Тривъ, *m.* Trewir, (miasto).
Турѣкскій, *adj.* Turecki.
Турѣкъ, -рка, *m.* Turek, Tur-
Турція, *f.* Turcyja. [czyn.
Турчанка, *f.* Turczynka.
Турингія, *f.* Turyngia.
Турингскій лѣсъ, *m.* Tu-
rgyngski las.

У.

Україна, *f.* Ukraina.
Українецъ, *m.* Ukrainiec.
Українскій, *adj.* Ukrainiński.
Улисъ, *m.* Uliś.
Ульрика, *f.* Ulyrka.
Ульрихъ, *m.* Ulyryk.
Уральскія горы, *f. pl.* Ural-
skie góry.
Урбанъ, *m.* Urban.
Урсѣла, *f.* Ursula, Urszula.

Ф.

Фабій, *m.* Fabiusz.
Фабрицій, *m.* Fabrycyusz.
Фавъ, *m.* Faun.
Фараѡнъ, *m.* Faraon. [ca).
Фаетонъ, *m.* Faeton, (syn słoń-
Фѣбъ, *m.* Feb. [Blażej, Blażek.
Феликсъ, *m.* Felix, Szczęny,
Финляндскіе острова, *m. pl.*
Finiński wyspy.
Филиппъ, *m.* Filip.
Филистимлянинъ, *m.* Filistin.
Филомѣла, *f.* Filomela.
Филонъ, *m.* Filon.
Филька, *m. pop.* Filip.
Финикійскій, *adj.* Fenycyjski.
Финикія, *f.* Fenycya.
Финикіянинъ, *m.* Fenycyanin.
Финляндія, *f.* Finlandya.
Финляндскій, *adj.* Finiański.
Финлянецъ, -нца, *m.* Finland-
czyk. [mandczyk.
Фламандецъ, -ндца, *m.* Fla-
мандскій, *adj.* Flamandzki,
Flamski.
Фландрія, *f.* Flandrya.
Флорентинецъ, -нца, *m.* Flo-
renczyk.
Флорентинка, *f.* Florentynka.
Флорентинскій, *adj.* Floren-
tyński.
Флорѣнція, *f.* Florencyja.
Фортуна, *f.* Fortuna, (bogini
dobrego mienia, bogini szczęścia).
Франкѡнецъ, -нца, *m.* Fran-
konczyk.

Франкони́я, *f.* Frankonia.
 Франко́нка, *f.* Frankońka.
 Франко́нский, Франкский, *adj.* Frankoński.
 Франци́ска, *f.* Franciszka.
 Франци́скъ, *m.* Franciszek.
 Франци́я, *f.* Francya.
 Франци́зский, *adj.* Francuzki.
 Франци́зъ, *m.* Francuz.
 Фри́гия, *f.* Frygia.
 Фридеря́ка, *f.* Fryderyka.
 Фридерикъ, Фридрихъ, *m.* Fryderyk.

Х.

Халдѣй, *m.* Chaldejczyk.
 Халдѣйский, *adj.* Chaldejcki.
 Халдѣя, *f.* Chaldea.
 Хананѣй, *m.* Kanaan.
 Харибда, *f.* Charybdis.
 Христиня, *f.* Chrystyna, Krystyna.
 Хри́сто́въ, *m.* Chryzostom.
 Христофо́ръ, *m.* Krzysztof.

Ц.

Цареградъ, Царьградъ, *m.* Carograd, Carogród, Konstantynopol, Stambul.
 Цареградский, Царьградский, *adj.* Carogradzki, Konstantynopolitański, Stambulski.
 Цеялѣвъ, *m.* Cejlon.
 Цеялѣя, *f.* Cecylia.
 Цицеро́въ, *m.* Cynceron.
 Цыганский, *adj.* Cygański.
 Цыганъ, *m.* Cygan.
 Цюрихъ, *m.* Turgur, (miasto).

Ч.

Чѣстоховский, *adj.* Czestochowski.
 Чѣстоховъ, *m.* Czestochowa.
 Черво́нский, *adj.* Czerkieski, Czerkaski.
 Черво́къ, *m.* Czerkies, Czerkas.
 Черво́ное море, *n.* Czerwone morze.
 Чѣрное море, *n.* Czarne morze.
 Черно́морскъ, -ръцъ, *m.* Czarnomorzec, (nad morzem czarném mieszkający).
 Черно́морскій, *adj.* Czarnomorski, od czarnego morza.
 Чѣхъ, *m.* Czech.
 Чѣшка, *f.* Czeszka.
 Чѣшский, *adj.* Czeski.
 Чѣдское озеро, *n.* Czudzkie jezioro. [półwysp.
 Чукотскій носъ, *m.* Czukotski

Ш.

Шампань, -я, *f.* Szampań.
 Шарло́тта, *f.* Szarlotta.
 Шва́бія, *f.* Szwabia.
 Шва́бка, *f.* Szwabka.
 Шва́бский, *adj.* Szwabski.
 Шва́бъ, *m.* Szwab, Szwabczyk.
 Шве́дка, *f.* Szwedka.
 Шве́дский, *adj.* Szwedzki.
 Шве́дъ, *m.* Szwed.
 Швейца́рецъ, -ръцъ, *m.* Szwajcar. [Szwajcary.
 Швейца́рия, *f.* Szwajcarya &
 Швейца́рка, *f.* Szwajcarka.
 Швейца́рский, *adj.* Szwajcarski.
 Шве́ция, *f.* Szwecya. [ski.
 Шельда, *f.* Szelda. [Szkot.
 Шотландецъ, -дъцъ, *m.* Szoł.
 Шотландія, *f.* Szkocya.
 Шотландка, *f.* Szotka, Szkotka.
 Шотландскій, *adj.* Szkocki, Szkotski.
 Шты́рецъ, *m.* Styrjczyk.
 Шты́ря, *f.* Styrja.
 Шты́рский, *adj.* Styrjyski.

Э.

Эвкли́дъ, *m.* Euklid(es).
 Эвменъ, *m.* Eumen(es).
 Эбро, *n.* Ebro, (rzeka w Hiszpanii).
 Эврипи́дъ, *m.* Eurypid(es).
 Эври́пъ, *m.* Euryp. [chiuz.
 Эвста́хъ, *m.* Eustach, Eustach.
 Эвте́ра, *f.* Eutera.
 Эге́й, *m.* Egej(usz).
 Эге́йское море, *n.* Egejskie (или Гре́цкіе) morze.
 Эгиді́й, *m.* Idzi.
 Эгеръ, *m.* Egier & Egra, (miasto w Czechach).
 Эгерский, *adj.* Egierski.
 Эдуи́ндъ, *m.* Edmund.
 Эдуардъ, *m.* Edward, dim. Edwardek.
 Элео́бра, *f.* Eleonora.
 Э́льба, *f.* Elba, Eib, (rzeka).
 Эмилі́я, Эмилія́въ, *m.* Emilia. [lian.
 Эмі́я, *f.* Eneas.
 Эо́ль, *m.* Eol.
 Эпи́ръ, *m.* Epir.
 Эратосе́въ, *m.* Eratosten.
 Эскула́пъ, *m.* Eskulap.
 Эстони́я, *f.* Estonia.
 Эстля́ндка, *f.* Estonka. [czyk.
 Эстля́ндецъ, -ндъцъ, *m.* Estoń.
 Эстля́ндскій, *adj.* Estoński.
 Это́лія, *f.* Etolia.
 Этру́рецъ, -ръцъ, *m.* Etrurczyk.

Этру́рия, *f.* Etrurya.
 Этру́рскій, *adj.* Etrurski.
 Это́лія, *f.* Etyopia.
 Это́лія, *f.* Etyorka.
 Это́ліскій, *adj.* Etyorski.
 Это́ль, *m.* Etyorczyk.

Ю.

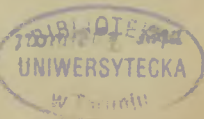
Юлі́й, *m.* Juliusz.
 Юлі́я, *f.* Юли́въ, *f.* dim. Julia, Julusia, Julcia.
 Юпитеръ, *m.* (у Римлявъ), Jowisz; v. Зевсъ.
 Юно́на, *f.* Juno, (bogini).
 Юри́й, *m.* (Георгія, Егору), Jerzy.
 Юстині́явъ, *m.* Justynian.
 Юсти́на, *f.* Justyna.
 Юда́съ, *m.* Judasz.
 Юде́я, *f.* (Judea), Judea.
 Юди́въ, *f.* Juta.

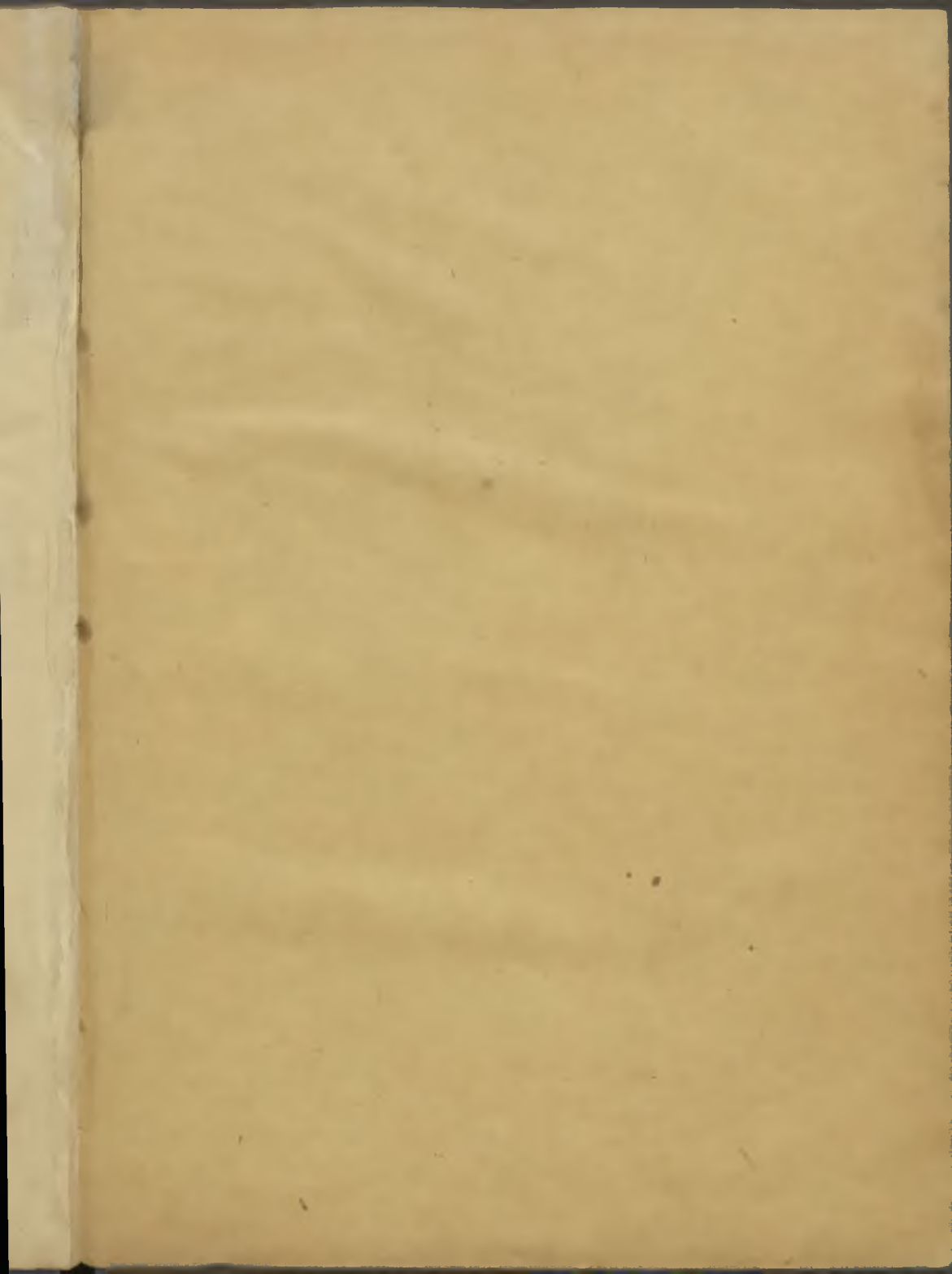
Я.

Ядвѣга, *f.* Jadwiga.
 Яко́въ, *m.* Jakób, Jakub.
 Япо́нецъ, -нда, *m.* Japończyk.
 Япо́нія, *f.* Japonia.
 Япо́нка, *f.* Japońka.
 Япо́нский, *adj.* Japoński.
 Я́ша, Я́шенька, *m.* Jakubek, Kubuś, Kubub; v. Я́ковъ.

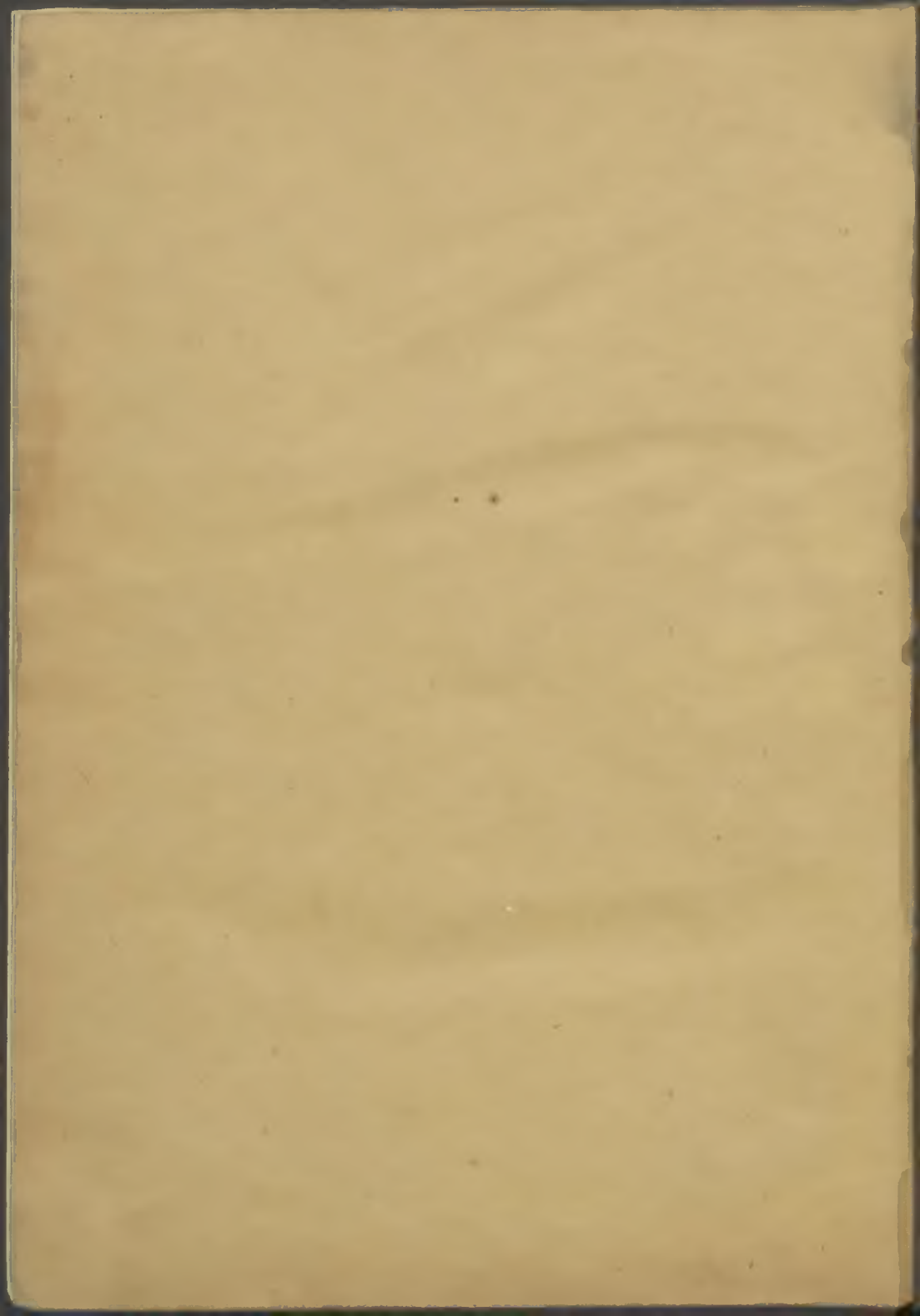
Ѳ.

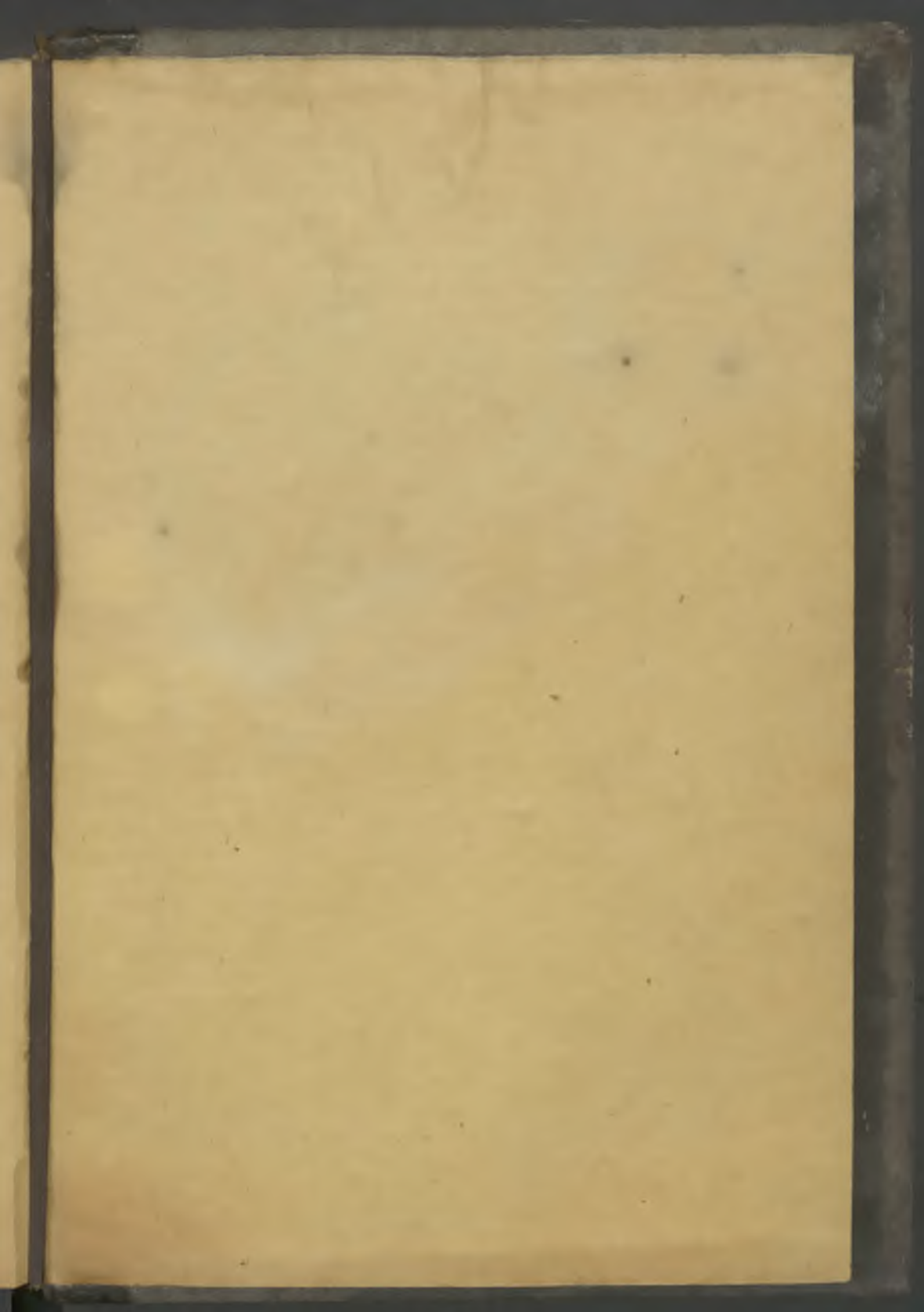
Ѳаво́ръ, *m.* Tabor.
 Ѳадѣ́й, *m.* Tadeusz.
 Ѳалесъ, *m.* Tales.
 Ѳезе́й, *m.* Tezeusz.
 Ѳѣкла, *f.* Tekla.
 Ѳемистоклѣ, *m.* Temistokles.
 Ѳеодо́ръ, *m.* Teodor. [zyusz.
 Ѳеодо́сій, *m.* Teodozy, Teodoz.
 Ѳеодо́сія, *f.* Teodozyna.
 Ѳеодо́тъ, *m.* Deodat, Bożydar.
 Ѳеокрѣ́тъ, *m.* Teokryt.
 Ѳеофанъ, *m.* Teofan.
 Ѳеофі́лъ, *m.* Teofil.
 Ѳеофра́съ, *m.* Teofrast.
 Ѳессалія, *f.* Tessalia.
 Ѳессалони́ка, *f.* Tessalonika.
 Ѳессалони́цъ, *m.* Tessalonczyk.

Biblioteka
Główna
UMK Toruń

1018468

74

Biblioteka Główna UMK

300044684032